ΗΣΥΧΙΟΣ

HESYCHII ALEXANDRINI

LEXICON

POST

IOANNEM ALBERTUM

RECENSUIT

MAURICIUS SCHMIDT

Hesychii
lexicon
3
Λ – Ρ

VOLUMEN TERTIUM

Λ — Ρ

IENAE
SUMPTIBUS FREDERICI MAUKII
MDCCCLXI

Λ.

Λᾶ· ἐπὶ τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ λίαν ἐτάσσετο. ὅθεν καὶ λακάνη ἡ μεγάλως κεχηνυῖα

λᾶαν· λίθον. ἢ ὁρᾶν. ῥηγμεῖν. π. καὶ θυλάκιον, ἐν ᾧ οἱ ἡνίοχοι τὰς μάστιγας ἀποτίθενται. τινὲς δὲ μάστιγα· [καὶ λίθον]

λάανα· ἐπίστατον

λᾶας· λίθος, πέτρα, ἢ πέτρος

5. *λαβά· σταγών*

λαβάς· ἀντιλήψεις

λαβάβηρ· λακανίσκη

λάβδα· ὅπλον. ἢ στοιχεῖον ὑγρὸν καὶ ἀμετάβολον

λάβεν· ἔλαβεν

10. *λάβε γούνων· λαβοῦ τῶν γονάτων*

λαβή· ἀφορμή. ὁρμή. καὶ ἡ τοῦ ξίφους λαβή

λαβήν· αἰτίαν

λαβήροις· ποτιστη[τη]ρίοις

λάβιρος· βόθυνος

15. *λαβίς· σκεῦος χρυσοχοϊκόν*

λαβόμενος· δραξάμενος

λαβ(ρ)αγορεῖν· σφοδρῶς δημηγορεῖν

λαβραγόρης· λάβρος ἐν τῷ λέγειν, προπετὴς ἐν τοῖς λόγοις. τινὲς ἄκαιρον ἐν τῷ δημηγορεῖν

λαβράζει· λάβρος γίνεται. ἀκολασταίνει. προπετεύεται

20. *λαβρεία· ἡ τοῦ λόγου ἔκληψις*

λαβρεύονται· ῥέουσι μεγάλα βουλεύονται. θορυβοῦσι σφόδρα

λαβρεῦσαι· λάβρως καὶ ἀθρύως λαλεῖν

λαβρεύεαι· μεγαληγορεῖς. προγλωσσεύῃ. ἀθρόως λέγεις, ἀμέτρως

λάβρον· ἀθρύον. προπετές, ταχύ. μαινύμενον. βορόν

SCR. *Λ.* **2.** *B* 319. 585. **4.** *λ* 597. **6.** Aesch. Choe. 498. **8.** Eupol. fr. XXXVII vol. II 561 Teleclid. fr. XVI II p. 820. **9.** *Λ* 387. **10.** *Λ* 407. **11.** Alcaeus fr. 33, 2 *λάβαν τῶ ξίφεος χρυσοδέταν ἔχων.* [Iudic. III 22]. **12.** Arist. Eqq. 851. **15.** Iesai. VI 6. **16. 17.** *Ψ* 479. Ac vide ne prior etiam glossa scr. sit *λαβραγόρην· δημηγοροῦντα.* **21.** Meinek. Theocr. XIV 38 p. 295 *λαβρεύονται* suasit pro *μᾶλα ῥέοντι.* **23.** *Ψ* 474. **24.** *O* 625.

ADNOT. *Λ.* **1.** *λεκάνη* cod., em. Suid. **2.** *ῥηγμίν. πόλις* Mus. fortasse recte, quamquam *πό* potest etiam *ποταμός* esse. Ac fluvium ita vocari testis Choerob. EM. 553, 3. Ceterum confundit *λᾶαν· λίθον* (*λάγας· λίθος* Cyr. 39) cum *λάειν* s. *λᾶν· ὁρᾶν* et *Λάαν· πόλιν.* — Cf. *σάργαλος* apud Polluc. VII 116 p. 302 Bekk. **3.** Glossa obscura. **5.** Latetne Persae nomen proprium, ut *Πηγασταγών* (Aesch. Pers. 35)? *λιβάς· σταγών* Guyetus. **7.** Non liquet. Pearsoni Laconica videtur dialectus. **8.** Malim *ὅπλα;* cf. Phot. 200, 10 et IGReichard (praeside I. F. Scherer) animadvers. ad Hesychii lexicon (Argent. 1750. 4) p. 7. De seqq. vid. Meinek. Philol. XII 604. **10.** *λαβαγούνων* cod., em. Mus. **13.** *λειβήθροις?* [τη] Mus. **17.** (ρ) Mus. **18.** *λαβραγορεῖς· λάβρως* cod., em. Mus. Idem *οἱ δὲ δημηγορεῖν* voluit, quae tamen correctio typothetam latuit. **20.** *ἔκκληψις* Phavor. *ἡ μὴ τοῦ λόγου ἔκλειψις?* **22.** Imo *λαβρεύεσθαι* vel *λαβρεύεαι* et *λαλεῖς.* **23.** Apoll. lex. Hom. 106, 15. *λαβρεῦσαι* cod., em. Mus. **24.** *ἀθροῆν* cod., *ἀθρόον* Mus., *ἀθροῦν?*

λαβρόνιον· εἶδος ποτηρίου πλατέ[υ]ος
λάβρος· πολύ(ς), σφοδρός
λαβροσιάων· χορτασμῶν ἀκόσμων
λαβροστομία· ἡ διάχρηστος λαλιά
λαβρότατος· σφοδρότατος
λαβρόϊον· εἶδος ποτηρίου
λαβρύσσει· λαβρεύει
λαβρύσσει· δειλαίνει
λαβύρινθος· κοχλιοειδὴς τόπος. λέγεται δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῶν φλυάρων, παρὰ τὸ πολλοῖς κύκλοις λόγων κεχρῆσθαι
λαγαρίττεται· μετριεύεται
λαγαρόν· τὸ μὴ ναστόν
λάγανα· εἶδος πλακουνταρίου, ὡς (κα)πυρώδη, ἀπὸ σεμιδάλεως ἐν ἐλαίῳ τηγανιζόμενον, καὶ ἄρτοι βραχέννες ἐλαίῳ
λαγαριζόμενοι· σκαλεύοντες. δηλοῖ δὲ τὸ πρὸς τὰς λαγόνας τὸν ἀγκῶνα προσάγειν, πυκνὰ διαπείροντα τὴν χεῖρα
* λαγαγεῖ· ἀφρίζει
λαγάσσαι· ἀφεῖναι
λαγβατόν· ἀνατετραμμένον. οἱ δὲ λάγαν ἐμβάλλοντες
λάγγα· ἡ τῇ τροφῇ διδομένη μερίς
λαγγάζει· ὀκνεῖ. οἱ δὲ λαγγεῖ
λαγγανώμενος· περιϊστάμενος. στραγγευόμενος
λαγγάσαι· περιφυγεῖν
λαγγεύει· φεύγει
* λαγγίς· δόρυ
* λαγγαρεῖ· ἀποδιδράσκει
λαγγών· [μετάβολος, ἔμπορος]

SCR. **25.** ADN. **26.** *B* 148. **28.** Ar. Ran. 838. **36.** Ar. Eccl. 843 teste Ath. III p. 110 A, ubi nunc *πόπανα* legitur. **37.** Pherecr. fr. VI vol. II 1 p. 313. **42.** Antiph. vol. III p. 19.

ADNOT. **25.** [υ] Mus. Glossae ipsius scriptura ambigua est. *λαβρόϊον εἶδος ποτηρίου* Hes. infra loco non suo, *λαβρωνεῖον* (h. e. *λαβρώνιον*) Phot. 200, 23 *λαβώριον* (l. *λαβρώνιον*) EtGud. 359, 55 C. 63 *λαβρώνιος* Theognostus 55, 6 Clem. Alex. Paed. 2, 3 Bernhardy ad Suid. II 1 c. 482, 17 Boetticher Aric. p. 21 Com. lect. ind. II p. 562. **26.** (ς) Mus. **27.** *χορτασμὸν ἀκόσμου* cod., em. Mus. *λαβροσυνδών* post Toup. Em. III p. 231 (Tryphiod. 411) LDindorf. Thes. V c. 11 A. **28.** *ἄχρηστος* HSt. et Toup. Em. III p. 277 *ἀδιάκριτος* Guyetus. Neutrum displicet. **30.** Cf. λ 25. **33.** De voc. *κοχλιοειδής* vid. Bernhardyum ad Suid. II 1 c. 482, 19. **34.** Lob. rhem. p. 243 n. Ahrens. Dial. I p. 176 Meinek. Comic. II 1 p. 313. **35.** *μηναστόν* cod., em. Martin. **36.** *πυρώδη* cod. Mus., em. Cyr. Mar. 11. 63 Phot. 201, 5 Suid. *ἀρτιβραχὴν* cod., *ἀρτιβραχεῖ* Mus. *ἄρτος βραχεὶς* e Cyr. Marino Schowius. **37.** Phot. 201, 9 *λαγαρύζω* offert Theognost. 142, 28. *σκαλεύονται* cod., em. Mus. **38.** Nec *λαταγεῖ*, quae Vossii coniectura est, nec *σαλαγεῖ* Ruhnkenii in Ep. Crit. I p. 53 emendatio satis placent. Adludit ad *λάπη· ἀφρός*. **39.** *Χαλάσσαι* Ruhnken. Ep. Crit. II p. 18 coll. *ἐχάλασεν· ἀφῆκεν*. Similiter pro *λελασμένα· ἀφειμένα* corrigunt *κεχαλασμένα*. **40.** *λάγβατον*? Postrema a Musuro in *λάγανον ἐμβάλλοντα* corrupta alio pertinere videntur Thes. V c. 13 B, fortasse ad gl. 37. Nisi leg. *λὰξ ἐμβαίνοντες*. **41.** *τροφῷ* Mus. vereor ut recte. *Pullos* intellegit. Cf. *λόγχη λάχη λάξις λαῦξις* et Lob. Parall. 108. **42.** Bekk. 106, 5. Cf. Hemsterh. ad Poll. IX 136 et ap. Koppiers Obss. p. 19 quocum facit G. Curtius in *Grundz. d. gr. Etymol.* p. 152. Utitur hoc voc. ipse s. v. *λανίζει* et *ὀκλάζειν*, purior sermo praeferebat *λογγάζειν*. **43.** *στρατευόμενος* cod., em. Sylburgus alii; cf. Phot. 228, 22. De *περιιστάμενος* disputat Hemsterh. ad schol. Ar. Plut. 954. **45.** Coni. *λαγγονεύει*, quo ducit Phot. 228, 22. **46.** Videtur potius *λαγκίς* quam *λαγγίς*, quorum illud Guyeto in mentem venit, hoc Vossio placuit. *λαγκία* Gallis vindicat Diodor. V 30, *λάγκη* e scriptoribus Byzantinis memorat Ducang. **47.** Conferunt *λασκωρεῖ*. Sed initium vocabuli ad *λαγγάζει* etiam adludit. **48.** At Glossae: *λαγγών· cessator*. Confundit igitur *λαγγών* et *μάγγων* quod glossae similiter *μετάβολος* explicant. (Cf. tamen Ducang. Gl. 1096 *λήκων papaver* pro *μήκων*.) Vidit Pierso ad Moer. p. 264. Graeci interpretis voc. *λαγγών* explicationem servavit EM. 554, 15 *ὁ εὐθέως λανθάνων τοῦ ἀγῶνος καὶ φόβου* (l. *φοβούμενος*).

λαγερός· σμῖλαξ
50. *Λάγεσις· θεός. Σικελοί*
λαγέτης· ἡγεμὼν ὄχλον συναγαγών
[λαγεινά· δεινά
λάγχει· ἐῴκει
λαγής· ὁ εἰς τὰ ἀφροδίσια καταφ(ε)ρής]
55. *λαγήναρχος· ὁ ἐξουσίαν ἔχων τοῦ οἴνου*
λάγνα· κάμπ(τ)ρα. κιβωτός
λάγνης· καταφερὴς πρὸς τὰ ἀφροδίσια
λάγνος· ὁ αἰσχρός, περὶ πορνείαν ἐπτοημένος, πόρνος
λαγοθήρας· ἀετοῦ εἶδος
60. *λαγόνες· σχίσμα γῆς*
λαγορεῖς· ἐκκλησίαι
[λαγόσι, λαγόνας]
λαγρονίτης· εἶδος πλακοῦντος
λαγρόν ἢ λαγρός· κραββάτιον
65. *λαγχάνειν· κληροῦν*
λαγωΐνης· ὄρνις ποιός
λαγών· ὁ κενεών. τὸ ἰσχίον
λαγώνεια· λαγοῦ κρέα
λαγώς· ὁ χερσαῖος, λαγὸς δὲ ὁ θαλάσσιος καὶ ποτάμιος
70. *λαγὼς καθεύδων· παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιουμένων καθεύδειν*
λαγὼς περὶ τῶν κρεῶν· δειλὸν ἄγαν τὸ ζῶον ὁ λαγώς. ἐλέχθη δέ, ἐπεὶ ἐκωμῴδουν ἐπὶ δειλίᾳ τοὺς Ῥηγίνους. καὶ ἐλέχθη ἐπὶ τῶν διακινδυνευόντων τὰς ψυχάς, καὶ πρὸς τοῦτο καρτερῶς ἀγωνιζομένων
λάδανον· τὸ μὲν ἀπὸ τῶν πωγώνων τῶν αἰγῶν [καὶ τὸ κρέας]. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς βοτάνης λήδωνος
λάδας· ἔλαφος νεβρίας
λαδοίατο· λαμβάνοιτο
75. *λάδομαι· γνώμην τίθεμαι*
Λαδωγενής· ἡ Ἀφροδίτη. ὅτι ἐπὶ τῷ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμῷ Λάδωνι ἐγέννησεν
Λάδων· ποταμὸς Ἀρκαδίας

SCR. 51. Pind. Pyth. X 31. 60. Vid. Callim. fr. CLXXXV. 62. *λαγόνας* Callim. lav. Min. 88. 69. Amips. com. II vol. II 2 p. 708. 72. Herod. III 112. 128. 77. Antimachus.

ADNOT. 49. *σμίλαξ* cod. 50. Similiter Phot. 201, 10. 52. *ἀλγεινά* recte Taylor Lectt. Lysiac. p. 704 B. 53. Corruptum ex *ἀλίγκιος· ἐοικώς* (θ 174) esse statuunt Albertus et Lob. rhem. p. 60. Sed potest etiam *(μα)λ' ἄγχι ἐῴκει* latere. 54. Imo *λάγνης*. (ε) Mus. 55. *λαγίναρχος* cod., em. HSt. 56. (τ) Sopingus coll. *λάρναξ* unde haec glossa depravata videtur. *λαΐνθη· λάρναξ. ξυλίνη* C. 63. 60. Rectius *σχίσματα* HSt. 61. *ἀγοραῖς· ἐκκλησίαις* Albertus. Malim *ἐκκλησιάζεις; ἐκκλησιασταί* Pearso. 62. Om. Mus. 63. Lob. Proll. 245. 64. Curtius Etym. p. 103. 66. *λαγώς* avis memoratur ab Artemidoro Onir. IV 56 Anton. Lib. c. 21 *λαγωδίας* ab Alexandro Myndio ap. Ath. IX p. 390 F. 68. *λαγῷα* Pierso Moer. p. 248 *λαγώεια* Lobeck. Phryn. p. 187. Vocabulum e varia lectione supra scripta natum videtur *λαγ^{ει}φα*; dicebant enim et *λάγεια* et *λαγῷα*. 70. Zenob. IV 84 p. 107. 71. *ζῶον, ὅθεν καὶ Ῥηγῖνος λαγὼς ἐλέχθη. καὶ γὰρ τοὺς Ῥηγίνους ἐπὶ δειλίᾳ ἐκωμῴδουν* Zenob. IV 85 p. 108. Hinc facilis Hesychii correctio. 72. *καὶ τοῦ κέρως* Palmerius, qui non vidit haec verba revocanda esse post *ψυχάς*. *ληδῶν* cod., em. Salmasius Plin. Exx. p. 258 b E; idem etiam *λήδου* dici posse animadvertit. 73. Lob. Proll. p. 54. 74. *λαδοίατο· λαμβάνοιτο* cod. *λασδοίατο· λαμβάνοιντο* Mus., cui non paruit Phavor. 1146, 9; *λαδδοίατο* Koenius ad Greg. Cor. p. 598; *λάδδοιτο* Ahrens II p. 96. Cf. *λαζοίατο* (e Hom. *B* 418)· *λαμβάνοιντο* unde haec detorta videtur. 75. Penitus ignotum dicit Lobeck. technol. p. 71. 76. *λαδωγεν.'ς* et *ἐγέννησεν* cod., *λαδωγενὴς* et *ἐγεννήθη* recte Mus. qui literam ῑ aut literarum ει̅ compendium expunxit. *Δάφνη* pro *Ἀφροδίτη* Guyetus, probante Thes. V c. 32 A.

λάε· ἐψόφησεν. οἱ δὲ ἐφθέγγετο·
ὁ μὲν λάε νεβρὸν ἀπάγχων
λάεσι· λίθοις
80. λάετε· σκοπεῖτε, βλέπετε.
* λαεντιάριος· λιθοξόος
λάζειν· ἐξυβρίζειν
λάζεσθαι· λαμβάνειν
λάζετο μῦθον· ἐλάμβανε τὸν λόγον
85. λαζίνης· χαραδρίας, καλλαρίας ἰχθῦς
λαζοίατο· λαμβάνοι(ν)το
'λαζών· ἀλαζών
λαζύμεναι· λαμβάνουσαι
λαήμεναι· φθέγγεσθαι
90. λάηται· βούληται
λαθάδαν· λάθρα
λάθαργοι· σκώληκες. ἢ τὰ ξυόμενα ἀπὸ τῆς βύρσης ὑπὸ τῶν ἀρβήλων. ἢ κύνες κρυφίως δάκνοντες
λαθάργῳ· λαθραίῳ
λαθασμῷ· νίη. λήθη. λησμοσύνη
95. λάθει· ἀκηδίᾳ
λαθεῖν· ἑκόντα παραπέμψαι. ἢ ὅλως εἰς ν(ο)ῦν οὐκ ἦλθεν. διὸ ἐβλήθη
λαθῆβας· γέροντας
λαθικήδεα· λανθάνειν ποιοῦντα[ς]. λήθην τῶν κακῶν ἐμποιοῦντα τοῖς παισίν
λαθικηδές· λυσίκακον. παυσίλυπον
100. λαθίποιν(ον)· οὐ τιμωρούμενον
λαθίνοστος· ὁ βραδύνων ἐπανελθεῖν
λαθίφρων· ἄφρων. ἐπιλήσμων
λάθρα· κρυφίως, ἠρέμα, ἡσύχως
λάθρα· αἱ δίκαι. Ἠλεῖοι

SCR. 78. τ 236. 79. Γ 80. 84. Δ 357. 85. ADN. 86. Β 418. 87. Ar. Pac. 1069. 88. Theocrit. XVIII 46. 92. Nic. Ther. 423. 96. Ι 533. 98. Alcaeus Ath. X 430 D 481 A (fr. 41, 3).

ADNOT. 78. νεβρῶν τὰ cod., em. Mus. 79. λάεσσι Mus. 80. λάτεται· σκοπεῖται βλέπεται cod., λάετε Guyetus reliqua Mus. emendarunt. 81. Suspectum Ducangio, qui λαϊνάριος suadebat. Coniciebam Λάας· Πάριος λιθοξόος, scriptorem περὶ λίθων γλυφῆς intellegens; nunc λα(ξ)ευτήριον· λιθοξόον (ἐργαλεῖον) malim. 82. λαπίζειν coniciebat Nauck. Ar. Byz. p. 202. Sed vid. schol. ad Eur. Hec. 65 allatum a Pearsone in advers. II p. 463, 35 et Lob. rhem. p. 76, et schol. Lycophr. 137. 85. καλαρίας male Mus. Glossa ipsa e μαζίτης corrupta videtur; cf. Theophr. ap. Ath. VIII 332 B et Dorion. ap. Ath. VII 315 F Xenocr. de alim. c. 10 p. 32 Epicharm. fr. 47 p. 443 Ahr. 86. Cf. λαδοίατο. 87. Damnabat Lobeck. Path. El. p. 18, quod rectene factum sit an secus diiudicare certius possemus si superesset integer Arcadii canon p. 10, 14. Ut nunc comparata res est aut λάζων legendum videtur aut ὦ 'λαζών ex Ar. Pac. 1069. 89. Lob. rhem. p. 6, 8. 90. Koen. Greg. Cor. 252. Legendum videtur λῆτε· βούλησθε vel λῇ τε· καὶ βούληται; δήληται· βούληται minus arridet. 91. λαθρηδά vel λαθρηδόν coni. Thes. V c. 34 B. Fortasse ad Eur. Hel. 829 pertinet, ubi λάθρα δ' ἂν οὐ restituit Dindorf. 92. Nicand. Ther. 423 eiusque schol. p. 34 (ed. HKeil) laudarunt Toup. Emend. IV 46 et Arnaldus lect. Gr. p. 87. — Cf. Phrynich. app. soph. 50, 30 et Hes. λήθαργος et λαίθαργοι. 93. Cf. λαιθάργῳ ποδί. 94. λαθασμός· λήθη. λησμοσύνη videtur Thes. V c. 34 D probari; tum vero delenda est glossa recentissimae Graecitatis. Λαθασμονίη vel λαθασμονή Graecum esse negaverim. Λάθα. Σιμωνίδης λήθη ordinem confundit. 95. λᾶθος ap. Theocr. XXIII 24 legitur. Sin λάθος accinendum, haec etiam glossa Byzantinorum est. 96. παραπέμψασθαι Apoll. lex. Hom. p. 106, 20 unde etiam ἦλθεν reposui pro ἔσχεν. 98. Accentus si recte habet non Il. Χ 83 sed Alcaeus respicitur. Λαθηκήδεα cod., λαθικηδέα Salmasius. 99. λαθηκῆδες cod. λῆσίκακον παυσίλῶπον codex a pr. m. correctus. Similiter discrepant libri Theognidis 476. 103. λάρθαι (pro λάσθαι) αἰκίαι?

105. λαθρακάζων· χαλιναγωγῶν. Σικελοί
λαθρέως· ἀγνώστως
λαθρός· λαθραῖος, κρυφός, μυχός
λαθροῦν· βλάπτειν
λάθυρος· εἶδος ὀσπρίου
10. λαθών· ἀγνώστως πράξας τι
λαί· ἐπὶ τῆς αἰσχρουργίας
λαιά· ἀριστερά
λαίαν· [ἐκκλησίαν] κτῆσιν. Δωριεῖς ἐπὶ τῆς λείας
[λαιᾶναι· λεπτῦναι]
15. λαίας· ἀσπίδας. Κρῆτες
λαίβα· ἀσπίς. τρίβων. πέλτη
* λαῖγμα· περικεφαλαίας κόσμος
λάϊγγες· λίθοι, ὑπὸ ὕδατος λελ(ε)ιασμένοι. ἔνιοι φράγγες. ἄλλοι χάλικες, μικροὶ λίθοι
λαίγματα· πέμματα. οἱ δὲ σπέρματα. ἱερὰ ἀπάργματα
20. λαίγνος· λάσταυρος
[λαίδιον· ἀριστερόν, εὐώνυμον]
λᾶιδος· λῆδος. τριβώνιον
λαιδρή· [ἀριστερά.] θρασεῖα
λαιδρός· λαμυρός. ἀναιδής. δεινός. θρασύς. ταχύς. [ἀριστερός]
25. λαίειν· φθέγγεσθαι
λαίεται· καταλ(ε)ύεται. ἀπὸ τοῦ λᾶος
[λαίεται· [καὶ] κατελεύσεται]
λαιή· ἀριστερά
λαιθάργῳ ποδί· λαθραίῳ
30. λαίθαργοι· κύνες κρύφα δάκνοντες
λαιθαρύζειν· λαμυρῶσαι. διαπράξασθαι. [Margo: λαικαστής· ὁ πόρνος. καὶ λαικάστρια· ἡ πόρνη]

SCR. 106. Vid. ADN. λαθραίως exstat e. g. ap. Aesch. Prom. 1079 Eur. fr. 697, 5. 9. Theophr. HPl. VIII 3, 1. 10. Soph. fr. 23 p. 107. 12. Tyrtaeus. fr. 15, 3. 18. ε 433. 22. Alcman. 23. Nic. Ther. 689. 28. Scriptor Ionicus. 29. Trag. adesp. fr. 182 p. 682 Nck.

ADNOT. 5. Imo λάθρα ὀλκάζων vel λάθ' ὀλκάζων. Infra ὀλκάζει· χαλιναγωγεῖ. Notum est ποθολκίς = χαλινός. 6. λαθραίως Guyetus, ordo λαθρίως (e Iob. IV 12) postulat. 7. Suspecta sunt, nec admissis Martini et Thes. V c. 38 A emendationibus κρύφιος et μύχιος omnis difficultas remota. Explicari videntur verba λαθραῖος μυχός vel λάθριος μυχός vocabulo κρύφιος. 8. λυθροῦν· βάπτειν (αἵματι) an ἀθροῦν· βλέπον. 11. αἰσχρολογίας Phot. 202, 9 ThBergk reliq. 260. 13. λαιάν — Δωριεῖς ἐπὶ τῆς λείαν cod. λαιάν — Δωριεῖς. λαῖαν, ἐπὶ τῆς λείας Mus. Glossa ipsa λάιαν h. e. λᾶαν scribenda videtur Ahrenti Dial. II 142 λαίαν Thes. V c. 38 D; ἐκκλησίαν recte Dor-
δ
villius ad ΛΑΙΑΝ retulit. 14. λεᾶναι Iens. Luc. Hes. 148. 15. ἀσπι cod., quod etiam ἀσπίδος esse potest. λαίβας· ἀσπίδας Mus. Cf. λαίβα λαῖτα λαῖφα λαφθία. Apud Theognost. 9, 15 reperio λαίδας ἡ ἀσπὶς τὸ ἀπὸ βύρσης idemque ap. Zonar. c. 1284. Cf. Ahrens II 49. 16. τρίβος cod., em. Salmasius. 17. Coniciebam glossam truncatam esse ex (ἀγ)λάϊσμα. Sed in mentem venit etiam Aesch. Spt. 367 λόφους σείει κράνους χαίτωμ'. 18. Apoll. lex. 106, 29. φάραγγες Salmasius. — (ε) LDindorf. laevigati. 19. Cf. Zonar. c. 1288 Theognost. 9, 13 et Hesych. λαιτμάθημα. λάγματα· ἱερὰ ἀπάργματα Phot. 201, 14. λαῖγμα Bentleius restituit Ar. Av. 1562. 20. Vide λαῖτος et λαίσιτος hinc emendenda iudice Valcken. ad Amm. I 9 p. 45; λάγνος Salmas. 21. Pro λαιόν. 22. Cf. Ahrens Dial. II p. 142 Didym. reliq. p. 342. 24. λεῖνος cod., λῖρος Salmas., δεινός Guyet. probante Ruhnk. ep. crit. I p. 56. De glossae prosapia disputat Ahrens Philol. VII p. 416, ad Theocr. schol. 475. ἀριστερά et ἀριστερός ad λαιή et λαιός refer. 25. Hainebach de redupl. p. 4. Cf. λάε et λαήμεναι. 26. λαί.ται cod., λαίεται Mus. qui literam erasit. καταλύεται Suid. Zonar. c. 1290, κλύεται Theogn. 9, 10, καταλεύεται Palmerius, qui et λαός in λᾶος mutabat. Cf. ἀπολελασμένον. 27. Eadem est atque praecedens et καταλεύεται scribendum. καὶ delevit LDind. Thes. V c. 49 A. 30. λαιθαργοί cod. 31. λαιθυράζω· χλευάζω Suid. Zon. c. 1292. Idem c. 1290 λαιθυράζειν· τὸ ψόφον ποιεῖν διὰ στόματος ἐπὶ τῷ μαζῷ. Similiter Theognost. p. 9, 8. 9. C. 39 p. 388.

λαιλάξαι· τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν
λαιλάπετος· ὅταν συννεφὴς καὶ ἀνεμώδης ὁ ἀὴρ ἐστιν
λαίλας· ὁ τύραννος, ὑπὸ Λυδῶν
135. λαίλαψ· καταιγίς, ἀνέμου συστροφὴ μετὰ ὑετοῦ
λαιμά· λαμυρά
λαιμᾷ· εἰς βρῶσιν ὥρμηται
λαιμάζουσιν· ἐσθίουσιν ἀμέτρως
[λαιμαλαιόν· ῥυσόν]
40. λαιμᾶν· ἐσθίειν ἀμέτρως
*λαιμάζειν· ὁμοίως
λαίμαργος· φάγος, ἄπληστος, ἐπὶ τὸ φαγεῖν μανιώδης
λαιμός· ὁ φάρυγξ. ὁ τράχηλος. ὁ λάρυγξ. ὁ βρόγχος
λάϊνον· λίθινον. πελαργόν. ἢ πύργος λίθινος
45. λαινόχειρ· σκληρόχειρ
ΛΑΙΟΝ· καὶ ἡ σιτόσπορος γῆ. καὶ ἀριστερόν
λαιός· ἀριστερός. καὶ λαός
λαῖπος· κίναιδος, λάσταυρος
λαιπτύηρον· ἀναπεπλασμένον, ἰσχυρόν
50. λαισαινοφόρος· ὁπλοφόρος
λαισάς· ἡ παχεῖα ἐξωμίς
λαίσεα· μήλη
λαισήϊα· θυρεοῦ γένος
λαι(σ)ήϊα· ἐπεὶ δασέα ἐστὶ τῷ βύρσαις αἰγείαις περιβεβλῆσθαι. Πτερόεντα [εἶναι], ἢ πάνυ κοῦφα, ὡς καὶ τῇ λαιᾷ χειρὶ δύνασθαι βαστάζεσθαι. ὅπλα λάσια, ὅπερ ἐστὶ δασέα, αἰγείαις βύρσαις περιβεβλημένα ἔτι τὰς τρίχας ἐχούσαις
55. λαίσιτος· κίναιδος. πόρνη
λαίσκαπραν· λαμυράν
λαίσπαις· βούπαις. Λευκάδιοι
Λαισποδίας· ὄνομα κύριον. ἔνιοι δὲ τὸν Ἀλκμέωνα ᾠήθησαν λέγεσθαι. οἱ δὲ τὸν δρεπανώδεις πόδας ἔχοντα

SCR. 35. Marc. IV 37. 36. Menandr. vol. IV p. 100. 42. Aristot. HA. VIII 2 iungit λαίμαργος et ἄπληστος. 44. Teleclides com. II p. 372 *M* 177 τεῖχος λάϊνον in loco supposito. 53. 54. *E* 453. 58. ADN. et Com. lect. ind. vol. II p. 563.

ADNOT. 32. Infra λαλάξαι scriptum est. 33. ἢ Mus. λαιλαπώδης LDindorf. Thes. c. 40 D. Nisi *Π* 365 respicitur. 34. ὁ μὴ ἐκ γένους τύραννος Suidas. Quibus ἀλλ' ἐπιθέμενος addunt Theognost. 9, 13 Zonar. c. 1281. 36. Ad Menandr. ap. schol. Ar. Avv. 1559 referebat Bentleius. 37. λαίμαι — ὅρμηται cod. λαίμεται — ὥρμηται Mus., em. Schowius; cf. Theognost. 9, 21 et gl. λ 140. Fallitur Lob. rh. 118. 39. λιμαλέον infra rectius legitur. Indidem depravata vidimus αἰμαλέον et δειμαλέτα. 41. Ordo λαιμάξειν futuri formam Doricam poscit. λαιμάσσειν Albertus voluisse videtur. 44. πελασγικόν? 45. λαϊνόχειρ Vossius, cf. Lob. Path. El. 402 n. 46. ἀριστερός (l. όν)] Si glossa mendo careret ν epentheticum haberet ut φλοινός ποινά δευτερίναρ οἰνός pro φλοιός ποιά δευτερίας quae Laconicae sunt dialecti. Sed pro λαῖνος scribendum λάϊον (cf. Ahrens II 142) quod cum λαιόν confundit. 27. Λαός] Fortasse Λᾶος scribendum, quae forma Apoll. Dysc. de adv. 567, 7 memoratur, ut hoc dicat λαιός significare *laevum*, Λάϊος vero vocabuli Λᾶος solutam esse formam. 48. κίδναιδος cod. Aldus, em. Mus. Cf. λαίγυος λαισιτός λασιτός, λεσιτός non magis sana. 49. λαπτυήρ· σφοδρῶς πτύων quo iure conferant ipsi viderint. 50. λαισηϊοφόρους HSt. 51. Imo λάσια. 52. Rectius ni fallor infra λασιόμηλον· τὸ ἔχον χνοῦν. Si cui non displicuerit Vossii coniectura μηλωτή, sublato divisore legat oportet ἐξωμίς, δασεῖα μηλωτή. 53. θυραιοῦ cod., em. Mus. 54. λαιήϊα .. τὸ .. αἶγαις περιβλαβεῖσθαι .. εἶναι .. ἀργαῖς .. ἔχουσαι cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. Hom. 106, 25. 55. Vide λαίγυος λαῖπος λασιτός. 56. λαισκάπραν Mus. Vid. EM. 558, 40 Suid. II 1 c. 516, 12 Zon. c. 1283 Ruhnken. epist. crit. p. 172. Bergk. Com. Att. p. 260. 57. λαίσπης Theognost. 9, 18 et λαισκίδης 9, 17. Infra noster λαόπαις· βούπαις quod in λάσπαις mutari iubebat Valcken. ad Ammon. p. 53, in λαίσπαις Ruhnken. epist. crit. 86. 58. Λαισποδίας — Ἀλκμέωνα (recte) codex, Λαισποδίας — Ἀλκμαίωνα Mus., Λαιποδίας ἀνδρωνύμιος ἑνὸς τῶν Ἀθήνησι ἐπιφανῶν Theognost. 9, 22. Cf. schol. Ar. Avv. 1569.

* ***λάισασθαι***· *κτήσασθαι*

160. [***λαῖστρον***· *ξυστῆρα. πτύον*]

Λαιστρυγόνες· *οἱ νῦν Λεοντῖνοι*

Λαιστρυγονίη· *ἡ τῶν Λαιστρυγόνων πόλις*

λάϊτον· *τὸ ἀρχεῖον*

λαΐτων· *τῶν δημοσίων τόπων*

65. ***λαῖτα***· *πέλτη*

λαῖτμα· *πέραμα. γέφυρα. οἱ μὲν ὅρμημα. οἱ δὲ τὸ κύτος. ἄλλοι τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ. καὶ τὸ κῦμα*

λαῖτμα· [*θῦμα*]. *σφοδρὸν ὅρμημα· ἀπὸ τοῦ θοοῦ*

[***λαῖτος***· *ἀκήρατος. καὶ ὄνομα κύριον*]

λαῖφα· *ἀσπίς*

70. ***λαιφαί***· *ἀναιδεῖς. θρασεῖς. στυγναί. τολμηραί*

* ***λαίφια***· *ῥάκη*

λαιφάσσον(τ)ες· *ψηλαφοῦντες*

λαίφεσιν· *ἁρμένοις*

λαῖφος· *τὸ ἱστίον, ἤγουν τὸ ἅρμενον*

75. ***λα[ι]φύς***· *δάπανος ἢ βορός*

λαιψηρόν· *ταχύ*

λαιψηρά· *ταχέως, ἢ ταχέα*

λαιψηρῶς· *ταχέως. ταχὺ γὰρ τὸ **λαιψηρόν***

λακάζει· *λέληκε, βοᾷ. ἀπὸ τοῦ **λακεῖν***

80. ***Λάκαινα***· *κυλίκων τι εἶδος*

λακάρτη· *λακάρη. δένδρον τι*

λάκας· *φάραγγας*

[***λακκατήσας***· *πατήσας*]

λάκε· *ἰδίωμα ἤχου. ἐθλάσθη, συνετρίβη. ἤχησεν*

85. ***λακεδάμα***· *ὕδωρ ἁλμυρὸν ἁλσὶ πεποιημένον, ὃ πίνουσιν οἱ τῶν Μακεδόνων ἄγροικοι*

* ***Λακεδαίμων***· *ἡ Σπάρτη. καὶ ποτὲ μὲν* [*ἡ Πελοπόννησος*] *ἡ χώρα πᾶσα· ποτὲ δὲ πόλις ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ*

SCR. **61.** *κ* 119. **62.** *κ* 82. **66.** *ε* 174. **71.** *υ* 205. **73.** Greg. Naz. Carm. 2, 279. **74.** Homerus et tragici. **76.** Iambus ap. Stob. flor. I p. 123. **77.** *K* 358. **79.** Verbum Aeschyleum. (Sept. 186 Suppl. 872). **80.** Aristoph. fr. XIX vol. II p. 1038. **81.** ADN. **84.** *N* 616. **86.** *B* 521.

ADNOT. **59.** *λαίσασθαι· κτίσασθαι* cod., *κτήσασθαι* recte Guyetus; nam *λᾶαν· κτῆσιν* dicebant Dorienses. Ac recte infra *ληΐσασθαι· κτήσασθαι ἀφελέσθαι*, quod fugit Cobetum in Mnem. 1859 p. 30 *λᾴσασθαι· κτήσασθαι* invito ordine exhibentem. **60.** ‚*Corrupte pro λίστρον, ut et ῥίστρον* (et *ἄλυστον*)' Salm. *Ληϊστόριον* quod conferunt e *λικμητήριον* detortum videtur. **64.** *λαΐτῶν* cod., em. HSt. Ceterum non vidi peius habitum in vocabulorum farraginibus. *λαίετον* enim *λαιτρόν λαιτόν* pingunt Suid. Zon. 1288 Theognost. 9, 11. 16. 18. Ad rem cf. Plut. Romul. c. 26 probl. Rom. p. 280 A. **65.** *λαιFά* Ahrens II 49 n. Cf. *λαίας. λαίβα. λαίφα. λαφύς.* **66.** Apoll. lex. 106, 27. **67.** *λαιτμάθημα* cod. Confundit *λαῖγμα· θῦμα* (*λαῖτμα· τὸ κῦμα* Cyr. 39) et *λαῖτμα· ὅρμημα.* Pro *θοοῦ* legendum videtur *ψόφου* ex Apoll. l. c. **68.** H. e. latinum *laetus.* De altera significatione vide Arcad. p. 78, 10. Sed *Λήϊτον* dicat (Dor. *Λᾶτον*) an *Laetum* non liquet. **69.** Cf. *λ* 165. **70.** *λαιδραί* Ruhnken. ep. crit. I p. 56; imo *ΛΙΡΑΙ, λιραί.* **71.** Boeoticum videri possit pro *λαίφεα*, sed cum ordine *λαίφαια* requiratur legendum potius est *λαίφεα.* **72.** (*τ*) Guyetus. Vide Lob. rhem. p. 240; *ἀφάσσοντες* Kusterus. **74.** Lob. rhem. 301 **75.** *δαπανωσιβόρος* cod., em. Albertus (Lob. rhem. 246). Idem latet ap. Theognost. 9, 18. **81.** *λακάρη* Vind. Med. Theophr. Hist. Pl. III 4 *λάκαρα* Urbin. Theophr. VII 6, 1 ubi alii *λευκάρα* et *λακάθη.* Haud scio igitur an Hesychius scripserit *λακάρτη ἢ λακάρη.* **82.** Lobeck. Path. El. p. 89 Parall. 96 Curtius Etym. 129. **83.** *λακατήσας* Vossius. Leg. *λακπατήσας.* **84.** Cf. *λέλακε.* **85.** Mihi vocabuli altera pars *ἅλμη* (*ἅλμα*) fuisse videtur, cf. *σκοροδάλμη.* **86.** Phot. 202, 20 ex Aelio Dionysio ap. Eustath. 294, 40. Strab. VIII 367. De h. v., quod cum *λακεδάμα* componit, et v. *λακερόν* vide Curtium l. l.

λακεῖν· ψοφῆσαι
λακερόν· εἰκαῖον
λακέρυζα· κράκτρια. λοίδορος. φλύαρος. μεγάλα κράζουσα κορώνη. ἢ λάλος
190. λακερύζεσθαι· τὰ αὐτά
λακερωτάν· συνεσταλμένον
λάκη· ῥάκ[κ]η. Κρῆτες
λακηδῆξαι· διαῤῥῆξαι
λακηθμόν· ὃν οἱ Ἀττικοὶ γλωσσοκόμον καλοῦσιν
95. λακῆσαι· πατάξαι
Λακιάδαι· δῆμος τῆς Ἀττικῆς, ῥαφανίδας φέρων, ὃν ἐπιβοῶνται κατὰ τῶν μοιχῶν
λακίδαι· βάλλει
99. λακίδες· σπαδόνες. σπαράγματα ἱματίων
98. λακιδαίμονος· ψοφοῦντος, ἠχοῦντος
200. λακίδες· τὰ λεπτὰ τῶν ἁρμένων σχίσματα
λακιδοφορῶν· οὐχ ὑγιής
λακίζει· θωπεύει. ῥηγνύει. ῥήσσει
[λακιναρίδιον· Ῥωμαῖοι, ὑπόδημα]
λακίς· ῥαγάς. ἐμβολή. ῥαφή. τραῦμα. σχίσμα
5. λάκισμα· τὰ αὐτά
λακισθῆναι· ῥαγῆναι
λακὶς χθονός· χάσμα γῆς
λακκόπεδα· τοῦ σκελετοῦ· φησὶν διαχαλασθέντος ὀσχέου καὶ τῶν διδύμων κρεμασθέντων καλεῖσθαι λακκόπεδα· τοὺς δὲ διαπαντὸς καθειμένον ἔχοντας αὐτὸ λακκοσχέας· Εὐφρόνιος. ἐπεὶ ὄσχεα λέγεται τὸ ἀγγεῖον, ὅπου οἱ δίδυμοι ἐμβέβληνται· ἀπὸ μέρους τὸ μόριον. οὐκ εὖ. φασὶ γάρ, τοῦ ὀσχέου πάντοθεν καθειμένου λακκοσχέας προσαγορεύεσθαι τοὺς τοιούτους
λακκοσκάπερδον· λακκόπρωκτον
10. λακκόπλουτος· ὁ Καλλίας ὑπὸ τῶν κωμικῶν, διὰ τὸ περιτυχεῖν χρυσῷ εἰς φρέαρ βεβλημένῳ
* λακέμεναι· φαγέσθαι

SCR. 87. Aesch. Ag. 614. 89. Hes. Opp. 745. 99. Aesch. Cho. 28. 200. Alc. fr. 10 Ahr. 4. Pers. 124. 5. *λακίσματα* Eur. Tro. 497. Quaerendum igitur num λακίσματα· τὰ αὐτά fuerit. 7. Tragicus. 8. cf. Aristag. com. II p. 762 fr. VII. 10. anon. fr. CLV com vol. IV p. 643.

ADNOT. 90. *λακεράζεσθαι* cod., em. Guyetus. Cf. Phot. 202, 17 Suid. Excidit fortasse *λακερύζειν* quod ponit EM. 555, 31. 91. Non expedio. Fortasse *Κρῆτες* huc trahendum. 92. [κ] Voss.; cf. Ahrens Dial. II 85 Curt. Etym. p. 129. *λάκος* cum *λακίς* conferebat Salmas. Exx. Plin. p. 99 b, G. 93. Imo *λακίξαι*, ut *μερίς μερίζω*. *λακηδίξαι* HSt., et Guyetus, *λακιδίξαι* Valcken. ep. ad Roev. p. LXVII. 94. *λακηθμόν* non temptaverim. — *γλωσσοχόμον* codex, *γλωσσοκομεῖον* Albertus, *κλωγμόν* Hemsterh. 95. Infra ληκῆσαι· *πατάξαι ὑλακτῆσαι*. 96. Append. prov. V 43 p. 467. 97. Non liquet. Infra λιχάξαι· *βάλαι* (sic) Cretensibus tribuit, unde elicias *λιχάδδει*, *praecipitat*. Fortasse etiam αἰκάζει· καλεῖ scribendum est λιχάζει· *βάλλει*. 98. *λακεδαίμονος* Thes. V c. 54 A. Ioculari comici poetae nescio cuius audacia fictum videtur. 200. *σχήματα* cod., em. Florens. Glossam si recte refero ad Alcaei locum notissimum, *λάκιδες* scribendam esse patet. 2. Infra λασκάζει· *θωπεύει, ῥηγνύει*. 3. λάκιρα· *ῥαίδιον* Salmasius. Falli Hesychium arbitratur Meursius, nihil enim aliud esse quam *laciniam*. 8. *λάκκος, πέδα* — *λακὸς πέδα* — *καθημένον* — *λακὸς σχέας* — *καθημένους λάκκους σχέας* cod., *λακκοσπέδα* — *λακοσπέδα* — *καθειμένον* — *λακοσχέας* — *καθειμένους λακκοσχέας* Mus.; cf. Phot. 204, να 17. διαχαλασθέντος suspectum. 9. Phot. 204, 14. 10. *χρόνον* — *βεβλημένον* cod., em. Mus. 11. Lob. rhem. 10 confert latinum *cibicida*. Glossa non diversa videtur a praecedente λαήμεναι· *φθέγγεσθαι*.

λακοπεῖν· πυνθάνεσθαι
λακόπιον· πυθίον
λάκοποι· ἀρχή τις, ἔνθα οἱ κλέπται κρίνονται
215. λάκος· ἦχος, ψόφος
λακπατῆσαι· λακτίσαι. καταπατῆσαι. ἀνατρέψαι
Λακρατίδης· Ἀριστοφάνης φησὶ παλαιὸν Λακρατίδην, τὰ ψυχρὰ βουλόμενος δηλοῦν· ψυχροὶ γὰρ οἱ γέροντες
[λακρὶς καὶ] λάκτις· κώπη. τορύνη
Λακτίδες· αἱ τῆς Δήμητρος ἱέρειαι· ἀπὸ τόπου
20. λάκτιμα· λάκτισμα
λάκυρος· στεμφυλίας οἶνος
Λάκων· εἶδος παρὰ τακτικοῖς. ἢ ὁ Σπαρτιάτης ἄντικρυς τῶν Ἀθηνῶν
* Λακωνικὸς·χιτών· λεπτὴ ἐσθής. λίαν λανή
λακωνίζειν· παιδίοις χρῆσθαι
25. Λακωνικαί· ὑποδήματα, ἃ καλεῖται Ἀμυκλάδες
Λακωνικὸν τρόπον· τὸ περαίνειν, καὶ παιδεραστεῖν, τὸ παρέχειν ἑαυτὰς τοῖς ξένοις. ἥκιστα γὰρ φυλάττουσι Λάκωνες τὰς γυναῖκας
λακωνικός· στερ(ρ)ός. ἀνδρεῖος
λάλαγες· χλωροὶ βάτραχοι περὶ τὰς Λίμνας, οὓς ἔνιοι κεμβέρους, οἱ δὲ ὀρνέου εἶδός φασι
λαλαγεῦσαι· λαλοῦσαι. ἀθρόαι οὖσαι
30. λαλαγή, καὶ λαλαγῆς· κρυμός, κραυγή
λαλαγητής· ματαιολόγος
λάλαζε· βόα
λάλα κόνις· ψοφώδης κόνις
λάλαβις· λαίλαψ. ἀντὶ τοῦ λαλαμὶς λαιμάτμησις γράφουσιν
35. λαλάξαι· τὴν γλῶσσαν ἐξελεῖν
λαλάξαντες· βοήσαντες
λαλεῖν· λέγειν. βλέπειν. λαμβάνειν
λάληθρον· λάλον
λαλίστατον· κατὰ λόγον σοφόν

SCR. 17. Ar. Ach. 220. 18. Nic. Ther. 109. 20. Aesch. Ag. 1601? 23. cf. Theopomp. com. fr. V vol. II 2 p. 796. 24. Arist. fr. XXVI vol. II 1088. 25. Ar. Thesm. 142. 28. λαλάγων, κύκνων? Ar. Rann. 206. 32. Anacr. Ath. X 447 A.

ADNOT. 15. Lob. rhem. 278. 16. λακτῆσαι cod., em. Mus. 17. Cf. schol. Ar. Ach. 220 Phot. 205, 1. 18. λακτρίς Lob. Phryn. 257 vereor ut recte. Hesychio favent EM. schol. Nic. Ther. 109 Arcad. 35, 6. τωρύνη cod., τρυγών Arcad., em. Mus. Pro κώπη in EM. legitur σκυτάλην, quod Ducang. Gl. 776 cum Suida et Eustath. 1675, 56 κώταλιν scribit, in EM. ms. Bastii ap. Greg. Cor. 388 κουτάλη; nihil opus tamen videtur ut h. l. κωταλίς rescribamus. Aliam viam iniit Bernhardyus ad Suid. II 1 p. 493, 1 qui λακτίς· τορύνη καὶ λάκτις· κωτίλη (propter τρυγών) coniecit. 19. Λυκτίδες Meinekius in Philol. XII 614. 22. Ἀθηναίων? Sed Ἀθηνῶν sustentat C. 63. 23. λίαν λανή om. Mus., λίαν μανή Meinek. Philol. XII 614, διαφανής voluisse Sopingus videtur. 25. Cf. Ἀμυκλαΐδες. 26. ἑαυτόν cod., em. Suid. II p. 492. Cf. Mueller Doriens. II p. 287. 27. (ρ) Mus. 28. Infra λάσαγγες· οἱ περὶ τὰς Λίμνας χλωροὶ βάτραχοι. Cf. Lob. Parall. 141. 29. θρυλοῦσαι Meinek. 30. καὶ ἀλαλαγή· κραυγμός? κραυγμός etiam Kust. et Guyetus voluerant. 31. λαλαγήτης cod., em. Thes. V c. 61 A. 33. λάλα· κόνις ψηφώδης cod., em. Meinek. 34. λαλαμίς· λαίλαψ Mus., sed exspectaveris potius λαιλαμίς· λαίλαψ, ut χηραμίς i. q. χῆραψ. Quae cum ita sint, ad λαιμάτμησις minus recte Albertus λαιτμάθημα (q. v.) contulisse videtur, spreta emendatione facillima: ἀντὶ τοῦ λαλαμὶς λαιλαμίς γράφουσιν, sc. ἄλλοι. 35. Supra λαιλάξαι cum eadem interpretatione habuimus. Aut αἱμάξαι scribendum aut ἐξελεῖν de mendo suspectum est. 37. Confundit λαλεῖν· λέγειν, λάειν· βλέπειν, λαχεῖν· λαβεῖν. Cf. Muncker ad Anton. Liber. c. 10 p. 81. 38. Phrynich. app. soph. 50, 6. 39. Cf. ἀλύστατος et Phot 205, 5.

240. λαλίστερον· ἀδολεσχέστερον
λάλλαι· λάλλας λέγουσι τὰς παραθαλασσίους καὶ παραποταμίους ψήφους
λάλος· φλύαρος
λαλούμενον· ....
λαλοῦντα· ......
45. [λαλύνει· πάσσει. πατεῖ]
λαλῶν· φθεγγόμενος
λάμας· μύξας
λάμαχος· ἄμαχος, ἀκαταγώνιστος
Λάμια· Ἀριστοφάνης φησίν, ὡς τ' ἐχούσης ἐν τῇ ἀγορᾷ τινος λαμιώδους γυναικὸς ἐνδιατριβούσης. τινὲς δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ περδομένην γυναῖκα
50. Λάμια· θηρίον. καὶ γυνή τις ἀρχαία οὕτω καλουμένη Λίβ(υ)σσα
λάμιαι· τὰ φάσματα. ἢ οἱ μόνοι τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἰχθῦς
Λαμίαν τὸν πρίονα ἢ Λάμιος ὁ πέλεκυς· ἣν τις Ἀθήνησιν, ὃς ἐκωμῳδεῖτο....... λέγεται δὲ καὶ Γνησίθεός τις ἐξ ἐπιθέτου Λάμιος
Λάμος· ἡ χώρα τῶν Λαιστρυγόνων. ἢ ἐπιχώριός τις ἥρως, ἀφ' οὗ ἡ χώρα ὠνομάσθη
λαμόπτης· ὁ ἐπὶ τηλίας
55. λαμπάδες· ὀφθαλμοί. τινὲς ἀστέρες
λαμπάδιον· τὴν λεπτὴν κειρίαν, ἐν ᾗ ἐπιδιδέασιν
λαμπάς· λαμπάδος ἀγών. καὶ ὁ νικήσας λέγεται λαμπαδηφόρος
Λαμ(π)ετίη· Ἡλίου κόρη
λαμπετόωντι· λάμποντι
60. λάμπη· τὸν παχὺν ἀφρὸν τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ φασίν
λαμπηδών· λαμπυρίς. σπινθήρ

SCR. 40. Menand. fr. XIII p. 195. 41. Ruhnken. ap. Theocrit. XXII 39. 42. e. g. Eubul. com. III p. 254. 43. Ar. Thesmoph. 578. 44. (Polyb. XXX 1, 6) Menand. fr. III vol. IV p. 74. 49. Ar. Vesp. 1178. Crat. fr. I vol. II 240. 52. Com. anon. fr. CLVI. CLVII. 53. κ 81. 56. Ar. Ach. 1176. 57. Ar. Vesp. 1202. 58. μ 132. 59. Λ 104. 60. Hippocratis? cf. Erotian. p. 238.

ADNOT. 40. ἀδολεσχότερον cod., em. Phot. l. c. 41. παρὰ ποταμοὺς cod., em. Mus. cf. Philoxen. ap. Orion. 95, 18 EM. 555, 47. 43. 44. separavi et Vossium secutus correxi. λάμμενον· λαλοῦντα codex. 45. L. παλύνει· πάσσει πάττει ut Kusterus et Ruhnkenius proposuerunt. 47. λαμάς· μῦς cod., corrigo λάμας· μύξας vel γλάμας· μύξας. 48. Similiter tragici μαίμαχον τὸν δύσμαχον dixerunt. 49. Λάμια· γυνὴ Ἀθήνησιν ἐν ἀγορᾷ διατρίβουσα, σκύταλον ἔχουσα καὶ ἐπιψοφοῦσα, ἔστι δὲ καὶ θηρίον Phot. 205, 26. Itaque falli videtur Heinsius in explicatione lacunosa τεκούσης corrigens. Sed ...ἐχούσης, an ἐπιψοφούσης scripserit Hesychius non liquet. 50. Λίβ.σσα cod., in quo Λίβυσσα fuisse videtur, Λίβυσσα Mus. qui literam expunxit. Cf. Durid. ap. Phot. 205, 9. Idem 205, 8 Λάμια· θηρίον, quo de cf. Nicand. fr. 136 p. 205 OSchneid. 51. Λάμβαι· τὰ χάσματα cod, Λάμια· τὰ φάσματα Meinek Com. IV p. 678, improbantibus Lob. rhem. p. 301 Rank. Hesych. p. 46 sq. Ac χάσματα confirmare sane videntur Diogenianus ap. EM. 555, 54 Choerob. Cram. II 239, 13 schol. Horat. epist. I 13, 10 significationem voraginis tribuentes vocc. λάμια et lama, sed rectius schol. Aristid. III p. 42 λαμίας καὶ τὰ τοιαῦτα φάσματα iungit. — Pro μόνοι Guyetus βορροί; μῶροι Meinekius. 52. Λάμιαν cod. Λάμιον Mus. Debebat Λαμίαν si qua fides habenda schol. Ar. Eccl. 77 Λαμίαν dici ἀρσενικῶς scribenti. ἣν τοῖς cod., em. Mus. ὁ Λάμιος πέλεκυς cod. ὃν ἐκωμῴδει cod., em. Guyetus. Deinde excidisse ἐπὶ τοῦ ξυλοφορεῖν vel ξυλοκοπεῖν statuit Meinekius Com. IV p. 613 coll. schol. Ar. Eccl. 77. Μνησίθεος Phot. 206, 21. 54. ‚Qui propter λήμην aegre cernit' interpretatur Schneiderus. Male; non dubitandum enim quin Sopingus pro ἐπιτηλείας recte ἐπὶ τηλίας correxerit. Formatum est ut οἰνόπτης λινόπτης similia. 56. κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδιδοῦσιν cod. κειρίαν ᾗ ἐπίδεσμον Sopingus et Valesius, κειρίαν — ἐπιδέουσι Wesselingius, coll. Phot. 206, 5 schol. Ar. Ach. 1176 Suid. Poll. X 149 p. 1333. Correxi; cf. Schaef. Greg. Cor. 619 sqq. 58. (π) Mus. 60. Lob. rhem. 271. Idem est λάπη. 61. λαμπυρίς suspectum LDindorfio Thes. V c. 93 C.

λαμπήνη· εἶδος ἁμάξης, ἐφ' ἧς ὀχοῦνται. ἔνιοι ἀπήνη. ἢ ἅρμα ἁμάξης περιφανοῦς βασιλικῆς. ἢ ῥήδιον. περὶ κεφαλήν ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν

λαμπίας· ὁ ἥλιος. [λαμπεύς. φῶς

λάμπουρις· ἀλώπηξ

265. *Λαμπρὰ καθύπερθεν καὶ Λαμπρὰ ὑπένερθεν·* δῆμοι Λαμπραὶ Ἀθήνησιν· αἱ μὲν παράλιοι, αἱ δὲ καθύπερθεν

λαμπρ(ε)ίμων· λαμπρὰ ἱμάτια ἔχων

λαμπρόν· φαιδρόν. τηλαυγές

λαμπρύνεται· φαιδρύνεται

λαμπτήρ· φέγγος, φῶς. λαμπάς. ἐσχάρα, ἐφ' ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν (ο)ἴκων εἰς τὸ φωτίζειν αὐτοῖς ξηρὰ ξύλα καὶ δᾳδία. Ἀττικοὶ δὲ τοὺς καιομένους λύχνους λέγουσιν

70. *λαμπυρίς·* ζωΰφιον ἐκ φρυγάνων γινόμενον [καὶ ἀλώπηξ]

λαμ[π]υρόν· εὔλαλον. εὐτράπελον. καταπληκτικόν

λαψεῖταν· δώσουσιν

λαμ[μ]ωδεῖ· δραπετεύει

λᾶν· ὁρᾶν. ἢ λίθον

75. *λανηθάς·* δευτερίας οἶνος

λανθανόντως· κρυφαίως

λανίζει· λαγγάνει. βρέχει

[*λανὸν κῆρ·* σοφωτάτη ψυχή

λανόν· λίθον]

80. *λάξ·* λάκτισμα

Λαξάδαι· ...... Ἀθήνησι

SCR. 62. Soph. fr. 415 Menand. IV p. 78 Posidipp. IV p. 516 Iesai. LXVI 20. 64. Aeschyl. fr. 424 p. 95 Nck. 65. Demosth. 1236, 15. 66. ADN. 68. Aeschyl. Eum. 107. 69. Aesch. Ag. 22. 70. Aristot. de part. an. I 3. 71. Epicrat. vol. III p. 368. 78. *Π* 481.

ADNOT. 62. Lob. Path. El. p. 111. *ἀπήνη*] *λαπήνη*? Statim probabiliter corrigunt *ἢ ἅρμα ἢ εἶδος ἁμάξης*, Salmasius fortasse rectius *ἢ εἶδος ἁρμαμάξης*. *ῥάδιον* cod., *ῥαβδίον* Mus., *ἱρδιον* (h. e. *ἥρδιον* = *ῥήδιον*, rheda) Suid. II c. 496, 12 Phot. 206, 16. Correxi. Pro *περὶ κεφαλήν ἐστιν*, quod qui de deorum sanctorumque capitibus nimbo circumdatis interpretantur ineptiunt, in Cyr. 11 legitur *ἢ ῥέδιον περιφανές ὅ ἐστιν*. An *ῥέδιον, παρὰ Κεφαλλῆσι*? Ceterum frustra quaeras in Thes. L. Gr. schol. Ptolem. tetrab. p. 49 *λαμπήνη λέγεται ἡ ἕδρα ἡ ἀργυρᾶ ὑψηλή, ἐν ᾗ ὁ ἄρχων ἱδρυνθεὶς λαμπρότερος φαίνεται. θρόνος δὲ ὁ τούτου κατώτερος καὶ ἐκ ξύλων ἀποτελεσθείς*. 63. Cf. *ἀλλάμπαν· τὸν ἥλιον Λάκωνες*. A voce *λαμπεύς*(?) Iensius Luc. Hesych. p. 149 invito ordine novum inchoat articulum. 64. *λάμπουρις* codex ut videtur, *λαμπουρίς* post Phavor. 1149, 13 male Albertus e Phot. 206, 18 aliis. Rectum accentum ponit EM. 474, 4, falsum idem 190, 55 e schol. Lyc. 1393. Cf. *λαμπυρίς*. 65. Imo *Λαμπτρὰ* et *Λαμπτραί*. *Λαμπροὶ..οἱ μὲν — οἱ δὲ* cod., em. Phot. 207, 7. Servari tamen etiam codicis lectio poterit, modo pro *Λαμπροὶ* scripseris *Λαμπτρεῖς* vel *Λαμπτρῆς* quod ipsum latet fortasse sub *Λαμπεύς* gl. 63. 66. *λαμπρίμων* cod., *λαμπροΐμων* Phot. 206, 24 in *λαμπροειμων* sec. m. correctus, *λαμπρείμων* Mus. Cyr. 11 Hippocr. 1277, 48 epist. 138. 69. Apoll. lex. 106, 32. 70. Meinek. Vindic. Strab. 191 Theocrit. p. 204. *ἀλώπηξ* ad *λάμπουρις* referendum est. 71. [*π*] Guyetus. 72. Sic codex, om. Mus. *λαψεῖ τὰν δώσουσι* (*δώσοντι*) *δόσιν* Meinek Philol. XII 605. Sed cum ordine requiratur *λαμψεῖταν* haud scio an Ionica potius futuri forma *λάμψη* lateat. Cf. Herod. I 199 *οὐκ οὕτω μέγα τί οἱ δώσεις ὥς μιν λάμψεαι*. 73. [*μ*] literario ordini repugnantem literam expunxit Salmasius. Glossa non magis cognita quam *λασκωρεῖ· βερρεύει* et *σκοτεύει*. 74. Supra *λᾶαν· λίθον ἢ ὁρᾶν*. 75. *δευτερείως* cod., em. HSt. 76. *κρυφαίως* vel *κρυφίως* pro *κρυφέως* recte Iensius Luc. Hes. p. 149. 77. *χλανίζει* Salmasius coll. Hes. *περιχλανίζεται· στραγγεύεται*. Animadvertas tamen in codice non esse *λαγγάζει* quod Musurus posuit a Phavorino in *λαγχάζει* mutandum sed *λαγγάνει*. Confundi igitur videntur *λαγγανίζει· λαγγανεῖ* et *διανίζει· βρέχει*; nam *βρέχει* ad *διανίζει* respicere Kusterus vidit. 78. *λάσιον κῆρ* HSt. Imo *ἀδινὸν κῆρ* quod supra *πυκνὴν ψυχὴν* explicat. 79. *λᾶν· λίθον* Albertus, malim *λάϊνον· λίθινον*. 80. Lob. Parall. p. 96. *λακτίσματι*? *λὰξ ἐντείνων· λακτίσματι τύπτων* infra. 81. Ad *Λακιάδαι* adludit. Excidisse *γένος ἰθαγενῶν* non dubium est.

λάξαι· λακτίσαι
λάξασθαι· κληρώσασθαι
λάξιων· λήξεων, κληρώσεων
285. λαξόοι· οἰκοδόμοι. λιθουργοί
* λὰξ ἐντ(ε)ίνων· λακτίσμασι τύπτων
* λαξευτήριον· λιθοτόμον σιδήριον
* λαξευτηρίῳ· λίθῳ ὀξυτάτῳ τέμνοντι
λὰξ ποδὶ κινήσας· τῷ πλάτει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχ ὑβριστικῶς λακτίσας
90. λαοβότων· ἀνθρωποτρόφων
Λαοδίκην ἐσάγουσα[ν]· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη[ν]. Λαοδίκην δὲ οἱ νεώτεροι Ἠλέκτραν λέγουσιν
λαοί· ὄχλοι, δῆμοι. δύνανται δὲ οὕτως εἰρῆσθαι ἄνθρωποι διὰ τὸ εἶναι λάλ[ι]οι. ἔνθεν καὶ μέροπες, ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην (ἔχειν) τὴν ὄπα, ὅ ἐστι φωνή(ν)
Λαομεδοντιάδης· πατρωνυμικῶς ὁ Πρίαμος· ἦν γὰρ παῖς Λαομέδοντος
λαόπαις· βούπαις
95. λαοργός· ἀνόσιος. Σικελοί
λαοσσόος· τοὺς λαοὺς σώζουσα· ἢ σοοῦσα, τουτέστι παρορμῶσα εἰς τὸν πόλεμον· ὅ ἐστιν ἐπίθετον Ἀθηνᾶς
* λαοπίζειν ἢ λαπίζειν· τοὺς λαοὺς εἰς ὄπιν ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴν διὰ τῆς ἀλαζον(ε)ίας
λα(ο)φόνον· ἀνδροκτόνον
λαοφόρον· δημοσίαν ὁδόν, δι' ἧς οἱ λαοὶ φέρονται, ἥνπερ ὁδεύουσι. λεωφόρον
300. * λεπάγματα ἢ λαγαρά
λαπαγμῶν· ἐκκενώσεων
* λαπάξειν· ἐκκενοῦν. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὄρυγμα
λάπαθον· ὄρυγμα. καὶ βοτάνη
λαπάξαι· κενῶσαι
5. λαπάξαι· ἀφανίσαι. ἀλαπάξαι
λαπάραι· τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σχήνους. Διοκλῆς δὲ τὴν ἐκ(κε)κενωμένην κοιλίαν
λαπαραί· κατωφερεῖς πρὸς τὰ ἀφροδίσια

SCR. 83. Herod. η' 144. 84. Herodot. δ 21 (cf. Callim. h. Iov. 80). 88. Psalm. l. c. 89. Κ 158 ο 44. 91. Ζ 252. 93. Ο 527. 96. Ν 128. 98. Theocr. XVII 53. 99. Ο 681. 302. Aeschyl. Sept. 47. 3. Theophr. HPl. VII 1, 2.

ADNOT. 82. λακτῆσαι cod., λακτίσαι Mus. Cf. schol. Lyc. 137 λάξας· λακτίσας καταπατήσας. Hinc λαχμῶν· λακτισμῶν, q. v. 83. λάξεσθαι· κληρώσεσθαι LDindorf. Thes. V c. 23 B. 85. EM. 425, 3. 86. λαξευτίνων cod., em. Phavor. 1153, 7 Phot. 207, 13. 88. Phot. 207, 16 C. 39. 63. 11 Gl. MS. in Psalm. LXXIII 7. 89. Apoll. lex. 106, 33. 90. λαοβότον· ἀνθρωποτρώφον (sic) cod., em. Thes. V c 102 BC. 92. (ἔχειν) Mus. cf. Apoll. lex. 107, 1. λάλιοι cod., h. e. λάλοι vel λαλιοί. (ν) addidi. 94. Cf. λαίσπαις Bergk. Comment. p. 260. 95. Σικελός cod., em. Salmasius. Cf. λεωργός (λεουργός Dorice) λιωργός. Welcker. ad Simonid. Amorg. p. 53. 96. Apoll. lex. 107, 3. — λαοσσῶος cod., em. Mus. 97. Cf. gl. λ 317. ὀπὴν — ἐπιστροφὴν — ἀλαζονίας cod., ἐπιστροφὴ Aldus, ἀλαζωνίας Mus., em. Albertus. Apposite Eustath. 537, 42 παρὰ τὸ τοὺς λαοὺς εἰς ὄπιν ἄγειν καὶ ἐπιστροφὴν οἷς πείθει τινὰ περιαυτολογούμενος. 98. (ο) Phavor., idem ἀνδροκτόνον pro ἀνδρακτόνον. 99. λεοφόρον cod., em. Mus. 300. Sic codex, λεπάγματα ἤγουν Mus., λαπάγματα HSt. Forte λελαπαγμένα. 5. λαπαξαίη· ἀφανησαίη ἀπαλλαξαίη cod., λαπάξαι· ἀφανίσαι, ἀπαλλάξαι Mus., λαπάθαι vitium Aldinae, ἀλαπάξαι Guyetus. Copulandae videntur 4 et 5 hunc in modum ut alterum λαπάξαι eiciatur et bis inseratur particula ἤ. 6. (κε) Mus. 7. λαισχάπρας· κατωφερεῖς coni. Ruhnken. Ac verum videtur κατωφερεῖς: codex enim λαπαρδῖ (sic) κατωφερὴς porrigit a Musuro in λαπάρας mutatum.

λαπάρας· λαγόνας. καὶ λαπάρην ὡσαύτως. ἡ κοιλίας ἐκ(κε)κενωμένας

λαπαρός· ἰσχνός. ὑπεσταλμένος

310. λαπάσσειν· λαπάζειν. κενοῦν

λαπάττων· μαλάττων, λαγαρὸν ποιῶν

Λαπέρσαι· Λαπέρσας Δίδυμος τοὺς Διοσκόρους· ἀπὸ Λᾶ[πέρση] πόλεως

[λαπετεῶντι· λάμποντι]

Λαπήθιον· ἡ λέξις ἀπὸ Λαπήθου πόλεως. τὸν ἠλίθιον

15. λαπῆναι· λεπισθῆναι

λαπίζει· γαυροῦται

λαοπίζει· αἱ γὰρ

Λαπίθαι· ἔθνος Θεσσαλίας· ἀπὸ Λαπίθου, τοῦ Ἄρεως παιδός

[λαπάθιον· ὄρυγμα. τὸ κενωτικόν. καὶ λάχανον ἄγριον ἐδώδιμον]

20. λαπικτήν· καυχητὴν καὶ ἄλλα

λαπιστής, στεφάνη, [πειστής], φλύαρος. τρυφηλός, μὴ ἔχων φροντίδα, ἐγγὺς τοῦ προπετοῦς

λαπίστρια· ῥεμβομένη. μετεωριζομένη. θέλουσα εὐωχεῖσθαι

λάπος· θής, δοῦλος

* λαπτής· λαπτὴν ἔλεγον τὸν παχὺν ἀφρόν, τὸν ἐπιπολάζοντα τῷ οἴνῳ πηλώδη. ἄλλοι βόρβορον, ἰλύν. ἄλλοι τὸν ἐπὶ τῇ ἅλμῃ ἐφιστάμενον καὶ ταῖς λίμναις. οἱ δὲ τὸν ἐπὶ τοῦ γάλακτος ὑμενώδη πηλόν

25. λάπτας· τοὺς [ὀ]ροφοῦντας

λάπτει· ἀναλαμβάνει. πίνει

λάπτοντες· πίνοντες τῇ γλώσσῃ. πεποίηται δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν (ἢ) τῶν τοιούτων, οὕτω πινόντων μετὰ ψόφου

λαπτυήρ· σφοδρῶς πτύων

SCR. 8. Hippocr. 480, 48. — Γ 359 — Hippocr. 40, 12. 12. Lycoph. 511. Sed cf. Meinek. Philol. XIII 512. 15. Aristoph. fr. XVII p. 1011. 16. Soph. fr. 954 p. 276. 18. Μ 128. 21. Siracid. XX 16. 24. Diphil. fr. I 15 vol. IV 381. 26. Arist. HA. VIII 6.

ADNOT. 8. (κε) Mus. Confundit λαπάρας et λαπαρός. 11. λάγορον ποιοῦν cod., em. Mus. Cf. Phot. 208, 1. 12. Λαμπέσας cod., Λαμπέρσας Phavor. 1155, 48, em. Heinsius et Potter ad Lycoph. 1369. Statim Λαπέρσης Mus. Phavor., (Didym. reliq. p. 87), nisi πέρση inducendum scribendumque est Λᾶ πόλεως. Cf. Lob. Parall. 78. 13. Sic codex, in quo Musurus posterius ε expunxit et λαμπετόωντι contra ordinem literarium reposuit. 14. Codicis scripturam Vossius divinaverat a Musuro temere novatam Λαπάθιον — Λαπίθου. Cf. Engel Kypros I p. 507 CFHermann *Gesammelte Abh. und Beitr.* p. 92, n. 15. λαπισθῆναι cod., em. post alios Cob. orat. p. 151 Var. Lectt. p. 367. Fallitur Lob. rhem. p. 37 n. Glossa integra fuit ni fallor ἐκλαπῆναι. 16. σταυροῦται cod., γαυροῦται recte Guyetus. Cf. EM. Bekk. 277, 27 Phot. 208, 6. 2. Haud dubie enim quae sequuntur verba in codice unam glossam cum sua explicatione constituentia ita sunt dispescenda, ut λαοπίζει αἱ (sic cod., οἱ male Mus.) γαρ (imo γράφεται) ad gl. 316 retrahantur, Λάπιθαι vero novae glossae caput sit. De λαοπίζει vero cf. gl. λ 297. Videndum igitur ne scripserit noster: λαπίζει· γαυροῦται. καὶ λαοπίζει γράφεται. Λαπίθαι· ἔθνος. 19. λαπίθιον cod. Scripsi λαπάθιον (h. e. λάπαθον). 20. 21. Seiunxit Mus. 20. λαπιτήν cod., λαπιστήν Salmasius, Λαπίθην Heinsius, neutrum recte. Cf. not. seq. 21. Sic codex, λαπιστής· ψεύστης Mus., λεπιστής· ψεύστης καὶ τὰ ὅμοια infra, λαπιστής· φεναχιστής ψεύστης Meinek. Philol. XIII 511. Cf. Phot. 208, 7. Mihi legendum videtur λαπιστής τ' ἐφάνη· φλύαρος. Nam πειστής correctio est glossae praecedentis quam, cum in exitu vocabuli a librario peccatum videret, corrector λαπειστής h. e. Dorice λαπικτής (Phot. 208, 2) scribi iussit. τρυφελὸς cod., τρυφερός Mus., τριφερός Aldus, em. Meinek. Cf. Ahrens Dial. II 93, n. 5. 22. Phot. 208, 8. 23. θᾶπος vel θαπός Lob. rhem. 277, λάτρις LDindorf. Thes. V c. 112 D, λάϊτος Meinek. Philol. XII 615. 24. Imo λάπης· λάπην. Vidit Sopingus. — ὕλην cod., em. Mein. 25. [ὀ] Mus. Musurus intellegit sanguisugas quas Elii δάπτας, Cretenses θάπτας dicebant. 26. ἀναλαμβάνει] λάπτει· (λαίπτει MS. Dorv. λάμπτει Vindob.) Βακχεῖος γράφει λάζεται. ἔστι δὲ λαμβάνει (ἔστι κτλ. om. Vindob.) Erotian. p. 242, 3 confert Foesius ad Hippocr. 268, 25 referens. 27. (ἢ) addidi. 28. Minus recte conferunt λαιπτύηρον.

λα[μ]πτώμενος ἢ λάπτων· ἀναλίσκων. ἀπὸ τοῦ λάπτειν
330. * λάγανον· ὀπὸς δριμύς
λάρεις· λάραβες. τοὺς κυρίτας Ῥωμαῖοι οὕτως
Λάρεισα· πόλις Συρίας κοίλης, καὶ Θεσσαλίας
λαρίεθος· φλόινον στεγάστριον
λαριναῖον κύρτον· οἱ ἁλιεῖς τὸν ἐκ λε(υ)κέας, ἢ μέγαν
35. λαρινευτής· ἁλιεύς
λαρινοὶ βόες· εὐτραφεῖς
λαρινεύεσθαι· σιτεῖσθαι
λάρινος· ἰχθῦς ποιός
Λαρκάνη· ἡ Θεσσαλία
40. λάρκον· πλέγμα φορμῷ ὅμοιον, ἐν ᾧ ἄνθρακας φέρουσιν, ὁτὲ δὲ καὶ ἰσχάδας
λάρκος, ἀνθράκων φορμός
λάρναξ· κιβωτός, συρός, κάμπτρα
λαρόν· ἡδύ, προσηνές, γλυκύ, ἀπολαυστικόν, καλόν. σπάνιον. ἄπληστον. λάβρον
λάρος· ὄρνις. [καὶ ἰχθῦς ποιός
45. λαρυγγίζων· λάρυγγα θεραπεύων
λαρυγγός· ματαιολόγος
[λαρυδοί· στῦλοι οἱ ἐν τῷ ἀρότρῳ]
λαρύζει· βοᾷ. ἀπὸ τοῦ λάρυγγος
Λάρυμνα· πόλις Βοιωτίας
50. λαρωντίδων· ἐν τοῖς ἀθροίσμασιν ἔλεγον, ὡς ἐπῳδῶν
λᾶς· λᾶας. λίθος
λάσα· τράπεζα πληρεστάτη
λάσαγγες· οἱ περὶ τὰς Λίμνας χλωροὶ βάτραχοι
Λάσαν· τὴν Λάρισ[σ]αν
55. λάσανα· χυτρόποδες. καὶ τὰ ὀπίσθια τῶν μηρῶν, ἀπὸ τῆς δασύτητος. διὰ τοῦτο καὶ τὰ βάραθρα, τοὺς ἀφ[ρ]οδευτηρίους δίφρους
λασάσθω· χλευαζέτω

SCR. 32. *B* 841. 36. Ar. Pac. 925. 37. Sophro. 40. Alexid. fr. III p. 478. 41. Ar. Ach. 350. 43. *P* 572 alibi. 44. Ar. Eqq. 965. 45. Demosth. 323, 1. 49. Polyb. XX 5, 7. 50. Aristoph. l. c.? 55. Ar. Pac. 893 Pherecr. fr. XII vol. II 291 (com. lect. ind. II p. 572).

ADNOT. 29. Aliter Phot. 208, 10 λαπτώμενος· ἀπὸ τοῦ λάπτειν εἴρηται ὁ αἰσχρολοιχός (h. e. *ligurritor, fellator*), ad cuius normam si redigendus est Hesychius, ἢ λάπτων eicienda videntur. Sub ἀναλίσκων latuerit λείχων. 30. Ordo λάσανον poscit, quae vitiosa scriptura est pro λάσαρον. 31. Λάρεις. λάρβας. τοὺς κυρίτας οὕτως οἱ Ῥωμαῖοι gloss. vett. verb. iur. CHFabrott. Not. ad tit. cod. Theodos. de pagan. sacrif. § 12 p. 1221. Albertus τοὺς κυρίττους (sive κυρίττας) coll. Hes. κυριττοί. Vid. Lobeck. in Seebod. Misc. I 732. 32. Λάρισσα cod., ordine requirente scripsi Λάρεισα, h. e. Λάρισα secunda producta. Cf. Steph. Byz. 33. λαρίεθος e λάρικος (λάρκος?) corruptum videtur. στέγαστρον Alb. 34. (υ) Sopingus. Videtur igitur λάρινος (hoc acc.) non piscis quidam esse sed piscis quivis ut ἔλλοψ ἀσπαλος χαμασήν. Cf. Oppian. Hal. III 399. Hes. gl. λ 338. 35. λαρνευτής Aldi vitium. 39. ΛΑΡΙCΑΙΙΙΙ̊Ι̊ΙΘΕCCΑΛΙΑC h. e. Λάρισαι ι' (δέκα) πόλεις. Θεσσαλίας.... coni. Meinekius Philol. XII 632. Ipse conieceram λάρνακι θαλασσίᾳ vel λάρνακι ἐν δαιδαλέᾳ e Simonid. fr. 37. 42. σωρός cod., em. C. 11. Cf. λάγνα et Apoll. lex. 107, 6. 43. ἄπληστον λαβρόν (l. λάβρον) ad λάρον pertinere vidit Hemsterh. ad Lucian. Tim. p. 121. Cf. Apoll. lex. 107, 5. 44. ἰχθῦς fortasse ad λάρινος pertinet. 46. λαρυγγικός? cf. Pherecr. vol. II p. 266 fr. I. 47. Cf. gl. α 1211. 48. λαρύνει ap. grammat. de vocc. anim. ap. Valck. Ammon. p. 231. 50. Glossa obscura. 51. λαῦς cod. 53. Supra λάλαγες. 54. λαρίσσαν cod. Lob. Proll. 117. De re Meinek. Philol. XII 631 sq. 55. [ρ] Mus. 56. Leg. χλευασάτω aut λάσθω· χλευαζέτω quod praefero.

λάσθας· συμφοράς
λᾶσθαι· παίζειν. ὀλιγωρεῖν. λοιδορεῖν
λασθαίνειν· κακολογεῖν
360. *λάσθη·* χλεύη. λήθη. ὀλιγωρία. αἰσχρολογία. αἰσχύνη
λάσθον· αἰσχρόν
λάσθω· χλευαζέτω
λάσθων· κακολογῶν
λάσια· δασέα
65. *λασῖνος·* ἄφρων. ἐπιλήσμων
λάσιοι· πολύτριχοι, δασεῖς
λασιόμαλον· μῆλον τὸ ἔχον χνοῦν
* *λασίοισι·* δασέσι·
,στήθεσ(σ)ι λασίοισ(ι)
ἐκδέχονταί τινες ἀπὸ τῆς ἔξωθεν ἐπιφανείας ἀνδρώδεσιν. ἄλλοι πυκνοῖς καὶ συνετοῖς
* *λασιδεύς·* θρασύς. ἄπληστος
70. * *λασιοκώφους·* τοὺς κωφούς
λάσιον κῆρ· ἡ πυκνή, καὶ σώφρων, καὶ λίαν θεία ψυχή, καὶ συνετή, ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. τὸ γὰρ ἡγεμονικὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ καρδίᾳ, ἥτις ἐστὶν ἐν τῷ στέρνῳ, ὅπερ ὡς ἐπιτοπλεῖστον δασύ ἐστιν. καὶ ἰσχυρόψυχον
λάσιον· ὕφος τὸ δασύ
λάσιος· δασὺς τὸ στῆθος. ἢ συνετός. δασύμαλ(λ)ος. πολύτριχος
λασιουργίας· ἱστουργίας. δημιουργίας
75. *Λασίσματα·* ὡς σοφιστοῦ τοῦ Λάσου καὶ πολυπλόκου
λασιτός· κίναιδος. ἢ *λεσιτός·* πόρνη
λασιχνεύουσα· πλανωμένη. Σικελοί
Λασιών· πόλις. ἢ χωρίον. οἱ δὲ δρυ(μοὺς) λασιῶνας
λασκάζει· φλυαρεῖ. [θωπεύει. ῥηγνύει
80. *λάσκειν·* λέγειν, φθέγγεσθαι
λάσκεις· λέγεις
λάσκουσι κύνες· ὑλακτοῦσιν
λασκωρεῖ· διαφεύγει
λασταγεῖ· ψοφεῖ

SCR. 60. Aeschrio Ath. VIII 335 al. 68. *Λ* 189. 70. ADN. 71. *Β* 851. 72. Theopomp. com. II p. 806. 73. *Ω* 125. 78. Xen. Hell. III 2, 30. 81. Eur. Andr. 662. 82. Hom. h. Merc. 145 conf. Lob. Path. El. 86.

ADNOT. 57. *λασθαι* (sic) *συμφοραί* Phot. 209, 19 *ἀλάστας συμφοράς* Rubnken. Ep. crit. I p. 54. 58. *λάσθαι* cod., em. Lob. rhem. p. 79. Cf. *λάζειν. λάξαι.* 59. Cf. *ἐλασθαίνομεν* et *λάσθων.* 60. *λαίσθη·* ἡ *αἰσχύνη* *λαίσθα·* ἡ *ἀκολασία* Theognost.
σ
9, 19. Cf. Lob. rhem. 259 et gl. λ 103. *ααθη* cod., em. Mus.; *λήθη* ad *λάθα* refero. 61. Supra *ἄλαζα·* *αἰσχρά.* 62. Cf. *λασάσθω.* 63. Cf. *λασθαίνειν.* Conicio *λασθῶν·* *κακολογιῶν.* Vid. Lob. rhem. p. 87. 65. Lob. Proll. p. 203. *Λασίνους* Ruhnkenius. 68. *ἀνδρώσεσιν* cod., em. Mus. (σ) et (ι) Albertus. Infra *στήθεσσι λασίοισι* legitur. 69. Corruptam glossam esse ordo clamat, sed *λαιδρός* latere non persuadet LDindorfius. Suspicor vocabulum formatum esse ut *κλεπτιδεύς*, tamquam *λάσθου υἱός, λασθιδεύς.* 70. Fefellit grammaticos librorum quorundam vitium in Platon. Phaedr. p. 253 E. 73. (λ) Mus. 74. Imo *Ταλασιουργίας·* *ἱστουργίας ἐριουργίας*, q. v. Similiter Sopingus. 75. Schneidewin. de Laso p. 18. 76. Cf. *λαισιτός* et *λάσται.* *Λαισπός* et *λασπός* coni. ThBergk. Comment. p. 260. 78. *λασίων* cod. *δρυλασίωνας* codex, em. Meinek. Vind. Strab. p. 101. Cf. Nic. Ther. 25. 489, ubi *δρυμοὺς καὶ λασιῶνας* iungit poeta, scholiasta vero explicat *δασεῖς τόπους καὶ ὑλώδεις.* 79. Supra *λακίζει·* *θωπεύει ῥηγνύει.* *ῥηγνύοι* codex. Pro *θωπεύει* malim *λωποδυτεῖ.* 83. *λασκαρεῖ* Mus., cuius interpolatione seducti Kusterus et Ruhnkenius *δασκάζει* vel *ἠλασκάζει* proposuerunt. Scripturam codicis Vossius divinavit. 84. *λαταγεῖ* Kusterus. Nisi latet Syracusanorum *βλασταγεῖ* (h. e. *παταγεῖ*) de pueris puellisque dictum, qui amore capti folia rosacea digitis contunderent, ut sonus editus ipsis pro oraculo esset.

385. λάσται· πόρναι
λαστάρνη· μάστι[γ]ξ
λάσταυροι· οἱ περὶ τὸν ὀῤῥὸν δασεῖς, καὶ πόρνοι τινὲς ὄντες
λαστρυγυλίας· λίθος τετριμμένος
Λάστος· ὁ Ἀκράγας, τὸ παλαιόν· καὶ ἡ .μῆλος
90. λα.ῶν· λίθων
λατάγη· [κροτάλῳ] τῷ ἀποῤ(ῥ)ιπτομένῳ ἀπὸ τῶν ποτηρίων, καὶ ἦχον ἀποτελοῦντι
λαταγεῖ· ψοφεῖ. τύπτει
λάταξ· ψόφος, κότταβος, ὁ ἀπὸ ποτηρίου γενόμενος
λάταξ· τὸ πλεκτόν. αὕτη εἰσεφέρετο ἐπὶ τοῖς ἐρωμένοις. ἔβαλον δὲ αὐτὴν ἐπ' αὐτόν. οἱ δὲ εἰς κοττάβιον, ὃ κόσαβον ἔλεγον· οἱ δὲ εἰς ὀξύβαφα κενὰ ἔν τισιν ἀγγείοις, λουτῆρσιν ἐοικόσιν
95. Λατῖνοι· Ῥωμαῖοι
λατμενεία· δουλεία
Λάτμος· πόλις. καὶ ἥρως. καὶ ποταμός. καὶ ἴχνη
λατόμος· λιθοξόος
λατράζειν· βαρβαρίζειν
400. λατραβί[ά]ζειν· ἐσπουδασμένως καὶ ἀσήμως λαλεῖν
λατραβός· λαμυρός
λατραβῶν· ἀλαζονευόμενος
λατραπία· λαμυρία μετὰ ἐρυθριάσεως
λάτραψ· ὑετός
5. λατρεία· δουλεία
λατρεύει· ἐλεύθερος ὢν δουλεύει
λατρευτόν· δουλικόν
λατρεύω· σέβω, δουλεύω
λάτριες· δοῦλοι
10. λάτρ(ι)ον· μίσθιον
λάτρις· μισθουργός. λειτουργός. ἢ μίσθιος ἐργάτης. θεραπαίνη, παιδίσκη ὑπηρετοῦσα, ἢ δούλη
λάττα· μυῖα. Πολυῤ(ῥ)ήνιοι
λα(ι)ταία· παραξιφίς. καὶ ἡ περὶ ζώνην μάχαιρα
λατύπη· λίθου τὸ ἀποπελέκημα

SCR. 87. Comicus teste Eustath. 259, 4. 405. Tragici. 6. Solon. eleg. 13, 48. 7. Exod. XII 16 Num. XXIX 7. 8. Eur. I. T. 1115. 10. λάτρον· μίσθον Callim. fr. CCXXXVIII. 11. Tragici.

ADNOT. 85. Lobeck. Proll. 259; cf. gl. 376. ἀλάστωρ· πόρνος CDresd. suo loco. 86. Lob. Proll. p. 289 n. Μαράγνη· μάστιγι? 87. λάσταρνοι cod., em. Florens Christianus ad Ar. Lys. 217. 88. λᾶς στρογγυλίας Vossius, λᾶς τρυμαλίας· τετρημένος Tollius, ἀστραγαλίας Ruhnkenius. Laesus est ordo. 89. ἡ .μῆλος cod., scriptum videtur θμῆλος; ἡ Μῆλος Musurus qui primam literam delevit. Λᾶστος (vel Λᾶστος) et Ὅμιλος coni. Meinek. Philol. XIII 512 coll. Hippocr. Epid. V, 7. 28. 30. 31. 90. λα.ῶν cod., duas literas delevit Musurus, quarum posterior ῶ fuit et λάσων scripsit. Λᾶσες, unde λάσων, pro λᾶες dici potuisse statuit Meinek. Philol. XII p. 632. 91. λατάγει — ἀπορiπτομένω cod., (ρ) et λαταγή Mus., λαταγῇ Hagen. ed., λάταγι Salmasius alii, λατάγῃ Verweius. Κροτάλῳ ad πλατάγῃ refero. 92. κτυπεῖ bene Ruhnkenius. 94. ἐπ' αὐτὴν (λεκάνην) — κοτταβεῖον Tollius. — λουτῆρσιν Mus. λ.τῆρσιν codex una tantum litera erasa. 96. Labe affectum pro ἀτμενεία. Lob. Path. El. p. 111. 97. ὄρος probabiliter Heinsius. De fluvio Latmo nihil compertum habeo; confundit Λάτμος et Λατῷος (EM.). ἴχνη ad πάτος refero, λάτος· ἰχθῦς Albertus, Λάτμος· — λίμνη Faehsius. 99 — 403. Lob. Proll. p. 147. Cf. ἐλατράβιζον. 10. λάτρον cod., λάτριον· μίσθιον Guyetus, λάτρον· μισθὸν Abreschius. Λάτριον μισθόν Pind. Ol. XI 29. 11. λεπτουργός cod., em. LBos Obss. p. 170. ἡ cod., em. Albertus. 12. λατταμυῖα, πολυρήνιοι cod., + Mus., em. Salmasius et Valesius. Cf. θάπτα· μυῖα. Κρῆτες et Philol. XI p. 398. 13. (τ) Sopingus HSt. 14. ἀποπελέκκημα male Mus.

415. λατύσσει· πτερύσσεται. νήχεται. ταράσσει. τ[ε]ινάσσει. τύπτει. λακτίζει
λαυκανία· τὸ ἀπηρτημένον τοῦ γαργαρεῶνος, λαιμός, φάρυγξ
λαυκανίης· ὁμοίως
λαύκη· φοβερά
[λαῦξις· κλῆρος, μερίς]
20. λαύξει· κρατεῖ. δαίνυται. εὐφραίνει
λαυξία· δαρήσ... Κρῆτες
λαύρα· ῥύμη, δι' ἧς ὁ λαὸς εἰσέρχεται. ἢ φλόξ. οἱ δὲ τόπους πρὸς ὑποχώρησιν ἀνειμένους. οἱ δὲ ἄμφοδα. οἱ δὲ στενωπούς. καὶ δίοδοι
* λαύρη· δημόσιος στενωπός, καὶ ἄμφοδον, ῥύμη, ὁδός, δι' ἧς οἱ λαοὶ ῥέουσιν
Λαύρεια· τὰ Ἀθήνησι χρύσεια(?) μέταλλα λεγόμενα
25. λαύρην· ὁδόν, τὴν ῥύμην
* λαύρη· ῥύμη στενή
λαῦρον· τὴν δάφνην. ἢ μέταλλον ἀργύρου παρὰ Ἀθηναίοις
λαυροστά[ν]ται· οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες ἐν τισι στενωποῖς μὴ θεωρούμενοι. οἱ δὲ χείρους μέσοι ἵστανται. οἱ δὲ ἐπιτεταγμένοι πρῶτοι καὶ ἔσχατοι
λαῦσαι· περιππεῦσαι τοῖς δεσπόταις
30. λαυστήρ· μοχθηρός. ὅμοιον δὲ τῇ δυνάμει τὸ ὄνομα. ἢ οἴκου λαύρα
λαύστρανον· τινὲς λύκον, τινὲς φρέατος ἅρπαγα
λαυχάνη· γλῶσσα
λαυφθάσσει· λάβρως ἐσθίει
λαυφθάζει· σπεύδει
35. λαφθία· ἡ ἀσπίς, ὅπλον
. λάφνη· δάφνη. Περγαῖοι
* λάφωνοι· λίαν ἄφωνοι
λαφός· ὁ ἀριστερᾷ χειρὶ χρώμενος

SCR. 17. Ω 612. 24. Herod. VII 144. 25. χ 128. 28. Cratin. fr. LXXI vol. II 1 p. 201.

ADNOT. 15. Ruhnk. ep. crit. p. 86 Lob. rhem. p. 247. *Λακτίζει* ad *λακτίσσει* refero;
κ ξ
scriptum quidem in codice est *λατικτει*, sed mendum ipse scriba correxit. 16. Apoll. lex. 107, 8. 18. Lob. Path. El. p. 96 incertum videtur utrum vitiose scriptum sit pro *γλαυκή* (sic HSt.) an propter proprietatem significationis huc demutatum sit. 19. Imo *λάξις*. Proposuit hoc Salmasius. 20. *δαίνυται* Mus. Lob. rhem. 103 priorem interpre-
σ
tationem convenire voc. *λάζει λάζυται* reliquas voc. *λαύει* monet. 21. *λαυξία· δαρή* cod., *λαυξία· δαρήσει* Mus. Non liquet. Explicatio ad *χαιρήσει* adludit. 22. *ἢ φλόξ*] Fortasse *ὡς Φιλόξενος*. Philoxeni enim Alexandrini hanc esse explicationem constat. Cf. Phil.
α
VI p. 662. 24. *χρυσετᾶλλα* cod., *χρυσᾶ μ.* Mus. ,*χρύσεια*, debebat *ἀργύρεια*' AM. Cf. Boeckh. Act. Acad. 1815 p. 85. 27. Prior interpretatio refertur ad *laurus*, nisi etiam Graece ita dictum fuit (nam *λαυρεών* ap. Theognost. 28, 29 videtur *lauretum* significare), posterior ad *Λαύρειον*. Mire Cyr. Voss. 63: *λάειρα· δάφνη*. 28. *λαυροστάται· μέσοι τοῦ χοροῦ, οἱονεὶ γὰρ ἐν στενωπῷ εἰσι. φαυλότεροι δὲ οὗτοι. οὕτω Κρατῖνος* Phot. 210, 10. *ζυγοῖς* Iungerm. ad Poll. IV 106 p. 198, ubi Bekker. p. 167 pro vulg. *λαιοστάτης* non *λαυροστάτης* edidit, quod Thes. V c. 135 A probat, sed *δευτεροστάτης*. 29. *παριππεῦσαι* Mus., malim *περιττεῦσαι*. 30. *μοχθηρός* Valcken. ad Ammon. p. 35 referebat ad *αὐστηρός*. Non expedio. 31. *αὔστραν· ἦν* Valcken. l. c. Labe affectum etiam Lobeckio Path. El. p. 111 videtur. 32. Adludit ad *λαυκάνια*. Dixerim Creticum esse, si *λαυχάνα* scriptum esset. Cf. Lobeck. Proll. 186. 33. Lob. rhem. p. 240. *λαφύσσει* post Vossium proposuit Kusterus; *λάβρως* pro *λαύρως* recte Guyetus. 34. Infra *λαφύσσει· σπεύδει*. 35. Cf. *λαίας* et *λαῖφα*. Fugit Ahrentem Dial. II 49 n. 36. Boeckh. C. I. p. 861 Ahrens II 85. 37. *λάφονοι* vel *λάφνοι* (Voss.) ordo, quod cum *λαοφόνοι* componebat Albertus. *Λαφοινοί· φοίνιοι* Ruhnken. epist. crit. I p. 53. *Λάφωνοι· λίαν ἄφωνοι* recte habet (*λα* = *λαι*, *αἰσχρόν*) nisi explicatio fuit *λίαν ἀφνειοί* ut glossa ad analogiam voc. *ῥυηφενής* mutanda sit? 38. ,*λαιφός λαιϜός laevus*' Kusterus.

Λαφριάδα(ι)· φρατρία ἐν Δελφοῖς

410. *λαφύειν·* τὸ εἰς αὐτὸν ἀσχημονεῖν

λαφύξαι· καταπιεῖν, ἀναλῶσαι

λαφύξας· διασπαράξας, ἀφειδῶς θοινησάμενος

λάφυρα· τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἔτι ζώντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνεώτων αὐτῶν, σκῦλα

λαφυροπωλεῖ· αἰχμαλωτίζει

45. *λαφύρων·* αἰχμαλωσιῶν

λαφύσσει· μετὰ σκυλμοῦ ἐσθίει. σπαράσσει. λάπτει, καταπίνει. σπεύδει. μετὰ θυμοῦ ἐσθίει

Λαφύστιον· ὄρος τῆς Βοιωτίας. καὶ *Λαφύστιος·* ὁ ἐντεῦθεν

λαχαίνειν· ὀρύσσειν, σκάπτειν· ἀφ' οὗ καὶ τὸ *λάχανον·* τὸ μεγάλως χαῖνον

λάχα.να· τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον, ἐν ᾧ καθέζονται

50. *λάχεια·* εὔσκαφος καὶ εὔγειος· παρὰ τὸ *λαχαίνεσθαι,* ὅ ἐστι σκάπτεσθαι πυκνῶς

λαχεῖν δίκην· γράψασθαι, δικάσασθαι

λάχη· λῆξις. ἀποκλήρωσις

λαχῆνας· σκάψας

[*λαχμία·* ἐν ὕλῃ οὖσα]

55. *λαχμῶν·* ἱππείων λακτισμῶν

λαχμόν· κούρης βάρος. λακισμός

λαχμῷ στεινόμενος· τῇ δασύτητι καὶ τοῖς μαλλοῖς πεπυκνωμένος

λάχνη· δασεῖα θρὶξ. . χαίτη. κόμη. ὕλη. δασύτης παρὰ τὸ λάσιον. δηλοῦται δὲ καὶ οὕτως, καὶ ἡ κροκ.., ἡ ἐποῦσα τοῖς ἱματίοις τρίχωσις. [ἡ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης]

λαχνήεντα· τετριχωμένα, δασέα, ἢ τριχώδη. ἢ *ὄροφον,* τὸν κάλαμον, ᾧ ἐστέγαζον τοὺς οἴκους, ὃς ἔχει τινὰ δασύτητα. Ὄροφος γὰρ κάλαμος· ἀπὸ δὲ τοῦ καλάμου καὶ τὸ *ἐρέφειν* τὸ στεγάζειν εἴρηται

60. *λαχνοῦται·* τριχοῦται. δασύνεται

[*λαχνοστηνομένον,* τοῖς μαλοῖς πεπυκνωμένον]

λαχόντα· τυχόντα, κληρωσάμενον

λάχος· μέρος, κλῆρος ἐκ κλήρου

λαχών· ὁ κληρωσάμενος

65. *λάψα·* γογγυλίς. Περγαῖοι

SCR. 43. Aesch. Sept. 278. 45. Eur. Rhes. 179. 46. *Δ* 176 *P* 64. 50. ι 116. 52. ADN. 55. Antimach. fr. LXXX p. 89 Stoll. 57. ι 445. 58. *K* 134. 59. Σ 415 — *Ω* 451. 60. Solon person. ap. Philon. vol. I p. 25, 28. 62. Σ 327. 63. e. g. Aesch. Eum. 5. Respicit, ni fallor, Legg. V 745 D. Cf. Tim. 64. 64. ε 40.

ADNOT. 39. (ι) Angli. Laphrius Delphi nepos traditur ap. Paus. VII 18, 8. 40. *αὐτόν* cod. 44. *αἰχμαλωτίζει* ad elapsum *λαφυραγωγεῖ* referre videtur Thes. V c. 139 B. 46. *σκιλμοῦ* cod., em. Heinsius. Vid. Lob. rhem. 240. 246. Apoll. lex. 107, 9. 48. Apoll. 107, 10—13. *χᾶναν* cod., em. Mus. nisi *χῆναν* malis. 49. *λάχα.να* cod., in quo *λαχαννα* scriptum fuisse videtur; *λάχανα* Mus. qui literam erasit. *Πλόχανα* coni. Ruhnken. 50. *λυχεία* cod., em. Apoll. lex. 107, 13 Mus. 51. Phot. 210, 19. 211, 1. Vid. Cob. Var. Lectt. 385 sq. 52. *λαχαί* schol. A. B Aesch. Sept. 914, *λάχαι* LDindorf. Cf. *λάξις* et *λόγχη*, nec non *λάγγα*. 54. *λοχμία* Ruhnkenius. *λοχμαία*? 55. Ordo accusativos requirit *λαχμόν· ἵππειον λακτισμόν* a Vossio repositos, quos ad Antimachi locum respicere recte animadvertit Albertus. *λαχμῶν ἱππείων· λακτισμῶν* Thes. V c. 143 B. 56. *λαχμόν· κούρης βάρος* cod. *λαχμὸν κούρης· βάρος* Mus. *λακισμός* cod., *λακτισμός* Mus., *λαχησμός*? Glossa obscura. 57. *λαχμῶς, τεινόμενος — μαλοῖς* cod., em. Mus. Apoll. lex. 107, 14. 58. *θρὶξ ἡ* Mus., qui duas erasit literas. *κώμη* cod., em. Valesius. *κροκ..* cod., *κροκὸς* scriptum erat Schowio teste, *κροκὶς* Mus. — *ἀφρός*] Hoc est *ἄχνη*. In Photio 211, 2 explicatur *ὁ τῆς κεφαλῆς ἀφρός* (sic). 59. *ὃν* cod., *ᾧ* Mus. 61. Sic codex, om. Mus. Nata glossa est e 457.

λάψαι· πιεῖν τῇ γλώσσῃ
λαψάνη· τῶν ἀγρίων λαχάνων ἐσθιομένη
λαψάρων· τῇ χειρὶ ποτίζων, ἢ ἁπτόμενος
λάψ.· ὑποκοιλαίνων τὴν γλῶσσαν ἀναφέρει τὸ ὕδωρ μετά τινος ἤχου
470. λάψοι· πίοι τῇ γλώττῃ
λάψονται γλώσσῃ· τῷ ἄκρῳ τῆς γλώσσης πίνονται
λαώ, λαός, δυϊκῶς
λάωμεν· λάθωμεν
λαῶ· λαούς, ὄχλους
75. λάων· οἱ μὲν βλέπων, ἐξ οὗ καὶ λαός ὁ βλέπων· οἱ δὲ λάπτων τῇ γλώττῃ· οἱ δὲ ἀπολαυστικῶς ἔχων, ἐσθίων. ἀλαός γὰρ ὁ μὴ βλέπων
* λαιά· ἀριστερά
λεάδα· ἡ ἐξοχὴ τῶν πετρῶν
λέαινα ἐπὶ τυροκνήστιδος· σχῆμα συνουσίας ἀκόλαστον
λεαίνεται· λ(ε)ιοῦται. ἐξαλείφεται
80. λεαντικῶς· λ(ε)ιῶσαι δυνάμενος
λεανῶ· λεπτυνῶ
λεάς· τὰς ἀπὸ τῶν ἱστῶν κρεμαννυμένας ἄκρας
Λέβα· πόλις ὑπὸ Θρᾳκῶν
Λεβάδεια· πόλις Βοιωτ[ε]ίας, ἔνθα καὶ μαντεῖον Διὸς τὸ ἱερὸν κατεσκεύαστο
85. [Λεβήδων· τόπος τῶν Λεβητῶν, ἔνθα ἐθυσίαζον]
λεβηρίς· τὸ τοῦ ὄφεως γῆρας, ὃ ἀποδύεται. τινὲς δὲ ἄνδρα Λέβηριν γενέσθαι πτωχόν. οἱ δὲ τὸ λέπος τοῦ κυάμου
λέβης· χάλκειος ποδονιπτήρ. τρίπους
λεβία(ι)· τὰ λεπίδας ἔχοντα ταρίχη. καὶ ἰχθῦς λιμναῖοι
λέβινθοι· ἐρέβινθοι

SCR. 71. *Π* 161? 75. τ 229. 78. ADN. 81. Psalm. XVII 46. 82. Aristot. l. c. 85. Iesai. XV 2. 87. Toup. Em. IV 236 refert ad Diocl. fr. I vol. 2, 838. Mihi ad Aesch. Atham. fr. 1 p. 3 Nck. pertinere videtur. 88. Aristoph. fr. XVIII p. 1123.

ADNOT. 67. *λαμφάκη* perperam EM. 209, 18 pro *λα[μ]ψάνη*. Infra *σχύβα· λάχανον ἡ λαψάνη*, ubi *σχύβα* est idem quod Plinio *Cyma*. Post *ἐσθιομένη* Heinsius addi iubet *ἑφθή* coll. Diosc. II 142 Ducang. 68. *λάψ ἀρύων — λαπτόμενος* Vossius. 69. *λάψη* codex habuisse videtur, *λάψων* Mus., qui literam erasit, et *ἀναφέρων* scripsit; *λάψει* corr. Schow. 70. *πίει* cod. *πίοι* Mus. 71. *πίονται* Mus. Coni. *λάψοντες γλώσσῃ(σιν)... πίνοντες*, conf. Apoll. lex. 107, 18. 72. Om. Mus. Cf. 474 quae huius continet emendationem. 73. Lob. rhem. p. 94 coll. *λῆτο* et *λελάσθαι*. Dores pro *λάσωμεν* etiam *λάωμεν* dixisse non contenderim. Forte *λαῶμεν* (a *λαόω*) *λιθῶμεν*; cf. *λαίω*, *ἀπολελασμένος*, *Λᾶστος*. 74. Om. Mus. 75. Recte Heinsius et Muncker ad Anton. Lib. c. 10 p. 81 verba *ἀλαός κτλ.* post *ὁ βλέπων* transponunt. Cf. Apoll. lex. 107, 15. 76. *λεά* propter ordinem Vossius. 77. *λε.δα* cod., *λεάδα* Mus., qui literam expunxit. Infra *λεδδά· ἡ ἐξοχὴ τῶν πτερνῶν*. *Δειράδα· ἐξοχήν* non ausim componere. *Πέδδα = πέζα*? 78. Schol. Ar. Lys. 231. Phot. 211, 11. 79. *ἐξαλείφεται* ad *ΛΛΕΙΝΕΤΑΙ* referre mallim. Sed cf. 481 et *λεαίνεται· ἐξαλείφεται* C. 63. (ε) Mus. 80. (ε) Mus. *λεαντικός* ed. Hagen. Salmas. 81. *ἐκτρίψω ἀπαλείψω* addit C. 11, 63 solum *ἐκτρίψω* C. 39. 82. *λεῖαι* Poll. VII 36 *λαιάς* libri Aristot. de gener. anim. 5, 7 *λαιάς* et *λαίας* ibid. 1, 4 *λέα* EM. 558, 57. Cf. Schneider ind. SRR. IV p. 380. 84. Phot. 211, 13. 85. Sic cod., *Λευϊτῶν* Mus. *Λεβηδών· τόπος ἐν ᾧ ἐθυσίαζον* (C. 39) *οἱ κατὰ τὴν Λιβανησίαν Ἀραβίαν Μωαβῆται* Cyr. Marin. 63 et lex. MS. Alberti. Cf. *Λεβίδων*. Utrobique *Δηβών* e Iesaia XV 2 recte corrigunt Harkenroth et Tamnav. in Biblioth. Brem. Class. VIII 2, 7 p. 336 et 4, 8 p. 664. 86. Zenob. II 95 p. 56. 87. *λήβης* cod., em. Guyetus. — *χαλκεῖος* cod., *χάλκειος* vel *χαλκεῖον*. AM. 88. *λέβια* cod. Mus., *λέβις· ἰχθύς* et *λέβητος· ὄνομα ἰχθύος* C. 39. *λεβιαι* (sine acc.) Phot. 215, 5. *τὰ ῥύγχη* male Mus., *λεβίαι* et *ταρίχη* scribendum putabant Sopingus et Casaub. in Ath. VII p. 529 ad p. 301 C. (coll. III p. 118 B.) Cf. Lob. Proll. p. 19, 1. 89. *λεβίνθιοι* cod., exhibui Vossii emendationem. Possis etiam *λεβίνθινοι· ἐρεβίνθινοι*. Hinc mensis Cretensium Labinthius appellabatur idem fortasse atque *πυανεψιών* iudice CFHermann *Griech. Monatsk.* p. 78. Cf. Lob. Path. El. p. 52 Proll. 368. Cf. etiam Hes. *γάλινθοι γέλινθοι γέρινθοι* (*ῥάβινθοι*).

490. λέγειν· εἰπεῖν. οἰκοδομεῖν. ἀριθμεῖν. καὶ ὀνομάζειν. Ἀττικοί
λέγεσθαι· συνάγειν, ἀθροίζειν. ἐκλέγεσθαι
Λεβίδων· τόπος, ἐν ᾧ ἐθυσίαζον οἱ κατὰ τὴν Λιβαδησίαν Ἀραβίαν Μωαβῖται
λεγεών· πλῆθος στρατεύματος, ἢ τάγματος, ἓξ χιλιάδων ἑξακοσίων ἑξήκοντα ἕξ
λέγμα· τὸ εἰπεῖν
95. λέγνα· τὸ ἔσχατον
λέγνη· τὸ παρυφαινόμενον τῇ παραστροφίδι, ὅπερ ἦν παχὺ περὶ τὴν ᾤαν ἐκ ῥάμματος
λέγνος· ἄνανδρος, σῖτος ὁ μὴ ἀδρός
λεγνώδεις· ποικίλας
λεγνῶσαι· ποικῖλαι
500. [λέγξ· ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν]
λεγοίμεθα
εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα
οἷον, εἴ τις τοὺς ἀρίστους εἰς μάχην διαλέγοι
λέγοιτο· συλλέγοιτο
λέγοντες· ἢ ἐκλέγοντες. ἢ συνάγοντες, ἢ συναθροίζοντες
λέγοντο· συνήγοντο. καὶ τὰ ὅμοια
5. λεδδά· ἡ ἐξοχὴ τῶν πτερνῶν
λεδρεῖται· φροντίζει. θέλει, βούλεται
λέη· ὁμοίως
ληλασία· αἰχμαλωσία. μάχη. λῃστεία. ἁρπαγή. ἀδικία
ληλατῶν· πορθῶν σφόδρα
10. λεία· ἡ ἀπὸ τοῦ πολέμου κτῆσις, λάφυρα
[λειάδες· οἱ λειμῶνες. καὶ κάθυγροι τόποι]
λείαν· κτῆσιν λαφύρων. ἢ πόρθησιν
λειανῶ· λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω
λείας· ὁμαλάς. εὐθείας
15. λειβήθρον· ῥεῖθρον. ὀχετόν. κρουνόν, καὶ τόπος ἐν Μακεδονίᾳ καὶ ... τὸν Ἑλικῶνα
Λειβῆνος· ὁ Διόνυσος
λείβειν· σπένδειν
Διὶ λείβειν αἴθοπα οἶνον
καὶ δακρύειν, ὅ ἐστι [τοῖς δακρύοις] ῥέειν. δάκρυα λείβων, καὶ στάζων

SCR. 92. Iesai. XV 2. 93. Luc. VIII 30. 500. Δ 125. 1. Ν 276. 3. Λ 755. 4. Θ 547. 8. Xen. Hier. I 36. 9. Xen. Hist. Gr. IV 4, 15. 10. Strattid. fr. III vol. II 2 p. 776. Eur. Tro. 610. 12. Soph. Ar. 145. 13. ADN. 14. Luc. III 5. 17. Ζ 266.

ADNOT. 90. Phot. 211, 19. 91. ἐκλείεσθαι cod., em. Iunius. 92. Λιβαδησίαν — Μωαβίτην cod., Μωαβῖτιν Mus., em. Harkenroth et Salmasius. Cf. 485. 94. Cf. Apoll. lex. 107, 32. 95. Galen. lex. Hipp. 514. 96. παραστροφῇ, διόπερ cod., em. Is. Vossius, ope ni fallor ipsius Hesychii s. vv. ἐπιδούριτον et ἐπίξυλον. 97. ἄναδρος Phavor. Salmasius. Λέγνος et λάγνος· ἄνανδρος confundi auspicatur Albertus coll. λευκόπυγος. 98. Phot. 211, 20. 99. ποικίλλαι male Mus. 500. ποῖον [imo ποιὸν] ἦχον Sopingus ἐ recte ad Δ 125 λίγξε βιός referens. 1. π cod., περὶ Mus., em. Heinsius. 1. 2. Sic codex; διαλέγοι, συλλέγοι Mus. eiecto λέγοιτο. Cf. Apoll. lex. 107, 28. 5. Cf. 477. 6. λεεῖται Pearso II 467, 18. Imo λῆ· αἱρεῖται, φροντίζει, θέλει, βούλεται. Iam vides quid sibi λέη· (l. λέῃ) ὁμοίως velit, quod Vossius ad λεδδά et Albertus ad λεία retulerunt. Recte igitur Dindorfius Epicharmeum καὶ τῷ γα μὴ λεῶντι non temptavit, quod Ahrens cum de forma λεάω non crederet in μηδὲ λῶντι mutari iubebat. 11. λειβάδες HSt. Salmas.; infra λειμάδες. 12. πρόθεσιν cod., em. Arnald. Lect. Gr. p. 90. 13. λειανέω probabiliter Suicerus Specim. Lex. Hes. p. 344 apposito Ο 261. 15. λήβηθρον — Μακεδωνίᾳ cod., em. Mus. κατὰ inserit Albertus. 17. δάκρυα. Λείβων· καὶ στάζων codex, copulavit Musurus. Pro δακρύειν ῥέειν fortasse δακρυρροεῖν legendum est. Sed τοῖς δακρύοις om. Apoll. lex. 108, 3.

λείβω· σπένδω. στάζω

λείη· ἡ τῶν θρεμμάτων ἀγέλη. ἢ προσηνής, καὶ καλή. καὶ (ἐκ) πολέμου ὠφέλεια

520. λειηλατεῖν· προνομεύειν. βιάζεσθαι

λείκρικα· σειραί, σχοινία, πλέγματα

λει.ναν δὲ χορόν· τὸν τύπον, ἐν ᾧ ἔμελλον χορεύειν, λεῖον ἐποίησαν

λεῖκνα· κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθεσαν. οὕτως δὲ ἔλεγον τοὺς πυρίνους καρπούς

λείκνοισι προ(σ)τρέπεσθε· λεῖκνα ἱστάντες προσάγεσθε· ἅ ἐστι κανᾶ, ἐφ' οἷς τὰ λήϊα ἐπετίθετο, ἅπερ εἰσὶ καρποὶ πύρινοι

25. λ[ε]ιλαιομένην· προθυμουμένην, ἐπιθυμοῦσαν

λείμακες· νοτεροὶ καὶ π(ο)ιώδεις τόποι. ἔστι δὲ καὶ ζῶον ὅμοιον κοχλίᾳ, ὃ καλοῦσι λείμα(κα)

λείμακος· λειμῶνος

λεῖμαξ· χωρίον, ἐν ᾧ λειμών. ἢ χωρίον ἐπίπεδον

λειμωνοειδής· ἀνθηρὸς τόπος. ἢ λειμών

30. λειμών· αὐλών. θάλασσα. ἢ ἀνθηρὸς τόπος

λειμωνιάς· ἄρκτος. νύμφαι· ἐπειδὴ αἱ νύμφαι ἐν τοῖς λειμῶσιν

λείν.· ἔρια. Κύπριοι

[λειξοῦρα· τὸ δῶρον. ἐκ τοῦ λείχω]

λειόβατος· ἰχθῦς τις τῶν λευκοσάρκων

35. λειοκόνιτος· ἡ τελείως ὡς κόνις διαλελυμένη. λείως γὰρ τελείως

λεῖον· ὁ σῖτος. ἢ ὁμαλόν

* λειόμερος· ταχυδιάνοιος

[λείουρος· αἴλουρος]

λείους· ὁμαλούς

40. λειούσματα ἢ λεγούσματα· εἶδος καταφράκτου. Γαλάτα(ι)

λ[ε]ιπαρῶ· παρακαλῶ

λεῖπετ' ἄεθλα· ἀπετυγχάνετο

λεῖπε φορῆναι· ἔλιπε φορεῖν

λ[ε]ιπογνώμων· ὁ μηκέτι βύλον ἔχων· ὁ δὲ τέλειος, καὶ γεγηρακώς, μὴ ἔχων γνωρίσματα τῆς ἡλικίας

45. λείποιτο· καταλείποι

λ[ε]ιπομορία· δένδρον τὸ ἐκ τοῦ θωρακίου κατεαγός, ἐκ δὲ τῆς ῥίζης φέρον βλαστούς

SCR. 19. *Δ* 484. 22. θ 260. 24. Sophocl. fr. 759 Nck. 27. Eur. Bacch. 867. 31. ADN. 34. Plat. Com. IV vol. II p. 662 Archestr. Ath. VII 319 E Arist. HA. II 16. 36. Plat. Critiae p. 118 A. 39. Xenoph. Anab. IV 4, 1. 42. Ψ 640. 43. *B* 107.

ADNOT. 19. *ἀγέλη ἡ* male Mus. 20. *λειϊλατεῖν* cod., em. Voss., *λεηλατεῖν* Mus. 21. Cf. *λέκρικα; δὲ κρίκοι* coni. Albertus. 22. *λει.ναν — λεῖαν* cod., *λείηναν — λεῖον* Mus. 24. *προτρέπεσθαι — προσάγεσθαι* cod., em. Ios. Scaliger et Sopingus. 25. Sic cod. et Voss., [ε] Mus. 26. *λειμάδες — πιώδεις — λεῖμα* cod., *ποιώδεις* vel *ποώδεις* Guyetus, *λείμακες — λείμα(κα)* correxerunt illud Arnaldus Lect. Gr. p. 89 hoc Salmasius probante IGSchneid. in ind. Scr. RR. s. v. *Limax* p. 237. Alius malit *λιβάδια*. 28. *λείμαξ* cod. 31. *λειμωνίας* cod., *λειμωνίαι νύμφαι*, omissa media voce *ἄρκτος* exhibet Phavor. 1162, 39; *λειμωνιάδες νύμφαι* Heinsius referens ad Soph. Philoct. 1454 quod placet. *Ἄρκτος*, quod frustra defendere studet Toup. Emend. IV p. 194, fortasse *Ἄρατος* scribendum esse suspicatur Meinekius. 32. Musurus literam erasit et *λεῖνα* scripsit. Infra *λίνφ· ἐρίῳ*; cf. Lob. rhem. 302 Gesen. monum. Phoen. 401. 33. *Lixa* latinum potius quam Graecum videtur. Vid. Lob. Proll. 272. 34. Phot. 212, 2 Hes. *λεώβατος* Choerob. Cram. An. Oxx. II 237, 29. 35. *τελείωσις* cod., em. Thes. V c. 163 B repudiatis iis quae Barker ad EM. p. 1100. 1103 disputavit. Infra: *λεωκόριτος* et *λεωκόνιτος* habebimus, *λεωκόρητος* Phot. 218, 2, *λεωκόνητος* (bene) Theognost. 9, 32. 37. *λειοπόρος* (imo *λειόπορος*) Pergerus favente serie. 38. *αἰέλουρος· αἴλουρος* Meineke. 40. (ι) Palmerius. 41. Cod. Voss., [ε] Mus. 42. *λείπετα· ἔθλα* cod., *λείπετο· ἔθλα* Mus, em. Valesius. 43. *λειπεφορεῖναι* cod., em. Mus. 44. Nauck. Ar. Byz. p. 99. 101.

λ[ε]ιποτακτήσας· φεύγων, ἢ φυγών

λεῖπον· τὸ ἐλλ[ε]ιπὲς ὄν

λείρια· ἄνθη. κρίνα

550. λειριόεντα· ἁπαλά. λείριον γὰρ τὸ ἄνθος· διὰ τὴν λειότητα. διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ῑ γραπτέον. ἢ ποικίλον, εὔχρουν. τὸ δὲ λῖρος, ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τοῦ ῑ. Καλλίμαχος·

λῖρος ἐγώ, τί δέ σοι τόνδ' ἐπέσεισα φόβον;

παρὰ τὸ λίαν. ἀμέτρως γὰρ ὑδεύονται οὗτοι. τὸ δὲ χρόα λειριόεντα καὶ ὄπα λειριόεσσαν τὴν προσηνῆ καὶ ἡδεῖαν

λειρώς· ὁ ἰσχνός καὶ ὠχρός. καὶ ληρίας λέγουσι κύνας, τὰς κατισχνωμένας καὶ ἀποβαλούσας τρίχας. ἢ τὸν μικρὸν λαγών

Λ[ε]ιταί· ἱκεσίαι. [ἢ συνέστηκεν

[λείτειραι· ἱέρειαι]

λειτῖνος· πέμματος εἶδος

55. λειτόν· βλάσφημον

[λείτορες· ἱέρειαι]

λειτουργεῖν· μοχθεῖν. δουλεύειν

λειτουργικάς· ἱερατικάς

λειτουργός· ὑπηρέτης

60. λ[ε]ιφαιμήσας· ἐπιλείψας τῷ α(ἵ)ματι

λ[ε]ίφητρα· λείψανα

λ[ε]ιχανός· φθόγγος τῆς κιθάρας. ἀπὸ τοῦ φθόγγου

λειχῆνες· τῆς σαρκὸς κάκωσις. καὶ ἐπὶ τῶν πετρῶν φυκίων τινά. καὶ τῶν χωρίων τὰ ψιλά

λεῖψαν· κατέλιπον

65. λείψανα· περισσεύματα

λειψανδρία· λεῖψις ἀνδρῶν

Λειψύδριον· χωρίον τι ὑπὲρ Πάρνηθος, ὃ ἐτείχισεν Ἀλκμαίων

λειωκόρης· ὁ τελείως ἐκκεκαυμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων

SCR. 49. Nic. Ther. 543. 50. ADN. *N* 830 *Γ* 152. 53. ADN. 58. Exod. XXXI 9. 59. Philipp. II 25. 62. Aristot. Probl. 19, 9. 65. e. g. Soph. El. 1113. 67. ADN.

ADNOT. 47. λειποτακτίσας cod., em. Mus. Infra λιποτακτήσας· φυγὼν τὴν τάξιν. 48. λειπόν cod., h. e. λιπόν vel λεῖπον (Iens. Luc. Hes. p. 150). 50. Similia habet Apoll. lex. 107, 24; Photius 212, 22 rectius ἁπαλὰ διὰ τὴν λειότητα· λείριον γρ. διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ῑ ἐ κτλ. — διὰ τούτου καὶ τοῦ .γραπτέον — τίδες, ὅταν δὲ ἐπέθηκα — π τὸ λίαν — ληριόεντα, καὶ ὅπλα ληριόεσσα — ἰδίαν cod., διὰ τοῦτο διὰ τοῦ ε̄ καὶ τοῦ ῑ γραπτέον — + τίδες — παρὰ τὸ λίαν — λειριόεντα καὶ ὄπα λειριόεσσαν — ἡδεῖαν Mus., qui ante γραπτέον literam expunxit. ποικίλων cod., em. Sopingus. Callimachi verba restituerunt Bentl. fr. CCXXIX p. 394 et Meinek. *ZfAW.* 1849 p. 416; ὁ παλειριόεσσαν Aldus. 51. λειρός Mus.; λειρίας λέγουσι Guyetus. κατισχνομένους cod., em. Mus. 52. [ε] Mus., λειταὶ Voss. ἢ συνέστηκεν in ἢ συντετηκότα mutatum ad λειρός referunt. 53. Imo λήτειραι; cf. Blomfield ad Callim. fr. 123 p. 239. Infra habebimus λείτορες (l. λήτορες vel ληττῆρες) ἱέρειαι. ληῖτη· (l. ληιτή) ἱέρεια, οἱ δὲ λιτή (l. λητή). ληϊτοάρχαι — καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς (λήταρχοι Lycoph. 901). λήϊοι· ἱεροί. καὶ ἄγγελοι (l. λήϊτοι vel λῆτοι· ἱεράγγελοι). λητῆρες. λήτειραι. λῆται. λίταρας, ac supra habuimus ἀλήτωρ ἀλήπτωρ ἀλήπτορον, indidem detorta omnia. 55. (φι)λαίτιον? Cf. εἰλέτις. 67. Cf. ἐπὶ Λιψυδρίῳ et Λιψύδριον. Herod. V 62 schol. Ar. Lys. 655 Ath. XV 695 E. ἐτείχισαν cod., em. Phavor. 68. λειοκόρης cod., λειωκόρης Vossius. Statim ἐκκεκομμένους Guyetus. — τελείους cod., em. Mus. Comparantibus nobis gl. λειοκόνιτος et λεωκόνιτος — ἢ λεωκόριτος dubium esse nequit veterem lectionis discrepantiam turbas facere. Genuinum esse suspicor λεωκόνητος (a λεώς et κονεῖν *necare*).

λείως· ῥᾳδίως. δεινῶς, σφόδρα. τελείως. καλῶς

570\. *λεκανίδες·* κεράμεαι λοπάδες. καὶ ἐν αἷς ἀνθρυπτὰ ἔφερον τοῖς νεογάμοις

λεκανίσκη· τὸ ἐκ πετάλων τρύβλιον. ἢ λεκάνη

[*λέκαιος·* ὁ ἀποτεταλμένος]

λέκιθον· τὸ τοῦ ᾠοῦ λεπίδιον

λεκίς· παροψίς

75\. [*λέκκη·* χλαῖνα]

[*Λέκκον·* δῆμος Ἀντιοχίδος φυλῆς]

λέκος· λεκίσκιον, λεκάριον. τρύβλιον. οἱ δὲ λεκάνιον

λεκροί· ὄζοι τῶν ἐλαφ(ε)ίων.......

[*λέκρανα·* τοὺς ἀγκῶνας]

80\. *λέκρικα·* σειραί. σχοινία

[*λακτῆρες·* εἶδός τι λαμνῶν]

λεκτοί· ἀριστεῖς

* *λακτή·* χλαῖνα

λέκτο· ἐκοιμήθη. ἐπελέξατο. ἠρίθμει

85\. *Λεκτόν·* ὡς σεμνόν. ἢ ἀκρωτήριον

λέκτρα· κραββάτια. ἢ κατὰ τὴν πόλιν ἐξέδρα. καὶ προσωπεῖα Λάκωνες

λεκτρίτῃ θρόνῳ· ἀνάκλισιν ἔχοντι

λέκτροισι· κοίταις

λελάθῃ· λήθην ποιήσῃ. παύσῃ

90\. *λελάθοντο·* ἐπελάθοντο

λέλακεν· ἐβόησεν

[*λελακκωμένη·* βεβοημένη]

λελακυῖα· φωνοῦσα, βοῶσα, ἠχοῦσα

SCR. 69. Hippocratis locus me fugit. Theaet. Platon. p. 144 B apposuit Valcken. 71. Aristoph. fr. CC p. 1214. 72. Hipponax fr. 58. 73. Pherecr. fr. IV vol. II 263. 74. Epicharm. Poll. X 86. 79. Dixerat nescio quis *τὠλέκρανα*. 82. Soph. OT 19. 84. δ 453. 85. Ξ 281 (Apoll. lex. 108, 7). 88. X 503. 89. O 60. 90. Δ 127. 91. Eur. Hippol. 55. Aesch. Prom. 407. 92. *λελακκωμένη* pro *λελαϊκωμένη* *profanata* Ruth. I 12. 93. μ 85.

ADNOT. 69. *λείρως* cod., em. Voss. *λίως·* *τελείως* Erotian. p. 240. 70. *λεκανεις* (sic)· *ἐν τοῖς ἐπαυλίοις οἱ πατέρες ταῖς νύμφαις δῶρα ἔπεμπον· ἐν μὲν κοίτησι* (*κοιτίσι* Porso) *χρυσία· ἐν δὲ ταῖς λεκανεισι* (*λεκανίσι* Porso) *παρθενικὰ παίγνια* Phot. p. 213, 6. *ἔνθρυπτα* Soping. Salm. et Iungerm. Poll. VI 77 p. 611, 15. Imo *ἀθρήματα*, quod etiam s. v. *ἰσμοῖς* Hesychio reddere memini. 71. *λελανίσκη* codex, ut videtur. 72. *ἀπο-* αι *τεταγμένος* Mus. Videtur *λέκος·* *τὸ ἀναπεπταμένον* .... latere, quod ap. Phot. etiam 213, 12 in *λάλαικος* corruptum est. 73. *αὐγοῦ* C. 11, ut solent recentiores. 74. 75. Separavit ed. Hag. et Hemsterh. Poll. X 86 p. 1258, 34. 75. Albertus e *λεκτή* natum putat conferens *λακτή* (ante *λέκτο*) *λεκτή δεκτή*. Imo *λόκκη*. Fallitur etiam Albertus, quem sequitur Thes. V c. 179 A, cum e Cyr. Voss. profert *λεκτός·* *ἀποίκιλτος πέπλος*. Nam Petri Bondami apographum habet *λειτός* (h. e. *λιτός*). 76. Corrigo *Λευκονόη*. Cf. gl. λ 745. 77. *λεκός* *λύκιον λυκάριον τρυβλίον* (sic invito Herodiano) *οἱ δὲ λυκάριον* cod., correxi ope Phot. 213, 17. 214, 1 praeeuntibus Sopingo et Hemsterh. Poll. X 87 p. 1258. 78. *λεκροιόζοι* cod., *λεκροί·* *ὄζοι* Phavor. 1164, 44. Infra *λικροί·* *οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων*, quod *δίκροι* scribi iubebat Guyetus. Recte *λέκροι* et *λίκροι* eiusdem vocabuli formas diversas esse statuebat IThSchneider Lex. II 12. 79. *ἢ ὠλέκρανα* inseruit Mus. voci truncatae solitam addens scripturam. *λέκρανα·* *οἱ ἀγκῶνες* Phot. 215, 19; cf. Lob. Path. El. 80. 80. Supra *λείκρικα*, unde Albertus h. l. pro *σχοινίον* rescripsit *σχοινία*. 81. Falluntur in alia omnia abeuntes interpretes. Confidenter corrige mecum *ἠλακατῆνες* quod supra *ἠλακτῆνες* minus recte scriptum habuimus. *Εἶδος τι λάμνων* codex; correxit Pearso coll. *δράλαινα*. 82. 83. Divisit Musurus. 83. Cf. *λέκκη*. Supra *δεκτή·* *χλαῖνα*. 84. Vide *ἄλεκτο*. 85. *λεκτόν,* *ὡς σεμνόν.* (*Λέκτον*) *εἰ ἀκρ.* Meinek. verissime. 86. Nonne *προσώπια*? 87. *λεκτρίτη·* *θρόνῳ* cod., em. Sopingus. 89. *ποιήσει, παύσει* cod., em. Mus. 91. Vide *λάκεν* et *λέληκεν*.

* λελαχεῖν· (ϑ)άψαι
95. * λελάχωσι· ϑάψωσι. λαχεῖν ποιήσωσιν, ὅ ἐστι· τυχεῖν τῶν δεόντων, καὶ νομιζομένων νεκροῖς
* λελάσϑαι· λαϑέσϑαι. [λαβέσθαι]
* λελασμένα· ἀφειμένα
λέλαπται· εἴληπται
λέλαφας· πέπωκας
600. λελάχασι· τετεύχασι
λελάχ[ησ]ωμεν· λαχεῖν ποιήσωμεν
λελάχνωσαι· δασὺς εἶ
λέλεγα· εἴρηκα
Λέλεγες· ἔϑνος βαρβαρικόν
5. Λελεγηΐς· ἡ Λακεδαίμων πάλαι
λελέγια· κόχλακες, ἢ κοχλώδεις τόποι
λελεπασμένον· εἰς πέ[μ]ψιν ἦχον
λέλεκται· εἴρηται
λελέξεται· λεχϑήσεται
10. λελεπρίς· ἰχϑὺς ποιός, ἡ καλουμένη φυκίς
λελεγμένος· διαλογιζόμενος, ἢ διαλεγόμενος
λεληϑότως· λανϑανόντως
λέληκε· βοᾷ, φϑέγγεται
λεληκώς· κεκραγώς, φϑεγγόμενος, κραυγάσας
15. λεληϊσμένη· μεμερισμένη
[λεληϊμένος· προϑυμούμενος]
[λελήϊται· τεϑέρμανται]
λελημάτωμαι· λῆμα ἔχω εἰς τὸ ἔργον
[λελημμένοι· λεληϊμένοι. διανοούμενοι. ἐν τούτῳ τὸ λῆμα ἔχοντες. Λεληματίσϑαι γὰρ τὸ τῇ διανοίᾳ πρὸς πᾶν ὁρμητικῶς ἔχειν]
20. λελησμένη· ἐπιλαϑομένη
λέλη(σ)ται· ἐπελάϑετο

SCR. 95. *H* 80 *O* 350. 96. Cf. *E* 834. 99. Aristoph. fr. inc. XV. 704. *K* 429. (Apoll. lex. 108, 10). 607. Strattid. fr. XIX p. 791, quod λελεπισμένον scribi volebat Pearso Adv. II p. 468. 8. Eur. fr. 594. 9. Aesch. Agam. 170, ubi alii λέξεται alii δέξεται coniciunt. 10. ADN. 12. II Maccab. VI 11. Axioch. 365 C. 13. Simonid. Amorg. de mul. 15. 14. *X* 141. 15. Eur. Med. 259. 21. (Plat. Phaedr. p. 252 A) Greg. Nazianz. de reb. suis 484.

ADNOT. 94. .άψαι cod., Mus. erasa litera initiali θάψαι scripsit. 95. λελέχωσι — νεκρῶν cod., em. Mus. 96. λαβέσθαι del. Thes. V c. 34 A. 74 A. Cf. Lob. rhem. p. 94 cui λέλασθαι accinendum videtur. 97. Ruhnkenio mendose scriptum videbatur pro κεχαλασμένα, coll. λαγάσσαι. Sed qui ab Hom. *N* 269 dicitur λελασμένος ἀλκῆς remissius agit. Forte λελασμένον· ἀφέντα μένος. 98. λέλᾱπται an λέλαμπται voluerit non liquet. 99. λέμφας· πέπωκα; male Phot. a Bergkio ad Ar. fr. inc. XV correctus. 600. λελόγχασι malit LDindorf Thes. V c. 27 A. 1. λελαχήσωμεν cod., λελάχωμεν Thes. V c. 26 C, recte sed invito ordine. 2. Cf. λαχνοῦται. 3. Cf. λέλογας et Lob. Paral. p. 9. Ac λέλογα vel λέλεχα scribendum esse monet etiam LDindorf. Thes. V c. 155 C. λέλεχα EM. 561, 16. 5. Λελεγκίς cod., em. Salmasius; Λελεγία Paus. IV 1, 1. 6. λελεγίες cod., em. Strab. VII. p. 321. 7. λελαπασμένον Aldus mendose. [μ] Mus. Cf. Phot. 214, 3. λελεμμένον· λελεπισμένον Cobet Mnem. 1859 p. 30. 9. λέξεται Phot. 214, 18. 10. Prorsus alienum est quod Thes. contulit λέπραι et λέβια· ταρίχη. Nimirum ap. Hippocr. de victu 2 p. 357, 46 ubi nunc φυκίς et ἐλεφιτίς iuncta habemus, lectiones variae circumferebantur λελεπρίς et ἐλέποκες, quod vide. 11. λελεχμένος probabiliter Is. Vossius. 16. λελιημένος Pearso et Kusterus. 17. λελίηται (a λιαίνω s. χλιαίνω) Lob. rhem. p. 30, post HSt. et Vossium. 18. Expectaveris ληματιῶ (pro ληματιάω). 19. Alterum alterius est correctio a scriba corrupta. Leg. λελιημένοι ex Il. *M* 106. Λεληματίσθαι (λελιῆσθαι LDindorf. Thes. V c. 252 D) quid cum glossa commune habeat non apparet. Quominus λεληματίσθαι caput novae glossae esse iubeamus et ordo obstat, et additum γάρ. 21. (σ) Mus.

λελιῆσθαι· θέλειν. ὁρμᾶν. σπεύδειν
λελιημένος· προθυμούμενος. καὶ ἔνθερμος ὤν
λελιημένοι· προθυμούμενοι, ὁμοίως
625. *λελικμημένη· κοσκινευθεῖσα, πτυασθεῖσα ἐπ' ἀνέμῳ*
λελικκός· ἰχθῦς ποιός
[*λελιμμένος· ληφθείς. νικηθείς*]
[*λέλιξε· διέσεισεν*]
λέλογας· εἴρηκας
30. *λελόγχασιν· ἔλαχον*
λέλογχε· ἠξίωται
33. *λελο[γ]χυῖα· λεχὼ γενομένη*
32. *λελογχώς· τυχών*
λελύθμωται· χωρίον ἀπερρωγός
35. *λελυκωμένα πρόβατα· τὰ λυκό(σ)παστα*
λέλυται· διαλέλυται
λέλυνται· ἀσθενῆ εἰσιν
* *λελώφηκεν· ἐπέσχηκεν*
λελώβηνται· ἐβλάβησαν
40. *λέμβαρχοι·* [*λιπόδερμοι*]
λέμβος· τὸ μικρὸν πλοιάριον, τὸ ἐφόλκιον. καὶ οἱ ἐφολκίοις πλέοντες
λέμμα· φλοιός. λέπισμα
[*λεμός· λάρυ(γ)ξ. φάρυ(γ)ξ*]
λέμφοι· αἱ πεπηγμέναι μύξαι
45. *λέμφος· ὁ μυξώδης. καὶ μάταιος. δηλοῖ δὲ τὸν ἀνόητον, καὶ ἀπόπληκτον*
[*λενλαστῶν· λεηλατῶν. πυρθῶν*]
λέντιον· περίζωμα ἱερατικόν
Λεόντ(ε)ιος πόρος· ὁ Ἀλφειός· καθότι ἐπὶ ταῖς πηγαῖς αὐτοῦ λεόντων εἴδωλα ἀφίδρυται
λεόντειος δορά· τὸ δέρμα αὐτοῦ
50. *λεοντόκρανον· Ἀμαζονικὸν ὅπλον*
λεοντοφόνον· θηρίδιόν τι, πλανώμενον ἐν Συρίᾳ
* *λέξαι· εἰπεῖν, ἐπιλέξαι, ἐπειπεῖν*

SCR. 23. *Δ* 465 *E* 690. 24. *M* 106. 28. Pro *δ' ἐλέλιξε* invenit *δὲ λέλιξε*. 30. *λ* 303. 32. III Macc. VI 1. 36. Xen. *KΠ* VIII 3, 41. 38. ADN. 41. Theocr. XXI 12. 42. Ar. Avv. 673. 47. Ioann. XIII 4. 48. Ionis tragici? 51. Aristot. Mirab. c. 146 (158). 52. *η* 319.

ADNOT. 22. *λεληῖσθαι* cod., em. Vossius. 23. *λεληϊμένος* cod., em. Vossius, Heinsius. 24. *λεληϊμένοι* cod., em. Apoll. lex. 107, 21. 25. *λεληκμημένη· κοσκυνευθεῖσα* cod., em. Mus. 26. Ordini consulere voluit Vossius scribendo *λελικχός*. *Βρικκός* comparabat Sopingus; forte *δελκανός*. 27. Sic cod. Voss., *λελειμμένος· λειφθείς* Mus. 28. Imo *ἐλέλιξε*. 29. Lob. Parall. p. 9. Cf. Phot. 213, 25 et supra *λέλεγα*. 33. [*γ*] Phavorin. 34. Forte *λελύθρωται χωρίον ἀπερρωγός*..... 35. *λελύκωμεν* cod., em. Mus. (*σ*) Iunius. 38. *λελύφωκεν* cod., em. Ruhnken. Cf. Unger Parad. Theb. p. 376 qui ad Philoct. fr. III p. 283 refert. 39. *λελώβωνται* cod., correxi. 40. 41. Cf. EM. 560, 56 Phot. 214, 8 e Pausan. ap. Eustath. 1761. Scribendum aut *λέμβαρχοι — καὶ οἱ ἐφολκίος πλέοντες* aut *λέμβος· τὸ — ἐφόλκιον. καὶ λέμβαρχοι οἱ ἐφολκίοις πλέοντες*. *Λιπόδερμοι* infra explicatio est voc. *λέπανος*. 42. Moeris p. 243. 43. Byzantini teste Ducangio pro *λαιμός*, quod restituebat Guyetus. (*γ*) bis inseruit Albertus. 44. 45. Piers. Moer. 251 Thom. M. p. 573 Phot. 214, 17. Nauck. Ar. Byz. 172. 173, qui *πεπηγυῖαι* corrigit. 46. Corruptae glossae emendatio est *λεηλατῶν*. 47. Boeckh. C. I. I p. 383. Hinc *λεντιάριος lentiarius*. Cf. gl. *ε* 5599. 48. Mueller Dor. II 443. (*ε*) Vossius. 49. Toupius ad Aesch. Ceryc. fr. 104 Nck. referebat. Mihi *λεοντῆ· λέοντος δορά* scribendum videtur, suadente ordine. Favet Phot. 214, 21. 50. *ἀλαζονικόν* coni. Meinek. Philol. XIII 511 verba *ὅπλον λεοντόκρανον* tragoediae vindicans. 51. Aelian. N. A. IV 18. Plin. HN. VIII 38.

* λέξασθαι· ἐπιλέξασθαι. κοιμηθῆναι

* λέξασθε· ἐπιλέξασθε. ἐκοιμήθητε

655. * λέξεται· λήξῃ. κοιμηθῇ

* Λεσβίδας· ἀπὸ Λέσβου τῆς νήσου

* λεοντηδόν· ἰσχυρῶς κατὰ τὸν λέοντα

[λεός· Ἀττικῶς, ὄχλος, λαός

λεοφόρος· ὁδὸς λαὸν φέρουσα]

60. λεπάδες· τὰ πρὸς ταῖς πέτραις κεκολλημένα κογχύλια ὀστρέων ἐλάττω

62. λέπαδνα· ἱμάντες πλατεῖς, οἷς ἀναδέονται οἱ τράχηλοι τῶν ἵππων πρὸς τὸν ζυγόν

61. λεπαδευόμενος· συνάγων λεπάδας. εἰσὶ δὲ θαλάσσιαι κόγχαι μικραί, προσφυόμεναι ταῖς πέτραις

λέπανος ἢ λέπανθος· λιπόδερμος. Ταραντῖνοι

λεπάργου βοός· τοῦ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος, ἢ ὅλον τὸ δέρμα

65. λέπας· τὸ ἄναντες. καὶ τὸ τῇ πέτρᾳ προσσχόμενον κογχύλιον. ἢ ὑψηλόν, ἀκρότατον. ὀρεινόν

λεπαστή· κύλιξ

λέπαστις· οἰνοχόη. καὶ εἶδος κύλικος

λέπαστρον· σκεῦός τι ἁλιευτικόν

λέπειν· τύπτειν

70. λεπίζω· ἐκδέρω

[λεπιστής· ψεύστης. καὶ τὰ ὅμοια]

λέπος· λέπιον. φλοιός

λέπρα· πάγος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος

Λεπρεᾶται· οἱ πάλαι Καύκωνες

75. Λέπρεον ἢ Λεπρεᾶται· τὴν Τρυβλίαν. οἱ δὲ τῆς Τρυφαλίας, ἀπὸ Λεπρέου πόλεως ὠνομασμένοι

λεπταλέον· ἰσχνόν, λεπτόν

λεπτὰς καὶ παχείας· Ζάλευκος ἐν Νόμοις τὰς δραχμάς· λεπτὰς μὲν τὰς ἐξωβόλους· παχείας δὲ τὰς πλέον ἐχούσας

SCR. 53. *B* 125 Θ 350. 55. δ 413. 56. *I* 129. 57. II Macc. XI 11. 62. *E* 730. 64. *βοὸς λεπάργου* tragici videntur. 65. Ar. Vesp. 105 Plut. 1096. Aesch. Ag. 284 al. 66. Comici. 69. Plat. com. fr. V vol. II 2 p. 617. 72. Alexis Ath. II 55 C. 74. Thucyd. V 31. 75. Callim. h. Iov. 39.

ADNOT. 54. *ἐπελέξασθε* Mus. 56. Sic cod. et Cyr. 63 ut ordo postulat, *Λεσβίδας* ut infra legimus Schrewel. 57. *λεοντίδιον* cod., em. Salmasius. Vero propius *λεοντιδών· φοβερὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὸν λέοντα* C. 63 et Bondami apographum, non *λεοντιδόν· φοβερῶς* ut habet Albertus. 58. *λεὼς Ἀττικῶς* cod., *λεός* Cyrillus 63 ut ordo requirit. 59. Sic Cyr. 63. Voss. *λεωφόρως* cod., *λεωφόρος* recte Iunius. Cf. Aristoph. Byz. p. 168 Nck. 62. Recte *λέπαδνα* HSt. Salm. pro *λεπάδια*. Apoll. lex. 108, 11. 61. Phot. 214, 24 *λεπάδας συλλέγων*. 63. *Βλέπανος* Salmasius. *ἢ λέπαθος* Phavor. Forte *λέπανδρος* (a *λέπειν* et *ἀνήρ*) *recutitus* quasi *ἄνδρα ἀποσκολύπτων*. 64. *λεπαργοῦβος τοῦ λεπάρας* cod., *λεπαργοι·* (sic) *οἱ τὰς λαπάρας λευκὰς ἔχοντες* 214, 26. em. Sopingus Heinsius coll. Eustath. 1430, 59. 1676, 5 schol. Theocr. IV 45. schol. Nic. Ther. 349. 65. *πρόσαντες* Theognost. 9, 24. *προασχόμενον* cod., *προϊσχόμενον* Mus. 66. Arcad. 115, 3. Nauck. Ar. Byz. p. 220. 29. 67. *λέπας, τις* cod., *λεπαστίς* Mus., *λεπαστή* Osann. Philem. p. 205 IHKrause Angeiol. p 342 *λεπαστής* Nauck. Ar. Byz. p. 221. 69. *λεπεῖν* cod., em. Phryn. app. soph. 51, 5 schol. Ar. Ach. 723. 70. De forma cf Henr. Iacobi ad Comic. V p. 60 sq. 71. Supra *λαπιστής*. Sic post Salmasium Nauck. Ar. Byz. 202. 73. *πάθος* Arcer. *σπίλος* C. 39. 74. 75. Exhibui codicis scripturam vitiosissimam, nisi quod bis *Λεπρεάται* penultima circumducta scripsi. *Λέπρεοι ἢ Λεπρεάται τῆς τρυφαλίας ἀπὸ* Mus., omissis verbis *τὴν τρυβλίαν*, quod *τῆς Τρυβλίας* scribendum esse et variam lectionem seqq. esse vidit Schowius. Conicio: *Λεπρεᾶται ἢ Λεπρεῆται* (sic Herod. IX 28)· *οἱ πάλαι Καύκωνες ἀπὸ Λεπρέου πόλεως ὠνομασμένοι. Λέπρεον* (s. *Λέπρειον*)· *τόπος τῆς Τριφυλίας*. Cf. Tzetz. Chil. V 682. Sed ne opus quidem est ut *τόπος* addatur; cf. schol. Ar. Av. 149. 76. 77. Separavit Meibomius. 77. Vide Bentl. de Phalar. epist. p. 346, Scherer animadv. in Hesychii lex. p. 8 et Boeckh. *Staatsh.* I p. 26.

λεπτή· ἀσθενής. ἰσχνή, [λεπτή]
[λεπτὴν, αὐτόν· σινδὼν λεπτή.] [στενή. ἢ ἀκριβής
680. λεπτήκεα· λεπτῆς ἐργασίας ποιηθέντα
λεπτὴν πλέκειν· ἐπὶ τῶν πενιχρῶν τ[οι]οῦτο λέγεται
* λεπτὴ δ' εἰσίθμη· στενὴ ὁδός
* λεπτὴ δέ[ν] τε μῆτις· ἀσθενὴς βουλὴ καὶ ἡ ἐπίνοια
λεπτήκεις· λεπτάς
85. λέπτ' ἠλάκατα στρωφῶσα· λεπτὰ μηρύματα ἀπὸ τῆς ἠλακάτης νήθουσα. τὸ γὰρ ἔτυμόν ἐστιν, οἷον ἠλακάτη ἀπὸ τοῦ ἐνειλίσσειν συνεχῶς. τινὲς δὲ ἠλάκατα τὸν στήμονα
λεπτόγεα· κακὸς ἀγρός. ἡ λεπτὴ γῆ καὶ μὴ λιπαρά
λεπτομερῶς· μικρομερῶς
λεπτόμητις· ἡ δασεῖα ψυχή
λεπτόμιτον φᾶρος· λεπτὸν ἱμάτιον
90. λεπτόν· ἀσθενές. ἀόρατον, ἀφανῆ
λεπτὸν ἄωτον· ἰσχνὸν ἄνθος
λεπτυξίς· ἀπὸ τοῦ λέπους, καὶ τῆς χωρίσεως
λεπυριῶσαι· ἐξαχυριῶσαι
Λερναία χολή
95. Λέρνη κακῶν· παροιμία· διὰ τὸ τοὺς Ἀργείους (τὰ) καθάρματα εἰς αὐτὴν βάλ(λ)ειν· ἢ διὰ τὸ τὸν Δαναὸν τῶν Αἰγυπτιαδῶν ἐκεῖ κα[τα]θεῖναι τὰς κεφαλάς
Λέρνη θεατῶν· παροιμία τίς ἐστιν Ἀργολικὴ Λέρνη κακῶν, ἣν ἀποδιοπομπούμενοι ἔλεγον. τὰ γὰρ ἀποκαθάρματα εἰς τοῦτο τὸ χωρίον ἐνέβαλ(λ)ον. Λέρνην οὖν θεατῶν ἔφη ὁ Κρατῖνος τὸ θέατρον· διὰ τὸ σύμμικτον εἶναι καὶ παντοδαπὸν ὄχλον ἔχειν
λεσβιάζειν· πρὸς ἄνδρα στοματύειν· Λεσβιάδας γὰρ τὰς λαικαστρίας ἔλεγον
Λεσβίδας· ἀπὸ Λέσβου τῆς νήσου
Λέσβιος ᾠδός· οἱ μὲν τὴν Εὐαινετίδαν ἀκούουσι τὸν ἀπὸ Ἀντίσ(σ)ης· οἱ δὲ Φρῦνιν, ὃ καὶ μᾶλλον....· ὑπὸ πολλῶν γὰρ κεκωμῴδηται οὗτος, ὡς διαφθείρων τὴν μουσικὴν καὶ πρὸς τὸ βωμολοχεύειν τρέπων. καὶ παροιμία δὲ ἐντεῦθεν ἐλέχθη· μετὰ Λέσβιον ᾠδόν. οἱ δὲ μετὰ τὸν Τέρπανδρον. μέμνηται καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις

SCR. 82. ζ 264. 83. *K* 226. 85. ρ 97. 86. Thucyd. I 2? 89. Eur. Androm. 814. 90. *λεπτὸν* et *ἀσθενές* iungit e. g. Xen. Cyrop. p. 83 Ar. Eq. 539. 91. *I* 657. 94. Trag. adesp. fr. 183. 96. Cratinus. 98. Pherecr. II p. 339. 99. vers. 967.

ADNOT. 78. *ἰσχνὴ) λιτή* Pergerus. 79. Sic codex, *λεπτήναυτον* Mus. *λεπτόνητον· σινδὼν λεπτή* Heinsius, *λεπτήνυτον* Albertus. Latet *λεπτὸν ἄωτον*. Reliquae explicationes aut cum praec. gl. copulandae sunt, aut ad 81 retrahenda. Hoc malim propter Append. prov. III 59. Phot. 215, 12. 82. *λεπτὴδ' εἰσὶ μὴ* cod., em. Mus. 83. *λεπτὴ δευτε, μῆτις — καὶ ἡ* cod., em. Mus., nisi quod *ἡ* delevit. Cf. Apoll. lex. 108, 16. 84. *λεπτηκεῖς* cod. 85. *λεπτήλα, καταστροφῶσα — ἕτοιμον* cod., em. Mus. Lobeck. rhem. 95, 34. 86. *λεπτόγεων* Mus. *λεπτόγεα* Suid. Phot. 215, 3 *λεπτόγεια* Bernhardyus. 88. *λεπτόμιτυς* cod., em. Mus. 89. Cyr. 39. Zonar. 1297 Phot. Suidas, ubi cod. V *λεπτόμιτι*. 92. *Λέπτυνις* Proserpinae cognomen (Lycophr. 49) latere suspicanti Is. Vossio non accedo. 94. Zenob. IV 86 p. 108 et vol. I p. 471, 4 ed. Gotting. 95. *Λέρνηκακῶν* cod., em. Mus. *βαλεῖν* cod. 96. (λ) Thes. 97. *λεσβιάσαι· τὸ αἰσχρῶς μολῦναι τὸ στόμα κατὰ Αἴλιον Διονύσιον ὃς καὶ τὸν τῆς παροιμίας Λέσβιον ᾠδὸν Τέρπανδρόν φησιν ἢ Εὐαινετίδην ἢ Ἀριστοκλείδην* Eustath. 741, 15 p. 11 ed. Meier. Arsen. p. 334 Suid. II 2 p. 540, 10. *στόματύειν — λεκάστριας* cod., *στόμα τύειν — λεκαστρίας* Mus., *πέος ἀνδρὸς στόματι μύζειν* OSchneider *N. Jen. Lit. Zeit.* 1848 p. 978; *λαικαστρίας* Sopingus. 98. Supra mendose *Λεσβίδας*. 99. *Λεσβιόσοδος — εὐενετίδα — ἀντίσης — λέσβιον ὁδὸν* cod., em. Mus., nisi quod *Εὐενετίδην* scripsit a LDindorf. Thes. III c. 1182 in *Εὐαινετίδαν* mutatum. *Φρῦνιν* cod., *τὸν Φρύνιχον οἱ δὲ Εὐαίνετον* male ap. Phot. 216, 23; mox *Τέρπανδρον* pro *δρέπανον* Sopingus. Verba *μέμνηται... Νεφέλαις* Fritzsche ad Ar. Rann. p. 398 retrahit post *τρέπων*. De re cf. interpp. Zenob. V 9 p. 118. 99. 700. Separabant Scholtus et Heinsius.

700. *Λεσβίων (δεξιά)· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπράκτων*
Λέσβι.αι· αἰτίας εἶχον ἀτόπους αἱ ἀπὸ Λέσβου
Λέσβος· νῆσος. καὶ πόλις
[λεσήϊά τε πτερόεντα· τὰ ἀσπιδίσκια. τὰ κοῦφα]
λέσπιν· μεγάλην. ὑδρηλήν. Δίδυμος τὴν καταδυομένην εἰς πέλαγος πέτραν. οἱ δὲ τὴν νοτεράν. ἄλλοι δεσπίδα βαθεῖαν. οἱ δὲ λόχμην
5. *λέσχαι· φλυαρίαι. πολλαὶ ὁμιλίαι*
λεσχαῖος· ἐξηγητής. ὁμιλητής
λέσχη· ὁμιλία. καὶ ἡ φλυαρία. καὶ ὁ δημόσιος τόπος, ἐν ᾧ διέτριβον οἱ πτωχοὶ καὶ διελέγοντο ἀλλήλοις. σημαίνει δὲ καὶ τὰ κοινὰ δειπνιστήρια, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λόγους. καὶ τοὺς ἀλεεινοὺς τύπους λέσχας καλοῦσιν
λεσχηνεῖ· ὁμιλεῖ. μυθολογεῖ
λεσχηνευθέντα· μυθολογηθέντα, φλυαρηθέντα
10. *[λεσχηρεῖ· κόπτει. ὁμιλεῖ]*
λετμὸς ἀναδρήσσει· τὸ σῶμα μερίας φησί
λετωνῆσαι· ἀφειδῶς παῖσαι κατὰ τῶν ἰσχίων
λευγαλέη(ν)· ὀλεθριώδη. οἰστρώδη. οἰκτρόν. κακόν, ἢ χαλεπόν
λευγαλέοιο· ὀλεθρίου. δεινοῦ
15. *λευγαλέῳ· εὐτελεῖ. καὶ τὰ τοιαῦτα*
λευγαλέῃσι· χαλεπαῖς. καὶ τὰ ὅμοια
λεύγη· μέτρον τι γάλακτος
λευκά· φαιδρά. λαμπρά
* *λευκανθίζοντα· λάμποντα*
20. * *λευκάδα πέτρην· διὰ ταύτης λέγεται τῆς πέτρας τὸν ὠκεανὸν φέρεσθαι. ἢ ἀλληγορικῶς, τὸ στόμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων, διὰ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι· αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων διὰ τοῦ στόματος ἀνέρχονται*
* *λεύκαινον ὕδωρ· κατὰ συνεκδοχὴν ἀντὶ τοῦ συντόνως ἤρεσσον*
λευκαὶ φρένες· μαινόμεναι. [λαμπραί, ἀγαθαί, ἥμεραι
* *λευκανίη· φάρυγξ*

SCR. 702. *Ω* 544. 3. *E* 453. 7. *σ* 328 teste Apoll. lex. 108, 15. Hesiod. Opp. 491. 12. ADN. 14. *N* 97. 15. *Φ* 281. 16. *I* 119. 18. *Λ* 480. 19. Legitur ap. Herod. VIII 27, verumtamen cum glossa loco non suo compareat, Levit. XIII 38 respici suspicor. 20. *ω* 11. 21. *μ* 172. 22. Pind. Pyth. IV 194. 23. *X* 325.

ADNOT. 700. Post *Λεσβίων* excidisse *δεξιά* vel *ἀξία* (*ἄξια*) e Zenob. IV 88 p. 109 patet. 1. *Λεσβίσαι* Mus. 3. *λεσήϊα· τὰ* cod., correxi. Scribendum erat *λαισήϊα*. 4. Cf. Didym. rellq. p. 31 — 34. Lobeck. Path. El. p. 52 *ἐλεσπίς* corrigit, quod cum *ἔλειος* componit, parilia vocabula esse monens *θέσπις* pro *θεῖος*, *λίσπος* pro *λεῖος*. *ἱδρυλήν* cod., em. HSt. Is. Voss. *δὲ σπιλάδα* pro *δεσπίδα* coni. Pergerus; nisi *βαθεῖαν* potius coniungendum est cum *λόχμην* et sub *ἄλλοι δεσπίδα* latet lectionis varietas *ἄλλοι δὲ ἐλεσπίδα* (sc. *γράφουσι*) quo ducor schol. ad Apoll. Rhod. I 1266. 8. Cf. 709. *λεσχηνεύει* coni. Dorvill. ad Charit. p. 285, [142] *λεσχαίνει* Toupius Em. 3 p. 498. 10. *σκώπτει* Toupius l. c. et Trillerus Obs. crit. p. 206. Rectius Guyetus interpretatur *sermones caedit*, unde *κόπις*. 11. 12. *σῶ μα μερίας — πέσαι* cod., *σῶμα. Ἀμερίας — παῖσαι* Mus., glossas coniunctas recte separavit LDindorfius. Hoc video *ἀναπρήσει* et *φύσει* (a *φύω*) vel *φυσήσει* legendum esse, nec de Ameria cogitandum. *Λετμός* sitne *ἀετμός* quod Hesychius per *πνεῦμα* explicat an *λαιμός*, non satis scio. 12. *λεγωνῆσαι· ἀντὶ τοῦ παῖσαι οὕτως Ἀριστοφάνης* Phot. 211, 21; *λαγονίσαι* dubitans LDindorfius. Thes. Infra *μοττωνῆσαι· τῇ πτέρνῃ τύψαι*. 13. (*ν*) Mus. 15. *εὐτελῆ* cod., em. Mus. 17. *τὶ γάλακτος* cod., *τι Γαλατικόν* Valesius ad Marcellin. p. 98 *leucas* sive *leugas* intellegens. Apud Strab. IV 193 *Λεῦκοι* memorantur inter populos Gallicos. 20. *λευκαδεπέτρην* cod., em. Mus. 21. *λευκαῖνα· ὕδωρ — ἠρέσσειν* cod., em. Mus. Sed fortasse *ἐρέσσειν* sustentandum est. 22. Duos articulos esse vult Pierso ad Moer. p. 477 *λευκαὶ φρένες· μαινόμεναι* et *λευκαὶ ἡμέραι· λ. ἀ.* probante Thes. V c. 222 D. *φρέναι* cod., em. Mus.

Λευκάδος· Μένανδρος ἐν Λευκαδίᾳ·
εὐφημείσθω
τέμενος πέρι Λευκάδος ἀκτῆς

725. * *λευκάσπιδα· λευκῇ ἀσπίδι χρώμενον*
* *λευκὰ ἄλφιτα· τὰ ἐκ κέγχρων. καὶ ἡ λευκὴ κέγχρος*
λευκέα· σχοῖνος
λεύκ' ἐλέφαντι[να]· λευκὰ ὡς ἐλεφάντινα
λευκερίνεως· εἶδος συκῆς

30. *λεύκη· πάθος τι τῶν περὶ τὸ σῶμα γινομένων. καὶ ἐν ταῖς χωνείαις ἡ ὑφισταμένη ἄμμος. καὶ δένδρον*
λευκὴ ἡμέρα· ἀγαθή
λευκὴ θάλασσα· ἡ καταχλυζομένη
λευκὴν μᾶζαν φυρῶ σοι· παροιμία ἐπὶ τῶν μεγάλα ὑπισχνουμένων
λευκὴ στάθμη· ἐπὶ τῶν μηδὲν συνιέντων, παροιμία. λέγεται δέ· [ἐν] λευκῷ λίθῳ λευκὴ στάθμη. Στάθμη δέ ἐστι σπάρτος τεκτονική

35. *λευκὴ ψῆφος· παροιμία ἐπὶ τῶν εὐδαιμόνως ἢ δυστυχῶς ζώντων*
λευκοδίφθεροι· λευκοδέρματοι
λευκόζωτος· τῆς γῆς ἡ μὲν καλεῖται λευκόζωτος, ἡ δὲ μελάνζωτος
Λευκοθέαι· πᾶσαι αἱ ποντίαι
λευκοί· οἱ δειλοί

40. *λευκοῖο γάλακτος· τοῦ φύσει λευκοῦ καὶ ἀσκίου*
λευκόκρας· λευκοκέφαλος
λευκόκ[έ]ρατες· ἢ διὰ τὸ τοὺς ἐν Εὐβοίᾳ βοῦς λευκοὺς εἶναι· ἢ ἴσως ἀντὶ τοῦ λαμπρούς
λευκόν· τό τε σύνηθες καὶ τὸ λαμπρόν. ἢ θεώρημά τι ἐν μουσικῇ

SCR. 24. Addebat haec Bentleius Menandri versibus a Strab. X p. 452 (348, 6) citatis, falsus arbitro Meinekio in Vind. Strab. p. 172. 25. *Χ* 294. 26. *Λ* 639. 28. *Ε* 583. 29. Hermipp. l. c. 30. Herod. I 138. 31. Sophocl. fr. 5 p. 104, alii Menandri Leucadiam alii Eupolidis Adulatores laudant. Plura dabit Thes. V c. 213 C. 34. Soph. fr. 306 p. 160. 40. *ι* 246.

ADNOT. 24. *Λεύκαδος — λευκάδεσι — π — ἀκτίς* cod., *Λευκάδος — Λευκάσεσι — περὶ — ἀκτῆς* Mus. Quaerendum tamen Menandri sint hi versus, annon. Nam cum Zenobius Prov. VI 13 p. 164 haec habeat: *Μένανδρος δέ φησιν ἐν Λευκαδίᾳ τὴν ἀγαθὴν ἡμέραν λευκὴν καλεῖσθαι* suspiceris, Menandri mentionem a glossa 722 vel 731 huc aberrasse. Ceterum ap. Diogenianum resectis spuriis hunc gl. ordinem fuisse persuasum habeo: *λεύγη. Λευκάδος. λευκαὶ φρένες. λευκέα*, nisi ante *Λευκάδος* excidit *Λευκάτης ἡ*. Cf. Phot. 216, 19, ubi *λευκαὶ φρένες* et *Λευκάτης σκόπελος* sese excipiunt. 25. *ἀσπίδα χρώμενος* cod., em. Mus. Hesychius *λευκὴν ἀσπίδα χρώμενον* scripserat. 27. *λευκαία* tituli Rhodii Boeckh. C. I. II p. 392[c] Ath. V 206 F Artemid. III 59 Hes. s. v. *σιλλόν; λευκέα* Hes. s. v. *λαριναῖον* Eustath. 1453, 10 Athen. epitome. Glossae: *λευκαία ἐν θεάτροις spartum.* 28. *λευκελεφάντινα* cod., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 166. 29. *λευκερινεός* cod., em. LDindorf. vid. Ath. III p. 766 Eustath. 1205, 5. 30. *ἄνθος* cod., em. gloss. Herodot. p. 612 Frz. 31. Cf. gl. 722. 724. Phot. 217, 5 Bekk. Anecd. I 106. 32. *καταχλ. ζομένη* codex in quo *καταχλεζομένη* sibi legere videbatur Schowius, *καταχλυζομένη* Mus. Forte *ἢ μή;* cf. Odyss. *κ* 94. 33. *φυράσοι* cod., *φυρᾶ σοι* Mus., em. Diogen. VI 12; *φυράσω* Meineke. 34. Zenob. IV 89 p. 109. *λευκοστάθμη* cod., em. Soping. 35. VB Diogen. VI 9 p. 271 in verbis *ἢ δυστύχως* cum Hes. consentiunt. Itaque Schotto ex interpretatione adagio *ἡ μέλαινα* addendum videbatur, vel ut in Apostolio omittendum *ἢ δυστυχῶς*. Posterius Bernhardyo placuit. Alii *εὐτυχῶς*. 38. „Forte *νύμφαι* addendum" AM. 42. [*ἐ*] Salmasius. Magis hanc coniecturam commendat series, quam alteram Alberti *λευκοκέρωτες*. Vid. Lob. Parall. 179. 43. *θεώρημα*] Non intellego.

λευκόπυγος· ὁ ἄνανδρος. ἔμπαλιν δὲ μελαμπύγους τοὺς ἀνδρείους ἔλεγον

745. Λευκοπύρα· τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς δῆμος

λευκοστεφῆ· τὰ κεραυνόβλητα

Λευκόσυρος· Βαβυλώνιος λευκόχροος

Λεύκου πεδίον· τοῦ Μεγαρικοῦ χωρίον

Λεύκοφρυς· ἡ Τένεδος τὸ πάλαι

50. λευκώλενος· λευκόπηχυς. ἀπὸ μέρους, ὅλη λευκὴ καὶ καλή· ὠλέναι γὰρ οἱ πήχεις

λευκῶν πραπίδων· κακῶν φρενῶν

λευκωπίας· λευκὸς ὀφθῆναι

λευρά· λεῖα

λεῦραι· εὑρίσκω

55. λευρᾶς σωφροσύνης· τελείας. καὶ ταπεινῆς. κοίλης. ὁμαλῆς, μὴ τραχείας

λευρῷ· ὁμαλῷ. πλατεῖ

λεύσει· βλέψει, θεωρήσει

λεύσετε· ὁρᾶτε, βλέπετε

λευσθείς· λιθοβοληθείς

60. λευσίμου δίκης· τῆς λιθοβολήτου τιμωρίας

λεύσοντες· βλέποντες. μαίνοντες

λεύσουσα· βλέπουσα. τρέπουσα

λευστά· ὁρατά. λιθοβόλητα

λευστῆρα· φονέα λίθοις ἀναιροῦντα

65. λεύσων· βλέπων

λέ[ύ]χεται· κοιμᾶται

Λέ[ύ]χαιον· ἐπίνειον Κορινθίοις. εἰς τούτους τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται

λεχεποίην· τὸν πολλὴν πόαν ἔχοντα καὶ βαθεῖαν, εὔ(αυ)ξῆ, ἐν ᾗ ἔστι καὶ λέξασθαι, τουτέστιν κοιμηθῆναι

λεχέρνα· ὑπὸ Ἀργείων ἡ θυσία ἐπιτελουμένη τῇ Ἥρᾳ

70. * λευχείμων· λευκὰ ἱμάτια φορῶν

SCR. 44. Alexis l. c. 50. *Α* 55. 54. 55. Eur. Hec. 699? 56. *η* 123. 57. *Γ* 116 Soph. OC. 705. 58. *λεύσσετε*] *Α* 120 sed *λεῦσέ τε* Aesch. Eum. 253. 60. Eur. Bacch. 349. 62. *Τερπόμενοι λεύσσουσιν θ* 171 unde legendum videtur *λεύσσουσι· βλέπουσι τερπόμενοι.* 64. Aesch. Sept. 199? 65. *E* 771 Soph. Trach. 407 alii. 67. Simonid. ap. schol. Eur. Med. 20. 68. *Δ* 385.

ADNOT. 44. Eustath. 863, 29. 45. Vereor ne vocabulum Theophrasteum *λευκόπυρρα* (de color. 44) absque explicatione positum cum interpretatione voc. *Λευκονόη* vel *Λευκονοῆς* coaluerit, licet non ignorem Leuconoen pagum Atticum Leontidis tribus dici a Phot. 217, 13 Harpocr. 120, 6. Vid. Boeckh. C. I. I p. 151 et *Λέκκον* ubi similiter *Ἀντιοχίδος* dicitur pagus. *λιμός* cod., em. Mus. relicto pravo accentu *Ἀντιόχιδος*. 47. *Λευκόσυρος· Βαβυλώνιος.* (*Λευκόχρως·*) *λευκόχροος* Pierso ad Moer. p. 252. 48. EM. 561, 43 schol. Hom. *ε* 334, ubi male *Λευκοῦ*. 49. Plin. HN. V 31 Conon. Narr. 29. Cf. Wesseling. ad Diod. Sic. p. 398. 52. *λευκωπίαι* LDindorf. etiam Eustath. 455, 37 restitui iubebat, ubi legendum *λευκόπυγοι*. 54. Sic cod., *εὑρίσκειν* Mus., *ὑρίσκῳ* vel *ἁρίσκῳ*?

π β

an *λευρᾶ· Εὖρι Ἕκα?* 58. *λεύσετε· ὁρᾶτε βλέπετε* cod., cf. SCR. 60. *λευσιμωδίκτης* cod., *λευσιμωδίκτου* Mus., em. Cyr. 63 HSt. 61. *μιαίνοντες* Mus., coni. *διαίνοντες* quod ad *δεύοντες* pertinet. 63. *λιθόβλητα* (sic enim malim, licet Suidas quoque et Phot. 223, 12 *ō* tueantur) ad *λιθόλευστα* refero. 66. In vitiosum Diogeniani codicem etiam Theognostus p. 139 incidit. Lob. rhem. p. 68. *λέχεται* Guyetus, Sylburg. in Clenard. p. 500. 67. *Λεχαῖον ἐπινίκιον* cod., exhibui Musuri manum, sed malim *ἐπινήϊον*. 68. *λευκοποίην — εὐ.ξῆ* (scriptum fuit *εὐεξῆ*) cod., em. Mus. 70. *λευχειμονῶν* Toup. Em. 3 p. 522.

λεχέων στυγερῶν· γάμων στυγνῶν
λέχεσι· κοίταις
[λεχηρί· πλάγια]
λέχη· ἐφ' οἷς τοὺς νεκροὺς κοσμοῦσιν
775. λεχήρια· ἐνήλατα
* λεχῶεν· ὑλῶδες. βοτανῶδες
λεχόες· κατακοιμηθείς
λέχος· κοίτη, κλίνη. γάμος, μίξις, συνουσία. γυνή
[λεχόοντο· συγκάθηντο]
80. λεχμάδ..· ἤλεκτρον
λέχνη· τρόπος
λεχρίη· πλαγία
λέχριον· πλάγιον. λοξόν
λεχώ· προσφάτως τετοκυῖα
85. [λεψιρώ· ταχύς]
λεώ· λαοί. Ἀττικῶς
λεώβατος· ὀδύς. καὶ ἰχθὺς σελαχώδης
λεωκόνιτος· [λεωλέθριος.] ἢ λεωκόριτος. παντελῶς ἐξωλοθρευμένος
Λεωκόριον· τῶν Λεὼ θυγατέρων μνημεῖον, τὸ καλούμενον Λεωκό-
ρ(ε)ιον, ἐν μέσῳ τῷ Κεραμεικῷ
90. λεώλεθρος· παντελῶς ἐξωλοθρευμένος
λεώλης· τελείως ἐξώλης
λέωμι· θέλοιμι ἄν
λέων· τὸ θηρίον. καὶ παρθένος. καὶ ἰχθῦς
Λεωντίς· φυλὴ Ἀθήνησι
95. λεωπετρία· λίθος λεῖος
λεωργόν· κακοῦργον. πανοῦργον. ἀνδροφόνον

SCR. 71. Eur. Tro. 593. 72. Γ 391. 84. Eur. El. 652. 86. Susarion. 89. Thucyd. I 20. 95. LXX. 96. Aesch. Prom. 4.

ADNOT. 71. λέχ.ον στυγερόν· γάμον στυγνόν cod., λέχος Mus., scriptum erat λέχεον, em. Kirchhoffius. 72. λέχοισι cod., λέχεσι Mus. 73. λεχηρί cod., λέχρια Mus. Scriba ad gl. 82 aberrasse videtur. Nam λεχήρη (Eur. Phoen. 1555) non admittit interpretatio. 74. κομίζουσι scite Heinsius. 75. Vide χραστηρίαι et χναστήριον. 76. λεχῶεν cod., λεχόεν Vossius Lob. rhem. p. 181 n., ut ordini consulerent. Latet aliud quid, fortasse λεχαῖον pro λοχαῖον quod apud Theophrastum significat *herbosum*. 77. Sic codex, λεχοέσας Mus., unde Lobeck. l. l. elicuit, quod Pearsoni etiam placuit p. 471, λεχοέσσας· κατακοιμισθεῖσας. Imo λεχθείς· κατακοιμηθείς vel potius ἀριθμηθείς. 79. Sic cod., λεχόωντο· συνεκάθηντο Mus., λοχόωντο Lob. rhem. p. 187. 80. λεχμάδες cod., λεχμάδα Mus. qui duas literas delevit; ἤλεκτρον aut ex ἢ λέκτρον natum videtur aut scr. ἐκλεκτόν quod ad λογάδα referendum. Cf. tamen I. Th. Schneider Lex. Gr. s. vv. λεχμάς et ἤλεκτρον nr. 3. 81. τόπος Mus. Non expedio. 85. λαιψηρός Mus., forte λαιψηρῶς· ταχέως. 86. λεώ· λαώ cod., em. Meinek. Philol. XII p. 615. 87. λεωβάτος cod., cf. λειόβατος. 88. Sic cod., λεωκόρητος Mus. Statim ἐξολοθρευόμενος cod., corr. LDindorf et λεωλέθριος proscripsit coll. Phot. 218, 2 λεωκόρητος· ἐξωλοθρευμένος. τὸ γὰρ λέως ἐστὶ τελέως· Ἀρχίλοχος· λείωι (λείως Porso) γὰρ οὐδὲν ἐφρόνεον (ἐφρόνευν?). — Λεωκόνητος Theognost. 9, 32 recte ni fallor, ut s. v. λειοχόνιτος et λειωκόρης dicere memini. Cf. et gl. κ 2089. 89. (ε) Harpocr. 120, 13. 90. ἐξολοθρευμένος cod., em. Mus. 91. Barker ad EM. p. 1102. Male λεώδης Theognost. 9, 32. Forte πεώλης vel πειώλης (EM.) 92. λεῷμι Mus., cf. Ahrens Dial. II p. 348 Meinek. Exx. in Ath. I p. 20. 93. παρθένος] πάθος? cf. Aretaei diut. m. sign. 2, p. 69, 14. 94. Λεοντίς cod., Vossius reposuit quod ordine requiritur Λεωντίς hic illic in libris scriptis et ap. EM. 397, 19, in titulis non obvium. Cf. Thes. V c. 188 A[illegible]. Sed Λεωντίς navis ap. Boeckh *Urkund.* X, e, 96. Ἀθηνᾶς cod., em. Phot. 214, 22 Palmer. coll. Αἰγηΐς. 95. λεωπετρία Cyr. Lex. MSS. schol. Ezech. XXVI 4 λεοπετρία Phot. 218, 17 loco non suo, λειοπετρία Zon. 1296; λεωπέτρα codex, em. Heinsius. Infra λιοπέτριον· λίθος λεῖος. 96. Infra λιωργός (l. λειωργός, non λεωργός quod voluit Ruhnk. ep. crit. p. 88)· κακοῦργος; ὁλοεργός· κακοῦργος; supra λαοργός· ἀνόσιος Σικελός (Σικελοί Salmasius). Cf. Polluc. III 134 Phot. 218, 18 schol. Aesch. Prom. 5 EM. 563, 10.

λεώς· Ἀττικῶς, ὄχλος, λαός
λεωφόρος· δημοτικὴ ὁδὸς πλατεῖα, λαὸν φέρουσα πολύν
λῆ· θέλει
800. [ληαρίσιν· ἡδυτάταις. χλιαραῖς]
ληβόλε· λιθοβόλε, ἄξιε λιθασθῆναι
ληβολία· δημοσία κοπρία
λῆγε· παύου
λήγω· παύομαι
5. [ληγείει· ἡδυπάτη]
[ληδεῖν· κοπιᾶν, κεκμηκέναι]
[ληδήσας· κεκμηκώς, κοπιάσας]
λήδιον· τριβώνιον εὐτελές
ληθαία· λαθραία
10. ληθάνει· λανθάνειν ποιεῖ
λήθαργος· ἐπιλήσμων. ἐπίβουλος. καὶ κύων ὁ προσ(σ)αίνων μέν, λάθρα δὲ δάκνων. καὶ τῶν ἵππων οἱ ἀβλεμεῖς καὶ νωθροί. καὶ πάθος τι σὺν πυρετῷ
ληθεδών· λῆσις
λήθη· ἀμέλεια
ληθηκέα· εἰς λήθην ἄγοντα φάρμακα
15. ληθημόνοισι· ληθάργοις
λήθιος· λαθραῖος
λῆθον· βαλιόν
λήθω· λανθάνω
λήϊα· [κτήνη]. [βρώματα ἐφόδια]. [χρήματα. ἢ] σιτοφόρα χωρία
20. ληϊάδας· ἐκ λείας αἰχμαλώτους συλληφθείσας
[ληϊάδης· αἰχμάλωτος]
ληϊάνειρα· ἡ ποιοῦσα τοὺς ἄνδρας γυναικῶν ἐρᾶν
ληϊβοτείρης· τῆς τὸ λήϊον [πεδίον] καταβοσκομένης. νομάδος
ληίδα· μερίδα. ἢ λείαν. τὴν ψιλὴν κτῆσιν
25. [ληίδας· αἰχμαλώτους]
λήιδιον· εὐτελὲς ἱμάτιον
ληιδιώδεις· τριβωνίδες
ληιζόμενος· σφετεριζόμενος. αἰχμαλωτιζόμενος

SCR. 97. e. g. Soph. OC. 43. 98. Eur. Rhes. 881. 99. Epicharm. fr. 19, 5. 803. *Λ* 224. 5. ADN. 10. *η* 221. 11. Menander l. c. 18. *Λ* 561. 20. *Υ* 193. 23. *σ* 29. 24. *ξ* 86. 26. Macho Ath. XIII p. 582 D.

ADNOT. 97. *Ἀττικός* male Mus. 99. Ahrens dial. II p. 348 n. — *θέλη*? 800. *λιαρῆσιν* latere vidit Mus. 2. *ληβόλιτα* Pierso ad Moer. p. 96. 5. *ληγείει· ἡδυπάτη* cod., *λίγεια· ἡδυτάτη* Mus. (Alcm. fr. 1). Imo *λιγείῃ· ἡδυτάτῃ* (*Ι* 186). 6. 7. *ἀηδεῖν* et *ἀηδήσας* recte Salmasius. 11. *πειρετῷ* cod., em. Mus. Cf. Phrynich. p. 416. 464 Lob. Pierso Moer. p. 471. Foes. Oecon. Hippocr. s. v. 12. *λήθεδον· λύσις* cod., em. Heinsius. Fortasse inter 12. 13 divisor tollendus erit. 14. *ληθηκέ.*, — *ἄγων, τὰ φάρμακα* cod., *ληθηκές — ἄγον τὸ φάρμακον* Mus. qui literam erasisse videtur; em. Thes. V c. 243 D. Cf. gl. 859 *ληθύθινον* et *λαθικηδές* et Phot. 218, 24 Suid. II c. 558, 9 *λήθην κυνῶν* (quod *ληθακινόν* [ut *φυξακινόν*] fuisse videtur.] Vide Pierson. ad Moer. p. 79. 15. *ληθημόνεσσι* Salmas. *ληθήμοσι* Thes. V c. 244 A *ληθομένοισι* Lob. Proll. 159. *ληθάργοις* cod. 16. *ληθί[δι]ος* Meineke. 17. *ἐμβάλλων* (*εἰς λήθην*)? 19. *ἐφώδια* cod., em. Salmas. Refero ad *ἦϊα*; *κτήνη χρήματα* ad *ληίη* vel *λεία*. Vid. *λήϊτα*. 20. *συλλειφθείσας* cod., em. Mus. 21. Imo *ληϊάδας· αἰχμαλώτους*. 22. *Δηϊάνειρα* Pearso et Thes. s. v. *βωτιάνειρος*. Cave credas, est enim epitheton deae Veneris, quod a *λῶ* vel *λιλαίομαι* deducendum videtur. 23. Apoll. 108, 22. 25. Apoll. lex. 108, 17, uterque vitiose pro *ληϊάδας* licet recte etiam *ληΐδας* habere apparet ex Aeschyl. Sept. 331 c. schol. 27. *ληΐδιω δὲ τριβωνώδης ἡ χλαμύς* Phot. 218, 25. Utrobique *ληδιώδης· τριβωνιώδης* vel *ληδιῶδες· τριβωνιῶδες* scribendum videtur. 28. *ληιζόμενος τελώνης* Poll. IX 32 Anth. Pal. III 410, 2.

λ η ί η· προνομ(ε)ία. [οἰκονομία.] βοσκήματα
830. λ ή ι . ο ι· ἱεροί. καὶ ἄγγελοι]
λ ή ι μ ν ο ς· εὔβοτος
λ ή ι ο ν· σιτοφόρον χωρίον· ἀπὸ τοῦ λ(ε)ιαίνειν τὴν τροφήν. ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λι(μώσ)σοντες. βέλτιον δὲ (ε) ψιλῷ, διὰ τὴν ἐπιφαινομένην κατὰ καιρὸν λειότητα τῶν ἀσταχύων
λ η ΐ ς· κτῆσις ἡ ἐκ τῶν λαφύρων. καὶ βούλησις
λ η ΐ σ α σ θ α ι· κτήσασθαι. ἀφελέσθαι
35. λ η ι σ θ έ ν τ ο ς· κλαπέντος, ἀφαιρεθέντος
λ η ι σ θ ι ῶ ν· τρεπόμενος
λ η ϊ σ μ α δ ί α· αἰχμάλωτος. λεληϊσμένη
λ η ΐ σ σ α τ ο· ἀπὸ λείας ἔλαβεν, ἐμερίσατο, ἐλαφυραγώ[γησεν]
λ η ι σ τ α ί· πειραταί. καὶ αἱ ἀπὸ λείας πεποιημέναι
40. λ η ϊ σ τ ο ί· κτητοί
λ η ι σ τ ο σ ά λ π ι γ γ ε ς· οἱ Τυῤῥηνοί· ἐπειδὴ πρῶτοι σάλπιγγος εὑρεταὶ γεγόνασιν
[λ η ϊ σ τ ό ρ ι ο ν· πτύον, ἐφ' οὗ τὸ πῦρ φέρεται
λ ή ϊ τ α· κτήματα]
λ η ι τ ι α ί· ἡγεμονίαι. στρατιαί. [λαφυραγωγίαι]
45. * λ η ΐ τ ι δ ι· λαφυραγωγῷ
λ η ΐ τ η· ἱέρεια, οἱ δὲ λ η τ ή
[λ ή ι τ ο· ἐπέθετο]
λ η ι τ ο ά ρ χ α ι· οἱ καθηγούμενοι τῶν θυσιῶν καὶ ἑστιάσεων καὶ ἀρχαὶ καὶ ἱερεῖς
λ η ι τ ο υ ρ γ ε ῖ ν· λειτουργεῖν. Λήιτον γὰρ δημόσιον
50. λ η ι τ ο υ ρ γ ο ί. ὑπουργοί. δημουργοί
λ η ί ω ν· σιτοφόρων ἀρουρῶν, χωρίων
λ η κ ᾶ ν· τὸ πρὸς ᾠδὴν ὀρχεῖσθαι
λ η κ ᾶ σ θ α ι· περαίνεσθαι. καὶ τὰ αὐτά
λ η κ ε ῖ· φοβεῖ. βοᾷ. κροτεῖ
55. λ η κ ῆ σ α ι· πατάξαι. ὑλακτῆσαι
λ η κ ο ῦ σ ι· τὰ αὐτά
λ η κ τ ό ς· καταληπτός

SCR. 29. Herodotus passim. 32. *B* 147. 38. *Σ* 28. 40. *I* 406. 41. ADN. 45. *K* 460 (Paus. V 14, 5).

ADNOT. 29. (ε) recte Thes. V 246 B (*προνομεύειν* enim est *depraedari*) inducto *οἰκονομία*. 30. Coni. λ ή ϊ τ ο ι (λῆτοι)· ἱεράγγελοι. Cf. gl. λ 553. 31. λήϊμος Salmasius sine caussa. 32. (ε) et (μωσ) Mus. qui duas aut tres literas erasit. (ε̄) Salmasius. 33. Koen. Gr. Cor. p. 252 Ahrens Dial. II 78. 348 Lob. Parall. p. 91. Confundit ληΐς et λῆϊς vel potius λῆϊρ. 34. ληίσασθαι cod., ἐξ ἁρπαγῆς κτήσασθαι Cyr. Cf. ad gl. λ 159. 36. λ η σ θ έ ω ν· στρεφόμενος infra. Adludit utrumque ad *ΕΛΙΣΣΩΝ*; an λιασθείς? 37. Cf. λησμαδία. Male Thes. Add. ad vol. V λήισμα corrigit, deletis literis δια. 38. Cf. ἐλεήσατο (gl. 1978) ἐλκίσατο (2054). 39. διαπωλείας cod., em. Mus. 40. κλητοί cod., em. Cyr. Suid. EM., κ λ η ϊ σ τ ο ί· κλητοί sine caussa Kusterus. 41. λ η σ τ ο σ α λ π ί γ κ τ α ς· τοὺς Τυρρηνούς· ἀπὸ Πισαίου τοῦ εὑρόντος Phot. 222, 12 quod Hesychiana forma deterius videtur Lob. Parall. 131. Habet tamen ληστοσαλπιγκτάς etiam Poll. IV 87 p. 162 Bekk. καὶ Μένανδρος δέ τινας καλεῖ ληστοσαλπιγκτάς (nihil amplius). 42. Cf. nos ad λαῖστρον. Infra λίστριον et Phrynich. app. soph. 51, 9. 43. Imo λ η ί η· τά. 44. Confundi λ η σ τ ε ῖ α ι· λαφυραγωγίαι et ληϊτιαί vel ληιτεῖαι vel quomodocunque hoc scribatur vocabulum ad λήϊτος referendum observabat Thes. V c. 248 B. 46. λιτή cod., infra λητή. Vide gl. λ 553. 47. λ ῆ τ ο· ἐπελάθετο, q. v., corr. Albertus. 48. λήταρχοι Lycophr. 991. 49. Forte λῆτον. Vide Moer. 252 Ammon. p. 89 Bekk. I 277, 29. 53. Phot. 219, 15. 54. φοβεῖ] φωνεῖ Albertus, ψοφεῖ Ruhnken. 55. Cf. λαχῆσαι. Per παῖσαι. καὶ ἐπὶ τοῦ πλησιάσαι τίθεται. οὕτως Φερεκράτης interpretatur Phot. 219, 16. 57. ληπτός Heinsius male; descendit enim a λαγχάνω.

ληκυθιάδες· ἐνώτια ποιά
* ληθύθινον· τὸ εἰς λήθην ἄγον φάρμακον
860. * ληθύθιον· πυρός τις περικάρσιον κάλλιστος. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ληκυθηδόν
ληκυθιστής· κοιλόφωνος
λήκυθος· τὸ μεταξὺ τοῦ λαυκανίου καὶ αὐχένος ἠχῶδες. καὶ μυροθήκη, βήσιον ὑάλινον
ληκῶ· τὸ μόριον
Ληλάντου πεδίον· τῆς Εὐβοίας, ὠνομασμένον ἀπὸ Ληλάντου βασιλέως
65. λῆμα· βουλή. ἀξίωμα. ἀνδρεία. καὶ φρόνημα
λῆμαι· αἱ περὶ τοὺς κανθοὺς τῶν ὀφθαλμῶν πεπηγυῖαι συστάσεις. ἐκρέουσαι τῶν ὀφθαλμῶν ἀκαθαρσίαι
λημᾶν χύτραις κολοκύνταις· παροιμία· Χύτραις λημᾷ καὶ κολοκύνταις. ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων πάνυ
λήματα· δόγματα. βουλεύματα
λημάτων ὀρθρινῶν· θελημάτων ταχινῶν
70. * λημάτια· φρονήματα, βουλεύματα
* ληματίαν· φρονηματίαν
* λήματος οἷσι .φάρος· τοῦ φρονήματος, τῆς ὑποψίας
* λήμβωνι· ἐν σκαφίδι, ἢ ἐν πλοιαρίῳ
λήμη· λευκὸν ὑγρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς συνιστάμενον, ἀκαθαρσία
75. λῆμμα· [θράσος. δύναμις. τόλμα. ἀξίωμα.] κέρδος. [φρόνημα.] ἢ δῶρον
Λήμνια· φοβερά. μοχθηρά
Λημνίᾳ χειρί· ὠμῇ, καὶ παρανόμῳ· ἀπὸ τῆς μοχθηρίας
Λήμνιον βλέπει· . . . . ἐπειδὴ τὸ πῦρ Λήμνιον
Λήμνιον κακόν· παροιμία, ἣν διαδοθῆναί φασιν ἀπὸ τῶν παρανομηθέντων εἰς τοὺς ἄνδρας ἐν Λήμνῳ ὑπὸ τῶν γυναικῶν
80. λημνίσκους· τὰς ταινίας Συρακούσιοι
[λημνῶν· νησῶν]

SCR. 61. Soph. fr. 955 p. 276. 64. Theognid. 802. Vid. Toup. Emend. III p. 304. 65. Aesch. Sept. 448 Pindar. Pyth. 3, 25 al. 66. Hippocr. 37, 19. 67. Ar. Nubb. 327. 68. Eur. Med. 119. 75. e. g. Demosth. 523, 24. 80. Polyb. 18, 29, 12.

ADNOT. 59. ληθύθινον cod. ληκύθινον Iunius. λήθην κυνῶν· λήθην ἐμποιούντων φάρμακον (ων Porso) Phot. 218, 24, Suidas. Ληθακινόν legendum esse dixi gl. λ 814, coll. νορθακινός φυζακινός λεπτακινός μαλθακινός (Lobeck. Proll. 319). 60. ληκύθιον· πυρός τις παρὰ Καρσίν Palmerius. Posterior interpretationis pars ad praec. gl. revocanda videtur sic correcta: τὸ δὲ αὐτὸ καὶ λαθικηδές. 61. ληκυθηστής cod., em. Mus. ὁ μικρόφωνος (μακρόφωνος? Meinek.) οὕτω Σοφοκλῆς .Phot. 219, 24. Cum nostro facit Phrynich. app. soph. 50, 9. 62. λαυκαίου cod., em. Mus. ὥς φησι Κλέαρχος addit schol. Plat. Hipp. min. 334. 63. λήκω cod., em. Phot. 220, 1 addens λέγουσι τὸ ἀνδρεῖον. Vid. Lob. rhem. p. 320. 64. Sic cod., Ληλάντειον (Callim. h. Del. 289 πεδίον Ληλάντιον) Mus. male, nec Λήλαντον scribatur opus est. Vid. SCR. 66. Vid. λαμάς. 67. λῆμαν, χύτραισι, κολοκένταις (bis) cod., em. Mus., nisi quod χύτραις ἢ debebat. 69. λημάτων ὀτρηρῶν Meineke. 70. Depravatum e λήματα videtur. Bernhardyus ad Suidam II 563, 12 λημμάτια corrigit coll. Zon. c. 1306. 71. ληματιᾶν· φρονηματιᾶν Vossius. Cf. schol. Ar. Ran. 494, quem sequitur Suidas l. c. Supra εὐλήματι (l. εὐληματεῖ) habuimus. 72. Sic codex, οἷσι πάρος — ὑπεροψίας (hoc probabiliter) Mus. a quo deceptus λήματος οἷσι πάρεστι coniecit Coraes ad Heliod. p. 76 coll. Lucian. Soloec. § 5. 73. λέμβῳ ἔνι Bast ad Greg. Cor. p. 448. 75. λῆμα Mus. Confundit sane λῆμα et λῆμμα. Λῆμμα· κέρδος φρόνημα Cyr. Marin. 77. λημνιχειρὶ cod., em. Mus. e Zenob. IV 91 p. 110. — ἱστορίας pro μοχθηρίας e Suida c. 564 malle videtur Bernhardyus, quem cf. de hisce adagiis. 78. πυρῶδες adde ex Append. prov. III 66 p. 429. 79. Zenob. IV 91 Diogen. VI 2. 80. σθενὰς Σ. ταινίας cod., στενὰς Σ. ταινίας Mus., em. Hemsterh. Lucian. p. 164. Misc. Obsc. V 3 p. 70. 81. Λήμνων· νήσων Mus. Ordo Λῆμνον· νῆσον requirit, ab Is. Vossio restitutum: nihilo tamen secius aliud latere mihi persuasum est.

Λῆμνος· νῆσος τῆς Θράκης πλησίον, ἱερ.. Ἡφαίστου
Λημνκαί· γένος τι ἐπισήμων ἐν Μεταποντίῳ
λήν· λίαν
885. ληναί· βάκχαι. Ἀρκάδες
Ληναῖος· Διόνυσος
ληναιών· μήν. οὐδένα τῶν μηνῶν Βοιωτοὶ οὕτω καλοῦσιν. εἰκάζει δὲ ὁ Πλούταρχος βουκάτιον. καὶ γὰρ ψυχρός ἐστιν. ἔνιοι δὲ τὸν ἑρμαῖον, ὅς κατὰ τὸν βουκάτιόν ἐστιν. καὶ γὰρ Ἀθηναῖοι τὴν τῶν Ληναίων ἑορτὴν ἐν αὐτῷ ἄγουσιν
λήνεα· τὰ ἔρια
λήνει· ἐρίῳ
90. ληνεύουσι· βακχεύουσιν
ληνοί· σοροί, πύελοι. καὶ τῶν ἁρματ(ε)ίων δίφρων αἱ κοιλότητες
ληνός· ὅπου σταφυλὴ πατεῖται
λῆξαν· ἐπαύσαντο
λήξεως· κληρονομίας. τελειώσεως. μερισμοῦ
95. ληξιαρχικὸν γραμματεῖον· εἰς ὃ τοὺς (κληρο)νόμους ἐνέγραφον
λῆξις· τελείωσις. ἀποκλήρωσις. ἢ ἐπὶ μερίδι διακληροῦσθαι
ληόν· ἔθνη. καὶ ὄχλον
ληπτέος· ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλώτων ἐλέγετο
ληραίνειν· παραφρονεῖν, φλυαρεῖν
900. ληροί· τὰ περὶ τοῖς γυναικείοις χιτῶσι κεχρυσωμένα
λῆρος· μάταιος, φλύαρος, ψεύστης
ληροπετώδη· ληρώδη
ληρώδεις σανίδες· ἐν αἷς οἱ νόμοι γράφονται
λήσεσθαι· λαθεῖν
5. λήσεται· λανθάνει[ν]
λησθέων· στρεφόμενος
λῆσις· βούλησις. αἵρεσις
λησμαδία· λελησμένη
λήσομαι· ἐπιλησθήσομαι
10. λῆσος· ὁ ἐν τῇ ῥάχει τοῦ σκορπίου λαμπρὸς ἀστήρ
* λήσω· λάθω
* λήσομεν· λανθάνομεν
λήσταρχος· ἀρχιληστής

SCR. 87. Hesiod. Opp. 502. 89. Aesch. Eum. 44 Nic. Alex. 452. 93. Z 107. 94. 95. Oratores Attici passim. 97. Hipponact. fr. 88. 98. ADN. 900. Comici teste Polluce l. c. 5. λ 553. 9. α 308.

ADNOT. 82. ἱερὰ Mus. 83. Λημυκίδαι—ἐπίσημον Mein. 84. λί scimus Epicharmum dixisse pro λίαν (Ahrens II p. 191), λίην Iones, λήν teste caret et vitiosum dicitur Thes. Add. V. Scr. λίην. 85. Praeoptaverim λῆναι. 87. Ληναίων cod. Aldus, em. Mus. 88. λήναια cod., em. Guyetus. Cf. λεῖνα et λίναια. 89. ληνεῖ cod., em. Heinsius. Cf. νηλός. 91. Phryn. app. soph. 51, 14 Poll. III 102 VIII 146 Boeckh. C. I. II p. 57 n. 1979. 1981. — (ε) addidit Thes. — χειλότητες cod., em. Mus. Quasnam dicat cavitates apparet ex Ael. Dion. Eust. p. 1307, 23. 95. ληξιαρχεῖον cod., em. Schrewelius. νόμους cod., κληρονόμους vel κληρονομικοὺς Meineke. 97. λῆον cod., em. Guyetus. 98. οὐ τῇ ἑτέρᾳ ληπτέος quod dicebatur de rebus captu difficilibus coll. Plat. Sophist. p. 226 A corr. Kusterus. Thes. III c. 2143 B. 99. Supra mendose ἡραίνει· ληρεῖ. 901. Phot. 222, 7 ληροι (om. acc.) κόσμος γυναικεῖος χρυσοῦς, quod λῆρον scribit Poll. V 101 p. 215 Bekk. LERIA: ornamenta tunicarum aurea. Festus. Cf. Scalig. ad Varr. p. 136 Taubm. ad Plaut. Aul. IV 5, 51 p. 175 a Iacobsio ad Anth. Pal. VI 292, 2 appositos. 3. σανίδαι cod., em. Mus. Intelligit κύρβεις. 5. Om. Mus. 6. Cf. λημαθιῶν. 7. Cf. ληΐς. 8. λῆσμα, διαλελησμένη cod., λησμένη· διαλελησμένη Mus., em. Meinek. Phil. XII p. 605 sq. Cf. λησμαδία. 9. λήσομαι· ἐπιληφθήσομαι cod., λήψομαι· ἐπιληφθήσομαι Mus., em. Lex. MS.; ἐπιλήσομαι Vossius Albertus. 10. Vulgo Lesath h. e. ictus Scorpii. Scaliger ad Manil. p. m. 481. ῥάχη cod., em. Mus. 11. 12. Om. Mus. 12. λάθωμεν voluit.

[λῆται· ἄνεμοι]
* λῆτος· λιμήν, ἡ θάλασσα
* ληάζειν· λίαν σπουδάζειν
λητῆρες· ἱεροὶ στεφανοφόροι. Ἀθαμᾶνες
λήτειραι· ἱέρειαι τῶν σεμνῶν θεῶν
λητή· ἱέρεια
λῆτο· ἐπελάθετο
λητόν· δημόσιον
ληχμόν· λῆξιν
[ληχοῖον· κανοῦν. οὐ λοχόϊον]
λιάζει· ῥίπτει. ταράσσει. ἢ λίαν σπουδάζει
λιάζετο· ἠπλοῦτο
λιαζόμενοι· σκιρτῶντες
.λιαμάθῳ· αἰγιαλῷ λίαν ἀμαθώδει
λίαν· σφόδρα, πολύ, πάνυ, ἄγαν
λ.ίαν ἔλαβον· [ἰσχυρῶς] ἔλαβον[, ἢ] πραίδαν
* λ.ιανέω· λείαν καὶ ὁμαλὴν ποιήσω
λίαξ· παῖς ἀρχιγένειος
λιαρόν· χλιαρόν. θερμόν. ὑγρόν. καθαρόν. ἡδύ. προσηνές. εὔκρατον
[λιαρῷ· τὰ αὐτά]
λιάσαι· χωρίσαι. ἐκκλῖναι
λιασθείς· χωρισθείς, ἐκκλίνας
λιάσθη· ἀπεχωρίσθη, ἐξέκλινεν
λιβάδα· σταγόνα. θεραπείαν
λιβάδιον· χωρίον βοτανῶδες

SCR. 15. ADN. 17. ADN. 22. Antimachus l. l. 25. *Ω* 96. 27. Fuit cum *διάμμῳ* conicerem (cf. HSt. II c. 1240 C). 29. Thucyd. VI 95. 30. *Ο* 261. 32. *Λ* 477. 35. *Λ* 349. 36. *Ο* 520. δ 833. 38. Novicium videtur.

ADNOT. 14. *ἀῆται* Vossius. 15. *Litus* latinum intellegit Guyetus et qui *λίμνη* corrigit HSt. Uterque falsus. Legendum *κλυτὸς λιμήν· ἡ θάλασσα* ex Odyss. κ 87. 16. Infra *λιάζει* q. v. 17. *λητῆρες* cod., correxi ad gl. λ 553. *Ἀθάμαντες* cod., exhibui Guyeti coniecturam, *Ἀθάμαντι* Sopingus ingeniose. 17. *λήτειραι* cod. Respicitur Callim. ap. schol. Soph. O. C. 459. Cf. Prusinowskium de Erinyum religione p. 73 et Hes. s. v. *Ἡσυχίδαι*. Supra *λείτειραι*. 18. *λητή* cod. quod supra s. v. *λῄτη* male *λιτή* scribitur. Rectior accentus videtur *λῄτη*. 20. *λῄϊτο· ἐπέ..θετο* supra vitiose. *λῆτο· ἐλέληστο* memoriae lapsus videtur ap. Lob. rhem. p. 94. Sed fortasse *(λέ)λη(σ)το· ἐπελάθετο* verum est. 21. Hoc quoque rectius scribetur *λῇτον*, nisi statueris Atticam *παραφθοράν*. 22. *λῆχμον* cod., em. EM. 371, 22. 23. Demta syllaba *οὐ* quam pro negatione habuit effecit *ληχόϊον*. Vidit Taylor Lect. Lys. 701 A laudatus etiam ab Ahrente Dial. II 51. Cf. *εὔπλουτον κανοῦν*. 24. Apollon. Dysc. de pron. p. 42 C Phot. 222, 14 EM. 27, 1. 620, 1, quomodo Aeschyleum *ἀγάζειν* ab *ἄγαν* (= *λίαν ἐξετάζειν*) ductum esse volunt. Buttm. Lexil. I p. 73 sq. Ad *ῥίπτει* cf. *λιχάξαι* et *ἐκλιχάζει* quibus supra usus sum s. v. *λακίδαι*, ad *ταράσσει* cf. *ἐλίασεν*. Vide gl. 916. 27. Inepte *οἱ αἰπόλοι ἀπὸ τοῦ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς* EM. 564, 33. Supra *ἀλιήμαθον· παρὰ τὴν ἅλα καὶ τὴν ἄμαθον*, qua gl. post Is. Vossium ad hanc emendandam usus est Ruhnk. ep. crit. I p. 56. Cf. *λίημος*. 29. *λείαν* recte Mus. Ineptit Schowius, verum vidit Suicerus apposito Thucyd. VI 95 *λείαν τῶν Λακεδαιμονίων πολλὴν ἔλαβον*. 30. *λιανεῶ* cod., *λειανῶ* Mus., em. Schowius. Cf. *λειανῶ λεανῶ λειάναι*. 31. *λείαξ* EM. 562, 19. *ἀρχιγένειος lanuginosus* Glossae, utrobique *ἀρτιγένειος* legendum cum Palmerio Cf. *φίλακα* et *φίλαξ· — νέος Ἠλεῖοι*. Pierson. ad Moer. p. 419 Barker ad EM. p. 1102, et quae similiter formantur *μεῖλαξ μέλλαξ μεῖραξ νέαξ* (*κέλλιξ*?) *ἧλιξ πάλλιξ σκύρθαξ*. 32. Lob. rhem. p. 29. *Ὑγρόν* ad *διερόν* an ad *λιβρόν* pertineat dubium. Reliquas explicationes illustrant schol. Odyss. ε 268 Il. XIV 164 Eustath. 829. 974, 27 EM. 872, 32 Theognost. p. 147. 33. Om. Mus. 34. *λιᾶσαι· χωρῆσαι ἐκκλῆναι* cod., em. Mus. et Martin. 35. *χρησθείς* cod., em. Mus. 37. *θεραπείαν*) Reinesius aut cataclysmum, aquarum illisionem intellegit, qua patientes corporis partes mutari cogantur, aut nomen ancillae proprium (Gruter. DCLXI) latere putat cum *θεράπαινα* legere proximum sit. *Φρεατίαν* coni. Iacobs. ad Anthol. vol. VII p. 368. Nugae! Lege *ΙΛΜΑ*.

λιβάδων· [λιπαρῶν· πιόνων, εὐτραφῶν

940. λιβάζω· ἀπηθῶ ὑγρόν

Λίβανος· τὸ δένδρον. καὶ τὸ ὄρος. λιβανωτὸς δὲ ὁ καρπὸς αὐτοῦ, εἶδος θυμιάματος

λιβάξει(ς)· ἀποῤῥυήσει, ἀποφθερεῖ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς λιβάδος

λιβάσαν· στάξαν

λιβάσεις· σοβήσεις. φθαρεῖς

45. [λιβδύειν· ἀφορίζειν]

λιβάς· πηγή. σταγών

λίβει· σπένδει. ἐκχύνει

λιβρόν· σκοτεινόν, μέλαν. δίυγρον. ἢ λιβρὸν σέλας

λιβύας· τὰς μελαίνας ὑδρίας, ἐπὶ τοῖς τάφοις τιθεμένας

50. λίβυες· τῶν ὄφεών τινες οὕτω καλοῦνται

Λιβυκοὶ λόγοι· Χαμαιλέων φησὶ Κυβισσὸν (τὸν Λίβυν) εὑρεῖν τοὺς λόγους τούτους

Λιβυκὸν θηρίον· ἐπεὶ θανάσιμα ἐκεῖ ἑρπετά, καὶ ὡς Λιβύης ἐχούσης θηρία. καὶ τὸν ποικιλόμορφον

λίβυρνον· πολεμικὸν πλοῖον

Λίβυς τε ἀηδών· αἱ γὰρ ἐν Καρχηδόνι [τῆς Λιβύης δέ εἰσι] γυναῖκες [αἳ] τὰ ἴδια τέκνα κατά τι νόμιμον ἐσφαγίαζον Κρόνῳ. τινὲς δὲ τὴν ἐρημίαν ἀπέδοσαν· οὐ καλῶς

55. Λιβυσάτιδες· τινὲς τῶν νυμφῶν οὕτω καλοῦνται

Λίβυς τε λω[σ]τός· ὁ ἀπὸ Λιβύης αὐλός

Λιβυφοίτην· τὸν ἐπιγινόμενον Λίβυσιν. Ἰόβας

* λίβων· στάζων. βάλλων

λίγα· λιγυρῶς. ἡδέως. λεπτῶς. ὀξέως. προσηνῶς. ταχέως

60. λιγαίνει· τέρπει. ᾄδει. [μαστιγοῖ.] κηρύττει. κλαύει. ἢ ὀξέως ἐφορμᾷ

SCR. 39. Theophr. H. Pl. 4, 4. 41. Pindarus teste Phot. 222, 21 in fr. ap. Plut. Mor. 120 C. Ath. XIII 574 A. 42. Ar. Av. 1467 (ἀπο)λιβάξεις. Cf. λ 944. 46. Eur. Androm. 116. 50. Nic. Ther. 490. 51. Aeschyl. fr. 135? 56. Eur. Tro. 540. 58. *N* 658. 59. *T* 284.

ADNOT. 39. Additamentum marginale expositionem glossae hausit. Idem statuisse Thes. 275 A video. Nisi malis λιβάδων λιπαρῶν· π. ε., ut alterius tantum vocabuli expositionem necessariam duxerit. 42. λιβάξεις· ἀποῤῥυεὶς ἢ ἀποφθαρεὶς et λιβάζω· φθερῶ Phot. 222, 19. Cf. Bekk. 431, 3—10 et gl. α 4642. — λιβάζει cod., λιβάξει· ἀπεῤῥήσει Kusterus, λιβάξεις· ἀποῤῥυήσει Meinek. Com. V p. 27 retractatis quae II 1 p. 272 disputaverat. 44. Vide ἐκλιχάζει· ἐκσοβεῖ. 45. ἀλιβδύειν· ἀφανίζειν recte Suicerus. Ipse nunc improbo coniecturam meam λιβάσεις· — εἰς Λιβύην ἀφοριεῖς. 47. λίβειν etiam Galen. lex. 516 pro λείβειν. ἐκχυνεῖ cod., ἐκχινεῖ Mus., em. Guyetus. 48. Cf. Phot. 222, 25 EM. 564, 49 Erotian. p. 242 Frz. δίυγρον ad λιαρόν (l. διερόν) referunt. Pro ἢ malim καί. Cf. Nauck. Trag. fr. p. XIV et fr. adesp. 184. 49. Λίβυας LDindorf. coll. Millingen peintur. ant. et inéd. p. IV. Infra gl. λ 1289 pro Λίβυσσα lege λιβύας et refer ad λουτροφόρα ἀγγεῖα. 51. λιβυκοί, λόγοι χαμελαίων φησὶ κίβυντὸν ὑρεῖ cod. λιβυκοὶ λόγοι· Χαμαιλέων φησὶ Λίβυν τὸν εὑρεῖν Mus., qui ὑρεῖ † notaverat. Κύβισσον· τὸν Λίβυν coni. Fabric. Bibl. Gr. II 9 § 6 vol. I p. 396 coll. Theon. progymn. 3 vol. I p. 173 ubi Κυβισσὸν legitur. De hoc ipso, Scheffero incognito, vide Grauerti aliorumque coniecturas apud editores Gotting. paroem. I p. 180. 52. Diogen. VI 11. 54. Λιβυστεαηδων cod., Λίβυσσα ἀηδὼν Mus., proscripto δέ; ἐσφραγίαζον Aldi error. Pro τε malim τ'. Ceterum cf. gl. κ 3859 unde conicias Sophoclem in Andromeda Cepheum aut Cassiopeam Libycam dixisse lusciniam. Meinekius Philol. XII p. 633 Sophocli in Triptolemo vindicat. Χελιδόνας ἀρσενικῶς τοὺς βαρβάρους etiam Ion. fr. 33 appellavit. 55. Λιβυστίδες (Λιβυστιάδες) Meinek. l. c. Ordo enim Λιβυσταίδες postulat. 56. Λιβυστέλωστος cod., Λίβυς τε λωτός Mus. Cf. schol. Eur. Alc. 358. 57. τὸ ἐπιγχύμενον λιβυσινόβας cod., τὸν ἐπιγινόμενον Λίβυσιν. Ἰόβας Mus. quod de Hercule interpretantur, τὸν ἐπιμιγνύμενον Meineke l. c. 58. λείβων Mus. 60. αἰδοῖ μαστιγεῖ — ἀφορμᾷ cod., ᾄδει μαστιγοῖ — ἐφορμᾷ Mus. Forte τέρπει ᾠδῇ. Λιχαίνειν· τὸ τύπτειν, ὥσπερ λέγειν εἰώθαμεν τὸ ξαίνειν et λιγαίνειν· ὀξέως ὁρμᾶν Phot. 223, 1. 2 secutus lexicon rhetoricum Eustath. 860, 44; ἀπολιγαίνειν· — ὀξέως ἀποτρέχειν (sic enim leg.) sed non dubito equidem quin λιπαίνειν emendandum sit, quod infra recte ζημιοῦν, κλαίειν ποιεῖν explicat, supra s. v. ἐνελίπανεν (durchschmieren) i. q. πλήττειν esse affirmaverat. Λιγυρὰ μάστιξ Hom. *Λ* 532 Soph. Ai. 242. huc non pertinet. — ‚τέρπει refer ad ἰαίνει.' AM.

λίγαινον· ἐκήρυσσον
λιγα(ίν)ων· μέλπων, ἡδέως ὑμνῶν
λιγάν(τ)αρ· εἶδος τέττιγος. Λάκωνες
λίγδα· ἡ ἀκόνη. καὶ ἡ κονία
965. λιγδαρεοχύται· οἱ ἐν ταῖς λίγδαις τὰς [σ]άρκας χέοντες, τουτέστι χοάναις
λιγδεύει· ἀπηθεῖ. [ὅσον ἐπιψαῦσαι τῆς ἐπιφανείας]
λίγδην· ὅσον ἐπιψαῦσαι τοῦ χρωτὸς τῆς ἐπιφανείας, καὶ οὐ κατὰ βάθους. καὶ ὀλισθηρῶς. ἢ πλαγίως ,ἄκρον ἐπιλ(λ)ίγδην'
λίγδην ἐκλάξαι· τὸ μὴ κατὰ βάθους, ἀλλ' οἷον ἐπίγραφον
[λίγδοι· οἱ προστετριμμένοι τῶν ἀστραγάλων]
70. λίγδος· τύπος χοάνης, καὶ ἡ θυ[ε]ία, καὶ ἐν ᾗ χωνεύουσιν
λιγδοῦ χοάνη· οἱ δὲ τὰ λίκνα τῶν ἀργυρίων
λίγειαι· ἡδεῖαι
[λίγ.· ὀξέως]
λιγέως· ὀξέως. ἡδέως. ταχέως
75. [λιγ(ι)πενές· ἀσθενές. ἀγεν(ν)ές]
* λιγείας· ἡδείας
λιγνύς· ἡ τοῦ λύχνου ἀτμίς. καπνός. κάμινος. φλόξ
λίγξαντα· ἐπιθυμήσαντα. ἠχήσαντα
λίγξεν· ἐψόφησεν. ὤλισθεν. ἤχησεν, ἦχον ἐποίησεν
80. λίγξ πλάγιος· καμπτὴρ πλάγιος. ἢ σχιστήρια
λιγρόν· πικρόν. λιγυρόν. ἡδύ, γλυκύ.
*λιγυροῖσιν· ὀξέσιν καὶ τὰ ὅμοια
λιγυρίζει· μελῳδεῖ
λιγυρῶς· ἡδέως. ὀξέως. λαμπρῶς. καλῶς. καὶ τὰ ὅμοια
85. λιγύς· ὀξύς. ἡδύς. ἐπιτρόχαλος. ἐπιφωνητής, οὐ τῇ φωνῇ, καθὰ καὶ αὐλοί, ἀλλὰ τοῖς ῥήμασι. καὶ εὐεπὴς ἐν τῷ λέγειν

SCR. 61. *Λ* 684. 67. χ 227 *P* 599. 70. 71. Soph. fr. 32 p. 109. 72. Plat. Phaedr. p. 237 A. 74. *Γ* 214. 76. Aesch. Ag. 1146. 77. Nic. Alex. 51. Soph. Ant. 1127. 79. *Δ* 125. 84. Theocr. VIII 71. 85. *B* 246.

ADNOT. 61. Cf. λίταινον. 62. λιγάων codex. 63. Lobeck. Aglaoph. 548. 64. λίγδα· αἱ χοάναι καὶ τὰ χωνεῖα coll. λίγδος Hemsterhusius ad Poll. X 189 p. 1384b immemor ap. eundem X 147 ἀκόνας (mortarium, ἴγδη) et χοάνην coniungi. χοάνη praeiverat Salmasius. Nec κονία templare nos sinit Eustath. 1229, 27 λίγδος· κονία ἀλοιφή (lixivium) licet idem 1926, 53 λίγδος χωνεία ἀλοιφή exhibeat. In transcursu moneo s. v. ἰχνιππος me nunc legere ἴχνη· τόπος, ὅπου. 65. Mire λιγδεαροχύται Toupius ad Theocr. p, 413. τοῖς λίγδοις HSt. Vitium sub ἔχοντες latere vidit Reinesius, cuius coniecturam χέοντες extra dubitationem positam esse nemo non videt semel monitus. Efficitur hinc ut etiam σάρκας mendosum esse pronunciemus, σ initiali aperte perperam ex articulo τὰς repetito. 66. ἀπηχεῖ cod., ἀπηθεῖ probabiliter Albertus, reliquis recte inductis. Sed latere etiam potest μεταχεῖ. 67. βάθος rectius Mus. Phot. 223, 5, βάθους Apoll. lex. 108, 24. ἐπιλήγδην cod. ἐπιλλίγδην Mus. ἄκρως cod., em. Heinsius. 68. Forte λίγδην· (ὥστ') ἐπιλίξαι. 69. λίσποι Suicerus. 70. θυῖα cod., θυεία Mus. τύπος, χοάνη, ἐν ᾗ χωνεύουσιν, καὶ ἡ θυεία Hemsterh. Poll. X 189 p. 1384 a adscita Suiceri coniectura: τύπος, χοάνη. θυεία ad ἴγδη referentibus nec Hemsterh. nec Kusterus obnituntur. Cf. de infundibulo hoc, quo utuntur statuarii etiam Lob. Path. El. p. 111. 71. Supra γλίδου χοάναι. Hinc λίγδοι· χοάναι corr. Palmerius, λίγδου· χοάνης Pearso. — ἀχύρων Kusterus; ἀργυρείων? 75. Sic cod., altera ι erasa, λιγηπελές ἢ ὀλιγηπελές. Mus. Cf. Lob. Path. El. p. 80. (ν) Mus. 77. λίχνου cod. 78. Lob. Path. El. p. 93. Γλίξαντα vel λίψαντα ἐπιθυμήσαντα coni. Albertus, coll. λιχάζειν et EM. 516, 11. 79. ὤλισθεν] Suspicabar λίγξεν mutilatum esse ex ὀλίβραξεν (cf. ὑπόλιφον); sed infra λικριφίς etiam explicat ὀλισθηρῶς. 80. λίγξιπλάγιος codex habuisse videtur, quod signo postea a se deleto notaverat Mus. Eidem debetur λίγξ· πλάγιος; λίγξι· πλάγιος Schow. primam scripturam fuisse suspicatur, ordine potius postulante quod edi iussimus. Illustrant Schneider Lex. Gr. I p. 12 s. v. λέκροι et Lobeck. Parall. p. 105. πλάγιον ἢ codex. Infra λίξ· πλάγιος. 81. Sic codex, λυγρόν· πικρόν. λιγυρόν· ἡδύ κτλ. Mus. Confundit sane λιγυρόν et λυγρόν. Cf. etiam λωρόν· πικρόν. 82. Om. Mus. λιγυρῆσιν cod. 85. λυδοί — πράγμασιν cod., em. AM.

λιγύφθογγοι· ὀξύφθογγοι, ὀξύφωνοι. εὐεπεῖς, εὔφωνοι

[λιδρίον· τρυβλίον

λίζει· βήσσει. στάζει. παίζει

λιζόν· ἔλαττον

990. λιζῶνες· ἐλάττονες

λίζουσι· παίζουσιν

λίημος· ψάμαθος

λίηνος· λιθοπυργία

λίηφος· δεινός]

95. λιθάδεσ(σ)ι· λίθοις

λίθακες· χάλικες, πέτραι

λίθακι πέτρῃ· τῇ τραχείᾳ· ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος

λιθάκων· λίθων

λίθαξ· ὀλισθηρὰ πέτρα, ἡ τραχεῖα. ἡ ψώρα

1000. λιθολεύστης· λιθοβολίτης

λιθολόγημα· ἐκ λίθων οἰκοδόμημα

λιθολόγοι· οἰκοδόμοι

λίθον ἕψεις· παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδύνατον ἐργάσασθαί τι θελόντων

λίθος· βῶλος. βωμός. καὶ βάσις. τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα

5. λιθουλκεῖν· τὸ μόλις τι ἕλκειν

λιθουργός· λιθοκόπος. λιθογλύπτης

λιθόωσα· πολύλιθος

λιθωμόται· δημηγόροι ἐπὶ τοῦ λίθου ὀμνύντες. ὁ δὲ λίθος τὸ ἐν τῇ Ἀθηναίων ἐκκλησίᾳ βῆμα

λίθων χοαί· αἱ διὰ λίθων ἐκχύσεις. καὶ χύτρινοι. Χοὰς δὲ ἐκ λίθων ὑπονόμους καὶ χυτρίνους, οὓς καὶ διώρυγας

10. [λί.· κρην., ἄνθη, ἴα

SCR. 86. *Β* 442. 95. ψ 193. 97. ε 415. 98. Gregor. Nazianz. Carm. II 244. 1001. Xen. Cyr. VI 3, 25. 2. Thucyd. VI 44. 3. ADN. 4. Ar. Ach. 683. 6. Thuc. IV 69. 9. Eurip. fr. l. c.

ADNOT. 86. Cf. ι λιγύφθογγοι, ubi nunc (κηρύκεσσ]ι λιγυφθόγγοι(σι)· ἡδυφώνοις latere puto. 87. Coniciunt λίστριον et λεκάριον. 88. βίσσει cod., em. HSt. Confundit λύζει· βήσσει, λίβει (λείβει) στάζει et λίζει· παίζει. Postremum hoc et λίζουσι· παίζουσι quae Ruhnkenius in epist. p. 214 (II p. 64) ex ψιάζειν corrupta putabat, Lobeck. rhem. p. 79 defendi statuit verbis λᾶσθαι παίζειν et γλιᾶσθαι· παίζειν, quibus adde γλίχεται· παίζει. Non liquet. Nam et μύζει· πιέζει possis in censum vocare, nisi *ΛΙΖΕΙ* pro *ΠΑΙΖΕΙ* alicubi mendose scriptum invenerit detracto *Π*. 89. λιζὸν ἢ ὀλίζον Mus. Infra λισσόν· ἔλασσον. λίγος pro ὀλίγος Byzantini aevi scriptores. Cf. Lob. Path. El. p. 80. Vox nihili est. 90. λίζονες ἢ ὀλίζονες Mus. Detortum ex ὑπολίζονες est, q. v. 91. Cf. 88. 92. Ex λιήμ(αθ)ος vel potius (ἀ)λιήμ(αθ)ος corruptum videbatur Ruhnkenio, ex *ΑΜΜΟC* Alberto. Neque expedivit Lob. Parall. p. 398. Cf. Arcad. 69, 13 ed. m. 93. λαίνους πύργους Eur. Tro. 5. Cf. λάϊνον· πύργος λίθινος. 94. *ΛΙΡΟC*? *ΑΝΙΗΡΟC*? *ΦΗΛΌC*? 95. λιθαδέσι cod., em. Alb. 97. ποτὶ πέτρῃ Apoll. lex. 109, 1. 1000. λιθόλευστος· λιθόβλητος schol. Soph. Ai. 253 Phot. 223, 12 Cyr. MSS. Albertus. Forte λιθολεύστης· λιθοβλήτου. — λιθοβολήτης Meineke. 3. λιθονεψὶς — ἀδυνάτων cod., em. Mus. et Florens ad Arist. Vesp. 280. Cf. Append. prov. III 67 vol. I p. 430. θείᾳ cod., $\overset{\Theta}{A}$ h. e. Ἀθηναίων Meinek. Com. IV p. 644 (Cobet Nov. Lectt. p. 700). 5. Phot. 224, 2. 7. λιθοῦσα (λιθοῦσσα = λιθόεσσα) ordine requiritur. Editum defendit Lob. rhem. p. 179 vereor ut recte. 8. λιθομόται — θείᾳ cod., em. HSt. et Meinekius. Cf. gl. λ 1004. 9. χόαι — χόας cod., em. Alb. — χυτρίνους pro χυτρίων exhibet Salmss. ad Solin. p. 83 A. Cf. χυτρῖνοι. διόρυγας cod., em. Mus. Χύτρινοι] tubi sive *canales* Lob. Proll. p. 209. Prorsus dissentiunt Append. prov. Vat. II 57 Phot. 223 Suid. c. 579. 10. Sic codex, in quo λίη scriptum erat teste Schowio. Posterioris vocabuli scripturam non licebat agnoscere. Λία· κρίνα Mus. invito ordine. Videtur nomen fontis proprium latere, quod cum λ(ε)ίρια vel Ϝία confundit. Fortasse Λία· κρήνη cf. Hes. St. Byz. 37, 3 schol. *Β* 850 *Φ* 158 et (τ)ὰ ἴα (Carm. popul. 12 p. 1030) ἄνθη, ἴα.

λικερτίζειν· σκιρτᾶν
λίκηνον· ἀγγεῖον (ὀ)στράκινον
λικμάζειν· περιλείχειν]
λικμηταί· διασκορπισταί
1015. λικμητήρ· ἀποχωρίζων τοὺς καρποὺς καὶ τὰ ἄχυρα
λικμήσονται· .... λείξουσιν
* λικμίζει· ἀλοᾷ
λικμητήριον· πτύον
λικμῷ· πτύῳ
20. λικμῶντες· ἀλοῶντες, ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τοῦ σίτου διαχωρίζοντες
Λικνίτης· ἐπίθετον Διονύσου· ἀπὸ τῶν λίκνων, ἐν οἷς τὰ παιδία κοιμῶνται
λίκνον· κανοῦν
λικνοστεφεῖ· λίκνον στεφανούμενος θρησκεύει
λικριφίς· ἐκ πλαγίου. καὶ κατὰ μεσότητα. ἐλαφρῶς. ὀλισθηρῶς
25. λικροί· οἱ ὄζοι τῶν ἐλαφείων κεράτων
[λίκυθον· βῆσσα ἐλαίου]
Λικυμνίοις βολαῖς· τῶν ἐν τῷ Εὐριπίδου Λικυμνίῳ μνημονεύοι ἂν ἴσως· κεραυνοῦται γὰρ ἡ ναῦς κατὰ τὸν ἐκεῖ λόγον· οὐχ ὡς αὐτοῦ τοῦ Λικυμνίου [τῆς Φωκίδος] κατεσκημμένο(υ)
Λίλαια· πόλις.......
λιλαίεσθαι· ἐπιθυμεῖν, ὀρέγεσθαι. σπεύδειν
30. λιλεῖ· φθονεῖ, ἐπιθυμεῖ
λιλαιόμενοι· ἐπιθυμοῦντες
λιλαιόμενον· ἐπιθυμοῦντα
λιλουργετά· ἐν τῷ σώματι ἐξανθήματα
λίλυ· τὸ ὕδωρ. Λίβυες
35. λιμαλέον· ῥυσόν. λεπτόν
λιμβόν· λίχνον. ἄπληστον
λιμένα κλυτόν· τὴν ἀεὶ κλυδωνιζόμενον ὑπὸ τὸν θαλάσσης λιμένα· ἐκβεβλημένου τοῦ σ, οἷον λιμένα κλυστόν. καὶ Μεγακλείδη(ς) ἄκλυτον· τὸν ἀνήκουστον, περὶ οὗ μηδεὶς ἤκουσεν. ἢ τὸν ἔνδοξον καὶ ὀνομαστὸν καὶ ἀκουστόν

SCR. 15. *N* 590. 19. Amos IX 9. 20. Xen. Oec. 18, 6. 24. Ξ 463 al. 26. Ar. Avv. 1242 Eur. fr. 476 p. 402. 3 Nck. 28. *B* 523. 29. *Π* 89. 30. υ 27? 31. *Γ* 133. 32. α 315. 37. κ 87.

ADNOT. 11. λικεντίζειν· *licentiari* coni. Ducangius, λιταργίζειν vel ἀσκαρίζειν Albertus, ἀπολιταργιεῖς· ἀποσκιρτήσεις et λιταργισμούς· σκιρτήματα schol. Ar. Nubb. 1255. 12. Detortum videtur ex δ' ἴβηνον, q. v. (δ) Mus. 13. περιέχειν cod., em. Palmerius. λικμάζειν pro λιχμάζειν ex dialecto tuetur Is. Vossius. 16. λήξουσιν cod. Phot. 224, 4 (ubi λείξουσιν Porso). Lacunam in codice non indicatam explet Suidas c. 579, 11. 17. λικμίζει· ἀλωοῖ cod., λικμήσει Bernardus, λικνίζει Alb., ἀλοᾷ HSt. 21. λικμίτης cod., em. Mus. Gerhard *Myth.* § 450. 454. 459. 22. Vide λεῖκνα, νεῖκλον, νίκλον. 23. „Debebat στεφανῶν" Meineke. 25. Vide λέκροι. 26. λίκυθον cod. Cyr. Marin. Voss. Alb. atque λίκυθον correxerat etiam Salmasius. βίσσα cod., em. Palmerius. 27. τοῦ ἐν τῷ Εὐριπίδῃ (Εὐριπί cod.) Λικυμνίου male Mus. Φόκιδος κατεσκεμμένο.. cod., Φωκίδος κατασκεμμένου Mus., σκεμμένοι a typotheta est; em. Pergerus. Cf. schol. Ar. Avv. 1242. — τῆς Φωκίδος ad Λιλαία pertinere vidit Meinek. Philol. XII p. 633. 29. Apoll. lex. 109, 27. 30. Ordo λιλαίεται postulat. Sed potest e γλίχει (Arist. Georg. fr. VII p. 987) ἐπιθυμεῖς, q. v., detortum esse. ποθεῖ Hecker *Anthol.* p. 48 Lob. rhem. p. 149. 33. λίλουργα· τά Pergerus ἀλουργά· τά (a colore) Albertus. 34. λιλυτὸ cod., λίλυτον Mus., em. Schowius. Formatum ut βέδυ· τὸ ὕδωρ. μῶϋ· τὸ ὕδωρ. Itaque non dubito quin supra pro κυνύπισμα recte κύνυ· πίεσμα scripserim. 35. Cf. λαιμαλέον et αἰμάλεον. 36. λίμβος (sic) *ligurius ganeo ligurio glutto* Glossae. EM. 556, 22. Moschop. π. σχεδ. p. 40. 166. 37. λιμένα κλειστόν cod., κλυστόν Mus., recte typotheta. (ς) Mus. Megaclides λιμέν' ἄκλυτον scribi voluit. Cf. Lob. Parall. 431 n.

λιμήν· ἀγορά, καὶ ἐνδιατριβή. Πάφιοι

[λίμα· ὑστέρημα]

1040. λίμινθες· ἔλμινθες

Λιμηρά· ἡ Ἐπίδαυρος, διὰ τὸ λιμένας ἔχειν εὐφυεῖς. οἷον λιμενηρά

λιμναγενές·.......

Λίμναι· ἐν Ἀθήναις [ἄσ] τόπος ἀνειμένος Διονύσῳ, ὅπου τὰ Λ(ήν)αια ἤγετο

λιμναῖοι ἄνεμοι· ἀπὸ τῶν λιμνῶν πνέοντες

45. λίμνη· ἡ θάλασσα, καὶ ὁ ὠκεανός

λιμνομάχαι· παῖδες οἱ πυκτεύοντες τόπῳ Λίμναις καλουμένῳ

Λιμοδωριεῖς· οὕτως ἐκλήθησαν οἱ ἀπὸ Πελοποννήσου, ἀφορίας χαλεπῆς ἐκεῖ γενομένης, ἀποικισθέντες διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν, καὶ κατοικήσαντες περὶ Ῥόδον καὶ Κνίδον. Δίδυμος δὲ τοὺς περὶ τὴν κύτην κατοικοῦντας, οὕτω λέγεσθαι, διὰ τὰ λιμώττειν καὶ μοχθηρὰν ἔχειν ταύτην

Λιμοῦ πεδίον· τόπος τῆς Ἀττικῆς

λιμφεύειν· ἀπατᾶν

50. λιμφός· συκοφάντης. φειδωλός. ἢ μηνυτὴς παρανόμων

λιμῷ Μηλίῳ· παροιμία, ἐπεὶ Ἀθηναῖοι ἐκάκωσαν Μηλίους πολιορκοῦντες λιμῷ· ὡς Θουκυδίδης

[λιμών· ἀνθοφόρον πεδίον, εὐανθὴς τόπος, ἀνθηρός]

λιμώττοντος· πάνυ πεινῶντος

λῖν· λέοντα

55. λίνα· ἱστία

λιναγερτουμένη· ἐνημμένη λινά, κακοείμων. λινεργοῦσα

λίναμαι· τρέπομαι

λιναυτιά·....

* λιγνύς· καπνός

60. λινδέσθαι· ἁμιλλᾶσθαι

Λίνδιοι τὴν θυσίαν· παροιμία ἐπὶ τῶν δυσφήμως ἱερουργούντων

Λίνδος· πόλις Ῥόδου

λίνεα· ἔρια

* λίνῳ· ἐρίῳ

SCR. 39. Ep. ad Rom. XI 5. 41. Thucyd. VII 28. 42. Boeckh. C. I. II p. 939 n. 3684, 6. 45. ζ 116 γ 1 teste Apoll. 108, 29. 51. Thuc. V 116. Ar. Avv. 187. 52. *B* 463. (53. Ioseph. Ant. Iud. XIV 5, 1). 54. *Δ* 480. (55. Apoll. Argon. 565). 62. *B* 656. 64. η 198. Ordo λινέῳ magis favet, quod Herod. I 195 usurpavit, sed explicatio refragatur.

ADNOT. 38. Glossa Thessalorum est, cum denotat forum. Cf. Dion. Chrys. Or. XI p. 157 B (vol. I 315) Galen. Tom. IV p. 296, 33 Hesych. ipse s. v. ἀγορά. 39. λεῖμμα Mus., λίμμα Is. Vossius. 40. Huc retulerim Πάφιοι. Similiter Cyprios ἔλφος pro λίπος adscivisse scimus. 42. 43. Separavi. 43. ἄς a Musuro deletum fortasse ex ἄστει vel ἀστικὸς corruptum est. λαῖα cod., Λήναια Mus. 47. .ύτην (scriptum erat κύτην, Κυτίνιον Schow.) codex, Οἴτην Mus. Cf. Didym. reliq. p. 34. 397. 48. Cf. Bekk. 278, 4 e Zenob. IV 93 redintegrandum, Diogen. VI 13 Mueller in Ersch. et Gruber. Encycl. *Attica* p. 237. 50. φειδωλός Sopingus recte ad λιμός refert coll. Eustath. 1828, 7. Cum λιμφεύειν et λιμφός comparanda φηλητεύειν et φηλός. 51. λιμομηλίῳ cod., em. Mus. Cf. Zenob. IV 94 p. 113. 52. λειμών Iensius Luc. Hes. p. 152. 55. λινά codex, em. Alb. 56. λιναγρετουμένη Angli; κακοήμων cod., em. Mus. — λινουργοῦσα? — Forma novicia λινὰ hic et 1069 non temptanda. 57. 58. 59. λίναμαι· τρέπομαι. Λιναυτια· λίγνυς κ. cod., λιναυτιά. Λιγνύς· κ. Mus. favente serie. Typotheta ordinem a Musuro institutum neglexit. 57. Cf. ἐπιλίνημι. — κλίνομαι Guyetus. 58. λίνα· δίκτυα Ruhnken. epist. crit. p. 56 λίνα· ἱστία Albertus. [λι]ναυτιᾷ? 60. Supra ἄλιντος· ἅμιλλα. Ἁλίνδεσθαι Piers. Moer. p. 52 ἀλίνδεσθαι Lobeck. Path. El. p. 28 n. λίνδεσθαι idem l. l. p. 509. n. 61. Zenob. IV 95 p. 113 Diogen. VI 14 „*Rem uberrime explicat Heffter de cultu Rhod. I p. 5.*" Edd. Gotting. 63. λίναια cod., λίνεα Vossius. Vide λήνεα. 64. Conferunt λήνει et λεῖνα, nec non EM. 566, 37 τὸ λῖνος (l. λῆνος) σημαίνει τὸ ἔριον, λινὸν δὲ τὸ λινοῦν. Vide SCR.

1065. λίνεον· τὸ λινοῦν
λινεύς· ὁ κεστρεὺς ἰχθῦς
λινοθώρηξ· λινῷ θώρακι χρώμενος
λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον· [ὅτε δὲ] λεπτὸν λινοῦν ὕφασμα· διὰ τὸ λίαν κατανενῆσθαι
λινοκάρυκες· οἱ τὰ λινὰ πωλοῦντες
70. λίνον· ᾠδῆς ὄνομα· κατὰ μέν τινας ἀπὸ τοῦ κλωστοῦ λίνου. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἁλιευτικόν, καὶ τὴν ὁρμιάν. καὶ τὸ ὑποστρωννύμενον τοῖς κοιμωμένοις, ὅ[ἵ] τινες τύλην εἶναι νομίζουσι. καὶ ὕμνου εἶδος
λίνον λίνῳ συνάπτεις· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πρασσόντων
λινοπλύνας· τριβεύς
λινοπτάζει· λινόπτ., ἐπιλινεύει, περιβλέπει
λινόπ(τ)ης· ὁ ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς λίνοις ἑστὼς καὶ ἀποσκοπῶν τὰ ἐμπίπτοντα θηρία
75. λινοπλῆγος· φρενοπλῆγος
λινοτόμοι· οἱ τὰ λίνα διατέμνοντες, καὶ ὑγιῆ δεικνῦντες
λινοχίτων· λινόπεπλος
λίξ· πλάγιος. καὶ λίθος πλατύς
[λίξαντα· ὁρμήσαντα
80. λίξ.· πνευμονία, νόσος
λισχάσει· ἐκφεύγεται
λιολεθρίᾳ· παντελεῖ ὀλέθρῳ
λιοπέτριον· λίθος λεῖος]
λίπα· [λίθος]. λιπαρὸν ἔλαιον
85. λιπαίνει· λιπαρὸν ποιεῖ. ζημιοῖ. ἢ κλαίειν ποιεῖ
λίπ' ἀλείψασθαι· ἐλαίῳ ἀλείψασθαι
λιπανθείς· πιανθείς
89. λιπαρές· δεόμενον. καὶ τὸ παρεδρευτικόν· ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι
88. λιπαρεῖν· δεῖσθαι. κολακεύειν. προθυμεῖσθαι. φιλοτίμως δέεσθαι
90. λιπαρέως· ἀφθόνως
* λιπαράς· ἀνθηράς. ἀφθόνους
λιπαροῖσιν· εὐτραφεστέροις. πλουσιωτέροις
λιπαροῖσι πόδεσ(σ)ι· τοῖς εὐτραφέσι, καὶ εὐσάρκοις. ἀπὸ μέρους δὲ καὶ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. ἢ οὕτω κυρίως ἔφη, ἐπειδὴ ἠλείφοντο τοὺς πόδας οἱ ἀρχαῖοι πρὶν ὑποδήσασθαι
λιπαρόν· καλόν. ἐλαφρόν. λευκόν, στίλβον. εὔδημον

SCR. 66. Callias comicus l. c. 67. *B* 529. 68. *I* 661. 70. *Σ* 570 — *Π* 408 — *ν* 73. 71. Strattis. 84. *K* 577. 86. Thuc. IV 68 ubi futurum legitur. 87. Gregor. Naz. 88. Soph. OC 1119. 89. Soph. OC 1201. 91. *I* 156. 93. *B* 44 al.

ADNOT. 66. Ath. VII 286 B Bekk. 474, 35 Phot. 224, 22. *λινοὶ ὅτε* cod., em. Mus. — *ὁτὲ μὲν ... ὁτὲ δέ?* 70. *οἵ τινες* cod., em. Pearso. — *τύχην* cod., em. Mus. 71. Cf. Zenob. IV 96 p. 113. *συνάπτειν* Mus. 72. *λινοπλύντης* Oudendorp ad Thom. Mag. p. 721 coll. Eustath. 1956, 40, unde apparet *τριβεύς* a Kustero non recte in *γριπεύς* mutatum esse. 73. Expressi codicis scripturam, a Musuro temere in *λινοπτᾷ, ἐπὶ λίνα* mutatam; *ἐπιλινᾷ*, quod vide, sine caussa Iacobs Anth. Pal. p. 144. Cf. Lob. Phrynich. p. 608 rhem. p. 218. 74. (τ) Mus., qui statim dormitans *ἐμπίμπτοντα* correxit. Cf. Aristotel. ap. schol. Ar. Pac. 1178 Polluc. V 17 Phot. 225, 7. 75. Suid. c. 584, 3 Phot. 225, 10 Cyr. 63 Thom. M. 578. Suspicor *φρενοπλῆγος* accentus notandi caussa additum esse, licet pro *λινοπλῆγος* conicere queas etiam *οἰνοπλῆγος*. 76. Recte Albertus praestigiatorem intellegit, qui secare videatur, quae postea spectatoribus denuo ostentat integra. 78. Lob. Parall. p. 105. Vide *λίγξ πλάγιος* et Clem. Alex. Strom. 672 (*Ἐφέσια γράμματα*). 79. *δίξαντα* Kusterus. 80. *λύγξ* Mus. 81. (*ἐκ*)*λακτίσει· ἐκφεύξεται* Meineke. 82. *λεωλεθρίᾳ* Ruhnken. ep. crit. p. 88 *λιωλεθρίᾳ* Barker ad EM. p. 1102 *λειώλεθρίᾳ* Thes. c. 315. 83. Imo *λειοπέτριον*. 85. *λιπαρὸς* cod. *λιπαρὸν* Mus. Forte *λιπαροὺς* (Eur. Hec. 454). *ζημιοῖ*] cf. *λιγαίνειν*. 86. *λιπαλείψασθαι* cod., em. Mus. 90. *λιπαρῶς*, ut infra, Iensius. 93. (σ) Mus. *ὑποδύσασθαι* cod., em. Mus. 94. *ευοδμον* Mus. male; *εὔδημος* (a *δημός*) est *adipe plenus*.

95. λιπαρῶ· παρακαλῶ
* λιπαροὶ πόδες· ..... τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου παραγινομένους ἀλείφειν τοὺς πόδας
λιπαρῶς· ἐπιμελῶς. καὶ προσεδρευτικῶς
λιπαυρεῖ· αὔρα ἐπιλέλοιπεν
λίπεν· κατέλιπεν. ἐλείφθη
1100. λίπε(ν) αὐτοῦ· κατέλ(ε)ιψεν ἐπὶ τόπου
λίπει· ἐπιλείπει
λιπέρνης· ὁ ἐκ πλουσίου πένης. ἢ ἐξ ἀγροῦ εἰς πόλιν πεφευγώς. ἢ ὁ λ[ε]ιπόπολις
λιπήμεροι· οἱ ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ μὴ γεννώμενοι
λιπόβιοι· νεκροί
5. λιπογνώμων· ὁ τέλειος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ἀπογεγηρακώς, ὡς ἂν οὐκ ἔχων γνώρισμα τῆς ἡλικίας.. τῶν ὀδόντων, οἷα ἀποβεβληκὼς αὐτούς
λιποζύγων· μοναζόντων
λιπόνεως· ὁ τὴν ναῦν ἀπολελοιπώς
* λίπορτος· βακτηρία
λιπόνηρος· λίαν πονηρός
10. λιποστρατίῃ· λιποταξίᾳ
λιποτακτήσας· φυγὼν τὴν τάξιν
λιποταξίου· φυγῆς
λιπῶμεν· παχύνωμεν. λιπαίνωμεν
λιρά· ἀναιδῆ
15. [λιριόεντα· ἡδύν
λιριόεσσα· ἡδεῖα. λαμπρά
λίριον· κρίνον, ἄνθος]
λιραίνει· ἀναιδεύεται
λιρός· ἀναίσχυντος, ἀναιδής. θρασύς
20. λίς· διὰ τοῦ ῑ ὁ λέων. καὶ ἡ λεία πέτρα·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι περιξεστῇ εἰκυῖα
ὁμαλή. λῖν κατὰ τὴν αἰτιατικήν
λὶς ἠϋγένειος· λέων καλὸν γένειον ἔχων
λίσκος· δίσκος

SCR. 97. δ 210. 1100. Λ 292. 2. Iones et Comici teste Phot. 225, 24; Cratinus. 10. Herod. V 27. 12. Aristoph. CCII p. 1214 Plato com. fr. III vol. II 2 p. 616. Demosth. 547, 27. 14. Alex. Aetol. ap. Parthen. 14, 30. 19. Callimachus. 20. μ 79 Λ 480. 21. Ρ 109.

ADNOT. 96. διὰ τὸ τοὺς Heinsius. De re cf. Artemid. Onirocr. I 66; non assidue lavabantur homines, sed a bello reversi. 97. Cf. 90. Recte habebunt λιπαρέως (a λιπαρής)· ἐπιμελῶς καὶ προσεδρευτικῶς λιπαρῶς· ἀφθόνως (a λιπαρός). 98. ἐπιλέλειπεν cod., em. Mus. 99. ἐλείφθησαν? 1100. λίπε — κατέλιψεν cod., λίπεν — κατέλιπεν Mus. 1. Suspectum Lob. rhem. p. 67. Forte λίπει· πιμελῇ. Sic Nicand. Ther. 235 λίπει εἴκελος ἰχώρ. 2. λιπέρνις — ἀργυροῦ — λειπόπολις cod., λιπερνής — ἀγροῦ — λειπόλις Mus. Paroxytonon probat Meinek. Com. II 1 p. 124. 3. Cf. ἀλιτήμερον (sic Meinek., ἀλιτημένον cod.). Truncatum videtur ex ἀλιτήμεροι, cf. ἀλιτήμερος. 4. Supra ΑΠΟCΒΑΙΩΙ: νεκρῷ, quod ex hoc loco corruptum esse voluit Albertus (ἀποσκληθῶτι Meineke). 5. διααποβληκὼς cod., em. Mus. Cf. λειπογνώμων. 7. λιπόναυς· λιπόνεως? ut Aesch. Ag. 212 respiciatur. 8. Altera vocabuli pars incertum fueritne πορος. Bene λίτυον· ἡ βακτηρία Cyr. 39. 9. Cum Epicharmeo λί pro λίαν confert Albertus. 13. λίπωμεν cod., em. Abreschius. 14. λιρᾶ cod., λιρά Mus. Fortasse contra Arcadii 68, 14 praeceptum λῖρα scripserat noster. 15. ἡδύω cod., ἡδύοσμα Mus. 15. 16. 17. Imo λει — 19. Vide λαιφαὶ et λίηφος. 20. λῖς — πέρι γὰρ λίς ἐστιν πέριξεστηκυῖα ὁμαλῇ — αἰτίαν cod., πέριξ ἑστηκυῖα ὁμαλή — αἰτιατικὴν Mus., αἰτιατικὴν et πέτρη γὰρ λίς ἐστι πέριξ. Apoll lex. 106, 31; em. Guyetus. λινὰ cod., λῖν Apoll. lex. l. c. Aristarchum secutus, λῖν Herodianus, Doricum λῖνα alienum. 21. λισηυγένειος cod., em. Mus. 22. Conf. λάφνη et progr. gymn. Olsn. 1851 p. 14 n.

λίσπαι· οἱ ἠκρωτηριασμένοι τὰ κάτω μέρη
λίσπη· λεῖα, καὶ ἐκτετριμμένη. καὶ ἄπυγος λίαν
1125. λίσποι· οἱ ἐκτετριμμένοι τῶν ἀστραγάλων. καὶ Ἀθηναῖοι· ἀπὸ Θησέως, ἀπὸ τοῦ ἐν ᾅδου προσσχεθῆναι τῇ πέτρᾳ. ἀπὸ τῶν γλουτῶν
λίσσαι· λιάσσαι. ὁρμῆσαι. βρίσαι
λισσάνιος· ἀγαθός. Λάκωνες
λίσσεο· λιτάνευσον
λίσσεσθαι· λιτανεύειν, ἱκετεύειν, παρακαλεῖν
30. λισσή· λεία
λίσσωμεν· ἐάσωμεν
λισσομένη· παρακαλοῦσα, δεομένη
λισσόν· ἄναντες. ἀπότομον. ὑψηλόν. ἔλασσον. ἄθλιον
λισσούς· [δεομένους. καὶ] τοὺς ἡσυχῇ φαλακρούς
35. * λίσσει· παρακαλεῖ
λί(σ)τριον· τὸ ὑφ' ἡμῶν λεγόμενον τηγανόστροφον. οἱ δὲ μέτρον τι, μεθ' οὗ ἐπὶ τὸ τήγανον ἄλευρον ἐπιχέουσιν
λίστρον· ξυστήρ. σκαφίον. πτύον σιδηροῦν. ὁμάλιστρον. ἔνιοι ἐδαφιστήριον
λιστρεύοντα· ξύοντα. περισκάπτοντα
λιστρωτόν· λιθόστρωτον. ὁμαλόν
40. λισφώσασθαι· ἐλαττώσασθαι
λίσχροι· τὰ στροφικὰ τῶν σπερμάτων
λισχρῶς· φειδωλῶς. σκνιφῶς
λιτά· ἁπαλά. ποικίλα. λευκά, καθαρά
λιτάζομαι· παρακαλῶ, δέομαι, εὔχομαι, ἱκετεύω, ἀσπάζομαι, λιτανεύω
45. λίταινον· ἐκήρυσσον
λιταῖς· παρακλήσεσιν
λιτανεῦσαι· παρακαλέσαι. καὶ τὰ ὅμοια
λιταργίζειν· τροχάζειν
λιταργιοῦμεν· ὀξυνοῦμεν. ταχυνοῦμεν
50. [λίταρας· τοὺς ἱερεῖς]

SCR. **23.** Plat. Symp. l. c. **24.** Ar. Ran. 848. **27.** Ar. Lys. 1171. **28.** Ω 467. **29.** Ι 520. **30.** γ 293. **32.** Α 502. **36.** Arist. fr. inc. CCIII. **37.** χ 455. **38.** ω 227. (Apoll. lex. 108, 34). **39.** Nicand. Ther. 29. **43.** λῖτα Θ 441. **44.** Greg. Naz. **49.** Ar. Pac. 561.

ADNOT. **23.** Cf. schol. Plat. Symp. 193 A Phrynich. app. soph. 50, 12. 68, 2. schol. Eur. Med. 610 Phot. Suid. **24.** ἄπυλος cod., em. Mus. **25.** Schol. Ar. Rann. 848. Vid. λίγδοι. Phot. 226. 227. **26.** λιάσαι librarii additamento reiecto restat λίσσαι· ὁρμῆσαι, quod miro errore ad δίσσειν vel δίσσαι (imo δῖξαι) refert Kusterus. Supra βρίσαι· ὁρμῆσαι legi adnotabat Albertus. Vide num λίσαι· παρακάλεσον ἱλάσσαι (Il. Α 394) et λιάσσαι quod Photio etiam λίαν ἐσπουδακέναι denotat confundantur. **27.** λισσάνιε· (Ar. Lys. 1171) ἀγαθὲ ἢ φίλε· Λάκωνες Phot. 226, 9. **28.** λίσσεαι cod., λίσσεο Mus. **31.** λίψωμεν pro λείψωμεν Ruhnken. Ordo λίσσομεν· (ἐξιλ)εώσομεν poscit. **33.** ὑψηλόν] Amerias ap. schol. Apoll. Rhod. II 384. ἔλασσον sunt qui ad ὀλίζον referant, alii pertinere ad λίσφος putant. **34.** Confundit λισσομένους aut λιτούς et λισσούς. **35.** Eustath. 1398, 34 Theognost. EM. Lob. rhem. 99. λίσσεται· παρακαλεῖ schol. Od. θ 30. **36.** (σ) Salmas. Cf. Phot. Phrynich. p. 321 app. soph 51, 9 Didym. Alex. de mens. lign. et lapid. § 20. Poll. VI 89 X 98. — μεθ' ὃ cod., em. HSt. **37.** Cf. λαῖστρον et ληιστόριον. **40.** Cf. λισσόν. De ὀλιζώσασθαι non cogitandum est. **41.** *Semina quae vertuntur aratro ad agrum stercorandum. cf.* γλίσχρος *et Corais Atact. I p.* 295. Creuzer. **42.** Sic Phot. Suid. Cyrill. MSS., γλισχρῶς recte cum Guyeto praefert Lob. Path. El. p. 93. Cobet Mnemos. 1859 p. 31. **45.** λιταίνω pro *supplico* exstat ap. Eur. El. 1215, sed explicatio docet λίγαινον, q. v., legendum esse cum Alberto (Cobet. Nov. Lectt. p. 81). **48.** Cf. λικεργίζειν. **50.** λιτάρας HSt. male; nec λητῆρας scripserim, sed quod Vossio placuit, λητάρχας. Cf. λῃτόαρχαι et λήταρχος ap. schol. Lyc. 991.

λιτέσθαι· παρακαλεῖν
λιτή· λιτανευτή
λιτῆρα θαλλόν· τὸν ἱκέσιον
λιτὴ χθών· ἀπὸ τοῦ προσκυνεῖσθαι, καὶ λιτανεύεσθαι
1155. λιτί· λιτῷ. λευκῷ ὑφάσματι, περιβολαίῳ, καὶ ὑποστρώματι, ᾧ καὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν ἐχρῶντο
λιτουργόν· κακοῦργον
λίτρα· ὀβολός. οἱ δὲ νόμισμα παρὰ Σικελοῖς. οἱ δὲ ἐπὶ σταθμῶν. οἱ δὲ Ῥωμαῖοι διὰ τοῦ β λίβρα
* λιστρῆρες· οἱ λιστρεύοντες. καὶ οἱ πρὸς ταῖς ὑποκαιομέναις χύτραις ἱστάμενοι σπινθῆρες
λιτρίς· πυξὶς σαματοδόχος
60. * λιτοῖς· ψιλοῖς. εὐτελέσι
* λιτοβόρος· εὐτελῶς τραφείς
* λιτόμην· παρεκάλουν
* λιτός· ἁπλοῦς. εὐτελής
* λιτῶν· λιτανειῶν
65. λιτρόν· κακῶν ἀναιρετικόν
λιτροσκόπους· ἀργυραμοιβούς. ἀπὸ τοῦ Σικελικοῦ νομίσματος, ὃ καλεῖται λίτρα
Λιτυέρσας· ᾠδῆς εἶδος. ἔστι δὲ ὁ Λιτυέρσας, Μίδου νόθος υἱὸς ἀδικώτατος
[λιτύρα· κυρίνη]
λιτῶς· ἀσθενῶς. ἁπλῶς. ἢ ἀφελῶς
70. λιφαιμεῖ· λ(ε)ίπει τῷ αἵματι, ἢ αἱμοῤῥοεῖ
λιφαιμήσας· ......
λιφερνοῦντες· ἐν συνδένδρῳ τόπῳ προσφιλῶς διάγοντες
λιχάδες· ὄστρεα πάντα. οἱ δὲ λίθοι καὶ ψῆφοι καὶ κογχύλια
λιχάζει· ἐπιθυμεῖ
75. λίχανος· ὁ μετὰ τὸν μέγαν δάκτυλον τῆς χειρός
λιχάξαι· ῥῖψαι, βάλαι. Κρῆτες

SCR. **51.** *Il* 47. **53.** Trag. adesp. fr. 185 coll. Eur. Suppl. 10. **54.** Σ 352. **56.** Simonid. Amorg. 12. **57.** Diphilus Epicharmus Sophro teste l. l. **62.** Cf. ξ 406. **63.** Callim. hymn. in Apoll. 10. **64.** Aesch. Ag. 358. **66.** Sophocles fr. 957. **68.** Theocr. X 41.

ADNOT. **52.** Cf. *ἀμφιλίτην* (vel *ἀμφὶ λιτήν*) et schol. Pind. Pyth. IV 385. **53.** *θαλόν* cod., em. Mus., vulgo *θαλαόν*. Accommodatius ramo videri *λιτήρ* ab *λιτή* formatum quam *λήτήρ* ab *λήιτον* recte adnotat Thes. V c. 334 D. Opportune Pearso Cratetis ap. Poll. III s. f. mentionem facit: *λιτῆρσι θυλάκοισι* petitoriis seu mendicatoriis lagenis. **54.** I. Th. Schneiderus ad similem Orph. Arg. 91 locum referebat, non recte ab Hesychio acceptum, Guyeti coniectura *λιτὴ χθών* pro *λιτήχθων* admissa. GHermannus add. ad Orph. p. XII *λιτὸς* obsoletum esse vocabulum arbitratur deductum ab *λίω* *removeo* quasi *longinqua, remota terra*, sed antiquioris poetae verba esse putat *λιτὴ χθών*, unde Alexander Aetolus ap. Ath. VII p. 296 E et Orpheus l. c. acceperint. **55.** *λιτή· λιτ.*, cod., *λῖτι· λῖτα* Mus., em. EM. Heinsius. Cf. Apoll. lex. 108, 35. **56.** Vid. *λαοργός. λεωργόν. λιωργός.* **57.** Phot. 227, 17. Ahrens Dial. II 391. **59.** *σωματοδόχος* Mus., *ἀρωματοδόχος* Salmasius alii aliter. Vitiose Phot. 228, 1 *λίτρα τὴν νομιμοδόκην καλοῦσι. τὴν δὲ αὐτὴν καὶ λιτροδόκην καλοῦσιν*, ubi vide Cobet Mnemos. 1859 p. 31, qui *νομισματοδόκος* reponit. **62.** *λιτοίμην· παρακαλέσαιμι* Suidas. **63.** *ἀπλὸς* cod., em. Mus. **65.** *λιτρόν· κακόν* cod., *λιτρὸν κακῶν* Mus., *λίτρον· κακῶν ἀναιρετικόν*? Cf. *νίτρον· σάπων* (*σαπῶν* cod., em. Mein. Theocr. p. 300) *καὶ εἶδος ἰατρικόν*. **66.** Phot. 227, 19. **67.** *Μήδου* cod., em. Mus., qui male *φδικώτατος* scripsit. **68.** *κηρίνη* recte ni fallor Vossius. nam *λιτύρα* latinum videtur *litura*. **69.** *ἀσφαλῶς* cod., em. HSt. **70.** (ε) Mus. **72.** *λιφερνῶν* Suidas. *φιλερνοῦντες* Guyetus. **74.** *γλιχάζει* Ruhnkenius; sed cf. Lobeck. Path. El. 92 rhem. p. 217. **73.** Ad *ψῆφοι* cf. *λογάδας*. **75.** *μετὰ* om. Mus. **76.** Sic codex, *βάλλειν* Mus., *λιχάξει* typotheta. Cf. *λιάζει ἐκλιχάζει* et Ahrens II 90.

λιχάς· ἀπότομος

λιχμάζει· θρακίζει. περιλ(ε)ίχει τὸ ἴδιον στόμα

λιχμάς· θρῖναξ. καὶ ἁπαλὴ πόα καὶ χαμαιπετής, ἣν τὰ ἑρπετὰ ἐπιλείχουσι

1180. λιχμήσουσι· λ(ε)ίξουσι

λιχνάζων· περιλ(ε)ίχων τὸ στόμα

λιχνεύειν· λιμβεύεσθαι

λιχνία· λιμβία. ἀπληστία

λίχνος· ὀψοφάγος, λαίμαργος. λιμβός. πολυπράγμων. προαπτύμενος. ἐπιθυμῶν

85. λιχνοφειδάργυρος· ὁ λίχνος μέν, φειδωλὸς (δέ.) Φιλύλλιος Πόλεσιν

λίψ· ἐπιθυμία. πέτρα, ἀφ' ἧς ὕδωρ στάζει

[λιψοπροτόνοις· τὰ ἄρμενα τοῖς σχοινίοις] [τὰς ἐξ αἵματος καθαρσίας]

[λιώδης· λιθόλευστος

λιωργός· κακοῦργος

90. λόβα· αἰσχύνη

Λιψύδριον· χωρίον Πάρνηθος ἄνυδρον]

λόβαι· χεῖρες. καὶ λόβιον· τὸ ἄκρον τοῦ ἥπατος

λοβοί· τὰ ἄκρα πάντα. κυρίως δὲ τῶν ὤτων τὰ κάτω. καὶ τὸ ἀγγεῖον. καὶ σημεῖον ἐν τῷ ἥπατι

λοβοῖσι· τὰ αὐτά

95. λογάδας· τοὺς ἐπιλέκτους. οἱ δὲ τὰς ὄψεις. ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν. οἱ δὲ ξανθούς. καὶ ψήφους λεύκας

λογάδες· ἐπίλεκτοι καὶ πολυπράγμονες

λογάδην· ἐπιλέκτως

λογγάσαι· ἐνδιατρῖψαι, στραγγεύεσθαι

λογγάσια· ἐξ ὧν τὰ πρυμνήσια δέουσι τῶν νεῶν

1200. (*) λογγάζει· ὀκνεῖ, διατρίβει

λογγασίη· νεὼς καὶ ἱστίου ἔρεισμα

SCR. 81. Nic. Ther. 229. 85, ADN. 87. Eur. Hec. 112. Callimach. Ath. VII 318 B, v. A. 93. Eur. El. 827. 94. Ξ 182 (unde ἐλλόβια dicta inauria) 95. Herod. I 36, 43. — Nic. Ther. 291. Sophron. fr. 3 Ahr. Simile quid latet in corruptis Sophocl. fr. 162 p. 133 verbis ὀμματοπαλογχα, ubi φησίν non ausim in λῆσιν mutare. 97. Thuc. IV 4. 31. VI 66. 98. Aeschyl. fr. 107. 1200. Arist. fr. inc. CCV.

ADNOT. 77. λισσάς coni. GDindorf. praef. Aeschyl. p. XVII, qui ad Aesch. Suppl. 794 refert. λίχας cod., correxi. 78. (ε) Mus. 79. Cf. Poll. I 245, unde primam explicationem ad λικμάς, λικμητηρίς referendam esse apparet. χαμεπετής — ἐπιλε[χ] cod., em. Mus., forte περιλείχει. 80. (ε) Mus. Cf. λικμήσονται. 81. λιχμάζων — περιλείχων Mus. 83. Imo λιμβεία — λιχνεία. 85. λιχνοφιλάργυρος cod. Mus., em. Meinek. Com. V p. 57. φειδωλός. Φιλύλαιος cod., φειδωλὸς δέ. Φιλόλαος Mus., em. Sopingus. 86. Lob. Parall. p. 118 GCurtius Etym. p. 332. Supra ἁ λίψ (cod. ἄλιψ)· πέτρα. 87. λιψοπροστόνοις male Mus., λαίφη προτόνοις ap. Eur. Hec. 112 respici vidit ANauck. ann. Marburg. 1856 p. 15. Malim λαῖφος προτόνοις. Ultima omisit Phavor. et alio spectant. Desunt quoque in Cyr. Lex. MSS. ubi λειψοπροστόνοις. Coni. αἵματος (? ὄμματος) ἀκαθαρσίας coll. Aesch. Eumen. 54 et refero ad λόβα cum λίβα confusum. 88. Imo λεώλης vel λειώλης. 89. λεωργὸς Ruhnken. ep. crit. I p. 55. [p. 88], λειωργὸς Thes. V c. 287 A. Cf. λεωργόν λαοργός et ap. Poll. 3, 134 λεουργός. 90. Vitiose pro λώβα vel λώβη, om. Mus. Huc retrahe τὰς — ἀκαθαρσίας, quae gl. 87 adhaerent. 91. Rectius supra Λειψύδριον. 92. Χείρεσσι λώβαις Gregor. Nazianz. Carm. II 402. 93. καί τι ἀγγεῖον Vossius. Cf. schol. Nic. Ther. 537. — λοβός· ὁ μετὰ τῆς πεμελῆς νέφος (sic) C. 89. 95. Cf. schol. Nic. Ther. 291 EM. 572, 36 Melet. ap. Cram. Anecd. Oxx. III 69, 5 Theognost. 22, 6. Verba καὶ πολυπράγμονες Ruhnken. ex λίχνος irrepsisse suspicabatur. ψήφας cod., em. Mus. Cf. λιχάδας. 97. ἐπιλέκτους cod., corrigunt ἐπιλέκτως. 98. στρατεύεσθαι cod., em. Sopingus. Cf. Poll. IX 136 Phrynich. app. soph. 50, 33 Phot. Hes. λαγγανόμενος λαγγάζει λαγγάσαι λαγγεύει λαγγαρεῖ λασκωρεῖ. 1200. Glossa genuina extra ordinem posita. 1. et 1199. Cf. EM. 569, 41 Gud. 372, 18 Suid. Phot. 228, 23.

[λογγεύειν· βάπτειν
λύγγη· τάφος]
λύγια· θέσφατα, μαντεύματα. (προ)φητεύματα. φῆμαι. χρησμοί
1205. * λόγειαι· ἐκλογαί. καρποφορίαι. ἐπιλογαί
λογιεῖται· [διαλογίζεται, ἐνθυμεῖται
λογίζεται· φημίζεται
λογίζομαι· τῇ χειρὶ ψηφίζω
λογίζομαι· ἐνθυμοῦμαι. φημίζω
10. λόγιον· εἶδος κρατηρίσκου. καὶ ὁ τῆς σκηνῆς τόπος, ἐφ' οὗ..ὑποκριταὶ λέγουσι
λόγιος· ὁ τῆς ἱστορίας ἔμπειρος, πεπαιδευμένος
* λογούριον· ὕελος. Λάκωνες
λογιούμενοι· ἀπαριθμούμενοι
λογισμοῖς· ψήφοις
15. λογισμός· φροντίς, κίνησις ψυχῆς πρός τι, ἐπιθύμησις. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ ψήφου
[λογίστρια· ὀλοθρεύτρια]
λογιστής· κριτής, δοκιμαστής, ἐξεταστής
* λογούριον· ὕαλος
λογοποιήσαντες· πλασάμενοι λόγους ψευδεῖς
20. λογοποιόν· συνήγορον
* λογογράφος· ὁ δίκας γράφων
λόγος· ἡ τοῦ δράματος ὑπόθεσις
λόγχαι· ἀπολαύσεις
λόγχη· λῆξις, μερίς. καὶ ὁ τοῦ δόρατος σίδηρος
25. λόγῳ παρθένοι· τὰ μὴ ὄντα μέν, λεγόμενα δέ
λόε· λοῦ
λοεσσαμένω· λουσαμένω
λοετρά· λουτρά. κρίκη
......· πύελος, πυρία, λουτήρ

SCR. 4. Ar. Vespp. 799. 5. I Cor. XVI 1. 2. 6. Ecclesiast. X 13. 7. I Cor. XIII 5. 21. ADN. 22. Ar. Pac. 146. [26. κ 361?] 27. *Κ* 577. 28. *Ψ* 44.

ADNOT. 2. 3. Imo *λοιτεύειν· θάπτειν* et *λοίτη· τάφος*, q. v. 2. Zonar. 1319. 3. Herod. *πμλ.* 42, 33 Theognost. 117, 28 Hes. vol. II p. 97 SCR. 5. *φυτεύματα* cod., em. Palmer. 5. *λογίαι* male Mus. et Gl. sacr. p. 137 ed. Alb. Phot. 229, 2. 6. Imo *λογιεῖται· ἐκθυμηθήσεται*, ut scribit Cyr. 63, *διαλογίζεται ἐνθυμεῖται* ad seq. gl. retractis. 7. 8. Separavit Mus. 7. *ψηφίζεται* Hammondus et Triller. 9. *ψηφίζω* iidem. Recte ni fallor Schowius: *λογίζεται· ψηφίζεται. λογίζομαι· ἐνθυμοῦμαι τῇ χειρὶ ψηφίζω;* nihil amplius. 10. Imo *λογεῖον*. EM. 569, 25. 12. Quatuor exstant Hesychii glossae de mendo suspectae, quae haud scio an lectionis discrepantiae ad Theophrastum adnotatae debeant originem *δίτυρον· ὕαλον* (l. *ΛΙΓΥΡΟΝ*, cf. Ioseph. A. I. III 7, 6, *λιγύριον* et *λιγυρίς* Exod. XXVIII 19 XXXIX 10 Epiphan. c. 7) *λογούριον· ὕελος, Λάκωνες λογούριον· ὕαλος* et *λυγιουργόν, τὸ ἤλεκτ(ρ)ον* (l. *λυγκούριον*.) Reliquae duae fortasse *λαγούριον* scribendae sunt, quam formam agnoscit Epiphanius, a Pliniana XXXII, 2 *langurium* eidem non ignota haud longe recedentem. Sed cum h. l. ordine requiratur *λογιούριον* et statim *λογκούριον*, ut Albertum adnotare memini, posteriorem ad *λυγκούριον* referre malim, priorem e *λογούριον* natam putare, nisi forte una aliqua earum formarum latet, quae per duplex *γ* scriptae passim reperiuntur: *λαγγούριον* (ac Laconice *λογγούριον*?) *λιγγούριον* (Strab. IV 202) *λυγγούριον* (Sext. Emp. I 119 p. 31 Solin. p. 11, 6). 16. Infra *λοιγίστρια*. Zonar. 1318. 18. Cf. 1212. 20. Piers. ad Moer. 244. 21. Dicaearch. p. 141, ed. Fubr. schol. Plat. Phaedr. 257 C Dinarch. p. 104, 19. 23. Cf. EM. 569, 34 Hes. *εὐλογχεῖν*. Lob. rhem. 260. 26. *λεῦ* codex. 28. Pro *κρίκη* anonymum in cod. Wetstenisno *κρήνη* coniecisse narrat Albertus. Scribendum fortasse *Κίρκη* h. e. *Αἰσχύλος Κίρκη σατυρικῷ*. Deinde glossam excidisse (*λοετρόν*) vidit Albertus, at mendum *πυριλουτήρ* non sustulit. 28. 29. Separavi.

1230. *λοετροχόον·* τὴν λέβητα οὕτως λέγει, εἰς ὃν τὰ λουτρὰ ἐγχεῖται. λέγει δὲ οὕτως καὶ αὐτὸν τὸν τὰ λουτρὰ παρασκευάζοντα ἄνδρα, ὃν ἡμεῖς παραχύτην λέγομεν
[*λοῖα·* ἐκκλησία. ἡ ὀλέθρια]
λοίαξ· ὁ ξηρὸς χόρτος
λοιβᾶται· σπένδει. θύει
λοιβή· σπονδή. θυσία οἴνου
35. *λοιβίδες·* σπονδεῖα[ι]
λοίγια· ὀλέθρια
λοίγιον· ὀλέθριον, ἐπίφθορον, θανατηφόρον
λοιγό[ν]ς· θάνατος, ὄλεθρος
λοιγίστρια· ὀλοθρεύτρια
40. *λοιγωντίαν·* φρατρίαν
λοίδορος· κακολόγος. ὑβριστής
λοίθον· λιμός
λοῖκορ· κέγχρος
λοιμός· πάθος τι ἀερῶδες, φθοροποιὸν ζώων, ἐκ τῶν τῆς γῆς φυσικῶν ἀναθυμιάσεων, καὶ τῆς τοῦ ἀέρος ἀταξίας γινόμενον
45. *λοίσθημα·* τέλος, πέρας. ἔσχατος
λοίσθιον· λοῖσθον. ἔσχατον
* *λοιμένηται·* φθοροποιῇ
* *λοίμης·* τῆς λοιμικῆς νόσου
* *λοιμός·* φθορά. νόσος
50. * *λοιμῶν·* φθοροποιῶν. ἢ ἁμαρτωλῶν. τῶν τοῦ κόσμου ἐμπαικτῶν
λοίσθιος· ἔσχατος
λοίσθησι· [τοῖς κατωτάτοις ἄκροις τῶν ὠτίων]
λοίσθῳ· ἐσχάτῳ, τελευταίῳ
λοίσθωνας· τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια
55. *λοιτεύειν·* θάπτειν
λοίτη· τάφος
[*λοιτός·* λοιμός]
λόκκη· χλαμύς, ἐφαπτίς
[*λοκός·* λοχρύς. φαλακρός]

SCR. 30. Σ 346 υ 297. (Callim. Pall. 1.) 34. *I* 496. 36. *Λ* 518. 38. Θ 130. 41. I Cor. V 11. 44. *Λ* 61. 46. Ψ 785? 47. Proverb. XIX 19. 50. Psalm. I 1. 53. Soph. Ant. 1220? 56. Aeschylus fr. 17 p. 6.

ADNOT. 30. *περιχύτην* cod., em. Alb. 31. Confundit *ΛΑΙΑ* vel potius *Ἀλία·* ἐκκλησία et *λοίγια·* ὀλέθρια (vel ὀλοιά, ὀλοῖα). 33. Lob. rhem. p. 272. 35. Nicand. ap. Ath. XI 486 AB; Krause Angeiologie p. 369. 70. 73. Cf. ἄοιγον. 39. Supra λογίστρια. 40. Non liquet. 42. *λοιγός·* λοιμός coni. HSt. Meminisse tamen velint lectores gl. λευκοπύρα, ubi λιμός oscitantiae librarii debetur pro δῆμος. 44. φάσκων Mus. temere in φασὶν mutabat; φάσκουσιν coni. Schowius, reposui φυσικῶν. 45. Theognost. 22, 9. 46. *λοῖσθον·* λοῖσθον cod., λοίσθιον ἢ λοῖσθον aut λοισθήϊον (Ψ 785) ἢ λοῖσθον Albertus. 47. φθοροποιεῖ cod., em. Mus. *λοιμεύεται·* φθοροποιεῖ Suid. 48. λύμης? 50. ἐλιπαίκτων cod., em. Heinsius. 52. λοῖσθος apposito Ψ 563 Apoll. lex. 109, 2, ubi praecedit *λοβοῖσι·* (Ξ 182) τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων. 52. Conicio λοίσθοισι λοβοῖσι nisi omnino λοίσθησι e λοβοῖσι detortum est. 54. τὰς ἀφροδισίας cod., τὰ ἀφροδίσια Mus. *Λοισθώνη·* ἡ θρασεῖα Suid. II 622, 20, ubi Bernhardyus post Pearsonem Advers. II 477, 28 *λοίσθων* (vel potius λάσθων sive *λαίσθων*)· ἡ θρασεῖα reponit coll. Zonar. c. 1317. In Cyr. 39 reperio *λοισθώνη·* θρασεία. Confundere videtur *λαίσθωνας* (a λαίσθων, ut σάθων πόσθων καταπύγων ψώλων al.) τοὺς ἀκρατεῖς περὶ τὰ ἀφροδίσια et *λοισθώνας* (a λοισθώνη, ut complura plantarum nomina in ωνη ονη exeunt, e. g. ἀνεμώνη)· ἀφροδισιάς (άδας). 55. 56. Cf. λογγεύειν et λόγγη. λοιτή cod., em. Theognost. 117, 28 Herod. μιλ. 42, 33. 57. Imo λοιγός. 58. λόκμη cod., em. Salmasius. Cf. Arcad. 106, 23 Hesych. λέκκη et λεκτή. ἐφαπτή cod., em. Is. Vossius. 59. λοκὸς cod., λοκκὸς Lob. Aglaoph. 845; Thes. L. Gr. V c. 385 B λοκὸς aut λοχρός alterius dittographia videtur. Fallitur uterque; legendum enim esse *κόλος·* στολοχρός. φαλακρός non dubium videbitur ei qui Hesychium ipsum s. vv. κόλον et στολοχρός comparaverit.

1260. *Λοκρῶν ξύνθημα· παροιμία [λουηῦ, αὐτὸς ἀνιστῶν] ἐπὶ τῶν παρακρουομένων. Λοκροὶ γὰρ τὰς συνθήκας (παρέβησαν) τὰς πρὸς τοὺς Πελοποννησίους*
λόγχ.· τὰ παιδία τῶν θεῶν. κέχρηται τῇ λέξει Ἕρμιππος
* *λομβούς· τοὺς ἀπεσχολυμμένους*
λόμβαι· αἱ τῇ Ἀρτέμιδι θυσιῶν ἄρχουσαι, ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν παιδ[ε]ιὰν σκευῆς. οἱ γὰρ φάλητες οὕτω καλοῦνται
λόνδις· βωμολόχος. εἴρων
65. *λοξοβάμοισι· πλαγίως περιπατοῦσιν*
λοξός· πλάγιος, ἐπικαμπής
λόξωσις· πλαγίωσις
λοπάς· τὸ τήγανον. καὶ λίθος ἐν Ἠλιαίᾳ
λόπιμα· κάστανα. οἱ δὲ Εὐβοϊκά. λουτῆλον
70. *λοπίξαι· λαμπρῦναι. ἢ λεπιδῶσαι*
λόπος· λέπισμα
λοπῶντα· λεπιζόμενον, ἢ λοπιζόμενον
λορδόν· ὑπόκυρτον, ἀπεξυλωμένον, συγκεκαμμένον τῷ σώματι
λοῦ· λοῦσαι. Ἀττικοί
75. *λοῦκα· ῥόφημα ἐξ ἀλφίτων, ὡς Καύκωνες*
λουνόν· λαμπρόν

SCR. **61.** Hermipp. fr. inc. XVII p. 417. **65.** *ἢ καὶ λοξοβάμοισι καὶ ὀκταπόδεσσι παγούροις* Gregor. l. c. Apposui versum ne quis de mensura vocabuli illegitima et forma insolentiore dubitet. **68.** ADN. **73.** Hippocr. 763 C 807 B.

ADNOT. **60.** Cf. Zenob. VI 17 p. 272 *Λοκροξυνθήματα* Phot. 230, 8. *Λοκρῶν. ξύνθημα παροιμία. Λουῆυ· αὐτὸς ἀνιστῶν ἐπὶ κτλ.* cod., em. Mus. Quo vero pertineant inducta verba ignoro, latere tamen puto locum Homerico *K* 175 similem: *Φυλέος υἱὸν ἄνστησον.* **61.** *λόγχ., τὰ* cod., *λόγχια· τὰ* Mus., qui unam in fine literam erasit. *λολλοῦν· τὰ παιδία τὸν θεόν. οὕτως Ἕρμιππος* Phot. 230, 10. *Λωλοδιακόνιον* Pollux VI 76 p. 246 Bekk. (*λωλώ, διακόνιον.*) *Λῶλον· βρῶμα ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γενόμενον παιδίοις πεφωσμένον* et *Λωλῶ* (*λωλώ* Lob. rhem. p. 320) *ὅταν σῦκα μετὰ γιγάρτων φωσθῇ* Hesych. *λωλω: σῦκον μετὰ γιγάρτων κεκομμένων ἐμφερὲς παλασίοις* Phot. 238, 21 *Λυλω: ἄρωμά τι παιδίων ἐν Εὐβοίᾳ κτλ.* Phot. 236, 8. Hinc *Λολλώ· τὰ παιδία τῶν θεῶν βρῶμα* Th. Bergk., qui verbis *λουηῦ αὐτὸς ἀνιστῶν* Hermippi fragmentum contineri sic scribendum *λολλοῦν αὐτὸς ἂν ἑστιῶν* arbitratur. Cf. Meinek. Com. vol. V p. LXVI. **62.** Pro (*κο*)*λοβούς* accipit Vossius. Tum *ἀποκεκολουμένους*. **63.** *παιδείαν* cod., HSt. emendationem non neglectam esse ab Od. Muellero Doriens. I p. 379 fugit Thes. **64.** *εἴρων* cod. Mus. Sopingus, *ὄρων* Aldinae error. Cf. *καλόνης. εἴρων. Ῥόδιοι* ubi *αἶκα λόνδις* conieci. Alienae sunt *κ* 2653 *δ* 2031. **65.** *λοξοβάμ..σι* cod., in quo *λοξοβάμοισι* scriptum fuisse Schowio videbatur, *λοξοβάμοσι* male Mus. qui duas literas erasit. Glossa enim respicit Gregor. Naz. vol. 2 p. 55 A, carm. II v. 713. Cf. *κ* 509. **68.** *τήγανον* dicitur apud Syracusios teste Suida et Athen. VI 229 B, de quo plura Hemsterh. ad Poll. X 98 p. 1273 A. — *Ἑλλάδι*] *καὶ ἧλος ἐν ἐλαίᾳ*, quod parum speciose excogitatum dicit Bernhardyus ad Suid. II 604, coni. Coraes ad Xenocr. p. 156, *καὶ λίθος ἐν Ἠλιαίᾳ* Meineke. Philol. XIII p. 509. „Vid. Arist. Vesp. 509 et Suid." ALB. Tum vero pro *γενόμενος* ap. Suidan scribendum *λεγόμενος*. **69.** *λόπημα* cod., em. Soping. Salmas. in Solin. p. 424. Cf. Nicand. Ath. II 53 B 54 D schol. Nic. Alex. 271. *Λουτῆλον* quod in codice novum constituit articulum ita, ut *λοπίξαι* et q. s. eiusdem videantur expositiones, huc retraxi. Coni. *λοπίμους* (Galen. VI p. 357). **70.** *ἢ λεπιδῶσαι* om. Zonar. c. 1319. *λόπος* (*λοπίς?*) *ὃ δηλοῖ τὸ λαμπρόν* Theognost. p. 68, 30. **72.** *λοπόντα* cod., *λοπῶντα* Mus. et Zonar. 1319, apud quem Tittmannus *λεπιζόμενον* reponebat pro *λεπιζόμενα*. Vide H. Iacobi Com. vol. V p. 60. **73.** Similiter Suid. II c. 604 Phot. 230, 26 Erotian. 242, ubi *λορδωτὸν* editi, *λορδῶτον* Iunt., *λορδόττον* MS. Dorv. [*λ*]*ορδοττ* h. e. *λορδότατον* MS. Vindob. porrigunt. Vox est Hippocr., qua de Galen. in aphorism. T. 18 P. I p. 74. **74.** Suspectum est. Forte *λοῦ· λοῦε.* **75.** Infra *φλοῦκτος· εἶδος ῥοφήματος.* Similiter *ῥουβοτός· ῥόφημα* explicat, atque *ῥόφημα* pro *σόφισμα* restituere memini s. v. *ἀτταρυμα· πόμα ῥόφημα Κρητικόν. Καύκωνες*, quod *Λάκωνες* scribere nolebat Albertus, adludit quidem ad *κυκεῶνες*. At nescio an huc faciat *λυκοχαρίς· θερμὸν ἀπ' ἀλφίτου πιεῖν*, quod, cum ad *μελιχαρὶς* adludat, fortasse *γλυκυχαρὶς* scribendum est favente ordine (Laconice *γλουκουχαρίς*). **76.** *χλουνός· χρυσός* infra.

λοῦσον· κόλουρον, κολοβόν, τεθραυσμένον

Λουσιῆς· δῆμος Οἰνηΐδος

λοῦται· λούεται

1280. λουταρίζημα· ὅ τινες, ὄλισθον

λουτήρια· λουτῆρα(ς)

λουτηρίαι· λουτῆρες. [λουτρίαι

λουτρίδες· αἱ περὶ τὸ ἔδος ... Ἀθηνᾶς δύο παρθένοι, αἳ καὶ Πλυντρίδες λέγονται

λούτριον· τὸ ῥυπαρὸν ὕδωρ καὶ λελουμένον, ἤγουν ἀπόνιμμα

85. λοῦτρον· τὸ αὐτό

λουτροφόρα ἄγγη· τὰς ὑδρίας τοῖς ἀποθανοῦσιν ἀγάμοις ἔπεμπον. ἔπεμπον δὲ καὶ (εἰς) τοὺς γάμους

* Λούζα· Βαιθήλ. ὅ ἐστιν οἶκος θεοῦ

λουτροφόρος· κυρίως μὲν ἡ ὑδρία ἡ τοῖς παλαιοῖς εἰς τὰ λουτρὰ ἀπονεν(εμ)ημένη. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τὸν φέροντα τὰ λουτρά. ἤδη δὲ καὶ πᾶσα ὑδρ[ε]ία. ἕτεροι δέ, ἐπεὶ ἔπεμπον εἰς τοὺς γάμους λουτροφόρους, καὶ τοῖς ἀγάμοις ἀποθανοῦσι τὸ αὐτὸ ἐποίουν

λοφάδ(ε)ια· [αὐχήν]. οἷον κατὰ τοῦ αὐχένος. ἢ χωρίον, ὃ καλοῦσι Λίβυσσα

90. λοφᾷ· λόφον ἐπιθυμεῖ

λόφα· μίσχος. τὸ περίπτισμα. καὶ τὸ τῆς γῆς ἔπαρμα

λοφιάν· ἀκρώρειαν. καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ λόφου θρίξ

λοφιήν. νῶτον. τένοντα. αὐχένα

λόφιον· τρῆμα τῶν ὑποζυγίων. ἢ τὸ ἀκρώμιον. ἢ περικεφαλαία(ς) ἔλυτρον, θήκη τοῦ λόφου. καὶ τὰ πρὸς ταῖς ἀμπέλοις φυόμενα, οἷον μύκαι

95. λόφιος· ἀκρώμιον, ἢ ἀκρώνιον

λοφίς· περικεφαλαίας θήκη

λοφνίδια· λαμπάδια

λοφνίς· λαμπάς

SCR. 78. Hyperides Harpocr. 122, 7. 79. Simonid. Amorg. v. 63 Aeschyl. fr. Poll. VII 167. 81. Anaxil. fr. IV vol. III p. 346. 83. Aristoph. fr. CCVI p. 215. 84. Aristoph. fr. CCVI p. 1215. 86. Iudic. I 23. 88. Demosth. 1086, 15. 1089. 33. 89. κ 31. 90. Ar. Pac. 1211. 92. Arist. HA VI 32. 93. τ 446. 94. Ar. Ach. 1109.

ADNOT. 77. Cyprii teste Eustath. Il. XXI 445 p. 1246, 38. λουσόν Arcad. 75, 16. Forte λοῦὸν, ne ordo confundatur. 78. Λούστιος cod., correxi. Cf. Λυσελεις. 79. λούεται· λοῦται cod., em. Alb. e Moeride. 80. Salmasius latere vocem Latinam sed corruptam contendebat, Vossius λοῦτα· ῥίζωμα (?) — ὄλισβον coniciebat. Ὄλισβον verum puto et λοῦτα ad latinum *aluta* refero. Sed ῥίζημα quomodo emendem non habeo. 81. (ς) Hemsterh. ad Poll. 1197. Cf. IHKrause *Angeiologie* p. 219. 82. λουτήρια· λουτῆρες corr. Thes. V c. 393 D, λουτρίαι ad seq. gl. retracto. Placet. 83. ἔδαφος δύο codex, em. Phot. 231, 11. πλαντρίδες cod., ἀτλαντρίδες Mus., em. Phot. l. c. apposito Aristophanis testimonio. Cf. Λυκιάδες Ἠρεσίδες (Lob. Aglaoph. 817 Ideler Chron. I p. 372) Ἀδηφίδες. 85. λουτρόν cod., em. HSt. 86. ὑδρείας male Mus. (εἰς) VVDD. 87. Sic cod. Mus. ἐστιν ὁ editiones. 88. ἀπονεμομένη Mus., correxi. 89. λοφαδία cod. λοφάδια· κατὰ τοῦ αὐχένος Phot. 232, 1. Apoll. lex. 109, 7 καταλοφάδ(ε)ια· κατὰ τοῦ αὐχένος. λόφος γὰρ ὁ αὐχήν Hesych. κ 1252, ubi apposui gl. α 3187 et [τελ]λοφάδεια Theognost. 164, 27. Vides (λόφος γὰρ ὁ) αὐχήν nostro etiam loco reddenda esse. Reliqua gl. interpretationis pars quam fuerunt qui καὶ χωρίον οὕτω (sc. Λοφίδιον) καλοῦσι Λίβυες scriberent, ad λουτροφόρα pertinere videntur. Supra λιβύας· τὰς μελαίνας ὑδρίας ἐπὶ τοῖς τάφοις τιθεμένας. Λίβυσσα φρούριον St. Byz. 416, 1 ab hoc loco alienum. 90. Phot. 232, 3. 91. λοφαμίσχος cod., Salmasius λόφα· μίσχος correxit, invito ordine. 92. λοφίαν cod., em. Pergerus. 93. νότον cod., em. Sopingus. 94. λόφιον· τρίμα (τρῆμα Mus.) cod., λοφεῖον Sopingus recte, sed laeso ordine. (ς) HSt., cui et μύκαι pro μῦκαι debetur. 95. E λοφεῖον depravatum videtur Thes. V c. 399 A. 96. λοφνήδια cod., em. Mus. 97. Clitarch. Ath. 701 A Eustath. 1313, 37. 1653, 17. Rhodiorum est et ni fallor Cypriorum.

λόφος· ὑψηλὸς τόπος, γῆς ἐπανάστημα. καὶ ἄκρον περικεφαλαίας. ἢ τράχηλος

1300. λοφορρῶγα· τὸν ἀπεῤῥωγότα τοὺς ὤμους

λοφοπωλεῖς· οἱ τοὺς λόφους πιπράσκοντες συνεχῶς ἐπένευον. εἰώθεισαν γὰρ οἱ τοὺς λόφους πωλοῦντες τούτοις ἐπισείειν, δεικνύναι βουλόμενοι, ὅτι αἱ τρίχες οὐ βέβρωνται τῶν λόφων, [περιτίθεσθαι αὐτοὺς] πρὸς ἐπαγωγὴν τῶν ὠνουμένων

[λοφυδνόν· οἰκτρόν]

λόφ(ο)υρος· ἐπίσημος. Λόφος ἐπὶ τοῦ αὐχένος νεῶν τάσσεται. ἢ ὑπερήφανος, καὶ ὑψαύχην

λόφῳ· τραχήλῳ

5. λοφωσός· ἐπιστήμων

λοχᾷ· θηρεύει, λεληθότως ἐνεδρεύει

λοχαγενεῖς· ἡγεμόνες, στρατηγοί, ταξιάρχαι. ἄρχοντες τῆς ἐνέδρας, οἱ συνάγοντες τοὺς στρατιώτας

λοχάζει· ἐνεδρεύει

λοχαῖος· κλ[ε]ινόμενος εὔσιτος· ἀπὸ τοῦ ..... εὐτροφεῖν

10. λοχεύει· τίκτει. γεννᾷ

λοχευομένων· γεννωμένων. [ἢ γεννώντων].

λοχεύοντες· ἐνεδρεύοντες

λοχήσατο· ἐνήδρευσεν

λοχιᾶ· κρυφαία. γεννᾷ. αὔξει. καὶ ἄρτος τῇ Ἀρτέμιδι γενόμενος. καὶ ἀδροὺς ἀστάχυας ἔχουσα

15. λοχιάδες· αἱ ὗλαι

λοχία· μαῖα

λοχίαν· τὴν εὐτραφῆ γῆν, καὶ ἀδρ[ο]οὺς στάχυας ἢ καρπὸν φέρουσαν

λοχίζει· ἐπιβουλεύεται

λοχισθέν· γεννηθέν. ἢ σφαγέν

20. λοχίτης· ἐνεδρευτής. βασιλεύς

λό[γ]χμη· ἐνέδρα, ἐπιβουλή. ἢ σύμφυτος τόπος, ἢ κρύφιμος, δασεῖαν ὕλην ἔχων, ὥςτε ἐλλοχίσαι

[λοχόαις· γεννήσεσι]

RSC. 99. π 471. 1301. Arist. Polluc. VII 157 fr. CCVII p. 1215. 2. *E* 683? 7. *λοχαγοί*] schol. Eur. Phoen. 123. 10. Aeschyl. fr. 150. *λοχεύει* ap. tragicos (Eur. Ion. 948. 1596) significare videtur *obstetrico*. 11. Psalm. LXXVIII 71. 12. *λοχόωντες* π 369? 16. Eur. Suppl. 958. 21. τ 439 teste Apoll. lex. 109, 10.

ADNOT. 99. Apoll. lex. 109, 4. 1300. *λοφόρρωτα* cod., *λοφόῤῥωγα* Iunius. 1. *εἰώθησαν — λόφον περιτίθεσθαι* cod., *εἰώθεισαν — λ. π.* Mus. *λόφον, ὡς περιτίθεσθαι* editiones, quod fugit Thes. Heinsii coniecturam *λόφον καὶ* comprobantem. *πιπράσκοντες περιτίθεσθαι αὐτοὺς καὶ τούτους ἐπισείειν* Albertus ope Suid. Phot. 232, 2. 2. *λοφυδνὸν ἢ ὀλοφυδνόν* Mus. Lob. Path. El. 80 e scriptura dubia natum esse vidit. Fortasse ap. Hom. *E* 683 reperit in vitioso codice *ἔπος ΔΕΛΟΦΥΔΝΟΝ* pro *ΔΟΛΟΦΥΔΝΟΝ*. 3. (ο) S(opingus?) Conicio *ἐπίσημος λόφφ. ἐπὶ τοῦ αὐχένος νῦν τάσσεται*. 5. *λοφωτός· ἐπίσημος* Palmerius, *ὀλοφώϊος· ἐπιστήμων* Albertus. Latere videtur *λόφωσις ἡ ἐπὶ τῶν (ὀρνέων)* Ar. Avv. 291. 6. Vide *ἐλόχα*. Lob. rhem. p. 207. 7. *λοχαγοί* Mus. Coaluisse videntur duo articuli. *Λοχαγενεῖς* enim recte formatum est, ut *νοθαγενεῖς ἰθαγενεῖς*. *Λοχαγωγεῖς* dubitanter coni. Meinekius. 8. *λοχάζῃ* (med.) Euen. Anth. Pal. IX 251, 1. 9. De acc. Theognost. 52, 12 et Hesych. s. v. *λεχῶεν* (l. *λοχαῖον*). *Λοχαῖος σῖτος· ὁ βαθύς. ἢ ὁ δι' ἐπομβρίαν κεκλιμένος* Phot. 232, 13 (ubi cod. *λοχαῖος· σῖτος ὁ*.) Itaque *κλινόμενος σῖτος* scribendum videtur. [ε] Mus. 10. *λοχεύεται*? 14. *λοχιὰ* cod., *λοχιᾷ* Mus. Confundit *λοχιᾷ· γεννᾷ αὔξει* et *λοχία*. Cf. gl. α 827, ubi codex teste I. Bekkero *ἀγροστη* habet, et gl. λ 1317. 15. *λοχμάδες* Mein. 17. *ἀδροοὺς — καρπὸν* cod., *ἀδροὺς — καρποὺς* Mus. 18. *ἐπιβουλεύει* LDindorf. c. 406 A. 19. *σφαγέν*] Albertus intellegit id quod insidiis exceptum perierit. 21. *λόγχη* C. 39 *λόχμη* typotheta. — *ἐνλοχίσαι* cod., *ἐλλοχίσαι* Mus. 22. Sic codex et Vossius, *λοχείαις* Mus., qui *ὁ* erasit; *λοχίαις· γεννήσεσι* Cyr. Marinus. Imo *λόχοις* vel sine divisore *λοχίαις γεννήσεσι*.

λόχοι·... Λακεδαιμονίων φησὶν Ἀριστοφάνης τέτταρας. πέντε γάρ εἰσιν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης

λόχος· ἐνέδρα. στρατηγικὸν τάγμα, τάξις, φάλαγξ. ἀπὸ τοῦ λέχους· οἱ γὰρ ἐνεδρεύοντες κατακλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λέχους. κρυπτοὶ τόποι

1325. λύα· στάσις

λυάζει· φλυαρεῖ, μωρολογεῖ. στασιάζει

λύαι· στάσεις, διαφοραί

λυᾶται· στασιάζει, διαφέρεται

λυβάζειν· λοιδορεῖν

30. λύγαια· τὰ περὶ ταῖς χερσὶ ψέλλια

λυγαίαν· σκοτεινήν, συννεφῆ. δόλιον. ἀφανῆ

λυγα(ί)ως· ἀφανῶς, σκοτεινῶς, λεληθότως

λύγαος· λίθος εἰς τὰ ζώδια, ἢ ὁ Πάρι(ο)ς

Λύγδαμις· οὗτος ἔκαυσεν τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος

35. λύγδη· τὸ δένδρον, ἡ λεύκη. [καὶ οἱ ἄλλοι φησὶ τῶν νεῶν λύγδος

(*) λυγγανόμενον· λύζοντα ἐν τῷ κλαίειν

(*) Λυγκαίη· πόλις Μακεδονίας

λυγίζει· στρέφει, κινεῖ, κάμπτει

λυγίζεται· συνδέεται. στρέφεται

40. λυγιζόμενον· καμπτόμενον

λυγίσμασι· συγκάμμασι

λυγισμός· ἀνάκλασις τῶν μελῶν

λυγκαστήσει· αὔξει παραπλησίως. ἢ λυγκάσαι, ῥεῦσαι

λύγκες· θηρίον οὕτω λεγόμενον

45. λυγκούριον· τὸ ἤλεκτρον

λυγμός· ὀλολυγμός, θρῆνος, ἀνανυγμός

λύγξ· τὸ πάθος ὁ λυγμός. καὶ τόξον. καὶ ζῶον

λυγξ[εῖ]· πάθος ἐμποδίζον τῷ λέ(γ)οντι

SCR. 23. Ar. Lys. 454. 27. ADN. 31. Lycophr. 973. 34. Callim. Dian. 252. 39. Soph. Tr. 781. schol. 48. *agitare lynces* Horat. 47. Plat. Sympos. 185 D. Sophocl. fr. 430 p. 186, ubi λίγγα Erfurdtius, recte; λύγγα vel λύγκα codd.

ADNOT. 23. λόχοι· Λακεδαιμονίων δ', ὡς Ἀριστοφάνης. Θουκυδίδης δὲ ε'. Ἀριστοτέλης ζ' Phot. 232, 18. Legendum igitur: οὐκ εὖ. πέντε γὰρ — φησιν..... Ἀριστοτέλης. — τέτταρες Mus. 24. Apoll. 109, 9. 26. Theognost. 22, 3. Lob. Path. El. p. 136. Cf. gl. δ 2487 et vocc. λυττεῖ, φλυάσσει, φλουάζει. 27. λυαί cod., forte λύᾳ· στάσει, διαφορᾷ (Pind. Nem. IX 14). 28. Hinc Theognost. 22, 1 λύασθαι· διαφθείρεσθαι (sic). 29. κυδάζειν Albertus. 30. Cf. στρεπτοί, et supra ἀγάλαλα. 32. λυγαῶς cod., λυταῶς infra λυγαρως Phot. 232, 23 λυγρῶς Cyr. 63. Cf. 1371. 33. ζώδιά ἢ ὁ πάρις cod., ζώδια ἢ ὁ πάριος Mus. qui male λίθος ad glossam ipsam traxit. Legendum esse ΛΥΓΔΟϹ, quod certatim VVDD (vid. Wesseling. ad Diod. II 52) reposuerunt, nemo non videt, lexicographo tamen error suus relinquendus. 34. Λυγδάμις cod., em. Mus. 35. λύγη — λύγος Pearso. — Haec novissima non intellego. Λύγδος aut glossa est nude posita, aut emendatio marginalis vitiosi vocabuli λύγαος. Tum ὃν ἄλλοι φασὶ λύγδον scribi poterit. Τῶν νεῶν, si τὸν νεών scribendum est, ad τὸν ναόν referendum est, sed potest etiam sub ΝΕΩΝ latere ΛΙΘΩΝ. 36. αὔξοντα cod., em. Sopingus. 37. Vulgo Λύγκος. Turbatus ordo transpositione sanandus. 38. Cf. στρέφει· κάμπτει λυγίζει. 41. συγκλάσμασι cod., em. Mein. 42. μελῶν] *cantus*. Schol. in Gregor. Naz. Stelit. II p. 107 ed. Mont. 43. λύξει vel λύζει Sopingus et Salmasius coniecerunt, παραπλησίως δὲ λυγκάσαι λύξαι Thes. V c. 412 C. Mihi λυγκάσαι, ῥεῦσαι singularem articulum constituere videntur, expositione sua carentem: λύγκας ἀγρεῦσαι·..... Quae praecedunt varias admittunt emendationes partim a glossis 1336. 1337 huc inserendis pendentes, e. g. Λυγκηστῆσι· παραπλησίως coll. Λυγκαίη, vel λυγκάνεται· λύζει. παραπλησίως. 44. λυγκεσθήριον cod. 45. λυγιουργόν — ἤλεκτον cod., prius Salmasius posterius Mus. correxerunt. Cf. λογούριον et αἴτυρον. 46. Phot. 233, 11 EtGud. 374, 25 Cyr. 63, ubi ἀνανυγμός legitur ut supra ἀναλύζων· ἀνανύττων. 47. Cf. Lob. Parall. p. 108 Meinek. Exx. Athen. I p. 39. Similiter Sopingus. 48. λύγξ· ἐστι — λέ(γ)οντι Kusterus praeeunte Pergero. Sed fortasse dativo λυγξὶ interpretatio in nominativo addita erat, ut saepius factum vidimus.

[λυγόα· πονηρά, λυγρά, χαλεπά]

1350. λύγοισι· φυτῷ τινι ἱμα(ν)τώδει, ὃ ἡμεῖς κύτινον λέγομεν

λύγος· ῥάβδος ἁπαλή. ἄγνος. ἢ δενδρύφιον θαμνῶδες, ἱμα(ν)τῶδες φυτόν

λυγράν· λυπηράν

λυγρόν· λυπηρόν, ἐπίπονον, κακόν, χαλεπόν. ἰσχυρόν. πενθικόν

λυγῶ(δε)ς· ὄργανον, ἐν ᾧ τὰ κολλώμενα ἐμβάλλεται. οἱ δὲ τὸ στρεβλωτήριον ὄργανον

55. Λυδ[ε]ία ἐσθής· τὰ Λύδ[ε]ια ὑφάσματα

Λυδ[ε]ία λίθος· ἡ βασανίζουσα τὸν χρυσόν

Λυδ[ε]ίας μαχαίρας· τὰς μυεργεῖς

Λυδίζων· χορεύων· διὰ τοὺς Λυδούς, οἳ σώζονται μέν, διεσκευασμένοι δέ εἰσιν

Λυδικὴ λίθος σίδηρον τηλόθεν προσηγάγου· αὕτη γὰρ τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται. ἡ δὲ μαγνῆτις ἐξαπατᾷ τὴν ὄψιν, ὡς δοκεῖ(ν) ἀργύριον εἶναι

60. [Λυδοί· οὗτοι τὰς θέας εὑρεῖν λέγονται. ὅθεν καὶ Ῥωμαῖοι λού(δους) φασί]

Λυδ[ε]ίῳ νόμῳ· ἀντὶ τοῦ μαντικῷ. οἱ γὰρ Λυδοὶ μάντεις ἐδόκουν εἶναι. ἢ Λυδῷ ἀντὶ τοῦ Μυσῷ. εἰσὶ γὰρ Λυδῶν ἄποικοι καὶ μαντικώτατοι. ἢ ἐπεὶ τὰς κεφαλὰς οἱ Λυδοὶ ἄμπυξιν ἐκοσμοῦντο

Λυδὸς τὴν θύραν ἔκλ(ε)ισε· παροιμία, ἐπὶ τῶν μωροκλεπτῶν

Λυδὸς ἐν μεσημβρίᾳ παίζει· παροιμιακῶς. ἐπειδὴ ἐν ταῖς τοιαύταις ὥραις οἱ αἰπόλοι ἀκολασταίνουσιν

• λύει· λυσιτελεῖ. ἢ ἀδημονεῖ

65. λύθιος· ἠθμός. Ἡρακλεῶται

λύη· στάσις, μάχη, διαφορά

[λυκτρός· λύχιος]

λύζει· λυθάζει. κυλινδεῖ

SCR. 50. ι 427 Λ 105. 53. e. g δ 292. 56. Bacchylides ap. Stob. Flor. I p. 364. 58. Ar. Eq. 526. 59. Sophocli (fr. 728 p. 243) vindicavit Buttmannus. 64. 68. ADN.

ADNOT. 49. Sic codex, λυγρὰ Mus. Alterum λυγρὰ ne idem per idem exponeretur λυπηρά scribebat Albertus. Lego λοιγαῖα vel λοίγια — λυγρά. 50. ἱματώδει (em. Mus.) ὁ codex. 51. (ν) Mus. ἀγνός cod., em. Perger ope Eustath. 834, 35; cf. Ahrens schol. Theocr. p. 73. 475. 54. λυγῶς cod., λυγός Mus. λυγῶδες· ὄργανον ἐν ᾧ τῶν συμπηγνυμένων ξύλων οἱ τέκτονες συνάγουσι τὰς ἁρμονίας Phot. 233, 15. — καλλωμένα et στρεβρωτήριον cod., em. HSt. Cf. στρέβλαι ναυτικαὶ (l. στρέβλαισι ναυτικαῖσιν Aesch. Suppl. 441). 57. μυεργεῖς] λιδυεργεῖς pro λυδιουργεῖς scriptum hoc monstrum peperisse videbatur HSt. 58. χωρεύων — διασκευασμένοι (em. Mus.) codex. Illustrat Meinek. hist. crit. p. 31 quod fugit Cobetum in Mnem. 1859 p. 32. 59. προσ.γάγου cod., in quo προσειγάγου an προσαγάγου scriptum fuisset dignoscere Schowio non contigit, προσηγάγου Mus. — διασπᾶσαι cod., διασπᾶται et δοκεῖν coni. Mus., imo λί(θος) ἀπατᾷ vel ἐξαπατᾷ. 60. λου-δ' φασί (h. e. λου φασί) cod., em. Mus. Cf. Dionys. AR. II 71 Appian. Pun. c. 66 Phavor. s. v. λουδεμπιστής (h. e. λοῦδος· ἐμπαικτής). 61. [ε] Diogen. VI 29. οἱ ἐπὶ cod., em. Mus. 62. ἔγκλισε cod., ἐκίγκλισε Mus., ἔκλεισε Zenob. IV 98 p. 114. 63. ἀπο.οι (ἀπολοι teste Schowio) cod. αἰπόλοι Mus. ope Diogen. VI 18 p. 272. 64. Cf. schol. Soph. OT. 316 schol. Flor. 6 Eur. Alcest. vol. V p. 530 ed. Matth. Phot. 233, 24. — ἀδημονεῖ ad ἀλύει referunt, significationis rationem petendam esse monentes e schol. Ar. Ach. 690: εἶτα λύζει] ἐὰν διὰ τοῦ ζ, ἀλολύζει. ἐὰν δὲ χωρὶς τοῦ ζ, ἀλύει· τουτέστιν ἀδημονεῖ κτλ. (h. e. εἶτ' ἀλύει). 65. ὑλισμός? 66. λυεῖ cod., λύει Mus., em. Heinsius. 67. Imo νύκτερος· νύχιος. 68. Videntur duo articuli, quorum prior emendatione caret, nisi supplenda sint haec (λύζει· ἀλο)λύζει (ἢ ἀδημονεῖ). Cf. 1364. Abusus hac glossa est GDindorf ad Aesch. Agam. 14. — λιθάζει?

λύθρον μαστιγοφόνον· [χῶρος] αἵματος ἰχώρ. τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόνεως μόλυσμα. ὁ μεθ' αἵματος φόνος, ἀπὸ τοῦ λύειν τοὺς ἐναντίους τοῦ θορεῖν. ἢ (τ)ὸ ἐκ τοῦ αἵματος μόλυσμα

1370. λύθρῳ· φόνῳ. ἢ τῷ ἐκ μάχης μολύσματι συνισταμένῳ δι' ἱδρῶτος καὶ κόνεως καὶ αἵματος......

λυκάβας· ὁ ἐνιαυτός. καὶ λυκάβαντες· οἱ ἐνιαυτοί. παρὰ τὸ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐστι σκοτεινῶς· λεληθότως γὰρ ὁ χρόνος διέρχεται

Λυκαβηττός· ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτω διὰ τὸ λύκοις πληθύειν

Λυκαΐδες· παρθένοι τινές

Λυκαῖον καὶ Θυμβραῖον· τὸν Πύθιον. καὶ τὸν ἐν Χρύσῃ [Λυκαῖον]

75. λυκαιχλίας· ὁ λυκόβροτος

* λυκοβατίας δρυμός· ἐν ᾧ οἱ λύκοι διατρίβουσιν

Λυκαμβὶς ἀρχή· ὁ Κρατῖνος ἐν Νόμοις, τὸν πολέμαρχον δηλῶν, πρὸς ὅ(ν) ἀπεγράφοντο τὰς τοῦ ἀπροστασίου δίκας. Λυκαμβίδα δὲ εἶπε τὴν ἀρχὴν.......

Λύκαστος· πόλις

λυκέη· λύκου δορά

80. λυκεῖον· φοβερόν

Λυκεῖον ποτόν· ἀπὸ κρήνης, τῆς ὑπὸ Ἀπόλλωνος εὑρεθείσης, (ἢ) ὑπὸ λύκων πινομένης, [ἀπὸ] οἴνου καὶ μέλιτος

Λυκηγενεῖ· τῷ ἀπὸ Λυκίας ὄντι, ἢ γενομένῳ

Λυκ(η)ιάδες κόραι· τὸν ἀριθμὸν λ', αἱ τὸ ὕδωρ κομίζουσαι εἰς τὸ Λύκειον Ἀθηναίων

λυκηλάτους· τὰς ἐγχέλεις

85. * Λύκειος ἀγορά· ἐν τῇ τῶν Ἀργείων

* Λύκειον· τόπος Περικλέους ἐπιστατήσαντος τοῦ ἔργου. ἐποιοῦντο δὲ αὐτόθι τὰς στρατιωτικὰς ἐξετάσεις καὶ συλλόγους

λύκιος· κολοιοῦ εἶδος

SCR. **69.** Tragici anonymi. **70.** *Υ* 503 al. **71.** ξ 161 al. **72.** Ar. Nubb. fr. I p. 1104. **74.** *Θυμβραῖε καὶ Λυκίας ναὸν ἐμβατεύων* iungit Eur. Res. 224. **77.** fr. XII. **78.** *B* 647. **79.** *K* 459. **81.** Soph. Phil. 1461. **82.** *Δ* 101. **85.** Soph. El. 7.

ADNOT. **69.** *μαστιγοφόρον* cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 554. *χῶρος αἵματος ἰχώρ* cod., [*χῶρος*] *ἰχώρ αἵματος* Mus., cuius summam sagacitatem hic admiratur KSchowius. Aliud latere e Phot. 234, 1 patet, ubi *μετ' ἰχῶρος* legitur. Ante *ὁ μεθ'* excidit *λύθρος*. **70.** Huc retrahe *ἰχῶρος* (h. e. *μετ' ἰχῶρος*). Tum Hesychium habebis Photio l. c. ad verbum respondentem. **71.** *λυγαῶς* cod., em. Apoll. 109, 11. Cf. λ 1332. **73.** Vide *λουτρίδες* et *Λυκιάδες*. *Λυκαμβίδες* coni. Pearso. **74.** Suid. 630, 5. Paus. II 9, 7 VIII 2, 1. Glossa ex eodem loco petita videtur, cui deprompsit etiam verba *Πυθίων ἀνακτόρων· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρύσῃ ἱεροῦ Ἀπόλλωνος*. **75.** *λυκόβροτος* cod., *λυκόβρωτος* Mus. Non liquet. **76.** *λυκαβήττιος* ITbSchneiderus improbabiliter. Recte haberet *λυκοβάτας* ut *μορτοβάτις ναῦς*, sed ordine aliud quid requiri videtur. **77.** (*ν*) Mussacus; *τοῦ* in editis omissum. *ἐπεὶ ἐπολέμησεν Ἀρχίλοχος τῷ Λυκάμβῃ* e Phot. 234, 4 addit Meinek. vol. II 1 p. 92 Bergk. reliqq. p. 29. **78.** *Λύκασπος* codex, em. S. **80.** Tueri student apposito Aesch. Sept. 146. Si accentus in antepenultima appareret, conicerem *λύκειον (θάνατον)· φοβερόν* coll. *κύνειον*; nunc (*μορμο*)*λυκεῖον* malim. **80. 81.** Separavit Mus. **81.** Schol. Soph. Philoct. 1461 (GWolff de schol. Laur. p. 29) Zenob. IV 99 p. 114 et 471, 6. Malim *Λύκειον*. **82.** *Λυκηγενῆ* cod., em. Mus. **83.** *Λυκιάδες* cod., ordo *Λυκηιάδες* requirit, quae forma praesidio St. Byz. 421, 9 tenetur. Statim *τριάκοντα* et *Λακεδαιμόνιοι* Mus., *Λακεδαιμόνων* (*Λακεδαιμόνιον* inepte Schrewel.) om. Phavor. 1196, 51, corr. AMeineke. Cf. Schwenck Mus. Rhen. X 3 p. 380 n. **) **84.** *λυκηλάτους· τὰς ἐγχέλεις* Mus., *τὰς ἐντελεῖς κύνας* vel *κύνας ἐντελεῖς* Meinekius Philol. XIII 554. Forte *ἑλχθείσας*. Cf. Aesch. fr. 37. **85.** *ἡ* pro *ἐν τῇ* Heinsius. Cf. *ἀγορὰ Λύκειος* gl. α 711, unde huc illata est. **86.** *Λύκειοι* cod., em. Harpocr. 122, 10 Phot. 234, 7 — 11. Suid. schol. Ar. Pac. 353. **87.** *λύκος* ap. Arist. HA. IX 24.

λυκίσκος· ἡ μὴ ἔχουσα ἀξονίσκον τροχαλία, τρῆμα δὲ μόνον. ἢ ἄνο- ˋδος δόματος

90. λυκοειδές· τὸ πρὸς τὴν ἕω

λυκοειδέος ἀοῦς· τοῦ λυκόφωτος

λυκοειδής· διάλευκος

λυκοθρασής· θρασύς

* λυκοέρια· ἐκ λυκείου δέρματος πεπονημένα

95. λύκοι· μάνδαλοι θυρῶν

λυκοκτόνος· ὁ Ἀπόλλων

λυκοκτ(όν)ου θεοῦ· Σοφοκλῆς Ἠλέκτρᾳ. Ἀρίσταρχος, διὰ τὸ τὸν θεὸν νόμιον εἶναι, καὶ τὴν τῶν βοσκημάτων φυλακὴν ποιούμενον τὸν Ἀπόλλωνα, ἀναιρεῖν (αὐ)τούς. οὐ καλῶς. ἔστι γὰρ ὁ λύκος ἱερὸν Ἀπόλλωνος

* Λυκομίδαι· γένος ἰθαγενῶν

Λυκόποδες· οἱ Ἀλκμαιωνίδαι, οἱ μέν τινες διὰ τὴν τῶν ποδῶν λευκότητα..... ἦσαν γὰρ ἀεὶ ὑποδεδεμένοι

1400. * λυκόστρατος· ὁ μόναρχος. παρὰ Ἱπποχάρμῳ

Λύκος· τὸ τοῦ ἱ[ε]ρέως ἄνθος. καὶ ποιὸς ἰχθύς. καὶ τὸ ἐν τοῖς χαλινοῖς σίδηρον. καὶ ὁ ἅρπαξ τῶν εἰς τὰ φρέατα καδίσκων. καὶ ὁ τῆς θύρας μάνδαλος. καὶ ἀράχνιόν τι. καὶ ὁ εἷς τῶν Τελχίνων. (καὶ) ποταμός

λύκος ἀετὸν φεύγει· παροιμία ἐπὶ τῶν φευγόντων

λύκος ἔχανε· παροιμία ἐπὶ τῶν ἐλπιζόντων καὶ τῆς ἐλπίδος.....

λύκος περὶ φρέαρ χορεύει· παροιμία ἐπὶ τῶν πονούντων περί τι τῶν ματαίων. καὶ ὅτι ἄπρακτος περίεισιν ὅταν διψήσῃ, [ἢ] μὴ δυνάμενος πιεῖν (ἢ) ἐπὰν διώκοντος αὐτοῦ. .... ἐμπέσῃ εἰς φρέαρ

5. λυκοσπάδες· ἵπποι ὑπὸ λύκων διεσπασμένοι, οἱ περὶ τὴν Ἀδρίαν

SCR. 91. Lyrico poetae vindicat Meinek. Philol. XIII p. 536. 97. Elect. 6. 99. Ar. Lys. 665. 1403. Ar. Thesm. fr. XX p. 1087. Lysist. 630 al. 5. Callimachus ap. Choerob. l. l.

ADNOT. 89. ἐξονίσκον τροχιλία cod., ὀνίσκον HSt., qui suculam vertit, ἀξονίσκον rectius Is. Vossius coll. Poll. X 31. τρίμα — δόματος cod., illud emendavit pro altero δώματος coniciens Mus. Latet aliud quid. 93. λυκοθράσης cod., em. Mus. λυκοθαρσής exstat ap. Myrin. Anth. Pal. VII 703, 5, quam formam cur alteri praeferat HSt. nescio. Cf. κυνοθρασεῖς ap. Aesch. Suppl. 744. Lobeck. Phrynich. p. 535. 94. Suspectum est, neque Scaligeri coniectura λυκοεργέα placet. Λυκοδόρεια Mein. 95. λυκοιμάνδρα· λοιθυρῶν cod., em. Mus. Cf. λύκος. 97. λυκόκτου — νόμον cod. em. Mus. Vid. schol. Laur. Soph. El. 6 p. 329 et Didym. reliq. p. 97. Statim lacunosam esse explicationem non pervidit Musurus, cum pro τοὺς οὐχ ἄλλως scriberet τοὺς λύκους. Ab Aristarchea enim interpretandi ratione secessisse videtur Didymus, qua propter τοὺς (ἐπιβούλους αὐτῶν.) vel αὐτούς. οὐ καλῶς scribendum esse existumavi. 98. Λυκομῆδαι Lob. Agl. 982. Sed ῐ confirmatur inscr. ap. Boeckh. I 443 n. 386 Paus. I 22, 7 IV 1, 5. Cf. Βαθυμίδαι. 99. πολλῶν cod., πυδῶν Mus. Deinde .ˋσα. cod., (ἴσαν teste Schowio fuit) ἦσαν Mus. Cf. Phot. 235, 17 schol. Lysistr. 665 Suid. II c. 633, 4. 1400. Cf. C. Keil progr. Portens. (Numburg.) 1843 p. 7 n. — Ἐπιχάρμῳ Salmasius. 1. λυκοστ..ˋ τοῦ cod., em. Mus. qui duas delevit literas. — [ε] em. Palmer. et Casaubonus e Philino Ath. XV 682 A. cf. ἀστραγάλη. — ἰχθύς] Ath. VII 282 D Geopon. XVIII 14, 1 — σιδήριον] Plut. Mor. II p. 641 F. σίδηρον recte cod., σιδήριον Mus. — ἅρπαξ] Poll. X 31. — μάνδαλος] cf. λύκοι. — ἀράχνιον] schol. Nic. Ther. 734 p. 59 Keil. Theomnest. ap. HSt. Thes. V c. 427 B. — ὁ ante εἷς om. Mus. Cf. Diod. V 56 Hes. Μύλας (Μύλλας? cod. Havn. Arcad. 21, 27) et Κόρυθος, ubi non dubito quin recte coniecerim εἷς τις τῶν Τελχίνων. — καὶ ante ποταμός Valesio debetur. Fluvios memorant Herod. IV 123 Xen. Anab. VI 2, 3 Polyb. V 68, 9 Strab. XVI 755 schol. Apoll. Rhod. II 650. 726. 2. Diogen. VI 19 p. 273, qui recte ἀφύκτων pro φευγόντων (μάτην φευγόντων Heinsius) ponit. 3. διαψευδομένων addebat Mus., ἀποτυγχανόντων habet Diogen. VI 20 p. 273. 4. περί τι μάτην. καὶ γὰρ ὁ λύκος ἄπρακτος Diogen. VI 21. Zenob. IV 100 p. 114. Locum ineptissime ab epitomatore contractum similiter etiam Photius 235, 12 porrigit quo auctore delevi ἤ, quod rectius ante ἐπὰν inseri vidit Albertus, et lacunam indicavi post αὐτοῦ (cod. ἑαυτοῦ) explendam verbis τί, τὸ διωκόμενον. 5. λυκοσπασθεῖς cod., Λυκοσπάδες· ἵπποι αἱ Ἐνετίδες (sic) Phot. 236, 16. Aliter explicat schol. Nicand. Ther. 742, ubi ταύρου et λυκοσπάδος corrigendum esse suspicor. Cf. etiam Plut. Sympos. II 8 p. 641 F. Eustath. 1052, 6 Choerob. Bekk. 1346 a. Aelian. HA. XVI 24.

Λύκου δεκάς· παροιμιῶδες· ἐπεὶ Λύκος ἥρως πρὸς τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ἵδρυτο, τοῦ θηρίου τὴν μορφὴν ἔχων
λυκόφανον· τὸν ἐχινόποδα. Μεσσήνιοι
λυκόφρων· δεινόφρων, ὑψήφρων
λυκτά· οὐκ ἀνεκτά
1410. *Λύκτος· πόλις*
λυκοχαρίς· θερμὸν ἀπ' ἀλφίτου πιεῖν
[Λύλιος ἢ] Μύλλος· οὗτος ἐπὶ μωρίᾳ ἐκωμῳδεῖτο
λῦμα· κάθαρμα
λυμαίνεσθαι· καθαίρειν. φθείρειν
15. *λυμαίνεται· διαφθείρεται*
[λυμαιών· ὀλέθριος, φθορεύς]
λύματα· τὰ ῥυπάσματα τοῦ σώματος. [τὰ γὰρ τῆς νόσου, τουτέστι] τὰ καθάρματα
λύμακες· πέτραι
λύματ' ἔβαλλον· τὰς ἀκαθαρσίας ἔβαλλον
20. *λυμάχη· ἡ εἰς διαφθορὰν λύπη, ὕβρις*
λύμη· βλάβη, φθορά
λυμηνάμενος· αἰκισάμενος
λυμῆναν· βλάβαν
λυμνός· γυμνός
25. *[λύμπη· πόνος]*
λύμπρωσχος· τὸ λυχνίον
λύξ· λύτρον
λύπεια· λιπαρά
λύπη· πόνος. ὕβρις, φθορά, ἀπώλεια, βλάβη
30. *λυπηρός· ἄθυμος*
** λυπτά· ἑταίρα, πόρνη*
λυπρὰ(ν) γῆν· τὴν λεπτήν

SCR. 8. Poetae ap. Plut. Mor. 988 D. 10. *B* 647. 12. Comic. IV p. 657 fr. CCXVII. 13. Soph. OC. 804. 16. Soph. Ai. 573. 19. *Α* 314. 21. *Φ* 8.

ADNOT. 6. Interp. Zenob. V 2 p. 115. 7. Cf. Plutarch. Lycurg. c. 26 Inst. Lac. p. 237 B. *ἐχίνον ποδα* cod., em. Mus. 8. *ὑψηλόφρων* Mus., *ὑψίφρων* vel *κρυψίφρων* Meinekius. Glossa *μυχόφρων· κρυψίφρων* (Phot. 274, 19) cum *λυκόφρων* confunditur. 9. Vide *φλυκτά φύκα* et *φυκτά*. *ἄλυκτα* Ruhnken. ep. crit. II p. 33. Similiter CSchwenck Mus. Rhen. 1855 p. 309 *φυκτά* vel *ἄλυκτα* suasit. 11. Ordo *λυκυχαρίς* postulat. Sed cf. *λοῦκα*. *Μυκωχαρίς* cave adhiberi posse putes. Hoc enim *Μυκώ* (h. e. *Μυκάλη*)· *Καρίας πόλις* legendum est. 12. 13. *ἐκωμῴδει τῷ λῦμα* cod., em. et separavit Mus. *Λυλλος* (sic): *ποιητὴς ἐπὶ μωρίᾳ κωμῳδούμενος* Phot. 236, 10. *Λύλλος· ὄνομα κύριον* Theognost. 61, 25 *Μύλλος* Meinek. hist. crit. p. 27; vol. IV p. 657 cui favet quod in cod. *Λύλιος ἤμυλλος* legitur (Phavor. 1197, 46). Theognosti auctoritas ab Arcad. 53, 15 pendentis, ubi recte editur *Μύλλος*, nulla est. 13. Schol. Soph. OC. 805. 16. Sic cod. Cyrilli et Voss., *λυμεών* Mus. 17. Apoll. lex. 109, 13. 18. *Μύλακες πέτραι· ....* Ruhnkenius, (cf. Hom. Il. *M* 161), *κλίμακες· πέτραι* Meinekius. Cf. *λίθακες*. Verum vidisse dicendus est Ruhnkenius, si pro *τὰ γὰρ τῆς νόσου τουτέστι....* recte conicimus *τὰ γὰρ τοῦ νόστου* legendum esse. 20. *λυμάγχη* vel *λυπάγχη* Mein. *ὕβρις* Photius 236,
αν
15 inter explicationes seq. gl. ponit. 23. Possis *λυμῆναν· βλάψαν*. „*Pro λύμην· βλά-*
ην
βην vel *λύμαν· βλάβαν, ut videtur.*“ Thes. V c. 435 A. 25. Mox *λύπη· πόνος*. 26. Thes. l. c. videtur forma Dorica (in *ὦχορ*) composita cum *λυχν—*, velut *λυχνοῦχος* subesse. *Λαμπτηρῶχορ!* 27. Lobeck. Parall. p. 107 cum *βύξ* (Hes.) inter vocabula teste carentia refert. Mihi conferenti Phot. 236, 16 *λύξ· οὐχὶ λυγμός* legendum videtur *λύ(γ)ξ· λυγμός*. 28. *λυπηρά* Guyetus, quod verum videtur. Nam *λυπαρά* Phavor. Cf. 1435. 31. *Λύκα* novimus ex Ath. XIII 567 E F. Sed recte videtur Vossius ordini consulens *λύππα* s. *λύπα*, *lupa* restituisse. Hoc Eustath. 1921, 63 et 1961, 16 *λούπα* scribit, quocum conf. Dion. Hal. AR. I 84 Plut. Rom. c. IV. 32. *λυπραγήν* cod., em. Heins.; cf. Timaeum lex. Plat. *γεωπεῖναι*.

λυπράν· λυπηράν, μοχθηράν
λυπρή· εὐτελής. μοχθηρά. ἀχρεία. σκοτεινή. ὀλεθρία
1435. λυπρῶς· εὐτελῶς. λυπηρῶς
λύρα· κιθάρα
λυρίτης· ζῶόν τι, ταῖς δρυσὶν ἐντίκτον
Λύρκ(ε)ιον· ὄρος τῆς Ἀργείας
Λυρκ(ε)ίου δῆμον· τὸ Ἄργος· ἀπὸ Λύρκ[ί]ου, τοῦ Λυγκέως. ἔστι δὲ καὶ ὄρος καὶ πόλις
40. Λυρνησός· ἡ Τένεδος. καὶ Κιλικίας πόλις
λυροφοῖνιξ· εἶδος κιθάρας
λυρῳδός· ψαλμῳδός, κιθαρῳδός
λῦσαι· ἀπολῦσαι, λυτρῶσαι. καθελεῖν. ἀφελεῖν. τεμεῖν
λῦσαν· ἔλυσαν. ἐλυτρώσαντο
45. Λυσάνδρεια· πανήγυρις, ἀπὸ Λυσάνδρου ὀνομασθεῖσα. ἤγοντο δὲ ἐν αὐτῇ ἀγῶνες καὶ θυσίαι
λυσανίας· ὁ λύων τὰς ἀνίας. [καὶ δυσάνιος γυνή· ἡ ἐπὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀχθομένη]
[λυσίαν ὁρμήν· ἐνθουσιασμόν. μανίαν
λύσειοι τελεταί· οὕτως ἐλέγοντό τινες τελεταί, ἐπεὶ καὶ Λύσιος ἐλέγετο (ὁ) Διόνυσος
[Λυσείεις· δῆμος φυλῆς Οἰνηΐδος]
50. λυσίζωνος· γυνή, ἥτις ἐνυμφεύθη. καὶ ἐπίθετον Ἀρτέμιδος
λυσιμάχειος· βοτάνη, εὑρεθεῖσα ὑπὸ Λυσιμάχου
λυσιμελής· ἐπιθετικῶς, ὁ ὕπνος. ἤτοι ὁ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύων, ἢ τὰς μελεδῶνας, τὰς μερίμνας, λύων [μελεδήματα θυμοῦ]
λύσις· ἡ λύτρωσις
λυσιτελεῖ· συμφέρει, ἐπωφελεῖ
55. λυσιτελής· ὠφέλιμος, σύμφορος
* λυσιπνεῖ· φοβεῖται
λυσκάζει· περιφεύγει
λυσόμενος· λυτρωσόμενος
λύσω· ἀπολυτρώσω
60. λύσσα· ὁρμή. ἐνθουσιασμός
* λύσας· ἔλυσας, ἐλυτρώσω, ἔσωσας
λύσσεται· μαίνεται

SCR. 34. ν 243. 33. Eurip. Suppl. 898 Tro. 632 etc. 39. Soph. fr. 250, 6 p. 150. 40. Β 690. 43. Ο 22. 44. Λ 305. 46. Ar. Nubb. 1162. Menand. fr. inc. CCLIX vol. IV p. 296. 52. υ 57. 53. ι 421. 58. Α 13. 59. Α 29. 60. Ι 239.

ADNOT. 35. λυπαρῶς cod. λιπαρῶς Mus., em. Cyrill. 63. 37. δρυίτης? Cf. gl. ε 936. — Λυρί (τ supra) cod., λυρίτης Mus. 38. Λύρκινον cod. Mus., λύρκιν Aldus. Phavor. 1198, 56. Reposui cum Thes. V c. 440 A Λύρκειον, sed praestare videtur Λυρκήϊον propter solemnem literarum Η et Ν confusionem. 39. [ι] — (ε) scripsi. 40. Λύρνησος cod., em. Arcad. p. 77, 4. — Cf. Plin. HN. V 31, 39 et Strab. XIII p. 586. 41. λυροφοίνιξ cod., vid. Iubam ap. Ath. IV p. 175 D. 183 C. Polluc. IV 59. 42. λυρῳδῶς. ψαλμῳδῶς. κιθαρῳδῶς cod., em. Cyr. 63. 45. Λυσανδρεία cod., male Λυσάνδρια Mus. Phot. 236, 23 Plut. Lys. c. XVIII. 46. Phot. 236, 24. — Harpocr. 64, 1. 47. (Διο)νυσίαν coni. Meinekius. — ἐν ουσία μανίαν cod., ἐν (συν)ουσίᾳ μ. male Mus., infra recte λύσσα· ὁρμή ἐνθουσιασμός. Corr. Thes. V c. 442 B et Meinekius. 48. Phot. 237, 11. Suid. 649, 22 Λύσιοι praebent. 49. Sic codex, legendum est Λουσιεῖς vel potius Λουσιῆς. 50. Bernhardy ad Suid. II 648, 8. 51. Plin. HN. XXV 7 Diosc. IV 3. 52. Apoll. lex. 109, 15. — μελ. δόνας τὰς μερίμνας λύων. Λελεδήματα θυμοῦ cod., μελεδῶνας, τουτέστι τ. μ. λ. μελεδήματα θυμοῦ Mus. 56. δυσωπεῖ Ruhnken. ep. crit. II p. 19. 57. ἀλυσκάζει Guyet. Lob. Path. El. p. 28. 62. Falsa scriptura deceptum falsamque verbi ἀλύσσειν interpretationem secutum esse statuit Lob. Path. El. p. 33, 28 (technol. 101. 245). Quidni λυσσᾶι?

λύσσης· μανίας. ὄρεξις ἐπιβλαβής
λυσσήεις· μανιώδης
1465. λυσσητῆρα· μανιώδη
λυσσῶδες· μανικόν
λυσσῶσι· μαινομένοις
Λυταίη· Θετταλή
λυταρίς· μήκωνος εἶδος
70. [λυταῶς· σκοτεινῶς]
λυτήριον· φυλακτήριον
λυτήριος· φύλαξ
λύτρον· τίμημα
λύτρα· καθάρματα. λυτήρια. καὶ πάντα τὰ διδόμενα εἰς ἀνάκτησιν ἀνθρώπων
75. λυτρώμενον· ἐξ αἰχμαλωσίας [ἀνθρώπων] λυτρούμενον
λυττεῖ· πολλὰ λαλεῖ
λύττοι· οἱ ὑψηλοὶ τόποι
λυττῶντας ἢ λυσσῶντας· μαινομένους
λύχνα· λύχνοι
80. λυχναῖος καὶ λυχνεύς· ὁ διαυγὴς λίθος
λυχνίον· ἡ λυχνία
λυχνοκαῖαν· λυχναψίαν
λυχνοκῶσαν· λυχνοκαυ[σ]τοῦσαν
λύχνος· ἡ λαμπάς, ἡ δάς, παρ' Ὁμήρῳ. καὶ ἰχθῦς κάλλιστος
85. λυχνοῦχος· ὁ φανός, λαμπτήρ. οἱ δέ, ἐφ' οὗ ὁ λύχνος ὀχεῖται
λύχνον· τράχηλον
λῶ· θέλω
λώβας· βλάβας, ὕβρεις
λωβᾶται· ἐξαπατᾷ. λυμαίνεται
90. λώβη· βλάβη. ὄνειδος. ἀπώλεια. χλεύη. ψεῦδος. ὕβρις
λωβῆσαι· ὑβρίσαι, βλάψαι
λωβήσαιο· βλάψειας, ὑβρίσειας
λωβήεντα· βλαβερά
λωβητήρ· ὑβριστής
95. λωβητῆρα· βλαπτικόν, ὑβριστικόν
λωβητῆρες· λώβης ἄξιοι, ἐπονείδιστοι

SCR. 63. ADN. 65. Θ 299. 66. *N* 53. 72. Aesch. Eum. 298. 74. Thuc. VI 5. 79. Herod. II 133 teste Photio. 80. Callixenus Ath. V 205 F. 81. Antiph. Ath. XV 666 F. 83. ADN. 84. τ 34. 85. Comici. 87. Ar. Lys. 981. 88. Plat. Gorg. p. 473 C. 92. *B* 242. 93. (Apoll. Rhod. III 801). 94. *Λ* 385. 95. *B* 275. 96. *Ω* 239.

ADNOT. 63. λύσσης· μανίας cum ad Aesch. Prom. 882 respiciat, glossae 63. 64 videntur transponendae esse. Reliqua ad gl. 1460 retrahebat Albertus. 68. *Λυταί· χωρίον Θεσσαλίας* St. Byz. 423, 12. 69. *μύκωνος* cod., em. Voss. 70. Vide *Λυγαῶς* h. e. *λυγαίως*. 74. *ἀνάκλησιν* cod., em. Heinsius. 75. (λε)λυτρωμένον? 76. Lob. Path. El. p. 136. 77. *λυττοί* cod., em. St. Byz. 422, 7 unde de origine vocis Cretica constat. 80. *λυχναῖος* testibus caret. Videtur e genetivo *λυχνέως* natum. 81. *λυχνεία* Mus., codicis lectionem restituit Nunnesius ad Phrynich. p. 314. 82. Videntur mihi duo articuli coaluisse. Audi Photium: *λυχνοκαυτίαι οὐχὶ λυχνοκαΐαι* (Phrynich. app. soph. 21, 20) et Ath. XV 701 A *λυχνοκαυτίαν δὲ ἣν πολλοὶ λέγουσι λυχναψίαν Κηφισόδωρος (εἴρηκεν)*. Festum Aegyptiorum *λυχνοκαΐη* memorat Herodot. II 62. Itaque lego: *λυχνοκαΐη· (ἑορτὴ) Αἰγυπτίων. λυχνοκαυτίαν·) λυχναψίαν.* 83. *λυχνοκῶσαν* cod. *λυχνοκῶσα· λυχνοπαυτοῦσα· οὕτω Τηλεκλείδης* Phot. 238, 11 *λυχνοκόωσα* Salmasius male; „*fortasse Doricum. Lobeck. ad Phrynich. p. 523 coni. λυχνοκοοῦσα*“ Meinek. Com. II 1 p. 377. 84. *λαΐς* cod., em. Mus. De pisce lychno s. lychnisio Strab. XVII 823 Lucian. V. H. II 30. 85. *ὃν* codex. 86. *αὐχήν* Ruhnken. In memoriam revocat *λύγδινον τράχηλον* Anacr. 28, 27. 87. Ahrens Dial. II 347. 89. *ἐξαρτᾷ?* cf. Soph. Ant. 54. 96. Forte *λωβητῆρες·.... λωβητοί· κτλ.* Sed cf. SCR.

λωβητῶν· ἐνυβριστῶν
* λωβεύειν· ψεύδεσθαι. καταισχύνειν
λωβώμενος· χλευάζων
1500. λωγάνιον· τῶν βοῶν τὸ ἀπὸ τῶν τραχήλων χάλασμα
λωγάλιοι· ἀστράγαλοι. ἢ πόρνοι
λωγάς· πόρνη
λώγασος· ταυρεία μάστιξ
λώγη· καλάμη. καὶ συναγωγὴ σίτου
5. λώεσσαν· τὴν ἅμαξαν
λώϊον· λωΐτερον, βελτι(ώ)τερον
λωισμόν· χῶμα. ἢ κλωσμένον
λώϊστα· συμφέροντα, ἄριστα
λωϊτήνη· συμφερωτέρα
10. λώλεσσαν· τὴν ἅμαξαν
[λωλεύοντα· ἀνθοῦντα]
λῶλον· βρῶμα, ἐκ γιγάρτων καὶ σύκων γενόμενον, παιδίοις πεφ[λ]ωσμένον
λωλῶ· ὅτα(ν) σῦκα μετὰ γιγάρτων φωσθῇ
λῶμα· ῥα[μ]φή. κλωσμός. ἢ εἰς τὸ κατώτερον τοῦ ἱματίου.... λῶμα
15. [λωπεύει· ψεύδεται]
λώπη· ἱμάτιον, περίβλημα
λωπίζει· ἐκδύει, γυμνοῖ ἢ ὅπλων ἢ ἱματίων
λωπιστὸς ὁ Παλαμήδης· ἐκ τῆς τῶν ἱματίων ἐπιρίψεως
λωποδύται· κλέπται, ἀποδύοντες, ἐν λουτροῖς κλέπτοντες
20. λῶπος· ἱμάτιον
λωρόν· πικρόν
λωρυμνόν· βαθύτατα, κατώτατα
λῶσα· θέλουσα
λῶστοι· ἐραμμένοι. φίλοι
25. λῷστος· βέλτιστος. [ἢ βοτάνη. καὶ εἶδος φυτοῦ]

SCR. 97. Ω 531. 98. φ 15. Infra λωπεύει. 1508. ADN. 12. 13. Hermippus ἐν θεοῖς? 14. Exod. XXVIII 29. 30. 16. ν 224. 18. ADN. 20. Hippon. fr. 3.

ADNOT. 97. Forte λωβητόν· ἐφύβριστον ex Eustath. Ω 531. 99. λωβόμενος cod., em. Mus. 1500. λωγάλιον codex. Rectius λωγάνιον, cf. Cyr. 39 λωγάνιον· μέρος τοῦ σώματος, schol. Lucian. Lexiph. c. 3, Cram. An. Oxx. IV 269, 28, unde ἀπὸ restitui pro ὑπό; ὑπὸ τὸν τράχηλον male Mus. Lob. Parall. 81 n. 1. 2. 3. Vide λαστάρνη. Lob. l. c. et Proll. 289. 2. Adludit ad λέγαι· γυναῖκες ἀκόλαστοι ap. Archiloch. EM. 152, 54. 3. λ.'γασος. ταυρία cod., em. Mus. 4. Cf. Zonar. c. 1325 et Hes. ἐπιλώγεον. In transcursu moneo supra ε 2254 ἐλωγή· ἔλεγον male me aggressum esse. Musuri coniectura sustentatur Theognost. 149, 21. 138, 33 nisi λώγη· ἀναλογή vel tale quid malis. 5. Mox λώλεσσαν pro eodem. Τιαλέσθην· τὴν ἅμαξαν quod apponit Albertus alienum est. Legendum enim ex Ω 711 τιλλέσθην, ἐφ' ἅμαξαν. Forte huc pertinet Nic. Alex. init. ἄρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν. 7. λωισμόν· λῶμα κεκλωσμένον Salmasius, λῶμα ἢ κλωσμόν HSt. 9. Sic codex, λωΐτίνη Mus., λωί(τερα ὁ)ήνη· συμφορώτερα Meineke. Sed vide num Simonid. Amorg. carm. de mulier. 30 respiciat: λωΐων γυνή. 10. Supra λώεσσαν. Obscura glossa ut ἰθείη ὀθέτη ὄθιζα quae similiter explicat. 11. λωτεῦντα Apoll. lex. 109, 21. Kusterus. 12. [λ] Mus. Cf. λολλοῦν. 13. λωλῶ. ὁ τὰ cod., em. Palmer. Lob. rhem. p. 320. 14. Lobeck. Path. El. 108, n.— [μ] Mus. ἱματίου μέρος λῶμα Schowius e Cyr. Marino reponit. 15. Supra λωβεύει, quod propius accedit quam κλοτοπεύει.— κλωπεύει coni. Meineke. 16. Apoll. lex. 109, 17. Poll. VII 42. 18. λώπιστος. ὁ — ἐπιρίψεως cod., ἐπιῤῥάψεως Mus. Cf. Meinek. Com. V p. 120 et Nauck. Trag. p. 428. 19. κλέπται. λωποδυτοῦντες· ἐν? Apoll. 109, 18. 20. 21. Separavit Mus. 21. ἄωρον Hemsterhusius probante Ruhnk. ep. crit. I p. 56. Imo μωρόν. Sic enim Cyprii. 22. De adiectivo hoc evanido Lob. Proll. p. 170. ‚Non videtur cogitari posse de πρόπρυμνα' Thes. V c. 471 B. 24. ἐῤῥαμμένοι Mus., ἐρώμενοι Schowius probante Thes. V c. 471 C. Incertum est utrum κλωστοί sive λωστοί (cf. εὔλωστοι) et λῷστοι confundantur, an λῷστοι per ἐρώμενοι φίλοι explicetur. 25. Abiecta ad λωτός dudum retulit Faber ad Anacr. p. 121.

* λωτεῦντα· ἀνθοῦντα, ἢ λωτὸν ἔχοντα
λῶτα· ἄνθη
λωτεῦσι δέ, πάχνη, ἀνθεῖ ποιοῦσιν αἰσχρότητες
λωτίζειν· ἀπανθίζεσθαι. ἀπολλύειν
1530. λωτίνας ἀηδόνας· τοὺς αὐλούς
λώτινος αὐλός· ἐκ λωτίνου ξύλου
λώτισμα· οἱ πρῶτοι, καὶ ἐπίλεκτοι
λωτοβοσκὸν φῦλον· οἱ μὲν τὴν Θρᾴκην· οἱ δὲ τὴν Αἴγυπτον· ἄλλοι Σκυθίαν
λωτός· τράγημά τι. καὶ αὐλός. καὶ δένδρον. καὶ πόαν· κυρίως δὲ τὸ ἐν ταῖς λιβάσι φυόμενον. καὶ πᾶν ἄνθος. καὶ καρπός τ[ο]ις παρὰ τοῖς Λωτοφάγοις
35. λώτο τερεῶτες· χόρτος γλυκύς, ὅθεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν
λωτρόν· δειλινὸν ἄλ(ε)ιμμα. Λάκωνες
λωφᾷ· λήγει[ν], παύεται
λωφάξαλος· ἐμπηδήσας
λῶφαρ· λώφημα
40. λωφεῖν· ἠρεμεῖν. πεπαῦσθαι
λωφῆσαι· ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι. παῦσαι, λῆξαι, ἀναπαῦσαι, ἡσυχάσαι. [λωφῆσαι. καὶ τὰ ὅμοια]
λώφησις· ἀνάπαυσις. καὶ τὰ ὅμοια
λωφήσεων· λήξεων, ἀναπαύσεων
* λωϊόνων· ὠφελιμόνων
45. λωφοῦσι· παύουσιν
λωφούσῃ· παυούσῃ
λώψ· χλαμύς
λῴων· βελτίων
1. [Μῆδος· ἱκανός· ἐπειδὴ ὁ Μαδαεἰ, κτίστης τῆς Μηδείας. ἑρμηνεύεται δὲ οὗτος ἐκμέτρησις, ἤγουν ἱκάνωσις
μεμυαλωμένα· .....
βαλλίζειν· .....
Λῶτ· .....
5. ἐτυμπανίσθησαν· ἐπρίσθησαν
ὕπερον·
μεμαρός·
θυΐσκη·
ἐμφρενώμενος·
10. ἀντισήκωσις·
ἀ(σ)πάλαξ· (ἄσβεστος μοιχαλίς) μῦς τυφλός, ὁ τὴν γῆν τρυπῶν].

SCR. 26. *M* 282. 30. Euripid. fr. 560. 923. 32. Eur. Hel. 1612. 33. Trag. adesp. fr. 186. 34. Homerus passim. 35. Verba sunt Eurip. Troad. 435: *Λωτοῦ τ' ἔρωτες*. Vidit GBurgess. 37. Plat. Phaedr. p. 251 C. 42. Thucyd. IV 81. 1. Vid. ADN. et Genes. X 2. 2. Psalm. LXV 15. 5. Hebr. XI 35. 37.

ADNOT. 27. Vide supra *ἄωτον*. 28. *λωτεῦσι δέ, πάχνη, ἄνθη* Mus. *λωτεῦσι δέ τ' αἶσχη* Toup. IV 122. Corruptum potius *αἰσχρότητες* videtur e *ψυχρότητες*, *πάχνη* ex *πάχναι* vel *πάχνῃ*. 29. *ἀπολαύειν* Heinsius, sine caussa. 30. Vide gl. *α* 1500 *ἀηδόνα*. 32. *λωτίσματα*? Sic Albertus. 33. *λωτόβοσκον, φύλλον* (*φῦλον* Mus.) cod. 34. *λει-* ἐ *μῶσι* Schrevel, *τοῖς Λίβυσι* Is. Voss., quod placet. Mox *τοῖς π* cod., *παρὰ* omisso *τοῖς* (l. *τίς*) Mus. 35. Sic codex, *λωτὸν τενερογλῶττες* Mus., *τερενώπεα* Meinekius Philol. XIII p. 554. Conicio: *Λωτοφάγοις. χόρτος — αὐλῶν. Λωτοῦ τ' ἔρωτες·* .... Vid. SCR. 36. Dorice pro *λουτρὸν* Ahrens II p. 205. — (*ε*) Mus. 37. [*ν*] Mus. 38. *λώπτω* Cyr. 39 Zon. 1326 (liber unus *λώπω*) per *πηδῶ* interpretantur. V. Lob. rhem. 43. *Λοφίξαλος* coni. Meinekius Philol. XIII p. 554, forte *λόφῳ ἴξαλος ἐμπηδήσας·* ..... 39. *λώφαρ* cod. 40. Dorice. 41. Pro *λωφῆσαι* altero malim *λωφήσειε* ex Apoll. lex. 109, 24. 44. *ὠφελιμόνων* cod., *ὠφελιμωτέρων* Mus. Coni. *λώϊον ὄν· ὠφέλιμον ὄν. λωϊόνων· ὠφελιμ(ωτέρων, ἀμειν)όνων* Mein. 47. Lob. Parall. p. 118. Vide *ὀνόφ*. 48. *λωῶν* cod., *λῴων* Mus. Quae sequuntur spuria sunt. 1. *ἦδος* cod. ☐ *ἦδος* Mus. V. Procop. ad Iesaiam XIII 17 Hieron. in Ies. T. III p. 153. 4. *Λῶται* cod., em. Mus. 11. (*σ*) Mus.

M.

Μά· τοῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς τάξιν ἔχον συ[ν]ζεύγνυσι καὶ κατομύσει, καὶ ἀπομύσει, τοῦτ' ἔστι καὶ συγκαταθέσει καὶ ἀποφάσει, τῷ τε *ναί* καὶ τῷ *οὔ* ἐπιῤῥήμασιν. ἔστι γὰρ αὐτοῖς κοινόν

μαατρόν· μωρόν. Λάκωνες

μαγάδεις· αὐλοὶ κιθαριστήριοι. ὄργανον ψαλτικόν. ὅθεν καὶ τὸ ψάλλειν *μαγάζειν* λέγουσιν. Ἴων Ὀμφάλῃ· [ἢ]

μάγαδις αὐλὸς ἡγείσθω βοῆς.

ἀντὶ τοῦ ὁ συνᾴδων τῇ μαγάδι

μαγάδην· ὡραῖον κιθάρισμα

5. *μαγαδῖδες*· ὄργανα ψαλτικά

μαγαρίς· μικρὰ σπάθη

μαγαρίσκος· πινακίσκος

μαγάς· σανὶς τετράγωνος ὑπόκ[ο]υφος, δεχομένη τῆς κιθάρας τὰς νευράς, καὶ ἀποτελοῦσα τὸν φθόγγον. [ἢ τόκον προσφέρουσα μνᾶν μίαν

μάγγανα· φάρμακα. [δίκτυα]. γοη(τεύ)ματα

10. * *μαγγαν(ε)ία*· μηχανία

μάγγανα· μηχανήματα

μάγδωλος· οἰκοδόμημά τι

μαγέταν αὐλόν· τὸν [τὸν] μαγεύοντα τοὺς ἀκροωμένους

μαγεύειν· γοητεύειν. θεραπεύειν θεούς

15. *μαγῆες*· οἰκονόμοι δείπνου. ἢ τὰ ἄλφιτα μάττοντες

μάγιν· ἀσπίδα

μαγίδες· αἷς ἀπομάττουσι καὶ καθαίρουσι. καὶ μάζαι, ἃς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφωνίου κατιόντες

μαγίς· παλαθὶς ἄρτος

[*μαγίστωρ*· ἐπιστάτης. διδάσκαλος

20. *μαγιστόρους*· διδασκάλους. ἐπιστάτας]

SCR. 3. Ion. fr. 23 p. 570. 4. ADN. 5. Soph. fr. 218 p. 144, ubi Nauckius *μαγάδιδες* producto ᾱ cum Dindorfio praetulit. 17. Arist. fr. CCVIII. 19. LXX.

ADNOT. Collati sunt Cyr. 319. 63. 39. 1. Cf. Apoll. lex. 109, 25. — (ν) — κατομώσει — τὸ — τὸ cod., em. Mus. 2. Infra *μαῦρον* — ἢ μῶρον. [?] *ματρίους*· ἀβελτέρους. *μάτταβος*· μωρός. Supra *ἀγλαρόν*· μωρόν habuimus. 3. ἢ μ. γάδης αὐλὸς ἢ γηθηβοῆς — μαγάδη cod., μαγάδης — μαγάδι Mus., reliqua vitia HSt. ope Ath. XIV p. 634 C sustulit. Pro μαγάζειν haud scio an ex Theophilo comico ap. Ath. p. 635 A μαγαδίζειν sit reponendum. 4. μαγάδειν cod., μαγάδιον Mus. Reposui quod et ordo et apud Anacr. Athen. l. c. metrum postulat μαγάδην. Suspectum mihi ὡραῖον. 5. μαγαλίδες cod., em. Meinek. Com. III p. 179. 6. Σάγαρις coniecit Relandus, μαχαιρίς Pergerus. Vox barbara videtur, fortasse Celtica, ut similis μάταρις sive μάδαρις, quam Albertus conferebat. 7. Infra *μαργαρίσκον*· πιναχίσκον. „*Nisi forma vocis utrobique constaret, reponi maluissem Μαγαρικός*“ Hemsterh. ad Ar. Plut. 808. 8. μαγάς — φθόγγον agnoscunt C. 319, ubi ὑπόκουφος, C. 63 ubi ὑπόκρυφος legitur, Cyr. Marin. Suid. ἢ — μίαν Meinekius Com. IV p. 720 ad μναῖα refert, corrigens *μναῖα*· οὐσία, ἢ τόκον κτλ. 9. δίκτυα ad γάγγαμα pertinere suspicor. 10. μαγγανικαῖς μηχανίαις iungit Epiphanius I p. 69 D. (ε) inserui. 11. Forte *μάγγανον*· μηχάνημά τι. Cf. EM. 185, 35. Atque μάγγανόν τι Cyr. Mar. (319) porrigit. 12. Μαγδωλός? מגדל est *turris*, ut μαγδαληνή in Gl. N. T. p. 17 ἐξ πύργου redditur. 13. μαγεταναυλὸν cod., em. Mus. altero τὸν proscripto. Cf. Choerob. Cram. An. Oxx. II 272, 10. 15. μάχευες cod., reposui quod ordo requirit et posteriore explicatione confirmatur. Idem Guyetus Salmasius Vossius suaserunt. 16. *μαγίς*· τὸ σχουτάριον C. 63. Hebraicum latere מגן vidit Heinsius. 17. μαξαίας cod., μάζας Mus. 18. ἄρτου coll. Suid. μαγίς ἄρτου, quod haustum ex Iudic. VII 13 suasit Iunius.

μαγμόν· τὸ καθάρσιον· ἀπομάσσειν γὰρ λέγουσιν, ὅταν περικαθαίρωσι τοὺς ἐνοχλουμένους τινὶ πάθει

μάγνης· κυβευτικοῦ βόλου προσηγορία. καὶ ἄλλων πολλῶν λεγομένων ὀνόματα βόλων

Μάγνητες· ἔθνος Θεσσαλίας

μαγνῆτις λίθος· αὕτη πλανᾷ τὴν ὄψιν, ἀργύρῳ ἐμφερὴς οὖσα. ἡ δὲ Ἡρακλεῶτις τὸν σίδηρον ἐπισπᾶται

25. μάγον· τὸν ἀπατεῶνα. φαρμακευτήν. τὸν θεοσεβῆ, καὶ θεολόγον, καὶ ἱερέα, οἱ Πέρσαι οὕτως λέγουσιν

[μαγαυρόν· ὑπερῷον]

μαγύδαρις· ὀπὸς σιλφίου. οἱ δὲ ἕτερον τοῦ σιλφίου εἶναι μανότερον

μαγῳδή· ὄρχησις ἁπαλή· ἀπὸ Χρυσογόνου μάγου

μαδᾷ· ἐκρεῖ

30. μαδάλλει· τίλλει. ἐσθίει

μαδάλλοντες· τίλλοντες. ἐσθίοντες

μαδάρεις· τὰ πλατύ[τερα]λογχα τῶν κρεάτων. Κελτοί

μαδαρός· ἀραιόθριξ. ψιδνός

μάδεγμα· δέλεαρ, πρόβλημα. οἱ δὲ μάδευμα

35. μάδισος· δίκελλα. οἱ δὲ μαδιβός

μαδίσας· τὰς τρίχας ἀποβαλών

μαδόν· πόα. καὶ λεῖον

μάδος· τὸ ψίλωθρον

μαδρυνθήσομαι· κολασθήσομαι. ἐπιτριβήσομαι

40. * μᾶ· πρόβατα. Φρύγες

μᾶζα· ἄλφιτα πεφυρμένα ὕδατι καὶ ἐλαίῳ

μαζάκις· δόρυ Παρθικόν

μαζαγόας· ἐπὶ μάζῃ μεμψίμοιρος

μᾶζαν· ἀντὶ τῆς τροφῆς, καὶ τῆς μεμαγμένης κόπρου

45. μαζάρυγξ· τὰ ἐπὶ τῷ πότῳ ἐπιόντα

μαζεινὸς βοῦς· ὁ ἐξ ἀλφίτων

Μαζεύς· ὁ Ζεὺς παρὰ Φρυξί

SCR. 21. Soph. fr. 426 p. 185. 23. *B* 756. 24. Eur. fr. 571 p. 425. 25. Soph. OT. 387. 27. Theophr. VI 3. Cf. μάσπετα. 44. Ar. Pac. 1.

ADNOT. 21. μάγνον: Σοφοκλῆς Ὀδυσσεῖ. τὸν μέγαν (hoc aut μαγέα scribendum aut delendum est) τὸν ἀπομάσσοντα καὶ καθαίροντα Phot. 240, 10 corrupte pro μαγμόν. 22. βόλου cod., βώλου inepte Mus. Cf. Poll. VII 204 p. 322 Bekk. et μάνης. λεγομένων suspectum est. Nisi Εὔβουλος excidit, ut pro λεγομένων scribendum sit καταλέγων, possis: πολλάκις εἴπομεν. 24. Diogenian. schol. Ptol. Geogr. 7, 2 extr. Rank. de Hesych. p. 35. 26. Infra μέγαρον· — ὑπερῷον. L. μάγαρον, quo de cf. Eustath. 1387, 18 et Phot. 239, 19 ab Aelio Dionysio pendentes. 27. Poll. VI 67 Plin. HN. XIX 3 Diosc. III 94. μανώντερον cod. et Phot. 240, 15, ubi accentus omittitur. Nam ρίς (sic etiam Hesych.) manus recens. 28. μαγῳδία? 30. 31. μαγδάλλει et μαγδάλλοντες cod., [γ] Guyetus. Cf. μαλλάθοντες μοιμύλλειν et δαμάλλοντες. ΜΑΜΜΩΝΤΕC? — τίλλει ὗς, θύει (vel εὔει) coni. Lobeck. rhem. p. 234. 32. πλατύτερα λόγχα cod., post Toupium Em. IV 243 em. LDindorf. Thes. V c. 491. τῶν δοράτων Sopingus, latet aliud. *Mataris* vel *materis* quid sit vide ap. Interp. Strab. IV p. 196. 34. δέλεαρ] εἰς ἀφροδίσια, ut μαλοβολεῖν? 35. Infra μάσκη. 36. μαδήσας? 37. Confundit μάδον (a μάδος)· πόα et μαδόν pro μαδαρόν s. μαδῶν. 38. *Vitis alba est, quam alii* psilothrum *alii* madon *appellant*. Plin. HN. 23, 1, 21. 25, 7, 31. Herba est Boeotorum laudatissima, a Theophrasto IX 13, 1 μαδωνία appellata. Infra ψίλωθρον· ἔνιοι μαδόν (sic). Quod apponit Albertus μάρον· πόα non huc spectat. 39. ἀμαλδυνθήσομαι LDindorf. 40. Ordo μάδρυον postulat, h. e. μῆλα, ut πρόβατα imperiti hominis videri possit additamentum. 42. Cf. ἀμαζακάραν. 44. νεναγμένης cod., em. Mus. 45. Formatum est ut σαθάρυγξ. Sed cf. μάταν. 46. μαζινός Mus. Debebat μάζινος aut μαζηρός. 47. Cf. Boetticher Aric. p. 37 RGosche de Arianae linguae indole p. 25. Fallitur Gerhard Myth. I p. 166, 1. Ex Hesychianis huc pertinent Βαγαῖος et Μηδινεύς, quarum priore abusus est Ahrens Dial. II 567. Vide CKeil spec. onom. Gr. p. 28. Philol. IV p. 744.

μάζης ὤνιον· ἄρτου πρᾶσις
μαζίναι· μαζοί
50. μαζίον· ὀλίγον.....
μαζοί· μαζῶν
μαζονόμιον· κύκλον, ἢ ξύλινον πίνακα
μαζοπέπτης· ἀρτοκόπος
μαζός· μαστός. ὄχθος. τι(τ)θός
55. μαζοφορίς· ὅμοιον κανῷ
μαζῶντα· τὸν μάττοντα τὰς μάζας
* μαεῖται· μωρολογεῖ
μαθαλίδες· ἐκπώματά τινα. οἱ δὲ μέτρα, ὡς κύαθοι
μαθᾶμαι· ζητῶ
60. μάθας· μαθήσεως
μαθήματα· ἃ οἱ ὑποκριταὶ ἀνελάμβανον
μάθυιαι· γνάθοι
μαί· μέγα. Ἰνδοί
μαῖα· πατρὸς καὶ μητρὸς μήτηρ. καὶ τροφός. καὶ περὶ τὰς τικτούσας ἰατρός. καὶ ὀμφαλοτόμος. καὶ προσφώνησις πρὸς πρεσβῦτιν τιμητική, ἀντὶ τοῦ, ὦ τροφέ
65. Μαίανδρος· ποταμὸς Μιλήτου· ἄλλοι Καρίας. καὶ κόσμος τις ὀροφικός. καὶ εἶδος ἱππασίας παρὰ ἱπποδαμάσταις
μαίεσθαι· ζητεῖν, ἐρευνᾶν. καὶ μαιμάσσειν τὸ αὐτό
μαιεύονται· μαιοῦνται
μαίευσις·
μαιθαῦ· οἴμοι
70. μαίθη· καρδία πρὸς τοῖς ἱεροῖς. καὶ ὄνομα
μαιμᾷ· ἐνθουσιᾷ καὶ ὀξέως ὁρμᾷ. ἢ ὀρέγεται, προθυμεῖται
μαίμα· τῶν ὀρνίθων ἡ κοιλία

SCR. 52. Cratini? 58. Blaesi. 64. β 372. 65. B 869. 66. ξ 356. 68. Plat. Theaet. p. 150 B. 71. Aesch. Suppl. 895.

ADNOT. 48. πράσις cod., πράσιμον Kusterus. Sed nil mutant Suid. II 662, 3 aut Photius 240, 23. 49. μαζιναί cod., μάζιναι Lob. Proll. 220. Imo μαζίναι· μαζοί a μαζίνης, quo de pisciculo cf. Hesych. s. v. λαζίνης Ath. VII 315 F. 322 A VIII 332 B Theophr. fr. 12 de pisc. 2. Xenocr. de alim. c. 10 p. 32. 50. 51. Conicio μαζίων· ὀλίγων [μαζοί] μαζῶν, Meinek. ὀλίγον μάζης, Pearso μαζοῖο (Δ 528)· μαζῶν suasit. 52. μαζονόμενον cod., μαζονόμιον Heinsius, sed etiam μαζονόμον et μαζονομεῖον recte habent. μαζονομεῖον· κοῖλον Cobet Mnem. 1859 p. 34. De mazonomiis cf. Krause *Angeiologie* p. 67. 429. 56. μαζόντα cod., μαζῶντα Mus., μάσσοντα scribo. Similiter μαζεῖ C. 39 μάσσει Phot. 57. μαῆται Vossius. μάται· μωρολογίαι? 58. Ath. XI p. 487 C Lobeck. Proll. 96, 7. Krause Angeiologie p. 370. 59. μαθᾶμαι cod., μαθῶμαι Mus., μάθωμαι pro μάθω coni. Lob. rhem. 264. Malim: μῶμαι· ζητῶ coll. EM. 589, 42 Ahrens II 349. 60. Vid. Empedocl. 101 Karst. Hemsterh. ad Thom. p. 127. 62. Cf. γιμάσαι. ματύαι, μασύντης, μοσύνειν μάσταξ. μύλαι· σιαγόνες CDresd. Similia sunt etiam γναθμόν· τὸ μάγελλον (μάγουλον Rutgers) in Gloss. Oppian. p. 30 ed. Strunz et μάξιλα, σιαγών (*maxilla*) in Gloss. iuris. 63. Infra μάσι· μεγάλως et μασίγδουπος. Th. Mommsen *Unterital.* Dial. p. 275 Philol. VI p. 665. GCurtius Etym. p. 292 sq. 64. ἰατρίνη Gl. mss. in Proverb. Cyr. Mar. 63. 319. ἰατρὸς Hellad. Chrestom. p. 8. πρεσβύτην cod., em. Mus. 65. κόσμος] schol. epigramm. ap. Salm. HA. II p. 548, not. ad Ioseph. A. I. XII 2, 8. 9. I p. 591. 66. Cf. Apoll. lex. 109. — μαιάσσον cod., μαιώσσαν Mus. μαιῶσσαι editi, μαιῶσαι Albertus; em. Meinek. Theocr. p. 411. 67. μαιεῦνται· μυοῦνται cod., illud Thes. V c. 503 C hoc Vossius correxerunt. 68. 69. Separavit Mus. Excidit post μαίευσις explicatio μαιεία. 69. μαιεύσομαι·.... coni. Meinek. Philol. XII p. 615, quae improbans p. 633 scribit: Μᾶ· θαυ(μαστικόν) οἴμοι. 70. Barbarum videtur μαῖθ· ἢ et ὄνομα ad Phrygium Μάϊς (Append. prov.) referendum. 71. ἐνθουσιασμοί — ὁρμαί cod., em. Guyetus. Vide Ios. Frey de Aeschyli schol. Med. p. 36. Μαιμᾷ Musuro debetur: μαιμ., codex, quod μαιμαί fuisse videtur. 72. Cf. μίμαρκυς.

μαιμάοντι· ἐνεργῶς κινουμένῳ
μαιμάκτης· μειλίχιος. καθάρσιος
75. μαιμᾶν· ὀρέγεσθαι, ἐπιθυμεῖσθαι
μαῖμαξ· ταραχώδης
μαιμάσασα· οἰστρήσασα
μαιμάσσει· σφύζει. προθυμεῖται
μαιμώμενος· ὁρμῶν. ζητῶν
80. μαιμ[ον]ῶν· ἐνθουσιῶν
μαιμῶσα· ὀρεγομένη, προθυμουμένη. κινουμένη
[μαιμάωξ· κινουμένη. ἢ ἀδελφός]
μαιμώωσιν· ἐνθουσιῶσιν. ὀρέγονται, προθυμοῦνται
μαινάδες· αἱ Βάκχαι
85. μαινάδι· Βάκχῃ μαινομένῃ
μαινάς· Βάκχη
μαίνεται· ὀργίζεται. ὑλακτεῖ
μαινόλης· παράκοπος. ἔνθεος
μαινομένοιο· ἐνθουσιωδῶς κινουμένου, ἢ μανίας παρασκευαστικοῦ, μανιοποιοῦ
90. μαινομένου Διονύσου· μανίας ἐμποιοῦντος. ἢ ἐπὶ τοῦ οἴνου, μετωνυμικῶς· ἔκφρονας γὰρ ποιεῖ καὶ εὐκινήτους
[μαινοῶσιν· ἐνθουσιῶσιν]
Μαιονία· ἡ Λυδία
μαιούμενος· ἐκλοχίζων
Μαῖρα· κύων τὸ ἄστρον, ἢ ἀκμαιότατον καῦμα. οἱ δὲ τὴν σελήνην. [Ταραντῖνοι δὲ μαιρίην, τὸ κακῶς ἔχειν.] οἱ δὲ Προίτου θυγατέρα, Αἴθρας ἀδελφὴν εἶναι
95. μαίσωλος· ζῶον τετράπουν, γενόμενον ἐν τῇ Ἰνδικῇ, ὅμοιον μόσχῳ
μαίσων· μαγειρίον. ἄλλοι βορόν· ἀπὸ τοῦ μασ[σ]ᾶσθαι
μαιωθήσονται· λοχευθήσονται. γεννηθήσονται. θεραπευθήσονται
μαιωστᾷ· ἐρευνᾷ τῇ φύσει

SCR. 79. Aesch. Suppl. 182? pro τεθειμένος. 81. Cf. Soph. Ai. 50. *O* 542. 83. *N* 76. 85. *X* 460. 86. Soph. fr. Stob. Flor. 63, 6. 87. *Z* 101. 88. Lyrici poetae. fr. 78 p. 1057 Bgk. 90. ADN. 94. λ 326. 97. Iob. XXVI 5.

ADNOT. 73. μαιμαέντι cod., μαιμαῶτι Mus., quod μεμαῶτι scribebat Iensius, μαιμάοντε Meinekius. — Forte μεμάοτε· (μανέντε) ἐνεργῶς κινουμένω, δυϊκῶς (*N* 191); ἐναργῶς cod., μαιμῶ· τὸ ἐνεργῶς κινεῖσθαι Theogn. 10, 7. 74. Plutarch. de cohib. ira p. 458 B. 76. Lob. Parall. 136 Path. El. 21 Doederl. Glossar. p. 95. Μαίμαχον· τὸ χαλεπὸν καὶ δύσμαχον· τραγικὴ ἡ λέξις Phot. 241, 14 (cf. Arcad. 51, 12) μαιμάχης· ὁ ὑβριστής Theognost. 10, 6 Zonar. 78. σφίζει cod., em. Phot. 241, 20 Suid. Cyr. 63. 319 apud quem etiam per μολύνει explicatum video. Cf. ἐμαίμασσε. 79. ζητῶν ad μώμενος refero. 80. μαιμόνων cod., μαινοῶν Mus., em. Is. Voss. μαιμώων Heinsius. 82. μαῖμων sic (h. e. ὅμαιμων)· ὁ ἀδελφός Cyr. 63. κινουμένη ad μαιμῶσα pertinet. 83. μαιμωῶσιν cod., em. G. Apoll. lex. 109, 31. 90. Sublata separante distinctione Abreschius hunc articulum cum proxime praecedente connectit. Est enim Homeri *Z* 132 μαινομένοιο Διωνύσοιο ubi schol. μανιοποιοῦ. — Cf. Phot. 242, 5. 91. μαιμῶσιν Salmasius. Nec audiendus videtur Phot. 242, 7 (Suid. Theognost. 10, 3 EM. 579, 35 Cram. AO. II 357, 26) μαίνω ponens. 92. Μαιωνία cod., em. Mus. 94. Μαίρα cod. Mus. — σελήνη] Empedocleum ἱλάϊρα σελήνη vel ἱλάειρα latere suspicatur Meinekius. Cf. gl. ι 517. μαιρίην (μαιριῆν Mus.)
τ
— πρὸ τοῦ θυγα αἴθρας ἀδελφοῦ cod., em. Mus. Quae uncinis circumscripsi post εἶναι collocanda videntur. „Μαριειν· ὀχλεῖσθαι πυρέττειν et μαιρίην τὸ κακῶς ἔχειν *Hes. non dubito arcessere ab obsoleto* μαίρω, unde Μαῖρα et μαραίνω.“ Lob. rhem. p. 205. 95. γενόμενος cod., em. Mus. — Vid. C. Gesner ad Aelian. HA. XV 15. Lob. Proll. 134. 96. μαγειρεῖον Mus. Coni. μάγειρον aut μαγείρων (ὑπηρέτης); cf. Hesych. v. τέττιξ et μούσωνες. Ath. XIV 659 A. βόρον — μασσᾶσθαι cod., illud ego alterum Heinsius correximus. 98. μαιωστᾷ· ἐρευνᾷ τῇ φύσει cod., μαιῶσθε· ἐρευνᾶτε e lex. Stephani Pearso et μαιῶσαι· ἐρευνᾶν, διφῆσαι Lob. Soph. Ai. p. 351 parum probabiliter. Latere videtur μαίωτρα praemia obstetrici persolvenda. Corrupte etiam Cyr. 39 μαίωτρα· τὸ ῥεῦμα.

100. [*Μαίωτα· λίμνην.*] [*Μαιονά φασιν εἶναι ποταμὸν τῆς Ἀχαΐας, καὶ*] *Μαιῶτιν λίμνην ἐν Ἑλλάδι*
μάκαρ· μακάριε, εὐδαίμων
μάκαιρα· τελεία. εὐτυχής. τιμία
μάκαρες· μακάριοι, εὐδαίμονες, ἅγιοι
μακαρία· βρῶμα ἐκ ζωμοῦ καὶ ἀλφίτων
5. *μακαρίνη· ἀνδράχνη*
μακάριος· ὁ πάντοτε ἐν ἀγαθῷ ὤν, εὐδαίμων
μακαριότης· εὐδαιμονία
μακαρίτης· ὁ τεθνεώς. ὁ μακάριος. ὁ νεκρός
μάκαρος· μακαρίου
10. *μακάρων· εὐδαιμόνων, μακαρίων*
Μακάρων νῆσος· ἡ ἀκρόπολις τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν
μακεδνὰ σκῦλα· τὰ οὐράνια καὶ μεγάλα. ἢ ὅτι τρόπαια μετέωρα ἵσταται
μακεδνή· μηκεδανή. μακρά. ὑψηλή
15. *μακέλα· φράγματα, δρύφακτοι*
μακέλ[λ]η· δίκελ(λ)α. πλατὺ σκαφίον .... δὲ τῆς μακέλλης ὁ στελεός
* *μάκελος· δρύφακτος*
μάκελλα· τὰ αὐτά
μακεσίκρανος· ἔποψ. διὰ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καθάπερ λόφον. καὶ κορυθαίολον αὐτὸν λέγουσι. πολυώνυμον δὲ [λέγεται] τὸ ζῶον· σίντην τε γὰρ αὐτὸν καὶ ἀλεκτρυόνα καὶ γέλασον λέγουσι
20. *Μακεττία· ἡ Μακεδονία*
μάκιστος· πορρώτατος. ὄφελος ἔχοντα
* *μακιστήρ· βέλος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεγάλου*
* *μάκιστι· λοιμός*
Μάκκος· βασιλεύς

SCR. 100. ,*Ἑλλάδι*] *sc. Platonis fabula*' Mein. 1. *Γ* 182. 3. *ξ* 83. 6. Iungit Plat. Civit. I p. 354 A. Lex. Armach. e Ps. I 1. 7. Plat. Legg. II p. 661 B. 8. Arist. fr. I vol. II 2 p. 1148 et Menander ap. Phot. l. c. 9. *α* 217. 10. *Λ* 339. 12. Tragici incerti. 13. *η* 106 (Apoll. lex. 109, 34). 16. 17. *Φ* 259. Aesch. Ag. 526. 21. 22. ADN.

ADNOT. 100. *Μαιῶτιν λίμνην* Mus. Proscripsi. Nam neque *Μαιῶται καὶ Μαιῶτιν λίμνην* neque *Μαιῆτιν καὶ Μαιῶτιν λίμνην* satis placuit. Neque statim subiecta loco suo legi sed ad gl. 92 pertinuisse apparet e Steph. Byz. 426, 13: *Μαιονία· ἡ Λυδία ἀπὸ Μαίονος ποταμοῦ τοῦ περὶ τὴν Ἀχαιίδα γῆν ῥέοντος*, ubi *Ἀσιάδα* suadebat Berkelius. — *Μαίωνα* cod., em. Meinekius; *Ἀσίας* Berkel. 4. Coraes ad Heliod. II p. 75. GCurtius Etym. p. 289. 5. Lob. Proll. 218. 8. Photius 242, 11. Schol. Aeschyl. Pers. 633. 11. *τὸ παλαιόν, ὡς Ἀρμένδας* addit Phot. 242, 21 (l. *Ἀρμενίδας* vel *Ἀρμένδας*, cf. Fiorill. Herod. Att. p. 117 Porson Tracts 286 Meinek. Euphor. p. 116 Unger Parad. 353 Bernhardy ad Suid. 667). 12. *μάκεδνα* codex. 15. *κάγκελοι* Albertus. Latinum *Maceria* et *Macellum* contendit Thes. V c. 518 B sec. Varronem L. L. 5, 146: *Forum clitorium — Ea loca etiam nunc Lacedaemonii vocant* macellum, *sed Iones ostia hortorum* macellotas *hortorum et castelli* macella. Cf. GCurtius Etym. p. 289. 290. 16. (λ) et *πλατεῖα* Mus. Cf. Apoll. lex. 109, 33. — *Μακέλη* scripsi et lacunam indicavi. 17. 18. Prius cum 115, posterius cum 116 iungendum. 19. *ὅθεν καὶ κορυθαίολον* Heinsius. *σιήτην — ἀλεκτρυῶνα* cod., em. Salmasius et Musurus qui etiam *λέγουσι* pro *γέλους* reposuit. Post *ἀλεκτρυόνα* Heinsius *ἄγριον* inserit coll. *ἔπωπα*. 20. *Μακετία* Heinsius. Sed cf. *Μάκεττα* et *Μάκεσσα* ap. Scymn. 657. 21. *ὄφελος*] Apposite Arnaldus Lect. Gr. p. 91 monet Soph. Philoct. 850 usurpasse *μάκιστον* pro *μέγιστον εὐσύμβολον σύμφορον* ut ibi veteres explicant. 22. *μαχίστηρ* cod. Priorem explicationem interp. ad Aesch. Suppl. 466, posteriorem ad Aesch. Pers. 700 referunt. Sed infra *ματίς* similiter explicat *μέγας. τινὲς δὲ ἐπὶ τοῦ βασιλέως*, ut haud sciam an h. quoque l. altera expositio post 124 sit retrahenda. Ad *μάκιστος* referebat Pearso. 23. Non liquet. *Μαριεὺς ἀλοιμός* dixit Soph. fr. 67. 24. *Μάκκος* Arcad. 50, 9 inter disyllaba *κύρια* in *ος* ponit. Adde EM. 707, 44 Lob. Path. El. p. 113. Isidori Pelus. epist. III 4, cf. Boetticher Aric. p. 22. Reicienda igitur VVDD coniectura *Μάλχος*.

125. *μάκ(κ)ορ·* ἐργαλεῖον γεωργικόν, ὡς δίκελ(λ)α
μακκούρᾳ· χειρὶ σιδηρᾷ, ᾗ χρῶνται πρὸς τοὺς ἵππους
μα(κ)κοᾶν· παραφρονεῖν. προσποιεῖσθαι μὴ ἀκούειν
μακούνιον· δίκτυον κιχλῶν, ὅπερ τινὲς *νεφέλην*
μακρά· μεγάλη.... εἰώθασι γὰρ οἱ (κατα)δικάζοντες ἐν τῷ γραμματ(ε)ίῳ μακρὰν γραμμὴν ἕλκειν, ὁ δὲ ἀπολύων μικράν
30. *μακρακές·* τὸ εὔκυκλον
μακρηγορία· μακρὰ διάλεξις, ἢ ὑπαγορία
μακρῇσι· μεγάλαις
Μάκρις· Εὔβοια ἡ νῆσος
Μακρόβιοι· αἱ νύμφαι. Ῥόδιοι
35. *μακρὸν ἄϋσε·* μεγάλως ἐβόησεν
μακρὸν ὀχῆα· τὸν μακρὸν (μοχλόν) τὸν συνέχοντα
μάκται· οἱ μάττοντες τὰς μάζας
μακτήρ· ἡ κάρδοπος. ἡ πυελίς. [καὶ διφθέρα. καὶ ὀρχήσεως σχῆμα
μακτήριον· ἱλαστήριον. κάλυμ(μ)α ἱερὸν κρύφιον. ἢ κύκλος ξύλινος
40. *μάκτρα·* ἀβάκιον, ἔνθα μάσσουσι τὸ ἄλευρον
μακύνεται· μεγαλύνεται. ὀρθοῦται
μακών· βοήσας
[*μάλαγμα·* ἴαμα
μάλα· ἄθροισμα. βούνισμα]
45. *μάλα βούλεται·* πάνυ, σφόδρα, λίαν, μάλιστα, ἄγαν
μάλαγμα· ἴαμα
μάλ[α]' εἰκότως· πάνυ πρεπόντως
μάλαι· μασχάλαι
μαλακία· νόσος. βλακία. εἶδος δὲ ἰχθύων, τευθίδες καὶ σηπίαι, μαλάκια
50. *μαλακίζεσθαι·* ἀσθενῶς διακεῖσθαι, νοσηλεύεσθαι
μαλακίννης· παρθένος
μαλάκιον· γυναικεῖον κοσμάριον

SCR. 27. Ar. Eqq. 395. 31. Pind. Pyth. VIII 31. 32. *N* 782. 33. Callim. Del. 20. 35. *Γ* 81. 36. *M* 121. 40. Aristoph. fr. XVI p. 1123. 42. *κ* 163 (Apoll. lex. p. 109). 45. *O* 51. 47. Plato Civ. III p. 413 C. 49. Aristot. HA. I 6. 52. Arist. Thesm. fr. VI p. 1079.

ADNOT. 25. (κ) Is. Vossius recte. Cf. *βάσκη* et *μάσκη* pro quibus Lacones *μάκκορ* assumpserunt. (λ) Mus. Cf. Lob. Parall. p. 216 Proll. p. 106, 3. 26. Strigilem intellegit Albertus, quo instrumento ferreo, manus formam habente, uterentur hippocomi ad perfricandum equos. Cf. *ὅρπη·* σίδηρος ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν et *ἀγγόρπης* (l. ὅρπη)· ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν σιδήρῳ (l. σιδήρῳ, ᾧ τ. ἐ. τ.) — An *ἵππους*? 27. (κ) om. cod. 28. Cf. *νέφεα*. 29. *μεγάλα — δικάζοντες — γραμματίῳ* (— *τείῳ* Mus.) cod., em. Sorberius et Heinsius coll. *γραμμὴ μακρά*. 30. Non expedio. 31. *μακρηγορίας·* μακρὰς διαλέξεις ἢ ὑπαγορὰς ἢ φλυαρίας C. 319, *ὑπαγορίας* C. 63. *ὑφαγορίας* Lob. Parerg. 702. 36. *μακρονήχια* cod., correxi. 38. *μάκτηρ* codex. *διφθέρα*] Hoc, nisi *μάσθλης* (*μάσκλης* male libri nonnulli Pollucis VII 93) scribendum, ad *μαλακτήρ* s. *μάλαγμα* spectare videtur; sic enim nautae et tactici vocant, quod nostrales *Puffer* appellare consuevimus, h. e. pelles alga refertas, quas lateribus navium et muris appendunt, ne quid attritu detrimenti capiant. *ὀρχήσεως*] *μακτρισμόν* vocat Athen. XIV 629 C et cod. Heidelb. C Poll. IV 101 (*βακτριασμός* AB). 39. *ἱλαστήρια κάλυμα* cod., em. Mus. — *ἱερῶν κρυφίων*? Glossa obscura; *κύκλον ξύλινον* ad *μάκτρα* referunt. 44. Fuit cum locum Soph. El. 1410 respici crederem *μάλ' αὖ θροεῖ τις*. Sed haud dubie glossa cum praecedente sic coniungenda est, ut *μάλα* eiciatur: *μάλαγμα·* ἴαμα, ἄθροισμα, βούνισμα. (*βύσμα*?) Aberrarunt a gl. 146. 45. *τί βούλει* cod., em. Albertus coll. Hom. Il. *O* 51. 47. *μάλα εἰκότως* cod. Phot. C. 319, correxi. 49. *νόσος δλιγιστῇ* (sic) C. 39. 51. *Μαλάκιννα·* ὄνομα παρθένου Lob. Proll. 225. Sed vide *μαλκενίς μέλκιον* (et *μαρνδνς* a. St. Byz.). 52. *μαλάχιον·* κόσμος χρυσοῦς γυναικεῖος. οὕτως Ἀριστοφάνης Phot. *μαλάκιον* Poll. VII 96 V 98. *μολόχιον* Clemens Alex. Paedag. II 11 p. 754, pro quo Ducangii Cyrillus et C. 39 *μολούχιον·* κόσμος γυναικεῖος exhibent vitiose.

μαλακὸν ἱμάτιον· τετριμμένον. Κῷοι δὲ εὐμετακόμιστον. ἢ πολυτελές. ἢ ἁπαλόν
μαλακὸν περὶ κῶμα· ἁπαλὸν κοίμημα
[μαλάγας· ἄδησυς. θύλαξ, ἀσκός]
μαλακός· μαλθακός. ἔκλυτος. γυναικοήθης
μα(λα)κόστρα(κα)· καράβους καὶ καρίδας
μαλακῷ· ἁπαλῷ, τρυφερῷ, ἡδέϊ
μαλάνιον· σάκκος
[μαλάντερον· μαλανώτερον]
μαλάξαι· πραῦναι
μάλα σαφῶς· πάνυ φανερῶς
μάλασσος· τράχηλος
μαλατῆρες· ναῦται
μαλατθᾷ· αἱμωδιᾷ
μάλα τι τῶν ἀποκρύπτων
μαλαφῶν· ζητῶν
μαλάχη· μολόχη
μαλάχιος· ἰχθῦς ποιός
μάλα ὤν· λίαν, πάνυ
Μάλεοι ὄρειοι
μαλεροῖο· καυστικοῦ
μαλερόν· καυστικόν. μαραντικόν. ὀξύ. λαμπρόν. ἰσχυρόν. ἀσθενές
μαλερὰς φρένας· ἀσθενεῖς. καὶ ξηράς, καυστικάς
μάλε(υ)ρον· ἄλευρον. στέας
μάλη· [χλαῖνα.] μασχάλη. [μαλάχη]
μαληκῷ παιδίῳ· χοιριδίῳ δεσμῷ. τροχήλια καὶ παγὶς μαλικῷ καλοῦνται
[μαλητέον· ζητητέον]
μάλθαν· κηρὸν ἁπαλὸν ἤσθιον

SCR. 54. Ξ 359. σ 200. 57. Aristot. de respir. c. 12. 58. Ω 678. 59. 60. ADN. 68. Hesiod. Opp. 41. 71. δ 514. 72. Ι 242. 73. e. g. Soph. OT. 190. 75. Achaeus fr. 15 p. 588. 79. Arist. fr. p. 1007.

ADNOT. 53. *Κῷοι* suspectum. 54. *περίχωμα* cod., em. HSt. 55. Imo *ἀμολγός* vel *μολ-*
δ'
γός, *bulga*. *θύλαχος* Sopingus. 57. *μακοστρα*. — *καρι* cod., em. Mus. 58. *ἤδει* cod., *εἴδει* Mus. male. 59. *βαλάντιον* coni. Alb., *μαλάγας* conferebat Voss. Thes. V c. 548 C. Suspicor *μελάνδετον σάκος*·... (Aesch. Sept. 43). 60. *μελάντερον· μελανώτερον* (Δ 277) Guyetus. 62. *πρανῶς* addit C. 319. 63. Coni. *μάννος· περιτραχήλιος κόσμος*. An *λάκκος τραχήλου* h. e. iugulum? 64. Cf. *ἀμαλα*. An *ἐλατῆρες*? 66. *μάλα, τί* cod., *μάλα τί* sublata distinctione Mus.; *μαλάττων* pro *μαλάζων* *sub alas recondens* coni. Hemsterh. coll. *μασχαλήττει*; [*μάλα*] *μαλαφῶν· ζητῶν τι τῶν ἀποκρύπτων* Pergerus. Possis *ἀμαλάπτων· ἀποκρύπτων* coll. *ἠμάλαψε*. sed verum vidisse videtur Musurus. 67. *μηλαφῶν*? 68. Moer. p. 263 C. 319 Matthaei Anecd. I p. 4. 69. Vid. *Σελαχίας*. 70. *μαλαῶν* cod. 71. Imo *Μαλειάων ὄρος*, unde etiam Suidas vitiosum *Μάλειων ὄρος* recepit, e δ 514. Fortasse 170. 171 in unam coagmentandae sunt obliteratis verbis *λίαν πάνυ* (quae spectant sane ad *μάλα ὤν*) hunc in modum *Μαλειάων* [*λίαν πάνυ*] *ὄρος*. 73. 74. *ἀσθενές* suspectum. Cf. *ἀμαλόν* et *ἀμαλλόν*. 75. *μαλερόν — στέας* (*στέαρ* Mus.) cod., em. Guyetus. Cf. Hellad. ap. Phot. 531, 17 Phot. 244, 11, qui Achaeo testimonium denunciat, EM. 573, 41 Cram. I 274, 18 Zonar. p. 1334. 76. *χλαῖνα* fortasse ad *μαλακή* spectat, *μαλάχη* e dittographia natum. 77. *μαλικᾷ πέδᾳ — μαλικᾷ* Mus., qui si verum vidit, idem est atque *πούρταχος*, *πύσσαχος*, *χυρροίδιον*. Sed fortasse *μαληκῷ παιδίῳ* seorsim collocandum: *μαληκός* enim pro *μαλακός* agnoscunt Arcad. 51, 19 Theognost. 59, 11. 26. 78. *ματητέον* et mox *ματεῖς* pro *μαλιεῖς* coni. Thes. V c. 550. Ac *ματητέον* usurpat Herodot. VII, ubi alii *μετετέον*. 79. *μαλθακηρόν· ἀπαλῶς* codex, em. Vossius, licet *ἤσθιον* quid sit non perspexerit. Verba Aristophanis esse *μάλθαν ἤσθιον* vidit Thes. V c. 552 B Meinek. IV 304 n. V p. 62. Cf. etiam Bonitzii *Zeitschr. f. oester. Gymn.* 1857 p. 95.

180. *μαλθακόν·* ἀγαθόν. μαλακόν. ἡδύ. προσηνές. τρυφερόν. ἀσθενῆ
μαλθάσσειν· μαλάσσειν. πείθειν
μάλθη· μεμαλαγμένος κηρός. ἢ μαλακία. καὶ τρυφ[ερ]ή
μάλθη· ῥύπος ξηρός
μαλθώσω· μαλακώσω
85. *Μάλ.ια·* ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς
μάλιαν· εὔφημον, ἥσυχον, πραεῖαν
μαλιή· τὸ περὶ τὰ ὑποζύγια πάθος, ὅτε βήττῃ
Μαλιεῖς· [ζητεῖς]
μάλιον· μᾶλλον
90. *Μάλικα·* τὸν Ἡρακλέα, Ἀμαθούσιοι
μαλίρ· γῆ κιμωλία
Μαλίς· Ἀθηνᾶ. λαπάρα. ἄφθα. φλεγμονή
μάλιστα· λίαν, πάνυ, πλέον, σφόδρα, μᾶλλον
μαλιωτέρα· προσφιλεστέρα
95. *μαλκενίς·* ἡ παρθένος. Κρῆτες
μάλκην· τὸ ἐπικόπανον. Πάριοι
μαλκίειν· τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπάσθαι τὰς χεῖρας
μαλκίετον· μαλακῶς καὶ ἀσθενῶς ἔχετον. ἐπιεικῶς δὲ τοὺς ὑπὸ κρύους κεκμηκότας μαλκίειν λέγουσι
μαλκιώτατον· μαλακώτατον
200. *μαλκόν·* μαλακόν
μαλλαθόντες· ἐσθίοντες
μᾶλλον· πλεῖον. μάλιστα
μᾶλλόν πως· ὅσον
μαλλός· τὸ ἔριον. καὶ ἡ καθειμένη κόμη, ὁ καὶ κρέξ καὶ σκόλλυς. καλεῖται δὲ καὶ τὰ ποίμνια. ὅθεν καὶ μαλ[λ]ῶτιν καλεῖσθαι τὴν Ἴδην, διὰ τὸ πολυπρόβατον εἶναι. καὶ λευκός
5. *μάλλυκες·* τρίχες

SCR. 80. Arist. fr. inc. CCX p. 1215. 81. Cf. Aeschyl. Prom. 1007. 88. Demosth. 1379, 22. Thuc. III 92. 89. Tyrtaeus fr. 12, 6 p. 323. 92. Hipponact. fr. 64 Bgk.

ADNOT. 80. Cf. *ἀκαθόν*. — *ἀγαθόν. Μαλακόν· ἡδύ* cod., continua serie legebat Is. Voss.; *ἀσθενές* sine caussa Mus., *νεογνόν* addit C. 39. 82. Ad *τρυφερή* cf. schol. Theocr. VII 105, ad *μαλακία*, quae de *μάλκη* exstant ap. schol. Nic. Ther. 382. 83. *κηρός* lens. Luc. Hes. p. 154. 85. *Μαλία* cod., imo *Μάλεια*. 86. *μάλειαν* Mus. Coni. *ἀκαλάν* vel *ἠκαλέαν*. Sed vid. EM. 584, 16. 87. L. *μάλιν* vel *μαλιασμός· μάλις*. 88. Cf. 178. Mihi *ζητεῖς* spurium videtur. 89. *μάλ(ι)ον· πλέον* C. 319. Ap. Eustath. 1643, 32 *μάλλιον*, quod Thes. non debebat praeoptare. Cf. Boeckh. C. I. I p. 737 Ahrens II 388 et nos in Philol. I p. 639. 90. Ortum ex Hebr. מלך vel Syriaco ܡܠܟܐ 91. *μαλιργή* cod., em. Pergerus. Glossa Laconica. 92. Ineptiunt interpretes. Confundit *Μαλίς Ἀθηνᾶ* et *μάλις*. Cf. Philol. I p. 640. 95. Cf. *κοττάνα μαλακίννης* et *μέλκιον*. G. Curtius Etym. p. 290 praeeunte Isidoro statuit, *μαλκενίς* ad *μαλκός* s. *μαλακός* eandem habere proportionem atque latinum *mulier* ad *mollior* (h. e. molvior *μῶλυς*). Meinekius ab *ἔνος* (*ἔτος*) derivat, comparans *teneris annis*. 97. *μαλκιεῖν* cod. Cf. Cobet. Var. Lectt. p. 130 — 132, qui mox pro *κεκμηκότας μαλκιῆν* (*μαλκιῆν* Mus.) *κατεσκληκότας μαλκίειν* corrigit. 200. Vid. OSchneider ad Nicand. p. 32. Paus. VI 23, 3. 1. Conferunt *δαμάλλοντες* et *μαδάλλοντες* aut Ruhnk. secuti corrigunt *ἀμαλάπτοντες*. *Μαμμᾶν ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς ἐσθίειν* Hes., unde *μαμμῶντες* possis. 3. *μᾶλλον· πῶς* codex. 4. *καθημένη — μποινία*
μ
cod., *καθειμένη —πηνία* Mus. *ποίμνια* Salmasius, recte; nam archetypus habuit *ποινία*. — *ὁ κέκριξ* et *μαλλωτήν* cod., em. Meinek. Anal. Alex. p. 270 et delect. p. 151. „*Manifestum est*, inquit, *diversissima hic temere coniuncta esse, μαλλός* cincinnus *et μᾶλα* (*μῆλα*) pecora. *Ac quemadmodum pro μαλλωτήν scribendum est μαλῶτιν* pecorosam, *ita ne de μαλλός quidem, quod per λευκός explicat, hinc aliquid certi eruas.*“ 5. Cf. gl. ι 247.

μαλ[λ]οπάρανος· λευκοπάρειος
Μαλ[λ]όεις· Ἀπόλλωνος ἐπίθετον, ἢ ἐπώνυμον
μαλοσόα ὁδός· ᾗ τὰ πρόβατα βαδίζει
μάλουρις· λευκόκερκος. καὶ ἥτις τὴν οὐρὰν ἔχει λευκήν
210. *μάλουρος·* λεύκουρος
μαλόχιον· σπαθητόν
μάλ' ὦκα· πάνυ ταχέως
Μαμαγκία· ἐν Κλαζομεναῖς τόπος
μάματα· ποιήματα. βρώματα
15. *ματατίδες·* ἀναδενδράδες. Δύλοπες
Μάμερτος· Ἄρης
μαμάτραι· οἱ στρατηγοί, παρ' Ἰνδοῖς
μα(μ)μάκυθος· μωρός. ἔστι δὲ καὶ δρᾶμα πεποιημένον Πλάτωνι
* *Μαμβρή·* ἀπὸ ὁράσεως
20. *μαμμᾶν·* ἐπὶ τῆς παιδικῆς φωνῆς. ἐσθίειν
μάμμη· ἡ μήτηρ τῶν γονέων. ἢ ὑποκόρισμα μητρὸς ἐκ παιδίου. Ἀττικοί
μαμμικόν· μητρικόν
μάμμος· οἰκέτης
* *μαναύεται·* πανέλκεται
25. *μανάκις·* ὀλιγάκις, σπανίως. ἢ πυκνά
μανδαλωτόν· φίλημα ποιὸν οὕτω καλεῖται
μανδοτά· σημεῖα
Μανδραγόρας· ὁ Ζεύς. καὶ εἶδος βοτάνης, οἰνικὸν καὶ ὑπνωτ(ικ)όν
Μανδραγορῖτις· Ἀφροδίτη

SCR. 212. *B* 52. 13. Hipponactis? 19. Genes. XIV 13. 20. ADN. 25. Plato comicus l. c. 26. Ar. Thesm. 132. Ach. 1201.

ADNOT. 6. *μαλοπάρηος* unice verum videtur Thes. V c. 556. Sed ap. Ath. XIV 636 D *χαλκοπάραα* PVL *χαλκοπαρ$^{\eta}$αα* A exstat, quod *χαλκοπάραα* videtur. 7. [λ] Salmas. in Solin. p. 46. Cf. Meinek. Delect. p. 151 Ahrens Dial. II 507. *Μαλόες* e Callimacho affert Bekk. Anecd. III 1187. 8. *μαλόσα* cod., em. Salm. coll. *μηλοσόη*. Rhodiorum est haec glossa. 9. *λευκοκέρως* cod., em. St. — *οὐράν* Sopingus pro *θύραν*. Cf. Meinek. Delect. p. 152. 11. Hoc s. v. *χαλασίριτα* latere videtur. 13. Cf. *Κῶνος*. 14. *ποιὰ βρώματα* Nauck. Ar. Byz. p. 154. *μάγματα· πέμματα βρώματα* vel *μάματα· νοήματα*. (*μάγματα·*) *βρώματα* Meinek. Philol. XIII 509. Cf. Lob. rhem. p. 31. 15. *Δώλωπες* cod., em. Mus. Cf. Lob. rhem. p. 10 n. Hoc etiam polyonymia accensendum. Vide mihi Hes. s. vv. *ἄγγαθος ἀταισόν βῆκα ἔργατις κενεά πεταιτά ἀμαξίς* et *ἀμάμαξυς*, ad quae *ματίδες* adludit. 16. Vid. Tzetz. ad Lycophr. 938. Et. Gud. 379. 12. Preller Röm. *Myth.* p. 297. Gerhard § 964, 2. 968, 6. 8. 996, 8. 18. (*μ*) Phot. 245, 11. Cf. schol. Arist. Ran. 1021. 19. ממרא (*de visione* Hieronym.) Urbs Hebron, dicta a cive Mambre. 20. *Ἀργεῖοι τὸ ἐσθίειν. οὕτω Καλλίας* Phot. 245, 12. *μαμμίαν: Ἀττικοὶ τὴν μητέρα ἀπὸ τοῦ τὰ παιδία μαμμᾶν τὸ φαγεῖν λέγειν* id. 245, 16. Cf. *βρῦν*. 22. *μικρόν* cod., *μητρικόν* Meineke. — *Μάμμικον* Thes. Add. V. Laconice pro *πάνσμικρον* dictum accipit Koen. ad Greg. Cor. p. 282. Neque duplici κ opus esse in voc. *μικκόν* e Choerobosco ap. Cram. Oxx. II p. 240, 8 apparere, qui utrumque recte habere affirmet, et *μῖκκόν* corrupta litera ῐ, et *μῖκόν* producta. Verba *ἐκ παιδίου* cur huc pertinere videantur Thes. V c. 559 A non intellego. 23. Adludit ad *μάνης*. 24. Corrupte pro *μαρύεται· παρέλκεται*. Meineke. 25. *μὴ πυκνά* recte Mericus Casaubonus, nil mutat Tittmann. ad Zonar. c. 1334, *μανάκις* pro *μυριάκις* (*πανράκις*?) afferentem. Error lexicographorum nascitur e locis veterum scriptorum *μανόν* et *πυκνόν* iungentibus, e. g. Empedocl. 230 Karst. *ἴσω μὲν πυκνὰ τάδ' ἔκτοθι μανά*. 26. Phot. 245, 22 ubi pro *δραπετον* lege *δρεπτόν*. 27. *Ζάνδοτα· διοσημεῖα* vel *μάνδα* pro *βάνδα* coni. Alb., alii *mandata* alii Hebr. *μάννα*, unde *μαννοδότα* in orac. Sibyll. 2, 348, latere auspicantur. 28. *οἰνικόν* Cyr. Alb., *οἰνικοῦ* Lex. ms. Alb., *φοινικοῦ(ν)* Cyr. 63, *οἰνωτικὸν* Meineke. *ὑπνωτόν* cod., em. Hemsterh. ad Lucian. Tim. p. 96 Phot. 246, 1 C. 319. Hesych.: *ὑπνωτικόν· ὁ μανδραγόρας*. 29. *μανδραγορίτις* codex. Forte confundit *μανδραγορίτης· οἶνος* καὶ *μανδραγορῖτις· Ἀφροδίτη*. Vid. Gerhard Myth. I p. 401.

230. μάνδραι· ἕρκη, φραγμοί, αὖλαί, σηκοὶ βοῶν καὶ ἵππων
μανδύας· εἶδος ἱματίου Περσῶν πολεμικόν. ἢ μαντείας
μανδύη· δόρυ, ὡς δρέπανον
* μαμωνᾶς· θησαυρὸς πλεονεξίας
* μανσούρ· κύων
35. * μανασσῆς· ἐπιλανθανόμενος
μανείην· μανῶ
μάνης· εἰς τὰς λάταγας
Μάνης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα [καὶ] βαρβαρικόν, καθάπερ Εὔβουλος ἐν Κυβευταῖς παρίστησι καὶ ἄλλων καταλεγομένων βόλ..
Μανέρως· τοῦτόν φασιν Αἰγύπτιον ὁμολογῆσαι πρῶτον παρὰ Μουσῶν διδαχθέντα, καὶ διὰ τοῦτο πᾶσιν ἀνὰ στόμα γενέσθαι, ὡς Κλέαρχος ἐν τοῖς περὶ Παιδείας ἱστορεῖ
40. μανία· ὀργή, θυμός. κότος
μανόν· ἀραιόν. μικρόν. ὀλίγον. χαῦνον
μανοστήμοις· ἀραιοστήμοις
44. μανότης· ἀραιότης
43. μανότατον· ἀραιότατον
45. μαντευόμενος· χρησμοδοτῶν
Μαντινέη· πόλις Ἀρκαδίας
μαντίον· ἀντὶ τοῦ μαν[τ]
μάντιος· μάντεως
μάντις· ὁ ἐν τοῖς κήποις βάτραχος. καὶ εἶδος ἀκρίδος
50. μαντοσύνη(ν)· μαντείαν[α]
* μαντείας· μαντείας
μάνυ· πικρόν. Ἀθαμᾶνες
μάνυζα· μονοκέφαλον σκόροδον, ὅπερ ἔνιοι μώλυζαν
μάνυσον· τὰ μήκιστα δήλωσον
55. μανῶν· ἀραιῶν

SCR. 30. Callim. Cer. 103. 31. Aeschyl. fr. 354 p. 86. 33. Luc. XVI 9. 34. ADN. 35. Apocalyps. 7. 39. Herod. II 79. 40. cf. Soph. OT 1300. 41. Athenienses teste Phrynicho app. soph. 51, 32. 42. Aeschylus fr. 290, p. 73. 44. Plat. Tim. p. 72 C. 43. Xen. Cyn. V 4 Plat. Legg. V 734 C. 46. *B* 607. 47. 48. ADN. 49. Theocr. X 18. 50. *Δ* 72. 53. Hippocr. passim. 54. Eur. Hec. 196.

ADNOT. 30. ὗλαι cod., em. L. Bos. Anim. p. 131. ἴλαι Wernsdorf. PLM. vol. IV p. 869. 31. πολεμικοὶ cod., em. Mus. — ἢ μαντύας coni. Salmas. in Trebell. Poll. p. 343. Cf. 251. 32. μανδύει cod., μανδύη Mus. Non liquet. 33. 34. 35. Ut insiticia recte notavit Voss. μανσούρ praetermisit Lob. Parall. p. 76. Cf. Muetzell *Zeitschr. f. GW.* VIII p. 130. Idem est μαζουρώθ, quo de Chrysost. ad Iob. XXXVIII 32 σημαίνει δὲ τὸν ἀστρῷον κύνα; cf. Zonar. 1328 C. 39. De μανασσῆς quod teste C. 39 al. (λ)ήθη ἑρμηνεύεται vide cod. Coisl. 224 ap. Tischend. p. 128. 36. Om. Mus. μανίην· χολωθῆναι (sic) C. 319. 37. μανήσεις· τὰς λάταγας cod., μάνης ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς λάταγας ἠφίεσαν Phot. 246, 7, quod reponendum. μάνεις· τὰς λάταγας coll. schol. Lucian. Lexiph. 3 Thes. V c. 564 B. Cf. IHKrause *Angeiologie* p. 370. 38. καταλέγων ὀνόματα βόλων Mus. ultimae vocis deleto compendio. Cf. μάγνης. Verba καὶ βαρβαρικόν fortasse post βόλ.. [ἐ] collocanda sunt sic scripta καὶ δούλου ὄνομα βαρβαρικόν. 39. Μανερῶς — π μάγων cod. Μανέρως — παρὰ μάγων Mus., em. Valesius a Polluce IV 54. — Αἰγυπτίων εὐδοκιμῆσαι? 41. χαυνόν cod., em. Mus. Lob. Proll. 185. 42. Cram. AOxx. I p. 288, 22 EtGud. 378, 38 Ruhnk. Tim. p. 177. 43. μανώτατον cod., emendavi. Sed utrumque recte habet. 47. 48. Priorem ex deletis Mus. μαντεῖον correxerat. Copulandas esse vidit Meinek. Philol. XIII p. 510: μάντιος· ἀντὶ τοῦ μάντεως. (κ 493 μ 267). 49. Diosc. Parab. I 158. — μαντίς cod. fortasse recte. 50. μαντοσύνη· μαντειάνα cod. μαντεία Mus. Correxi. 51. Om. Mus., μαντηίας· μαντείας? an μάντιας· μάντεις? 52. μανυπικρόν· ἀθαμανές cod. μάνυ· πικρόν. Ἀθαμᾶνες Mus., μάννυ Aldus. 53. Lobeck. Proll. 361. — μενλύζαν cod., em. Guyetus coll. Erotian. p. 530. Vid. Psell. ap. Boisson. I 241 Salmas. hyl. iatr. c. 39 p. 43 B. 54. μίκιστα cod., em. Mus.

* ματεῖ· πατεῖ

* μαραναθά· ὁ κύριος ἦλθεν. ἢ εἶδον τὸν κύριον

[μάραινα· μάστιγξ, ῥάβδος, γαυρία]

μάραγνά γ' ἤ· ταυρεία

260\. μάραγοι· οἱ ἀπόκρημνοι τόποι

Μαραθών· δῆμος τῆς Ἀττικῆς· ὅθεν καὶ ποιητὴς ἦν Μαραθώνιος

μαραίνεται· [μαίνεται]

μαραίπους· μεμαρασμένος τοὺς πόδας

Μαράξας· μήν, ὁ Ἀπελλαῖος

65\. μαράσσαι· κύνες, ὄρνιθες

μαργᾷ· μαργαίνει. ὑβρίζει. ἐνθουσιᾷ, μαίνεται. ὑβρισ(τικαὶ) γὰρ αἱ μάργαι

μαργαίνων· μαινόμενος. δεσμῶν. ὑβρίζων. δεσμὸς γὰρ ἡ μαργάς

μαργαρίσκον· πινακίσκον

Μαργέτης· μωρός τις, ἢ μὴ εἰδὼς μίξιν γυναικός, κἂν γυνὴ προτρέπηται αὐτόν

70\. μαργηέντων· λυσσώντων

Μαργίτης· μωρός τις, μαινόμενος

μαργ.τάτην· ἐπιμανεστάτην

Μαργίτου· ἄφρονος, μωροῦ

μαργοῖς· μαινομένοις. ὑβρισταῖς

75\. μαργῶντες· μαινόμενοι

μάργος· μαινόμενος. ὑβριστής

μαργῶσαν χέρα· μαινομένην χεῖρα

Μαρεῶτις· εἶδος ἀμπέλου

μαρήγει· λαμβάνει

80\. μαρηγηλλᾷ· ἀμφιπονεῖ. στραγγεύεται

Μαριανδυνὸς θρῆνος· δαιμονίως γὰρ περὶ τοὺς θρήνους σπουδάζουσιν. ἄλλοι εἶδος ᾠδῆς τωθαστικῆς τὸν Μαριανδυνόν, ὡς Λιτυέρσαν

μαριανδυνίζεις· εἰρωνεύεις

SCR. 56. Aeoles? 57. I Corinth. XVI 22. 58. 59. Eur. Rhes. 817. 62. E. g. Aesch. Eum. 277. 67. Cf. *E* 883. 74. Phrynich. trag. fr. 5 p. 558. 75. Soph. fr. 754. 76. Hesiod. Ath. X p. 428 C. 77. Eur. Hec. 1118. 81. Aeschylus.

ADNOT. 56. *Αἰολεῖς ἀντὶ τοῦ π πατεῖν, ματεῖν, πατοῦσαι, ματοῦσαι* Ioann. Gr. 244, b Ahrens Dial. I p. 45. Similiter Delphi *βατεῖ* pro *πατεῖ* dicebant teste Plut. Quaest. Gr. 292 E. Sed h. l. ordo *μαπεῖ* requirit, quod Salmasius reposuit. Tum vero *ἅπτει* legendum, vel potius *μαπεῖν· ἅπτειν*. 58. *μαραίνης* in Aesch. Cho. 375 quoque vitiose pro *μαράγνης*. 59. *μάραγνα . γῆ ταυρεία* codex, ipsa poetae verba dedisse Hesychium patet. Copulanda vero cum iis explicatio priori glossae adhaerens sic correcta: *ταυρεία μάστιξ, ῥάβδος*. De accentu cf. Herodian. ap. schol. Eur. Rhes. 817. vol. V p. 597 ed. Matth. 60. *ἀγμοί* coni. Ruhnken. 61. *ὅθεν καὶ ποίημα Μαραθώνιον*? cf. Phot. 246, 23 Nauck. Trag. praef. p. X. 62. Genuina explicatio hausta est lacuna. *μαίνεται* ad *μαργαίνει* spectat. 64. Albertus cogitandum reliquit, num in voce *μαράξας* lateat nomen mensis Hebraeorum מרחשון h. e. *Marchesvan*. 65. Cf. gl. *α* 3445. 66. *ὕβρεις* Mus., em. Meineke. 68. V. *μαγαρίσκον*. 69. *Μαργίτης* Mus. Imo *Μαργείτης* ut male legitur etiam in nonnullis libris Aristot. Poet. 4 Nicom Eth. VI 7. *καὶ — προτρέπεται* cod., em. Is. Voss. 71. *μαργῆτις* cod., *Μαργήτης* Mus., em. Alb. 72. Literam (ι ?) delevit Mus. qui *μαργοτάτην* reposuit. Forte *μαργιστάτην*. 75. *μαργόντες* cod., em. Mus. 77. *χεῖρα* cod. C. 319. 39. 63 al. Phot. 247, 13, em. Mus. Vid. schol. Eur. Hec. 1128. 78. Ath. p. 33 D Strab. XVII 799 Steph. Byz. 432, 20 ubi *μαρεώτης οἶνος* legitur. ,Virg. Georg. II 91. Vlitium ad Gratium 313' conf. ALB. 79. Recte ni fallor Albertus *μάρπτει* scribit. Alius malit *μάρη· χείρ* (*ὅθεν μάρπτειν τὸ λαμβάνειν*) cf. Lob. Parall. p. 74 rhem. p. 47. 80. *μαρηγῆλλαι — στρατεύεται* cod., *μαρηγηλλᾷ* Mus. Cf. *μοργυλλεῖ* (*μοργύλλει* Thes.) *χρονουλκεῖ*. 81. *δαιμονίους — μαρίανδὺν ὡς λίπαρσαν* codex, em. Mus., nisi quod bis male *Μαριανδηνὸς* (*όν*) scripsit. *τωθαστικῶς* cod., em. Heinsius. 82. *μαριδρουνίζεις* cod., em. Meinekius.

μαριζεύς· λίθος τις, ὃς ἐπισταζομένου ὕδατος καίεται
[μαρίειν· ὀχλεῖσθαι· πυρέττειν]
285. Μαρικᾶν· κίναιδον. οἱ δὲ ὑποκόρισμα παιδίου ἄῤῥενος βαρβαρικοῦ
μαρίλη· ὁ χνοῦς. καὶ τὸ λεπτὸν τῶν ἀνθράκων
μαριλοκαυτῶν· ἀνθρακευτῶν· μαρίλη γὰρ τὸ ἀπόψημα τῶν ἀνθράκων
μαρίν· τὴν σῦν. Κρῆτες
Μαρῖνος· κίθαρος. ἰχθῦς θαλάσσιος. καὶ ὄνομα κύριον
90. * μαριόθ· ἀντιλογία
μάρις· [τὸν]· ἓξ κοτύλας. καλεῖται δὲ ὁμωνύμως καὶ τὸ μακρὸν πέπερι[ᾶ]
Μαρίταιον· τὸν Δία
μαρκάς· μακάριος. εὔμοιρος
* Μάρκος· ἐντολή
95. μαρμαίρει· λάμπει. ἐνθουσιᾷ
μαρμάραι· αἱ τῷ ἐρυθροδάνῳ βεβαμμέναι
μαρμάρειον· λευκόν, λαμπρόν. ἄνθος
μάρμαρα· λαμπρά. ἐρισύβη
μαρμαρόεντα· λάμποντα
300. μάρμαρ στερεόν·....
* μαρμαίροντα· λάμποντα
* μαρμαρέην· λαμπράν
* μαρμαρέῃσι· λαμπηδόσι
* μάρμαρος· λευκὴ λίθος
5. μαρμαρυγαί· αἱ συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις. ἢ λαμπηδόνες
μαρμαρυγή· φῶς. ἀστραπή. βῆμα. πήδημα. λαμπηδών. κίνησις ποδῶν συνεχής. αὐγὴ ὀφθαλμῶν
[μαρμαρυκᾷ· ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν]
* μαρμάρω· λιθοποιῷ
* μαρμάρῳ ὀκρυόεντι· λίθῳ τραχεῖ
10. * μάρμαρα· λαμπρά
[μάρμοιρον· λαμπρόν]
μαρνάμενοι· μαχόμενοι
μάρναται· μάχεται ἐν πολέμῳ

SCR. 86. E. g. Ar. Ach. 350. 87. Soph. fr. 959 p. 277. 89. Arist. HA. VI 17. 90. LXX. 91. ADN. 95. Alcaei. 301. Γ 397. 2. Γ 126, ubi Aristarchus Zenodotum et Aristophanem secutus πορφυρέην edidit. 4. Π 735. 5. Θ 265. 9. Μ 380. 12. Ζ 256. 13. Δ 513.

ADNOT. 83. Non diversum esse lapidem qui ap. Aristot. Mir. ausc. 41 μαριθάν appellatur Heinsius suspicabatur. Ordinem μαριεύς postulare Vossii sententia erat, nescientis glossam seq. insiticiam esse. Sed IThSchneiderus etiam Sophocleum Μαριεὺς ἀλοιμός contulit. 84. Imo μαιρίειν q. v. Lob. rhem. 205. 88. Cf. μαράσσαι. 89. καθαρὸς ἰχθῦς cod., tacite em. HSt. 90. μαριώθ C. 11 Gl. MSS. in Ezechiel. XLVII 20. 91. μαριστόν cod., em. Iungerm. ad Poll. IV 168. Forte τὸ ἑξακότυλον legendum. Cf. Poll. X 184 Aristot. HA. VIII 9 p. 365 Schn. Polyaen. IV 3, 32. — πεπεριᾶ cod., πέπερι Mus. 92. Μαριταῖον Mus. Ἀρισταῖον an Μαλειαῖον? 93. μάρκας Lob. Path. El. p. 509 μάκαρς HSt. Cf. de hac forma antiquiore Apollon. Dysc. de pron. 74 A Theodos. can. p. 985, 29 Bekk. Steph. Byz. 551, 3 M. Eustath. 1542, 30. 94. Gloss. cod. Coisl. CXCV. 95. ἐνθουσιᾷ ad μαργαίνει spectat. 97. μαρμάρεον? Neque aliter Pearso. 98. Suspectum reddit ordo turbatus. 300. μάρμαρ· στερεόν codex. Cf. Lob. Parall. p. 205. 3. Aut μαρμαρυγῇσι voluit, aut μαρμαρέῃσιν αὐγαῖς (Ar. Nubb. 286)· λαμπηδόσι. 5. λαμπηδόναι cod., em. Mus. 7. μαρμαίρειν pro μαρμαίρων Albertus. Glossa ex μαρμαρυγαί corrupta videtur, quod EM. p. 77, 37 recte ducit a μαρμαίρω, ut verba ἀπὸ τοῦ μαρμαίρειν arcte cohaereant cum gl. 306. 8. μαρμαρῶ· λιθοποιῶ in marmor muto coll. Lycophr. 826 coni. LDindorf. Thes. V c. 588 A, magis placet Pearsonis coniectura μαρμάρῳ· λίθῳ ποιῷ. 9. κριόεντι cod., ὀκρυόεντι Mus. 10. = 298. 11. μαρμαῖρον Mus. recte sed invito ordine.

Μᾶρον· *ὄρος. καὶ πόα*
315. ***μάρπτεν·*** *κατελάμβανε, συνελάμβανε. καὶ* ***μάρπτει,*** *ὁμοίως*
μάρπτῃσι· *καταλάβῃ*
μάρπτοντα· *κρατοῦντα*
μάρπτις· *ὑβριστής*
μάῤῥον· *ἐργαλεῖον σιδηροῦν*
20. ***μάρσεται·*** *κτήσεται*
μαρσίπιον· *βαλάντιον. φασκώλιον*
μάρσιπ[ε]οι· *οἱ γαστρίμαργοι. ἢ σάκκοι*
μαρτυρίαι· *βουλήσεις*
μαρτυρίῃσι· *βουλήσεσιν, ἐντολαῖς*
25. ***μαρτύρομαι·*** *ἐπιφωνοῦμαι*
μάρτυρ· *μάρτυς*
μαρυκᾶσθαι· *ἀναπέμπειν τὴν τροφὴν καὶ πάλιν αὐτὴν ἀναμασᾶσθαι*
μαρυκᾶται· *ἀναμασ[σ]ᾶται*
μάρψαι· *συλλαβεῖν, καταλήψεσθαι*
30. ***μάρψει δ'·*** *καταλήψεται...*
μάρψω· *καταλάβω*
Μάσης· *πόλις*
μάσασθαι· *ἐφάψασθαι. καθᾶραι*
μάσθλη *καὶ* ***μάσθλης·*** *δέρμα, καὶ ὑπόδημα φοινικοῦν. καὶ ἡνία. διφθέρα*
35. ***μάσθλη·*** *τὰς τομουτὰς ἡνίας. καὶ γὰρ ἡ μάσθλη Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ καὶ Συνδείπνοις*
μάσι· *μεγάλως*
μασίγδουπον βασιλῆα· *μεγαλόηχον, τὸν μέγαν ἐν ἤχῳ*
Μασιμάνας· *τοὺς βαρβάρους οὕτως ἔλεγον*
μάσκη· *δίκελλα*
40. ***μάσπετα·*** *τοῦ σιλφίου τὰ πρῶτα πέταλα, ἢ τὸ τοῦ καυλοῦ ὄπιον*
μάσσαι· *ζητῆσαι. καθαρίσαι. φυράσαι*

SCR. 15. *Ξ* 228. 16. *Θ* 405. 18. Aesch. Suppl. 833. 21. LXX. 24. *λ* 325. 29. *X* 201. 30. *O* 137. 31. Eur. Ion. 158? 32. *B* 562. 35. Soph. fr. 125 p. 125. 37. Poeta epicus?

ADNOT. 14. *μάρον* cod., em. Thes. V c. 589 D Lob. Path. El. p. 21 coll. Ath. IX 402 D. Cf. Theophr. fr. 4 de odor. 33, 34 Plin. HN. XII 24 Diosc. III 49. — *ὄρος*] *Τμάριον* vel *Τόμαρος* coni. Alb. (vid. Burmann. ad Virg. Georg. I 56), nisi Phot. 247, 25 *Μαρμάριον — ὅρμος* huc pertineat. De Marmario cf. Strab. X p. 446 Eustath. 281, 4 St. Byz. 434, 2. 16. *μαρπτήσῃ* cod., em. Scaliger. 18. *μάρπτυς* cod., em. Albertus ope loci Aeschylei a Sopingo allati. 19. *μαῤῥόν* cod. Conferunt *marrha* ap. Columell. X 67. 20. *μάρψεται* Iensius Luc. Hes. p. 155, ut *ἄσεκτος* pro *ἄψεκτος*, *σεῖφα* pro *ψέφας*; imo *(με)μάρσεται* a *μείρω*. Cf. Lob. ad Buttm. Gr. Gr. p. 242. 21. *μαρσίππιον* Mus. 22. *μαρσιπέοι* cod., em. Salmas. in Vopisc. p. 412, nisi quod *μάρσιπποι* scripsit. 26. *μάρτυς· μάρτυρ* Albertus propter ordinem coll. Phot. 248, 4. 27. *ἀναμάσασθαι* cod., *ἀναμασ-* *εῖν* *σᾶσθαι* male Mus. 28. *ἀναμασσᾶται* cod. 29. *συλλαβῆν* cod., em. Mus. Lob. Parerg. 725. 30. *μάρψειδ* cod., *μάρψεια* inepte Mus., em. Schow. p. 519, coll. Il. *O* 137. 32. Infra *Μύσης*. 33. *μασᾶσθαι* codex. 35. 36. Secrevit Musurus. *μάσθλη ἡνία Σοφοκλῆς* male Albertus; hoc enim praecipit noster vocabulum et *ἀρσενικῶς* et *θηλυκῶς* usurpari. Glossam *μάσθλητάς τε δμοῦ· τὰς ἡνίας* scribendam videri monuit Thes. V c. 599 A. Cf. *δίγονος μάσθλης*. 36. Vide *μαί.* — *μάσῃ* cod., *μάσι* HSt. nisi praestat *μασί*. 37. *μασίγδουπος* (*ον* Mus.) *βασιλέα* codex; correxi, nisi *μασίγδου|πον βασίλῃα* metro Alcaico adstringenda sunt, (cf. Alc. fr. 1 *Μαλειά|ταν βασίλῃα*). 38. Cf. *Γαρίμαντας*. 39. Cf. *βάσκη* et *μάκορ*. Male *δείκηλα* scribebat Lob. Aglaoph. p. 175. 40. Vide *μαγύδαρις*. Diosc. III 84 Poll. VI 67 Plin. HN. XIX 13. — *βρωτά* pro *πρῶτα* malebat Salmas. ad Solin. 250 b. 41. *μᾶσσαι* cod. illustrat Lob. rhem. p. 10 Path. El. p. 76 Proll. p. 86. Pro *ζητῆσαι* Albertus e Steph. Byz. p. 436, 1 dubitanter *δῆσαι* proponit. Sed cf. Galen. lex. p. 474.

μάσ[σ]ασθαι· μάχεσθαι. λαβέσθαι. ἀναγκάζεσθαι. ἐφάψασθαι
μάσσει· καθαρίζει. καὶ τὰ λοιπά
μᾶσσον· πλέον, μεῖζον. μικρόν, ἔλασσον
345. μασσότερον· ποῤῥώτερον
μάστα· ἡγεμών. ἢ μεγάλως
μαστάζει· μασᾶται
μαστάζεται· διαμασᾶται
μάστακα· τὸ στόμα· ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. ἢ τὸ μάσημα. οἱ δὲ ἀκρίδα. ἢ σιαγόνα
50. * μαστίδες· ἀκίδες. ἢ ἀγκύλαι
[μασταλίδες· χάρακες. κάμακες]
μάσταξ· ἔνθεσις. ἢ ἀκρίς. ἢ στόμα
μασταρίζειν· μαστιχᾶσθαι. καὶ τρέμειν. ἢ σφοδρῶς, ἢ κακῶς μασᾶσθαι
μαστεύει· ζητεῖ, ἐρευνᾷ, ψηλαφᾷ, ἐπιζητεῖ
55. μαστήρ· ἐρευνητής
μαστῆρες· ζητοῦντες, ἐρευνῶντες
μάστι· μάστιγι
μάστιγας· δαρμούς
* μάστιε· μάστιζε
60. μαστιγίας· ὁ μαστιζόμενος
μαστίεται· μαστίζεται
μαστίζει· [μασᾶται. ἢ] τύπτει
μαστίζει· πληγαῖς τύπτει
μαστίζων· [μασώμενος.] πατάσσων
65. μάστιν· τὴν μάστιγα
μάστιξ· φραγέλ(λ)ιον
μαστοί· τὰ ὑψηλὰ τῆς Ἀττικῆς μέρη

SCR. 42. λ 591. 44. ϑ 203. 45. Dius ap. Stob. Flor. 2. p. 497. 47. μαστάζειν Nic. Ther. 916. 49. δ 287. I 324. Soph. fr. 645 p. 228. 53. Ar. Ach. 689. 55. Soph. Tr. 733. 57. Ψ 500. 59. P 622. 60. e. g. Soph. fr. 305. Respicit ni fallor Ar. Ran. 405. 61. Y 171. 65. ο 182.

ADNOT. 42. μάχεσθαι et ἀναγκάζεσθαι suspecta mihi sunt; neque agnoscit haec Apoll. lex. Hom. 110, 5. 43. Lob. rhem. p. 262. 44. μᾶσσον cod., μάσσον Herod. πμλ. 37, 10. Pro μικρόν, quod etiam C. 63 offert, Albertus suadebat μακρόν. Ἔλασσον] μάσσον Βακχεῖος μὲν φησιν ἔλασσον, Ἡρακλείδης δ' ὁ Ταραντῖνος πλεῖον Erotian. lex. p. 249, respiciens Hippocr. prorrh. I p. 415, 17. Ceterum librorum lectio inter utrumque fluctuat etiam ap. Xen. Cyr. II 4, 27 et rep. Lac. 12, 5. 46. ἡ Phavorinus rectius ἢ scribit. Videtur enim μάσι· μεγάλως confundi cum (ναστά) μεστά· ἢ γέμουσα (Dorice) aut λαγέτας· ἡγεμών. 47. Infra μαστίζει· μασᾶται, supra ἐμάσταζεν· ἐμασήσατο. 48. διαμάσαται cod., em. Mus. 49. μάσταξ cod. Apoll. lex. 110, 2, reposui cum Pears., quod ordine requiritur, μάστακα. — ἀκρίδα] μάστακας· τὰς ἀκρίδας Σοφοκλῆς Phot. 248, 18 ubi praecedit μάστακα· μάσημα, τροφήν. Cf. Clitarch. EM. 216, 10 schol. Nic. Ther. 802 lex. rhet. Eust. 1496, 53. Rigalt. ad Artemid. II 22. — σιαγόνα] cf. gl. γ 564 γιμάσαι, μάθυιαι et μάτυαι. 50. μαστακίδες· ἀκρίδες Pearso; ἀγκάλαι, quibus aliquid μάσσεται, comprehenditur, coni. Mein. 51. Vide κάλυντρα σκάμβυκες et σκάνδυκες. Fortasse μα aliunde adhaesit; infra enim σταλίδας· τοὺς κάμακας ἢ χάρακας interpretatur. Idem est σχαλίς σχαλίδωμα σταλίδωμα ap. Xen. Cyneg. 2, 8. 6, 7. 53. Sic per ι etiam cod. Voss. Suidae, at μασταρύζω scribitur ap. Theognost. 142, 29 Ael. Dionys. Eust. 1496, 54 Phot. 248, 16. 20 μαστηρύζειν Cyrenaicam esse dialectum tradentem. Μαστιχᾶσθαι pro frendere usurpatum nondum repertum, μαστιχόωντι ap. Hesiod Scut. 389 exstat. 55. ἐρεμνητής cod., em. Mus. 56. ἐρεμνῶντες cod., em. Mus. 57. μάστι· μάστιξ cod., μάστις· μάστιξ Mus., em. Meinekius Philol. XII p. 611. 60. δι' ἁμαρτίας addit C. 63. 61. Lob. rhem. p. 205. 62. τύπτεται cod., correxi. Quae cancellis sepsi ad μαστάζει pertinent. 64. μασόμενος cod., μασσώμενος Mus. Confundit μαστάζων· μασώμενος et μαστίζων· πατάσσων. 65. (λ) Mus.

μαστός· ποτήριον. ἢ λίθον. καὶ τὰς (εἰς) ὕψος ἀνέχοντα χώρας καὶ μέρεσι μαστούς

[μαστούειν· ἐπιζητεῖν]

370. μαστρίαι· αἱ τῶν ἀρχόντων εὔθυναι

μάστροι· παρὰ Ῥοδίοις βουλευτῆρες

μαστροπός· δίστροπος. πανοῦργος. ἀπατεών. ὁ τὰς γυναῖκας ἢ ἄνδρας προσκαλῶν καὶ μαυλίζων, ἢ προαγωγός

μαστροφός· τὰ αὐτά

μασύντης· παράσιτος

75. μασχαλέον· κάνεον. πίναξ

μασχάλην αἴρειν· κωθωνίζεσθαι, καὶ πίνειν

ὡς ἄνω
τὴν μασχάλην αἴρωμεν ἐμπεπ[τ]ωκότες.

ἐν τῷ μεθύειν αἴρειν ἄνω τὴν μασχάλην. εἰώθεισαν γὰρ λέγειν μασχάλην αἴρεις ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν, καὶ καταμωκᾶσθαι ταῖς χερσίν· οἷόν ἐστι καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ·

χεῖρας ἀνασχόμενοι

μασχάλη· μέρος τι τῆς πρώρας, ὅπου καὶ τὸ τέρθρον, ὃ καλοῦσιν ἀρτέμωνα. ἢ τοῦ τῆς ἐλαίας φύλλου τὸ μέρος

μασχάλην· τὸ τοῖς λευκίνοις σχοινίοις τὰς ἀγκύρας σχάσαντας περὶ τὸν ἀγκυρίτην λίθον περιθεῖναι

μασχάλινον· φοινίκινον πλέγμα

80. μασχάλιον· κάνεον φοινίκι(ν)ον. Μασχάλη γὰρ ἡ τοῦ φοίνικος ῥάβδος. ἢ σχοινίον

μασχαλίσματα· (οἱ) φονεύσαντες ἐξ ἐπιβουλῆς τινας ὑπὲρ τοῦ τὴν μῆνιν ἐκκλῖναι ἀκρωτηρίασαν τὰ μόρια τούτων, οἷον ὤτων, ῥινῶν, καὶ διείραντες ἐκρέμνων ἐκ τοῦ τραχήλου διὰ τῶν μασχαλῶν. καὶ τὰ [τῶν] ἐπιτιθέμενα ἀπὸ τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις

μασχαλιστήρ· (ὁ) διὰ τῶν μασχαλῶν δεσμὸς τοῦ ὑποζυγίου. τὸ αὐτὸ καὶ μασχαλίς

μασχαλισθῆναι· ἀνηρτῆσθαι ἐκ τῶν μασχαλῶν

SCR. 71. Ross. Inscr. Lindia in Mus. Rhen. IV p. 183 n. 15. p. 197, 1. 9. Inscr. ined. fasc. 3 p. 17 n. 271. Latet fortasse s. v. *βόστρος* ap. Arcad. 76. Cratinus l. c. Hom. σ 99. 77. Theophr. HPl. III 15, 1 CPl. I 6, 4. 81. Tragici. 82. cf. Aesch. Prom. 71 Herod. I 215. 83. cf. Soph. El. 445.

ADNOT. 68. *ποτήριον*] Apollodorus Cyrenaeus ap. Pamphilum Ath. XI p. 487 B Paphiis vindicat. Vid. Gesen. Monum. p. 393. Krause *Angeiologie* p. 370. — *λίθον*] Videtur *βῆμα* dicere. — *τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα χώρας μέρη μαστούς?* 69. Imo *μαστεύειν*, quod Albertus reponi iubebat. 70. *εὐθύναι* cod. Infra *μεττρίαι· εὔθυναι*. 71. *βουλευταί, οἱ καὶ μαστῆρες* coni. Bernhardyus ad Suid. II 1 c. 723, probabiliter. Cf. Boeckh. C. I. II p. 611. Ceterum in accentu *μαστροί* consentiunt Suid. et Phot., *μάστροι* Harpocr. 124, 15. 74. *μασύντεις* cod., em. Mus. Dicitur alibi *παραμασύντης* et *παραμασήτης* de quo adi Is. Casaub. ad Athen. l. IV. c. 4 p. 252 extr. 75. *πίδαξ* cod., em. Guyetus. Cf. *μασχάλιον* et *μασχάλινον* (*μασχαμνόν* cod.) 76. [τ] Mus. — *εἰώθησαν γὰρ λέγειν* cod., *εἰώθεσαν καὶ λέγειν* Mus., *εἰώθεσαν καὶ γελᾶν*. *Μασχάλην αἴρειν· ἀντὶ τοῦ κτλ.* Meinek. ad Cratin. fr. inc. LXIII p. 198, sed idem in com. vol. V p. 23 nunc pro *λέγειν* suadet *γελᾶν* vel *ᾄδειν* deletis verbis quae sequuntur *μασχάλην αἴρειν ἀντὶ τοῦ κωθωνίζειν*. Zenobius V 7, unde sua habet Hesychius, corruptus est. 78. *μασχαλᾶν* et *σχάσαντες* pro *σχ.΄σαντες* Mus., *μασχαλεῖν* Schowius. At *μασχάλην* infinitivus est Aeolicus. 79. *μασχαμνόν* cod., *μασχαλινὸν* Salmasius, em. Thes. V c. 611 B. 80. *σχοίνινον* recte ni fallor Salmasius, qui ad *μασχάλινον* retraxit. 81. *ἀκρωτηριάσαντες* — et *καὶ τὰ τῶν* Mus. — *ἐρείσαντες* et *ὑπὸ* cod., omisso *οἱ*, em. Nauck. Ar. Byz. p. 221 ex parte praeeunte Iunio, *συνείροντες* schol. Soph. El. 445. 82. *Ὁ* inseruit Mus. — *μασχαλίων* cod.; cf. *ἀναμασχαλιστήρ*. 83. Haec supra rectius collocari ordo turbatus docet.

μασχαλ(ολ)ηπτεῖ· ὑπὸ κόλπον καὶ ὑπὸ μάλην φέρει

385. μασχαλόν· τὸν χιτῶνα

ματᾷ· διατρίβει, χρονίζει

ματαιολοιχός· ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανοῦργος, καὶ λίχνος

μάταιος· ἠλίθιος. τάλας

ματαίαν· τάλαιναν, ἠλίθιον

90. μάταισι· ταῖς ματαιότησιν

ματαΐσσει· μωραίνει

ματᾶν· ματαΐζειν

μάταν· ἡ λύγξ. ἔνιοι δὲ ματακὸς ἢ ματακόν

μάταρος· στέφανος μεμαρασμένος

95. ματεῖ· ζητεῖ

ματήρ· ἐπίσκοπος, ἐπιζητῶν, ἐρευνητής

* ματρίους· τοὺς ἀβελτέρους

ματηρεύειν· μα(σ)τεύειν. ζητεῖν

μάτησεν· ἀπέτυχεν. μάταιόν τι ἔπραξεν. ἠμέλησεν. ἀπέσχεν

400. ματήσετον· [ἑάλωσιν,] ἁλῶσιν. ἀποτύχωσιν

ματία· (ἀ)μαρτ[υρ]ία

ματίη· ματαιότητι

μάτιον· τῷ τόνῳ, ὡς βέλτιον· τὸ μικρόν, καὶ ὀλίγον, καὶ μάτιον. οἱ δὲ δερμάτιον

ματίς· μέγας. τινὲς ἐπὶ τοῦ βασιλέως

5. [ματίσαι· ματεῦσαι. ζητῆσαι]

ματρόξενος· τοὺς νόθους παῖδας.....

ματρύλ(ε)ιον· τόπος τῶν πορνευόντων, τουτέστι πορνεῖον, ὅπου οἱ μαστροποί, ἤτοι μαυλισταί, διέτριβον

* Ματθαῖος· δεδωρημένος. Ματθίας δὲ δόμα θεοῦ

ματτάβης· ἀπορῶν

10. ματταβεῖ· περιβλέπει. ἀδημονεῖ

μάτταβος· ὁ μωρός

ματταβόμενος· μέλλων, καὶ ἀποκνῶν

ματύαι· γνάθοι

SCR. 86. Aesch. Prom. 57. 87. Ar. l. c. 90. Aesch. Suppl. 820. 92. Aesch. Sept. 37. 99. Ψ 510. 400. Ε 233. 2. κ 79. 7. Menander fr. IV p. 120.

ADNOT. 84. μασχαλήττει cod., em. Mein.— ὑπὸ μάλην Lobeck. Phryn. p. 196 contra Porsonem tuetur. 85. μασχαλωτὸν χιτῶνα Salmasius, sed praestiterit (ἀμφι)μάσχαλον. 86. μάται cod., ματαιᾷ Mus., em. HSt. 87. ματιολοιχός ἤτοι ὁ χρουσιμέτρης. μάτιον γὰρ εἶδος μέτρου. ἢ ὁ φειδωλὸς καὶ σμικρολόγος ἢ ὁ μυκτηριστής. ὀξύνει δὲ Ἡρωδιανός. ἢ μάταιον τὸ ἐλάχιστον. ἤτοι τὸν μάταια βουλευόμενον καὶ λοχῶντα schol. Ar. Nub. 451. σμικρολόγος καὶ φειδωλὸς καὶ οὐ προιέμενός τι τῶν αὐτοῦ Gl. Br. ματτιολοιχός ἐκ μεταφορᾶς τῶν μασσώντων Gl. LB. ματτυολοιχός Bentleius. Photius 250, 10 ματιολοιχός ponit cum nostra explicatione. Eandem et schol. Ar. conflavit Suid. II 1 c. 728. 91. μαραίνει cod., μωραίνει Mus., ματάζει· μωραίνει Salmasius. 92. L. ματαιάζειν vel ματάζειν. 93. Non intellego. 94. μαδαρός Schwenck. Philol. III p. 266. 95. Ahrens Dial. I p. 45. Th. Bergk. *Monatsk.* p. 12. 96. Μαστήρ coni. Thes. V c. 616 B. 97. ἀβαλτήρους cod., em. Mus. Cf. μαατρός. 98. Eadem habet Phot. 250, 9. Suid. II 1 c. 727. Lob. rhem. p. 198. 400. ματήγετον cod., em. Heinsius. Musurus Hom. Il. Ε 233 immemor, signum + apposuerat. 1. μαρτυρία cod., ἁμαρτία Ruhnken. 2. Apoll. lex. 110, 8. 3. Suid. II 1 c. 728, 8 Phot. 250, 11 in quo adhaerent haec voc. ματιολοιχός. 4. Conferunt μαί μασί μάστα. 5. Imo ματῆσαι· μαστεῦσαι. 6. ματροξένους Mus. Exciderunt potius haec: ματροξένους καλοῦσιν οἱ Ῥόδιοι. Cf. schol. Eur. Alc. [1001] 989 Poll. II 21. 7. ματρύλιον cod., ματρύλλιον Mus. De forma ματρύλειον non est quod dubitemus, sed accentus in penultima an antepenultima ponendus sit non constat. ματρίλιον· μαστροπίον C. 39 (sic). 8. Cf. Tischendorf. anecd. p. 125. — δῶμα cod., em. Heinsius. 12. ματταβούμενος ordo postulat. 13. ματτύαι HSt. Gesner. Lucian. III p. 444. Supra μάθυιαι.

ματτύης· ἡ μὲν φωνὴ Μακεδονική, ὄρνις. καὶ τὰ ἐκ τοῦ ζωμοῦ αὐτοῦ λάγανα περιφερόμενα
415. *μὰ τὼ θεώ· οὐ μόνον γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ ἄνδρες ὤμνυον*
ματῶν· ματαιοπραγῶν, ἢ μάτην ποιῶν
[μαῦδι· λαοτομίον
μαυκυρόν· τὸ χλιαρόν]
μαῦλις· μάχαιρα. καὶ ἡ μισθωτὸν ποιοῦσα
20. *μαυλιστήριον· παρ' Ἱππώνακτι, Λύδιον νόμισμα, λεπτόν τι*
μαῦρον· τὸ ἀμαυρόν. ἀσθενές. ἢ μωρόν
Μαύσωλος· ὄνομα δυνατοῦ
μάχαιρα· ξίφος. καὶ παραζώνιον. καὶ οἷς ἀποκείρεται τὰ πρόβατα, καὶ ζῷα ἑρπετὰ πολύποδα, ἴουλος. καὶ ἐργαλεῖον τεκτονικόν
.μὰ φρήν· διάνοια[ν]
25. *μαχαιροδέτης· ἐν τοῖς ὁπλισμοῖς καταληπτήρ*
μαχᾶν· τὸ[ῦ] θέλειν μάχεσθαι
μαχατάρ· ἀντίπαλος
μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει· τὰ περὶ τῆς μάχης βουλεύματα κολοβοῖ, καὶ ἀποκείρει, ἢ κολούει
μαχητής· στρατηγός
30. *μαχη(σ)αμένω· μαχεσάμενοι, δυϊκῶς*
μαχλάδα· πόρνην
μαχλάδας· πόρνας
μάχλης· ἀκρατής, πόρνος
μαχλίς· ἑταίρα, πόρνη
35. *μάχλος· ἀκρατής, καταφερής, πόρνος*
μαχλοσύνη· ἡ περὶ τὰ ἀφροδίσια ὡσεὶ καταφέρεια, ἀκολασία, πορνεία
μαχλῶντες· πορνεύοντες......
** μαχλοίων· κρομμύων*

SCR. 14. Artemidor. Athen. l. c. Cf. Iacobi Com. V 2 p. 604. 19. Nic. Ther. 705. 20. fr. 126 Bgk. 22. Herod. V 118, Xen. Ages. II 26. 27. 23. *Γ* 271. 24. Eur. Hec. 85. 28. *Π* 120. Cf. supra *ἐπὶ μήδεα κείρει*. 29. *μ* 119? 30. *Λ* 304. 35. Aeschrio Ath. VIII 335 C. 36. *Ω* 30, q. l. Aristarchus animadvertebat vocabulum esse Hesiodeum.

ADNOT. 14. *ματτυεῖς* cod., em. Schweighaeuser ad Ath. p. 663 D vol. VII p. 697. Huc pertinet Poll. VII 70: *καὶ ἡ ματύλλη* (?) *Μακεδονικὸν εὕρημα δίψους ἐγερτικὸν βρῶμα ᾧ ἐχρῶντο μεσοῦντος τοῦ πότου.* — *περιφορήματα* Phot. 249, 11, quod praestare videtur. *λάγανα* (*λάχανα* Schweigh.) expedire nequeo. 15. *ματωθῶν* cod., *μὰ τὼ θῶν* Mus., em. Phot. 250, 12. schol. Ar. Eccl. 155. 17. *μαῦδιν* Mus., forte *μαῦλις· λαοτόμων ὄργανον*, nam *λαοτομίον* nihili est. 18. Coni. *ἀλυκρὸν* vel *θαλυκρόν*. 19. *μαυλίς* cod., em. Arcad. p. 30, 24. *μισθητὸν* cod., *μισθῷ τι* Mus., *μισθωτὸν* Schow. 20. *νόμισμα* Palmerius et Salmasius, *λέμισμα* codex. Cf. *τρίαντος πόρνη· λαμβάνουσα τριά[κο]ντα ὅ ἐστι λεπτὰ εἴκοσι.* 21. Apud Phot. 250, 15 et Suid. c. 730 duo sunt articuli, quorum posterior apud illum *μαυρός· μωρός* apud hunc *μαῦρος· μωρός* scribitur. Suspicor *ἢ μωρόν* (l. *μόρον*) recentioris Graecitatis foetum esse et morum arborem, quae et *μαυρή* sive *μαύρινον* appellabatur, innui. Cf. tamen *μαστρόν*. 22. *δυνατοῦ* cod., *δυναστοῦ* (imo *δυνάστου*) Maussacus. 23. *πζώνη* cod., em. Mus., nisi potius *παραζώνιον* legendum est coll. Timaei lex. p. 18. Cf. *παραζωστρίς*. — *ἴουλος*] cf. *ἀμφιδέσφάγανον* et *τὸ κατὰ γᾶς ξίφος*, quam glossam male aggressus est Nauck *ZfAW* 1856 p. 16. 24. *μαφρὴν* cod., em. Thes. V c. 620 B apposito Eur. Hec. 85, ubi non tam Didymus quam Hesychius prava lectione *οὔποτε μαφρὴν* pro *οὔποτ' ἐμὰ φρὴν* deceptus est. Cf. Philol. XIV p. 207. 25. *Lorum alligando gladio*. HSt. 26. *ἀντὶ τοῦ* Mus. 27. *μαχάταρ* cod. 28. *κωλύει* cod. 29. *μαχητός* cod., em. Abresch. 30. *μαχηαμένω* cod., *μαχεσσαμένω* Mus., *μαχη(σ)αμένω* Schowius coll. *Λ* 304. 36. Cf. Apoll. lex. 110, 9. — *ἀφροδήσια ωσή καταφέρεια* cod., *ἀφροδίσια καταφέρεια* Mus. Correxi, nisi forte latet *ὡς Ἡ(σίοδος)*. 37. *ἀκολάστως* addit C. 319. 63.

* μαχλοίονας· τοὺς Αὐτομόλους Αἰθίοπας οὕτω καλοῦσιν
140. μάψ· μάτην, ματαίως
μαψαῦραι· αἱ μάταιαι ἄιμμαι, ἢ κοῦφαι πνοαί
μαψίδιον· μάταιον. δαψιλές. χαλεπόν. δεινόν. ἑκούσιον
μαψιδίως· ματαίως. [μαψίφωνον]
μαψίφωνον· ματαιόφωνον
45. μάψωτος· μάταιος
μαψώτου· ματαίου
μέγα· μεγάλως, πολύ
μεγαβύζ(ε)ιοι λόγοι· μεγάλοι· ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως. οἱ δὲ βαρβάρους. καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς. καὶ οἱ στρατηγοὶ τοῦ Περσῶν βασιλέως Μεγάβυζοι
μέγα δικαστήριον· ἐν ᾧ τὰς δημοσίας ἔκρινον δίκας
50. μεγάθυμοι· μεγαλόψυχοι [γενναῖοι]· θυμὸς γὰρ ἡ ψυχή. γενναῖοι
* μέγα κεν· μεγάλως ἄν
* μεγακήτεα· μεγάλην παραγώγως, ἢ μεγάλως κοίλην. ἢ μέγα θηρίον, ἢ μέγα κῆτος
μεγαίρειν· φθονεῖν, ζηλοῦν. στερίσκειν
μεγαίρω· φθονῶ
55. * μέγ[α]' ἴαχον· μεγάλῃ φωνῇ ἀνέκραγον
* μεγαλαυχεῖ· σεμνύνεται, καυχᾶται
μεγαλήγορος· μεγάλως λέγων
μεγάλη θεός· Ἀριστοφάνης ἔφη τὴν Βενδῖν. Θρᾳκία γὰρ ἡ θεός
μεγάλανδροι· μεγάλοι ἄνδρες. ἢ μεγάλοι κατὰ τὴν ἀνδρείαν. ἢ πολυανδροῦντες
60. μεγαλαλκής· μεγαλοσθενής
μεγάλαυχος· μεγαλόφρων, μεγαλόψυχος
* μεγάλην κληῖδα θυράων· ὅλον τὸ θύραμα. τινὲς δὲ μοχλόν
μεγάλη νόσος· ἡ ἐπιληψία
μεγάλης δείλης· οἷον ὀψίας
65. * μεγαλήτορος· μεγαλ(οθύμ)ου
* μεγαλήτορι· μεγαλοψύχῳ. ὑπερηφάνῳ
* μεγαλήτωρ· μεγαλόψυχος
* μεγάλ' ἴαχε· μεγάλως ἤχησεν
* μεγαλίζεο· μεγαλύνου, καυχοῦ. ἢ ὑπερυψώθης
70. μεγαλίζομαι· μεγαλύνομαι.....

SCR. 40. π 111. 41. Hesiod. l. c. 42. Eur. Helen. 251. 43. γ 72. 50. Α 123. 51. Α 256. 52. γ 158. 54. e. g. Δ 54. Sed etiam Aesch. Prom. 626. 55. Β 333. 56. Epist. Iac. III 5. 58. Aristoph. Lemn. fr. VIII p. 1100. 62. Ω 455. 65. Β 547. 66. Ε 674. 68. Λ 482. 69. Κ 69. 70. ψ 174.

ADNOT. 39. αὐτομόλους Αἰθίοπες cod., correxi. Glossa ipsa pessime depravata Ἀσμάχ vel Ἀσμάχην scribenda est ope Herod. II 30 coll. St. Byz. 148, 15. Quapropter non accedo Bouhiero ap. Serv. ad Verg. Georg. I 57 pro ...cl.onos reponenti *Machloeonas*. 40. αἱ μάταιαι αἶμμαι cod., αἱ μάταιαι αἶμμοι Mus., οἱ μάταιοι ἄνεμοι Phavor., ἄελλαι Vossius. Coni. μαψαῦραι· [αἱ] μάταιαι αἱ ἄλλαι ἢ κοῦφαι πνοαί. Respicit enim ipsa Hesiodi in Theog. 872 verba αἱ δ' ἄλλαι μαψαῦραι. 42. πολύ addunt Phot. 251, 2 Suid. 43. μαψίφωνον delevit Musurus. Idem recte μαψίδως in μαψιδίως mutavit. 44. μαψ.΄φωνον (scriptum erat μαψήφωνον) cod., em. Mus. 46. Sic etiam Cyr. Alb. et 319. Forte μάψ οὕτως vel μάψ αὔτως· ματαίως. 47. Apoll. lex. 110, 11. 48. ἱερεῖς] Vid. Hemsterh. ad Lucian. Tim. c. 22 p. 135 Meinek. exx. critt. I p. 18 (Diogen. prov. III 65 Appian. B. C. V 9 Strab. XIV p. 641 Xen. Anab. V 3, 6. 7. Plut. Mor. p. 58 D Aelian. VH. II 2). — (ε) inserui. 48. 49. Separavit Mus. 53. De h. v. Salaminiis Cypri proprio cf. schol. Il. Ν 563 Buttm. lexil. I 258. 54. μαγαίρω cod., em. Mus. 58. Βένδην cod., Βένδιν Ortwinius. Cf. Phot. 251, 7 ubi τὴν Βενδῖν in τελβαίναιν corruptum est. 63. Vid. infra νόσος μεγάλη. 65. (οθύμ) Meinek. Philol. XII 615. 70. μεγαλαυχῶ addit Apoll. 110, 10.

μεγάλ(λε)ιον μύρον· [μέγεθος, ὕψος]
μεγαλομερῶς· μεγάλως
μεγαλομήτηρ· ἡ τῆς μητρὸς μήτηρ
μεγαλόν(ο)ια· ὑπερηφάνεια. σύνεσις
475. μεγαλοπρεπής· μεγαλοφανής
μεγαλουργίας· μεγάλας ἐργασίας
* μεγαλορρημοσύνη· μεγάλα, λαλόνων
* μεγαλορ(ρ)ήμων· ὑπερήφανος
μεγαλόφρων· μεγαλόψυχος
80. μεγαλοφυείας· μεγαλονοίας
μεγαλοφυέστερος· μεγαλόφρων
[μεγαλουχία· μεγαλαυχία. ὑψηλοφροσύνη]
μεγαλώνυμον· μεγαλόδοξον
μεγάμυκος· μεγαλομυκητής. ἢ ὄνος
85. Μέγαρα· οἱ μὲν τὰς κατωγείους οἰκήσεις, καὶ βάραθρα. οἰκία. καὶ θεῶν οἴκημα. τινὲς δὲ καταστέγους οἰκήσεις. ἢ πόλιν
Μεγαρέων δάκρυα· δοκεῖ πλεῖστα φύεσθαι ἐν τῇ Μεγαρίδι σκόροδα, καθάπερ φασίν. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν προσποιητῶς δακρυόντων
μεγαρίζοντες· λιμώττοντες. [μεγάλα λέγοντες]
Μεγαρικαὶ[ς] σφίγγες· Καλ(λ)ίας πόρνας τινὰς οὕτως εἴρηκεν
μεγάροις· οἴκοις
90. μεγάροισιν· ἐν οἴκοις
μέγαρον· πολυτελὴς οἶκος. ἢ ὑπερῷον
· μέγαρσις· φθόνος
μέγαρτος· ἀγνώμων. καὶ φθονερός· ἀμέγαρτος δὲ ὁ ἄφθονος
μεγασχιδεῖ· μέγα σχίσμα ἐχούσῃ
95. μέγ' ἄφρονες· μεγαλόφρονες. ἢ μεγάλως ἄφρονες
μεγάσυρνος· εἶδος σταφυλῆς ἐν Κνίδῳ
μεγαχήσεται· μέγα βοήσει

SCR. 71. Aristoph. fr. III p. 1161. (Act. Apost. II 11). 72. II Maccab. IV 22. 49 ubi Vatic. μεγαλοπρεπῶς. 77. I Samuel. II 3. 78. Ps. XI 3. III Maccab. VI 4. 83. Ar. Nubb. 569. 85. Z 286. 89. B 137. 90. A 396. 91. α 276. 97. Trag. adesp. fr. 187 p. 683 Nck.

ADNOT. 71. μεγαλίον· μύρον κτλ. codex; infra μέγεθος· μεγαλεῖον. Itaque μέγεθος ὕψος refero ad μεγαλεῖον vel potius μεγαλεῖα τοῦ θεοῦ ex Act. Ap. II 11, μύρον, quod μεγάλλιον scribunt Ath. XII 553 B Eustath. 1843, 16 μεγαλλεῖον Theognost. 129, 1 μεγαλήσιον Pollux VI 104 (ubi tamen μετάλλιον C), Orus Milesius ap. EM. 587, 7 testis est scribi quidem μετάλλειον (male μετάλλοιον μῦρον gl. μ 1009) sed in libris Aristophanis διὰ τοῦ γ exaratum reperiri. Unice verum est μεγάλλειον μύρον. Cf. Cobet orat. p. 127. 73. Lobeck. Parerg. p. 660. Proll. p. 50. 74. (ο) Cyrilli et Mus. 77. 78. Locum sagaciter Musurus sic restituit: μεγαλορρήμων. ὑπερήφανος μεγάλα λαλῶν. καὶ μεγαλορρημοσύνη (sc. ὁμοίως). Ordo tamen μεγαλορημοσύνη·..... μεγαλορρήμων· ὑπερήφανος, μέγα λαλῶν requirit. 80. [ε] Mus. 82. Imo μεγαλαυχία· ὑψηλοφροσύνη. 83. περίφημα (sic) ὀνομαστόν addit C. 319. Phot. 251, 18. 84. μεγαλομυκήτης cod., μεγαλομύκητος Phot. 251, 19. — ἢ ὄνος scite ad ἐννεάμυκλος refert Iunius Anim. p. 402. Fugit Bernhardyum ad Suid. p. 743. 85. σκόρριδα cod., em. Mus. — φασίν pro φάρον (cod.) Palmerius; Μεγαρίδι pro Μεγαρίᾳ Pearso Advers. p. 488 Meinek. Com. I p. 21 n. Cf. Zenob. V 8, 10 p. 117. 87. Μεγαρικὰ λέγοντες male Tyrwhitt ad Aristot. Poet. c. 22. Confundit μεγαρίζοντες et μεγαλίζοντες, quod non sensit Phot. 252, 1. — Cf. schol. Ar. Ach. 822. Ar. Pac. 535. 481 HWiskemann *die antike Landwirthschaft* p. 8, 9. 88. φύσιγγες Nauck. Philol. II p. 150. 4. (H. Iacobi com. lect. ind. V p. CXIII). Sed vid. Κορίνθιαι πέδαι et σφίγκται. — Μεγαρικαῖς et καλίας cod., em. Mus. 92. μεγάρσης cod., em. Guyet. et HSt. 94. μεγασχηδῆ cod., em. Mus. 95. μεγάφρονες cod., emendationem HSt. probat Lobeck. ad Soph. Aiac. p. 394. 96. κνήδω cod., em. Mus. Glossam μεγάφυρνος scribi iubebat Vossius. 97. μέγ' ἀχήσεται Sopingus Toup. Em. III 282 et Lob. Path. El. p. 73, n. μέγ' ἰαχήσει Albertus.

[μέγεθος· μεγαλεῖον]
μέγ' ἔξοχος· μεγάλως ὑπερέχων
μεγῆραι· φθονῆσαι, ζηλῶσαι
μεγήρας· φθονήσας, ζηλώσας. στερήσας
μέγηρεν· ἐφθόνησε. καὶ τὰ ὅμοια
μεγήριτα· τίμια. μεγαλόχαρτα
μέγ' ἴαχεν· μεγάλως ἴαχεν, ἤγουν ἤχησεν
μεγιστᾶνες· οἱ ἐν ὑπεροχῇ ὄντες
μεγίστην· μεγάλην
μέγιστος· μέγας
μέδει· ἄρχει
μεδέοντα· βασιλεύοντα
μεδέοντες· βασιλεῖς
μέδε[ῖ]σθαι· ἐπιμελεῖσθαι, φροντίζειν. βασιλεύειν
μεδέσθω· φροντιζέσθω. βασιλευέτω
[μεδέων· βασιλέων ἢ φροντιζόντων]
Μεδε[ώ]ων· βασιλεύων, παρὰ τὸ μεδεῖν, ὅ ἐστι προνοεῖν. καὶ πόλις
μεδιμναῖον· μέτρον μοδίου
μέδιμνον· μέτρον ὅμοιον, ἢ χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ
Μεδίμῳ· ἥρωϊ
μέδονται· ἐπιμελοῦνται. ἄρχουσι, βασιλεύουσι
μέδοντε[ς]· ἄρχοντες δύο
Μεδοντίδαι· οἱ ἀπὸ Μέδοντος Ἀθήνησι
μέδοντο· ἐφρόντιζον
μεδώμεθα· φροντίζωμεν, ἐντρεπώμεθα, προνοῶμεν
μέδων· βασιλεύων, βασιλεύς
μέζος· αἰδοῖον
μεθείς· ἐάσας
* μέθαις· τοῖς σκεύ[σ]εσι τοῖς θεατρικοῖς, κιθάρα, ἢ κύμβαλον
* μεθαρμοζόμενος· μετερχόμενος
μεθεῖναι· ἀφεῖναι, ἐᾶσαι

SCR. 99. Β 480. 501. Ν 563. 2. Ψ 865. 3. Hesiod. Theog. 240. 4. Δ 125. 5. Menander fr. CCCCXLVI. 7. Ζ 90. 9. Callim. Del. 5. 11. Σ 245. 12. Β 384. 14. Γ 276. Β 501. 21. Ω 2. 22. Δ 418. 23. Ν 693. 25. Aesch. Pers. 699. 26. ADN.

ADNOT. 98. ἔξοχον — ὑπερέχων cod., ὑπερέχον Mus., em. Alb. 500. 1. 2. μεγεῖραι μεγείρας μέγειρεν cod., em. Mus. 1. ἑταιρήσας cod., στερήσας em. Ruhnk. coll. μεγαίρειν· στερίσκειν. 2. μέγειρεν etiam C. 63. 319. Cf. ἔγκρεγαρ. 3. μεγήρητά cod., em. Heinsius. In Hesiod. Theog. 240 enim fuisse qui μεγήριτα pro *genuino μεγήρατα legerent patet ex EM. 574, 52. Huc refero etiam ἐγήγαρτος· ἐπίχαρτος (l. μεγήρατος). 4. μέγ' ἴαχον cod., em. Iensius. 11. μεδεῖσθαι· μεμελεῖσθαι cod., em. schol. Σ 245. 13. Sic cod., βασιλεὺς ἢ φροντίζων Mus. A mente grammatici aberrat Schowius, qui βασιλεύων ἢ φροντίζων corrigit; et verba παρὰ τὸ — προνοεῖσθαι sequenti glossae adnexa huc trahit. Voluit noster μελεδώνων· βασιλέων ἢ φροντιζόντων. 14. μεδεύοντα· βασιλεύοντα C. 319 male. — μηδεῖν et προνοεῖ (σ) cod., μέδειν et προνοεῖσθαι Mus. Confundit μεδέων· βασιλεύς et Μεδεών· πόλις. — π cod., πόλις Mus. 16. μέτρον ϛ' μοδίων coni. Bernardus coll. Cornel. Nep. Att. c. 2 Suid. — ἢ σχοινίκων μή cod., em. Mus. Cf. Endlicher ad Priscian. de pond. et mens. p. 119. 20. Μεδοντιάδαι cod., em. Meurs. de arch. Ath. I, 1 p. 2 de reg. Ath. III 15 p. 233 coll. Vellei. I 2. Cf. etiam Pausan. IV 5, 10. 13, 7 Boeckh. C. I. I p. 902 n. 133 b. 22. μεδόμεθα· φροντίζομεν cod., em. Mus. 24. μεζός cod., em. Guyetus; Archiloch. Et.Gud. p. 390, 48 Et. Par. ap. Bekk. Anecd. III p. 1438. Eustath. 153, 38. 234, 32. 407, 1. Vid. μήδεα, μεσοτύλαρον. 26. ᾄσμασιν ἑταιρικοῖς καὶ τοῖς σκεύεσιν τοῖς θεατρικοῖς, τουτέστιν κιθάρα ἢ κύμβαλα ἢ τὰ ὅμοια τούτοις, οἷς εἰώθασιν ἐν μέθαις μάλιστα χρῆσθαι οἱ ἄτακτοι ἄνθρωποι Gl. ad ep. ad Rom. XIII 13. 27. Imo μεθορμιζόμενος, q. v.

μεθεκτός· ἐκ τοῦ μετέχειν
530. [μεθησταί· ἀμεληταί
μετελκτόν]· μέρος ἔχων
μεθέμεν· ἀφεῖναι
μέθεν· ἐμοῦ
μεθέντες· ἐάσαντες. μὴ θελήσαντες. ἀμελήσαντες
35. μέθεξιν. κοινωνίαν
μέθεπε· δίωκε
μεθέπει· παραγίνεται. ἐπακολουθεῖ. ζητεῖ. διώκει. ἔρχεται
μεθέπεις· παραγίνῃ. καὶ τὰ ὅμοια
μεθεστάναι· μεταβεβλῆσθαι
40. μεθέστηκεν· ἀφέστηκε. μετῆλθεν
μέθετε· ἐάσατέ με
μεθέψομεν· μετοίσομεν
μεθήκειν· τὸ μεταγαγεῖν. ἢ μετελθεῖν
μεθημοσύνῃ· ἀμέλεια
45. μεθημων· εὔστοχος, συνετός. προδότης. ἔμπειρος. ἀμελὴς [εἶ]
μεθῇς· ἐάσῃς. ἀμελήσῃς
μεθήσει· ἀμελήσει. ἐάσει
* μέθη· κραιπάλη. σκότωσις οἴνου. ἢ θυμός
μεθήσω· ἀφήσω
50. μεθίει· ἀμέλει. ἀφῆκεν
μεθιεμένους· ἀμελοῦντας. ἐῶντας
μεθιέντα· προϊέμενον
μεθίεται· μετέρχεται
μεθ' ἵππων· ἐφ' ἵππων
55. μεθίσταται· μεταίρει. μεταίρεται
μεθίω· ἀμελήσω
μέθλην· τὸν ἄρνα
μεθοδ(ε)ίας· τέχνας. [ἐφόδια]
μεθόδιον· ὃ ἡμεῖς ἐφόδιον
60. μεθοδεύει· μετέρχεται. ἢ διέρχεται
μεθοδευσάτωσαν· διελθέτωσαν
μεθοδίτας· τεχνίτας
μεθ' ὁδόν· ἐν ἴσῳ τῷ καθ' ὁδόν
μεθομίλεον· ὁμίλουν. συνήμην, ἢ συναν(σ)τράφην
65. μεθόπιον· μέρος τι τῆς καλουμένης ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων τριγλύφ[ίρ]ου
μεθόπωρον· μετὰ τὴν ὀπώραν. τροπὴ μετὰ θέρο[υ]ς

SCR. 32. *Λ* 283. 33. *B* 26. 34. Eur. Hec. 551. 35. Plat. Soph. p. 256 A. 36. *E* 329 *Θ* 126. 40. Aesch. Pers. 158 Ar. Plut. 995. 44. *N* 121. 45. *B* 241. 47. *α* 55. 49. *Λ* 841. 50. *K* 121. 52. *Z* 330. 56. *Γ* 414. 55. Eur. fr. 35 N. 58. Ephes. VI 11. 64. *Λ* 269.

ADNOT. 30. *μεθεῖται· ἠμέληται* coni. Kuster. 31. Eiecta voce importuna, *μεθεκτής* cum gl. 29 iungit Alb. 32. *ἀφιέναι* cod. 33. *μέθεν* cod. *μέθεν ἢ ἐμέθεν* Mus. 35. *μετοχὴν* addit C. 319. 36. Legendum videtur *ἐδίωκε*. Sed *δίωκε* etiam C. 319. 38. *παραγίνει* cod., em. Mus. 40. *ἐφέστηκε* Stanleius. 42. *μετίωμεν*? 44. *μεθημοσύνῃ· ἀμελείᾳ* Albertus. 45. *προδότης* et *ἀμελής* conveniunt sane voc. *μεθήμων*, sed reliquae interpretationes ad *αἵμων* vel *ἤμων* spectant. Cf. Apoll. lex. 110, 15. 48. *σκότασις* cod., em. Mus. Deinde leg. *νοῦ ἢ θυμοῦ*. 50. *ἀμελεῖ* cod. 56. *μεθείω* Mus. recte. 57. Alberto vox mutila videbatur. Pearso in Advers. II p. 490, 4 apposuit Iudic. XX 48 *μέθλα καὶ ἕως κτήνους a viris usque ad iumenta*, unde *ἄνδρας* corrigit. 58. *μεθοδίτας* cod., em. Bochartus I Hieroz. III 5 p. 775. — *ἐφόδια* ad *μεθόδια* spectat. 62. *μεθοδευτὰς* coni. Albertus. 63. *τὸ* cod., em. Mus. 64. *μεθομίλεων* cod., em. Mus. — *σὺν ἡμῖν* cod., *συνῆν* Heinsius, correxi. 65. H. e. *μετόπη*. 66. I. e. *μετόπωρον* q. v. Statim *ἢ μετὰ — θέρος* Mus. *ὁ μετὰ τὴν ὀπώραν καιρός*, *κτλ.* ex C. 63.

μεθορίζει· μετέχει

μεθόριον· τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων, τὸ διαχωρίζον τοὺς δύο τινῶν ὅρους

μεθορμηθῆναι· ἐφορμηθῆναι

570. μεθορμίζεται· μετάγεται ἀπὸ ὅρμου εἰς ὅρμον

μεθορμιζόμενος· μετερχόμενος

μεθορμίσασθαι· μεταγαγέσθαι

μέθυ· οἶνος. ὅθεν τὸ μεθύσκεσθαι

μεθύει· πεπλήρωται...

75. μεθυθρίδες· εἶδος μικρῶν ὀρνίθων

μεθύουσα(ν) ἀλοιφῇ· διάβροχον τῷ λίπει, οἷον πεπληρωμένην ἐλαίου

μεθύσιον· εἶδος ἀμπέλου

μεθύσκομαι· πληροῦμαι

μεθυστάδες·

ὡς οἰνοπλῆγες μεθυστάδες γάμῳ

. . . .

μεθύουσαι καὶ εἰς γάμους συνιοῦσαι [οἷον] τὸ παρθένους λέγεσθαι ἀπέβαλον. ἢ αἱ βαρυνθεῖσαι ὑπὸ μέθης οὐκέτι παρθένοι ἦσαν

80. μεθύων· ἀπὸ οἴνου μεθύων

Μεθώ(ν)η· πόλις Θεσσαλίας. καὶ γαστήρ

* μεθῶμεν· ἀφῶμεν. ἀμελήσωμεν

μειαγωγός· οὕτως ἔλεγον τὸ εἰσαγαγεῖν τὸ ἱερεῖον τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἐγγραφομένων εἰς τοὺς φράτορας

μείδησεν· ἐμειδίασεν, ἐγέλασεν

85. μειδιᾷ· γελᾷ

μειδίασμα· γέλως

μειδιόων· γελῶν

μεῖδος· μείδημα, γέλως

[μίζοντες· μύοντες. λαλοῦντες]

90. μείλα[ι]ν[ε]ι· μέλαν[ε]ι

μειλεῖν· ἀρέσκειν

μείλινον· μελέινον, ἐκ ξύλου τῆς μελίας, δόρυ

μείλια· μειλίγματα. χαρίσματα

μειλίγματα· ἀπάργματα. δῶρα.καὶ ἡ προίξ

95. * μείλιον· μείλιγμα. λέγει δὲ τὴν προῖκα, τὰ χαρίσματα

μειλικτήριος· εὐμενητικός

SCR. 72. Eur. Med. 261. 443. 73. *I* 465. 76. *P* 390. 79. ADN. 81. *Μηθώνη B* 716. 82 *K* 449. 83. Ar. Ran. 798 Eupolis II p. 456. 84. *Λ* 595. 88. *H* 212. 90. *Ω* 79 *μείλανι πόντῳ* unde *μείλας* habent et Suidas et Apostoles. 92. *E* 655. 93. *I* 147. 94. Callim. Dian. 230. 96. Cf. Aesch. Pers. 610.

ADNOT. 68. *τοῦ τινῶν* cod., *τοὺς δύο τινῶν* Mus. 71. Supra male *μεθαρμοζόμενος*. 74. *γάμων* cod., em. Mein. 76. *μεθύουσα, ἀλοιφῇ* cod. Mus., em. Alb. — *διαβρόχος — πεπληρωμένη* male Mus. Cf. Apoll. lex. 110, 14. 77. *μεθύσεως* Kuhn ad Poll. VI 82, quod verum videtur. 79. *γάμων. Μεθύουσαι· καὶ* cod., copulavit Salmasius, quem secutus Nauckius adesp. fr. 188 p. 683 *ὡς οἰνοπλῆγες καὶ μεθυστάδες γάμων* scripsit. Sed potest trimeter esse iambicus, tertii pedis syncopen passus. Sub *οἷον*, quod sententiarum nexum importune rumpit, latere videtur *Ἴων*. Malim igitur: *ὡς Ἴων· αἱ δ' οἰνοπλῆγες κτλ.* 81. (ν) Mus. *καὶ γαστήρ* quid sit nescio. 83. *μειαγωγεῖν* Valesius. *ἔριον — λεγόμενον* cod., *ἱερεῖον — ἐκλεγόμενον* Mus. Schol. Ran. 798. Harp. 125, 5. 85. 86. Separavit Mus. 86. Imo *μειδιασμός* aut *μειδίαμα*, quae porrigit Poll. VI 199. Agnoscit tamen *μειδίασμα* C. 319. 87. *μειδιθῶν γρ. γελῶν* cod., *γρ.* delevit Mus.; scriptum erat *μειδιθῶν· γράφεται μειδιόων. γελῶν.* 88. *μείδημα* cum non minus glossematicum sit quam *μεῖδος* (cf. Hesiod. Theog. 205) suspicor hunc articulum ex onomastico illo, de quo in prolegomenis dicemus, depromptum esse. 89. Verbum *μείζω* agnoscunt Cram. Anecd. Oxx. II 312, 26; quod tamen huc non pertinet. — *Μειζῶντες* Mus., *μύζοντες* Alb. 90. *μειλαίνει· μελανεῖ* cod., correxi. 91. Infra *μέλων· ἀρέσκων.* 93. 94. Male copulavit Musurus altero *μειλίγματα* eiecto. — *ἀσπάργματα* cod., *σπαράγματα* Mus., em. Triller Obss. critt. p. 495.

* μειλίσσεο· φιλοφρονοῦ. προσάγου
μελισσέμ(ε)ναι· προσηνῆ, κεχαρισμένα πράττειν
μείλιχα· ἥδιστα, γλυκέα. προσηνῆ. ἐπιεικῆ
600. μειλιχίῳ· γλυκεῖ, ἡδεῖ[α]
* μειλίχιον· πρᾶον. καὶ τὰ ὅμοια
* μειλιχίῃ· ἱκετείᾳ
* μειλίχιος· πρᾶος. συνετός. ἡδύς. προσηνής
μειλιχομείδης· πραΰγελως. ἡδύγελως. ἡδεῖα. πραΰνοος
5. μ[ε]ιξοβάρβαρος· οὔτε βάρβαρος, οὔθ' Ἕλλην, ἀλλ' ἀμφοτέρων (μετ)έχων
μεῖον· μικρόν, ἔλασσον, ἔλαττον
μειονεκτεῖ· τὸ ἧττον φέρει
μειονεκτεῖται· ἐλαττοῦται
μειονεκτούμενοι· ἐλαττούμενοι
10. μειόφρων· [ἐλάφρων, καὶ] ἔλαττον φρονῶν, παράμωρος
μείρακα· τὴν νέαν γυναῖκα
μείρακες· νέοι, νεώτεροι, γενναῖοι
μείρεο· μερίζου. λάμβανε, λάγχανε
μείρεται· στέρεται. κληροῦται, μερίζεται
15. μεῖραξ· παῖς
μείς· μήν
μεῖστον· ἐλάχιστον
μείωσιν· ἐλάττωσιν
* μείων· ἐλάσσων, μικρότερος
20. μελαγκόρυφοι· οἱ ἀποκεκρυμμένοι. ἄμεινον δὲ νοεῖν οἱ ἄνθρωποι
μελαγκορύφους· μοιχούς. τοὺς γεννητικοὺς ἀνθρώπους
μελάγκρανις· ὀξύσχοινος. ἢ τὰ ἄκρα μελανίζουσα
μελαγχαίταν·... μεγάλῳ δράματι. ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· οἷον ἀκμάζουσαν
μελάγχλαινος· ἡ διαυγής
25. μέλαθρα· οἰκίαι. ὑπέρθυρα. δοκὸς δὲ καὶ ἡ διάτονος
μέλαθρον· οἴκημα. [καὶ τὸ τῶν γυναικῶν μόριον refer ad 621]

SCR. 97. *γ* 96. 98. *μειλισσέμεν Π* 410. 99. Hesiod. Theog. 84. Mimnerm. fr. 1, 3. Pind. Ol. I 30. 601. *Κ* 288. 2. *Ο* 741. 4. Alcaei fr. 55. 5. Eur. Phoen. 138. 7. Xen. Hier. I 29. 11. Ar. Plut. 1070. 12. fr. 69 p. 1056 in PLGr. ed. Bergk. 13. *Ι* 612. 16. *Τ* 117 Anacreo. 18. Polyb. IX 43, 5. 19. *Β* 528. 21. Refero ad Ar. Eccl. 12; vide schol. 23. Io fr. 16. 25. *λ* 277. 26. *Β* 414.

ADNOT. 97. *φιλοφρόνου* cod., em. Mus. 98. Literam erasit Mus. 600. [α] Mus. 4. *μειλιχομετίδης* cod., μειλιχόμητις· *ἡδύς* Mus., em. Gaisford. Hephaest. p. 80 (Toup. Em. III p. 426) Ahrens Dial. II p. 511. Accentum aeolicum servandum duxi. 5. *μειζοβάρβαρος — οὔτ' ἕλλην — ἔχων* cod., em. Mus. Similiter Vossius. Infra μιξοβάρβαρος· *ζήτει εἰς τὸ μει.* gl. 1424. 10. *ἐλαφρὸς* Mus. 11. Lob. Phrynich. 212. 14. Confundit *ἀμείρεται* et *μείρεται*. Vid. schol. Il. VII 127 Lob. Path. El. p. 37. 15. 16. μεῖραξ· *παῖς, μῦς μήν* cod., μεῖραξ· *παῖς* Mus., em. Meinek. Com. II 1 p. 47. 17. EM. 581, 57. 676, 1 schol. Ar. Plut. 627 Cram. Anecd. Oxx. 3, 396, 15. 20. *ἀμείνω* cod., em. Mus. Ex adiecta interpretatione patet *μελάγκρυφοι* legendum esse, contra ordinem. *οἱ ἄνθρωποι* corruptum. Statim conicio μελαγκρύφους μυχούς· *τοὺς γεννητικοὺς ἀνθρώπων*. Vid. SCR. 22. *μελάγκρασις* cod., em. Salmasius. Cf. Theophr. HPl. IV 12, 1 Strab. III p. 168 Plin. HN. XXI 18. ‚*Confundit μελάγκρανις et μελάγκρανιξ vel μελάγκρανος*' Meineke. 23. *μελάγχετον* cod., μελαγχρῆ· *Ἴων* Nauck. fr. 16 p. 569, em. Bentleius epist. ad Mill. p. 54. Fortasse hoc etiam loco *οἷον* ex *Ἴων* corruptum est (cf. *μεθυστάδες*), ut totus articulus hunc in modum emendandus sit: μελαγχαίταν· *ἀκμάζουσαν, ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ἴων μεγάλῳ δράματι. — ἐπὶ τῶν* coni. Nck. 24. *μελάγγληνος* Ruhnken., coll. *μελίγληνος (μονόγληνος ἰόγληνος)*; μελάγχιμος (sc. κρήνη·) ἡ διαυγής Meinek. Philol. XIII p. 510. Malim μελάγχλαινος·.... †....· ἡ διαυγής. 25. *δοκὸς λέγεται ἡ καὶ διάτονος*? Traversariam hanc trabem Eustath. 249, 19. 780, 27 *ὑπέρτονον* EM. 576, 16 *ὑπότονον* vocant.

μελαθρόφιν· ἐκ τῶν δοκῶν τῆς στέγης. τῶν μελάθρων, τῶν δοκῶν τῆς στέγης
μελάθρων λῶβαι· τῶν οἴκων αἱ βλάβαι
μέλαιναν· βαθεῖαν
630. *μελαίνῃ*· βαθείᾳ
μελα(ι)ν(ά)ων· μελανῶν. καὶ *ὀδυνάων*, ὀδυνῶν μελανοποιῶν· ἐπεὶ κατηφεῖς ποιοῦσι τοὺς πάσχοντας
μέλαιναι νῆες· αἱ βαθεῖαι, καὶ πισσόχριστοι
μελαίνετο· βαθεῖα ἐγένετο
μέλαιναι φρένες· αἱ βαθεῖαι, καὶ ἀγαθαί, καὶ πυκναί, ἢ αἱ δειναί, καὶ ἰσχυραί. [καὶ δειλαί
35. *μέλαιος*· ἄθλιος. μάταιος
μελαίοις· ἀθλίοις. ματαίοις]
μέλ.ακες· νεώτεροι
μελάμβιος· σκοτεινὸς τὸν βίον, ἢ μελανός
μελαμβίου· σκοτεινοῦ, ἢ μελανοῦ τὸν βίον
40. *μελάμπε(π)λος*· πενθήρης. ἢ κλῆμα μέγα
μελα(μ)πέραμον· σκοτεινήν
μελάμπυγος· ἀνδρεῖος. τοὺς γὰρ δασεῖς τὰς πυγάς, ἀνδρείους ἐνόμιζον
Μελάμφυλ(λ)ος· ἡ Σάμος
μέλανα βρότον· [ἄνομον. ἔρημον. ἀπάνθρωπον]
45. *μελανα[ί]θήρ*· τῶν πυ[ρ]ρῶν τις οὕτως καλεῖται
[*μελαναί*· βαθεῖαι]
μελαναυγεῖ· τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος
[*μελανδανέως*· ἀμπέλου εἶδος]
μελάνδειρος· ὀρνιθάριον ποιόν
50. *μελάνδετον*· πυκνὸν καὶ μακρόν, τὸ μέλαιναν ἔχον λαβήν, ἢ τὸ πυκνῶς δεδεμένον, τουτέστι κερατίνη
μελάνδετα· μελαίνας ἔχοντα λαβάς, τουτέστι κερατίνας
μέλαν δρυός· ἡ ἐν τοῖς δένδροις δασύτης. καὶ ἡ τῶν ξύλων ἐντεριώνη

SCR. **27.** ϑ 279. **28.** Eur. Hecub. 650. **29.** *Λ* 141. **30.** *Λ* 300. **31.** *Δ* 117. **32.** *B* 524. **33.** *E* 354. **34.** *P* 83? **40.** Tragici (Thes. V c. 713 A). **42.** Arist. Lysistr. 802. **44.** ω 189. **47.** Eur. Hec. 152. **50.** ADN. Phoen. 1091. **51.** *O* 713. **52.** ξ 12.

ADNOT. **27.** Apoll. lex. 110. 30. **28.** Coni. *μελάθρων λώβᾳ*· ἐπὶ τῇ τῶν οἴκων βλάβῃ. Vide SCR. **35. 36.** *μέλεος* et *μελέοις* recte Salmasius. **37.** Cf. Lob. Parall. p. 129. Rectius cum Salmasio scripseris *μέλλαξ*, quod ipsum a Kustero Hesychio s. v. *μῖλαξ* restitutum est et reddendum fortasse eidem pro *κέλλικας*· (*μέλλακας?*) *δημότας*. Vid. *πάλλιξ* et *ἧλιξ*. Confirmatur haec scriptura inscr. Aegypt. ap. Letronn. *Recueil* I p. 413 *οἱ τοῦ λυκάβαντος μέλλακες* et formis deminutivis *μελλάκιον* et *μιλλάκιον* ap. Ducang. Nec nisi dialecto differunt *μεῖραξ μέλλαξ μῖλαξ*. Carebimus igitur sine damno Ruhnkeniano *νέακες*. **40.** (π) Mus. cuius emendationem typotheta neglexit. Confundit *μελάμπεπλος* et *μελάμπελος* (interp. Diosc. 4, 39) vel *μελαμπέταλος* (gl. EM. 576, 5 a Turrisano inserta). **41.** (μ) Phavor. **42.** Cf. Hesych. *λευκόπυγος* et Append. proverb. III 62 p. 429 Lob. Aglaoph. 1298. **43.** (λ) Mus. Strab. X p. 457; XIV p. 637 Eust. ad Dionys. 533. Plin. V 31 St. Byz. 553, 16 (ubi *Μελάμφυλος* AR *Μελαμφύλης* V *Μελάμφυλλος* B) Iamblich. V. Pyth. 1, 2 Hesych. s. v. *Φυλλίς*. **44.** Verba sunt Hom. ω 189. Interpretationes vero cum ad *ἄβροτον* pertinerent Meineck. Philol. XII p. 615 *μέλαν' ἄβροτον* corrigebat. At saepius vidimus glossis Homericis sine explicatione insertis postea interpretationes parum convenientes additas esse: e. g. *Ἀργεϊ παντί* et *νόσφι νεῶν*. **45.** *μελαναίθηρ — πυρρῶν* cod., em. Niclas ad Geopon. III 3, 11 p. 227 n. Lob. Parall. p. 212. **46.** Recentioris est consuetudinis. **47.** *μελαναύγη* cod., em. Albertus post Pearson. Advers. 491, 17. **48.** Imo *μελίνεως*, q. v. Non dubium enim *μελανδανέως* e *μελάνεως* h. e. *μελίνεως* natum esse, quod norunt praeter nostrum Poll. VI 82 Phot. 255, 23. De accentu proparoxytono vide s. v. *μεθύσεως ἐλάεως*. **50.** Schol. Eur. Or. 821. — *λαβὴν τουτέστι κερατίνην* Alb., quod placet.

μελάνθει· ἠρ.ˊθρια τὰ μελάνθρια
μελανθές· μέλαν
655. *μελάνοφρυς· λασιόφρυς. βαθεῖα*
μελάντατον· μελανόν, κατὰ ἐπίτασιν
μελάνυδρος· ἐν βάθει τὸ ὕδωρ ἔχουσα. ἢ πολύυδρος
Μελάντ(ε)ιοι ὅροι· τοὺς Μελαντ(ε)ίους σκοπέλους
[μελαντιμίθιος· οἰνός τις οὕτω καλεῖται]
60. *Μελάντ(ε)ιος χοιράς· ἢ χοιράδες, ἤγουν σκόπελοι. καὶ υἱὸς Ναξίου τοῦ Πάρου Μελάντιος*
Μέλας· μελανός. βαθύς. ἢ ποταμός
μέλδει· τήκει. ἕψει. φθίνει. ἐπιθυμεῖ
μέλδειν· μέλδεσθαι
μελδόμενος· μέλδων. τήκων. ἐπιθυμῶν. φθίνων. καὶ τὰ ὅμοια
65. *μελέαγρος· ἡ κατοικίδιος ὄρνις*
μελεαγρίδες· ὄρνεις, αἳ ἐνέμοντο ἐν τῇ ἀκροπόλει
* *μελαιαί· ἀστράγαλοι. ἢ νωθροί*
μελεδαίνει· φροντίζει
μελεδήματα· φροντίδες, μέριμναι
70. *[μελαιδῆνος καὶ] μελεδών· φροντιστής, μεριμνητής. ἐπίτροπος, οἰκονόμος, προεστώς, φύλαξ. καὶ μελεδῶναι αἱ φροντίδες. καὶ τὰ ὅμοια*
73. *μελεδωνοί· φροντισταί. καὶ τὰ ὅμοια*
μελεδών· ὁ βασιλεύς
μελεδωνεύς· ὁ φύλαξ. καὶ τὰ ὅμοια
μελέη· ματαία
75. *μέλει· φροντίζει*
[μελείην· τὴν ἐκ μελείας, ὅπερ ἐστὶ δένδρον
μελείῃσι· δόρασι]
μελεϊστί· τὸ κατὰ μέλος τι κόπτειν
μέλεος· μάταιος
80. *μελερόν· μαραντικόν. καυστικόν*
μελετᾷ· ἀσκεῖ. ἐπιμελεῖται. γυμνάζεται. Μελέτη γὰρ ἄσκησις. καὶ τὸ μελετᾶ(ν)[σθαι] γυμνάζεσθαι. ἐπιμελεῖσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
μελετητήριον· οἶκος, ἢ ὄργανον, ἐν ᾧ τις μελετᾷ. ἢ σχολεῖον
μέλεον· μάταιον. ἀτυχές. ἀσύν[θ]ετον. κακόν
μελέων· κρεῶν

SCR. **54.** Aesch. Suppl. 137. **57.** *I* 14. **61.** Herod. VII 198 an Callim. Iov. 23? **64.** *Φ* 363. **65. 66.** Sophocl. p. 174 Nck. **68.** Theognis 185 Archil. fr. 8. **69.** *Ψ* 62. **70.** *τ* 517. Sappho ap. Herod. *πμλ.* 23, 13 Phanocl. Stob. Flor. LXIV 14, 5. **73.** Herod. II 65. **72.** Theocr. XXIV 104. **74.** *ε* 416. **76.** *Π* 767. **77.** *B* 543. **78.** *Ω* 409. **79.** *Ψ* 795. **82.** Anaxandr. vol. III p. 168. **83.** *K* 480. **84.** *H* 131.

ADNOT. **53.** *ἠρυθρία* Mus. Non expedio. **55.** *μελανόφρυς* cod. **57.** Apoll. lex. 110, 22. **58.** (*ε*) bis inserui. Cf. schol. Ap. Rhod. IV 1707 Choerob. I p. 280, 27. Hesych. *Δαμοῦαι.* **59.** *μελαμφίθιος* e Diosc. V 9 corr. Lindanus Exx. in Act. II 13 p. 103. Cf. *ψιθία.* **60.** *χοιράδαι* cod., em. Mus. Mox *Νάξου τοῦ Παρίου* coni. Alb. Non liquet. **62.** Cf. Apoll. lex. 110, 32. — *ἐπιθυμεῖ* suspectum est Lob. Parall. p. 114. Idem *μέλει· ἐπιθυμεῖ* in rhem. p. 74. Alii ad *ἔλδεται* referunt. **64.** *ἐλδόμενος· ἐπιθυμῶν*? **65.** *μελαγρίς* Salmasius ad Plin. p. 612. (Phot. 254, 22). **67.** Cf. *κίλλαι* et *μήλιαι.* *Νωθραί* i. q. *μιλλαί.* **69.** Apoll. lex. 110, 33. **70.** Forte *μελεδωνός καὶ μελεδών.* — *μελεδῶνες· αἱ φροντίδες*, quae forma nihili est, Mus. Vid. Bast. ad Greg. Cor. p. 558. Lob. Parall. 146. **74.** *μελεδωνός* propter ordinem Vossius. Cf. Schaefer ad Greg. Cor. p. 595. **76. 77.** *μελίην — μελίας — μελίῃσι* Mus. Eidem *δένδρον* pro *δένδρα* debetur. **80.** Sic codex, Phavor. et interp., *μαλερόν* Mus., om. Thes. Forma est Aeolica. **82.** *μετάζεσθαι* cod., em. I. F. Gronov. **83.** (*θ*) Guyetus.

685. μέλη· τὰ γυῖα. καὶ ᾠδή. καὶ σκεύη
μεληδών· τηκεδών. φροντίς. ᾠδή
μεληδόνες· τηκεδόνες. ἐπιθυμίαι. φροντίδες. ᾠδαί
μέλημα· οὗτινος ἄν τις φροντίζοι, ἀγάπημα
μελήματα· φροντίδες ματαῖαι
90. * μελιρύτοισιν· ἐν πρώτοις ἥδεσι
90a. * μελίρυτον· ἡδὺ πρώτιστον
μελία· δένδρου εἶδος· ἀπὸ Μελίας Ὠκεανοῦ. ἢ ὁδοί
μελίαι· μέλισσαι. ἢ δόρατα, ἢ λόγχαι
μελίας καρπός· τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος
[μελίβδεσθαι· μέλλειν]
95. μέλιγγας ὄλοιτο παῖς θαλάσσας· παρὰ τὴν μελίαν τὸ ξύλον. ἀκούει δὲ ἐκ τοῦ τὴν ναῦν. τινὲς δὲ τὸν αὐλόν· ἢ τὸν δι' αὐλοῦ μελισμόν
μελίγηα· ἀκρόδρυα
μελίγηρυς· εὔφωνος, ἡδύφωνος
μελίγληνος· ἡδυόφθαλμος
Μελιγουνίς· οὕτως ἡ Λιπάρα ἐκαλεῖτο νῆσος. καὶ μία τῶν Ἀφροδίτης θυγατέρων
700. (*) μεληδόν· ἐπίῤῥημα, εἰς μικρὰ μέρη καὶ μέλη κοπτόμενον
λ'
[μέλι ἔοικε· με ὅμοιε]
μελίζωρος· γλυκεῖα
μελίη· δόρυ
μελιηδές· μελιτῶδες, ἥδιστον. διὸ καὶ ἐψιλοῦτο. παρήχθη γὰρ παρὰ τὸ μέλι. ἔνιοι δὲ ὡς μέλι ἡδέος. διὸ καὶ ἐδάσυνον
5. μελιηδέος· μελ(ι)τώδους, προσηνοῦς, ἡδέος
μελιηδής· ἡδύτατος, γλυκύτατος
μελίης· δόρατος
μελίη ὥς· ὥσπερ μελί(α). εἶδος δένδρου, ὅθεν τὰ μελέϊνα (δόρατα)
μελίκακι· σκεύασμά τι βρωτὸν διὰ τυροῦ

SCR. 87. Simonides fr. 39 p. 384 Bgk. 88. Tragici et Pindarus passim, qui tamen plurativo numero usi non videntur. 97. μ 187. 98. Callim. Dian. 48. 700. Posidon. Ath. IV 153 E. 2. Nicand. Ther. 663. 3. *N* 178. 5. *Δ* 346. 7. *X* 225. 8. *N* 178. 9. Pherecr. fr. VII p. 264.

ADNOT. 85. ᾠδαί Albertus. 87. Brunck. ap. Schaef. ad Greg. Cor. p. 559. 88. φροντίζει cod, em. Mus. 90. 90a. μελιῤῥύτοισιν et μελίῤῥυτον Mus. Ordo μεληρύτοισιν postulat. Forte μελιήρυτον cf. gl. κ 3817. 91. Post εἶδος excidisse videtur ἢ νύμφη, nisi verba ἢ νύμφαι ἀπὸ Μελίας Ὠκεανοῦ ad seq. glossam trahenda sunt. — ἢ ὁδοί] ἢ ᾠδή Guyetus et Hemsterh. ad Poll. IX 127 p. 1113 a. An Ἡσίοδος? 92. Pro μέλισσαι Phot. 255, 22 Eudemus Bachm. p. 297, 14 habent βέλη. In Apollod. II 1, 1 Μελίσσης ante Heynium legebatur pro Μελίας. 93. Cf. Apoll. Rhod. IV 1641 Hesiod. Opp. 144 LPreller Philol. VII p. 13 n. 94. μέλδεσθαι· μέλδειν LDindorf. Thes. V c. 738 A praeeunte Vossio. Imo ΜΕΜΒΛΕϹΘΑΙ: ΜΕΛΕΙΝ. 95. ολοιτόπαις — ἐκ τοῦ cod., ὁλοί. τόπους — ἐκ τούτου Mus., qui textui lineam subduxit et in margine signum + adpinxit; ὀλοιτόπους Aldus; ὄλοιτο παῖς Thes. V c. 738 B. Μελιγκτὰς (μελικτὰς = μελιστής) ὄλοιτο παῖς θαλάσσας coni. Meinek. Philol. XII p. 615 coll. Alcaei fr. 51 p. 719. Coni. μελικτὰς ὄλοιτο παῖς Ἀθάνας. Minerva enim et tibiarum inventrix est et Argo opem tulit navem aedificanti celeberrimam. 99. Steph. Byz. 442, 9 Strab. VI p. 275. 700. μελιδόν postulat ordo.
λ'
1. μέλι ἔοικε· με cod., μελιέοικε (voluitne μελιείκελε?)· μέλιτι male Mus. Recte Salmasius μέλλει· ἔοικε ὅμοιός (ἐστιν), q. v. Falli videtur Meinek. Com. III p. 642. 4. ὡς μ.λιηδέως cod., ὡς μέλι ἡδύ Mus. 5. 6. μελιηδέος· ἡδύτατος γλυκύτατος. μελιηδῆς· μελτώδους κτλ. cod., μελιηδέος· ἡδυτάτου γλυκυτάτου et μελιηδοῦς· κτλ. Mus. Correxi. 8. μελιήως cod., μελίη Mus., em. Schowius p. 527 Albertus. — μέλιτα cod., μελέϊνα (δόρατα) Mein. 9. σκευάσματι βρωτῷ Mus., lectionem codicis revocavit Casaub. ad Ath. XIV p. 648 C, qui gl. μελιχαρίς scribit. Cf. Philoxenum Ath. IV p. 147 B.

710. μελίκηρα· τὰ ὑπὸ τῶν πορφυρ[ευτ]ῶν συντελούμενα, ἐμφερῆ κηρίοις ἐν τῇ θαλάσσῃ
μελικηρίς· εἶδος ἀμπέλου. καὶ πόα τις. καὶ πάθος ἔνικμον, μελιτῶδες ὑγρὸν ἔχον
μελίλωτος· πόα τις. καὶ λωτοῦ εἶδος
μελίνεως· εἶδος ἀμπέλου
μελίνη· ὀσπρίου εἶδος, ὅμοιον κέγχρῳ. καὶ τοῦ πολύποδός τι μέρος
15. μελιοῦσι· κατακόψουσιν
μελίσματα· ᾄσματα
μέλισσα· ὀβολός, ὅς ἐστι (ζ′) μέρος δραχμῆς
Μελισσαῖος· ὁ Ζεύς
μέλισσαι· αἱ τῆς Δήμητρος μύστιδες
20. μελισσάων· μελισσῶν
μελίσσ(ε)ιον· τὸ σμῆνος
μελισσέμεν· πραΰνειν, π(αρ)ειπεῖν, παρηγορεῖν. πρὸς ἡδονὴν λέγειν
μελισσοκράς· ἡ γλυκεῖα δέλτος, ἢ μέλιτι κεκραμένη
[μελιστί· κατὰ μέλη]
25. Μελιταῖα· ὀθόνιά τινα διάφορα, ἐκ Μελίτης τῆς νήσου
μελίταινα· πόα τις, ἣν ἔνιοι μελίκταιναν, ἄλλοι μελισσόφυλλον
Μελιταῖον· κυνίδιον μικρόν
Μελιτεὺς κάπρος· (.....) τῶν γὰρ δήμων Μελιτεύς ἐστι. καὶ σῦν αὐτὸν ἄντικρυς ἐκάλουν, ἴσως μὲν διὰ δασύτητα, ἐπεὶ καὶ ἄρκτον αὐτόν φασι πολλαχοῦ. ἴσως δὲ καὶ ὅτι μυλῶνας ἐκέκτητο, ἐν οἷς σῦς ἔτρεφεν
Μελιτέων οἶκος· ἐν τῷ τῶν Μελιτέων δήμῳ οἶκός τις ἦν παμμεγέθης, εἰς ὃν οἱ τραγῳδοὶ.... ἐμελέτων
30. μελιτήμερον· ἡδύ, γλυκύ
μελίτια· τὰ βίττα
[Μελιτίδης· μωρός τις ἦν]

SCR. 10. ADN. 11. Hippocr. 113 C. 12. Theophr. HPl. VII 15, 3 Nic. Ther. 897. 14. Soph. fr. 547 p. 211. 15. Levit. I 6. 19. Callim. Apoll. 110. 20. *B* 87. 22. *H* 410. 26. Nic. Ther. 554. 28. Aristoph. fr. XXIV p. 1002. 29. Arist. fr. XXV p. 995. 32. ADN.

ADNOT. 10. [ευτ] Salmasius coll. Aristot. HA. V 15 quem citat Ath. III p. 88 CD, unde de genere feminino *ἡ μελίκηρα* constat. 11. *ἀμπέλου*] Schol. Od. κ 235 Eustath. 1656, 63. 13. Cf. *μελανδάνεως*. 15. *κατακόπτουσιν* cod., em. Cyr. 63. Arcerius. 17. *δραγμῆς* cod., em. Mus. (ζ′) AM. 19. Schol. Pind. Pyth. IV 60 Porphyr. de antr. nymph. c. 18. 19. 21. (ε) Thes. V c. 746 A. *οἱ σμῆνες* cod., *τὸ σμῆνος* Mus., *αἱ σμῆναι*? 22. *πείπειν* (h. e. *πειπεῖν*) cod., *παρπεῖν* Musurus calami errore. 23. *μελισσόκρας* cod. Lob. Parall. p. 222. 24. *μελιστή· καλά* cod., em. Cyr. Legendum vero *μελεϊστί*. 25. Diodor. V 12 Cic. Verr. II 72, 176 Lucret. IV 1124 Movers Phoen. II 2 p. 347 sqq. Wiskemann *die antike Landwirthschaft* p. 26, 8. — *μελίτεα* cod., em. Sopingus. 26. *μελιτένα* cod., em. Mus. Cf. Needham Geopon. XV 5, 6. Lob. Proll. 34. — *μελίφυλλον* Nicander. Cf. et Dioscor. Noth. III 118. 27. *Μελίτεον* cod., em. Mus. De re cf. St. Byz. 443, 6 Strab. VI p. 277 Diod. V 12 Artemid. II 11. Casaub. ad Theophr. Char. c. XXI. 28. *τὸν — δῆμον* Mus. Cf. Th. Bergk. Com. II 2 p. 1002. De Eucrate sermonem esse apparet ex Phot. 256, 7. — *σὺν αὐτῷ* cod., em. Mus. 29. *φοιτῶντες* inserit Phot. 256, 11. Vid. Zenob. II 27 Bergk. Aristoph. Georg. fr. XXV p. 994. *Μελετῶν* pro *Μελιτέων οἶκος* habent EM. 576, 39 Bekk. 281, 25 Theognostus. 30. *μελιτηρόν* Hemsterh. ad Poll. X 93. An *μεμελιτωμένον*? 31. Glossae: *μελίττια: mella*, nisi fallit scriptura, cum *μελίττια* sint *apiculae*. Sed haec aliena videntur. *Μελίτια· τὰ βλίττια* Pearso, *Μελίσσεια βλίττει* vel tale quid voluisse videtur Guyetus. Longius distant *μελλητιᾷ*·... vel *Μελίαι· τὸ φίττα* (*Μελίαι παιδιᾶς εἶδος*)? 32. Imo *Μελητίδης*. Videndum igitur num praec. gl. scribi possit *Μελητίδαι· βλιτάδες* (Ar. Rann. 991).

μελίτ.ιον· πόμα τι Σκυθικὸν μέλιτος ἑψομένου σὺν ὕδατι καὶ πόᾳ τινί

[μελιτέτροπα· τὴν χλαμύδα οὕτω καλοῦσιν]

735. μελιτόν· κηρίον. ἢ τὸ ἑφθὸν γλεῦκος

μελιτόπολιν· ἐπὶ τοῦ κρούειν καὶ ψοφεῖν ἐτάσσετο, πρὸς τὸ προσιέναι μελίσσαις

μελιτοῦττα· μᾶζα, μέλιτι δεδευμένη. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ μελιτόεσσα

μελιτ[τ]οῦντας· πλακοῦντας

μελίφρονα· προσηνῆ, καὶ ἡδέα· διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας. καὶ μελίφρων τὸ αὐτό

40. μελίφυλλον· βοτάνη τις, ὃ καὶ μελισσόφυλλον καὶ πράσιον

μέλκιον· κρήνη. νύμφαι. παίγνιον

μελλέβιος· ἡμιθανής. [καὶ μὴ συνιείς, ἢ ὁ ἐκδιδαγμένος

μέλλει· φαίνεται, ἔοικε. δοκεῖ. ἢ μένει

μελλέποσις· ὁ μέλλων ἀνὴρ γίνεσθαι

45. μέλλετε· ἐοίκατε. βραδύνετε, ὑπερτίθεσθε

μελλήσας· ὑπερθέμενος, βραδύνας

* μέλλειν· βάλλειν. μέμφεσθαι

μέλλησις· βραδυτής

μελλησμοῦ· ὑπερθέσεως, βραδυτῆτος

50. μελλήσω· σπουδάσω. ἢ ὑπερθῶμαι

μελληταί· ὑπερθετικοί

μελλητιᾶν· τὸ μέλλειν

μελλίρην· μελλέφηβος

μελλόγαμβρος· μελλονυμφίος

55. μελλονικιᾶν· ἐπεὶ βραδὺς καὶ μελλητὴς ὁ Νικίας ἐλέγετο

* μελ[λ]όντων· μελετώντων

μελλόπαις· ὁ ἀπὸ δέκα ἐτῶν, προκόπτων παῖς τῇ ἡλικίᾳ

* μελεδόνοι· φροντίδες. ἐπίτροποι

μελοθεσία· ἡ τῶν μελῶν θέσις

60. μέλος· μέλημα. ἢ μέρος τοῦ σώματος. ἢ ἦχος ἡδύς, ᾆσμα, ῥυθμός, ἀλαλαγμός

μέλπει· ᾄδει, παίζει, ὑμνεῖ

μέλπεται· τέρπεται, ᾄδει. καὶ τὰ ὅμοια

SCR. 37. Herodot. VIII 41. 38. Ar. Avv. 567 ex em. Meinek. 39. *Z* 264. *B* 34. 40. Nic. Ther. 554. 43. *Α* 564 Soph. Troil. fr. 571 p. 215. 44. Sophocl. fr. 960 p. 277. 47. Ξ 125. 48. Thuc. I 69. 55. Ar. Av. 639. 56. Σ 463. 61. Eur. Med. 149. Phoen. 788. 62. Hom. hymn. Apoll. 197.

ADNOT. 33. *μελίτειον* Plut. Mor. p. 672 B Coriol. c. 3; *μελύγειον* EM. 578, 8. 34. *μελιτόκροκα paludamentum e stamine mellei coloris* Pergerus, quas ineptias recoxit Thes. V c. 750 D. Infra *μεντίοπον· χλανίδα*, unde patet literas *τε* errorem scriptorium esse, et *ΛΙ* nihil aliud quam *Ν*. Sed *μέντροπον* sive *μεντίοπον* (cf. gl. η 541) quid sit nescio. 35. *mellitum*? 36. *μελιτόπολιν* cod., quod *μελιττοπολεῖν* scribebant Palmerius et Salmasius, *μελιτοποιχειν* (sic, *μελιττοπτηχεῖν* Porso)· *τὸ κρούοντας ψόφον ποιεῖν, ἵνα μὴ αἱ μέλισσαι προσάπτωνται* (*πρόσπτωνται* Porso) Phot. 256, 22, *μελιττοπηχεῖν* (*μελιττοχεῖν* E) et *προσπέτωνται* Suid. II 1 c. 769, 12. 37. *μελιττοῦτα* cod., em. Guyetus. 38. *μελιττοῦντας* cod. Cyr., scripsi *μελιτοῦντας*, ut fecit Meinekius l. l., ubi libri *μελιτούττας*. 41. *μείλιον· κόρη* (Puppe) Meinekius. — *νύμφαι* Thes. ad *μελίαι* refert vol. V c. 753 D. Cf. *μαλκενίς*. 42. *ὁ μὴ δεδιδαγμένος* Mus., non liquet. 43. Didym. reliq. p. 263. Schol. Plat. Rep. VIII p. 566 D. docet quo mirum illud *μένει* referendum sit. 44. Poll. III 45. — *μελάων ἀνὴρ .ινεσθαι* cod., em. Mus. 47. *βάλλειν* pertinet ad *ζέλλειν*; nisi *μέλλειν βέλλειν* (q. v.) et *μέμβλεσθαι* coniunxerit interpolator. 48. 49. Separavit Mus. — *βραδύτης* cod. Mus. 53. L. *μελλείρην* aut *μελλίραν*. Cf. Plut. Lyc. c. 17 Suid. Arcad. 9, 17. Altero usi sunt Censorinus de die nat. 5 p. 36, 11 ed. Iahn. 54. *μελλογαμβρός* cod. Coniciunt *μελλόγαμος· μελλόνυμφος*. 55. *ἐπίβραδυς* cod., em. Cobet Nov. Lectt. p. 179, post Tollium et Thes. V c. 755 B. 56. [λ] Albertus. 58. *μελεδωνοί* Mus., *μελέσδονοι* Cyr. Marinus. Confundit *μελεδῶναι* et *μελεδωνοί*.

μέλπεσθαι· τὰ αὐτά
* μέλπει· ἀλαλάζει, ἑορτάζει. καὶ τὰ ὅμοια
765. μέλπηθρα· σπαράγματα. παίγνια. ἑλκύσματα. καὶ μέλπηθρα κυνῶν ὁμοίως
μελπῳδ[ι]οί· παίγνιοι, μέλποντες, ὑμνοῦντες, ᾄδοντες
μέλπων· ᾄδων, ὑμνῶν
[μέλταδε· ἐννόει]
μέλω· ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμί
70. μελῳδία· ἡδυφωνία
μελῳδοῦσι· μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσιν
μελώμεθα· μελησάτω ἡμῖν
μέλων· ἀρέσκων
μεμάασι· προθυμεῖται
75. μεμάθεται· φυλάσσεσθαι
μεμαῖνα· ἀλληλιμένα
μεμακυῖα· μεμυκυῖα. βληχομένη. φωνοῦσα, βοῶσα
μεμαλισμένους· μεμαλαγμένους. ἢ παραφρονοῦντας, μαινομένους
μεμάμεν· προθυμεῖσθαι. ἐπιθυμεῖν. βούλεσθαι. σπεύδειν. πεποιθέναι
80. μεμαρπώς· εἰληφώς. ἡρπακώς
μεμάσωμαι· ἐκπιάζωμαι
[μαιμάσσων· μεθ' ὁρμῆς ἐξερχόμενος. πρόθυμος]
μεμαχημένη· ἀπηχθημένη
μεμαώς· ὁρμῶν. θέλων. σπεύδων. προθυμούμενος. πεποιθώς
85. μεμαῶτες· προθυμούμενοι. θέλοντες. σπεύδοντες. [προθυμοῦντες] πεποιθότες. ἐπιθυμοῦντες
μεμαῶτος· προθυμουμένου. καὶ τὰ ὅμοια
μεμβλάσαι· συνδῆσαι
μέμβλεται· μέλ[λ]ει. φροντίζει. ἐπιμελεῖται. παραγίνεται
μέμβλεσθαι· φροντίζειν. καὶ τὰ ὅμοια
90. μέμβλετο· ἐφρόντιζεν
Μεμβλίς· Μῆλος, ἡ νῆσος
μεμβλώντων· τυχόντων
μέμβλωκα· λιάζω, οἴχομαι, ἔξω τοῦ βίου εἰμί
μέμβλωκε· πάρεστι, μεμόληκεν, ἐλήλυθε, παρεγένετο

SCR. 63. *Η* 241. 65. *Ν* 233. 66. Eur. Ion. 881. 69. *ι* 20. 70. Eur. Rhes. 923. 74. *Κ* 208. 75. *Η* 160. 77. *Δ* 435. 79. *μέμαμεν* I 637, at infinitiva vox non est. 80. Hesiod. Opp. 204 Scut. 245. 84. *Δ* 40. 85. *Β* 473. 86. *Θ* 118. 90. *Φ* 516. 88. Hesiod. Theog. 61. 94. *ρ* 190.

ADNOT. 66. *μελπόδιοι· παίγνιοι* cod., *μελπῳδιοι· παίγνια* Mus., em. Pearso. 68 *ἐνόει* Mus., *ἐόει* Aldus, *ἐννοεῖ* Schowius. Glossam *μέλει τάδε* fuisse coni. Albertus, praeeunte Heinsio (Z 441); *μέλεται δέ· ἐννοεῖ δὲ* (Theocr. I 53)? 72. *μεδώμεθα* e *Δ* 418? 74. *προθυμοῦνται* Mus., *μεμᾶται· προθυμεῖται* C. 319. 75. Respicitur *Η* 160 *οὐδ' οἳ προφρονέως μέμαθ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν*. Corrigendum igitur *μέμαθ'* + *Ἕκτορος· φυλάσσεσθε*. 76. *μεμαῖνα ἢ μεμαλισμένα· ἀλληλιμμένα* Mus. (*μεμαλυσμένα* Aldus.) Non liquet. 78. *μεμανημένους· μαινομένους*? Theocr. X 31. 81. Sic Eubulus ap. Ath. III 108 C *μεμαγμένη δακτύλου πιάσματι* dixit. Coni. *μάσσωμαι*. 82. *μεμάσσων* cod., em. Pearso. 85. *προθυμοῦντες* cod., *προθυμούμενοι* Mus., proscripsit Albertus. 87. *μάσσαι τὸ δῆσαι Αἰολεῖς* Steph. Byz. 436, 1, *ἐρμάσαι* Hippocr. 809 G. 89. Cf. *μελίβδεσθαι*. 91. Infra *Μιμαλίς· ἡ νῦν Μῆλος*, quod *Μιμαλλίς* scribendum videtur. Sic certe scripserat Callimachus ap. Plin. HN. IV 12, 70, qui ab Aristide etiam Byblida (al. Memblida s. Mimblida) appellatam esse narrat. Vid. Lob. Parall. p. 95. 92. *μεμβληκότων* (l. *μεμβλωκότων*)· *τυχόντων* Cyr. 63. Forma videtur Aeolica, *μεμβλώς* pro *μεμβλωκώς*, *μεμβλωκότος*. 93. *μεμβλοκανιάζω* cod., em. Mein. 94. Cf. gl. *β* 431, *ε* 6286.

95. μεμελημένως· πεπονημένως
[μέμερα· μερίμνης ἄξια. μέρμερα]
μεμεστωμένοι· πεπληρωμένοι
μέμηκε· βοᾷ, μέμυκε, κραυγάζει
μεμηκυῖαι· φθεγγόμεναι, βληχώμεναι
800. μεμηκώς· κεκραγώς
μέμηλεν· ἐν ἐπιμελείᾳ ἐστίν, ἢ φροντίδι
[μεμήλω· φροντίζω]
μεμήλωνται· βεβαμμένοι εἰσίν. Μήλωθρα γὰρ τὰ βάμματα
μεμηλώς· ἐπιμελῶς φροντίζων
5. μεμιασμένα· μεμολυσμένα. μεμιγμένα
μεμισθαρνηκότα· μισθῷ καμόντα
μεμίχθων· μεμιγμένοι ἦσαν
μέμνησο· μνημόνευε
μέμνων· ὁ ὄνος
10. μεμνόν(ε)ια· τὰ ὄνεια κρέα
μεμογημένος· μετὰ καμάτου κεκοπιακώς
μεμοιραμένη· κληρωσαμένη
μεμολυσμένα· καὶ τεθρασμένα. ἢ πεφυρ[αγ]μένα
μέμονε· θέλει. ὁρμᾷ. καρτερεῖ. προθυμεῖται, ἢ προεθυμήθη
15. μεμονωμένος· ἐγκαταλελειμμένος
μεμονώς· ὡρμηκώς. ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος
μεμορημένον· ἠσκημένον. πεπονημένον
μεμορυχμένα· [μεμολυμένα] μυσαρά, μεμολυσμένα, ἐῤῥυπωμένα, ἠσβολημένα, μεμορωμένα ἅπαντα
μεμόσσει· μολύνει
20. * μεμυαλωμένα· .....
μεμυδότος· ῥέοντος
μεμύημαι· πεπείραμαι .....
μεμυθῆσθαι· εἰρῆσθαι
μέμυκε· σιγᾷ. συνέχει. τέθνηκεν. μυκᾶται. [τέθνηκεν.] ἀνέῳκται. ἐψόφηκεν
25. μεμυκήκασιν· ἐφώνησαν
μεμυκότα· βοῶντα, φωνοῦντα, ἀνοικτὸν ἔχοντα στόμα. βοῶντα
μεμύκωται· πεπύκνωται
μεμυκότων· πεπυκνωμένων, συνεσφιγμένων

SCR. 97. Act. Apost. II 13. 800. *K* 362. 1. *B* 25. 4. *E* 708. 14. *M* 304. 18. *υ* 435. 20. Psalm. LXV 15. 24. μυκᾶται] Aeschyl. Suppl. 344. 28. Simonidis Amorg. fr. IV W.

ADNOT. 95. Zonar. c. 1355. Male μεμελημένος Phot. Suid. 96. Codicis lectionem divinabat Vossius, μέρμερα· μερίμνης Mus. Sed alterum μέρμερα vitiosae scripturae μέμερα correctio est. 802. Nonne μεμηλώς· φροντίζων? 3. Cf. Hesych. μηλῶν· βάπτων. Poll. VII 169. 7. Si glossa recte habet imperativum agnosco et proinde ἔστωσαν requiro pro ἦσαν; sin mendo caret interpretatio μεμίχθην pro ἐμεμίχθην δυϊκῶς repono. 8. μέμνησε codex. 10. Infra vitiose μεσκόνια. cf. Poll. IX 48 Lob. Aglaoph. p. 849. 13. κατατετεφρασμένα Iensius Luc. Hes. p. 158. 17. πεποιημένον cod., em. Salmasius. 18. Lob. rhem. 245. — ἠσβολουμένα cod., em. Mus. Postrema verba phrasin Homericam continere mihi videntur μεμορυγμένα καπνῷ. 19. μαιμάσσει· μολύνει C. 319, quod adludit sane proxime ad αἰμάσσει, quod Pergerus pro μεμόσει proposuit. Statim μενάσσει. 20. Ordo poscit μεμυαλωμένα. Et sic codex a Musuro correctus (pro μεμυαλομένα, μεμυλωμένα Aldus) Theodoret. ad Psalm. LXV 15 T. I p. 647 Suid. C. 63 Hesych. s. v. λφων. 21. μεμυδηκότος Albertus et Bast ad Greg. Cor. p. 560, editum tuentur Koenius et Schaefer. ad Gr. Cor. p. 889 Lob. rhem. p. 81. 22. μυστηρίων addit C. 319. 23. μεμυθεῖσθαι cod., quae forma potest Rhodia esse, μεμυθῆσθαι Mus. 24. τέθνηκεν. μυκᾶται· τέθνηκεν cod. Mus. 27. Imo μεμυκότε· πεπυκνωμένοι.

μεμύλληκε· διέστραπται, συνέστραπται
μεμυωμένων· μεμυκότων
830. μέμφεται· αἰτιᾶται, ἐξουθενεῖ, καταγινώσκει
μεμφίδες· αἱ τῶν πτηνῶν ψυχαί
μεμφωλή· μέμψις
μέμψις· κατάγνωσις
μεμψίμοιρος· μεμφόμενος τὸ ἀγαθόν. ἢ φιλεγκλήμων, ἢ φιλαίτιος
35. μεμωμημένον· κατα(πε)φρονημένον
[μενάσσει· μολύνει]
μένεα· μολυσμός
μενεαίνει· βούλεται. θυμοῦ καὶ ὀργῆς πίμπλαται. προθυμεῖται. λ[ε]ιποψυχεῖ
μενεαίνειν· τὰ αὐτά
40. μενεαίνων· προθυμούμενος. καὶ τὰ ὅμοια
μενεδήϊος· ἀνδρεῖος, μένων ἐν τῇ μάχῃ
μενέκτυπος· ὁ μὴ ψο(φο)δεής
Μενέλεως· Μενέλαος
μένεος· θυμοῦ. δυνάμεως. ἢ ὀργῆς
45. μενεπτόλεμος· κατὰ πόλεμον ὑπομονητικός, κατὰ τὴν μάχην. ὁμοίως καὶ (μενε)χάρμης
μενέτην· ἔμενον. δυϊκῶς
μενέων· δυνάμεων. προθυμιῶν
μενθήρη· φροντίς
μενθηριῶ· μεριμνήσω. διατάξω
50. μενθήραις· μερίμναις
[μέννης· μένε κύριε]
μενοεικέα· πολλήν. προσηνῆ. δαψιλῆ
μενόει· καὶ ἄφατον, [τὴν] τῇ δυνάμει αὐτοῦ ἁρμόζοντα
μενοινᾷ· φροντίζει, μεριμνᾷ. προθυμεῖται, ὀρέγεται
55. μενοίνας· φροντίσας. καὶ τὰ ὅμοια
μενοίνει· προθυμεῖ, φροντίζει, βούλει
μενοίνησε· προεθυμήθη. καὶ τὰ ὅμοια
μενοινήσωσι· προθυμηθῶσιν

SCR. 38. *Ο* 507. 39. *Τ* 67. 40. *Γ* 379. 41. *Μ* 247 *Ν* 228. 43. Tragici. 44. *Ν* 60. 45. *Β* 740 — *Ν* 396. 46. *Θ* 79. 47. *Θ* 361. 50. ADN. 52. *Ι* 90 alibi. 54. *β* 91 Soph. Ai. 341. 55. 56. *β* 285. — Callimach. Iov. 90. 57. *β* 36. 58. *Κ* 101.

ADNOT. 31. Infra *πεμφίδες* (*πέμφικες*), quod verum. Vide *σητοδόκιδες* et *ψυχαί*. 32. Theognost. 111, 27 Phot. Suid. 35. (*πε*) Mus. — *μεμωκημένος· καταπεφρονημένος* Phot. Suid. Cyr. 63 Cyr. Marinus ap. Schow. Suppl. p. 529, 15 *μεμωνομένον· καταπε-* τ *φρονημένον. μεμωκημένος· καταψευγμένος* (sic) *διαβεβλημένος καγνωσθείς*. C. 319. 36. Corruptum ut *μεμόσει*. 37. Non liquet. Hom. *Δ* 146 habet *Μενέλαε μιάνθην*. Videndum igitur num 36. 37 sic corrigi possint: *μιάνσει· μολυσμῷ. Μενέλαε μιάνθην· ἐμολύνθησαν*. 39. Apoll. lex. 111, 9. 42. *μηφοδεής* cod., em. Mus. probante Bast. Greg. Cor. p. 560. 45. (*μενε*) Mus. 47. 48. Seiunxit Musurus. 48. *μενθῆρι φροντίς* cod., *μενθηρίσω· φροντίσω* Mus., correxi. 49. Phot. 258, 16. 50. Meinek. Anall. Alexx. p. 365. 52. *μεννοεικέα· πολλῆ* cod., em. Mus. Apoll. lex. 111, 7. 53. *μενοεικέα· ἄκρατον* Mus. probante Schowio, qui ad *ε* 166 *μενοείκε' ἅ* refert. Malim: *δαψιλῆ καὶ ἄφατον κτλ.*, inductis literis *μενόει* per errorem repetitis. 54. *μενοίν.*, codex in quo *μενοίνει* legere sibi videbatur Schowius, *μενοινᾷ* Mus. Atque *μενοινεῖ* recte habere docet *Μ* 59, modo ordo admitteret. 55. *μενοινάς· φροντίδας* aut *μενοινήσας* (*μενοινάσας* Meinekius)· *φροντίσας* coni. Thes. V c. 785 C. Hoc amplecti malim, cum *μενοιναί* pluralivi numeri exemplum non exstet. Sed vid. not. seq. 56. Sic codex, *μενοινᾷ· προθυμεῖται — βούλεται* Mus. Aperte legendum est *προθυμεῖ φροντίζεις βούλει*, quod cum non nisi ad *μενοινᾷς* respiciat, haec et praecedens glossa vices mutent oportere videntur. Scripserim igitur: *μενοινᾷς· προθυμεῖ φροντίζεις βούλει. μενοινή· φροντίς καὶ τὰ ὅμοια.*

μενοινής· πρόθυμος. φροντιστής

860. μένος· ἰσχύς, δύναμις. ὀργή. τόλμα. βία. θυμός. λῆμα. νοῦς, ψυχή

μένος Ἄρηος· πόλεμος

μενοῦν, τοιγαροῦν, μέντοιγε καὶ μενοῦνγε· σύνδεσμοι

μὲν ῥα· ὡς δή

μεντιόπον· χλανίδα

65. Μενωνίδαι· τῶν εὐσήμων, ἐκ Μενωνιδῶν. τινὲς δέ φασι τὸν Μένωνα ἐξωστρακίσθαι

μέρα· ὄμματα

Μεραί· ποταμόν

μέργιζε· ἀθρόως ἔσθιε

μέρδει· κωλύει. βλάπτει

70. μέρεια· φυλῆς μέρος ἐκ δέκα τρι(ακ)άδων συνεστός

μερθεῖσα· στερηθεῖσα. ἀμερθεῖσα

μεριδαρχίας· μεριτ(ε)ίας

μερίζειν· διανέμειν μερικῶς

μεριμνηταί· οἱ φιλόσοφοι

75. μέρμερα· χαλεπά, δεινά, φροντίδος ἄξια

μερμέρω· φροντίζω

μέρμηρα· ἡ εἰς ὕπνον καταφορά. καὶ φροντίς

μερμῆραι· φροντίδες. βουλαί. μέριμναι

μερμήριζεν· ἐμερίμνα, ἐβουλεύετο

80. μερμηρικοί· οἱ πειραταί

* Μερμερίδης· Μερμέρου υἱός

μέρμιθα· μέρμιθον, σπαρτίον, λεπτὸν σχοινίον, ἢ ἀργυροῦν δεσμόν

μέρμνης· τρίορχος

μερόεν· μεριστικόν

85. μέροπες· ἄνθρωποι· διὰ τὸ μεμερισμένην ἔχειν τὴν ὄπα, ἤγουν τὴν φωνήν. ἢ ἀπὸ Μέροπος, τοῦ προφθάντος Κῶ υἱοῦ. λέγονται δὲ καὶ Κῶοι Μέροπες· καὶ ὄρνεά τινα, ὡς Ἀριστοτέλης

SCR. 60. *Α* 207. 63. *Β* 1. 72. III Esdr. 8, 31 (28). 74. Eurip. Med. 1226. 75. *Θ* 453. 77. Hesiod. Theog. 55. 78. *Β* 3. 81. *α* 259. 82. *κ* 23. 85. 86. *Α* 620. Aeschyl. Cho. 1017 Eur. I. T. 1262.

ADNOT. 59. Cf. Lob. Parall. 163 Proll. p. 226. *μεμοινητής· πρόθυμος φροντιστής* aut *μενοινῆς* (pro *μενοινήεις*)· *πρόθυμος. μενοινητής· φροντιστής* Meinek. Philol. XIII p. 510. 60. *νοῦν φιλή* cod., *νοῦς, ψυχή* Mus. Apoll. lex. 111, 12. 61. *μενοσάνιος* cod., em. Is. Voss. Conferunt *μῶλον Ἄρηος*. 64. Quominus *λέντιον* reponamus obstat *μελί[τε]τροπον*, quod vide. 65. *εὐφήμων ἐκ μένων ἰδίων — ἐξωστρακίσθη* cod., *μένωνος ἰδίων — ἐξωστρακισθῆναι* Mus., em. Meinek. Com. Gr. IV p. 645. Cf. Th. Bergk. Comm. crit. spec. II p. VIII. 66. Vide *ἀμερής ἀμερεῖν* et Schwenck. Philol. III p. 277. — Mihi 66. 67 in unam coagmentandae videntur et e Theognosto p. 101, 11 sic emendandae *Μέρα· ὄνομα πόλεως. Μέρα· πόλις* Meinekio Philol. XIII 510 placuit. 67. *ποταμόν* cod., *ποταμός* Mus. 68. E dialecto Aeolica pro *μαργίζει* ut infra habebimus *μοργία* pro *γαστιμαργία*. Cf. *μελερός. μέσταξ. νέξας. ἔμμα. σέμπαλα. ἐχάνη. ἐγρυπνεῖ. ἔνερα. ἔορες. ἐοσσητήρ. Κεσάνδρα. Ἐρίων Μνεσέας* alia, quibus uti poterat Ahrens I p. 75. 69. Lob. rhem. p. 75. 70. *μέρη ἐκδεκατριάδων* cod., *μέρος* Mus., *κριάδων* Schrewelianae error. Cf. *ἀμερία. τριακάδες δέκα*, unde *τριακάδων* reponendum est, et *μορία· μερίς* (*μέρεια· μέρος*?) 71. Lob. Path. El. p. 37. 72. *κατὰ δεκαρχίας* addunt Phot. Suid. Cyrilli 76. *μερμερῶ — ἡ χολῶ* Phot. 259, 2 *μερμαίρω* Suid. 77. *μέρμηρα* Bekk. I 28, 4 Cram. I 62, 3 *μερμήρα* diserte Theognost. 107, 19. — *καταφορική* cod., correxi. Phot. 259, 4. 82. Apoll. lex. 111, 17. — *μέρμιθος* tuetur Zonar. c. 1345 pro *μήρινθον*. Lob. Parall. 167. 83. *μέρμνης* extat etiam ap. Cram. AO. I 64, 24. Videtur accipitris genus innui, quod *μερμνός* audit ap. Aelian. N. A. VII 4. Cf. *βελλούνης* et *κεγχρίνης*. 84. Conicio *μορόεν· μοιρίδιον* vel *μυρόεν· μυριστικόν*. 85. *προφαέθοντος κῴου* cod., em. Meinekius. — Plin. HN V 31 Steph. Byz. 402, 13. 446, 12 Callim. Del. 160 Thuc. VIII 41 Strab. XV 686 Paus. VI 14, 12 Pind. Nem. IV 26. Duentzer *die homerischen Beiwörter* s. f. — Plin. HN. X 33 Arist. HA. IX 13. Cf. *ἔροψ ἀέροψ*.

μερόπων ἀνθρώπων· ....
μέρος τι· ὀλίγον τι μέρος
μερύτης· ἀναιδής
[μερῶν· ἐλάσσων]
890. μέρωον· πωλίον
μεσάγκυλα· ἀκόντια
μεσαιπόλιος· οὐ σφόδρα πεπολιωμένος, ἀλλὰ μέσος, οὔπω γέρων
μεσαίχμιον· μέσον αἰχμῆς. ἤγουν μέσον δόρατος, ἢ δύο στρατευμάτων
μεσαίχμιος γῆ· ἡ διὰ πόλεμον ἀργή. καὶ μεσαίχμιον πᾶν τὸ μέσον τινός, κυρίως τῆς αἰχμῆς
95. [μέσαχμον· κανὼν τοῦ ἱστοῦ, οἱ δὲ ἀντίον. οἱ δὲ τὸ μεσάκτων. ἢ μεσάκρων, ἢ μεσάτων τριχῶν. ἢ τὸ μέσον τῆς αὐλῆς]
* μεσημβρίη· μεταφορικῶς, ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας, μεσαώριον
μεσάτιον· μέσον. καὶ μέρος τοῦ ἅρματος
μέσαυλον· ἔπαυλιν
μεσαύχενες· Ἀριστοφάνης φησί· μεσαυχένας νέκυας, ἀσώτους· διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον μεσαύχενες, ὅτι μέσον αὐχένα αὐτοῦ πεζεῖ, παρεβάλλοντο τὸ σχοινίον. παρῳδεῖ δὲ τὰ ἐν τῷ Φιλοξένου Σύρῳ. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ δ̄ γράφουσι δεσαύχενες [καὶ] οὐ καλῶς
900. μεσέγγυον· μεσίτην
μεσεγγύημα· τὸ τίθεσθαί τινι συμφωνίᾳ μισθὸν ἐπ' ἐγγύῃ
Μεσέρκ(ε)ιον· Διὸς ἐπίθετον
μεσηγύ· κατὰ μέσον
μεσήεις· μέσος τῇ ἡλικίᾳ
5. μεσῆλιξ· ἀπὸ ἐτῶν τεσσαράκοντα ἕως πεντήκοντα
μεσημβρία· τὰ τοῦ νότου μέρη. καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέσον

SCR. 87. Thucyd. IV 30 Isocr. p. 426 D. 91. Eur. Androm. 1133. 92. *N* 361. 95. ADN. 97. Callim. Dian. 78. [98. *Ω* 29]. 99. Aristoph. fr. CCXIII p. 1215 Philoxen. fr. 12 p. 996. 97. 900. Aristoph. ap. Poll. VIII 28. 1. Aeschin. 71, 18 Hyperides. 3. *Θ* 556. 4. *M* 269. 5. Hippocratea gl.

ADNOT. 86. Lobeck. rhem. p. 41. 88. Suspectum. *μεγύτης* Theognost. 44, 22. 46, 4. 89. *μείων* post Albertum et Pearsonem Cobet Nov. Lectt. p. 281. 90. *Μερόη· πόλις* dubitanter propono. Corruptum videtur ex *μυροπώλιον*. 92. *ὠμογέρων* Phot. 259, 8. 94. *πολέμων* cod., *πόλεμον* Mus., *μεταξὺ δύο πολεμίων* Cyr. 63. 319. 95. Priora respicere ad I Regg. XVII 7, ubi pro *μεσάντιον* in quibusdam libris *μέσαχλον* legitur, observaverunt interpretes. *Μέσαχλον· ἀντίον ὑφαινόντων* Cyr. 11. Reliqua ex variis corrupta sunt compositis cum *μέσος* et postremum quidem ad *μέσαυλον* pertinet. Pro *τριχῶν* LDindorf. Thes. 804 D suasit *τοιχῶν*, nisi haec ad *μεσαιπόλιος* retrahenda sunt. — Aeschyleum *μέσακτος* latere (Pers. 887) non dixerim. 96. Corrigunt *μεσαμβρίη* (sic) et pro *ἡμέρας* Thes. V c. 809 D. *ἡλικίας* conicit. Forte *μεσαμβρίη*. 97. Prius *μεσσάτιον* scribendum. De altero cf. Poll. I 42 p. 32 Bekk. 99. Spectant huc Phot. 259, 13 *μεσαύχενες· οἱ ἀσκοτηδες αὐχένες* (sic, h. e. *ἀσκοὶ ἢ δεσαύχενες*) quod nescio quid agens *οἱ ἀσώτων αὐχένες* scribit Albertus. Infra *μεσσαύχενες· οἱ μέσον τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι. δεσαύχενες· ἀσκοί, διὰ τὸ ἐκ τῶν αὐχένων δεδέσθαι* (EM. 258, 29) *βυσαύχην· ὁ συνέλκων τὸν τράχηλον κτλ.*, q. l. et alia afferre memini et Poll. II 135 *βυσαύχενας τοὺς ἀσκοὺς Ἀριστοφάνης κέκληκεν*. Sed iam ad singula accedamus: *πεζεῖ παρεβάλλοντο τὸ — Φιλοξένῳ — δ̄ γρ Δεσαύχενες* cod., *Φιλοξένου* Mus.; *γράφεται* typotheta, em. Albertus. Praeterea *διὰ τοῦ σ̄ γραπτέον — τραγῳδεῖ* cod., em. Dobreus Advers. I p. 601 et post LD in Thes. V c. 807 A Bergleinus. Sub finem *καὶ* quod ferri nequit induxi, nisi verum viderit Bergkius PGr. L. p. 997 corrigens *καὶ (βυσαύχενες)*. Idem pro *Σύρῳ* suasit *Σατύρῳ*; *Σισύφῳ* aut *Σκίρῳ* Bergleinus. Restant graviora ulcera *ἀσώτους* et *πεζεῖ περεβάλλοντο*; ac Th. Bergkius adiutus mea et Sopingi coniecturis proposuit: *φησί· ‚Μεσαύχενας | νέκυας, ἀσκούς‘, ὅτι μέσον αὐχένα ἀσκοῦ πιέζει, ὃ περιεβάλλοντο* (Dobr.) *σχοινίον*. Malim: *νέκυας. [ἀσ]οὕτως διὰ τοῦ μ̄ γραπτέον*. 902. (ε) Thes. V c. 808 B. Cf. schol. *Π* 231. 3. *μετὰ* cod., em. Meineke. 6. *νώτου* cod., em. Mus.

μεσηρεύειν· τὸ μηδετέροις συμμαχεῖν. Φίλιστος

[*μεσηῤῥοπῶν*· μέσην ὁδεύων

μεσητίο(ι)σι· μέσοις]

μέσχος· κώδιον, δέρμα. Νίκανδρος

μέσμα· μέστωμα

μεσογάστορα ναῦται· τὸν ἐν τῇ μέσῃ νηΐ. βέλτιον δὲ τὸν διεζωσμένον μέσην τὴν γαστέρα, ζωνογάστορα

μεσόγειος· γῆ ἄνευ λιμένος

μεσόδμα· γυ[μ]νή

μεσόδμαι καὶ μέσοδμα[τα]· τὰ μεσόστυλα. τινὲς δὲ τὰ τῶν δοκῶν διαστήματα

* *μεσόδμα*· γυμνή

μεσόδμη· ξύλον, τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως ἕως τοῦ ἱστοῦ

μεσοκόποι αὐλοί· οἱ ὑποδεέστεροι τῶν τελείων, μέσοι

μεσοκουράδες· οὕτω καλοῦσι δένδρα τὰ ὑπὸ ἀνέμων καταγέντα, καὶ κουράν

μεσολάνιον· μεσοδόμιον

μεσομφαλία· ἡ μέσος τῶν Δελφῶν πόλις

μεσομφάλους· φιάλαι. Ἴων Ὀμφάλῃ

μέσον αἰόλοι· ἐπὶ τῶν σφηκῶν οἱ μέσοι στεφόμενοι

μέσον ἕρκος· τὸ μέσον τῆς αὐλῆς

μεσοπαγές· ἕως μέσον πεπηγὸς τὸ δόρυ

μεσοπαλές· κραδαινόμενον ἐκ μέσου

μεσοπέρδην· μεσοφέρδην, τὸν μέσον [τὸν] φερόμενον. τὸ γὰρ παλαιὸν τῷ π̄ ἀντὶ τοῦ φ̄ ἐχρῶντο, προστιθέντες τὸ τῆς δασύτητος σημεῖον

μεσοπερσικά· ὑποδήματα γυναικεῖα

μεσοπορῶν· μέσην ὁδεύων

μεσόρ(ρ)ομβος· δεσμός, παρὰ τοῖς ἰατροῖς

SCR. 8. Siracid. XXXIV 21. 10. Ther. 549. 15. τ 36. 17. β 424 ο 289. 22. fr. 20 p. 570. 23. Μ 167. 24. Π 231 *μέσῳ ἕρκεϊ*. 25. 26. Φ 172. 27. Comoedia. 20. Siracid. XXXIV 21. 30. Medici.

ADNOT. 7. *μηδ' ἑταίροις* cod., em. Mus. 8. *μεσόῤῥοπον*· *μεσημιοδεύων* C. 63. Recte mox *μεσοπορῶν* legitur. 9. Imo *μεσιδίοις* vel *μεσσατίοις*. Similiter in Aristot. Polit. V 6 *μεσήτιος* male pro *μεσίδιος* scribebatur. 10. Cf. OSchneider ad Nicand. p. 134, 5. Cf. *πέσκον* et *πεσκέων*. 11. *ναύταν* Mus. Vide *ζωνογάστριες* et Lobeck. Parall. p. 213. 13. *μεσόγ.ος* (*μεσόγηος* scriptum fuisse videtur) cod., em. Mus. 14. Infra *μεσσοδόμα*· *γυνή. Λάκωνες*. — [μ] Sopingus. 15. Cf. *κατᾶλιφ κατῆλιφ* et *καναφόρος μεσόδμα*. 16. Om. Aldus. 17. Apio ap. Apollon. 111, 26. Infra *πεντηκοντομέσοδμοι*· *πολύστεγοι· αἱ γὰρ μέσοδμαι στέγαι*. 18. Ath. IV 176 F Poll. IV 77 Phot. 259, 23. — *μέσοι*] Bekk. 108, 24. 19. *κουρᾶν* cod., *κουρᾶς* Mus., *εἶδος κουρᾶς* Vossius, correxi. Cf. Poll. IV 139. 140 Theophr. Charact. c. XXVI. 20. Ad *μεσαύλιον* adludere animadvertit Vossius. Supra *ἡμιλάμιον* habuimus pariter obscurum. 21. Cf. gl. γ 538. Aesch. Sept. 747 Cho. 1036 Soph. OT 480 Eur. Or. 331. — *Μεσομφάλια?* 22. *ἰών* cod., em. Mus. 23. *μέσον* Heinsius. Ipsam glossam *μεσοναίολοι* in codice scriptam *μέσον αἴολοι* (sic) correxit Mus. 25. *πεπηγώς* cod., em. Mus. 26. *κραδενόμενον* cod., em. Mus. 27. *μεσόπερα ἦν, μεσόφερα ἦν* cod. Mus., *μεσομέρδην: ἐκ τῶν μέσων. ἀντὶ τοῦ μεσοφέρδην μεμενηκότων τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων* Phot. p. 260, 4. *μοχθηρὸν γὰρ τὸ μεσοπέρδειν* (*μέσον ἔρδειν* A, om. BC) *ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαίσματος* (*τὸ πέρδειν* addunt BC) Poll. 3, 155 p. 143 Bekk., quem locum Dobraeus Advers. I p. 601 sic corrigebat: *γὰρ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ σχῆμα παλαίσματος τὸ μεσοπέρδην*. ‚*Schema palaestricum fuit μεσοφέρδην, quod recte Dobr. comparat cum ἄρδην φύρδην σύρδην, et ioco comico obscoeno in μεσοπέρδην detortum animadvertit, ut mirabile sit acumen grammaticorum serio hoc ex antiqua orthographia IIII pro Φ repetentium*‘ Thes. V c. 830 D. Sed vide *σκάπερδα* et *σκαπέρδης*. — *τὸ π* cod., quod Hesychio fortasse relinquendum est, *τῷ π̄* Mus. 28. *Μεσοπερσικαί* Poll. VII 94. Vid. *Περσικαί* et *Θρῃκή*.

μεσοστροφωνίαι· ἡμέραι, ἐν αἷς Λέσβιοι κοινὴν θυσίαν ἐπιτελοῦσιν
μεσοφέρδειν· μεσολαβεῖν
934. μέσπλη· ἡ σελήνη, παρὰ Σκύθαις
33. μέσπιλα· φυτόν τι
35. μέσσαβον· ἐξ ὠμοβοείων ἱμάντων, ᾧ τὸν ἱστοβοέα πρὸς μέσον τὸν ζυγὸν προσδέουσιν, ὅ τινες ἐχέβοιον
μεσσαῖον· τὸ ὑπὸ τοὺς τραχήλους ὑποτιθέμενον
μέσ(σ)αυλον· θυρωρόν. καὶ ἡ τῆς αὐλῆς θύρα. καὶ ἡ ἐν ἀγρῷ οἴκησις
μεσ(σ)αύχενες· οἱ μέσον τοῦ αὐχένος δεσμευόμενοι
μεσσηγύς· μεταξύ, μέσον
40. μέσ(σ)η δὲ χίμαιρα· τὸ μέσον αἰγοπρόσωπον
Μεσσηΐς· κρήνη ἐν Θεσσαλίᾳ
Μέσσην· πόλις Λακωνικῆς
Μεσσήνη· ἡ ἀρινή
μεσσίδιος· μέσος. ἴσος
45. μεσσογενεῖς· οἱ ἐν μέσῃ ἡλικίᾳ γεγονότες
μεσ.οδόμα· γυνή. Λάκωνες
μεσ.οικέται· μέτοικοι. ἢ οἱ τὰς λαγόνας οἰκοῦντες
μέσ.οπα· ἱμάντα, τὸν περὶ τὸν ζυγὸν καὶ τὸ ἄροτρον δεδεμένον
μεσ.οπαλές· τὸ ἐκ τοῦ μέσου κραδαινόμενον δόρυ
50. μεσσόπλουτον προσόψημα· ......
50a. ....· τὸ σκώληκα ποιῆσαν
μεσσόρης· ὁ μέσος ὠκεανοῦ καὶ οὐρανοῦ τόπος
μεσ.οτύλαρον· αἰδοῖον
μεσ.όψηρον· ἡμίξηρον
μέσ.υῖ· ἐν μέσῳ. Αἰολεῖς
55. μέσ.ωρον· μέσον
μέσ.ωρ(ος)· μέσος
μεσσωτήρ· ὁ μεσιτεύων κατὰ τὸν ἀγῶνα
μεστή· γέμουσα
μεστόν· πλῆρες
60. μέσταχα· τὴν μεμασημένην τροφήν
μέσφα· ἕως, μέχρι. καὶ ἀφ' οὗ χρόνου

SCR. 33. Archilochi fr. 169. 35. Hesiod. l. c. 37. Λ 547. 38. Philoxenus et Aristoph. cf. gl. μ 899. 39. Ε 41. 40. Ζ 181. 41. Ζ 457. 42. Β 582. [43. φ 15]. 49. Φ 172. 58. 59. Ar. Plut. 806 sq. 61. Θ 508.

ADNOT. 32. μεσοφέρδην? 33. μέσπηλα cod. Cyrillus Marinus, em. Mus. Cf. Theophr. CPl. II 8, 2 Poll. I 233. 35. Poll. I 252 Hesych. σμυλίχη Proclus et Tzetzes ad Hesiod. Opp. 467. — ἢ τὸν cod. 38. ἀπὸ μέσου Mus. 39. 40. Separavit Iensius Luc. Hes. p. 159. 40. χήμαιρα cod., em. Mus. 41. Μεσσηῦς cod., em. Mus. Strab. IX p. 431 Pausan. III 20, 1. 42. Strab. VIII 364. 43. Ἀρήνη Mus., quod sane oppidum est Messenium (Β 591). Latere videtur aut epitheton aliquid, aut Μεσηνή· ἡ Ἀριηνή. 46. Cf. μεσόδμα. Ordine μεσσοδόμα requiritur. 47. Ahrens Dial. I p. 192, 7. Infra μετοικέται. 48. Vide μέσσαβον. 50. 50a. Separavit Meinek. Alciphr. p. 168: μεσσόπλουτον προσόψημα· (μέτριον. μεσσόπνουν ἄημα·) τὸ κτλ. 51. νεσσώρης Theognost. 45, 32, μεσσώρης Lob. Path. El. p. 282, μεσσήρης Sopingus coll. Eurip. Iph. A. 8 Ion. 910, μεσουράνημα alii coll. Apocal. 19, 17. 52. Ordo μεσσοτύλαρον poscit. Cf. μέζος. τύλον. τόλυξ. 53. Imo μεσσόψηρον. Lob. Path. El. p. 69. rhem. 32. 286. 54. μεσυῖ cod., μέσυϊ Mus., μέσσυϊ Ahrens Dial. II 504. Cf. eund. I p. 154 n. et Koen. Greg. Cor. p. 369. 55. μέσσωρον (sic enim scr.) vocat eum qui est *mediae aetatis*. I. e. q. μεσήεις μεσογενής μεσῆλιξ. 56. μέσωρ cod., μέσορ (Laconice) Albertus quem μέσωρ· μέσως sprevisse mireris, em. Ahrens Dial. II p. 555. 57. *Dirimens pugnantes, Vermittler.* 60. μέσταχα ἢ μάσταχα Mus. male. Dialectus est Aeolica ut s. v. μεργίζω dicere memini. De tribus formis μούσταξ μύσταξ μέσταξ cf. Meletium ap. Cramer. AOxx. III 76, 25.

μέσφ' ὅτε· μέχρις ὅτε
μέσωρα· ἐν τῇ δέκα ἐτῶν ἡλικίᾳ. καὶ παρήλι(κ)α. καὶ ἀγγεῖα, καὶ παίγνια, οἷς ἔχαιρον, καὶ τὰ ὅπλα, οἷς ἐχρῶντο καὶ παῖδες ὄντες, καὶ ἔφηβοι, καὶ τελειωθέντες
μετά· ἔπειτα, μετὰ τοῦτο
965. *μεταβαίνει·* στρέφει. παρέρχεται. ἀναχωρεῖ
μεταβαλών· μεταβάς. στραφείς
μεταβοθρεύοντες· μεταφυτεύοντες. μετασκάπτοντες
Μετάβολοι· πραγματευταί. καὶ οἱ Μεταπόντιοι παρὰ Ἰταλοῖς
μετάβρασκος· μέτριος ἑρμηνεύς
70. [*μεταβῶν·* μετασχών]
μετάγει· μεταδιώκει. μετακινεῖται
μεταγενής· μεταγενέστερος
μεταγνωσθῇ· μετανεπείσθη
μεταδαίσομαι· μεταλάβω. εὐ(ω)χηθήσομαι
75. *μετὰ δέ·* ἐν αὐτοῖς δέ
μετὰ δ' ἐτράπετο· ἐπεστράφη δέ
μεταδεῦσαν· μετάνοιαν
μεταδήα· μεταμελέτη
μεταδήμιος· ἔνδημος. τιμητικός. ἢ μεταδότης
80. *μεταδόρπιος·* δεῖπνον ὥρᾳ, ἤγουν δείπνῳ
μεταδρομάδην· μετατροχαζόντως
μετάθεσις· μετάβασις
μεταΐξας· μεταδιώξας
[*μεταίσιον·* μεταχρόνιον]
85. [*μεταΐσεσθαι·* μετελθεῖν. μεταγνῶναι]
μεταίτου· ἐπαίτου
μεταίφνιος· ἐξαπίνης
μεταιχμεῖ· μοχθεῖ
μεταιχμίῳ· μέσῳ τόπῳ πολεμοῦντες
90. *μετακάρπιον·* τῆς χειρὸς μέρος, τὸ μετὰ τὸν καρπόν
μετάκερας· τὸ εὔκρατον ὕδωρ, ἢ χλιαρόν

SCR. 62. Callim. Cer. 112 Dian. 195. 64. *Λ* 48. 66. LXX. Iob. X 8. 16. 72. Menander fr. I vol. IV p. 114. 73. ADN. 74. *Ψ* 207. 76. *Λ* 199. 79. *Θ* 293. 80. *δ* 194. 81. *E* 80. 82. Cf. II Macc. XI 24. 83. *Φ* 564. 89. Tragici; e. g. Aesch. Cho. 61. 91. Alexis l. c.

ADNOT. 63. *μεσώρα — δεκαετῶν* cod., em. Thes. V c. 835 D. — *παρήλια* cod., em. Meineke; *μέσωρα ὅπλα* novit Pollux VII 158. 64. *μετέπειτα·* *μετὰ ταῦτα* recte C. 63. 319. 68. Imo *Μέταβοι·* *οἱ Μεταπόντιοι παρὰ Ἰταλοῖς.* *Μετάβολοι·* *πραγματευταί.* St. Byz. 448, 16 *τὸν γὰρ Μετάποντον οἱ βάρβαροι Μέταβον ἔλεγον.* Cf. Strab. VI 265. De *μετάβολος* vid. Lob. Phrynich. p. 315. *μετάβολοι·* *πραγματευταὶ μεταπρᾶται* C. 63. 319. 69. Falluntur, qui cum HSt. et Alberto *μεταφράστης* et *μετρικὸς* corrigunt. Verum vidit Is. Vossius qui cum Aeolico *βραχεῖν* (*βράχην* et *βράχεις* Hesych.) comparat. Intellegendus est *δυσβάρκανος, ὁ δυσκατανόητος.* 70. *μεταλαβών* Vossius. 73. Infra *μετανεγνώσθη.* Vid. Lobeck. ad Soph. Ai. 716 p. 338. — *μετανεπ.σθη* cod., em. Mus. qui unam literam erasit. 74. (ω) Mus. 77. *μεταδεῦσαν·* *μετανοῆσαν* Lobeck. rhem. p. 64, *μεταδευσαν·* *μετάνοιαν* (?!) Mullach in Muetzellii *Z/GW*. 1847 fasc. II p. 180. 78. *μεταδηΐα·* *μεταμέλεια* Lob. l. c. *μεταδέα* (?) Mullach. l. c. 79. Verba *ἢ μεταδότης* (deest Thes.) quid sibi velint frustra quaesiveris. *Μεταδοίης* (sic enim corrigo)· .... novus articulus videtur ad Theognid. 921 referendus. 80. *ἤγεν* cod., *ἤγουν ἐν τῷ* Albertus. 84. *μετάρσιον* Ruhnken. Epist. crit. II p. 58, recte monens glossam esse *μεταχρόνιον*, *μετάρσιον* explicationis vices explere. Vide Apoll. lex. 112, 5. 85. Corruptum est ex *μετείσασθαι.* 88. *μεταιχμ..*, codex in quo Musurus vocis exitum delevit. 89. *μεσοτόπῳ* cod., em. Thes. V c. 829 D post Vossium. 90. *μετακάρσιον* cod., em. Palmer. Cf. Soran. p. 51 *κβ'* ed. Cocch. Oribas. p. 148 Mai Pollux II 145 Eustath. 1572, 38. 91. Ath. II 41 D III 123 D. — *μετακέρας* cod., em. Lob. Parall. p. 223.

μετὰ κλέος ἷκετ' Ἀχαιῶν· ἀκούσας τὴν κληδόνα καὶ τὴν φήμην τῆς τῶν Ἀχαιῶν στρατιᾶς παρουσίας, ἦλθεν ἀφίκετο
μετάκλησις· κλῆσις δι' ἑτέρου τινός
μετακλινθέντες· μετατραπέντες, ἢ μεταβαλλόμενοι
95. μετακοίνωνον· κοινωνόν
μετακόκκω· ἡμέραι μεθ' ἑορτῶν ἑορτὴ οὐκ ἔστι
μετακόνδυλοι· [τῶν κονδύλων], τὸ μεταξὺ τῶν κονδύλων
μετακύμιον· τὸ μεταξὺ τῶν κυμάτων
μετακύριον· φοινικόν
1000. μεταλαβεῖν· μεταλαχεῖν, μετασχεῖν
μεταλαγχάνειν· μετέχειν, μεταλαμβάνειν
μετὰ Λέσβιον ᾠδόν· .... τοὺς ἀπογόνους τοῦ Τερπάνδρου ἀγαθοὺς ἡγουμένους εἶναι κιθαρῳδούς, πρώτους εἰς τὸν ἀγῶνα προσκαλεῖσθαι, (εἶτ') εἴ τις εἴη Λέσβιος ᾠδός
μεταλλᾶν· ἐρευνᾶν, ζητεῖν, ἐρωτᾶν
μεταλλᾷς· ἐπιζητεῖς
5. μεταλλεῖς· τῶν μυρμήκων τινὲς οὕτω καλοῦνται
μεταλλῖτις· γῆ τις
(*) μετάλλα· ἐπιζήτει
* μεταλλεύει· ζητεῖ. ὀρύσσει, ἀνασκάπτει
* Μετάλλειον μύρον· Ἀριστοφάνης·

μεταπέμπου νῦν ταῦτα σπουδῇ καὶ μύρον, εὕρημα Μετάλλου.

. . Μέταλλος γάρ τις Σικελιώτης τὴν τοῦ Μεταλλείου μύρου κατασκευὴν εὗρεν. μνημονεύει δὲ καὶ Φερεκράτης ἐν τῇ Πετάλῃ
10. * μεταλλήξαντι· μεταβληθέντι. παυσαμένῳ
* μετάλλησαν· ἐπεζήτησαν
μέταλλος· λίθος. [Θάλασσα· προμνήστρια]
μεταλλῶ· ἐπιζητῶ
μετάλμενος· ἐφαλλόμενος
15. μεταμάζιον· τὸ μεταξὺ τῶν μαζῶν, ἢ ὑπὲρ τῶν μαζῶν, ἢ τὸ μετὰ μαζῶν
μεταμαθεῖν· μεταγνῶναι
μεταμείβων· μεταλλάσσων

SCR. 92. Λ 227. 94. Λ 509 ubi μετακλινθέντος legitur, ut h. l. genetivi reponendi videantur. 98. ADN. 1001. Ad Pind. Nem. X 148 respicere putat Sopingus. Imo ad Platon. Civit. IV p. 429 A. 2. Cf. Sapph. fr. 92 p. 688. 4. Γ 177. 7. Λ 550. 8. Sapient. lib. IV 12. 10. Ι 157. 11. Ε 516. 13. Λ 553. 14. Ε 336. 15. Ε 19.

ADNOT. 92. ἧκετ' — κλίδωνα cod., em. Mus. — παρούσης Mus., παρούσην Aldus. 94. μετακληθέντες cod., em. Iens. Luc. Hes. p. 159. 95. μετάκοινον? 96. Sic codex, μετακοκκῶ· ἡμέραι μεθεόρτων ἡ ἑορτὴ οὐκ ἔστι Mus. Forte μετακόκκῳ· ἡμέρᾳ et cum Mein. μεθ' ἑορτήν. ἑορτὴ δ'. Cf. ἐπίβδαι et πέδορτα. Festum Proserpinae dicat, quae mali Punici grana comederat (κόκκους), an festum pubertatis non liquet. 97. μετακόνδυλοι Rufus Ephes. p. 30. 50 μετακόνδυλα Poll. II 145 μετακονδύλια Melet. ap. Cram. AO III 130, 18. τῶν μεταξύ cod., scr. τὰ μεταξύ. 98. Schol. Eur. Alc. 91 τῶν δύο κυμάτων. 99. Non expedio. 1000. ταλαχεῖν μετασχών cod., exhibui Musuri correctionem. Sed excidisse videtur μεταλαβών. 2. μεταλέσβιον ὁδόν cod., em. Mus. Zenob. V 9 p. 118 Gott. Loci mutili facilis est emendatio ope Aelii Dionysii ap. Eustath. 741, 16: καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῇ Λακεδαιμονίων πολιτείᾳ τὸ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν Τέρπανδρόν φησι δηλοῦν. ἐκαλοῦντο δέ φασι καὶ ὕστερον εἰς τὴν ἐκείνου τιμὴν πρῶτον μὲν ἀπόγονοι αὐτοῦ, εἶτα εἴ τις ἄλλος παρείη Λέσβιος εἶθ' οὕτως οἱ λοιποὶ μετὰ Λέσβιον ᾠδὸν τὸν ἁπλῶς δηλαδὴ Λέσβιον. Sufficit igitur: εἶτ' εἴ τις παρείη. Ante τοὺς ἀπογόνους supple φασὶ τοὺς Λακεδαιμονίους. 5. καλεῖται cod., em. Schrewelius. 6. μετάλλεις τίς, γῆ τίς cod., μεταλλῆτις· γῆ τις Mus., em. Salmasius. 7. Apoll. lex. 112, 13. 9. μετάλλοιον, μῦρον — φεροκράτης cod., μετάλλειον μύρον — Φερεκράτης Mus. Cf. gl. μ 471 Cobet orat. p. 127. Legendum Μεγάλλειον — Μεγάλλου. Μέγαλλος — Μεγαλλείου. 12. Glossa obscura. λίθων μεταλλεῖαι habet Poll. VII 100, μέταλλον ἁλός Herod. IV 185. — [ ] separavit a praecedentibus Meinekius incorrupta esse monens. 15. μεταμαζῶν divisit Alb. 17. C. 319.

μεταμέλειαν· μετάνοιαν
μεταμέμβλεται· μεταμελήσεται
1020. μεταμήθεια· μετάνοια
μεταμορφοῖ[ον]· τὴν μορφὴν ἀλλοιοῖ
μεταμίξ· ἀναμίξ. [μετὰ μίαν
μετ' ἀμύμονας· πρὸς τοὺς ἀγαθούς
μεταμφιέσθαι· μετενδύεσθαι τὴν ἐσθῆτα
25. μεταμωλίας· ἐμπόλεμον. μετὰ μάχης, καὶ φροντίδος
μεταμώνια· μάταια. ἀνεμοφόρητα. ἀχρεῖα
μετανάσται· μέτοικοι. φυγάδες. σύμμαχοι
μεταναστεύου· μετέρχου, μετοίκει. καὶ τὰ ὅμοια
μετανεγνώθη· μετανεπείσθη. τὸ ἀναπεῖσαι ἀναγνῶναί φασι
30. μετ' ἀνέρας· μετὰ τοὺς ἄνδρας
μετανίπτρον ἢ μετανιπτρίς· ἡ μετὰ τὸ δεῖπνον, ἐπὰν νίψωνται, διδομένη κύλιξ· οἱ δὲ τὴν ὑστάτην πόσιν
μετὰ νῶτα βαλών· τὰ νῶτα .....
μεταξύ· ἐξαίφνης. μετ' ὀλίγον. ἀνὰ μέσον
μετὰ πᾶσιν· ἐν πᾶσιν
35. μεταπείσεσθαι· μεταπεισθῆναι
μεταπεπεῖσθαι· μεταβληθῆναι
μεταπεσεῖν· ἀπὸ δόξης εἰς ἀτιμίαν πεσεῖν
μεταπέμπεται· μετακαλεῖται, μεταστέλλεται
μετὰ πληθύν· ἐν τῷ πλήθει
40. μεταπλομένοισι· τοῖς ἐξ ἀνθρώπων γενομένοις θεοῖς
μεταπόντιος· διαπόντιος
μεταποιεῖται· μετασκευάζεται. φροντίζει. ἀντιποιεῖται
μεταπορεύθην· ἐπελθών, μετελθών
μεταπρέπειν· ὑπερβαίνειν, ὑπερλάμπειν
45. μετ' ἀπρήκτους· ἀπράκτους
μετατροπαλίζεο· ἐπιστρέφου[σαι]
μεταψαλάσσειν· μετατιθέναι
μεταψαίρων· μεταφέρων
μεταψέφειν· μεταμελεῖσθαι
50. μεταψέφω· μεταβουλεύομαι

SCR. 19. *Τ* 343. 23. *Α* 423. 26. *Δ* 363. 27. Arat. 457 (*Ι* 648). 28. Psalm. X 1. (C. 63. 319). 29. Soph. Ai. 716. (Didym. reliq. p. 101). 30. *Η* 209. 31. Antiphanes l. l. 32. *Θ* 94. 33. *Α* 156. 34. *Δ* 516. 39. *Β* 143. 44. *Β* 481? 45. *Β* 376. 46. *Υ* 190. 49. Eur. Phoen. 1395.

ADNOT. 21. [ον] Mus. 22. *ἀναμίξ.* Μετὰ μίαν· .... Albertus. μίμιξ· αναμίξ (sic) C. 39, h. e. *μίξ* (Arcad. 181, 23 Nic. Ther. 615) aut *μεταμίξ.* 23. *μετὰμίμων* cod., em. Mus. 24. *μεταβαλεῖν μετενδῦναι* (*μετενδύεσθαι* cod. A) *μεταμφιάσασθαι μεταμπίσχεσθαι* (*μεταμφίσχεσθαι* C) Poll. VII 44 p. 284. Similiter Cyr. 319 μεταφίσκεσθαι· *μετενδύεσθαι ἐσθῆτα* et Voss. 63 μεταμφικέσθαι· *μετενδύεσθαι ἐσθῆτα* (sic). Leg. utrobique *μεταμπίσχεσθαι,* vel *μεταμφιάσασθαι.* 25. μετὰ μώλου· *με(τὰ) πολέμου?* Sed *καὶ φροντίδος* non habeo quo referam, nisi ad *μεταμελείας.* 26. Apoll. lex. 112, 2. 27. Cf. *ὑπερανάστης.* 29. (σ) Arnaldus Lectt. Gr. p. 96 coll. *μεταγνώσθη,* q. v., et ἀναγνῶναι· *ἀναπεῖσαι.* 31. *ἡ μετανιπτρόν — ἐπαννίψονται* cod., em. Mus., nisi *μετάνιπτρον· ἡ* (*μετανιπτρὸν ἡ*) *μετὰ* scribendum sit coll. Ath. XI p. 486. Sed *μετανιπτρίς* tuetur Poll. VI 31. 100 Ath. X 423 D. 35. *μεταπείσασθαι* cod., em. Lob. Parerg. 725. 36. *μεταπεττεύεσθαι* sine caussa Albertus. 37. C. 63. 39. 319. 38. μετεστείλατο· *μετεπέμψατο μετεκαλεύσατο* (sic) C. 63. μετεστείλας (sic)· *μετεπέμψατο μετεκαλέσατο* C. 319. 43. Suspectum. 45. *μεταπρίκτους* cod., em. Mus. Plura deesse intellexerunt interpp. Desiderantur e. g. Homerica *μετασπόμενος* et *μέτασσαι* ex Apoll. lex. 112, 10. 6. De *μεταχρόνιον* quod idem porrigit 112, 5 vide *μεταίσιον.* 46. μεταπροπάλιζαι· *ἐπιστρέφουσαι* cod, *μετατροπαλίζουσαι* HSt. Alb. em. Pearso Advers. II 496, 20. Cf. 1079. 48. *μεταφέρων* cod, em. Mus. 49. 50. Cf. *ἀψεφές. ἀψεφέων. καταψέφει* (ubi praecedit *καταψαίρουσι*) *οὐ μεταψέφεις ψέφει.* Lob. rhem. p. 39. 72. Theognost. 12, 12.

μετάψυξις· μεταπνοή
* μετάειμι· μετὰ σὲ ἐλεύσομαι
μετήεται· [μεταπεποίηται, ἢ] μεταποιεῖται
μέτειμι· μετελεύσομαι
1055. μετεῖναι· προσήκειν. διαφέρειν
μετεισάμενος· μετελθών. ἐφορμήσας
μετεισάσθαι· πρὸς αὐτοὺς ἐλθεῖν
μετεκίαθε· μέτελθε
μετεκίαθον· μετήρχοντο, περιήρχοντο, μετῆλθον, ἐπεδίωξαν
60. μετελεύσομαι· μετακαλέσομαι. ἢ μετέλθω
μέτελθε· ἄπελθε, μετάβα
μετελύειν· μεταγινώσκειν, μετανοεῖν
μετ' ἐμέ· πρὸς ἐμέ, ὡς ἐμέ
μετεμόσχευσε· μετεφύτευσε
65. μετ' ἐμφάσεως· φανερὸς ποιῶν
μετένδημος· μετάδημος
μετεξέτεροι· ὃ ἡμεῖς φαμεν, ἔνιοι
* μεταιωρίζει· ὑψοῖ
μετέπειτα· μετὰ ταῦτα
70. μετεποίησε· μετεσκεύασεν
μετέπρεπεν· ἐκπρεπὴς ἦν
μετερ(ρ)υθμωμένα· μετεσχηματισμένα
μετέρχεται· ἀποδίδωσι
μετέρχομαι· ἱκανῶς ἱκετεύω. ἱλάσκομαι. ἐπεισέρχομαι
75. μετεσσεύοντο· μετεδίωκον, ἐφώρμων, ἐπ(επ)ορεύοντο
μετεστειλάμην· μετεπεμψάμην
μετέσχον· μετέλαβον
* μετέπρεπεν· εὐπρεπὴς ἐφαίνετο
μετετροπάζετο· μετεστρέφετο
80. μετέφη· προεῖπεν, ἐδημηγόρησεν
* μετεωρισθήσονται· ὑψωθήσονται
[μετέχμιον· ὁ μεταξὺ τῶν μαχομένον τόπος]
μετέχων· μεταλαμβάνων
μετεωρολέσχαι· φλυαροῦντες τὰ περὶ οὐρανὸν μετέωρα
85. μετεωρολόγοι· μεγαλοῤῥήμονες
μετεωροπόλων· τῶν τὰ οὐράνια σκοπούντων
μετέωρος· κοῦφος. ἐν[ν]εός
μετῆ· ἑξῆ
μετήεισαν· ἱκέτευσαν

SCR. 52. 54. Aesch. Ag. 1676. Z 341. 55. Δ 316. Thucyd. V 47. 56. N 90. 58. Π 685. 59. Δ 52. 60. Z 280. 61. Φ 422. 63. Θ 289. 67. Herod. I 63 II 83 et Hippocrates crebro (p. 759 E). 68. Xen. Eq. 10, 4. 69. Ξ 310. 71. B 579. 72. Democritus? 73. Eur. fr. 83 Nck. 74. γ 83 Archiloch. fr. 43. 75. Z 296. 80. Α 58. 81. ADN. 83. I Cor. X 30. 84. Plat. Rep. VI 489 C Aristoph. Nubb. fr. VII p. 1106. 85. Plat. Cratyl. 401 B. 89. Thucyd. VIII 73.

ADNOT. 51. *μετάμιξις* cod., em. Vossius. Infra *ψύξις· πνοή*. 52. Formae non contractae alterum exemplum LDindorf. Thes. V c. 914 D e Theod. Prodr. in Notices VII 2 p. 256, 37 protulit. 53. Imo *μετίεται* pro *μητίεται*, ut est in C. 319. 56. Huc trahe gl. μ 1098, ubi ordo *μετισάμενος* postulat. 57. Cf. *μεταΐσεσθαι*. 58. *μετακίαθε* HSt., imo *μετεκίαθε· μετῆλθε* e C. 39, ubi *μετώχισθεν· μετῆλθεν* scriptum est. 59. Apoll. lex. 112, 11. 62. *μετελθεῖν*? Cf. gl. 977, *πέδελθε* et *πεδελύειν*. 65. *μετὰ φανερώσεως* explicant C. 63. 39. 67. 68. Seiunxit Mus. et *μετεωρίζει* (ordine *μετεορίζει* requiritur) scripsit. 71. *ἐκτρέπισεν* cod., *εὐτρέπισεν* Mus., *ἐκπρεπὴς ἦν* Schowius. 72. *μεταρρυθμωμένα* Mus., *μετερρυσμωμένα* Heimsoeth Democriti de anima doctrina p. 25. 79. *μετετροπαλίζετο*? vel potius *μετετροπαλίζεο· μετεστρέφου* ex Apoll. lex. 112, 8 (pro *μετα*—) q. v. 81. *μεταιωριθήσονται* cod., *μετεωρηθήσονται* Mus., em. Gl. MSS. C. 63 in XII prophetas. 83. *μεταίχμιον* recte Mus. 84. *οὐρανῶν* codex, em. Meineke.

90. μετῆλθεν· ἐτιμωρήσατο. μετεμελήθη
μετῆκε· μετεμελήθη. ἱκέτευσεν
μετήλλαξαν· μετήμειψαν
μέτην· μέσην. μετουσίαν
μετήορα· μετέωρα
95. μετ' ἤχου[ς]· μετὰ κραυγῆς
μετίδοιτο· ὑπερίδοιτο, ἀτιμάσειεν, καταφρονήσειεν
* μέτειμι· μετελεύσομαι
* μετεισάμενος· μεταμορφωθείς
μετιτῆλαι· αἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους τοῦ ἅρματος ῥάβδοι
1100. μετ' ὄγμους· τὰς ἐπὶ στίχον φυτείας
μετοικέσιον· τὸ ἐκ τόπου εἰς τόπον οἰκῆσαι
μετοικέται· κατὰ μέσον οἰκοῦντες
μετοικίας· παροικίας. αἰχμαλωσίας
μετοίκιον· τέλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ὃ ἐτίθεσαν ἐν τῇ πόλει, δραχμὰς (δώ)δεκα· τῷ δὲ τελώνῃ τριώβολον
5. μέτοικοι· οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς δώδεκα τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον. μετανάσται δημόσιοι
μετοίχεσθαι· ἀπελθεῖν, πορεύεσθαι, μετελθεῖν
μετοχλάζει· γονατίζει
* μέτειμι· λιτανεύω, ἱκετεύω
μετοχωχή· μετοχή. ἐποχή. ἢ ὀχεία
10. μετόπιν· κατόπισθεν
μετόν· ἐξόν. προϋπάρχον
μετόπισθεν· ὕστερον, μετὰ ταῦτα, ὕστερον. ἢ ὄπισθεν
μετόπωρον· μετὰ τὴν ὀπώραν, τροπὴ μετὰ θέρος
* μέτοποι· ἄνδρες
15. μετουσῶ· περιβλέπω, ἀφορῶ, ἀποβλέπω
* μετῴχετο· ἐπορεύετο
μετοχετεύσας· μεταγαγών
μετοχή· κοινωνία. σχέσις
* [μετα]μέτρια· ἁρμόζοντα
20. μετρεῖ· δανείζει. καὶ μετρεῖσθαι, δανείζεσθαι
μετριάζει· μετριοφρονεῖ
μέτριοι· ἐπιεικεῖς. μικροί, εὐτελεῖς. καὶ οἱ μεμετρημένην οὐσίαν ἔχοντες
μετριοπαθής· μικρὰ πάσχων. ἢ συγγινώσκων ἐπιεικῶς

SCR. 92. Rom. I 25. 26. 94. Θ 26. 95. Psalm. IX 6. 1103. Thuc. I 2. Soph. Ant. 890. 4. 5. Xen. Vect. II 1. 7. *N* 281. 10. Soph. Philoct. 1189. 11. Arist. fr. IX p. 1106. 12. *A* 82. 16. *E* 148. 20. Hesiod. Opp. 349. 23. Cf. Hebr. V 2.

ADNOT. 91. Ionice pro *μεθῆκε*. Turbatus ordo aut transpositione glossarum sananda est, aut inductis *μετῆκε μετεμελήθη*. 93. Suspectum. Pro *μέτην* fortasse *με(σό)την* aut *μεττάν· μεστήν* scribendum est, de altero (*μετῆν*) cf. Valcken. ad Eur. Phoen. 415 p. 152, qui *μέτην· μέσην. μετῆν· ἦν μετουσία* corrigebat. 95. [ς] Mus. Interpretationi alia vox superscripta erat quam Mus. delevit. 96. Verbum *μεθορᾶν* solus noster servavit. *μεταφρονήσειεν* cod., em Albertus. 98. *εἴσατο· ὡμοιώθη*. Adde haec gl. 1056. 99. *μετῆλαι* Poll. I 143. Cf. Lob. Proll. p. 110. 1100. Cf. *ἀν' ὄγμους*. 1. *μετοικῆσαι*? 2. Vide *μεσοικέται* et Ahrens Dial. I p. 192. 4. *δραγμὰς ι'* cod., *δραγμὰς δέκα* Mus., *δραχμὰς δώδεκα* post Meursium Boeckh. Oecon. I p. 446 a coll. Phot. Poll. III 55. *δέκα* tuetur Valcken. ad Ammon. s. v. *ἰσοτελής* dissentiente Wesselingio ad Petit. p. 248. 5. *δραγμὰς ιβ'* cod. *δραγμὰς δώδεκα* Mus. 8. Exciditne *μετοχλάζω*? 9. Valcken. Anim. ad Ammon. p. 24. 13. Supra *μεθόπωρον* habuimus. 14. *μέροπες* Guyetus et Faber ad Anacr. p. 190. Nisi ad מתם Iudic. XX 48 referendum sit. 15. *μετόσσω* Faber, *μετοσσῶ* Vossius. Cf. Hesych. gl. α 6679 *ἀποσσοῦν· ἀφορᾶν*. Lob. rham. 100 n. conferri iubet *ὄσσει* et *ὄσσοις*. 21. *μέτριοφρονεῖ* Cyr. 63.

μέτρον· πέρας. ἢ ἄλλο τι ὡρισμένον
1125. * μέταυλον· μέσαυλον
μέττον· μεῖζον
[μέτρια· εὐθηνὰ ἄρχοντες γεγονότες]
μετώπιον· τὸ μέρος τῶν ὀφρύων
μετωπίς· ἰατρικὸς ἐπίδεσμος
30. [μεύει· κοιμᾶται]
μέχρι· ἕως τινός
μὴ ἄν· ἀντὶ τοῦ οὐ
μὴ ἀπώσῃ
μὴ ἀποσκορακίσῃς με· μὴ ἀποδιώξῃς με. μὴ ἀποδοκιμάσῃς με
35. μήδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα· μηδὲ ἐντρέπου τὸν πηδητικὸν Ἄρη
μηδαμινός· ἄτιμος
μήδειν· μὴ ἐσθίειν
* μηδαμῶς· μὴ δῆτα
[μηδαπὴ γῆ· ἰδία]
40. * μὴ δαπανῶμεν· μηδ' εἰς δαπάνην ἐμβάλλωμεν
* μήδεα· βουλεύματα.
ἐμ πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο μήδεά τ' ἀνδρῶν
καὶ τὰ αἰδοῖα.
μήδεά τ' ἐξερύσας δώῃ κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι
μηδὲ λόγον ἔχειν· μὴ φροντίζειν
μήδεο· βουλεύου
45. μηδὲ πόδας· μηδὲ τὴν ἄφιξιν καὶ τὴν παρουσίαν
μήδεσθαι· τεχνήσασθαι. βουλεύσασθαι
μήδεται· βουλεύεται. τεχνάζεται
μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ· [μηδὲ βοηθήσῃ.] μηδετέρῳ [τες μηδὲ] βοηθοῦντες
μηδ' ἕτερος· μηδὲ εἷς
50. μήδετο· ἐφρόντιζεν. ἐτεχνάζετο. ἐβουλεύετο
μὴ δὴ οὖν· μηδαμῶς οὖν
μὴ δῆτα· μηδαμῶς
* μηδόμενος· ποιῶν. βουλευόμενος
* μὴ δόξῃ σοι· μὴ νομίσῃ σοι
55. * μηδοτιοῦν· μηδέ τί ποτε

SCR. 25. ADN. 26. Boeoti? 28. *Λ* 95 (Apoll. lex. 112, 11). 33. Psalm. CXVIII 10. 34. Psalm. XX 9 (15). 35. *E* 830. 41. *B* 340 — *σ* 87. 43. Videtur phrasis Theopompi Philipp. I; cf. Antiatt. 107, 4 λόγον ἔχων (ἔχειν Suidas)· ἀντὶ τοῦ φροντίζειν. Θεόπομπος Φιλιππικοῖς (ὧν α' Suidas). 44. *B* 360. 45. *I* 523. 47. *Φ* 413. 48. *Ψ* 574. 50. *B* 38. 53. Pind. Ol. VI 94.

ADNOT. 25. μέτταυλον Vossius. Intellege τὴν μέταυλον, qua de cf. Moer. Att. p. 264. Lysiam 93, 19 Aristoph. et Menand. ap. Harp. 127, 26. 26. Ahrens Dial. I p. 176, 5. 27. εὐθῦναι Mus. Μεττρίαι pro μεστρίαι id est μαστρίαι quod supra vide. Metronomis nullus hic locus. εὔθυναι ἃς ἐδίδοσαν coni. Pearso, male. 29. Fascia qua devinciebatur frons. 30. μύει Sopingus. 32. 33. Separavit Mus. 34. Gl. mss. in Psalm. XXV 9 Cyr. 11. 63. 319. 35. δαζεόθουρον ἄρημα, — ἐντρεπούντων πηλίκον δέρα (Ἄρεα? Soph. OT 109) cod., em. Mus. μὴ — μὴ δὲ cod., em. Schow. 37. μηδεῖν cod., μήδειν coni. HSt., μυίειν Thes. 39. ἡμεδαπὴ Salmasius. 40. δ' ἀπανῶμεν — εἰς ἀπήνων inepte Mus., em. Kusterus nisi quod δαπάνας scripsit. 41. μήδεα, βουλεύματα. ἐμπυρίδι βουλεύεται γένοιτο. Μήδεά τ' ἀνδρῶν, καὶ τὰ αἰδοῖα. μήδεατεξερύσασλα (non | ρύσθλα, ut habet Schowius) ἢ κυσὶν ἅμα δάσους cod., em. Mus. nisi quod ἐν πυρὶ dedit. Cf. Cobet. Mnemos. 1855 IV 4 p. 313 Nov. Lectt. p. 117. In breve coegit Apollon. lex. 112, 14. 45. τὴν ἐνθάδε ἄφιξιν schol. l. c. Cyr. lex. MS. 48. μὴ δὲ τ' ἀρώνῇ, μὴ δὲ βοηθήσῃ. μὴ δὲ ταρῶντες (ταρωνοῦντες Mus.) μηδὲ βοηθοῦντες cod. Mus. Respici ad *Ψ* 574 intellexerunt Pearso et THemsterhusius a Valcken. in Misc. Obs. crit. VIII 2 p. 167 allatus. Reliqua correxi ope paraphrastae p. 600 b Bekk.: δικάσατε μηδετέρῳ βοηθοῦντες. 49. μὴ δ' — μὴ δὲ cod. Μηδέτερον· μηδὲ ἕν C. 63. μηδένα C. 319. 55. μὴ δὲ cod.

[μηδιᾷ· γελᾷ. καὶ ὄνομα ἡρωίδος]
Μηδικοὶ ὄρνεις· Μῆδοι ἀλεκτρυόνες
Μηδίκη πόα· ἡ τρίφυλλος. οἱ δὲ λωτὸν κτήνεσιν ἁρμόζοντα
Μηδινεύς· Μηδεύς, παρὰ [μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς.] παρὰ δὲ Λυδοῖς ὁ Ζεὺς [ζεῦσις]
1160. μήδιος· μαλακός. καὶ βοτάνης εἶδος. καὶ λίθος τις Μηδιάτης
μὴ δώῃ σοι· μὴ δῷ
μὴ ἐπαίρου· μὴ ὑπερηφανοῦ
μὴ ἱφικνούμενοι· μὴ καταλαμβάνοντες
Μήθυμνα· πόλις Λέσβου
65. Μηθυμναῖος· ὁ Διόνυσος
Μηθών· πόλις
[μῆκα· κέρατα
μηόνη· βάψει]
μηκάδες· ἢ αἱ μηκώμεναι αἶγες, ἢ κραυγάστριαι. ἔνιοι δὲ τὰς κερατώδεις· μῆκα γὰρ τὰ κέρατα. Ἀππίων δὲ τοκάδας
70. μηκᾶσθαι· κράζειν ὡς αἶξ
μηκᾶται· τοῖς ἐρίφοις ἴσως κράζει
μηκεδανόν· μακρόν
μὴ κεῦθε· μὴ κρύπτου
μήκιστα· μέγιστα, ὑπερμεγέθη, ἔσχατα
75. μῆκος· μάκρος
μὴ κοίνου· μὴ ἀφάνιζε. μὴ μίαινε. μὴ ἀκάθαρτον νόμιζε
μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή· τὸ τῆς ζω[ν]ῆς. αὕτη γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν θηλειῶν
μὴ κοτήσῃ· μὴ ὀργισθῇ
μήκυνον· αὔξανον, μάκρυνον
80. μήκωνες· πόα τις λήθην ἐμποιοῦσα. καὶ τὰ τῆς πίν(ν)ης περιττώματα καὶ τῶν ὁμοίων. καὶ μέρος.... καὶ ὕφασμα βύσσινον. καὶ οἱ ἄγριοι. καὶ ἡμεροπίτυς

SCR. 58. Arist. Eqq. 610. 61. Hom. hymn. in Merc. 174 *εἰ δέ κε μὴ δώῃσι.* 62. Prov. III 5 XXIV 17. 63. II Cor. X 14. 66. *B* 716? 68. ADN. 69. *Λ* 383. 72. Cf. Synes. p. 329 B. 73. *Λ* 363. 74. *ε* 299. 76. Act. Apost. X 15. 77. *υ* 71. 79. *μηκύνων· αὐξάνων μακρύνων*? Soph. OC. 489. 80. Aristot. l. l. Epaenetus in opsartytico ap. Ath. III p. 87 E.

ADNOT. 56. *μειδιᾷ* Mus. Codicis lectionem revocabant Salmasius et Vossius. — *ἡρόϊδός* cod., *ἡρωίδος* (*Μήδεια*) Mus. 58. *Μηδικὴ* cod., correxi auctoribus Arcad. p. 107, 10 et Eustath. 1967, 27. Cf. Diod. III 43. 59. *Μηδινεύς, μηδεὺς παραμηδοτιοῦν. Μηδαπλῶς. παρὰ δὲ Λυδοῖς ὁ Σεὺς ζεῦσις* cod., *Μηδινεύς· μηδεύς. παρὰ μὲν Δωριεῦσι μηδοτιοῦν. μηδαπλῶς* (*μηδὲν ἁπλῶς* corr. Thes. V c. 964 B). *παρὰ δὲ κτλ.* Mus. Expressi Schowii restitutionem, servatis Albertinae editionis uncinulis. Forlasse etiam prius *παρὰ* inducendum erat. Glossae corruptae nihil habeo quod admoveam, quam *Μαζεύς* (Boetticher Aric. p. 46) q. v. — *Ζεύς* Sopingus. 60. *μαλακός* referunt ad *Μήδειος*; nisi Creticum sit pro *μείλιος μείλιχος*. Herba ap. Plin. HN. XXVII 12 Diosc. IV 18 Matthaei Medic. p. 355 audit *Μήδιον*, gemma ap. Plin. XXXVII 10 *Medea*. 61. *μηδφησοι* cod., em. Salm. Sed cf. SCR. 62. *καταλαμβάνουσι* cod., em. Mus. C. 319. *μὴ καταλαμβανόμενοι* C. 63. 66. Pro *Μηθώνη* ut *Γυρτών Δωδών* pro *Γυρτώνη Δωδώνη*. 67. Cf. mox 69. 68. *μηονεῖ* Mus., *μιήνῃ· βάψῃ* Kusterus coll. schol. *Δ* 141. Huc sane respicit glossa non sic tamen emendanda sed *Μηονίς*. 69. *μὴ κοιμώμεναι* cod., em. Heinsius. Cf. Apoll. lex. 112, 16. Musurus prius *ἢ* induxit et *αἶγες* pro *αἶγαι* reposuit. 70. Phrynich. app. soph. 33, 8. 72. *μικρόν* cod., em. Mus. 75. *μακρός* cod., em. Thes. V c. 970 B. *Μᾶκος· μῆκος* voluerat Albertus. 74. Apoll. lex. 112, 15. 76. Sic plane C. 63 *μὴ κίνου· μὴ ἀφανίζου. μὴ μίαινε· μὴ κτλ.* C. 319 *μὴ κοίνου* (*μὴ καίου* C. 39) *μὴ κτλ.* C. Alberti. 77. *δέπορ ἄρτελις* cod., em. Mus. — *ζωῆς* Salmas. et Heinsius pro *ζώνης*. 78. *κοτίσῃ* cod., em. Thes. IV c. 1876 D. 80. (*ν*) Mus. — *περιττώματα* male a Salmasio in *τριχώματα* mutari docet Aristot. HA. IV 4. Ad *μέρος* utrum subintellegendum sit *ὀφθαλμοῦ* (Hesych. *κρατηρίσκοι*) an *τι τῶν ἐντοσθιδίων τοῦ πολύποδος* (Suid.) non liquet. — *ἄγριοι*] *ἀλλ' ἡ λεγομένη Μήκωνος ἀγροικία καὶ ἀμαθία καὶ ἀβελτερία πρὸς πάντας ἐπιτηδεύεται* Iulian. Misopog. p. 76.

μῆλα· κοινῶς μὲν πάντα τὰ τετράποδα· ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα, ὅ ἐστι πᾶν δέρμα, μηλωτὴ λέγεται. κατ' ἐπικράτ(ε)ιαν δὲ τὰ πρόβατα καὶ αἶγες. καὶ παντὸς δένδρου καρπός, ἐξαιρέτως δὲ τῆς μηλέας. πάντα τὰ δένδρα

μηλατάν· τὸν ποιμένα. Βοιωτοί

μηλαφῆσαι· ψηλαφῆσαι

μηλεανορεῖ· δημηγορεῖ

1185. Μηλιάδες· νύμφαι

[μήλιαι· ἀστράγαλοι]

μηλοβοτεῖ· ποιμαίνει

μηλοβοτῆρες· ποιμένες, οἱ τὰ μῆλα νέμοντες

μηλόβοτος· τόπος ἀνειμένος προβάτων εἰς βρῶσιν

90. * μῆλον· πᾶς καρπός

μηλολόνθη· εἶδος κανθάρων, οὓς τινες χρυσοκανθάρους λέγουσι

μηλονομεῖς· ποιμένες

μηλονομιαῖον· ἐννόμιον

μήλοπα· μηλοειδῆ τῷ χρώματι. τοιοῦτος γάρ ἐστιν ὁ πυρός

95. μήλοπα καρπόν· τὸν πυρόν, ὅτι μηλοειδής. [καὶ μήλη τὸ ἐργαλεῖον, ἐφ' οὗ τὴν κρόκην ἔτριβον]. οἱ δὲ τὸ ἔριον, ἐπειδὴ καρπός ἐστι τῶν προβάτων

μηλοσόη· ὁδός, δι' ἧς πρόβατα ἐλαύνεται. Ῥόδιοι

μηλοσφαγίαι· θυσίαι προβάτων

μηλόται· ποιμένες

μηλοφόροι· θεραπεία Περσικὴ τοῦ βασιλέως

1200. * μηλόβαι· μηλοβάται. ποιμένες

μήλῳ βαλεῖν· πτοῆσαί τινα, καὶ εἰς ἔρωτα ὑπαγαγέσθαι

μήλωθρα· βάμματα. οἱ δὲ τὸ τῶν δερμάτων βάμμα. ἄλλοι τὸ πρόστυμμα τῆς πορφύρας. οἱ δὲ καλλωπίσματα

μήλων· προβάτων

μηλῶν· τὰ ἀκρόδρυα. ἢ βάπτων

5. Μήλων Ἡρακλῆς· ὀνομασθῆναί φασι τὸν θεὸν οὕτως διὰ τὸ μὴ ἱερεῖα θύειν αὐτῷ τοὺς Μελιτεῖς, ἀλλὰ τὸν καρπὸν τὰ μῆλα

SCR. 88. Σ 529. 89. Lycurgus *κατ' Αὐτοκλέους* ap. Suid. vel potius Caecilium Suidae. 91. Herodia Choliamb. fr. 1. 94. 95. η 104. 96. ‚*Forte ex lege Rhodia. Cf.* διακαλαμάσαρχες' Meineke. 1201. Ar. Nubb. 996 Theocr. V 89. 3. *I* 538.

ADNOT. 81. *ἐπικρατίαν* cod., em. Mus. Apoll. lex. 112, 17. 82. μηλάτης· ὁ *ποιμήν* Zonar. c. 1357 Eustath. 877, 60; *μαλατάν* Thes. V c. 974 A *μαλόταν* Nauck. Ar. Byz. p. 199. Sustentat Ahrens Dial. I p. 186. Cf. *μηλωταί.* 83. Cf. EM. 818, 21 Phot. Eustath. 1390, 30. Supra μαλαφῶν· *ζητῶν* et infra ὑπομηλαφῆσαι· *ψηλαφῆσαι.* 84. Cf. *λαβραγορεῖν* et *λαγορεῖς.* Ruhnkenio e *μεγαληγορεῖ* corruptum videbatur. Fortasse scribendum est: μηλεαγόρει· . . *δημηγόρει.* 86. Vid. *μελαιαί* et *κίλλαι.* 88. *μηλοβότειρες* cod., em. Mus. 91. Schol. Ar. Nubb. 763. Poll. IX 124 Eustath. 1329, 25. *προςακτρίδες* Hesych. 93. Lobeck. Phryn. p. 543. 94. *μηλοειδ.ς* cod., em. Mus. Apoll. lex. 112, 17. — *ἐργαλεῖον δι' οὗ χρίεταί τι* Suid. 96. Cf. *μαλόσα.* — *ἧς τὰ* coni. Mus. 97. Sic C. 39, *μηλοσφαγίαις* Phot. 266, 13. C. 63. 319. 98. Sic codex et Vossius, *μηλῶται* Mus., *μηλωταί* Martin. Cf. *μηλατάν.* 99. Athen. XII 514 D Diod. Sic. XVII 59. Themist. Or. II p. 36 C XIX p. 226 A Aelian. VH. IX 3. Hes. *ἀθάνατοι.* 1200. *Μηλοβόται* (ά) coni. Albertus, inducto *μηλόβαι.* Forte *μηλοταί* alicubi scriptum invenerit. 1. *μηλοβαλεῖν* cod., em. Diogenian. prov. VI 63 p. 279 Phot. 266, 16; *μηλοβολεῖν* male HSt. licet haud ignoraret veteres constanter disiunctim usurpare *μήλῳ βάλλειν.* 2. *πρόστριμμα* infelix Wernsdorfii de ant. Balear. p. 87 est coniectura. Glossam Seleuco deberi docet Et. Paris. 346. 4. Confundit Μηλῶν· *τὰ ἀκρόδρυα* et μηλῶν· *βάπτων* (quo de cf. Poll. VII 169). 5. Poll. I 31 Theognost. Can. p. 35, 31 Zonar. c. 1356 Interpp. Zenob. V 22 p. 124 OMueller Doriens. I 455 (Hesych. *Ἡρακλέους θυσία*).

μηλῶσαι· τὸ τὴν μήλην καθεῖναί που. καὶ ἐν τῷ ἐμεῖν καθιέντας τι εἰς τὸ στόμα καταμηλοῦν. καὶ τὸ τὰ βαπτόμενα ἔρια πιέζειν εἰς τὸ χαλκίον

μηλωτή· διφθέρα

μή με· μηδαμῶς με.

μὴ μὲν δὴ καθαρῷ θανάτῳ· (ὁ) δι' ἀγχόνης θάνατος οὐκ ἔστι καθαρός, ἀλλ' ὁ διὰ ξίφους, ὅθεν οὐδὲ ἐναγί[α]ζουσι τοῖς ἀπαγξαμένοις

1210. [*μημωτά·* ψεκτά]

μή μ' ἐρέθιζε· μή με παρόξυνε

[*μήνα·* τὸ μέσον τοῦ ξύλου, ὑπὲρ *καρδία* καὶ *ἐντεριώνη*]

μηναγύρτης· ὁ ἀπὸ μηνὸς συνάγων [πανήγυρις]

μήνατο· ἐμήνατο, ἐμάνη. ἤρατο

15. *μῆνες·* ἡμέραι .....

μήνη· σελήνη. [καὶ μῆνις ἔμμονος καὶ παρατεταμένη ὀργή]

[*μηνιάσας·* ὀργισθείς

μήνιγμα· μῆνιν]

μήνιγγα· ἐγκέφαλον

20. *μῆνιγξ·* ὑμὴν τοῦ ἐγκεφάλου. καὶ τὸ ὑφιστάμενον τοῖς οἰνηροῖς πίθοις ἐν τῷ οἴνῳ πρὸ τοῦ ἀνθεῖν. ἐπίπλους. καὶ δημός

μήνιε· ὀργίζου

μηνίειν· ὀργίζεσθαι

μηνιθμός· ὀργή

μήνιμα· μῆνις, ὀργή, χολή, κότος ἐπίμονος, μέμψις. Ἀπίων, μάνης· οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται

25. *μηνίσας·* ὀργισθείς

μηνίσκοι· τὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς τῶν ἀνδριάντων τιθέμενα, ἵνα μὴ τὰ ὄρνεα ἐπικαθέζηται. καὶ τὰ χαλκώματα τὰ τῶν πηδαλίων. [ὑμένες] πέταλα. περιτραχήλια, μανιάκια, περιδέραια

μηνίω· ὀργίζομαι

μηνοειδές· σεληνοειδές

[*μῆνος·* κότος. ἔμμονος ὀργή]

30. *μηνύειν·* κηρύσσειν. [ζητεῖν]

μηνύεσθαι· μηνυτρίζεσθαι

μηνυθῆναι· βούλεσθαι

μηνύεται· μηνυτρίζεται, μήνυτρα δίδωσι

SCR. 6. Phrynich. fr. IX vol. II p. 604. 7. Philemo IV p. 9. 8. *Α* 32. 9. *χ* 462. 11. *Α* 32. 13. Menandri fabula fuit *μηναγύρτης*. 14. Rarior aor. forma Atticis incognita. 16. *Ψ* 455. *Α* 1. 20. Arist. HA. I 16. 21. *Α* 422. 23. *Π* 62. 24. *Χ* 358. 25. *Ε* 178. 26. Ar. Avv. 1144. 28. Thuc. II 76.

ADNOT. 6. *ἑλεῖν καθιέντες* cod., em. Kuhn ad Poll. I 49 n. 80 Iensius Luc. Hes. p. 160. — *καθῆναι* et *χάλκιον* cod., *καθεῖναι — χαλκεῖον* Mus. 9. (ὁ) inserui. — *ἐναγιάζουσι τοῖς ἀπεγραμμένοις* cod., em. Mus. nam *ἀπηγξαμένοις* calami error videtur. 10. Imo *μωμητά*, q. v. Atque sic Sopingus. 12. *μήτρα* Pearso. 13. *πανήγυρις* om. Phot. 266, 23. Cf. Ruhnken. ad Tim. p. 11. Coraes ad Aesop. 428 Lob. Aglaoph. p. 465. 14. Cf. Antiphil. Anth. Pal. IX 35, 1. 16. *μήνης — περιτεταμένη* cod., em. Mus. et Schowius. In Aldina *ἔμμος* culpa typothetae. Cf. Apoll. lex. 112, 23. 24. 17. Infra *μηνίσας*. 18. *μήνιμα* Albertus, *μηνίαμα* Valcken. Gl. sacr. ex Hes. p. 27 coll. Siracid. XL 5, ubi cod. Alex. *μήνιμα*. 20. *μήνιγξ, ὑμὶν* cod., *οὐ μὴν* Cyr. Mar., em. Mus. — *δῆμος* cod., *δημός* Vossius, *νῆσος* coll. Steph. Byz. p. 451, 1 Holstenius. 24. Apoll. lex. 112, 24 *Ἀπίων μάνις* (*μάνης* C). 26. Schol. Ar. Avv. 1114 Phot. 267, 4. *τετραχήλια μανιάκια περιδέραια περιτραχήλια* cod., *περιτραχήλια μ. π.* [π.] recte Mus. Similiter Cyr. Mar. 63. 319. *μηνής· ὑμήν. πέταλα περιτραχήλια κόσμια* C. 319 marg. *ὑμένες* ad *μήνιγγες* pertinet ut mox *μινίσκη· ὑμένα πέταλα*. 27. *μηνιῶ* cod., hoc an *μηνίω* scripserit incertum. 29. Imo *μῆνις* aut *μένος*. 31. Phot. 267, 9. 32. 33. Separavit Mus. 32. *βούλεσθαι*, quod ad *μητίεσθαι· βουλεύεσθαι* pertinet cum *μηνύεσθαι* confusum, in locum explicationis elapsae irrepsisse videtur.

Μηνυτής· Ἡρακλῆς ἐν Ἀθήναις
1235. *[μηνύριζε· θρηνώδης ὁ φθόγγος]*
μή νύ τοι· μὴ δή σοι, οὐδαμῶς γάρ σοι
μὴ νῶϊν· μὴ ἡμῶν
Μῄονες· Λυδοί
Μῃονίς· Λύδη. Μῃονία γὰρ ἡ Λυδία
40. *[μηονέκτης· ὁ ἐλαττῶν]*
μὴ ὅτι· μήτιγε
μὴ οὖσα δίκη· οὕτω λέγονταί τινες οὐκ οὖσαι δίκαι, μὴ οὖσαι
μὴ ὄφελες· εἴθε μὴ ὤφειλες
μὴ παιδὶ ξίφος· παροιμία
45. *μὴ πάνχυ· μὴ παντελῶς*
** μὴ παραζήλου· μὴ ὁμοιοπαθῆς*
** μὴ παραρυῇς· μὴ ἐκπέσῃς. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑδάτων*
μὴ 'π' ἀχηνίῃ τρέπειν· μὴ αἰτιῶ τὴν πενίαν, ὅτε δέηται....
μὴ 'πίσειέ μοι· μὴ ἐπίσειέ μοι
50. *μήπως· μήποτε*
μήρια· τὰ ἐκ τῶν μηρῶν ἐξαιρούμενα ὀστᾶ
[μήριθμος· δέλτος. ἢ μήρινθος]
μήρινθος· δεσμός, σχοινίον σπάρτης, βρόχος
μῆριγξ· ἄκανθα, γινομένη ἐν τοῖς ἐρίοις τῶν προβάτων
55. *Μηρός· τόπος ἀμπέλου, καὶ ξύλον, καὶ τὸ τῆς καλάμης κῶλον. καὶ ὄρος*
μήρυκες· ἰχθύες
μηρυκίζει· μαρυκᾶται
μήρυ[γ]μα· σπείραμα. ἢ ἐκτεινόμενον
** μηρινθίᾳ· σπάρτῳ*
60. ** μηρυομένη· ἐκτεινομένη*

SCR. 35. *E* 889. 36. *A* 28. 37. *σ* 13. 38. *K* 341. 39. *Δ* 142. 43. *I* 698, ubi Aristarchus *μη δ'*. 45. *E* 24. 46. Ps. XXXVI 1. 47. Prov. III 21. 49. Eur. Or. 255. Alex. Com. III 383. 50. *μ* 224. *E* 250. 51. *A* 40. 53. *Ψ* 869. 55. ADN. 56. ADN. 59. *Ψ* 854. 60. Proverb. XXXI 13.

ADNOT. 34. Hieronym. ap. auct. vit. Soph. § 9 p. 149 Ritt. Cic. de Divin. I 25, 54. 35. *μινύριζε* Iens. Luc. Hes. p. 160. 39. *μην.'α — λύδη* cod., em. Phot. 267, 11 et Mus. qui unam literam erasit. Cf. gl. *μ* 1168. 40. Pro *μειονέκτης*. Fugit Thes. V c. 697 A. 41. 42. Separavit Heinsius. Idem recte *οὖσαι δίκαι* pro *οὖσαι καὶ δίκαι* aut *οὖσαι κδίκαι* (δ superscr.) scripsit, quod e *κίκαι* natum editiones obtinebat. De re Meier. et Schoemann. *Att. Proc.* p. 756. 43. *εἴθε, μὴ ὄφελες* cod., em. schol. Hom. Il. I 698. 44. *μάχαιραν* Diogen. VI 46. 45. *πά.χυ* cod., in quo *πάνχυ* scriptum erat, *πάγχυ* Mus., *πάρχυ* Aldus. 46. *ὁμοιοπαθεῖς* cod., *ὁμοιοπαθῆς* Mus., *ὁμοιωθεῖς* C. 39 *ὁμοιωθείς* C. 63 *ὁμοιώθης* C. 319, *ὁμοιωθῇς* Gloss. in Ps. p. 301. 47. *παραρύεις* cod., *παραρυεῖς* C. 39 et Glossae ad calc. Cyr. 63, *παραρυῇς* Mus. C. 63 Alb. Gl. MSS. Prov. III 21 *παραρρύης* 319 *παραρρυῇς* Cyr. Marinus. 48. *πασχηνίῃ — αἰτιοῦ* cod., em. Albertus. Fuerunt qui Archilochi fragmentum latere suspicarentur. — *ὅκε* error ed. Schrewel. 49. *μὴ πίσει ἐμοί· μὴ ἐπίσει ἐμοί* cod., em. Mus. 51. *ἐπὶ* cod., *ἐκ* Apoll. lex. 112, 27. 52. Glossa fuit *μήρινθος* aut *μέρμιθος*, interpretatio *δεσμός*. 53. *σπάρτος* Mus. — Cf. *μίρυνθος· σχοινίον. σμήρινθοι· σπάρτα σχοινία* Pausan. ap. Eust. 1333, 32. 54. Infra *σμῆριξ· πόα καὶ εἶδος ἀκάνθης* Lobeck. Path. El. p. 129. 55. *τόπος ἀμπέλου καὶ ὄρος*] *Merum* montem memorat Theophr. HPl. IV 4, 1, Indi *Meron* appellant, unde Graeci Bacchum *μηροτραφῆ* in femore Iovis nutritum commenti sunt. Cf. etiam *μητρός*. *Ἄμηρον* audit mons ap. Theognost. 131, 10. Ad *ξύλον* Thes. V c. 1012. 1013 conferri iubet Apollod. Poliorc. p. 46 B. 56. *μήρικες* cod., correxi. De piscibus ruminantibus vid. Aristot. HA. II 17 VIII 2 et Hesych. gl. *β* 485 *βῆρυς*. 57. *μ.ρικίζει* cod., *μηρυκίζει* Mus. quod a recentioribus pro *μηρυκάζειν* usurpatum satis tuetur voc. *μηρυκισμός*. 58. *μήρυγμα· ἀσείραμα* C. 319. Poll. VII 29. Nicand. Ther. 160. 265. [γ] literarum ordini non convenientem delebat Lob. Parall. p. 433. Idem inconsulte *σπείραμα* a Guyeto in *σπείρωμα* mutatum esse monuit ad Phrynich. p. 204. 59. *μηρινθή. σπάρτα* post *μήρινθος* C. 319. *μηρύνθιον· σπάρτος* C. 63. 11. *μηρίνθῳ· σπάρτῳ* (*Ψ* 854) probabiliter Albertus. 60. C. 63. 319.

* μηρύσαντο· συνέστειλαν
[μήρισμα· κάταγμα, ἢ σπάσμα ἐρίου]
μησαμένη· βουλευσαμένη
* μήσατο· εἰργάσατο, ἐτεχνάσατο
1265. * μή σε· μηδαμῶς σε
* μή σε γέρον· οὐδαμῶς σε πρεσβῦτα
μῆστο· (ἐ)βουλεύσατο
* μήστωρ· βουλευτής. ἔμπειρος. πολεμιστής. ἐριστής. ἐπινοητικός, φρόνιμος [μήστωρ μέν]
(*) μήστωρα φόβοιο· ἔμπειρος πολέμου
70. * μήστωρες ἀϋτῆς· ἐργάται μάχης, κραυγῆς, βοῆς
μήτεα· μητίματα
* μήτειρα· φρονίμη. καὶ ἡ μήτηρ
* μὴ τέκταινε· μὴ ἐργάζου, μὴ κατασκεύαζε. [μὴ κατὰ]
* μητέρα θηρῶν· πολλὰ θηρία ἔχουσαν
75. * μητέρα μήλων· πολυθρέμμονα
μή τευ μελαμπύγου τύχοις· μή τινος ἀνδρείου καὶ ἰσχυροῦ τύχοις
μητέρι· μητρί
μήτηρ· ἡ πρεσβυτάτη πᾶσα
* μήτιγε· πόσῳ γε μᾶλλον
80. * μήτι ἐγώ· ἀρά γε ἐγώ
* μητίετα Ζεύς· τεχνίτης σοφός, βουλευόμενος ἄριστα
* μητιέτης· βουλευτής
μητίεται· βουλεύσεται
* μήτι· βουλῇ
85. μητιέτης· βουλευτής
* μητιόωσα· φροντίζουσα, βουλ(ευ)ομένη
Μῆτις· σύνεσις. βουλή. τέχνη. γνώμη. δόλος, ἀπάτη. καὶ ἡ θεός
* μή τι φόβον δ' ἀγόρευε· μηδέν μοι περὶ φυγῆς διαλέγου
Μητίχου τέμενος· εἴη ἂν τὸ Μητιχεῖον δικαστήριον μέγα, ὃ προσεκλήθησαν δικασταί
90. μήτ[έ]ρα· εἶδος σφηκός. καὶ τῶν ξύλων τὸ ἐντός, ὃ καρδίαν τινές, ἢ ἐντεριώνην καλοῦσι. καὶ ὁ κλῆρος ὑπὸ Σολέων, ὡς **Κλείταρχος**. καὶ ἡ τῆς γυναικός. [καὶ κεφαλῆς διάδημα βαρβαρικόν]

SCR. **61.** *μ* 170; ἐμηρύσαντο Soph. fr. 729 b. **64.** *K* 52 Eur. Phoen. 799. **65. 66.** *Λ* 26. **69.** *P* 477. **69.** *Z* 97. **60.** *Δ* 328. **72.** Ξ 259. **73.** Prov. III 29. **74.** Θ 47. **75.** *B* 696. **76.** Archiloch. fr. 109. **77.** Hesiod. Opp. 518. **79.** I Cor. VI 3. **80.** Matth. XXVI 22. **81.** *Λ* 175. **84.** Ψ 316. **86.** *Ω* 27. **87.** *B* 169. **88.** *E* 252. **90.** ADN.

ADNOT. **62.** *μήρισμα* cod., *μήρυσμα* Salmasius quod Lobeckius Parall. p. 433 reiciendum putabat. Interpretationes iungendae videntur cum gl. 1258. **67.** (*ἐμέ*)*μηστο* Albertus *μήσατο* Lobeck. rhem. p. 75 Thes. V c. 965 C. **68.** *μήστορ· β.* cod., em. Mus. Idem recte *μήστορα* et *μήστορες* per ω̄ scripsit. **69.** Apoll. lex. 112, 30. **72.** A *μάω* fieri *μάστειρα* et *μήτειρα* animadvertit Lobeck. Parall. p. 212 Proll. p. 38. **73.** *ἐργάζου. Μὴ κατασκευάζει. μὴ κατὰ μητέρα* cod., em. Mus. C. 319. **76.** *μήτ' ευμελαμπύγου* cod., *μή σύγε μελαμπύγου* Zenob. V 10 p. 119, (*μ*)*ή τευ — τύχοις* schol. Hom. Il. *Ω* 315, em. Salmasius et Th. Bergk Archol. fr. 109 p. 562. **79.** C. 319. Phot. 268, 1. **81.** *ὁ*
ης
εἰς τέχνητεις cod. *ὁ εἷς τεχνίτης* Mus., em. Albertus. **83.** L. *βουλεύεται* vel *μητίσεται*, qua forma usus est Apoll. Rhod. I 665. **84.** *μήτη, βουλή* cod., em. Mus. **86.** (*ευ*) Mus. **89.** *Μητιχουτεμένος* cod., em. Mus. *Μητιοχειν* (sic, *Μητιοχεῖον* Porso) *δικαστήριον* Phot. 268, 2 *Μητίχου* Poll. VIII 121 p. 350. Cf. Bergk. reliq. p. 18 Boeckh. C. I. I p. 725 n. 3663. — *μέγα, ἐν ᾧ προσεκληρώθησαν χίλιοι δικασταί* App. Prov. III 94 quod repone. Vide interpp. Gotting. vol. I p. 434. **90.** *μητέρα* et *σολ.˙ων* cod., in quo *σολίων* scriptum fuisse videtur, em. Mus. Cf. Aristot. HA. IX 41 Plin. HN. XI 21 Theophr. HPl. I 4. V 6 Hesych. *μήνα*. *Διάδημα* spectat ad *μίτρα*.

μητραλοίας· ὁ τύπτων τὴν μητέρα αὐτοῦ
μητροπάτωρ, ὅς· τῆς μητρὸς πατήρ
μητροπόλους· τὰς πάλαι Μελίσσας
μητρὸς μέθυ[σις]· τῆς ἀμπέλου
95. μητρὸς Ἐρινύες· αἱ διὰ τὴν μητέρα εὐξαμένη(ν) ἐπήκοοι γενόμενοι
μήτρω[ι]α[ι]· μητρὸς ἀδελφόν
μὴ ὑπερίδῃς· μὴ καταφρονήσῃς
μὴ φέρειν· ἀντὶ τοῦ μὴ λαμβάνειν. διὸ καὶ μισθοφόρους λέγουσι τοὺς μισθοὺς λαμβάνοντας καὶ μισθοὺς φερομένους
μὴ φωραθῇς· μὴ ἐλεγχθῇς
1300. μηχαναί· τέχναι. ἐπίνοιαι. βουλεύματα. ἅμαξαι. συμπεράσματα. καὶ ὄργανά τι[να] μηχανικά, ἐν οἷς προσδεσμούμενα τὰ κτήνη ἀλήθουσιν
μηχανόωντα· βουλεύοντα
μηχανορ(ρ)άφος· κατασκευαστής, ἐπινοητὴς κακῶν
μηχανώματος· διαζώσματος
μῆχαρ· μηχάνημα. ὄφελος
5. μῆχος· μηχανή
μιαίνει· μολύνει
μιαιφόνος· μεμιασμένος φόνῳ, μιαινόμενος τοῖς φόνοις, μεμολυσμένος φονεύ[σι]ς
μιαιφόνον αἷμα· [μιαι]φονικόν
μιᾷ μαχαίρᾳ· τὴν λεγομένην κῆπον κουρὰν μιᾷ μαχαίρᾳ ἐκείροντο
10. [Μιάνδρος· ποταμός]
μία λόχμη οὐ τρέφει (δύο) ἐριθάκους
μιαρά· μεμιασμένα, ἀκάθαρτα
μιαραὶ ἡμέραι· τοῦ Ἀνθεστηριῶνος μηνός, ἐν αἷς τὰς ψυχὰς τῶν κατοιχο[υ]μένων ἀνιέναι ἐδόκουν
μιαρός· [μεμολυσμένος [αἵματος ἀκαθάρτου
15. μίασ(μα) ἢ μιασμός· μῶμος, ῥύπος, μολυσμός, ἀκαθαρσία, μιαρότης
μιάστωρ· μυσαρός. λυμεών

SCR. 91. Aesch. Eum. 210. 92. *Λ* 224: *μητροπάτωρ, ὅς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.* 94. Eur. Alc. 757 *πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ.* Fugit hic locus Toupium qui in Emend. IV p. 101 ad Aeschyli Pers. 616 *ἀκήρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἄπο ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλου γάνος τόδε* referebat. 95. *λ* 279. Fallitur Ruhnkenius qui verba Sophoclis vel Euripidis ex Alcmaeone esse suspicatur. 96. *B* 662. 97. Deuteron. XXII 4 Psalm. LIV 1 alibi. 1301. *σ* 142? 2. Eur. Androm. 1116. 4. Aesch. Suppl. 394. 5. *ξ* 238 *B* 342. 7. *E* 844. 8. ADN. 9. Ar. Ach. 849. 14. *Ω* 420. 16. Tragici.

ADNOT. 92. *μητροπάτορος* cod., *μητροπάτωρ* Mus., em. Schowius. Suppl. p. 538, 20. 93. Intellegit Cereris antistites. 94. [σις] induxi. 95. *ἐριννύες* — (ν) Mus. 96. *μητρωῖαι· μητρὸς ἀδελφοί* cod., *μητρωῖαι καὶ μήτρωες μητρὸς ἀδελφοί* Mus. Correxi. 97. Phot. 269, 2. 1300. *θερήγανα*] *ἅμαξαι*? Sed non opus. — *συμπλάσματα* Bielius. — [να] Mus. 1. *μηχανόωντας* (*σ* 142)· *βουλεύοντας*? 2. (ρ) Mus. 3. Boeckh. *Urkund.* 109; inscr. XI b 159 p. 411. 5. Lob. rhem. 315. — *μῆχας* cod., *μῆχος* Mus. Fortasse in archetypo *μηχος* scriptum erat. 7. *φόνευσις* codex. 9. *μιαιμάχαιραι — κ. πουκουρὰν μιαιμάχαιραι* cod., *μιαιμάχαιραι — κηποκουρὰν μιαιμαχαίρᾳ* Mus. qui literam expunxit. *μίαν μάχαιραν· τὴν φαλίδα. Ἀριστοφάνης* Phot. 269, 15; em. Scaliger. 8. *μιαιφονικόν* suspectum. Forte *μιαιφόνον μύσος· αἷμα* ex Eur. Andr. 335. 10. *Μαιάνδρος* Mus., *Μαίανδρος* Albertus. 11. *μιαλόχμη, οὐ τρέφει ἀγριθάκους* cod., *μία λόχμη, οὐ τρέφει ἀγριθάκους* Mus., em. Zenob. V 11 p. 120 unde in editis additur *δύο*, quod in codice sub *ΑΓ* (h. e. *Δ*[υ] *Ε*) latet. 13. Phot. 269, 22 Eustath. 456, 6. — [υ] Mus. 14. *αἵματος ἀκαθάρτου* interpretatio est elapsae glossae *μιάσματος* quod ipsum cum *αἵματος* iungunt tragici e. g. Eur. Hipp. 35. 15. *μιὰς ἢ* cod., em. Sopingus. 16. *λυμαίων* cod., em. Mus.

μία χελιδών· παροιμιῶδες τοῦτο, ὅτι μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ. βούλεται δὲ εἰπεῖν, ὅτι μία ἡμέρα τὸν σοφὸν οὐκ ἐᾷ εἰς τελείωσιν ἐμβάλλειν, (ἢ) εἰς ἀμαθίαν

μιαχρόν· καθαρόν

μίαχος· μίασμα. ἀσέβημα. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δυσώδους

1320. μιγάδες· τὸ ἐκ πολλῶν ἄθροισμα ξένων

μιγαζομένους· μισγομένους

μιγάς· μεμιγμένος

μίγδα· ἀναμίξ, μεμιγμένως

μίγδ' ἄλλοισι· ἀναμεμιγμέναι

25. μίγδην· ἀναμίξ, ὁμοῦ ἐν ταὐτῷ

μιγδηράζειν· ὑβρίζειν

μιγέωσιν· μιχθῶσι

Μίδα θεός· οἱ ὑπὸ Μίδα βασιλευθέντες, ἐσέβοντο καὶ ὤμνυον τὴν Μίδα θεόν, ἥν τινες μητέρα αὐτοῦ ἐκτετιμῆσθαι λέγουσιν

μίδας· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα. καὶ θηρίδιόν τι, διεσθίον τοὺς κυάμους. καὶ ὁ πλούσιος· ἀπὸ Μίδα, τοῦ βασιλέως

30. μίειν· ἐσθίειν

μιῆναι· μιᾶναι, ῥυπῶσαι

μιήνῃ· βάψῃ. μολύνῃ, ῥυπώσῃ

μιῆς χθονός· τῆς αὐτῆς γῆς

μίθρας· ὁ ἥλιος, παρὰ Πέρσαις

35. Μίθρης· ὁ πρῶτος ἐν Πέρσαις θεός

μίθρος ἢ μίθρους· συζευγνυμένους

μίκαι· λάχανα, ὄμβρια

μίκας· μικρολόγος

μίκλας· αἶγας

40. μίκρ' ἄττα. μικρά τινα

μικρολόγος· ἀκριβής. φειδωλός, φειδωλῷ φίλος

μικρόρ(ρ)ωξ· μικρόβοτρυς

μικρόψυχος· δειλός

μικροῦ.....· παρὰ μικρόν

45. μικύθινον· τὸ μικρόν. καὶ νήπιον

SCR. 20. Isocrat. p. 45 C. 21. ϑ 271 (Orph. Arg. 341). 23. ω 77. 24. Θ 437. 25. Hom. hymn. Merc. 491. 27. Β 475. 29. Eubulus — Theophr. C. Pl. IV 16. 32. Δ 141. 35. Xen. Oec. 4, 24. 40. Ar. Nubb. 630.

ADNOT. 17. ἢ Mus. e Zenob. V 12 inseruit. Cf. Phot. 269, 16 — 21 et App. Prov. III 96 p. 434 *μία ἡμέρα σοφὸν οὐ ποιεῖ.* — *μιᾶ, χελιδὼν* cod., corr. Mus. 18. 19. Suspectae. Prior *μιαρόν· ἀκάθαρτον* vel *μυσχρόν* scribenda videtur. *δυσώδους* spectare posait ad *μίνθος*. Sed cf. *ἰαχρόν*. 24. *μίγδαλοι· ἀναμεμιγμένοι* cod., em. Valcken. Obss. Misc. VIII 2 p. 167. 26. *μυκτηρίζειν* coni. HSt. 27. *μιγέωσι* Mus. 28. *μιδάθεος· οἱ ὑπόμιδα — ἐκτετιμεῖσθαι* cod., *Μιδάθεος· οἱ ὑπὸ Μίδα — ἐκτετιμῆσθαι* Mus. *Μίδας θέος* Scaliger. Guyetus quo iure *Μισατίς. Μίσης· τῶν περὶ τὴν μητέρα (Δήμητρα) τις ἣν καὶ ὀμνύουσιν* conferat, ipse viderit. 29. Poll. VII 204. 5 Append. prov. III 98 p. 435 Phot. 270, 4. — Diogen. VIII 53. 30. Vitiose ut videtur pro *μυίειν*. *Μυείειν· κατεσθίειν* et *μυίει· ἐσθίει* Phot. 272, 18. 273, 1; *μυίω· τὸ ἐσθίω* Theognost. p. 147, 1; *μυηῶ* (*μυείω* Cyr.)· *μισθῶ* Hesychius quod *μυίω· ἐσθίω* scribit LDindorf. Thes. V c. 1126 *μυείω· μνησθῶ* idem c. 1109 D. *μυίει· ἐσθίει* Hes. Idem *καταμιεῖ* et *καταπίει* utrumque vitiose pro *καταμυίει*. 32. *μιηνῆ· βάψει μολύνει ῥυπώσει* cod., em. Mus. Nam *μιανεῖ* ordo non admittit. 33. *μιησχθόνος* cod., em. Mus. 35. Strab. XV p. 732.

36. (Ὁ)ΜΗΌΡΟΥΣ? 37. Infra *μίρεα· λάχανα. μίμαστα· ἄγρια λάχανα.* Adludit ad viciae, ut pro *ὄμβρια* malim *ὀρόβια*. 38. *σμικρύνης* comparat Salmasius. *Μικᾶς* an *μικίας*? 39. Adludit a *μηκάδας*, quod Ruhnkenius et ego ad *βήκη* restituimus. 40. *μικράττα· μικρατινά* cod., em. Mus. nisi quod *μικρ'* scripsit. 41. *εἰδώλῳ φίλος* cod., *φειδωλῷ φίλος* Mus. Aut latet aliud quid, aut omnino delendum est. 42. (ρ) Mus. 44. *δεῖν* addit Phot. 270, 10. 45. *μικύλον* Tittm. ad Zonar. 1361, 37 sine caussa.

μῖλαξ· ἡλικία. ἔνιοι δὲ μέλλα(ξ)· καὶ παρ' Ἑρμίππῳ ἐν Θεοῖς, ἀγνοήσας Ἀρτεμίδωρος· ἐκεῖ γὰρ μῖλάξ ἐστιν. δηλοῖ δὲ τὸν δημοτικόν

Μίλητος· δύο πόλεις Μίλητοι· ἡ μὲν Κρήτης· ἡ δὲ Ἀσίας. αὗται

[μίλια· τὰ ἀπόθετα χρήματα

μιλίγμασι· κολακείαις. ἐδέσμασιν

1350. μίλιον· δένδρον ὅμοιον ἐλάτῃ. ᾧ τοὺς νέους στεφανοῦσιν ἐν ταῖς πομπαῖς. ἢ μέτρον ὁδοῦ, σταδίων ζ. οἱ δὲ [ζ] η', ποδῶν ,δω'

μιλίσσεο· κεχαρισμένα καὶ ἡδέα λέγειν

μιλισσόμενος· παρακαλῶν

μίλιχα· προσηνῆ, ἥδιστα

μιλιχῇ· πραότητι, προσηνίᾳ

55. μιλιχίῃ· ἱκετείᾳ

μιλιχίοις· γλυκέσι. πραϋντικοῖς

μιλίχιος· πρᾶος, ἢ πραῦς]

μιλλός· βραδύς, χαῦνος

μιλτοπάρῃοι· μιλτύπρωροι· τὰ ἑκατέρωθεν τῆς πρύμνης καὶ πρώρας μεμιλτωμένα ἔχουσαι. οἱ δὲ αὐτοὶ καὶ φοινικοπάρειοι ἐλέγοντο

60. μίλτος· εἶδος ἐρυθρὸν Σινωπίδος

μιλτῶ· πλύνω

μιλτωρυχία· τόπος, οὗ μίλτος ὀρύσσεται

μιλτῶσαι· βάψαι

* Μιλίτης· Ἀφροδίτης

65. μιμα(ί)κυλον· ὁ καρπὸς τοῦ κομάρου. ἔστι δὲ ὡς μέσπιλον μικρόν, πυῤῥόν

Μιμαλ[λ]όνες· Βάκχαι. βοαὶ δρόμοι

μιμάξασα· χρεμετίσασα. φωνήσασα

μίμαρ· ἀναιδές

[μιμάρκης· λαγωοῦ χορδή]

70. μίμαρκυς· κοιλία καὶ ἔντερα τοῦ ἱερείου μεθ' αἵματος σκευαζόμενα. μάλιστα δὲ καὶ ἐπὶ λαγωῶν αὐτῇ ἐχρῶντο· ὁτὲ δὲ καὶ ἐπὶ ὑ[ι]ός. ὁ δὲ Φερεκράτης παίζων καὶ ἐπὶ ὄνου φησί

SCR. 46. fr. X. 47. *B* 868 — *B* 647. 59. *B* 637. 62. Amipsias fr. III vol. II 2 p. 707. 65. Arist. fr. inc. VIII p. 1178. 66. ADN. 70. fr. XV p. 340.

ADNOT. 46. Cf. μ 637. — *μίλαξ, ἡλικία — μέλλα* cod., *μῖλαξ· ἧλιξ — μέλλαξ* Meinek. Com. II 1 p. 392. 47. *αὗται* vocabulum loco motum om. Mus. 48. *ἐξέθετα* cod., em. Mus., qui *μείλια* correxit. 49. *μειλίγμασι* Mus. — *ἡδύσμασιν* sine caussa Albertus. 50. *ζ'. οἱ δὲ ὑποδῶν δ'* cod., *ἑπτά. οἱ δὲ* Mus. [Reliqua *ἑπτὰ ἥμισυ* scribit Ruhnkenius; correxi, ut potui; satis probabiliter, ni fallor. 51. *μειλίσσεο· — λέγε* Mus.; possis quoque *μειλίσσεσθαι*. 52. 53. *μειλισσόμενος — μείλιχα* Mus. 54. *μιλιχῇ* cod., *μειλιχίῃ* Mus. 55. *μειλιχίῃ* Mus. 56. *μιλιχίοις· γλυκίοις πραϋτικοῖς* cod., em. Mus. 57. *μειλίχιος* Mus. 58. Cf. *ἀργός* et *νωχέλεια*. *Μηλόν* (sic)· *ἀργὸν νόθρον* (sic) CDresd. 59. *μιλτοπάριοι* cod., em. Mus. Apoll. lex. 112, 32. 60. De *rubrica Sinopica* cf. Vitruv. VII 7 Dioscor. V 111 qui *μίλτον Σινωπικὴν* vocat. *Σινωπίδα*, ut noster, vocat Crito ap. Galen. L. V *κατὰ τόπους* p. 226, 5. 7. 62. *Miniaria* sic vocari tradit Poll. VII 100 Eustath. 310, 33 Phot. 270, 18, uterque Pausaniam Atticistam secutus. 64. Ordine *Μιλύτης* requiritur, pro quo infra habebimus *Μυλίταν*. *Μύλιττα* audit ap. Herod. I 131. 199. 65. (*ί*) Albertus coll. Ath. II 50 EF Phot. 270, 20. Hesych. *κόμαρος*. 66. De re cf. Ath. V 198 E Polyaen. IV 1 Strab. X p. 468. Hesych. *κλώδωνες*. — *βοηδρόμοι* Mus. Supra *Ἡμιμαλλόνες* habuimus. 67. Cf. *μιμιχμός*. Vossius *βριμάξασα φριμάξασα* comparat. *μιμίξασα* requirit IGSchneider Lex. Gr. II p. 80. 68. Om. Thes. *Μῦμαρ· αἶσχος ψόγος* [*φόβος*] confert Guyetus, quae forma Aeolica est voc. *μῶμαρ*. *Μῖμαρ· ὄνειδος* si recte habet, Cyprium est pro *μῦμαρ* ut *κιμαί* pro *χυμοί*. Sed vereor ne *μῦμαρ* sit omnino delendum, et *ἀναιδές* detortum e *ναῖδες* referendum sit ad *Μιμαλλόνες*. Cf. Strab. X 468 *μιμαλλόνες καὶ ναῖδες*. 69. Imo *μίμαρκυς*. 70. *μιμάρκυς — ὑιός* cod., *ὑὸς* Mus. Cf. *μίναρ* et *παγούαιρ*.

Μίμας· ὄρος Αἰτωλίας
μίμαστα· ἄγρια λάχανα
μιμαυλεῖν· μιμεῖσθαι. ὑποκρίνεσθαι
* Μίμαλις· ἡ νῦν Μῆλος
1375. μιμέρα· ἡ μιμητικὴ τέχνη. καὶ ἡ μίμησις
μιμηλάζειν· μιμεῖσθαι
μιμηλόν· ὅμοιον, ἐξομοιοῦν. παρὰ τὸ μιμήσασθαι
μιμιχμός· τοῦ ἵππου φωνή
μιμνάζειν· μένειν. καὶ μίμνειν
80. μιμνάζεται· μίμνεται. μένεται
μίμνησιν· ἀνάμνησιν ποιῆσαι
μιμνήσκεται· μνημονεύεται
μιμνήσκει· μνημονεύει
μίμνον· ἔμενον
85. μιμορτοβία· ναῦς, ἡ ἄνθρωποι βεβήκασιν
μίν· αὐτόν, αὐτήν, αὐτό. τρία γένη δηλοῖ
[μίνα· μύρια. καὶ τὰ μικρὰ σῦκα]
[μίναι· προφάσεις]
[μίναρ· χορδή]
90. μινδαλόεσσας· ἀριθμά. καὶ τὰ περὶ οὐράνια σύνταξις. Βαβυλώνιοι
μίνδαξ· θυμίαμα ποιόν
μίνθα· τὸ ἡδύοσμον. καὶ ἀνθρωπεία κόπρος
* μῆνις· ἔχθρα
[μινίσκη· ὑμένα. πέταλα]
95. Μινύαι· οἱ Ὀρχομένιοι, καὶ Μάγνητες
μινυανθές· πόα ἄσφαλτος. καὶ τρίφυλλον
μινύζηον· ὀλιγόβιον
Μινυήϊος· ποταμὸς Πύλου
μινύθειν· ἐλαττοῦσθαι
1400. μινύθει· ἐλαττοῦται, μειοῦται
μινύθουσιν· φθείρουσι(ν), ἐλαττοῦσι, μειοῦσιν, ἀφανίζουσιν
μίνυνθα· ἐπ' ὀλίγον χρόνον, ὀλιγοχρόνιον·
— μίνυ(ν)θα δ' ἐχάζετο δουρός
ἐπ' ὀλίγον δὲ ἀπ(εί)χετο μάχης

SCR. 71. γ 172. 79. Β 392 (μίμνειν si recte habet respicit ad Θ 78). 82. ο 54. 84. ¡Ε 94. 86. Ζ 417 η 67 Λ 237. 91. Amphis vol. III p. 311. 92. Theophrastus. 96. Nic. Ther. 522. 98. Λ 721. 99. Ο 493. Υ 212 Hesiod. Opp. 6. 1401. 5. 6. Ρ 738 Hesiod. Opp. 242. 2. Λ 539.

ADNOT. 71. Ἰωνίας cum Palmerio vel Μακεδονίας corr. Meinekius. 72. μίμας (vel μίκας) τὰ λάχανα corr. Alb. coll. μίκαι. 73. Cf. Ath. X p. 452 F. Forsitan huc trahendum sit Αἰτωλίας (l. Ἰταλιῶται). 74. Cf. Μεμβλίς. Scribendum certe Μιμαλλίς. 75. μιμηλή· ἡ Toup. Em. I 405, μιμεία LDindorf. Thes. V c. 1072 A coll. Philon. vol. II p. 598, 33. Hoc praeferendum, cum sequens etiam Glossa ad Philonem (I p. 557, 13 610, 11) respicere videatur. 77. ἐξ ὁμοίου cod., C. 11. 63 ἐξομοιοῦντα. 78. Cf. μιμάξασα et μιχωκεῖ [?]. 79. μίμνειν pro μιμνεῖς coni. Mus. — Μιμνῆς (Hipponact. fr. 49)? 80. μιμνάζετε· μίμνετε μένετε? 81. Vitiose pro μίμνησκε — ποίησαι ex Od. XIV 169 scriptum esse censet Lob. Proll. 190. 85. Lobeck. Parall. p. 80 a βίω βίομαι (eo) derivabat. Rectius infra μορτοβάτην ναῦν (μορτοβάτιν Mus.). 86. αὐτό] Cf. Valcken. ad Eur. Hippol. 1253. Apoll. lex. 112, 35. 87. συκάμινα· ἡ παρ' ἐνίοις μορέα infra. Possis etiam ΜΙΛΙΑ: μύρια. 88. H. e. μῦναι. Arcad. 112, 15. 89. Imo μίμαρ(κυς)· χορδή. Lob. Parall. 205. 90. ἀριθμοὶ καὶ ἡ περὶ τὰ Mus. L. ἀριθμός ut infra s. v. σαρός. De ceteris non liquet. Excidisse videtur interpretatio voc. μινδαλόεσσα (forte μυνδαλεύσας; μιχθαλόεσσα Alb.) et novi articuli caput. 92. Corripitur α teste Arcad. 96, 15. Theognost. 16, 19. Poll. VI 68. αἰγεία? cf. schol. Ar. Plut. 312. 93. μῖνις postularet ordo. 94. μηνίσκην Mus., q. v. 96. ἀσφόδελος Aldus. 97. Tuetur Lob. Path. El. p. 88 coll. αἰζηός. 98. Μινύκιος cod., em. Is. Vossius. 1401. (ν) Mus. 2. (ν) — (εί) Mus. In codice ἀπέχετο fuisse videtur.

μιννυθάδιον· ὀλιγοχρόνιον
μιννυθαδία, ἡ σελήνη. ἀπὸ τοῦ μινύθειν
[μιννυθοῦσι δέ· φθείρουσι δέ. ἀφανίζονται δέ
μιννυθοῦσι· φθείρουσιν]
μινύον· τὸ βλίτον λάχανον, ἢ κινάβαρ(ι)
μίννρες· κλίναι. μάντεις
μινύρεται· κλαίει, θρηνεῖ, ὀδύρεται
μινυρίζει· ὀλίγῃ φωνῇ καὶ οἰκτρᾷ χρῆται. ἢ εὐφώνως λέγει
μινυρομένη· θρηνοῦσα. καὶ τὰ ὅμοια
μινυρόν· μικρόν, ὀλίγον. τῇ φωνῇ μινυρίζον
μινύρονται· προφωνοῦσι, προλέγουσι
* μινύον· ἀρωματικόν τι
μινυώριος· βραχύυπνος. ἄχρηστος. ἀδύνατος. ὀλιγοχρόνιος. ὀλίγης ὥρας ἄξιος
μινῴα· εἶδος ἀμπέλου
μὶν ὦκα· αὐτὸν ταχέως
Μίνως· βασιλεύς
Μινώταυρος· Πασιφάης υἱός
μῖξαι· σπεῖραι. κεράσαι. συμβαλεῖν
μιξίαμβος· λοίδορος. μεμιγμένος λοιδορίᾳ. ποιηματοκόπος
μίξις· κοίτη, συνουσία
τ
[μιξοβάρβαρος· ζη εἰς τὸ μει]
μιξοδίη· τρίοδος
μίξοδος· ὁδός, ἣ εἰς ἑτέραν συμβάλλεται
μιξοιφία· μίξις, πλησιασμός
[μιονεκτούμενον· ἐλαττούμενον
Μίονες· Κύπριοι
μιρακύλιον· παιδίον. ὑποκοριστικῶς]
μιργάβωρ· τὸ λυκόφως ....
μίργω[σ]αί· πηλοῦσαι. οἱ αὐτοί
μίρεα· λάχανα
μίρκα· εὐανθής, ποικίλη ἄνθεσι

SCR. 3. *Α* 352. 9. Soph. OC. 671. 10. Cf. *Ε* 889. 11. Ar. Eccl. 880. 12. Cf. Aesch. Ag. 1165. 13. ADN. 15. Fortasse Callimachi est (propter Nonn. Io. c. 4, 62). 17. Homerus. 18. *Ν* 450. 20. *Ο* 510. 23. Eur. Phoen. 138.

ADNOT. 4. *μιννυθεῖν* cod., em. Mus. 5. 6. *μινύθουσι* bis Mus. 7. *βλῆτον — κινάβαρ* cod., em. HSt. Cf. gl. 1414 et supra *μήνυον*. 8. Locustarum genus significari putat Albertus, qui *κλίναι* ex seq. *κλαίει* irrepsisse suspicatur. Pariter obscurum est quod infra legitur *μορίδες· μάντεις* et *μυστάδης· φρατριὰ μάντεων*. 10. *οἰκαταχρῆται* cod. Mus., em. Heinsius. *εὐφώνως λέγει* Cyr. Marinus ap. Schow. Suppl. p. 541, 11 cum *μινύρεται* iungit. Cf. Apoll. lex. 113, 3. 12. Aut delenda est interpunctio post *ὀλίγον* aut *μικρὸν ὀλίγον* referenda sunt ad *μινύον*. (Eustath. 618, 23. 116, 35. 273, 2. 1515, 56 Valcken. Ammon. p 94). 13. Schol. Aesch. Sept. 123 GDindorf. Thes. V c. 1078 C praef. ad Aesch. ed. 3 p. XXII. III. 14. *χρωματικόν* male Triller Em. Hes. p. 27. Saepe in Hes. *υ* et *θ* confunduntur. Forma *μίνθον* pro *μίνθα* utitur Theophr. HPl. VI 7 CPl. II 21. 15. *βραχὺ ὕπνος* cod., em. Mus. 19. *Μινόταυρος* cod., em. Mus. 20. (*ά*) Sopingus. 23. Om. Mus. Cf. gl. *μ* 605. 24. Schol. Apoll. Rhod. IV 921 Hes. *μισγοδείη*. 27. *μειονεκτούμενον* Mus., ordini consuluit Vossius. 28. *Μήιονες* post Pearsonem corr. R. Stiehle Philol. X p. 228. 29. *μειρακύλλιον* Mus. 30. Pro *μισγάως* (vid. *ἀβώρ*) dictum esse vidit Guyetus. Cf Lob. Path. El. 69 Ahrens Dial. II 73 Maur. Crain in Philol. X p. 583. — *Λάκωνες* (imo *Ἠλεῖοι*) sub finem adici iubebat Albertus. 31. *μιργῶσαι· πηλῶσαι* cod., *μίργωσαι* (vel potius *μίργωαί*) pro *μίσγουσαι* Ahrens l. l., *πηλοῦσαι* Lob. rhem. p. 125 Path. El. p. 69. 32. Ahrens Dial. II 555: *Si comparas μύκαι· λάχανα e μίρκα vel μίρκαι corruptum videtur ut Laconica* (imo Elia) *vox cum μίσκος sive μίσχος cognata agnosci possit. Nam μίσχος non minus quam καυλός et caulem et cramben significaverit.* Vide et *μίμαστα*. 33. Infra *μιτρέον· ποικίλον. Ποικιλτικήν· τὴν μιταρικήν* Lex. MS. ad V. T. ap. Ducang. App.

μίρμα· ἐπὶ τοῦ κακοπινοῦς, καὶ ῥυπαροῦ, καὶ πονηροῦ
1435. μίρον· ὅταν ἀπονυστάζῃ τις, λέγουσι Ταραντῖνοι
* μιονεξία· ἐλάττωσις
μίρτουλον· μύσος. μίασμα
μιρύκεον· σχοῖνον
[μισαγγία· κοῖλος τόπος, εἰς ὃν πανταχόθεν τὰ κάτω φερόμενα ἀπὸ τῶν ὀρῶν ὕδατα μίσγεται]
40. μίσασθαι· μιτώσασθαι
Μισατίς· Μίσης τῶν περὶ τὴν μητέρα τις, ἣν καὶ ὑμνοῦσι
μισγάγκειαν· τόπος κοῖλος, ὅπου συμμίγνυνται ὕδατα πολλά
μίσγεαι· συνέρχῃ
μισγέσκετο· ἐμίγνυτο
45. μισγοδ[ε]ίη· ὅπου ἂν ὁδοὶ μίγνυνται
μισγόλας· θόρυβος
μισγονόμος· οὐ πάντες νέμουσι γῆ
μίσησεν· ἐφθόνησεν
μισήτην· τὴν καταφερῆ λέγουσιν μισήτην·
μίσηται δὲ γυναῖκες ὀλίσβοισι χρήσονται
τὸν δὲ ἁπλῶς μισητόν, τὸν ἀνίκανον, ἢ ἄπλησιον τῇ τροφῇ
50. μισήτιζε· μίσει, στύγει
μισητός· μίσους ἄξιος. ἄπληστος
μισθαρνής· ὁ λατρεύων μισθοῦ. ἢ ὁ μισθὸν ἀφαιρῶν, καὶ ἀντικαταλ(λ)άττων
μισθαρνία· ἡ ἐπὶ μισθῷ γινομένη ἐργασία
μισθαρχίδ(ης)· ὁ ἐπὶ τῇ ἀρχῇ μισθὸν λαμβάνων. ὠψωνιάζοντο γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες, καὶ μισθὸν ἐλάμβανον δημόσιον
55. μισθός· τὸ ἔπαθλον τῶν κωμικῶν. καὶ τὸν ἀμφορέα. ἔμμισθοι δὲ πέντε ἦσαν
μισθοφορεῖν· τὸ ἐπὶ μισθῷ πράττειν τι
μισθοφόρος· μισθῷ ἐργαζόμενος
μίσκαιος· κῆπος
μίσκει· ἄρχεται
60. μίσκελ(λ)ος· εὐτελὴς καὶ μέλας οἶνος

SCR. 40. ADN. 42. Δ 453. 43. Β 232. 44. σ 324. 48. Ρ 272. 49. Cratin. fr. LXXVIII. 53. Aristot. Polit. I 7. 54. Arist. Ach. 595.

ADNOT. 34. *κακοπιννοῦς* male Mus. — מרמה h. e. *fraudem, dolum malum* adscripserat anonym. in cod. Burmann. Aliter Ahrens Dial. II p. 555 Crain. l. l. (Lob. rhem. 125) qui aut e *μίαρμα* pro *μίασμα* corruptum aut sine corruptela per contractionem quandam pro *μίασμα* positum esse volunt. 35. Ad *βρίζειν* refero. 36. *μειονεξία* Mus. 37. *μῖσος* cod., em. Guyetus. Glossam non extricat Ahrens l. l. Latere videtur *Μουρτίλειον μύσος* vel *Μυρτίλου μύσος*. 38. *μυρικίνεος σχοῖνος*? 39. *μισγάγκεια* recte Guyetus. — *ὑδάτων* cod., em. Mus. 40. Poll. VII 31. Plato ap. Phot. 271, 16. 41. Sic codex; *Μισατίς· μία τῶν* Mus. *Mise* dea ex Orph. hymn. 41 nota. Pro *μητέρα* IThSchneiderus *Δημήτερα* (*Δήμητρα*) suasit. Videntur duo articuli. *Μίδα θεός* huc non pertinet. 42. *μισάγκιον* cod., *μισγάγκειον* Mus. Correxi. Cf. Apoll. lex. 113, 4. 43. *συνέρχει* cod., *συνέρχῃ* Mus. 47. *οὐ* cod., *ὅπου* Mus. 49. *μισητήν — λέγουσιν. Μισήτην· μισηταί* cod., *μισητήν* bis Mus., corr. Meinck. II 1 p. 203. Glossas copulavi. Cf. Poll. VI 189 Tryphon. ap. Ammon. p. 94. 95 schol. Ar. Av. 1619 Phot. Suid. Eustath. 1650, 64 Theod. Mon. p. 617. 52. *μισθάρνης* Phot. 271, 19. — *ἀφερῶν* cod., em. et (λ) inseruit Mus. 54. *μισθαρχία* cod., h. e. *μισθαρχι* Δ; atque hoc ipsum an *μισθαρχίας* reponeret dubitabat HSt., em. Phot. 271, 23 ubi recte (pro *ὀψ.*) *ὠψωνιάζοντο* legitur. 55. Phot. 271, 25. — *ἔμμισθοι δὲ πέντε* natum videtur ex ε *μισθοὶ δὲ ἦσαν*. 58. Cf. *μύσκος· κῆδος* non magis explicabile. 59. Pro desperato relinquit Lobeck. rhem. p. 62; *ἄρχει* corr. G. Curtius Etym. p. 208, qui cum *μέδ-σκ-ει* sive *μέσκει* comparat Oscum *medix*. Doederl. Gloss. 2411. 60. (λ) Mus. Cf. Varro RR. I 54: *Miscella quam vocant nigram* (uvam).

μισογύνης· μισογύναιος
μισόκαλος· ὁ μισῶν τὸ ἀγαθόν
μιστῦλ[λ]αι· τεμεῖν, κόψαι, μερίσαι, εἰς μικρὰ διελεῖν κρέα
μιστύλλειν· τὰ αὐτά
1465. μίστυλλον· εἰς βραχέ[ι]α κατέτεμνον
* μισσυνή· ἡ ὀξύτης παρὰ Χαλδαίοις
* Μιχαίας· ἑρμηνεία· ταπείνωσις, ἢ ταπεινούμενος
μίσυ· τῶν μεταλλικῶν τι
μισυοί· οἱ ἔχοντες τὸ ἥμισυ λευκὸν τοῦ σώματος, τὸ δὲ ἥμισυ μέλαν, οὓς ἔνιοι μίσγουσ[ι].
70. μίσχη· πιλήματα, ταινίαι, μαλλοὶ οἱ τῶν ἐρίων
μίσχον· οὕτω λέγουσιν, ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ φύλλον
μίσχος· ὁ παρὰ τῷ φύλλῳ κόκκος
[μιτίτριζον· ἐθρήνουν]
μίτρα· ἡ χαλκῆ λεπίς. διάδημα. ζώνη. θώραξ. ταινία
75. μιτράγχουσα· ὡς λεπὶς χρυσάων, ἢ τῷ μετώπῳ φορεῖται
μίτρη· θώρακι
μίτρην· χαλκῆν λεπίδα
* μιτρέον· ποικίλον
μίτ[τ]ος· τάξις. σειρά. τόνος
80. μίτυλον· ἔσχατον. νήπιον. Λακεδαίμονες
μιχθαλόεσσα· ἀλίμενος
μιχθῆναι· ἀπαντῆσαι. συμμίξαι. ὁμιλῆσαι
μιχωκεῖ· ἠχεῖ
* μείωσις· ἐλάττωσις. ἀκαθαρσία
85. μνάᾳ· μνηστεύεις
μναάδας· τὰς ἀμελγομένας αἶγας

SCR. 61. Menandri fabula erat sic inscripta. 62. Philo p. 352 D. 65. *Λ* 465. 68. ADN. 71. Theophr. HPl. I 3. 74. Eur. Bacch. 833. 75. ADN. 77. *Δ* 216. 81. *Ω* 753. 82. Soph. OT. 791. 85. *π* 431.

ADNOT. 61. Moeris p. 257. 65. *βραχεῖα* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 113, 6. 66. *μισσύνη* Mus. Quae ad hanc gl. explicandam affert Albertus *μόκρωνα· τὸν ὀξύν. Ἐρυθραῖοι* et Hebr. שנן, שנונים *acuere*, *tela* nihil faciunt ad rem. Nisi *Χαλδαῖοι* additum esset, conferrem *μυσόν* sive *μυσή· ὀξύη* vel quod idem est *ὀξύνη*. Sic enim Lydos nuncupasse fagum arborem praeter Hesychium ipsum testantur Strab. XII 572 Eustath. Dionys. 322. Adludit *σιβύνη*. 67. *μιχά* (מוך, מכך) *ταπεινός* Lex. Orig. p. 226 ed. Martian. — *ἑρμηνεύεται?* 68. *μισυτῶν* cod., em. Sopingus. De re cf. Theophr. HPl. I 6, 13 ap. Ath. II 62 A, a Plinio HN. XIX 3, 12. XXXIV 12, 31 versus. Salmas. in Solin. 498 b B Sturz
β α
dial. Mac. p. 154. — Theodos. Byz. p. 134 om. Thes. 69. *μίσγουσι ἔνιοι* cod., quibus literis voces transponendas esse indicari nemo nescit, *μίσγους ἔνιοι* Mus. Lobeck. Path. El. 69 *misticios* intellegit. Albertus quid agens apponat *μέσοι* s. *μαίσωλοι*, de quibus cf. Gesneri et Trilleri adnotationem ad Aelian. HA. XV 15 p. 1105. 6. ed. Gron., ignoro. 71. 72. Cf. *πέσμα. πάσμα*. Schneider ad Theophr. III 3, 4 et Ind. Basil. vol. I p. 45 B Homil. in Hex. 5. 73. *μινύριζον* recte Albertus coll. schol. *δ* 719. Idem vocabulum corruptum in *ἐνφρήσεις, μηνυρίζε, νηνυρίζοντα, ὀνυρίζεται, ἰνύρετο*. Contra *κινύρεσθαι* et *κιναρύζεσθαι* fortasse non temptanda sunt. 75. *χρυσῇ* Mus. Forte *χρυσίων*. — Egregia est observatio Sopingi ab Aristoph. ap. Clement. Alex. Paed. II 11 p. 754 Pott. *μίτρας ἀναδήματα ἄγχουσα* coniungi. 76. *μιτρί* cod., em. Mus. 78. *μίτρεον* Mus. Glossa auspecta. Cf. 1433. Forte *μιτάριον ποικίλον*. 79. *μίτος* recte Cyr. MS. Supra *γόνον· μίτον* loco non suo, quod *τόνον· μίτον* corrigendum esse docui. Fallitur Salmas. Exx. Plin. p. 174. 80. *μίτυλλον* cod. Infra *μυτιλόν* (sic)· *ἔσχατον κτλ. μίτιλον* codices Arcadii 55, 23 Pariss. *μύτιλον* Hafniensia; supra *ἴτυλος* habuimus, quod tamen alienum videtur. 81. *ἡ ἀμιχθαλόεσσα* inseruit Mus. 82. Phot. 272, 12. 83. Infra *σμηλακεῖ* et *σμιλακτεῖ*. Forte *μιχωκῇ* *hinnitus*. 84. *μίωσις* Salmas. Voss. *ἀκαθαρσία* ad *μίασμα* refero. 85. *μναᾷ· μνηστεύεται* codex, em. Pearso. Lob. rhem. p. 7. 86. *ἀμνάδας* Ruhnken. Vid. *σαννάδας*.

μνανόοι· μοῦσαι. μνηστῆρες
μναμονευθῆμεν· διεκλήθημεν
μναμοσύρειν· τὸ ἐπιτηρεῖν, ἢ μεμνῆσθαί τινι
1490. μνάμων· ἱερομνήμων. ἢ μνήμονες, ἢ τὰς θυσίας ἀπεμνημονεύοντες
μνάριον· τὸ κάλ(λ)υντρον. Βοιωτοί
μναρόν· μαλακόν. ἡδύ. [κόρημα] θυμῆρες
μνασίον· μέτρον τι διμέδιμνον
μναστήρ· τῶν μηνῶν οὕτω καλεῖταί τις
95. μνᾶται· μνηστεύει. μέμνηται
μνηῷ· μισθῷ
μνῆμα· μνημεῖον, μνημόσυνον. ἀνάθημα. τάφος
μνημεῖα· τὰ οἴκαδε πεμπόμενα ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ τετελευτηκότων τοῖς οἰκείοις
μνήμη· μνημόσυνον
1500. μνήμονες· ἀρχὴ γυναικῶν ἐπιτελουμένων τῶν ἱερείων
* μνᾶ· λίτραι δύο. ὁ δὲ ἅγιος Ἐπιφάνιος λίτρας μιᾶς διμοίρου
Μνημοσύνη· μνήμη. καὶ ἡ θεός
μνημύει· σκυθρωπάζει
μνήμυκεν· ὑποπτήσσει. δυσχεραίνει
5. μνήσατο· ἀνεμνήσθη
μνησίκακον
μνησιχάρη· ἡδονή
μνή(σ)τεια· γάμου δῶρα
μνηστευόμενοι· ἀῤῥαβωνιζόμενοι
10. μνηστή· ἡ κατὰ μνηστείαν γαμηθεῖσα. ἢ ἡ ἐκ παρθενείας μείνασα νῆστις, ἤγουν ἀπείρανδρος
μνηστῆρες· οἱ ἐπιβάλλοντες γῆμαί τινα. καὶ οἱ μεμνημένοι
μνήστωρ· ὁ δοὺς τοῦ γάμου ἀῤῥαβῶνα
* μήστωρι· βασιλεῖ. φρονίμῳ
* μνῆστρον· ὁ τοῦ γάμου ἀῤῥαβών
15. μνία· τὰ βρύα, καὶ τὸ φῦκος
μνίει· ἐσθίει

SCR. 92. Cratin. fr. LXXIX p. 203. 96. π 77 Anacr. ap. Hephaest. p. 39, 6. 97. φ 40. 98. Aesch. Sept. 49 c. schol. 1502. Θ 181. 5. Ω 613. 10. Ι 399. 11. α 151. 12. Atticis ignotum (Thom. M. p. 619). 14. Gl. nomica. 15. Numenius ap. Ath. VII 295 C.

ADNOT. 87. *μνακόοι* ex ordine Salmasius. 89. *μναμονεύειν* coni. Thes. V c. 1106 C. 90. *κνήμονες* cod., em. Mus. Forte *καὶ μνήμονες· οἱ τάς*. Cf. Aristot. Polit. VI 8 Hes. v. *μνήμονες*. 91. *κάλλυντρον* Thes. V c. 1110 B qui huc retrahendum esse vidit *κόρημα*, quamvis infra extare *ναρόν· σάρον κόρημα* (et *σάρος· κάλλυντρον Βυζάντιοι*) adnotassent interpretes. Recte *μνάριον* cui ι̅ exemptum sit. 93. *μνάσις παρὰ Κυπρίοις μερηταῖον* (sic) Exc. MSS *περὶ μέτρων*. *μνάσις τοίνυν παρὰ Κυπρίοις μετρεῖται καὶ παρ' ἄλλοις ἔθνεσιν. εἰσὶ δὲ [καὶ] μόδιοι σίτου ι', ἢ κριθῆς* Epiphan. de mens. et pond. II p. 178 B EtGud. 396, 10. Videntur duo articuli coaluisse: *μνάσιον* (*μνάσι* vel *μναύσιον*,
υ
quod e *μνάσι* natum esse puto, Theophrast. HPl. IV 9 al.)· *πόα τις, πάπυρος* vel tale quid, et *μνάσις· μέτρον κτλ.* 94. *μναστηριών· μὴν οὕτω* voluisse videtur Hadrianus Iunius, qui *Γαμηλιῶν* comparabat. 95. Phot. 272, 16 Suid. Cyr. MS. 96. *μνίω· ἐσθίω* LDindorf. Thes. V c. 1126 A, sed idem 1109 D cum Cyr. MS. *μνειῷ· μισθῷ*, quod h. l. cum ordine literarum convenit. Alius malit *μνῶται· μισθωτοί*. 1501. *διμοίρον* cod., vid. Epiphan. de mens. II p. 183 D. Boeckh. *metrol. Unters.* p. 296. 3. Infra *μοιός· σκυθρωπός; σμοιός. σμοιῷ. σμυός. ἐμμέμυκεν. ὑπεμνήμυκεν* quae Lob. rhem. p. 275 ad *μύω* refert. 8. (σ) ordo *μνηστεῖα· sponsalia* Gl. 9. *μνηστευόμενοι* Salmas. ad Capitol. p. 254, *μνημονευόμενοι* codex. 15. Vitiose C. 39 *μνήα· γαυρία. μνία· τὰ βένα.* Supra gl. α 3655 *ἀμία· φυλακία* dudum vidi leg. esse *μνία· φυκία*. Nimirum *κατὰ μνία* dixerat Numenius. 16. *μηείειν· μασσᾶσθαι ἐσθίειν* (*μηίειν* cod. Dorv.) Galen. lex. 528. Cf. gl. λ 1330 cum nostra adnotatione.

* μνοία· (ο)ἰκετεία
μν[ο]ιόν· μαλακόν
* μνῆτοι· δοῦλοι
1520. μνοῦνες· οἱ μηροί
μνοῦς· ἔριον ἁπαλώτατον, καὶ ἡ πρώτη τῶν ἀμνῶν καὶ πώλων ἐξάνθησις. καὶ τὸ λεπτότατον πτερόν, κυρίως δὲ τῶν χηνῶν
μνῴα· δουλεία
μνώεο· μέμνησο
μνώμενος· μνηστευόμενος. μεμνημένος. μηχανώμενος
25. μνώονται· μνηστεύονται. καὶ τὰ ὅμοια
μνώσκει· μίσγεται. ἔρχεται
μογ[ε]ίοντι· μογοῦσι. πυρέσσουσι. Δωριεῖς
μογερᾶς· ἀθλίας, πονηρᾶς, λυπηρᾶς, ἐπιπόνου
μογεύοντας· μοχθοῦντας
30. μογήσας· κακοπαθήσας
* μόξοντι· πυρέσσοντι. πονοῦντι
* μογξοῦντες· πυρέσσοντες. πονοῦντες
μόγος· πόνος. ὄχλησις. μόχθος, κακοπάθεια
μογοστόκος Εἰλήθυια· ἡ μογοῦσα καὶ πονουμένη περὶ τοὺς τοκετούς· τουτέστιν λοχεύτρια
35. μόδα· στρώματα
[μόδυχνον· δυστάλεον]
μόθακες· οἱ ἅμα τρεφόμενοι τοῖς υἱοῖς δοῦλοι παῖδες
* μοεύων· ψέγων
* μώλωψ· τραῦμα. καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἱματώδης τόπος. ἢ καὶ τὰ ἐξερχόμενα τῶν πληγῶν ὕδατα
40. μόθος· πόλεμος, μάχη. πόνος. φόβος. στάσις, θόρυβος
μοθούρας· τὰς λαβὰς τῶν κωπῶν

SCR. (23. Cf. Apoll. Rhod. I 896). 24. λ 115. 25. α 248. (27. μογίομες Ar. Lys. 1002). 28. Eur. Tro. 778. 30. B 609. 33. Δ 26. 34. Π 187. 40. H 117.

ADNOT. 17. (ο) Meurs. Cret. II 14 p. 191 Casaub. in Ath. p. 459. Cf. Sosicrat. Ath. VI 263 F. 18. μνοῖον cod., μνιός· ὁ ἁπαλὸς παρ' Εὐφορίωνι Cram. AOxx. II 378, 1 EM. 472, 44 Theognost., ubi male μνοῖος (sic) ὁ ἰπνός. Lob. rhem. 29. Cf. Meinek. Euphor. CXXXVII p. 137. 19. Cf. μνηῶ. Μνῷται vel μνωῖται recte Meurs. Cret. p. 192. Vide Hermon. ap. Ath. VI 267 C Poll. III 83 Steph. Byz. 694, 6 M. Eustath. 1024, 37 ad Dionys. Perieg. 535. Mueller Dor. II p. 54. 20. μνοῦνες pro μνῶνες e Thessalorum Cypriorumve dialecto coni. Salmasius. 21. Poll. X 38. 39. 22. μνῷα cod., em. Lob. Parerg. p. 495. Strab. XII 542 Ath. XV p. 696 A. Cf. μνοία. μνῆτοι post μνιόν. μνηῶ et Meinek. Philol. XIII 564. 24. μνώμενος confundit cum μώμενος· μηχανώμενος. 25. μνῶοντο· ἐμνηστεύοντο (sic) C. 39. μνῶνται Odyss. α 248. 26. Cur glossam suspectam dicat Thes. V 1126 D nescio. Neque γνώσκει· μίσγεται συνέρχεται cum βλώσκει· ἔρχεται confundi fidem meretur qui contendit Albertus. De μνώσκει disputare memini in Philol. XII 725 XIII 222 et ad Hesych. gl. ε 6286. Cf. ε 2308. 27. μογίοντι Cobet. Nov. Lectt. 81. 28. μογερὰν quod ad Aesch. Agam. spectat C. 39. 29. μογέοντες· μοχθοῦντες? ω 387. 30. Infra male μοτήσας. 31. 32. μοξοῦντες Mus., at ξ pro χθ positi incertissima et perpauca (μόροξος sive μόροχθος, ἔξιστος sive ἔχθιστος) sunt exempla. Μογίοντι et μογίοντες corr. Cobet Nov. Lectt. 81. Observandum tamen μογοῦντι exstare ap. Aesch. Prom. 275. 34. μόγος, τόκος cod., em. Mus. Apoll. lex. 113, 15. 35. Infra ὀδή· στρώματα. Ideo nec μόδα (pro μότα) εἰς τρώματα sc. ὀθόνια, nec κώδια suaserim. 36. διοτάλεον cod., rectius infra μολυχνόν· δυσταλέον (l. δεισαλέον) et μωλύκνον· μεμολυσμένον. Supra δυσταλέος· ῥυπαρός (l. δεισαλέος), q. v. 37. Cf. Ath. VI 271 E Aelian. VH. XII 41. Hes. μοῦσαξ. — ἅμα (pro ἀνα) τρεφόμενοι scite Meurs. Misc. Lac. II 6 p. 129 Is. Vossius. 38. 39. Separavit Mus. 38. μοθεύων series, quod aut μωμεύων scribendum cum Vossio aut νοθεύων. 39. ὑδάτων cod. ὕδατα Mus. ὑδατώδη? 40. φόνος? — Cf. Apoll. lex. 113, 16. Στάσις ad μῦθος pertinet, q. v. 41. ‚Conferendum quod Poll. IV 101 μόθωνα dicit ὄρχημα ναυτικόν' Thes.

μόθων· εἶδός τι ὀρχήσεως
μόθωνας· τοὺς παρατρεφομένους, τοὺς λεγομένους παιδίσκους. Λάκωνες. οἱ δὲ τοὺς δουλοπρεπεῖς. καὶ σπερμολόγους
μοθωνία· ἀλαζονεία
1545. [μοικηθμοί· τῶν βοῶν αἱ φωναί]
μοιμυᾶν· τὸ τὰ χείλη πρὸς ἄλληλα προσάγειν
μοιμύλλειν· θηλάζειν. ἐσθίειν. καὶ τὰ χείλη προσάπτειν ἀλλήλοις
μοῖος· σκυθρωπός
μοιρηγεν[ν]ές· ἐν ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε
50. μοιρηγενής· ἀγαθῇ γεγονὼς μοίρᾳ
μοιρίλογχοι· οἱ τὰ κοινὰ διαιροῦντες
μοιρῆσαι· μερίσαι, ἢ διελεῖν
μοιρήσασθαι· λαχεῖν. καὶ τὰ ὅμοια
μοιρολογχεῖν· τὸ μερίδι λαγχάνειν. τινὲς δὲ διαιρεῖσθαι
55. * μοίραις· μερίσι. φυλακαῖς
μοιτοὶ ἄντιμοι· παροιμία Σικελοῖς· ἡ γὰρ χάρις μοι τὸν οἰνόχαριν
μοιχάγρια· τὰ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα· ὁ γὰρ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ζημιοῦται
μοιχοῖς· πόρνοις
μοιχοτύπη[ς]· ἡ ὑπὸ μοιχῶν τυπτομένη
60. μοκκώνωσις· περιφρονεῖς. παρὰ Βλαίσῳ
μόκρωνα· τὸν ὀξύν. Ἐρυθραῖοι
μολβίς· στάθμιόν τι ἑπταμναῖον
* μολγῶ· νέφος, παρὰ Βλαίσῳ, ἢ ἀκόλουθος

SCR. 42. Ar. Eqq. 641. 46. Restitutum est Arist. Lys. 126 μοιμυᾶτε pro μοί (al. μου) μυᾶτε, ubi Th. Bergk. vol. 2 praef. p. VIII μοιμυλᾶτε conicit. 47. Hipponacti reddidit Meinek. fr. 80 p. 607 pro μοι μῦ λαλεῖν. 49. Γ 182. 53. Callim. Dian. 36, ubi Meinekius coni. Διὶ μοιρήσασθαι. 54. Antipho ap. Poll. l. c. 56. Sophro fr. 104. 57. ϑ 332. 62. Sophocl. fr. 756 p. 247.

ADNOT. 42. Schol. Ar. Eqq. 694 Plut. 279 Diogen. prov. III 27 p. 319 Poll. l. c. 43. περιτρεφομένους cod., em. Mus. Infra μόων· μόθων. Vid. Mueller Dor. II p. 45. 42. 315. 45. μυκηθμοί Mus. 46. μοιμυᾶν καὶ μοιμύλλειν Phot. 273, 15. μοιμυᾶν etiam duo codd. Poll. 2, 90 ubi μοιμυλᾶν male Lob. rhem. p. 154, 5. Cf. Hainebach de redupl. p. 4. Lob. Path. El. p. 130 rhem. p. 274. 301. 49. μοιρηγεννές—γεγεννημένον cod., em. Mus., nisi quod γεγεννημένε scripsit. 51. μοιρόλογχοι Kuhn et Iungerm. ad Polluc. VIII 136 probante Thes. 53. λαλεῖν cod., em. HSt. 54. μοιρολαλεῖν cod., em. Thes. Cf. Poll. IV 176, ubi μοιρολοχῆσαι A μοιρολαχῆσαι alii libri porrigunt, VIII 135. 136 p. 354 Bekk. μοιρολογχεῖν libri. 56. Sic codex, ἔντιμοι Mus., μοῖτον ἀνθύμῳ (v. l. meton anthymo, moetum anthimo, anchimo, anchimo, anchinio, μοῖτον ἀντίθημον) Varro LL. V 36 p. 178 Sp. [§ 179 Muell. p. 49 Egger] μοὶ τοὶ ἀντὶ μοὶ coni. Ahrens Dial. II 593. 476, interpretationem ἡ γὰρ χάρις τίκτει χάριν fuisse ratus. Quae admodum sunt dubia. — Μοῖτος Theognost. 74, 8. 57. Apoll. lex. 113, 17. 59. μοιχοτύπης· ἡ ἀπὸ cod, em. hoc Schrewelius, illud
ε
Albertus et Pierso Moer. p. 416. 60. πφρονεῖς παραβλαίσω cod., παρὰ Βλαίσῳ Scaliger;
ε
μοκκωνᾶς (quasi μακκοᾶς)· παραφρονεῖς Pearso. — πφρονεῖς, recte ni fallor a Schowio in παραφρόνησις mutatum, indicio esse potest, viros doctos minus probabiliter emendasse μώκησις vel μῶκος. Lego: Μόκκω (genet. Dor. pro Μάκκου) νῶσις· παραφρόνησις παρὰ Βλαίσῳ. Dorico νῶσις utitur etiam Timo Sillographus fr. IV 2 p. 52 ed. C. Wachsmuth. De Blaeso vid. Bernhardy Gr. LG. II p. 917. 61. „Quasi dicas: mucronem“ SOPINGUS. 62. ἑπταμηναῖον cod., ἑπταμναῖον Mus. qui et σταθμίον τι scripsit. Vide μολυβδίς. 63.
ε
πβλέσῳ cod. Mus., em. Scaliger. Glossa obscura et corrupta. Mihi verba παρὰ Βλαίσῳ cum Ruhnkenio e prioribus repetita videntur, reliqua ad ἀμορβός spectare, quod non modo tenebras sed etiam pedissequum interpretantur lexicographi.

μολγός· Ἀριστοφάνης. τάχα ἂν εἴη ἐκ πλήρους, ἀμολγός. ὁ δὲ ἀμέλγων τὰ χρήματα **ἀμολγός**. ἔνιοι δὲ **μολγοὺς** ἀκούουσι τοὺς μοχθηρούς, τοῖς ἀμέλγουσι τὰ κοινά, κλέπτας εἶναι· καὶ τὸ ἀμολγός. ἄλλοι δὲ **μολγὸν** τὸν βόειον ἀσκόν. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν

1565. **μολεῖν**· ἔρχεσθαι, τρέχειν, ἐλθεῖν, δραμεῖν

• **Μολ[ε]ίονε[ς]**· μαχηταί. καὶ **Μολιονίδαι**· γυναικός τινος υἱοί

μολοβόβαρ· ὁ τοῦ Διὸς ἀστήρ, παρὰ Χαλδαίοις

(*) **μολοβρός**· μολίσκων ἐπὶ τὴν βοράν, τουτέστι παράσιτος, γαστρίμαργος, ἐπαίτης, καὶ ὁ ἐρχόμενος φαγεῖν [γλουτόν]

μολόβρια· τὰ τῶν ἀγρίων θηρίων τινὰ οὕτω καλεῖται

70. **μολόθουρος**· ἀσφόδελος. ἢ ὄσπριόν τι. καὶ ἡ ὁλόσχοινος

μολορός· λυπηρός, ἀηδής

μόλος· πόνος. μάχη. φρύαγμα

μολούειν· ἐγκόπτειν τὰς παραφυάδας

μολοῦρις· αἰδοῖον. κολυβὴ λόγχη. ἢ μόλις οὐρῶν

75. **μολουρίδες. βατραχίδες**· καὶ τῶν σταχύων τὰ γόνατα

μόλοφθος· ἐγκρυφίας

μολοῦσα· πορευομένη, ἢ πορευθεῖσα

μολπαί· ὕμνοι, ᾠδαί

μολπάν· ᾠδήν

80. **μολπαστής**· συμπαίκτης. **μολπάστρ[ε]ι(α)** δὲ συμπαίκτρια

μολπή· ᾠδή. παιδεία. ὕμνος, ᾆσμα

μολπίς· ἐλπίς

μολπός· ᾠδός, ὑμνῳδός, ποιητής

μόλσον· σελίνου καυλός, καὶ ἄνθος. οἱ δὲ τὴν ὑποφυάδα

85. **Μόλσος**· ὁ δῆμος. Αἰολεῖς

μολτύους· τὰ κοκκύμηλα

μολύβδαινα· καὶ τὸ εἶδος τῆς μεταλλικῆς, καὶ τὰ λεῖα

μολυβδαίνῃ· μολυβίδι

SCR. 64. Ar. Eqq. 972 (Lob. Path. El. p. 22). — Theodoridae fr. 5 p. 149 ed. meae. 66. Λ 709 Pind. Ol. XI 35. 68. ρ 219. 70. ADN. 75. ‚Nic. Ther. 416' Heinsius. 77. Z 286. 78. Pind. Ol. VI 97. 79. Aesch. Ag. 105. 81. Δ 472. 88. Ω 80.

ADNOT. 64. Exhibui codicis scripturam, *τοὺς ἀμέλγοντας κλέπτας. καὶ* Mus., eiecto voc. *εἶναι*. Latet aliud. — *ἀσκόν*] *Bulgam* Tarentini dicebant *μολγόν* teste Poll. X 187. — *ἁμαξῶν*] vid. *μόργος* et *θερήγανον*. 66. [ε] Mus. — *Μολιονίδες* cod., em. Guyetus. Cf. Apoll. II 7, 2. 3. 4. Plut. Mor. p. 400 F Ath. II p. 58 A Tzetz. hist. V 20. Vide etiam Apoll. lex. 113, 21, cuius lemma *μολίονε* recipiendum duxi. 67. *Μολοχκόκαβ* h. e. מלך־כוכב latere (recte) Trill. Em. Hes. p. 28, *Κοχοβόβαλ* h. e. כוכב־בעל Albertus suspicati sunt; *Μολοχόβαρ* Pearso. 68. Apoll. lex. 113, 25. — *γλουτόν* ad *μολυνίῃ* pertinet. 69. *τὰ τινων ἀγρίων θηρίων τέκνα* coni. Nauck. Ar. Byz. p. 118. In Eustath. 1817, 19 pro *τὸν ἴδιον υἱὸν* legendum est *τὸν ἠδίονα ὗν*. Vide etiam Aelian. N. A. VII 47. 70. *μολοθοῦρος* cod., em. Heinsius. Cf. schol. Nic. Ther. 861. Alexiph. 147 Euphorion. fr. LXIV p. 105 Mein. — *ὄσπριον*] ad *λάθυρος* referendum est. 71. Infra **μολυρόν**· *ἀηδές — λυπηρόν.* **μωλυρόν**· *νωθρὸν βαρύ.* Recte habet *μωλυρόν* (Lob. Proll. 271); *μουλορόν* Cypria est forma. 72. I. q. *μῶλος*. Cf. Theognost. 62, 20 et Lob. Path El. 113 n. 25. 73. *κολούειν* coni. HSt. Sed ut taceam *μολουρίς* dici pro *κολουρίς* (cf. *κολοίδορον*), *κολεῖν* pro *μολεῖν*, vide legem Atticam ap. Poll. VII 146: *μηδὲ ἀνθρακεύειν μηδὲ μολεύειν* (sic) *μηδὲ πρεμνίζειν.* 74. *μολουρίς* Mus. Atque confundit sane *μολουρίς* cum **μολοῦρις**· *μόλις οὐρῶν.* 75. *βατραχίδαι* codex, quem accentum non fert versus Nic. Ther. 416 a lexicographo respectus. Cf. EM. 474, 2. — **μολουρίδαι**· *βατραχίδαι* cod., em. Salmasius. 80. *μολπάστρει* cod., *μολπάστρη* Mus., em. Valcken. ad schol. Hom. p. 62. 82. Suspectum est Lobeck. Path. El. p. 114. Conieci *ἐμπίς* in Philol. XI 397. Falli videtur GCurtius Etym. I p. 229, quem fugit Hes. **ὄλπα**· *ἡ ἐλπίς.* 85. *δήμιος* Arcad. p. 76, 2, quod praefert Thes. 1151 C. Adludit ad *volgus.* 87. *καί τι?* Reliqua cave temptes; sunt enim sanissima. *Molybdaena . . . plumbi et argenti vena communis, et hanc* metallicam *vocant.* Plin. HN. XXXIV s. f. — *τὰ λεῖα* cum dicit intellegit pondera plumbea quae textores staminibus appendunt. 88. *μολυβίδη* cod., em. Mus.

μολυβδίς· σταθμιόν τι [ζ] έπταμ[η]ναῖον. οἱ δὲ μολβίς

90. *μολυβρόν· τὸ μολυβοειδές*

μολύνει· μιαίνει. ἀναφύρει. πίμπλησι

μολυνίη(ς)· ἡ πυγή

μολυρόν· νωθρόν. βραδύ. ἀνιαρόν. ἀηδές, ἀχάρι[σ]τον, λυπηρόν

μολυσμός· ἀκαθαρσία, μίασμα. ἁμαρτία δυσέκπλυτος

95. *μόλυχνον· δυσταλέον*

μολών· χωρῶν, ἐλθών

Μομβρώ· ἡ Μορμώ. καὶ φόβητρον

[μομοκύκια· τῶν τραγῳδῶν τὰ προσωπεῖα]

Μομμώ· ὃ ἡμεῖς Μορμώ φαμεν, τὸ φόβητρον τοῖς παιδίοις

1600. *μομφή· μέμψις. κατάγνωσις*

μόμψεις· δύσκλεια. ἢ μόμφος

μοναλκής· ἐξέχουσα. ἀνδρωδεστάτη

μονάρχου· τυράννου

μονάς· ἀριθμὸς [ἢ ἓξ μοῖραι τῶν δέων]

5. *μονή· παραμονή*

[μονήρη βίον· μοναχικὸν βίον]

[μονητάριος· τὸ κέρμα ἐργαζόμενος]

μονίας· νήφων. τοὺς γὰρ μεθύοντας δευτέρους εἶναί φαμεν

μόνιμον· στάσιμον, βέβαιον

10. *μονίμων· βεβαίων, αἰωνίων, ἐπιμόνων, στασίμων*

μονιμωτέρων· βεβαιοτέρων. παρὰ τὸ μένειν

μονιός· ὗς ἄγριος ὁ μὴ τοῖς ἄλλοις συναγελαζόμενος. ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. [ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος ἐν τῇ ἑρμηνείᾳ Ὠσηὲ τοῦ προφήτου, ὄνον λέγει σημαίνειν· τινὲς δὲ μέγα θηρίον κατὰ ἀπόνοιαν καταμόνας νεμόμενον]

μονόγληνος· μονόφθαλμος

μονοβάτας· κλέπτης

15. *μονόβας· ὁμοίως*

μονοδαμιουργοί· οἱ τὰς δίκας δικάζοντες

μονόζωνοι· οἱ τῶν πολεμίων κατάσκοποι. ἢ μάχιμοι, οὓς ἡμεῖς μονομάχους

μονόκλωνος·

* *μονολόγιστον·*

SCR. 89. Soph. fr. 752. 91. Theocr. V 87, cuius schol. *μολύνειν* per *πυγίζειν* reddit. 92. Iambographus quidam. 94. Cf. II Cor. VII 1. 95. *Λ* 173. 1600. Eur. Alc. 1019. Eur. Or. 1069. 1. ADN. 9. Thuc. VIII 89. 10. Plat. Legg. IV 706 C. 12. Callim. Dian. 84. Oseas XIV 8. 17. IV Reg. V 2. 18. Theoph. HPl. IX 18, 8.

ADNOT. 89. Cf. *μολβίς*. — [ζ] induxit Mus. 92. Lobeck. rhem. 245. (ς) Meineke. 93. Vide *μολορόν μωλυρόν μωρόν*. 95. Vide *μόδυχνον* et *μωλύχνον*. Lob. Path. El. p. 271. 97. *Μομβρω: ἡ μορμῶ* (sic) Phot. 274, 8. Eadem metathesis literarum cum epenthesi literae $\overline{\beta}$ iuncta peperit *θιμβρός* pro *θερμός* et *Ἴμβρασος* vel *Ἴμβρᾶς* pro *Ἑρμῆς*. 98. *μορμολύκια* Mus., *μομμολύκια* Salmas. Imo *μορμολυκεῖα*, vel *μομμολυκεῖα*. 99. *Μομμῶ* cod., em. Mus. 1601. *μόμψις* Mus. Huc pertinere videtur Antiatt. 107, 18 *μόμφιν ἀντὶ τοῦ μέμψιν Τηλεκλείδης. Μόμφον τὴν μέμψιν Εὐριπίδης Πλεισθένει.* Ac *μόμφις· δύσκλεια ἢ μόμφος* corr. ANauck. ad Arist. Byz. fr. LVIII (ap. Eustath. 1761, 39) p. 212 et Thes. V c. 1157 C. Teleclidem *μόμφον* vel *μομφήν* scripsisse putabat Meinek. Com. II p. 376. 2. *μοναλκές* cod. Videtur iambicus trimeter inesse integer: *μοναλκέ' ἐξέχουσαν ἀνδρωδεστάτην*. 4. *ἑπτάδων* Mus., *ἑπτὰ αἰώνων* Salmasius, sex partes septem seculorum intellegens. 12. *ὅρμος*] *μανιάκης* et *monile* comparant interpp. — Cyrill. Alex. III 194 P ed. Paris. ad Oseae c. XIV 8. 13. *μονόσλινος* cod., em. Sopingus. Cf. Callimach. Dian. 53. 14. *μονοβαίας* cod., em. Meinek. Philol. XII p. 616. Vid. Lobeck. Phrynich. p. 610. 16. *μονοδαβιουργοί* cod., *νομοδαμιουργοί* Mein. 17. Infra *μονότονος· μονομάχος*, vitiose. 18. 19. *μονολόγιστον· μονοκλόνως* cod., *μονόκλονος* Mus. *μονόκλωνος* Thes. V c. 1170 B. Separavi et transposui. 19. De voc. hoc recentioris usus cf. Thes. V c. 1175 C, ubi adde Cyr. Dresd. *μονότροπος· ὁ μονολόγιστος.*

1620. μονόλοπα· μονόδερμα. μονοχίτωνα
* μονοκέρατος ἢ μονόκερως· θηρίον φοβερόν
* μόνον οὐχί· σχεδόν, ἐγγύς. ἄνω κάτω. εὐθέως. οὐδαμῶς. [μόνον]
* μόνον οὐ· σχεδόν, ἐγγύς
μονόμματον· μονοειδῆ. ἁπλοῦν
25. μόνον· τὸ ἕν
μονονομοιτῶν· εἱλώτων ἄρχοντας
μονοξύλοις πλοίοις
μονοπείρας· τοὺς μὴ ἀθρ[ό]ους, ἀλλὰ καθ' ἕνα πειρατεύοντας
μονο(ρ)ρήξ· ἀπεῤῥηγμένος, ἀπεσπασμένος
30. μονοσίλλη· ὁ ἐν ταῖς ὕασι λαμπρὸς ἀστήρ
μονοσταλής· ὁ καταμόνας στελλόμενος
μονοστόλῳ· τῷ καταμόνας ἐλθόντι
μονοστραβὴς ὄχος· ἡμίονος
* μονώτατος· μόνος ὤν, ὑπάρχων
35. μονότονος· [μόνος ὤν, ὑπάρχων. μονομάχος]
μονότροπος· μόνος στραφείς
μόνουα· τὰ λεπτὰ λέπαδνα
μονούαλος· τὸν ἐπὶ τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λαμπρὸν ἀστέρα φασί
[μονουνουχί· μονονουχί]
40. μονόφαντος· μόνη ἐν φανερῷ, μόνη φαινομένη
μονοφθόρους· μονοφόρους. ὄνους
μονόφορβος· μόνος βοσκόμενος, ἢ βόσκων μόνος
[μονόχθηρος· ἐπίμονος. πονηρός]
δ
* μανοψά· μονιός. ἀτιμαγέλως
45. μονῳδεῖ· μονοθρηνεῖ. Μονῳδία λέγεται, ὅτε εἷς μόνος τὴν ᾠδήν, οὐχ ὁμοῦ ὁ χορός, ᾄδει
μόρα· μέρη τινά. καὶ μέρη τοῦ στρατοῦ, ἢ τάγμα. παρὰ γὰρ Λακεδαιμονίοις οἱ πατρίλοχοι μόρα αὖθις ὀνομασθέντες
μοργίας· γαστριμαργίας, καὶ ἀκρασίας
μόργιον· μέτρον γῆς, ὅ ἐστι πλέθρον, καὶ εἶδος ἀμπέλου

SCR. 21. Psalm. XXI 22. 28. Menander l. l. 34. Ar. Plut. 182. LXX. 36. Eur. Andr. 231. 42. Gregor. Naz. carm. I 193. 45. Ar. Pac. 1012.

ADNOT. 20. μονόλωπα Mus. μονόλοπα· μονόφυλλα (lege μονόφλοια) μονόδερμα Phot. 274, 15. Confundit Theophrasteum μονόλοπα et μονόλωπα· μονοχίτωνα quod praebent Zonar. c. 1367 Cyr. Ducangi Cyr. 39. 63. 24. Lob. Phryn. p. 136. 26. μονομοιτῶν editio Hagen., μονονόμοι· τῶν ειλώτων ἄρχοντες Schow. p. 516, 7; μονόμοιοι· τῶν εἱλώτων ἄρχοντες Boeckh. C. I. p. 98. Latere suspicor μόνον (?) μνοιτῶν εἱλώτων ἄρχοντα, quod e.... νόμον μνφτῶν detortum videtur. 27. πλάνοις cod., em. Albertus. 28. ἀθρους cod., em. Mus. Phot. 274, 18 qui post ἀθρόους pergit ἀλλὰ μόνον λῃστάς (μονολῃστάς Coraes ad Plut. vol. V p. 401) οὕτω Μένανδρος. 29. μονόρηξ· ἀπορρηγμένος ἀποσπασμένος cod., em. Mus. 30. τοῖς codex. Eademne quae Φαισύλη? 31. μουνοσταλής infra. 33. μοναστραβής Sopingus. Sed cf. trag. fr. adesp. 170 ἐπὶ στράβης (sic Bergk.) ὄχημ' ἀκινδύνως φέρων. 35. μόνος ὢν ὑπάρχων ad μονώτατος, μονομάχος ad μονόζωνος pertinent. 36. μονοτραφής recte LDind. 38. Enumerat hanc stellam sed non nominat Hygin. P. Astr. c. 23. Secundum Proclum in Sphaera p. 75 (ed. Basil. 1561) ὁ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος κείμενος λαμπρὸς ἀστήρ, ὁμωνύμως τῷ τόπῳ ἐφ' οὗ κεῖται, καρδία λέοντος προσαγορεύεται, ὑπὸ δέ τινων βασιλίσκος καλεῖται, ὅτι δοκοῦσιν οἱ περὶ τὸν τόπον τοῦτον γενόμενοι βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. 39. μουνονουχί Alb. 41. μονοφθόρους delet Albertus coll. μονοστραβής. Alii μονοφθόρους· μονοφόνους. Forte μόρος· φθόρος πόνος φόνος νόσος. 43. μοχθηρός Albertus. 44. Sic codex, μονοφάδης Mus., μονοβάδην· μονιός. ἀτιμαγελῶν Meinekius Philol. XII 616. 46. πατριλόχοι e male intellecto compendio πρὶ λόχοι h. e. πρὶν λόχοι natum videtur. Cf. Bekk. AG. I 279, 13. — ὠνομάσθησαν? 47. μαργίας Ruhnken. sine caussa. Vocabulum est Aeolicum. Cf. ἄβαρτος μέργιζε et μόριος. 48. Adludit ad μορτή q. v. Iugerum, ein Morgen Landes confert Alb.

μόργος· φραγμός, καὶ τὸ ἐπὶ ταῖς ἁμάξαις φράγμα, ἐν ᾧ τὰ ἄχυρα φέρουσι. καὶ σκύτινον τεῦχος· ἄλλοι τεῦχος βόειον

1650. μοργνίων· σπαργάνων

μοργυλλεῖ· χρονουλκεῖ

* μοργᾶται· παρῶπται

[μορῆσαι· μερίσαι. διελεῖν. ἐλθεῖν]

μορθῆναι· πειραθῆναι. γενέσθαι

55. μορίαι· ἐλαῖαι ἱεραὶ τῆς Ἀθηνᾶς

* μορία· μερίς

μορίδες· μάντεις

μορίες· μερῖται. κοινωνοί

μόριον· μέρος

60. μόριος· ἄπληστος

* μορίων· μερισμῶν

* μοριφόν· σκοτεινόν. μέλαν

μόρμη· χαλεπή. ἐκπληκτική

μόρμοι· φόβοι κενοί

65. μορμολυκεῖα· τὰ τῶν τραγῳδῶν προσωπεῖα

μορμολύξασθαι· ἐκφοβῆσαι

μορμολύττει· φοβερίζει

μορμολύττεται· φοβεῖται

μορμόνας· πλάνητας δαίμονας

70. μόρμορος καὶ μορμυραία· φόβος

μορμύνει· δεινοποιεῖ

μορμύρεσκεν· ἀνεκύκα

μορμύρει· ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ, ταράσσει, πλημμυρεῖ, δεινοποιεῖ

μορμυρίζει· ταράττει, ἠχεῖ

75. μορμύροντα· τὰ αὐτά

μορμύρων· ταράσσων, ἀφροὺς ἀποβάλλων. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ ποταμοῦ (μέγα) ῥεῦμα ἔχοντος

μορμύρος· ἰχθῦς θαλάσσιος

μορμύσσεσθαι· ἐμβριμᾶσθαι

SCR. 55. Ar. Nubb. 1005. 65. Arist. fr. XVIII p. 1001. Plut. Phaed. 77 E. 67. Xen. Symp. IV 27. 69. Xen. Hell. IV 4, 17. 72. μ 238 (ἀναμορμύρεσκεν). 75. *E* 599. 76. *Φ* 325 *P* 403. 77. Aristot. HA. VI 17.

ADNOT. 49. *μόργον* vocat Poll. VII 116 addens *καὶ μοργεύειν· τὰ δράγματα ἐπ' αὐτῷ* (septo) *φέρειν*. Vide *μόλγος θερήγανον θέρηγνον θρήτταναν*. 51. Supra *μαρηγῆλλαι*, gl. μ. 280; *μοργύλλει* Thes. 1197 B. 52. *μοργῶται* Vossius. 53. *μοιρῆσαι· μερίσαι, διελεῖν* et *μολῆσαι· ἐλθεῖν* confundit. Hac aor. forma utitur e. g. Tzetz. *τὰ πρὸ Ὀμ.* 375 p. 20 Bekk. Fallitur qui *ἕλκειν* coni. pro *ἐλθεῖν* IChr. Wernsdorf. PLM. II p. 256. 54. *μερθῆναι· στερηθῆναι* an *(μέ)μορθαι· εἱμάρθαι. γενέσθαι? μοῖρα· γένεσις* Cyr. 63. 55. Philol. III 451. 56. Coni. *μορία· ἡμερίς* nisi detortum sit e *μοῖρα· μερίς*. 57. Supra *μίνυρες· μάντεις* non minus suspectum. Atque explicari posse negat etiam Lob. Aglaoph. p. 816. 58. *μοριεῖς* coni. Meineke. 60. *βορός* vel *μόργος* pro *μάργος*. 62. L. *μορφνόν* cum Guyeto. 63. I. q. *μέρμερος μορμωτή μορμώ*. Lob. rhem. 320. 64. *καινοί* cod., *κοινοί* Mus., *κενοί* Vales. Cf. *μόρμορος μύρμος* et Lob. Path. El. p. 181 de *μορμόφοβοι* disputans. 65. *μορμολύκεια* cod. 70. Cf. 1664. Lob. Proll. 271. — *μορμυραία* si corruptum est e *μύρμος* huc sane pertinet, sin e *μύρμα* ad *μόρμυρος* potius retrahendum est. Apud Epicharmum enim fr. 32 p. 441 Ahr. *μύρμαι* (libri *μυρμίαι*) iidem sunt pisces qui vulgo *μόρμυροι* audiunt; malim etiam *μορμόνος· φόβου*. 71. Mox *μορμύρει*. 72. *ἀνεκύχεν* Aldus, *ἀνεκώχυεν* Sopingus sine caussa. 73. *μορμύρη* cod., em. Mus. Pro *ταράσσει* hic et in tribus seqq. glossis Thes. V c. 1208 B sine caussa malit *καταράσσει*. 74. *μορμορύζει· καταράττει, ἠχεῖ, ὡς ἐπὶ ὑδάτων* Phot. 275, 16. Eudem. MS ap. Ducang. Append. p. 135 *μορμορίζει* cum iisdem explicationibus. 76. (*μέγα*) Meineke. 77. *μορμῦρος* cod., em. Mus. Alii accinunt *μόρμυρος*, alii hunc piscem *μορμύλος* vel *μόρμυλος* appellant, nec diversus videtur *μόρμυρις*. Cf. Ath. IV 136 C VII 313 E Opplan. Hal. I 100 Artemidor. II 14 Anth. Pal. VI 304, 4 EM. 591, 3 Eustath. 1150, 33. 1230, 44.

μορνάμενος· μαχόμενος
80. μορόεντα· μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένα
μόροι· λῶροι. κόποι, πόνοι. κλῆροι
μόροιο· θανάτοιο
μόρος· φόνος. θάνατος. φθόρος. πόνος. νόσος. μοῖρα τοῦ βίου
μοροπονοῦν· κακοπαθοῦν
85. μόροττον· ἐκ φλοιοῦ πλέγμα τι, ᾧ ἔτυπτον ἀλλήλους τοῖς Δημητρίοις
μορσική· ἡ ἰνδική
μόρσιμοι· ἀναγκαῖαι, εἱμαρμέναι, μεμοιρα[σ]μέναι. ἢ ἕτοιμοι εἰς θάνατον
(*) μορτός· ἄνθρωπος. θνητός. μέλας, φαιός. [οἱ δὲ μορτὸν φασι μορτὰν· τὴν γινομένην καταβολὴν ἀπὸ τῶν καρπῶν
90. μορτοβάτην· ἀνθρωποβάτην ναῦν
μορφάζειν· νεύειν
μορφή· ἰδέα, εἶδος
μορφήεις· [μωμητός]
μόρφνον· εἶδος ἀετοῦ. [καὶ ξανθός
95. μόρφωμα· μορφή
μορ[φων]έα· ἡ συκάμινος
Μορφώ· ἡ Ἀφροδίτη
μόρφωσιν· σχηματισμόν, εἰκόνα
* μορφύνει· καλλωπίζει, κοσμεῖ
1700. μοσπνεῦσαι· ῥινηλατῆσαι
μοσποί· θυσίαι
μόσσυν· πύργος
μοσσύνειν· μασᾶσθαι βραδέως
Μόσσυνες· ἐπάλξεις. πύργοι. καὶ ἔθνος Σκυθικόν

SCR. 79. Alcaei? 80. σ 297 Ξ 183. 83. Ζ 357. 87. Aesch. Eum. 217. 88. Callimach. l. l. fr. CCLXXI p. 531. 94. Ω 316 Hesiod. scut. 135. 98. Iungit haec Theophr. CPl. III 7, 4. 1702. 4. Cf. Xen. Anab. V 4, 26.

ADNOT. 79. Aeolice ‚pro μαρνάμενος' Salmas. Fallitur qui inde corruptum dicit Pearso Adv. 503, 30. Cf. Ahrens Dial. II 505. 80. Aliter Apoll. lex. 113, 30, qui μορμύρων· φοβερῶν pergit. 82. 83. Seiunxit Mus. 85. ἀλλήλοις cod., em. Mus. 86. μορσίμη· ἡ ἐν δίκῃ coni. Is. Vossius. Sed recte monet Thes. V c. 1204 A neque interpretationem satis convenire, neque Aesch. Eum. 217 formae femininae satis certum esse exemplum. Cf. Μωριεῖς. 88. Aeolicam dialectum agnosco cum Lob. Path. El. p. 36 et Ahrent. Dial. II 498. Μορτός· ἄνθρωπος βροτός Cyr. Voss. Orion. Etym. 83, 26, ἀμόῤῥωτον (l. ἄμορτον)· ἀθάνατον Hesych.; μέλας et φαιός ad μόρφνος retulerim, quemadmodum μόρφνον· φοίνικα (sic) reddit C. 63. Reliqua discrepantis lectionis indicium continentia ad aliquam vicinarum glossarum trahantur oportet. 89. γενομένη cod., em. Thes. c. 1204 D. — ἐπίμορτος — μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο. Cf. Poll. VII 151 Eustath. 1854, 31 Moschop. π. σχ. p. 67 Ducang. Lob. Parall. 349. Μώρτα· σῖτος quod conf. Albertus fortasse aliter explicandum est. 90. μορτοβάτην — ἀνθρωποβάτην cod., ἀνθρωποβάτιν Mus., μορτοβάτιν Salmasius. Cf. μιμορτοβία et λυκοβατίας. 93. μωμητός (sic, μωμητής Thes., et cf. de μωμηλός Bast in Thes. c. 1332 C) ad μομφήεις referebat Soping. — μιμητός Pearso Advers. II 504, 34. 94. Plin. HN. X 3 Arist. HA. IX 32 Lycophr. 838. De accentu Arcad. p. 62, 8. Lob. Path. p. 113. — καὶ ξανθός ad gl. praec. retrahi malim, licet infra habeamus ξανθοῖσιν· ὀρνέοις. 96. [φων] Thes. V c. 1196 C. 97. Lycophr. 449 Pausan. III 15, 10. 99. Vide ἀμορφύνειν. 1700. 1. Non expedio. μυσπνεῦσαι? 3. μησᾶσθαι cod., em. Mus., μασύνειν· μασᾶσθαι corr. Lob. rhem. p. 239. Sed μοσύνειν forma Aeolica est voc. μασύνειν, unde μασύντης pro παράσιτος et nom. servi Μασυντίας ap. Ar. Vespp. 433. 4. Bithynos lignea haec propugnacula σάρπους appellasse testis est Hes. s. v. Ἄρκλα· (l. ἄρκα) Ῥωμαίων, Ἑλληνιστὶ δὲ σάρπος λέγεται Cyrill. 171. Eiusmodi domos etiam Morienses gentem Indicam exaedificasse narrat St. Byz. s. v. Μωριεῖς.

Μοσ(σ)υνικὰ μαζονομ(ε)ῖα· Ποντικὰ ὁ Δίδυμος ἤκουεν· οἱ [δὲ] γὰρ Μοσ(σ)ύνοικοι ἐν Πόντῳ εἰσί. λέγει δὲ τοὺς ξυλίνους πίνακας

Μοσ(σ)υν[ο]ικοί· ξύλινοι πίνακες μεγάλοι, ὥστε ἐν αὐτοῖς καὶ ἄλφιτα μάσσειν· [ἐν τῷ Πόντῳ δέ εἰσιν]

Μόσυχλον· ὄρος Λήμνου

• *μοσχανοσῖτος*· ὁ ἀπεχόμενος. καὶ χόρτος ὗ[ς] ἤδη καρπὸν ἔχων

μοσχεύματα· τὰ νεόφυτα

μοσχεύσας· γεννήσας

μόσχια· ἁπαλὰ φυτά. ἢ κρέα μοσχαρίου. ἢ κρομμύου τὸ σπέρμα

μοσχίδια· μοσχεύματα

μοσχίνδα· τὸ ἑξῆς. καὶ ἀνελλιπῶς

μοσχῖναι· οἱ σκιρτητικοί

μόσχοι· οἱ νέοι βλαστοί

μόσχοισι....· τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἁπαλοῖς κλαδίσκοις

μόσχος· νέος λύγος. κλάδος. πτόρθος. καὶ ὁ ἁπαλὸς βοῦς. Λύγα δέ εἰσι τὰ ἱμαντώδη φυτά

μότα· τὰ πληροῦντα τὴν κοίλην τῶν τραυμάτων ῥάκη

[*μοτήσας·* κακοπαθήσας]

μοττοῖ· [τιτρώσκει.] ταράττει

μοττοφαγία· θυσία τις ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου τελουμένη

μοτρογένειον· σπανίῳ πώγωνι ....

μοττίας· ᾧ στρέφουσι τῶν ῥυτήρων τὸν ἄξονα

μόττυες· οἱ ἔ[γ]κλυτοι καὶ παρειμένοι

μοττωνῆσαι· τῇ πτέρνῃ τύψαι

μοτῶσαι· πληρῶσαι

μοτ[τ]ώσει· ἰάσεται δι' ὀθονίων

μουῖαι· σκώληκες, οἱ γενόμενοι ἐν τοῖς κρέασιν

Μουκερῖναι· πόλις ἐν Αἰγύπτῳ, ἡ Σαΐς

SCR. 5. Aristoph. fr. XVI p. 1123. 7. Nicand. Ther. 472. 9. Sapient. IV 3. 11. Xenoph. Anab. IV 5, 31. 12. Ar. Ach. 996. 16. 'Λ 105. ,λύγα — φυτὰ *transponenda post* κλαδίσκοις *et post* μόσχοισι *add.* λύγοισι' Meineke. 27. Hoseae VI 1.

ADNOT. 5. *μοσυνοίκια μαζονόμια* cod. Mus., em. Meinek. Steph. Byz. 456, 14 Cob. Mnemos. VIII p. 34. [δὲ] induxit Mus. 6. *Μοσύνοικοι* cod., *Μόσυνοι·* ξ. in fine additis post *εἰσὶν οἱ Μοσύνοικοι* Alb., correxi. 7. Imo *Μόσυχλος*. 8. Sic codex; *ὁ ἤδη* Mus. *Μούσχανον· τὸν βλαστόν* (Lob. Proll. p. 178) confert Albertus. 11. Confundit *μοσχία* et *μόσχεια· κρέα μοσχαρίου* quae recte distinguit Cyr. 11. 13. *μοσχιδόν* (imo *μοσχηδόν*) Vossius quod respiceret ad Nic. Al. 357. Sed *μοσχίνδα* (sc. *παίζειν*) formatum est ut *ταυρίνδα*. 14. *μοσχιναῖοι* cod., em. Lobeck. Proll. p. 214. Sic *ἐλαφίνης* ab *ἔλαφος* descendit. *Μόσχοι· νέοι* malebat Thes. V c. 1213 D. Cf. Eur. Hec. 526. 17. Cf. schol. Nic. Ther. 73. — *ἱμαντώδεια* cod., em. Mus. 18. *μῶτα* male cod. C Polluc. IV 182 pro *μότους*. Cf. schol. Δ 440. 19. *μογήσας* Kusterus. 20. *μοτοῖ* Phot. 276, 9 Cyr. 63, quod, a Cobeto in Mnem. VIII p. 34 iure irrisum, voc. *ἔμμοτος· τραυματίας* non sustentatur. — Altera explicatio *ταράττει* h. e. *conterit* ad *μυττοῖ* = *μυττωτεύει*, unde *μυττωτόν* descendit, referendum Cypriam dialectum servat. 21. *μονοφαγία* cum eadem explicatione habet Phot. 276, 10. Scriptum haud dubie ex ordine erat *μοτοττοφαγία*. Legendum esse *μοττωτοφαγία* pro *μυττωτοφαγία* dixi Cypriaeque dialecto vindicavi in Adalberti Kuhnii *Z. f. vgl. Sprachk.* IX 4 p. 307. De Cyprio allio, unde intritum alliatum conterebatur, cf. Theophr. HPl. VII 4, 11 Plin. HN. IX 6. 22. Sic codex, *σπανοπώγωνα* Mus. E dialecto est pro *ματαρογένειος*, quod Attici dicebant *μαδηγένειος* vel potius *μαδησιγένειος* (Polluc. II 88). *μαδαγένειον* (Phot. 240, 20) tuetur Lobeck. parerg. 662, *μαδιγένειοι* (v. l. *μαδηγένειοι*) Aristot. HA. VIII 11. Falluntur igitur qui *μοττογένειον* vel *μοτογένειον* reponere volebant cum HSt. 24. Cf. *μύτης (ις)· ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος. μωδύει· ἐκλύει.* 25. Malim *μοττωνίσαι*. Sed cf. *λεγωνῆσαι*. 26. Cf. *ἄμοτον· ἀπλήρωτον.* 27. *μοττώσῃ* cod., em. Sopingus; et sic gl. MSS. in XII proph. Infra corrupte *μωτάπει*. 28. *μουῖαι* Laconice pro *μυῖαι* Ahrens Dial. II p. 125. 29. Infra *Μυκερῖνα*. Videtur etiam haec glossa scriptori Dorico originem debere (*Μουκερῖνα*?)

1730. *μουκηροβαγός·* καρυοκατάκτης
μουκήζει· σιγ(ᾷ). μέμφεται τοῖς χείλεσι
μουκτηριᾷ· σκαρδαμύττει
μουνάξ· καταμόνας
* *μόνῳ νόμῳ·* [καθάπαξ [νόμῳ] καθ' ἕν
35. *μουνόκερα·* τὸ μηκέτι ἔχον τὴν ἀλκήν, ὡς Ἀρχίλοχος
μουνομήτορι· ἡ τῶν ἀδελφῶν μόνη μήτηρ ὑπάρχει
μουνοπάλαι· οἱ μόνῃ πάλῃ νικῶντες
μοῦνος· μόνος
μουνοσταλής· καταμόνας στελλόμενος
40. *μούνου·* μόνου
μο(υ)ραίνει· παρακόπτει, μαίνεται
μοῦσα· τέχνη. καὶ σοφοὺς καὶ μουσικοὺς τοὺς τεχνίτας ἔλεγον
μούσαις· θεαῖς, ταῖς Μούσαις
μούσαξ· ὁ ὑπὸ τοῦ βοαγοῦ τρεφόμενος
45. * *μοῦσαι·* ἐρωτικαὶ ᾠδαί. οἱ δὲ αἰνίγματα· καὶ τέχνας
μουσίδδει· λαλεῖ. ὁμιλεῖ
μουσικά· τερπνά, τὰ δι' αὐλῶν καὶ κιννύρας, καὶ τὰ ὅμοια
μουσικήν· πᾶσαν τέχνην, οἱ Ἀττικοί
μουσικός· ψάλτης. τεχνίτης
50. *μουσικτάς·* ὁμοίως
μουσοκερατίδας· τοὺς τὰ μουσικὰ ἢ μελικὰ μέλη ᾄδοντας· ἦν δὲ ταῦτα θρηνώδη
μουσουργός· ὁ αὐλητής
μούσχανον· τὸ βλαστόν
* *μουσοπόλος·* ποιητής
55. * *μοῦρκορ·* μυχός. οἱ αὐτοί

SCR. 33. *Θ* 371. λ 416. 35. fr. 181. 42. *B* 212. 44. *I* 335.

ADNOT. 30. *μουκηρόβας* codex. Glossa Laconica teste Pamphilo ap. Ath. II p. 53 B, ubi male legitur *μουκηρόβατον*. *μουκηροβάξ* Runk. Hesych. p. 75, *μουκηροβάκτας* (—ταρ) Dobraeus Adv. II p. 297 Lob. Phrynich. p. 610 Path. El. p. 21 Cobet Nov. Lectt. p. 459, *μουκηροβαγός* Ahrens Dial. II 45. 125 recte. 31. *μουκήζει, σιγ.* cod., *μουκίζει· σιγᾷ* Mus. *σιγεῖ* typotheta. Ahrens l. l. conferri iubet *μύζει*. At glossa Cypria est pro *μωκᾷ*, ut *καλήζειν* pro *καλεῖν*. 32. *μουκτυριᾷ* cod., em. Voss. 34. *μούνῳ· μόνῳ* (*M* 411) Alb. 35. *μουνόκερον* coni. Th. Bergk. PLG. 573 *μουνόκερα·* τὰ—ἔχοντα Lobeck. An *μουνοκέρατον· μηκέτι*? 36. .'*τῶν* cod., in quo *ἡ* scriptum erat, *ᾧ* Mus. — *μόνων* cod., correxi. Cf. Eurip. Phoen. 1517. 37. Pausan. VII 4, 7. 39. Vide *μονοσταλής* (ε). 41. *μοραίνει· πκόπτει* cod., *μωραίνει· παρακόπτει* Mus., *μουραίνει* recte me correxisse et ordo et Cypria dialectus docet. 44. Laconice dictum esse pro *μύσαξ μύθαξ* arbitrabantur Valcken. ad Theocr. Adon. p. 280 A Ahrens Dial. II p. 69. 125; idem esse quod *μόθαξ* statuit LDindorf. Thes. V c. 1224. Neutrum Laconicae dialecti legibus convenit. Videtur potius *ἡλικίας ὀνομασία* in —αξ terminata latere, ab ipso voc. Laconico *βοῦα* sive *βουσα* (*βουσόα*) derivanda. — *βοάγου* cod., *βοαγοῦ* deinde *βοᾶν* Mus. 46. *μουσιαδδεῖ* cod., *μουσιάδδει* Schow., *μουσίδδει* Kusterus probante Hemsterhusio. Verum est ac Rheginorum dialecto proprium (Cram. AO. I 277, 29) *μουσίδδει*, quod tamen non pro *μυθίζει* dictum esse, ut Ahrens etiam Dial. Dor. p. 69. 96. 125 statuit, sed pro *μουσίζει* (*μουσίσδει* Theocr. VIII 38, *μωΐδδει* infra Dorice) inde effici puto quod Aristoph. Lys. 94. 981. 1076 dempto ō *μυσίδδειν μύσιδδε μυσίξαι* dixerat. A *μουσίδδω* fit *μουσικτάς* q. v. 50. Valck. Theocr. Adon. p. 280 Epist. ad Roev. p. XXXIV Ahrens II p. 92. 51. *ᾄδοντας* cod., em. Mus. 53. *τὸν* Mus. Vid. Lob. Proll. p. 178 et *μοσχανοσῖτος*. Adludit ad *μόσχος*. 54. *μουσόπωλος* cod., em. Mus. 55. Recte Albertus: „*Cum Laconica vox sit, alio loco posita videtur, ubi mentio Laconum praecessit.*“ Haud dubie post *μουραίνει*, quam Cypriam esse diximus, excidit gl. Laconica. — *μοῦχορ· μυχός* coni. Casaub. ad Ath. VIII p. 615 probante GKoen. ad Greg. Cor. p. 343; similiter *μουχόρ* Albertus; *μούρκορ· μύσος* Ahrens Dial. II p. 73 coll. *μύσχος*, unde *μυσχρός*. Legendum vero est *μούρκορ· μυκός* h. e. *μύρκος*, quomodo a Syracusiis appellatum esse *mutum* verissime tradit Hesychius afferens etiam *βρυγκός· ἄφωνος*, q. v. et *μύτης* (cod., *μύτις*) nec non *μυναρός, μύνδος, μυττός, μυκός, μύδος*. Cf. *φοῦρκορ· φύρκος τεῖχος*. Nam cum σ̄ in mediis vocabulis ante sequentem consonantem non abeat in ρ̄ nisi apud Eleos et Eretrienses, *μοῦρκορ*, si pro *μύσκος* positum esset, glossa Laconibus abiudicanda esset.

* μούρταρ· πιλός

[μούρτιβοι], * μουστῆν ζ' μ (όων)

* μούρτιβοι· θυσίαι

μούσωνες· οἱ κορυφαῖοι τῶν μαγείρων. καὶ οἱ τεχνῖται

1760. μοχθεῖ· κακοπαθεῖ

μοχθηρά· κακή

μοχθηρία· [ἐπίπονος. κακοδαίμων

μοχθίζοντες· κακοπαθοῦντες

μοχθηρός· ἐπίπονος. πονηρός

65. μόχθος· πόνος. κακοπάθεια

μοχλεύει· κινεῖ

μοχλοί· κλεῖθρα

μοχοῖ· ἐντός. Πάφιοι

μόψος· κηλὶς ἡ ἐν τοῖς ἱματίοις. Κύπριοι

70. μόων· μόθων

μυᾶτε· σκαρδαμύττετε

μύαγρος· ὁ μυοθήρας

* μυδαλέας· βεβρεγμένας

'μύγματα· καταξέσματα

75. μυδαίνει· στάζει. σήπει

μυδαλέον· δίυγρον. διάβροχον. τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγρον ὄμμα. νοτερόν. ῥυπαρόν

(μ)ύδης· γέροντος ἀδυναμία

μυδῆσαι· βραχῆναι. παραρυῆναι. σαπῆναι

μύδος· ἄφωνος

80. μυδρίασις· πάθος τι περὶ τὴν κόρην τοῦ ὀφθαλμοῦ πλατυνομένην

μυδροκτύπος· χαλκεύς

μύδρος· ὁ ἀργὸς σίδηρος. καὶ κραταιὸς λίθος. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀναισθήτου. σίδηρος πεπυρ(ακτ)ωμένος

μυδῶντες· διϋγραίνοντες. σηπόμενοι

SCR. 66. Eur. Herc. fur. 999. 67. ε 261. 71. Arist. Lysist. 126. 72. Nic. Ther. 490 c. schol. 73. Λ 54. 74. Eur. Andr. 828. 75. Lycophr. 1008. 76. Hesiod. Opp. 554. Archilochi fr. 182, q. l. Bergkius *αἷμα μυδαλέον* vindicat iambographo. 81. Cf. Eur. Herc. f. 992. 82. Callim. h. in Dian. 49. Aeschyl. fr. 300. p. 75 ex em. Dobraei. 83. *μυδόωντες* Nic. Ther. 308.

ADNOT. 56. *πῖλος* Mus. Ad *mortarium*, *pila* adludere visum Sopingo, *μοῦταρ· πῖλος mitra* Is. Voss. Casaub. Ath. p. 352 (387). Ahrenti Dial. II 555 *μούρταρ· μυστιπόλος* legendum videtur, Laconice pro *μύστης*. At hoc non Laconum foret sed Eleorum. Forte *μουρτίταρ· πηλός* pro *οἶνος μυρτίτης*. 57. [*μουρτίβοι*] *μουστὴν ἑπτὰ μορίων* Mus. *Compendiosam codicis scripturam quatenus id typi permitterent exprimendam curavit* Schowius. Coni. *μοῦς· τὴν γῆν. ζη μωύς* (τ). Similem tachygraphi adnotationem inculcari vidimus s. v. *μιξοβάρβαροι*. 58. Infra *μυσσότριβον· ἀλετρίβανον* habebimus, unde *μουσσότριβοι· θυίαι* possis. At largam sacrificiorum incognitorum messem ex Hesychio colligas. Displicet *μοῦτιρ· βουθυσία* Vossii. 59. Imo *Μαίσωνες*. — *τεχνῆται* cod., em. Mus. 67. *μοχλ.* cod., em. Mus. 68. *μοχοίεντος* cod., em. Guyetus Salmasius probante Koen. Greg. Cor. p. 367. Cyprium est pro *μυχοῖ*. 70. *μόθων non est explicatio sed correctio voc. μόων*. Albertus. Nisi *μωῶν· μύθων* (pro *μουσῶν*) malis, cum Davis. Misc. critt. p. 528 ed. Burgess. 71. *μυᾶται· σκαρδαμύττεται* cod., em. Pearso Advers. II 504, 22 et Kusterus. Cf. Phot. 278, 9 ex em. Porsonis, Lob. rhem. p. 114. 74. Lob. Path. El. p. 27. Phot. 278, 12, C. 63. 76. *δρυῖνον — αἵματος* cod., *δίυγρον — αἷμα* (Apoll. 113, 34) Phot. 278, 13; em. Meineke. 77. *μύγης* Phot. Suid., *μυγῇ* Cyr. Mosq. *μυγῇ* Zonar. col. 1377, *μύδη(σι)ς* Albertus probante Bast. palaeogr. p. 769. 79. Cf. 1755. Non est detortum ex *μύνδος* sed huius vocabuli forma Pamphylica addenda Ahrent. Dial. II p. 112. Cf. tamen *νωδός*. 80. *τῆς κόρης — πλατυνόμενον* cod., em. Albertus. V. Galen. Definit. T. XIX p. 435. 81. *χαλκέως* cod., *χαλκεύς* Mus. Possis etiam cum Bastio l. c. p. 773 *μυδροκτύπου*. 82. (ακτ) schol. Aesch. Prom. 366; schol. Callim. Dian. 49 et Tzetz. Lyc. 272.

μυδῶσι· [σεσηπημένοις ἤ] σεσημ(μ)ένοις
85. [μύει· πίπτει. κλίνεται]
μυελός· τροφή, ἔδεσμα τὸ ἐντὸς τῶν ὀστῶν
μυελαυξεῖ τροφῇ· τῇ τὸν μυελὸν τρεφούσῃ
μύες· ὀστρέου τι εἶδος. καὶ οἱ κατοικίδιοι καὶ ἐνάλιοι. καὶ αἱ πεπυκνωμέναι ἐν ἡμῖν σάρκες
μύζει· θηλάζει, λείχει. πιέζει
90. μύζη· ἀπόπληκτος
μύζοντος· μυκτηριζομένου
μύζουσι· θηλάζουσιν
[μυήλα· σάρξ τις, ἐπαίρουσα τὴν γαστέρα]
μύησις· μυσταγωγία, μυστικὴ γνῶσις
96. μῦθαρ· μῦθος
95. μύθα· φωνή. Κύπριοι
μύθαρχοι· οἱ προεστῶτες τῶν στάσεων
μυθεῖσθαι· λέγειν
μυθήσασθαι· εἰπεῖν
1800. μυθήσομαι· [εἴπομαι, ἤ] εἴποιμι
μυθητῆρες· στασιασταί
* μυεῖται· μυσταγωγεῖται. διδάσκεται
* μυθήσασθαι· διηγήσασθαι. διδάξαι
μυθολογῶν· ληρῶν, φλυαρῶν
5. μῦθος· λόγος κενός, ψευδής, εἰκονίζων τὴν ἀλήθειαν. στάσις. ὑπόσχεσις
* μύησις· μυσταγωγία. πεῖρα. μετοχή. γνῶσις μυστική
* μυθίαμμαι· ῥάθυμαι
* μύφθει· σήπεται
* μύθων ῥητῆρα· ἃ δεῖ λέγειν ὑποδεικνύντα
10. * μύιαι· αἱ συνεστραμμέναι σάρκες, καὶ διεφθαρμέναι
μυῖαι καδδῦσαι· μυῖαι καταδύνασαι
[μύια· κοινά. ἀναιδῆ]

SCR. 86. *X* 501. 88. Aeschyl. fr. 32 p. 10. 89. Hippocrates passim, e. g. 534, 35. 99. 1803. *A* 74. 1800. *B* 488. 2. ADN. 9. *I* 443.

ADNOT. 84. Sic codex, σηπομένοις, σεσημμένοις Mus. L. μυδῶσι· σεσημμένοις, nihil amplius. 85. Imo ἠμύει. KUST. 86. Apoll. lex. 114, 1. 87. μυελαύξει cod. Iunius, μυελαύξῃ Mus. Corr. Thes. V c. 1242 D. 89. λήχει cod., em. Mus. Cf. λίζει. 90. μύξη Kusterus. Mox μυκητάτη· μωροτάτη. 91. Supra ἐπέμυξαν· ἐπεμυκτήρισαν. 92. θηλύζουσιν cod., em. Mus. 93. μύλη Albertus coll. Plut. coniug. praec. p. 145 D et Hesych. μυλόσαρξ. 94. Coniunxit Vossius. μυσταγωγὴ γνῶσις cod., em. gl. 1805 Cyr. MS. 96. μύθαρ· μῦσος cod., em. LDindorf. Thes. V c. 1246 C inde deduci adnotans verbum μυθαρεύομαι ap. Dium Stob. Flor. 2 p. 499 Theodor. Stud. p. 279 A. Alius malit μυθάριον. 95. Recte. Iidem βάλλαι dixerunt pro βηλοί, κιμαί pro χυμοί, ἄρμυλα pro ἀρβύλαι al. 1800. εἴπωμαι Mus. 1. μυθυτῆρες cod., em. Mus. Ordine requiritur μυθῖται glossa Anacreontea (fr. 16 p. 779), quam e Diogeniano hausisse se testatur Cyr. MS: μυθίτης· ὁ στασιώτης, ὥσπερ φησὶ Διογενειανός, eidemque debet Theognost. 169, 12. Itaque aut μυθίτης· ὁ στασιώτης inserendum est aut *ΜΥΘΙΤΑΙ* et *ΜΥΕΙΤΑΙ* confundi videri statuamus necesse est. 2. μύηται cod., μυεῖται (Herod. VIII 65) Mus., μυεῖται· διδασκε (sic) C. 63. EM. 538, 41 addens ἀφ' οὗ καὶ τό· μυεῖται πνεύματος γνῶσιν. 5. Apoll. lex. 114, 3. 6. Cf. 1794. 7. ✝ Mus. Forte μυθίαμβοι· ῥυθμοί. 8. μυδᾷ· φθεί(νει) σήπεται? Albertus müffen conferebat. 9. ῥύτειρα cod., em. Mus. 10. μύες inepte Mus. Scribendum μύλαι h. e. molucra caro informis in muliebri utero concepta (cf 1793) quod cum μύες sive μυῶνες confundit. 11. μυῖαι, κάδδουσαι. μυῖαι, καταδύνασαι cod., μυῖαι καδδῦσαι· μυῖα καταδύνασαι Mus. Cf. gl. κ 55. 12. Sic codex. Vid. Lob. Parall. 203 Path. El. p. 538, μυίακυνα Mus. Pro κυνάμυια vel κυνόμυια.

μυῖα χαλκῆ· λέγεται παιδιά τις, ἣν οἱ παῖδες παίζοντες καταμύουσιν, ἀποτείνοντες τὰς χεῖρας ἄχρις ἂν τινος λάβωνται. καλεῖται δὲ καὶ τὸ πτηνὸν οὕτως

μυιάων· μυιῶν

1815. *μυίνδα*· παιδιά τις οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος· καταμύων γάρ τις τὸ ἐρωτώμενον ἀποφαίνεται σχεδιάζων, ἕως ἂν ἐπιτύχῃ· ἐὰν (δὲ) ἁμαρτὼν ἀναβλέψῃ, πάλιν καταμύει

μυ[ι]ών· ὁ μῦς τῆς χειρός, τοῦ βραχίονος

μυ[ι]ῶνες· μύες. φλέβες. καὶ αἱ συνεστραμμέναι σάρκες, καὶ πεπυκνωμέναι. ἢ βραχίονες

μύκα· μύκησις

Μυκάλη· ὄρος Καρίας

20. *Μυκαλησός*· πόλις Βοιωτίας

μυκαρίς· νυκτερίς

μύκας· μυκήσεις

μυκᾶσθαι· ὄνοις καὶ καμήλοις ὁμοίως βρύχεσθαι, καὶ βουσί

Μυκερίνα· ἡ Μέμφις. Δίδυμος τὴν Σάϊν. ταύτης γὰρ λέγει Ἡρόδοτος βασιλεῦσαι Μυκερῖνον

25. *μυκηθμός*· βοὴ βοῶν

Μυκῆναι· πόλις ἐν Ἄργει, ἧς ἐβασίλευσεν Ἀγαμέμνων

μύκηρος· ἀμυγδαλή. τινὲς δὲ μαλα(κὰ) κάρυα

μύκης· ἀμανίτης

μύκης· μύκητος καὶ μύκου. δίκλιτον

30. *μύκης*· τοῦ ξίφους ὁ κατὰ τὴν λαβὴν ὁ *κρατητὴς* καλούμενος. καὶ περὶ τὴν μύξαν τοῦ λύχνου ἐφιστάμενος. ἢ πῖλος. καὶ δερμάτινον ὑπηρέσιον. καὶ τὸ ἀνδρεῖον μόριον. καὶ ὁ ἐν ταῖς ἐλαίαις ἐγγινόμενος ἧλος

μυκητάτη· μωροτάτη

* *μυκήσασθαι*· τοῖς βουσὶν ὁμοίως βοῆσαι

γλ

* *μυκός*· ἄφωνος, ὡς εἴ τις εἴποι μυσαττόμενος. [*μύκλα*· μέ] καὶ οἱ μὲν τὸν κακοήθη καὶ σκολιὸν ἄνθρωπον· οἱ δὲ τὸν ἀλαζόνα

μύκλαι· αἱ ἐπὶ τῶν ὄνων γραμμαὶ μέλαιναι, τοῖς τραχήλοις καὶ ποσὶν ἐγγινόμεναι

35. *μυκληρόν*· συνεχές. ἀχανές

SCR. 13. Carm. popul. fr. 13 p. 1030. 14. *B* 469. 16. *Π* 315. 17. *Π* 324. Cf. Hes. δρύφ' ἀπὸ μυώνων. 19. *B* 869. 20. *B* 498. 24. Herod. II 130. 25. *Σ* 575. 26. *B* 569. 30. Herod. III 46. — Ar. Vesp. 262 — Archiloch. fr. 46 p. 545 fr. 185 p. 574. — Theophr. l. c.

ADNOT. 13. *δέ· παιδιά* cod., em. Meineke. *μύια χαλκὴ — ἄχρι — ἐλλάβονται* cod., em. Mus., nisi quod *ἐπιλάβωνται* Photii 279, 3 praeferendum sit. Denique malim *ἣν — καταμύωσιν.* 15. *μύινδα* cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 161. — (*δὲ*) Mus. addidit. 18. Corrigunt *μυκά*, sed potest Aeolicum esse, ut *ἄκα* pro *ἀκά*. 19. *Καλίας* cod., em. Mus. 21. Corruptum e *νυκτερίς*? 22. Cf. 1818. Coniciunt *μυκάς*. Koen. Greg. Cor. p. 51. 24. Supra *Μουκερῖναι* habuimus, *Μυκέρινα* Theognost. 100, 33. 27. *μῆλα* cod., *μαλακὰ* Se-

κ

leucus Ath. II p. 52 E. Cf. *μουκηροβαγός* et Ath. II 53 B. 29. *μυ* cod., *μύκου* Mus. 30. Nisi plures voc. *μύκης* significationes additae essent, corrigere mallem *ξίφεος* ut verba sint Herod. III 64. Schol. Nic. Al. 103. — *ἐκγεινόμενος* cod., *ἐκγεννώμενος* Mus. Correxi. „Theophr. HPl. IV 14, 3 ed. Schneid. Plin. HN. XVII 24 Nicand. Georg. fr. IX Choerob. III 1399 Bekk.“ Boeckh. C. I. I p. 134. 31. Latini etiam *fungum* ponunt pro insipido: Plaut. Bacchid. 1088 p. 132 ed. R. (V 1, 2). Cf. *Μυκιστάτη*? 32. Cancellis sepsi glossam insiticiam a Mus. repudiatam. De forma vocabuli, quod Thes. ad *μύσος* adludere videbatur, cf. Lob. rhem. p. 285, 301. Syracusani pro eodem adsciverunt *μύρκος* ut dixi gl. *μ* 1755. — *σκολιοί*] Infra *μύσκλοι*· *σκολιοί*, *μυχλός*· *σκολιός*, *μυλλόν*· *σκολιόν* quorum alterum ad *μύκλος* eandem proportionem habet atque *μοκλός* ad *μοχλός* *Μυκάλη* ad *Μυχάλη*. 35. Non liquet.

μύκλοι· αἱ περὶ τὰ σκέλη, καὶ (ἐν) ταῖς ποσί, καὶ (ἐπὶ) νώτου τῶν ὄνων μέλαιναι γραμμαί. καὶ οἱ λάγνοι, καὶ ὀχευταί
μύκον· ἐψόφησαν. ἠνοίγησαν. ἐπετάσθησαν
Μυκόνιον· οἱ Μυκόνιοι διεβεβόηντο ἐπὶ γλισχρότητι. γλίσχρον οὖν λέγει
μῦκος· μιαρός
1840. μυκτήρ· τῆς ῥινὸς τὸ τρ[ιμ]ῆμα
μυκτηρίζει· χλευάζει, καταγελᾷ. ἀπὸ τοῦ μύζειν τοῖς μυκτῆρσι
Μυκῶ· Καρίας..., ἀπὸ τοῦ μυκᾶσθαι οὕτως εἴρηται
μυκῶν· ἠχήσας
μύκων· σωρός. θημών
45. μύλαι· αἱ ἐπιγονατίδες, ἢ σιαγόνες
μύλακες· λίθοι μυλώδεις
μυλακρίδες· αἱ βολακρίαι, τὰ ζωύφια. ἢ ὄνοι. ἀλετρίδες. ἢ τὸ ἄκρον τῆς μύλης
* μύλ[ακρ]οι· γόμφιοι ὀδόντες
[μυλαβρίδες] μυλακρίς· ἡ μαλακὴ σίλφη· γίνεται δὲ τῇ χροιᾷ ἔλλευκος, ἀπὸ τῶν μύλων καὶ τῶν ἀλεύρων. ἔνιοι δὲ τὰς τρωξαλ(λ)ίδας ἐν τοῖς ἀλεύροις εὑρίσκεσθαί φασι. ἢ ἀκρὶς σιτοφάγος
50. Μυλάντειοι θεοί· ἐπιμύλιοι
Μύλας· εἷς τῶν Τελχίνων, ὃς τὰ ἐν Καμ(ε)ίρῳ ἱερὰ Μυλαντείων ἱδρύσατο
μυλάσασθαι· τὸ σῶμα ἢ τὴν κεφαλὴν σμήξασθαι. Κύπριοι
μύλη· ἐπιγονατίς, τὸ ὀστέον [τῶ.] ἐπὶ τῷ (γόνατι) καὶ ἀργυρίου τάλαντον. καὶ οὕτω λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος· τὸ δὲ ἄνω ὄνος
μυληφάτου· μυλοκλάστου, ἀληλεσμένου, ὑπὸ μύλου ἠφανισμένου. ὅθεν καὶ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ἀφανεῖς τὰς ὀδύνας ποιοῦντα
55. Μύλιτταν· τὴν Οὐρανίαν. Ἀσσύριοι
μύλλει· πλησιάζει
μύλλη· λεῖα

SCR. 37. *Ε* 749. 38. Cratinus fr. VI p. 175. 44. Theocr. VII 157. 46. *Μ* 161. 47. Aristoph. fr. inc. XXV p. 1183. Plato comicus V p. 641. 54. *β* 355. 55. Herod. I 131. 56. Theocr. IV 58.

ADNOT. 36. (ἐν) — (ἐπὶ) addidit Mus. Cf. schol. Lycoph. 771 EM. 594, 19. 38. Intpp. Zenob. V 21 p. 124. 39. Hanc quoque glossam Thes. ad *μύσος* refert. Amplector *μυκός*, quae Guyeti est coniectura, et corrigo *μῶρος*, quocum coniungenda videntur interpretationes gl. 1833 supra loco non suo positae. 40. *τρίμυμα* cod., em. Heinsius. Cf. Bekk. AG. I p. 108, 19. 42. *μυκώκαρις* cod., *μυκῶκα.ρίς* vel *μυκῶ· καρίς*. Is. Vossius. Correxi. *Μυκῶ* est *Μυκάλη· πόλις Καρίας*. Cf. Steph. Byz. 459, 17. 43. *μυκῶν* codex. 44. *μήκων* Koen. ad Gregor. Cor. p. 362 repugnante Bastio p. 364. 46. Cf. *λύμακες*. 47. *μυλακρίδαι* cod., em. Sopingus. — *ἀλετρεῖς* cod., *ἀετρίδες* Photius 279, 20 (*ἀλετρίδες*, ut h. l. Heinsius, Dobraeus Adv. I p. 602) — τὸ ἄκρον] h. e. *ἀκρομύλη* sive *ἐπιγονατίς* Poll. II p. 189. 48. Glossa e Moeride p. 111 inserta videtur, quocum facit Artemid. Onir. I 31 p. 47. Vocantur etiam *μυλῖται* ap. Meletium Cram. AO. III 82, 26 *μυλόδοντες* ap. Eustath. 1885, 27 *μύλοι μυλοστομίς μύλαι κόμμοι κόμβοι κόμποι*. 49. Sic cod. Mus., *μυλακρίδες* Heinsius. Correctio est glossae 1847. — *τριξαλίδας* cod. Phot. 279, 19 *τριξαλλίδας* Mus., em. Salmas. Kuster. coll. *ἀδιγόρ*. 50. *ἐπιμύλισιν* cod., em. Mus. Cf. Steph. Byz. 461, 12. 51. *Μυλάς* cod., em. Thes. LGr. Cf. *Λύκος* et *Κόρυθος*. — *καμ.᾽ρῳ* cod., em. Mus. 53. *τὸ ἐπὶ τῷ (γόνατι)* et [καὶ] *οὕτω* Mus. Boeckh. *Metrol. Unters.* p. 43. Ctesiae locum adscripsit Toup. Em. III p. 510. — Apoll. lex. 114, 7. 54. Apoll. lex. 114, 9. 54. 55. Separavit Mus. 55. *Μυλήταν* cod., em. Sopingus. Cf. *Μιλίτης· Ἀφροδίτης* post *μιλτῶσαι*. 56. Eustath. 1885, 22 Ebert dissert. Sicul. p. 33 Lob. rhem. p. 114. *Μύλλει· ἐλαύνει ὠθεῖ περαίνει* schol. Theocr. IV 58, *μυλλάς· ἡ πόρνη* Phot. Suid. *μυλλοί* placentae quae pectinem muliebrem imagine repraesentant teste Heraclide Ath. XIV 647 A. Conferunt etiam Hor. Serm. I 2, 35 *alienas permolere uxores*. 57. Infra *μυμεῖ· λεῖα*. *Μύλλει· λειοῖ* Albertus, *μύλλα· χείλη* (coll. Poll. II 92) anonymus. Possis etiam *μύλα ἄλει*, quod carminis popularis est initium fr. 31 p. 1035, vel *Μυσῶν λεία*.

Μύλλον· καμπύλον, σκολιόν. κυλλόν. στρεβλόν. καὶ εἶδος ἰχθύος μύλλος. καὶ παροιμία ἐπὶ τῶν ἀκουόντων καὶ κωφότητα προσποιουμένων. ἔστι δὲ καὶ κωμῳδιῶν ποιητὴς οὕτω καλούμενος
* μύλιος· μύλων
1860. * μυμεῖ· λεῖα
* μύλιον· ξύλινόν τι ἐργαλεῖον, καὶ σκεῦος
μυλοειδές· στρογγύλον. τραχύ
Μυλόεις· ποταμὸς Ἀρκαδίας
μύλος· σάρξ, ἣν αἱ κυοφοροῦσαι ἀντ' ἐμβρύων φέρουσιν
65. [..μυλώτατον· προσηνές]
μῦμα· θριδάκων τρίμμα, καὶ ὑπόχυμά τι
μῦμαρ· αἶσχος. φόβος. ψόγος
μυμαρίζει· γελοιάζει
μυναρός· σιωπηλός
70. μῦν δ' ἀλεύσας· περιφυγών. [ἢ συλ[λ]ήσας]
Μύνδος· ἄφωνος. καὶ πόλις Ἀσίας. ἢ ἐν[θ]εός
μύνησι· προφάσεσιν, ἐπεγκειμένου τοῦ ν, ἀπὸ τοῦ μύειν τὰ ὄμματα τοὺς προφασιζομένους· εἶναι γὰρ μύησιν ἀπὸ τοῦ μύειν. ἐξ οὗ καὶ ἀμύμονες οἱ ἄμεμπτοι
μυνναχωθείς· Μυοναίων, τὸν σκυτοτόμον· ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑποδήσασθαι
* μυντιζόμενος· μυωπάζων. παρακαμμύων
75. * μυξίαι· οἱ τῶν μυῶν χηραμοί
μύξα· ἡ ἐν τοῖς μυκτῆρσι, καὶ ἡ κόρυζα. καὶ αἱ ῥῖνες, καὶ οἱ μυκτῆρες αὐτοί. καὶ οἱ ῥώθωνες
μυοδρέπανον· εἶδος λίθου εὐτελοῦς
* μυούμενος· τελούμενος
μυόσωτον· πόα, ἐμφερὴς μυὸς ὠσί
80. μυούμενος· τελούμενος, μυσταγωγούμενος
μυοφόνον· πόα. ἢ καὶ ἀκόντιον
μυόχοδος· οὐδενὸς ἄξιος

SCR. 58. Cratin. fr. V p. 70. 62. *H* 270. 65. Eur. Rhes. 487 (498). 71. Soph. EM. 595, 1. 72. φ 111. 75. Gregor. Naz. Epist. 7 p. 771 A. 76. Aristoph. fr. inc. CCXV teste Phot. 280, 3. 81. Theophr. VI 2, 9 ubi *μυόφωνον* legebatur, ut h. l. 82. Menander fr. VIII p. 199.

ADNOT. 58. Supra *μεμύλληκε· διέστραπται. Μύλλος μὲν κύριον μυλλὸς δὲ ὁ διεστραμμένος τὴν ὄψιν* Eustath. 906, 54. Supra Hesychio *μυχοί* sunt *σκολιοί*. Eidem *μύσκλοι· σκολιοί, μυχλός· σκολιός. μύσκελος· ὁ στραβόπ[τ]ους* Cyr. 39. — De pisce cf. Ath. III 118 CD Casaub. p. 559. — Zenob. V 14 p. 121. 122. 60. Vide *μύλλη· λεῖα*. 63. *Μυλάων, οντος* Paus. VIII 36, 1. 38, 9. Videtur casus obliqui var. lectio extitisse e. g. *ά* *Μυλοεντι*. 64. *μυλόσαρξ* cod., em. Sopingus. Cf. *μυήλα* et Moschion. morb. mul. c. 135. 65. *αἱμυλώτατον* Ruhnk. epist. crit. II p. 20. 66. *μυμαθριδάκων* cod., em. Casaubonus. Ath. XIV 663 E. 67. Aeolice pro *μῶμαρ*, ut *νύχμα* pro *νῶχμα*, *χελύνη* pro *χελώνη*. Vide etiam *μίμαρ· ἀναιδές* et Lob. Parall. p. 206. 68. Lob. l. l. p. 208. 69. Cf. *μύνδος μύδος μυττός μυκός μύγκος βρυγκός* al. 70. Glossam male *μυνδαλεύσας* scribit Salm. — *περιφαγών* cod., em. Meinekius. [λ] Mus. Verba inducta var. lectioni originem debent. 71. *ἔνθεος* cod., em. Kusterus. 72. Apoll. lex. p. 114, 13. — *μυνάμενος· προφασιζόμενος* Cyr. Dresd., quae ad Alcaeum ap. Eustath. 1901, 51 spectant. 73. *μυναχωθείς* cod., em. Is. Vossius, qui pergit *ἀπὸ Μυννάκου τοῦ σκυτοτόμου* coll. Poll. VII 89 (Ath. VIII 351 A). Verbum *μυνναχοῦν* cum *βλαυτοῦν* comparabat Albertus. — *μυνναχωθείς .... Μυονέων τὸν σκυτοτόμον* et *ὑποδήσασθαι* pro *ὑποδύσασθαι* coni. Meineke. 74. Sic etiam Cyr. 63, *μυϊνδιζόμενος* Salmasius. Imo *μυωπιζόμενος* e Phot. 283, 17. 75. Cf. *χηραμοί* et *μυωπίαι*, quod *μυωξία* scribit Phot. p. 283, 15. 76. *ῥῆνες* — *ϑ* *ῥώ* cod., em. Mus. 79. Plin. HN. XXVII 2 Diosc. II 214. 81. *μυόφωνον* cod., em. Iunius. — *ἢ* — *ἀκόνιτον* malit Albertus coll. Plin. HN. XXVII 3 (XXI 9). 82. Phot. 282, 11.

μυραδεῖ· θρηνῳδεῖ
μύραινα· ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἔχιδνα
1885. μύραινος· ἡ μύραινα, ἀρσενικῶς. ἄλλοι δὲ μύρον αὐτὸν καλοῦσιν. ἔστι δὲ καὶ ἄῤῥην
μύργμα· ψῆγμα
μύρειν· ῥεῖν [ὕδωρ.] κλαίειν, θρηνεῖν. ἠχεῖν. ὀλοφύρεσθαι. καὶ ἁλ(ι)-μυρηέντων, πρὸς τῇ θαλάσσῃ ἐχόντων.....
μυρεψός· ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων
μυρῆεν· λυπρόν, θρηνῶδες
90. μυρία· πολλά
μυριάκις· μυριοντάκις
Μυρῖκαι· χωρίον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Κύπρῳ
μυρικᾶς· ἄφωνος, ἐν ἑαυτῷ ἔχων ὃ μέλλει πράττειν
μυρίκη· εἶδος δένδρου, ὀνομασθὲν ἀπὸ τοῦ μύρεσθαι τὴν εἰς αὐτὸ μεταβαλ[λ]οῦσαν κατὰ τοὺς μύθους, τὴν Κινύρου θυγατέρα
95. μυρίκη· δυσώδης
μυρικίνῳ· ἀπὸ μυρίκης. [ἄγριον δένδρον
Μύρινα· ἡρω[ε]ίς, παρὰ Ἰλιεῦσι
[μυρίνη· μυρσίνη. ὁ δὲ καρπὸς αὐτῆς μύρτ..]
μυρίον· πολὺ τῷ πλήθει
1900. μύρκος· ὁ καθόλου μὴ δυνάμενος λαλεῖν. Συρακούσιοι. ἐν[ν]εός. ἄφωνος
[μυρμεαί· νύσσειν]
μύρμηκας· ἔξω τοῦ ζώου καὶ οἱ πυκτικοὶ ἱμάντες. καὶ τῶν θαλασσίων πετρῶν εἶδος. καὶ ζῷα ὑπόπτερα, ὡς κύνες τὸ μέγεθος
μυρμηκιά· τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ διδασκαλείου καὶ συμφοιτήσεως. ἦν δὲ καὶ λόγος, ὡς ὁ πτύσας εἰς μυρμηκιὰν οἰδεῖ τὰ χείλη, ὡς ὁ Δεινολύχος
Μύρμηκος ἀτραπούς· Ἀθήνησιν ἐν Σκαμβωνιδῶν ἔστι Μύρμηκος ἀτραπός, ἀπὸ ἥρωος Μύρμηκος ὀνομαζομένη

SCR. 84. Aesch. Cho. 994. 85. Aristot. HA. V 10. 88. Critias Polluc. VII 177. 90. *A* 2. 91. Ar. Nubb. 738. 94. *Φ* 350. 96. *Z* 39. 97. *B* 814. 99. *Σ* 88. 1902. Herod. VII 183 — III 102. 4. Arist. Thesm. 100.

ADNOT. 83. Sic *μυραιδεῖ* cod, *μυρῳδεῖ* Mus. Illud (*μυράδει*) placuit Is. Vossio et Thes. V c. 1306 D, hoc Corai ad Heliod. II p. 169 licet aperte vitiosum. Conici multa possunt veluti *μύρει· ἄδει. μινύρ' ἄδει· θρηνῳδεῖ. μινυρίδδει· θρηνῳδεῖ.* 84. Ahrens Dial. II p. 110. 85. Vide *μύρος* et *σμύρος*. 86. Cum *ἄμοργμα* componit et ab *ὀμόργνυμι* derivat Lobeck. Path. El. p. 79. 87. *μυρεῖν* cod., em. EM. 595, 28. *ἀλμυρῆεν τῶν — ἐχόντων* cod., *ἀλμυρῆεν τῶν — ῥεόντων* Mus., *ἁλιμυρηέντων* Albertus. Post *ἐχόντων* supple *ῥεύματα* aut scribe *χεόντων*. 92. *Μυρίηαι* cod., em. Guyetus. 93. Cf. *μύρκος* et quod ad formam attinet *μαρικᾶς γαριμᾶς*. 94. *μεταβάλλουσαν* cod., em. Mus., qui *τὴν* post *μύθους* delevit. 96. *ἀγρίου δένδρου* Mus., *δένδρον ἄχρηστον* C. 63. 97. *Μυρίνα* cod., *Μυρίννα* EM. 595, 24 quae vitiosa est scriptura. *Μυρίνη* schol. Opp. Hal. III 403. — *ἡρωεὶς παρὰ ἁλιεῦσι* cod., *ἡρωὶς* Mus., *Αἰολεῦσι* Salmasius *Ἰλιεῦσι* Sopingus. Cf. *κάρθμοιο Μυρίνης*. 97. 98. Separavit Mus., qui tamen recte sed contra literarum ordinem *μυρρίνη* scripsit. — *μύρτ..* cod., *μύρτα* Mus. Scriptum erat *μύρτον*, recte. 99. *μυρσὸν* cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 162. 1900. Cf. *μύρκος, βρύ[γ]κος* (quod cum *βρόχος πρόχος* et *προικός* cognatum est) et gl. 1755. 1. Infra *νυρεῖ* (*νύρει*)· *νύσσει μυρῶν· νύσσων* et *νυρῶν* (*νύρων*) *νύσσων* de quibus Lob. rhem. p. 133. — *μύρμηκι* (*μύρμῳ*) *νύσσειν cesto pungere?* 2. *π. πυτικοὶ* cod., *πυκιτικοὶ* Aldus, em. Mus. — *κύνας* cod., em. Heinsius. — De re cf. Poll. III 150 Christodor. Copt. Ecphr. 226. Hesych. v. *ἱμάς* et *χειροβρῶτι δεσμῷ*. Glossae: *μύρμηξ πυκτῶν: cestus; μυρμηκιά: cestus, hic hilpus.* || Schol. Lycophr. 878. || Strab. II p. 70 intt. Herodot. III 102 Dio Chr. or. XXXV p. 73. 3. *μυρμηκίας· τοὺς εἰς μυρμηκιὰν λαλήσαντας ἑλκοῦσθαι τὴν γλῶτταν φασι* Phot. 280, 20. 4. *Μύρμηκος ἀτραπός· ἐν Θεσμοφοριαζούσαις Ἀριστοφάνης· ἀντιφωνεῖ ἤ τι τοιοῦτο διὰ τὴν βραχύτητα. ἔστιν Ἀθήνησι Μύρμηκος ἀτραπὸς ἐν Σκιβωνιδῶν* (sic) *ἀπὸ Μύρμηκος τοῦ Μελανίππου τοῦ Κύκλωπος τοῦ Ζευξίππου.* Phot. 280, 22 — 26. Cf. Fritzsch. Ar. Thesm. p. 29. Schneidewin *NJLZ.* 1845 n. 274 p. 1099.

Μυρμήκων ὁδοί· Ἀθήνησι τόπος. καὶ αἱ μονόκωλοι τρίβοι. ἀπὸ τῆς τοῦ ζώου ὁμοιότητος κατὰ τὴν ὁδὸν γινομένου

μυρμηδόνες· οἱ μύρμηκες ὑπὸ Δωριέων

μυρμηδών· ξυνοικία τῶν μυρμήκων

μυρμηκιῶν· ὁ ἥλους ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις. ἄλλα δέ ἐστι τὰ ἐξανθήματα, καὶ τὰ οἰδήματα, τὰ περὶ τὸ στόμα γινόμενα

μύρμοι· μύρμηκες

μύρμος· φόβος

μυρομένη· ὀδυρομένη

μυρμύρων· ταράσσων. τάσσεται δὲ ἐπὶ ποταμῶν ἐχόντων ῥεύματα

μύροντο· ἐβρέχοντο

μύρος· ἰχθῦς ποιός. καὶ ἡ ἄῤῥεν μύραινα

μυῤῥίνης κλάδος, ἢ δάφνης· παρὰ πότον μυῤῥίνης....ἣν σύνηθες διδόναι τοῖς κατακειμένοις ἐκ διαδοχῆς ὑπὲρ τοῦ ᾆσαι, ἀντὶ τοῦ βαρβίτου

μυρ[ρ]ίνην· ἔνιοι μὲν *μυρ[ρ]ίνην* καλοῦσιν· οἱ δὲ πότον ἐσκευασμένον· οἱ δὲ πόσιν φασίν, ἢ ἐπεχεῖτο μύρον

μύῤῥινος· ἐπειδὴ μύῤῥινον στέφανον περιετίθεντο. καὶ αὐτὴν τὴν μυῤῥίνην ἀρσενικῶς *μύῤῥινον* ἔλεγεν

μυῤῥινῶν· ὃ δηλοῖ ἐπί τινα ἀρχὴν παρασκευαζόμενον. οὕτως δέ, ἔοικεν, ἐσχηματίσθη, διὰ τὸ τοὺς ἄρχοντας ταῖς μυῤῥίναις στέφεσθαι

Μύρσινος καὶ Μύρσιον· πόλεις

μύρσος· κόφινος ὦτα ἔχων, ὃς καὶ *ἄῤῥιχος*

μύρτα· καρπὸς μυρσίνης

μυρταλίς· ἡ ὀξυμυῤῥίνη, ὡς Λάκωνες

μυρτήνη· εἶδος ἐλαίας

μυρτία, μυρσίνη, καὶ μυρτίς

μυρτίλωψ· ζῶόν τι

μύρτος· ἡ μυῤῥίνη. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον· οἱ δὲ τὸ σχίσμα τῆς γυναικός

SCR. 8. Levit. XXII 22. 11. *Z* 373. 14. Aristot. HA. V 10. 15. Ar. Nubb. 1364. Archiloch. fr. 28 p. 542. 16. Posidippus et Diphilus ap. Ath. l. l. 18. Ar. Vespp. 857. *Στέφανον μυῤῥίνης* dixit Myrsilus ed. Westerm. p. 165, 17. 19. *B* 616. 20. *μύρσον ἐς ὠτόεντα παλαιφαμένης τ' ἀγνοιο* incertus poeta ap. EM. l. c. 21. Ar. Av. 62. 23. Nic. Alex. 88. 26. Scolior. fr. 9 p. 1019. — Ar. Lysist. 1004.

ADNOT. 6. Glossae *μυρμηδόνες: formicae*. Cf. gl. *β* 832. 7. Herod. *πμλ.* 9, 17. 8. *μυρμηκίον — ἀδήματα* cod., em. Mus. — *σῶμα* cod., correxi ope gl. 1903. 9. EM. 534, 33. Lycophr. 176. 890 c. schol. 10. Vide *μόρμος* et *πτυρμός*. 12. *μυρμύρων* ἢ *μορμύρων* Mus. Latet sane *μορμύρων*, nisi Aeolica est vocalium permutatio. Lob. Path. El. p. 161 sq. 13. *ἐχέοντο*? an *μῦρον* (Hesiod. Scut. 132)· *τὸ ἐβρέχοντο*? 14. *μῦρος* cod., cf. *σμύρος σμύραινα μύραινα* et lege *ἡ μύραινα ἀῤῥεν(ικῶς)* ut proposuit Albertus. 15. *μυρρίνης κλάδοις*· *κλάδον μυρρίνης ἢ* coni. I. Toup. Em. III p. 367 monens respici Eur. Alc. 771. *μυρρίνης ἣν* cod., *μυῤῥίνην ἣν* Thes. V c. 1301 D. Excidit *κλῶνα* vel *κλάδον*. — *κατακειμένης* cod., em. Mus. Cf. *ᾄδειν πρὸς μυῤῥίνην*. 16. *μυρίνην* legendum esse e Polluce VI 17 patet, ubi tamen codex A similiter *μυῤῥίνης* porrigit teste Bekk. p. 232. Vid. Att. I 32 B IV 132 D. Plaut. Pseud. II 4, 50 Iuven. VI 303 Plin. HN. XIV 13 Gell. X 23. Alius erat *ὁ μυρρινίτης* quo de Salmas. in Solin. p. 501. — *ἐπέχει τὸ* cod., em. Mus. 17. H. e. *magistratus*. De re cf. Phot. 280, 9: *μύρρινος* (*μύρινος* cod.)· *ὁ στέφανος τῶν Ἀθήνησιν ἀρχόντων· μυῤῥίναις γὰρ στεφανοῦνται οἱ ἄρχοντες*. *ἔλεγον* Mus. sine causa, *ἔλαγον* Aldus. De utroque genere vide Theophr. HPl. I 5 et ITh. Schneideri indicem. 18. *ἀρχῆς ἐπιθυμῶν* apte explicat Phot. 280, 11, nec non Suidas e schol. Ar. Vespp. 857. Cf. Poll. X 69. — *παρασκευαζομένων* et *ἐσχηματίσθαι* male Mus. 20. Illustrant EM. 595, 33. Arcad. 76, 3. 21. C. 63. 22. *ὀξυμυρρήνη* cod., em. Mus. 23. Schol. Nicand. Alex. 88. — *μυρτίνη* Mus., illud ordo postulat. 24. *μυρσήνη* cod., *μυρσίνη* Mus. 26. Confundit *μύρτος*· *ἡ μυῤῥίνη* (*μυρτὸς ἡ μυρίνη* cod., *μυρρίνη* Mus.) et *μύρτον*. De caruncula in media muliebris pudendi rima subsaltante cf. Phot. Suid. Polluc. II 174 Rufum Ephes. p. 32, 52. — *σχῆμα* cod., em. Guyetus.

Μυρώνεια· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ
μυρῶν· [νύσσων]
μυσά· μιαρά, μεμιασμένα, μυσαρά
1930. μῦσαι· καμμῦσαι. ἢ τὸ ὑπ' ἀνάγκης.... Ἀττικοί. [ἢ μιᾶναι]
μύσ[σ]αν· ἐκλείσθησαν
μυσάλμαι· πολὺ πεινῶντες καὶ ἐσθίοντες
μύσας· καμμύσας
μυσαράν· ῥυπαράν, ἀκάθαρτον
35. [μυσσάσει· μιαίνει]
μυσάττεται· δυσχεραίνει
μυσαττόμενος· σι(χχ)αινόμενος. βδελυττόμενος. ἀποστρεφόμενος
μυσαχνή· μισητή. ἀκάθαρτος
μυσαχνόν· μεμολυσμένον. καὶ τὰ ὅμοια
40. μυσ(α)ρόν· μυσαρόν, μυσαχθές
[.μύσειεν· ἐκπορθηθείη]
μύση· μιάσματα. (ῥ)υπάσματα
[Μύσης· κώμη Ἀργείας]
μυσ[ε]ιᾶν· ἀναπνεῖν, ἢ συνουσιάζοντα πνευστ[ε]ιᾶν. οἱ δὲ εὐτροφιᾶν
45. μυσημίεκτον· τοῦ ἡμιέκτου τὸ ἥμισυ. οὐ καλῶς δὲ νομισμάτιον μικρόν
μυσίκαρφι· Κρατῖνος ἐν Ὥραις. οἱ μὲν ἀνέγνωσαν ὡς ἀκονιτί, καί φασιν, ὅτι τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς ποιεῖν οὕτω λέγουσιν· ἢ ὡς ὀνομαζομένου τινὸς οὕτω κατὰ μηδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ γλαφυρὸν σκώπτοντος, ἀλλ' ἐπιγελῶντός τι ἀηδῶς· ὄνομα γάρ ἐστι Μυσίκαρφος, οὗ μνημονεύει καὶ Ἀπολλοφάνης ὁ Κωμικός. ὥς τινες δὲ τὸν ἀρχιμάγον
μυσίνη· ὁ κατοικίδιος πυλών
μυσιῶν· σιλλαίνων
Μυσίων Ὀλυμπίων· ἐπεὶ πλείους εἰσὶν Ὄλυμπ[ι]οι Μακεδονίας καὶ Θετταλίας· ἔνιοι δὲ δεκατέσσαρας ἠρίθμησαν
50. μυσκελένδρα· ἃ ἡμεῖς μυόχοδα
μύσκλοι· σκολιοί. καὶ οἱ πυθμένες τῶν ξηρῶν σύκων

SCR. 31. Ω 637. 32. Ex Aristoph. Byz. petitum esse putat Nauck. 175, 25. 33. Ar. Vespp. 988. •38. Archiloch. fr. 184, ubi Bergk. μυσάχνη accinit (e Suid. Eustath. 575, 33. 846, 19). 41. Δ 290. 43. B 562. 46. fr. XII p. 168.

ADNOT. 27. Μαρωνεία cod., em. Thes. De Μαρωνείᾳ cf. Demosth. 967, 17 Harp. 28. Cf. μυρμεαί. 29. μυσός· μύσους ἄξιος Cyr. 11. Thesauro in Add. vol. V dittographia v. μυσαρά videtur. 30. ὑπὸ μήχης cod., ὑπ' ἀνάγκης τι ὑπομεῖναι 281, 17. — ἢ μιᾶναι spectare posset ad μυσῶσαι sive μυσάσαι (cf. I Samuel. XXV 26. 33) modo lectio sana esset. 31. [σ] Sopingus. 32. A μυσάλμης quod μυστάλμης scribit Eustath. 1507, 2. 1828, 14. — κινοντες? — Proverbio μῦς ἐν ἅλμῃ (Diogen. II 64) hic nullus locus videtur. At μυχάλμη non abludit. 35. μιαρεῖ Mus. Forte μυσάττει· σικχαίνεις. Nam μυσάσσει ne Iones quidem dixerunt, monente Thes., qui hunc Hes. locum c. 1309 A s. v. μυσάζω posuit. 37. (κχ) Mus. 40. (α) Is. Vossius. Μυσαχθές malim singularem articulum constituere. Cf. Nic. Ther. 361. 41. ἠμύσειε Kusterus coll. schol. Δ 290. Cf. μύει. 42. (ῥ) Albertus. 43. Μάσης recte Palmerius. 44. μύσειαν — πνευστειᾶν cod., em. Mus. Per χορεῖσθαι (l. κεχορῆσθαι) explicat Cornut. de nat. deor. c. 28 p. 213. — εὐτροφεῖν? 45. Lobeck. Path. El. p. 536. Sermonis vulgaris esse videtur pro ἡμισυημίεκτον ut κτώ τάρων βολοί similia. 46. οὕτω καὶ μηδὲν — ἐπιγελῶντός τε cod., οὕτω τοῦ μηδὲν — [τε] Mus. Μυσικάρφης· ὄνομα Μυσικάρφους οὗ μνημονεύει Ἀπολλοφάνης ἐν Κρησίν· Ἀρίσταρχος δὲ ἐπ' ὀνόματος τινὰ ἀηδῶς ἐπιγλῶτταν (sic). οἱ δὲ ἀνέγνωσαν μυσικάρφει (sic) ὡς ἀκονιτί· τὸ μεμυκότως καὶ ξηρῶς, μὴ ἐκ φανεροῦ γελᾶν. Κρατῖνος Ὥραις Phot. 281, 19—23. μύσσει· κάρφεται (l. μυσίκαρφι) Hesych. infra. Pro ποιεῖν reponendum videtur γελᾶν; κατὰ μηδὲν et τι ἀηδῶς certae emendationes sunt. Postrema verba ignoti hominis nomen spectare coni. Thes. V. c. 1311 B. 47. μοσύνη Ruhnken, recepta Vossii coniectura μυλών, sussit in Ep. Crit. II p. 59. 49. Ὀλύμπιοι cod., em. Mus. Glossa fuerit Μύσιον Ὄλυμπον vel Μυσίῳ ἐν Ὀλύμπῳ, nisi spectat ad Μυσῷ ἐν Οὐλύμπῳ quae verba sunt Callimachi Dian. 117. 50. Poll. V 31 Moer. Att. p. 264 Phot. 282, 1. 51. Infra μυχλός· σκολιός. Cf. gl. μ 1858.

μύσχος· μίασμα. κῆδος
μῦς λευκός· ἐπὶ τῶν θηλυδριῶν .. κατωφερῶν
Μυσοί· ἔθνος βαρβαρικόν
1955. μύσον· τὴν ὀξύ[ν]ην· Μυσοί
μύσος· μίασμα. βδελυγμός. ἀποστροφή
μυσπαλοίματα· τὰ κατάλοιπα τῶν ἀλουμένων
μύσπαν· μύξαν. οἱ δὲ τὸ μυὸς τρόπον ἀναστρέφεσθαι
μυσπίην· μυχοισμόν. μύσαγμα
60. μῦς πίττης γεύεται· παροιμία ἐπὶ τῶν νεωστὶ πραττόντων κακῶς. τινὲς δέ, ὡς Μῦς ἐν Πίσῃ
μυσπολεῖ· ὡς μῦς περιπολεῖ
* μύσπαλα· μυάγρα, παγίς
[μύσεις· κάρφεται]
μυσσωτεύματα· ἀρτύματα
65. μυσσ(ωτ)ότριβον· ἀλετρίβανον
μύστα· μυστηρίων μεταλαβών
μυσταγωγεῖ· μυστήριον ἄγει
μυσταγωγός· ἱερεὺς ὁ τοὺς μύστας ἄγων
* μυσταπάγη· παγὶς μυῶν
70. μύσταξ· αἱ ἐπὶ τῷ ἄνω χείλει τρίχες
μύστας· μυστήρια εἰδότας
μυστέα· παιδιά τις ἐπιτελουμένη καταλύοντα τοὺς ἐξάρχοντας
μυστ[ε]ιλᾶσθαι· τὸ ἐκροφῆσαι τὸν ζωμὸν τοῖς ψωμίοις
* μυστάδης· εἶδός τι, καὶ φατριὰ μάντεων
75. μυστ[ε]ίλη· ὁ κοῖλος ψωμός. ψιχίον. δρὰξ χειρός
μύστης· τελούμενος. σιωπηλός. τὰ μυστήρια μαθών. μεμυημένος
μυστικόν· λεπρόν, ἢ λεπτόν
[μυστικός· ὑπνιακός]
[μυστείλει· τέμνει]
80. μύστιξ· ἅμα τῷ σκότει

SCR. 53. Philemo fr. XXXII p. 45. 60. Demosth. 1215, 10. 61. Ar. Vespp. 140. 68. Menander fr. XVIII[a] p. 238. 73. e. g. Ar. Eqq. 826. 75. Pherecrates fr. I 5 p. 299.

ADNOT. 52. *μίασμα* ad *μύσος* referendum. Vide tamen Lob. rhem. p. 301. Agnoscit Arcad. 50, 15. — *κῆδος*] Cf. *μίσκαιος· κῆπος*. 53. Iacobs ad Aelian. N. A. XII 10 Diogen. prov. VI 45 p. 276. Hinc aberrasse videntur verba *ὁ κατοικίδιος*, quae gl. 47 inculcata sunt. 55. *ἀξίνην* cod., em. Is. Vossius; praeterea *μυσὸν* vel *μυσὴν* — *Λυδοί* Iablonskius, recte nisi *ὅθεν Μυσοί* malis. Vide Xanthum et Menecratem ap. Strab. XII 572 unde hauserunt Steph. Byz. et Eustath. Dionys. 352. Cf. *μισύνη*. 57. *πασπαλήματα* Thes. An *μύσπα· λούματα* vel *λείμματα*? 58. *μυσπᾶν· μυζᾶν compressis labris sugere?* sic enim non *μυξᾶν*, quod foret *muco abundare*, voluisse puto Salmasium. An *μυωπίαν· μυωξίαν*? Alteram explicationem haud male ad *μυσπολεῖν* referunt, cum illud *πολεῖν* per *ἀναστρέφεσθαι* interpretari soleant lexicographi. 59. *μοιχισμὸν* Sopingus, quod ad *μισητίαν* pertinere posset; *μυχθισμόν* Albertus quomodo etiam *μύγμα* pro *μύσαγμα* scribendum foret. Cum *μύσαγμα* tamen magis convenit *μολυσμός*. 60. *πίπτης γεύει* cod. Phot. 282, 8, em. Mus. e Diogen. II 64 p. 206. VI 41 p. 275. — Mox *ὅσα Μῦς* VB Phot. l. c. Illustrat Cob. Mnemos. 1859. VIII p. 35, cui *ὡς Μῦς ἐν Πίσῃ* pro *πίσσῃ* debetur. 61. Schol. Ar. Vespp. 140. 62. Infra *μυσταπάγη· παγὶς μυῶν* et *μύσφονον· παγίς*. *Muscipula* latinum esse suspicabatur Sopingus. 63. *μύσσει* Mus. Lob. rhem. p. 100, 42, allata inutili Guyeti coniectura *ἀμύσσει*, non vidit *μυσίκαρφι* latere. 64. *μυσσοτεύματα* cod., em. Is. Voss. 65. *μυσσωτότριβον*? Cf. *μούρτιβοι*. 66. Sic codex et Pearso, *μύστης* Mus., *μυστάης* Aldus. Est Doricus nominativus. 69. *μυσπάγη*? Debebat scriba *μυσταπάγη* punctis circumscribere. 70. Cf. *μάσταξ, μέσταξ, μύτταξ* et *βύσταξ*. 71. *μύσται — εἰδότας* cod., *μύσται — εἰδότες* Mus., em. Schowius requirente ordine. 72. *καταμύοντα*? cf. *μυῖα χαλκῆ*. Reliqua non intellego. 73. [ε] Mus. Accentum recte in penultima posuit Albertus. 75. [ε] Mus. De accentu et scriptura Arcad. 109, 9. 77. Lobeck. Aglaoph. I p. 85. 78. *νυσταγμός· ὕπνος* confert Albertus. Imo *μύστακος· ὑπήνης*. Infra *ὑπήνη· μύσταξ*. 79. *μυστίλλει* Mus. pro *μιστύλλει*. 80. *μυστικῶς*?

μύστις· μεμνημένη
μυσφόνον· παγίς
μύσχαι· αἱ μυχαί
μύσχλης· μύλος
1985. * μυσσωτά· γέλοια
μύσχης· εὖρος. ὡς Ἀμφίλοχος
μύσχον· τὸ ἀνδρεῖον καὶ γυναικεῖον μόριον
* μυσσοτόν· πάθος περὶ τὴν ὄψιν
μυτικίζειν· κολάζειν
90. μύτις· ἰχθῦς θήλεια, ἥτις ἄνευ ἄῤῥενος οὐ νέμεται. καὶ ὁ ἐννεός. καὶ ὁ μὴ λαλῶν. καὶ ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἐκλελυμένος
μύτιλον· ἔσχατον· ἀφ' οὗ καὶ τὸν νεώτατον. οἱ δὲ καὶ τὸ ἀποβαῖνον. καὶ ὁ νήπιος. καὶ ὁ νέος
μυττάλυτα· μεγάλου
μύττακες· μύκαι. Σικελοί. Ἴωνες πώγωνα
μυττάξασα· στενάξασα
95. μύττηξ· ὄρνις ποιός
μυττηκάζειν· στένειν
μυττιλανός· ἀπόπληκτος
μυττίς· τὸ μέλαν τῆς σηπίας, ὅπερ ἐν τῷ στόματι ἔχουσα ἐ(κ)κρίνει
μυττός· ἐννεός. καὶ τὸ γυναικεῖον
2000. μυτ[τ]ωτεύομεν· συγκόψομεν. ἀπὸ δὲ τοῦ μυ[τ]τωτοῦ μετενήνεκται. κυρίως δὲ λέγεται τὸ διὰ σκορύδων τρίμμα τι, ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν συντιθέμενον
μυτ[τ]ωτόν· ὑπότριμμά τι διὰ σκορόδων
μυχθίζουσι· μυκτηρίζουσι, χλευάζουσι
μυχθισμός· στεναγμός

SCR. 86. Archil. fr. 185. 88. Xen. Cyn. 3, 3. 90. Hippocrates l. c. 92. Ad Hipponact. fr. 15 retuli in Mus. Rhen. N. F. VI p. 597. 98; idem fecit Bergk. PLGr. p. 592. 98. Aristot. HA. IV 1. 2. 2000. Ar. Vesp. 63. 1. Eqq. 771. 2. Gregor. Naz. Carm. I 550 vol. II p. 41. 3. Eur. Rhes. 785.

ADNOT. 82. Cf. μύσσαλα et μυσ[τα]κάγη. Lobeck. Path. El. p. 547 n. 83. ἀμυχαί Mus. Lob. Path. El. p. 27. Tum legendum foret 'μυχαί· αἱ ἀμυχαί vel ἄμυχες· ἀμυχαί (coll. ἄμυξ); nam μυχή pro ἀμυχή fingit Methodius EM. 88, 9 et μυχαί pro μυχοί librarii error est ap. Herod. II 11 in Suida citatum. An μύσχαι· οἱ μύκαι? 84. μάχλης· μοιχός Albertus parum probabiliter. Cf. μιτῆλα et μυλόσαρξ. 85. Non liquet. 86. εὐρώς Sopingus, Ἀρχίλοχος Albertus, μύσχης· νεφρός, ὡς Ἀρχίλοχος Th. Bergkius PLG. p. 574 ad Archilochi fr. 185 coll. μύσχον, qui monet pertinere forte ad fr. 46, ubi alii μύσχεω pro μύκεω legisse videantur. 87. Cf. β 1362. An μόσχον, ut βοῦς et ταῦρος. 88. μυσσωτόν Mus. Forte μυωπόν aut μυωπία. 89. κολεάζειν? Ordo μυτηκίζειν postulat, quod Is. Vossius restituit. 90. μύτης cod. μύτις Galen. lex. Hippocr. p. 528 qui postquam dixit esse in ore sepiae atramentum (cf. μυττίς) addit ἀλλὰ καὶ ἰχθῦς τις ὑπὸ τοῦ Ἱπποκράτους δηλοῦται. De reliquis significationibus cf. gl. μ 1755. 1724. 91. μυτιλλόν cod. Herodian. π. μ. λ. 21, 2 ante Lehrsium, em. Arcad. 55, 23. Cf. μίτυλλον· ἔσχατον νήπιον Λακεδαίμονες. 92. μεγάλα Mus. Vox Lydia videtur. 93. Prius adludit ad μύκητες; pro Ἴωνες malim Λάκωνες, quorum dialecto propria est permutatio literarum στ et ττ. 94. μυταχίξασα Thes. V c. 1319 C. sine caussa. Albertus conferebat glossas ἀμύξαι, ἔμυζεν, ἐπεμύξατο. In Thesauro frustra quaesiveris glossam a Cyr. Dresd. 39 servatam: μύξις· θρήνησις nisi μύξεις· θρηνήσεις legendum. 96. Ad μυταχίζειν refert Thes. l. c., male. Est enim rarissima quidem sed certis exemplis comprobata singularis paragoge ικαζειν pro
δ
αζειν. 97. μυττίδανος h. e. μυττί· ἄνος = μυττίδης· ἄνθρωπος ἀπόπληκτος Meineck. Com. IV p. 625 fr. inc. LXXXI. 98. μύτις Heinsius. Cf. Cobet. Mnem. VIII p. 36. 37. 99. Cf. 1755. Est latinum mutus. De altera significatione vide βύττος et Salmas. Exx. Plin. p. 219 b, G. Cave μύρτον corrigas. 2000. | ωμεν bis codex. Cf. schol. Ar. Vespp. 63. — [τ] ter Meinekius, quod rectum esse ostendit Callimacheum μυσωτόν.

μυχλός· σκολιός. ὀχευτής, λάγνης, μοιχός, ἀκρατής. Φωκεῖς δὲ καὶ ὄνους τοὺς ἐπὶ ὀχείαν πεμπομένους

2005. * μυσταγωγηθείς· διὰ μυστηρίων ἀναχθείς

* μύστης· ὁ εἰσηγητής

μυχμός· ἰδίωμα ἤχου

μυχοί· αἱ καταδύσεις, οἱ ἐνδότατοι καὶ ἀπόκρυφοι τόποι. λιμένες. κοιλότητες. ἔσχατα. καὶ τὰ ποιήματα. ἢ τὰ ἐσώτερα μέρη

μυχοῖσιν· ἐνδοτάτοις. ἀποκρύφοις

10. μύω· καμμύω

μυωξία· ὑβριστικὸς λόγος. εἰσὶ δὲ καί τινα εἴδη, ὡς σῦκα βιβρωσκόμενα, μυ[ω]ξάρια

μυωπάζων· ὀφθαλμιῶν

μυώπη· ῥάμνος

μυωπίαι· τρῶγλαι

15. μυωπιζόμενος· ἄκροις τοῖς ὀφθαλμοῖς προσέχων

μυωτός· εἶδός τι χιτῶνος

μύωψ· μυῖά τις, ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς καὶ πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα· οἶστρος μόνον βοῦν

μῶά· ᾠδή ποιά

* μετεῖς· καλεῖς. βούλει

20. Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος· ὅλων ἐθνῶν τὸ σύστημα διὰ τῆς τοῦ Μωὰβ προσηγορία(ς) αἰνίττεται. θυσία ἀληθινή, τῷ πυρὶ τοῦ θείου πνεύματος θερμαινομένη

[μῶδα· ἄλφιτα σίτου]

μῶδιξ· φλόξ. φλυκτίς

μωδεῖ· λαλεῖ. ᾄδει

* μόδιον· εἶδός τι σπυρίδος

25. [μωδύει· θάλπει. μωραίνει. ἐκλύει]

[μῶδυξ· ἀπαίδευτος]

μωκᾶται· χλευάζει

μωκός· μωρός. χλευαστής, σκώπτης

μωκωμένης· χλευαζομένης. καὶ τὰ ὅμοια

30. μῶλαξ· εἶδος οἴνου. οἱ δὲ τὸ ἐν τοῖς ὁρκίοις σπενδόμενον, ἀπὸ τοῦ μώλου, ὥς τινες· Λυδοὶ τὸν οἶνον

μ.λει· μάχεται. καὶ ἀντιμωλία δίκη, εἰς ἣν οἱ ἀντίδικοι παραγίνονται

μωλήσεται· μαχήσεται. πικρανθήσεται

SCR. 7. ω 416. 9. Pind. Pyth. VI 49. 12. II Petr. I 9. 17. Aesch. Suppl. 307. 18. Ar. Lys. 1251. 1299. 20. Psalm. LIX 8. 23. Siracid. XXXIII 6.

ADNOT. 4. Cf. 1832. 1858. — *λάγνος* Mus. qui verba codicis *ὁ νοῦς τοῦ πεμπομένου* egregie correxit. Cf. *μύκλος* et *ἐννεάμυκλος ὄνος*. 6. *μύστις* cod., em. Mus.; *εἰσηγητὴν* Aldus. 8. *οἰκήματα ἢ* Th. Sellius Obss. c. 6. p. 38 *πύματα ἢ* Voss. 11. *μυοξία* Aldus; *βεβρωσκόμενα* cod., em. Mus. *ὑβριστικὸς*] Phot. 283, 25 Cyr. lex. MSS. *μυωξάρια*] cum *μυξάρια* quod est bellarii genus (Thes. V c. 1271 AB) confundi viderunt Iunius et Salmas. ad Solin. 931 b. 16. Poll. VII 60 Phot., *vestis soriculata* Plinii. Aliud est *σίμωρ* quo de Boetticher Aric. p. 27. 18. *μωά* cod., em. Ahrens Dial. II p. 78. Cf. EM. 391, 20. 20. *τὸ τοῦ — προσηγορία* cod., em. Mus. 21. Est latinum *mola*. 22. *φλοκτίς* cod., em. Mus.; *φλὸξ* cod., em. Taylor Lect. Lysiac. p. 701 A coll. *σμῶδιξ*. 23. Coni. *μ(ου)ῳδεῖ*. *μωίδδει* vel *μῳδδει* coni. Valcken. epist. ad M. Roev. p. LXXVIII et Ahrens Dial. II p. 78. 96. 24. Videtur latinum *modium*. (Cato). 25. 26. Corrupte pro *μωλύει* (— *μαραίνει*?) et *μῶλυξ*. 27. *ωωκᾶται* cod., em. Mus. 28. *μῶκος* cod., em. Linden. Select. Medic. Diss. X ad Actt. II 13 § 269 p. 355, coll. EM. (C. 63). 29. *μωκομένης* cod., em. Mus. 30. *ἀπὸ Τμώλου* Iablonski coll. Vitruv. VIII 3 Plin. HN. XIV 7. — Boetticher Aric. p. 47. 31. *μ.λει — ἀντιμώδια* cod., *μωλεῖ — ἀντιμώλια* Mus.

Μωλύχιον· ἔνθα Λυκοῦργος τὸν Κορυνήτην ἀνεῖλε τόπος
μῶλον Ἄρηος· πόλεμος, θόρυβος, μάχη
2035. μῶλος· ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης. πόλεμος
μῶλυ· φυτοῦ εἶδος ἀλεξιφάρμακον, ἢ βοτάνης. ἀντιπάθιον. οἱ δὲ τὸν λόγον, δι' οὗ τὰ πάντα μωλύνεται, ὅ ἐστι προσγίνεται
[μωτάπει· ἰάσεται]
μώλυγερ· τὰ ἄνοζα ξύλα
μωλύεται· γηράσκει
40. [μολύκνον· μεμολυσμένον]
μώλυκα· τὸν ἀπαίδευτον Ζακύνθιοι
μῶλυξ·
* μωλυτική· φοβερά
μωλυρόν· νωθρόν. βραδύ
45. μῶλυς· ὁ ἀμαθής. Σοφοκλῆς δὲ Φαίδρᾳ· μεμωλυσμένη· παρειμένη
μωλύτερον· ἀμβλύτερον
μώλωψ· ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματώδης τύπος. ἔναιμον ἄλγος θλασθέντος τοῦ σώματος ἐκ τῆς ἀντιτυπίας τοῦ πλήξαντος
μῶμαρ· μέμψις. ὄνειδος, αἶσχος
μωμᾶται· ψέγει, μέμφεται, σκώπτει
50. μώμεθα· ζητοῦμεν
μωμήματα· ψέγματα
μωμησαμένους· μεμψαμένους
μωμήσεται· ψέξει. μέμψεται
μωμήσονται· μέμψονται
55. μωμητά· ψε[γ]κτά. κατεγνωσμένα
μῶμος· ψόγος
μωμφαί· μέμψεις

SCR. 34. *Π* 245 Archiloch. fr. L Liebel. 36. *κ* 305. 37. Oseas VI 1 (cf. *μοτώσει.*) 45. fr. 626 p. 225 Nck. 47. Hyperid. Poll. III 79. 51. Siracid. XXXI 18. 52. Sapient. X 14. 53. Proverb. IX 7. 54. *Γ* 412 teste Apoll. lex. 55. Deuteron. XXXII 5; cf. *μημωτά*. 56. LXX.

ADNOT. 33. *Μωλίχιον* Is. Vossius propter ordinem. *Μνημονεύει καὶ Ὅμηρος τούτου τοῦ Λυκούργου.* (Il. *Η* 144) *καὶ ἄγεται Μώλεια ἑορτὴ παρὰ Ἀρκάσιν, ἐπειδὴ Λυκοῦργος λοχήσας κατὰ τὴν μάχην εἷλεν* (l. *ἀνεῖλεν*) *Ἐρευθαλίωνα. μῶλος δὲ ἡ μάχη* schol. Apoll. Rhod. *Α* 164 p. 313, 30 ed. Keil. *κορυνίτην ἀνεῖλε τόπως* cod., em. Mus. Cf. *Οἴτας* et *Περιφήτης*. 34. *μωλονάριος* cod., em. Valesius. 35. Apoll. lex. 114, 19. 36. Apoll. lex. 114, 23, unde *μωλύνεται* scripsi pro *μολύνεται: Κλεάνθης δὲ ὁ φιλόσοφος ἀλληγορικῶς φησι δηλοῦσθαι τὸν λόγον, δι' οὗ μωλύονται αἱ ὁρμαὶ καὶ τὰ πάθη.* Pro *προσγίνεται* coni. *πραΰνεται*. 37. + Mus., *μωτώσει* Pergerus. Sic etiam C. 11 e mendoso codice pro *μοτώσει* quod legitur Oseae VI 1. *Μωτόσει· ἰάσεται* Cyr. Alb. *μοτώσει· ἰάσθαι ὀθονίοις ἤ τι μότοις* (l. *ἤτοι μότοις*) Cyr. Marinus Schowii p. 554, 3. 38. Laconice pro *μώλυγες*. — *ἄνωζα* cod., *ἄνοζα* Mus., *ἄνοζα ξύλα* quid sit ex Theophrasto docet HSt. Lob. Parall. 126. 40. Cf. *μόδυχνον* et *μόλυχνον*. *μῶλος· ὁ μολυσμός* C. 63 quod om. Thes. V c. 1330 A. Coni. *μωλύχνων· μεμολυσμένων*. 41. Supra male *μῶδυξ*. 42. 43. *μώλυξ· μωλυτική. φοβερά* cod., divisit Albertus, ut prius explicatione careret. 43. *μορμολυκτική* LDindorf. Thes. c. 1331 B. 44. *νοθρόν* cod., em. Mus.; *βαρύ* cod., em. Sorber probante Alberto, qui conf. Nic. Ther. 32 c. schol. et Hes. v. *μολυρόν* et *μωρόν*. 45. Cf. *μῶδυξ* et *μώλυκα*; nec non *μωδύει* et *μόττυες*. — An huc pertinet C. 63: *μῶλος· ὁ μολυσμός* sic correctus: *μῶλυς· ὁ μεμωλυσμένος*? 46. Phot. 283, 25 EM. Bekk. I 280, 14. 48. Sic *stultum* appellari apud Siculos testes sunt Festus et Isidori glossae respicientes Plauti p. 686 b 1 ed. Taubm. Ahrens Dial. II p. 389. ‚Schol. Lycoph. 1134 Choerob. EM. 491, 35 [Aristarchus Is. Vossii, Suid. et Eustath. 154, 45]' Lob. Parall. p. 206, qui cum Schleussnerum secutus in EM. pro *ὁ μέγας* legit *μῶμος* fallitur. Intellegendus est *βάκηλος* h. e. *ὁ μέγας μὲν μωρὸς δέ.* 49. *μωμαῖτε* cod., em. Is. Voss. Et sic Suid. Cyr. 63 ed. Hagen. 50. Ahrens II p. 349. 53. *μέμφεται* cod., em. Mus. 55. [*γ*] Mus. 57. Cf. *ἀμόωμφος; μομφαί* HSt.

μῶν· μὴ (οὐν). οὐ δή. ἆρα
μῶν ἐστί· ἆρ' ἐστί
2060. μωνιή· ὀλιγωρία
μωνιόν· μάταιον, ἀχρεῖον
μῶνυξ· ὁ μίαν ὁπλὴν ἔχων, μονώνυχος
μώνυχα· ἁπλῆν καὶ (μὴ) διεστῶσαν
[μῶρα· συκάμινα]
65. μωραίνει· ἀφραίνει, παρακόπτει, μαίνεται
μωρίαι· ἁμαρτίαι
μωρίαι· ἵπποι καὶ βοῦς ὑπὸ Ἀρκάδων
Μωριεῖς· οἱ τῶν Ἰνδῶν βασιλεῖς
μώριον· πόα τις, ᾗ πρὸς φίλτρα χρῶνται
70. μωρός· ἄφρων, μάταιος
μωρόν· ὀξύ. μάταιον. ἀμβλύ. βαρύ. δεινόν. νωθρόν. ὑλακτικόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πεπονηκὸς περί τι. καὶ ἠλίθιον
μώρτα· σῖτος
μωρωσύς· ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγώς
μῶσο· ζήτει
75. μῶται· ζητεῖ. τεχνάζεται
μωύς· ἡ γῆ. Λυδ[ι]οί
μῶῦ· τὸ ὕδωρ
μώχεται· φθονεῖ
μώψ· ὁ μὴ ὀξυδορκῶν, καθαροὺς δὲ ἔχων τοὺς ὀφθαλμούς

N.

1. Ναάσατο· κατῴκησεν
νάβλα· εἶδος ὀργάνου μουσικοῦ. ἢ ψαλτήριον. ἢ κιθάρα
νάβλας· κιθαριστής, εἴδους ὀργάνου μουσικοῦ δυσηχοῦ(ς). καὶ ὁ ἐνερίων. καὶ ναῦλον τὸ αὐτὸ ὄργανον

SCR. 59. Aristoph. Lys. 326. 62. Aristot. HA. IV 2. 63. ib. II 1. 65. Eur. fr. 284, 22. 68. Euphorion. fr. CLXVII p. 161 M. 74. Epicharmus fr. 121. 75. Idem ap. Helladium Phot. Bibl. p. 1582.
N. 2. Soph. fr. 760. 3. Philemo l. c.

ADNOT. 58. (οὖν) Meinek. Philol. XII p. 616. 59. μωνιστή, ἀρετή cod. Mus., em. Suid. Phot. 284, 5 Cyrilli. 61. Lob. Proll. p. 135. Finxit poeta Alexandrinus propter ἀνεμώνια μεταμώνια. 63. (μή) e Phot. 284, 6 accessit. 64. μόρα Mus. Cf. Niclas ad Geopon. V 44, 5. 65. Cf. μαυραίνει. 68. Cf. μορσική et Steph. Byz. s. v. Th. Benfey in *Gött. Anz.* 1839. n. 98. 99 p. 975. 69. Est mandragorae tertium genus. Dioscor. IV 46. 71. Κύπριοι τὸ ὀξὺ EM. s. v. ὑλακόμωροι, vid. Gesen. Monum. p. 393. Idem voluit C. 39 cum dicit μῶ. τὸ ὄξος. — βραδύ? cf. μωλυρόν. 72. Hoc neque ad μορτάν neque ad μώδα pertinet, quae Alb. apposuit, sed natum est e βρωτά, aeolice. 73. Latinum *morosus* videtur etiam Salmasio. Videtur potius explicatio ad elapsum μωρῶς vel μωρός, quorum prius est ap. Xen. Anab. VII 6, 21, pertinuisse, glossa μώρωσις caruisse expositione sua. 74. μωσοῖ· ζητεῖ cod., em. Meinek. Anall. Alex. p. 134: μώεο· ζήτει ne quis ex Epicharmo reponat, cautum est observatione Ahrentis Dial. II p. 349 Lob. rhem. p. 26 Thes. LGr. V c. 629 C. 75. Ahrens l. l. 76. Boetticher Aric. p. 46. Cf. μουστῆν. 77. Μῶς· τὸ ὕδωρ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Μῶῦ Zonar. c. 1382 Suid. Phavor. Clem. Alex. Strom. I p. 343 Ioseph. Arch. II 9, 6. Philo Mos. vol. II p. 83, 21. Gesen. Mon. 393. 78. σμύχεται? Eustath. 781, 35 Lobeck. rhem. p. 68. 79. Sic Cyrill. Alberti ad verbum, μύωψ HSt. recte. Vide νώψ et κνώψ (Suid.). Lob. Parall. p. 118.

N. 1. Infra νάσσατο· κατῴκησεν. In transcursu addo Cyrillum Vindob. 212 porrigere gl. νάαρχος. 2. ὄργανον μουσικὸν ἢ κιθάρα — λέγεται δὲ καὶ τὸ ψαλτήριον ἑβραϊστὶ ναῦλα Cyr. Vind. 212, quae adde Ducang. append. Gl. p. 139. 3. ναβλάς cod., emendavi ope Philem. fr. IV p. 14. Post κιθαριστής, quo intellectu Euphorio Ath. IV p. 182 E ναβλιστής (fr. XXXII p. 67) Manetho IV 185 vel ναβλιστοκτυπής (al. ναβλειοκτυπής) dicere maluit, excidisse videntur verba ἀπὸ νάβλας. Statim δυσήχου et ναῦλον (νάβλον Mus.) codex. ὁ ἐνερίων] Εὐφορίων coni. Martin. Non liquet.

νάει· ῥέει, στάζει
να[ε]ιδαμῶς· ἐναντίον τῷ οὐδαμῶς
[ναηλεῖς· πρόσφατοι, Θεσσαλοί]
νάεῤῥα· δέσποινα
ναέται· οἰκήτορες. καὶ ναετῆρες
ναέτωρ· ῥέων, πολύῤῥους
[Ναζιρέους· ὁ θεῷ κεχαρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος, βαπτιστής, ἱερεύς]
ναθμούς· τὰς χοιράδας. τάσσεται καὶ ἐπὶ τῶν στημόνων
νάθραξ· νάρθηξ
* ναιθροί· νεβροί, οἱ νέοι ἔλαφοι
* νεδάλλειν· νηστεύειν
* ναὶ δή· ὄντως δή, ἀληθῶς δή
Ναιάδες ἢ Ναΐδες· νύμφαι ὕδατι. αἱ πηγαί
* ναίειν· οἰκεῖν. [ῥέειν]
[ναίεσθαι· πορεύεσθαι]
Ναΐδες· Νηΐδες. Ζεφυρίδες. νύμφαι· ἀπὸ τῶν ναμάτων
ναιήσαντο· ᾤκησαν
[ναίειν τῶν β']
* ναὶ μήν· ὄντως δή
ναικισσορεύοντας· ἐπίτηδες διασύροντας, καὶ ἐξευτελίζοντας. τινὲς δέ φασι ναικισσήρεις λέγεσθαι ἐπὶ τοῦ ἐμφαίνοντος ὁμολογεῖν καὶ μὴ ὁμολογοῦντος. τῶν κατεψευσμένων ἡ λέξις
[ναβαῦ· ἐγκαθισμός]
ναὶ μά· ἀντὶ τοῦ μή. νή
[ναίμας· ὁμολόγησις· δηλοῖ δὲ νή]
ναὶ μήν· ναί. Φρύγες
[ναίμοιτο· καρποῖτο]

SCR. 4. ς 292. 5. ‚*Fictum videtur a comico quopiam*' Thes. V col. 1346. 8. Ephipp. I 1 vol. III p. 323. 15. *Α* 286. 17. Σ 87. 20. Cf. ADN. 22. Pherecr. fr. inc. XLVI p. 352 Hermipp. fr. inc. XVIII p. 417. 23. Esai. XV 2. 24. *Α* 234.

ADNOT. 5. *τὸ* cod., em. HSt. 6. *ναελεῖς* vel potius *νεαλεῖς*, ut infra recte legitur, HSt. 7. Infra *ναίτειρα· οἰκοδέσποινα*. Cf. Zenob. V 24 p. 125 Lob. Parall. p. 211 Proll. p. 263 Rhem. p. 7, 10. Vocabulum Aeolicum videtur, ex *ἐνναέτεῤῥα* corruptum. Pearso Adv. II p. 508 huc retrahit *Θεσσαλοί*. 8. *ναστῆρας· οἰκήτορας* Cyr. 212 Zonar. c. 1384, quod *ναετῆρας* scribendum videtur coll. Anth. Pal. IX 465, 3. 9. Infra *ναττορέον· πολύῤῥουν*. Cf. Lob. rhem. p. 7. 10. *Ναζιρέος* Mus. *Ναζιραῖος* Cyr. 11 Barocc., alii *Ναζωραῖος*. 11. *νάθμους* codex. Cum *χοιράδας* denotat, i. e. quod *νασμούς*; cum *στήμονας*, est a *νήθω*. 12. *νάρθαξ* Doricum dicit Theognost. p. 40, 18. Vide Lob. Path. p. 506. Comparari possunt *θίδραξ* et *σκύθραξ*. 13. Aut *νάθροι* reponendum est, quod Vossio placuit, aut cum Alberto statuendum, *ναιΘροι* confusioni literarum Θ et β originem debere. Ac fortasse alicubi corruptum *ναιβροί* legerat pro *νεβροί*. 14. *ναιδάλλειν* Salmasius; supra *μα[γ]δάλλειν· ἐσθίειν* habuimus. 16. *ἢ να·̃ δες — ὕδατιαἱπηγαί* cod., *ἢ ναΐδες — ὑδατιαῖαι πηγαί* Mus.; legebatur *ναεῖδες*, ut in Phot. 285, 9 *ναεῖδες* ante Porsonem. Statim *ὑδατῖται. πηγαί* coni. Schow. p. 555, 7; fortasse *παρ' ὕδατι διατρίβουσαι*. 17. *ῥέειν*, quod Iacobs. ad Anth. Pal. p. 344 induxit, non agnoscit C. 212. Cf. tamen schol. Apoll. Rhod. *Α* 1143 p. 372 HKeil: *τὸ δὲ ναῖεν οὐκ εὖ. ἔδει γὰρ χωρὶς τοῦ ι̅ νάεν, ἵν' ᾖ· ἐῤῥει, ὡς παρ' Ὁμήρῳ (ι 222) κτλ.* 18. Sic etiam C. 212, 63. *νέεσθαι* infra gl. ν 200 et Salmasius. 20. *ναιήσαντο* (legebatur *νηήσαντο*) Dion. Perieg. 349. Cf. Ruhnk. ep. crit. p. 262. 20b. Om. Mus. 22. Formatum est ut *μεσηρεύειν*. *ναικισήρεις* (acc. om. cod.) *καὶ παρὰ Φερεκράτῃ καὶ Ἑρμίππῳ· τοὐναντίον δὲ σημαίνει τῷ* (*τὸ* in *τῷ* statim mutatum in cod.) *ἀληθεύειν* Phot. 285, 15. *ναίχι ἐρεῖς* coni. Valcken. Callim. eleg. p. 21. 23. *Ναβᾶν* cod., *Ναβάν* Mus., *Ναβαῦ* Heinsius, sed alios codices *Ναβάν* agnovisse citra dubium est Wesselingo Probab. p. 289. 25. *ἄρνησιν* delebat Mus. ‚Glossa nil nisi iterat proximam (24)' Thes. V c. 1348 D. 26. Excidisse videtur glossa, ad quam *Φρύγες* pertinet. 27. *νέμοιτο* Mus.

ναινεύρη· νὴ τὸν Ἄρη. Ἀττικοὶ δὲ ποδοκάκη
νάϊοι· ναυτικοί
30. ναῖον· ᾤκουν. [ἔῤῥεον]
ναίοντα· οἰκοῦντα
ναιός· οἶκος. ναός. καὶ νεώς
ναίουσιν· οἰκοῦσιν
ναὶ πρὸς θεόν· ναὶ ἐν θεῷ
35. να[ι]ρᾶς· ῥευστικῆς
* νέρας· νέος
ναισιλία· ἡ ἀποπληξία. καὶ ἡ ἐμβροντησία. τινὲς δὲ ναισήματα
ναὶ τάν· οὕτως οἱ ἀρχαῖοι, θεῶν ὀνόματα μὴ προστιθέντες
ναίτειρα· οἰκοδέσποινα
39b. ναίχι· ναί. Ἀττικῶς
40. ναίων· οἰκῶν
νάκεσι· δέρμασι προβάτων. τάπησι. κωδίοις. καὶ νάκη ὁμοίως
νάκολον· τὸ ἀκάθαρτον
νάκος· κώδιον. αἴγειον δέρμα μετὰ τριχῶν
νακοτίλται· οἱ κείροντες τὰ πρόβατα
45. νακτά· τοὺς πίλους. καὶ τὰ ἐμπίλια
[νάκυρον.] νακύ(δ)ριον· δέρμα
νάματα· ὕδατα. χεύματα. ῥεῦμα, πηγή
νάματα· προβολαί
ναμέρ(τ)εια· ἀλήθεια
50. ναμερτέα· ἀληθῆ
νάνναζον· παιζόμενον
νάνναν· τὸν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν· οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν

SCR. 29. Tragici. 30. *Β* 511 [ι 222]. 32. *Π* 235. 35. Aeschyl. fr. 338 p. 82. 39. Soph. OT 684. 40. υ 811. 41. ξ 530. 43. Theocr. V 2. 49. Soph. Trach. 173, quo respicit etiam Phot. 286, 7.

ADNOT. 28. *ναιν εὕρη* Mus. *ναὶ νεύρη* Aldus. Non liquet; sed haud scio an *Φρύγες* huc revocandum sit. Ad alteram significationem alludit *νεῦρον*, ut Latini *nervum* (*νερβόν· τιμωρητικὸν ξύλον ὃ καλεῖται κοῦσπος* C. 212) dicunt compedes. 29. *ναοί* cod., em. Florens. 30. *νᾶον· Ἀρίσταρχος ναῖον* Harlei. schol. Hom. ι 222. *ναῖον· ᾤκουν*... *φησὶ δὲ ἄμετρον· ναῖον δ' ὤρῳ* (l. *ὀρῷ*) *ἄγγεα πάντα, ἀντὶ τοῦ νεανικῶς* (l. *νέον ἰακῶς*) Apoll. lex. 114, 29 *ναῖον δὲ ῥεῖ· καὶ γὰρ τὸ ὕδωρ νᾶμα λέγει* schol. Hamburg. p. 24 ed. Preller. 32. *Κλεινίας δέ φησι καὶ τὸν ναὸν ποτε οὕτως εἰρῆσθαι ναιόν διὰ τὸ ἐνναίειν αὐτῷ τοὺς θεούς, ὅ ἐστιν οἰκεῖν* schol. Apoll. Rhod. II 1085 p. 442 HKeil. Fugerunt haec Thes. V c. 1349 A. 34. *θεῶν* Mus. 35. *ναιρᾶς· νευριστικῆς* cod., *ναρᾶς τε Δίρκης· ῥευστικῆς. Αἰσχύλος* Phot. 286, 8 unde corrigendam esse Hesychii glossam viderunt Thes. edd. V c. 1366 D et Lob. Proll p. 259. 36 Hoc quomodo locum tueri possit non video, licet Lobeckium Phrynich. p. 42 (Thes. V c. 1497 D) patronum nactum sit. *νέαξ* Mein., Albertus *νεαρός*. 37. Possis *νοσηλεία*, quod Schwenckio etiam in mentem venit (Mus. Rhen. 1855 p. 307), et *νοσήματα* vel *νόσημά τι*. Verum tamen cum infra Callimacheum *νενίηλος* per *ἀπόπληκτος* interpretatus sit, vide num *νενιηλεία* verum fuerit. 38. *ναιτ' ἂν* cod., em. Mus. 39. *Domnaedia* vertit Lob. rhem. p. 7, qui *ναέτειρα* quidem malle se significat, posse tamen etiam editum retineri statuit. Cf. *νάεῤῥα*. 42. Lob. Proll. p. 131. Nacolum Dascyli filium novit Steph. Byz. 468, 1, quod nihil lucis affert Hesychio. 44. Poll. VII 28 Phot. 286, 3 C. 212 Eustath. Od. p. 1771, 48. 45. Lobeck. rhem. p. 302. 46. Neutrum probum videbatur Nauckio in progr. Berol. p. 53 scite *νακύδριον* emendanti. Cf. Lobeck. Proll. p. 274. 47. Duo sunt articuli: *νᾶμα· ῥεῦμα· πηγή* et *νάματα κτλ.* Cf. 67. Ineptit Schwenck. Mus. Rhen. 1855 p. 308. 49. (τ) Mus. 51. *ναννάζον· παῖζον* coni. Meineke. 52. Cf. *νάννη* et *νέννος* a Nauck. Ar. Byz. p. 141 correctum et de *νίννη* Boeckh. C. I. II p. 991. n. 1994 g.

νανvάριον· οὕτω καλούμενον εἶδός τι ἀσώτων. ἄμεινον δὲ τὸν τρυφερὸν καὶ καλὸν ἀκούειν

ναννaρίς· κίναιδος

55. νανεῖ· ἵπταται

νάννη· μητρὸς ἀδελφή

νανῆσαι· ἵπτασθαι

νάνιον· ἀμ(ν)ίον. σφάγιον

* νάνας· τὰς ῥυτάς. ἀπὸ τοῦ νάειν

60. νανοκάκα· διὰ ῥινῶν λαλοῦσα

νᾶνος· ἐπὶ τῶν μικρῶν. ὡς νᾶνον καὶ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα· οἱ γοῦν νᾶνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα

νάξαι· σάξαι. βῦσ[σ]αι

νάξει· ἐρίσει. λιθάσει

Ναξία λίθος· ἡ ἀκόνη· ἀπὸ Νάξου πόλεως

65. Νάξος· ἱερὰ Διονύσου

ναοκόρος·

* νᾶμα· ῥεῦμα, πηγαῖον ὕδωρ, ἢ ξύλινος ὀχετός

ναός· οἶκος, ἔνθα θεὸς προσκυνεῖται

νάουσι· ῥέουσιν

70. * ναρεῖ· τηρεῖ

* νάπαι· οἱ φαραγγώδεις τόποι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοῖλοι ἢ ὀρεινοὶ τόποι, καὶ ἀναπεπταμένοι

νάπα· σύμφυτος τόπος

Νάπας· ἡ κρήνη ἐπὶ τῶν ὀρῶν τῆς Περσίδος ἱστορεῖται, ἡ φέρουσα τὰ ἄφοδα

* νάπυϊ· σινάπεϊ, σινήπυι

75. νάπη· ὕλη. ἢ κοίλη, καὶ ὀρεινὸς τόπος

νάποινος· μάταιος

νάπος· γυναικὸς αἰδοῖον

SCR. 61. Lycoph. 1244 Aristot. HA. V 24 de part. an. IV 10. Cf. Neoclides et Theophr. Phot. 286, 9. 10. 62. In Nic. Ther. 952, ubi Bentl. μάξαι restituit ex R, reliqui libri νάξαι offerunt. (64. Pind. Isth. VI (V) 107). 69. Φ 197. 71. Θ 554. 75. Soph. OT. 1398.

ADNOT. 53. ναναρισταί· γένος τι ἄσωτον Phot. 286, 13; mox ναννaρίς· κίναιδος. Posset igitur Ναννάριον, quod muliebre nomen est ex Menandro Ath. XIII 587 D notum, cum ναναρισταί confusum videri, nisi in maribus quoque teste Prisciano XII 550 (944 P.) invenirentur nomina neutrius generis ut *hoc Basion*, *hoc Heliconion*, quibus exemplis Lobeck. Proll. 515 addit *Paegnion* Plaut. Capt. V 3, 7. Ἐρώτιον· ἐρώμενος Ταραντῖνοι Hes. et hoc ipsum de quo agimus Ναννάριον. Pro καλὸν Nauck. Ar. Byz. p. 185 suasit ἔκλυτον. 54. Offendit accentus in ultima. Recte igitur Meinekius ναννaριστής emendasse videtur. 55. 57. νavvεῖ et ναννῆσαι HSt. 56. Cf. v. 52. 58. „*Series si sanum esset posceret duplex* ν̄.“ Thes. αἴμνιον Albertus δάμνιον Pearso coniciebant. Neque aliud videtur quam ipsum ἀμνίον vitiose scriptum. — ἄμιον cod., ἀμνίον Mus., ἄμνιον male Schrewel. 59. νανάς Lob. Proll. p. 184. Fortasse a ναράς (*nares*) non diversum est. 60. Schwenck Philol. III 309 νανολάλη coniecit, cui favet νευρολάλος ap. Tull. Anth. Pal. IX 410, 3. 61. νάνος — νάνον — νάνοι cod., cf. Arcad. 63, 13. 62. βῦσαι refero ad fr. CXVII p. 138 Euphorionis, ubi Salmasius ad Solin. p. 183 et Kusterus ad Suid. III p. 586 βῦσαι restituerunt pro θῦσαι. 63. Malim cum Guyeto et Toupio ἐρείσει, nisi praestet βρίσει. 64. LRoss *griech. Inselreisen* I p. 41. — Ναξιάλιλος cod., em. HSt. 66. Cf. νεοκόρος et νεωκόρος. Forma Ionica usus est Philippus Anth. Pal. IX 22, 2. 66. 67. Th. Bergk. in Iahn. annal. 1859, fasc. III. 70. Imo νάει· ῥεῖ, περιρρεῖ. Cf. tamen ναρεῖν· κρύπτειν et ναρούς· φύλακας (τηρόν· φύλακα schol. Aeschyl. Suppl.) 71. Schol. Π 300. Apoll. lex. 114, 32. 72. Dorice pro νάπη. 73. κρήτη editiones, κρήνη Phavorinus. τὰ ἄφοδα] τὸ νάφθα Palmerius. 74. ναπ. σίναπιϊσίνιπι cod., νάπυϊ· σινίπιϊ, σινίπι Mus. Vide Lob. Path. El. p. 149. 75. Supra ἀνάποινος· ἀλύτρωτος μάταιος. ἀνάπυνος· ἄνευ λύτρων. Κυρηναῖοι δὲ ματαίως. 77. Comparari potest νέμος· τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

νᾶπυ [ἢ μάπυ]· τὸ σίνηπι
νάρειν· κύειν. κρύπτειν. ζητεῖν. κυϊσκεσθαι. ἀμέλγεσθαι
80. νάρη· ἡ ἄφρων, καὶ μωρά
ναρθακιῶντες· νάρθηξι πλήσσοντες
ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς π[λ]ηγήν· τὴν ἐν νάρθηκι θησαυρισθεῖσαν· παρόσον τῷ νάρθηκι ἐχρῶντο πρὸς τὰς ἐκζωπυρήσεις τοῦ πυρός, ὅθεν καὶ τῷ Διονύσῳ ᾠκείωσαν αὐτόν, διά τε τὰς ἐν ταῖς θοίναις τῶν δένδρων ἀφάς, καὶ διότι θερμός ἐστι φύσει ὁ οἶνος, ἢ πυρώδης

οἶνός τοι πυρὶ ἶσον ἔχει μένος

Ἐρατοσθένης
νάρθηξ· εἶδος φυτοῦ καλαμοειδοῦς ἐλαφροῦ
* νάρθηξ· στοά.[νάρης. ἡ ἥβη
85. νάρκη· μυρμηκίασις. ὀκνηρία
ναρκίον· ἀσκόν
νάρναξ· κιβωτός
*ναρκῶσαι· εἰς νάρκην ἀγαγεῖν
ναρόν· [σάρον, κόρημα.] πλησμονήν. ὑγρόν
90. ναρούς· τοὺς φύλακας
* νάπη· ὑλώδης, σύμφυτος τόπος. καὶ κοῖλος καὶ ὑδατώδης καὶ ὀρεινὸς τόπος
* ναρκώσης· ἐκλύτου, ἐκλυομένης
νάρφη· σκευαστὸς ἄρτος, ὁ καὶ μασιτρίς
νάρα· συνίημι
95. νᾶσαι· προβαλεῖν

ἐπηετανὸν γάλα νᾶσαι

ἢ ῥεῖν
νάσθαι· σκευάσαι. οἰκῆσαι. κτίσαι
νάσθη· ᾠκίσθη

πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη

νασμούς· τὰς ἀποῤῥοίας· οἱ δὲ πληρώσεις. ῥεύσεις
νασμώδης· γῆ δίϋγρος, παρὰ γεωργοῖς

SCR. 78. Arist. Eqq. 631. 82. Aesch. Prom. 109. 84. ADN. 95. δ 89. 96. Ξ 119.

ADNOT. 78. Cf. C. Wachsmuth de Cratete p. 65, 20 fr. 6. 79. Cf. ἀναιρεῖν et ἀναρεῖν, nec non ἐναρεῖν et ἰνάρει. Lob. rhem. p. 132. 80. νεαρή Schwenck. Philol. III p. 266. 81. πλήσσονται codex; πλήξοντες? 82. [λ] Sopingus, apposito Aeschyli loco, quem scholiasta similiter interpretans recte ᾠκείωσαν pro οἰκείωσαν scripsit. θύναις — ἴσιν cod., θοίναις — ἶσον Mus.; praeterea δᾴδων ἀφὰς pro δένδρων ἀφὰς sine caussa suasit Casaub. ad Ath. p. 80. In versu Eratosthenis τοι pro τῷ (cod.) ope Stob. Flor. XVIII 3 et Ath. II p. 36 F dudum restituit Florens, οἶνός θ' ὅς male Clemens Alex. Paedag. II 2 vol. I p. 203 ed. Klotz. Cf. Osann de Eratosth. Erigone p. 16 Bergk. anal. Alex. spec. II p. 14. ἢ πυρώδης cod., καὶ πυρώδης Osannus. 84. στοανάρης cod., em. Salmas. in Solin. p. 855 C alii. Erat enim narthex ecclesiae vestibulum sive πρόδομος (Eudem. ap. Ducang. app. Gloss. p. 139). Reliqua gl. pars obscura fortasse ad Aristoph. fr. 1 vol. II p. 1137 νεαρᾶς ἥβης referenda est. Thesaurus Add. ad vol. V fallitur. (ναν)ναρίς· ἡ ἥβη (*pudendum*) coll. ναννταριστής Meinekius suasit. 85. αἱμωδίασις addit C. 212. 86. νακίον (a νάκος) Guyetus, λαρκίον Thes. V c. 1364 C. 87. Pro λάρναξ ut νεῖκλον· τὸ λίκνον. 89. Recte ναρὸν explicat ὑγρόν; σάρον et κόρημα ad μυδριον referenda. ‚πλησμονήν *qui addidit imperite* κόρημα *ad* κορέννυμι *revocavit*.' AM. 90. ναωρούς· τοὺς (ναο)φύλακας Lobeck. rhem. p. 132, similiter Schwenck. Philol. III p. 266; ἤρανος· φύλαξ conferri iubebat Albertus. 92. Sic C. 212, Musurus, ναρκώσος codex. 93. μασητρίς Salmasius alii. 94. νάρω serie flagitante Guyetus. *Gnarus* et *gnario* comparat Lobeck. rhem. p. 132. 95. ἐπιετανόν codex, em. Mus. Varia lectio est ad Odyss. δ 89 ubi θῆσθαι legitur. 96. Imo νάσασθαι vel νασθῆναι. 97. ἄεμος cod., ἐμὸς Mus., δ' ἐμός Albertus. 98. ῥήσεις cod., em. Mus. Cf. ναθμούς. — νασμός· ὁ ὄμβρος margo C. 212.

νασμῶν· ῥευμάτων
νάσσα· ᾤκισα. ὠμάλισα
νάσσατο· κατῴκησεν. ἔθλιψεν
νάσσει· ὁμαλίζει. θλίβει
ναστά· ῥαστά. Ῥόδιοι. καὶ Ἀττικοὶ ἄρτους καὶ ἱερὰ πέμματα
Νάστης· οἰκιστής. καὶ κύριον ὄνομα
ναστόν· μεστόν. πυκνόν. πλήρη. μὴ ἔχον ὑπόκουφόν τι
ναστός· συνεχής, ὁδοιπόρος. ὁλοσφύρητος. μὴ ἔχων ὑπόκουφά τινα. ἢ ἄρτος μέγας ὁ ζυμίτης. Ἀττικοὶ δὲ ἄρτον εἰς θυσίαν πλακουντώδη
νατῆρες· ὑπηρέται. ἢ κεραμίδες
ναττορέον· πολύῤῥουν
ναυαγός· ὁ ἐν θαλάττῃ ἀπο(λ)λύμενος
ναύαρχος· ὁ τῶν νηῶν ἄρχων
Ναυαλεῖ.· ὁ Ἐνυάλιος
Ναυ(β)άτης· νεὼς ἐπιβάτης. καὶ ὄνομα κύριον
ναύει· ῥέει, βλύζει
ναύειν· ἱκετεύειν. παρὰ τὸ ἐπὶ τὴν ἑστίαν καταφεύγειν τοὺς ἱκέτας.
(*) ναυσθλώσουσιν· ἀποκομίσουσι
ναύκλαροι· δήμαρχοι. ὑπηρέται. [ναύκληροι δὲ ἐρέται.] τινὲς δὲ ἀφ' ἑκάστης φυλῆς δώδεκα, οἵτινες ἀφ' ἑκάστης χώρας τὰς εἰσφορὰς ἐξέλεγον. ὕστερον δὲ δήμαρχοι ἐκλήθησαν
ναύκληρον πλάτην· ναυτικήν. Ναυπλίῳ πυρκαεῖ
ναύκληρος· ὁ συνοικίας προεστώς. [ἢ μεμισθωμένην ὅλην] καὶ ἀπὸ μισθῶν κατὰ μέρος καλούμενος σταθμοῦχος. καὶ ὁ δεσπότης τοῦ πλοίου
ναυκληροῦμεν· ναυτιλλόμεθα
ναυκληρώσιμοι στέγαι· τὰ πανδοκεῖα· ἐπεὶ ἔνιοι ἐμπορεῖα λέγουσιν· ὡς καὶ Στησίχορος ἐμπορικὸν οἶκόν φησιν
Ναυκρατίτης στέφανος· ἀπὸ τῆς Αἰγυπτίας Ναυκράτεως, ὁ βύβλινος, ἢ ὁ ἐκ φιλύρας, ἢ ὁ σαμψύχινος

SCR. 100. Eur. Hippol. 225. 1. δ 174. 2. Hesiod. Opp. 637. 5. *B* 867, ubi *Ναύστης* deteriorum librorum lectionem memorat Eustath. p. 870 sq. (At *Νάστας* Iamblich V. Pyth. extr.). 6. Hippocr. p. 273, 34. 7. Ar. Plut. 1142. 9. Ad Soph. fr. 249 p. 150 refert Meinekius et *νάτωρ· ῥέων πολύρρους* corrigit. 10. 11. Euphor. fr. CXI. 13. Aesch. Pers. 375. Xen. Hell. III 2, 6. 15. Aesch. Sept. 16. Eur. Tro. 161. 17. Testes congerit Phot. 288, 5 sqq. 18. Soph. fr. 394 p. 178. 19. Sannyr. fr. V vol. II p. 874. Diphil. fr. V vol. IV p. 391. 21. fr. 18 p. 758 Bgk.

ADNOT. 106. *πυκλιόν* cod., em. Mus. 7. *ὁδοίπορος* corruptum. *ἀζυμίτης* cod., em. Salmasius ex Polemarcho et Artemidoro Athen. III p. 111 C Poll. VI 72. Cf. etiam Asclepiadem ap. schol. Ar. Avv. 567. Vocabulum *ναστόν* neutro genere unus Hesychius servavit, apud quem pro *ῥαστά* fortasse *σακτά* legendum est e Poll. VI 78. 8. *ὑπηρέται* sunt *οἰκέται*. A *νάω* enim fieri *νατήρ* ut a *βάω βατήρ* observavit Lob. rhem. p. 7. Sed quomodo *tegulas* sive *tectum latericium* significare possit non intellego. 9. Cf. *ναέτωρ*. 10. *ἀπολυμένος* cod., em. Mus. Fortasse gl. 110. 11 copulandae sunt. Nam teste Helladio Chrestom. [p. 532, 20] p. 14 Meurs. Euphorio Chalcidensis lasonem *ναυαγόν rectorem navis* dicere ausus est. 12. *Ναυαλεῖ.*, *ὁ* cod. in quo *Ναυαλεῖς* scriptum erat teste Schowio, *Ναυαλεῖν* Mus. Aliud aphaeresis exemplum, qua voc. *Ἐνυάλιος* affectum est, praebet Suid. *Ὑάλιος καὶ Ἐνυάλιος*, cf. Lob. Path. El. p. 147. 13. *ναυάτης* codex, cuius scriptura mendo carere videbatur HSt. conferenti Lycophr. 827 Poll. I 95 Xen. Hist. Gr. III 2, 6 (C. 212) et Latinum *navita*. Conf. Brunck. ad Soph. Philoct. arg. v. 4. Iacobs. ad Philostr. 625 Lobeck. Proll. p. 371. 14. Infra *ναύουσι· ῥέουσι*, h. e. *νάϜει νάϜουσι*. Fortasse Aeolica editio sic habuit in ζ 292 Φ 197. 15. Lobeck. rhem. p. 13. Hesych. vol. II p. 84 gl. ε 2612 Iahn annal. 1859 p. 463. 16. *ναυθλώσουσιν* Vossius propter ordinem. 17. *ἐπηρέται* cod., *ὑπηρέται* Mus. Hesychio quidem ordo literarum vindicat *ναύκλαροι* quod nihili est, sed verum est *ναύκραροι*. 18. Huc refero e seq. gl. verba *ἢ μεμισθωμένην ὅλην*, a Kuhnio ad Poll. I 75 in *ἢ μεμισθωμένος ὅλην* mutata. Cf. Bekk. I 282, 10 Ammon. p. 97 Thom. M. p. 623 Harpocr. 130, 23. 21. *πανδοκία — ἐμπόρια* cod., *πανδοκεῖα — ἐμπορεῖα* Mus. 22. Ath. XV p. 675 F. — *βίβλινος* cod., em. Mus.

ναυκράτορες· οἱ τῶν νεῶν ἡγούμενοι
ναῦλα· τὰ ἐφόδια
125. ναῦλον· τὸ εἰς τὸ στόμα τῶν νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον
ναυλοχεῖ· ἐν τῇ νηὶ κατατέτακται
ναύλοχον· εὔδιηνόν, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσι· ναύλοχον εἰς λιμένα
ναυλοχώντων· ὑποδεχομένων τὰς ναῦς
ναῦμα· πόα τις παρὰ Πέρσαις, ἥν τινες πολύγονον
30. ναύμαχα· εἰς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια μακρὰ δόρατα „ναύμαχ[ικ]α, κολλήεντα“
ναυμαχία· ἡ διὰ πλοίων μάχη
[ναῦν· πηγαῖον ὕδωρ. καὶ ἔριον. οἱ δὲ νάρδον
ναοῖ· ἱκετεύει
νάουσι· ῥέουσι
35. ναύποδα· μακρόποδα]
ναῦρα ἢ ναυρόν· ὄγκος
ναυρίζειν· καταμωκᾶσθαι
ναῦς· πλοῖον· ὀρθῆς πτώσεως
ναῦσθλον· ναῦλον
40. ναυσθλοῦν· ναυτολογεῖν
ναυσθλωσάμενος· ναυ[σ]τολογήσας
ναυσίασις· βδελυγμός
[ναῦσι· ῥέουσι]
ναυσίπορος· πλεύμενος
45. ναυσίποδες· οἱ νησιῶται. [καὶ ναυσθειδεῖς
ναύσταθμα· λιμήν
ναυστῆρες· οἱ οἰκέται
ναυστῆρα· μεγάλην. φοβεράν
ναυστολίαν· πλοῦν
50. να[υ]στοφαγεῖν· πλακουντοφαγεῖν
Ναύσων....· Κρατῖνος ὠνοματοποίησε τὸ(ν) Ναύσωνα παρὰ τὴν ναῦν καὶ.... τὸ ναυκρατεῖν. πολλὰ δέ ἐστι τοιαῦτα· καὶ Ἀγάθων.... καὶ λευκότερος Λεύκωνος

SCR. 24. Diphil. fr. II 21 p. 395. 25. Aristoph. Ran. 270. 27. κ 141. 30. Ο 389. 35. ι 464. 49. Eur. Andr. 795. 51. fr. inc. CLXXI p. 230.

ADNOT. 25. Cf. δανάκης et κατιτήριον. 27. εὔδινον cod., εὐδιηνὸν Mus., εὔδιον Apoll. lex. 114, 34. (cf. νῆμα). 29. Boetticher Aric. p. 23. Forsitan huc retrahenda sint verba, vocabulo νᾶμα explicando apta: καὶ ἔριον. οἱ δὲ νάρδον. 31. ναυμαχικὰ codex, em. Pearso. 32. νᾶον· πηγαῖον ὕδωρ recte ni fallor Kusterus, cum ordo ναῦον postulet. De reliquis explicationibus vide 129; ἱερόν, οἱ δὲ ἄρδον minus placet. 33. Ordo ναυοῖ (ναύει?) postulat. Cf. gl. ν 115. Possis ναῦς ἱκετεύει (πέτρας;)· ... quod proverbium illustrat Diogen. VI 79. 34. Recte habet, sed ordo ναύουσι requirit quo de vid. gl. ν 114. 35. ναύποδες· οἱ νησιῶται, quod potius ναυσίποδες (Hes. Eustath. 1515, 27) scribendum videtur, habet quidem Phot. 289, 14, sed alienum est ab hoc loco. Corrigo (τα)ναύποδα et ad Odyss. ι 464 refero. Infra ταναύποδα· ὀρθόποδα. 37. φλαυρίζειν? an νυρίζειν, pungere (*sticheln*)? 40. 41. ναυστολεῖν et ναυστολήσας malebat Albertus. 43. Imo νάουσι; nisi latet proverbium ναῦς ῥέουσα· .... quo de cf. editores Gott. ad Zenob. I 75 Diogen. VIII 31. 44. ναυσιπόρος codex, em. Alb. 45. Phot. 289, 14 Eustath. 1515, 27. 47. ἱκέται coni. Lob. rhem. p. 13 praeeunte Thes. V c. 1384 A, οἰκέται tamen sustentari posse monens. Forte ναετῆρες. 48. αὐστηράν? Cf. λαυστήρ. 50. ναυστοφαγεῖν· πλακουντοφαγοῦσι cod. (similiter ναυστός C. 63), ναστοφαγεῖν Mus. Fortasse duo sunt articuli. Phot. 287, 7. 51. Ναύσων Ναυκράτη: ἐπὶ τῶν ὁμοίως ἀποδιδόντων ἀλλήλοις. (Κρατῖνος) ὠνοματοποίησε (σαν cod.) τὸ Ναύσων παρὰ τὸ ναῦς καὶ (τὸ Ναυκράτη παρὰ) τὸ (ναυ)κρατεῖ(ν). Πολλὰ δὲ κτλ. Append. prov. III 1 p. 435. — ὄνομα ποιήσετο να . σων ἐ ἀ π τὴν ναῦν καὶ τὸ ναυκρατεῖν cod., ὄνομα ἐποίησε τὸ Ναύσων παρὰ τὴν ναῦν καὶ τὸ κρατεῖν Mus., em. Heinsius. Post Ἀγάθων excidit ἀγαθίδες; vid. HIacobi Com. V. p. 25.

ναυτιᾶσαι· ἐμέσαι. ἀποκινῆσαι. πλανῆσαι
[ναυτιᾶσθαι· πλέειν]
ναυτίλος· τὸ ἐν τῇ θαλάσσῃ ζῶον, ὃ τῷ ἑαυτοῦ σώματι πλοῖον ἀπομιμεῖται
155. ναυτιλλόμενοι· οἱ πλέοντες, ναῦται
ναυτιλλόμενος· [ἐμ]πλέων
* ......· νήχεται
ναυτιῶντι· κλύδωνι περιφερομένῳ
ναυτοδίκαι· οἱ ἐπὶ τοῦ ἐμπορίου δικασταί, ἐφ' ὧν καὶ αἱ τῆς ξενίας ἐκρίνοντο δίκαι
60. ναῦφιν· νεῶν, νηῶν
ναύφρακτος· ναύσταθμος. λιμήν
νάφθα· θεάφιον, θεῖον
ναφρόν· λινοῦν ῥάμ(μ)α
ναχαδόν· σαθρόν. ὁμοίως καὶ ναχειλὲς [τὸ αὐτὸ σημαίνει]
65. * ναύω· λίσσομαι. ἱκετεύω
* ναύων· νεωρίων
Νέα· νεώματα. καὶ χωρίον Λήμνου, ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δηχθῆναι
νεάζομεν· ἀφικνούμεθα [ἢ νεωστὶ ἥκων
νεάζων· μειρακιευόμενος
70. νέαι· ἀγωνισάμεναι γυναῖκες τὸν ἱερὸν δρόμον
Νέαιρα· Ὠκεανοῦ θυγάτηρ
Νεαιρῇσιν ἵπποις· τοῖς ἀπὸ Νεαίρας. καὶ Σιμωνίδης· νέαιραν γνάθον. [Νέαι[ρα] δὲ χωρίον ἐν Λήμνῳ]
νεακές· νεωστὶ ἠκονημένον
νεάλης· νεωστὶ ἁλούσης
75. νεαλεῖς· πρόσφατοι. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἁλσὶ παττομένων
νεάλωτοι· νεωστὶ εἰλημμένοι

SCR. 53. ξ 246. 54. Callim. epigr. 5, 3. 57. δ 672. 60. *B* 794 ξ 498 *M* 225. 61. Ar. Ach. 95. 62. Cantic. 3 pueror. 22. 69. Menand. fr. CXC vol. IV p. 276. 70. Theocr. XVIII 18? 71. μ 133 Soph. fr. 513. 72. Simonidis fr. 243 Bgk. 75. Nic. Ther. 869. 76. Herod. IX 102 ubi libri *νεοάλωτοι*.

ADNOT. 52. *ἀποκνῆσαι?* 53. *ναυτίλλεσθαι* Pierso ad Moer. p. 269. Neque favet nostro Cyr. 212 ναυτιῶνται· ἐν θαλάσσῃ κινδυνεύονται κλυδωνίζονται ubi ter dativus restituendus est. Idem ναυτιῶντα· σκοτούμενον κινδυνεύοντα cum C. 63. 55. *ναυτιλώμενοι* cod., em. Mus. 56. 57. Separavit et voc. *ναυτίλλεται* (δ 672) explevit Albertus. 59. Poll. VIII 126 Bekk. 283, 3 Harp. 131, 9 Phot. 289, 24. Schneider ad Xenoph. Vectig. 3, 3. 63. (μ) Mus. 64. Post *σαθρόν* in codice leguntur verba, quae Mus. infra suo loco subtexuit *ὅπου δοκεῖ Φιλοκτήτης δειχθῆναι* (sic). — *ναχειλές* cod., *ναχηλές* Mus., *νωχελές* Thes. V c. 1389 A. 65. *ναυωλίσσομαι* cod., em. Salmasius, *νάω* requirente ordine Vossius. 66. ναυών· *νεώριον* Koen. Greg. Cor. p. 225, *ναῶν* Is. Vossius, ναύων· *νεώριον* Legerlotz Philol. XV 4 p. 715. 67. *N.'α* cod., *Νέα* Mus., malim *Νέαι*. Nam *νέαι* sunt *novalia* (Theophr. CPl. III 25) et Νέαι· *νῆσος πλησίον Λήμνου, ἐν ᾗ Φιλοκτήτης κατά τινας ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου* St. Byz. 470, 22 Antig. Caryst. c. 9. — *δηχθῆναι* Mus., qui verba *ὅπου — δηχθῆναι* hic subiunxit. Cf. gl. 164. 67. 68. Secrevit Mus. 68. *νεάζωμεν* cod., em. Mus. Phot. 290, 24. *ἥκων* cod., *ἥκομεν* Mus. Phot. l. c. Ad seq. gl. haec retrahenda esse vidit Schowius. 70. Illustrat Meinek. Theocr. p. 323. Idem tamen p. 488 coni.: νεολαία· *νέαι ἀγωνιζόμεναι κτλ.*, ut ad Theocr. XVIII 18 referatur. Ceterum in codice est $\overset{\epsilon}{\nu}\alpha\iota\alpha\iota$, pro quo Musurus *νέαι* scripsit. 71. *Νεαρὰ* cod., *Νεάρα* Mus. em. Salmas. 72. $\overset{\epsilon}{N}$αιαι, *ρῆϊσιν ἵπποις τὸν ἀπὸ Ναιαίρας — ναιαίραν — ναίαιρα* cod., Νεαιρηΐσιν ἵπποις· *τοῖς* Mus., *Νεαίρας — νεαίραν — νέαιρα* Phavor., *νέαιραν γνάθον* Th. Bergk. Simon. fr. 243 p. 937. De *Νισαίοισιν ἵπποις* quominus cogitemus, obstat explicatio. — Cf. gl. 172. 73. *νεακὶς* cod., *νεακὲς* Mus., malim *νεᾶκες*. 74. „L. νεαλοῦς· *νεωστὶ ἁλούσης* aut νεαλεῖς· *νεωστὶ ἁλούσας*." Thes. νεαλής· *νεωστὶ ἁλοὺς* Suidas, quod verum videtur. 75. *πατουμένων* cod., em. Guyetus; praestat *πεπασμένων*.

νεᾶν· νεάσαι γῆν
νέαν· νεωτέραν. ἢ τὴν (νου)μηνίαν
Νεάνθης· Ὀρέστης
180. νεανίας· τολμηρός
νεανιεύεται· νέου ἔργα πράττει. ἢ καυχᾶται, ἢ μεγαλοφρονεῖ ἐπὶ ἀνδρείᾳ, κομπάζει κενῶς, ἢ τολμᾷ
νεανιεύων· μειρακιευόμενος
νεανίσκος· νήπιος
νέαον· ἀγκυροβόλιον
85. νεαρά· τὰ εὐανθῆ. καὶ πρόσφατα
νεαροί· νεογνοί, νήπιοι. οἱ νέοι. ἀνόητοι. καὶ εὐανθεῖς. πρόσφατοι
νεάσαι· μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριαμένην γῆν
νεάσεται· νέος λόγος πορεύσεται
νεάτη· ἐσχάτη. καὶ ἡ νήτη χορδὴ ὑπὸ τῶν μουσικῶν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τε ὑπάτης καὶ τῆς μέσης
90. νεβλάραι· περαίνειν
νέβεστα· περιτάλματα τῶν ἱερῶν καὶ τῶν Σικελῶν
νέβρακες· οἱ ἄῤῥενες νεοττοὶ τῶν ἀλεκτρυόνων
νεβρίδων· δορῶν ἐλάφων
νεβρίς· ἐλάφου δορά
95. νεβροί· ἐλάφων γεννήματα
νεβρός· νεωστὶ εἰς βορὰν ἐληλυθώς. νεοβόρος
[νεδίας· τὰς αἰθυίας]
[ν]έεργε· μεῖε. χώριζε
* ναίειν· νήχεσθαι. καὶ νεῖν
200. νέεσθαι· πορεύεσθαι. ἔρχεσθαι
[νεετάζουσιν· οἰκοῦσι
ναιεταώσας· οἰκουμένας]
νεήκεσ[σ]ι· νεωστὶ ἠκονημένοις, ὀξέσι
* νέηαι· πορευθῇς
5. [νεηκλᾶ· λικνᾶ]
νεηκονές· ἠκονημένον νεωστί

SCR. 77. Ar. Nub. 1117. Eupol. IX a b p. 430. 86. *B* 289. 87. *Δ* 712. 90. Aristoph. fl. XL p. 1046. 94. Eur. Bacch. passim. 95. *Δ* 243. 96. Eur. Bacch. 867. 98. *Δ* 130. 200. *B* 84. 1. *Δ* 45. 2. *B* 648. 3. *N* 391. 4. *Λ* 32. 6. Soph. Ai. 820.

ADNOT. 77. ναίαν· νεάσαι γῇ cod., νεοῦν· νεάσαι γῆν Mus., em. Is. Vossius. Cf. Phot. 290, 20 et infra νεάσαι· μεταβαλεῖν τὴν ἠροτριαμένην γῆν (supra in ἐναῦσαι corruptum), νεν(ε)αμένην· ἠρωτριωμένην (αμένην· Cobet Mnem. 1859 p. 38). 78. Phot. 291, 77. —(νου) Palmerius. 87. ἠροτριωμένην codex. Cf. νεᾶν, νενεαμένην, ἐναῦσαι, ἔναυσμα. 89. τενέας cod., τε ὑπάτης Append. prov. IV 3 Suid. 90. νεβλάρετοι· περαίνει. ἄσ(χ)ημος φωνὴ ἐπὶ τοῦ περαίνειν. Ἀριστοφάνης Δαιταλεῦσιν Phot. 291, 16. Hinc Dobraeus Advers. I p. 603 νεβλᾶραι· τὸ περαίνειν coniecit, quod probavit Fritzschius Euphros. p. 15. Cf. Lob. Aglaoph. p. 1332 n. H. Iacobi Com. V p. 63. 91. πετάλματα Aldus, unde πεταλώματα Scaliger ad Festum p. 102. Non liquet. — ὑπὸ τῶν Σικελῶν Kusterus, νεβλεστά ordine requirente Vossius. 96. ἐληλυθός cod., em. Mus. 97. (ἐ)ναλίας coni. Schwenck. Philol. III p. 266 praeeunte Alberto, coll. ἀλίαι et ἐναλίαι. 98. [ν] extrinsecus adhaesit, cf. Il. *Δ* 130. Coni. ἔεργεν [ει]· ἐχώριζε; nam *Δ* 131 sequitur ἐέργει. 99. Cf. Lobeck. rhem. p. 11 et gl. 405. 200. Supra male ναίεσθαι. Apoll. lex. 115, 4.

1. ναιετάουσιν recte Albertus. 2. ναιεταώσας cod., sed lectionem suprascriptam delevit Musurus. 3. νεηκέσσι cod., νεείκεσι Cyr. 63. 4. νέηαι· πορευθείς cod., νέκαι· πορευθείς Cyr. Dresd. 39, νεῖαι· πορευθήσῃ Mus., em. Albertus ope Suidae et EM. 599, 28. 5. Recto νεῖκλα· λίκνα Salmasius. Infra νίκλον· τὸ λίκνον. νικᾶ· λικμᾷ. νικᾶν· λικμᾶν. νεικητήρ· λικμητήρ. Μεγαρεῖς. Cf. λεῖκνα et gl. α 5200.

[νεηλαίη· νεότης πᾶσα]
νεηλάτης· ὁ ἰθύνων ἢ ἐλαύνων τὸ πλοῖον
νεήλατον· νεοτευχές
210. νεήλυδες· νεωστὶ ἐλθόντες
νεήλυδος· νεωστὶ κατοιχομένης, νεωστὶ τετελευτηκυίας
* νέην· νέαν, καινήν
νέηλυς· νεωστὶ ἐλθών
νεῖ· πλέει
15. νεῖαι· πορεύσῃ
νειαίρῃ· ἐσχάτῃ, κατωτάτῃ. τουτέστι κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος
νεῖα· ξύλα, τὰ εἰς κατασκευὴν νεῶν ἐπιτήδεια
νειάτη· κατωτάτη, ἐσχάτη
νείατον· ἔσχατον
20. [νειᾶνται· οἰκοῦνται]
νεικέα· φιλονεικία, ἔχθρα
νείκεε· ὕβριζε
νεικεῖ· ὀνειδίζει
νείκει ἄριστε· ἐν τῷ ὀνειδίζειν ἄριστε
25. νεικέ(ι)εσκεν· ἐνείκησεν
νείκεσ(σ)εν· ὕβρισεν. ἔκρινεν
νεικέσσιος· πολέμιος
νεικῆσαι· ἀρύσαι
νείκησεν· ἐνείκησεν. [ὑμνεῖ, ᾄδει]
30. νε(ι)κ(λ)ητήρ· λικμητήρ. Μεγαρεῖς
νεῖκλον· τὸ λίκνον
* νεικ(ε)ίων· ὀνειδίζων
νεῖκος· διαφορά, μάχη, φιλονεικία
* νεῖκαι·
35. νεῖμαι· μερίσαι, διελεῖν
νεῖμεν· διέδωκεν
νεῖμον· ὄρχησαι
νεῖν· νήθειν στήμονα. κολυμβᾶν, νήχεσθαι
νεῖν οὐκ οἶδε· κολυμβᾶν οὐκ οἶδεν
40. νειόθεν· κάτωθεν

SCR. 10. *K* 434. 11. Plat. Leg. IX p. 879 D non respicitur. 12. *B* 232. 15. *μ* 141. 16. *E* 539. 18. Eur. Rhes. 794 *νειάτην*. 19. *B* 824. 21. *B* 376? 22. *H* 161 vel *B* 224. 23. *Λ* 521. 24. *Ψ* 483. 25. *B* 221 *Δ* 241. 27. *Γ* 38 *Ω* 29. 30. Hesiod. opp. 714 non respicitur. 32. *B* 243. 36. *I* 217. 38. *κολυμβᾶν*] Aristoph. fr. CCXXIII p. 1216. 39. Cf. Menand. CCCI p. 298. 40. *K* 10.

ADNOT. 7. νέηλαι· νεώτης cod., νεηλαίη· νεότης Mus. Imo νεολαία, quod Aeschyli Suppl. 686 Pers. 668 secuti ubique fere scriptores cum voc. πᾶσα coniungunt. 10. ἐλθόντων cod., em. Is. Vossius. 14. πλεῖ Lobeck. rhem. p. 27 n. 47. 15. πορεύσει cod., πορεύσῃ Albertus. 17. Deprompsit haec, ut alia complura, ex Moeride p. 270, ubi νήϊα confert Pierso. Νεῖον· δηλοῖ δὲ τῆς νηὸς τὸ πυθμενοειδὲς ξύλον Theognost. 121, 18. Adde Lex. Bekk. 283, 12 Phot. 295, 15. Hes. gl. ν 242. 20. ναίοντα[ι]· οἰκοῦντα[ι]? 21. Incertum est, νεικέα utrum ad νεικία (vid. Thes. V c. 1402 D) referendum an ex νείκεα (sic C. 63) depravatum sit. Posterius praefero. Infra enim νίκεα similiter explicat. 22. νείκες cod., νείκεσσ' Iensius Luc. Hes. p. 163. νείκεε Pearso Advers. p. 510. 24. νείκη, ἄρηστε codex, em. Salmas. 25. (ι) Iensius. 26. (σ) Albertus. 27. νείκεσσι· πολέμοις Meineke. 28. νειῆσαι pro νεῆσαι sive νεάσαι latere statuebat Iens. Malim ἐρίσαι pro ἀρύσαι, vel νικῆσαι· κρατῆσαι. 29. Pro 'νίκησεν· ἐνίκησεν. Proscripta ad νεικεῖ spectare videntur. 30. (ι)κ(λ) Salmasius. Cf. gl. 205. 33. Infra habebimus Laconicum νῖκορ· διαφ[θ]ορά. 36. Vide νέμει. 37. χωρίσαι Pearso qui ad Odyss. η 179 refert. Nil mutat Albertus χειρονόμος· ὀρχηστής comparans. 39. Locutio proverbialis, qua utitur Plat. Legg. III p. 689 D, in C. 63 quoque recepta est.

* νειός· κυρίως μὲν ἡ νεωστὶ μεταβεβλημένη γῆ, τουτέστιν ἠροτριαμένη· νέα γὰρ φαίνεται. [ἀπὸ τοῦ νέα φαίνεσθαι]

νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ

λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἢ θάλασσα

νείοις· νηχίοις. λέγει δὲ τὸν πυθμένα, ὥσπερ τῆς νεὼς τὸ προτιθέμενον

νειότατον· κατώτατον

νειόφατον· νεόκρατον

245. [νεῖπτα· ἔσχατα]

νεῖραι· κατωτάται. οἱ δὲ κοιλίας τὰ κατώτατα

νειρὴ κοίλη· κοιλία ἐσχάτη

νειρόν· σφοδρόν. ἔσχατον

νείσεται· εἰσέρχεται

50. νείσαντο· ἐπορεύοντο

νεῖσθαι· πορεύεσθαι

νεισόμενος· πορευσόμενος

νείσοντο· ἐπορεύοντο

νεῖται· ἐλεύσεται, ἔρχεται

55. νεκάδεσσι· νεκύαδεσι. ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσι. νεκροῖς. ἐλέγχεται δὲ ὁ Καλλίμαχος νεκάδας ψιλῶς τὰς τάξεις νενοηκώς·

ἡδομένη νεκάδεσσιν ἐπισχύρων πολέμοιο

νέκες· νεκροί. ἀνίαι. ἀρχαῖοι. νέοι

νέκταρ· πόμα θεῖον, ἢ βρῶμα

νεκτάρεος· θεῖος. ἡδύς, εὐώδης

νεκταροῦσιν· ἐλαφρίζουσιν

60. νεκτάρας· μάστι[γ]ξ

νεκτάρθη· ἐθυμώθη

νέκυας· νεκρούς

νεκύδαλλος· τὸ ἐκ τοῦ βύμβυκ(ος) ζῷον. ἢ ὁ σκώληξ τῆς κάμπης

νέκυες· νεκροί, οἱ ἐστερημένοι τοῦ κέαρ(ος), ἤγουν τῆς ψυχῆς

SCR. 41. Σ 541 ε 127 (Hesiod. Theog. 971). 51. ο 88. 52. δ 701. 54. μ 188. 55. Ε 886 Callimach. CCXXXI. 57. Δ 3 Alcman. fr. 97. 58. Γ 385. 62. Η 418. 63. Aristot. l. c. 64. Φ 302.

ADNOT. 41. νεῖος cod., πληθύουσα — ἡ θάλλουσα Kuehn. ad Poll. I 221 n. 32. 42. Cf. gl. ν 217. Pro νηχίοις legendum fortasse νηΐοις vel ναίοις. Nam νηχεῖον significat *natabulum*. 44. Lob. rhem. p. 106. 45. νειότατα vel νέρτατα Schwenck. Philol. III p. 237, νείατα Pearso. Alius malit aut νῆτα (h. e. νέατα) aut νήϊστα, quod vide. 46. νεαιρὰ C. 63. Malim νείαιραι. Vid. Lob. Path. El. p. 49. 47. Forte νειαίρῃ κοίλῃ· κοιλίᾳ ἐσχάτῃ, vel potius νειαίρῃ κοιλίῃ ex Hippocr. p. 609, 51. Vid. Lob. Parall. 307 Path. El. p. 410. Casaubono et aliis ap. Aesch. Ag. 1479 νείρῃ vel νείρᾳ pro νείρει restituentibus non accedo. 48. νειρὸν per ὁρμητικὸν reddit Aristarchus minor, quem Is. Vossius apposuit, ex EM. 475, 30 (Lob. Path. El. p. 49. Curtius Etym. 279). Albertus etiam νωρεῖ· ἐνεργεῖ et νίρον· μέγα confert. Cognatum videri possit Sabinorum *Nero*. 49. 50. 52. 53. Pro νίσσεται cett. 50. Non ausim νείσοντο reponere. 55. L. νεκύ[αδ]εσσι, nisi omnino delendum sit. Ab Hesychio fictum videtur Thes. V c. 1413 C. — τὰς τῶν ζῴων τάξεις Suid. (ὁπλιτῶν EM., forte ἡρώων). Νεκάς ,ασ' ἀνδρῶν Urbicius (Blomf. gloss. ad Aesch. Prom. 226) in Montef. bibl. Coisl. p. 513 D. 56. Cf. Lob. Parall. 101. — νέοι] Infra νεκυώτατον· νεώτατον προσφατώτατον legi annotabat Albertus, ac nonnullos in Homerico νεκροὶ κατατεθνηῶτες secundum schol. Ven. Il. Σ 540 νεκροὶ pro νέοι accepisse Lobeck. Path. 446, 17 animadvertit. Mihi νέοι potius ad νέακες (a νέαξ) respicere visum est, quo de voc. cf. Callimach. fr. LXXVIII ap. EM. 534, 35, qui tamen poetae mentem non perspexisse putandus est. Nunc video Meinekium etiam in *ZfAW*. 1845 n. 134 glossas sic conformasse: [νέκες· νεκροί]. νέηκες· νεανίαι, ἀκμαῖοι, νέοι. 59 — 61. Non liquet; κεντρίς et alia parum probabilia coniecit Schwenck. Mus. Rhen. 1855 p. 308. 62. νεκυδάλαος — βόμβυκ. cod., βόμβυκος Mus. Cf. Lob. Proll. 95. Ceterum falsa tradere Hesychium ex ipso Aristotelis loco HA. V 19 (Plin. XI 22), quem respexit sed obiter legit, manifestum est. Debebat ζῷον ἐξ οὗ τὸ βομβύλιον. 64. (ος) Mus.

265. **νεκυομαντ(ε)ία**· νεκρομαντ(ε)ία
νέκυρ· νεκρός. Λάκωνες
νεκύωρον· νεκρομαντεῖον
νεκυώτατον· νεώτατον. προσφατώτατον
νέμεα· σύνδενδροι τόποι
70. **Νεμεάδες πύλαι**· ἔνιοι τὰς ἐν Τίρυνθι· οὐ καλῶς· τοῦ γὰρ Ἄργους εἰσὶ τοὔνομα λαβοῦσαι διὰ τὸ πρὸς τῇ Νεμέᾳ τετράφθαι
νεμεάδες· ἰχθύες. βλαστοί. ὄρη ἀνειμένα. ἀπόγονοι. λειμῶνες
νεμέθοντο· ἐνέμοντο, ἀπὸ τῆς νεμήσεως
νέμει· μερίζει. βόσκει. διαιρεῖ. ἀναγινώσκει. χειρονομεῖ. νομίζει. ἔχειν διαδίδωσι
νέμεις· ἀναγινώσκεις
75. [**νεμενίαν**· νουμενίαν]
νεμεσᾷ· φθονεῖ. ὀργίζεται. μέμφεται
* **νεμέσα**· μέμφου
* **νεμεσίζῃ**· μέμφῃ. [βόσκῃ]
νεμεσῆσαι· [βοσκῆσαι]. μέμψασθαι
80. **νεμέσησεν**· ἐμέμψατο
* **νεμεσ.ήθητε**· αἰσχύνθητε
νεμεσητόν· ἐπίφθονον, μεμψίμοιρον. καὶ ὃ ἄν τις ἐντραπείη
νέμεσις· ὕβρις. μέμψις. φθόνος
* **νεμεσίζομαι**· μέμφομαι. φθονοῦμαι
85. * **νεμέσθωσαν**· βοσκηθήτωσαν
νέμησις θέας· Ἀθηναῖοι τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ καθέδρας, ψηφίσματι νενεμημένας προεδρίας ἱερεῦσιν
νέμησις ὑποκριτῶν· οἱ ποιηταὶ ἐλάμβανον τρεῖς ὑποκριτάς, κλήρῳ νεμηθέντας, ὑποκρινομένους τὰ δράματα, ὧν ὁ νικήσας εἰς τοὐπιὸν ἀκρίτως παρελαμβάνετο. ἔστιν οὖν ὡς ἂν διαίρεσις
νεμεσῶ· μέμφομαι
νέμοιτο· καρποῖτο. βόσκοιτο, τρέφοιτο. διαμερίζοιτο
90. **νέμος**· σύνδενδρος τόπος, καὶ νομὴν ἔχων. καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον. καὶ νάπος. καὶ τὸ τοῦ ὀφθαλμοῦ κοῖλον
νέμω· νομίζω. ἀναγινώσκω. βόσκω
νεν.αμένην· ἠροτριαμένην
νενασμένας· πεπλησμένας

SCR. 65. Eustath. Od. 1670, 23. 72. Λ 634. 73. ζ 188. 77. Κ 145. 78. Ε 757. 80. Δ 507. 81. Π 544. 82. Γ 410 habet νεμεσσητόν, sed νεμεσητόν exstat ap. Soph. Philoct. 1193 Tyrtaeum ap. Lycurg. p. 212 et Callim. Del. 16. 84. Θ 407. 85. Β 780. (Exod. XXXIV 3 Ion. III 7.) 88. ζ 286. 89. Β 780. 90. Δ 480.

ADNOT. 65. Sic etiam C. 39; (ε) bis inserui. 66. Ahrens dial. Dor. II 72. 67. νεκύορον cod., νεκύωρον cum Salmasio aut νεκυώριον legendum esse putat IThSchneiderus. 68. προσφανώτατον cod., em. Mus. Sed νεκυώτατον quid? Scriberem νεόκοτον, nisi superlativus requireretur. Albertus conferri iubet νέκες. 70. τῇ ῥυθίου καλῶς — τεθράφθαι cod., τῇ Κορυνθίᾳ, κακῶς — τετράφθαι Mus., em. Schowius. 71. ὄρη ἀνειμένα et λειμῶνες ad νέμεα, ἰχθύες et ἀπόγονοι ad νέποδες (cf. Eustath. 1502, 52) spectare videntur; βλαστοί conicio spectare ad νεόποδες, quo de voc. vid. Geopon. IV 3, 6. V 8, 2. 74. Meinek. ad Theocr. p. 327. 75. νεομηνίαν Guyetus. 76. νέμεσαι cod., em. Mus. 78. νεμεσίζει· μέμφει βόσκει cod., em. Mus. cuius correctio a typotheta neglecta est. 78. 79. βόσκῃ et βοσκῆσαι merito suspectum dixit GDindorf. Thes. LG. vol. II ADD. 81. Imo νεμεσσήθητε. 86. νεμέσεις Mus. — νεμημένας Aldi error, em. Albertus et Sopingus. 87. νέμεσις — ᾧ ὁ cod., νέμεσις — ὧν ὁ Mus., em. Heinsius. Cf. Phot. 293, 24, qui pro ὡς ὧν exhibet οἷον, ὡς ἂν Hemsterhusius. Bernhardy *Elem. der gr. LGesch.* II p. 643. 88. νεμέσω· μέμφομαι cod., νεμεσήσω· μέμφομαι Mus. Correxi ex Odyss. ζ 286. 90. Forsitan dederit noster ὃ καὶ νάπος, q. v. 92. νεναμένην· ἠροτριωμένην cod. νενεαμένην· ἠροτριαμένην Cobet Mnem. 1859 p. 38. 93. πεπληγμένας cod., em. Guyetus.

νενασμένως· ἐπιεικῶς
95. νεναυμαχηκώς· ἐν πλοίῳ πολεμήσας
νενευκότι· βλέψαντι
νενευκέναι· τεθνηκέναι
νενημένων· συγκειμένων
νένηται· πεπλήρωται. σεσώρευται
300. νενίηλος· τυφλός. ἀπόπληκτος. ἀνόητος
[νεννάζει· κακολογεῖ]
νέννος· ..... ἀδελφός
νενός· εὐήθης
νένοφε· νενέφωται. συνύφεται. [νενόηται]
5. νενώμεθα· διανενοήμεθα
νενώπηται· τεταπείνωται. καταπέπληκται
νένωται· ἐν νῷ ἔχει
νέξας· τὰ στρώματα
νεοαλδέα· νεωστὶ αὐξανομένην
10. νεοαρδέα· νεοπότιστα
νεοβόρον· νεωστὶ βεβρωμένον
νεόβροχοι· ἔγκυοι
νεογιλόν· νεογνόν, νέον
νεογιλῆς· νεογνῆς, νεαρᾶς, νέας, νεωστὶ γεννηθείσης
15. νεοδαμώδεις· οἱ κατὰ δόσιν ἐλεύθεροι ἀπὸ τῆς εἱλωτίας
νεοδάρτης· ἔδεσμά τι ἀβυρτακῶδες
νεοδμήτην· νεωτέραν. ἢ δαμασθεῖσαν. ἢ οἰκοδομηθεῖσαν
νεοεργές· νεωστὶ ε(ἰ)ργασμένον, προσφάτως
νεοηνία· ἑορτὴ Διονύσου
20. νεοθάλαμος· καπνός

SCR. 98. ‚Xen. Exped. Cyr. V p. 353 D. [h. e. Anab. V 4, 27]' ALB. 300. Callim. hymn. in Iov. 63. 4. Aristoph. fr. XIII vol. II 2 p. 963. 9. 10. Φ 346. 13. Poll. II 8 ex Isaeo oratore affert; sed spectare videtur Theocr. XVII 58. 14. μ 86. 15. Thuc. V 34. VII 58 Xen. Hell. I 3, 15 Theodoret. Therapeut. IX p. 126 [611].

ADNOT. 95. νεναυμαχικώς cod., em. Mus. 96. 97. Divisit Musurus. 96. νεῦσον· βλέψον infra. 97. Gl. νεύει· ἐπανέρχεται ἢ μᾶλλον φεύγει conferri iubet Thes., mihi corruptum videtur ex μεμυκέναι. Vide μέμυκε· τέθνηκεν. 98. Cf. νηνῖται· σύγκειται (l. νένηται). 99. σωρεύεται cod., em. Phot. 294, 7. Idem εὖ νένηται· εὖ πεπλήρωται. 300. νενήηλος cod., em. Mus. Supra eadem vox, litera prima truncata, latet in v. ἐνίηλος· ἀνόητος; infra νινητός· ἀνόητος, οἱ δὲ νινήκλος καὶ νινιαστής. 1. δεννάζει recte Sopingus. 2. νεννός cod., em. Poll. III 16, 22 et Eustath. 971, 26; cf. Nauck. Ar. Byz. 141 qui lacunam a nobis indicatam v. μητρὸς explet. Glossas Νάννη et γέννας conferunt interpp. 3. Conferunt βλέννος et νενίηλος. Forte ἐννεός sive ἐνεός. 4. νενόφαι· νεμόφωται cod., νένοπται· νενόφωται Mus., νενόφοται Aldus. Νένοφεν· νενήφοται (νενέφωται) Phot. 294, 10, ut Schowius volebat. Cf. Lob. rhem. p. 39. — Mox συννενέφωται Albertus, qui νενόηται recte ad νένωται refert. 5. νενώμαθα· διανενήμαθα cod., em. Phot. 294, 9 nisi quod νενόμεθα scribebatur. 6. νενώνηται cod., em. Phot. 294, 11 Bentl. ad Mill. p. 65. Cf. ἐνώπηται et Ion. Ath. XIII 604 B. 7. Huc refero νενόηται ex gl. ν 304. Vid. Herodian. EM. 601, 23, Hesych. s. vv. ἐνένητο ἐνώσατο νώσασθαι νῶμα, Suid. s. vv. νῶσαι et νωσάμενος (Theocr. XXV 263) GDindorf. ad Soph. El. 882. 8. Aeolice pro νάξας dictum esse Guyetus statuit, qui si verum vidit, legendum fortasse νέξας τὰ στρώματα. Contra Salmasius pro latina voce nexae accipit. 9. 10. Apoll. lex. Hom. p. 116, 5. 6. 12. Lobeck. rhem. p. 132. 13. νεογγυλόν cod., em. Mus. 14. νεογγιλῆς cod. Apoll. lex. 115, 29 Arcad. p. 54, 15, em. Mus. Cf. Lob. Path. Proll. p. 118. 15. Poll. III 83 Myro ap. Athen. VI p. 271 F. Cf. gl. δ 214. Eustath. 1024, 46. 16. παρθενίας· ἀβυρτακῶδές τι πέμμα infra. ἀβυρτακώδης cod., em. Mus. 17. νεωδμήτην cod., corr. Mus. 18. (ἰ) Mus. 19. Θεοίνια maluisse videtur IThSchneiderus, Νεοίνια Meurs. Graec. fer. V p. 208. „*Haec Νεοίνια in vase Neapolitano picta putabat Finatius Mus. Borbon. vol. VI tab. 57 p. 3.*" LDindorf. Thes. V c. 1429 C. 20. καπν^{ο} cod., καπνός Mus., καιρός Heinsius. Forte καρπός dictus erat νεοθάλμιος, cui epitheto similia sunt, ut mittam φυτάλμιος in vulgus notum, ζωθάλμιος βιοθάλμιος πολυθάλμιος.

νεοθαλής· [νεοθηλέα] νεωστὶ θάλλουσα
νεοθαλής· νεωστὶ ἀνθῶν
νεοθηλές· νεόβλαστον, νεόφυτον
νεοθηλής· νεωστὶ βλαστήσασα
325. *νεόθρεπτον· τὸν νεωστὶ πεπηγότα τυρόν*
νεοθρόνοις· νεοαυξέσιν. νεωστὶ ὁρμῶσιν, αὐξανομένοις.
νεοῖαι· ἀφροσύναι
νεοίη· ἡ νεότης
νεοκηδεῖ· νεωστὶ πενθήσαντι
30. *νεοκμήτῳ· νεωστὶ κατεσκευασμένῳ*
[νεοκόρος· ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν. Κοσμεῖν γὰρ τὸ σαρεῖν]
νεοκράς· νεωστὶ κεκραμένος
νέοκρατοι· τινὲς κρατῆρες ἐλέγοντο, ὧν ἡ χρῆσις διττὴ καθειστήκει· ἔν τε γὰρ τοῖς περιδείπνοις, καὶ ἐν ταῖς ἑστιάσεσιν, ἤγουν σπονδαῖς
νεόκτιστον· νεοκαθίδρυτον, ἢ νεωστὶ κατεσκευασμένον
35. *νεολαία· νέων ἄθροισμα. ἢ νεότης. ἢ νέος λαός*
νεόλεκτος· νεοστράτευτος
[νεολιγόν· νεογνόν]
νεολώφητοι· νεωστὶ λελωφηκυῖαι τῆς μανίας
νέομαι· πορεύομαι, ἀπέρχομαι
40. *νέον· νεωστί*
νεομηνία· ἡ πρώτη τῆς σελήνης ἡμέρα
νέον ἡβώοντα· ἀρτίως ἡβῶντα, ἄρτι ἀκμάζοντα
νεοπαγῆ· νεωστὶ πεπηγμένον
νεοπηθής· αἰχμάλωτος
45. *νεοπευθῆ· τὰ οὐ πρότερον ἱστορημένα, ἀλλ' ἀρτιμαθῆ*
νεόπτραι· υἱῶν θυγατέρες
νεοργής· νεωστὶ εἰργασμένος
* *νέον· νεωστὶ γενόμενον. θάλλον. πρόσφατον*
(ν)έος· νεώτερος, ἔφηβος „νέος ἐστὶ καὶ ὀξύς" ἀμαθής, προπετής

SCR. 21. [Ξ 347. Anacr. ap. Aelian. VII 39]. — Pind. Nem. IX 48. 28. Ψ 604. 29. cf. Hes. Theog. 98. 30. Ad Euphorion. fr. LXIII refert Meinek. p. 105. 32. ADN. 34. Pind. Pyth. IV 206. 35. Aesch. Pers. 668. 38. Tragici poetae videtur ex anapaestis. 39. Σ 101, unde infra *οὐ νέομαι* deprompsit. 40. *Α* 391. 42. *Ι* 446. 49. Verba sunt Platonis in Gorgia p. 316 E quae Photius etiam 295, 19, Boethi si quid video lexicon secutus, (et Eudemus Bachmanni 307, 28) interpretatus est.

ADNOT. 20. 21. Seiunxit Musurus et *νεοθηλέα* (Ξ 347) eiecit. 24. Cf. *ἡ νεοθηλής*. 26. *νεοθόροις* Pergerus, *νέορτοις* cum schol. Soph. Tr. 905 Toupius Em. IV p. 341 et dubitanter Thes. LGr. V c. 1429 A. *νεοσπόροις*? 27. *νέοιαι* cod., *νεοῖαι* Thes. coll. Theognost. 103, 12. 28. Apoll. lex. 115, 30. 31. Imo *νεωκόρος*, q. v. unde corrigendus hic locus. Restitui codicis lectionem vitiosam a Musuro in *χορεῖν γὰρ τὸ σαροῦν* mutatam. Debebat *χορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἢ κοσμεῖν*, similiter Cyrill. MS. *κοσμεῖν γὰρ τὸ χορεῖν ἔλεγον*. 32. Cf. schol. Aesch. Cho. 342. 36. Eadem Cyr. 63. 39. 37. Imo *νεογιλόν*, nisi *ΝΕΟΛΙΓΟΝ* ex *ΝΕΟΓΝΟΝ* traiectione literarum natum est. 38. *νεολόφητοι — λελοφή…αι* cod., in quo *λελοφηνέναι* sibi legere videbatur Schowius, *νεολώφητοι — λελωφηκυῖαι* Mus. *νεολώφητος· νεωστὶ λελωφηκυῖα* Phot. 295, 10. 42. *ἠβόεντα* cod., em. Mus. Cf. 48 et Apoll. lex. 115, 25. 43. *νεοπαγὶ* cod., em. Mus. *νεπαγῆ* Aldi vitium. 44. *νεοπηθεὶς* cod., *νεοπηθής* Mus., forte *νεοπενθὴς αἰχμάλωτος*. 45. *νεοπεφθῆ· ἀρτιμαθῆ* Phot. 295, 15; recte Albertus et Photio et nostro pro *νεοπαθῆ* restituit *νεοπευθῆ*. 46. *νεοπτραὶ· υἱνω, ἢ* cod., *νεόπτραι· υἱοὶ ἢ* Mus. quod verum esse non posse patet e glossa *νεσθώπραι· υἱῶν ἢ θυγατέρων*. Adludit ad *neptis*, nec dubito equidem, quin expositio fuerit haec *υἱῶν θυγατέρες* ex Aristophanis Byzantii libro si quid video repetita. Reprimenda igitur coniectura *νέορτοι· υἱοὶ ἢ θυγατέρες*. Uti hoc voc. poterat Curtius Etym. p. 232. 47. L. *νεοεργής* aut *νεουργής*. 47. 48. Separavit Musurus et (ν) praefixit. 48. Ordine *νέορτον* requiritur. *γενάμενον* cod., em. Mus. Idem *προπετής* scripsit pro *προπετῶς*. — *θάλλον*] cf. 352.

350. νεοσμήκτων· νεωστὶ ἐσμηγμένων
νεῶς κυανοπρώροιο· τῆς κυανῷ κεχρισμένης καὶ μέλανι τὴν πρῶραν
νεοσπαδῆ· νεωστὶ τὰ σπάδη περικείμενον, ἅ ἐστι σπάργανα
νεοστάλγες· κεκλαυθμυρισμένοι παῖδες προσφάτως, νεοδάκρυτοι
νεοστεφέος· νεοκράτου
55. νεοστασίη· ἑτεροίωσις. νεωτερισμός. ἔκπληξις
νεόστροφον· νεωστὶ ἐστραμμένον. καὶ καινόν
νεύσσυτα· νεωστὶ ὁρμῶντα. νεαρά
νεοτεύκτου· νεοποιήτου
νεοτευχέος· τὰ αὐτά
60. νεότης· ἡ τῶν νέων ἡλικία
νεοττιά· καλιά
νεοττοί· νεοσσοί
νεόττιον· Ἀττικοὶ τοῦ ᾠοῦ τὴν λέκιθον· καὶ ὁ ὑφ' ἡμῶν νεοττός
νεοττὶς καὶ νεοσσίς
65. νεουμένη· δευτερουμένη
νεούτατος· νεότρωτος
νεόφατον· νεωστὶ τεθνηκός
νεόφθιτος κόρη· ἡ ἄρτι φθαρεῖσα, ἡ τελευτήσασα. νεόφθιτος
νεοχμόν· νέον. πρόσφατον. ἄκοπον, ἄπονον. νεωστὶ εἰργασμένον
70. νεόχμωσιν· νεοκίνησιν. μετακίνησιν
νεοχμίη· κίνησις πρόσφατος
νεοχμούμενοι· μετακοσμούμενοι. νεωτεριζόμενοι
νεοχμιζομένου· καινουργουμένου
νέπιτα· ἡ καλαμίνθη
75. νέποδες· νηξίποδες· τὸ γὰρ ἄποδες ἀποδιδόναι, ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι νέποδες
νεπόδων· νηξιπόδων ἰχθύων
νέρθεν· κάτωθεν, ὑποκάτωθεν
νέρτερος· ὑποκάτωθεν. ἡ νεκρὸς ὑπὸ γῆν. κατώτερος. καταχθόνιος
νέρτος· ἱέραξ. οἱ δὲ εἶδος ὀρνέου
80. νέρτατα· ἔσχατα
νέρτεροι καὶ νερτέριοι· οἱ Τιτᾶνες, διὰ τὸ κατατεταρταρῶσθαι. καὶ χθόνιοι· νεκροί
νέρωπα· λαμπρόν

SCR. 50. *N* 342. 51. *O* 693. 55. Apoll. Rh. III 76 non spectat. 56. *O* 469. 58. Φ 592. 59. *E* 94? ubi *νεοτευχέες* exstat, quod explicat Apoll. lex. 116, 4. 60. Aristot. rhet. II 13, 4. 63. Diphil. fr. XL vol. IV p. 427. 66. Σ 536 *N* 539. 68. Poetae scenici. Fr. adesp. 190 Nck. 69. Aesch. Pers. 693. 75. δ 404. 76. Callimach. fr. ap. St. Byz. 157, 6. 77. *Π* 212. 79. Ar. Avv. 303.

ADNOT. 51. *νεόσκυαν*, οἱ *πρώροιο* cod., em. Mus. nisi quod *νεὼς* scripsit. 52. *νεωστὶ τὰ σπάργανα περικείμενον* Phot. 295, 16. Huc retraxerim, quod supra 348 legitur *θάλλον* (*θαλλόν*). Etenim *θαλλὸν νεοσπάδα* dixit Soph. Ath. XIII p. 587 A. 53. Lobeck. Proll. p. 87. 54. Infra *στέψαι· κεράσαι*. Supra *ἐπιστεφές· πλῆρες κεραννύμενον*. Rectius tamen Thes. V c 1442 „*ad pocula pertinere videtur νεόκρατα*.“ 55. *ἑταιροίωσις* cod., em. Arnald. Lectt. Gr. p. 100. — *ἔκπληξις* Ruhnken. epist. crit. p. 212 recte ad *ἀνεοστασίη* vel *ἐνεοστασίη* refert, q. v. 56. Apoll. lex. 116, 7. 57. *νεόσυτα* ordo. 63. *λέκυθον* cod., vid. Meinek. Com. IV p. 82. Ael. Dionys. ap. Eustath. 288, 44. 63. 64. Separavi, licet etiam *νεοττός νεοττίς καὶ νεοσσίς* ferri posset. 67. *νεόφατον· τεθνηκώς* cod., *νεόφατος* Mus. Correxi; *νεοτάφος* quod teste caret (*νεοταφής* schol. Lyc. 1097) malebat Iensius Luc. Hes. p. 163. 68. Pro altero *νεόφθιτος* e Cyrillo *νεόφθαρτος* ponit Albertus. 70. *νεόχμησιν* (sic cod. Par.) *νεοκίνησιν* EM. 600, 48. 71. *νεοχνίη* cod., em. Musurus laeso tamen ordine. 72. *νεοχνουμένοι* cod., em. Mus. 73. *νεοχνυζομένου* cod. em. Mus., *νεκνιζομένου* Phot. 293, 4. 74. ‚L. *νέπητα*. G. Vid. Bodaei Comment. in Theophrast. H. Pl. p. 814. a.‘ ALB. *Nepetam* vocat Celsus. Cf. *κα.έτην, καιέτα, κῆτα*. 75. *φωκέναιπόδες* cod., em. Mus. Cf. Apoll. lex. 115, 31. 79. Schol. Arist. Avv. 303. Ceterum apud comicum *νέρτος* non dicitur *ἱέραξ*, sed sequitur vox *ἱέραξ*, hoc modo: *νέρτος ἱέραξ φάττα*. 82. *νέρωπα* codex Cyrillus 212 et Salmasius, *νώροπα* (*B* 578) loco non suo Cyr. 63 et Mus.

Νέσσος· ποταμός

* *νεύσταθμος*· λιμὴν, ἔνθα ἵστανται τὰ πλοῖα

85. * *Νεφθαλείμ*· πλατυσμός

* *νεσθώπραι*· υἱῶν, καὶ θυγατέρων

νέτωπον· νετώπιον. μύρον συντιθέμενον ἐκ πολλῶν μιγμάτων. οἱ δὲ *μετώπια*

νεύει· ἐπανέρχεται. ἢ μᾶλλον, φεύγει

νεῦμαι· ἥξω, ἐπανήξω

90. *νευρά*· τοῦ τεταμένου νεύρου, καὶ τοῦ τόξου

νευρ. ἐνδυνάμενο· ἐνίσχυϊ

νευρομήτρα· μέρος τι τοῦ σώματος. οἱ δὲ ψύην

νεῦρον· ᾧ συνδεσμεύεται τὸ σιδήριον τοῦ βέλους πρὸς τὸν κάλαμον, καὶ εἰς ὃ κατὰ τὴν ὀξεῖαν ἐντίθεται τὸ βέλος

νεῦσεν· ἐπένευσεν, ἐπέκλινε. συνεχώρησεν

95. *νεῦσαι*· ἐπινεῦσαι

νεῦσις· πλεῦσις

νευσόμεθα· νηξόμεθα

νεῦσον· βλέψον. κλῖνον

νευστάζων· νεύων, ἐπινεύων

400. (..)*νευτήρ*· κολυμβητής

νέφεα· νέφη·

νέφεα σκιόεντα.

καὶ λίνα θηρατικά

νεφεληγερέτα· νεφεληγερέτης, ὁ τὰς νεφέλας ἀγείρων, ὅ ἐστι συναθροίζων· ὁ τοὺς ὄμβρους ποιῶν. κλητικὴ ἀντὶ εὐθείας

νεφελογερέτης· τὰ αὐτά

νεώ· ναοῦ

5. *νέω*· τὸ νήχομαι

νέφος· σκότος, ἀχλύς. ἄθροισμα, πλῆθος. ἀὴρ πεπυκνωμένος

νέω· νεώτεροι. δυϊκῶς

[*νεώβορτον ἢ νεώβρωτον*· νεωστὶ κατεσθιόμενον]

νεώμεθα· ἀπίωμεν, πορευώμεθα

10. *νεωκόρος*· ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν. Κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν ἔλεγον

νεῶν· ἱερῶν. ἢ πλοῖα

νέων· νηχόμενος

νεώνητος· νεωστὶ ἀγορασθείς

SCR. 85. Genes. XXX 8 (Ernesti p. 206). 86. Hippocrates. 89. *Σ* 136. 93. *Δ* 151. 94. *Λ* 528. 96. Aristot. H. A. V 6. 99. *Υ* 162. 401. *Ε* 525. 2. *Λ* 511. 4. Ar. Plut. 733. 9. *Β* 236. 12. Alexid. fr. vol. III p. 413. 13. Ar. Eq. 2 Plut. 769 Timocl. fr. III p. 594.

ADNOT. 83. *Νέστος* post Arcerium reliqui interpretes suadent, monentes tamen ap. Iamblich. VPyth. c. 28 et Theophr. HPl. III 2 legi *Νέστον*. 84. Sic etiam Cyr. Lex. MS. Alberti. Cf. *ναύσταθμος*. 86. *νεστόπτραι* Is. Vossius et paulo ante *νέσταθμος*, ut ordini consuleret. Cf. *νεόπτραι*, quod *νέπτραι* potius scribendum esse manifestum est. 87. *ἢ νετώπιον — μετώπιον* Foesius ad Erotian. p. 260, quo de loco disputat Nauck. Philol. V 3 p. 562. Diodotus, quem laudat Erotianus, non scripserat *περὶ μυθολογιῶν*, sed *περὶ μυροπωλῶν*, vel *περὶ μυροπωλίων*. 88. Hoc probante Thes. V c. 1470 C ad *ἰχνεύει* refert Albertus. 91. *νευρο. ἐνδυνάμενο. ἐν ἰσχύϊ* cod., *νευρῶ*· *ἐνδυνάμενον, ἐνισχύον* Mus. Schowius *νευροὶ ἐνδυνάμενοι ἐν ἰσχύϊ* vocibus indistinctis exaratum fuisse et Musurum antea correxisse *ἐν δυνάμει* tradit. *Νευρῶεν*· (*νευρόεν* Voss.) *δυνάμενον* HStephanus. 92. *ψυχήν* cod., em. HSt., cf. Poll. II 85 Clearchus Ath. IX p. 399 B Rufus Ephes p. 40 Cl. 93. *τοξείαν* recte ni fallor Meibomius. 98. Cf. *νενευκότι*· *βλέψαντι*. 400. *νευστήρ* HSt., imo *ἀρνευτήρ*. 3. *νεφεληγερέτης*? 5. Cf. gl. *ν* 199. 8. *νεόβρωτον* recte Mus. 10. Hinc emendari expositio gl. *νεοκόρος* potest. 11. *πλοίων* male Heinsius. Confundit *νεῶν* et *νεών*. Cf. *νίωον* (l. *νιών*, Boeotice pro *νεών*). An *νεών*· *ἱερόν* (Philem. fr. XXXV vol. IV p. 46)? 12. *νέον* cod., em. Palmerius.

* νεῶν δ' ἀλάπαζε φάλαγγας· τὰς πρὸ τῶν πλοίων τάξεις
* νεῶν ἰκρία· τὰ σαν(ε)ιδώματα τῶν πλοίων
* νεῶν οἴκους· τὰ νεώρια
(*) νεῶνας· νεῶν οἴκους. νεώλκια
νεωνία· οὕτω τις τῶν ἐλαῶν ὠνομάζετο
* νεῶν ὕπερ· ἤτοι πρὸ τῶν νεῶν, ἢ ὑπὲρ τῆς τῶν νεῶν σωτηρίας· τεῖχος ἐτεκτήναντο νεῶν ὕπερ
νεῶπας· ἀντὶ τοῦ νεοβλέπ(τ)ους, ἢ νέας
νεωρεῖν· νεωφυλακ[τ]εῖν
νεώριον· λιμήν
νέωρον· νέον
νεωρός· νεωριοφύλαξ
νεώσατε· ἀροτριάσατε
νεώσοικοι· τὰ νεώρια, ἔνθα ἡ ναῦς χειμῶνος εἰσφέρεται
νεώσσει· καινίζει
νεώς· ναός. Ἀττικῶς
νεωστί· ἀρτίως, προσφάτως, πρὸ μικροῦ
νέωτα· εἰς τὸ ἐπιὸν ἢ νέον ἔτος
νεωτάτη· ἀντὶ τοῦ ἐχομένῃ, τῇ ἐπιγενομένῃ. ἐσχάτῃ
νεωτερίζει· καινὰ πράττει, νεαρά
νεωτερὶς ἀνάστηθι πρεσβυτέρῳ· ἀντὶ τοῦ ἀνδραγάθησον
νεώτερον· οὐ μόνον συγκριτικῶς, ἀλλὰ καὶ νέον, Ἀττικοί
νεώχερμος· γῆ νεωστὶ εἰργασμένη
νεωχμ(οτ)άτην· νεωτάτην
νή· κατὰ τοῦ μὴ ὑπάρχοντος. καὶ ἐάν
νῆα· ναῦν
νῆας ἐΐσας· τὰς ἰσοτοίχους ἐν τῷ πλοίῳ
νῆάς τε· καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τὰς ναῦς
νηγάτεον· νεωστὶ γεγονότα, ἢ κατεσκευασμένον λέ(γει) ἢ εὖ νενησμένον
νήγρετος· ἀνάγρετος. βαθύς
νηδύος· γαστρός, κοιλίας. καὶ νηδυΐοισι καὶ νηδύ[η]σι· ἐντέροις
νήδυμον· δυσέκδυτον. ἔσχατον. ἡδύ. βαθύ. καὶ ἄδυμον μὲν ὃ οὐκ ἔστιν ἀποδύσασθαι διὰ τὸ βάθος. οἱ δὲ ἀναγινώσκοντες ἥδυμος ὕπνος....

SCR. 14. *Λ* 503. 15. *O* 685. 17. Iones teste Aelio Dionysio ap. Photium et Eustath. 1562, 56. 19. *H* 449, ubi Wolfiana ἐτειχίσσαντο habet. 23. Ar. Ach. 918. Utrumque iungit Plat. Critia p. 115 C. 25. Ierem. IV 4. 26. Demosth. 329, 4. 30. Philemon I vol. IV p. 29. 38. *I* 137. 39. *Λ* 306. 41. *B* 43. 42. ν 80. 43. *N* 290 — *P* 524 — Nicand. Ther. 467. 44. *Π* 454 al.

ADNOT. 14. ἀπαλλάξαι cod., em. Apoll. lex. p. 116, 1. 15. [ε] Mus. Cf. Boeckh. *Urkund.* p. 105. 66. 17. νεόλκια codex, em. Meibomius. 20. νεοπ.ὸς — νεοβλέπουσινέας cod., νεωπούς· — νεοβλέπους ἢ νέας Mus., em. Thes. V c. 1475 C. 21. νεοφυλακτεῖν cod., em. Phot. 297, 8. 23. νέωρον· νέον Phot. 297, 9 rectius Hesychio qui neglecto Arcadii p. 72, 14 praecepto νεωρόν scripserat. I. e. quod νεωρής, nec opus ut νεαρόν scribatur. Νεώριον· νεών sine caussa Buherius. 25. ἀροτριώσατε cod., em. Cyr. 11. 26. νεώς, οἶκοι cod., corr. Mus. Cf. tamen Paus. I 29, 16. 27. νεωσσεῖ cod., corr. HSt. Theognost. 143, 26. 32. κενὰ cod., Schowius, καινὰ Mus. 33. νεωτέρισον Musurus; forte νεώτερος ὤν. 35. νεώχερσος coll. χέρσος· γῆ ἀνέργαστος coni. Is. Vossius. Cf. ἐχερμάζομεν· τὴν γῆν εἰργαζόμεθα. 36. νεωχμόν (νεοχμόν cod. Vindob.) νεώτατον, ὡς καὶ Ἀλκμὰν ἐν α' μελῶν Erotian. p. 262. — (οτ) HSt. 37. μὴ induxit et καὶ ἤν, ἐάν scripsit Mus. 39. πλείῳ cod., em. Mus. 41. δὲ cod., om. Mus., scripsi λέγει. — νενισμένον cod., em. Mus. 43. νηδύος, ἐντέροις γαστρός, κοιλίας. καὶ νηδύοισι καὶ νηδύησι cod., νηδύοις· ἐντέροις, γαστρός, κοιλίας. καὶ νηδύοισι καὶ νηδύησι Mus. Correxi ope Apoll. lex. 116, 13, cui etiam gl. νηγάτεον, νήγρετος et νήδυμος debet.

445. [νηδύπους· ἀνυπόδετος]
νηδὺς (δ') ἐλαιάεσσα· (.....) ἀπὸ μέρους, μιᾶς πόλεως τῆς ἐλαιηρᾶς Ὕβλης
νῆε· πλοῖα, ναῦς, νῆες
[νηέρη· νόσος]
νήει· σωρεύει. καὶ ἐσώρευεν
50. νήεσ(σ)ι· ταῖς ναυσί
νηήσας· σωρεύσας
νηησάτω· πληρωσάτω, σωρευσάτω
* νὴ τὸν θεόν· μὰ τὸν θεόν
νήεον ὕλην· ἐσώρευον ὕλην
55. νηΐ· τῷ πλοίῳ. δοτικῶς
νήϊδα· ἄπειρον. καὶ δειλόν
νήϊδες· πληθυντικόν, ὁμοίως· καὶ νηϊδέστεροι συγκριτικῶς
Νηΐθ· ἡ Ἀθηνᾶ παρ' Αἰγυπτίοις
Νηΐσταις πύλαις· ταῖς πρώταις καὶ τελευταίαις
60. * νήϊον· ναυπηγήσιμον ξύλον, τὸ εἰς νεὼς χρείαν, καὶ εὔθετον
* νῆϊς· ἄπειρος· κατὰ στέρησιν τοῦ ἴσαι, ὅ ἐστι γνῶναι
νήϊστα· ἔσχατα. κατώτατα. ἐσχατία
νηΐ[σ]την στρατόν· τὸν ἐν ταῖς ναυσί
νηκερδέα· ἀκερδῆ. ἀνωφελῆ. ἄφρονα. καὶ νηκερδῆ ὁμοίως
65. νήκεροι· μὴ ἔχοντες κέρατα
νήκεστον· ἀνάκεστον, ἀθεράπευτον
νηκούστησεν· οὐκ ἤκουσεν, ἠμέλησεν, παρήκουσεν
νηκτά· τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα, τὰ ἔνυδρα. παρὰ τὸ νήχεσθαι, ὅ ἐστι κολυμβᾶν, πλέειν
νηλεγές· (ἄν)οικτ[ρ]ον. ἀθρήνητον
70. νηλεγής· (ἀ)φρόντιστος. (ἀ)θρήνητος

SCR. 45. Soph. OC. 349. 46. Sophocl. fr. 419. 49. Ψ 169. 50. *Α* 71. 51. *Ι* 358. 52. *Ι* 137? 54. Ψ 139? 55. *Λ* 183. 56. *Η* 198. 57. h. Cerer. 256. 58. Plat. Tim. p. 21 B. 59. Eur. Phoen. 1104 Aesch. Sept. 460. 60. *Γ* 62. 61. *Θ* 179. 63. Thuc. II 24 III 85. 64. *Ρ* 469. 65. Hesiod. op. et d. 527. 66. Idem v. 281. 67. *Υ* 15. 68. Sapient. Salom. XIX 18. 69. Alcmani fr. 21, 4 restituit Bergkius *νηλεγὲς* (pro *νηλεές*) *ἦτορ ἔχων*.

ADNOT. 45. *νηνίποδες· ἀνυπόδητοι* Phot. 298, 20. Utrobique leg. esse *νηλίπους* ante Cobetum vid. Thes. V c. 1483 A. 46. Cf. gl. ε 1853, unde apparebit cur LDind. auctore inseruerim voculam *δ'*, et post glossam verbi defectum indicaverim. *λαιάεσσα* et *ἐλαιάεσσα* dici potuisse nolim conici ex Theognosti 50, 14 loco corrupto. 48. Obscuram glossam dicit Thes. V 1483 D. Conicio . . . *ν*] *ἱερὴ νοῦσος*. 49. *ἐσώρευον* cod., em. Cyr. 39 et Arnaldus animadvertens, significationis discrepantiam pendere tantum a vario accentu: *νηεῖ· σωρεύει* (cf. Herodian. *μονήρ*. p. 43, 26) *νήει· ἐσώρευεν* pro *ἐνήει*, q. v. 50. (σ) Mus. 52. *νηησάσθω*? Cf. *Ι* 137. 53. *νὴ θεόν· μὰ τὸν θεόν* Cyr 63 requirente ordine. 54. *νήθων — σωρεύων* cod., em. Phot. 298, 5 et Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 167 coll. Ψ 139. 163, ubi lectio fluctuat inter *νήεον* et *νήνεον*. 56. Cobet Mnemos. VIII p. 43 a. 1859. 58. *Νηΐθη· Ἀθηνᾶ* cod., em. Vossius Idolol. II 42 p. 541. 59. *Νήϊϊ, ταῖς πύλαις* cod., *νηΐσι· ταῖς* Mus., *νηΐταις πύλαις· ταῖς* Schowius post Heinsium ad schol. Eur. Phoen. 1104 provocantem; emendate *Νηΐσταις πύλαις* Unger Parad. Thebb. p. 311 et LDindorf. Thes. V c. 1485 sqq. Cf. Lob. Proll. 398. In Statii Theb. VIII 354 codex MS Rehdigeranus exhibet: *Nheiflen, celsas Homoloidas occupat Haemon.* Scheftlar. Monac. 1 *Neiste* Monac. 2 *Neistae*, Codex Vlamingi *Neriste*, Taurinensis *Ne istae*, Casselanus *Neystae*, Merseburgensis *Neitae*. 60. Apoll. lex. 116, 20. — *καὶ* om. Mus. 61. Idem 116, 16. 62. Sic codex, *κατώτατα ἔσχατα* Mus., *κατώτατα* [*ἔσχατα* altero deleto] Phavorinus et Albertus; *ἐσχατιά*? 63. [σ] dudum Florens, Sopingus, Vossius, Heinsius, alii ante Cobet. Mnemos. 1859 VIII p. 37. Ac *νηΐτης στόλος* (Apoll. Rh. IV 239) Cyr. Mosq. fol. 412. 64. *ἄφωνα* cod., em. Albertus. Pro *νηκερδῆ* forte *νηκερδές* reponendum ex Apoll. lex. 116, 21. 66. *ἀνάκεστον* cod., *ἀνήκεστον* Mus. 69. *οἰκτρόν* cod., em. Albertus. 70. *φροντιστής, θρηνητής* cod., em. H. St. coll. *ἀνηλεγές· ἀφρόντιστον* et Thes. V c. 1487 A probante Lob. Path. El. 202.

νηλεγέως· ἀνοίκτως
νηλέγῳ· θρήνῳ. ἢ δεινῷ
νηλεεῖ· ἀνηλεεῖ. σκληρῷ
νηλεὲς ἦμαρ· ἡμέρα σκληρά
475. νηλεής· ἀνελεής. σκληρά
νηλέϊ χαλκῷ· τῷ ἀνηλεεῖ σιδήρῳ
νηλεῶς· δεινῶς. ἀναιδῶς. καὶ τὰ ὅμοια
νηλής· ὁμοίως
νηλῆτεις· ἀναμάρτητοι. παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν. καὶ νηλίτιδες τὸ αὐτό
80. * Νηλήϊος· ὁ τοῦ Νηλέως παῖς
νηλίπεζοι ἢ νήλιποι· ἀνυπόδετοι
νηλιτέες· [ἀνηλεεῖς. ἀνηκτοί.] ἀναμάρτητοι. ἀναίτιοι. ἄχρηστοι
νηλός· ἔριον. ἄμεινον λῆνος
νῆμα· ὕδωρ. ὕφασμα
85. νημερτές· ἀναμαρτές. ἀληθές. σαφές
νημερτής· ἀναμαρτής. καὶ τὰ ὅμοια
νῆν· νήθειν
νηνεμία· γαλήνη ἀνέμων
νηνεμίης· πνοῆς ἐκτός. εὔδιον
90. νήνεμον· ἄνευ ἀνέμου. εὔπνουν. εὔδιον. ἥσυχον. ἄπνουν. καὶ ἀνήνεμον τὸ αὐτό
νηνεμούμενον· καθεσταμένον ἐκ ταραχῆς. εὔδιον. ἥσυχον
νηνῖται· [σύγκειται. ἢ] νέοι
[νηνυρίζοντα· θρηνοῦντα. λαλοῦντα]
[νηνός· ναοῦ. πλοίου. ἱεροῦ]
* 95. νηὸς ἰούσης· τῆς νεὼς πορευομένης
νηοῦχος· φύλαξ πλοίου
νηπεκτέας· ἀκτενίστους
νηπενθές· ἀπενθές, ἀπένθητον
νήπια· μικρὰ παιδία
500. νηπιάζεται· μωραίνεται
νηπιαχεύων· τὰ τοῖς νηπίοις ἁρμόζοντα πράττων, παιδαριευόμενος, νηπιευόμενος

SCR. 73. νηλεεῖ νόῳ Pindar. fr. ap. Priscian. de metr. com. p. 24. 74. Λ 484. 76. Γ 292. 77. Aesch. Choeph. 251. 78. Ι 632 Aesch. Prom. 42. 79. π 317 τ 488. 80. Ψ 349. 81 = 79. 84. β 98 δ 134. 85. Λ 514. 86. Σ 46, 89. Ε 523. 90. Θ 552 Eur. IT 1412 Hec. 537. 95. Λ 482. 98. δ 221. 99. Β 136. 501. Χ 502.

ADNOT. 71. Cf. ἀνηλέως. 72. Ultimum δεινῷ ad νηλέϊ pertinere videri animadvertit Albertus; θρήνῳ ad ἐλέγῳ retulerim vel potius ad . . . νηλέγῳ. 79. νηλητεῖς — ἀλητεῖν — νηλήτινες cod., νηλιτεῖς — ἀλιτεῖν — νηλίτινες Mus. ut Apoll. lex. 116, 22 habet a Villoisone emendatus: ordo tamen requirit Aeolicam formam, quam agnoscit EM. 603, 49, νηλῆτεις; cf. Lob. Path. p. 377. Mox νηλίτιδες (Lehrs Aristarch. p. 154) Heinsio debetur. 80. νηλήπεζοι ἢ νήληποι cod., em. Mus. Cf. 445. 82. ἄνοικτοι Mus. recte ut videtur. Confundit enim νηλέες, νηλεγέες et νηλιτέες. 83. νῆλος (pro λῆνος) Boissonad. ad Herodian. Epim. p. 175, praeeunte Kustero. Cf. λείν. et λήνει (gl. λ 532 et 889). 84. ὕδωρ ad νᾶμα pertinet. 85. νημερπής cod., em. Mus. 87. νεῖν cod., em. Is. Voss. probante Cobet. Nov. Lectt. p. 160. — νῆν· νέην sine caussa Pearso coll. Eustath. 729, 26 Aristophan. fr. vol. II 2 p. 947. 89. 90. εὐ .... νηνεμόν, ἄνευ cod., separavit Mus. 92. νένηται· σύγκειται recte Albertus coll. νενημένων· συγκειμένων. Pro νεανίαι vero Attici poetae metro cogente νανίαι (Ar. Vespp. 1069) dicebant, Iones haud dubie νηνίαι, ut pro νεᾶνις Anacreontem fr. 14, 3 νῆνις usurpasse testis est Etym. Havn. Blochii ap. EM. p. 966 Arcad. p. 34, 21. An (ὑ)πηνῆται· νέοι? 93. ‚Imo μινυρίζοντα' Kusterus. 94. νηός Mus. Interpolator confundit νηός· πλοίου cum νηός· ναός, ἱερόν, vel νηοῦ· ναοῦ, ἱεροῦ. 98. 501. Apoll. lex. 116, 27. 29.

νηπίαχοι· νήπιοι. ἀνόητοι. μάταιοι. νεογνοί
νηπιέη· ἡ τῶν νηπίων ἡλικία
νηπιέῃσι· νεότησι
νηπίῃ· ἀσθενής. νεογνή[ς]
νηπιάας ὀχέειν· νηπιότητας, ἀφροσύνας, καὶ ματαιότητας ἔχειν, ἢ ὑπ' αὐτῶν ἔχεσθαι
νήπιον· νεογνόν, νεώτερον, μικρόν. ἀνόητον, ἄφρον, ἢ ἀφρονέστερον
νήποδες· ἰχθύες
νηποινί· ἄνευ τιμωρίας
νήποινον· ἀτιμώρητον, ἀνεκδίκητον, ἀνέκτιτον
νήπους ἢ νήποδες· ἀνυποδέτους
νηπτικωτάτην· νήφειν ποιοῦσαν
νηπυθές· ἄπευστον
νηπύτα· βοητά. κῆρυξ μικρόφωνος
νηπύτιον· νήπιον. ἄφωνον. ἄφρονα, ἀνόητον
νηρέα· μαράθου θάμνος
Νηρεύς· θαλάσσιος δαίμων. Ἀλκμὰ(ν) καὶ Πόρκον ὀνομάζει
νηρίθμους· ἀναριθμήτους, ἀπείρους
Νήρικος· πόλις Ἠπείρου
νηρίδας· τὰς κοίλας πέτρας
νηρίπη· σεμνή
νηρῖται· μεγάλοι
Νήριτον· ὄρος Ἰθάκης, ἀντικρὺ τῆς Ἠπείρου. καὶ τὸ πολύ. χλωρόν. ὑγρόν. θαλερόν. ἁπαλόν. ἀεὶ ῥέον
νήριτος· ὁ νηρίτης, ὅ ἐστι κογχύλιον κοχλιῶδες, ποικίλον
νηριτόμυθος· ὑπὸ τῷ γήρᾳ πεπτωκώς, (ᾧ) οὐκ ἄν τις ἐρίσειε πρὸς μῦθον
νηριτόφυλλον· πολύφυλλον
νηρόν· τὸ ταπεινόν
νῆς· τὸ ἕνης, ὅπερ ἐστὶν εἰς τρίτην· Δωριεῖς δὲ νᾶς λέγουσι

SCR. 2. *Π* 262. 3. *Ι* 487; cf. *ἐν νηπιέῃ*. 4. *Ο* 363. 5. *Λ* 560. 6. *α* 297. 7. *Ε* 480. 9. *νήποινοι* coni. Pearso coll. *α* 380. 10. *α* 160. 14. *Η* 384? 15. *Υ* 200. 17. fr. 149 p. 660 Bgk. 19. *ω* 376. 23. *ν* 351 Hesiod. opp. 50. 27. Aesch. Ag. 697?

ADNOT. 2. *νήπισχοι· νήπ.οι* cod., scriptum videtur *νήπιοι*; *νήπισχοι· νήπιοι* Mus., em. Heinsius. 3. *νηπίεν* cod., em. Mus. Cf. Eustath. 1319, 18 Lob. Parall. p. 359. 5. [ς] Mus. 6. *νήπιλας* cod., em. Mus. invito ordine. 7. *νεωγνὸν* cod., em. Mus. 8. *νέποδες* an *νηξίποδες*? 9. *νηποίνη* cod., *νηποινί* Mus., quod all. *νηποινεὶ* et *νηποινῆ* (C. 39) scribunt. 10. *νηπῆϊον — ἀνέκτιστον* cod., *ἀνέκτιτον* Mus., em. Guyetus, Salmasius. Nisi ope Apoll. lex. 116, 24 *νήποινοι· ἀτιμώρητοι κτλ.* reponendum sit. 11. Lobeck. Parall. p. 173. Recte *νη(λί)πους ἢ νη(λί)ποδας* Cobetus. — *νήποδας* Mus., at possunt verba *ἢ νήποδες* insiticia esse. 13. *ἄπαυστον* cod., em. HSt., *ἄπυστον* Pergerus. 14. *νηπυία* cod., *νηπύτια* Mus., *νηπύτια· Βοιωτοί* male Pearso advers. II p. 514. Ac falli etiam Lobeckius videtur, qui in Parall. p. 183 *νηπύτα κῆρυξ· βοητὰ μικρόφωνε* e parodia depromptum esse arbitratur. Videntur potius in Il. *Η* 384 alii *νηπύτα κῆρυξ* alii *μετεφώνεεν ἠπύτα κῆρυξ* praeoptasse, ut legendum sit *νηπύτα κῆρυξ· βοητὰ μικρόφωνος* vel *μακρόφωνος*. 15. Apoll. lex. 116, 25. 16. *νήριον* e Dioscor. IV 82 affert Albertus. 17. *Ἄλκμα* cod., em. Mus. 21. 22. *νηρῖται· σεμνή νήριτοι· μεγάλοι* Arnaldus Lectt. Gr. p. 101; *νηρῖται·* (*κοχλίαι*) *μεγάλοι* Heinsius et Pearso, qui tamen praeter Aelian. HA. XIV 28 Hes. *ἀναρίτης* (Aristot. HA. IV 4 p. 212 Schn.) etiam Hesych. *νίρον* conferri iubet. 23. *χλωρὸν θαλερόν* ad *νεαρόν*, *ὑγρὸν* ad *ναρὸν* referebat Albertus sine caussa. Dixerim potius *ὑγρὸν* et *ἀεὶ ῥέον* respicere ad *νήχυτον* vel *ἀείρυτον* vel similiter formatum vocabulum in —*ρυτον*. 24. Hinc *νηριτοτρόφος conchas alens* insularum apud Aeschyl. Ath. III p. 86 B epitheton. Synonymum est *νειρεύς· ὁ κόχλος* ap. Cyr. 39 et margin. Cyr. 212, unde transiit in Zonar. c. 1389 et Suid. II 994, 12 V. 25. *ἢ — ἐρήσειε* cod., *ᾧ — ἐρίσειε* Mus., scripsi *ᾗ ᾧ* et *μῦθον* (*μύθον* cod., *μύθους* Mus.) revocavi. 27. (*ὀκ*)*νηρόν*? 28. *νῆς λέγουσι* cod., em. Lob. Path. El. p. 52. Ahrens Dial. II p. 386.

νησαίη λίθος· ἔνιοι τὴν σάρδιον, διὰ τὸ ἐν Σαρδόνι γίνεσθαι. οἱ δὲ σμάραγδον

530. Νησαίας ἵππους· μεταξὺ τῆς Σουσιανῆς καὶ τῆς Βακτριανῆς τόπος ἐστὶ κατὰ στηγῶνα, ὅπερ Ἑλλάδι γλώσσῃ Νῆσος. ἐνταῦθα ἵπποι διάφοροι γίνονται

νησίγδα· ἐν Νυκτί. ἀποδιδόασι μασημάτι(ον) ποιόν

νῆσοι· τόποι ἐν μέσῳ θαλάσσης

νησόμεθα· κορεσθησόμεθα

νῆσορ· νεοττός

35. * νῆστις· ἄσιτος, νηστεύων

νῆσος· τόπος ὑψηλός, ἔχων ἐν ὕδασι

νήστειρα· ἡ μήποτε .... στερομένη τροφῆς

νῆστις· ἀσιτία. καὶ τὸ μεταξὺ τῆς κοιλίας. καὶ τὸ τοῦ στομάχου ἔντερον, ἐν ᾧ οὐδέποτε κόπρος εὑρίσκεται· ὅθεν κέκληται νῆστις. τούτῳ δὲ τῷ ἐντέρῳ τὰς χορδὰς περιειλοῦσιν οἱ μάγειροι

νήτεα· ἀνήνυτα

40. νὴ τήν· μὰ τήν

νὴ τὴν ὑγείαν· μὰ τὴν ὑγείαν

νῆτος· ἔσχατος ἢ πολύς, σεσωρευμένος

νῆττον· πλῆρες, μεστόν

νὴ τὼ θεώ· ὅρκος κατὰ Δήμητρος καὶ Κόρης

45. νηυσί· ναυσί, πλοίοις

νηφάλιοι· νήφοντες, μὴ πεπωκότες. ἢ θύματα καὶ βωμοί, ἐφ' ὧν οἶνος οὐ σπένδεται. ἢ σοφοί

νηφάλια ξύλα· τὰ μὴ ἀμπέλινα, ἢ συκάμινα, ἢ σύκινα· ἐκεῖνα γὰρ οἰνόσπονδα λέγονται

..νηφαλισμένον· ὕδατι, οὐκ οἴνῳ ἡγνισμένον

νῆφε· γρηγόρει. σωφρόνει βίον. [ἢ βρέχε·] [χιὼν γὰρ ἡ κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς, καὶ ὁ λεπτὸς ὄμβρος νιφετός· νίφει γὰρ τὸ χιονίζει]

SCR. 30. Eurip. fr. 1114 Nck. 31. Philemon. com. vol. IV p. 16. 37. Nic. Ther. 862. 38. Aristoph. fr. IX p. 1151. 41. ὑγίειαν Meinekius, qui comico vindicat. 45. *Α* 179. 46. Cf. Soph. OC. 99. 47. Philochorus ap. schol. Soph. l. c. 49. νῆφε II Timoth. IV 5. νᾶφε Epicharmus.

ADNOT. 29. οἱ μὲν τὸ σαρδόνιον ἀπὸ τῆς νήσου· οἱ δὲ σμάραγδον. ἐν Κύπρῳ γὰρ μεταλλεύεται Phot. 299, 1. (ἐν Κύρνῳ?) 30. Καταστιγόνα Suidas s. v. ἵππος Νισαῖος et Καταστίγωνα scholiasta Phlegont. Mirab. c. 3 a Xylandro p. 317 editus. Cf. Preller. Polem. XCVIII p. 149 et R. Ungerum Parad. Thebb. p. 376, Alberti copiis usum. — De scriptura glossae per η vid. Steph. Byz. p. 474, 5 Meinek., alii Νισαῖον ἵππον dicebant, ut Herod. III 106 Strab. XI p. 525. 530; scripturam per υ vitiosam esse docet Coray ad Heliod. IX 19. 31. μάσησμά τι cod., em. Sopingus, nisi quod μασημάτιον debebat. Cf. Dobraei Advers. II p. 581, qui Philemonis fabulam respici vidit. — νησίγδαι Phavorinus. 33. Lob. rhem. p. 16, 27. 34. νῆσσορ (imo νησσόρ) Thes. V c. 1500 A. Videntur duae gl. Laconicae coaluisse, quarum altera fuit νᾶσορ· νῆσος. 36. ἐξέχων Guyetus, νήχων Pergerus. 37. νηστεῖρα cod., νήστειραν· στερουμένην τροφῆς Phot. 299, 12. — μήποτε ἡ coni. Albertus. 38. νῆστις· ieiunium Glossae; quae interpretatio convenit potius substantivo νηστεία; νηστίς codex; forte Νῆστις· Ἀσιτία coll. Alexid. ap. Phot. 299, 11 Eustath. 1180, 14 Empedocl. p. 57 212 Karsten. De intestino ieiuno cf. Meletium ap. Cram. A. Oxx. III p. 105. 106. Phot. 299, 5—10, qui περιελίττουσιν praebet. 39. Non liquet. 40. νήτην· μάτην cod., em. Salmasius ante Cobetum Mnemos. VIII p. 42 s. 1859. Erroris participes sunt Phot. 299, 14 Cyr. 39. 63. 42. Confundit νῆτος (= νέατος)· ἔσχατος cum νητός (a νηέω)· πολύς, σεσωρευμένος. Vid. Eustath. β 338 Theognost. p. 74, 16 Lobeck. rhem. 104. 43. Non temptabat Lobeck. l. l., νητόν Is. Vossius et Pearso. Fortasse νῆτον Aeolicum est pro νητόν sive νηητόν, nisi hoc ipsum latet. Nam a νάσσω derivari vix poterit, cum e ναστόν Laconice fiat ναττόν, neque vero νῆττον. 44. τῷ θεῷ cod., em. Mus. Cf. Schaefer ad Longum p. 353. 46. De re Preller Polem. XLII p. 74; de forma Lob. Proll. p. 101. 47. σύκινα μηδὲ μύρσινα Diogen. prov. VI 76 p. 281, unde etiam οἰνόσπονδα pro οἰνίσποι restituit Heinsius. 48. (νε)νηφαλισμένον Thes. V c. 1505 B. 49. βίῳ καὶ νίφε, βρέχε Mus., qui sequentia haud dubie ex margine intrusa, ubi sic scripta erant: χιὼν γὰρ ὁ λεπτὸς καὶ ὄμβρος ἡ (ἢ Aldus) κατὰ μικρὸν φερομένη λεπτῶς, νιφετός κτλ. bene digessit. νιφετός· ὄμβρος. ἡ κατὰ λεπτὸν φερομένη χιὼν C. 63.

550. **νήφονες·** νήφοντες
νήχεται· κολυμβᾷ
νῆχι· ναὶ μήν
νήχυτον· πολύ
* **νήαις·** κάδος
55. * **νηαιρίη·** ἐσχάτη. ἡ νηάτη
* **νηεξίς·** ἐν Καππαδοκίᾳ γενόμενος μῦς, ὃν **σκίουρόν** τινες λέγουσιν
Νίβα· χιόνα. καὶ κρήνην
νιβάδες· αἱ τοὺς λόφους ἔχουσαι αἶγες
νιβατισμός· εἶδος ὀρχήσεως βαρβαρικῆς
60. **νιγλαρεύων·** τερετίζων
νίγλαροι· τερετίσματα, περίεργα κρούσματα
νίγλα· τρόπαια, παρὰ Πέρσαις
νίζει· νίπτει, πλύνει, κλύζει. σμήχει
νιΐδες· παίδων αἰδοῖα
65. **νίκαθρον·** ἔπαθλον, ἐπινίκιον
* **νικᾷ·** κρατεῖ. λικμᾷ
Νικάνωρ· ἥρως, ὃν καὶ τιμῶσί τινες
νικατῆρες· οἱ ἀκμαιότατοι ἐν ταῖς τάξεσιν
[**νίκεα·** φιλονεικία, ἔχθρα]
70. **νίκειν·** λικμᾶν. κρατεῖν
[**νίκεσσεν·** ὕβρισεν]
νίκεστρον· νικητήριον

SCR. 53. Philetas EM. 602, 41; non Apoll. Rhod. III 530. 55. *E* 539. 60. Eupolis fr. XXVII vol. II p. 472. 61. Pherecr. I 25 p. 334 alii.

ADNOT. 50. Sic recte codex, *νήφοντες· νήφοντες* Mus. In impressis posterius *νήφοντες* erat omissum. Voce *νήφων* usus est Theognis 482. 627. 51. *νέχεται* editi praeter Hagen., em. Salmas. 52. *νήχιναι· μὴν* cod., em. Is. Vossius; *νῆχι* Boeoticum est pro *ναίχι*. 53. *νηχιτὸν* cod., em. Mus. 54. 55. 56. ordinem confundunt. Requiruntur *νίαις*, quod quid sit nescitur, *νιαίρη* h. e. *νειαίρη· νεάτη*, et *νίαξις* vel *νιαξίς* ab Is. Vossio restitutum. 54. *νηισχάδος ancorae*? Cf. *ἰσχνίδες*. 55. *νηαίρη — νεάτη* Mus., codicis lectio, quam expressimus, nata est ex lectione suprascripta *νηαίρη*. 56. *Νιαξίς* Voss., cf. Boetticher Aric. p. 7. 57. *Νίβα· χιόνα. κ[illegible]εῖται δὲ οὕτως καὶ κρήνη ἐν Θρᾴκῃ* Suid. Phot. 299, 25 Eudemus et Nicodemi lex. ap. Ducang. Gl. App. p. 141. Memoratur Nips *ὄνομα κρήνης* etiam a Choerob. I p. 88, 1, 24 EM. p. 586, 16 et Arcad. 126, 20 (145, 18) ubi male *κνίσσης* pro *κρήνης*. 58. Ex *(κρημ)νιβάδες* truncatum esse coniecit DRuhnken. epist. crit. p. 134 probantibus Schaefero ad Long. p. 370 et Schwenck. in Mus. Rhen. 1855 p. 308; *(ὑψ)ιβάδες* corr. Lobeck. Parerg. 685. 610. 666. Utrumque falli persuasum mihi est conferenti *ἐνοιάδες κατοιάδες ἰονθάδες μναάδες σαννάδες ὑννάδες* aliasque id genus capellarum denominationes. 59. *νιβατισμός* A *νικατισμός* PVL *νικτισμός* C et epitom. Ath. XIV 629 D. Non magis Graecum videtur, quam *νοβακκίζειν· τὸ ὀρχούμενον τοῖς δακτύλοις ἐπιψοφεῖν σεισμὸς Νιόβη* (sic) Phot. 301, 16. Cf. Fritzsche de Sophocl. Niobe Rostoch. 1836 p. 47. Supra *βαυκισμός*. 60. Phot. 300, 2. 62. Boetticher Aric. p. 23. 64. *Ἰνίδες nervuli* coni. Lobeck. Parall. p. 83. Contra Cobet. Mnemos. p. 43 a. 1859 coll. *νηϊδέστεροι* veram lectionem esse *νηΐδες* censet, quod in ea re ponebatur pro *ἀδύνατοι* et *ἀσθενεῖς*. Idem reddi iubet Photio 300, 5 cum Suida et Eudemo Berolinensi consentiente in gl. *νιδες·* (sic) *αἰδοῖα ἢ ὀρχίδια παιδίων. Σικελοί*. Vereor ut recte. Nam Cyrillus Crameri AP. IV 186, 31 *νίδας· νέος παιδὸς χόρονος* (sic). 65. Cf. *νίκεστρον*, quod *νίκαστρον* scribit Phot. 300, 9 Lob. Parall. p. 451, *νίκατρον* HSt. 66. Hoc et quod sequitur *νίκειν* (*νικᾶν* Palmer.) fide indignum censet Lob. rhem. p. 58 et traiectione literarum corruptum esse statuit pro *ἰκλᾶν* Pathol. p. 110 n. Utut est confundit *νικᾷ* et *νικλᾷ* quo de diximus ad gl. *ν* 205. 67. *Νικάτωρ* Albertus provocans ad Strab. XVI p. 750 et Spanhem. PVN p. 413 vol. I (p. 375 ed. min.). 68. Glossa Macedonica; cf. Livii XLIII 19. 69. *νείκεα*, q. v. Mus. 70. *νικᾶν* Palmerius, invito ordine. Cf. gl. *ν* 566. Fortasse *νίκην· κρατεῖν* Aeolicum est pro *νικᾶν*, quod h. l. cum *νικλᾶν* confunditur. 71. *νείκεσσεν* Mus. 72. *νίκαστρον* Phot. 300, 9; cf. gl. 565.

νικῆσθαι· ἀπέχεσθαι
νικητήριον· ἔπαθλον
575. νίκλον· τὸ λίκνον
νίκορ· διαφ[θ]ορά
νικοστράτ(ει)ος· εἶδος ἀμπέλου
νικύρτας· δουλέκδουλος
νίμματα· λουτρά, πλύματα
80. νίν· αὐτόν, αὐτήν, αὐτό
* νινητός· ἀνόητος. οἱ δὲ νενίηλος καὶ νινιαστής
νινήατος· νόμος παιδαρ[ε]ιώδης. καὶ Φρύγ[ε]ιον μέλος
νίννον· τὸν κα[τα]βάλλην ἵππον
νίρνος· φθείρ. Ἀχαιοί. ἢ νίρμος
85. νίρον· μέγα
* νίτρον, σάπων
* νίσεσθαι· πορεύεσθαι
Νισᾶν· ὁ Ἀρτεμίσιος μήν. καὶ Ἰλίου πόλις
νισ(σ)όμενον· πορευόμενον
90. [νισυνόχος· φύλαξ νεῶς]
νίτρον· σάπων. καὶ εἶδος ἰατρικόν
νιφάδες· ἕλκη, τραύματα, σταγόνες, ψεκάδες
[νιφάλιος· εὐγρήγορος τὸν νοῦν]
νιφάς· ἡ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόῤῥοια·
νιφάδες δ' ὡς [ἐ]πίπτον ἔρ[ρ]αζε
τὰς γὰρ ψεκάδας ψιάδας [γάρ]. φησίν·
αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔρ[ρ]αζε[ν]
95. νίφαργον· νιφάδι λελευκασμένον
νίφει· χιονίζει
νιφετός· ἡ τῆς χιόνος καταφορά, χιὼν λεπτή, χιονισμός·
τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠ(ὲ) χάλαζα(ν),
(ἢ νιφετόν)

SCR. 74. cf. Soph. fr. 504. 76. Sophro? 78. Hippon. fr. 49, 5 p. 600. 79. Sermo vulgaris. Sed cf. Dromon. com. fr. II vol. III p. 541. 81. Callimach. Iov. 63. 82. Hippon. fr. 129 p. 614. 88. ADN. 89. *N* 186. 94. *O* 170 — *M* 156 — *Π* 459. 96. Ar. Ach. 1141. 97. δ 566 *K* 6.

ADNOT. 73. Non liquet. 75. Cf. gl. 205. 76. *νίκωρ* quod inter nomina neutra in *ωρ* exeuntia ponit Herod. *π. μ. λ.* p. 32, 24 ordine reicitur. Legendum videtur *νῖκορ* vel *νεῖκορ* Laconice pro *νεῖκος*, quod supra etiam voc. *διαφορά* exponit. Cf. Ahrens Dial. II p. 389. 77. (*ει*) inserui. Cf. Lynceum ap. Ath. XIV p. 654 A Poll. VI 82 hinc corrigendum. 78. Vid. Ath. VI p. 267 C schol. Lycophr. 424 p. 597. 79. *πλώματα* cod., em. Palmerius. *κάθαρμα* explicat Cyr. 39. 81. *νινήκλος* cod., *νενίηλος* HSt. ante Hemsterhusium, quae vera lectio est. — *νινιαστής* fortasse ad 582 retrahendum est, quod Phavorino etiam placuit. 82. [ε] bis delevit Mus.; τὸ *νηνίατον* Poll. IV 79 p. 161 Bekk., quod adludit sane ad *nenia*. 83. [*τα*] Mus. Aliud videtur *ἰννός* s. *γιννός*. 84. Incertum utrum pediculus an conus abiegnus sit intellegendus. Cf. *κάρνος· φθείρ*. 85. Supra *ἱερόν* (*ἱρόν*)· *μέγα*. Sed cf. etiam *νειρόν*. 86. Om. Mus. — *σαπῶν* cod., em. Meinek. Theocr. p. 300. Cf. 591 et λ 1165. 87. *νίσσεσθαι* recte Mus. 88. Wesseling. Proverb. p. 259 Petav. ad Epiphan. vol. II p. 139 Ideler Chronol. I p 509. — *Ἰλιουπόλις* cod., *Ἰλίου πόλις* Mus., *Ἡλιούπολις* coni. Vossius. Forte *Δηΐτου πόλις* coll. Hom. Il. β 508 *Νῖσάν τε ζαθέην*. 89. (σ) Mus. 90. L. *νηοῦχος· φύλαξ νεώς*, q. v. Om. Mus. 91. Om. Mus. *σαπῶν* cod., *σάπων* Meinek. Theocr. p. 300, *σαπώνιον* (*χαπιόνιον* male Cyr. 39) Moschop. *π. σχεδ.* p. 172 Zonar. 1402. Cf. gl. 586. 92. *ἕλκη*] Videtur error natus ex locutione poetica *βελέων νιφάδες*; an minuta ulcera nivis instar albentia sic dicta fuerint medicis? 93. Om. Mus. L. *νηφάλιος*; *εὐγρήγορος*, quo etiam aliis in locis noster usus est, recentioris Graecitatis foetus est. 94. Illustrat Apoll. lex. 116, 30. — *ἐπίπιον ἔῤῥαζε* — *ψιάδες γὰρ φησὶν* — *ἔῤῥαζεν* cod., *ἔπιπτον ἔραζε* — *ψιάδας. φησὶ γὰρ* — *ἔραζεν* Mus. 95. *νιφάδον* cod., em. Mus. *νιφάδια* (*νιφάδι*) Phot. 300, 23. In Aldina *νιφάδιν*. 97. *ἢ χάλαζα* codex, nihil amplius; em. Mus.

νιφοβόλοις· χιονίοις
νιφοβόλον· ὑψηλόν
600. *νιφόεν·* χιονῶδες
νιφόεντα· χειμέρια. χιονώδη, χιονιζόμενα
νιφόεσσα Ἑλένη· ἀντὶ τοῦ λευκή. Ἴων Φρουροῖς
νιφομένη· χιονιζομένη
[*νίψεως·* νουνεχείας]
5. *νιφ ἐνί·* ἠροτριαμένῃ γῇ
νόα· πηγή. Λάκωνες
νοαρέως· νουνεχόντως
νόει· συλλογίζου. σκόπει
νοερόν· πνευματικόν· *νοερόν* μέν ἐστι τὸ ν(ο)οῦν· *νοητόν* δὲ τὸ νοούμενον. τροφὴ δὲ τρόπον τινὰ τοῦ νοοῦντος, τὸ νοούμενον. οὕτω μὲν οὖν κυρίως. λέγονται δὲ καὶ ἐναλλὰξ καταχρηστικῶς
10. *νοεύσας·* νοήσας
νόημα· σύνεσις
νοήμων· συνετός, ἔμπειρος, γνωστικός
νοήσει· ἐνθυμεῖται
νόησεν· ἐφράσθη
15. *νοητά·* τὰ μὴ ὁρώμενα
* *νοθοοῖ·* φοβεῖται. ἀγριαίνει. νουθετεῖ
νοθεύει· ἀπαλλοτριοῖ. ἀπατᾷ. κολακεύει
νοθογέννητα· πορν[ι]ογέννητα. οἱ μὴ γνήσιοι παῖδες, ἀλλ' ἀπὸ πόρνης ἢ φίλης ἢ δούλης ἢ παλλακῆς ἀλλότριοι ἢ δυσγενεῖς ἢ ψευδεῖς
νόθως· ψευδῶς
20. [*νοῖοι·* αἱ τῶν υἱῶν γυναῖκες]
[*νωμελέως·* ἀδιαλείπτως]
νομάδες· βοσκόμεναι ἀγέλαι
νομάδες· ἡμέραι αἱ φθίνοντος τοῦ μηνός
νομάδες· βαρβάρων, ἀγρίων ....
25. * *νομαί·* βοσκήματα, βοσκαί
νομαδόστο(ι)χοι· ἀπὸ τῶν νομῶν κατὰ στοῖχον ἐρχόμενοι
νομάριον· σκεῦος τραγικόν
νομάρχης· ὁ νομῶν ἄρχων· *νομοὺς* δὲ λέγουσι τὰ μεγάλα χωρία

SCR. 98. Eur. Phoen. 206. 99. Iph. Ant. 1284. 600. Nic. Ther. 881. 1. *τ* 338. 2. fr. 46 p. 575. 4. Ad Chrysost. Hom. C. Anom. t. VI p. 425 pertinere suspicatur Barker ep. crit. ad Boisson. p. 260. Vide tamen etiam Cyrill. ap. Pierson. Moer. p. 61. 5. *ε* 127. 8. *I* 596. 11. *H* 456. 12. *β* 282. 13. *I* 104. 14. *Γ* 374. 20. *Ω* 166. 21. *Δ* 428. 28. Herod. II 177 IV 66.

ADNOT. 98. *ξενίοις* cod., em. AM. 600. *νιφῶεν* cod., corr. Mus. 2. *νιφόεσσα: σελήνη λευκή* Phot. 301, 7 quod Thesauro V c. 1530 A vitiosum videtur, *νιφόεσσ' Ἑλένη* Nauck. l. c. 4. *νήψεως* Mus. recte sed laeso ordine: codicis lectionem divinaverat Is. Vossius. 5. *νίωον·* *ἠρωτριωμένη γῇ* cod., *νειόν·* *ἠ. γῇ* Mus. Unde sit accusativus, quem libri impressi exhibent, nescio. *νίφ·* *ἠροτριωμένη γῇ* Is. Vossius, fortasse recte, modo *νιφ·* *ἠροτριαμένῃ γῇ* scribatur, cum pro *νεῷ* sive *νειῷ* forma Boeotica sit *νιῷ* (Ahrens Dial. I 179 Boeckh. C. I. I p. 757 n. 1574, 21). Praetuli tamen *νιῷ ἐνὶ* pro *νειῷ ἐνὶ* quae Homeri sunt verba Od *ε* 127 et Hesiod. Theog. 971. 6. Lobeck. rhem. p. 27. Cf. Steph. Byz. 477, 21 et Hesych. *ἔννοιαι*. Cognata sunt *νότος* et fluviorum nomina *Νοῦς Νόης* et *Νεῦς*. 7. *νοερῶς* Albertus. Sed cf. Theognost. 80, 3. 9. *ἀναλλάξ* codex. 10. Suspectum. 16. *φοβεῖται* ad *ὀθεται* sive *ὀθεύει* spectare videtur. Sub *ἀγριαίνει* vide num *παραινεῖ* lateat et inverso ordine scribi debeat *νουθετεῖ·* *παραινεῖ* (*φοβεῖ*). 17. *ἀναπείθει* addit Cyr. 63. 18. *πορνιογέννητος* etiam C. 63. 20. Sic codex, *νοιός·* *νύμφη υἱοῦ γυνή* Cyr. 63, *νυοί* recte Mus. 21. Sic codex, *νωλεμέως* recte Mus. 23. *Εἰκάδες* Kusterus. De *νόναι* sive *νόνναι* non sinit cogitare interpretatio. 24. *νομάδων* Phot. 301, 22. *ἀγρίων ἔθνη*? 26 *ἀπὸ τῶν ὤμων* (*νόμων* sic Porso) *κατὰ στοιχὸν ὀρχούμενοι* Phot. 301, 20. Non liquet. 27. Forte *ΗΘΜΑΡΙΟΝ: σκεῦος ἰατρικόν*.

νομέας· ξύλα περιφερῆ

630. *νομεῖς· βασιλεῖς. ἡγεμόνες. καὶ τῶν πλοίων τὰ ἐγκοίλια. καὶ σχοῖνοι ἁρμένων*

[νομαλέως· ἀδιαλείπτως]

νομεύς· ποιμήν. ὁ μεριζόμενος, ἢ μέρος ληψόμενος

νομή· διαίρεσις, μερισμός, νέμησις

* *νομῆες· ποιμένες*

35. *νομή· τροφή, βοσκή. ποινή. μερὶς ὕδατος*

[νομήματα· δικαιώματα]

νομίζειν· οἴεσθαι. λέγειν

νομιζόμεθα· νόμιμα οἰόμεθα

νομιζόμενα· νόμιμα. ἔννομα

40. *νόμιον· δίκαιον*

νομοθετεῖ· νομοποιεῖ

* *νομοΐστορες· νομομαθεῖς*

νομόν· νομήν

νόμος· θεσμός, συνήθεια. νομή. τύπος. καὶ λόγος. [καὶ ὁ ποιητὴς τῶν καθ' ἡμᾶς νόμων]

45. *νόμος· ὁ ποιητὴς τὸν καθ' ἡμᾶς νόμον οὐκ οἶδε· θέμιστας δὲ καὶ εὐνομίας λέγει· ἀπὸ τῆς νεμήσεως· [ὁ]*
ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίαν

,νόμος ὁ πάντων βασιλεύς' κατὰ [τὴν] φύσιν.....

νομῷ· τῇ νομῇ

νόον· νοῦν

νόον πολυκερδέα νωμῶν· τὴν ἀπατηλὸν καὶ ψεύστην νοῦν ἐπὶ πολλὰ τρέπων· ἄλλο ἐπ' ἄλλο διανοούμενος

50. *νόος· νοῦς*

νόου· τοῦ νοῦ. τοῦ λογισμοῦ

νοοῦσι· φρονοῦσιν, ἢ συνιεῖσι

νορβά· καλή

νορβεῖ· ἐνταμεῖται

55. *νορθακινοί· ἀσθενεῖς*

νόῤῥος· ἄνθος μήλινον λωτοῦ. γίνεται δέ τι καὶ δένδρον ἐν παραλίᾳ, ὅπερ ἔνιοι νορειὰν καλοῦσιν

SCR. 29. Herod. I 194 II 96. 31. *Δ* 428. 32. Passim ap. Platonem. *O* 633. 34. *Σ* 525. 39. Herod. I 11. 42. Cyrill. Al. in Iesai. XLIII p. 577. 44. *λόγος*] Hippocratem spectare videtur; cf. Erotian. p. 260. 262. 45. *ρ* 487. 46. ADN. Apud Bergkium desidero Chrysippum ap. Digest. I 3, 2. 47. *B* 475. 48. Aesch. Choeph. 742. 49. *ν* 255. 50. *B* 192. Soph. Philoct. 1209. 51. *β* 346.

ADNOT. 30. *νομῆς· ἐγκοίλια* (*ἐγκύλια* cod. Hes. Bardell.) *πλοίων* Phot. 301, 25 e scriptore Attico. 31. *νωμαλέως* male Mus. pro *νωλεμέως*. 35. *ποινή* non sollicitandum censet Albertus, etsi in promptu sit emendatio Trilleri Em. Hes. p. 30 *ποίμνη* vel *ποίμνιον. πρόβατα ποιμνίου μου* (*νομῆς μου* Complut.) Ezech. XXXIV 31. — *μερὶς ὕδατος*] ,*E publico aquae ductu concessa*' recte MMeibomius. 36. *νόμιμα· τὰ δικαιώματα* GEZeibichius in Athlet. *παραδ.* p. 78. 38. | *μάθα* bis cod., em. Phavor. 40. *νόμιμον* sine caussa Maussacus, cf. Thes. V c. 1546 D. 42. Suid. Phot. Cyr. Lex. MSS. 44. Confundit *νόμος* et *νομός· νομή, τόπος*, nisi *τρόπος* legendum, quod ad *νόμος* pertineat. Cf. Phot. 302, 15. 45. *τῶν — νόμων — θέμις τὰς* cod., em. Salmasius. — *ὁ ἄνος* cod., em. Heinsius. 46. *πάντων ὁ* cod., *ὁ πάντων* Albertus recte e Pindari fr. 146 Bgk., qui verba *κατὰ φύσιν* non Pindari esse sed Platonis in Gorgia p. 488 B evincit PLGr. p. 277. 48. 49. *νόον. νοῦν. νόων, πολυκέρδεα. Νομον* (sic) *τὸν κτλ.* Docte et sagaciter emendavit Mus., nisi quod *πολυκέρδεα* reliquit. 52. *φθονοῦσιν* cod., em. Vorstius. — *συνιοῦσι* cod. 53. Cf. *παιδίνορ* et *ἑόρτας· καλάς* quod *νεόρτας* scribendum videtur. 54. Non expedio. 55. Pro *νωθρακινοί* cum Guyeto accipit Lobeck. Path. El. 506 Proll. 319; pro *ναρθηκινοί* Meinekius. De forma cf. gl. λ 859 (Theognost. 67, 30). Cf. *νωθρόν* et *νώρεμνος*. 56. *μελιλώτου*, quae sane arbor est Graecis in Sunio nascens (Strab. XVII 831 Plin. HN. XXI 9). Glossa obscura.

νορύειν· γῆν ὀρύειν. ἔστι δὲ εἶδος ὀσπρίου
[νόροπα· λαμπρόν]
νοσακερός· νοσώδης. τρυφερός, μαλακός
660. νοσηλεύεται· νοσεῖ. ἢ νοσοῦντι ὑπηρετεῖ
νοσσεύουσ(α)ι· γεννῶσαι
νοσσίδες· ὑπόδημα γυναικεῖον
* νόσος μεγάλη· ἐπιληψία
* νοσοῦν· στασιάζον
65. νοστῆσαι· παρελθεῖν, ἀφικέσθαι, ἀνακομισθῆναι, ὑποστρέψαι
* νοσ[τ]ηλεύεσθαι· νοσοκομεῖσθαι
νόστιμον ἦμαρ· τὸ σωτήριον. καὶ ἀνακομιστικόν. ἀνακομιστικὴ ἡμέρα
νόστιμος· σω(τή)ριος. καὶ τὰ ὅμοια
νόστοις· βίβλοις οὕτω καλουμέναις
70. νόστος· ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή, ἢ ἐπάνοδος. καὶ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως
νόστον προμαθόντες· χρόνου πολλοῦ νόστον προμαθόντες
νοσφίδιον· κλοπιμαῖον, λαθραῖον
νοσφίζεσθαι· λανθάνειν. πλεονεκτεῖν
νοσφιζοίμεθα· ἀρνοίμεθα. ἢ ἐπ' ἄλλο τι τραποίμεθα. ἢ κρυπτοίμεθα
75. νόσφιν· χωρίς, ἄνευ. λάθρα. δίχα. ἐκτός. μακράν
νοσφίζεται· ἰδιοποιεῖ. κλέπτει, ἀποστερεῖ, ἀφαιρεῖ. χωρίζει
νοσφιζόμενος· ἀφαιρούμενος. κλεπτόμενος. ἢ κλέπτων, στερῶν
νόσφιν ἐών· χωρὶς ὑπάρχων
νουμήνιος· ὄρνεον, ὅμοιον ἀτταγᾷ ὄν· ὁ καὶ τρόχιλος

SCR. 57. ADN. 58. *B* 578. 59. Comic. anon. fr. CCCXVII p. 681. 61. ADN. 64. Iungit Demosth. 113, 26. 65. *O* 374. 67. *α* 9. 68. *δ* 806. 70. *B* 155. 71. Com. anonym. fr. CLXII. 72. *νοσφιδίων?* Hesiod. ap. schol. Plat. p. 45 [374]. 74. *B* 81. 75. *A* 541. 78. ADN.

ADNOT. 57. *Νορύη· ὀσπριόν τι Θεόφραστος δὲ συνώνυμά* (*συνωνυμία* cod.) *φησι στρύχνον* (*τρυχον* cod., *τρύχνον* edd.) *νορύη.. τιθύμαλλον. Νορτή* (leg. *νορύη*)· *τιθύμαλλον* Phot. 303, 1—3. *ὀρύη εἶδος ὀσπρίου* Arcad. 103, 28 [118, 17]. Lobeck. Path. p. 116. Theophrasti locus est HPl. IX 11, 5 ubi tamen nihil de norya legitur. — *ὀρύττειν* male Mus. Legendum enim haud dubie [*νορύειν· τὴν*] *νορύην*, quorum posterius est prioria correctio. Quamquam potest etiam error duce Photio sic explicari ut e *νορτῆνορύην* (*ύει* superscr.) lectio vulgata orta sit. 58. *νώροπα* Mus. contra ordinem. Cf. *νέρωπα*. 59. *νοσακέρως* cod., em. Albertus: *νοσακερως* (sic)· *τροφερωδῶς μαλακῶς νοσωδῶς* Phot. 302, 14. 60. *νοσιλεύεται* cod., em. Mus. — *νοσοῦντα* cod., em. HSt. quod ad *νοσηλεύει* refero. 61. (*α*) Mus. Spectat enim Iesai. LXVIII 28. 62. Pollux VII 94. Dictae videntur ab Nosside quadam vel a *νοσσίς*, quod *puellam* denotat. 64. *στασιάζειν* cod. Legendum vero aut *νοσεῖν· στασιάζειν* aut *νοσοῦν· στασιάζον*. 66. [τ] Mus. 67. *νόστημον* cod., em. Mus. 68. *νόστημος, σωριος* cod., male *νόστιμος ὥριμος* Mus. Correxit Schowius. 69. *καλουμένοι* cod., em. Pearso. 71. *νόστου· προμαχόντες* cod., *προμαχῶνες* Mus., *νόστον προμαθόντες* Scaliger; cf. Meinek. Com. IV p. 645. 72. Arcad. 41, 26 Theognost. 58, 19. 78. *νοσφινέων* cod., *νόσφιν ἐών* Musurus quod, a Iensio ad *ξ* 147, a Meinekio ad Apoll. Rhod. IV 1458 relatum, invitus recepi, licet non dubitem quin gl. spectet *Θ* 490 *νόσφι νεῶν*; etiam gl. *α* 7014 *Ἀργεϊ παντὶ* vidimus interpretationem loco Homerico respecto minime convenientem addi *διόλου λευκῇ*. Cf. *μέλανα βρότον*, *τῖον ἑταίρων* (*Σ* 81) et *οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς*. Quid quod ne tragicae quidem glossae ineptis explicationibus carent? An credamus Didymi lexico deberi has inficetias a Musuro spongio deletas: *παῖς θάμα· παίει ἅμα*, (*Παισθάμα· ὁ παῖς ἅμα* Cyrill. 63) h. e. *ἄπαις θ' ἅμα* Eur. Hec. 804, qua quidem ex fabula plures per hanc farraginem loci sunt dispersi, quam indagare Nauckio contigit in *Memoires de l'Acad. de St. Petersb.* VII. serie T. I n. 12. 1859. Similiter ex admodum vitioso Euripidis codice fluxit gl. *ι* 902, ad Eur. Hec. 12 spectans, *τοῖς ζῶσιν εἴη παισίν*. 79. Cf. interpp. ad Diogen. VIII 18 p. 367. — *ἀτταγῖον* cod., *ἀτταγᾷ* Mus., em. Schowius.

680. νουνεχέσιν· ὀξυτέροις. νηπτικωτέροις. συνετοῖς, σοφοῖς
νοῦ πέρα παντός· ὑπεράνω παντὸς νοῦ
Νοῦς· ψυχή. ποταμός. καὶ ἡ μονάς. κυρίως δὲ σώφρονος ψυχῆς ἐνέργεια
νοῦσος· νόσος λοιμική
νοῦς οὐ παρὰ Κενταύροισι· παροιμιῶδες. ἔστι δὲ Π(ε)ισάνδρου κομμάτιον, ἐπὶ τῶν ἀδυνάτων ταττόμενον
85. [νοχαλός· ῥάθυμος. χαῦνος]
νόῳ· ἐν τῇ διανοίᾳ
νύ[ν]· ἀντὶ τοῦ καὶ δή. [καὶ δή]
νύγει· τῷ κέντρῳ πλήττει
νυγμή· κέντρον
90. νυθόν· ἄφωνον. σκοτεινόν
νυθῶδες· σκοτεινῶδες
νύκτα· σκότος. ἡ χειμέριος δὲ δασεῖα
νυκταίετος· ὄρνις ἱερὸς Ἥρας, ὁ καὶ ἐρῳδιός
[νῦνκες· ἐκτεταμένον]
95. νυκτελεῖν· ἐν νυκτὶ τελεῖν
* νυκτ(ὶ) ἐοικώς· φοβερὸς τὴν θέαν
νυκτερεύειν· ἀγρυπνεῖν. Ἀττικοί
νυκτερινοὶ κύνες· οἱ λύκοι. τινὲς δὲ εἶδος ὑποδήματος γυναικείου
νυκτερίς· πετεινὸν νυκτερινόν
700. νυκτίβιος· ὁ ἐν νυκτὶ ὡς ἐν ἡμέρᾳ διάγων. τοιαῦτα δὲ τὰ θηρία καὶ τὰ πλείω τῶν πτηνῶν
Νυκτίδαι· γένος τι τῶν τὰς λοιμικὰς νόσους ἐκδιωκόντων
νυκτ(ὶ) ἐοικώς· καταπληκτικός, καθάπερ νύξ
νυκτὶ θοῇ· τῇ ταχείᾳ. ἡ γὰρ ἡμέρα, πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα, μακρὰ ἡμῖν φαίνεται· ἡ δὲ νὺξ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα
νυκτιπόλοις· νυκτὸς ἀναστρεφομένοις καὶ περι(ι)οῦσι
5. * νυκτιλό[γ]χους· τοὺς νυκτὶ ἐνεδρεύοντας, ἢ λῃστάς

SCR. 83. *Α* 10. 84. Teleclid. com. fr. XI vol. II p. 375. 86. *Α* 132. 87. *Α* 28. 96. 702. *Α* 47. 99. Aristophont. fr. I 9 vol. III p. 361. 703. *Μ* 463. 4. Eur. Ion. 718. 5. ADN.

ADNOT. 80. *νειπτικωτέροις* cod., em. Mus. 82. *ποταμός*] Incertum fluviumne dicat Arcadiae ap. Paus. LIII 38, 9 memoratum, an Ciliciae, cuius mentio fit ap. Zenob. IV 51 Phot. p. 159, 9 h. e. Pausan. Attic. Eustath. 1392, 19. Lob. rhem. p. 27 n. De Nilo minime cogitandum videtur, quamquam Horapollo Hierogl. I 21 Nilum ab Aegyptis Nun vocari testis est: *Νείλου δὲ — ὃν καλοῦσιν αἰγυπτιστὶ Νοῦν. μονάς*] *ὄνος* unum punctum in tessera dicitur etiam *μονάς*. Sed nihil affirmo. 84. *οὐ π* cod., em. Mus. De re cf. interpp. Gotting. ad Diogen. VI 84 p. 283, qui Pisandrum intellegunt hominem perditissimum, quo de cf. Meinek. Quaest. scen. II 20. Pisandrum Camirensem intellegebat Meinek. Com. II 162. 85. Infra rectius *νωχελής* s. *νωχαλής*. Fortasse adverbium *νωχελῶς* latet. 87. *νῦν* cod., corr. Vossius. 87. 88. Separavit Palmerius, repetitione insulsa *καὶ δή* sublata. 88. Lob. rhem. 51 colorem sanum habere videtur. Ac ponit etiam Herodianus Cram. AO. III 268. *νύττει* corr. Thes. V c. 1589 A, cuius synonymum *νύρει* mox habebimus. 89. Theognost. 111, 32. 90. 91. Lob. Proll. 101. Path. El. 197. Cf. *κνυζόν*. 92. *νύκτα δασεῖαν· τὴν χειμερινὴν φασι* Diogen. prov. VI 89 p. 283. — *ἡ χειμέριος. οἱ δὲ δασεῖαν* Mus. 93. *ἐρωδίας* cod., *ἐρωδιός* male Mus. 94. Legendum esse (τα)*νύηκες* vidit Guyetus ante Schwenck. Mus. Rhen. 1855. p. 308. 96. *νυκτέοικος* cod., em. Mus. Similiter Vossius ordini litterarum prospiciens *νύκτ' ἐοικώς*. 97. Pro *Ἀττικοὶ* Meinekius (*νυκτερεύοντες*) *ἄυπνοι* suadet. 98. *λῆκοι* cod., em. Phavor. Phot. 303, 23 Eudemus Berolinensis Suid. Cf. Oppian. Cyneg. III 266. Alteram explicationem ad *νυκτιπήδηκες* refero de quibus cf. Poll. VII 94. 702. *νυκτεοικῶς· καταπληκτικῶς* cod., em. Mus. 4. Haec glossa cum sit Euripidea, aperte e Didymi tragicae dictionis indice petita, subsequentes quatuor sic curavi scribendas: *νυκτολόχους* (* *νυκτιλόχους* e Nonni paraphr. Ioann. XIX 18) *νυκτοκόραξ· ὁ νυκτὶ πετόμενος* (ac transponere etiam Albertus volebat) *νυκτόμαντις* qua forma usus est Poll. VII 188 p. 318 Bekk. *νυκτομαχία*. 5. [γ] Mus.

νυκτοκόραξ· ὁ νυκτὶ πετόμενος

νυκτόμαντις· μάντεως εἶδος

νυκτομαχία· (ὅτε) νυκτὸς μάχονται πολέμ(ι)οι, καὶ οὐχ ὁρῶσιν ἐν τῷ σκότει

νυκτὸς ἀμολγῷ· μεσονυκτίῳ· παρ' ἣν ὥραν οὐδεὶς μολίσκει

νύκτωρ· νυκτός

νυχχάσας· γράφεται δὲ καὶ νυχχάσας, ὅπερ ἐστὶ νεανιευσάμενος. τὸ δὲ νυχχάσας νύξας

νυμφαγωγεῖ· νύμφην ἄγει

νυμφαγωγός· ὁ μετερχόμενος ἑτέρῳ νύμφην καὶ ἄγων ἐκ τοῦ πατρὸς οἰκίας, ᾧ πρότερον γεγαμηκότι οὐκ ἔξεστι μετελθεῖν· διὸ ἀποστέλλουσι τῶν φίλων τινάς.| Διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγὸς τοῦ παρόχου· καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῷ ὀχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος, οἷον παράνυμφος

νύμφαι· οἱ πτερωτοὶ μύρμηκες. καὶ οἱ σκώληκες οἱ πτεροφυοῦντες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυττάροις. οἱ δὲ καὶ ἀνὰ μέσον τῶν γυναικ(εί)ων αἱ νύμφαι. καὶ τῶν ῥόδων αἱ μεμυκυῖαι κάλυκες. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι. καὶ Μοῦσαι θεαί

Νυμφαῖον ὄχθον· Ἴων. [ὃ] παρόσον ὁ Ἀλφειὸς τὴν Ἀρκάδων παραμειβόμενος τὰς λεγομένας Γλυφὰς διέρχεται. οἱ δὲ περὶ ποταμόν. Νυμφαῖον δ' ὄρος ἀκούει τὸ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν

νυμφεύτρια· ἡ συμπεμπομένη ὑπὸ τῶν γονέων τῇ νύμφῃ παράνυμφος

νυμφέ[ν]ων· νυμφῶν ἱερόν

νύμφη· ἡ νεωστὶ γαμηθεῖσα. καὶ ἡ ἐν τοῖς ἄστροις αἴξ, ἡ Ἀμάλθεια. καὶ Μοῦσα. καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ γενείου καὶ τοῦ κάτω χείλους ἐν μέσῳ κοῖλον. καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ. καὶ ὁ ἐν τοῖς μελισσ(ε)ίοις σκώληξ

SCR. 6. Aristot. HA. VIII 3. 8. Herod. I 74 Thucyd. VII 44. 9. *Δ* 173. 10. Comici; vid. Iacobi indic. V 2 p. 659. 13. Eur. I. A. 610. 14. Aristot. HA. V 19. 15. fr. 52 p. 575 Nck. 16. Ar. Ach. 1056. 17. Anacreont. fr. 16. 18. *ἡ νεόγαμος γυνή. Ἰσοκράτης* Bachmann. Anecd. I p. 310, 9.

ADNOT. 6. *νυκτὶ πετώμενος· ὁ νυκτικόραξ* cod., *πετόμενος* Mus. 7. *νυκτίμαντις* Mus., *νυκτι*$^{\tau}$*μαν* codex. 8. *νυκτιμαχεία· νυκτὸς μάχονται πόλεμοι* cod., *νυκτιμαχεία· ἐν ᾗ νυκτὸς μάχονται οἱ πολέμιοι* Mus., *νυκτομαχία· ὅτε νυκτὸς μάχονται πολέμιοι κτλ.* Cyrill. 63, recte. 10. *νύκτορ* cod., em. Sopingus. 11. *νευχάσας· νεανιευσάμενος* Phot. 303, 9. ‚*Simile quid posteriori loco ponendum hic ne bis idem scribatur*‘ ALB. 13. *ἑτέρων* cod., em. Mus. Cf. Pollux III 41 Eustath. 652. 14. *πτερωταὶ — κυφάροις* cod., em. Mus. Cf. Plin. HN. XI 16 Poll. VII 148 Phot. 304, 6 Suid. — (ει) ope (Phot. 304, 22 ει) Suidae Heinsius; cf. Poll. II 174 Rufus Ephes. p. 32 Cl. Fidelius Diogeniani verba servasse videtur Photius l. l.: *νύμφαι· σκώληκες, οἱ ἐν τοῖς τῶν μελισσῶν κυτταρίοις, ὅταν ἤδη πτεροποιεῖν ἄρξωνται. οἱ δ' ἁπλῶς τοὺς πτερωτοὺς σκώληκας. Σάμιοι καὶ τὸ ἀναμέσον τῶν γυναικείων αἰδοίων νύμφην καλοῦσιν. καὶ τῶν ῥόδων αἱ κάλυκες αἱ μεμυκυῖαι νύμφαι. καὶ αἱ νεόγαμοι κόραι νύμφαι. καὶ αἱ Μοῦσαι δὲ ὑπὸ Λυδῶν νύμφαι, ὅτι δὲ πάντων τῶν καρπῶν αἱ ἐκφύσεις οὕτω δῆλον.* Cf. etiam Eustath. 1736, 5. 15. *ὁ πάρος, ὃν* cod., *ὁ πόρος ὃν* Pergerus probante Nieberdingo p. 51. Malim [ὃ] *παρόσον. Ἀρκάδαν* cod., em. Meinekius, qui post *παραμειβόμενος* inseri iubebat *κατά*. — *οἱ δὲ περὶ Πολέμωνα* et *ἀκούουσι* Dobraeus Advers. I p. 581 parum probabiliter. Fortasse verba *οἱ δὲ περὶ ποταμὸν* post *περὶ τὴν Ἀρκαδίαν* ponenda sunt. Nam *παραποτάμιον* Vossii parum placet. — *Νύμφαιον· ὄρος Ἀρκαδίας* Phot. 304, 14. 16. Pierso ad Moer. Att. 269. 17. *νυμφεύων* cod., *νυμφέων* Mus., *νυμφαῖον* Phot. 304, 4, *νύμφαιον* Bachmann. Anecd. I p. 310, 6, quod Hesychio nolim restitui iussissent Thes. editores V c. 1599 C. Spectat enim Anacreontis fr. 16 [51] p. 779 Bgk., ubi pro *ἱερὸν ἄστυ Νυμφέων* (cf. Hes. *ἄστυ νυμφέων*) legendum est, ut novissimus editor pervidit, *Νυμφέων ἱερὸν ἄστυ*, ut hic sit versus numerus – – – ◡ ◡ – ◡. Iungendum igitur *νυμφέων ἱερόν· νυμφῶν*. Cf. etiam Odyss. *ν* 348. 18. (*Νύμφη*)· *καὶ ἡ νεόγαμος δὲ* (l. *λέγεται*) *καὶ ἡ γαμετή. καὶ πρεσβυτέρα. Πηνελόπη καὶ ἡ Ἑλένη. παρὰ Ἀθηναίοις καὶ ἡ τοῦ Διὸς μήτηρ.* Phot. 304, 9. — *καὶ ἡ Μοῦσα* sine caussa Mus., qui recte *μελισσείοις* scripsit. — *κοῖλον*] Poll. II 90, Rufus Ephes. p. 26. Cf. etiam gl. *ν* 714.

νύμφην γε νέην· νεωστὶ νενυμφευμένην

νυμφικὰ λουτρά· γαμήλια λουτρά· ἦν ἀπὸ κρήνης ἀποδεδειγμένης

νυμφίδες· ὑποδήματα γυναικεῖα νυμφικά

νυμφίον καὶ νύμφην· πάντα τὸν γήμαντα καὶ παιδοποιησάμενον, κἂν πολυχρόνιος ᾖ·

νυμφίον, ὅς ῥα θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας

νυμφόβας· Ἀχαιός. ὁ Σειληνὸς ἐπιβαίνων ταῖς Νύμφαις. καὶ ἐν Μοίραις·

βαβαί, βαβαί, βήσομαι γυναῖκες.

ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης

νυμφοκόμος· ἡ νυμφεύτρια. ἡ κοσμοῦσα τὴν νύμφην

νυμφόλη[μ]πτοι· οἱ κατεχόμενοι Νύμφαις. μάντεις δέ εἰσι καὶ ἐπιθ(ε)ιαστικοί

νυμφοπόνος· ἡ περὶ τὴν νύμφην πονουμένη

νυμφοστόλος· νυμφαγωγός

νυμφοτήρεις· ἄρχοντές τινες

νῦν· ἐπὶ τοῦ παρόντος. ἐνίοτε δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικοῦ. καὶ ἐπίῤῥημα χρόνου ἐνεστῶτος. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀρτίως

νῦν δέ· ἐπι τοῦ παρόντος

νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες· τοῦτό φασιν ἐξόδιον εἶναι ῥαψῳδῶν·

νῦν δὲ θεοὶ μάκαρες τῶν ἐσθλῶν ἄφθονοι ἔστε

νυνδή· ἀντὶ τοῦ ἄρτι

νῦν κ' εἴη· ἀντὶ τοῦ νῦν καιρός

νύννιον· ἐπὶ τοῖς παιδίοις καταβαυκαλούμενόν φασι λέγεσθαι· ὁμοίως καὶ τὸ νύννιος

νῦν τ' ἤνθες ἐς χορόν, νῦν τ' ἔπραδες· νῦν εἰς χορὸν ἦλθες, καὶ νῦν ἔπαρδες

Νύξ· ἡ σωματοειδὴς θεός·

εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε

καὶ ἡ συνήθως λεγομένη νύξ

SCR. 19. Epici poetae frustulum. 20. Cf. Menandr. Com. IV p. 85 et 216. 22. Ψ 223. 23. Achaei fr. 26 p. 584 Nck. Ego vero huic nonnisi voc. *νυμφόβας* tribuerim, trimetrum iambicum syncopatum Hermippo, cuius fabula quaedam *Μοῖραι* inscripta est. 24. Eurip. I. A 1087. 26. Sophronis fabulam sic inscriptam novit Ath. VIII p. 362 C 27. Greg. Naz. 29. Ioann. XI 8. 36. Ξ 259 λ 329.

ADNOT. 19. *νυμφιγενέην* cod., em. Thes. V c. 1604 C. 20. *τὰ μήλια* cod., em. Sorber. Cf. schol. Ar. Lys. 378 Phot. 305, 1. Suid. Fontem intellege Callirrhoen et Ennea-
δς
crunon. 22. *νυμφίονος ὧς* (h. e. *νυμφίου ὧς*) *ῥαθάνωδηλοῦσαχαχῆσε* cod., em. Mus. Apud Homerum hodie *ὅς τε θανών*. 23. *δς ἦν δεινὸς* cod., *ὁ Σειληνὸς* (*τῶν νυμφῶν*
ϱ.
ἀνήρ) recte Phot. 305, 5 ut dudum suaserat Casaubonus de satyr. poesi I 5 p. 187. — *μυ* cod., *μύροις* Mus., *Μοίραις* Casaubonus alii. — *γυναῖκας* Toupius Nauckius, *γυναῖκά σε* Wagnerus; *βαβαὶ βαβαί, νῦν νυμφόβας γενήσομαι* coni. LDind. Thes. II c. 6 A. V c. 1606 C. 24. [μ] et (ε) Mus. 28. *νυμφοτερεῖς* cod., em. Meinek. Phil. XII p. 631. Similiter formatum est *δεμνιοτήρης*. Cf. *ἐπικόκκουρος* et *παιδικωρός*. 30. *ἐξῴδιων* male Mus. Cf. Zenob. V 99 p. 160 Diogenian. VI 88 p. 283. — *ἔστησαν* cod., *ἔσταν* Salmas., *ἔστε* Aelius Dionys. ap. Eustath. 239, 19 cui etiam *ῥαψῳδῶν* debetur pro *τραγῳδῶν* (cod.) 32. *νῦν δή* cod., *νυνδή* Cobet. Var. Lectt. p. 233 sq. 34. *καταβὰν καλούμενον* cod., *καταβαυκαλουμένοις* Mus. Vid. Lob. Path. El. p. 92. Falluntur Fungius et HSt. qui cantilenam esse volunt a nutricibus decantatam ut pueris somnum inducerent. Intellege potius *pupas, pumiliones νεννία* sive *νενία* (Ducang.). *Νηνίατον* ab h. l. alienum est. Ceterum iunge *νυννίον καταβαυκαλούμενον*. 35. *νῦν τ' ηνθες δεχωρόν, νῦν* cod., *νῦν τ' ἤνθες ἐς χορὸν* Mus., qui mox bis *ἔπραδες* reliquit; *νῦν ἦλθον εἰς χορὸν* Suidas. *Νῦν εἰς χορὸν ἦλθον: ἐπὶ τῶν ἀρνουμένων* Append. prov. IV 10 p. 437, ubi editor Gottingensis haec: *puto cohaerere nostrum cum apophthegmate ab Hesychio et Suida allato νῦν — ἔπαρδες, quod eo probabilius videtur, quo maior suspicio, verba ἐπὶ τῶν ἀρνουμένων superesse ex explicatione proverbii νῦν εἰς χώραν ἦλθον, quod exciderit: cf. Diogenian. VI 86.* — *χόρον* Meinek. Phil. XIII p. 536. 36. Apoll. lex. 117, 8.

* νυοί· νύμφαι
νύξεν· ἐκ χειρὸς ἔτρωσεν·
νύξε δέ μιν (κατὰ) χεῖρα μέσην
νυός· νύμφη γεγαμημένη τοῖς τοῦ γήμαντος οἰκείοις.....
740. νυρεῖ· νύσσει
νυρίζει· νύσσει. ξύει
νυρῶν· νύσσων. ξύων. [νίκτωρ]
Νῦσα καὶ Νυσήϊον· ὄρος, οὐ καθ' ἕνα τόπον. ἔστι γὰρ Ἀραβίας, Αἰθιοπίας, Αἰγύπτου, Βαβυλῶνος, Ἐρυθρᾶς, Θρᾴκης, Θετταλίας, Κιλικίας, Ἰνδικῆς, Λιβύης, Λυδίας, Μακεδονίας, Νάξου, περὶ τὸ Πάγγαιον, τόπος Συρίας
* νύσ(σ)ει· παί[ζ]ει. ῥήσσει
45. νύσσα· ὁ καμπτήρ· ἀπὸ τοῦ ἐλθόντας κατ' αὐτὸν νεύειν τοὺς ἵππους
νύσσαι· ἐκ χειρὸς πατάξαι
Νύσ[σ]ιον· ὄρος Διονύσου
νυσταγμός· ὕπνος
νυσταλέον· ὑπνηλόν
50. νυσταλωπιᾶν· νυστάζειν
νύστυχον· ὀλίγον ὑπνῶσαι
νυττόμενος· κεντούμενος. προωθούμενος
νύχα· νύκτωρ, νυκτί
νυχ(ε)ία· διανυκτέρευσις
55. νύχιαι· νυκτεριναί
νυχεύει· κρύπτει. νυκτερεύει
νύχμα· ὄνειδος. Λυδοὶ ψολός
νύχος· νύξ. σκότος
νώ· ἡμᾶς
60. Νῶβαι· Πυγμαῖοι
νωγαλεύματα ἢ νωγαλίσματα· τὰ κατὰ λεπτὸν ἐδέσματα. οἱ δὲ τὰ μὴ εἰς χορτασίαν, ἀλλὰ τρυφερὰ ἄρματα
νωδός· ὁ ὀδόντας οὐκ ἔχων. καὶ ἐννεός. κωφός. μὴ λαλῶν

SCR. 37. *Ω* 166. 38. *Λ* 252. 43. *Z* 133. 45. Ψ 332. 47. Cf. Soph. Antig. 1131. 48. Hippocr. 403, 35. 1180 E. 59. *ο* 474. 61. Araros com. fr. I vol. III p. 274. 62. Phoenix Coloph. fr. 5 Bgk. Phrynich. com. fr. XXI vol. II p. 608 Eubul. fr. XXVIII vol. III p. 272.

ADNOT. 38. *ἐκχειρέτρωσεν* cod., em. Mus. Apoll. lex. 117, 2. — *δ' ἐμὴν χεῖρα* cod., em. Guyetus. 39. Sc. *καλεῖται*. Cf. Phot. 105, 24 Apoll. lex. 117, 4. Supra male *νοῖοι*. 40—42. Phot. 306, 1. 2; Lobeck. rhem. 133. Conferunt *ἔνυρεν*, *μυρμεαί* et *ναυρίζειν*. Vereor tamen ne fuerit (*κε*)*ντρίζει*, solemni literarum *T* et *Y* confusione depravatum. 44. (*σ*) Mus., [*ζ*] exterminavi. 45. *νεύειν* cod., *νύσσειν* Mus., male, ut ex Apoll. lex. 117, 6 patet. Diogeniani articulum unus mihi Eudemus Bachmanni I 310, 11. 13 servasse videtur. 46. *νύξαι* malit Albertus; forte *νύσσε* et *ἐπάταξε*. 49. Hoc pro *νυκταλὸς* reddendum Diogen. Laert. VI 77, ubi cum *ὑπνηλός* iungitur. Cf. Comic. anon. fr. XLIII vol. IV p. 614. 50. *νυκταλωπῶν· ὁ νυστάζων* (L. Dindorf. *νυκταλωπιῶν*) Eustath. 1392, 35. Infra *ὑσταλωπιᾷ· νυστάζει* quod *νυκταλωπιᾷ* scribit Lob. Path. p. 116, 38. 51. Nihil huc facit gl. *μ* 1978 ab Alberto apposita *μυστικός· ὑπνιακός*, quam *νυστικός* scribi vult. 52. *προθ.μενος* cod., *προθούμενος* (correxerat *προθεούμενος*) Mus., em. Pergerus. 53. Lob. Parall. 107. Coni. *πάννυχα*. 54. *νυχεία* HSt. 57. Infra *νῶχμα· ὄνειδος*, quod Doricum videtur et ad *νύχμα* Aeolicum eandem habet proportionem, quam *χελώνη* ad *χελύνη*, *ξώστρα* ad *ξύστρα*, *Τορώνη* ad *τορύνη* (Eustath. ad Dion. Per. 327 Lob. Proll. 229) all. Mox *ψολός* cod., *ψωλός* Mus., imo *ψόγος*. Vereor igitur ne *Λυδοί* (Boetticher Aric. p. 47) corruptum sit ex *Λύδῃ*, ut glossa Antimachea tradatur 58. *νυχὸς* cod., *νύχος* Bachm. Anecd. I 310, 14 Phot. 306, 5. Cyr. Voss. 63 (*νυχὸς* Cyr. Mosq.). Cf. Sext. Emp. adv. math. I §. 243 p. 267 Maxim. Conf. II p. 35 C Lob. Parall. p. 107. 59. Apoll. lex. 117, 14. 60. *Νοῦβαι* Albertus sine caussa. 61. Poll. VI 62 Ath. II 47 D Phot. 306, 22 Eustath. 1163, 25. Corrigunt *βρώματα* vel *ἀρτύματα* pro *ἄρματα*, quod coll. Hellad. Chrestom. p. 16 tueri studet Trillerus Obsc. crit. p. 42.

νώδυνον· ἀνώδυνον
* Νῶε· ἀνάπαυσις
765. νωθεία· νωθρία, ὀκνηρία
νωθεῖς· βραδεῖς, ἄλογοι
νωθῆ· τὸν ἐργάτην, [ἢ] τὸν μηκέτι σκιρτᾶν δυνάμενον
νωθής· ὁ νωθρός, κατὰ στέρησιν τοῦ θεῖν. βραδύς. ἀμβλύς
νωθὴς ὁδός· ἡ μακρὰ ὁδός
70. νώθητι· ἐνθυμήθητι, γνῶθι
νώθουρος· ὁ ἀδύνατος συγγίνεσθαι. ἢ ὄνος
νωθρὴ[ξ] ὁδός· μακρά. ἢ νωθρά
νωθροκάρδιος· βραδὺς κατὰ λογισμόν
νωθρόν· βραδύ. νωχελές. ἀσθενές
75. νῶϊ· ἡμᾶς. ἡμεῖς. [ἡμῶν
νῶϊν· ἡμῶν τῶν δύο. καὶ ἡμῖν
νωϊτέρην· ἡμῶν τῶν δύο·
        ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς
νωΐτερον· ἡμῶν τῶν δύο. ἡμέτερον·
        καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
νῶκαρ· νύσταξις. νωθεία. κακόσχολος ἔννοια
80. νωλεμές· ἰσχυρόν, βίαιον. [οὐτελές]. καρτερόν. συνεχές
νωλεμέως· ἀδιαλείπτως. καὶ τὰ ὅμοια
νωλεμῶς· ἀδιαλείπτως. καὶ τὰ ὅμοια
νῶμα· νόημα, ἐνθύμημα
νωμᾷς· διοικεῖς
85. νωμᾶται· κινεῖται
νωμῆσαι· κινῆσαι, μετενέγκαι. διανεῖμαι. κυβερνῆσαι
νώματα· ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων τὰ γνωρίσματα. οἱ δὲ τὰ θρέμματα
νώμησαν· διεμέρισαν
νωμῆσαι βῶν· κινῆσαι τὸ ὅπλον
90. νωμῶν· ἔχων. διανέμων. κρίνων. διαιρῶν
Νώνακρις· τόπος ἐπώνυμος Ἀρκαδίας. τινὲς δὲ Νώναπις
Νωνακρ(ι)εύς· οἱ μὲν ἀλείπτην Ἀρκαδικὸν ἀποδιδόασιν. ἡ γὰρ Νώνακρις Ἀρκαδίας ἐστὶ τόπος .....
νῶντα· νήθοντα. ῥέοντα

SCR. 63. Soph. Philoct. 44. Pind. Nem. VIII 50. 64. Genes. V 29. 65. Plat. Theaet. p. 195 C. 68. Λ 558. 71. Com. anon. fr. CVII vol. IV p. 631. 73. Proverb. XII 8. 74. Nic. Ther. 165. 75. Δ 418. 76. Θ 374. 77. μ 185. 78. Ο 39. 79. Nic. Ther. 189. 80. Hom. 81. e. g. Δ 427. 83. Empedocles ap. Sext. adv. Math. VIII 286 p. 512 *πάντα γὰρ ἴσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νώματος αἶσαν*. 84. μ 218. 85. Bacchylid. fr. 47. 86. Π 238. 88. Λ 471. 89. Η 238. 90. ν 255. 91. Meinek. ad Callim. Del. 103. 92. Aristoph. fr. CCXXXIV p. 1216, ubi Iacobi malit *Νωνακρεύς*.

ADNOT. 63. *ἀνώδυνον* cod., em. Mus. 67. *νωθητόν* cod., correxi. 68. Apoll. lex. 117, 12. 69. Cf. mox 72. 71. Eustath. 862, 41. Huic oppositus est *salacem caudem habens* Horatii. — *δυνατὸς* cod., em. Trillerus Em. Hesych. p. 30. — *νωθουρός* cod. 72. *νώθρηξ· ὁδὸς* cod., em. Thes. V c. 1622 C. Hinc *νωθρὸς ὁδίτης* ap. Callim. 73. Cyrill. 63. 75. *ἡμῶν*] Alexandrini poetae error? 75. 76. Apoll. lex. 117, 13. 16. 79. Cf. Lob. Parall. 206. — *τὸ δυσκίνητον καὶ οὐδ' ὁπωσοῦν ἐῤῥωμένον* EM. 608, 9. C. 39. Suid. Theognost. p. 80, 16. schol. Nic. Ther. 189 p. 19 ed. Keil. Idem voluisse videtur Cyr. 63 cum *νώκης· ὁ δυσκίνητος* affert. 81. Apoll. lex. 117, 18. 85. *νωμᾶτε· κινεῖτε*? 86. Idem 117, 19. 87. *γνώματα* coll. gl. γ 739 Salmasius fortasse recte. 89. *νωμησέβων* cod., em. Mus. 92. (ι) e Steph. Byz. 480, 4 ed. Meinek. restituit Thes. V c. 1625 A et Hesychio et Photio 306, 15: *Νωνακρ(ι)εύς: πύκτης, παγκρατιαστής*. 93. *νήθοντα*] Agnoscit Phot. 306, 15 *νώμενος· νηθόμενος* Poll. VII 32 X 125 Eupolis ap. Eustath. 1571, 35 Aelian. NA VII 12 (Zonar. 1414 Phavor. 1320, 32) et Herodianus EM. 344, 1 sq. Itaque Buttmanni Gr. v. *Νέω* p. 248 sententia, contractionem in *ου* ab Atticis in h. v. evitatam esse, satis probabilis videtur Thes. V c. 1470 B adversus Meinek. Com. II p. 556 disputanti. — *ῥέοντα*] fugit Thes. V c. 1389 A.

νωνυμία· ἄκλεια. ἀσάφεια
95. νώνυμος· ἀνώνυμος. δύσφημος. ὃν οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι, ἀλλὰ δυστυχῆ
νωρεῖ· ἐνεργεῖ
νώροπα· λαμπρόν. αἴθοπα. στερητικὸν τῆς ὄψεως. τὸ γὰρ νω ἴσον τῷ α· ἄροπα, νώροπα
νώροπι· λαμπρῷ. καὶ τὰ ὅμοια
νώροπι χαλκῷ· τῷ λαμπρῷ χαλκῷ, ἢ σιδήρῳ. καὶ τὰ λοιπά
800. νώροψ· λαμπρός. ὀξύφωνος. ἔνηχος. ἢ ὅτι τὴν ὄψιν ἀσθενῆ ποιεῖ
νώρεμνος· μέγας. πολύς. κατώτατος, ἔσχατος. ἀσθενής. πλατύς
νωσάμενος· κατανοήσας
νώσασθαι· αἰσθέσθαι, ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι
νῶσις· ῥέμβος. πτωχός
5. νωσίχολος· ἀμελής. ῥᾴθυμος
νῶτα· τὰ ἀνώτατα. τὰ νωτιαῖα κρέα. καὶ συνήθως ἡμῖν
νῶτα θαλάσσης· τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς. ἢ τὰ πελάγη
νωτεῖς· οἱ ἀχθοφόροι ἡμίονοι. οἱ ἕλκοντες ζύγιοι
νωτίζειν· διώκειν. τρέπειν
10. νωτίσαι· τὸ κατὰ νῶτα λαβεῖν, καὶ παραμείψασθαι φυγόντα
νωτίσασθαι· ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν ὤμων. ἀπονωτίσασθαι δὲ τὸ καταθέσθαι
νωτοφόρος· ὁ μὴ ὑπὸ ζυγόν, ἀλλὰ τῷ νώτῳ ἀχθοφορῶν ἄνθρωπος, ἵππος, ὄνος
νωφαιόν· ἀφανές
νωφαλή(ς)· νωθρός
15. νωχαλίζει· βραδύνει
νωχέλεια· ἀσθένεια. βραδυτής. ἀργεία. νώθεια. μιλότης. ὁμοίως καὶ νωχελ[ε]ίη
νῶχμα· ὄνειδος
νώψ· ἀσθενὴς τῇ ὄψει
νωχελής· ὁ μιλός. βραδύς. ἄχρηστος

SCR. 95. ν 239. 97. *B* 578. 99. *H* 206. 802. Theocr. XXV 263 et Callimachus Suidae. 6. *B* 308. 7. *B* 159. 10. Aesch. Ag. 286. Soph. OT. 193. 12. Xen. Cyr. VI 2, 34. 16. *T* 411. 19. Cf. Eur. Orest. 800.

ADNOT. 94. *ἀφάσεια* cod., em. Mus. 95. Apoll. lex. 117, 20. 96. *σμωχεῖ?* 97. *ἄωπον* Apoll. lex. 117, 21. 801. Seriem alphabeticam *νώρυμνος* postulare videtur Is. Vossio et Thes. V c. 1625 D. At cum glossae inter *νωρεῖ* et *νώρεμνος* comparentes Homericae sint, *νώρεμνος* potest genuinum esse. Adludit tamen ad *ἐρυμνός* (*μέγας πολύς*) ut *ἀσθενής* ad *μὴ ἐρυμνός* (Zonar. Lob. Path. El. 198), *κατώτατος ἔσχατος* ad *πρυμνός*. 4. *νῶσις* pro *νόησις* usus est Timon Phliasius fr. IV 2 p. 52 ed. CWachsmuth. Mitto hariolationes Schwenckii in Mus. Rhen. 1855 p. 308 atque *ῥεμβός* (sic enim legendum videtur) refero ad (*ΔΙ*)*ΝΩΕΙϹ*. Dixerat nescio quis *δινώεις ῥεμβός* vel *δινώεις πτωχός* pro *δινήεις*, ut mendicum depingeret, qui victus quaerendi caussa vagus huc illuc erraret. 5. Suspectum est Lobeck. Proll. p. 147; *νώχαλος* Thes. V c. 1626 B. Latet aliud. 8. *ἢ ἕλκοντες* codex. Cf. Poll. II 180 VII 186. Similiter bovem aratorem Lacones appellabant *ζούγωνα*. 11. Verba *ἀναθέσθαι — νωτοφόρος* om. Aldus. 12. Moer. Att. p. 57. 13. Lob. Proll. 107. 14. *νωφαλή* cod., *νωφαλής* cum Guyeto Lob. Proll. p. 100. 138. Forma cum *λοφνίς* (*λυχνίς*), *φῖλαξ*, *φάμμη*, *φοῦαι* comparanda, videtur Laconica pro *νωχαλής* s. *νωχελής*. Cf. gl. ν 685. 805. 16. *μιλώτις* cod., + Mus. Recte Toupius *μιλότης* vel *μιλλότης* a *μιλός* quod Byzantini usurpabant pro *βραδύς*, *ἀργός* sim. Cf. gl. 819. Mox *νωχελίῃ* ex *T* 411 scripsi pro *νωχελείη* quod nihili est. 17. Cf. *νύχμα*. Referebat nescio quis parum probabiliter ad Alcm. fr. 1 *νεωχμὸν ἀείδειν*. 18. Cf. *μώψ μύωψ ἄωψ* et *κνώψ* ap. Zonar. c. 1213. Suid. Lob. Parall. p. 118. Path. El. 198. 19. *ὁ μιλλός* vel *ὁ μιλός* debetur L. Bos. Obss. crit. p. 175 pro *ὁμαλός*. Cf. gl. ν 816.

Ξ.

Ξαίνει· διαξέει. νήθει, σωρεύει. ἐργάζεται ἔρια. καὶ δέρει[ν] ἱμάντι

* ξενύει· λήγει

ξάνδαρος· ζῷον ὅμοιον βοΐ, γενόμενον κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος

ξανᾶν· κοπιᾶν τὴν χεῖρα

5. ξανῆσαι· κοπιᾶσαι

Ξανθή· ἡ Τροία. καὶ ἡ καλή. καὶ ἡ πυ(ρ)ρά, ἢ πυ(ρ)ροειδής

ξανθίζεσθαι· κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας, ἢ β[λ]άπτεσθαι αὐτάς

ξανθ[ιμ]ίας· βόλου ὄνομα

ξανθόν· πυῤῥόν. καλόν. εὖ εἰργασμένον. χλωρόν. ὁ δὲ ποταμὸς Ξάνθος. καὶ ὄνομα

10. ξάνιον· κτένιον, ᾧ αἱ γυναῖκες χρῶνται πρὸς τὴν τρίχα, καὶ ἃ φοροῦσιν ἐν τοῖς δερέοις

ξανθικά· ἑορτὴ Μακεδόνων, ξανθικοῦ μηνὸς ἢ ξανδικοῦ ἀγομένη. ἔστι δὲ καθάρσιον τῶν στρατευμάτων

ξανθοῖσιν ὀρνέοις

[ξανίσσατο· διενοήθη]

ξανῶ· κοπιῶ

15. ξέεσθαι· σπανίζεσθαι

ξεναγεῖ· δέχ(εται) ξένους. ἢ τῆς ὁδοῦ ἡγεμονεύει. [ἢ ξενοδοχήσας

ξεναγοί· οἱ τῆς ξένης ὁδοῦ ἡγούμενοι

ξεναγός· ὁ τῶν ξένων ἡγούμενος

ξεναγωγήσας· ξένον ὁδηγήσας

20. ξεναγῶν· ξενοδοχῶν, ὁδηγῶν, καὶ ἄγων τοὺς ξένους

ξεναγία· σύνταγμα. καὶ ὁ τούτων ἡγεμών, ξεναγός

SCR. 1. Cf. χ 423. Demosth. 403, 4. 5. Sophocl. fr. 456 p. 9. 191. 7. ξάνθιζεσθαι τὸ κοσμεῖσθαι τὰς τρίχας Λάκωνες Bekk. AG. I 284, 9. 9. α 285. Ζ 4. Ε 152. Nisi ὄνομα (ἵππου) legendum cum Lex. Reg. MS., ut spectet Τ 404. 18. Posidipp. com. 7 vol. IV p. 521.

ADNOT. 1. ξαίνω· νήθω σωρεύω Phot. 307, 20 Eudemus Bachm. 310, 24 Cyrilli MSS Suidas c. 1029. Quae potius ad νεῖ vel αὐξάνει respiciunt. — ξένει cod., em. Mus. ad oram libri. ‚*Quomodo dOrville Alberto dicere potuerit, hic in MS. Veneto legi ἱμάτιον* (imo δέρρειν ἱμάτιον) *cum in eo ἱμάντι nitide scriptum appareat, nescio.*' Villoison. Diatrib. p. 259. — [ν] Heinsius. 2. ξαίνει πληγάς, quod cum priore glossa sic iungi possit, ut legatur καὶ τὸ δέρειν ἱμάντι ξαίνειν πληγάς aut ξαίνει· πλήττει voluisse videtur Pergerus. At ξεννύει· λήγει e dialecto est pro σβεννύει. Cf. ἀποξίννυται. 3. ξάναδρος ordinis caussa Vossius. Γάνδαρος ab Alberto comparatum non minus alienum est, quam Τάρανδος unde vocem corruptam putabat Baro D. Bonarus ap. Pears. Advers. II p. 519, 17 — 520, 7 coll. Aelian. HA. II 16. 4. Poll. VII 30 Phot. 307, 14. 17. 21. Suid. Lexic. Coisl. p. 236 Hesych. s. v. ξανῶ et ἀποξανᾶν. 6. Steph. Byz. 640, 4. — (ρ) Vossius. 7. [λ] Sopingus. 8. [ιμ] Meinek. Com. III p. 234. In μίας tamen exit etiam ἀβραμίας· βόλου ὄνομα κυβευτικοῦ. 10. ξάνιον· κτένια ἃ — ἀφοροῦσιν cod., ξάνια· κτένια ἃ — ἃ φοροῦσιν Mus. teste Schowio et Villois. l. c. p. 259, expressi Bekk. AG. p. 284, 7 Phot. 307, 15 Eudemum Ducangi, unde pro δερέοις reponendum videtur ἀναδέσμασιν. 11. Copulavit Sopingus. — ἡ Ξανθικοῦ cod., correxi. Cf. Boeckh. C. I. n. 1235. 12. ξάνθοισιν Phot. 307, 11 Eudemus Bachmanni 310, 27. 13. L. ζατώσατο ut dicere memini in adnot. ad gl. ς 10. 15. δέεσθαι Thes. V c. 1662 A. [?] 16 — 22. Rectius hae glossae post 38 collocabuntur, cum gl. 34. 37. 38 non videantur spuriae esse. Nec proscribi potest gl. 32, quippe ex Apollonii lex. Hom. 117, 25 una cum Simonidea 48 ab ipso Diogeniano recepta, etsi facile ad gl. 48 retrahi queat. 16. Novissima verba ad gl. 19 pertinere vidit Heinsius. 17. τοῖς ξένοις Arnaldus Lect. Gr. p. 102. τοὺς ξένους ὁδηγούμενοι? De medio ὁδηγεῖσθαι vid. Hemsterh. ad Xen. Ephes. 3, 10 p. 70, 4. [p. 233 Locell.] 21. 22. ξενοδόχος. Ξεναλόγος· ξένα συλλέγων cod., ac ξένα etiam Cyr. 11, ξένους Mus. Praeterea transponenda verba sunt hunc in modum ξεναλόγος. Ξενοδόχος· ξένους συλλέγων et corrigenda ξεναγός. Ξενολόγος· κτλ. 21. σύνταγμα παρὰ Κρησί.... ξεναγός egregie Lex. Bekk. 284, 11.

* ξενολόγος· ξένους συλλέγων
* ξενία· κατάλυμα, καταγώγιον
* ξενίζειν· τὸ (ξένῃ) χρήσασθαι φωνῇ
25. (*) ξενίζεται· ξενοδοχεῖται
(*) ξενίζουσα· ἀλλόφυλος. ἀήθης. καινή
* ξεστός· ὡμαλισμένος. ἐξεσμένος
* ξεστοῖο· ὡμαλισμένου. ἐξεσμένου
* ξεῖνος· ὁ ἀπὸ ξένης φίλος
30. * ξεῖνος· φίλος
* ξείνια· τὰ ξείνια δῶρα, χαριστήρια ξενίας
(*) ξεινοδόκος· ὑποδεχόμενος ξένους. καὶ μάρτυς
* ξενοδόχος· ὁμοίως
(*) ξεῖνοι· Θεσσαλοί
35. * ξεῖνον· ξένον
* ξεινοσύνης προσκηδέος· τῆς τὴν οἰκειότητα ἐμποιούσης
(*) ξεινοῦσσαι· ξενῶνες
(*) ξειρίς· ἀρωματικόν τι φυτόν
[ξενεοί· στρατιῶται]
40. [ξενήϊον· φίλον]
ξενηλασία· τὸ μὴ ἐᾶν ξένους ἐπιμίγνυσθαι
ξενηλα[τ]τοῦνται· τύπτεσθαι τοὺς ξένους ἐλαυνομένους
ξενία· ὑποδοχή, φιλοτιμία, φιλία. δῶρα. κατάλυμα, ἢ καταγώγιον
ξενίας δίκη· ἐπὶ τῶν ὡς πολιτῶν μετεχόντων τῶν δημοσίων
45. ξενίζειν· ξένῃ χρῆσθαι φωνῇ, ἢ ξένοις ἤθεσι
ξενίζουσαν· νεαράν
ξενοδοκοῦμαι· μαρτύρομαι
ξενοδόκων· ξενοδόχων. μαρτύρων
ξένοι· οἱ πολέμιοι. οἱ δὲ τοὺς Πέρσας. οἱ δὲ τοὺς ἀπὸ ξενίας φίλους. ἢ ξένους
50. ξενολόγος· ξένους στρατιώτας συλλέγων

SCR. 28. Z 244. 29. *Δ* 377. 31. *Λ* 778. 32. σ 63. 35. *P* 150. 36. φ 35. 38. Aristoph. fr. CCXXII. 41. Thuc. I 144. 42. Ar. Avv. 1012. 44. Ar. Vesp. 718 al. 48. Simonidis fr. 84, 7 p. 898 Bgk. 49. Primum Thucydidis est VII 13 coll. schol. ad II 75, secundum Herodoti IX 11, quem et Servius citat in IV Aeneid. „*Persas qui erant Graecorum* hostes, *ξείνους a Lacedaemoniis appellatos refert Herodotus.*“ ALB. 50. Menandri fabula fuit ita inscripta.

ADNOT. 22. Fallitur Thes., qui *ξεναλόγος* Dorice dici potuisse putat pro *ξενηλόγος*, ut *ξενηδόχος* pro *ξενοδόχος* ap. Menand. monost. 402. 24. *ξενίζει* Aldi lapsus. — *ξένῃ* om. cod., addunt Lex. Bekk. 283, 29 Phot. 308, 7 Mus.; malim *χρῆσθαι*, ut infra legitur, ubi haec et praecedens glossa loco commodiore recurrunt. 25. 26. Hae gl. rectius post gl. 45 collocabuntur. Agnoscit Cyr. 63. 27. 28. Separavit Musurus et correxit. Codex enim *ὁμαλισμένος* et *ὁμαλισμένου* exhibet. 30. ξεῖον (sic Schow. *ξεῖοι* Villoiso)· *φίλος* cod., em. Mus. 32. *μάρτυς*] vide *ἐπιξενοδοκεύομαι*, gl. ξ 47. 48 Apoll. lex. 117, 25 et EM. 610, 43. 34. *Ξυνιεῖς*? Sed nil muto. 36. *προσκηδεός στις* codex teste Schowio, *προσκηδεόστις* monente Villoisone, *προσκηδέος* Mus., em. Schowius. 37. Lobeck. Parall. p. 333. 38. Supra ξειρεῖν· *ἀρωματοποιεῖν* (leg. ξεῖριν· *ἄρωμά τι ποιόν*) Hesychius, ξειρίς· *ἀρωματοποιόν* (sic) Cyrill. Vindob. 171, ξηρύον· *εἶδος βοτάνη(ς) καὶ φυτόν* Cyr. Dresd. 39, ξειρῆς: *φυτὸν ἀρωματικόν Ἀριστοφάνης* Phot. 308, 22. Ξίρις· *ἔστιν δὲ εἶδος ἀρωματικὸν φυτοῦ* (cf. Pears. Adv. p. 520, 26) praeoptat EM. 209, 35. Choerob. Cram. AO. II p. 242, 10 Suid. Zonar. c. 1417 e Theophrast. H. Pl. IX 9, *ξυρίς* exstat ap. Dioscor. IV 22 Plin. HN. XXI 20; utramque scripturam agnoscunt Galenus et Etym. Havn. Blochii ad EM. p. 980 — 1, ubi etiam verbum *ξιρίω* memoratur. Ἶρις· *ἀρωματική τις πόα* conf. Albertus. ‚ξίρις *est iridis species*‘ Tittmannus. Omnes fugit Theognostus 24, 10 ὕστα· *ξυρίς*. 39. Vid. Meinek. ad Theocr. p. 254. 40. Imo *ξεινήϊον*. 42. [τ] Mus. 43. Confundit *ξενία* et *ξένια*. Cf. 23. 38. Vid. Meier et Schoemann *Attischer Process*. p. 347. 45. Cf. 24. 47. Cf. ξ 32. 48. ξενοδοκῶν· *ξενοδοχῶν μαρτυρῶν* cod., em. Albertus ex Apoll. 117, 25. 50. Cf. ξ 22.

ξένος· ὁ ὀθνεῖος. ὁ ἐπιξενούμενος
* ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρῷος· καὶ ξενοδοκῶν καὶ ξενοδόχος
ξενών· κατάλυμα. ἢ μεγάλων λέγων
ξενῶνες· οἱ ἀνδρῶνες [ὑπὸ Φρυγῶν
ξενώσεται· ὑποδέξεται
ξερόν· τὸ ξηρὸν τῆς γῆς. χέρσον
ξέσαι· τεμεῖν, κόψαι. ποιῆσαι. τεκτήνασθαι
ξέσμα· ξόανον
ξέσω· ξύσω
* ξέσαι· κατασκευάσαι. ἐργάζου
ξεστήν· ἐξεσμένην·
παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσ(σ)ε τράπεζαν
λέγει δὲ καὶ συνθέτως· ἐϋξέστησ[ιν]' ἐλάτῃσιν
ξεστύν· γλυπτόν. λεῖον. ποιητόν
ξεστῇσιν· εὖ ἐξεσμέναις, καλῶς
ξέστριξ κριθή· ἡ ἑξάστιχος. Κνίδιοι
ξηραλοιφεῖν· τὸ χωρὶς λουτροῦ ἀλείφεσθαι, ἢ ξηροτριβεῖσθαι
ξηραλουτρεῖν· τὸ αὐτό
ξήριγγοι· ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες
ξηροκόλλα· σύνθεσίς τις παρὰ τοῖς χρυσουργοῖς
ξίμβ[ρ]αι· ῥοιαί. Αἰολεῖς
ξίφαι· τὰ ἐν ταῖς ῥυκάναις δρέπανα, ἢ σιδήρια
* ξιφήρους· ξίφος ἔχοντος, ξιφηφόρου
ξιφηρεις· ξίφη κατέχοντες
ξιφίας· ἰχθῦς ποιός. καὶ Δῆλος. ξίφιος ὁμοίως
ξιφίζειν· ἀνατείνειν τὴν χεῖρα, καὶ ὀρχεῖσθαι
Ξιφίρου λιμήν· Αἰσχύλος Γλαύκῳ Ποτνιεῖ. ὁ πορθμός. ταῦτα γὰρ πάντα τὰ περὶ Ῥήγιον ὡρίων

SCR. 52. α 417. 53. Plato ap. Poll. III 58. 55. Soph. Philoct. 303. 56. ε 402. 60. ξέσε Simonid. Anth. Planud. LX 1. 61. η 174 Π 5. 62. ξ 250. 65. Aeschines 19, 25 Soph. fr. 451 p. 191. 72. Eur. Or. 1273. 73. Ar. HA. II 13. 74. Cratin. fr. IV vol. II p. 142.

ADNOT. 51. ὀθεῖος codex teste Villoisone, non ὀθεῖος, nec in margine adiectum ὀθνεῖος, ut Dorvillius ad Albertum scripserat, em. Sopingus. Infra ὀθνεῖα· ξένα. 53. Sic codex, + Mus. Forte ξένων λόγων· μεγάλων et ξενών confundit. ξένους λόγους habes ap. Aeschyl. Prom. 690. 60. κατεσκευάσαι cod., κατασκευάσαι vel κατασκεύασαι Iensius Luc. Hes. p. 166. Forte ξέσε· κατεσκεύασε et ξέσαι confundit. 61. (σ) Mus. — [ιν] Apoll. lex. 117, 25. 64. Cf. Δημητριάς. ‚Striga' comparat Meineke. 65. ξηράλειφιν cod., ξηραλοιφεῖν HSt., ξηραλειφία Lobeck. Parerg. p. 501. Cf. Didym. reliq. p. 84. 66. Imo ξηρολουτρεῖν Lob. Phrynich. p. 594. 67. Is. Vossius inserta negatione legit οὐκ ἀεὶ ῥέοντες, quasi διαῤῥέοντες. Ad σήραγγες (Rinnsale) adludere videbatur Alberto. Comparari possunt ξηροπόταμος, ξηροχειμάῤῥους, et ῥύμιγξ· χείμαῤῥος. 68. Ex Aetio II 222 affert Ducang. App. Gl. p. 144. . 69. Infra ῥίμβαι· ῥοιαὶ μεγάλαι, ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ ξ ξίμβαι. et σίβδαι· ῥοιαί nec non σίδαι, σίδια, σιδίῳ κόκκῳ. 71. ξιφηρούς· (ξηφήρους Villoiso Distr. p. 260) ξίφος ἔχουσι, ξιφηφόρους cod., ξιφήρους· ξίφος ἔχοντος, ξιφηφόρου Mus. male. Nam ξιφηφόρους est emendatio glossae vitiose exaratae, quam explicationi accommodabis, si scripseris ξιφηφοροῦσι, nisi magis arrideat ξιφηφόροισι. 73. Cf. σκιφίας, quae forma Dorica est ab Epicharmo Athen. VII 282 B 328 A usurpata. Δῆλος ad Σκυθιάς referendum esse vidit Albertus coll. Hesych. Σκυθιάς· οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ Δῆλος et Steph. Byz. p. 227, 3, ubi Σκυθίδα R, Σκυθιάδα AV Κυνθιάδα frustra Salmasius. Mox ξιφιὸς codex, quod aut ξίφιος scribendum aut ξίφος. Ξιφίας καὶ ξιφίας· (sic) ἰχθύς Cyr. 39. Cf. Antiph. com. fr. I 7 vol. III p. 72. 74. Cf. ξιφισμός et Hes.: σκιφίζει· ξιφίζει· ἔστι δὲ σχῆμα μαχαιρικῆς ὀρχήσεως. Paulo aliter Suid. Eustath. 1604, 51. 75. ὡρείων cod., ὡρίων Mus. De glossa ipsa Lob. Proll. p. 271 n. ita loquitur, ut ipsi suspecta fuisse non videatur. God. Hermannus in Opusc. II p. 69 Ζεφύρου vel Ζεφυρίου λιμὴν et Ποντίῳ suadebat coll. Strab. VI p. 397, Bernhardyus in Berlin. Jahrb. 1828 p. 243 Ξιφωνίου λιμήν· — Ποντίῳ *** ὁ πορθμός — [τὰ] περὶ Ῥήγιον. Ὠρίων; cf. Scylax p. 21 Muell.; Ξιφήρους λιμήν· — [τὰ] περὶ Ῥήγιον *** Ὠρίων(ος ἔργον) Meinek. Philol. XIII p. 510 11 coll. Diod. IV 85. Vide etiam ELeutsch in Encycl. Halens, s. v. Glaukos p. 198. RGaedechens *Glaukus der Meergott* Gotting. 1860.

ξιφισμός· σχῆμα ὀρχηστικὸν τῆς λεγομένης ἐμμελείας ὀρχήσεως
ξιφιστής· φορεύς. τελαμών
ξιφισμάτων· ὀρχημάτων
ξιφιστύς· μαχαιρομαχία, μάχη ἐκ χειρῶν
80. ξιφοδρέπανον· ἡ λεγομένη ἅρπη, ὅπλον
ξιφομάχαιρα· ἡ μεγάλη μάχαιρα
ξιφοθήκη· βελοθήκη
ξίφος· μάχαιρα. ἢ παραζώνιον, ὁμώνυμον φάσγανον. ξιφίδιον. καὶ πόα δέ τις
ξιφύδρια· κοχλία
85. ξόανα· ἀγάλματα, εἴδωλα, ζώδια. κυρίως δὲ τὰ ἐκ ξύλων ἐξεσμένα, ἢ λίθων
ξοάνων· προθύρων ἐξεσμένων
ξοΐς· μεταλλικὸν σκεῦος, καὶ λιθουργικόν
ξοός· ξυσμός. ὁλκός
ξουθά· οὐ μόνον ξανθά, ἀλλὰ καὶ λευκὰ καὶ πυῤ(ῥ)ά
90. Ξουθ[ε]ίδαι· οἱ Ἴωνες. Ἴων γὰρ Ξούθου

ὀν

[ξουθ(όν)· λεπτόν. ἁπαλόν. ἐλαφρόν. ὑγρόν. πυῤῥόν. χλωρόν. ἄργυρος. ξανθόν. πυκνόν. ὀξύ. τινὲς δὲ ποικίλον, εὐειδές, διαυγές]
ξύει· κατασπᾷ. γράφει· ὡς παρ' Ὁμήρῳ. ἔνθεν καὶ ξύσματα τὰ γράμματα
ξυήλη· ξυάλη. ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὃ τινες δρέπανον λέγουσιν
[ξύλαχος· σύνδενδρος τόπος]
95. ξυλεύς· τὰ ξύλα παρέχων δοῦλος
ξυλεύεσθαι· ξυλίζεσθαι
ξυλιζομένην· ξύλα συλλέγουσαν
ξύλινον καρπόν· τῶν δένδρων
ξυλίτης· ἰχθῦς ποιός
100. *ξυλιβόρος· ξυλοφάγος
ξυλλεκτόν· συνειλεγμένον. παρεστώς
ξύλον πρῶτον· βάθρον τὸ ἐν τῇ προεδρ[ε]ίᾳ καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τῷ δικαστηρίῳ
ξυλοφθόρος· ζῶόν τι ἱστορεῖται σκωλήκιον
ξυλόχοιο· ὑλώδους τόπου

SCR. 81. Theop. Com. fr. I vol. II p. 794 fr. II p. 800. 83. ADN. 85. Tragici e. g. Eur. Ion. 1403 Sophocl. fr. 218 p. 144. 90. Lycophr. 987. 91. ὀξύ] cf. Chaeremon. trag. fr. 1, 7 p. 606 Nck. 93. Xenoph. ll. cc. 98. Ad I Macc. X 30 referebat Pergerus. Sed exstat etiam ap. Plat. Crit. p. 115 B. 102. Ar. Vespp. 90 Ach. 25 Hermipp. fr. V vol. II p. 344. 3. ADN. 4. τ 445.

ADNOT. 76. 78. Memorant hanc saltationem Poll. IV 59. Ath. XIV 629 F Pausanias Eustathii 1167 [1227] unde habet sua Phot. 309, 16 Suid. Choerobosc. ap. Cram. AO. II 242, 8 Cyr. 63. Hes. ξιφίζειν. Vide Meinek. ad Cratini Trophon. fr. IV p. 142. 77. ξιφηστής cod., em. Mus. 79. ,Philo Belop. p. 99' Ducang. 83. περιζώνιον cod., correxi. — πόα] gladiolus. Diosc. IV 20 Theophr. HPl. VII 12. 84. ξιφίδρια cod., em. Casaub. in Ath. p. 165. Infra σκιφύδρια· εἶδος κογχυλίου, quo usus est Epicharm. Ath. III p. 85 D. ξιφύδρια habet Xenocr. Aquat. 30, 59. 85. οὐ λίθων Meinek. 87. Iacobs. ad Anthol. Plan. 86, 4. Mueller de munim.

ὀν

Athen. p. 34, 40. 90. Ξουθειδαιοί, ἴωνες cod., em. Mus. 91. ξουθ.., — ἄργυρος cod., ξουθὸν — ἀργυρὸς Mus., ἀργυρὸν Aldus; cf. Phot. 309, 22. 93. Poll. I 137. X 142. 44. Phot. 310, 1—14, qui Xenophontis locos adscripsit Anab. IV 7, 16. 8, 25 Herod. πμλ. 39, 3. 94. Pro ξύλοχος. 98. Ath. III p. 78 D. Alia exempla praebet Thes. V 1679 A. 100. ξυληβόρος Mus. Ordo magis favet lectioni ξυλοβόρος s. ξυλοβρώς. 1. παρεστ.΄ς cod., quod παρεστής fuisse videbatur Villoisoni; παρεστώς Mus. 2. [ε] delevi Poll. IV 121 VIII 133 Phot. 310, 19. — τῷ ἐν cod., em. Mus. 3. ξυλοφθόρον Arist. HA. V 32, ubi alii libri ξυληφθόρον.

ξύλοχος· σύνδενδρος τόπος καὶ ξυλώδης. δρυμός, ὕλη. ἢ θηρίου κοίτη
ξυλοδωνίη· τεκτοσύνη. ναυπηγησις. κωπηλασία. κυβέρνησις
ξύμβαινοι· συμφωνοῖ
ξυμβῇ· συμπέσῃ
ξύμβλητε· συνετύχετε
ξύμβλητον· συνήντων, συνέβαλλον
ξυμβολιμαίας δίκας· Ἀττικοὶ τὰς κατὰ σύμβολ[αι]α
ξύμβολος· μάντις ἢ εὖ συμβάλλειν δυναμένη
ξυμβόλους· τοὺς διὰ τῶν πταρμῶν οἰωνισμοὺς ἔλεγον. ἀνετίθεντο δὲ οὗτοι Δήμητρι. τινὲς δὲ τὰς διὰ τῆς φήμης γινομένας μαντείας, ἃς Φιλόχορός φησι Δήμητρα εὑρεῖν. Σοφοκλῆ(ς) Ἀχαιῶν συλλόγῳ
ξύμμαχοι· σύμμαχοι
ξυμφορά· συντυχία. καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται, καὶ ἐπὶ κακοῦ
ξυνά· κοινά
ξυνάγειραν· συνήθροισαν
[ξυναίρεται· συνάπτεται]
ξυναλ(λ)αχθέντες· κοινωνήσαντες
ξυναμοργός· δεξαμένη
* ξυνάορον· τὴν συμβιοῦσαν γυναῖκα, γαμετήν
ξυνάνεσθαι· συνανύεσθαι
......ξυνῆνες· κοινωνοί
ξυνάοροι· ἀδελφοί. ἀδελφαί
ξυναρμόσας· συνάψας. συνθήσας
ξυναυλίαν· πᾶν πρᾶγμα δισσόν. τὴν ὑπὸ δύο ἐπιτελουμένην αὔλησιν· ὅταν γὰρ δύο αὐλῶσι ξυναυλία λέγεται
ξυνάωρ· εὐναία, δάμαρ, γυνή, ἄλοχος
ξυναόρων· ἀνδρῶν
ξυνέηκε· συνέβαλεν
ξυνεμπόρους· κοινωνούς
ξυνερεῖται· συνέπεται
ξυνερέται· συνερέται
ξυνέται· συμπολῖται
* ξυνάοροι· ἀδελφοί
* ξυνέβλητο· συνέβλητο. συνέτυχεν

SCR. 5. *Ε* 162. 9. ξύμβληται (al. ξυμβλῆται)· συνέτυχε? Sic certe Odyss. η 204. 10. φ 15? 11. Thucyd. I 77. 13. fr. 153 p. 130. 15. Thucyd. I 127 c. schol. 16. Aeschyl. Sept. 76. 17. ξυνάγειρα· συνήθροισα? *Υ* 21. 21. ‚Glossa tragica.' Bernhardy. Est Eur. Or. 654. 23. Pind. Pyth. III 48. 26. Ar. Eqq. 9. 28. Eur. Or. 1136. Indicavit ANauck. *Euripid. Studien* 1859. I p. 66. 29. *Λ* 8.

ADNOT. 6. ξυλοδομή vel potius ξυλοδομία, ut οἰκοδομία ναοδομία τειχοδομία al.? 7. ξύμβενοι· σύμφωνοι cod., idem ξύμβεναι· σύμφωνοι infra gl. 190, ξυμβαινοι· συμφωνεῖ Cyr. Alberti, ξυμβαίνει· συμβαίνει C. 63; em. Vossius. 8. Infra συμπέσῃ· συμβῇ. 10. cf. Apoll. lex. 117, 33. — L. ξύμβληντο aut ξυμβλήτην. 11. Infra συμβολιμαίας δίκας· τὰς κατὰ συμβόλαιον. — [αι] Cobet. Nov. Lectt. 167. 168. 12. ἢ cod., ἡ Albertus. 13. ὡς cod., ἃς Schrewel. — Σοφοκλῆ et σύλλογον cod., em. Mus. Cf. Phot. 311, 1 Suid. II c. 1045, 15 ubi vid. Bernhardyum. Schol Ar. Avv. 271 laudat Wagnerus trag. fr. I p. 233. 18. ξυνείρεται Cobet. Mnemos. VIII p. 43, sine caussa fortasse. 19. (λ) Mus. 20. Non liquet. δεξαμενή ad ξυνάγκεια pertinere videri possit. 21. ξυναθρόντων cod., ξύναθρον· τὴν Mus., em. Suidas Salmas. 23. Recte ξυνάονες ἢ ξυνῆνες Vossius. Nam ξυνᾶνες etiam adversus ordinem peccaret. 25. L. συνθείς vel ξυναρμογάς· συνθήκας. 27. ευέα teste Schowio, εὐνέα teste Villoisone codex, em. Mus. 28. ξυναωρῶν cod., em. Mus. Lobeck. Parall. 216. 31. ξυναίρεται· συνάπτεται, q. v. coni. Albertus. Forte ξυνερεῖτε· συνείπετε vel cum Meinekio ξυνερέται· συνεπέται (*pedissequi*.) 31a. 32. Separavit Albertus. 32. συνεταί cod., corr. Albertus coll. ἔται· πολῖται probantibus Lobeckio Parall. p. 428 Boeckh. C. I. I p. 31. Malim ξυνέται· συνέται συμπολῖται. 34. Imo ξύμβλητο ex Apoll. lex. 117, 33.

135. * ξυνελαύνεις· συμβάλ(λ)εις
ξύνες· σύνες. ἄκουσον
ξυνέ(σε)σθαι· συνεῖναι. συμβαλεῖν
ξύνεσι(ν)· συνάφεσι(ν). συμβ[ο]λήν
ξύνεσις· ἡ εἰς τὸ αὐτὸ συμφωνία
40. ξυνέχεται· συμφέρεται
ξυνεχῶς· συνεχῶς, διαπαντός
ξυνή· κοινή
ξύνηβ[ι]ος· συμπότης. συνῆλιξ
ξυνήϊα· κοινὰ καὶ ἀδιαίρετα χρήματα
45. ξυνῆκα· συνῆκα. ἔγνων
ξυνήλυσις· σύνοδος
ξυνήονες· κοινωνοί
ξυνήορον· κοινωνόν
ξυνηρετήσεις· συνήσεις. συζυγήσεις
50. ξύνθακος· συγκάθεδρος
ξυνθήματα· σημεῖα
Ξυνιά(ς)· ὄνομα λίμνης
ξυνιέναι· νοῆσαι. συνιέναι
ξύνιεν· ἤκουεν
55. ξυνιέντες· συνιέντες
ξυνίημι· πέπεισμαι
ξύνιον· ἤκουον. συνῆκαν
ξυνιόντας· συμπορευομένους
ξύνισαν· συνήρχοντο
60. ξυνίστορας· συμπράκτορας
ξύνιστρον· νόμισμα
[ξυνοθόπος· ξενοδόχος]
ξυννενοφυῖαν· σκυθρωπήν
ξύνοδος· σύνοδος. σύμπτωσις
65. ξυνοί· κοινοί. καὶ ὅροι
ξυνομαρτεῖ· ἀκολουθεῖ. συνομαρτεῖ
ξυνόν· κοινόν
ξυνουσία· συνήθεια. συνουσία
ξυνοχή· συνοχή
70. ξυνοχῇσι· τῷ συνέχοντι τόπῳ τοῦ καμπτῆρος, καὶ στενοῦντι ἀμφοτέρων τοὺς δρόμους
ξυνπονῆσαι· συνάρασθαι. ἀντι[τοῦ]λαβέσθαι
ξυνστένομαι· συ[ν]σπῶμαι. ξύομαι

SCR. 35. Φ 394. 36. Β 26. 37. η 270. 38. κ 515. 42. Ο 193. 44. Α 124 Ψ 809. 47. cf. Hes. Theog. 595. 601. 50. Soph. OC. 1262. Eur. Or. 1637. 53. Eur. fr. 642. 58. Α 273. 59. Φ 390. 60. Ξ 393. 63. Aristoph. fr. III vol. II 2 p. 1110. 65. Hesiodus l. l. 67. Π 262. 68. Aristoph. fr. XI p. 1073. 70. Ψ 330.

ADNOT. 35. συμβαλεῖς cod., em. schol. Φ 394. 37. (σε) Pearso et Albertus. 38. Em. Apoll. lex. 117, 31 et Mus., συνέφεσιν Aldus. 43. [ι] Phot. 311, 22, qui ξύνηβον· συμπότης praebet, non ξυνήβιος, ut Albertus contenderat. 49. ξυνηρετίσεις cod., correxit Lob. Ai. 1329. p. 411 ubi συνοίσει suadet pro συνήσεις. 50. Cyr. 63. Infra συνθάκων· συγκαθέδρων. 52. Ξυνία cod., em. Albertus coll. Apoll. Rhod. I 68 Steph. Byz. 481, 20 (Catull. 64, 287). 57. συνῆσαν cod., em. Mus. 60. Infra συνίστωρ· συμπράκτωρ. 62. Sic codex Phot. 311, 24 et Cyr. Alberti, ξυνοδόκος codd. MSS. Suid. 1059, 1. C. 63, qui etiam ξύνιον· ξένιον habet (pro ξεινήιον puto), ξυνοθόχης Lex. Coisl. p. 474. Lateine ξυνὸς θόωκος· ξενοδόχος? cf. Hesiod. fr. ap. Orig. c. Cels. 4 p. 216. An ξυροθήκη· ξυροδόχη fuerit? 63. E Phot. 311, 18 malim ξυννενοφυῖα· σκυθρωπή. 70. Vide ἐν ξυνοχῇσιν. 71. ξυμπονῆσαι cod. C. 63, em. Alb. 72 Sic codex, ξυστένομαι· συσπῶμαι Mus.

* ξυνθήματος· συνθήματος. ἔστι δὲ σημεῖον, ἢ πρόσφθεγμα, διδόμενον ἐπὶ γνωρίσμα(τι) τῶν οἰκείων ἐν πολέμῳ, ἢ ἑτέρᾳ τινὶ ἐπιβουλῇ

* ξυνέχοιτο· συνέχοιτο. συνείη

175. ξυντάσσεται· συ[ν]σκευάζεται

ξυντυχεῖν· συντυχεῖν

ξυνῳδά· συνῳδά

ξυνών· συνών

ξυνωρίδα· ζυγήν.... ἐπὶ τῶν ἡμιόνων. Ὀρεύς γὰρ ὁ ἡμίονος

80. ξυνωρίς· ἅρμα ... ἵππων ἐζευγμένον

ξύομαι· δέφομαι

ξυόεσσαν· εὖ ἐξεσμένην

Ξυπετέα· δῆμος τῆς Κεκροπηΐδος φυλῆς

ξυρεῖ· ἀκονᾷ

85. ξύει· τρίβει

ξυρμεύεσθαι· ἀδιακρίτως λαλεῖν. καὶ καυχᾶσθαι. Ἀττικοί

ξυρόν· τομόν. ἰσχνόν. ὀξύ

ξῦσαι· χαράξαι, ἐπιγράψαι

* ξυνεχῶς· συνεχῶς, διαπαντός

90. * ξύμβεναι· σύμφωνοι

ξῦσμα· κνηφή. λέπρα

ξυσμός· κνησμός

ξυστάδες· αἱ πυκναὶ ἄμπελοι. ἄμεινον δὲ τὰς εἰκῇ καὶ μὴ κατὰ στοῖχον πεφυτευμένας ἀκούειν

ξυστίδα· τὸ λεπτὸν ὕφασμα. ἢ εἶδος ἐνδύματος

95. ξυστίδες· ποδήρη ἐνδύματα. ἢ χλανίδας κωμικάς

ξυστίς· τραγικὸν ἔνδυμα. τινὲς δὲ χιτῶνα [ἀ]ποδήρη γυναικεῖον. ἄλλοι τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ξύεσθαι

ξυστοῖς· ἀκοντίοις

ξυστὸν ἀκόντιον· δόρυ κατεσκευασμένον. καὶ τόπος, ἔνθα οἱ ἀθληταὶ γυμνάζονται

ξυστός· ὁμοίως ἀνειμένος ἀθληταῖς τόπος

200. ξυστρολήκυθον· κάδη καὶ βίσσα ἐλαίου λουτρικά

ξυστῷ· τῷ δόρατι

SCR. 73. Schol. Eur. Phoen. 1147. 77. Ar. Av. 635. 92. Hippocrates. 94. Aristoph. fr. VI p. 1079 Antiph. III p. 52. Eubul. III p. 247. 95. Theopomp. ap. Longin. XLIII 2. 97. Λ 564. 98. Herod. II 71. 201. Δ 469.

ADNOT. 75. [ν] Mus. 77. ξύνοδα· σύνοδα cod. C. 39, em. Cyr. 11. 63. 79. Post ζυγήν, quod recentioris Graeciae est, Cyr. 11 recte inserit verba κυρίως δέ. 80. Exciderunt verba ἐκ δυοῖν. 81. Cf. Aristot. Probl. I 29. 82. εὐεξεσμένην cod., em. Mus. Vide Lobeck. Path. El. p. 80 coll. Lex. de spirit. p. 233. 83. Ξυπετή (Ξυπετῆ Thes.) Steph. Byz. 481, 21, Ξυπέτη Harpocr. 134, 7 (Ξυπέται D), Ξυπεταίη Suid. c. 1052, 4 Ξυπεταιή Phot. 312, 2 uterque corrupto Harpocrationis codice usus. 84. ἀποκνᾷ? An ξυρὸς εἰς ἀκόνην quo de proverbio Diogen. VI 91 p. 284? 85. Fortasse non nova glossa est sed expositio prioris. 87. Arcad. p. 69, 8. 90. Cf. gl. 107. 92. Erotian. lex. Hippocr. p. 262. 93. καὶ om. editiones. 93. ξυστας (sic) ἀμπελοτόμον δρέπανον καὶ γῆ ἀμπελοφόρος Phot. 313, 10. Infra ὑστάς· ἡ δασεῖα ἄμπελος et π[λ]αστὰς ἀμπέλων interpretatus est, ubi tamen συστὰς reponere volebat Lob. Parall. p. 79. Cui licet favere videatur ipse Hesychius s. v. παστάδες — καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδες, Ahrens tamen Dial. II p. 73. 74 n. non est obsecutus, ac recte quidem, cum ὑστάς Cypriorum sit proprium ut παρτάς (παρτάδες· ἄμπελοι Hes.), nisi pro παρστάς accipiendum sit, fortasse Eleorum. 95. τραγικὰς Meinek. II 1 p. 169 ad Cratin. Hor. fr. XV hic et ap. Tim. Lex. p. 188, qui per χλαμύδας κωμικὰς explicat. 96. Schol. Theocr. II 74: λεπτὸν ὕφασμα Cyr. 63. Cf. schol. Platon. p. 402. — [ἀ] Mus. ἀποδήρη Aldus. 98. τόπος] ad ξυστὸν refer. 99. ἀθλητής cod., em. Mus. 200. κάδη.καὶ βίσσα cod., κάδον καὶ βησία Albertus recte, ni fallor.

202. ἐξῶθεν· ἔξωθεν
Ξώλων· ἔθνος βαρβάρων
ξώστρα· ψηκτρίς, ψήκτρια

O.

Ο· ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν ἑνικόν. καὶ ἀντὶ ἀρσενικοῦ ὑποτακτικοῦ πτώσεως ὀρθῆς τοῦ ὅς. καὶ ὑποτακτικὸν ἄρθρον οὐδετέρου ὀνόματος. καὶ ἀντὶ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτος. καὶ ἀντὶ τοῦ διό. καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι
ὄα· δένδρον κάρπιμον· καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ οὕτω καλεῖται. Ὄα καὶ μηλωτή (ὄϊς δὲ τὸ πρόβατον) καὶ ἡ σὺν τοῖς ἐρίοις δορά. ἡ δὲ ἐν τοῖς ἱματίοις ῷα
ὁ ἀγελαῖος· ὁ ἐν ἀγέλῃ διάγων
[ὀάννες· ἐνέδραι]
5. Ὀα[σ]εῖς· δῆμος τῆς Πανδιονίδος φυλῆς
ὄαοι· μόνοι
ὀάριζε· ὡμίλει
ὄαρας· γάμους. οἱ δὲ γυναῖκας
ὀαρίζειν· ἄνδρας καὶ γυναῖκας ὁμιλεῖν·
παρθένος ἠΐθεός τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισι
10. ὀαρίζουσιν· εἰρηνεύουσιν
ὀαρισμοί· διάλογοι. ἢ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ὁμιλίαι· ὄαροι γὰρ αἱ γυναῖκες
ὀαριστής· ὁμιλη[σ]τής. συσχολαστής
ὀαριστύν· μάχην
ὀαριστύς· ὁμιλία. ἢ παραλογιστικὴ διήγησις. ἢ ἀδολεσχία
15. ὀάρων· γυναικῶν
ὄαροι· αἱ γυναῖκες, ἀπὸ τοῦ συνηρμόσθαι·
ὀάρων ἕνεκα σφετεράων
μῦθοι, λόγοι. βουλεύματα. τινὲς δὲ θιάσους. καὶ παιδιὰν περὶ τὰ ἀφροδίσια
ὁ Βάκχιος· ὁ Διόνυσος
ὀβελίας· ἄρτος ὁ ἐπὶ ὀβελίσκου ὀπτώμενος
ὀβελίσκοι· ὀβελοί

SCR. 2. Aesch. Sept. 183 ‚Eur. El. 74 Med. 1312. 4. Archipp. fr. VI vol. II 2 p. 728.'

O. 1. *A* 9 *δ* 206 *A* 120. 2. Plat. Sympos. p. 190 D. (Ruhnk. Tim. p. 189). 7. *Z* 516. 9. *X* 128. Hesiod. Opp. 787. 12. *τ* 179. 13. *N* 291. 14. *Ξ* 216 *P* 228. 15. 16. *I* 327, ubi alii *ὠρέων*. 17. Eur. Cycl. 521 Soph. Antig. 154. 18. Aristoph. fr. X vol. II p. 989. IX p. 1129.

ADNOT. 2. Sic etiam Cyr. 63 per aphaeresin pro *ἔξωθεν*. 3. Infra *Ὠξώλων· ἔθνος βάρβαρον*. 4. *ψηκτρία* cod., quod aut *ψήκτρα* scr. cum HSt., aut certe retracto accentu *ψήκτρια*. — *ξύστρα* HSt.

O. 1. Apoll. lex. 118, 1 — 5. 2. *ὄα* cod., *ὦα* Mus. Scripsi *ῷα*. 3. *ἀγελέος* cod., em. Mus. 4. Conicio *Θράνυες· ἕδραι*. Is. Vossius conferebat *οὔνης*. — *ἔνεδραι* codex. 5. *Ὀάσεις* cod., *Ὄα Ὄεις* Meursius de pop. Att. p. 81 alii, correxi adhibito Steph. Byz. 482, 5, ubi *Ὄεις* R *Ὀεῖς* (*Ὀαεῖς*) Meinekius. 6. *οἶοι* Albertus. Legi posse ac fortasse debere *ὀᾶ· οἴμοι* dixi in Philol. XIV p. 207. *Ὀά· περσικὸν θρήνημα* schol. Aesch. Pers. 121 Boetticher Aric. p. 23. 7. *ὁμίλει* cod., *ὡμίλει* Albertus. 9. Apoll. 118, 14. 12. [σ] Mus. Cf. *ἀριστεύς*, et *ἀόρκτους· ὁμιλίας*. 13. *ὀαρίστην* cod., *ὀαριστύν* Mus., *ὀαριστήνυν* Aldus. 13. 14. Apoll. lex. 118, 16. 18. Pierso ad Moer. 287.

ὀβελοῖς· ὀβελίσκοις
ὀβολοί· νουμία. καὶ τόκοι. καὶ εἴδη νομισμάτων. καὶ ἐν ἄστει δικαστικοὶ μισθοί
ὀβολοστάτης· ὀβολοστάτας τοὺς δανειστὰς ἔλεγον. ἐδίδουν δὲ σταθμῷ οἱ δανείζοντες· διὸ ὀβολοστάται προσηγορεύθησαν. τινὲς δὲ τὸ δανείζειν *ἱστάνειν* φασίν
ὀβολοστατεῖν· δανείζειν
ὀβρικάλοις· τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις
ὀβριμοεργός· ἰσχυρὰ ἢ μεγάλα ἐργαζόμενος ἔργα, μεγαλοπράγμων
ὄβριμον· βαρύ. ἰσχυρόν
ὀβριμοπάτηρ· ἰσχυρὸν πατέρα ἔχων
ὄβριμος· ἰσχυρός. γενναῖος. δυνατός. καὶ *ὀβριμόπατρις* λέγεται ὁ ἰσχυρὸς πατήρ
ὀβρισαύχην· ὁ τὴν αὐχένα βαρῶν
ὁ γάρ· οὗτός γε
ὀγάστωρ· ὁμογάστωρ
Ὄγγα Ἀθηνᾶ· ἐν Θήβαις ἐπιχώριος, ἐπώνυμον ἔχουσα.....
ὀγδόα· ἡμιχοίνικον
ὀγδόδιον· θυσία παρὰ Ἀθηναίοις τελουμένη Θησ[σ]εῖ
ὅ γε· οὗτός γε
Ὄγκας Ἀθηνᾶς· τὰς Ὠγυγίας πύλας λέγει
ὀγκᾶται· βοᾷ
ὀγκηθμός· κραυγὴ ὄνου
ὄγκη· γωνία. μέγεθος
ὀγκίαι· θημῶνες. χώματα. σιδηροθήκη
ὀγκίον· ἀγγεῖον, ἐν ᾧ αἱ ἀκίδες. ἢ πλέγμα κιστοειδές, ἐν ᾧ ἀπέκειντο οἱ π(ε)λέκε(ι)ς. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ὄγκου
ὄγκοι· αἱ ἐξοχαί, καὶ γωνίαι τῶν ἀκίδων. καὶ πώγωνες τοξικῶν βελῶν
ὀγκολογῆσαι· γογγύσαι
ὀγκοπελεθίαν· πέλεθον οὖσαν
ὄγκος· φύσημα. ὑπερηφανία. ἔπαρσις. μέγεθος
ὄγκους· τοὺς πώγωνας τῶν ἀκίδων. [ἰσχυρῶς, γενναίως

SCR. 20. *μ* 395? Sed inverso ordine legendum videtur: *ὀβελίσκοις*· ὀβελοῖς. 22. Antiphanes fr. I 4 vol. III p. 92 ponit nominativum *ὀβολοστάτης*, accusativum Aristoph. l. c., ut duae videantur gl. 24. Aeschyl. Ag. 147 *θηρῶν ὀβρικάλοισι*. Cf. Aeschyl. fr. 47 p. 13. 25. *E* 403 *X* 418. 16. *Δ* 453. 27. *E* 747. 28. *E* 845. 30. *A* 9. 31. Tzetz. Lyc. 452 (non 437, ut dicit Pearso p. 522). 32 = 36. Aeschyl. Sept 487. 35. *A* 93. 41. *φ* 61. 42. *Δ* 151. 45. ADN.

ADNOT. 21. *ὀβολοί*· νουμία λεπτά Gl. bibl. MSS. 22. *διὀβολοστάται* cod., *διὸ ὀβολοστάται* Mus. Fortasse restituenda est codicis lectio *διὸ βολοστάται*. Nam locus, quem respicit, est Ar. Nubb. 1155 ubi *κλάετ' ὦ 'βολοστάται* legitur, quod sermo vulgaris *ὦ βολοστάται* pronunciabat. Cf. *βολοί* et Lob. Parall. 43 Elem. p. 150. — Cf. *ἱστάνειν: δανείζειν*. 23. Bekk. I 286, 32 Poll. III 113. 25. Apoll. 118, 19. 27. *ὀβριμοπάτρη — ἔχουσα*? Sic Apoll. 118, 18. Malim *ὀβριμοπάτωρ* cum Meinekio. 28. *ὀβριμοπάτρης — ἧς ἰσχυρός ὁ πατήρ*? 31. Cf. *ὀγάστορες*. 32. Unger Parad. Theb. p. 267—69. Lob. Parall. p. 300 Boeckh. C. I. I p. 77 n. 48. — *ἐπιχώριον* cod., correxi. Cf. *Γυγᾶ*. *Ἀθήναις* cod., em. Mus. 33. Supra *ἡμιόγδοον*· οἱ δύο χοεῖς. 34. Forte, quod Minotauro occiso octavo die ad litus appulerat. — [σ] Mus. 36. *Ἀθάνας*? Cf. gl. *ο* 32. — *ὀγυγίας ὀγκᾶται, βοᾷ. πύλας λέγει* cod., em. Mus. 39. Per enallagen generis pro *ὄγκος*. Lob. Proll. p. 18. 40. Confundit *ὄχθαι* et *ὀγκίον*. *Ἐπόγκιαι* quod conferebat Albertus alienum est. 41. Apoll. lex. 118, 20 Poll. X 165 Bekk. II 856, 13 Eustath. 1898, 1899. Hesych.: *ὀγκίον*. 42. *πόγωνες* cod., em. Mus. Poll. VII 158 Apoll. lex. p. 118, 22. 44. *ὀνθοπελεθίαν* Ruhnkenius. Forte *ὀγκοπελεθριαίαν*· πέλεθρον οὖσαν dixerat aliquis adludens ad *ὀκτάπλεθρον*· (ὀκτὼ) πελέθρων οὖσαν. 45. Sic glossae sacrae ad calcem C. 63, spectantes ep. ad Hebr. XII 1. 46. *ἰσχυρῶς γενναίως* ad *ὀγκωδῶς* referebat Guyetus.

ὀγκοῦται· φυσιοῦται

ὀγκύλλεσθαι· ὑψαυχενεῖν. καὶ ἐπαίρεσθαι. καὶ ὄγκον περιβεβλῆσθαι

ὀγκύλον· σεμνόν. γαῦρον

50. ὄγμος· ἡ ἐφεξῆς φυτεία. μεταφορικῶς δὲ καί, ὅταν πορεύωνται ἐφ' ἕνα τεταγμένοι κατὰ στίχον, ὄγμον λέγουσιν. ὁ δὲ τῶν θεριζόντων στίχος ὀγμεύειν λέγεται

ὄγμους· τοὺς αὔλακας· διὰ τὸ ὄγμους εἶναι (δοκεῖν)

Ὀγχηστός· πόλις Βοιωτίας

ὄγχναι· αἱ ἄπιοι

ὄγχνια· ἄπιον

55. [ὀγύγια· μέλη

ὄγυρον· ἱμάτιον. οἱ δὲ μάταιον

ὄδα· φορτία. ἢ ὤνια. οἱ δὲ ὀδάβα]

ὄδαγμα· βρῶμα, ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ὁδόν. ἐνεκάθητο γάρ φησι ἐν τοῖς ὁδοῖς

ὀδαῖον· πράσιμον. καὶ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον

60. ὀδαίων· ὠνίων. ὀδῆσαι γὰρ τὸ ὠνήσασθαι

ὀδακτάσαι· δακεῖν τὴν καρδίαν. ἢ ἀκύρως τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς παρορύξαι

[ὀδανός· ὁδηγός]

ὀδάξ· τοῖς ὀδοῦσι ἐμπεφυκότες, ἐνδακόντες. ὅμοιον δὲ τὸ ἀπρίξ

ὀδάξει· τοῖς ὀδοῦσι δάκνει

65. ὀδαξησμός· τρισμὸς ὀδόντων. ὀδηγμός. κνησμός

ὀδαρός· ὀκνηρός

ὀδασμένος· ὠνεῖσθαι ἐπειγόμενος

SCR. 47. Ar. Pac. 465 ὀγκύλλεσθε habet, quod fortasse h. l. reponendum, accommodatis explicationibus. Vide etiam Erotian. Hippocr. lex. p. 264. 50. Σ 546 Λ 68 Soph. Philoct. 163. 51. Σ 546. 52. Β 506. 53. η 115 Callim. Cer. 28. 54. ω 246. 55. Η 6. 60. θ 163 ο 444. 61. SCR. 63. Β 418. 65. Hippocr. 1248 D.

ADNOT. 47. φυσιοῦται recentior Graecitas adscivit. 50. φυγία cod., em. Mus. Infra ὀχμοί (sic)· σταχύων φυτεῖαι et ὄχμον (sic) ἐλαύνουσι· τὴν ἐπὶ στίχον φυτείαν. Cf. Apoll. lex. 118, 23 schol. Il. Σ 546 schol. Soph. Philoct. 163. — Sub finem legendum videtur ὀγμεύειν λέγεται, οἱ δὲ τὸν τῶν θεριζόντων στίχον ὄγμον λέγουσιν. 51. ὀγμοὺς cod., em. Arcad. 65, 20. Alterum ὀγμοὺς quid declarare velit, non exputo. Fortasse ὀχμοὺς scribendum. (δοκεῖν) Meineke. Cf. ἀν' ὄγμους et μετ' ὄγμους. — αἴλακας Albertinae sphalma. 52. Ὀγχιστός cod., em. Mus. 54. ὄγχνη? 55. ὑπ]ὸ γυῖα λέλυνται Hom. Il. Η 6. 56. Glossae ὄγυρον cum non diversae interpretationes appareant, sed unius explicationis varia lectio contineatur verbis ἱμάτιον οἱ δὲ μάταιον, suspicari licet, locum hunc admodum fugitivis literis exaratum fuisse. Conicio igitur (ὄν)όγυρον· χαμαίπετον, nisi quis γαῦρον· μάταιον praeoptaverit. Animadvertendum tamen in Zonar. 1424 et Cyrillo 39 legi ὀγυρὸν ἱμάτιον, quod sane corruptum esse potest e τὸ πυρρόν, ut πυτά (πυρρά)· Λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια. 57. ὄδαια recte Thes. V c. 1726 A. — ὀδαφορτία, ἰωνία cod., ὄδα· φορτία, ἰωνία Mus., em. Salmasius. Infra ὠιδίον (l. ὄδιον vel ὀδίων)· φορτίον. 58. Coaluisse videntur duo articuli, quorum alter ad ἔδεσμα referendus fuit ὄδαγμα· βρῶμα (?) alter . . . . ἀντὶ τοῦ κτλ. Alius malit ἀντὶ τοῦ βρῶμα εἰς. Cf. μάδεγμα. 61. ὀδακτᾶσσαι cod., em. Mus. ὀδακτάσαι· δράξασθαι δακεῖν schol. Callim. Del. 322 p. 204. Phot. 315, 11. Hes.: ὠδάκταζον. 62. ὁδαγός recte Phot. 315, 9. Cf. Pors. Eur. Or. 26. 63. Apoll. lex. 118, 25. 64. Non opus est ὀδαξεῖ. Paroxytonon exstat etiam in Cyr. Voss. 63. 65. ὀδαξισμός cod., em. C. 39 Phot. 315, 8 qui cum exponat κνησμός καὶ ὀδόντων τρισμός apparet recte glossas in codice divisim scriptas ὀδαξησμός et ὀδηγμός a Thes. V c. 1727 B coniunctas esse. Pro ὀδηγμός, quod Pierso Moer. p. 40 intactum reliquit, Albertus ὀδαγμός scribebat, possis ἀδαγμός (Phot. 7, 21 Bekk. 342, 22 Soph. Trach 770) vel ὁ δηγμός. — Alii κνισμός. 66. ‚Supra ἀδάϊον· ὀκνηρὸν ἀτερπές, mox ὀδαῖος (ὅδιος ordo)· ἀτερπής πονηρός.' ALB. ὀκναρός Meineke. Coni. ὁ δαρὸς (pro ὁ δηρός)· ὁ ὀκνηρός. 67. Huc pertinere videntur gl. ὤδδωσεν· ἀπέδοτο (ὤδησεν ?) ὠιδήσας (l. ὀδήσας) περιάμενος (l. πριάμενος) et ὠδδάγμην· ὠνησάμην quam Pierso ὠδάγμην· ἐκνησάμην scribit ad Moer. p. 40, κεκνήσμην Thes. V c. 1727 A. Interpretatio nostra in mentem revocat Homericum ἐπείγετε δ' ὦνον ὀδαίων.

ὀδάχα· καταπύγων. Ταραντῖνοι
ὁ δέ· [ὁ δεῖνα]. οὗτος δέ. [αὐτὸς ἐγώ]
ὁ δέγμην· προσεδόκων
ὅδ᾽ ἐγώ· αὐτὸς ἐγώ. [ἢ αὐτοί]
ὀδεῖν· πωλεῖν
[*ὀδέον·* πράσιμον. ἢ εἰς ἐκδημίαν ἐφόδιον]
ὄδερος· γαστήρ
ὅ δέ τοι· οὗτός σοι
ὀδεύει· περιπατεῖ. ἀπέρχεται
ὅ δή· εἰς δή, τοῦτο δή. ἢ στρώματα
ὀδήσεις· ὠνήσεις
ὀδῆσαι· πρίασθαι. ἀποδόσθαι. ὠνήσασθαι
ὄδησον· πώλησον
ὀδηθείης· ληφθείης. πραθείης
Ὀδία· ἡ Κόρη θεός
[*ὁ διμαλέος·* εὐλαβής]
ὁδοιπόρος· ὁδίτης
ὁ δίοπος· κυβερνήτης
[*ὀδίνουσα·* ἀποφορά. ὀσμή]
[*ὀδμαῖος·* ὀλίγος. ἀτερπής. πονηρός. φορτηγός πράσιμος. ὠνήτης]
ὄδιος· οἰωνὸς αἴσιος. καὶ ἐπίθετον Ἑρμοῦ
ὀδμή· ὀσμή. ὄσφρησις. ἀποφορά
ὀδμηνός· πολύοσμος. εὔοσμος

SCR. 68. E Rhinthone depromptum videtur et episcommatis in ᾶς adnumerandum. 69. Λ 47. 70. ι 513. 71. π 205 φ 207 ω 321. 72. ADN. 76. Λ 569. (cf. Cobet Mnem. VIII p. 45) Callim. h. Del. 18. 79. Eur. Cycl. 96. fr. 113 p. 312. 80. Cycl. 131. 81. Cycl. 12. 84. Ω 375. 87. Rhintho l. l. 88. Aesch. Ag. 157. 104. 89. δ 442.

ADNOT. 68. 69. Disiunxit Palmerius. 69. *ὁ δεῖνα* ad gl. 72 referendum esse suspicor nec multum curo, quod etiam Cyr. Voss. 63 porrigat *ὅγε· οὗτος. ὀδίνα* (sic). Cf. Et. Gud. 418, 48 Apoll. de pron. p. 75 C Sophron. fr. 24 p. 467 coll. p. 277 Ahrens. — *αὐτὸς ἐγώ* ex seqq. irrepsisse vidit Albertus. 70. *ὁ ἐδέγμην* Taylor in Lectt. Lys. p. 703 A, coll. *ἐδέγμην*. 71. *ὅδε* cod., *ὅδ᾽* Phot. 315, 12 Mus. Codicem sequitur Cyr. 63. Cf. adnotationem seq. 72. Lobeck. Phrynich. p. 584 credit Hesychium haec hyphen intellegi voluisse, *ὀδεῖν πωλεῖν* ut Romanum *emere vendere*. Ad hanc glossam pertinuisse verba *ὁ δεῖνα* dixi in adnot. ad gl. 69, nec dubito quin etiam verba *ἢ αὐτοί* huc revocanda sint, ut recisis additamentis spuriis hic fuerit glossarum ordo *ὀδάχα· καταπύγων. Ταραντῖνοι. ὁ δεῖν· πωλεῖν, ὁ δεῖνα. οἱ αὐτοί.* Quamquam, cum *ὁ δεῖν* Syracusanis proprium dicat Apollonius Dyscolus l. c., magis etiam eo inclino, ut scribam: *ὀδεῖν· πωλεῖν, ὁ δεῖνα, Σικελοί. Ὄδερος· γαστήρ. οἱ αὐτοί.* 73. Cf. 59. 74. Om. Thes. Recte Lobeckius in Path. El. p. 410 scribit *ὕδερος* (*uterus* Guyet.) et cum *ὕστρος· γαστήρ ὑστρία· κωλεός, ὑστέρα, νεῖρος, νείρα* quam Homerus *γαστέρα νείαιραν* vocat, componit. 77. *ὀδή* cod., *ὅ δή. εἰς δή* Pearso, *ὅς δή* Meinekius. Ad *στρώματα* cf. *μόδα*. 78—81. Quod eidem vocabulo et emendi et vendendi significatio tribuitur, inde factum videtur, quod in onomastico illo, de quo in praefatione disputabimus, verba ista coniuncta invenit. 79. *Εὐριπίδης Ἀλόπῃ καὶ Κύκλωπι* addit Phot. 315, 13. 82. E. q. *ἐνοδία*. Cornut. c. 34. Athenagor. legat. pro Christ. p. 279 ex emend. Meursii. *Οὐδαίαν θεόν* Lycophr. 49 aliud etymon sequitur. 83. *ὀδιμάλεος* cod., *ὁ δειμάλεος* Mus. Vocis divisionem Aldi typotheta neglexit. Ordinem literarum servavit Cyr. 11. 63. 39, qui recte *ὁ εὐλαβής* explicat. 86. *Forte pro ὠδίνουσα, cuius explicatio deficit, nam interpretationes pertinent ad v. ὀδμή.* ALB. 87. *ὀδμαῖος* cod., *ὀδαῖος* Mus. *„Quomodo aut qua machina est ὀλίγος? Nempe pro ΟΔΑΙΟΣ substituas Ο ΒΑΙΟΣ“* Taylor Lect. Lysiac. p. 703 B, quam secutus Schowius etiam *ὐ$^{\beta}$δαιος* scriptum fuisse statuit p. 572. Fallitur uterque. Ordo *ὄδιος* requirit, quod cum *ὀλίος* confundit, cum *ὀλίγος* explicat (Rhintho ap. Herod. *π.μ.λ.* 19, 23 Ahrens Dial. II p. 87 huius loci immemor), cum *ἀδαῖος*, quando per *ἀτερπής πονηρός* interpretatur (vid. gl. ο 66). Deinde *πράσιμος* et *ὠνήτης* (quod *ὠνητός* scribendum est, non *ὠνητής*) ad *ὀδαῖος* spectant; *φορτηγός* denique e *φορτίον* corruptum ad *ὀδαῖον* pertinet. 88. Vide *Ἐνόδιος* et Phot. 315, 10. 15. 90. *ὄδμηνος* cod., *ὀδμηρός* I. Th. Schneiderus, *ὀδμηρός* aut *ὀδμηνός* Lobeck. Proll. p. 193. Longius distant *ὀδμήεις* et *ὀδμώδης*.

ὀδοιδοκεῖ· ὑδοσκοπεῖ
ὀδοιδόκος· κλώψ. ἐνεδρευτής. κακοῦργος ἔνοδος, λῃστής
ὀδοιπόριον· ἡ ἐπὶ τῷ συνοδεῦσαι ἢ συμπλεῦσαι εὐωχία
ὀδολκαί· ὀβολοί. Κρῆτες
95. ὀδόλυνθοι· ἐρέβινθοι
ὀδοντίδας· πολυφάγος
ὀδὸν εἰρήνης· τὴν κατὰ θεὸν πολιτείαν
ὀδοντισμός· εἶδος αὐλήσεως· ὅτε ἡ γλῶττα προσβάλλεται πρὸς τὸν ὀδόντα
ὀδούρεις· τοὺς ἐν ταῖς ὁδοῖς κακουργοῦντας
100. ὀδούρης· ὁ τῆς ὁδοῦ ἄρχων, ἢ κατάρχων
ὀδουρός· ἐνεδρευτὴς καθ' ὁδόν. ὁδοῦ κατάρχων. προοδοιπόρος. κακοῦργος
ὀδοῦται· καθ' ὁδὸν πορεύεται
[ὀδοιδοκώς· ἐν ταῖς ὁδοῖς πανοῦργος, κλώψ]
ὀδυνᾷ· λυπεῖ. καταπονεῖ
5. ὀδύνη· λύπη. πόνος. ταπείνωσις παρὰ ἀλλοτρίων. ἢ ἀλγηδών
ὀδυνάων· ὁμοίως· ἢ θλίψεων
ὀδυνηρόν· λυπηρόν. ἐπίπονον
ὀδυνήφατα· τὴν ὀδύνην παύοντα, ἀφανίζοντα τὰς ὀδύνας, ἢ παυσίπονα
* ὀδοιπορεῖ· ὁδεύει
10. ὀδυρμός· κλαυθμός
[ὀδύσασθαι· χολωθῆναι]
ὀδυσθῆναι· ὀδύσασθαι. χολωθῆναι, θυμωθῆναι, ὀργισθῆναι
ὀδυσ(σ)αμένοιο· ὀργισθέντος
ὀδυσσάμενος· ὀργισθείς
15. ὄδωδεν· ὄζει, πονηρὰν καὶ βαρυτάτην ἀποφορὰν πνεῖ, ἢ εὐῶδές ἐστιν
ὀδωδή· ὀσμή
ὀδωδός· ὄζον
ὀδώδυσται· ὤργισται
20. ὀδῷ ἔπι· παρ' ὀδῷ. ἐπὶ ὀδῷ
Ὀδωνίς· ἡ Θάσος τὸ πάλαι
ὀδών· ὀδούς
[ἑά· μηλωτή]
ὁ δ' ὡμάρτησε· συνηκολούθησεν οὗτος

SCR. 93. ο 505. 97. Rom. III 17. 99. Eur. fr. 262 p. 346. 102. Herod. IV 139. 4. Eur. Hipp. 247. 5. Λ 398. 6. Δ 117. 7. Mimnerm. fr. I 5. 8. Ε 401. 9. Sophocl. fr. 785 p. 252. 13. Θ 37. 14. τ 407. 15. ε 60? 19. ε 423. 20. Ζ 15. 22. Herod. VI 107. 24. Ad χ 81, ubi ὁ δ' ὁμαρτῇ legitur, referebat Iensius.

ADNOT. 91. Suid. Eustath. 1445, 19. 92. L. ἐν ὁδοῖς aut ἐνόδιος. 93. Eustath. ad Odyss. ο 505. — ἐπὶ τὸ cod., em. Phot. 315, 19. 94. Adludit ad Nicand. Ther. 93 ὀδελοῦ δέ οἱ αἴσιον ὁλκήν quem ad locum vid. schol. p. 12 ed. Keil. Ahrens Dial. II p. 81. — ὀβελοί Thes 1735 B. 95. Synonyma habuimus γάλινθοι γέλινθοι γέρινθοι ῥάβινθοι (unde mensis Rhabinthius) λέβινθοι ἰάλιον. 98. Pollux IV 80. 84. Eustath. 854, 14 Clemens Alex. Cohort. p. 2, 8 Iacobs ad Anth. Pal. vol. 3 p. 36 (III 6, 5). 99. Suspectum est. Legendum videtur ope Photii 316, 11. 12 ὀδουρεῖς· (προπορεύῃ ὀδουρούς·) τοὺς κτλ. 100. ὀδουρίς· πρῶτος Phot. 316, 10. Utrobique ὀδουρός malim cum LDindorf. Thes. V c. 1744 A. 101. ὀδοῦρος codex. 3. Sic etiam Phot. 315, 21 pro ὀδοιδόκος. 4. καταπίνει cod., em. Scaliger. 8. Apoll. lex. 118, 28. 9. Scripserat ὀδυπορεῖ et supra ὀδυδόκος. 14. (σ) Albertus. 15. Apoll. lex. 118, 29. 17. ὄζων cod., em. Cyr. 63, Vossius. 20. ὀδοδυσταί· ὀργισταὶ cod., em. Mus. Hinc decurtatum quod infra legitur ὤδυσται· ἠχθέσθη. 21. Bochart. Geogr. Sacr. II 1 p. 393. — Ὠδονίς coni. Meineke. 22. ὁ δῶν· ὁ δοὺς cod, em. Pesrso Advers. II p. 524, 18 Porso ad Phot. Lips. praefat. p. XII. Cf. Eustath. p. 854. 12. Aeolica forma fuit ἔδων. 23. Om. Mus. H. e. Ὀα vel δέα. Cf. ἑώα. 24. ὀδομάρτησε cod., em. Salmasius coll. ὡμάρτησεν· ἐπηκολούθησεν (e Theognide 201).

125. *ὀέα· μηλωτή*
ὕες· κώδια
ὀέσχαι· μηλωταί. βαῖται, ἤγουν δερματίναι
ὀέτεας· παρὰ τοῖς βαρβάροις, ὁ καλλίθριξ
ὀζεί[έ]α· θεραπεία
30. *ὀζήκεις· οἱ σφριγῶντες*
ὄζος· κλάδος. καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ στελέχου(ς) σχιζόμενος ἀκρεμών·
ὄζῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ
[*Ὀζώλης· Λοκρῶν γένος τι*]
ὄζος Ἄρηος· ὁ κλάδος τοῦ πολέμου. ὁ πολεμικός
* *Ὀζείας· ἰσχὺς Ἰαώ. ὁ αὐτὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν Βασιλειῶν Ἀζα-*
ρίας
35. * *ὄζων· κλάδων*
ὄζους· κλάδους
[*ὀζοφύδιον· θρηνητικόν*]
ὄζυγες· ὁμόζυγες
Ὄη· δένδρον. καὶ δῆμος τῆς Ἀττικῆς
40. *ὁ θαρσαλέως· εὐθαρσῶς, θαρσῶν*
ὅθεν· ἔνθεν
ὔθεσαν· ἐπεστράφησαν
ὄθεσθαι· φροντίζειν. ἐντρέπεσθαι. μέμφεσθαι. δεδοικέναι
ὄθεται· ἐπιστρέφεται
45. *ὀθέτη· ἅμαξα ἡμιονική*
ὀθεύει· ἄγει. φροντίζει
ὀθέων· φροντίζων
ὄθη· φροντίς. ὤρα. φόβος. λόγος
ὁ θηλυδρίας· ὁ γυναικεῖος
50. *ὄθι· ὅπου, ἔνθα*
ὄθιζα· ἅμαξα ἡμιονική
ὄθματα· ὄμματα. Αἰολεῖς
ὀθνεῖα· μάταια. ἀλλότρια, ἀλλοεθνῆ, ξένα, ἀλλογενῆ

SCR. **31.** *B* 312. **33.** *B* 540. 704. **34.** Cap. XV. **36.** *A* 234. **40.** *υ* 269. **41.** *Δ* 58 *ἔνθεν ὅθεν σοι.* **44.** *O* 107. **50.** *B* 722.

ADNOT. **25.** Pro *οἰέα*, *οἰῇ* accipit Lobeck. Parall. 337. **26.** *ὄαι*? **27.** *πέσκεα*? — *δερματῖνι* cod., *δερματίναι* Mus. **28.** Glossam refero ad Hom. Il. *B* 765 *ὄτριχας οἰέτεας*. Explicatio vero magis priori vocabulo convenit. **29.** [*έ*] Albertus coll. *δόζεον*, *δοζοι* et Athen. VI 267 C. Lob. Pathol. El. p. 20 conferri iubet *ὄζος Ἄρηος* et vocabuli *δοσσητήρ* formas *ἐοσσητήρ* et *ὀσσητήρ*. **31.** Apoll. lex. 118, 30. **31.** (*σ*) Mus. **32.** *Ὀζόλης* voluit. **33.** *ἄρειος* cod., em. Mus. Apoll. lex. 118, 30. **34.** Lexic. Origen. p. 229 Hieronym. Quaest. Hebr. in append. ad Opp. II p. 62. **37.** L. *ὀλοφυδνόν*. **39.** Steph. Byz. 482, 7. **40.** *ὀθαρσαλέως* cod., em. Heinsius coll. *υ* 269 *ὁ θαρσαλέως ἀγόρευεν* h. e. *ὅτι εὐθαρσῶς ἤγουν θαρσῶν ἐλάλει*. **43.** *μέμφεσθαι* aut ad *ὄνεσθαι* spectat aut *μέμβλεσθαι* scribendum est. **45.** Cf. *ἰθείη· ἅμαξα, Θεσσαλοί* et *ὄθιζα*. *Ὀθία· ἅμαξα ἡμιονική* Zonar. 1428 (lego *ὄθιζα*). **46.** *ἄγειν* (*διὰ φροντίδος*)? Infra *ὀθρεῖν· ἄγειν*. **44.** Lob. rhem. p. 147. **48.** Cyrill. Lex. *ὀθή·* (sic) *φροντίς, λόγος*. Cf. Lob. rhem. p. 258. **49.** *ὀθηλυδρίας* cod. Phavor. Cyr. 63 qui *ὁ τεθημμένος* (l. *τεθηλυμένος*) *ὁ γυναικοκάρδιος* explicat. Qui hanc glossam ap. Zonar. c. 1428 in *ὄθης· εὐνοῦχος* depravatam esse credit, nisi sit *Ὄθης· εὐνούχου ὄνομα* legendum, fallitur. Legendum est *ὄθρις· εὐνοῦχος*, quod apud Hesychium *ἐθρίς· τομίας κριός* (imo *κροιός* = *κολοβός*) scribitur, apud Suidan *ἴθρις* et *ἄθρις* exaratum inveniri dixi vol. II p. 22. Alludit *ἶνας δὲ μεζέων ἀπέθρισε*. Verum accentum esse *ὄθρις* monstrant reliqua a verbis derivata *σίνις κόπις ψεῦδις κόμπις* quae coacervat Lob. Proll. 507. **51.** Cf. gl. 145. Barbarum est, ut *βόλιζα* ancilla, *Δούριζα*, *Τυρόδιζα* alia. **52.** *νεολεῖς* cod., em. Scaliger. Vide schol. Nic. Ther. 178. 443. Usi sunt hac voce praeterea Nic. Alex. 33 et auctor hymni Isiaci Col. IV v. 20. Similia sunt *στέθματα· τὰ στέμματα, ἴθματα* (= *ἴμματα*) *βήματα* Hesych. *ἀβάθματα· στρέμματα* idem et *γράθμα* pro *γράμμα* quod cum *ὄθμα* commemoratur in Ann. Oxx. I 102, 30. Debemus haec Ahrenti Dial. II p 504, qui de *Αἰολεῖς* dubitat. ,*Possis at ὄψεις. Sed iustam dubitandi caussam non video*' Meineke.

Ὀθοῖ· ὄνομα κύριον
155. ὄθομαι· ἐπιστρέφομαι, φροντίζω
ὀθόναι· τὰ περιβόλαια πάντα· παρὰ τὸ ἕσασθαι. τινὲς δὲ ζώνας ἀποδεδώκασιν
ὀθόνη· σινδών. ζώνη. τελαμών. γυναικεῖον ὀθόνιον λεπτόν. καὶ πᾶν τὸ ἰσχνόν, κἂν μὴ λινοῦν ᾖ
ὀθόνησι· λεπτοῖς ἱματίοις
ὀθόνια· λινᾶ ἱμάτια
60. [ὄθριζε· διελέγετο]
ὀθρεῖν· ἄγειν
ὄθροον· ὁμόφωνον, σύμφωνον
ὀθρυόεν· τραχύ. ὑλῶδες. δασύ. κρημνῶδες
ὄθρυν· Κρῆτες τὸ ὄρος
65. Ὀθρωνός· ἡ πρὸς Κερκύρᾳ νῆσος
[ὀθῶς· ταχέως]
οἱ εἴη· γένοιτο
ΟΙ: αὐτῷ. αὐτῇ. ἢ οἵτινες. ἢ αὐτοῦ. ἢ ἄπιθι. ἢ πορεύου
ΟΙ: ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικόν, καὶ ὑποτακτικόν. καὶ ἀντὶ τοῦ οὗτοι. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου
70. ὔθημον· ὑστερινόν
* ὄθομαι· ἐπιστρέφομαι
οἷα· ὥσπερ, καθάπερ
οἷα δή· ἅτε δή, ὥσπερ δή. [ἐνέχυρα]
οἶαι· διφθέραι, μηλωταί
75. οἴακες· πηδάλια ἤτοι αὐχένια. καὶ οἱ ταῦτα ἐπιστρέφοντες κανόνες. καὶ κρίκοι, δι' ὧν οἱ ἱμάντες διείρονται
* οἷδε· οὗτοι
οἰακίζει· ἐλαύνει. διοικεῖ, κυβερνᾷ
οἰακοστρόφος· κυβερνήτης
οἰακοστροφῶν· κυβερνῶν
80. οἴαξ· πηδάλιον. ὁδηγός
οἴαξιν· αὐχενίοις, πηδαλίοις
ὄϊας· τὰ θήλεα πρόβατα
* οἴδημα· φλεγμονή. φύσησις. ὄγκωμα. ἀπόστ(η)μα. ὡς ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν σωμάτων, καὶ ἐπὶ τῆς ἐπάρσεως καὶ φυσιώσεως λέγεται
* οἷδε· οὗτοι

SCR. 55. *Λ* 181. 56. *Σ* 595. 58. *Γ* 141. 59. Ar. Ach. 1176. 65. ADN. 67. *E* 24. 71. *Λ* 181. 73. Herod. I 86 Ar. Ach. 753 Xenoph. Cyr. I 3, 2. 78. Aeschyl. Prom. 515 Sept. 62. 79. Cf. Aesch. Pers. 767. 80. Eur. Or. 795. 82. In Xen. Cyr. V 2, 5 pro *οἷς* exstat in libris deterioribus.

ADNOT. 54. Videtur dativus feminini in *ώ*; forte *Θοοῖ* pro *Θοώσῃ*. 55. Cf. *οὐδ' ὄθομαι*. 56. Apoll. lex. 118, 34. 57. *σινδὸν* cod., em. Mus. 60. *ὀάριζε* Albertus. Possis quoque *(ψι)θόριζε*. 61. Cf. gl. 146. Non ausim corrigere *Θορεῖν· θρώσκειν*. 62. Lob. Path. El. p. 86. 63. *ὀκρυόεν* malit Albertus sine caussa. *Θ* vices τοῦ *φ* explere adnotavit Meinekius ad Anall. Alex. p. 129 et ad Hesych.: *ἐλαθρά· ἐλαφρά*. 64. Aut legendum *ὀθρῦν*, aut vocabulo *Κρῆτες* post *κρημνῶδες* retracto *Ὄθρυν· τὸ ὄρος. ὄθρυς· λόφος* Theognost. 65. Lycophr. 1027 c. schol. Steph. Byz. 484, 12 Suid. Theognost. p. 68, 19. 20, unde accentum *Ὀθρῶνος* correximus. [66. *ὀθως· ταχέως* Zonar. c. 1429; *θοῶς* utrobique Tittmannus praeeunte Alberto. Vid. Lob. Path. El. p. 504. 68. *ἢ αὐτοῦ* e dittographia natum videtur pro *αὐτῷ*. Confundit vero *οἶ* et *ἴθι*, vel *οἶ* et *εἶ· πορεύου*, quod vide. 70. *ὄψιμον· ὕστερον* LDindorf. Thes. c. 1754 B post Pearson. Adv. II p. 525, 5. 72. 73. Distinxerunt Cyrillus et Albertus. 73. *ἐνέχυρα* pertinet ad *κοῖα*. 75. *διείρηνται* cod., *διήρηνται* Mus., em. Eustath. 1533, 47. Cf. Ranke de Hesych. p. 42. 83. *ἀποστ.μα* cod., *ἀπόστημα* Mus. qui literam delevit. Legebatur *ἀπόστεμα*. Vid. Phot. 318, 1—3. In Cyr. 63 legimus *ἀπόστρεμμα — τῶν νεκρῶν σωμάτων — τῆς γῆς ἐπάρσεως*.

185. οἰατά· δυνά. Αἰολεῖς
οἰατᾶν· κωμητῶν. Οἶαι γὰρ αἱ κῶμαι
οἶα τε· καὶ αὐτός
* οἱ αὐτοί· οἵγε οὗτοι
Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῷ. τῆς προβατευομένης ἐκνεμήσεως. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ δήμου· κακῶς· οὐ γὰρ ἐγγὺς κεῖται
90. οἷ γάρ οἱ· οὗτοι γὰρ αὐτῷ
οἴγει· ἀνοίγει, οἰγνύει
οἰγόμενος· ἀνοιγόμενος
οἰδαίνει· οἰδεῖ. ἐπαίρεται. σπαράσσει. φλεγμαίνει
οἰδαίνουσι· φλεγμαίνουσι. φυσῶσιν. [οἱ δὲ ἀπόντα, τὸν μέλαν
95. οἰδαίνεσθαι· θυμοῦσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
οἱ δέ νυ[ν]· οἱ δὲ δή. ἢ οὗτοι δέ
οἴδημα· ὄγκωμα. ἀπόστημα. ταραχὴ κυμάτων
οἰδήματα· φλυκτίδες. καὶ τὰ ὅμοια
οἰδήσεις· ὁμοίως ἐπάρματα
200. [οἰδημός· ψεκτός]
οἶδμα· κῦμα. ἔπαρμα. ῥεῦμα, πέλαγος. αὔξημα
οἴδματα· τὰ αὐτὰ πληθυντικῶς
οἴδοσις· αὐτόδοσις
οἰδοῦντες· ὀγκοῦντες. καὶ τὰ ὅμοια
5. οἵ ἑ· οἵτινες αὐτόν
οἴεαι[ς]· νομίζεις, ὑπολαμβάνεις
οἴεο· νόμιζε, ὑπολάμβανε
οἶες· πρόβατα
οἴεσθαι· ὑπονοεῖν, ὑπολαμβάνειν
10. οἴεις· τὸ γόνυ. ἢ σύνθεμα στρ(ατ)ιωτικοῦ ἐπώνυμον
οἴεται· ὑπολαμβάνει, ὑπονοεῖ
οἰέτεας· ἰσοέτεας. ὁμήλικας
ὀϊζυε· κακοπάθει, μόχθει
οἰζ[ε]ύει· μογεῖ, πάσχει
15. ὀϊζύομεν· κακοπαθοῦμεν, πάσχομεν
ὀϊζύος· κακοπαθείας

SCR. 89. c. 1054. 93. οἰδάνει in *I* 550. 96. Homerus. 201. *Φ* 234. 5. *Δ* 534. 6. *K* 561. 12. *B* 765. 13. *Γ* 408. 15. *Σ* 89. 16. *Δ* 35 Aesch. Eum. 893 *οἰζύος*.

ADNOT. 85. Sic codex, οἷα· τὰ δεινά Mus. Non expedio. Nam glossa Cyrilli 63 οἶοι· δυνατοί parum prodest, cum non appareat quid sit *Αἰολεῖς*, licet οἷα· δυνατά sit in vulgus notum. 85. 86. 87. Separavit Mus. 86. *οἰατάν, κομήτων, οἱ γὰρ αἱ κῶμαι* cod., *οἰατάν, κομήτην. Οἶαι γὰρ αἱ κόμαι* Mus. Infra οἰητᾶν· κομητῶν, ad cuius loci normam hic etiam a Ruhnkenio in auct. emendatus est. Cf. Phot. 317, 7. 87. *οἶατε* cod., *οἷα τε* Mus. Conicio οἰᾶται· οἱ αὐτοί, deleta inepta dittographia *καὶ αὐτός*. 88. οἱ, αὐτοί (αὐτῷ?) οἶγε· οὗτοι Phavorinus. Atque οἷ· αὐτοί etiam Cyr. Voss. *οἱ αὐτοί* ad gl. 187 retractis lego: οἵγε· οὗτοι. 89. *οἰδίποδ' ἐπικολώνα* cod., em. Mus. — *ἀοιτοῦ* cod., *ἀπὸ τοῦ* Albertus, *ἀπὸ Οἴης τοῦ* Meursius quem secutus sum in Didym. p. 94. 91. *οἰγνύει* cod., *οἴγει* Albertus. C. 39. 93. *ταράσσεται*? 94. *οἱ δὲ ἀπόντα, τὸν μέλαν* nescio quid sibi velint. Fortasse ad *οἶδμα* pertinebant sic scripta *οἱ δὲ πόντον τὸν μέλανα*. Non ausim enim *οἴδεα πόντου* (ab *οἶδος*) neque *οἴνοπα πόντον* rescribere. 96. *δὲ νῦν* cod., em. Salmasius. 97. Cf. *ἴδημα*. 200. *μωμητός* coni. Albertus. Imo *ἀοίδιμος*, quod passim in *ἀοίδημος* abiit. Vid. Philol. XV 2, p. 346. 3. Forte οἱ δόσις· αὐτῷ δόσις. Hoc voluisse videtur Guyetus non *οὐ*. 6. *οἰέαις* cod., em Mus. 10. *συνθήματος* Mus. — οἱ εἰς (*ἐς* ordo) τὸ γόνυ· ἦν? 12. οἰετέας· *ἰσοετίας ὁμηλικίας* cod., *ἰσοετέας* Mus., *ὁμηλικία* Aldus, corr. ex Apoll. lex. 119, 4, ubi tamen *ἰσοετεῖς* legitur. Cf. *ἀετέα ἀντετοῦς ἀετέας αὐτοετές αὐετῆ ὑετής*. 13. *οἴζυε* codex. 14. *οἰζεύει* codex, em. HSt. 15. *οἰζύομεν* codex. 16. *ὀϊζυός* cod., *ὀϊζύς* Mus. contra ordinem. Itaque *κακοπαθείας* pro *κακοπάθεια* dedi.

οἰζυρά· πονηρά. μοχθηρά, ἐπίπονα, ταλαίπωρα, κακοπαθῆ[μα]
οἰζύς· πτωχεία. κακοπάθεια, ταλαιπωρία, κακουχία
οἴη· μόνη, μία. νομίζεις, ὑπολαμβάνεις. ἢ ὁποία
220. *οἴη δέ*· τὰ αὐτά. ὁποία δέ
οἰηθῆναι· δόξαι, ὑπονοηθῆναι
(*) *οἰητᾶν*· κομητῶν
οἰήϊα· πηδάλια. ἡνίαι. οἴακες
οἴης· μόνης. ὁποίας
25. *οἰήσεως*· δοκήσεως. ἐπάρσεως. ὑπονοίας. νομίσεως
οἰΐας· τῶν προβάτων τὰ σκεπαστήρια δέρματα
οἶκα· ὅπου
οἴκαδε· οἰκόνδε, εἰς οἶκον, εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, εἰς τὰ οἰκεῖα
οἱ καθ' ἡμᾶς· οἱ πρὸς ἡμᾶς
30. *οἰκάριον τὸ ὄπισθεν γυναικω(νί)τιδος*
οἰκανόν· τὸ οἰκεῖον
οἰκεῖ· μένει
οἰκεία· ἰδία
ὀ[ι]κεῖλαι· ἐκβληθῆναι
35. *οἰκεῖοι*· οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες. ἢ ἴδιοι. καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν πάντες
οἰκειώσαντο· ἰδιοποιήσαντο
οἵ κέ ἑ· οἵτινες αὐτόν
οἵ κέ με· οἵτινες δή με
οἰκέοιτο· οἰκοῖτο
40. *οἰκέται*· οἱ κατὰ τὸν οἶκον πάντες
οἰκετεύεται· συνοικεῖ
οἰκέτης· δοῦλος. ὑπουργός
οἰκέτις· κατοικίδιος
οἰκεύς· ὑπόχρεως οἰκέτης
45. *οἰκῆϊ*· οἰκέτῃ, δούλῳ
οἰκῆας· οἰκείους. πάντας τοὺς κατὰ γένος προσήκοντας. καὶ τοὺς δούλους. καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν·
κήδετο [δ'] οἰκήων, οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς
οἴκημα· τὸ δεσμωτήριον. Ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον

SCR. 17. Comici. 18. Eur. Hec. 949 (vid. Porson. p. 9) Aesch. Ag. 1461. 19. *α* 331, al. — *οἴει* Plat. Rep. VI p. 486 C. 23. *T* 43. 24. *I* 634. 28. *Δ* 19. 30. Lysiae fr. 33. 34. Thuc. IV 12. 38. *Α* 175. 39. *Δ* 18. 43. Eur. El. 104 Theocr. 18, 38. 44. Soph. OT. 756. 45. *δ* 245. 46. *Ε* 413—*ξ* 4. 47. Dinarchus et Aeschines ap. Harpocr. 135, 5.

ADNOT. 19. *οἴημονυμία* cod., *οἴη· μονυμία* Mus. *οἴημο * νυμία* Aldus, em. Meurs. de pop. Att. p. 87. Confundit *οἴη οἴῃ* et *οἴη*. 22. *οἰητάς· τοὺς κωμήτας· Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδᾳ* Phot. 317, 7 (fr. 130 p. 126 Nck.) Cf. *οἰατᾶν*. 23. *πηδάλια*. *Οἰνίαι· οἴακες* cod., em. Salmasius. Vid. Apoll. lex. 119, 1. 2. 24. Confundit *οἴης* et *οἴης*. 26. Imo *οἰείας* (ab *οἴειος*). 27. *ὄκκα* coni. G. Koen. ad Greg. Cor. p. 240. Forte *οἶ κα· ὅπου ἄν* pro vere Dorico *εἶ κα*. 29. 30. Seiunxit Mus. 29. Lennep. ad Phal. p. 94. Valcken. ad Ioann. Chrysost. p. XXX. ad Herod. III 126 p. 261, 47 Fischer 3, b p. 179. 30. *γυναικότιδος* cod., em. Mus. E Polluce IX 5 apparet verba *τὸ ὄπισθεν γυναικωνίτιδος* non interpretationis caussa a Diogeniano adiecta esse, sed ipsius esse Lysiae (fr. 33). Itaque non dixerim cum Thes. hariolari Albertum, qui haec Lysiae verba sequenti glossae ordinem confundenti commode pro exemplo subici posse opinetur, sic correctae: *οἰκάριον· τὸ οἰκίδιον* quod ipsum praebant Phot. 318, 17. 31. Cf. gl 230. Si legendum est *οἰκιανόν· τὸ οἰκειακόν*, haec Byzantinae originis sunt. 34. Sic etiam Phot. 318, 27 Suidas, em. Albertus. Similiter ap. Theognostum p. 23, 25 corrigendum est *οὔνιος οὔρισον ὀκριάζων*, quod fugit Dindorfium, cum ab *οιρ* incipiens vocabulum Graecum non nisi hoc unum sit *οἰρών*. 39. *οἰκεῖτο* cod, em. Mus. 41. Activum ap. Eur. Alc. 437 legimus. 46. *κτίσατο* cod., em. Mus. — [δ'] loci Homerici sententia non admittit. 47. Locus ut videtur lacunosus ope Pollucis IX 45 sic potest restitui: *οἴκημα· τὸ οἰκήσιμον. Ἀττικοὶ δὲ τὸ πορνεῖον, τὸ δεσμωτήριον.*

οἰκητήρια· σκεύ(η) τὰ κατ' οἶκον
Οἰκιάδης· Σιμωνίδης. καὶ Ἱππόνου πατήρ
250. οἰκία· οἶκοι
οἰκιδεῖν· καθῆσθαι
οἰκίζουσιν· οἰκοῦσιν
οἰκιήτης· ὠνητὸς δοῦλος
οἰκιμβάζειν· στραγγεύεσθαι, διατρίβειν
55. οἰκίσκος· ὁ τῶν ὀρνίθων. [ἢ ἐλεεινός]
οἰκιστής· οἰκίζων
[οἴκιστρον· οἴκτιστον, ἐλεεινόν. ἢ οἶκον]
οἰκογενής· δοῦλος. ἢ συγγενής
οἰκόθουρος· οἰκουρὸς κύων
60. οἴκοθι· ἐν οἴκῳ. [ἢ ἐξ οἴκου]
οἶκοι· οἴκοθι. ἐν οἴκῳ
* (οἴκοθεν)· ἐξ οἴκου
οἰκονομία· βράβευσις. διοίκησις
οἰκονόμος· ὁ τὸν οἶκον νεμόμενος φύλαξ
65. οἶκος· ὀλίγη οἰκία·

οἴκῳ ἐν Ὀρτιλόχοιο δαΐφρονος

καὶ μέρος τι τῆς οἰκίας·

ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε

καὶ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ·

νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα....

οἰκόσιτος· μισθωτὸς ἑαυτὸν τρέφων
οἰκότριβες· οἰκογενεῖς δοῦλοι
οἰκότριψ· ὁ θρεπτός. διαφέρει δὲ οἰκέτης οἰκότριβος· ὁ μὲν γὰρ οἰκότριψ γονέων δοῦλος· ὁ δὲ οἰκέτης οὐ πάντως· ἀλλὰ καὶ ὁ αἰχμάλωτος· καὶ ὁ ἐν οἴκῳ ὤν
οἰκοτρίβαιον· τὸ(ν) ἐκ δούλου δοῦλον

SCR. **48.** Alcaei Comici fr. II vol. II p. 832. **49.** fr. 244. **50.** *B* 750. **53.** Pherecyd. ap. Diog. L. I 122. **55.** Aristoph. fr. X p. 1129 Demosth. 258, 21. 1170 26. **56.** Thucyd. I 25. **58.** Genes. XVII 12. **59.** Cf. Arist. Vesp. 970. **60.** *Θ* 513. **61.** *Α* 113. **62.** *Η* 364. **65.** *φ* 16 — *Ζ* 490 — *β* 48. **66.** Locos comicorum largitur HIacobi vol. V 690, sed nullus eorum h. l. spectari videtur. (**67.** Philo vit. Moys. 1.) **68.** Ar. Thesm. 426?

ADNOT. **48.** *οἰκητόρια σκευτὰ* cod., *οἰκυπορεῖα· τὰ κατ' οἰκίαν σκεύη* Phot. 319, 18 *οἰκοπορεῖα* Suid. Eustath. 1423, 5, em. Poll. X 11. **49.** *Σιμωνίδης. (Δεξαμενοῦ) καὶ Ἱππόνου πατήρ (Οἰκεύς)* coni. Sevinus in hist. acad. reg. inscr. III p. 232, probantibus Alberto Ernesto ad Callim. Del. 102 Th. Bergkio fr. 244 p. 937. Malim supra gl. 244: *οἰκέτης. καὶ Ἱππόνου πατήρ, ὅθεν Οἰκιάδης. Σιμωνίδης.* Apud Theognost. 21, 1 *οἰκώδης· φορεύς* lego *Οἰκιάδης, (οἴσυλος·) φορεύς.* **51.** *οἰκιδεῖν* cod., *οἰκίδδειν* Valcken. epist. ad Roev. p. LXXVII, *ὀκίδδειν* Hemsterhusius, quod cum *ὀκνεῖν ὀκλάσαι ὀκιμβάζειν ὀκύλλω* aliis componit. **53.** *οἰκιητής* cod., accini ad normam vocc. *μυθιήτης πολιήτης; οἰκιάτης* EM. 698, 11 Steph. Byz. p. 485, 8. **54.** Theognost. 21, 3; *ὀκιμβάζειν καὶ σκιμβάζειν· τὸ στρατεύεσθαι* (l. *στραγγεύεσθαι*) Phot. 325, 15. *ὀκιμβάζει(ν)· διατρίβειν καὶ στρ.* Hesych. infra. Cf. idem s. v. *κιμβάζει, σκιμβάζει, σκίψαι, ὠκίμβαζεν* et Lob. Path. El. 82. 411. 127. — *στρατηγεύεσθαι* cod., em. Mus. **55.** Vid. Didym. p. 311. ‚*Confundit οἰκίσκος et οἴκτιστος*' Salmasius. **57.** Imo *οἰκ[ισ]τρόν.* **59.** Iure suspectum est Lobeck. Proll. p. 147. Forte *οἰκόφρουρος* (Cf. *οἰχῶρος.*) ‚*Latetne κόθουρος?*' Meineke. **61. 62.** *οἴκοθεν* inseruit Musurus, et novam unde glossam constituit Albertus, recte sed serie repugnante. **65.** *καὶ τοῦ ἐν* cod., em. Mus. — *νῦν δῶ* cod., em. Mus. **66.** Athen. VI 247 F. **67.** *οἰκοτρίβης· οἰκογενὴς δοῦλος* cod., em. Bekk. 286, 18 Phot. 320, 5. **68.** Valcken. Anim. ad Ammon. p. 172, 173 Lobeck. Phrynich. p. 203. De accentu Eustath. Od. p. 1854, 16. — *οἰκοτρίβου* codex em. Nauck. Ar. Byz. p. 196, qui pro *ὁ θρεπτὸς* malle se *οἰκόθρεπτος* significat. **69.** *οἰκοτρύβλιον* cod., quod ordine sane requiritur et legitur ap. Photium quoque 319, 20 Eustath. 1423, 6. Scribendum tamen ope Pollucis III 76 *οἰκοτρίβαιον* (*οἰκοτρύβλιον* ANauck. *ZfAW.* 1855 nr. 35 p. 274, recte monens pro *οἰκοτριβῶν* scribendum fuisse *οἰκοτρίβων*).

270. **οἰκούρια**· κυρίως τὰ ὑπὸ τῶν μητέρων προσφερόμενα τοῖς νηπίοις παίγνια. ἢ ἡ κατ' οἶκον φυλακή

οἰκουρὸν ὄφιν· τὸν τῆς Πολιάδος φύλακα δράκοντα. καὶ οἱ μὲν ἕνα φασίν, οἱ δὲ δύο ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Ἐρεχθέως. τοῦτον δὲ φύλακα τῆς ἀκροπόλεώς φασι(ν), ᾧ καὶ μελιτοῦτταν παρατίθεσθαι

οἰκουρός· ὁ φροντίζων τὰ τοῦ οἴκου, καὶ φυλάττων. **Οὖρος** γὰρ ὁ φύλαξ λέγεται

οἰκοφθόρους· μοιχούς

* **οἰκτείρημα**· ἔλεος

75. * **οἰκτείρειν**· ἐλεεῖν

οἰκτίζει· θρηνεῖ

* **οἶμον**· κύκλον. καὶ ὁδός. ἔνθεν καὶ **παροιμία** κέκληται, τὸ παροδικὸν διήγημα. ἔστι δὲ λόγος ὠφέλιμος

οἴκτιστα· ἐλεεινά

οἶκτος· θρῆνος. ἔλεος. συμπάθεια. φιλανθρωπία

80. **οἰκτρά**· ἐλεεινά. ἐλάχιστα

[**οἰκτρίβαντα**· ἐμβάται]

οἰκτριζόμενος· ἐλεούμενος

οἰκτρογοοῦντας· οἰκτιζομένους, ἐλεουμένους

οἰκτρός· ἐλεεινός. ἐλάχιστος. ἐλέου ἄξιος. δειλός. βραδύς

85. **οἴκων μωστορνύναι**· τῶν οἴκων μέσον τινὰ ὁρμᾶν

οἰκωφελ[ε]ίη· εὐπορία, ἐξ ἧς ὁ οἶκος ὠφελεῖται

οἰλάωμα· τὸ προστιθέμενον τῇ πλάστιγγι τοῦ ζυγοῦ, ἐὰν μὴ ἰσοῤῥεπῇ

οἶμαι· νομίζω, ὑπολαμβάνω

οἶμα· ὁρμή

90. **οἰμᾶν**· δύεσθαι, ὑποβρύχιον εἶναι. καὶ ὁρμᾶν

οἶματα· ἀετοῦ ὁρμήματα·
αἰετοῦ οἴματ' ἔχων

οἴμη· φωνή. ὁδός. λόγος. ἱστορία. ᾠδή. ὅθεν **προοίμιόν** τι πρὸ τῆς ᾠδῆς. καὶ κύκλος

οἴμης· γενικῶς, τὰ αὐτά

οἴμημα· ὅρμημα

SCR. **70.** Eur. H. f. 1373. **71.** Arist. Lys. 759. **72.** Aesch. Ag. 1625 vel Soph. fr. 444 quominus respici credamus obstat genus explicationis masculinum. **74.** Sic (*οἴκτιρμα* Meinek.) Ierem. XXXI 3. **75.** *Ψ* 548. **78.** *χ* 76. **79.** *β* 81. **80.** *Δ* 719. **84.** *Λ* 242. **86.** *ξ* 223. **89.** *Π* 752. **91.** *Φ* 252. **93.** *θ* 37 Callim. Del. 9.

ADNOT. **70.** *φυλακὴ οἰκουρία* Mus. Confunduntur *οἰκούρια* (*οἱ κούρια* i. e. *αὐτῇ κόρια* AM.) et *οἰκουρία*. Eustath. 1423, 3 Phot. 319, 25. **71.** *φύλακα. καὶ Ἡρόδοτος* (VIII 41). *Φύλαρχος δὲ αὐτοῦ δύο*. Phot. 319, 22. Vid. Gerhard *Griech. Myth.* I p. 230. — *μέλιττ.*, codex *μελιττοῦσαν* Mus. **73.** *οἰκοφθόρας* cod., *οἰκοφθόρους* Mus. *οἴκου φθοράς*? **77.** *καὶ ὁδός*, in codice post *ὠφέλιμος* collocatum, Pearsonem et Albertum secutus transposui, suffragante etiam Cyr. 63, qui post *κύκλος* addit *ὀρχησμός*. **80.** *ἄλγιστα* non opus. **81.** *ὀκρίβαντες* Albertus, Pearso. **82.** Suspectum. **83.** *οἰκτροχοοῦντες* Heinsius referens ad Ar. Vespp. 553 „*quem spectari ipsa casuum diversitas improbabile facit. Ceterum ἐλεοῦντας potius exspectes quum οἰκτιζομένους accipi possit pro medio, aliena autem a glossa videatur passiva significatio*" Thes. V c. 1804 C. **85.** *οἴκων, μωστορνύναι* codex, *οἴκων μέσσ' ὀρνύναι* Mus. Thes. V c. 2226 D. Videtur potius *οἴκων μ' ὦστ' ὀρνύναι· οἴκων μέ τινα ὁρμᾶν* vel *με θεόν τινα*. **86.** [ε] Thes. V c. 1805 C. **87.** Glossa corrupta videtur Thesauro l. l. ex *σήκωμα*. *Ἀνασηκωθῆναι δὲ λέγοιτ' ἂν τὸ προσθεῖναι τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν πρὸς τὸ βαρῦνον ἰσοῤῥοπίαν* Pollux IV 172 p. 183. **90.** *νήχεσθαι* Theognost. 22, 18. Ceterum et hoc et *οἶμα* cum derivatis spiritum asperum assumunt teste Herodiano Arcad. 199, 23. Ac Didymum etiam in Eur. El. 218 non *κατ' οἶμον* invenisse sed *καθ' οἶμον* probabile facit Hesychii glossa perperam *καθομον* scripta; ideoque in Alcest. 835 quoque scribendum erit *παρ' οἶμον*, quod Hesychius inde depromsit. **92.** Apoll. lex. 119, 13.

95. [οἰμῆσαι]· οἴμησεν. ὥρμησεν. [ἦσαν]
οἴμηλα· οἰμίηλα. ἀκρόδρυα
οἶμοι· στίχοι, ὁδοί
οἴμοι· ἐπίφθεγμα θρήνου
οἶμον· ....
300. οἶμος· ὁδός. κύκλος. τρίβος. ὅθεν καὶ τῆς ἀσπίδος κύκλους οἴμους ἐκάλεσαν
οἰμωγαί· θρῆνοι, ὀδυρμοί, στεναγμοί
οἰμώζει· τὰ αὐτά
(οἰμωκτί)· τὸ οἰμῶξαι
οἰμώξ(ε)ια(ν)· ......
5. οἶν· συνῄρουν τὸ ὄϊν ἀῤῥενικῶς Ἀττικοί
[οἶνα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα]
Οἰνάδας ἀκτάς· ἀντὶ τοῦ Οἰνωάτιδας
οἰνάδες· ἀμπελώδεις τόποι
Οἶναι· οἱ μὲν τῆς Ἀτταλίδος, οἱ δὲ τῆς Πτολεμαΐδος φυλῆς εἶναι
10. οἳ ναίουσιν· οἵτινες οἰκοῦσιν
Οἰναῖοι τὴν χαράδραν· παροιμία τεθειμένη ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακόν τι προσελκομένων. φησὶ δὲ Δήμων, ὅτι τῆς Ἀττικῆς ἐστι τόπος Οἰνόη. οἱ δὲ ἐνταῦθα γεωργοῦντες, παροχετεύοντες τὴν ἄνω φερομένην χαράδραν, ἀρδεύειν τὰ δένδρα καὶ τὰς ἀμπέλους ἐπεχείρουν· ὕδατος δὲ πολλοῦ γενομένου συνέβη καταῤῥαγέντα τὸν ποταμὸν τῶν κτημάτων πολλὰ διαφθεῖραι, καὶ τῶν τόπων δὲ τοὺς κύκλους ἐγχῶσαι
οἰνάνθη· ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον φυτὸν οὕτω λεγόμενον
οἰνάς· γένος κόρακος. οἱ δὲ ἀγρίαν περιστεράν
οἴναρα· τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα
15. οἰναρίζειν· φυλλολογεῖν. ἀμπέλους ἐργάζεσθαι

SCR. 95. *X* 140. 308. 311. 97. *Λ* 24. 98. e. g. Aesch. Prom. 2. 300. Hesiod. Opp. 288. Pind. Pyth. II 96 — *Λ* 24. 1. *Δ* 450 Θ 64. 4. Soph. Ai. 962. 5. Ar. Pac. 1076 Eur. El. 513. 10. *B* 130. 12. Cratin. fr. I 5 vol. II 1 p. 73. 13. Lycophr. 358. 14. Theophr. HPl. IX 14. 15. Ar. Pac. 1147.

ADNOT. 95. Sic cod., *οἴμησεν· ὥρμησεν* Mus. nihil amplius. Recisam vocem glossam singularem constituisse *οἴμησαν· ἦσαν* Schowii est sententia parum probabilis. Coaluisse videntur lectiones superscriptae *οἴμησεν· ὥρμησεν* (superscr. *αι*, *ησαν*). 96. *ὄα· μῆλα, ἀκρόδρυα* Ruhnken. ad Tim. p. 137. Albertus *ὄα· μῆλα, οἱ δὲ ἴηλα ἀκρόδρυα* coll. *ἴηλα· ἀκρόδρυα*. Cf. quae ad gl. ι 365 disputavimus. 98. 99. 300. Disiunxit Musurus, *οἰμὸς* in *οἶμος* (l. *οἶμος*) correcto. Ad 99 revoca, quae glossam nunc 277 constituunt. 300. Apoll. lex. 119, 14. 3. *οἰμωξία· τὸ οἰμῶξαι* codex; *οἰμώκτιαν· ἀντὶ τοῦ οἰμώξειαν* Phot. 320, 15 conferunt Thes. et Albertus, unde nil proficimus, nisi prius emendato Photio. Legendum est: *οἰμωκτί· ἀντὶ τοῦ (μετὰ θρήνου)* ut explicant Zonar. c. 1438 et Cyr. Mosq. et deinde ab ordine *οἰμώξειαν·....*, quae Sophoclea glossa est ex Aiace 962 petita. Similiter ap. Hesychium auctoris mentem assequere ita corrigendo: *οἰμωκτί· τὸ οἰμῶξαι. οἰμώξειαν· ....* Saepissime enim adverbiis explicandis inservit infinitivus; *οἰμωξία* vero est *οἰμωξιᾶ* l. e. *οἰμώξειαν*. Nihili est Vossii *οἰμωξιᾶν*. 5. *συνεῖρον*] *συνῄρουν* ? — *τὸ οἶν*] *τὸ ὄϊν* Albertus. 6. Imo: *οἴνα(ρα)*. 7. *οἰνομαείτιδας* cod., *οἰνομαΐτιδας* Mus., editum voluisse videtur Salmasius. 9. *Ἰτταλίας* cod., em. Scaliger probante Boeckh. C. I. I p. 309. 11. *φ.οἱ δὲ δῆμον* cod., in quo legebatur *φασί*, em. Mus. Cf. Zenob. V 29 p. 131, 5. — *κύκλους*] *καρποὺς* Heinsius. Intellego *fora*. 12. Phot. 320, 17 addit *ὀρεινὸν εὔοδμον*. Cf. Dioscor. III 135. Theophr. HPl. VI 7 Plin. HN. XXI 11. 13. *οἰνάξ* Pergerus pro *οἰνάς* restituens ordini consuluit. Faveret huic coniecturae gl. *οἰνιάξ*, nisi haec ipsa ope Pollucis VI 22 *οἰνιάς* emendanda videretur. Fortasse tamen Hesychius scripserat *οἴναξ· (κλάδος, βλαστός) κτλ.* confusis *οἴναξ* et *οἰνάς*. Cf. *γοίνακες* et *εἶναξ* (l. *οἴναξ* quo voc. augendae sunt Thesauri copiae). 14. Supra male *οἶνα*. 15. Cf. schol. Theocr. VII 134 cum Phaniae Eresii testimonio.

οἰναρίς· κληματίς
(ο)ἰνάς· εἶδος περιστερᾶς ἀγρίας
Οἰν.ἄτι(δο)ς· Ἀρτέμιδος τῆς ἐν Οἰνώῃ τῆς Ἀργείας
οἰναχθής· μέθυσος. μεθύων
320. οἴνη· ἡ ἄμπελος. καὶ κυβευτικὸς λέγεται βόλος, ὁ κενὸς καὶ ἀντικείμενος τῷ ἐξίτῃ. Ἀχαιός. [Οἰνίζειν γὰρ τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν]
οἰνήρυσις· ἀγγεῖον, ὡς κοτύλη, μεθ' οὗ τὸν οἶνον ἀντλοῦσιν
οἰνιάξ· εἶδος κόρακος
οἰνιεῖς· ταχεῖς. ὀξεῖς
οἰνίζειν· τὸ μονάζειν κατὰ γλῶσσαν
25. οἰνίζεσθε· οἶνον ὠνεῖσθε
οἰνίζοντο· ὅμοιον
οἰνιστήρια· Ἀθήνησιν οἱ μέλλοντες ἐφηβεύειν, πρὶν ἀποκείρασθαι τὸν μαλλόν, εἰσέφερον Ἡρακλεῖ μέτρον οἴνου, καὶ σπείσαντες τοῖς συνελθοῦσιν ἐπεδίδουν πίνειν. ἡ δὲ σπονδὴ ἐκαλεῖτο οἰνιστήρια
οἰνοβαρής· οἴνῳ βεβαρημένος. μέθυσος
οἴνοπα· μέλαν. οἰνώδη τῇ χροιᾷ
30. οἰνοπέδοιο· οἰνοφόρου, ἀμπελοφύτου γῆς
οἰνοπέπηκτον· οἰνόδεσμον
* οἰνωπόν· μέλαν. ἀμαυρόν. οἰνοειδές
οἰνοπο[ν]τάζει· εὐωχεῖ. οἰνοποτεῖ. πίνει
οἰνόπτα(ι)· ἀρχὴ εὐτελής, καθ' ἣν θρυαλλίδας καὶ λύχνους καὶ τὰ τοιαῦτα δεῖ τὸν αἱρεθέντα ἄρχοντα παρέχειν
35. Οἶνος· Διόνυσος
οἰνόσπονδοι θυσίαι· ἐν αἷς οἶνος σπένδεται
Οἰνότροποι· αἱ Ἀν[ε]ίου θυγατέρες

SCR. 16. Hippocr. 673, 47. 17. Referunt ad Eur. Herc. fur. 379, ubi teste Kirchhoffio cod. C exhibet *Οἰνόα τίν'* (*γρ. τήν*). Mihi alius spectari locus videtur. 20. Hesiod. scut. 292 alii complures. — Achaei fr. 59 ? 21. Ar. Ach. 1067. 25. *Θ* 546. 26. *Η* 472. 27. Eupolid. fr. 28ᵃ II p. 473. 28. *Α* 225. 29. *Α* 350. 30. *Ι* 575. 32. Simonides in Anth. Pal. VII 20, 2. 33. *ξ* 390. 34. Eupol. fr. VII p. 510. 36. ADN. 37. Simonid. fr. 23.

ADNOT. 16. Erotian. p. 282 Galen. p. 532. 17. Cf. *οἰναξ οἰνιάξ* et *γοινέες*. Plura docent Arist. HA. V 13, VI 1, IX 13 Aelian. NA IV 58 Athen. IX 394 Eustath. p. 1712 Poll. VI 22. 16. 17. Seiunxit Mus. et litera initiali adiecta accentum pravum, in quo Hesychio cum Polluce convenit, correxit. 18. Scripsi, nisi malis *Οἰν(ω)ᾶτις· (ἐπώνυμον) — τῆς*. *Οἰνατίς· Ἀρτεμίδος, τὴν ἔνοινον τῆς ἀργείας* cod., *Οἰνωάτιν· Ἄρτεμιν τὴν ἐν Οἴνῃ* Mus., *Οἰνᾶτιν· Ἄρτεμιν* (Salmas.) *τὴν ἐν Οἰνώῃ* Schow. *Οἴνη· — Ὧρος δὲ Οἰνώην αὐτήν φησιν, ἧς τὸ ἐθνικὸν Οἰνωάτης καὶ θηλυκὸν Οἰνωᾶτις Ἄρτεμις· ἡ ἐν Οἰνώῃ τῆς Ἀργείας ἱδρυμένη ὑπὸ Προίτου* Steph. Byz. 486, 3. 20. Cf. Hecataeum ap. Ath. II p. 35 B. — *λόγος* cod., om. Mus., scripsi cum Nauckio Trag. fr. p. 588: *λέγεται.* — *οἰνηβολος: καινὸς καὶ ἀντικείμενος τ εξει* (sic) Phot. 321, 5 h. e. *οἴνη· βόλος κενὸς — τῷ ἐξίτῃ.* Itaque pro *τὴν ἔξω* malui *τῷ ἐξίτῃ* quam cum Salmasio, quem Nauckius sequitur, *τῷ ἕξ*. Pro *Ἀχαιός* fortasse legendum *ὁ καὶ Χῖος* cum Iunio Anim. p. 90. 402. 21. *μεθ' ᾧ* cod., em. Mus. Cf. HKrause *Angeiologie* p. 382. Poll. VI 19. X 75 Phrynich. app. soph. p. 39, 16. 55, 7. Formam aeolicam *γοινάρυτις* supra memorat noster. 22. *Οἰνιάς* HSt. Cf. gl. *ο* 417. 413. 23. Nisi explicationes impedimento essent, phylae Atticae nomen latere suspicarer *Οἰνηΐς*, apud Phot. 320, 24 in *Οἰνίης* corruptum. Ut nunc comparata res est conicio latere vocabulum reconditius baiulum denotans, memor ipsius Hesychii s. v. *προὔνεικοι* coniungentis *δρομεῖς ταχεῖς ὀξεῖς* alia eiusdem farraginis. cf. *οὔνιος· δρομεύς.* 24. Lob. Path. El. 43, qui Poll. VII 204 et Latina oenus unus unio uncia al. comparat. Vide mox *οἰνῶντα· μονήρη*, Phot. 321, 6. 25. *οἰνίζεσθαι· — ὠνεῖσθαι* codex, correxi. Cf. Poll. VI 22. 27. *οἰνιαστήρια* Phot. 321, 1 parum recte. Cf. etiam Pamphilus Ath. XI p. 494 F Pollux III 52 VI 22 Eustath. p. 907, 18. 28. 29. Separavit Mus., et *οἰνοπά — οἰνώδη* bene correxit. 31. *οἰνόπληκτον* (Meinek.)· *οἰνωμένον* (ego). 33. [ν] Mus. 34. Illustravi in Didym. p. 38. 39. Boeckh. C. I. nr. 3663 p. 321. Ante *καθ' ἣν* excidit *Ἀθήνησιν*. 35. OJahn *Vasenbilder* p. 17. 36. Poll. VI 26 Bekk. AG. I p. 287, 22. 37. Sic vocantur Oeno Spermo et Elais; Tzetz. Lycophr. 580 schol. Odyss. *ζ* 164. Dict. Cret. II 23. Earum matri cur nomen Dorippae inditum sit ex Oro Milesio ni fallor tradit EM. 293, 36 s. v. *Δωρίππη: ἡ μήτηρ τῶν οἰνοτρόπων κτλ.*

οἶνος ἀμπέλινος· τοῦτο δηλοῖ καὶ ἐξ ἑτέρων γίνεσθαι οἶνον
Οἰνούσιος· εἶδος ἀμπέλου
οἰνοῦσσα· μάζα οἴνῳ πεφυραμένη. ἢ ἡ διακονοῦσα τοῖς συμποσίοις
οἰνοῦσ(σ)αι καὶ οἰνοῦτ(τ)αι· τοιαῦται
οἰνοφλυγίαι· μέθαι
οἰνόφλυξ· αἰσχρός. μέθυσος
{οἰνόφλυξ· μέθυσος. ὁ κακεπίθυμος οἴνου
{οἰνοφερής, πάροινος
οἰνοχίτωνας ἐλαίας· ......
οἰνοχοεῖ· οἰ(νο)χοεύει. τὸ κιρνᾶν
οἰνοχόην· τὴν κατάχυσιν. τὸ ἀγγεῖον
οἰνοχόος· ὁ ἐπικέρνης
οἰνῶνες· αἱ ἀποθῆκαι
οἰνῶντα· μονήρη
οἰνῶπα·
οἰνωπόν· πορφύρεον, μέλανα
οἰνωροί· οἱ (ἱ)εραγωγοὶ Διονύσου
οἴνωτρον· χάρακα, ᾗ τὴν ἄμπελον ἱστᾶσι. Δωριεῖς
οἰνώψ· οἶνοψ. μέλαν
οἶξας· ἀνοίξας
οἶξασα· ἀνοίξασα
[οἶο· οἴῳ σου μόνῳ, αὐτῷ]
οἰοβίοισι· μονοβίοις
οἰόζω(ν)ον· μονόστολον
οἰόθεν· μονοχόθεν
οἰόθεν οἶος· ἐκ μόνου μόνος. τουτέστι μόνος πρὸς μόνον
οἷοι· ὁποῖοι. ἢ οἵ, οἵτινες
οἴοιτο· νομίζοι ἀρκούντως ἔχειν. ἢ ὑπολάβοι
ὀΐομαι· νομίζω, ὑπολαμβάνω
[οἴομεν, οἶος· μόνος πρὸς μόνον]
ὀϊόμενον· οὐκ εἰδότα. νομίζοντα
οἷον· ὁποῖον. μόνον. τρόπον τινά. δυνατόν. καθάπερ. ἢ ποιόν
οἷον· ἅπαξ ἕνα

SCR. 38. Herod. II 60. 40. Ar. Plut. 1121. 42. Philo Vit. Mos. I 22 p. 163. (Antiph. com. fr. II vol. III p. 8). 43. 44. Xen. Apol. § 19. alii. 46. Poeta epicus. 47. ADN. 48. Hesiod. Opp. 742. Eupol. fr. IX vol. II p. 559. 49. (Antiph. III p. 82.) σ 417. 50. Xen. Hell. VI 2, 6. 52. Soph. OT 211. OC 674. 53. Eur. Bacch. 236 Eur. Or. 115. 58. Z 89. 60. *οἰοβίοισι μόνον φθόνος* verba sunt Greg. Naz. Carm. 46, 11 p. 237 ed. Dronk. [vol. II p. 105 D fol.] 61. Soph. OT 846. 63. *H* 39. 226. 65. ρ 580. 66. *Α* 78. 67. *H* 39 (Nauck.) 68. *Δ* 12.

ADNOT. 39. Cf. Ath. I p. 31 CD. *Οἰνουσία* malit AM. 40. *ἡ διακονοῦσα* suspectum mihi est. Vide vero *διακόνιον*. 41. (τ) Mus., (σ) HSt. 43. *οἰνόφρυξ* cod., *οἰνόφλυξ* Aldus, *οἰνόφυξ* Mus. 46. *ἐλάτας* cod., egregie em. Meinekius in Philol. XIII p. 513 coll. Geopon. IX 14 et Anth. Pal. IX 130. Supra *δρύες οἰνοχίτωνες* habuimus. 47. (νο) Mus. Transpositis vocabulis exprimendum curabat Albertus: *οἰνοχοεύει* (φ 142)· *οἰνοχοεῖ* vel *οἰνοχοεύειν*· (*B* 127) *οἰνοχοεῖν*. Fortasse utrumque dederat Hesychius. Malim tamen *οἰνοχοεῖ*· (Xen. Cyr. I 3, 8) .... *οἰνοχοεύειν· τὸ κιρνᾶν* (*B* 127). 48. Hesych. s. v. *γοινάρυτις* Phrynich. app. soph. p. 55, 13. Krause *Angeiol.* p. 117. 383—9. 484. 50. Apposite Poll. VI 15 *τὰς δὲ ἀποθήκας τοῦ οἴνου Ξενοφῶν μὲν οἰνῶνας εἴρηκεν*. 51. Infra *οἰῶντα· μονάζοντα*. Sed recte habere etiam ionicam formam *οἰνῶντα* patet e gl. *οἰνίζω* et *οἴνη. οἶνος· ὁ μόνος* Cyrill. 39. 52. 53. *οἰνοπα*, *οἰνοπὸν* cod., *οἰνοπα· οἰνωπὸν* Mus. Disiunxi. 54. *οἰεραγωγοὶ* cod., *οἱ ἐριαγωγοί* Mus., em. Salmas. 55. *οἰνοτρον* cod. Theognost. p. 22, 25, em. Mus. 56. *οἰνωψ· οἰνοψ* codex, em. Pearso. 59. Om. Mus. Confundit *οἴῳ· μόνῳ*, *οἱ· αὐτῷ*, *σοῖο·* (*τεοῖο*?) *σοῦ*. 61. (ν) Heinsius Salmasius. 63. Cf. *οἴομεν*. 66. *οἴομαι* cod. 67. Om. Mus. Cf. 63.

οἷον ἔτυχεν· ὁποῖον ἐγένετο
οἱονεί· ὡσπερεί
[οἱονεῖς· οἰήσεις, δοκήσεις
οἰονίζει· μαντεύει]
375. οἱονεὶ χ(ε)ιᾶς[ται]· ὥσπερ φωλεοῦ
οἷόν τε· δυνατὸν λέγουσιν
οἰὸς ἀώτῳ· προβάτου ἄνθει, τουτέστιν ἐρεῷ περιβολαίῳ·
ἐνθ' ὅ γε παννύχιος κεκαλυμ(μ)ένος οἰὸς ἀώτῳ
καὶ αὐτὸ δὲ τὸ ἔριον οἰὸς ἄωτον λέγεται
οἷος· ὁποῖος. ἢ μόνος
οἷος νόος· ὁποία διάνοια, οἷος νοῦς
80. οἰοπόλος· ἔρημος, ἐν ᾗ τις μόνος ἀναστρέφεται
οἰοπόλῳ· ἐν ᾧ ὄϊες πολοῦσιν, ἢ μόνος τις πολεῖται· τουτέστιν ἐρήμῳ χωρίῳ
ὁ ἴουλος· ἡ πρώτη τοῦ γενείου βλάστη
οἷον φωτός· οἷον ἀνδρός
οἰοφάγῳ σιδήρῳ· οἷον μηλοκτόνῳ
85. οἰοχίτων· δίχα ἱματίου. ἢ μονοχίτων ἢ προβατοχίτων
οἳ παῖδα ἐοικότα· ἑαυτῷ παῖδα ὅμοιον
οἵπερ ἄν· ὅσοι περ ἄν, οἵπερ δή, οἵτινες
[οἰπορεῖν· κιρνᾶν, οἰνοχοεῖν]
οἱ προσκείμενοι· οἱ κολλώμενοι
90. (ο)ἵ ῥα· οὗτοι δή
[οἱ ῥαῖοι· βλέπειν, οἵτινες]
οἵ ῥά μιν ὦκα· οἵτινες δὴ αὐτὸν ταχέως
οἰρών· ἡ ἐκ τῆς καταμετρήσεως τῆς γῆς εὐθυωρία
οἷς· πρόβατον. ἢ τοῖς ἑαυτοῦ. ἢ τοῖς σοῖς
95. οἵ σε· οἵτινές σε
οἴσει· ἐνέγκῃ, προσφέρει. κομίσει
οἰσέμεναι· κομίσαι. καὶ τὰ ὅμοια
οἴσεται· ἄξεται. κομίσεται

SCR. 77. α 443. 79. Β 192. 81. Ν 473. 83. Γ 53. 85. ξ 489. 86. Ε 800. 89. Deut. IV 4. 92. Π 672. 95. ψ 14 (fugit locus aciem Pearsonis et Alberti) Eurip. Androm. 122. 96. Β 229. 97. Γ 120. 98. Ψ 663.

ADNOT. 71. 72. Separavit Mus. et οἱονεὶ pro οἱονεί scripsit. 73. οἰήσεις emendatio est glossae corruptae. 74. οἰωνίζῃ· μαντεύῃ Mus. 75. οἰονιχιασταὶ cod., οἱονεὶ χιασταὶ Mus., em. Sopingus et Salmasius. 77. οἰοσαῶται — ἐρίῳ — κεκαλυμένος — αὐτῷ — οἰοσάωτον cod., em. Mus. ‚nisi quod pro ἐρίῳ scribatur ἐρεῷ ab ἐρεοῦς. In fine Aldina habet εἰοσάωτον culpa typothetae' Schow.; ἐξ ἐρίου περιβολαίῳ Apoll. lex. 119, 18. 78. H. e. οἶος· μόνος. 81. οἰοπώλῳ male Mus. Apoll. lex. 119, 25. — οἶαι, πωλοῦσιν, πωλεῖται cod., em. Salm. Vide schol. Eur. Cycl. 74 Matth. 82. βλάστησις Cyr. Voss. 84. Vereor ne subsit Lexicographi error, qui alicubi invenerit ovium gulas (οἰσοφάγους) σιδήρῳ incisas esse: nisi forte cum Meinekio οἰοσφάγῳ legendum est, aut latet οἰοφάτῳ ab obsoleto φάσαι (Lob. rhem. p. 9.) 86. οἱ codex. 88. οἰνοπορεῖν ex emend. Alberti hinc Wakefieldo auctore in Thes. receptum est. 89. 90. Literam praeposuit Mus. glossamque a praecedente seiunxit. — κολλούμενοι cod., em. C. 11. 63. Phot. 460, 20. 91. Om. Musurus. Confunduntur glossae: οἵ ῥα· οἳ, οἵτινες et ὁρᾶν· βλέπειν, vel οἵ ῥά οἱ· οἵτινες (αὐτῷ) et ὁρῷοι· βλέποι. Fallitur LDindorf. Thes. V c. 1832 C. 92. οἱ ρῶν, οἱ ἐκ cod., οἰρώνη· ἐκ Mus. Οἰρών sine explicatione ponit Arcadius 14, 11 (15, 9). Quid sit docet Theognost. binis locis corruptis p. 38, 31 ubi οἰορῶν οἰορῶνος· οὕτως δὲ ἡ χάραξ[ις] τοῦ ἀρότρου porrigit et 23, 25 οἰρωγός· ὁ χάραξ (l. οἰρών· ἡ). Eodem pertinere Suidae glossam διρωνος confidenter pronunciare poterat LDindorf. Thes. V c. 1826 B, quae hoc ipso quod contra ordinem literarum ante δῖος posita sit, ut οἰορῶνος potius quam οἰρῶνος corrigenda esse videatur, originem Theognosteam suam satis prodat. Apud Hesychium possis οἰρῶνι· — εὐθυωρίᾳ. 94. Confundit οἷς, οἷς, (τε)οῖς. 96. ἐνέγκει cod., em. Lob. Parerg. p. 724. 97. οἱ σέμεναι cod., em. Iensius.

οἶσθα· οἶδας, γινώσκεις
400. οἶσθας· οἶδας. ἑκατέρως Ἀττικῶς
ὀϊσθῆναι· ο(ἰ)ηθῆναι. δόξαι
ὀϊσθείς· αἰσθόμενος. εἰκάσας. δόξας
οἰσθλά· ἀγαθά
οἴσομεν· κομίσομεν
5. οἰσόμενος· κομίσων
οἶσον· κόμισον, φέρε. ἢ σχοινίον
οἰσπάτη· προβάτων κόπρος, ῥύπος
ὀΐσσατο· ἐνόησεν
οἰστά· [βέλη]. φορητά, ἐλαφρά, κοῦφα
10. ὀϊστεύει· τοξεύει
οἰστεῦσαι· τοξεῦσαι
οἰστέον [ἢ οἰτέον]. κομιστέον
(*) οἰσπωτή· τῆς οἰὸς ὁ ῥύπος. ὁ δὲ Δίδυμος τὴν τῶν προβάτων
οἰστός· ἐλαφρός, κοῦφος, φορητός. τόξευμα, βέλος. [θάνατος. βάρος]
15. οἰστρεῖ· ἐκμαίνει
οἰστρηλατεῖ(ται)· μαίνεται
οἰστρηλατούμενοι· πυρούμενοι
οἴστροις· μανίαις
οἰστροπλῆγος· τῇ μανίᾳ πληγείσης
20. (*) ὀϊστούχου φαρέτρας· ὀϊστοὺς ἐχούσης. [καὶ εὐστόχου]
οἶστρος· ἐρεθισμός, ὁ λεγόμενος μυῖα. μανία. ἀφροδισίων πύρωσις, ἔ(κ)καυσις. λύσσα. φόβος. καὶ εἶδος πτηνοῦ, ὑφ' οὗ κεντιζόμεναι αἱ βοῦς σκιρτῶσιν, ὃ μύωψ καλεῖται
οἰσ[τρ]οφάγος· βρόγχος. [ἢ βρύχος]
οἰσυΐνοισιν· ο(ἰσ)οί, γένος σχοινίου
οἰσυΐνησι· πλέγμασι τοῖς ἀπὸ οἰσύας γεγενημένοις, ἢ λύγοις. ἔστι δὲ εἶδος σχοινίου

SCR. 99. *Λ* 85. 400. Cratin. fr. X p. 80 Menand. fr. I p. 174 alii (vide HIacobi V p. 685). 2. *I* 453. 4. *Γ* 104. 5. *N* 168. 6. Refero hoc ad Antimachi fr. CII p. 99 Stoll.: *φὴ γέρων οἶσιν* et corrigo cum OSchneidero Philol. VI p. 523 *φὴ γέρον οἶσον* (ut *γέρον πάχος*). 8. *α* 323. 9. Thucyd. VII 75. 11. cf. *μ* 84 *Θ* 269. 12. Soph. Ant. 310. 13. Cratin. fr. XIV p. 41 (σ) coll. HIacobi in Add. V p. 16. 15. *οἰστρεῖ* pro *ἐκμαίνεται* exstat ap. Theocr. VI 27. *οἴστρησα* active capiendum ap. Eur. Bacch. 32. 18. Eur. I. T. 1456 Bacch. 665. 19. Soph. El. 5. 20. Epici poetae recentioris. 21. *χ* 300. Aesch. Prom. 568. 22. Hippocr. 409, 34. 23. 24. *ε* 256.

ADNOT. 400. *οἶσθα* Mus., vide Pierson. ad Moer. p. 283 Meinek. ad Menandr. p. 122. 1. *οἰσθῆναι* cod. 2. *οἰσθείς· — εἰκασθείς* cod., em. Cobet. Var. Lectt. p. 167. Mnemos. VIII p. 45. 3. Pro *ἐσθλά*; nam *οἱ 'σθλά* crasis est genus evitatum. 6. De *οἶσον* imper. cf. Cram. AOxx. IV 202, 8 Lob. Phryn. p. 733. De *σχοινίον* cf. schol. Lycophr. 20 Theognost. p. 24, 11 Hes. *οὖσα* et *θύσσα*. 7. *οἴσπαι* codex; *οἴσπη· ῥυπαρῶν προβάτων ἔρια* Suidas ex Herod. IV 187 citat, *οἴσπη αἰγός ὁ — ῥύπος* Galen. lex. Hipp. p. 532 sed *οἰσύπη αἰγός* sine lectionis discrepantia Erotian. p. 282. Idem in mente habuit Theognostus ponens p. 24, 11 *οἴστη μαλλός* et p. 18, 20 *οἴτη*. Mihi *οἴσπη* vox nihili videtur, ubivis in *οἰσύπη* emendanda, ubi de lana sucida sermo est. Hic vero *οἰσπάτη* scripserim. 9. *οἷς τὰ* cod., em. Mus. Confunduntur *οἰστοί* et *οἰστά*. 12. Phrynich. app. soph. 56, 3. 13. *οἰσποτιτής· υἱὸς ὁ ῥ.* cod., *οἰσπάτη· ὁ ῥύπος* Mus., *οἰσπότη· τῆς ὄϊος ὁ ῥύπος* Schowius. Ordine requiritur *οἰστότη*, quod *οἰσπωτή* scribendum erat, ut feci Didym. p. 35. 14. Confundit *οἰστός* et *οἶτος· θάνατος, μόρος*. 15. 16. Divisit Albertus. 16. *οἰστριλατεῖ* cod., *οἰστρηλατεῖ* Mus., em. Thes. V c. 1837 A probante Meinek. Philol. XII p. 619. 19. *πληγῇ* cod., em. schol. Soph. El. 5 Mus. 20. Eustath. 1024, 62. — *εὐστόχου* aut delendum aut *οἰστούχου* scribendum. — Infra *δοιγα· φαρέτρα*. 21. *ᾧ μύωψ* cod., em. Mus. *ὁ μύωψ* Aldus. 22. [τρ] Guyetus HSt. 23. *ὁ.. οἱ* cod., *οἰσοί* Mus. qui duas aut tres literas erasit. De *οἰσὸς* sive *οἶσος* cf. Theophrastus qui plus uno loco utitur et Eustath. 1533, 57. 24. *οἴας — λυγῆς* cod., *οἴσων — λύγου* Mus., posterius recte fortasse, nisi *λύγοις* praeferas. Pro *οἰσοί* et *οἴας* malim *οἰσύα* et *οἰσύας*.

425. οἰσύπειον· ἔριον ῥυπαρὸν προβάτων. τὸ αὐτὸ οἰσυπηρόν καὶ οἰσυπηρός
οἴσυπος· ὁ τῆς οἰὸς ῥύπος
* οἴσυλος· προϊοῦλος. προύνικος
* οἴσομεν· κομίσωμεν, φέρωμεν, ἄξωμεν
* οἴχεα· δίδυμοι ὀρχιπέδων
30. Οἴτας· ὁ κορυνήτης
οἶ τε· ὥσπερ
[οἶ τι δέ· οἴῳ δέ]
οἶτος· μόρος. [θρῆνος]. κακοπάθεια. ὄλεθρος. πόνος. φθορά. νόσος. θάνατος. καὶ ὁρμίσκος τις ἐξ αἵματος
Οἴτυλος· πόλις
35. οἱ φαλ(λ)οί· τὰ δερμάτινα μόρια, καὶ τὰ αἰδοῖα
οἰφεῖν· ὀχεύειν. καὶ τὰ ὅμοια
οἶφι[ν]· μέτρον τι τετραχοίνικον Αἰγύπτιον
οἰφόλης· ὁ μὴ ἐγκρατής, ἀλλὰ καταφερὴς πρὸς γυναῖκα
οἰφόλις· γυνὴ καταφερής, μάχλος, πασχητιῶσα
40. Οἰχαλία· πόλις Θεσσαλίας. ἡ εὐρυχωρία
Οἰχαλίηθεν· ἀπὸ Οἰχαλίας
οἴχεσθαι· οἰχνεῖν. πορεύεσθαι. τρέχειν
ὀ[ἰ]χετηγός· ὑδραγωγός
οἰχήσονται· πορεύσονται. ἀπελασθήσονται. ἢ ἔρχονται. ὁμοίως καὶ ἴχνη ἢ ἀφανίσθη
45. οἴχνεσκον· ἐπορεύοντο. καὶ τὰ ὅμοια
* οἰχμή· δούλη. οἱ δὲ οἰχμᾶν
οἰχομένη· πορευομένη. καὶ τὰ ὅμοια

SCR. 25. Ar. Ach. 1176. Altera forma *οἰσύπειον* novicia videtur (vid. Boisson. Anecd. II p. 403). 28. *Γ* 104. 30. Fortasse glossae Periphetam spectantes e Soph. Aegeo sunt depromptae. 33. *Γ* 417. 34. *B* 585. 39. Archilocho vindicavi *ἔμπλην ἐμεῦ τέχ' οἰφόλις* (pro *τέκε φύλου*). 40. *B* 730. 41. *B* 596. 42. *Z* 346. 43. *Φ* 257. 44. Cf. ADN. 45. *E* 790. 47. *X* 223.

ADNOT. 25. *οἰσύπειρον καὶ οἰσύπειρος* codex, em. HSt. 26. *διός* cod., *οἰός* recte Schowius, *αἰγὸς* Mus. 27. *βαίουλος* Sopingus accedente Lobeck. Proll. 123 Aglaoph. 1325. Qui si verum vidit ap. Theognost. p. 21, 1 inter *οἰκώδης* (l. *Οἰκιάδης* vel *οἰνώδης*) et *φορεύς* excidisse videri possit *οἴσυλος* (ab *οἴσω*). Cf. *προυνικοί* quod *προύνεικοι* scribit Lob. rhem. p. 59. Ac speciem sane integritatis prae se fert *οἴσυλος*, mendi vero suspectum est *προϊοῦλος*, quod haud scio an *προοίσυλος* sit. 28. *οἴσωμεν* cod., em. Thes. V c. 1859 A et Lob. Parerg. p. 733. 29. Ordo *οἰσχεα* h. e. *ὄσχεα* poscit. Vid. *γίτονες δίδυμοι ἥλικες*. 30. Cf. *Κορυνήτης Μωλύχιον Περιφήτης*. 30. 31. Separavit Albertus et *οἷά τε* vel *ᾧ τε* coniecit. 33. *θρῆνος* ad *οἶκτος* referendum quod cum *οἶτος* et *οὗτος* confunditur in Simonid. fr. 1 (em. Iacobs et Hermann.) Ad *ὁρμίσκος* male Vossius conferri iubet *ὄλεθρος βαθύς*. Sed quid *ἐξ αἵματος*? 34. Boeckh. C. I. I nr. 1323. 35. (λ) Mus. 36. Vid. schol. Theocr. IV 64 Eustath. 1597, 29. Barytonon *οἴφειν* (*οἰφεῖν* cod.) recte praefert Lob. rhem. p. 41. Cf. cod. Dorv. EM. v. *Κόρσοιφος* Cram. AO. I p. 330, 20; nam *οἰφεῖ* Theognosti p. 25, 10 parum habet auctoritatis. 37. Boeckh. *Metrol. Unters.* p. 244. 38. *οἰφολής· ὁ μὴ καταφερής, ἀλλ' ἐγκρατής* cod., em. Salmas. *οἰφίλης* Theognost. l. c. 39. *οἰφολίς* codex. — *πασχητιῶς* cod., em. Mus. 40. *ἡ Εὐρύτου χώρα*? 41. *Οἰχαλίοιθεν* cod., em. Mus. 43. Sic etiam Cyrillus. Infra *ὀχετηγός*, ut em. Salmasius. Nam Mus. correctionem *ὀχετηγός* typotheta praetermisit. 44. *ἴχνη ἢ ἠφανίσθη·* cod., *οἴχη ἢ ἠφανίσθη* Mus., exhibere nolui Munckeri ad Anton. Lib. p. 50 coniecturam quamvis videam sustentari eam posse Sophoclis OC. v. 1009 *τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών*. Vereor enim ne sola verba *ἢ ἀφανίσθη* (*ἀφανισθήσονται*) ad hanc glossam pertineant, reliqua *ὁμοίως καὶ ἴχνη* lectionis discrepantiam contineant ad gl. 446, ubi ordinem requirere *οἰχνῇ* vidit Is. Vossius. 46. Cf. 444. Hesychius infra *προϊχνεύει· θεραπεύει*. *οἱ δὲ οἰχμᾶν* aliorsum spectant. Non enim crediderim *αἰχμαλ(ωτίς)* latere. Apud Erotian. lex. Hipp. 272 invenio: *οἰκείης· δουλείας* (*δουλείαν* MS. Dorv. *δούλης* Vindob.)

οἰχομένοιο., ἡ παρ' ἐνίοις σόλα
οἰχῶρος· οἰκουρός
150. *οἴῳ· μόνῳ·*
οἴῳ φαινομένη
καὶ μόνοι[ο], δυϊκῶς. καὶ οἴω· ὁποίω
οἰώθη· ἐμονώθη
ὀΐω· ὑπολαμβάνω
οἰῶν· μόνων. προβάτων, αἰγῶν
οἰωνισάμην· παρετηρησάμην. ἢ ἐμαντευσάμην
55. *οἰωνιστής· ὀρνεοσκόπος*
* *οἰωνοβρώτους· ὑπὸ ὀρνέων βρωθέντας*
Οἰωνίχου μουσεῖον· τοῦτο δὲ Οἰωνίχου φησὶ μουσεῖον εἶναι τὸ στηζ αἰή
οἰῶντα· μονάζοντα
οἰωνοί· σαρκοφάγα ὄρνεα καὶ πάντα, γῦπες, κόρακες. εἴρηνται δὲ οἰωνοί, δι' ὧν οἰωνιζόμεθα τὰ μέλλοντα, ὅθεν καὶ οἰωνοπόλοι οἱ μάντεις. ἢ ὄφεις
60. *οἰωνοπόλοι· μάντεις. ὀρνεοσκόποι, ὀρνιθομάντεις*
οἰωνός· ὄφις. ἐπιεικῶς γὰρ λέγεται εἰς τὰς μαντείας τοὺς ὄφεις ἔχειν, οὓς καὶ οἰωνοὺς ἔλεγον
* *οἰῶ· δοκῶ. μόνῳ*
* *οἰοθόρ· ὁ Προμηθεύς*
* *οἰοταζομένης· φιλοτιμουμένης*
65. *οἰωτός· χιτὼν ἀπὸ ἐρίων*
ὁ καθείς· ὁ χαλάσας
ὁ καθ' εἷς ἡμῶν· εἷς τις ἡμῶν
ὁ καυλός· ὁ κλάδος
ὀκείλασαν· τὴν ἐποκείλασαν ναῦν
70. *ὀκέλλειν· ἐμβάλλειν. προσορμεῖν*
ὀκέλλει· προσορμεῖ. καὶ μὴ κρατεῖ ἑαυτοῦ

SCR. 48. *ξ* 144. 50. *Λ* 198 — *N* 781 — *ϑ* 188. 51. Z 1. 52. *Λ* 59. 53. *Λ* 677. 54. Genes. III 27. 55. *B* 858. 56. Maccab. II 9, 15. 57. Comic. fr. inc. CDLXXVII vol. V p. CCCLXXIII. 59. (*Λ* 5) *π* 216 — *Λ* 69. 62. Epilyc. com. II vol. II 2 p. 887. Ar. Lys. 997. 63. 66. Gl. sacr. 67. Rom. XII 5. 69. *ὀκεῖλαι τὴν ναῦν?* Thucyd. IV 12. 71. Nic. Ther. 295. 321.

ADNOT. 48. Om. Mus. Interpretatio aliena, in qua latinum latere *sola* videtur, nisi ad *οἴη* respicit aut ad gl. 446 pertinet. Sunt enim hic turbae molestissimae. 49. 50. *οἰκουρός. οἴω, μόνῳ. Οἴῳ* cod., em. Mus. 50. [*ο*] Mus. Confundit *οἴῳ* et *οἴω*. 51. 52. Separavit Mus. Fortasse transpositione ordo restituatur oportet. Cf. etiam gl. 462. 53. Confundit *οἴων* et *οἰῶν*. 54. *παρατησάμην* cod., *παρῃτησάμην* Mus., em. Cyrillus. 56. *οἰωνοβρότους* cod., em. Mus. Cyrilli. 57. *Οἰώνιχον, μουσεῖον* cod., em. Th. Bergk. Com. reliq. p. 231. Meinek. Com. vol. V p. XLVI. ‚Typis ut potui scripturam codicis expressi; om. Mus.' Schow. 58. Cf. *οἰνῶντα· μονήρη.* 59. *οἰώμεθα τὰ μέλη* cod., *οἰωνίζεται· ἀπὸ ὀρνέων τὰ μέλλοντα στοχάζεται* Cyrillus. 62. *οἰω* codex, i. e. Doricum *οἰῶ* quod cum *οἴῳ· μόνῳ* vel *οἴω· μόνω* (*οἰῶ· μονῶ?*) confundit. Bergk. Com. Att. reliq. 432. 33 Lob. rhem. 144. Ahrens Dor. Dial. p. 350. Retraho ad gl. 450. 452. 63. Adscivit Lob. Parall. p. 216, *Οἰωθόρ* Is. Vossius. Glossam biblicam esse dixi in Philol. XVI 2 p. 269 ubi ad testimonium vocavi lex. de spirit. p. 229 Cyrill. 39 Theognost. 18, 12 *Ἰωθόρ Ἰοθόρ Ἰωθώρ* variantes. Scribendum *Ὁ Ἰωθόρ· ὁ πενθερὸς τοῦ Μωϋσέως.* Qui *ὁ Προμηθεύς* sustentare voluerit, poterit ad Hesychium ipsum refugere *Ἴθαξ* porrigentem suo loco. 65. *οἰηματίας· φιλοτιμούμενος?* Verbum *οἰηματίζομαι* non novi. 66. *ὁ καθείς· ὁ χαλάσας ἢ ὁ καθένα* (sic) *ἕκαστος*. Cyr. 63. ‚*Supra κάθες· χάλασον*. Zachar. XI 13' Alb. 67. *ὀκεθεὶς — ἐκτὸς* cod., correxi. Verba sunt Pauli ad Rom. XII 5. De idiotismo hoc cf. Viger. p. 685 et Rosenmueller schol. III p. 535. 71. *προορεῖ* cod., *προορμεῖ* Mus. ‚*Bene in impressis*
o
προσορμεῖ. In archetypo forte προρμεῖ' Schow.

ὀκ' ᾗ· ὅτε ᾗ

ὀκιμβάζειν· διατρίβειν. καὶ στραγγεύεσθαι

ὄκκαβος· τὰ περὶ τὸν βραχίονα ψέλλια

475. ὄκκα σάζει· ὅταν τύχῃ

.ὔκκον· ὀφθαλμόν

ὀκκῦλαι· τὸ ὀκλάσαι, καὶ ἐπὶ τῶν πτερ(ν)ῶν καθίζεσθαι

ὀκλαδίας· θρόνος πτυκτός, δίφρος ταπεινός, ὃν οἱ ἀκόλουθοι φέρονται τοῖς εἰς τὰς ἀγορὰς ἐξιοῦσι πλουσίοις. καὶ πεποίηται τοὔνομα παρὰ τὸ (ὀ)κλάσθαι

ὀκλάζειν· λαγγάζειν. εἰς γόνυ κάμπτειν. διστάσαι

80. ὀκλάξ· ἐπι(κε)καμμένως

ὀκνεῖ· δέδοικε. δειλιᾷ, εὐλαβεῖται. οὐ βούλεται. [φόβος]

ὀκνείω· ὀκνῶ. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὀκνηρός

* ὀικνάδραστον· πᾶν πρᾶγμα ἄγνωμον

ὄκνος· εἶδος ἐρῳδιοῦ. καὶ φόβος

85. ὀκνῶν· ἀναδυόμενος. φοβούμενος

ὀκοῖον· ὁποῖον. (ἰ)α[ττι]κῶς

ὀκορνούς· τοὺς ἀττελέβους. καὶ τὰ ἀκριώδη οὕτω λέγουσιν

ὀκριάζων· τραχυνόμενος. (Σοφοκλῆς)

ὀκρίβαντα[τα]ς· ἐνβ[ατ]άτας

90. ὀκρίβας· ὄχημα ἡνιόχου

ὀκρίβας· οἱ μὲν ὄνον φασίν, οἱ δὲ ἄγριον κριόν, ἄλλοι κλίμακα. κυρίως δὲ τὸ λογ(ε)ῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγῳδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλλίβας τρισκελής, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν

SCR. 78. Ar. Eqq. 1384. 80. Hippocr. 893 B. 81. Thucyd. I 120. 82. *E* 256. 84. ADN. — *E* 817. 85. Thucyd. I 120. 87. Aesch. fr. 251 p. 64. 88. fr. 966 p. 277 Nck. 89. Plat. Symp. 194 C.

ADNOT. 72. Ahrens Dial. II p. 383. 73. στρατεύεσθαι cod., em. Sopingus. Cf. οἰκιμβάζειν. 74. ὄκκαβοι anonym. in cod. Wetsten. ‚Cf. EM. 383, 22 Orell. Inscr. I p. 404 n. 2322.' Thes. 75. Coniecturam vide in Philol. XIII 1 p. 219 prolatam ὄκκα σάξῃ (vel boeotice σάξει)· ὅταν τυχθῇς (vel τεύχῃ....). 76. Alienum est quod Albertus apposuit ὀκουλούμ (ὀκολούμ K)· τὸν ὀφθαλμὸν λέγουσιν οἱ Ῥωμαῖοι Zonar. 1438, quod ne Theognosto quidem 12, 19, (quamvis glossis Latinis referto) pro ὄχλος· ὀφθαλμός reddere ausim, quippe per totum hoc tmema ab Hesychio pendente. Germana forma legitur ap. Arcad. 60, 18 (54, 5) ὄκταλλος· ὁ ὀφθαλμὸς παρὰ Βοιωτοῖς; verbum ποτοκέλλω Meinekius Stobaeo restituit vol. II praef. p. XXXVI, quo fretus Hesychiana ἀκελλεά· ἔκλεψεν. Ταραντῖνοι et ἀπεκέλλερεν· ἀπέκλεψεν ad ὀκέλλω et ἀποκέλλω revocare conatus sum in Philol. XIV 3 p. 470. Dorica forma altera erat ὄπτιλος s. ὄπτιλλος, unde Ὀπτιλέτις Ἀθηνᾶ ὀπτιλίασις ἐνοπτιλίζω descendunt. Ab aliis denique verbi *videndi* thematibus germinant βῶροι ὄσσοι et ἴδοι (Hesych.) Cf. Interp. ad Greg. Cor. p. 580. 77. καθέζεσθαι codex. Cf. ὠγύλλοντο (l. ἠγκύλλοντο Cob. Mnem. VIII p. 44) et κλωκυδά de quibus disputant Ruhnk. Ep. crit. 244 Lob. Proll. p. 123. Path. El. 122, 6. 78. ἀξιοῦσι — τὸ κλάσθαι cod., ἐξιοῦσι — τὸ ὀκλᾶσθαι Mus., corr. Thes.; minus placet κλᾶσθαι Lob. Path. El. p. 127 n. Cf. schol. Ar. Eq. 1384 Poll. III 90. X 47 Ath. XII 512 C. 79. χωλεύει ἀποκάμνει addit C. 63 Phot. 325, 18. (ὀκλάσας)· διστάσας? 83. Non liquet. 84. Aristot. HA. IX 18 Aelian. N. A. V 36, ubi nonnulli accinunt ὀκνός. 85. ἀναδυόμενος] cf. Hom. Il. *N* 224 οὔτε τις ὄκνῳ εἴκων ἀνδύεται πόλεμον. 86. οἷκοιον· ὁ ποῖον ἀττικῶς Cyr. 63. ἀττικῶς om. Cyr. 39. Αἰολικῶς Koen. Greg. Cor. p. 579 Ἰακῶς AMeineke Anall. Alex. p. 263. Pearso. 87. ὀκορνους· (sic) τοὺς πάρνοπας, Αἰσχύλος. Φιλοκτήτῃ. οἱ δὲ Ἴωνες ἀττελέβους Phot. 326, 9. — ἀκριδώδη coni. Guyetus, ἀκρίδια Pierso Moer. p. 316 B. — Vide ἀκορνοί κορνώπιδες πάρνοπες πρανῶ· ἀκρίδος εἶδος (h. e. παρνῶ pro πάρνοψ ut ἐμβλῶ) et κάρον (καρνόν?) μεγάλη ἀκρίς. 88. Σοφοκλῆς addit Phot. 326, 13. οἰριάζων male Theognost. p. 23, 24 quod fugit LDindorfium. 89. ὀκριβαντάτας· ἐνβατάτας cod., [τὰ] et [ατ] Mus., ἐμβάντας (h. e. ἐμβάτας) Phot. 325, 24. Cf. οἰκτριβάντας. 90. ὀκρίβατον· σχῆμα cod., ὀκρίβας· σχῆμα Phot. 325, 25, emend. margo Bachm. Anecd. I 315, 29. 91. ὄνομα — λόγιον cod., em. Heinsius. — κριὸν] Lob. Parall. p. 80.

* ὀκριόεντι βαλών· τραχεῖ[ᾳ] βαλών
ὀκριόεν· τραχύ. σκληρόν. στερεόν. ὀργίλον
ὀκριόεντι· τραχεῖ
95. ὀκριόωντο· ἐτραχύνοντο. ὠργίζοντο. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἄκρα πολλὰ ἐχόντων λίθων. ὀκριὸς γὰρ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος
ὁ Κρὴς τὴν θάλατταν· ὡς Κρητὸς ἐν θαλάττῃ χειμασθέντος, εἶτα προσγαληνιῶσαν αὐτὴν ἰδόντος „Εἴ σε μὴ ᾔδειν, ἐπίστευσα ἂν ὡς ἀληθευούσῃ" εἰπόντος
ὀκρυόεν· φρικῶδες
. ὀκρυοέσσης· φρικτῆς. χαλεπῆς
ὀκτάδιον· καλάθιον πρὸς ὀρνιθάρια
500. ὀκτάκνημα· ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα
ὀκτήσεις· οἴσεις. ὀκχήσεις
Ὀκτώπας· ποταμός
ὀκτώπηχυ· τὸ ὀκτάπηχυ
ὀκτώπους· σκορπίος
5. ὀκχεῖν· φορεῖν. ἴσχειν
ὀκχή· στήριγμα, βακτηρία, ἔρεισμα, σκῆπτρον
ὀκωχεύειν· ἔχειν, συνέχειν
ὄλα· τὰ ἐντὸς τῆς σηπ[ν]ίας στρογγύλα
[ὀλαεῖ· ἐνοχλεῖ. καὶ ὀλαθεῖ ὁμοίως]
10. ὀλαί· κριθαί. ἀπαρχαί
ὀλαιμεύς· τὸ τὰς ὀλὰς βάλλων
ὀλαιτοί· σπερμολόγοι. καὶ ὀλατοί
ὀλβάχιον· κανοῦν. Δεινολόχος
ὀλβιόδαιμον· τρισόλβιε. μακάριε, κατὰ τὴν εὐδα(ιμο)νίαν

SCR. 92. *M* 380 *ι* 499. 93. Theocr. 25, 231. Ad Nic. Ther. 970 referebat Chr. Gryphius. 94. *Δ* 518. 95. *σ* 33. 96. (Alcaei fr. p. 735) Alcman. fr. 112. 98. *Z* 344. 500. *E* 723. 2. Aesch. fr. 145. 3. Philemon. fr. CXXVI p. 66. 4. Cratin. fr. X p. 65. Philem. fr. CXXVI p. 66. 6. Callimachi (?) fr. ap. Suid.: *γέντο δ' ἐρείκης σκηπάνιον* ‒ ‒ ◡ *ὃ δὴ πέλε γήραος ὀκχή* (Hecat. fr. 66). 10. Diphil. fr. IV p. 417 alii. 13. Dinolochus Siculus. 14. *Γ* 182 unde recte Iensius vocativum pro *ὀλβιοδαίμων* restituit.

ADNOT. 92. *βάλλω· τρεχείᾳ βάλλω* cod., *βάλλων· τραχεῖ βάλλων* Cyrill. 63, em. IFGronovius. Sub [ᾳ] h. e. *ΑΙ* latere potest *ΑΙ* i. e. *ΑΙ[ΘΩΙ]*. 93. *ὀκριοὲν* cod., *ὀκρυόεν* Mus. 94. *ὀκριόεντι· τραχύ* cod., *ὀκρυόεντι· τραχεῖ* Mus. 95. *ὀκρυόεντο* cod., em. Guyetus. Pro *ὀκριὸς* Guyetus coni. *ὀκρίς* s. *ὄκρις*, Heinsius *ὀκριόεις*. 95. 96. In codice et editis recte separantur, Musurus conflaverat. 96. *Ὀκριστὴν — εἴδειν ἐπίστευσα — ἀληθευούσῃ εἰπόντος* cod., *ὁ Κρὴς τὴν — ᾔδειν, ἔφη, ἐπίστευσα — ἀληθευούσῃ* (om. *εἰπόντος*) Mus. Vide Phot. 326, 11 Interp. ad Zenob. V 30 p. 131. 97. *ὀκρίθεν* cod., *ὀκριόεν* Mus., correxi ita ut et etymon appareat et ordo restituatur. 99. Nonne *οἰκίδιον*, *aviarium*? Cf. Poll. X 159. 501. ‚*ὀκχήσεις* (l. *ὀχχήσεις*) correctio videtur gl. *ὀκτήσεις*.' ALB. Cf. *ὀχχός*. 2. *ὀκτώπαν ποταμόν Αἰσχύλος διαπέπλευκε Νεανίσκοις* Phot. 326, 15, ubi *διαπέπλακε* (*finxit*) legendum est. De *ὀκτώπους· ὁ ποτάμιος καρκίνος* non videtur cogitari posse. 3. Phot. 326, 14 addit *Φιλήμων*. 4. Hoc etiam Phot. l. c. Philemonis fulcit testimonio, statim ex alio lexico addens: *ὀκτώπας· ἤτοι ὁ σκορπίος. ὀκτώπους· ἢ ὁ μακρὸς ὀκτὼ ποδῶν* p. 326, 16. 17, quae cum Cobeto in Mnem. VIII p. 45 ita sunt emendanda: *ὀκτώπους· ἤτοι ὁ σκ. ἢ ὁ μ. ὀ. π.* 5. *ὀκνεῖν· φορεῖν* cod., em. Alb. *ὄγχη καὶ ὀγχεῖν* (*ὀγχεῖην* MSS. Dorv. et Vindob.) *δὲ εὕρομεν. ἔστι δὲ τὸ φέρειν. Βακχεῖος* Erotian. lex. Hipp. p. 274. 7. Buttm. Gr. Gr. I p. 338 Cobet. Nov. Lectt. p. 169. 8. Cf. *ὀλός*. 9. *ὀχλεῖ* et *ὀχλίει* coni. Valck. ad Eur. Phoen. p. 338 A coll. *ὀλεῖ* (vid. etiam. *ὠχλεῖ· ὠθεῖ, νοσεῖ*); *ὀλάει* et *ὀλάθει* Buttm. lex. II p. 81, qui ab *ὀλέω*, quod cum *ὄλλυμι* nihil putat commune habere, repetit formas *ἐόλει* et *εὔλητο*. 10. *ὄλαι* cod., ut Soph. ap. Porphyr. de abstin. 2 p. 134. 11. *ὀλαγμεύειν· ὄλας βάλλειν* Phot. 327, 2. *ὄλαιτος καὶ ὀλεμεὺς ὁ σπερμολόγος, παρὰ τὰς ὀλάς, ὁ τὰς ὀλὰς βάλλων.* Ὦρος EM. 622, 9. 10, et Lex. vet. HStephani. — *τὸ* (cod., *ὁ* Palmer.) indicio est excidisse *ὀλαμεύειν· τὸ — βάλλειν*. 13. *ὀλβακήϊα* Hesych. s. v. *εὔπλουτον*; *ὀλβάχνιον* EM. 257, 52 Suid. v. *δερβιστήρ*; *ὄλβαχνον* EM. 621, 20; *οὐλοχόϊον* et *ληχοῖον* Hes. — *ὀλβαχόϊον* corr. Ahrens Dial. II p. 51 Lob. rhem. p. 111. — Cf. etiam *ὄλεχθον* (*ὄλεχον* EM.). 14. *καὶ τὴν οὐδανίαν* codex, em. Oudendorpius.

515. ὄλβιος· πλούσιος. εὐδαίμων. ὁ διὰ τοῦ ὅλου βίου μακαριστός
ὀλβοδότης· πλουσίους παρέχων. Ὄλβος γὰρ ὁ πλοῦτος
ὄλβος· πλοῦτος. χρῆμα. τιμή
* ὀλοθρευτής· λυμεών
ὄλεθρος βαθύς· ἔνιοι ἐπὶ κόσμου γυναικείου. ἀπώλεια
20. ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται· ἐπιδέδεται καὶ ἐξῆπται τὸ τοῦ ὀλέθρου ὑμῶν πέρας· οἷον δέδεσθε τῶν ὀλέθρων
ὀλεῖ· ἐνοχλεῖ. ἐξολοθρεύει
ὀλείρ· ἐλ(ε)ιος μῦς
* ὀλέθριος· ἐξολοθρευτής
ὀλέκειν· ἀπολλύναι. πολιορκεῖν. φονεύειν
25. ὀλέκοντο· ἀπώλλυντο. ἐπολιορκοῦντο. ἐφονεύοντο. ἐξωλοθρεύοντο
ὀλέκρανα· οἱ πήχεις, τὰ ἐπὶ τῶν ἀγκώνων ὀστᾶ. καὶ ὀλέκρανες τὰ αὐτά
ὀλερόν· βορβορῶδες. τεταραγμένον
ὀλέσαι· ἀπολέσαι
ὀλετῆρες· φονεῖς
30. [ὄλεχθον· τὸ μαζονόμον]
ὄληαι· ὀλοί.., ἀποθάνῃς
ὀληθείς· ὀδυνηθείς
ὀλήθη· καὶ τὰ ὅμοια
[ὀλητῆρες· φονεῖς]
35. ὀλιβάξαι· ὀλισθεῖν
ὀλιβρόν· ὀλισθηρόν. λεῖον. ἐπισφαλές
ὀλίγα ἄττα· ὀλίγα τινά
ὀλιγαρχίαι· ... ὀλίγοι ἦρχον
ὀλιγαρχούμενοι· ὑπὸ ὀλίγων ἀρχόμενοι. τρεῖς δέ εἰσι πολιτεῖαι, βασιλεία, ὀλιγαρχία, δημοκρατία
40. ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ· ἐν στενωπῷ

SCR. 15. λ 449. 16. Eur. Bacch. 572. 17. γ 208. 18. ὀλεθρευτής Salmasius, legitur autem per ō in I Cor. X 10. 19. Aristoph. fr. VI 1078. 20. *H* 402. Abiit in proverbium (Diogen. VI 96). 24. Tragici e. g. Soph. Ant. 1286. 25. *Λ* 10. 26. Ar. Pac. 443. 27. Hippocr. 607, 30 ex em. Foesii. 28. *Ω* 242. 29. ὀλετῆρα *Σ* 114. (Nonn. Dion. XXV 92 fortasse Callimachum imitatus est.) 31. *Γ* 417. 40. *P* 394.

ADNOT. 16. πλουσίως cod., em. Pearso. πλουτοπάροχος C. 63. 19. Poll. V 101. ὄλεθρον· τὸ μώριον (vel μοίριον cod. μόριον Porso, imo (κοσ)μάριον) γυναικεῖον. Phot. 327, 8. 20. δέδεσθαι cod., em. Mus. 21. ὀλεῖ· ἐξολοθρεύει ἀπολεῖ Cyrill. 63. Cum ὀλλει Byzantinorum sit, legendum videtur ἐξολοθρεύσει et ἐνοχλεῖ ad ὀχλεῖ referendum. Cf. 609. 22. Cf. ὄλιος et ἐλειός (ἔλιος cod.) 24. ὀλύκειν, ἀπολύναι, πολυορκεῖν cod., em. Mus., nisi quod ὀλύκειν reliquit. 25. ἀπόλλυντο — ἐξολοθρεύοντο cod., em. Mus. 26. Vide κύβωλα, κυρῶδα λέκρανα. Suspectum mihi est ὀλέκρανες. 27. ὄλερον codex, em. Galen. lex. Hipp. 534. Cf. ἀλερόν θολερόν. 28. ἀπωλέσαι cod., em. Mus. 29. ἀφανισταί addit Cyr. 63. Cf. 534. 30. ὄλεχον EM. Corruptum videtur ex ὀλέχοον, h. e. οὐλοχοεῖον. 31. ὀλοί.. (h. e. ὀλοίῃς, quod vide), om. et compendium delevit Musurus, sed pro ὀλῄας scripsit ὄληαι (Zonar. c. 1445). 32. 33. Ad ὀλέω = ὄλλυμι refert Thes. V c. 1896 B vereor ut recte, seductus opinor novicia forma ὀλεσθῆναι qua de disputat Lobeck. Phrynich. p. 732 Thes. Add. vol. V. 33. ὀλήτη cod., ὀλήθη· ὀδυνήθη ex Cyrillo reponebat Albertus; ὄληται Pearso coll. *Υ* 303. Puto ὀνιάθη (*ΑΗ* pro *ΝΙ*), aeolice pro ἀνιάθη, ut ὀνία pro ἀνία. Vid. Philol. XIV p. 208. Ahrens Dial. I p. 76. 34. Imo ὀλετῆρες, cum verbi forma ὀλέω admodum incerta sit. Cf. 529. 35. Infra ὠλίβραξαν· ὤλισθον, unde ὀλιβράξαι corr. Albertus et Lob. rhem. p. 98, quod fortasse nihil commune habet cum ἀπολειβράξαι de quo nuperrime dixit Cobet Mnem. VIII p. 31. ὀλισθάζω habet Epicharmus Ath. VI 236 A ex emendatione infausta Casauboni, ab Ahrente expulsa; ὀλισθράζω ex Hippocr. 776 C 824 A protulit Galenus lex. Hippocr. p. 534. 36. λιβρόν· δίυγρον supra. *lubricus* confert Lob. rhem. p. 98 qui ab radice *ΓΛΙ* repetit (*glitschrig*). 37. Imo ὀλίγ' ἄττα. Cobet. Mnem. VIII p. 45. 38. ὅπου infarcit Albertus. 39. Lex. Bekk. 285, 3. 40. στενοπῷ cod., em. Mus.

ὀλίγῃ ὀπί· βραχείᾳ φωνῇ
ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο· ὀλίγον καιρὸν εἰς διάπνευσιν δίδωσιν ὁ πόλεμος
ὀλιγηπελέων· ὀλίγον δυνάμενος, ἀσθενής, ἄτονος
ὀλίγινθα· ὀλίγον
545. ὀλίγιοι· εἶδος ἀκρίδων. τινὲς ῥιζίον, ὅμοιον βολβῷ
ὀλίγιστος· ὀλιγοχρόνιος. ἐλάχιστος
ὀλιγίστου· παρὰ μικρόν
ὀλιγόγνωμον· ὀλίγωρον
ὀλιγοδεής· ὀλίγα χρῄζων
50. ὀλιγοδρανέων· ὀλίγον δυνάμενος
ὀλιγοδρανής· ὀλίγον ἰσχύων, ὀλίγον δυνάμενος
ὀλίγοισι· μικροῖς
ὀλίγον· μικρόν, ἢ οὐδέν
ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων· πόδα κατὰ τὴν πορείαν ὀλίγον ἐναλλάσσων, ἠρέμα ἀναποδίζων, καὶ οὐ προτροπάδην φεύγων· ὅπερ ἐστὶν εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένος, οἷον νῶτα διδοὺς τοῖς πολεμίοις
55. [ὀλιγοροῦντος· ἀδημονοῦντος]
ὀλίγου δεῖν· σχεδόν, ἐγγύς
ὀλιγόφρων· μικρόψυχος
ὀλιγοψύχησα· μικροψύχησα
ὀλιγωρεῖ· ῥᾳθυμεῖ, ἀμελεῖ.
59b. . . . . .· ἢ ὀλίγην ἔχων φροντίδα
60. ὀλιγώρως· μικρολόγως. σκνιφῶς. ῥυπαρῶς
ὀλίζονες· ἥσσονες, ἐλάσσονες
ὀλιζοῦται· μειοῦται, ὀλιγοῦται
ὀλιζ(ο)ῦνται· μειοῦνται, ὀλιγοῦνται
Ὀλιζών· πόλις. καὶ ὁ ἐλάσσων
65. ὀλ[ι]κάς· εἶδος πλοίου
[ὀλίκοι· ἐκκομίδαι]
ὀλικῶς· ἐξ ὅλου. ἐπιῤῥηματικῶς
ὄλινοι· κριθῆς δεσμοί. καὶ λῖνος παρὰ Κυπρίοις
ὀλινύει· λήγει. ἀργεῖ

SCR. 41. *ξ* 492. 42. *Λ* 800. 43. *O* 24. 46. *T* 223. 49. *ὀλιγοδεὴς συμπότης* Pollux VI 28. 50. *O* 246. *Π* 843. 51. Ar. Av. 686. 52. *μ* 252. 53. *Λ* 167. 54. *Λ* 546. 61. Apud Nicandr. Ther. 123 omnes libri praebent *ὀλίζωνες φορέονται* praeter H, in quo est *ὀλίζοντες. ὀλιζόνες ἐμφορέονται* corr. Hermann. et Spitzner ad *B* 217, *ὀλιζότεραι* voluit Bentleius. Sed cf. Ther. 372 *ὀλίζωνα βραδύθουσαν*, ubi in *Π* est *ὀλιζῶν ἀβραδύθουσαν* (quod respicit Cyr. 39), in reliquis etiam Kp *ὀλίζωνα καὶ μινύθουσαν*, non *ὀλίζονα* ut vulgo. 62. Ad Euseb. PE. V 22 p. 214 A referebat CLStruvius opp. select. II p. 189 et GWolfius. 64. *B* 717.

ADNOT. 42. *δὲ ἀναπνεύσης* cod., em. Mus. Quod ap. Arcad. 120, 18 (105, 12) legitur *ὀλίγγη· ἡ ἀνάπαυσις* forte errori debet originem. 45. *ὄλιγγοι· γένος ἀκρίδων* Phot. 327, 18 *ὁ γόνος τῶν ἀκρίδων* Phot. 328, 1 Suidas quod verum videtur. Cf. *ὄρπας*. 47. *ὀλιγοστοῦ* Mus. *ὀλιγωστοῦ* cod., em. Phot. 327, 20. ‚In codice Marciano *ω̄* interdum ex iota oritur' Schow. 48. Phot. 328, 1. 51. *ὀλιγοδράνος* cod., em. Phot. 328, 3. 55. Recte *ὀλιγωροῦντος* Mus. 57. Poll. IV 14. V 64. 58. *ὀλιγοψυχήσας* an *ὀλιγοψυχήσασα*? 59. 59b. Duo coaluerunt articuli, quorum alteri deest caput *ὀλιγωρήσας*, ut inspicienti Cyrillo patet. 61. *ὀλιζῶνες* cod., em. Mus. Cf. *ὑπολίζονες* *Σ* 519. 63. *ὀλίζυνται* cod., em. Alb. 65. *ὀλίζων* cod., confundit *Ὀλιζών· πόλις* (*Θεσσαλίας*) et *ὀλίζων· ἐλάσσων*. 66. [ι] Guyetus. An *ὄλλικας*, quomodo *ξύλινα ποτήρια* dici annotat Pamphilus Ath. XI 494 F (Krause *Angeiol.* p. 302. 372). 66. *ὀλκοί· ἐκκομιδαί*? 67. C. 63. 68. Vid. Kuhn Z. *f. vgl. Spr.* 1860 p. 366; nisi *Λίνον* ap. Cyprios vocatum esse *Ὄλινον* (*αἴλινος*) mavis. Vid. Lob. Proll. 213. 69. *ὀλινύ., ὀλίγη ἀργεῖ..* cod., *ὀλινύα· ὀλίγη Ἀργεῖοι* Mus., qui in prima et ultima voce exitum delevit. Formam Doribus peculiarem visam Koenius ad Greg. Cor. p. 345 cum latino *ianua* et similibus comparat. Qui nisi egregie falleretur, legendum esset *ὀλινύα· ὀλιγγη, ἀργία.* Partem veri vidit Lob. Path. El. 305 Rhem. p. 280, 15 cum statuit *ὀλίγγη* et *ὠλιγγία* ab eodem esse verbo ut *ἐλινύς dies feriatus*. Cf. *ἐλινύειν* et *ἐλληνύειν*. Infra *οὐ λαίνει· οὐ σχολάζει* (h. e. *ὀλινύει· σχολάζει*).

570. ὀλισβοκόλλιξ· παρὰ τὸ ἑτοιμοκόλλιξ
ὀλισθαίνειν· πίπτειν
ὀλισθεῖν· δραμεῖν. πεσεῖν. ἐλθεῖν
ὀλισθήμασι· πλάναις. παραπτώμασιν
ὀλισθηρόν· πτωτικόν
75. ὄλισθος· πτῶσις
* ὄλιος· σκίουρος. ἔλ(ε)ιος
ὁλκά· δυνατά
ὁλκάδεσσι· ναυσί, πλοίοις
ὁλκάζει· ἕλκει, χαλιναγ(ω)γεῖ
80. ὁλκαῖον· λεκάνη, νιπτήρ. κρατήρ
ὁλκάς· πλοῖον. ναῦς φορτηγός. ἀηδών, εἰρήνη. δυνατάς
ὁλκαῖς· δυνάμεσι. τόνοις
ὁλκεῖς· οἳ τὰ ἀμφίβληστρα ἐπισπῶνται
ὁλκή· δύναμις. ῥοπή. ἰσχύς. βάρος. ῥυτήρ, ἢ ῥυρήσταθμος
85. ὁλκῇ μιᾷ· τόνῳ. δυνάμει
ὁλκήμιον· τὸ αὐτό
ὅλκιον· μέγας κρατήρ. λουτήρ
ὁλκοί· λύκοι. καὶ οἱ τῶν ὄφεων συρμοί. καὶ αἱ μηχαναί, δι' ὧν αἱ νῆες νεωλκοῦνται
ὁλκόν· [ὁλκάς.] τὸν ἕλκοντα πλοῖον
90. ὁλκός· ὁδός. ἰσχυρός. ῥυμός. συρμός. τόπος. βάρος
ὁλκότης· τὰ αὐτά
ὁλκούς· ναυστάθμους. τὰς ἕ(λ)ξεις τῶν πλοίων
ὁλκῶν· ἐφολκῶν. καὶ τὰ ἑξῆς
ὀλλύει· ἀπολ(λ)ύει. φονεύει
95. Ὄλμιον· ὄρος Ἐφέσου
Ὀλμειός· ποταμός
ὅλμος· περιφερὴς λίθος, μάρμαρος, ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι. καὶ ποτηρίου εἶδος. καὶ τὸ ὑπὸ ταῖς ὑπογλουτίσιν ἑκατέρωθεν κοῖλον. καὶ κύλινδρος

SCR. 70. Com. IV p. 645. 73. Ierem. XXXVIII (XLV) 22. 81. Eur. Cycl. 505. 84. ADN. 87. Philem. fr. I vol. IV p. 8. 88. Thuc. III 15. 92. Eur. Rhes. 673 unde malim: ὁλκοὺς ναυστάθμων· τὰς ἕλξεις τῶν πλοίων. 96. Hesiod. Th. 6. 97. Z 147.

ADNOT. 70. Illustrare conatur Meinek. Com. vol. IV p. 645 ad fr. CLXIII. Ἑτοιμοκόλλιξ, quod formae caussa comparatum est, videtur ei de homine dici ad panes donandos prompto, nec opus esse coniectura ἑτνοκόλλιξ; ὀλισβοκόλλιξ aut penis est pani similis, aut panis ad penis similitudinem formatus. 76. ὄλισος Vossius. Traiectione et permutatione literarum natum videtur ex ΕΛΕΙΟC. 77. Cyr. 63. 79. χαλινάγγει cod., em. Mus. Cf. θ' ὁλκάζει et ποθολκίς quae supra ad corrigendam gl. λαθρακάζων adhibui. 80. Poll. VI 99 X 78. Forte ὁλκεῖον. — λακάνη cod., quod ferri potest. 81. πλοῖα cod., πλοῖον (sic) Mus. — ἀηδών εἰρήνη obscura sunt; displicet σειρήν, quae Vossii coniectura est, nec multum proficimus MMeibomii emendatione Εἰρήνη, respici Arist. Pac. 37 arbitrantis. 84. ῥυτήσταθμος Mus. Conicio ῥυτήρ [ἢ ῥυτή] σταθμός vel ῥυσταγμός quod Aesch. Suppl. 884 respicere suspicor ὁλκὴ γὰρ πλόκαμον οὐδάμ' ἅζεται. Infra ὁλκός· βάρος. ποθολκίς· ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων i. e. ῥυτήρ. ὁλκῇ· σταθμῷ
ν
Suid. 86. ὁλκημιο cod., ὁλκήμιον Mus. Coniciunt ὁλκὴν μίαν; sed in eiusmodi phrasibus dativo uti solent. Mutandus potius videtur glossarum 86. 87 ordo et scr.: ὁλκ(ε)ῖον· μέγας κρατήρ· λουτήρ. ὁλκήῖον· τὸ αὐτό. 88. λύκοι] ἀράχνη τὸ ζῷον ὃ ὁλκὸν ἔνιοι ἢ λύκειον καλοῦσι. Diosc. II 68. (ubi corrige λύκον. Cf. Hesych. λύκος· ἀράχνιόν τι Theomnest.: ἀράχνιον λεγόμενον λύκον. Aristot. HA. IX 39. Lupus Plinii.) — νεολκοῦνται cod., em. Mus. Poll. X 148. 89. ὅλκον cod., em. Cyr. lex. MS qui iisdem verbis explicat. Pro ὁλκάς possis ὦλκα sulcum. 90. Haec e Phot. 328, 22 sic corrigenda videntur ἰσχυρὸς τόνος. ὅρμος. συρμός. βάρος. Ὁδὸς cum dicit, intellegit aquae ductum (Suidas). 92. (λ) Mus. 92. 93. Separavi. 93. ὁλκῶν· ἐφολκόν cod., ὁλκὸν Mus. Correxi. 94. (λ) Mus. 96. Ὄλμιος cod., Ὄλμειος Mus., em. Cyr. 63. Arcad. 44, 16. Videtur igitur etiam praecedens glossa Ὄλμειον scribenda. 97. βάρβαρυς cod., em. Heinsius. — Ath. XI 494 B. Eustath. 1668, 17. — ὑπογλούτησιν cod., em. Mus. cf. Poll. II 162. EM. 460, 17.

ὀλοβολάδες· θῖνες
ὀλόγινον· ὀζῶδες. συμπεφυκώς
600. ὀλοεῖται· ὑγιαίνει
ὀλοθούριον· εἶδος θαλάττιον
ὀλοεργός· κακοῦργος
ὀλοή· ὀλεθρία
ὀλοίης· ἀποθάνοις
5. ὀλοιῇσιν· ὀλεθρία(ι)ς. [ἀπωλεία(ι)ς
ὄλοισθε· ἀπόλοισθε
ὄλοισος· ὁ ἀπολλύς
ὁλοκαρπούμενον· ὅλον προσφερόμενον
ὁλοκαύτωμα· ὅλον πυρὶ καθαγιζόμενον, ὁλόκληρον
10. ὄλοκε[ύ]ς· αὔλακες
ὁλόκληρον· σῶον
ὁλόκνημοι· ὁλομελεῖς
ὁλοκληρία· ἕνωσις
ὀλολυγή· ποιὰ φωνὴ λυπηρά, ὀδύνην καρδίας ἀσήμῳ τινὶ φθόγγῳ παριστῶσα
15. ὀλολυγή· φωνὴ γυναικῶν, ἣν ποιοῦνται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐχόμεναι. καὶ ἄνθος τι παρὰ λίμναις γινόμενον
ὀλολυγών· ζωΰφιον γινόμενον ἐν ὕδασιν, ὅμοιον ἐντέρῳ. καὶ τοὺς εὐήθεις δὲ οὕτως ἔλεγον
ὀλολυγμός· θρῆνος, κλαυθμός
ὅλον οὐσιοῦται· ὅλον ἑνοῦται
ὀλοοῖο· δεινοῦ. ἢ ἀγαθοῦ
20. ὀλοοίτροπα· παρὰ Ῥοδίοις ἑπτὰ πλάσματα εἰς θυσίαν

SCR. 601. ADN. 2. Nic. Ther. 828. 3. *Π* 849. *Χ* 5 (ubi ὀλοή et ὀλοιή libri). 5. *Α* 342, ubi Bentleius Wolfius Thierschius Gr. Gr. § 148, 13 ὀλόῃσιν probant, ὀλοιῇσιν Venet. 8. 9. LXX. 11. Zachar. XI 16. 12. Pherecr. fr. 1 13 vol. II p. 300. 13. Iesai I 6. 14. Z 301. 16. Theophr. fr. 6 de signis 3, 5. — εὐήθεις] Anaxand. II 4 vol. III p. 177. Menand. fr. CCCLXXIII vol. IV p. 330. 17. Eur. Or. 1137. 19. *Γ* 133.

ADNOT. 98. ὀλοβωλάδες Salmasius, sine caussa, ut patet ex ἀναβολάς, cuius latere possit forma aeolica ὀμβολάδος· θινός. 99. ὀζῶνες cod., em. Guyetus et Vossius qui ὀλόγυιον (ὁμόγυιον?) coniiciebat. Non liquet: cf. ὀλόπτοον (h. e. ὀλόπτορθον). 600. ὁλοῦς· δασυνομένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς δηλοῖ τὸν φρόνιμον καὶ ὑγιῆ (Suid.), unde repetendum foret ὀλοέω. ὀλοῦται Lob. rhem. p. 111, 1 ab ὀλόω quod ap. EM. v. ὠλέναι etymologiae caussa fingi videtur. οὐλεῖν unde συνουλέω ponit Greg. Cor. 491 (οὔλειν Strab. XIV 635) et EM. 641, 22, οὐλῶ (h. e. οὐλόω) Arcad. 158, 7 EM. 208, 27. Apud Hesychium legimus οὐλείοιεν (ubi οὔλοιεν non admittit ordo, sed οὐλέοιεν poscit)· ἐν ὑγείᾳ φυλάσσοιεν (Lob. rhem. 154. 205). οὖνον· ὑγιές. οὖλε· ὑγίαινε.. Possis igitur οὖλέ τε· (ω 402) ὑγίαινε. 1. εἶδος] αἰδοῖον? cf. ἀλεσούριον· αἰδοῖον θαλάττιον. Aristot. HA. I 1. de part. an. IV 5 Plin. HN. IX 47. 2. Nihil aliud sonat quam πανοῦργος, quod supra λεωργός λειωργός λιωργός scribi vidimus (ab adverbio λέως). 4. ὀλοιο· ἀποθάνοις? — ἀποθάνῃς cod., em. Mus. 5. (ι) Mus., qui etiam ἀπωλείαις scripsit. 6. ὄλλυσθαι· ἀπόλλυσθαι codex, ἀπόλλυσθε Cyr 63. 7. ὀλοιός an ὀλλύς? Sed explicationi additus articulus suadere videtur ut ὁ λοίγιος praeoptemus. 9. ὁλοκαύτωμα· ὁλοκάρπωμα. ἔστι δὲ καὶ ὁλόκληρον καιόμενον ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον Gl. MSS. in Proverb. 10. ὀλοκεύς cod., ὄλοκες Mus. Cf. Choerob. I 344, 17 Arcad. p. 125, 6 Hesych. ἄλοκας, ἰῶλκα, γόλλακα (ubi ordo Fόλοκα requirit.) 12. Poll. II 191. VI 52. 59. 15. ἄνθος suspectum; ζῷον λιμναῖον vocat Theo. ad Arat. 948 acredulam sive ululam; πένθος Vossius. 16. ὄλολυν: Μένανδρος τὸν γυναικώδη καὶ κατάθεον καὶ βάκηλον. Ὀλόλους (sic)· τοὺς δεισιδαίμονας ἐκάλουν οἰωνιζόμενοι· Μένανδρος Δεισιδαίμονι, (fr. VI p. 103) Θεόπομπος Τισαμενῷ (fr. III p. 816.) καὶ ἄλλοι. Phot. 329, 18. 21. ὄλολυς τὸ προσηγορικὸν εἶπε τὸ κύριον Herodian. πμλ. p. 32, 35. 33, 1 (p. 112 Lehr.) Confundit igitur ὀλολυγών et ὄλολυν aut excidit ὄλολυς· ...... 18. Haec, nisi cum praecedentibus coniungenda sunt, — nam ululatum etiam significat ὀλολυγών — post gl. 515 retrahi debent. 19. ἀγαθοῦ] ΕCΛΟΙΟ? Infra ὀλοόν· ἀγαθόν (l. ἐσλόν). 20. λεπτὰ Pergerus probante Schneidero Saxone, obloquente GHermanno. ἑπταπλάσματα cod., ἑπτὰ πλάσματα editiones. Οὐλοπλάσματα memorat Orph. Arg. 955 (Lob. Agl. 1074) q. l. p. 180 Schneiderus coni. ὀλοοίστροφα vel ὀλοίτροχα.

* ὀλόμενον· δεινόν

ὀλοοίτροχος· ὀλίγα τρέχων. ἢ κυκλοτερής, στρογγύλος λίθος. ἢ (ὁ)λότροχος, ἐπ(ε)ὶ στρογγύλος, καὶ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς. ὁ γὰρ τετράγωνος ἐν(ὶ) μέρει ἐφάπτεται

ὀλοόν· κακόν, χαλεπόν, ὀλέθριον. ἢ ἀγαθόν

Ὀλοοσσών· πόλις Θεσσαλίας

ὀλοόφρονος· ὀλέθρια φρονοῦντος, κακόφρονος, δεινοῦ

ὀλόπτειν· λεπίζειν, τίλλειν, κολάπτειν

ὀλόπτοον· συμπεφυκότα

ὀλός· τὸ μέλαν τῆς σηπ[υ]ίας

ὀλοσπάδε[ῖ]ς· ὅλαι κατασπώμεναι, καὶ καταπινόμεναι

ὀλοστός· ὅλος ὡς ἐστίν

ὀλόσφυροι, ὁλοσφύρατοι

ὀλοσχερής· διόλου, διαμπάξ. τέλειος, ὁλόκληρος. δυσχερής. ἐξ ὁλοκλήρου

ὀλοσχερῶς· τελείως

ὀλόσχοινος· ὀξύσχοινος

ὀλότροχος· περιφερὴς λίθος

ὀλουρίδας· εἶδος κόγχης

ὀλούροισιν· ἄνω τῆς θύρας στρόφιγγες

ὀλουφεῖν· τίλλειν

ὀλοφυγδόνα· φλυκτὶς ἐπὶ τῆς γλώττης

ὀλοφυδνόν· ὀλοφυρτικόν. λυπηρόν, θρηνητικόν, ὀδυρ[η]τικόν

ὀλοφυκτίς· τὴν φλύκταιναν. οὐκ εὖ· ἐπὶ γὰρ τῶν δυναμένων φύεσθαί τι. ἐπιφλυκτίδα, ἢ δοθιῆνα

ὀλοφύρεται· ὀδύρεται, κλαίει, θρηνεῖ, κοπετεῖ

ὀλόφυς· οἶκτος. ἔλεος. θρῆνος

SCR. 22. *N* 137 Herod. V 92. 23. *N* 629. 24. *B* 246. 25. *B* 723. 29. Sophocl. fr. 967 p. 278. 32. Sophocl. fr. 1020, 4? 33. Diphil. fr. IV p. 387. 34. Theophrast. HPl. IV 13. 39. Theocr. IX 30. 40. *E* 683. 41. Hippocr. 673, 37? 42. *Θ* 202.

ADNOT. 22. Apoll. lex. 120, 11. — ἢ λότροχος, ἐπιστρόγγυλος — ἐν μέρει cod., ὁλότροχος Mus. Qui ὀλίγα τρέχων interpretabantur, legebant ὀλιότροχος. 23. ἀγαθόν Suidae commento, inter ὀλοόν et ὁλοόν distinguentis defendere non ausim. Coni. ἐσλόν coll. ὀλοοῖο. 24. Ὀλόοσσων cod., Ὀλοοσσόν Mus., em. Albertus. 27. ὀλόγινον· ὀζῶδες, συμπεφυκός supra. Infra οὐατόεν· ὀζῶδες. Coni. ὀλόπτορθον. 28. ὅλος — σηπυΐας cod., σηπίας Mus. De accentu oxytono satis constat (Cram. A. Oxx. I 442, 7), spiritum asperum ponebant, qui aphaeresin literae θ statuerent. Vide Phrynich. app. soph. 12, 23 schol. ad Dosiad. Ar. v. 1. 29. ὀλοσπαδεῖς — κατατεινόμεναι cod., em. Phot. p. 329, 15. Praestat Photii scriptura, sed potest etiam ὀλοσπαδεῖς verum esse, quod sustentatur forma νεοσπαδής. 30. ὅλοστος· ὃς ὅλος ὀστέον ἐστὶν Lob. Path. El. p. 250, 19, quod scribendum erat ὁλόστεος. 31. Cf. Lob. Phrynich. p. 203—206. 32. 33. Haec tmemata hunc in modum constituenda esse patet: ὀλοσχερής· ὡς δυσχερής· τέλειος ὁλόκληρος. ὀλοσχερῶς· διόλου διαμπὰξ ἐξ ὁλοκλήρου τελείως. 32. ὀλοσφερής cod., em. Mus. 34. Plin. HN. XXI 18. 36. Adludit ad ὀλοθούριον et ἁλεσούριον quae illustrat Schneiderus Lex. vol. II 144. 37. στρόφιγγες si capiendi sunt verticilli inter spinam et caudam iacentes legendum haud dubie οὐρᾶς, quae coniectura eo etiam commendatur quod στρόφιγγες θύρας non solum ἄνω sed etiam κάτω positi sunt. Sin cardines intellegendi sunt, ὅλουροι vel ὀλουρίδες dici poterant propter formam caudae simillimam, licet vel sic mallem κόλουροι, vel tale quid. Aeolicam praepositionis ἄνα vel adverbii ἄνω formam ον, quo duci possit ἄνω, ut ὄνθυροι lateat, quemadmodum ἀνώφλιον et ἀνώπιον dicuntur, non crediderim. 38. ὀλούφειν (qui verior accentus videtur) τίλλειν ἢ κατασπᾶν οἷον ὀλοσφίζειν Phot. 336, 1. Cf. ὀλόπτειν. ἀπολούφειν· ἀποτίλλειν. ἀπολύφειν· ..... διαλούφων· διατίλλων ὀλούφων. 39. ὀλοφυγγόνα cod., em. Heinsius coll. schol. Theocr. IX 30 Meinek. Theocr. p. 273. 40. [η] Mus. Apoll. lex. 120, 10. 41. εὖ ... γὰρ — δοθῆναι cod., em. Mus. — ἐπινυκτίδα? cf. Phot. 330, 2 sq. ubi pro ὅσα ποθεῖς, cum in codice sit ὅ ex emendatione pro ω, legendum est ὧν et mox ἀπέδωκε. 42. σὺν κοπετῷ an κόπτεται? 43. ὀλοφύξ vel ὀλόφυρσις Lob. Parall. p. 132. An ὀλοφυστύς.

ὀλοφώϊα· ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιά, δεινὰ βουλεύματα

645. *ὀλοφώϊος*· πολύπειρος, πολύφρων. πανοῦργος, πονηρός

ὀλόφωνος· ὁ ἀλεκτρυών· ἢ ἀπὸ τοῦ λόφου, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ᾄδειν ὅλον αἴρεσθαι καὶ μετεωρίζεσθαι

ὀλοώτερος· ὀλέθρου αἰτιώτερος

* *ὄλπα*· ἡ ἐλπίς. καὶ χόνδρου τις ἕψησις. λήκυθος. ἔδεσμά τι. ἢ ὄλβος

ὄλπις· οἰνοχόη

50. [*ὀλύει*· φθείρει]

Ὀλυμπία δοκός· .....

Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες· οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες θεοί, ὅ ἐστιν ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ, καὶ οὐρανός

Ὀλύμπια· ὁ Ἀθήσησιν ἀγών

Ὀλύμπιον· τοῦτο ἀτελὲς ἔμεινεν Ἀθήνησιν οἰκοδομούμενον, πολλάκις ἀρχὰς λαβὸν τῆς κατασκευῆς

55. *Ὀλυμπιονίκης*· στέφανος εἰς Ὀλυμπίαν

Ὀλύμπιος· οὐράνιος

Ὀλυμπίου πνοαί· Ὀλυμπίας ἄνεμός ἐστιν ὁ ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου πνέων Ζέφυρος

Ὄλυμπος· οὐρανός, θεοῦ οἰκητήριον. καὶ ὄρος ἐν Μακεδονίᾳ

Ὀλύμπου νόμος· τῶν αὐλητικῶν τις

60. *ὄλυνθος*· τὸ μὴ πεπαμμένον σύκον

ὄλυνος· τὸ ἀπότριμμα, καὶ ἀποκάθαρμα

ὄλυρα· εἶδος σπέρματος. ἢ βρῶμά τι μεταξὺ σίτου καὶ κριθῆς. οἱ δὲ αὐτὴν τὴν κριθήν. ἄλλοι καρπόν τινα σιτικόν, ζειάν· τινὲς ζέαν

* *ὄλλυται*· ἀπόλλυται

ὄλχον· ἐνέδραν

65. *ὀλώλαμεν*· ἀπολώλαμεν, ἀπεθάνομεν

ὀλώλῃ· ἀπόληται

ὄλωνται· ἀπόλωνται

ὅλως· παντελῶς, [ἢ ἄρα ὁμοῦ

ὁμᾶ· ὁμοῦ

SCR. 44. *δ* 410. 45. *πονηρός*] Nic. Ther. 327. 45. Cratin. l. l. 47. *Γ* 365. 48. Theocr. II 156. 49. ADN. 52. *Δ* 18. 54. Aristoph. fr. inc. CCXXIX. 56. *Δ* 399. 57. ADN. 59. Ar. Eqq. 9. 62. *Θ* 560. 66. *Δ* 164. 67. *Θ* 34. 67. *Θ* 34. 69. Vid. Bentl. Callim. fr. CCXCIII p. 407.

ADNOT. 44. Schol. Nic. Ther. 1. 46. *ὀλόφωνος ἀλέκτωρ* conl. Cobet Mnem. VIII p. 45 ad Phot. 330, 9. *ἡμερόφωνον* gallum gallinaceum vocat Simonides Ath. IX p. 374 D. *ὀλόφωνος* (*clamore enecans*) corr. Meinek. ad Cratin. Hor. fr. 1 vol. II 1 p. 162. 48. *λίκυνθος* cod., em. Mus. schol. Nic. Ther. 97. — *ἐλπίς*] agnoscunt Lob. rhem. p. 260, p. 280 n. et Thes. V c. 1917 B cum et *ὀλπίζειν* pro *ἐλπίζειν* Byzantinos dixisse constet, et hodieque *ὀρπίς* pro *ἐλπίς* in carminibus Graecorum rec. popularibus frequens sit. Cf. Arnold. Passow *τραγούδια ῥωμαϊκή* p. 625. Malim *ὄλπις* (cf. Theocr. 18, 45 Hes.) — *ἕψεσις* cod., em. Thes. Hoc et *ἔδεσμά τι* (*ἐδέσματι* cod.) ad *ὀολβαί ὀόλπαι* referebat Albertus, quod *ὅ' ὄλπαι* scribere Toupium Em. IV p. 356 malle dixi s. v. Adludit ad *πόλτος*· *ἕψημα*, *πολφός pulpa*, unde sunt deminutiva *πολτία* et *πολτάριον* quorum prius facile cum *ὄλπα* poterat permutari. Aliud est *ὄμπαι*. Sed *ὄλβος* videtur *ὄμπνη* esse. 49. Theocr. 18, 45. Cf. *ὄλπα* et Krause *Angeiol.* p. 225. 279. 400 — 403. 436. 50. Sic codex et Vossius, *ὀλλύει* Mus. 51. Vide *ἐλύμνιαι*· *δοκοί*. — *δόκος* codex. 53. Vide Phot. 330, 11, quo de loco cf. LDind. Thes. V c. 1922. 1923. 54. *λαβὼν* cod., em. Mus. Malim *Ὀλυμπιεῖον*. Huius aedificii meminit Aristot. Polit. V 11 Polyb. ap. Ath. V p. 194 A. Meinek. ad Steph. Byz. 491, 9. 55. *Ὀλυμπιονύκης* cod., em. Mus. 57. *Ὀλύμπιος ἄνεμος* cod., correxi. Cf. Plin. HN. II 47 Theophr. HPl. IV 14, 11 fr. 5 de ventis 62 al. In transcursu moneo male gl. *α* 102 a me scribi *ἀβελίην*· *ἡλιακήν* cum retinenda fuisset lectio codicis *ἡλιακόν* sc. *ἄνεμον*. 61. A *μολύνω* repetit Lobeck. Proll. p. 228. Infra *πλύνει*· *καθαίρει*. 63. *ὄλυται* Vossius. 64. *λόχον* Guyetus alii ‚*corruptum fortasse ut multa in hoc mendorum omnium conciliabulo*' Lob. Path. El. p. 502. *ἐν ὄδῷ*· *ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ* Phot. — *ΘΑΚΟΝ* qui latere putaverit, *καθέδραν* reponat oportebit. 65. *ἀπεθάναμεν* cod., em. Mus. 67. *ὄλλονται*· *ἀπόλλονται* cod., em. Mus. 68. 69. Lege *ὁμᾶ*· *ὁμοῦ* ἢ *ἁμᾶ*· *ὁμοῦ*.

670. ***ὁμαδεύειν·*** *ἀθροίζειν*
ὅμαδος· *ἄθροισις. θόρυβος. ὄχλος. τάραχος. στρατός. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ*
ὅμαιμοι· *ἀδελφοί, συγγενεῖς. ὁμόαιμοι*
ὁμαιχμ(ί)η· *συμμαχία. [καὶ ὁμαίθεια] καὶ ὁμαιχμία*
ὅμαιχμοι· *σύμμαχοι*
75. ***ὁμαλεῖς·*** *ὁμοῦ*
ὁμαλόν· *λεῖον. ἴσον, ἰσόπεδον. εὐχερές*
ὁμάξασθαι· *ἐκμάξασθαι. ὁμοιωθῆναι*
ὁμαρές· *ὁμοῦ. συμφώνως*
ὅμαρξον· *ἀπόμαξον*
80. * ***ὁμαρτῇ·*** *ὁμοῦ*
* ***ὄμβρον·*** *βρόχον, ὑετόν*
ὁμαρτεῖν· *συντυχεῖν. ἐπακολουθεῖν. συναθροίζειν*
ὅμαυλον· *ὁμόκοιτον. ὁμοῦ αὐλιζόμενον*
ὅμβρος· *χοιρίδιον. ἢ ὑετός*
85. ***ὀμβρεῖ·*** *ἀτιμάζει, ἀκολουθεῖ. ὑπερισχύει. αὔξει. πιαίνει. πλήθει*
[***ὁμειλαδόν·*** *κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα*]
* ***ὁμιλήσωσι·*** *συμβάλωσιν*
[***ὅμειλος·*** *συστροφή. ἀπὸ τοῦ ὁμοείλας εἶναι. καὶ πλῆθος ὄχλου*]
ὁμειρόμενοι·
90. ***ὁμείρονται·*** *ἐπιθυμοῦσιν*
ὀμεῖται· *ὀμνύει*
* ***ὅμηρος·*** *τυφλός*
ὁμέστιοι· *σύνοικοι*
ὁμέστιον· *σύνοικον*
95. ***ὁμέστι[κ]ος·*** *ὁμόοικος*
* ***ὁμᾶ·*** *ὅπερ ὤμου*
ὁμευνήτου· *συγκοίτου, ὁμολέκτρου*

SCR. 71. *B* 96. 72. Aesch. Sept. 940. 73. Herod. VII 145 Thuc. I 18. 76. ι 327. 80. *E* 646 Eur. Hec. 833. 81. *Γ* 4. 82. e. g. Aesch. Eum. 339. 83. Soph. fr. 19. (85. Lycophr. 79.) 86. *M* 3. 87. *T* 159. 89. I Thessal. II 8. 90. *I* 274. 93. Empedocl. ap. Clem. Al. Strom. V p. 722. 95. Sophocl. fr. 413 p. 183 ex coni. Tunneli, Aristoph. fr. inc. LVIII. 96. Sophro fr. 92 (vid. Ahrens p. 370).

ADNOT. 70. Lob. rhem. p. 203., *ὡμάδευσε· ἐσώρευσε* Suidas. 73. *ὁμαίχμη* cod., em. Albertus. Pro *ὁμαίθεια* Vossii coniecturam *ὁμήθεια* probare videtur Thes. V c. 1939 C. 75. *ὁμαλῆ* Mus. Lobeck. Paralipp. p. 364. 77. Aeolicum pro *ἀναμάξασθαι*. Cf. *ἐκμαχθείς*. 78. Lob. Proll. p. 267 Path. El. 345, 29. Apud Arcadium p. 143 4 invenio *ὅμαργες· τὸ συμφωνοῦν* (*ὁμοφωνοῦν* B *ὁμοσυμφωνοῦν* C) et ap. Theognost. 131, 29 *ὅμαργες* sine explicatione. Eorum *ὁμαρές* ad *ὁμῆρες*, *ὅμαργες* ad *ὁμαρτῇ* adludit. 79. (*ἀπ*)*ομορξον* vel *ὄμορξον* (cf. *ὀμόρξαι· ἀπομάξαι*) Thes. Forte *ὅμαξον* aeolice pro *ἀνάμαξον*. 80. *ὁμαρτῇ* Aristarchus. 81. 82. Iuxta ponuntur hic, quia Hesiodus Opp. 674 respicitur *ὁμαρτήσας Διὸς ὄμβρῳ*. 84. *ὄμβριον* coni. Nauck. Ar. Byz. 125 deleto *ἢ ὑετός*. Lobeck. Pathol. p. 121 Proll. p. 92 confert *σύβρος· κάπρος*. Vide *ἰβρίκαλοι· χοῖροι*. Quod e Gloss. vet. afferebat Sopingus *Gurgus ὄμβλος*, hoc non *ὄμβρος* (voluitne Sopingus *ἔμβαρος*?) scribendum esse patet ex Hesychii gl. *ἐβλός· ἀπόπληκτος* et *ἄνολβος· ἀνόητος* quae fortasse non temptandae sunt. 85. Pro *ἀτιμάζει* dubitans propono *ὑετίζει*. — *ἀκολουθεῖ* Albertus vidit ad *ὁμορθεῖ* vel *ὁμηρεῖ* referendum esse, *αὔξει*, quod cum *ὀμπνεύειν* cohaerere posse videretur, nisi praestaret ad *ὄμβρος ἀέξει* (Hom. ι 111) referre; idem cum *ἀνομβρεῖ· ἀναβάλλει* contulit. Denique *ὑπερισχύει* pertinet ad vocabulum cum *ὄβριμος* cognatum, nisi legendum *ὄβριμος· ὑπερισχυρός*. 86. *ὁμειλάδον· μετατᾶγμα* cod., *ὁμιλαδόν· κατὰ τάγμα* Mus. 87. *ὁμιλέσωσι* cod., em. Iensius. 88. *ὅμιλος — ὁμοῦ ἴλας* Mus. 89. Albertus ad Gl. N. T. p. 146. 92. Max. Sengebusch diss. Hom. poster. p. 95 tuetur *Ὅμερος* quod ordo postulat. 95. [κ] Cyrillus. De *domestico* non erat cogitandum. 96. *ὁμᾶ· ὅπερ ὤμου* codex, *ὁμᾶ· ὁμοῦ* Mus. Ordine *ὀμεῦ* requiritur, h. e. *ὀ μεῦ· ὅπερ ἐμοῦ*. Similiter *ὄ μοι· ὅπερ μοι* Cyrillus. 97. Malim *ὁμευνέτου*.

ὁμή· ὁμοία. ἢ ὀμνύεις
ὁμηγερέες· ὁμοῦ ἀθροισθέντες
700. ὁμηγερέεσσιν· ὁμοῦ πᾶσιν
ὁμηγόροι· ἰσάγοροι, ἐν ταὐτῷ συνήγοροι
ὁμηγύρειν· τὸ συνάξαι
ὁμηγύρεως· συνόδου, συναθροισμ[ἐν]οῦ
ὁμήγυρις· πλῆθος, ὄχλος, συναγωγή, συνέλευσις
5. ὁμηγυρίσασθαι· ὁμοῦ συναγαγεῖν πολλούς
ὁμήθεα· συνήθη
* ὁμιλεῖ· πολεμεῖ, συμμαχεῖ
ὁμηλικίη· τῆς αὐτῆς ἡλικίας, συνῆλιξ
ὁμήν· ὁμοίαν. τὴν αὐτήν
10. ὁ μήνιε ν.....· ὠργίζετο
ὁμὴ νῶϊ(ν)· ἡ αὐτὴ ἡμᾶς τοὺς δύο
ὅμηρα· τὰ ἐπὶ συμβιβάσει διδόμενα ἐνέχυρα
ὁμηρεύειν· συμφωνεῖν
ὁμηρεῦσαι· τὸ συμβολῆσαι. ὁμοφωνοῦσαι, ὁμοῦ λέγουσαι
15. ὁμηρεῖν· ὁμοῦ ἡρμόσθαι. καὶ συμφωνεῖν
ὁμηρεῖ· ἐγγυᾶται. ἀκολουθεῖ
Ὁμηρείδαι· αἱ ῥαψῳδίαι
ὁμηρέταις· ὁμοψήφοις, ὁμογνώμοσιν
* ὁμηρτῆρες· ἀκόλουθοι. συνήγοροι
20. ὁμηρίδδειν· ψεύδεσθαι
ὅμηροι· οἱ ἕνεκεν εἰρήνης διδόμενοι, ἐνεχυραζόμενοι
ὅμηρος· ὁ τυφλός. καὶ ὁ ἐνεχυραζόμενος
[ὑμηνήν· τροφήν]
ὁ Μίδας· βασιλεὺς Φρυγῶν πλούσιος
25. ὁμιλαδόν· ἐν συστροφῇ καὶ τάξει μάχεσθαι, κατὰ τάγμα καὶ ἄθροισμα
ὁμιλεῖ· συναναστρέφεται. μάχεται
...... ἐπακολουθῆσαι νεκρῷ
......· ἀναστρέφεσθαι. λαλεῖν. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ φιλίας, καὶ διαλέξεως
ὁμιλέομεν· διαλεγόμεθα
30. ὁμιλήσειε· συναναστραφῇ. (30b.) ἢ ἐμαχέσατο, καὶ συνέβαλε πρὸς μάχην

SCR. 98. Ψ 91 — Ar. Nubb. 246. 99. Α 57. 700. Ο 84. 4. Aesch. Choph. 6, ὁμήγυριν legitur Υ 142. 5. π 376. 6. Nic. Ther. 415. 7. Ε 834. 8. γ 49. 9. Ω 57. 10. Α 488. 11. Ψ 91. 12. I Macc. I 11. 14. π 468 — Hesiod. Theog. 39. 17. Pind. Nem. II 1. 21. Herod. VIII 94. 22. Lycoph. 422. 25. Μ 3. 27. Π 641. 28. σ 166. 29. Δ 523. 30. α 265.

ADNOT. 98. Confundit ὁμὴ et ὀμεῖ pro quo Gregorius Nazianzenus scripsit tamen ὀμῇ. Cf. Cyr. 63 ὁμή· (sic) ὀμνύει (sic) et Cobet. Mnemos. VIII p. 21. 701. ἰσίγοροι cod., em. Mus. 2. Corruptum est, fortasse ex ὁμήγυριν. Vide Lob. rhem. p. 133. 3. [ἐν] Mus. 8. ὁμιλικίη cod., em. Mus. 10. ὁμήνιεν cod., ὁ μήνιεν Pearso Adv. II 533, correxi. In Homeri loco quem respicit, sequitur νηυσί. 11. ὁμή, νῶι αὐτή cod., em. Mus. Addidi (ν) ex Homerico versu. 13. Aut fictum est ex Hesiodeo ὁμηρεῦσαι aut ὁμηρέειν scribendum. 14. Confundit ὁμηρῆσαι· τὸ συμβολῆσαι et ὁμηρεῦσαι· ὁμοφωνοῦσαι. 15. εἱρμόσθαι cod., em. Phot. Iensius Luc. Hes. p. 171. 16. ὅμηρει codex. 17. Coaluisse videntur Ὁμηρεῖαι· αἱ ῥαψῳδίαι et Ὁμηρίδαι. οἱ τὰ Ὁμήρου ὑποκρινόμενοι, aut legendum: Ὁμηρίδαι· οἱ ῥαψῳδοί. 19. ὁμηρετῆρες Vossius ordine favente, ὁμαρτητῆρες ut ὁμιλητῆρες H. St. 20. ὁμηριάδειν cod., em. THemsterh. Valcken. Ep. ad Roev. p. LXXVII. Cf. ῥαψῴδημα· ψεῦσμα. 23. ὕμπνην Salmas. 25. Cf. ὁμειλάδον. 26. 27. 28. Separavi. 27. νεκρῷ om. Mus. Spectat ad Π 641 περὶ νεκρὸν ὁμίλεον h. e. ἐπηκολούθησαν νεκρῷ. 28. Excidit ὁμιλεῖν. Nec dubium est, haec omnia esse insiticia. 30. ἢ κτλ. pertinent ad ὡμίλησε.

ὁμιλία· διήγησις. ὅμιλος
ὁμιλίᾳ χθονός· ἀντὶ τοῦ φιλίᾳ, ἔρωτι τῆς πατρίδος. καὶ ἀντὶ τοῦ πάλῃ. περὶ γὰρ τὴν πάλην ἐσπούδασαν οἱ Θηβαῖοι
ὅμιλος· ἄθροισμα. ὄχλος. θόρυβος. δῆμος. πλῆθος. [μάχη.] σύνοδος. μάχη. ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι κατ᾽ αὐτὸν ὄχλον
ὅ μιν· ὅτι αὐτόν
735. ὀμιχεῖν· οὐρεῖν
ὀμίχλη ἢ ὀμίχλα· ἀὴρ παχύς, σκοτεινός, ἀχλὺς [σκοτεινός] ὑδατώδης. σκοτία
ὀμίχματα· οὐρήματα
ὀμματεῖς· πηρούς. ἢ βλάπτεσθαι
ὀμμάτειος πόθος· διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι·
ἐκ τοῦ γὰρ ἐσορᾶν γίνετ᾽[αι] ἀνθρώποις ἐρᾶν
καὶ ἐν Ἀχιλλέως ἐρασταῖς ὀμματοπάλογχά φησιν
40. ὁμοαιχμία· ὁμομαχία
[ὁμοβόρος· ὁμοφάγος]
ὁμόβωμοι θεοί· ἐν Ἐλευσῖνι Δήμητρος καὶ Κόρης εἰσίν ……
ὁμογάλακτες· οἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους. ἢ ἀδελφοί
ὁμογάστριος· ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρός
45. ὁμογενῶν· συγγενῶν
ὁμόγνουα· ἢ ἤγνοια
ὁμοδάλιον· ἰσοετές
ὁμοδίαιτος· ὁμότροφος. ὁμοτράπεζος, σύνοικος
ὁμόδοξος· μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς δόξης
50. ὁμόδουλος· σύνδουλος
ὁμοερκής· ὁμότοιχος
ὁμόζυγος· γαμετή
ὁμοήγορον· ὅμοιον
ὁμόθεν· ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου·
ἐξομόθεν πεφυκότες
55. ὁμοθυμαδόν· ὁμοῦ. ὁμοψύχως
ὁμόθυμος· ὁμόφρων, ὁμόψυχος
ὅ μοι· ὅτι μοι
ὅμοια· ἴσα·
ὁμοίη ἔνθεο[ς] τιμῇ
ὁμοίης· ὁμοίας. τῆς ἴσης

SCR. 32. Eur. Phoen. 1413. 33. Γ 36. 34. ὅ μίν ποτε κουρίζοντα Aratus. 35. Hesiod. Opp. 725. 36. Λ 359. 37. Aeschyl. fr. 426 p. 96. 38. Cf. Eur. Phoen. 327. 39. Soph. fr. 729 p. 243; 162 p. 133 Nck. 43. Aristot. Pol. I 1, 2. 44. Φ 95. 40. Plat. Phaed. p. 85 B. 51. Solo ap. Poll. VI 156. 54. Eur. fr. 736 e 477. 55. Ar. Pac. 484 Xen. Hell. II 4, 17 Iob. III 18. 57. Α 120. 58. Δ 410. 59. Α 278.

ADNOT. 32. ὁμιλίαι — φιλίαι cod., em. Salmasius; πάλῃ Albertus. 33. κατὰ τόν? 36. Cf. Herodian. Philet. p. 445 et Pierso ad Moer. p. 184. — σκοτεινός om. Mus. 38. ὀμματ(οστερ)εῖς? Sed βλάπτεσθαι quid sit non exputo. 39. Vid. Diogen. IV 49 p. 239. — ‚ὀμμάτων ἴϋγγας‘ φησίν? — ὀμμάτων ἄπο λόγχας ἵησιν Nauck. Soph. fr. 162 p. 133 Casauboni in Athen. p. 485 adiutus coniectura. 40. Eadem in Cyr. 63. 41. Sic codex et Salmasius, ὠμοφάγος Mus. Infra ὠμοβόρον· ὠμοφάγον. 42. Δημήτηρ καὶ Κόρη Arnaldus de diis parhedr. p. 144. ὁμοβώμιοι θεοί videtur e Thucyd. III 59 Poll. VI 155 restituendum. 46. ἢ ἄγνοια Mus., ὁμόγνια· ὁμογενῆ ἢ γνήσια Cyr. 63 Phot. Suid., quod videri possit cum glossa ὁμογνίου coaluisse, abiecta voc. ὁμογενῆ. Sed possis etiam ὁμογνίου ἢ (ὁμό)γνια. 47. ὁμοδάλιοι· ἰσοέτες cod., ἰσοετεῖς Mus. Cf. δαλλώ et δαλώ, unde i. q. ὁμῆλιξ esse patet. Sunt vero ὁμοδάλιοι mulieres iuvencarum more luxuriantes, cum sint eiusdem aetatis provectioris. 48. Vide ὁμόροφος. 50. Moeris p. 273. 53. Cf. μίθρους. 54. L. ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας. 58. ἴσα. Ὁμοίη, ἔνθεος cod., em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 105.

760. [ὁμοιῖον πτολέμοιο, ἐν ᾧ ὁ.....]
ὁμοιῖον· τοῦ ὁμοῦ ἰέναι ποιοῦντος πτολέμοιο, (ἢ) ἐν ᾧ ὅμοιος πᾶσι καὶ ἴσος ὁ κίνδυνος·
ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα.......
ὁμοίως δέ φησι καὶ ὁμοιῖον θανάτοιο. καί·
ἀλλὰ σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον
ὁμοιογενῆ· ὁμόφυλον, συγγενικόν
ὁμοιόπτεροι· ὁμοιότιμοι
ὅμοιος· ἐν ταὐτῷ συνεστώς
65. ὁμοιοῦσθαι· ἐξισοῦσθαι
ὁμοιωθήμεναι· ἐξισωθῆναι. συμμιγῆναι
ὁμοκλεῖ· ἀπειλεῖ. βοᾷ
ὁμοκλῆς· ὁμώνυμος. ἢ ἀπειλῆς
ὁμοκλή(σα)ς· ὁμοῦ ἀπελθών. ἀπειλήσας. βοήσας. στενάξας
70. ὁμοκλήσασκεν· [ἢ ὁμοκλεῖν.] ἔβόα
ὁμοκλητῆρες· ἀπειλητῆρες
ὁμοκλητῆρος· ἀπειλητῆρος. τοῦ παρακελευομένου
ὁμόκλητος· ὁ μιᾷ κλήσει καλούμενος μετὰ ἑτέρου
* ὁμολογῶ· ξυμφωνῶ
75. ὁμολιῶν· ἰσάζων. καταλ(ε)ιαίνων
ὁμόλεκτρος· σύγκοιτος
ὁμολοβρύς· αἰσχρός, ἀναιδής. περίτριμμα
ὁμολόγως· συμφώνως
Ὁμολωΐδες· πύλαι ἐν Θήβαις
80. Ὁμολώιος Ζεύς· Θήβησιν οὕτω προσαγορεύεται ὁ Ζεύς
ὁμόν· ἐν τῷ αὐτῷ ὅμοιον·
ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν
* ὁμοούσιον· τὸ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ὑποκειμένου ὑπάρχον
* ὁμοουσιότης· ταὐτότης κατὰ τὸ ὑποκείμενον, καὶ τὸ ἀπαράλλακτον κατὰ τὴν οὐσίαν
ὁμόπαιδα κάσι(ν) Κασάνδρας· ὁμοῦ παιδευθέντα, ἢ ὁμοῦ τεκνωθέντα· ἐπειδὴ δίδυμοί εἰσιν
85. ὁμόπτεροι· ὅμοιοι. ὁμότριχοι. ὁμόχρονοι, ἀδελφοὶ ἥλικες, ὁμοῦ ηὐξημένοι
ὁμορβεῖν· ἀκολουθεῖν. ὁδοιπορεῖν
ὁμόργνυ· ἀπέψα. ἀπέμασσεν
ὁμορίτας· ἄρτος ἐκ πυροῦ διηττημένου γεγονώς

SCR. 60. *N* 358. 61. *Σ* 309 *γ* 236 *Δ* 315. 64. *B* 553. 66. *Λ* 187. 67. *Z* 137? 68. Alcaeus ap. Strab. IX p. 413. 69. *E* 439. 70. *B* 199. 72. *M* 273 *Ψ* 452. 73. Nic. Ther. 882. 76. Eur. Or. 476. 77. *ρ* 219. 79. Aesch. Sept. 570 Eur. Phoen. 1119. 81. *N* 354. 84. Trag. adesp. fr. 191 p. 683 Nck. 85. Eur. El. 530 Strattis fr. XVII p. 791. Cf. Poll. VI 156. 87. *E* 416.

ADNOT. 60. Om. Mus. — Cod. *πτολεμοῖο*. 61. *ἢ* om. — *ἴσος* cod. *τεκτανέοντα* — *ἄλλας ἀγείρας τηρεῖ* codex, em. Mus. 66. *ἐξισοθῆναι* cod., corr. Mus. Apoll. lex. 120, 34. 67. *ὁμοκλῇ· ἀπειλῇ βοῇ* fortasse rectius Mus. 69. (*σα*) Mus. 73. *ὁμοίᾳ* Valesius. 74. *ζοφῶ* cod., *συμφωνῶ* Mus. 75. Dorice pro *ὁμαλίζων* vel *ὁμαλύνων* vel *ὁμαλῶν* (ab *ὁμαλόω*). Nam Ister Photii Aeolensibus tribuens *ὅμολον· τὸ ὁμονοητικὸν καὶ εἰρηνικόν* aut fingere etymologiae caussa videtur aut omnino falli, cum Aeolicum sit *ὕμαλον* s. *ὔμαλλον*. — (*ι*) Mus. 79. *Ὁμολοειδεῖς* cod., *Ὁμολοΐδες* Mus., quod etiam libri Steph. Byz. 493, 3 praebent teste Meinekio. Cf. Unger Parad. Theb. p. 324. Boeotica forma fuit *Emoloides*, quam servavit codex Taurinensis a Dorvillio collatus ad Stat. Theb. VIII 354 monente Ferd. Handio. 80. *Ὁμόλοος* codex et libri St. Byz. Cf. Boeckh. C. I. II p. 870. 81. *ἡμιν* cod., em. Iensius. 84. (*ν*) et *παιδευθέντα* pro *παιδευθέντες* Mus. Cf. Poll. III 23. 86. Cf. *ἀμορβεῖν* et *ὀμβρεῖ*. 87. *ἀπέμεσεν* cod., em. Salmasius. 88. *διηρημένου* cod., em. Meinek. Exx. I p. 11. Cf. *ἀμορίτας* (ab *ἀμόρα*) *ὅμωρος* ap. Ath. III 100 B et *ὁμοῦρα* (*ὁμόρα*?).

ὀμόρξαι· ἀπομάξαι, ἀποψήσασθαι
790. ὀμόρξῃ· ἀποψήσῃ
ὅμορος· πλησιόχωρος, γειτνιῶν
ὁμοροῦσα· γειτνιῶσα, πλησιάζουσα
ὁμοῤῥοθοῦντες· ὁμοφωνοῦντες, ὁμόηχοι
ὁμοῤῥοθεῖν· ὁμοῦ ἕλκειν, καὶ συμφωνεῖν
95. ὁμόῤῥο[σ]α· ἀθρό[ι]α
* ὁμοροῦσα· γειτνιῶσα, πλησιάζουσα
ὁμόροφος· ὁμοδίαιτος. σύν[ά]οικος
ὁμορῶν· ἀστυγείτων
ὁμός· ὅμοιος. ὁ αὐτός
800. ὀμόσαι· ὀμόσω. ὀμνύω
ὀμόσαι· ὄμοσον. ὄμνυω
ὁμόσε· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον·
τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπ[τ]ε
ὁμοσιπύοι· ὁμοτράπεζοι
ὁμόσκευοι· τῷ αὐτῷ ὁπλισμ[έν]ῷ χρώμενοι
5. * ὁμόσε χωρεῖν· συνδραμεῖν
ὁμόσιτοι· ὁμοτράπεζοι
ὁμόσπονδος· φίλος
ὁμόσποροι· ἀδελφοί
ὁμοστιβεῖ(ς)· συμπράττοντες
10. ὁμοστιχάει· ὁμοστιχεῖ. ὁμοῦ πορεύεται
ὁμόστολοι· συμπράττοντες. τῇ αὐτῇ ὁδῷ κοινωνοῦντες
ὁμόσφυροι· συνοδοιπόροι
ὁμόσφυρος· ἀδελφή. τῆς δὲ τρίτης συλλαβῆς ἐκτεινομένης, δηλοῖ τὸν ὁμόχωρον. Σφύρα γὰρ τῆς σπορίμου γῆς τὸ μέτρον
ὁμοταγεῖς· οἱ ἐν τῷ αὐτῷ τάγματι
15. ὁμοτελεῖς· οἱ ἀπὸ τῶν αὐτῶν τιμημάτων
ὁμοτέρμων· ὅμορος, γείτων
......· ὁμόδοξος. ἰσότιμος. ὅμοιος
ὁμοῦ· ἐγγύς. τοπικόν. ἢ ‚ἄνδρες Ἀθηναῖοι δισμύριοι' [ὁμόφρονες]
ὀμοῦμαι· ὀμνύω
20. ὅμουρα· σεμίδαλις ἑφθή, μέλι ἔχουσα καὶ σησάμην
ὁμούρησιν· τὴν ὁμήρησιν. Ἀττικοί

SCR. 97. Antipho p. 130, 32? 99. *Δ* 437. 800. 1. ADN. 2. *M* 24. 3. Charondas Aristotelis l. l. 4. Thucyd. II 96. 5. Cf. Ar. Lysistr. 451. 6. Herod. VII 119. 7. Herod. IX 16. 10. *O* 635. 18. Aristoph. fr. I p. 1163. Locus quem exscripsit est Demosth. 785, 23. 19. *A* 233 Deuteron. XXXII 40.

ADNOT. 89. Cf. *ὅμαρξον*. 90. *ἀπέφησ..* cod., *ἀπεψήσῃ* Mus. in fine deleta litera, em. Guyetus. 95. *ὁμόρροσα· ἄθροια* cod., *ὁμόρροια· ἄθροια* Mus., em. Pergerus. 97. [ά] Mus. Glossa *ὁμώροφος* vel *ὁμωρόφιος* scribenda quae cum *ὁμότροφος* confunditur. 800. 1. Sic codex, *ὄμοσσον* Musurus pro altero *ὀμόσαι*, *ὄμνυε* pro *ὀμνύω* in 801 Albertus, coll. *T* 187. *A* 76. Fortasse tamen tres sunt glossae spuriae: *ὀμόσσαι· .... ὀμόσω· ὀμνύω. [ὀμόσαι] ὄμοσσον· ὄμνυε.* 2. [τ] Mus. 3. *ὁμοσίπται* cod., em. Scaliger. Cf. Plut. Symp. II 10 Aristot. Pol. I 2. 3. 4. Seiunxit Alb. 4. [έν] Mus. 9. *συμπεριπατοῦντες* coni. Albertus. — *ὁμόστιβοι* cod., em. Suicerus Thes. Eccl. 10. Cf. *στιχάει* Apoll. lex. 120, 35 et Lob. rhem. p. 171. 12. *ὁμόσφυρος· ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τὴν πορείαν ποιούμενος* Suidas. 13. *ὁμόσφυρος ἀδελφός· διὰ τὸ περὶ τὰ αὐτὰ σφυρὰ τῆς μητρὸς πεσεῖν γεννηθέντα* EM. 625, 34 quod ad *ὁμόσπορος* refert Kusterus. Lex. Reg. MS. sive Zonar. 1447. — *δη τὸν ὁμόχορον* cod., *ὁμόχωρον* Mus. 17. ‚*Excidit ὁμότιμος caput articuli.*' Valesius et Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 168. 18. Cf. schol. Plat. p. 380. — *ὁμόφρονες* singularis glossa videtur, post *ὁμοῦ'στι* ponenda. 20. Cf. *ἀμόρα* et *ἀμορίτης*. — *ὅμουρα* scripsi, codex *ὀμοῦρα*. 21. Vix crediderim huc pertinere Diogen. Laert. X 64 *κατὰ τὴν ὁμούρησιν*, quod Meibomius et Nürnberger scribunt *ὁμούρυσιν* et Ambrosius explicabat *communem fluxum*.

ὁμουροῦσι· γειτνιῶσιν ἐν τοῖς ὅροις

ὁμοῦ 'στιν· σχεδόν, ἐγγύς ἐστιν

ὁμοφροσύνη· προσηνία, πραότης

ὁμοφυής· ὁμογενής

ὄμπαι· θύματα. καὶ πυρ(ο)ὶ μέλιτι δεδευμένοι

[ὀμπᾶται· ὑβρίζει. προπηλακίζει]

ὄμπια· παντοδαπὰ τρωγάλια

ὄμπνη· τροφή. εὐδαιμονία

ὄμπνια· τὰ ζωτικά

ὄμπνια· καρποφόρος. [τροφή]. ἄφθονος. ἀγαθή. νόστιμος. ἡ τὸ ἀναπνεῖν ἡμῖν διδοῦσα

ὀμπν[ε]ί(η) δαιτί· ἀντὶ τοῦ πολλῇ

ὀμπν[ε]ίου νέφους· μεγάλου, πολλοῦ, ηὐξημένου

ὄμπν[ε]ιος λειμών· ὁ τῶν πυρίνων καὶ Δημητρίων καρπῶν· ἐπεὶ Ὄμπνια ἡ Δημήτηρ

ὀμπν[ε]ιόχειρ· πλουσιόχειρ. πλούσιος

ὀμπνηρὸν ὕδωρ· τρόφιμον

ὀμφά· ὀσμή. Λάκωνες

ὄμφακες· πάντα τὰ αὐστηρὰ καὶ ὀξέα, ἤγουν ὄξινα

ὀμφακίας· πάροξυς

ὀμφαλητόμος· μαῖα

Ὀμφαλίδαι· πατριαί

ὀμφαλιστήρ· ᾧ τοὺς ὀμφαλοὺς ἀποτέμνουσιν

ὀμφαλόεσσα· ἡ Ἄρκτος· διὰ τὸ μέσον τὸν βόρ(ε)ιον πόλον περιέχειν. τινὲς δὲ τὴν εὔτροφον χώραν. καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι. ἢ ὀμφαλοὺς ἔχουσαι, ἢ στρογγύλαι

ὀμφαλόεντα· ὀμφαλοὺς ἔχοντα ζυγόν. Ὀμφαλοὺς δὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ ζυγῷ τρώγλας, ἐφ' ὧν αἱ ἡνίαι δέδενται

ὀμφαλός· ζυγοῦ τὸ μέσον. καὶ Δελφοί. ἐπειδὴ μεσαίτατοι

SCR. **23.** Ar. Pac. 513. **24.** ς 181. **26.** Callim. fr. CXXIII 1, unde etiam λήτειραι et Ἡσυχίδες in nostrum transierunt. **33.** Soph. fr. 226 p. 146. **34.** *καρποῦ ὀμπνίου* Moschio fr. VII 10. **38.** η 125. **39.** Ar. Ach. 352. **40.** Hippocr. 608, 55. **43.** Nic. Alex. 7 — Δ 448. **44.** Ω 269.

ADNOT. **22.** Coni. *ὁμουρέουσιν* Herod. II 33 VIII 47. **23.** *ὁμοῦστιν* cod., *ὁμοῦ'στι* Mus. **26.** EM. 625, 52 Bekk. 287, 21 schol. Nic. Alex. 450 Lycophr. 621 Phot. 335, 1. 8 Poll. I 28, ubi male *ὀμπή* legitur. Cf. *ὄλπα* et quae ibi adnotavimus. — *πυρὶ καὶ* male Mus. **27.** Imo *ὄνατα*. **28.** *ὄμπνια* Thes. V c. 1998 A qui etiam *ὄμπναι* pro *ὄμπαι* malle videtur c. 1998 D. **29.** Vide *ὀμπνήν*. Lobeck. rhem. p. 42. **30.** *ζωδικά* cod., em. Guyetus. **31.** *τρόφιμος* Kuhnius fortasse recte. **32.** *ὀμπνεῖ* cod., em. Is. Vossius. **33.** Phot. 335, 9. 342, 11. Diogen. prov. VI 97 Suid. — **34.** *πυρ.νων καὶ δημ.τρίων* cod., *πυρήνων καὶ δημητρίων* Mus., *δημητίων* Aldus. *Ὄπνιος λειμών* (*ὄμπνιος καρπός* App. Prov. IV 20 p. 438)· *ὁ σῖτος καὶ ὁ Δημητριακὸς καρπός*. Phot. 342, 13. — *καρπὸς* cod., em. Salmas. **35.** *ὄπνιος χείρ· πλουσία χείρ* Phot. 442, 10 Suidas, qui habet etiam *ὀμπνία χείρ· θυσία* (l. *πλουσία*), *ὄμπνιος χείρ* Diogen. VI 97 p. 286. Recte Hesychius. **36.** Ap. Phot. 342, 15 *ὀπνιηρόν* scribitur, vitiose; *ὀμπνικὸν* Suidas. **37.** *ὄμφα* codex, quod cave *ὄσφρα* scribas ex Achille Tatio 2, 38 p. 56, 31 et Eustath. Opusc. p. 78, 40. Mox *ὀμφή· πνοή* habebimus et infra *ποτόμφει· προσόζει*. Etiam *εὐόμφαλος* producto ᾱ pro η̄ huc pertinet. **38.** Phrynich. app. soph. 53, 10. **39.** *παρόξους* cod., em. Vossius. Cf. Phrynich. l. l. 54, 22. **40.** *ὀμφαλίτομος* cod., *ὀμφαλήτομος* Mus. pravo accentu. Cf. Phot. 335, 11. 241, 10 cum annot. Lobeck. ad Phryn. p. 651. Eustath. 965, 43. 1314, 49 Poll. II 169. **41.** *ὁμοφυλίαι* coni. Thes. Conicio *πατριαί*. **42.** Phot. 335, 16 Poll. II 169 IV 208. **43.** Schol. Nic. Alex. 7. Huc mihi pertinere videri gl. *λώεσσαν* dixi supra. — (ε) Mus. — *ἢ ὀμφαλοὺς ἔχουσαι ἢ στρογγύλαι καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι* cod., em. Alb. **44.** Eustath. 1350 schol. Ω 269. — *ἀφ' ὧν*? **45.** *μεσέτατοι* cod., em. Mus. Phot. 335, 10.

ὀμφαλὸς Αἰγ(αῖ)ος· ζητεῖται πῶς τὴν Πυθὼ ὀμφαλὸν Αἰγαῖον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ τῆς Αἰγαίων γῆς
ὀμφή· φήμη θεία. κληδὼν θεία. φωνή. δόξα. πνοή. ὀνείρου φαντάσματα
ὄμφορα· ὅσα ἀπὸ τῶν ἱερῶν ἐκφέρεσθαι ὁ νόμος κωλύει
ὀμφύνειν· αὔξειν. σεμνύνειν. ἐντιμότερον ποιεῖν
850. ὀμωθῆναι· εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν
ὁμωρόφιος καὶ ὁμώροφος· ὁ ὑπὸ τῇ αὐτῇ στέγῃ ὑπάρχων
ὅμως· πλήν. ὁμῶς· ὁμοίως
ὁμωχέται· οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν. ἢ ὁμοβώμιοι. καὶ ὁμόναοι
ὄν· ἄρθρον ἀρσενικὸν ἑνικὸν ὑποτακτικόν·
ὅν τινα μὲν βασιλῆα καὶ ἔξοχον
καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος
καὶ ἀντωνυμία ἀρσενικὴ τρίτου προσώπου ἀντὶ τοῦ τὸν ἑαυτοῦ·
αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν
ἢ ὑπάρχον. ἢ τὸν αὐτόν
55. ὀναίμην· τύχοιμι, ἀπολαύσω, ὠφεληθείην
ὀναίνειν· ἀπήλαυσα
ὄναιντο ἢ ὀναί(α)το· ὠφεληθεῖεν
ὄναιον· ἀρεῖον
ὄναρ· καθ' ὕπνον φαντασία
60. ὄνασθαι· ὠφελῆσθαι
* ὄνειαρ· ὠφέλημα. ὀνήσιμον. ἀγαθόν
ὀνᾶς· δοῦλον. ἀνόητον. ἀχρεῖον
ὄναται· ἀτιμάζεται. μέμφεται
ὃν γόνον· τοὺς ἑαυτοῦ προγόνους, ἢ τὴν ἑαυτοῦ γένεσιν
65. ὀνείατα· ὅσα ὄνησιν παρέχει καὶ ὠφέλειαν. ἀγαθὰ βρώματα
ὀνείατος· στρατηγός
ὀνειάτων· ὀνησιφόρων
ὀνείδη· ὕβρεις. χλευάσματα. κατηγορίαι. αἰσχύναι
ὄνειδος· αἶσχος. μέμψις. κατήφεια. καὶ κλέος. καὶ εἶδος πόματος

SCR. 46. cf. Soph. OT 898. 47. *Β* 41. 50. *Ξ* 209. 51. Demosth. 553, 5. 53. Thucyd. IV 97. 54. *Β* 188 *Λ* 609 *Ζ* 474. 55. Soph. OT. 644. 57. Simonid. Anth. Pal. VII 516, 2. 60. Eur. Med. 1025. Hippol. 517. 718. 64. *λ* 233. 65. e. g. *κ* 9. 68. Prov. III 31. 69. Eur. Phoen. 1722.

ADNOT. 46. *αἰγός* cod., em. Salmasius (Mueller Dor. I 318), qui mox *εἴρηκε* inserit post *Πυθὼ* et *μέσον εἶναι* post *γῆς*. Ad rem cf. St. Byz. 38, 6 Eustath. Hom. p. 309, idem ad Dion. Per. 132 et adnot. ad Hesych. gl. *α* 1749 *γ* 538 *μ* 921. Idem s. v. *Τοξίου βουνός*. (Schwartz *Ursprung der Mythol.* p. 105. 208.) 47. *πνοή*] cf. *ὀμφά*. Lob. rhem. p. 42. 48. *ὀμφορά* aeolice pro *ἀναφορά* et *ἐπὶ τὸ ἱερὸν εἰσφέρεσθαι κελεύει*? 49. Lob. rhem. p. 41. Vid. Phot. 335, 21 Hesych. *ὤμφυναν* et *ὠμφύνειν* nec non *ὀμπνεύειν*. 50. *ὁμόν οἱ* cod., em. Alb. praeeunte Guyeto e schol. Hom. *Ξ* 209. 51. *ὁμόροφος* codex. Cf. *ὁμόροφος*. 52. Apoll. lex. 121, 37. 53. *ὁμοχέται — ὁμοβώμενοι* cod., em. Scaliger. *Ὁμωχέτας· Θουκυδίδης τοὺς συννάους θεοὺς καὶ ὁμορροφίους* (l. *ὁμωροφίους*). *Βοιωτιακὴ δὲ ἡ λέξις* Phot. 335, 23. Suid. *οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν ναῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν* schol. Thucyd. IV 97. Ahrens Dial. I 192. 199 coll. Plut. Quaest. Gr. p. 292 natum putat ex *ὁμοFοιχέτας* h. e. *ὁμοFοιχέτας* vel *ὁμοFιχέτας*, conferens parilia *μεσοιχέται* et *Θεσσαλοιχέται*. Cf. *πλατωχέτης*. 54. *εἴη* cod., *ἤει* Mus., em. Schowius. 55. *ἀπολαύσαιμι* sine caussa Mus. 56. *ὀνάμην* Mus. quod verum videtur, quamvis nec ordini conveniat, et improbetur a Phrynicho p. 12. 57. (*α*) Suidas. 58. *ἀχρεῖον* coni. Horreus Obss. crit. p. 527, coll. *ὀνᾶς*. Alii ad Nic. Alex. 548 referentes, ubi verba sunt *πλεῖον γὰρ ὀνήϊον*, corrigunt: *ὀνήϊον· ἄρειον*. Illud praeferendum videtur, cum veteres agnoscunt verbi *ὄναμαι* significationem *vitupero*. 62. Vid. 58. 63. *ὄναται* cod. Vossius, *ὀμπᾶται* supra Hes., *ὀνοῦται* Mus. Cf. Lob. rhem. 162. 66. Conferunt *Ὀνείτης· ἥρως*. Forte *ὁ νείατος στρατηγός*.

870. [*ὀνείνυεν*· ὠφέλησεν]
ὀνείλεον· θυσία Ποσειδῶνος
Ὄνειον· ὄρος ἐν Κορίνθῳ
ὀνειρείησι πύλησι· ταῖς τῶν ὀνείρων πύλαις, αἷς ὑφίσταται μυθικῶς, ὧν τὴν μὲν μίαν κερατίνην, τὴν δὲ ἑτέραν ἐλεφαντίνην. ἢ τῷ ὕπνῳ. διὰ γὰρ τούτων ὄνειροι εἰσπέμπονται
ὀνειρόπληκτος· ὀνείρῳ πεπληγώς. [ἢ ὀνειροκρίτης
75. *ὀνειροπολεῖ*· ὡς ἐν ὀνείρῳ βλέπει, ἢ ὡς ἐν ὕπνῳ φαντάζεται
ὀνειροπόλος· ὀνειροκρίτης. ἢ ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολούμενος, καὶ διὰ τούτων τοὺς πέλας μαντευόμενος· ἢ ὁ κρίνων αὐτούς
ὀνειροπολῶν· δι' ὀνείρων μαντευόμενος
ὄνειρος· ὁ θεός. καὶ τὸ δι' αὐτοῦ θέαμα
[*ὄνετο*· ὠφεληθείη]
80. *ὀνήμενος*· ἄξιος ὀνήσεως· οἷον ὄνησιν ἑαυτοῦ λάβοι. τινὲς δὲ φρόνιμος
ὀνήμεναι· ὠφεληθῆναι
ὀνήσεαι· ὄνησιν λήψῃ
ὄνησις· ἰσχύς. ὠφέλεια
ὀνησιφόρος· ὠφέλειαν φέρων
85. *ὀνησιφόρων*· τὰ ὠφέλιμα φερόντων
ὀνητά· μεμπτά
ὃν ἠτίμησ[εν]· ὃν ἀτίμως ἔπεμψεν
ὀνήτωρ· ὄνησιν φέρων
ὄνθον· κόπρον κτηνῶν, ἤτοι βόλβι(τ)ον
90. *ὄνθος*· βόλβιτον, κόπρος βοῶν
[*ὄνια*· ὠφέλιμα. ἢ βρώματα. ἢ κτήματα
ὄνιαρ· ὠφέλεια]
ὀνίας· σκάρου εἶδος
ὀνίδια· τοῦ ἵππου τὸ ἀφόδευμα
95. *ὄνιγλιν*· εἶδος οἴνου
ὀνίνασθαι· ὠφελεῖσθαι
ὀνίνησιν· ὠφελεῖ
[*ὀνίνοιεν*· ὠφελήσοιεν]
ὀνίσκος· τεκτονικὸς πρίων
900. *ὀνίστειοι*· νεοσσοί
Ὀν[ε]ίτης· ἥρως. ὄνομα καὶ ἴσως ἂν εἴη
ὀνῖτις· ὀρίγανον

SCR. 72. Thuc. IV 44. 73. δ 809. 75. Ar. Nubb. 15. 76. α 62. 78. Β 8. 80. β 33. 82. Ζ 260. 83. φ 402. 87. Α 94. 90. Ψ 775. 95. Alcman. fr. 115 p. 656. 96. Plat. Gorg. p. 525 B. 902. Nic. Al. 56.

ADNOT. 70. Om. Mus. Cf. *ὀνίναιεν*. 72. Mueller Dor. II 432. 73. *ὀνειρήησι* cod., em. Apoll. lex. 121, 11. Mus. — *ἃς — μυθικῶς, τὴν* Heinsius. 75. *ὀνειροπολεῖν* Mus. *βλέπεν — φαντάζεσθαι* cod., emendavi. 76. *τοῖς πέλας* Heinsius. Cf. Apoll. lex. 121, 10. 79. *ὄναιτο* Mus. recte sed invito ordine. 80. *ὠνήσεως* cod., em. Mus. qui male *ὀνήμονος* scribit. 81. *ὀνειμέναι* cod., em. Mus. 82. *ὀνείσεαι* cod., em. Mus. 86. *ὀνοτά*! 87. Phot. 336, 6. 90. Apoll. lex. 121, 16, unde apparet mox *ὠφέλημα* scribendum et ad *ὄνιαρ* retrahendum esse. 91. 92. *ὄνεια* et *ὄνειαρ* Mus. Codicis scripturam divinabat Vossius. 93. Nicander Thyatirenus Ath. VII p. 320 C Eustath. 1644. 94. Phot. 336, 11 Suidae codex A Bachm. AG. I p. 318 et Cyrillus *ὀνιαία*, Suidas *ὀνιδία* scribunt. Corrigendum est *ὀνίδια*, quod h. l. quoque pro *ὀνιαῖα* reposui. 95. *ὀνίγλιν* cod., *ὀνίγλη* Mus. Legendum videtur *Ὀνογλιν* vel *ὄνιγλιν*. Cf. Ath. I p. 31 C et Hesych. *ὀνόπη*. 98. *ὀνίναιεν· ὠφελήσαιεν* Lobeck. rhem. p. 238 Thes. 900. *ὀρνίθειοι νεοσσοί* Thes. V c. 2024 A. 1. *ὄνομα δὲ ἴσως* LDindorf. Thes. V c. 2017 C. Cf. Tzetz. ad Lyc. 38 p. 332 Apollod. II 7, 8. 2. *ὀνιτίς* cod., cf. Dioscor. III 32. 33. schol. Nic. Al. 56 Plin. HN. XX 17.

[ὀνοβόστιδες], ὀνοβάτιδες· αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες καὶ ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνων

ὀνόγυροι· σειροί. καὶ πύα τις

905. ὀνοδέστεροι· ἄγνωστοι

ὄνοιτο· ὁμοίως

ὀνοκίνδιος καὶ ὀνοκίνδας· ἀστραβηλάτης. ὀνηλάτης

* ὀνοκένταυροι· παρὰ Ἀκύλᾳ τριχιῶντες, δαιμόνων τι γένος, κάθυλον καὶ σκοτεινὸν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὅπερ σείειν ὠνόμασαν οἱ τὴν Ἑβραϊκὴν φωνὴν μεταθέντες οἱ λοιποί

[ὀνοκύνδος καὶ ὀνοκίνδας· ἀστραβηλάτης, ὀνηλάτης]

10. ὀνομακλυτὸς Ἄλτης· κατὰ μὲν τοὺς ἓν ἀκούοντας ἔσται ὁ ἔνδοξος κατ' ὄνομα· κατὰ δὲ τοὺς διαιροῦντας ὁ τῷ ὀνόματι κλυτός

ὀνομαστοί· ἔνδοξοι, περιβόητοι

ὀνομῆναι· ὀνομάσαι, ἐπαγγείλασθαι

ὀνομήνω· [ὀνομήσω] ὀνομάσω

ὀνόπη· ἀμπέλου [εἶδος] μελαίνης εἶδος

15. ὀνόπορδον· τὴν ἐλξίνην. ἔστι δὲ λάχανον ἄγριον. καὶ εἶδος κογχυλίου

ὄνος· ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου. καὶ τὸ ὑποζύγιον. καὶ τὸ περὶ τὰ τῶν ὑδάτων ἀγγεῖα πολύπουν ζῶον καὶ συστρεφόμενον, ὡς κύαμος. καὶ τὸ ἀχθοφόρον ζῶον. καὶ ἐφ' οὗ [καὶ] τὴν κρόκην νήθουσι. καὶ ἰχθῦς ποιός, ὁ (κα)ὶ ὀνίσκος λεγόμενος

ὀνόσαιτο· ἐκφαυλίσει(ε). μέμψαιτο

ὄνος ἄγει μυστήρια· τοῖς μυστηρίοις ἐξ ἄστεος (εἰς Ἐ)λευσῖνα κομίζουσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν διὰ τῶν ὄνων. τότε μάλιστα εἶχον τοὺς ὄνους ἀχθοφοροῦντας

ὄνος Ἀντρώνιος· παρόσον ἐν Ἀντρῶνι τῆς Θεσσαλίας ὄνοι μεγάλοι γίνονται

20. ὄνος ἰσόσπριος· ἔστι δὲ ζῶον πολύπουν, ὀσπρίῳ ὅμοιον, ὃ καὶ ἴουλόν τινές φασιν

ὀνόσεται· ὀφελήσει

ὀνοστά· ἐκφαυλισμοῦ ἄξια, ψεκτά, μεμπτά, εὐτελῆ, φαῦλα. ἢ καὶ ἄμεμπτα

ὀνοστύππαξ· [ὀνοστύπτα.] διὰ μὲν τοῦ ὄνου τὸν μύλωνα ὀνειδίζων· διὰ δὲ τοῦ στύππακος, ὅτι στυππ(ε)ιοπώλης ἦν

ὀνοτάζειν· ὀνειδίζειν, ὑβρίζειν

SCR. 4. Nic. Ther. 70. 6. *N* 287 *ϑ* 239. 7. Eupol. fr. VI p. 502. 8. Esai. XIII 22. 10. *X* 51. 11. Herod. VIII 89. 13. *B* 488. 15. Epicharm. Ath. II p. 71 A. 16. Alexid. fr. IV vol. III p. 477. — Ath. VIII 315 F. 17. *N* 127. 18. Ar. Av. 159. 19. Pherecr. fr. XII vol. II p. 260. 20. Soph. fr. 335 p. 166. 21. *I* 55 (*H* 173). 22. *I* 164 unde patet quid *ἄμεμπτα* sibi velit. 23. Comic. inc. fr. CLXV.

ADNOT. 3. ὀνοβδάστιδες· ὀνοβάτιδες Lob. Proll. 398 n. 3. 4. Ὀνόγυρος· ἥρως coni. Pergerus coll. Varron. RR. II 5. — Schol. Nic. Ther. 70. 5. Non liquet. Forte ὀνομαστοί· εὔγνωστοι. 6. ,*Illud* ὄνοιτο· ὁμοίως *indicat excidisse* ὀνοίμην (*Ar. Thesm.* 476) *cum explicatione sua*' ALB. PEARSO. 7. Poll. VII 185. 8. *τριχίωντες — σείειν ὀνομάσαι αὐτὴν τὴν — λ.ποὶ* (legebatur *λειποί*) cod., *τριχίωντες — Σείην ὠνόμασαν οἱ τὴν — λοιποί* Mus., *τριχίωνες* Aldus. Restitui *σείειν* h. e. ציים *Siim*; cf. Basilius ad Esai. XIII 22 p. 253 D Procop. in Esai. p. 215. 14. *οἰνόπη* Poll. VI 82; vide etiam *ὄνιγλιν*. — *μελίνης* coni. Albertus. 15. Plin. HN. XXVII 12. 16. [*καὶ*] — (*κα*) Mus. De fuso cf. Poll. X 125. VII 32. 17. Apoll. lex. 121, 17. (*ε*) Albertus. 18. (*εἰς Ἐ*) Mus. et VB Diogen. VI 98 p. 286. 19. VB Diogen. I 26 p. 185. 20. ὀνοσις· ὄσπριον cod., *ὄνοσις ὄσπριος* Phot. 337, 17, em. Salmasius ex schol. Apoll. Rh. I 972. 21. Sic cod., ὀνήσεται· ὠφελήσει Mus. ὀνόσσεται· ἐκφαυλίσει (Il. *I* 55) Vossius; *ὀνειδίσει* AM. 23. Schol. Ar. Eqq. 254. Meinek. ad Com. vol. IV p. 646 fr. CLXV. 24. Cyr. 39, 63.

ὀνοταζομένη· πορθουμένη. Ἴων μεγάλῳ δράματι. κυρίως δὲ ἐπὶ τοῦ ἐκφαυλίζεσθαι

ὀνοτάζων· ὑβρίζων, ἐκφαυλίζων

ὀνοτός· μεμψίμοιρος. πτωχός. ἐπονείδιστος

ὄνου γνάθος· Εὔπολις παίζει εἰς πολυφαγίαν. ἔστι δὲ καὶ τόπος, οὕτω καλούμενος

ὄνου πόκαι· χωρίον ἐν ᾅδου διατετύπωκεν Ἀριστοφάνης οὕτω λεγόμενον πλάσας. ἔστι δὲ καὶ παροιμία τις· ὄνου πόκαι, ἐπὶ τῶν ἀνηνύτων καὶ ἀτελῶν· οὐδὲ γὰρ αἱ πέξεις τῶν ὄνων καὶ κάρσεις δύνανταί τι. ὥσπερ εἰ λέγοι τις ὄνον κείρεις. παρόσον οὖν τὰ ἐν ᾅδου ἀνήνυτά ἐστι καὶ τὸ μηδέν, παρὰ τοῦτο τὰς τοῦ ὄνου πόκας ἔπλασεν

ὄνου σκιά· Ἀριστοφάνης Σφηξί·

περὶ τούτου νῦν δὴ μάχη, περὶ ὄνου σκιᾶς

ἐπὶ τῶν (περὶ) μηδενὸς χρησίμου φιλοτιμουμένων

ὄντως· ἀληθῶς

ὃν τρόπον· καθάπερ, ὥσπερ, καθ' ὃν τύπον

ὀνυρίζεται· ὀδύρεται

ὀνυχιεῖ· ἐπιμελῶς ἐξετάσει

ὀξάλιοι· εἶδος σύκων

ὀξαλίς· ἡ ὄξεια τρύξ. ἢ ὀξίνης οἶνος

ὀξέα· μεγάλα. ἀνατετρωμένα

ὀξερίας· τυρὸς ἄχρεῖος

ὀξέως· ταχέως

ὀξίδες· λαγύνια μικρά. ἢ ὀξύβαφα

ὀξίνα· ἐργαλεῖόν τι γεωργικόν, σιδηροὺς γόμφους ἔχον, ἑλκόμενον ὑπὸ βοῶν

ὄξος Σφήττ[ε]ιον· ἴσως οἱ Σφήττ[ε]ιοι ὀξεῖς ἦσαν. διὰ τοῦτο εἶπεν ὄξος Σφήττ[ε]ιον, ἤγουν δριμύ

ὄξους χόνδρος· εἶδος ἐλαίας

ὀξύ· [ὀξέως. ταχέως.] ταχύ. ταχυδρόμον. μέγα. ἰσχυρόν

ὀξυάκανθον· οἱ ἐν Καρίᾳ καὶ Φρυγίᾳ τὰ ἐμά

ὀξύβαφον· τὸ σκεῦος οὕτω λέγεται

ὀξυβελής· ὀξέως βληθείς, ἢ ταχέως βαλλόμενος

ὀξυδερκής· ὀξέως βλέπων

SCR. 25. fr. 17 p. 569 Nck. 26. Hesiod. opp. 258. 24. Pindar. Isthm. III 68. 28. fr. inc. LXXXV vol. II 1 p. 572. 29. Ar. Ran. 188. 30. Vespp. 191 ubi nunc legitur περὶ τοῦ μάχῃ νῷν δῆτα (μαχεῖ Th. Bergk.); περὶ ὄνου σκιᾶς. 32. Act. Apost. I 11. 35. Apollod. Caryst. IV p. 448. 38. Comic. anon. fr. CCCXX p. 682. 40. Ar. Ran. 1440. 42. Ar. Plut. 720. 43. Videri possit locus eiusmodi apectari qualis est: Menand. fr. I p. 156 Antiph. fr. I 3 vol. III p. 78. 46. Ar. Av. 361. fr. XVII p. 977. 47. Δ 126.

ADNOT. 25. μὴ ποθουμένη? 28. VB Diogen. VI 100 p. 286 ἔστι δὲ καὶ τόπος ἐν Λακωνικῇ. ,Siebelis ad Paus. III 22, 8' Phot. 337, 23. 29. παίξεις — κειρεῖς — ἔπλασας cod., πέξεις — κερεῖς — ἔπλασεν Mus. Cf. not. crit. Zenob. V 38 p. 136. Append. prov. II 29 p. 399. 30. μάχει — σκιάν cod., em. Mus. 33. I. q. μινυρίζεται. 34. ἐξετάζει cod., em. Mus. cf. Phrynich. app. Soph. 13, 16. 74, 2 Ecl. p. 289. 35. ὀξάλιοι cod., em. Phot. 339, 19. Ath. III p. 76 A: ὄξαλοι (ὀξάλιοι MS. Falkenb.) Poll. VI 81

οινος

p. 248 Bkk. — σύκων an συκῶν verum sit non liquet. 36. εἶδος cod., εἶδος οἴνου? Vulgata lectio Musuri est. 37. ἀνατεταμένα Kusterus. 38. ὀξερίας vel ἐξερίας MSS. Poll. VI 48, ubi al. ὀξυρίας; ὀξηρίας Lob. Path. El. p. 492. 40. ὀξίδαι cod., em. HSt. Krause Angeiol. p. 63. 422. 41. Aeolice dici pro ἀξίνα videbatur Meinekio Com. II 1 p. 424; sed ἀξίναν dentatam non esse monet Lob. Proll. p. 247. Occam appellabat Columella. 42. Didymus ap. Ath. II 67 D. 44. ὀξύ· ὀξέως ταχέως ταχὺ ταχύδρομ., μέγα. ἰσχυρόν Mus. qui barbarum ταχυδρόμως invexit. ὀξέως· ταχέως ex 39 sunt repetita. 45. τὰ ἐμὰ om. Mus. Forte τὰς αἱμασιάς.

ὀξυθήκτοις· ὀξυτάτοις
950. ὀξύθηκτος· ὀξύτατος
ὀξυθύμια· τὰ ξύλα, ἐφ' οἷς ἀπάγχονται· ἀπὸ τοῦ ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι· οἱ δὲ τὰ καθαρτήρια καὶ ἀποτρόπιμα ξύλα, ἅπερ εἰς τὰς τριόδους ἀποστρέφουσι καθαίροντες τὰς οἰκίας. τὰ οὖν [ἀνα]καθάρματά εἰσι τὰ λεγόμενα ὀξυθύμια
ὀξυλαβῆσαι· ὀξέως λαβέσθαι πραγμάτων
ὄξυλον· ὅμοιον. ..., ἰσόξυλον
ὀξύμαλα· τὰ κοκκύμηλα
55. ὀξὺν Ἄρηα· ὀξὺν πόλεμον
ὀξυόεντι· ὀξεῖ. ἢ ὀξυίνῳ. Ὀξύα δὲ εἶδος δένδρου
ὀξυοπείαν· ὀξυβλεψίαν
ὀξυπευκές· ὀξύπικρον
ὀξύπετρος· γῆς ποιὸν εἶδος οἱ γεωργικοί φασιν
60. ὀξύπρωροι· ὀξυκέρατοι
ὀξυρεγμ(ί)α· (ἀ)πεψία
ὀξυῤῥεπής· ὀξέως βαρῶν, ἢ ῥέπων, ἢ κινούμενος
ὀξύς· ταχύς. δριμύς. φρόνιμος
ὀξυτόνως· κυρίως .....
65. ὄοιγα· φαρέτρα
[ὄοιτο· ὑπελάμβανεν]
ὄου κλέος· οὐ δόξα
ὄπα· θυρὶς ἡ ἐκ τοῦ κεράμου, καὶ φωνή(ν)
ὄπα γηρύοντες· φωνὴν φθεγγόμενοι
70. ὀπαδεῖ· ἐπακολουθεῖ
ὀπαδός· ἀκόλουθος. συνεργός. δοῦλος
ὀπάζει· κατόπιν διώκει. περιποιεῖ. δίδωσι, παρέχει
ὄπαζε· παρεῖχε, ἐδωρεῖτο. ἐδίωκεν
ὀπαζόμεναι· ἑπόμεναι. θεραπεύουσαι
75. ὀπαία· κεραμίς, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα
ὀπάονα· ἀκόλουθον. παρὰ τὸ ἕπεσθαι
ὄπας· ὀφθαλμούς
ὀπάσαι· δοῦναι
ὀπάσας· χαρισάμενος
80. ὀπάσσατο· προσελάβετο
ὄπασεν· ἔδωκεν
ὀπασθείς· ἐκ τῶν ὀπίσω δεθείς, καὶ ἐξαγκωνισθείς
ὀπασσάμενος· ἀκολουθήσας
ὄπασον· ἀπόδος, πάρασχε
85. ὀπάσσω· χαρίσομαι

SCR. 49. Eur. Androm. 1118. 51. Eupolis fr. XX p. 469 Com. anon. fr. CLXXIV p. 647. 52. Xen. Hell. VII 4, 27. 55. *B* 440. 56. *E* 50. 57. Aristot. Probl. IV 3. 58. Aesch. Choe. 640. 60. Aesch. Prom. 422. 61. Hippocr. 1256 D. Aristoph. fr. V p. 1150. 67. *B* 325. 69. Epicus aliquis (Cf. Pind. N. VII 84.) 70. Pind. Pyth. IV 237. 72. *Θ* 103. 73. *M* 256. 75. Diphilus l. l. 76. *P* 610. 78. *δ* 619. 79. *ι* 89. 80. *T* 238. 81. *Ω* 461. 84. *H* 205. 85. *θ* 430.

ADNOT. 51. *ἀποτρόπημα* cod., em. Mus. Cf. Didym. reliq. p. 39. 319. — *ἀποφέρουσι* Kusterus. 53. Lob. Path. El. p. 86. 54. Arist. Byz. ap. Ath. III p. 83 A. 55. *ἄρνα* cod., em. Palmerius. 56. Apoll. lex. 121, 20. 57. Imo *ὀξυωπίαν*. 61. *ὀξύρεγμα· πεψία* cod., em. Mus. 64. C. Dresd. 65. *ἰοδόχα* (pro *ἰοδόχη*) vel *οἰστο(ῦχος)* Albertus. Non expedio. 66. Om. Mus., *φετο* Schowius. 67. *καὶ φωνή(ν)* om. editiones. — *ὀπαία* Mus. Confundit *ὀπά*, quod Doricum est pro *ὀπή* et *ὄπα*. 75. De *κάπνη* cf. *ὀργητός*. Phot. 341, 5. 76. *ἀκόλουθος* cod., em. Mus. 77. Om. Mus. Cf. *ὀπωπαῖς*. Hes. v. *ὄψ*. 82. Phot. 341, 4. Cf. *ὀσταθείς* et Ahrens Dial. I p. 77. 149. *Ὀπισθείς* Spanh. Call. Del. 322 p. 591. 92. Coni. *ὀπισθάγκων*.

ὀπαστόν· τὸ ἐφόδιον. Πέρσαι
ὀπάτα· τὸ ὀπήτιον
(ὅ)πατρον· τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός
ὅπατρος· ὁ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός τινι γεγονὼς ἀδελφός
990. ὀπάων· ἀκολουθῶν
ὁ πέραν· ὁ ἐπέκεινα
ὀπεύει· περισκοπεῖ, βλέπει
ὀπή· θυρίς
ὀπηδεῖν· ἀκολουθεῖν
95. ὀπηδητήρ· σύνοδος. ἀκόλουθος
ὀπηδοῖς· ἀκολούθοις. συνοδοιπόροις
ὀπιζόμενος· ἐντρεπόμενος. αἰσχυνόμενος
ὅπη κεν· ὅπη ἄν
ὁπηνίκα· ἡνίκα, ὁπόταν, ὅτε
1000. ὀπήσασθαι· θεωρῆσαι
[ὄπιβαλ· πτέρνα. ἢ σφυρόν]
ὄπιδα· ἐπιστροφήν, ἐντροπήν
ὀπιδνή· φοβερά. πονηρά
ὀπίζεο· πονηρεύου. ἀπόφευγε
5. ὀπίζεται· ἐντρέπεται. αἰσχύνεται
ὄπι[σ]θεν· τῶν ἀπολελ(ε)ιμμένων
ὄπιθεν δὲ δράκων· τὴν δ' οὐρὰν δράκων
ὄπιν· ἐπιστροφή(ν). φωνή
ὀπιπᾶ· ἐξαπατᾶ, ἀπατεών, ἢ ἀπατῶν
10. ὀπιπεύει· περιβλέπει, περισκοπεῖ
ὀπιπεύεις· περιβλέπεις, περισκοπεῖς·
ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας
ὁ δὲ παρθένους περιβλεπόμενος παρθενοπίπας
ὀπιπευέτω· περιβλεπέτω
ὀπίπηρα· ὀφθαλμιῶσα
ὀπίσθια· τὰ παρελθόντα.
15. [ὀπίσθια] ἄλλοι τὰ τῶν ζώων οὐραῖα

SCR. 90. *Η* 165. 94. *Ε* 216. 1000. Euphor. fr. XLVIII p. 88 Mein. 2. ξ 82. 4. *Χ* 332. 7. *Ζ* 181. 8. φ 28 *Λ* 604. 11. τ 67. 14. Alberto respexisse videtur ad Exod. XXXIII 22. 23.

ADNOT. 86. Cf. Boetticher Aric. p. 23. — *Πέρσαι* cod., *Περγαῖοι* Meinek. Philol. XII p. 616 quod praefero. 87. Forte *ὀπάτιον;* non dubito enim quin *ὀπήτιον* recte scripserit Kusterus pro *ἐπήτειον* (cod. *ἐπέτειον* Mus.) 88. (*ὁ*) Mus. qui *ἀδελφόν* adiecit post *πατρός*. Vid. Apoll. 121, 21. 89. Om. Mus., *πατρός τινι* codex. 90. *ἀκολούθων* cod., *ἀκόλουθος* Mus., em. Apoll. lex. Hom. 121, 28. Schow. 92. ‚*Dubiae fidei*' Meinek. Com. III p. 224. Forte *ὀπιπεύει*. 94. Apoll. 121, 32. 98. *οὕτω ἄν* cod., em. Mus. 1000. *ὠπήσασθαι* Ez. Spanhem. et Schneiderus; *ὀπεύσασθαι* coni. Meinek. l. l. immemor Euphorionis ap. schol. Eur. Phoen. 688 p. 79 Valck. *ὅτε πρῶτον ὀπωπήσασθαι ἔμελλεν*. 1. Legerat alibi *ὁ ἐπίβαλος* pro *οὐπίβαλος;* cf. *ἐπίβαλος* et *ἐπιβάτην*. Vidit Salmasius. 2. Apoll. lex. 121, 33. 6. Schol. Soph. Ai. p. 201 Lob. — (*ε*) Sopingus; [*σ*] Vossius. 8. *ὄπις* Mus. — *περιστροφή* cod., corr. Salmasius et Graevius lect. Hesiod. cap. V p. m. 25 qui etiam *ποινή* malebat pro *φωνή*. Coni. *ὀπί· φωνῇ*. 9. *ὀπιπᾶ, ἐξαπατᾶ ἀπαταιῶν* cod., *ὀπίπας· ἀπατεών*, omisso *ἐξαπατᾶ* Mus. ‚*Duae glossae incuria scribae in unam coierunt, altera ὀπιπᾶ· ἐξαπατᾷ. altera cuius sola superest interpretatio ἀπατεών*' Schow. Confundit potius *ὀπίπα· ἀπατεών* [*ἢ ἀπατῶν*] et *ὀπιπᾶ· ἐξαπατᾷ κτλ.* Vide Arcad. 150, 3 et Lob. Path. El. p. 82. — Vide *παιδοπίπας* et *παρθενοπίπας*. 10. *ὀπιπτεύει* sine
ε
caussa Musurus. — *πσκοπ* cod., *περισκοπῇς* typotheta, em. ed. Hagen. 11. *ὀπιπτεύεις* Mus. bis. Verba poetae, quae in ed. Albertina secundum Apoll. lex. Hom. 121, 30 bene exemplum articuli constituunt, in codice glossae singularis vices explent. 12. *ὀπιπτευέτω* Mus. 13. *ὀπίπερα* cod., *ὀπίπηρα* Palmerius. Malim *ὀπὶ πηρά*. 15. *ἄλλα* cod, *ἄλλοι* Munkerus; glossas copulavit Meinekius. — *οὐραί.*, codex, em. Mus.

ὀπισθοδόμοις· τόπῳ ὄπισθεν τῶν οἴκων, ἐν ᾧ τὰ κειμήλια ἀπόκειται
ὀπισθοδόμος· ἐν τῇ ἀκροπόλει, οὗ τὸ δημόσιον ἀργύριον ἀπέκειτο πρὸς τῷ ὀπισθοδόμῳ καὶ ὁ φόρος
ὀπισθοκρηπίς· εἶδος ὑποδήματος
ὀπισθόπους· ὑποστρέψας
1020. ὀπισθορμήσας· εἰς τοὐπίσω χωρήσας
ὀπισθοτίλα· σηπία
ὀπισθότονος· ἐναντίον κύρτωμα
ὀπισθοφανής· εἰς τοὐπίσω προσέχων
ὄπισον· λάχανον ἄγριον. ἢ τρῶκτον. ἢ ἄπιστον
25. [ὀπίσεται· ὄψεται]
ὀπίσσ(ο)ος· εἰς τοὐπίσω ἐπάνω φέρεσθαι
ὀπίσωρ· δυσάρεστος
ὀπίσω· πάλιν, ὕστερον, μετὰ ταῦτα. καὶ τὸ μέλλον
[ὀπίσσωτρον· ἡ ἀψὶς τοῦ τροχοῦ]
30. * ὀπισθότατον· τελευταῖον, ἔσχατον
ὀπίστατος· τελευταῖος, ὕστατος, ὀπίσω τῶν φευγόντων
ὀ πίττομαι· οὐ πείθομαι. Βοιωτοί
ὅπλα· ποτὲ μὲν τὰ πολεμικὰ σκεύη· ποτὲ δὲ τὰ τῆς νεὼς σχοινία. καὶ τὰ χαλκευτικά
ὁπλαί· αἱ πυξίδες. ἢ ὄνυχες ἵππων, καὶ ἑτέρων κτηνῶν
35. ὅπλεσθαι· ὁπλίζεσθαι
ὁπλή· ὄνυξ κτήνους. ἄλλοι ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπου. ἢ χηλή
ὁπλίας· Λοκροὶ τοὺς τόπους, ἐν οἷς συνελαύνοντες ἀριθμοῦσι τὰ πρόβατα καὶ τὰ βοσκήματα
ὁπλίζεσθαι· ἑτοιμάζεσθαι
ὁπλίσαι· παρασκευά[ζε]σ[θ]αι
40. ὅπλον· ἔνδυμα πολεμικόν. καὶ τὸ αἰδοῖον
* ὅπλισμα· βῆμα. καὶ τὸ τοῦ πλοίου σχοινίον
ὁπλοτεράων· νεωτέρων

SCR. 17. Ar. Plut. 1193. 19. Tragicorum locis Aesch. Cho. 713 Eur. Hipp. 54. 1179 non favet interpretatio. 21. Strattis comic. fr. III, II p. 781. 22. Deuteron. XXXII 24. Glossae MSS. in Cantica Alberti et Schowii glossam biblicam esse docent. 23. Genes. IX 23. 30. Θ 342 Λ 178. 33. Σ 409. 34. Macedonum videtur. Pyxidem enim spectari, in qua Alexandro M. stygium venenum missum esse narrabant, vidit Letronn. *Journ. des sçav.* 1839 p. 609. Sed ὁπλάς, quod non erat temptandum, glossae meae in Psalmos referunt ad Ps. LXVIII 31. 35. Τ 172. 38. ξ 526. 39. Ω 190. 40. φ 388 Nicandr. l. l. 42. Ξ 267.

ADNOT. 16. τόποι codex, correxi. 17. πρὸς τὰ cod., πρὸς τῷ Mus. 18. Poll. VII 91. 94. 21. ὀπισθοτείλαν τὴν σηπίαν οἱ Βοιωτοί Phot. 341, 18 Ath. XIV 622 A Eustath. 1818, 4. Forma Boeotica est ὀπιτθοτίλα; cf. Ahrens Dial. I p. 177 Lob. Aglaoph. p. 848. 22. ὀπισθότωνος cod., em. Mus. 23. ὀπισθοφανές cod., em. Cyr. 11. Sed recte etiam Cyr. 39 ὀπισθοφανῶς alteram lectionem in l. l. secutus. 24. τρωκτὸν Salmasius. Verba ἢ ἄπιστον dittographia videntur Thes. V c. 2092 B; πῖσον conferebat Albertus. — τρωκτόν? 25. Lob. rhem. 229. — ὀπίσσεται Mus. Coni. ὀπήσεται. 26. ὄπισσος cod., em. Alb. 27. ὀπίσωρος? 28. Cf. Ἔς περ ὀπίσω. 29. Imo ἐπίσσωτρον. 30. ὀπίστατον Albertus. 32. ὀπλίττομαι· οὐ πείθομαι. καὶ τοῦτο Βοιώτιον. Ἀριστοφάνης Ἐκκλησιαζούσαις Phot. p. 342, 9, quod ὀπλίττομαι· φυλάττομαι *mihi caveo* scribi malit Ahrens Dial. II 517 I p. 176 in Ecclesiazusis nihil huiusmodi exstare animadvertens. Boeckhius, cui in CI. I p. 46 haec ad sermonem non ad scripturam pertinere videbantur, p. 723. 724 scribit ὁ (h. e. οὐ) πίττομη, rectius quam Cobet. Mnem. 1859 VIII p. 47 ὁ πίττομαι. Mihi (οὐκ) ὀπίττομη· οὐ πείθομαι vel tale quid legendum videri dixi in Philol. XV 2 p. 347. 33. 34. Separavit Musurus; ὁπλαί· αἱ πυξίδες pro ὁπλάς· οἱ πυξίδες Heinsio debetur. 35. Apoll. lex Hom. 122, 1. 37. ὀπλίας codex. 39. Em. Albertus. 40. αἰδοῖον] Nicand. Athen. XV p. 683 E et Eryclum Anthol. Planud. 242, 1 apposuerunt Sopingus et Thes. V c. 2102. Addo Theognost. 13, 21 ubi pro ὀπλοῖον corrigo ὅπλον· αἰδοῖον. 41. Cum gl. praec. iungit Valesius. Nollem factum, nam armamenta navium cum τὸ πλίγμα· βῆμα confundit.

ὀπλότερος· νεώτερος
Ὀπόεις· πόλις Λοκρίδος
1045. ὅποι· ἔνθα, ὅπου, ποῦ
[ὀποιϊομένη· μισγομένη]
ὅποι· ὅπου
* ὀρέγει· παρέχει
ὅποι ποτέ· ὅπου ποτέ, πῇ
50. ὀπός· πυτία, βοτάνη τις, δι' οὗ πήγνυται τὸ γάλα. καὶ τὸ τῶν δένδρων δάκρυον. καὶ τὸ γαλακτῶδες ἐκ τῆς συκῆς ἀνιέμενον
ὀπόσον· ὁποῖον
ὁπόστον· πολλοστόν
ὁπόταν· ὅτε, ὅταν, ἡνίκα
ὁποτέρας· ὁποίας
55. ὅππη· ὅπου
* ὁπότεν· ὅτι μέν, ὅτι δέ
ὁ(π)πόθι· ὅπου
ὁππότεροι· ὁποῖοι
ὁππότερος· ὅστις
60. ὁ προστρόπαιος· ὁ ἀποστρέφων. καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων
ὀπταλέον· ὀπτόν
ὀπτ(αν)εῖον· μαγειρεῖον
ὀπτανόμενος· ὁρώμενος. ἐμφανιζόμενος
ὀπτασία· θεωρία, φαντασία, θέαμα
65. ὀπτήρ· ὁρατήρ. ἐφόπτης
ὀπτῆρες· κατάσκοποι. καὶ τὰ ὅμοια
ὀπτήρια· τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ
ὀπτίλοι· ὀφθαλμοί
ὀπτιλίασις· ὀφθαλμίασις
70. ὀπτή· ὀπτική. Ὀπτικὸν καὶ ὀπτὸν ταὐτὰ σημαίνει· ὁρατά, φανερά, προορατικά
ὀπτός· φαινόμενος. ἢ ἑψημένος πυρί
ὀπυίειν· γαμεῖν
ὀπυίει· γαμεῖ
ὀπυιομέναι· γεγαμημέναι
75. ὀπυιομένη· γεγαμημένη
ὀπυιέμεναι· γαμῆσαι
ὀπυ(ι)ύλαι· γεγαμηκότες
ὄπωπα· ἑώρακα, ἴδον, ἐθεασάμην

SCR. 43. *B* 707. 44. *B* 531. 49. Soph. Philoct. 780. 50. *E* 902. Nic. Ther. 907. 51. *Ψ* 238. 53. *Π* 62. 55. *N* 784. 57. *I* 573. 58. Ar. Nubb. 1096. 59. *Γ* 71. 61. *Δ* 345. 62. *ὀπτάνιον* Comici, quorum locus congessit HIacobi vol. V 2 p. 707. 63. Act. Apost. I 3 teste glossario meo in NT. 64. E. g. Luc. I 22. 65. Soph. Ai. 29. 66. *ξ* 261. 67. Callim. l. l. 68. cf. Phintys sp. Stob. flor. vol. III p. 83. 71. Comici. 72. Hesiod. Theog. 819. 73. Pind. Isthm. III 77. 75. *Θ* 304. 76. *β* 207 *Ξ* 268. 78. *B* 799.

ADNOT. 43. Apoll. lex. 121, 34. 46. *ὀπυϊομένη* Mus. Cf. Apollon. lex. Hom. 122, 9. 47. 48. Seiunxit Mus. 49. *ὁποίποτε* cod., omisit Mus. 50. *πυτίων* cod., em. Vossius et Sopingus. Cf. Apoll. lex. Hom. 122, 3. 54. Om. Mus. 56. Om. Mus. Nescio quid lateat. 57. (*π*) Vossius. 58. 59. E codice accesserunt. 60. *ἀvoσίων*? 62. Duas literas erasit Musurus. 65. Nihil mutandum; cf. gl. *ε* 7541. 67. Vide *ἀθρήματα ἑσμός* Moer. Att. p. 288 Poll. II 59 et Ez. Spanhem. ad Callim. h. Dian. 74. 68. *ὀπτοιαλοί* cod., em. Salmas. ad Vopisc. p. 516 in Add. HSt. alii. Nisi *ὀπτίλλοι* scripserat Diogenianus, quo ducit Arcadius 61, 7 (54, 15.) Cf. gl. *ο* 576. 69. *ὀπτοιαλλίασις* cod., em. iidem. Cf. Lob. Path. El. p. 83 Proll. p. 118 — 20. 70. *ὀπτ.˜*, cod. *ὀπτῇ* Mus. qui exitum vocis erasit. 77. (*ι*) Mus. probante LDindorfio. Secus visum Piersoni ad Moer. Att. p. 278 et RPorsoni ad Od. *δ* 798. 78. *ἴδον* pro *εἶδον* Hesychio familiaris est scriptura, ubique corrigends. — *ὄπωτα* cod., em. Mus.

ὀπωπαῖς· ὄψεσιν, ὀφθαλμοῖς

1080. ὀπωπή· πρόσοψις. ἐντροπή

ὀπώρα· τὸ θέρος. καὶ τὸ μετόπωρον. κυρίως δὲ ἡ σταφυλή. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀκροδρύων

ὀπώρῃ· τῷ φθινοπώρῳ

ὀπωρινόν· θερινόν

ὀπωρινὸν δέος· τὰ ἐν ταῖς ὀπώραις φόβητρα, ἢ κεράμβηλα

85. ὀπωρινός· ἐν ἀρχῇ τῆς ὀπώρας πνέων

ὀπωρινῷ· τῷ κατὰ τὴν καιρὸν τῆς ὀπώρας

ὀπωρῶνας· τοὺς εἰς πρᾶσιν ὠνουμένους

* ὀπωροφυλάκιον δὲ ἡ σκηνὴ ἢ καλύβη τοῦ φυλάσσοντος

ὅπως· ἵνα, [ὅπως. παῖς. ὀφθαλμός]

90. [ὅπως, τὴν πρόσωψιν]

ὀπωφᾶται· πέπρηται, οἰδεῖ

ὁπωσοῦν· ὁπωσδήποτε. οἰῳδήποτε τρόπῳ

* ὅρια· τὰ νεώρια. ἔνιοι ἀποθήκας. καὶ Ῥωμαῖοι ὅρεα καλοῦσιν

* ὀράδα· οἱ μὲν τὴν ὄρειον· οἱ δὲ τὴν γαλακτώδη· παρὰ τὸν ὀρόν

95. * ὄραε· ἔγειρε. ἐλθέ

* ὄραες· ἀναγκαῖοι, προσήκοντες

* ὀράδες· ὑλώδεις τόποι

* ὀράγδαιναν· ὁρμητικήν

* ὀράζειν· δεύειν. μαλάσσειν

1100. ὁρᾶ· βλέπω. ὁρᾷ

ὅραμα· θέαμα, ὀπτασία, ὅρασις. εἶδος. φαντασία, θέα

* ὁρᾷ· βλέπει

ὁρᾶσθαι· ὁρᾶν

ὁρατικόν· γνωστικόν

5. ὁρατόν· αἰσθητόν. θεωρητικὸν καὶ θεωρητόν

ὀργᾷ· ἐπιτεταμένως ἐπιθυμεῖ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀκμάζειν. μανίαι. θυμοί. ἐπιθυμίαι. καὶ ἦθος

ὀργάδα· ὄρειον. ἢ γαλακτώδη· παρὰ τὸν ὀρόν

ὀργάδ' Ἀθηνᾶν· ὀργᾶν λέγουσι τὸ ἐπί τι παρασκευάζεσθαι καὶ ὁρμᾶν

SCR. 82. μ 76. 84. Vid. Meinek. Philol. XIII 535. 85. Φ 346. 86. Ε 5. 87. Demosth. p. 314, 13. 88. Psalm. l. l. et LXX passim. 89. Α 136. 1101. Demosth. 1460, 26. 3. Γ 306. 4. LXX e. g. Proverb. XXII 29. 5. Iob. XXXVII 21. 7. Demosth. 175, 15 teste Harpocr.

ADNOT. 82. ὀπώρης cod., em. Mus., qui seq. gl. in codice praecedenti adnexam eiecit. 84. καὶ ῥέμβοια cod., em. Salmas. 86 τὸ κατὰ cod., em. Mus. 87. ὀπωρίονας cod., em. Salmas. Cf. Poll. VI 128 Phot. 343, 1 Suid. Hesych. ὡραιοπώλας. 88. δὲ] malim λέγεται. Sub finem sine causa Albertus addidit τὰς ὀπώρας. Articulus hic immigravit e gl. mss. in Psalm. LXXVIII 2. 89. 90. Sic codex, ὅπως· ἵνα ὅπως. ὀπωφᾶται κτλ. Mus., ὅπως· ἵνα. ὀπωπαῖς· ὀφθαλμοῖς Cobet. Mnemos. IV 4 p. 313. Tum pergendum ὀπωπήν· πρόσοψιν (Apoll. lex. Hom. 122, 12), nisi verba ὅπως τὴν πρόσοψιν explicationem continent phrasis Homericae p. 97 ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς. 91. ὑπωπίασται? 93. ὅρρεα καλοῦσιν Musurus; debebat ὡρεῖα vel potius ὀῤῥεῖα, quemadmodum in glossis est Ὀῤῥεῖον· horreum, in glossis Servii Penus: ὡρεῖον, in Gl. Gr. Barb. Cangii Horreum: ἀποθήκη, ὀρεῖον. Infra habebimus ῥογοί· ὅροι (sic) σιτικοί et σιτοβολῶνες· ὅρια. Videndum igitur num pro νεώρια legendum sit ὡρεῖα, pro ὅρεα vero ὀῤῥεῖα. 94. οἱμὸς — ὅρον cod., οἱ μὲν — ὀῤῥόν Mus. Voluit ὀρειάδα, quod alicubi ὀριάδα scriptum invenisse videtur, aut ὀργάδα, quod ὄρειον significat. Cf. ὀράδες et ὀργάδα. 95. ὄρσεο· ἐγείρου? an ὅρ(μ)α· ἔγειρε, ἐλθέ? 96. ὄρεες Lobeck. Parall. 78. Forte ὄαρες vel ἔορες (Lob. rhem. p. 124) q. v. 97. Imo ὀργάδες. 98. Etymi rationem reddi posse iure negat Lob. Proll. p. 36. Glossam corruptam esse ex ὀργάδ' Ἀθηνᾶν post Albertum statuit Thes. V c. 2141 B. Mihi legendum esse videtur ῥαγδαίαν, q. v. 99. Imo ὀργάζειν. 1100. ὁρᾶ· βλέπω ὁρᾷ cod., ὁρᾶ· βλέπων ὁρᾷ Mus. Forte ΟΡΑ: βλέπε, ὁρᾷ. h. e. ὅρα· βλέπε. ὁρᾷ· (βλέπει.) 6. Confundit ὀργᾶι et ὀργαί. 7. Cf. gl. 1094. ὅρον cod., ὀῤῥόν Mus. 8. Vide gl. 1098. ὀργᾷ δ' Ἀθηνᾶν coni. HSt. c. 2146 A.

ὀργάδες· γεγεωργημένοι τόποι

1110. Ὀργάνη· ἡ Ἀθηνᾶ, ἣν καὶ Ἐργάνην ἀπὸ τῶν ἔργων λέγουσιν

ὄργανον· τὸ εἰργασμένον. καὶ ἐργαλεῖον

ὀργάς· λοχμῶδες καὶ ὀρει(νὸν) χωρίον, καὶ ἀνέργαστον. καὶ πᾶν τὸ ὀργιζόμενον, ἢ ἐντρεπόμενον. ἢ ἐπιθυμοῦν. ἢ ἀκμάζον

ὀργάσαι· ἑτοιμάσαι. καὶ τὸν πηλὸν ὀργάσαι φασίν, ὅ ἐστιν ἑτοιμάσαι, φυρᾶσαι, βρέξαι, ἀναδεῦσαι

ὀργάσας· μαλάξας

15. ὀργέων· ἱερῶν, ἢ ἱερέ

ὀργεῶναι· ἱέρειαι

ὀργεῶνες· μύσται, ἱεροφάνται, ἱερεῖς

ὀργή· τρόπος. μανία. θυμός

ὀργητύς· ὀργή. [κάπνη. διάδυσις]

20. ὄργια· τὰ ἱερά. οἱ δὲ τὰ μυστήρια

ὀργιάζειν· τελεῖν Διονύσῳ

ὀργιάζουσι· τελοῦσιν

ὀργιάσθης· ἐμυήθης. ἐχόρευσας ὁσίως

ὀργίλος· θυμώδης. μανιώδης

25. ὀργίοις· μυστηρίοις

ὀργυιά· ἡ τῶν ἀμφοτέρων χειρῶν ἔκτασις. καὶ τὸ μέτρον, ἀπὸ τοῦ τὰ γυῖα μετρεῖν. καὶ πήχεις τρεῖς

ὀργῶν· ἐπιθυμῶν, ὀρεκτικῶς ἔχων

ὀργῶσαν· ἐπιθυμοῦσαν

[ὀργμή· ῥύμη. ῥώμη]

30. ὄρδικον· τὸν χιτωνίσκον. Πάριοι

ὄρδημα· ἡ τολύπη τῶν ἐρίων

ὀρέγει· παρέχει

ὀρέγεται· ἐπιθυμεῖ

ὄρεγμα· βῆμα. ὅρμημα. ἅλμα

35. ὀρεγνύς· ἐκτείνων τὴν χεῖρα

[ὀρέεσιν· οἰκουροῖς γυναιξίν]

[ὄρει· φυλάσσει]

ὀρείοις ποσί· κώπαις· ἐπεὶ ἡ ἐλάτη ὄρειος

ὀρειοκόμος· ὁ τὰς ἡμιόνους θεραπεύων

40. ὄρειον· ἱμάτιον ἄγναφον

SCR. 11. Sophocl. et Eurip. ap. schol. Eur. Phoen. 115. 13. Soph. fr. 714 p. 240. Cf. Ar. Av. 839. 14. Herod. IV 64. 15. Aeschyl. fr. 40 p. 136. 17. Antimachus. 21. Eur. Bacch. 415. 34. Aesch. Choeph. 769. 35. *Λ* 351. 36. *E* 486. 38. Tragicus, nescio quis. vid. Phot. 345, 17. 40. Medis comoedia. fr. CCCXC vol. V 1 p. CCCLX.

ADNOT. 12. ὀρει — ἀκμάζων cod., em. Mus. Mox pro ἐπιθυμῶν Iensius scribit ἐπιθυμοῦν, h. e. *subans*. 15. 16. Separavit Musurus, male tamen corrigens ὀργίων — ἱερέ. 15. Confundi videtur ὀργίων· ἱερῶν et ὀργεών· ἱερεύς vel ὀργεῶν(ων)· ἱερέων. Nam ὀργέων pro ὀργεώνων in Lysiae codicibus (Harpocr. 139, 8) vetus haud dubie est error, quo decepti sunt grammatici. 17. ὀργέοντες cod., ὀργιῶντες Mus., em. Heinsius. 19. ὀργήγυς cod., em. Salmasius. Postrema ad ὀπή spectant. 21. 22. Divisit Mus. 23. θείως cod., ὁσίως Meineke. — ἐχώρευσας cod., em. Mus. 29. Infra ῥύμη·
μ
ὁρμή. Vitii origo est lectionis discrepantis supra scripta: ὀργή. 30. Πάριοι an Πάφιοι verum sit non liquet. 31. ὀρδ.μα cod., ὄρδημα Mus. Schowio videbatur erasa litera ō fuisse. Cf. ὠρδυλευσάμην et Lobeck. Proll. p. 127. 33. Vid. gl. 1048. 34. Cf. ἀρίχεται ἀρόχεται ὀριχᾶται. 36. ὀρέεσιν codex. Vide ὠρέες. ὤρεσι. Utrobique ὤρεσσι legendum ex Il. *E* 486. 37. L. ὄρευε vel ὤρει. 39. Cf. Lob. Path. El. p. 534. ἡμιόνας cod., em. Mus. 40. Cf. Poll. VII 69, ubi ὀρεινόν scribitur a Meinekio in ed. min. non expeditum.

ὀρείονες· ἄνδρες
ὀρεῖς· ἡμίονοι
* ὀρέγδην· ἐκτενῶς, καὶ προθύμως
ὀρείτορες· ἄγριοι
1145. ὀρειχάλκων· τῶν εἰκῇ διαδεδο[νη]μένων εἶναι τοὔνομα. οἱ δὲ πλείους ὑπάρχειν αὐτόν. ἔστι δὲ καὶ ὕλη ὁμοία χαλκῷ
ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν
ὀρεκτῇσι· μακραῖς
ὀρεκτῇσι μελίῃσι· αἷς ὀρέγδην καὶ οὐκ ἐκ διαστήματος χρῶνται, συνιστάμενοι καὶ ἐκτείνοντες τὰ δόρατα
ὀρεκτιῶν· ἐπιθυμῶν (ἐκτείνων)
50. ὀρεκτύς· (ὄρεξις)
ὀρεκτύων· ὀρέξεων
ὀρέξαι· δοῦναι. ἐκτεῖναι
ὀρεξάμενος· ἐκτείνας
ὀρέξας· δούς. ἐκτείνας
55. ὀρεξάσθω· ἐκτεινάτω. στρωσάτω. παταξάτω, πληξάτω. ὁ γὰρ τύπτων ἐκτείνει τὴν χεῖρα. ἔνιοι δὲ ἀγωνιζέσθω
ὀρέξατο· ἐξέτεινε. παρέσχεν
ὀρέξατο· ὥρμησε. διέβη
ὀρέξειν· παρασχεῖν. δοῦναι
ὀρέξει· ὁμοίως
60. ὄρεξις· ἐπιθυμία
ὄρεξον· ἔκτεινον. ἐπίδος
ὀρεοκόμος· ὁ τὰς ἡμιόνους τρέφων
ὀρέοντο· ὥρμων. ἐπορεύοντο
ὀρεσκῴοισιν· ὀρεσιοίκοις ἢ ὀρεσικοίτοις· κεῖται γὰρ τὸ κοιμηθῆναι
65. [ὄρεσι· προβάτοις]
ὀρέστερος· ἄγριος
Ὀρέστη· χωρίον Εὐβοίας
ὀρεστιάδες· αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι τὴν ἑστίαν ἔχουσαι, ἤγουν οἰκίαν
ὄρεσφιν· ὄρεσιν
70. ὀρεσχάς· τὸ σὺν τοῖς βότρυσιν ἀφαιρεθὲν κλῆμα
ὀρεύειν· φυλάσσειν

SCR. 45. Callim. Lav. Min. 19. 48. *B* 543. 52. *Λ* 79. 53. *Π* 314. 54. *Ω* 743. 55. *Δ* 307. 56. 57. *Z* 466. 58. *O* 602. 61. Soph. OC. 846. 1130. 62. Aristoph. fr. inc. LXXIX. 63. *B* 398 Alcman. fr. 53. 64. *Λ* 268. 65. *ο* 385. 66. *X* 93. 68. *Z* 420. 69. *Δ* 452.

ADNOT. 41. ‚Aeolice pro ὀρείονες' Lob. Aglaoph. p. 846 [m]. ‚Sed respicit forte ad Pythiae oraculum ap. Plut. T. II p. 406 EF ὀρειᾶνας δὲ τοὺς ἄνδρας' ALB. parum probabiliter. ὀρείονες ἄνδρες verba sunt Apoll. Rhodii II 801. — ὀρείηνες ἄνδρες Phavorin. Vocabulum ὀρεάν videndum ne reddendum sit Arcadio 6, 5. 43. ὀρέδειν cod., em. Guyetus. Glossa interpolatori debetur Apollonii lex. Hom. compilanti. 44. I. q. ὀρεῖται, nisi ὀρέστεροι legendum sit ex Odyss. κ 212. 45. διαδεδορημένον — αὐτῶν cod., em. Scaliger in Fest. p. 26. ὀρείχαλκον scribatur non opus videtur. Cf. Goettling Hesiod. Scut. 122 Nauck. Ar. Byz. p. 222 Didym. reliq. p. 70. 71, ubi adde Reisk. ad Constant. Porph. de cerimon. II p. 526 [468, 6] de ἀσπρόχαλκα disputantem. 48. ἐσωρέγδην cod., em. Mus. Apoll. lex. Hom. 122, 30. 49. ὀρεκτεῖν· ἐπιθυμεῖν. ταὐτὸν καὶ ὀρεκτιᾶν Phot. 345, 18. Cf. Lob. ad Phrynich. p. 82. 49. 50. 51. ὀρεκτιῶν· ἐπιθυμῶν. ὀρεκτύς· ἐκτείνων. ὀρεκτῶν· ὀρέξεων codex, em. Meineke. 58. Interpretationes aoristo potius ὀρέξαι conveniunt. 62. Pro ὀρεωκόμος etiam in Poll. VII 183 p. 381. 63. Lob. rhem. p. 146. 64. Apoll. lex. 122, 17. Lob. rhem. p. 14. 65. οἴεσι Pierso Moer. p. 247 a. Schaefer ad Long. Pastor. p. 396. 67. Steph. Byz. p. 495, 7 a Meinekio ex Hesychio correctus. 70. ὀρέσχας (hoc acc.) cod., ὀρέσχα Mus. quod adversus Palmerii emendationem verissimam gl. ὀρέσχαι· κλήματα, βότρυες defendebat Albertus. At accusativum ὀρεσχάδα servavit Ister Harpocr. 140, 16, quocum conf. ἀρασχάδες Hesychii. 71. Vide ὠρεύειν et ὠρεῖν. Scripturam per ὀ agnoscit Theognostus p. 50, 21. Supra corrupte ὄρει· φυλάσσει habuimus.

ὀρεῦσιν· ἡμιόνοις
ὀρεύς· ἡμίονος ἄρσην
* ὀρεῖς· ἡμίονοι ἄρσενες
1175. ὀρεταί· ὁρμαί. λαβαί. ἐγέρσεις
ὀρέχθεον· ἐστέναζον. ἐμυκῶντο. ἐβρύχοντο
ὄρημ[α]ι· ὁρῶ
ὀρήχου· τῆς αἱμασιᾶς
Ὀρ[η]θάνης· τῶν ὑπὸ τὸν Πρίαπόν ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον
80. ὀρθαγορίσκος· χοιρίδιον μικρόν
ὀρθέσιον· ὄρθιον. μακρόν. ὀξύ. μέγα
ὀρθεῦ· ἀνορθοῦ[ν]
Ὄρθη· πόλις Θεσσαλίας
ὄρθια· ἀνατεταμένα. ἐξάκουστα. μεγάλα
85. ὀρθήν· τὸ ὀρθὴν ἀπιέναι
Ὀρθία Ἄρτεμις· οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἱδρῦσθαι ....
ὀρθιάζειν· μαντεύεσθαι
ὀρθίας· ἱστὸς νεώς. τίθεται καὶ ἐπὶ κακεμφάτου
ὀρθιόκωποι· οἱ ἐπιτόνως ἐλαύνοντες, καὶ ἀκλινῶς
90. ὄρθιον· πρόσαντες. ἀνατεταμένον. ὑψηλόν
ὀρθιοκώπους· ἐξορθουμένους ἐν τῷ ἐρέσσειν ἐπιτόνως
ὄρθιον νόμον· οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ, καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον
ὀρθογόη· ἡ χελιδών
ὀρθόδωρον· μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρὸς ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ μέχρι τοῦ δακτύλου. οἱ δὲ σπιθαμήν
95. ὀρθόκερως· ὀρθόθριξ

SCR. 72. Aristot. Rhet. III 2. 73. Ar. Ran. 290. 76. Ψ 30. 77. Sappho fr. 2, 11 Ahr. 78. ADN. 79. Plato com. II 12 p. 674. Fabulam ita inscripserat Eubulus. 83. *Β* 739. 84. *Λ* 11. 85. Hyperides ap. Phot. 346, 12. 92. Terpander l. l. Herod. I 24. 93. Hesiod. Opp. 566. 95. Soph. fr. 793 Nck.

ADNOT. 75. Glossa Thesauro V c. 2168 C merito suspecta ex ὀργαί corrupta videtur. Minus placet θρέττε. — λαβεῖς cod., λαβαί Mus. 76. Apoll. lex. 122, 27. — ἐμυτοχον cod., em. Mus. 77. Ahrens Dial. I p. 136. 78. Inter nimis dubia refert Lobeck. Path. El. p. 83. θριγχοῦ Kusterus, ῥηχοῦ Albertus coniciebant coll. ῥηχός· φραγμός quam glossam lexico cuidam Herodoteo (VII 42; p. 616 ed. Franz) debere videtur Hesychius, schol. Nic. Ther. 868, Hes. s. v. ἔραχος. Alienum videtur ὀρχάς· αἱμασιά, siquidem ὀ digammi forma Cretica fuerit. — αἱμασίας codex, correxi. 79. Ὀρηθάνης cod., em. Florens ad Ar. Lys. 981. Ὀρθάνης. Πριαπώδης θεός. ἐντέτεκται ἑρμοῦ καὶ νύμφης (sic mendose) Phot. 346, 3. Cf. Strab. XIII p. 587 Ath. X 441 F Choerob. p. 53, 28 Tzetz. Lycophr. 538 Gerhard *Mythol.* § 382 d et § 501, 3. 80. ὀρθαγόρικος cod., em. Is. Vossius et Meurs. Misc. Lacon. I c. XIII p. 60 ope Athen. IV p. 140 B. Plin. HN. XXXII 3 Hesych. βορθαγορίσκια. 81. ὀρθώσιον Meineke; Thes. V c. 2170 D glossa ex ὄρθιον corrupta videtur, posse tamen etiam ad ὀρθάδιον referri animadvertenti. 82. ὀρθεῦν Mus., em. Meinekius Philol. XII p. 617. Malim ὄρθευε coll. Eur. Or. 405. Fallitur Thes. V c. 2187 A. 83. Strab. IX p. 439. 40. 86. Paus. II 24, 5 Orph. H. 34, 8. Supple φασιν. Musurus ἵδρυται. 87. ὀρθριάζειν Phot. 347, 2; θριάζειν Albertus. 88. ὀρθίαξ δὲ τὸ κάτω τοῦ ἱστοῦ καλεῖται ὡς τὸ ἄνω καρχήσιον. καὶ ἔστι τοὔνομα τὸ ὀρθίαξ ἐν Ἐπιχάρμου Ναυαγῷ Poll. X 134 p. 435 unde Iungermannus nostrum corrigi iubet. Vide etiam Cram. AO. III 284, 16. κακεμφάτου] sensu obscoeno de pudendo virili dici innuit, ut ὀρθαγόραν· τὸ αἰδοῖον ap. schol. Ar. Eccl. 950 (910.) 89. ὀρθιοκῶποι codex. 91. ἐπιπόνους cod., em. Vossius. 92. Phot. 346, 14. Poll. IV 65. 73. Plut. de mus. p. 1140 F. 93. ὀρθρογόη Palmerius ex Hesiod. Opp. 566 restituebat. Edito patrocinantur EM. 631, 3 Phot. 346, 22 Suid. Cyrill. 63. 94. Poll. II 157. 95. ὀρθοκέρως cod., em. Phot. 346, 5 qui Σοφοκλῆς addit, Poll. II 31.

ὀρθοκραιράων· ἐπὶ μὲν τῶν νεῶν, τῶν ὀρθοπρύμνων· ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν, τῶν ὀρθοκεράτων. εἴρηται παρὰ τὸ κάρα

ὀρθόκορυς· ὀρθὸν πῖλον ἔχων

ὀρθόν· τὸν ὄρθιον νόμον

ὀρθοπυγιᾶν· ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι

1200. ὀρθόπτερος· μεγάλους (κολ)ωνοὺς ἔχουσα· πτερὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἢ μεγάλας ἔχουσα περιστῴους οἰκοδομάς

ὀρθο(στά)διοι χιτῶνες· οἱ στατοὶ ὑπόκομμα ἔχοντες. οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί

ὀρθοσταδόν· τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιάζειν

ὀρθοστάτη(ς)· εἶδος πέμματος

ὀρθοστατῶν· παραστατῶν

5. ὀρθόφρων· ἀνατεταμένας φρένας ἔχων, ἢ ὀρθάς. μετέωρος

ὀρθωθείς· ἐξαναστάς

ὀρθωθῆναι· τὸ ἀπὸ τῆς ὑπτιότητος ἐξαναστῆναι

Ὀρθωσία· ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος

[ὀριαχές· ὀρίκοιτον]

10. ὀριγνᾶσθαι· ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι

ὀριγνώμενοι· ἐπιθυμοῦντες

ὀριγνώμενον· τεταραγμένον. ὅρια λαβών

ὁρίζει· ἵστησιν. ὅρον δίδωσι. κρίνει. θεματίζει. διαιρεῖ, ἀφορίζει

[ὀρικάνην· δεσμωτήριον. οἱ δὲ φραγμόν. οἱ δὲ σαργάνην ἢ σκῆπτρον]

15. [ὀρικυπτεῖν· τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ' ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι]

ὀρινάδες· τὰ ἀνώτερα

ὄριναν· ἐτάραξαν

ὀρίνδην· ἄρτον, παρὰ Αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ὅπερ ἕψοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν

ὄρινε· διήγειρε τὴν ψυχήν, ἐκίνησεν. οὐ κατὰ..... ἀπειλήν·
ὣς φάτο. τοῖσι δὲ θυμὸν ἐπὶ στήθεσσιν ὄρινεν

SCR. 96. Σ 3 Θ 231. 1200. Soph. fr. 30. 1. Ar. Lyc. 45. 3. Eur. Helen. 547. 5. Soph. fr. 969. 6. Κ 21 Β 42. 8. Herod. IV 87. 18. Soph. fr. 565. 19. Β 142.

ADNOT. 96. ὀρθοκεράων cod., em. Mus. Nisi ex Apoll. lex. 122, 34 reponendum (ὀρθοκραιράων)· ὀρθοκερά(τ)ων κτλ. — παρὰ] διὰ cod. 97. π.˜λον cod., πῖλον Mus. 99. ὀρθοπηγιᾶν cod. Mus., em. Scaliger. Male Albertus ὀρθοπληγιᾶν. 1200. μεγαλώ.ους — ε πσταοὺς cod., μεγάλους ὤμους — περιστόους inepte Mus. Ὀρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον. καὶ τὰ περίστῳα Phot. 346, 19—21. 1. ὀρθόδιοι — συρταί cod., em. Mus. De re vide Poll. VII 84. 49. Eustath. Il. 1166, 55 Phot. 346, 25 Hesych. s. v. στάδιος χιτών, et κιμβερικόν. — ὑπόκομμα οὐκ ἔχοντες Scaliger ad Phrynich. p. 238 Lob. 2. Ἀφροδισιεῖς Musuri δ manus est pro ἀφρο΄, quod ἀφροδισιάζειν esse vidit Meinek. Philol. XII p. 617. 3. ὀρ- δ θοστα cod., ὀρθοστάδη Musurus, em. Heinsius ex Poll. VI 73 assurgente Schowio. Vide Musgrav. ad Eur. Hel. 547: ἀνάστατος confert Valcken. Adon. p. 398 B. 4. παραπατῶν cod., em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 106 vertens *pilarum arrectariarum* coll. Apollod. Poliorc. p. 22 Vitruv. X 19 (Philo Belop. p. 74 A). 5. οὕτως Σοφοκλῆς addit Phot. 346, 24. 9. ὀρειλεχές Salmasius. Deinde leg. ὀρεσίκοιτον. 12. Infra ὠριγνωμένον· ὀρεγόμενον recte. Τεταραγμένον ad Π 377 ὀρινόμενον spectat, ὅρια λαβών ad ὡρισμένον. 14. Imo ὀρκάνη, q. v. Vid. Lob. rhem. p. 305 n. — σκῆπτρον] ὅρκιον· σκῆπτρον. καθ' ὃ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς. ἡ ῥάβδος Phot. 347, 22, quod ὤμνυον. βασιλικὴν (l. ἢ ἡ) ῥάβδος scribit C. 63. Similiter Lex. Armach. ap. Pearson. Adv. II p. 871 b. 15. Verum est ὀρκύπτειν, q. v. Cf. etiam Phot. 347, 25 Suid. ὠρκυπτεν, unde Hesych. s. v. ὠρκύπετα corrigendus est. 16. Obscurum; vide ὀρινίαι. 18. σισάμη — ἐψῶντες (ἑψοῦντες?) — ὄρυζαν cod., σησάμη — ἕψοντες — ὤρυξαν pessime Mus. Cf. Poll. VI 73 Phrynich. app. soph. p. 54, 1 Ath. III 110 E. Fortasse huc etiam pertinet Theognost. 43, 26 ὀρίνης. 19. τοῖσι καὶ cod., em. Mus. De lacuna vid. Apoll. lex. 122, 25.

1220. ὀρίνετον· ὥρμων. ἐτάρασσον, ἐκίνουν. δυϊκῶς·
ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
ὀρινίαι· ἀναδενδράδες
ὀρίνθη· ἐταράχθη. ὑψώθη
ὀρινόμενοι· ταραττόμενοι. διωκόμενοι. ὑψούμενοι
ὅριον· τείχισμα. φραγμόν
25. ὅρισμα· στήριγμα. ἡμίονος. ἢ ὅρος
ὁριστάς· ὁρίζοντας
ὀρίχαλκος· χαλκὸς χρυσῷ ἐοικώς. ἢ κρήνη ἀρχίχαλκος
ὀριχᾶται· γλίχεται, ἐπιθυμεῖ
Ὄριψα· Ἐρινύς
30. ὄρκη· ὄψις
ὀρκάθους· ἐφ' ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν
ὀρκάνη· εἱρκτή, δεσμωτήριον. ἔνιοι κρεμάστραν. ἄλλοι σαργάνην. οἱ δὲ φραγμόν
[ὁρκία· καθ' οὗ ὀμνύω. ἤτοι ὁρκωμόσια]
ὅρκια πιστά· ὅρκους ἐπὶ πίστεσι
35. (ὀρχίδδει)· ὅρκον ποιεῖ ὀμνύει(ν)
ὀρχίλλ(εται· διακενῆς ὀμνύει)
ὅρκμον· φράγμα
ὅρκοι· δεσμοὶ σφραγῖδος
ὄρκυνος· ἰχθῦς ποιός
40. ὀρκύπτειν· τὸ ὑπερκύπτειν ἰδεῖν τι. τὸ ἐκτείνειν ἑαυτόν, καὶ ἐπ' ὀνύχων ἵστασθαι
ὁρκωμόσια· θύματα, ἐφ' ὧν ὅρκοι γίνονται
(ὀρ)κωτής· ὁ ὁρκίζων
ὁρμαθός· χορύς. στίχος. φωλεός

SCR. **20.** *I* 4. **22.** *E* 29. **23.** *Ξ* 59. **32.** Aesch. Sept. 338 Lycurgus Harpocrationis. **34.** *B* 124. **39.** Anaxandr. I 61 vol. III p. 184. **42.** Cratin. fr. CXXXVII[a] vol. II p. 216.

ADNOT. **20.** *ὠργίζετον* cod., em. Mus. **21.** Synonyma congessi s. v. *μαματίδες*. **24.** Infra *οὔριον· φυλακή*. **25.** *ὅριγμα* cod., *ὄρυγμα* Mus., *ὅρισμα* ordo exigit, quod cum *ἔρεισμα* confundi videbatur Vossio. *ἡμίονος* spectat ad *ὀρεύς*. **26.** Pollux IX 9. **27.** Scripturam per *ι̅* agnoscit inscr. C. I. I n. 161, 1 p. 286. *ὀρείχαλκος* q. v. invito ordine Mus. — *κρήνη* referunt ad fontes Pheneatarum de quibus vide Aristot. Mir. ausc. 59 p. 132 Beckm. Malim *κρᾶμα* coll. Salmas. homonym. hyl. iatr. p. 228. — *ἀρχίχαλκος* corruptum. *καὶ στήλη ὀρείχαλκος* Suidas. **28.** Cf. *ἀρίχεται* et *ὀριγνᾶσθαι*, unde fortasse Albertus recte repouit *ὀριγνᾶται*. Cf. Lob. rhem. p. 67. **29.** Infra *ὅρπα· ἐρινύς*, quo de cf. Meinek. Anall. Alex. p. 267. Videntur formae aeolicae pro *ἅρπη ἅρπυια*. — *ἐρίνυς* cod., *ἐριννῦς* Mus. **30.** *ὄρκη· ὄψεις* Cyr. 63 ex apographo P. Bondami. Albertus transpositione literarum ex *κόρη* ortum putabat proferens tamen aliam quoque coniecturam *δόρκη*, quae et Lobeckio placuit in Path. El. p. 97 *δορκή* (*δορκή*) probanti et quodammodo fulciri poterit glossa Cyr. 63 *ὀρχάς* (sic)· *ἐλάφου εἶδος* (*δορκάς*?). An *ὄρκη* tanquam *ἔρκεα* pro *ὄψις* dictum fuerit? **31.** *ὁρμαθούς* Thes. **32.** *ὁρμάνη — κρεμάστραν* cod., *ὁρμάνη — κρεμάθραν* Mus., *ὀρκάνη* (hoc spiritu) typotheta. Vide EM. 632, 25 schol. Eur. Bacch. 567 Matth. schol. Theocr. IV 61 schol. Aesch. Sept. 338 Eustath. 233, 41 Bekk. Anecd. 285, 11 Harpocr. Phot. 347, 10 — 17. 20. Hes. s. vv. *ἑρικάνη* et *ὀρικάνη* et Lob. Proll. p. 179. **33.** *ὁρκωμόσια* ad *ὅρκια* pertinet, reliqua lacunosa sunt redintegranda e gl. ad 1215 apposita *ὅρκιον σκῆπτρον καθ' οὗ ὤμνυον*. — *ὁρκομοσία* cod., em. Mus. **34.** *πίσταισι* cod., em. Mus. **35. 36.** *ὀρχίλλ., — ποιεῖ* cod., *ὀρχίλλει — ποιεῖ* Mus. qui exitum vocis delevit. *Ὀρχίλλεται* coni. Schowius, reiecta Hemsterhusii et Valckenarii emendatione *ὀρχίδδει*, coll. Phot. 347, 24 *ὀρχίλλεσθαι· τὸ διὰ κενῆς ὀμνύναι*. (*Ὀρχίδδει*)· *ὅρκον ποιεῖ ὀμνύειν*. *Ὀρχίλλε*(*ται· διακενῆς ὀμνύει*) Meinek. Philol. XII p. 617. **37.** Iacobs Anth. vol. VI p. 146. Cf. *ὀρχμή*. **38.** *σφραγῖδες* sine caussa Mus. **39.** *ὄρκυνος* cod. Athen. VII 301 F. 303 B. *ὄρκυνος* Aelian. HA. I 42 (*orcynus* Plin.). Sed forma usitatior videtur *ὄρκυς* vel *ὄρκυν* qua de cf. Meinek. Exx. phil. spec. I p. 26. **40.** *ὑπερκύπτοντας* Mus. Suspectum potius *ἰδεῖν τι*. Cf. *ὀρικύπτειν*. **41.** *ὧν οἱ* Mus. **42.** ..*κωτ.˙ς* codex, *ὀρκώτης* cum pravo accentu (vid. Iacobi Com. V 2 p. 711) Musurus, qui priores literas a rubricatore omissas praeposuit et in fine literam delevit. **43.** *φολεός* cod., em. Mus.

ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης· τόπου ἐπαλλήλου πετρώδους . . . συνθέσεως. ἢ τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος

1245. ὁρμαίνειν· ὁρμᾶν

ὁρμαίνοντα· διανοούμενον

ὁρμαίνων· φροντίζων. ἐν διανοίᾳ ἔχων

ὁρμανόν· ἀνεστηκός. χαλεπόν

ὁρμάς· κινήσεις

50. ὁρμάται· οἱ ἀνδροκτόνοι. Σκύθαι

ὁρμει(αί)· ὁρμ(ι)αί

ὅρμενα· ὁρμῶντα. κεκολλημένα

* ὁρμεῖσθαι· ὁρμεῖν. τὸ πολεμεῖν

Ὅρμενος· ὄνομα κύριον. καὶ πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ μὲν τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον. ἄλλοι πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον

55. ὁρμήματα· μέριμναι

ὁρμή· βουλή, ἐπιθυμία. τιμή

ὁρμητήριον· καταγώγιον

ὁρμιά· σχοινίον λεπτόν

ὁρμιευτής· ἁλιεύς

60. ὅρμικας· μύρμηξ

ὁρμῖνοι· ὄσπριόν τι

ὁρμίσκοι· περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι. ἢ μανιάκης. ἢ περιδέραια. ἢ κλοιά. ἢ δακτύλιοι

ὅρμισον· δῆσον. ἀνάπαυσον. εἰς ὅρμον κάτελθε

ὁρμοί· ἱμάντες ὑποδημάτων

65. ὅρμος· λιμήν. ἢ περιτραχήλιος κόσμος. καὶ ὁ ὑπόδρομος τοῦ πλοίου καὶ ἡ στάσις

ὅρμου μέτρον· τὸν ὅρμον. καὶ τὸν λιμένα

ὁρμώμενος· προθυμούμενος. ἢ φερόμενος

Ὀρνειαί· πόλις

ὄρνεα· ὀρνεοπώλια. καὶ πετεινά. καὶ τόπος

70. ὀρνιθευτής· ὀρνιθοθήρας

ὄρνιθι· οἰωνῷ. ὀρνέῳ

ὀρνιθοκάπηλοι· ὀρνιθοπῶλαι

ὀρνυμένου· ὁρμῶντος. διεγειρομένου

ὀροβάδων· νεβρῶν

SCR. 44. ω 8. 46. Κ 4. 47. ο 299. 50. Ad Herod. IV 110 referunt interpp. ubi nunc *αἰορπάται* et *οἰόρπατα* edunt. 52. Λ 571. 54. Θ 274 — Β 734. 55. Β 356. 56. Δ 466. 58. Plato Com. fr. III p. 617. 61. ADN. 65. Λ 435 — Aristoph. fr. VI 11 p. 1079. 66. ν 101. 68. Β 571. 69. Ar. Av. 13 ubi tamen GHermannus coni. *οὐχ τῶν Ὀρνεῶν.* 70. Plato com. fr. VIII vol. II p. 667. 71. ε 51. 72. Critias ap. Poll. l. l. 73. Δ 421.

ADNOT. 48. Non liquet. Puto *ὅρμενον. ἀνεστηκός. μόρμον· χαλεπόν.* 51. (ι) Lob. Path. El. p. 429. Cf. Boissonad. ad Babr. fab. VI 3. — (αἰ) Mus. qui compendium exitus delevit. 52. *ἐκκεκαυλημένα* Salmasius. Suspicor *κεκολλημένα* respicere ad aeolicum *ὅρμενα* pro *ἅρμενα*, h. e. *ἡρμοσμένα.* 53. Infra *ὡρμεῖσθαι· ὁρμεῖν τὸ πολεμεῖν; ὁρμᾶσθαι· ὁρμᾶν* Mus. (Eur. Suppl. 584?) 54. *πόλις*] Hoc refer ad *Ὀρμένιον.* 59. Moeris Att. p. 42. 60. Lob. Parall. p. 144. Cf. *μύρμοι, βύρμακας, βόρμαξ. ὅρμικα* (formica)· *μύρμηξ* an *ὅρμικας· μύρμηκας* scribendum sit ambigo. 61. *ὅρμινοι* Poll. VI 61 Diosc. III 145 Theophr. HPl. VIII 1, 4 Nic. Ther. 893. 62. *περιδέρια, ἢ κλοιά* cod., *περιδέραια. ἢ κλοιοί* Mus. Similiter explicat Cyr. 63. *δακτύλιον* et *ὁρμίσκον* iungunt LXX in Genes. 38, 18. 25. 63. *ὅρμησον* cod., em. Salmas. 65. *ἱππόδρομος* cod., em. Valesius coll. Sirmod. ad Sidon. p. 28. — Supra *βυρμός· σταθμός.* 67. *ὁρμούμενος* cod., em. Vossius: ita Phot. Suid. Cyrill. 68. *Ὀρνεία* cod., em. Mus. 72. Poll. VII 197. 74. Lob. Phrynich. p. 686. Parall. p. 80. Cf. *δροιβάδες· αἱ αἶγες.* — *Δορκάδων?*

1275. ὀροβάκχη· βοτάνη τις. οἱ δὲ τῆς ῥοιᾶς τοὺς καρπούς, οὓς ἔνιοι κυτίνους
ὀρόβιον· χρυσοκόλλης εἶδος
ὄρογκοι· τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη, ἃ καὶ ὀρόχθους καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους. τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα
ὀροδάμνοι· κλῶνες. κλάδοι. βλαστήματα. ὄρπηκες
ὀρόδαμνος· τὰ αὐτά. καὶ ποταμός
80. ὀροδεμνιάδες· νύμφαι, [καὶ] αἱ Μέλιτται. ἀπὸ τοῦ ὄρος καὶ τῶν δεμνίων· ἐπεὶ ἐκεῖ κοιτάζονται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι
[ὀροδιός· φόβος
ὀροδοῦντες· φοβούμενοι]
ὀροθέσια· τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν
ὀροθύνειν· ἐρεθίζειν. ταράσσειν. θαῤῥύνειν
85. ὀροιβάδες· αἱ αἶγες
ὀροικλάνοι· ὀξύσχοινοι
* ὄροβον· εἶδος ὀσπρίου
ὀροιτύπος· ὑλοτόμος
ὀρόμενος· ὁρμώμενος
90. ὄρονται· ἐφορμῶσιν. ἐπακολουθοῦσιν
ὅρος· νόμος, θεσμός. ἢ στήλη, ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ
ὀρός· τὸ ὑδατῶδες καὶ ὑφιστάμενον τοῦ γάλακτος· ἀπὸ τοῦ ὀρούειν ἀπ' αὐτοῦ
ὀρὸς γάλακτος· γάλακτος τὸ ἀφύλισμα
ὄρος Κοτύλαιον· τῆς Εὐβοίας
95. ὀροῦα· χορδή. καὶ σύντριμμα πολιτικόν, εἰς ὃ Ἐπιχάρμου δρᾶμα
ὀρούειν· ὁρμᾶν
ὀροῦσαι· ὁρμῶσαι. λέγει δὲ αὐτὸ ὀρούειν καὶ ὁρμαίνειν
* ὀρμαιώνειοι· θάνατοι
ὀρούματα· ὁρμήματα. πηδήματα
1300. ὀροτύπου δίκην· ......
......· ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον

SCR. 75. Nicand. l. l. 77. Nic. l. c. 79. Voce usi sunt Nic. Al. 602 Ther. 863 Callim. ap. schol. Al. 101 (fr. CXXXIX 1). 84. σ 406. 88. Nicand. l. l. 90. ξ 104. 92. ι 222. ρ 225. 94. Ἀρχίμαχος ἐν Εὐβοϊκῶν β̄ St. Byz. 379, 12 ex emend. Dubneri pro Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος β̄. 1300. Aesch. Sept. 85.

ADNOT. 75. Inter ὀροβάκχη et ὀροβάγχη variat scriptura ap. Theophr. HPl. VIII 8, 4 CPl. V 22 et Geopon. II 42, 1. 43. In Nicandr. Ther. 869 ὀρόβακχοι σίδης habet cod. Π, ὀρόβαχοι ρ, sed literae χ superscr. κ. Vide OSchneider p. 267. Cf. ἀπαρίνη et φελλίνιοι. 76. ,Alii vocant ὀροβῖτιν' Salmas. Plin. HN. XXXIII 5. 77. Phot. 349, 3. Eustath. Dionys. Per. 286. Hesych. ὄροχθον. schol. Nic. Alex. 41 p. 80 HKeil. — ὀρώγκη — ὀρόγχθους cod., em. Perger et HSt. Lob. Proll. p. 171. 79. ὁ Ῥοδανός Albertus cum ὀρόδαμνος confundi suspicatur. 80. κοπάζονται cod., em. Guyetus. Vide Lob. Aglaoph. p. 818. 81. ὀῤῥωδία HSt. 82. ὀῤῥωδοῦντες Mus. 84. Cf. γρόσυνον. — Θαῤῥύνειν refero ad ΘΡΟCΥΝΕΙΝ. 85. ὀρυβάδες cod., ὀροιβάδες HSt. Is. Voss. coll. ὀροβάδες. — αἶγαι cod., αἶγες Mus. 86. Cf. gl. ε 7147. 88. ὀροτύπος Phot. 349, 22. schol. Nic. Ther. 5 (377). Huc refero etiam C. 63 ὀρόστυπος· ὁ ἐν ὄρη (l. ὄρει) τὰ στύπη κόπτων ἤγουν τὰ στελέχη. 90. ὁρῶνται cod., em. Is. Vossius propter ordinem. Interpretationem ἐφορῶσιν poscere videtur loci respecti (ξ 104) sententia. Sed nil muto. Mecum facit Lobeck. rhem. p. 133. 92. Pro ἀφιστάμενον scripsi cum Valesio ὑφιστάμενον. — ὀῤῥός cod., em. Apoll. lex. p. 123, 5. 93. ἀφύλιστα cod., ἀφύλισμα Mus. qui male ὀῤῥός scripsit. 94. Κοτυλέον cod., corr. Albertus. 95. ὀροῦα cod., imo ὀροῦα pro ὀρύα aut ὄρουα pro ὄρυα quomodo Aristarchum accinisse testatur Herodianus Theognosti 106, 21. Infra ὀρύα· χόρδη ἑφθή. Cf. Athen. III 94 E Eustath. 1915, 21. — σύστρεμμα πολιτικόν factio civilis Meinek. exx. I p. 10. 97. Aut ὀρούουσαι legendum aut ὁρμῆσαι. 1300. 1. Separavi. ὀροτύπους· τοὺς γίγαντας ὅτι ταῖς τῶν ὀρέων κορυφαῖς ἔβαλλον Phot. 349, 23. Vides glossam Aeschyleam, interpretatione carentem, cum explicatione glossae elapsae ὀροιτύπους coaluisse. Cf. I. Frey de Aesch. schol. Medic. p. 5.

ὀροφή· στέγη
ὀροφηφόρον· ζῶον πᾶν ὀστρακόδερμον
ὀροφίας· ὄφις τῶν κατ' οἰκίαν
1305. ὄροφος· κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν. ἤδη δὲ καὶ ἡ ὀροφή
ὀροφοιτῶντα· εἰς ὄρη περιερχόμενον
ὄροχθον· ὄρειον ὄχθον
ὄρπα· Ἐρινύς
* ὀρόων· ὁρῶν, βλέπων
10. ὄρπαξ· θρασὺς ἄνεμος
ὄρπας· τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος. ἔνθεν γάρον ποιοῦσιν
ὄρπη· σίδηρος, ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν
ὄρπηκες· κλάδοι, ὄζοι
ὄρπηξ· κλάδος ἐκπεφυκώς, κάτωθεν ἀναβλαστήσας, ἢ ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ δένδρου, ὀρθὸς κλάδος
15. ὄῤῥα· ὃς ἄρα
ὀρρέξας· θραύσας. ἀνελόμενος
ὀῤῥιδιᾶν· τὸ ἐπὶ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς γλουτοὺς πεσεῖν
ὄῤῥιον· ὀρίγανον
ὀῤῥόβηλος· ὁδός. Ἰταλιῶται
20. ὀῤῥοπύγιον· ὀρθοπύγιον
ὄῤῥος· ἡ τράμις· οὐχ, ὥς τινες, τὸ ἰσχίον. ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀῤῥωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίουσι τὸν ὄῤῥον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν, ἢ τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν
[ὀῤῥούει· ὁρμᾷ. πηδᾷ
ὄῤῥυνε· παρώρμησεν]
ὀῤῥωδεῖ· φοβεῖται, ἀπορεῖ
25. ὀῤῥωδία· φόβος, ἀπορία
ὀῤῥωδίᾳ· τῷ φόβῳ

SCR. 2. χ 298? 4. Ar. Vesp. 205. 5. Ω 450. 6. Vide Ioseph. Maccab. 14, 14 p. 515 C ex em. Havercampii. 9. Δ 350. 13. Φ 38. 14. Callim. Apoll. 1. 15. ADN. 20. Ar. Nub. 158. 21. Ar. Ran. 213. 25. Eur. Med. 318. 26. Eur. Ion. 403.

ADNOT. 3. Cf. φερέοικον. 4. Poll. VII 120. Eustath. 1448, 62. 5. De calamo aquatili cf. schol. Eur. Or. 146 Poll. VII 170. 6. ὀροφοτόντα cod., em. Phot. 349, 26 qui περιερχόμενα scribit et Mus. De forma vid. Lob. Phryn. p. 629. 7. Lob. Proll. p. 171. n. Vide ὄρογχοι. 8. ἐριννύς Mus. Vide ὄριφα et Meinek. anall. Alexx. p. 267. Aeolice dictum videtur pro ἅρπη. 10. Hoc etiam aeolicum est pro ἅρπαξ, non Doricum pro ὅρπηξ; nec quod de spiritu voc. ὄρπηξ praecipit Lex. de spir. p. 234 Valck. huc pertinet. Vide Lobeck. rhem. p. 259. 11. γὰρ ὁποιοῦσιν cod., γὰρ ὀπυίουσιν Mus., em. Bochartus Hieroz. IV 2 vol. II p. 450 coll. Democrito ap. Geopon. XIII 1 vol. II p. 933 ed. Niclas, ubi apponitur in notis etiam Anatolii de antipath. et sympath. extr. p. 301 vol. IV Fabric. B. G. locus: ἀκρίδες συνέρχονται ὁμοῦ ὅπου ἂν γάρον ἀφ' ἑσπέρας ῥαίνῃς. Nihil hic obscuri video relictum, licet contra dicat Thes. V c. 2239 A, cum lectio codicis aperte nata sit e scriptura ΓΑΡΠΟΙΟΥCΙΝ vel ΓΑΡΟΠΟΙΟΥCΙΝ. 12. ὀρπησίδηρος cod., em. Palmerius, nisi praestat ὄρπα pro ἅρπη. Sed scripturae per η favet glossa corrupta ἀγγοπῆς· (ordo ἀγγόρπης poscit) ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι σιδήρῳ, ubi scribendum videtur ἀγγ]όρπη· σιδήρῳ, ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι. Cf. μαχχούρα. Lob. rhem. p. 259. 15. ὅρια· ὡς ἄρα cod. ὅ ῥα· ὃς ἄρα Mus., em. Is. Vossius. De ὄρρα geminatione poetica metri caussa dicto pro ὅ ῥα vide Apoll. Arg. II 718 Nic. Ther. 685 Al. 424. 16. ὀῤῥέξας· θραύσας cod., ὀρέξας· θραύσας Mus., θραίσας Aldus. ὀ ῥέξας· θύσας vel θράξας· θραύσας male Albertus. Codicis scripturam divinavit Is. Vossius. Coni. ὀῤῥήξας aeolice pro ἀναῤῥήξας vel ὀῤῥαίσας ab ἀναῤῥαίω. 19. Supra βηλός· ὁδός. 20. Vide Pierson. ad Moer. p. 282. Phot. 350, 4. 21. τινὲς στοιχεῖον, ἕτερον — ὀρροδεῖν — ἰδοῦσι τὸν ὅρον cod., ἕτεροι — ὀῤῥωδεῖν — ὄρρον Mus., reliqua ope Didymi ap. schol. Ar. Ran. 213 em. Albertus. 22. ὀρούει Guyetus, ordo alterum exigit. 23. Sic cod. fortasse pro ὀρόθυνε; ὄρινε Mus. 24. 25. ὀῤῥοδεῖ et ὀῤῥοδία cod., em. Mus. ἢ θαῦμα addit Cyr. 63. 26. ὀρροδίας cod., em. Mus.

* ὀῤῥ[οδ]ωδέως· ἐμφόβως
ὀρσάγγης· σωματοφύλαξ. ἢ ὁ τὴν βασιλέως οἶκόν ποτε εὐεργετήσας
ὄρσαι· ὁρμῆσαι. ἐγεῖραι. ἐρεθίσαι
1330. ὀρσιπετής· ὕψου πετόμενος
ὀρσίπους βοή· ἐριστικοὺς παρασκευάζουσα πρὸς τὸν τῶν ποδῶν δρόμον
ὄρσο· ὄρσεο, ἔγειρον
ὀρσοδάκνη· ζωΰφιόν τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον
ὀρσοθύρα· θύρα μεγάλη καὶ ὑψηλή, δι' ἧς ἐστιν ὁροῦσαι καταβαίνοντα. ἄλλοι πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸν βαθμὸν πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυρίς. ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα
35. ὀρσοί· τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι
ὀρσολοπεῖται· διαπολεμεῖται. ταράσσεται. Αἰσχύλος
ὀρσομένη· διεγειρομένη
ὄρσω· τολμῶ
40. ὀρτή· ἑορτή
ὀρτάλιχοι· οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ κρεμάστραι
ὀρτός· βωμός. Κύπριοι
* ὀρυγάνει· ἐρεύγεται
Ὀρτυγία· ἡ νῦν Δῆλος καλουμένη νῆσος
45. Ὀρτυγίη... (ἠ)ελίοιο· τοῦτο δέ ἐστιν, ὅπου αἱ δύσεις ἄρχονται. ἔγραψαν δέ τινες καὶ τροφαὶ καὶ στροφαί
ὀρτυγομήτρα· ὄρτυξ ὑπερμεγέθης
ὄρτυξ[ίς]· πόα τις
ὀρύα· χορδὴ ἑφθή
[ὀρυγμάδες· θόρυβοι
50. ὄρυγμος· βρυχόμενος
ὀρύεται· ὑλακτεῖ]

SCR. 28. Herod. VIII 85 Soph. fr. 185 p. 137 fr. 572 p. 215 alii. 29. Pind. Ol. IV 12 Pyth. XI 23 Nem. VII 71. 31. trag. inc. fr. 192 p. 683 Nck. 32. Ω 88. 33. Aristot. HA. V 19. 34. χ 126. 36. Aesch. Pers. 10. 40. Ion. fr. 21. 41. Theocr. XIII 12. 45. ο 403. 46. Cratinus fr. 15 p. 158. 47. ADN. 48. Epicharmus.

ADNOT. 27. Suspectum. Fortasse ad Thuc. II 89 spectat, ubi ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχω legitur. Cf. ὀρωδεῖ, ὀρωδία, ὀρωδεῶς. 28. Ὀρσσάγγης quod ordini literarum non convenit restituit Palmerius. Cf. Phot. 349 11 et grammaticus ad calcem Photii p. 674, 19 [585]. 30. πετώμενος cod., em. Mus. 33. Lob. rhem. p. 283. 34. Apoll. lex. 122, 13. Poll. I 76 schol. Eur. Med. 135. EM. 634, 1—11. Simile quid videtur ἐριθυρίς s. ἐρθυρίς EM. 377, 35. 35. ὄρσαι coni. Nauck. Ar. Byz. p. 106. Vide Lob. rhem. p. 283 n. 36. Phot. 530, 6. 7. 37. Pro ὀρθωμένη (sic) dici statuit Koen. Gr. Cor. p. 301. Aliter Lob. rhem. p. 102 n. 47. 38. Suspectum est Lobeckio l. l. Coni. ΘΟΡΣΩ aeolice pro θαρσῶ. 40. 41. Transponendae videntur ne ordo confundatur. 41. πετώμενοι — ἀλεκτρυώνες cod., em. Mus. Cf. Ahrens Dial. I p. 216, schol. Ar. Ach. 870 Strattis (fr. III 4 p. 791 vol. II 2) Ath. XIV p. 622 A. — κρεμάστραι ad ὀρχάναι retulerim. — ὀρτάλιχος· ὁ ὁρμητικός Cyr. 63. 42. Conferunt ὠρτός· βωμός et ὄρυμος· βωμός, οἱ δὲ ὄρυμβος. Cf. Lob. rhem. p. 133 n. Proll. p. 171, qui etiam σωρεύει· βουνίζει admovere poterat. Vocabulum manifeste semiticum deprehenditur in arabico أرطون (irtôn) *focus*, *caminus*, quocum conferri potest Ezech. XLIII 15. 16: אֲרִי אל *ara Dei*. 43. Pro ἐρυγγάνει poni vidit Kusterus. Vid. G. Hermann ad Aesch. Agam. 1353. 45. Ὀρτυγίη, ἐλίοιο τοῦτο δὲ ἐστιν ὀπαιδύσεις cod., + Mus., em. Heinsius et lacunam indicavit. Idem et Sopingus mox τροπαὶ corrigunt. 46. Aristot. HA. VIII 12 Plin. X 23 Phot. 350, 23. 47. ὄρτυξ herba σταχυώδης, ὁ στελεφοῦρος ap. Theophr. HPl. VII 10 Plin. XXI 17. ὀρύτιον laeso ordine Sopingus coll. Antigon. c. 115. Sub ἰς latere videtur ἢ cui respondisse videtur ἢ τὸ ζῷον. 47. 48. Separavit Sopingus. 48. Cf. ὀροῦα. 49. Vide Lob. Path. El. p. 509. Vitiosa scriptura videtur pro ὀρυμαγδοί, quod passim ὀρυγμαδοί exaratum reperi. 50. Infra ὠρυόμενος· βρυχόμενος, ὑλακτῶν. Minus placet ὀρυγμός· βρυχμός ab HSt. et Guyeto propositum. 51. ὀρυῶμαι· *rugio fremo gannio*. Gl. Infra recte ὠρύεται· ὑλακτεῖ.

ὀρυκτήν· σκαπτήν
ὀρυμαγδός· ταραχή, ψόφος, θόρυβος, κτύπος
ὄρυμος· βωμός. οἱ δὲ ὄρυμβος
1355. ὀρυνθεῖ· γρυλίζει
ὄρυ[γ]ξ· λαοξοϊκὸν σκεῦος. ἢ σκαφίου εἶδος. καὶ ἰχθῦς. καὶ ζῷόν τι τετράπουν, δόρκωνι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον
ὀρύξομεν· σκάψομεν
ὀρφακίνης· ἰχθῦς ποιός
[ὀρφαναία· νυκτερινή, σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν εἰρῆσθαι τὸν ἐν σκότει ὄντα]
60. ὀρφανή· ἐπὶ γονέων
ὀρφανός· ὁ γονέων ἐστερημένος καὶ τέκνων
ὀρφίνη· καλάμη μελίνης
ὀρφναία· σκοτεινή. μελανή
ὄρφνα καὶ ὄρφνη· σκοτία. νὺξ μέλαινα
65. ὀρφνῆεν· μέλαν, σκοτεινόν. καὶ ὀρφ[α]νόν
ὄρφνι(ν)ον· τὸ μέλαν ἱμάτιον. καὶ ὀρφνῶδες
ὀρφοβόται· ἐπίτροποι ὀρφανῶν
ὀρφοβοτία· ἐπιτροπή
ὀρφῶς· ἰχθῦς ποιός
70. ὄρχαμε λαῶν· βασιλεὺς ἄγων λαόν
ὄρχαμος· βασιλεύς. ἡγεμών
ὀρχάς· περίβολος, αἱμασιά. καὶ εἶδος ἐλαίας
ὄρχατοι· αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, ἢ αἱ κήπων. ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως
ὀρχέα· ἡ τοῦ ταύρου ὀ(σ)χέα
75. ὀρχεῖται· διασείεται. βακχεύει
ὀρχηστής· ποτὲ μὲν ὁ χορικός· ποτὲ δὲ ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος
ὀρχήστρια· αἶρα
[ὄρχια· ζῷον τῶν τετραπόδων. καὶ πόα]
ὀρχηδόν· ἡβηδόν

SCR. 52. Θ 179. 53. *B* 810. 56. Herod. IV 192. 57. *H* 341. 61. e. g. Eur. Phoen. 988. 63. Eur. fr. 596, 3. 64. Eur. I. T. 151. 66. Xen. *K. Π.* VIII 3, 3. 69. HIacobi Com. V 2 p. 712. 70. Ξ 102. 71. *B* 837. 72. Soph. fr. 743 p. 245 — Nic. Alex. 87. 73. Ξ 123. 76. *Ω* 261 — *Π* 617. Lycophr. 249. 79. Herodot. VII 144.

ADNOT. 52. *σκάπτειν* cod., em. Mus. 53. *ὀρυγμαδός* cod., qua de forma cf. Lob. Path. El. p. 509; em. Is. Vossius. 54. Conferunt *ὀρτός*. Lob. Proll. 171. Possis *ὁ ῥύμβος· κῶνος*. 55. Adludit ad *grunnire*. *γρυλλίζει* male Mus. 56. *ὄρυγξ — εὐσκαφίου — δορκόνι* cod., *ὄρυγξ — ἢ καφίου — δορκάδι* Mus. *ὄρυξ — ἢ σκαφίου* Iunius. Sub *εὐ* latet aliud. 58. Doris Ath. VII 315 AB. 59. *ὀρφναία* Mus., quam correctionem ordini infestam sprevit typotheta. 61. Aptius *ἢ τέκνων* videtur Thes. V c. 2254 C. 62. *ὀροφίνη* Thes. V c. 2255 D et c. 2238 A. Secus visum Lobeckio Proll. p. 216, qui (*ὀρ*)*φίνη* reddi iubet Theognosto 113, 34. 64. *ὀρφνὴ ὀξυτόνως, σκοτία, νὺξ μέλαινα* Suidas. Cf. Apoll. lex. 123, 11. 65. [*α*] Guyetus. Insolentiore forma usus Manetho IV 57. 66. *ὀρφνίον* cod., em. Sopingus et coll. Poll. VII 69 Albertus. — *ὀρφνιδές* cod., scripsi *ὀρφνῶδες*, alius malit *ὀρφνοειδές*. 67. 68. GCurtius Etym. p. 260. 69. *ὀρφῶς* pro *ὀρφώς* dedi ex Herodiano Arcadii p. 84, 16. 94, 5 Choerob. I p. 66, 19 Ioann. Alex. 8, 36. 70. *βασιλεῦ* Mus., cui non obsecutus est Aldus. 72. *ῥαχοισιν: ὀρχάδος* (l. *ῥάχοισιν ὀρχάδος*) *στέγης· Σοφοκλῆς δὲ* (l. *λέγει*) *τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης* Phot. 484, 13. — *Olivae, orchades* exstant ap. Verg. Georg. II 85. 86 vol. I p. 407 Wagn. Nicand. Alex. 87, ubi schol. p. 82 HKeil.: *πρημαδίη καὶ ὀρχὰς καὶ μυρτίνη εἴδη ἐλαιῶν εἰσιν. ὀρχάς· εἶδος ἐλάφου* Cyr. 63. 73. *ὀρχαστοι· αἱ ἐπὶ στοιχείοις φυτίαι* cod., *ὄρχατοι· αἱ ἐπιστοίχειοι φυτεῖαι* Mus., *αἱ ἐπὶ στίχοις φυτεῖαι* Schowius. 74. Eleorum dialectum sapit literarum *ρ* et *σ* permutatio. — (*σ*) Mus. 75. *χωρικὸς* cod., em. Mus. 77. *ὀρχίστρια* cod., *ὀρχήστρια* Mus. Explicationem *αἶρα* vel *ἑταῖρα* (sic) scribebat Palmerius. Non liquet. 78. *ὄρχις· ζῷον*? De herba orchide vid. Diosc. III 141 Plin. HN. XXVI 9. 79. *ὀρχιδόν· ἡβινδόν* cod., em. Mus. Gloss. Herodot. p. 614. Rectius Suidas *ὀρχηδόν· ὡς ἡβηδόν* quod ad accentum spectat.

ὀρεῦσιν· ἡμιόνοις
ὀρεύς· ἡμίονος ἄρσην
* ὀρεῖς· ἡμίονοι ἄρσενες
1175. ὀρεταί· ὁρμαί. λαβαί. ἐγέρσεις
ὀρέχθεον· ἐστέναζον. ἐμυκῶντο. ἐβρύχοντο
ὄρημ[α]ι· ὁρῶ
ὀρηχον· τῆς αἱμασιᾶς
Ὀρ[η]θάνης· τῶν ὑπὸ τὸν Πρίαπόν ἐστι θεῶν, καὶ αὐτὸς ἐντεταμένον ἔχων τὸ αἰδοῖον
80. ὀρθαγορίσκος· χοιρίδιον μικρόν
ὀρθέσιον· ὄρθιον. μακρόν. ὀξύ. μέγα
ὀρθεῦ· ἀνορθοῦ[ν]
Ὄρθη· πόλις Θεσσαλίας
ὄρθια· ἀνατεταμένα. ἐξάκουστα. μεγάλα
85. ὀρθήν· τὸ ὀρθὴν ἀπιέναι
Ὀρθία Ἄρτεμις· οὕτως εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ χωρίου, ἔνθα ἱερὸν Ἀρτέμιδος ἱδρῦσθαι....
ὀρθιάζειν· μαντεύεσθαι
ὀρθίας· ἱστὸς νεώς. τίθεται καὶ ἐπὶ κακεμφάτου
ὀρθιόκωποι· οἱ ἐπιτόνως ἐλαύνοντες, καὶ ἀκλινῶς
90. ὄρθιον· πρόσαντες. ἀνατεταμένον. ὑψηλόν
ὀρθιοκώπους· ἐξορθουμένους ἐν τῷ ἐρέσσειν ἐπιτόνως
ὄρθιον νόμον· οὕτως ὠνομάσθαι φασὶν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ῥυθμοῦ, καθάπερ καὶ τὸν τροχαῖον
ὀρθογόη· ἡ χελιδών
ὀρθόδωρον· μέτρον τὸ ὀρθὸν τῆς χειρὸς ἀπὸ ἄκρου τοῦ καρποῦ μέχρι τοῦ δακτύλου. οἱ δὲ σπιθαμήν
95. ὀρθόκερως· ὀρθόθριξ

SCR. **72.** Aristot. Rhet. III 2. **73.** Ar. Ran. 290. **76.** Ψ 30. **77.** Sappho fr. 2, 11 Ahr. **78.** ADN. **79.** Plato com. II 12 p. 674. Fabulam ita inscripserat Eubulus. **83.** *B* 739. **84.** *Λ* 11. **85.** Hyperides ap. Phot. 346, 12. **92.** Terpander l. l. Herod. I 24. **93.** Hesiod. Opp. 566. **95.** Soph. fr. 793 Nck.

ADNOT. **75.** Glossa Thesauro V c. 2168 C merito suspecta ex *ὀργαί* corrupta videtur. Minus placet *θρέττε*. — *λαβεῖς* cod., *λαβαί* Mus. **76.** Apoll. lex. 122, 27. — *ἐμυ-* *το* *χον* cod., em. Mus. **77.** Ahrens Dial. I p. 136. **78.** Inter nimis dubia refert Lobeck. Path. El. p. 83. *θριγχοῦ* Kusterus, *ῥηχοῦ* Albertus coniciebant coll. *ῥηχός· φραγμός* quam glossam lexico cuidam Herodoteo (VII 42; p. 616 ed. Franz) debere videtur Hesychius, schol. Nic. Ther. 868, Hes. s. v. *ἔραχος*. Alienum videtur *ὀρχάς· αἱμασιά*, siquidem *ὀ* digammi forma Cretica fuerit. — *αἱμασίας* codex, correxi. **79.** *Ὀρηθανής* cod., em. Florens ad Ar. Lys. 981. *Ὀρθάνης. Πριαπώδης θεός, ἐντέτεκται ἑρμοῦ καὶ νύμφης* (sic mendose) Phot. 346, 3. Cf. Strab. XIII p. 587 Ath. X 441 F Choerob. p. 53, 28 Tzetz. Lycophr. 538 Gerhard *Mythol.* § 382 d et § 501, 3. **80.** *ὀρθαγόριχος* cod., em. Is. Vossius et Meurs. Misc. Lacon. I c. XIII p. 60 ope Athen. IV p. 140 B. Plin. HN. XXXII 3 Hesych. *βορθαγορίσκια*. **81.** *ὀρθώσιον* Meineke; Thes. V c. 2170 D glossa ex *ὄρθιον* corrupta videtur, posse tamen etiam ad *ὀρθάδιον* referri animadvertenti. **82.** *ὀρθεῦν* Mus., em. Meinekius Philol. XII p. 617. Malim *ὄρθευε* coll. Eur. Or. 405. Fallitur Thes. V c. 2187 A. **83.** Strab. IX p. 439, 40. **86.** Paus. II 24, 5 Orph. H. 34, 8. Supple *φασιν*. Musurus *ἵδρυται*. **87.** *ὀρθριάζειν* Phot. 347, 2; *θριάζειν* Albertus. **88.** *ὀρθίαξ δὲ τὸ κάτω τοῦ ἱστοῦ καλεῖται ὡς τὸ ἄνω καρχήσιον. καὶ ἔστι τοὔνομα τὸ ὀρθίαξ ἐν Ἐπιχάρμου Ναυαγῷ* Poll. X 134 p. 435 unde Iungermannus nostrum corrigi iubet. Vide etiam Cram. AO. III 284, 16. *κακεμφάτου*] sensu obscoeno de pudendo virili dici innuit, ut *ὀρθαγόραν· τὸ αἰδοῖον* ap. schol. Ar. Eccl. 950 (910.) **89.** *ὀρθιοκῶποι* codex. **91.** *ἐπιπόνους* cod., em. Vossius. **92.** Phot. 346, 14. Poll. IV 65. 73. Plut. de mus. p. 1140 F. **93.** *ὀρθρογόη* Palmerius ex Hesiod. Opp. 566 restituebat. Edito patrocinantur EM. 631, 3 Phot. 346, 22 Suid. Cyrill. 63. **94.** Poll. II 157. **95.** *ὀρθοκέρως* cod., em. Phot. 346, 5 qui *Σοφοκλῆς* addit, Poll. II 31.

ὀρθοκραιράων· ἐπὶ μὲν τῶν νεῶν, τῶν ὀρθοπρύμνων· ἐπὶ δὲ τῶν βοῶν, τῶν ὀρθοκεράτων. εἴρηται παρὰ τὸ κάρα

ὀρθόκορυς· ὀρθὸν πῖλον ἔχων

ὀρθόν· τὸν ὄρθιον νόμον

ὀρθοπυγιᾶν· ὅταν γυνὴ ἑαυτὴν ἐπαίρῃ πρὸς τὸ μακροτέρα φαίνεσθαι

1200. ὀρθόπτερος· μεγάλους (κολ)ωνοὺς ἔχουσα· πτερὰ γὰρ τὰ εἰς ὕψος ἀνέχοντα. ἢ μεγάλας ἔχουσα περιστῴους οἰκοδομάς

ὀρθο(στά)διοι χιτῶνες· οἱ στατοὶ ὑπόκομμα ἔχοντες. οἱ δὲ συρόμενοι συρτοί

ὀρθοσταδόν· τὸ ὀρθὸν ἀφροδισιάζειν

ὀρθοστάτη(ς)· εἶδος πέμματος

ὀρθοστατῶν· παραστατῶν

5. ὀρθόφρων· ἀνατεταμένας φρένας ἔχων, ἢ ὀρθάς. μετέωρος

ὀρθωθείς· ἐξαναστάς

ὀρθωθῆναι· τὸ ἀπὸ τῆς ὑπτιότητος ἐξαναστῆναι

Ὀρθωσία· ἐπώνυμον Ἀρτέμιδος

[ὀριαχές· ὀρίκοιτον]

10. ὀριγνᾶσθαι· ἐπιθυμεῖν. ὀρέγεσθαι

ὀριγνώμενοι· ἐπιθυμοῦντες

ὀριγνώμενον· τεταραγμένον. ὅρια λαβών

ὁρίζει· ἵστησιν. ὅρον δίδωσι. κρίνει. θεματίζει. διαιρεῖ, ἀφορίζει

[ὀρικάνην· δεσμωτήριον. οἱ δὲ φραγμόν. οἱ δὲ σαργάνην ἢ σκῆπτρον]

15. [ὀρικυπτεῖν· τὸ ἀνατείνεσθαι, καὶ ἐπ᾽ ἄκρων ὀνύχων ἵστασθαι]

ὀρινάδες· τὰ ἀνώτερα

ὄριναν· ἐτάραξαν

ὀρίνδην· ἄρτον, παρὰ Αἰθίοψι. καὶ σπέρμα παραπλήσιον σησάμῳ, ὅπερ ἕψοντες σιτοῦνται. τινὲς δὲ ὄρυζαν

ὄρινε· διήγειρε τὴν ψυχήν, ἐκίνησεν. οὐ κατὰ..... ἀπειλήν·

ὣς φάτο. τοῖσι δὲ θυμὸν ἐπὶ στήθεσσιν ὄρινεν

SCR. 96. Σ 3 Θ 231. 1200. Soph. fr. 30. 1. Ar. Lyc. 45. 3. Eur. Helen. 547. 5. Soph. fr. 969. 6. *K* 21 *B* 42. 8. Herod. IV 87. 18. Soph. fr. 565. 19. *B* 142.

ADNOT. 96. ὀρθοκεράων cod., em. Mus. Nisi ex Apoll. lex. 122, 34 reponendum (ὀρθοκραιράων)· ὀρθοκερά(τ)ων κτλ. — παρὰ] διὰ cod. 97. π.῀λον cod., πῖλον Mus. 99. ὀρθοπηγιᾶν cod. Mus., em. Scaliger. Male Albertus ὀρθοπληγιᾶν. 1200. μεγαλώ.ους — ε πσταοῦς cod., μεγάλους ὤμους — περιστόους inepte Mus. Ὀρθόπτερον· Σοφοκλῆς Αἰθίοψιν· ὀρθοὺς ἔχοντα κολωνούς. τὰ γὰρ εἰς ὕψος ἀνέχοντα πτερὰ ἔλεγον. καὶ τὰ περίστωα Phot. 346, 19—21. 1. ὀρθόδιοι — συρταί cod., em. Mus. De re vide Poll. VII 84. 49. Eustath. Il. 1166, 55 Phot. 346, 25 Hesych. s. v. στάδιος χιτών, et κιμβερικόν. — ὑπόκομμα οὐκ ἔχοντες Scaliger ad Phrynich. p. 238 Lob. 2. Ἀφροδισιεῖς Musuri manus est pro ἀφρο΄ (δ), quod ἀφροδισιάζειν esse vidit Meinek. Philol. XII p. 617. 3. ὀρθοστα (δ) cod., ὀρθοστάδη Musurus, em. Heinsius ex Poll. VI 73 assurgente Schowio. Vide Musgrav. ad Eur. Hel. 547: ἀνάστατος confert Valcken. Adon. p. 398 B. 4. παραπατῶν cod., em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 106 vertens *pilarum arrectariarum* coll. Apollod. Poliorc. p. 22 Vitruv. X 19 (Philo Belop. p. 74 A). 5. οὕτως Σοφοκλῆς addit Phot. 346, 24. 9. ὀρειλεχές Salmasius. Deinde leg. ὀρεσίκοιτον. 12. Infra ὠριγνωμένον· ὀρεγόμενον recte. Τεταραγμένον ad *Π* 377 ὀρινόμενον spectat, ὅρια λαβὼν ad ὡρισμένον. 14. Imo ὀρκάνη, q. v. Vid. Lob. rhem. p. 305 n. — σκῆπτρον] ὅρκιον· σκῆπτρον. καθ᾽ ὃ ὤμνυον οἱ βασιλεῖς. ἢ ῥάβδος Phot. 347, 22, quod ὤμνυον. βασιλικὴν (l. ἡ ἢ) ῥάβδος scribit C. 63. Similiter Lex. Armach. ap. Pearson. Adv. II p. 871 b. 15. Verum est ὀρκύπτειν, q. v. Cf. etiam Phot. 347, 25 Suid. ὤρκυπτεν, unde Hesych. s. v. ὠρκύπετα corrigendus est. 16. Obscurum; vide ὀρινίαι. 18. σισάμη — ἑψῶντες (ἑψοῦντες?) — ὄρυζαν cod., σησάμη — ἕψοντες — ὤρυξαν pessime Mus. Cf. Poll. VI 73 Phrynich. app. soph. p. 54, 1 Ath. III 110 E. Fortasse huc etiam pertinet Theognost. 43, 26 ὀρίντης. 19. τοῖσι καὶ cod., em. Mus. De lacuna vid. Apoll. lex. 122, 25.

1220. ὀρίνετον· ὥρμων. ἐτάρασσον, ἐκίνουν. δυϊκῶς·
ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
ὀρινίαι· ἀναδενδράδες
ὀρίνθη· ἐταράχθη. ὑψώθη
ὀρινόμενοι· ταραττόμενοι. διωκόμενοι. ὑψούμενοι
ὄριον· τείχισμα. φραγμόν
25. ὄρισμα· στήριγμα. ἡμίονος. ἢ ὄρος
ὀριστάς· ὁρίζοντας
ὀρίχαλκος· χαλκὸς χρυσῷ ἐοικώς. ἡ κρήνη ἀρχίχαλκος
ὀριχᾶται· γλίχεται, ἐπιθυμεῖ
Ὄριψα· Ἐρινύς
30. ὄρκη· ὄψις
ὀρκάθους· ἐφ' ὧν τὰ σῦκα ψύχουσιν
ὀρκάνη· εἱρκτή, δεσμωτήριον. ἔνιοι κρεμάστραν. ἄλλοι σαργάνην. οἱ δὲ φραγμόν
[ὁρκία· καθ' οὗ ὀμνύω. ἤτοι ὁρκωμόσια]
ὅρκια πιστά· ὅρκους ἐπὶ πίστεσι
35. (ὀρκίδδει)· ὅρκον ποιεῖ ὀμνύει(ν)
ὀρκίλλ(εται· διακενῆς ὀμνύει)
ὅρκμον· φράγμα
ὅρκοι· δεσμοὶ σφραγῖδος
ὄρκυνος· ἰχθῦς ποιός
40. ὀρκύπτειν· τὸ ὑπερκύπτειν ἰδεῖν τι. τὸ ἐκτείνειν ἑαυτόν, καὶ ἐπ' ὀνύχων ἵστασθαι
ὁρκωμόσια· θύματα, ἐφ' ὧν ὅρκοι γίνονται
(ὀρ)κωτής· ὁ ὁρκίζων
ὁρμαθός· χορός. στίχος. φωλεός

SCR. 20. *I* 4. 22. *E* 29. 23. *Ξ* 59. 32. Aesch. Sept. 338 Lycurgus Harpocrationis. 34. *B* 124. 39. Anaxandr. I 61 vol. III p. 184. 42. Cratin. fr. CXXXVIIa vol. II p. 216.

ADNOT. 20. ὠργίζετον cod., em. Mus. 21. Synonyma congessi s. v. μαματίδες. 24. Infra οὔριον· φυλακή. 25. ὄριγμα cod., ὄρυγμα Mus., ὄρισμα ordo exigit, quod cum ἔρεισμα confundi videbatur Vossio. ἡμίονος spectat ad ὀρεύς. 26. Pollux IX 9. 27. Scripturam per ι̃ agnoscit inscr. C. I. I n. 161, 1 p. 286. ὀρείχαλκος q. v. invito ordine Mus. — κρήνη referunt ad fontes Pheneatarum de quibus vide Aristot. Mir. ausc. 59 p. 132 Beckm. Malim κρᾶμα coll. Salmas. homonym. hyl. iatr. p. 228. — ἀρχίχαλκος corruptum. καὶ στήλη ὀρείχαλκος Suidas. 28. Cf. ἀρίχεται et ὀριγνᾶσθαι, unde fortasse Albertus recte reponit ὀριγνᾶται. Cf. Lob. rhem. p. 67. 29. Infra ὄρπα· ἐρινύς, quo de cf. Meinek. Anall. Alex. p. 267. Videntur formae aeolicae pro ἅρπη ἅρπυια. — ἐρίνυς cod., ἐριννῦς Mus. 30. ὄρκη· ὄψεις Cyr. 63 ex apographo P. Bondami. Albertus transpositione literarum ex κόρη ortum putabat proferens tamen aliam quoque coniecturam δόρκη, quae et Lobeckio placuit in Path. El. p. 97 ὀρκή· (δορκή) probanti et quodammodo fulciri poterit glossa Cyr. 63 ὀρχάς (sic)· ἐλάφου εἶδος (δορκάς?). An ὄρκη tanquam ἔρκεα pro ὄψις dictum fuerit? 31. ὁρμαθούς Thes. 32. ὁρμάνη — κρεμάστραν cod., ὁρμάνη — κρεμάθραν Mus., ὀρκάνη (hoc spiritu) typotheta. Vide EM. 632, 25 schol. Eur. Bacch. 567 Matth. schol. Theocr. IV 61 schol. Aesch. Sept. 338 Eustath. 233, 41 Bekk. Anecd. 285, 11 Harpocr. Phot. 347, 10 — 17. 20. Hes. s. vv. ἐρικάνη et ὀρικάνη et Lob. Proll. p. 179. 33. ὁρκωμόσια ad ὅρκια pertinet, reliqua lacunosa sunt redintegranda e gl. ad 1215 apposita ὅρκιον σκῆπτρον καθ' οὗ ὤμνυον. — ὁρκομοσία cod., em. Mus. 34. πίσταισι cod., em. Mus. 35. 36. ὀρκίλλ., — ποιεῖ cod., ὀρκίλλει — ποιεῖ Mus. qui exitum vocis delevit. Ὀρκίλλεται coni. Schowius, reiecta Hemsterhusii et Valckenarii emendatione ὀρκίδδει, coll. Phot. 347, 24 ὀρκίλλεσθαι· τὸ διὰ κενῆς ὀμνύναι. (Ὀρκίδδει)· ὅρκον ποιεῖ ὀμνύειν. Ὀρκίλλε(ται· διακενῆς ὀμνύει) Meinek. Philol. XII p. 617. 37. Iacobs Anth. vol. VI p. 146. Cf. ὀρχμή. 38. σφραγῖδες sine caussa Mus. 39. ὄρκυνος cod. Athen. VII 301 F. 303 B. ὄρκυνος Aelian. HA. I 42 (orcynus Plin.). Sed forma usitatior videtur ὄρκυς vel ὄρκυν qua de cf. Meinek. Exx. phil. spec. I p. 26. 40. ὑπερκύπτοντας Mus. Suspectum potius ἰδεῖν τι. Cf. ὀρικύπτειν. 41. ὧν οἱ Mus. 42. . . κωπ.᾿ς codex, ὀρκώτης cum pravo accentu (vid. Iacobi Com. V 2 p. 711) Musurus, qui priores literas a rubricatore omissas praeposuit et in fine literam delevit. 43. φολεός cod., em. Mus.

ὁρμαθοῦ ἐκ πέτρης· τόπου ἐπαλλήλου πετρώδους . . . συνθέσεως. ἢ τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος
1245. ὁρμαίνειν· ὁρμᾶν
ὁρμαίνοντα· διανοούμενον
ὁρμαίνων· φροντίζων. ἐν διανοίᾳ ἔχων
ὁρμανόν· ἀνεστηκός. χαλεπόν
ὁρμάς· κινήσεις
50. ὁρμᾶται· οἱ ἀνδροκτόνοι. Σκύθαι
ὁρμει(αί)· ὁρμ(ι)αί
ὅρμενα· ὁρμῶντα. κεκολλημένα
* ὁρμεῖσθαι· ὁρμεῖν. τὸ πολεμεῖν
Ὅρμενος· ὄνομα κύριον. καὶ πόλις Θεσσαλίας. καὶ οἱ μὲν τῆς κράμβης τὸ ἐντὸς κύημα· οἱ δὲ τὸν ἄγριον ἀσπάραγον. ἄλλοι πᾶν τὸ ἐκκεκαυλημένον
55. ὁρμήματα· μέριμναι
ὁρμή· βουλή, ἐπιθυμία. τιμή
ὁρμητήριον· καταγώγιον
ὁρμιά· σχοινίον λεπτόν
ὁρμιευτής· ἁλιεύς
60. ὅρμικας· μύρμηξ
ὁρμῖνοι· ὄσπριόν τι
ὁρμίσκοι· περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι. ἢ μανιάκης. ἢ περιδέραια. ἢ χλοιά. ἢ δακτύλιοι
ὅρμισον· δῆσον. ἀνάπαυσον. εἰς ὅρμον κάτελθε
ὁρμοί· ἱμάντες ὑποδημάτων
65. ὅρμος· λιμήν. ἢ περιτραχήλιος κόσμος. καὶ ὁ ὑπόδρομος τοῦ πλοίου καὶ ἡ στάσις
ὅρμου μέτρον· τὸν ὅρμον. καὶ τὸν λιμένα
ὁρμώμενος· προθυμούμενος. ἢ φερόμενος
Ὀρνεαί· πόλις
ὄρνεα· ὀρνεοπώλια. καὶ πετεινά. καὶ τόπος
70. ὀρνιθευτής· ὀρνιθοθήρας
ὄρνιθι· οἰωνῷ. ὀρνέῳ
ὀρνιθοκάπηλοι· ὀρνιθοπῶλαι
ὀρνυμένου· ὁρμῶντος. διεγειρομένου
ὀροβάδων· νεβρῶν

SCR. 44. ω 8. 46. Κ 4. 47. ο 299. 50. Ad Herod. IV 110 referunt interpp. ubi nunc αἰορπάται et οἰόρπατα edunt. 52. Δ 571. 54. Θ 274 — Β 734. 55. Β 356. 56. Δ 466. 58. Plato Com. fr. III p. 617. 61. ADN. 65. Δ 435 — Aristoph. fr. VI 11 p. 1079. 66. ν 101. 68. Β 571. 69. Ar. Av. 13 ubi tamen GHermannus coni. οὐχ τῶν Ὀρνεῶν. 70. Plato com. fr. VIII vol. II p. 667. 71. ε 51. 72. Critias ap. Poll. l. l. 73. Δ 421.

ADNOT. 48. Non liquet. Puto ὅρμενον. ἀνεστηκός. μόρμον· χαλεπόν. 51. (ι) Lob. Path. El. p. 429. Cf. Boissonad. ad Babr. fab. VI 3. — (αί) Mus. qui compendium exitus delevit. 52. ἐκκεκαυλημένα Salmasius. Suspicor κεκολλημένα respicere ad aeolicum ὅρμενα pro ἄρμενα, h. e. ἡρμοσμένα. 53. Infra ὡρμεῖσθαι· ὁρμεῖν τὸ πολεμεῖν; ὁρμᾶσθαι· ὁρμᾶν Mus. (Eur. Suppl. 584 ?) 54. πόλις] Hoc refer ad Ὀρμένιον. 59. Moeris Att. p. 42. 60. Lob. Parall. p. 144. Cf. μύρμοι, βύρμακας, βόρμαξ. ὅρμικα (formica)· μύρμηξ an ὅρμικας· μύρμηκας scribendum sit ambigo. 61. ὅρμινοι Poll. VI 61 Diosc. III 145 Theophr. HPl. VIII 1, 4 Nic. Ther. 893. 62. περιδέρια, ἢ χλοιά cod., περιδέραια. ἢ χλοιοί Mus. Similiter explicat Cyr. 63. δακτύλιον et ὁρμίσκον iungunt LXX in Genes. 38, 18. 25. 63. ὅρμησον cod., em. Salmas. 65. ἱππόδρομος cod., em. Valesius coll. Sirmod. ad Sidon. p. 28. — Supra βυρμος· σταθμός. 67. ὁρμούμενος cod., em. Vossius: ita Phot. Suid. Cyrill. 68. Ὀρνεία cod., em. Mus. 72. Poll. VII 197. 74. Lob. Phrynich. p. 686. Parall. p. 80. Cf. ὀροιβάδες· αἱ αἶγες. — Δορκάδων?

1275. ὀροβάκχη· βοτάνη τις. οἱ δὲ τῆς ῥοιᾶς τοὺς καρπούς, οὓς ἔνιοι κυτίνους

ὀρόβιον· χρυσοκόλλης εἶδος

ὄρογκοι· τῶν ὀρῶν τὰ ὀγκώδη, ἃ καὶ ὀρόχθους καλοῦσιν. ἢ ὀρῶν λόφους. τινὲς δὲ καὶ τὰ ἐργάσιμα ξύλα

ὀροδάμνοι· κλῶνες. κλάδοι. βλαστήματα. ὄρπηκες

ὀρόδαμνος· τὰ αὐτά. καὶ ποταμός

80. ὀροδεμνιάδες· νύμφαι, [καὶ] αἱ Μέλιτται. ἀπὸ τοῦ ὄρος καὶ τῶν δεμνίων· ἐπεὶ ἐκεῖ κοιτάζονται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀροδάμνων, οἵ εἰσι κλάδοι

[ὀροδίος· φόβος

ὀροδοῦντες· φοβούμενοι]

ὀροθέσια· τὰ χωρίζοντα τὴν γῆν

ὀροθύνειν· ἐρεθίζειν. ταράσσειν. θαῤῥύνειν

85. ὀροιβάδες· αἱ αἶγες

ὀροικλάνοι· ἐξύσχοινοι

* ὄροβον· εἶδος ὀσπρίου

ὀροιτύπος· ὑλοτόμος

ὀρόμενος· ὁρμώμενος

90. ὄρονται· ἐφορμῶσιν. ἐπακολουθοῦσιν

ὅρος· νόμος, θεσμός. ἢ στήλη, ἡ καταπεπηγυῖα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ

ὀρός· τὸ ὑδατῶδες καὶ ὑφιστάμενον τοῦ γάλακτος· ἀπὸ | τοῦ |ὀρούειν ἀπ' αὐτοῦ

ὀρὸς γάλακτος· γάλακτος τὸ ἀφύλισμα

ὄρος Κοτύλαιον· τῆς Εὐβοίας

95. ὀρούα· χορδή. καὶ σύντριμμα πολιτικόν, εἰς ὃ Ἐπιχάρμου δρᾶμα

ὀρούειν· ὁρμᾶν

ὀροῦσαι· ὁρμῶσαι. λέγει δὲ αὐτὸ ὀρούειν καὶ ὁρμαίνειν

* ὁρμαιώνειοι· θάνατοι

ὀρούματα· ὁρμήματα. πηδήματα

1300. ὀροτύπου δίκην· ......

......· ὅτι οἱ γίγαντες ἀποσπῶντες ἀπὸ τῶν ὀρῶν κορυφὰς καὶ πέτρας ἔβαλλον

SCR. 75. Nicand. l. l. 77. Nic. l. c. 79. Voce usi sunt Nic. Al. 602 Ther. 863 Callim. ap. schol. Al. 101 (fr. CXXXIX 1). 84. σ 406. 88. Nicand. l. l. 90. ξ 104. 92. ι 222. ρ 225. 94. Ἀρχέμαχος ἐν Εὐβοϊκῶν β' St. Byz. 379, 12 ex emend. Dubneri pro Ἀντίμαχος ἐν Ἀρτέμιδος β'. 1300. Aesch. Sept. 85.

ADNOT. 75. Inter ὀροβάκχη et ὀροβάγχη variat scriptura ap. Theophr. HPl. VIII 8, 4 CPl. V 22 et Geopon. II 42, 1. 43. In Nicandr. Ther. 869 ὀρόβακχοι σίδης habet cod. Π, ὀρόβαχοι ρ, sed literae χ superscr. κ. Vide OSchneider p. 267. Cf. ἀπαρίνη et φελλίνιοι. 76. ‚Alii vocant ὀροβῖτιν' Salmas. Plin. HN. XXXIII 5. 77. Phot. 349, 3. Eustath. Dionys. Per. 286. Hesych. ὄροχθον. schol. Nic. Alex. 41 p. 80 HKeil. — ὀρώγκη — ὀρόγχθους cod., em. Perger et HSt. Lob. Proll. p. 171. 79. ὁ Ῥοδανός Albertus cum ὀρόδαμνος confundi suspicatur. 80. κοπάζονται cod., em. Guyetus. Vide Lob. Aglaoph. p. 818. 81. ὀῤῥωδία HSt. 82. ὀῤῥωδοῦντες Mus. 84. Cf. γρόσυνον. — Θαῤῥύνειν refero ad ΘΡΟϹΥΝΕΙΝ. 85. ὀρυβάδες cod., ὀροιβάδες HSt. Is. Voss. coll. ὀροβάδες. — αἶγαι cod., αἶγες Mus. 86. Cf. gl. ε 7147. 88. ὀροτύπος Phot. 349, 22. schol. Nic. Ther. 5 (377). Huc refero etiam C. 63 ὀρόστυπος· ὁ ἐν ὄρη (l. ὄρει) τὰ στύπη κόπτων ἤγουν τὰ στελέχη. 90. ὀρῶνται cod., em. Is. Vossius propter ordinem. Interpretationem ἐφορῶσιν poscere videtur loci respecti (ξ 104) sententia. Sed nil muto. Mecum facit Lobeck. rhem. p. 133. 92. Pro ἀφιστάμενον scripsi cum Valesio ὑφιστάμενον. — ὀῤῥός cod., em. Apoll. lex. p. 123, 5. 93. ἀφύλιστα cod., ἀφύλισμα Mus. qui male ὀῤῥός scripsit. 94. Κοτυλέον cod., corr. Albertus. 95. ὀροῦα cod., imo ὀρούα pro ὀρύα aut ὄρουα pro ὄρυα quomodo Aristarchum accinisse testatur Herodianus Theognosti 106, 21. Infra ὀρύα· χόρδη ἑφθή. Cf. Athen. III 94 E Eustath. 1915, 21. — σύστρεμμα πολιτικόν factio civilis Meinek. exx. I p. 10. 97. Aut ὀρούουσαι legendum aut ὁρμῆσαι. 1300. 1. Separavi. ὀροτύπους· τοὺς γίγαντας ὅτι ταῖς τῶν ὀρέων κορυφαῖς ἔβαλλον Phot. 349, 23. Vides glossam Aeschyleam, interpretatione carentem, cum explicatione glossae elapsae ὀροιτύπους coaluisse. Cf. I. Frey de Aesch. schol. Medic. p. 5.

ὀροφή· στέγη
ὀροφηφόρον· ζῶον πᾶν ὀστρακόδερμον
ὀροφίας· ὄφις τῶν κατ᾽ οἰκίαν
1305. ὄροφος· κάλαμος, ᾧ στεγάζουσιν. ἤδη δὲ καὶ ἡ ὀροφή
ὀροφοιτῶντα· εἰς ὄρη περιερχόμενον
ὄροχθον· ὄρειον ὄχθον
ὄρπα· Ἐρινύς
* ὀρόων· ὁρῶν, βλέπων
10. ὄρπαξ· θρασὺς ἄνεμος
ὄρπας· τῆς ἀκρίδος ὁ γόνος. ἔνθεν γάρον ποιοῦσιν
ὄρπη· σίδηρος, ἐν ᾧ τὸν ἐλέφαντα τύπτουσιν
ὄρπηκες· κλάδοι, ὄζοι
ὄρπηξ· κλάδος ἐκπεφυκώς, κάτωθεν ἀναβλαστήσας, ἢ ἀπὸ τῆς ῥίζης τοῦ δένδρου, ὀρθὸς κλάδος
15. ὄῤῥα· ὥς ἄρα
ὀῤῥέξας· θραύσας. ἀνελόμενος
ὀῤῥιδιᾶν· τὸ ἐπὶ τὰ ἰσχία καὶ τοὺς γλουτοὺς πεσεῖν
ὄῤῥιον· ὀρίγανον
ὀῤῥόβηλος· ὁδός. Ἰταλιῶται
20. ὀῤῥοπύγιον· ὀρθοπύγιον
ὄῤῥος· ἡ τράμις· οὐχ, ὥς τινες, τὸ ἰσχίον. ἕτεροι δὲ ἐτυμολογοῦσι καὶ τὸ ὀῤῥωδεῖν· οἱ γὰρ δεδοικότες ἰδίουσι τὸν ὄῤῥον, ὅ ἐστιν ἱδροῦσιν, ἢ τὸ ὀστοῦν τὸ ὑπὸ τὴν ῥάχιν
[ὀῤῥούει· ὁρμᾷ. πηδᾷ
ὄῤῥυνε· παρώρμησεν]
ὀῤῥωδεῖ· φοβεῖται, ἀπορεῖ
25. ὀῤῥωδία· φόβος, ἀπορία
ὀῤῥωδίᾳ· τῷ φόβῳ

SCR. 2. χ 298? 4. Ar. Vesp. 205. 5. Ω 450. 6. Vide Ioseph. Maccab. 14, 14 p. 515 C ex em. Havercampii. 9. Λ 350. 13. Φ 38. 14. Callim. Apoll. 1. 15. ADN. 20. Ar. Nub. 158. 21. Ar. Ran. 213. 25. Eur. Med. 318. 26. Eur. Ion. 403.

ADNOT. 3. Cf. φερέοικον. 4. Poll. VII 120. Eustath. 1448, 62. 5. De calamo aquatili cf. schol. Eur. Or. 146 Poll. VII 170. 6. ὀροφοτόντα cod., em. Phot. 349, 26 qui περιερχόμενα scribit et Mus. De forma vid. Lob. Phryn. p. 629. 7. Lob. Proll. p. 171. n. Vide ὄρογχοι. 8. ἐριννύς Mus. Vide ὄριψα et Meinek. anall. Alexx. p. 267. Aeolice dictum videtur pro ἅρπη. 10. Hoc etiam aeolicum est pro ἅρπαξ, non Doricum pro ὅρπηξ; nec quod de spiritu voc. ὅρπηξ praecipit Lex. de spir. p. 234 Valck. huc pertinet. Vide Lobeck. rhem. p. 259. 11. γὰρ ὁποιοῦσιν cod., γὰρ ὀπυίουσιν Mus., em. Bochartus Hieroz. IV 2 vol. II p. 450 coll. Democrito ap. Geopon. XIII 1 vol. II p. 933 ed. Niclas, ubi apponitur in notis etiam Anatolii de antipath. et sympath. extr. p. 301 vol. IV Fabric. B. G. locus: ἀκρίδες συνέρχονται ὁμοῦ ὅπου ἂν γάρον ἀφ᾽ ἑσπέρας ῥαίνῃς. Nihil hic obscuri video relictum, licet contra dicat Thes. V c. 2239 A, cum lectio codicis aperte nata sit e scriptura ΓΑΡΠΟΙΟΥCΙΝ vel ΓΑΡΟΠΟΙΟΥCΙΝ. 12. ὀρπησίδηρος cod., em. Palmerius, nisi praestat ὄρπα pro ἅρπη. Sed scripturae per η favet glossa corrupta ἀγγοπής· (ordo ἀγγόρπης poscit) ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι σιδήρῳ, ubi scribendum videtur ἀγγ]όρπη· σιδήρῳ, ᾧ τοὺς ἐλέφαντας τύπτουσι. Cf. μαχχοῦρα. Lob. rhem. p. 259. 15. ὄρια· ὡς ἄρα cod. ὃ ῥα· ὅς ἄρα Mus., em. Is. Vossius. De ὄῤῥα geminatione poetica metri caussa dicto pro ὃ ῥα vide Apoll. Arg. II 718 Nic. Ther. 685 Al. 424. 16. ὀῤῥέξας· θραύσας cod., ὀρέξας· θραύσας Mus., θραίσας Aldus. ὀ ῥέξας· θύσας vel θράξας· θραύσας male Albertus. Codicis scripturam divinavit Is. Vossius. Coni. ὀῤῥήξας aeolice pro ἀναῤῥήξας vel ὀῤῥαίσας ab ἀναῤῥαίω. 19. Supra βηλός· ὁδός. 20. Vide Pierson. ad Moer. p. 282. Phot. 350, 4. 21. τινὲς στοιχεῖον, ἕτερον — ὀρροδεῖν — ἰδοῦσι τὸν ὅρον cod.. ἕτεροι — ὀῤῥωδεῖν — ὄρρον Mus., reliqua ope Didymi ap. schol. Ar. Ran. 213 em. Albertus. 22. ὀρούει Guyetus, ordo alterum exigit. 23. Sic cod. fortasse pro ὀρόθυνε; ὄρινε Mus. 24. 25. ὀῤῥοδεῖ et ὀῤῥοδία cod., em. Mus. ἢ θαῦμα addit Cyr. 63. 26. ὀρροδίας cod , em. Mus.

* ὀῤῥ[οδ]ωδέως· ἐμφόβως
ὀρσάγγης· σωματοφύλαξ. ἢ ὁ τὴν βασιλέως οἰκόν ποτε εὐεργετήσας
ὄρσαι· ὁρμῆσαι. ἐγεῖραι. ἐρεθίσαι
1330. ὀρσιπετής· ὑψοῦ πετόμενος
ὀρσίπους βοή· ἐριστικοὺς παρασκευάζουσα πρὸς τὸν τῶν ποδῶν δρόμον
ὄρσο· ὄρσεο, ἐγείρου
ὀρσοδάκνη· ζωΰφιόν τι ἐν τῇ κράμβῃ γινόμενον
ὀρσοθύρα· θύρα μεγάλη καὶ ὑψηλή, δι' ἧς ἐστιν ὀροῦσαι καταβαίνοντα. ἄλλοι πᾶσα θύρα μὴ ἔχουσα τὸν βαθμὸν πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' ἀπέχουσα τοῦ ἐδάφους, οἷον θυρίς. ἢ θύρα εἰς ὑπερῷον ἀνάγουσα
35. ὀρσοί· τῶν ἀρνῶν οἱ ἔσχατοι γενόμενοι
ὀρσολοπεῖται· διαπολεμεῖται. ταράσσεται. Αἰσχύλος
ὀρσομένη· διεγειρομένη
ὄρσω· τολμῶ
40. ὀρτή· ἑορτή
ὀρτάλιχοι· οἱ μήπω πετόμενοι νεοσσοί. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες καὶ κρεμάστραι
ὀρτός· βωμός. Κύπριοι
* ὀρυγάνει· ἐρεύγεται
Ὀρτυγία· ἡ νῦν Δῆλος καλουμένη νῆσος
45. Ὀρτυγίη... (ἠ)ελίοιο· τοῦτο δέ ἐστιν, ὅπου αἱ δύσεις ἄρχονται. ἔγραψαν δέ τινες καὶ τροφαὶ καὶ στροφαί
ὀρτυγομήτρα· ὄρτυξ ὑπερμεγέθης
ὄρτυξ[ίς]· πόα τις
ὀρύα· χορδὴ ἑφθή
[ὀρυγμάδες· θόρυβοι
50. ὄρυγμος· βρυχόμενος
ὀρύεται· ὑλακτεῖ]

SCR. 28. Herod. VIII 85 Soph. fr. 185 p. 137 fr. 572 p. 215 alii. 29. Pind. Ol. IV 12 Pyth. XI 23 Nem. VII 71. 31. trag. inc. fr. 192 p. 683 Nck. 32. Ω 88. 33. Aristot. HA. V 19. 34. χ 126. 36. Aesch. Pers. 10. 40. Ion. fr. 21. 41. Theocr. XIII 12. 45. ο 403. 46. Cratinus fr. 15 p. 158. 47. ADN. 48. Epicharmus.

ADNOT. 27. Suspectum. Fortasse ad Thuc. II 89 spectat, ubi ἐν ὀῤῥωδίᾳ ἔχω legitur. Cf. ὀρωδεῖ, ὀρωδία, ὀρωδεῶς. 28. Ὀροσάγγης quod ordini literarum non convenit restituit Palmerius. Cf. Phot. 349 11 et grammaticus ad calcem Photii p. 674, 19 [585]. 30. πετώμενος cod., em. Mus. 33. Lob. rhem. p. 283. 34. Apoll. lex. 122, 13. Poll. I 76 schol. Eur. Med. 135. EM. 634, 1—11. Simile quid videtur ἐριθυρίς s. ἐρθυρίς EM. 377, 35. 35. ὄρσαι coni. Nauck. Ar. Byz. p. 106. Vide Lob. rhem. p. 283 n. 36. Phot. 530, 6. 7. 37. Pro ὀρθωμένη (sic) dici statuit Koen. Gr. Cor. p. 301. Aliter Lob. rhem. p. 102 n. 47. 38. Suspectum est Lobeckio l. l. Coni. ΘΟΡΣΩ aeolice pro θαρσῶ. 40. 41. Transponendae videntur ne ordo confundatur. 41. πετώμενοι — ἀλεκτρυώνες cod., em. Mus. Cf. Ahrens Dial. I p. 216, schol. Ar. Ach. 870 Strattis (fr. III 4 p. 791 vol. II 2) Ath. XIV p. 622 A. — κρεμάστραι ad ὀρχάναι retulerim. — ὀρτάλιχος· ὁ ὁρμητικός Cyr. 63. 42. Conferunt ὠρτός· βωμός et ὄρυμος· βωμός, οἱ δὲ ὄρυμβος. Cf. Lob. rhem. p. 133 n. Proll. p. 171, qui etiam σωρεύει· βουνίζει admovere poterat. Vocabulum manifeste semiticum deprehenditur in arabico أرثون (irtôn) focus, caminus, quocum conferri potest Ezech. XLIII 15. 16: ארי אל ara Dei. 43. Pro ἐρυγγάνει poni vidit Kusterus. Vid. G. Hermann ad Aesch. Agam. 1353. 45. Ὀρτυγίη, ἐλίοιω τοῦτο δὲ ἐστὶν ὀπαιδύσεις cod., + Mus., em. Heinsius et lacunam indicavit. Idem et Sopingus mox τροπαὶ corrigunt. 46. Aristot. HA. VIII 12 Plin. X 23 Phot. 350, 23. 47. ὄρτυξ herba σταχυώδης, ὁ στελεφοῦρος ap. Theophr. HPl. VII 10 Plin. XXI 17. ὀρύτιον laeso ordine Sopingus coll. Antigon. c. 115. Sub ίς latere videtur ἡ cui respondisse videtur ἡ τὸ ζῶον. 47. 48. Separavit Sopingus. 48. Cf. ὄρουα. 49. Vide Lob. Path. El. p. 509. Vitiosa scriptura videtur pro ὀρυμαγδοί, quod passim ὀρυγμαδοί exaratum reperi. 50. Infra ὠρυόμενος· βρυχόμενος, ὑλακτῶν. Minus placet ὀρυγμός· βρυχμός ab HSt. et Guyeto propositum. 51. ὀρυῶμαι· rugio fremo gannio. Gl. Infra recte ὠρύεται· ὑλακτεῖ.

ὀρυκτήν· σκαπτήν
ὀρυμαγδός· ταραχή, ψόφος, θόρυβος, κτύπος
ὄρυμος· βωμός. οἱ δὲ ὄρυμβος
1355. ὀρυνθεῖ· γρυλίζει
ὄρυ[γ]ξ· λαοξοϊκὸν σκεῦος. ἢ σκαφίου εἶδος. καὶ ἰχθῦς. καὶ ζῶόν τι τετράπουν, δόρκονι κατὰ τὴν χροιὰν παραπλήσιον
ὀρύξομεν· σκάψομεν
ὀρφακίνης· ἰχθῦς ποιός
[ὀρφαναία· νυκτερινή, σκοτεινή. ὅθεν καὶ ὀρφανὸν εἰρῆσθαι τὸν ἐν σκότει ὄντα]
60. ὀρφανή· ἐπὶ γονέων
ὀρφανός· ὁ γονέων ἐστερημένος καὶ τέκνων
ὀρφίνη· καλάμη μελίνης
ὀρφναία· σκοτεινή. μελανή
ὄρφνα καὶ ὄρφνη· σκοτία. νὺξ μέλαινα
65. ὀρφνῆεν· μέλαν, σκοτεινόν. καὶ ὀρφ[α]νόν
ὄρφνι(ν)ον· τὸ μέλαν ἱμάτιον. καὶ ὀρφνῶδες
ὀρφοβόται· ἐπίτροποι ὀρφανῶν
ὀρφοβοτία· ἐπιτροπή
ὀρφῶς· ἰχθῦς ποιός
70. ὄρχαμε λαῶν· βασιλεὺς ἄγων λαόν
ὄρχαμος· βασιλεύς. ἡγεμών
ὀρχάς· περίβολος, αἱμασιά. καὶ εἶδος ἐλαίας
ὄρχατοι· αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, ἢ αἱ κήπων. ἀπὸ τῆς ὀρχήσεως
ὀρχέα· ἡ τοῦ ταύρου ὀ(σ)χέα
75. ὀρχεῖται· διασείεται. βακχεύει
ὀρχηστής· ποτὲ μὲν ὁ χορικός· ποτὲ δὲ ὁ ἐν πολέμῳ εὐκίνητος
ὀρχήστρια· αἶρα
[ὄρχια· ζῶον τῶν τετραπόδων. καὶ πόα]
ὀρχηδόν· ἡβηδόν

SCR. 52. Θ 179. 53. *B* 810. 56. Herod. IV 192. 57. *Π* 341. 61. e. g. Eur. Phoen. 988. 63. Eur. fr. 596, 3. 64. Eur. I. T. 151. 66. Xen. *K. Π.* VIII 3, 3. 69. HIacobi Com. V 2 p. 712. 70. Ξ 102. 71. *B* 837. 72. Soph. fr. 743 p. 245 — Nic. Alex. 87. 73. Ξ 123. 76. *Ω* 261 — *Π* 617. Lycophr. 249. 79. Herodot. VII 144.

ADNOT. 52. *σκάπτειν* cod., em. Mus. 53. *ὀρυγμαδός* cod., qua de forma cf. Lob. Path. El. p. 509; em. Is. Vossius. 54. Conferunt *ὀρτός*. Lob. Proll. 171. Possis *ὁ ῥύμβος· κῶνος*. 55. Adludit ad *grunnire*. *γρυλλίζει* male Mus. 56. *ὄρυγξ — εὐσκαφίου — δορκόνι* cod., *ὄρυγξ — ἢ καφίου — δορκάδι* Mus. *ὄρυξ — ἢ σκαφίου* Iunius. Sub *εὐ* latet aliud. 58. Doris Ath. VII 315 AB. 59. *ὀρφναία* Mus., quam correctionem ordini infestam sprevit typotheta. 61. Aptius *ἢ τέκνων* videtur Thes. V c. 2254 C. 62. *ὀροφίνη* Thes. V c. 2255 D et c. 2238 A. Secus visum Lobeckio Proll. p. 216, qui *(ὀρ)φίνη* reddi iubet Theognosto 113, 34. 64. *ὀρφνή* *ὀξυτόνως, σκοτία, νὺξ μέλαινα* Suidas. Cf. Apoll. lex. 123, 11. 65. [*α*] Guyetus. Insolentiore forma usus Manetho IV 57. 66. *ὀρφνίου* cod., em. Sopingus et coll. Poll. VII 69 Albertus. — *ὀρφνιδές* cod., scripsi *ὀρφνῶδες*, alius malit *ὀρφνοειδές*. 67. 68. GCurtius Etym. p. 260. 69. *ὀρφῶς* pro *ὀρφώς* dedi ex Herodiano Arcadii p. 84, 16. 94, 5 Choerob. I p. 66, 19 Ioann. Alex. 8, 36. 70. *βασιλεῦ* Mus., cui non obsecutus est Aldus. 72. *ῥαχοισιν: ὀρχάδος* (l. *ῥάχοισιν ὀρχάδος*) *στέγης· Σοφοκλῆς δὲ* (l. *λέγει*) *τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης* Phot. 484, 13. — *Olivae, orchades* exstant ap. Verg. Georg. II 85. 86 vol. I p. 407 Wagn. Nicand. Alex. 87, ubi schol. p. 82 HKeil.: *πρημαδίη καὶ ὀρχὰς καὶ μυρτίνη εἴδη ἐλαιῶν εἰσιν. ὀρχάς· εἶδος ἐλάφου* Cyr. 63. 73. *ὀρχαστοι· αἱ ἐπὶ στοιχείοις φυτίαι* cod., *ὄρχατοι· αἱ ἐπιστοίχειοι φυτεῖαι* Mus., *αἱ ἐπὶ στίχοις φυτεῖαι* Schowius. 74. Eleorum dialectum sapit literarum ρ̄ et σ̄ permutatio. — (*σ*) Mus. 75. *χωρικός* cod., em. Mus. 77. *ὀρχίστρια* cod., *ὀρχήστρια* Mus. Explicationem *αἶρα* vel *ἑταῖρα* (sic) scribebat Palmerius. Non liquet. 78. *ὄρχις· ζῶον?* De herba orchide vid. Diosc. III 141 Plin. HN. XXVI 9. 79. *ὀρχιδόν· ἡβινδόν* cod., em. Mus. Gloss. Herodot. p. 614. Rectius Suidas *ὀρχηδόν· ὡς ἡβηδόν* quod ad accentum spectat.

1380. ὀρχίλον· ὀρνιθάριον τῶν εὐωνητῶν. λέγεται δὲ ὑπό τινων σαλπι(γ)κτής
ὀρχιπεδίζειν· τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί
* ὀριχηθμοῖς· ὀρχήσεσιν
[ὀρχιστής· συγκεκροτημένος περὶ τὰ πολεμικά]
ὀρχμαί· φραγμοί. καλαμῶνες. φάραγγες. σπῆλυγξ
85. ὄρχοι· στίχοι ἀμπέλων
Ὀρχομενός· πόλις Βοιωτίας, ἣν Μινύειον καλοῦσιν
ὄρχος· κῆπος. καὶ φυτῶν στίχος
[ὀρωδεῖ· μαίνεται. φοβεῖται. φρίττει. εὐλαβεῖται. δειλιᾷ
ὀρωδία· φόβος. καὶ τὰ ὅμοια
90. * ὀρωδεῶς· ἐμφόβως
ὀροδοῦν· ἐκφοβοῦν]
ὁρῶν· ἰδών, θεωρῶν
ὀρώρ(ει)· ὥρμητο. διεγήγερτο
ὄρωρεν· ἐγήγερται, διηγέρθη. ἀνῆλθεν
95. ὀρώρεται· τετάρακται. τεθύμωται
ὀρωρέχα[ν]το· ὡρμημένοι ἦσαν, ἢ ἐκτεταμένοι
* ὀῤῥοχμόν· ἔσχατον. ἄκρον
ὀρῷτο· βλέποιτο
ὅς· ἄρθρον ἀρσενικόν, ὅστις, οὗτος
1400. (ὃ)ς [σ]αισυμν(ᾷ)ι· βασιλεύει
ὀσάκις· ποσάκις
ὀσάτιον· ὅσον
ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν· .....
ὅς δέ κεν· ὅς δ' ἄν
5. ὅς ἤδη· ὅστις ἤδει
ὁσημέραι· πάντοτε καθ' ἡμέραν
ὅσια· ἄλφιτα δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ. καὶ ἡ καρδία
ὁσία· γνώμη γνησία
ὁσίη· θέμις
10. ὅσιος· καθαρός. δίκαιος. εὐσεβής. εἰρηνικός. ἁγνός
ὁσιουργῆσαι· ἀποκαρδιουργῆσαι. καὶ τὸ ἐπιλέγειν ἐν ταῖς θυσίαις, ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν

SCR. 80. Arist. HA. IX 1 Ar. Av. 569. 81. Ar. Avv. 142. 82. Aesch. Eum. 375? 83. *Π* 617. 86. *Β* 50. 87. *η* 127. 92. *Ε* 872. 93. *Β* 810. 94. *Β* 797. 95. *τ* 377. 96. *Λ* 26. 97. Fortasse respicit *η* 127 παρὰ νείατον ὄρχον· ἔσχατον. Vide νείατον· ἔσχατον. 98. *Τ* 131. 1400. Eur. Med. 19. 2. *Ε* 758 Nic. Ther. 570. 3. *Ξ* 349. 4. Hom. 5. *Λ* 70. 8. Fortasse respicitur Eur. I. T. 945 ὁσία ψῆφος. 9. *χ* 412.

ADNOT. 80. Phot. 351, 12. — (γ) Mus. 81. ὀρχιπαιδίζειν cod., em. Guyetus quod fugit Cobetum Nov. Lectt. p. 182. Ὀρχιπεδεῖν· τὸ περὶ τὰ παιδία κακοσχολεῖσθαι Phot. 351, 15 ὠρχιπέδησας (Ar. Av. 142) τῶν ὄρχεων ἥψω αἰσχρῶς Suid. p. 1155. schol. Ar. l. l. 82. Sic codex, ὀρχηθμοῖς Mus. Ordo ὀρχισμοῖς poscit, quod in archetypo sic scriptum fuisse videtur ὀρχηθμοῖς (ισ superscr.). Respicit ni fallor Aeschyl. Eum. 375. 83. ὀρχηστής Mus. 84. Cf. ὄρχμον· φράγμα. Itaque nolui ὀρκάναι conicere. 86. μηνύϊον cod., em. Mus. Strab. VIII p. 338. 87. Apoll. lex. 123, 15. 88. 89. 90. 91. ὀῤῥωδεῖ — ὀῤῥωδία — ὀῤῥωδεῶς — ὀῤῥωδοῦν Mus. 90. Cf. ὀρροδωδέως. 93. (ει) Mus. qui exitum vocis deleverat. 96. [ν] Mus. Apoll. lex. 123, 21. Cf. ὠρώρει. ὤρορεν. ὠρωρέχατο. — εἰσὶν codex. 97. ὀροχθον? 1400. Glossa a Musuro ita restituta ὁσσᾶ. σημαίνει. βασιλεύει, deinde mutato consilio proscripta in codice ita scripta perhibetur: .σσαι. σύμμ.ι βασιλεύει. Dudum in *ZfAW*. 1856. n. 30 p. 236. Didymi manum restituisse mihi videor explicantis Eurip. Med. 19. 2. Mox ὁσσάτιον· ὅσον. 3. ὑψόοσ ἔργον cod., em. Nauck. *ZfAW*. 1856 p. 6. Cobet Mnemos. IV 4 p. 313 et Nov. Lectt. p. 117. Omisit hanc glossam Musurus. 5. ὅστις ἤδη cod., ἤδει Mus. 6. De accentu non Attico vide Phrynich. app. soph. p. 54, 2. 7. Similiter Suid. s. v. ἀφοσιοῦσθαι.

ὁσίους θαλάμους· τοὺς μὴ θείους, ἀλλ' ἀνθρωπείους. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς ὅσεως τὸ ἐφιέμενον καὶ μὴ ἀπηγορευμένον· ὡς καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους

ὁσίως· πρεπόντως. δικαίως

Ὄσιρις· αἱ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπηνεμίους τίκτουσι τὸν λεγόμενον Ὄσιριν γυναῖκες

1415. *ὀσκάπτω*· ἀνασκάπτω

ὀσμύλια· τῶν πολυπόδων αἱ ὄζαιναι λεγόμεναι. καὶ ἰχθύδια ποῖ' ἄττα εὐτελῆ

ὀσμύλαι· βολβιτῖναι θαλάσσιοι

ὅς κεν· ὅστις ἄν

ὃς μέγα· ὅστις μεγάλως

20. *ὅς οἱ*· ὅστις αὐτῷ

ὅσον· ὀλίγον. *ὅσον ὅσον* δὲ ὀλίγον ὀλίγον

ὅσον οὔπω· ταχύ

ὅσος· ὁπόσος

ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην· ὃς οὐκ ἦν τοιοῦτος, ἀλλὰ τοὐναντίον λαμπρός

25. (ὁ) *σπονδοφόρος*· ὁ φιλοποιός

ὅσπερ ἔφηνεν· ὅσπερ καὶ φανερὸν ἐποίησεν

ὄσπρα· ποικίλα

ὄσπρια καὶ γενικῶς καὶ ἰδικῶς λέγεται

ὄσπρος· ἰδίως τις λέγεται, ὡς πισὸς καὶ ἐρέβινθος

30. *ὅς ῥα*· ὅστις δή

ὅσ(σ)α· ὁπόσα, ὅσα, τόσα. κληδών, καὶ φήμη

ὄσσα δίσκου οὖρα· ὅσα δίσκου οὔρια

ὀσσάτιον· ὅσον

ὅσσα ἔοργας· ὅσα εἰργάσω

35. *ὄσσε*· ὀφθαλμοί. δυϊκῶς

ὄσσε καθαιρήσουσι· καμμύσουσι τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ συγκλείσουσιν· ὅπερ τοῖς νεκροῖς γίνεται ὑπὸ τῶν οἰκείων περὶ τὸν τοῦ θανάτου καιρόν

ὄσσε δέ οἱ· ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτοῦ

ὄσσει· βλέψει. ἴδοι

SCR. **12.** Tragicus aliquis. — Demosth. or. § 120. **16.** Aristoph. Danaid. fr. IX p. 1050. **17.** Aristoteles et Speusippus ap. Ath. l. c. **18.** *Τ* 228. **19.** *Λ* 78. **21.** Ar. Vespp. 213 (Iesai. XXVI 20). **22.** Thucyd. VI 34. **24.** *δ* 248. **25.** Ar. Ach. 215. **26.** *Β* 318. **29.** Theophrast. l. l. **30.** *Γ* 61 *Δ* 524. **31.** *Β* 93. **32.** *Ψ* 431. **33.** *Ε* 758. **34.** *Γ* 75. **35.** *Α* 104. **36.** *Λ* 453. **37.** *Α* 104.

ADNOT. **12.** *ἔστι — Τιμοκράτους* om. Phot. 352, 21. Demosthenis locum etiam Harpocr. p. 140, 6 laudat. **14.** *ὑπηνέμια* Mus. Non expedio. **15.** Aeolice pro *ἀνασκάπτω*. Cf. Koen. Greg. Cor. p. 456 Ahrens Dial. I p. 67. 77. 149 Lob. Path. El. p. 82. Fallitur HSt. Thes. V c. 2288 A. **16.** *ποιά, ἀλλ'* cod., em. Bentl. ad Mill. p. 35. De re cf. Callim. Ath. VII p. 329 A Poll. II 76 Phot. **17.** *ὀσμύναι* cod., em. Bentl. l. l. coll. Ath. VII p. 318 E. **18.** *ὅστις δέ* cod. **21.** Coniunxit Albertus. **21. 22.** Cyr. 63 Suid. qui *ταχὺ μετ' ὀλίγον* habent, et gl. mss. in Cantic. S. Vid. Lob. Path. El. p. 183. **24. 25.** Separavit post Pearsonem Albertus et (ὁ) *σπονδοφόρος* scripsit pro *σπενδοφόρος*. **26.** *φανερά* cod, em. Albertus. **27.** Recte ni fallor Vossius *ὄσπρια ποικίλα* nisi quod malim *ὄσπρια· ποικίλα* (*σπέρματα*). Memini tamen Lob. Path. El. p. 250 defendere *ὄσπρα* pro *ὄσπρια*. **29.** Merito suspectum dicit LDindorf. Thes. V c. 2298 C nec defendi potest voc. *ὀσπρολέων*. Legendum *ὄσπριον* et referendum ad Theophrast. HPl. VIII 1: *ἐρέβινθος πισὸς καὶ ὅλως τὰ ὄσπρια προσαγορευόμενα*. **31.** *ὅσα — τόσα. κληδών* cod., *ὅσα — τόσα. ὄσσα· κληδών* Mus. Confundit sane *ὅσσα* et *ὄσσα*. **32.** *δισκούουρα — δισκουούρια* cod., *δισκούουρα — δίσκου οὔρια* Mus., em. Alb. Fortasse post *ὄσσα* excidit *δέ*. **36.** *ὄσσαι — καμμύσουσι* cod., em. Mus. **37.** *οἱ· οἱ* Mus. sine caussa. **38.** *ὄσσοι* Mus. Cf. Lob. rhem. p. 100, qui activae formae testem non certissimum dicit Hesychium.

ὄσσεις· βλέπεις, ὁρᾷς
1440. ὄσσευ· ὅρα, βλέπε
ὅς σευ· ὅστις σοῦ
ὀσσέων· ὀφθαλμῶν
ὀσσητῆρα· βοηθόν
* ὀσσῆξαι· ἐπιδεῖξαι
45. ὀσσίχον· ὅσον. ἡλίκον
ὄσσομαι· περιβλέψομαι, ὁρῶ
ὀσσόμενος· τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων, ἢ κατὰ ψυχὴν προσδεχόμενος. ἢ προσδοκῶν
ὅσσον· ὁπόσον. πηλίκον
ὅσσον τε γέγωνε βοήσας· ὅσ[σ]ον δ' ἐβόησε κραυγάσας ἀνήρ
50. ὄσσοντο· διενοοῦντο. προεώρων
ὄσσοντο δ' ὄλεθρον· πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχον, τουτέστι προσεδόκων, καὶ προεσήμαινον, καὶ ἔμφασιν ἐποιοῦντο
[ὀσσυπηρόν· ῥυπαρόν]
ὅς σφιν· ὅς αὐτοῖς
ὀσσῶσθαι· κληδονίσασθαι
55. ὄσσων· βλεφάρων. ὀφθαλμῶν
ὀ(σ)ταθείς· ἐξαγκωνισθείς
ὀστακός· εἶδος καράβου. οἱ δὲ ἀστακὸν λέγουσιν
ὀστ[ά]λιγξ· πλόκαμος. ἕλιξ[αι] βόστρυχος. ἢ τὸ ἐν βότρυσι γινόμενον
ὀσταλιόχος· τόξευμα
60. ὅστασαν· ἀνέστησαν
ὀσταφίς· οὕτω διὰ τοῦ ο ἔλεγον τὰς ἀσταφίδας
ὀστέον εἴσω· ἕως τοῦ ὀστοῦ
ὅστ' εἶσιν· ὅστις διέρχεται
ὅς τοι· ὅστις σοι
65. ὀστρακίνδα· παιδιὰ ἦν ἐπὶ τῷ ὀστράκῳ
ὀστρακίς· ἀγαλμάτιόν τι Ἀφροδίτης
ὀστρακισμός· οἱ κακονούστατοι τῷ δήμῳ ἐξωστρακίζοντο, καὶ κατεδικάζοντο, ὀστράκοις ἐγγραφόντων τὸ ὄνομα τοῦ φευξομένου
ὀστρακισμός· εἶδος φυγῆς ἐν ὀστράκοις γραψάντων. ἀπὸ τῶν ὀστράκων ὀστρακισμός

SCR. 42. Homerus. 45. Theocr. IV 55. 47. Λ 105. 48. Α 186. 49. ε 400. 50. Σ 224. 51. β 152. 53. Homerus. 55. Hesiod. Theog. 826. 58. βόστρυχος] Callim. fr. XII 421 (EM. 636, 13 schol. Apoll. Rhod. I 1297 p. 382 HK. Phavor. 1387, 44). ἐν βότρυσι] ὄστλιγγας ἔχων ὥσπερ καὶ ὁ βότρυς Theophr. HPl. III cap. ult. De ἕλιξ] dixi in ADN. 61. Nicoph. com. fr. VII vol. II 2 p. 854 Cratin. fr. XI p. 92. 62. Δ 460. 63. Γ 61. 65. Ar. Eqq. 851.

ADNOT. 39. ὄσσης· βλέψεις Cyrill. 63. Idem loco non suo post οὔτινος οὐ·: ὄσσεις· βλέπεις. Ὄσσει (ab ὄσσομαι) coni. Thes. editores Paris. V c. 2302 B. 42. Ab eodem ὄσσος descendit dativus ὄσσει ap. Eustath. 58, 28. 43. βοηθῶν cod., em. Mus. l. q. ἀοσσητῆρα (Ο 254 quod respicitur fortasse) et ἐοσσητήρ. 44. ὀσσίξαι exigente ordine Is. Vossius. Non ausim ἀπ)οσίξαι· ἀποδιῶξαι. 46. περιβλέπομαι Mus. 49. τὲ γέγονε cod. Ald., τὲ γέγωνε Mus. 51. προσεδόκουν cod., em. Mus. 52. Imo οἰσυπηρόν. 54. Sic codex et Vossius, ὀσσᾶσθαι Mus. — κληδωνίσασθαι codex. 56. Cf. Ahrens Dial. I p. 77. 149 et supra ὀπασθείς. — (σ) pro litera a se erasa intulit Mus. 57. Phot. 353, 5 Athen. III p. 104. 105 Eustath. p. 218, 22. 58. ὀστάλαιξ — ἕλιξαι codex. Vitiosa codicis lectio ex ὀστάλαιξ nata videtur, h. e. ὄστλιξ; ἕλιξ Mus., fortasse ἕλιξι scribendum et ad Nic. Al. 470 ὀστλίγγεσσιν referendum est. Cf. Hes. ἀστ.γγας gl. 7865. Lob. Path. El. p. 405. — Male Cyr. 39 ὄτλοι· οἱ πλόκαμοι. 59. Speciosius quam verius Albertus: „*Supra inquit* ὀϊστός· τόξευμα. οἰστούχου· φαρέτρας. *De priori igitur et posteriori vocis parte satis patet.*" Conicio ἀστίοχος, q. v. 60. Ahrens l. l. Lobeck. Path. El. p. 82. 61. Koen. ad Greg. Cor. p. 455. 62. εἴσο cod., em. Mus. relicto tamen accentu ὄστεον a Iensio correcto. 65. Poll. IX 110. 11. Eustath. 1160. De accentu Io. Alex. τον. παραγγ. p. 33, 1 Theognost. p. 165, 2.

ὄστρακον· ὁπότε τις ἀποθάνοι, γάστραν πρὸ τῶν θυρῶν ἐτίθεσαν, ἐξ ἄλλης οἰκίας λαμβάνοντες καὶ πληροῦντες ὕδατος

1470. ὀστράκων·
ἀπτῆνα, τυτθόν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων
ἀντὶ τοῦ ᾠῶν. τινὲς δὲ κελύφων

ὄστρεα· τὰ κογχύλια. Λάκωνες ἄνθος

* ὄστρεον· μυάκιον θαλάσσιον

ὄστριμον· ἐν ᾧ αἱ θεριναὶ μοναὶ τόπος. οἱ δὲ ἔπαυλις

ὀσφραίνεται· ὀσμᾶται

75. ὀσφρέσθαι· τὸ ὀσφρανθῆναι

ὀσφύος· ψόας. ῥάχις. καὶ τὸ πλησίον τῶν γλουτῶν

ὀσφῦς· ὁ παρὰ πλευρὸν διάκενος τόπος

ὅ[ς] σφῶ(ι)· ὃς ὑμᾶς

ὄσχαι· κλήματα βοτρύων γέμοντα

80. ὄσχεα· βαλλάντια, μαρσύππια. ἢ τὸ τῶν διδύμων ἀγγεῖον. [καὶ κλήματα βοτρύων πλήρη]

ὀσχεός· τὰ αὐτά

ὅ[σ]χεσφιν· ὀχήμασιν

ὅς χ' ἕτερον· ὃς ἂν ἄλλο

* ὅταν παίω· ὅταν παιδεύω, ἢ τύπτω

85. ὅτε· ὅταν. ἐπειδή·
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι

ὅτ[ε]' ἔφησθα· ὅτε ἔλεγες

ὅτε κέν σε· ὅτε ἄν σε

ὅτε μ' ὤνατο· ὅτε κατεμέμψατο καὶ ἐξεφαύλισεν

ὀτέῳ· ὅτῳ. ᾧτινι

90. * ὅτε· ὅτε πατήρ

ὅτ[ι]' ἄριστον· ὅτι τὸν κράτιστον

ὅτι μάλιστα· λίαν, πάνυ, πλέον, σφόδρα, ἄγαν

ὅτι μή· ὅτι οὐχί

ὅτινας· οὕστινας

95. ὅτι οἶσθα· ὅπερ οἶδας

[ὅτι οἶσιν· οἵστισιν]

ὁτιοῦν· τὸ τυχόν

[ὁτιποῦ· οὐδαμῶς]

SCR. 70. Aeschyli versum esse ex Photii gl.: ὀστράκων, τῶν τοῦ ᾠοῦ, Αἰσχύλος collegit Hemsterh. ad Lucian. D. D. 26, 1. (fr. 328 p. 81 Nck.) Non audiendi igitur qui Archilocho tribuunt. 71. κὤστρεια Aesch. fr. 32, 10. Anaxandr. I 60 vol. III p. 184 ex em. Meinekii (vulgo ὄστρεα). 73. Lycophr. 94 Antimach. fr. XXXII p. 57 ed. Stoll. 76. Ar. Pac. 1053. 77. Lysistr. 964. 78. Α 336. 80. Hippocr. 671, 50. 82. Δ 297. 83. Ι 313. 84. Exod. XII 13. 85. μ 22. 86. Α 397. 88. Ρ 25. 89. Ο 664. 91. Λ 244. 94. Ο 492. 95. Α 85. 96. Ο 491 Herod. II 82.

ADNOT. 69. Cf. ἀρδανίαι. πηγαῖον (Eur. Alc. 99). 70. ἀπτὴν ἄτυτθον cod., em. Salmas. 71. ἄνθος] intellege purpurarum florem, colorem ostrinum. 72. Eadem Cyr. Lex. MS. et Glossae ad S. Athanas. mss. ap. Ducang. 73. ὄστριμα· περίβολοι κτηνῶν καὶ οἷον ἐπαύλεις· Ἀντίμαχος Θηβαΐδι· βοῦς ὀστρίμου ἐξήλασ(σ)εν. Phot. 354, 2. Cf. schol. Lycophr. 94, ubi vide Potterum ab Arnaldo Lectt. Gr. p. 107 laudatum. 75. ὀσφρεσθαι cod. Thom. Mag. p. 600, em. LDindorf. Thes. V c. 2321 D. εὐφρανθῆναι cod., em. Guyetus. 76. ψιώας cod., ψιᾶς Mus. Lectionem codicis peperit varia lectio ψιάς, vel ψυάς. 77. ὀσφύς cod., em. Arcad. p. 92, 11. 78. ὃς σφῶ cod., em. Albertus. 80. βαλάντια μαρσίππια cod., βαλλάντια μαρσύππια Mus. 81. ὄσχεος cod., em. Theognost. p. 50, 21 EM. 636, 26 Eustath. 1293, 46. 83. ὀσεχέτερον cod., em. Mus. 84. ὅταν παίω om. Aldi typotheta. Glossam porrigunt etiam Cyr. Brem. Voss. 85. δυσθανέες — ἄνθρωπος cod., em. Mus. 90. ὅ τε (πᾶ) Vossius; fortasse sub πατήρ latet περ. 91. [ι] Mus. 96. ὀτέοισιν recte Suidas. 98. Sic cod. Voss., οὔτι ποῦ (sic) Mus. Cf. οὔτι που.

ὅτι ῥα· ὅτι δή
1500. ὅτις· ὅστις
ὅτι τόσ(σ)ον· διότι τοσοῦτον
ὀτλεύει· πονεῖ. κακοπαθεῖ
ὀτλημάτων· κακοπαθημάτων
ὁ τλήμων· ὁ ἄθλιος
5. ὅτλος· μόχθος
ὀτλῶ· πονῶ. κακοπαθῶ
ὀτοβεῖ· θορυβεῖ
ὄτοβος ἅλιμος· θάλασσα θορυβώδης
ὀτοτύζειν· λέγειν. θρηνεῖν
10. ὅτου δὲ δή· οὕτινος δὲ δή
ὅτου δή· τίνος δή
ὅτου ἕνεκα· τίνος ἕνεκα
ὁτουοῦν· οὑτινος οὖν
ὅτου χάριν· τίνος χάριν
15. [ὄτρα· ἡ τοῦ ἀλέκτορος οὐρά]
ὀτραλέως· ταχέως. ὀξέως. δραστικῶς. ἐνεργῶς
[ὄτρεα· ἡμίονος]
Ὀτρεὺς καὶ Μύγδων· βασιλεῖς Φρυγίας
ὀτρηρή· ἐνεργός. σπουδαία
20. ὀτρηρὴ ταμίη· ἡ τηροῦσα τὸν οἶκον
ὀτρηροί· ἀνδρεῖοι. ταχεῖς. ὀξεῖς. ἐνεργεῖς. δραστικοί. ὑπήκοοι. πιστοί. σπουδαῖοι
ὀτρηρόν· τὰ αὐτά
ὄτριχας· ὁμοιότριχας
ὀτρύγη· χόρτος. καλάμη
25. ὀτρυγηφάγου· περιττὸν τὸ ὀ. Τρύγη γὰρ ὁ σῖτος καὶ ὁ χόρτος
ὀτρῦναι· παροξῦναι. κελεύειν. σπεύδειν. παρορμᾶν
ὀτρυντήρ· κῆρυξ. κελευστής. σαλπι(γ)κτήρ
ὀτρυντύς· παρακέλευσις. προτροπή
ὅττεο· οὕτινος
30. ὄττεσθαι· κληδονίζεσθαι
ὀττεύεσθαι· ὁμοίως
ὄττις· ὄψεις
ὅττι κεν ἄρχῃ· ὅτι ἂν κρατῇ, καὶ σύμφορον εἶναι δοκῇ
ὀττοτοῖ· θρηνῶδες ἐπίφθεγμα

SCR. 99. *Α* 56. 1501. *Α* 64. 4. *Κ* 498. 231 (Archytas Stob. Flor. vol. I p. 39). Malim referre ad Soph. OT. 963 (*νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο*) aut Eur. Med. 1201 *πατὴρ δ' ὁ τλήμων ξυμφορᾶς ἀγνωσίᾳ* Androm. 1070 *οἵας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας*. 5. Soph. Tr. 7. 7. Aeschyl. Prom. 576 fr. 56, 6 p. 15 Nck. 8. trag. fragm. 193 p. 683 Nck. 9. Ar. Pac. 1011. 12. *ὅτευ δ' ἕνεκα* Herod. II 63. 16. *Γ* 260. 18. *Γ* 186. 19. 20. *Ζ* 381. 21. *α* 109. 23. *Β* 765. 25. Archiloch. fr. 95. 26. *Θ* 219. 28. *Τ* 234. 29. *α* 124. 31. Cf. Ar. Lys. 597. 33. *Ι* 102.

ADNOT. 99. *ὅτι ῥὰ* cod., *ὅ, τι ῥά* Mus. 1500. *ὅ, τις* Mus. 1. *ὅ, τι* Mus. 8. *ἄλιμος* cod., em. Alb. 9. H. e. (*ὀτοτοῖ*) *λέγειν*. 15. *οὐρά* correctio est corrupti vocabuli *ὄτρα*. 16. *ὀτραλαίως* cod., em. Mus. 17. *οὐρέα· ἡμίονον* Albertus Lob. Parall. p. 236. Idem vitium obtinet Theognost. 13, 23. 24. *ὀτρύχη* cod., em. Is. Vossius. Vid. Lob. Path. El p. 79. 25. Supra *ἀτρυγηφάγου*. Phot. 355, 24. Plura vide ap. Th. Bergk. Lyric. p. 559 ed. 2. 26. Coaluerunt *ὀτρῦναι* et *ὀτρύνειν*. 28. *ὀτρύντης* cod., em. Mus. Cf. schol. Victor. et Eustath. Hom. *Τ* 234 Lob. Parall. p. 440. 30. *κλυδωνίζεσθαι* cod., *κληδονίζεσθαι* Mus. Vid. Phrynich. app. soph. p. 55, 12 et Ruhnk. Tim. p. 198. 32. Ionice pro *ὄττιες* dici contendebant Koen. ad Greg. Cor. p. 475 et Albertus coll. Aretaeo Cappad. II 13 p. 70, 27 cui nunc pro *ὄττιες ἀχλυώδεες* redditum est *ὄψιες*. L. *ὦπες*. 33. *δοκεῖ* cod., corr. Mus.

1535. οὐ· οὔτινος
οὐ· ἐπίῤῥημα ἀρνητικὸν κατὰ στέρησιν, ἤτοι οὐχί. εἴωθεν δὲ αὐτὸ ὁ ποιητὴς παραλαμβάνειν καὶ μετὰ τῆς μά φωνῆς. συμπλέκει δὲ αὐτῷ καὶ τὸ πω. σημαίνει δὲ καὶ ὅπου καὶ ἔνθα τὸ οὔ
οὗ· δασυνόμενον μὲν δηλοῖ ἄρθρον ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον ὑποτακτικόν, καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου. ἐμοῦ, σοῦ, οὗ
οὐαί· φυλαί
οὐάραι· ἡμεῖς. [Κύπριοι
40. * οὐ ἀρᾶς γέμει· οὐ κατάρας πλῆρές ἐστιν
οὔαρον δὲ ἔλαιον. Κύπριοι
οὔατα· ὦτα
οὔατα βάλλει· τὰ ὦτά μου ἠχεῖ, ἢ ἄγχει
οὐατόεν· ὦτα ἔχον. καὶ ὅπερ ἔχει κρεμαμένους ὄζους πολλούς, ὀζῶδες, τραχύ
45. οὐ βατόν· οὐ πορεύσιμον
[οὐβρῶστις· λιμός. ἢ ..βρώττης]
οὐ γὰρ ἄκανθαι· παροιμία. Ἀριστοφάνης σκηνὰς καταλαμβανούσαι(ς)·

οὐδ' ἴσως
ἀντέλεγες τούτῳ τῷ δειπν[ε]ίῳ· οὐ γὰρ ἄκανθαι

καὶ ἐν Δράμασιν ἢ Κενταύρῳ·

χωρεῖ [δ'] ἄκλητος ἀεὶ δειπνήσων· (οὐ γὰρ ἄκανθαι)

ἔοικε δὲ ὑπομιμνήσκων τὴν τοῦ βίου διαφορὰν καὶ μεταβολήν
οὐ γὰρ ἤ· ἴσον τῷ οὐ γὰρ δή. οὐ γὰρ δὴ ὑγιαίνει
οὐδ'· οὐδέ
50. οὐδ' ἄλα· οὐδὲ τὸ ψιχίον καὶ ἄφθονον εἰς χρῆσιν. Αἰγύπτιοι δὲ τῶν ἄρτων τὰ φλογίσματα
οὐδαμά· οὐδέποτε

SCR. 40. Psalm. X 7. 42. Epicharm. fr. 9 Callim. Del. 281. 43. K 535. 44. Improprie Antimach. fr. CIII p. 100. χαλαύροπας οὐατοέσσας. 46. Callimach. Cer. 103. 47. fr. XI p. 1144. — fr. V p. 1057. 50. ρ 455 Theocr. XXVII 60.

ADNOT. 38. Inepte οὐαί· φεῦ, αἶ Munker. ad Anton. Lib. p. 251. Recte Is. Vossius et Hemsterhusius monent pro οὐαί, quam formam Cypriam esse vel Thessalicam demonstravi in Kuhnii *Z. f. vgl. Spr.* IX 4 p. 293. 305. 366, Dores ὠαί, Lacones ὠϝαί (ὠβαί) dixisse, neque aliud forte ὄα Atticorum esse. Huc retraho Κύπριοι. 39. 40. 41. Sic codex, nisi quod 40. 41. unum in eo articulum constituunt. Albertus praeeunte Is. Vossio glossam sacram, quam totidem verbis exhibent Cyr. 63 Gl. in Psalm. X 7 p. 302 ed. Ernesti Hex. Orig. Suid., separavit et prius se iudice coniuncta sic exprimenda curavit: οὐάραι· ἡμεῖς. Κύπριοι. οὔαρον δέ, ἔλαιον. Κύπριοι. οὐ ἀρᾶς γέμει· κτλ. 39. οὔαρ· αἷμα Pergerus, quod εἶαρ potius scribendum erat. Imposuit tamen Thes. V c. 2360, cum ἔαρ de oleo dictum constaret. Ex Οὐμαί· ὑμετέραι corruptum videbatur Pearsoni. Mihi οὐάραι ἡμεῖς nihil aliud videtur quam Davidis locus οὐ ἀρᾶς γέμει vitiose scriptus. 40. πλήρης cod., correxi. Subiectum enim enunciati est τὸ στόμα, ut in ep. ad Rom. III 14. 41. Si vera tradit Hesychius, cum Cypriis hoc vocabulum vindicandum esse dicit, scribendum est οὐχρόν· δείλαιον pro ὠχρόν. 43. ἄγχη cod., em. Mus., nisi aut ἢ ἄγχει ut dittographumena omnino delenda sunt, aut ἄγχι.... scribendum est. 46. οὐβρώττης cod. habuisse videtur antequam Musurus ου literas deleret; οὐβρώτης typothetae debetur. L. βούβρωστις. 47. καταλαμβανοῦσαι — ἦκεν ταύρῳ cod., Σκηναῖς καταλαμβανούσαις — ἧκε ταύρῳ pessime Mus. Οὐ γὰρ ἄκανθαι· λεγόμενον ἐπὶ τῶν ὠφελίμων. ἀπὸ τῆς τοῦ βίου εἰς τὸ ἡμερώτερον μεταβολῆς Phot. 356, 5. In loco Aristophanis Th. Bergkius Com. vol. II 2 p. 1144 Heinsii emendatione δειπνίῳ recepta scripsit οὐ γὰρ σῶς ut versus sit tetrameter anapaesticus et haec fiat sententia: *si satis valeres, profecto non renunciasses convivio.* Malim σὺ δ' ἴσως (οὐκ). — [δ'] Bergkius. 48. γὰρ ἢ ὑγιαίνει Thes. V c. 2343 A. 50. οὐδ' ἀλλὰ — ἄφ.ονον cod., em. Mus. qui literam expunxit; οὐ' ἄλα Aldinae vitium. Pro ψυχρόν Meinek. Com. vol. IV p. 405 τυχόν coniecit, scripsi ψιχίον. Cf. Lob. Proll. 91. Ed. Gott. ad Zenob. III 42 Addend. p. 536. R. Schmidt Callistr. Aristoph. p. 15 = 321 ed. Nck. — φλογίσματα] *Mira sunt; ni latet vitium in Αἰγύπτιοι. Intellegit autem Hesychius quae Graecis vocantur* φῶθια *et* ἀττάραγοι, *Latinis* hettae *in panis crusta.* IS. CASAUB. Cf. φλογώματα.

* **οὐδαμῶς**· καὶ τὸ οὐδέν
* **οὐδ' ἀεσίφρων**· οὐδὲ ἀνόητος
(*) **οὐδαῖοι**· χθόνιοι, ἐπίγειοι
1555. **οὐδαμινός**· οὐδενὸς λόγου ἄξιός ἐστι. βραχύς. εὐτελής
οὐδαμῶς· οὐδέποτε. ἢ παντελῶς
οὐδ' ἀπόνητο· οὐδὲ ὄνησιν ἔλαβεν
οὖδας· γῆ. ἢ τὸ ἔδαφος
οὐδέ ἑ φημί· οὐδὲ αὐτὸν λέγω
60. **οὐδ' ἐλεαίρει**· οὐδὲ ἐλεεῖ
οὐ δέμας· οὐδὲ κατὰ τὸ σῶμα
οὐδ' ἐμάτησεν· οὐδ' ἐλήρησεν
οὐδὲ μέν· οὐ δὲ μήν
οὐδέν· ἀντὶ τοῦ οὔ
65. **οὐδ' ἀπὸ παλαιφάτου δρυός**· τῆς πάλαι φημιζομένης, ὅτι ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο ἄνθρωποι. τινὲς δὲ γράφουσι **παλαιφύτου**, ἐπειδὴ παλαιόν ἐστι φυτὸν ἡ δρῦς
οὐδὲν ἀπὸ τρόπου· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπεικός
οὐδ' ἐν δέρματι· οὐδὲ[ν] δέρμα ἴδιον ἔχοντα. (**οὐδὲν ἦν**)· οὐδὲν ὑπῆρχον
οὐδὲν ἧττον· μᾶλλον
οὐδενείας· εὐτελείας
70. **οὐδὲν ἱερόν**· παροιμία λεγομένη ἐπὶ τῶν τέλεον ἀχρήστων πρὸς τὸ συλλαβέσθαι καὶ ἐπαρκεῖν, καὶ ἑαυτοῖς ... τοῖς γνωρίμοις. φασὶν δὲ Ἡρακλέα πρῶτον θεασάμενον τὸν Ἄδωνιν εἰπεῖν· οὐδ(ὲν) ἱερόν· ἴσως ἦν ἀνίδρυτον, .. διὰ τὸ πρὸς μηδὲν εἶναι χρήσιμον
οὐδενόσωρα· οὐδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια. Ὠρεῖν γὰρ τὸ φροντίζειν καὶ φυλάσσειν· ἔνθεν τὸ **ὀλιγωρεῖν** καὶ **πολυωρεῖν**. Ἀ[π]πίων δὲ οὐδενὸς φυλακτικά
οὐδ' ἐν σελίνοις· παροιμία ἐπὶ τῶν μηδὲ κατὰ τοὐλάχιστον διηνυκότων οἷς ἐπέθεντο. ἐν γὰρ τοῖς λεγομένοις περικηπίοις τὰ σέλινα καὶ τὰ πήγανα κατεφύτευον. βούλεται οὖν λέγειν ἡ παροιμία· οὔπω οὐδὲ ἀρχὴν ἔχεις τοῦ πράγματος, καθάπερ οὐδὲ οἱ εἰς τοὺς κήπους εἰσιόντες ἐν τοῖς σελίνοις εἰσίν

SCR. **51.** Aristoph. fr. inc. CCXXXII. **53.** *Υ* 183. **57.** *λ* 323. **58.** e. g. Aesch. Ag. 489. **59.** *Ε* 103. **60.** *Λ* 664. **61.** *Λ* 115. **62.** *Π* 474. **63.** *Δ* 154. **64.** *δ* 248. **65.** *τ* 163. **66.** Phaedr. p. 354 ed. Heind. [278 D] Cf. Stallbaum. Plat. vol. IV 1 p. 193. **68.** Eur. Hec. 274 Rhes. 272. **69.** Platon. Phaedr. p. 234 E. **71.** *Θ* 178. **72.** Ar. Vespp. 478 (499).

ADNOT. **51.** *οὐδαμᾶι· οὐδέποτε. Ἀριστοφάνης* Phot. 356, 9, quod *οὐδαμά* scribendum l. l., reposui pro *οὐδαμῶς*. **52.** *κατ' οὐδέν(α τρόπον)*? Sic Phot. 356, 10. **53.** *ἀνόητον* cod., em. Iensius. **55.** Truncatum est, ut ordo confusus indicat, ex *ἐπουδαῖοι* q. v. **56.** *‚οὐ παντελῶς* Albertus. **59.** *ἔφημι* cod., em. Albertus. **61.** *ἐλεερεῖ* cod., em. Mus. **63.** *οὐδὲ μὴν* cod., *οὐδέ μεν* Mus., correxi. **65.** *παλαιφάτου* Mus., *παληφάτου* codex. — *γράφουσι παλαιφάτου* cod., em. Palmerius alii. **66.** *ἄπο* Schaefer melet. p. 51 Iacobs Achill. Tat. p. 785, quod praestat. Atque *οὐκ ἄπο τρόπου* habet etiam cod. Glareanus Phot. 358, 23 non *ἀπό*, ut editur. **67**|. *οὐδὲν δέρματι* cod., em. Suidas explicans *γυμνός, ὑπερβολικῶς*. **67. 67a.** Separavit et glossam elapsam restituit Heinsius. Vide Diogen. prov. VI 94 et Suid. *οὐδὲν ἦν παρὰ τἄλλα πλὴν ὁ χρυσός* ex Pythermo Ath. p. 625 E. Ad Iudic. XIV 6 referebat et *ὑπῆρχεν* malebat Albertus. **70.** *καὶ τοῖς* Meurs. spicil. in Theocr. p. 30 Rittersh. in Porphyr. p. 72 extr. — (*ἐν*) Mus. Vide interpp. Zenob. V 47. p. 140 — *ἢ διά*? **71.** *οὐδενός ὥρα — ὁρεῖν — πολυορεῖν* (ε) cod., em. Mus. **72.** *δεικνυκότων — πκηπίοις — παροιμία, οὕτω οὐδὲ ἄρχειν ἔχ.ς — οὐδὲ ἡ εἰς* cod., em. Mus. nisi quod *παρακηπίοις* et *παροιμία οὕτω· οὐδὲ* scripsit. Cf. Append. prov. IV 38 p. 442. *οὔπω* Suidas.

ο ὐ δ έ ν ύ π ω ς· οὐδαμῶς
ο ὐ δ έ ν υ τ ό ν· οὐδὲ τοῦτον
1575. ο ὐ δ ε ό ν τ ω ς· παρανόμως
ο ὖ δ ε ο ς· ἐδάφους
ο ὐ δ έ π ῄ ἐ σ τ ι ν· οὐκ ἔστιν
ο ὐ δ' ἐ π ι ν υ κ τ ί δ (ι) ο ς· οὐδὲ ἐπὶ μιᾶς νυκτός. οὐδὲ πρὸς μίαν νύκτα
ο ὐ δ' ἐ π η ρ ώ τ ω ν· οὐδ' ἠρώτων
80. ο ὐ δ' ἐ ρ έ ο ν τ ο· οὐδ' ἀνεπυνθάνοντο
ο ὐ δ έ τ ε ρ ο ν· οὐδὲ ἓν τῶν δύο
ο ὐ δ έ τ ί π ω· οὐδέποτε. οὐδαμῶς
ο ὐ δ' ἐ τ ρ ύ π η σ ε κ ρ ό κ η (ν)· οὐδ(ὲν) εἰργάσατο
ο ὐ δ ὲ φ υ ή ν· οὐδὲ τὴν φύσιν
85. ο ὐ δ' ἠ β α ι (ό ν)· πρὸς ὀλίγον, οὐδ' ὀλίγον, ἢ ὧδε ὀλίγον
ο ὐ δ η ν α ι ό ς· οὐ χρόνιος
ο ὐ δ' ἥ ν τ ι ν α ο ῦ ν· οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν
[ο ὐ δ ῆ σ α ι· πρίασθαι. ἀποδόσθαι]
ο ὐ δ ῆ τ α· οὐδαμῶς
90. ο ὐ δ ί κ α ο ν· οὐ δίκαιον
ο ὐ δ ι ε κ ρ ί θ η· οὐκ ἀμφέβαλεν. οὐκ ἐδυσπίστησεν
ο ὐ δ' ἥ μ α ρ τ ε ν· οὐκ ἀπέτυχεν
[ο ὐ δ ι τ α ν ο ῦ [ν]· εὐτελοῦς, οὐδενὸς λόγου ἀξίου]
ο ὐ δ ι ω σ ό μ ε θ α· οὐκ ἀποβαλούμεθα, οὐκ ἀποῤῥίψομεν
95. ο ὐ δ' ὅ γ ε π ρ ί ν· οὐδὲ οὗτος καὶ πρίν
ο ὐ δ' ὄ θ ο μ α ι· οὐδὲ ἐπιστρέφομαι
ο ὐ δ ο κ έ ο υ σ ι ν· οὐ προσδοκοῦσιν. οὐ νομίζουσιν
ο ὐ δ' ὅ λ ω ς· οὐδὲ τοῦ τυχόντος
ο ὐ δ' ὀ ν ο μ ή ν ω· οὐδ' ὀνομάσω
1600. ο ὐ δ ό ς· βαθμός, βατὴρ ὁ πρὸ τῆς θύρας, βαθμός, καὶ ὁδός
ο ὐ δ' ο ἴ ο ι τ ο· οὐδ' ἂν ἐνοήθη[ν]
ο ὐ δ' ὁ τ ι ο ῦ ν· οὐδὲ τὸ σύνολον
ο ὐ δ ρ α ί α· ὑδρ[ε]ία. μέτρον τι, Ἀττικοῦ μετρητοῦ ἥμισυ
ο ὐ δ ρ α ί ν ε ι· παρακαθαίρει. Λάκωνες
5. ο ὐ δ ύ ε τ α ι· ἐρίζει
ο ὐ ε ἵ ν ε κ ε ν· διότι, ἕνεκεν
ο ὐ ἕ θ ε ν· οὐδαμῶς αὐτῆς
[ο ὐ ε ρ ι δ ά ρ ι ο ς· βεριδάριος]
ο ὖ θ α· σποδός. ὁδός

SCR. 73. οὐδὲ νῦν πω Eur. Hecub. 1212? 74. Θ 349. 76. Μ 448. 77. Ζ 267. 80. Λ 332. 82. Β 252. 83. Com. anonym. CLXVIII p. 646. 84. Λ 115. 85. Β 380. 86. Ε 407. 89. Eur. Hec. 371. 91. Rom. IV 20. Habet Cyr. 63. 92. Aesch. fr. 174, 3 ἔῤῥιψεν οὐδ' ἥμαρτε. 95. Λ 97. 96. Λ 181. 99. Β 488. 1600. Ζ 375. 2. Xen. ΚΠ VIII 3, 40. Ar. Plut. 385. 7. Λ 114.

ADNOT. 73. 74. οὐδένυπως — οὐδένυτον cod., em. Iensius Luc. Hesych. p. 175. 77. οὐδέπει ἐστὶν cod., οὐδέπη Mus. 78. ἐπὶ νυκτίδος cod., em. Meinek. Philol. XII 611. Vocabulum ἐπινυκτίδιος lexicis adde. 80. ἀνεπυνθάνετο cod., em. Mus. 83. κροκὴ cod. κρόκην Mus. 85. ἠβαὶ cod., h. e. ἠβαΐ, em. Mus. 87. οὐδνητιναοῦν cod., em. Mus. 88. ἀποδόσαι cod., em. Mus. L. ὀδῆσαι. 90. Ahrens. Dial. I p. 284. — οὐ δίκα[ον]? an (ὃν) ο ὐ δ ί κ α· ὃν οὐ δίκαιον. Pro δικαόζειν quod Ahrens apposuit malim nunc [δι] κολάζειν. 92. διήμαρτεν Cyrillus 63 favente serie. 93. οὐδιτανοῦν — ἄξιος cod., οὐδιτανοῦ ἢ οὐτιδανοῦ — ἀξίου Mus. 94. ἀποβαλλόμεθα cod. C. 63, em. Mus. 97. προσδοκῶσιν Mus., forlasse rectius. 1600. Alterutro loco βαθμός delendum. 1. [ν] Iensius Luc. Hes. p. 176. 3. [ε] HSt. Cf. Ahrens II p. 125. 4. Lobeck. Aglaoph. I p. 182 [α] Ahrens l. l. 5. Ad ὠδύσατο referebat Vossius. Forte οὔδυσται pro ὤδυσται s. ὀδώδυσται e dialecto Cypria. Sed malim ὀ δ ύ ρ ε τ α ι· τρίζει vel ο ὐ δ ύ ε τ α ι (ἔ ρ ι ν· οὐκ) ἐρίζει. 9. φοῖθος φόθος Vossius, οὐδός Albertus comparabant.

οὖθαρ· τὸ πιότατον τῆς γῆς, ἤτοι τῆς χώρας. καὶ τῶν ζώων τὸ κατὰ τοὺς μαστούς
οὔθαρα· ἐπὶ ἀσκοῦ ὁ κατὰ τὸ οὖθαρ τόπος. οἱ δέ, περὶ ὃν στρέφεται ὁ χορός, ἢ ὁ τροχός
οὔθατα· μαστοί
οὔθατα βόσκει· αἶγας βόσκει
οὐθείς· οὐδὲ εἷς
οὐ θέμις· οὐ δίκαιον
οὐθέν· οὐδέν
οὐθένεια· μηδαμινή. εὐτελής
οὐθεν(ε)ίας· ἀσθενείας
οὐθ' ἕτερον· οὐδὲ ἓν τῶν δύο
οὐ θήν· οὐ μήν. οὐ διὰ παντός
οὔϊτον· τὸ ὑπ' ἐνίων οἰτόν
* οὐ δειελίζω· οὐ φροντίζω
οὐκ ἀγεννῆ· οὐκ ἀνίσχυρα. ἀταλαίπωρα
οὐκ αἰδεσθείς· οὐκ αἰσχυνθείς
οὐκ ἄθε(ε)ι· οὐκ ἄνευ θεοῦ. ἢ οὐ χωρὶς θαύματος
οὐκ ἀΐεις· οὐκ ἀκούεις
οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς· οὐκ ἀκούσας τὸ πρέπον
οὐκ ἄκοντε[ς· οὐχ] ἑκόντες
οὐκ ἀλαπαδνόν· οὐκ ἀσθενές
οὐκ ἀλεγίζω· οὐ λόγον ἔχω
οὐκ ἀλέγοντες· οὐ φροντίζοντες
οὐκ ἄλκαρ· οὐ βοήθεια
οὐκ ἁλώσιμα· οὐκ εὔληπτα
οὐκ ἄμοιρος ἦν· οὐκ ἐκτὸς μοίρας ἦν
οὐκ ἀμώμητος· οὐκ ἄψεκτος. οὐχ ὑγιής
οὐκ ἂν δή· οὐδαμῶς ἄν
οὐκ ἀναλίσκεται· οὐκ ἐκλείπει
οὐκ ἀνεύθυνον· εὐκατάκριτον
οὐκ ἀνέχομαι· οὐ καταδέχομαι
οὐκ ἀνίει· οὐκ ἀφίει, [οὐ πρέπει
οὐκ ἀνήσει· τὰ αὐτά
οὐκ ἄν τι· οὐδαμῶς ἄν
οὐκ ἀξιόχρεως· οὐχ ἱκανός
οὐκ ἀπᾴδοντα· οὐκ ἀλλότριον

SCR. 10. *I* 141. Herod. IV 2. 12. ι 440. 13. Incertus epicus. Vid. Meinek. ad Callim. Epigr. L 1. 15. Ξ 386. 20. Ξ 480. 21. ADN. 23. cf. Plat. Euthyphr. p. 2 C. 24. II Macc. IV 34 (Cyr. 63.) 25. σ 352. 26. *O* 248 Anacreo. 27. Ψ 430. 28. γ 484. 29. *E* 783. 30. *Λ* 180. 31. *Π* 388. 34. Trag. fr. adesp. 194 p. 683. 36. ς 57. 39. Iesai. I 14. 40. *O* 24? 41. Deuteron. XXXI 8 al.

ADNOT. 11. οὖθαρ· ἀσπιδ(ί)σκου? Sed potest et ἐπὶ ἀσκοῦ verum esse. 17. Suspectum. 18. (ι) Mus. 20. οὐ θήν μιν (cod. μοι)· οὐδαμῶς δὴ αὐτόν Cyr. 63. 21. οὔιγγον, quae planta est Aegyptiaca, dicat an οὔιτον non liquet. Vingi mentio fit ap. Theophr. HPl. I 1, 7; oeti ap. Plin. HN. XXI 15. Eandem plantam etiam in Theophr. I 6, 9 I 6, 11 agnoverunt viri docti, dissentiente ITiiSchneidero Ind. Theophr. 22. οὐδ' ἀλεγίζω Albertus. 23. οὐκ ἀγενής· οὐκ ἀνίσχυρος Cyr. 63. 25. (ε) Mus. 27. Interpretatio convenit lectioni οὐκ ἀΐων τι ἐοικός. De interpretationibus ineptis, locis Homericis male assutis, dixi s. v. νόσφι νεῶν. 28. οὐκ ἄκοντε scribit amoto οὐχ Iensius Luc. Hesych. p. 176. 33. Ionice pro οὐχ ἁλώσιμα quod requirebat Iensius l. c. 34. Cyr. 63 ubi cum non addatur ἦν respici videri possit Eriph. com. vol. III p. 559. 38. οὐ κατάκριτον Cyr. 63; forte οὐκ ἀκατάκριτον. 40. οὐκ ἀνήει· οὐκ ἀφήει cod. Voss., em. Mus. qui οὐκ ἐπιτρέπει corrigit. 41. οὐκ ἀνήσει· οὐκ ἀφήσει C. 63. 43. ἀξιοχρέους· οὐκ ἱκανῶς cod., ἀξιοχρέως· οὐχ ἱκανῶς Mus., em. Salmasius. 44. Cyrill. 63.

1645. οὐκ ἀπᾳδόντως· ὅμοιον
οὐκ ἀπαναίνεται· οὐκ ἀποστρέφεται. [οὐκ ἀπόχρη]. οὐ παραιτεῖται
οὐκ ἀπεικός· οὐκ ἄτοπον. ἄξιον. ὀφειλόμενον. πρέπον. ὅμοιον. Εἰκὸς δέ ἐστι παρὰ τὸ ἐοικός. εἶτα ἀπεικὸς τὸ ἀπρεπές, τὸ ἀνόμοιον· καὶ τὸ οὐκ ἀπεικὸς διὰ δύο ἀρνήσεων μία συγκατάθεσις· ὡς τὸ ἥκιστα οὐδαμῶς, οὐχ ἥκιστα τὸ μάλιστα
οὐκ ἀπεοικός· οὐκ ἀπρεπές
οὐκ ἀπέχρη· οὐκ ἤρκει
50. * οὐ κατακτενεῖς· οὐ καταβιάσῃ. οὐ καταβαρήσει
* οὐκ ἀπᾴδο[ῦ]μεν· οὐκ ἀπαρνούμεθα
οὐκ ἀπηξίωσεν· ἠξίωσεν
οὐκ ἀπίθανος· πιθανός
οὐκ ἀπολείπεται· οὐκ ἀ(πο)στερεῖται
55. οὐκ ἀπορεῖ· [οὐκ] ἀρκεῖ. εὐπορεῖ
οὐκ ἀπορηθήσεται· οὐ χρήσει
οὐκ ἀποῤῥυήσεται· οὐ καταταχήσεται
οὐκ ἀποφώλια· οὐκ ἀδίδακτα. οὐ μάταια
οὐκ ἀπόχρη· οὐκ ἀρκεῖ
60. οὐκ ἀπρακτήσεις· οὐκ ἀποτεύξῃ
οὐκ ἀπώναντο· οὐκ ὠφελήθησαν
οὐκ ἀρός· οὐ νεικός
οὐ καρτερεῖ· ἀηδεῖ. οὐ φρόνιμος εἶ
οὐκ ἄσημοι· ἐπιφανεῖς. οὐκ ἀφανεῖς. οὐκ ἄδοξοι
65. οὐκ ἀσκίῳ·

οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ' ἐμορμολύττετο
αὐτούς, .. ει τάδ' ἔστ' ἀληθῆ ...

παροιμία ἐπὶ τῶν καὶ τὰ κενὰ δεδοικότων· ἐπεὶ κενὸς ὁ ἀσκός

SCR. 49. Aristoph. fr. VII p. 1136. 50. Aesch. Cho. 923? 54. Exod. V 19. 55. cf. Prov. XXXI 11. 56. Iessi. VIII 22. 57. Ps. I 3. 58. ε 182. 62. Soph. Ant. 952 οὔτ' Ἄρης. 64. Cf. Trag. fr. adesp. 101. 65. Cratet. fr. I p. 235.

ADNOT. 45. 46. Cyrill. 63. 46. οὐκ ἀπόχρη, unde in codice nova sectio incipit, delevit Alb. 48. Separavi a praecedentibus ope Cyr. 63. 49. Infra οὐκ ἀπόχρη· οὐκ ἀρκεῖ. Οὐκ ἀπήρκει· ἀντὶ τοῦ οὐκ ἀπέχρη. Ἀριστοφάνης Πολυείδῳ Moer. Att. p. 286 [210 Lps.] ubi οὐκ ἤρκει Hudson, οὐκ ἀπέχρη codices. Malim igitur inverso ordine etiam hic legere οὐκ (ἀπ)ήρκει· οὐκ ἀπέχρη. 50. οὐκαταστενεῖς cod., οὐ κατασθενεῖς Mus., οὐ κατακτενεῖς Cyrillus, qua recepta lectione καταβαρήσεις scribebat Albertus. Idem tamen tres glossas diversas agnoscere malebat suis interpretationibus destitutas. 51. [ῦ] delevi. 52. οὐκ ἠξίωσεν· ἀπηξίωσεν? Cf. Eur. Hec. 791 quem versum spurium esse censet ANauckius. 54. (πο) Mus. 55. [οὐκ] Iensius Luc. Hesych. p. 176. 56. χρήζει cod., em. Valcken. gl. sacr. ex Hes. p. 29. 57. καταχήσεται Aldinae lapsus, recte καταταχήσεται Pricaeus et Pergerus; καταπεσεῖται (imo ἀποπεσεῖται) e gl. in Psalm. p. 302 ed. Ernesti corr. Bernardus. 59. ἀποχρεῖ cod., em. Mus. 60. ἀποτάξεις cod. Gravior hic subesse error videtur cum Phot. 359, 3 haec porrigat aperte gemina: οὐκ ἀποτευκτήσεις· οὐκ ἀποτεύξῃ λέγουσι. καὶ οὐκ ἀτυχήσεις. Recte igitur Albertus: ‚L. οὐκ ἀποτεύξῃ vel οὐκ ἀποτυχήσεις pro quo sub init. Axiochi οὐκ ἀτυχήσεις. Sic ἀπρακτεῖν et ἀτυχεῖν coniunxit Xenoph. K. Π. I p. 26 c.' 61. Cyr. Voss. 62. ✝ Mus. Forte οὐκ Ἄρης· οὐ νεῖκος. Nam quod Pearso iussit οὐκ ἄρος aliam posceret interpretationem. 63. οὐ καρτερία ἢ δ' εἰ cod., οὐ καρτεριάδδῃ Hemsterhusius. Quidni οὐ καρτερεῖ· ἀηδεῖ. Altera explicatio posset sane ad οὐ καρτερεῖς referri, haud scio tamen an οὐκ ἀρτεμεῖς exciderit. 64. ἄσιμοι cod., em. Mus. οὐκ ἀσήμου· — ἀφανοῦς Cyr. 63. 65. οὐκ ἄσκιον. εἴρηται ἐπὶ τῶν τὰ κενὰ δεδοικότων. Κράτης Ἥρωσιν· οὐκ ἀσκίῳ γ' ἐμορμολύττετ' αὐτούς Append. prov. IV 46 p. 444. οὐκ ἀσκίῳ· ἀντὶ τοῦ κενῷ. ἀσκίοις γὰρ τὰ παιδία μορμύσσεται Phot. 359, 1. — ἐμορμολύττετ' αὐτοὺς εἶτα δ' cod., εἰ τάδ' Mus. ἐμορμολύττετε | αὐτοὺς ἐπεὶ τάδ' Meinek. Com. II 1 p. 235. Sed idem vol. V p. 25 ‚Scribe ἐμορμολύττετο, inquit, ut nullum in hoc exemplo formae μορμολύττειν praesidium sit. „nisi ad tetrametros revocare malis οὐκ ἀσκίῳ μεντἄρ' ἐμορμολύττετ' αὐτόν, εἴγε | τάδ' ἔστ' ἀληθῆ" ed. min. et Com. V p. XLVIII. Cf. ἐμορμολύκτατε ed. Com. vol. IV p. 658 Thes. V c. 1199 D.

οὐκ ἄστεκτος· [οὐ] φορητός. οὐκ ἀβάστακτος
οὐκ ἀσυντελές· οὐκ ἀχρήσιμον
οὐ κατὰ κόσμον· οὐ κατὰ τρόπον
οὐ καταναρκήσω· οὐ κατοκνήσω
οὐ κατ' ἀσυμφανές· δῆλον
οὐ κατενάρκησα· οὐ κατεβάρησα
[οὐκ ἀτραχύ] οὐκ ἀτραχής· τραχύς
οὐκ ἄωρον· [οὐ] κατὰ καιρόν. οὐ παρὰ καιρόν
οὐκ ἔασαν· οὐκ ἀφῆκαν
οὐκ ἔασκεν· οὐκ εἴα
οὐκ ἔγρυξεν· οὐκ ἐφθέγξατο
οὐκ ἐδέξατο· οὐ προσήκ(α)το
οὐκ εἴασεν· οὐκ ἤφίει. ἐκώλυσεν
οὐκ ἔην· οὐ δυνατὸν ἦν
οὐκ εἴκουσαν· οὐχ ὑποχωροῦσαν
οὐκ εἰσῆα· ......
......· οὐκ εἰσήρχον
[οὐκ εἰσμένισαν· οὐκ ἐχάρησαν]
οὐκ εἰῶ· οὐκ ἐῶ
οὐκ ἑκών· οὐ βουλόμενος
οὐκ ἐλελήθεις· οὐκ ἔλαθες
* οὐκ ἐκάθισεν· οὐκ ἐνέμεινεν
οὐκ Ἔμβαρ(ος) εἶ· οὐ φρονεῖ(ς). ἀπὸ τῆς Ἐμβάρου φρονήσεως
οὐκ ἐμφορούμενοι· οὐ πληρούμενοι
οὐκ ἔναιμος· οὐ δίκαιος
οὐκ ἐνασπιδώσομαι· οὐ καθοπλισθήσομαι
οὐκ ἐνδέχεται· οὐ δυνατόν ἐστιν
οὐκ ἐνδώσει· οὐ χαυνώσει
οὐκ ἐνῆν· οὐκ ἠδύναντο
οὐκ ἐνήνοχά σοι· οὐκ ἀγήοχα. οὐκ ἤνεγκά σοι
οὐκ ἐνόν· οὐ δυνατόν
οὐκ ἔξωροι· οὐκ ἄκαιροι. [οὐκ ἄκληροι]
οὐκ ἐπέοικεν· οὐ πρέπον ἐστί
οὐκ ἕπεται· οὐκ ἀκολουθεῖ
οὐκ ἐπέπυστο· οὐκ ἀκηκόει
[οὐκ ἐπέφετο· οὐκ ἠκολούθει]
οὐκ ἐπιεικτόν· οὐ μέτριον

SCR. 68. Β 214. 69. II Cor. XII 14. 71. II Cor. XI 8 XII 13. 76. Ios. X 21. 78. Υ 408. 83. I Regg. VI 19. 84. Δ 55. 87. Psalm. I 1 quod fugit interpretes. 90. Aeschyl. 173 p. 44 Nck.? 91. Ar. Ach. 367. 92. Luc. XIII 33. 95. Genes. XXXI 39. 98. Λ 126. 1700. Ν 674. 1. Eur. Hippol. 1307. 2. Ε 892.

ADNOT. 66. [οὐ] vel οὐκ ἀφόρητος HSt. coll. ἄστεκτος et ἄστερκτα. 67. ἀσυντελής — ἀχρήσιμος Cyr. 63. 69. 70. Divisit Is. Vossius. οὐ κατὰ συμφανές· ἄδηλον Pearso. 72. ἀτραχύ· οὐκ ἀτραχύς, τρ. cod. Tolle prius οὐκ ἀτραχύ quod certe οὐκ ἀτραχές scribendum esset. Duos articulos esse voluit Is. Vossius. Vid. Phot. 359, 6: οὐκ ἄτραχυς (l. οὐκ ἀτραχής)· τραχύς. 76. ἔγρυζεν cod., em. Cyr. 39. 63. 77. (α) Mus. qui literam expunxit. 78. οὐκεὐείασχεν cod., em. Mus. — ἤφιεν codex. 79. Imo ἐνῆν. Cf. οὐκ ἐνῆν et οὐκ ἐνόν. 81. 82. οὐκεῖσεια cod., οὐκ εἰσῄεις Mus. Lego: οὐκ εἰσῆα· (οὐκ εἰσηρχόμην) (οὐκ εἰσῄεις·) οὐκ εἰσήρχον. 83 εἰσμένησαν cod., εἰσμένισαν Mus., ἠσμένισαν recte Bielius. Cf. οὐκ ἠσμένισαν. 85. οὐκ cod., οὐχ Mus. invito ordine. 88. ἐμβαρεῖ — φρονεῖ — ἐμβάρου cod., em. Kusterus. Cf. App. Prov. II 54. Suid. Ἔμβαρος. 90. ἐναίσιμος Sopingus, malim ἐναισίμους — δικαίους; vid. SCR. ἔννομος Triller obss. crit. p. 438 quod referri possit ad Eur. Phoen. 1645 (schol.) 93. Supra ἐνεδίδου· ἐχαυνοῦτο. 94. ἐδύνατο Mus. 99. Cf. οὐχ ἕπεται. 1701. Sic codex, ἐφέπετο Mus. Vide infra suo loco.

οὐκ ἐπιγλωττήσομαι· οὐ βλασφημήσω
οὐκ ἐπιλήσομαι· οὐκ ἐπιλαθήσομαι
1705. οὐκ ἐπιτεύξεται· οὐκ ἐπιτύχ..
οὐκ ἐρηρ(ε)ισμένος· οὐκ ἐστηριγμένος
οὐκ ἔσθενον· οὐκ ἴσχυον
οὐκ ἐ[σ]τάλασεν· οὐκ ἐτόλμησεν
οὐκ ἔστερξεν· οὐχ ὑπέμεινεν
10. οὐκ ἔσφαλεν· οὐκ ἐκινδύνευσεν
οὐκ ἐτός· οὐ ματαίως. οὐκ ἀληθῶς
οὐκέτι· οὐχί, ἢ οὔ
οὐκ ἐτυρώθη· οὐκ ἐπα[ισ]χύνθη
οὐκ εὐδιάθετος· οὐ δυναμένη εὐχερῶς γήμασθαι, [ἢ εὐμαρῶς γίνεσθαι]
15. οὐκ εὐθυσκόπου· οὐκ ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέποντος
οὐκ ἐφέπετο· οὐκ ἠκολούθει
οὐκ ἐφίενται· οὐκ ἐπιθυμοῦσι
οὐκ ἐφικνεῖται· οὐ φθάνει
οὐκ ἔχαδεν· οὐκ ἐχώρησεν
20. οὐκ ἥκιστα· μάλιστα
οὐκ ἤμειψεν· οὐκ ἤλλαξεν
οὐκ ἠσμένισαν· οὐκ ἐχάρησαν
οὐκί· οὐχί
οὐ κιχάνει· οὐχ εὑρίσκει
25. οὐκ ὄθεται· οὐκ ἐπιστρέφεται
* οὐκ ἐφάτην· οὐκ εἶπον. δυϊκῶς
οὐκ οἷόν τέ ἐστιν· οὐ δυνατόν ἐστιν
οὐκ οἰστά· οὐ φορητά
οὐκ ὀλεῖσθαι· οὐ φθαρήσεσθαι
30. * οὐκ ἐτυλώθη· οὐκ ἐπαχύνθη. οὐκ ἐτραυματίσθη
οὐκ ὀνησιφόρον· οὐκ ὠφέλιμον
οὐκοῦν· ἐπειδή. ἢ λοιπόν
οὐκ ᾤετο δεῖν· οὐκ ἐνόμιζε συμφέρειν
οὐκ ὤν· οὐχ ὑπάρχων. οὐκ ἐγένετο
35. οὐκ ὦπται· οὐκ ἐφάνη
οὐ κωφεῖ· οὐ βλάπτει, οὐ πηροῖ

SCR. 3. Ar. Lys. 37 (vid. Diogenian. VII 3). 4. Χ 387. Ps. CXVIII 16. 5. Prov. XII 27. 8. Agathias in Anth. Pal. IX 152, 2 Ἑλλάνων δεκέτης οὐκ ἐτάλασσεν Ἄρης. Disputabimus de h. l. in prolegomenis. 10. Iob. XXI 10. 11. Aristoph. fr. II 2 p. 948. 14. Menand. fr. VI p. 76 ex em. Meinekii pro καὶ δυσδιάθετον. 15. Trag. fr. adesp. 195 p. 683. 16. Eur. Hipp. 1307 οὐκ ἐφίσπετο. 19. Δ 24. 20. Herod. II 10. 22. I Regg. VI 19. 23. Β 238. 25. Ο 166. 26. Eur. Hecub. 130. 36. Soph. fr. 214 p. 140.

ADNOT. 5. Sic etiam Cyr. 63, ἐπιτυχὴς ἔσται Mus. 6. (ε) Albertus. ἐριρισμένος cod., ἐρηρισμένος Mus. 8. [σ] Sopingus, ἐτλασεν Kusterus; sed cf. ἐτάλασα et ἐτάλασεν, quod ἐτάλασσεν scr. HSt. 9. ἔστεξεν Kusterus sine caussa; nam utrumque dicitur. Non dubito vero, quin ordini sic sit prospiciendum: οὐκ ἐτάλασσεν· οὐκ ἐτόλμησεν. οὐκ ἔστεξεν. οὐχ (οὐκ cod.) ὑπέμεινεν. * οὐκ ἔσφαλεν· οὐκ ἐκινδύνευσεν. οὐκ ἐτός· κτλ. 11. οὐκέτας cod., em. Mus. invito tamen ordine. Lob. Path. El. p. 24 n. 13. [ισ] Sopingus coll. gl. ο 1330. Cf. * ἐτυρώθη· ἐσκληρύνθη. Suidas: τυλοῦται· τραυματίζεται παχύνεται. 14. Non diversas tradit expositiones sed unius explicationis lectiones dubias. 16. Cf. gl. ο 1701. 17. ἐπιθυμοῦνται cod., em. Mus. 19. ἔχαδὲ cod., em. Mus. 22. ἠσμένησαν cod., em. Mus. Cf. 1683. 26. Genuina videtur, sed alieno loco posita. 27. οὐχοῖόν cod., οὐχ οἷόν Mus. invito ordine. 30. Cf. gl. ο 1713. Cyrill. 63. οὐκ ἐτραυματίσθη ad οὐκ ἐτρώθη referebat Kusterus. 34. 35. ὦπται codex, em. Mus. qui οὐκ ἐγένετο vocabulo ἐφάνη subiecit. Coaluerunt haud dubie gl. οὐκ ὦπται et οὐκ ὤφθη. 36. οὐκ ὤφιξεν· οὐ βλάπτει. Σοφοκλῆς ἐν ἐπὶ Ταινάρῳ σατύροις Phot. 359, 25, ubi Ταινάρῳ certa est correctio, reliqua non liquet utrum οὐ κωφεῖ[ξεν] an οὐ κωφεῖ ξένους scribenda sint. Vide κωφεῖ.

οὐλάδες· πῆραι, θύλακοι
οὐ λαίνει· οὐ σχολάζει
οὐλαμός· τάξις στρατιωτική. θόρυβος. ἢ ἄθροισμα
1740. οὐλάς· κριθάς. ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ μαλακόν, ὅ ἐστι τὸ ἁπαλόν· ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνυ μαλακὰ ὄντα οὖλα καλεῖται. καὶ ἡ γαστήρ
οὖλε· ὑγίαινε. ἀφ' οὗ καὶ τὸ ὑγιὲς γενόμενον ἕλκος οὐλὴν λέγουσι
οὖλα· τὰ τῶν ὀδόντων
οὐλαφηφορεῖ· νεκροφορεῖ
οὔλαφος· νεκρός
45. οὐλείοιεν· ἐν ὑγείᾳ φυλάσσοιεν
οὐλή· ἐπιπόλαιον ἕλκος εἰς ὑγείαν ἧκον. ἢ χλανὶς μαλακή. ἢ σῆψις ὀστέου
οὐ λήγουσαν· οὐ παυομένην
οὔλη λευκή· θρὶξ λευκή
οὔλια· ὀλέθρια
50. [οὐλιᾶσθε· ὄνησίν τινα ἔχετε]
οὔλιμος· ὀλέθριος
οὐλίμων· ὀλεθρίων
* οὔλιμα· μάχη ὅταν μεμιγμένος
οὔλιος ἀστήρ· ὀλέθριος καὶ χαλεπός. λέγει δὲ τὸν κύνα
55. οὐλοβάται· οἱ κολοβοί
οὐλόθυμος· σχέτλιος. δεινόθυμος
(*) οὐλόμεναι· ὀλέθριαι πληγαί
* οὐλομένην· ὀλεθρίαν. ἐξώλη
* οὐλόμενος· ὀλέθριος
61. οὖλοι· [οὖλα.] δράγματα
60. οὐλοθυσία· τελεία θυσία
οὐλομελές· [οὐλοσελές.] ὑγιές, ὁλόκληρον
οὐλομελίη· καθόλου. συλλήβδην. ἄλλοι ἐπὶ τῆς ἀθρόας [τῆς] τῶν ὅλων φύσεως· τὸ γὰρ ὅλον οὖλον λέγει

SCR. 39. e. g. *Δ* 251. 40. *γ* 441. 41. *ω* 401 (Apoll. lex. 124, 11). 42. Plat. Phaedr. p. 251 C. 46. *K* 134 *τ* 225. 54. *Δ* 62 teste Apoll. 124, 31. 57. *οὐλόμεν' αἰ(κίσματα)*? Eur. Phoen. 1529, ubi schol. *αἰκίσματα] πρὸς τὰς ὀλεθρίας πληγάς.* 58. *Δ* 2 ap. Apoll. lex. 124, 12. 63. Hippocrates passim (270, 30. 271, 39. 381, 41. 1286, 24).

ADNOT. 37. *οὐλάδες· πῆραι* Phot. 359, 27, *οὐλὰς γὰρ ἡ πήρα* Tzetz. Lyc. 183 *καλεῖται δὲ πήρα καὶ οὐλάς* schol. Theocr. I 53 tueturque hoc voc. Lob. rhem. p. 261 Path. Proll. 440, 5 (coll. Antip. Thess. Anth. Pal. VII 413, 5). *θυλάδες* praeferebant Albertus et Ruhnken. ad Callim. fr. 360 p. 556. 38. Acute Kusterus *ἐλινύει* corrigit quod supra *ὀλινύει* scribi vidimus. Idem et *οὐ λαγγάζει* (= *λανίζει, λαγγανεύει*) mihi quoque in mentem venerat. 39. Cf. Apoll. lex. 124, 20 et Hes. *γόλαμος*. Quod infra legitur *ὑλίμη· μάχη τις* sitne *ὑσμίνη* an *οὐλαμός* (cf. gl. *ο* 1753) incertum. 40. *γαστήρ* incertum ad *οὐλάς* an ad *οὐλή* referri voluerit. Thes. V c. 2380 D. 41. *λέγω* cod., *λέγουσι* Mus. 43. Aliense ab h. l. sunt *naves belliferae πεῦκαι οὐλαμηφόροι* Lycophronis Alex. 32, quas huc intrudere volebat HSt., nisi *νεκροφορεῖ* pro corrupto habueris. 44. *οὔλαφος· (ὁ) νεβρός* Pergerus assentiente Alberto, unde tamen deduci nequit *οὐλαφηφορεῖν*. *Οὐλομένων νεκύων* Apoll. lex. 124, 13. 45. Cf. gl. *ο* 700. — *οὐλίοιεν* Mus. *οὐλέοιεν* Alb. Cf. Lob. rhem. p. 154. 205. 46. *ἐπιπόλεον* cod., em. Mus. — *χλάνισμα λάκη* cod., em. Salmas. 50. Tuetur Lob. rhem. p. 154, 4. Recte Albertus et Buttm. Gr. Gr. II p. 257 *οὔνασθε*, coll. *οὔνεσθε. οὔνεσθε· ὄνησίν τινα ἔχετε* Apoll. lex. 124, 24. 51. Lob. Proll. 162. 54. *οὐλαμός· μάχη. ὅλος· μεμιγμένος* Mus. *Ignorantiam signo confessus erat μάχη ὅταν, quod typotheta Musuro invito correctioni praeposuit.* Schow. p. 601. Cf. *ὑλίμη· μάχη τις.* 55. *κουλυβάτεια· ἡ κλύβατις*? 57. Vide SCR. 59. Cf. *γυλός· μένος.* 62. *οὐλομενές* cod., em. HSt. et sequens voc. *ὁλομελές* scripsit. 63. [*τῆς*] Mus. Cf. Erotian. p. 278.

ου̉λον· ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ ἁπαλόν. ποτὲ δὲ τὸ ὑγιὲς καὶ ὁλόκληρον. καὶ τὸ ὀλέθριον. κυρίως δὲ τὸ συνεστραμμένον καὶ ταραχῶδες ου̉λον

1765. *ου̉λος Ἄρης·* ἀντὶ τοῦ ὀλετὴρ δεινός

ου̉λοχόϊον· ἀγγεῖον, εἰς ὃ αἱ ὀλαὶ ἐμβάλλονται πρὸς ἀπαρχὰς τῶν θυσιῶν

ου̉λόχυτα· τὰ κατάργματα

ου̉λοχύτας· ὁτὲ μὲν τὰ κανᾶ, ἐν οἷς τὰς ου̉λάς, αἵ εἰσι κριθαί, τῶν ἱερείων κατέχεον. φαίνεται δὲ ἀγγεῖα δηλοῦσθαι· ἢ κριθὰς πεφριγμένας

ου̉ μά· μὰ τόν

70. *ου̉μαί·* ὑμέτεραι

ου̉ μάλα κικκάς· παροιμία τὸ μηδὲν σημαίνουσα·

> ὠνήτης δὲ κικκὰς ου̉ μάλα φαίνεται

καὶ Στράττις ἐν Ζωπύρῳ περικαιομένῳ·

> τῶν ου̉ μάλα τέθηκα κεκυκκᾶν ἐπικρατῆ.

ου̉ μάν· ου̉ μήν

ου̉ μ' ..ας· ου̉ συνεχώρεις με

ου̉ μάτην· ου̉κ ἀληθῶς. Μένανδρος ἐν Ὀργῇ

75. *ου̉ μεθείς·* ου̉κ ἐῶν

ου̉ με γάμος δέ· ου̉δαμῶς δὲ γάμος με

ου̉ μὲν οὖν· ου̉δαμῶς

ου̉ μέν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς ου̉δ' ἀπὸ πέτρης· ὑπόληψιν εἶχον οἱ παλαιοί, ὡς ἐκ δρυῶν καὶ πετρῶν τῶν ἀνθρώπων γεγονότων

ου̉ μετὰ δήν· ου̉ μετὰ πολὺν χρόνον

80. *ου̉ μεταψέφεις·* ου̉ μεταμελῇ, ου̉ μετανοεῖς

ου̉ μετρίως· μεγάλως

ου̉ μήν· ἀλλὰ μήν. ου̉δαμῶς

ου̉ μὲν ἀλλά· ἔτι γε μήν

ου̉ μὴν δέ· ου̉δαμῶς δέ

85. *ου̉ μὴ πρόωμαι·* ου̉ παραχωρήσω

SCR. 64. *Π* 224 — *ρ* 343 — *E* 461 — *ζ* 231. *τ* 225 teste Apoll. lex. 124, 1—5.
κε
65. *E* 461. 68. *Λ* 449. 69. *Λ* 86. 71. ADN. Forte *ου̉ μάλα τέθεικα κύκχαρον τὸν Ἐπικράτη.* 72. *M* 318. 73. *E* 819 *ου̉ μ' εἴας.* 74. ADN. 77. Ar. Rann. 556. 1188 Plut. 870 alii. 78. *X* 126. 79. *μὴ μετὰ δὴν* Callim. fr. CXLIV. 81. Menandr. fr. IX vol. IV p. 215. 82. e. g. Soph. Philoct. 811. 83. e. g. Xen. *K. Π.* I 4, 8. 84. *ου̉ μὴν δὲ* recentiorum tantum est, alienum ab antiquioribus (vid. Thes. V c. 2348 C); *ου̉ μὲν δὴ* legitur Xen. Cyrop. VI 3, 10. V 5, 18. 85. Iob. XXVII 6.

ADNOT. 66. Cf. Ahrens II 51. — *αἱ.λαὶ* cod., *αἱ ου̉λαὶ* Mus., em. Schow. p. 602. 67. *ου̉λοχύται* Thes. V c. 2387 B. 68. Apoll. lex. 124, 15. 69. 70. Separavit Mus. 70. *ου̉μαι* cod., *ου̉μαί* Mus. Vid. Ahrens Dial. I p. 169. 180. 208 II p. 54. 125. Boeoticum *ου̉μίων* pro *ὑμῶν* ap. Apoll. de pron. p. 122 B confert Albertus. 71. *ου̉μαλακικκὰς — κοκκὰς — περικαιομένω., τῶν* cod. in quo Mus. literam expunxit, et *κικκὰς — περικαιομένῳ* scripsit. *ου̉ μάλα κυκᾶς· ἐπὶ τῶν μηδὲν ὄντων* Diogen. VII 4 p. 287 *ου̉ μάλα κυκκᾶ· τὸ μηδέν* Phot. 360, 9. *ου̉ μάλα κυκκᾶς· παροιμία τὸ μηδὲν σημαίνουσα* id. 360, 10. Cf. *κύκκαρος.* ‚*Praeter Ἐπικράτη, de quo vide Hist. crit. p. 182, in his nihil certum.*' Meinek. vol. II 2 p. 767. — *ὠνητής?* 73. *ου̉μάς* cod., *ου̉ μ' εἴας* Mus. 74. ‚*μὰ τὴν Bentleius* [ad Callim. epigr. XXXIV p. 302.] *Lambertus Bosius Anim. III p. 14 pro ἀληθῶς scribi vult ἄλλως. Ac sane Suidas μάτην· ἄλλως. Passowius in Act. Societ. Philol. Lips. T. I p. 107 ου̉κ ante ἀληθῶς delebat. Praestat his quod Bentleius voluit.*' Meinek. Com. IV p. 180. Alciphr. p. 120 Vide *ου̉κ ἐτός.* 75. *ἐών* cod., em. Alb. 76. *ου̉δαμός* cod., em. Mus. 77. *ου̉ μὲν οὖν* scripsi pro *ου̉μενουν.* 78. *μέμπως* codex haud male, *μέν πως* Mus. 80. *μεταψεφεῖς* cod., in quo sequentia perperam singularem articulum constituunt, em. Vossius. Cf. *μεταψέφειν.* 82. 83. *ου̉ μήν· ἀλλὰ μήν. ου̉δαμῶς. ου̉ μόνον. ἢ ἔτι μήν. ὅμως δὲ* Phot. 359, 15. 83. Sic Cyr. 63. Vulgabatur *ου̉ μήν· ἀλλὰ ἔτι γε μήν.* 84. Idem mox gl. 1790. Nostrum exprimit etiam Cyr. 63, *ου̉ μὲν δή· ἀντὶ τοῦ ὅμως δή. ἥκιστα δή. ἀλλὰ ου̉ δὴ* Phot. 359, 11, suo loco. 85. *ου̉ μὴ προδώσω* explicat Cyr. 63, *ου̉ μὴ παραχωρήσω, ου̉ μὴ ἐάσω, ου̉ μὴ προδώσω* Cyr. 11.

* οὐ μήν· οὐ μόνον
οὐ μή σε ἀνῶ· οὐκ ἄν σε ἐάσω. οὐκ ἄν σε ἐῶ. οὐ μή σε ἐάσω
οὐ μόνον· οὐχ ἕως τούτου
οὐμός· (ὁ) ἐμός
1790. * οὐ μὴν δέ· οὐδαμῶς δέ
οὐ μ' .ιᾶς· οὐ συγχωρεῖς
οὖνει· δεῦρο. δράμε. Ἀρκάδες
οὕνεκα· διότι
οὕνεκα· οὗ χάριν
95. οὐ νέμεσις· οὐ μέμψις
οὔνεσθε· ὄνησίν τινα ἔχετε
οὐ νέομαι· οὐ πορεύ(σ)ομαι
οὔνης· κλέπτης. κλεπτῶν συνηφαρεία
οὔνομα· ὄνομα
1800. οὖνον· ὑγιές. Κύπριοι δρόμον
* οὔνιος· εὖνις. δρομεύς. κλέπτης
οὔνοσθε· ὄνησίν τινα ἔχετε. κατ' εἰρωνείαν
οὔ νύ τοι· τοῦ σοῦ, ἢ σοῦ. ἢ οὐδαμῶς
οὔ οἱ· οὐδαμῶς αὐτῷ
5. οὖον· σχεδόν
οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόρινθον ἔσθ' ὁ πλοῦς· Ἀριστοφάνης. ἐπεὶ δοκεῖ τοῖς ἐς Κόρινθον εἰσπλέουσι ξένοις χαλεπή τις ἡ πόλις εἶναι, διὰ τὴν τῶν ἑταιρῶν γοητείαν. ἐσπούδαζον γὰρ ἐπὶ τοῦτο οἱ Κορίνθιοι, καὶ ῥαθύμως διὰ τοῦτο διῆγον
οὐ παρελεύσεται· οὐ παρέλθῃ. οὐ παραλείψει
οὐ παρεξήνεγκεν· οὐ παρῆλθεν
οὐ παρομαρτεῖ· οὐ παρακολουθεῖ
10. οὐ πεπλασμένον· ἄπλαστον
οὐ περανοῦσιν· οὐ τελειοῦσιν
οὐ περιέσται· οὐ περιγενήσεται
οὔποθι· οὐδαμοῦ

SCR. 87. Hebr. XIII 5. 89. Θ 360 Eur. Hec. 1219. 91. *E* 819? 93. *Α* 11. 95. *Γ* 156 Callim. epigr. XXII 5. 96. *Ω* 241. 97. *Σ* 101. 98. ADN. 99. *ς* 194. 1802. *Ω* 241. 6. Plut. 149. 7. ADN. 10. Aeschyli? e. g. Prometh. 1030. 11. I Reg. XII 31. 13. *N* 309.

ADNOT. 86. Cf. ad 82. 83. 87. Duos codicis articulos coniunxit Vossius. Porrigit eadem Cyr. 63. 89. οὐμός· ἐμός cod. Cyr. 63, em. Zonar. 1478 Albertus. 90. Cf. 1784. 91. οὐμιᾶς· οὐ συγχωρῇ cod., οὐ μ' ελᾶς· οὐ συγχωρεῖς Mus. Cf. 1773. 92. Tuentur Thes. V c. 2391 D et Th. Bergkius, qui inde Mercurii epitheton ἐριούνιος deducendum esse statuit. Mihi θῦνε = θεῦ legendum videbatur. 94. οὐχάριν cod., χάριν Mus., em. Schow. 95. νέμησις cod., em. Mus. 96. οὔνεσθαι — ἔχεται cod., οὔνοσθε — ἔχετε Mus., em. Heinsius et Apoll. lex. 124, 24; vid. gl. 1750. 98. κλεπτοσύνη φωρεία (φωρά vel φώρια volebat) Pergerus, κλεπτῶν συμφρατρία Vossius. Mihi οὔνης semper voc. nihili esse visum est, e χλούνης Hipponacteo vocabulo (fr. LXI*. Meinek.) depravatum. Verba κλεπτῶν συνηφαρεία frustula videntur glossarum perditarum. Sub *CYNH* enim vix aliud quidquam lateat, quam *OYNH* inepte per φωρά explicatum. 1800. Pro οὖλον· ὑγιές et Θῦνον· δρόμον quod vide suo loco. Κύπριοι ad δρόμος referendum. Cf. etiam gl. ο 1792. 1801. 1. εὖνις Thes. V c. 2391 D ex dittographia natum esse putat. Ordo poscit οὖνος, quod, cum per δρομεύς explicat, Θῦνος· δρόμος scribendum videtur, nisi Θύνοις· δρόμοις malis; quando *latronem* denotat ex χλούνης corruptum est. Vide quoque τεγοῦν. Γλῶς. 2. οὔνεσθε Bosius Obss. p. 177. Cf. 1750. 1796. Lob. rhem. p. 123. 3. Forte οὔ νύ τοι· (ἀντὶ) τοῦ οὐ δή σοι, ἢ οὐδαμῶς (σοι). 5. (μον)ονού· σχεδόν Albertus. οὕτω· σχεδὸν βάλλω? an οὔτε σχεδὸν ex Odyss. ι 117? 6. ἑτέρων cod., em. Mus. Zenob. V 37 p. 135 Diogen. VII 16 p. 289. 7. Coaluerunt glossae οὐ παρελεύσεαι (*Α* 132 vid. Perger et Obss. misc. III 3 p. 334) et οὐ παρελεύσεται (Ps. CXLVIII 6 Prov. VIII 29). 8. παρεξένεγκεν codex. 13. οὔπιθη cod., em. Mus.

οὐ πολιᾷ· οὐ γηράσκει
1815. οὔποτε· οὐκ ἄν ποτε, οὐδέ ποτε
οὐ προσαμύνει· οὐ βοηθεῖ
οὐ προσείλοντο· οὐκ ἠθέλησαν
οὐ προσεποιήσαντο· οὐκ ἠγάπησαν
οὐ προσήκαντο· οὐ προσεποιήσαντο
20. οὐ προσίεντο· οὐ προσεδέχοντο. οὐκ ἠρέσκοντο
οὐ προσίεταί μοι· οὐκ ἀρέσκει μοι
οὐ προσώχθησαν· οὐκ ἀπεστράφησαν
οὐ πρὸς σέ· οὐ κατὰ σέ. οὐκ ἄξιόν σου
οὐ προτιμᾶ[ν]· οὐκ ἔχει λόγον
25. οὔπω· οὐδέπω
οὔπω ποτέ· οὐδέ ποτε
οὐρά· ἡ κέρκος. καὶ τὸ αἰδοῖον
οὖρα· ὁρμήματα
οὐρά· ὅρια. τὸ τῆς στρατιᾶς τέλος
30. οὐραγεῖ[ν]· ὑστερίζει
οὐραγία· στρατηγίας οὐρά, τουτέστι τὸ τέλος τῆς στρατιᾶς καὶ τῆς τάξεως
οὐράγιον· ἔσχατον
οὐραγός· τῆς οὐρᾶς ὁ ἔσχατος ἡγεμών. καὶ τοῦ εὐωνύμου κέρατος φύλαξ· ὁ δὲ τοῦ δεξιοῦ δεξιοφύλαξ
οὐ ῥᾴδιον· οὐκ εὐχερές
35. * οὐραγίαν· τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν στρατιάν
οὐ ῥᾳδίως· κακῶς. Θουκυδίδης
οὐρανίαν· ὅταν τὴν σ(φ)αῖραν ἀναβάλωσιν. καὶ τὴν τοιαύτην δὲ καθόλου παιδιὰν οὐρανίαν καλοῦσι καὶ οὐρανί[ά]ζειν. παρὰ τοῦτο οὖν ἔπαιξεν Ἀριστοφάνης
* οὐραί· ἡ κέρκος. καὶ τὸ αἰδοῖον
οὐρανίδην· ἀπὸ τοῦ [οὐνοῦ ἢ] οὐρανοῦ
40. οὐρανία αἶξ· ὡσεὶ λέγοι τις τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας. ὅ τι γάρ τις εὔξαιτο, ἐλάμβανεν ὁ ἔχων τοῦτο. ἐπήκοος δέ ἐστιν αὐτή. ἴσως, ὅτι κατ' ἐνίους ἡ Σελήνη τῇ αἰγὶ ἐποχεῖται. ταύτῃ δὲ τὰ γύναια ηὔχετο διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἐπὶ τῷ Ἐνδυμίωνι τὰ αὐτὰ παθεῖν, ὅθεν καὶ εὐκταίαν φασὶν αὐτὴν ἔνιοι

SCR. 15. *Α* 234. 16. *Ε* 139. 17. Prov. I 29. 18. Iob. XIX 14. 21. Ar. Eqq. 22. Psalm. XXI 25. Levit. XXVI 43. 25. *Δ* 224. 26. *Δ* 106. 27. Soph. fr. 970 p. 278. 28. *Ψ* 431. 20. Siracid. XXXII 11? Tum *οὐράγει· ὑστέριζε* legendum. 33. Xen. *KII* II 3, 22. 34. Eur. Hecub. 664. 35. Deuteron. XXV 18. 36. Thucyd. VI 57 ap. Phot. 361, 2. 37. ‚Ar. Vespp. 1492. 1530' Meinck. 38. Soph. l. c. Eupol. fr. LXXXVI p. 572. 40. Cratini fr. XXI p. 160.

ADNOT. 14. *πολιάζει* GDind. Vid. *πολιά· γῆρας*. 17. *ἠθέλησεν* cod., em. Cyr. 11 et Gl. mss. in Proverb. Male *προσείλετο* Mus. 21. *ἀρέσκεται* Cyr. 63. 22. *οὐ προσώχθησεν· οὐκ ἀπεστράφη* gl. mss. in Psalmos, *οὐκ ἐμίσησεν* Cyr. 11. 27. Phot. 361, 16. 28. Cave *οὐρήματα* corrigas. *Οὖρα δίσκου οἱ παλαιοὶ τὰ ὁρμήματά φασι* Eustath. 1309, 33. 811, 10 schol. Hom. *Θ* 124. 29. *ἀπὸ* cod., *τὸ* Bruno, quamquam fieri potest, ut *ἀπὸ τῆς στρατιᾶς τέλους* spectet ad *ἀπ' οὐρᾶς*. — *ὅρια* (*ὄρια* cod.) refer ad *οὖρα* (*ἐπίουρα*) vel *οὔρια*. 37. *σαίραν — παιδείαν* cod., em. Mus. Cf. Pollux IX 103. 106 Eustath. Od. p. 1601, 25 Phot. 361, 9. 38. Sic codex et Aldina, *οὐρὰ* Mus., *οὐράν* Phot. 361, 16. Cf. 1827. 39. *οὐνοῦ ἢ* recte om. Mus. 40. *οὐρανίδαιξ — ἐπίκοος — τὸ Ἐνδύμιον* cod., *οὐρανίη δ' αἶξ — ἐπήκοος — τῷ Ἐνδυμίωνι* Mus. *οὐρανία αἶξ* Schowius. Similia praebet Phot. 361, 5. Suid. Zenob. I 26 p. 8; plane diversa Pausan. ap. Eustath. p. 917, 33.

οὐρανίζετο· πρὸς τὸν οὐρανὸν διϊκνεῖτο
οὐράνιον ἄχος· τὸν κονιορτόν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ μέγα, καὶ ὑψηλόν
οὐράνιοι· οἱ τὸν οὐρανὸν κατοικοῦντες
οὐρανίωνας· τοὺς ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένους
1845. οὐρανόθι (πρό)· πρὸ τοῦ οὐρανοῦ
οὐρανομήκη· ὑψηλὸν λίαν
οὐρανός· ὁ κατηστ(ε)ρισμένος τόπος. Πέρσαι δὲ τὰς βασιλείους σκηνὰς καὶ αὐλάς, ὧν τὰ καλύμ(μ)ατα κυκλοτερῆ οὐρανούς.....
οὐρανοσκόπος· ἰχθῦς ποιός
οὐρανοφοιτᾶν· ἐν οὐρανῷ διατρίβειν
50. οὐ ῥᾷστα· οὐκ εὐχερῆ
οὔρδικος· ἐπιφερομένου
οὔρεα·
οὐρέα·
οὐρέας· ἡμιόνους
55. οὐρεῖς· φύλακες
οὔρεος ἐμβήσσησιν· ἐν τοῖς βασίμοις τόποις τοῦ ὄρους. [ἐπιτήδειος ἄνεμος]
οὐρεσίφοιτος· ἐν τοῖς ὄρεσι πλανώμενος
οὐρῆας· ἡμιόνους, παρὰ τὸ ὀρούειν, ὁρμητικούς τινας ὄντας· ἢ ἐπεὶ οὐρ[ε]ιον τὸ ζῶον, οἷον ἄγονον. οἱ δὲ οὐρήων τῶν φυλάκων
οὔρια· νενιμένα. ἢ ὀξέως πνέοντα· ἢ ἄγρια
60. οὐρίαχον· τὸν σαυρωτῆρα. ἔστι δὲ σιδήριον ἐγκεκαμμένον εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ δόρατος
οὐρίζει· ὑπεριφέρει. ἢ ὁρίζει
οὐρίη· ὀπισθία
οὐρίθρεπτα(ν)· ἐν ὄρεσι τραφέντα
οὔριομβῖκον· τὴν ἀμίδα. ἢ οὐροδόχην
65. οὔριον· σω(τή)ριον. ἢ ὄπισθεν πνέον

SCR. 41. Aesch. fr. 427 p. 96. 42. Soph. Ant. 418. 43. Eur. Hel. 1499. 44. *Α* 570 *Ε* 373. 45. *Γ* 3. 46. Poeta ap. Plut. Mor. 455 D. — *ε* 239. 47. *Α* 317. 52. *Α* 157. 54. *Ψ* 111? Callim. Cer. 108? 51. *Α* 87. 57. Gregor. Naz. p. 109 Dronk.? 58. *Α* 50. 59. Aristot. de gen. anim. III 2. 60. *Ν* 443. 63. Eur. Hec. 204. 64. ADN. 65. Eur. Hel. 1663. cf. *πνεῦμα οὔριον*.

ADNOT. 41. *οὐρανιζέτω· — διϊκνείσθω. Αἰσχύλος* Phot. 361, 11. *οὐράνιζεν τό· — διϊκνεῖτο. Αἰσχύλος* Bachm. Anecd. I p. 322, 19. 42. *κονιορτόν. Σοφοκλῆς* Phot. 361, 12. 44. *τῶν οὐρανῶν* cod. 45. *οὐρανό.ι* cod., *οὐρανόσι* scriptum erat, em. Mus. et *πρὸ* addidit. 47. (*μ*) Mus. Cf. Themist. or. XIII p. 166 B. 48. Ath. VII p. 356 A Plin. HN. XXXII 7 Hes. s. v. *καλλιώνυμος*. 49. Lob. Phrynich. p. 629. 51. + Mus. Ad *δίσκου οὖρα* refert Thes. V c. 2414 B. Possit tamen etiam *οὔριον· ἐπίφορον* et — *ἴκος* latere. 52. 53. Separavi. *οὔρεα· ὄρεα* Cyr. 63, *οὔρεα· ὄρη* Mus., *ὄρηα* Aldus. 53. *οὐρέα* pro *οὐρῆα* posuerit an *οὐ ῥέα* (*Υ* 101) non liquet. Illud malim, cum expilasse noster schol. Ven. A ad Il. *Κ* 84 videatur. 56. *οὔρεος, ἐμβήσησις* cod., *οὔριος ἐν βήσησιν* Mus., qui post *ὄρους* pergit *οὖρος· ἐπιτήδειος ἄνεμος* dissuadente serie. Confundit *οὔρεος* et *οὔριος*. 58. [*ε*] delevi. cf. schol. Hom. *Α* 50. 59. Sic codex, *οὔριον ἄνεμον· — ἄγριον* Mus. invito ordine, *οὔρια· νήνεμα* (voluitne *εὐήνεμα*?) — *ἄγρια* Schow. Suspicor *οὔρια· ἀνεμιαῖα* (sc. *ᾠά*) vel *ὑπηνέμια*; *ἄγρια* ad *οὔρεια* = *ὄρεια* pertinet. 60. *σαυροτῆρα* cod., em. Mus. 61. + *ὑπεριφέρει* Mus. Coni. *ἐπαίρει· φέρει*, quorum prius ad *κουφίζει* pertinet. 62. *οὐραίη*? 63. (*ν*) addidi. Vid. SCR. 64. *οὐριομβικόν* cod. *οὐροδόχην· τὴν ἀμίδα· Ξενοφῶν· οὔριον δὲ βῖκον Ἀντισθένης* Phot. p. 361, 21. *οὔρειον βῖκον* Cobet. Nov. Lectt. p. 398. 65. *σωρίον* (h. e. *σω̄ριον*) cod., em. Sopingus.

(*) *οὐράνιον νέφος*· κατ' οὐρὰν ὄπισθεν ἐρχόμενον. ἢ ὑπὸ οὔρων ἐλαυνόμενον
οὔριος· ἐπιτήδειος, ἐπιδέξιος ἄνεμος
* *Οὐρίας*· φωτισμὸς θεοῦ
οὐρίσαι· ὁρίσαι. παρασκευάσαι
1870. *οὐροδόχην*· τὴν ἀμίδα
οὖρος· ἄνεμος
* *ὔριον*· φυλακή. σημεῖον
* *οὖρον ἀρούρης*· ὅρον τῆς χώρας
οὖρος· βασιλεύς. φύλαξ. σωτήρ
75. *οὖρος Ἀχαιῶν*· τὰ αὐτά
οὔρους· φύλακας. ἢ τὰ ν(ε)ώρια. τὰ περιτειχίσματα. ἢ τὰ προορίσματα τῶν πλοίων, ἢ τὰ ὁρμητήρια, δι' ὧν καθέλκονται
οὔς· ἄρθρον ἀρσενικὸν πληθυντικόν, πτώσεως αἰτιατικῆς, οὕστινας. καὶ ἀντωνυμία τρίτου προσώπου
οὓς ἑτάρους στέλλοντα
οὖς· ὠτίον
οὖσα· σχοινία, νεὼς ὅπλα
80. *οὖς Ἀφροδίτης*· οἱ ἁλιεῖς ὄστρεόν τι οὕτω καλοῦσιν
οὐ σέ· οὐ δή σε
οὐ σθενῶς· οὐκ ἰσχυράν
οὐσία· ἐξουσία. οὐσιότης. πλοῦτος. ὕπαρξις. εἶδος ὑφεστός, βίος. κτῆσις
οὐσιώδης· ὢν ἀεὶ ἐν αὐτῷ κατ' οὐσίαν
85. *οὖς ῥα*· οὕς δή
οὐσιώσαντος· τὸ ἡνωμένον ἄκρως
οὐ συγγινωσκόμενοι· οὐ συγκατατιθέμενοι
οὐ σύ· μὴ σύ
οὐ συμβαίνει· οὐ συμφωνεῖ
90. *οὐ συνέστορα*· οὐκ οἶδα
οὐ συνέσχεν ὀργήν· οὐ κατεκράτησεν ὀργήν

SCR. 66. ADN. 67. Thuc. VII 53. 69. Cf. Aesch. Choeph. 317 Soph. OT. 696. 70. Xenopho Photii, sed vitiosum videtur hoc nomen. 71. γ 176. 73. Φ 405. 74. 75. Pind. Isthm. VII 55 — Θ 80 Λ 839. 76. Λ 153. 77. Δ 294. 78. Λ 109. 79. Lycophr. 20. 80. Antigonus Carystius *ἐν τῷ περὶ λέξεως*. 81. π 203, nisi spectat ad Eur. Hecub. 393. 86. Gregor. Naz. 87. Herod. VI 140. 89. Ar. Lysistr. 749 Luc. V 36?

ADNOT. 66. *οὐράνιον νέφος*· *ἤτοι τὸ κατ' οὐρανὸν ἢ ὑπ' οὐρανὸν ἐλαυνόμενον* Phot. 361, 14. Ac legitur *νέφος οὐράνιον* in anapaestis Cratini ap. Hephaest. p. 46 (fr. I vol. II 1 p. 94) ubi et Meinekius et HIacobi de glossis Hesychii et Photii tacent. Ordo tamen et expositio *ὄπισθεν* exigit *οὔριον*, quod Bruno et Vossius suaserunt. Has igitur turbas ut componamus metri ut par est respectu habito duplex iniri via potest. *Ὄπισθεν* si statueris Didymeum esse, necesse est Alexandrini grammatici lectiones discrepantes invenerint *οὐραῖον* et *οὔρειον*, sin *ὄπισθεν* Hesychii commentum est, quo compendium male solutum *κατ' οὐρὰν* explicaretur additum, Photianis suo loco positis plane gemina tradi hic iure nostro pertendamus, in quibus transscribendis compendiosam scripturam fraudi fuisse tachygrapho nostro apertum sit: *οὔριον — οὐρᾱ'ν — οὐρᾱ'ν*. 67. Cf. 1856. 69. *ὁρίσαι* HSt., *οὐρίσαι* bis codex. 72. *οὔριον* HSt. 76. (ε) Mus. Confundit *οὔρους* et *οὐρούς*; cf. Arcad. 70, 2 Phot. 361, 24. 77. *οὓς ἑτέρους* (sic) *στέλλοντα* in codice male post *αἰτιατικῆς* collocata post *προσώπου* retraxit et em. Mus. 79. Vide gl. ο 506. 80. *Αἰολεῖς* Casaub. in Ath. III p. 88 A coll. Eustath. 1821, 54. Vid. Aristot. HA. IV 4. 81. *οὖσσε* cod., *οὖσε* Aldus, em. Mus. 82. *ἰσχυρῶς* male Mus. Lob. Parall. p. 163. Debebat *σθένουσαν* aut *σθεναράν*. *οὐ σθένω ποσίν* Eur. Alc. 267; possis igitur *οὐκ ἰσχυρά εἰμι*. 83. *ὁσιότης* cod. — *ὑφεστώς* Mus. 86. Explicatio ad *οὐσιωμένον* pertinet. 87. *οὐσυγγινοσκόμενοι* cod., em. Mus. 90. Om. Mus. *οὐ συνιστορῶ* bene Schowius. 91. Cf. Bergk. ad Soph. El. 1282.

οὐ σὺν ἱδρῶτι· οὐ σὺν καμάτῳ
οὐ σχολαίτερον· ταχέως
οὖτα· ἔτρωσεν. ἔπληξεν. ἐκέντησεν
95. οὐτάζοντο· ἐτιτρώσκοντο
οὐτάμεναι· τρῶσαι
οὔτ' ἄρ· οὐ δή
οὔτ' ἄρ φρένας· οὔτε κατὰ σύνεσιν
οὐτάσαι· τρῶσαι, ἐκ χειρὸς νύξαι
1900. οὔτασεν· ἔβαλε καὶ τὰ ὅμοια
οὔτε τῳ· οὔτε τινί
οὐτηθείς· τρωθείς
οὔτι· οὐδέν
οὔτι· οὐδαμῶς
5. οὐτιδανός· οὐδαμινός. ἀσθενής. ἄψυχος. οὐδενὸς ἄξιος οὐδὲ λόγου
οὔτι κράτεΐ γε· οὐ τῇ δυνάμει
οὔτι μάλα δήν· καὶ οὐκ ἐπὶ πολύ
οὔτι μέλ[λ]ει· οὐ μέλ[λ]ει
οὔτι μοι ὔμμες· οὐκ ἐστέ μοι ὑμεῖς
10. οὔτινος οὖν· οἵου δήποτε
οὔτι που· οὐδαμῶς
οὖτις· οὐδείς. ἢ εἶδος ὀρνέου. καὶ οὐρανός
οὔτοι ἀπόβλητον· οὐκ ἀποβληθῆναι ἄξιον
[οὐτόν· κακὸν μόρον, θάνατον
15. οὗτος· τοῦτος
οὑτοσί· διὰ τοῦ ἵ, καὶ ὁδί
* οὔταρ· οὔτε δή
οὐτρηρώ· δραστικοί. σπουδαῖοι]
οὕτως· τοιούτως, ὁμοίως
20. οὑτωσί· οὕτως. Οὕτω δὲ χωρὶς τοῦ σ̄, ὅτε σύμφωνον ἐπιφέρηται.
[Τέσσαρα σημαίνει τὸ ὁμοῦ· χρόνον· τόπον· ἐγγύτερον· ἀριθμόν]
οὐ τῷ τυχόντι· οὐ τῷ μικρῷ. οὐ τῷ οἵῳ δήποτε
οὐ φατός· ἄφατος
οὔφεκα· οὐκ ἀρεστῶς. οὐ κούφως
οὐφέλλαν· γῆν τὴν εἰς τὰ ἱμάτια
25. οὐφίδρωμα· τοῦ σάγματος ἡ πρὸς τῇ πλευρᾷ διφθέρα
οὐ φοιβήσεται· φοιβᾶν ἐστι τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἢ δαιμονικῷ μαντεύεσθαι
οὐ φορητόν· μέγα. βαρύ. οὐκ ἐλαφρόν. οὐ βαστακτόν

SCR. 94. *N* 192. 95. *Π* 273. 96. *Φ* 68. 97. 98. *Λ* 93. 115. 99. *Ξ* 424. 1900. *E* 56. 2. *Θ* 537. 4. *Λ* 153. 5. *Λ* 293. 6. *H* 142. 7. *Λ* 416. 8. *B* 338. 9. *Λ* 335. 11. Soph. Phil. 1233. Ar. Pac. 1211. 13. *B* 361. 18. *Λ* 321. 22. *οὐ φατόν* Callim. Del. 60. 26. Deuteron. XIV 1. 27. Gregor. Naz. II p. 29 A.

ADNOT. 92. Infra *σὺν ἱδρῶτι*. 1902. *οὐτιθείς* cod., em. Mus. 8. [λ] — [λ] Mus. 12. Confundit *οὖτις* cum *οὐτίς* (s. *ὀτίς*, *ὠτίς*) et *οὔλιξ*. *Οὔλιξ· οὐρανίσκος* Zonar. 1478 ubi Tittm. citat Georg. Sanginat. ap. Cangium. 14—17. Om. Mus., nec temere. Primum *οὐτόν* corruptum est ex *οἶτον*. In sequentibus *οὑτοσί· οὗτος* Meineke, *οὗτος· τοιοῦτος* — *οὔτ' ἄρ· οὔτε δή* corr. Schow. p. 605, 19. 18. *ὀτρηρώ* Guyetus. 20. *ἐπιφέρηται τέσσαρα σημαίνει· τὸ κτλ.* vulgo. 22. *οὐ φατῶς· ἀφάτως* cod. 23. *οὐ φαικά* Vossius coll. *φαικά* et *φαικῷ· κούφῳ*. „*Mirum omitti Diogeniani prov. VII* 41 p. 293 *οὐ φελλίνας ὁ ἀγών*.' Pearso. 24. Cimoliam dicere videtur, qua pro lixivio utebantur. 25. *ὑφίδρωμα* (Laconice *οὐφίδρωμα*) Ahrensio in Dial. II p. 125 videtur esse id quod sudorem excipit. Malim *Θὐφίδρωμα* (ut *θὔδωρ = τὸ ὕδωρ*) pro *τὸ ὑφίδρωμα* vel *τοὐφίδρωμα*. 26. *φοίβοι* cod., *φοιβᾶν* Mus. Glossam *φοιβήσετε* scribere malebat Bielius coll. Theodoreto ad Deuteron. XIV 1 ubi secundum cod. Alex. ita legitur.

οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ· παροιμία, ἧς μέμνηται καὶ Ἕρμιππος Δημόταις. μὴ πρὸς ὀργὴν ὑμιλεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐμοί
οὔχ· οὐχί. οὐχ οὕτως
1930. οὐχ ἅζομαι· οὐ σέβομαι. οὐκ ἐντρέπομαι
οὐχ ἅλις· οὐχ ἱκανῶς
οὐ χάζεις· οὐ πιέζεις συνεχῶς
οὐχ ἕδος· οὐ καιρὸς τοῦ καθέζεσθαι
........· οὐ καθέδρα(ς) φροντίς
35. [οὐχ εἴκων· οὐχ ὑποχωρῶν]
οὐχ ἥκιστα· μάλιστα
οὐχί· οὐδαμῶς. οὐ δῆτα
οὐχ ἑκών· οὐ βουλόμενος, οὐ θέλων
ὀ[ὐ]χεαί· φωλεοί
40. οὐχ ἕπ(ε)ται· οὐκ ἀκολουθεῖ
οὐχ οἷόν τέ ἐστιν· οὐ δυνατόν ἐστι
[οὐχ ὑπὲρ ἀλόγου· οὐχ ὑπὲρ λόγον]
οὐχ οἱοί τε· οὐ δυνατοί
οὐχ οἷός τε εἰπεῖν· μὴ δυνάμενος εἰπεῖν
45. οὐχ ὀρέοντα· οὐ ζῶντα
οὐ χραίσμῃ· οὐ βοηθῇ
οὐ χρή· οὐ δεῖ
οὐχ ὑπελείπω· οὐχ ὑστέρησας. οὐ κατέλειπας
οὐχ ὑποίσω· οὐχ ὑπενέγκω. οὐ βαστάσω
50. οὐχ ὑφίεται· οὐκ ἐνδίδωσιν
οὐχ ὑφίσταται· οὐχ ὑπομένει, οὐχ ὑποφέρει
ὄφατα· δεσμοὶ ἀρότρων. Ἀκαρνᾶνες
ὀφείλει· δεῖ γενέσθαι κατὰ ἀνάγκην
ὀφειλή· χρέος, δάνειον. ἀνάγκη
55. ὀφειλέτης· χρεώστης
ὄφεις· τὰ δρακοντώδη γινόμενα ψέλλια. Μένανδρος Παρακαταθήκῃ, τοὺς ὄφεις, λέγει, καλῶς γέ μοι ἠγόρασας
ὀφέλλει· ὠφελεῖ. αὔξει

SCR. 28. fr. VI p. 387. 30. Eur. Alc. 338 Or. 1116 Heracl. 600 ubi vid. Elmsl. Cf. Cobet Nov. Lectt. p. 280. 31. Eur. Andr. 582 *E* 349. 32. Eur. Or. 264. 33. Ψ 205. 34. Bacchylid. fr. 23 p. 970, cuius non oblitus est Valcken. Phoen. p. 290 AB, ubi de his formulis disputat. 41. Ar. Nubb. 198. 42. Cf. Cratin. fr. VI p. 60. 43. Cf. Herod. VIII 68, 2. 46. *Λ* 28. 47. *Β* 24. 48. Genes. XXVII 36. 49. Iob. XXXI 23. 51. Prov. XIII 8. 54. Matth. XVIII 32. 55. Matth. XVIII 24. 56. Menandri fr. VIII vol. IV p. 184. 57. *Γ* 62.

δ

ADNOT. 28. *ἱπποκλῃ* cod., em. Mus. Cf. editores Gotting. ad Zenob. V 31 p. 132. Seqq. *μὴ πρὸς ὀργὴν ὁμιλεῖν* ad alium articulum qui exciderit pertinere videntur Pearsoni et Alberto. 30. *ουχάζομαι* cod., em. HSt. 32. *οὐχάζεις* cod., *οὐχάζεις ἢ οὐκ ἄγχεις* Mus. qui *οὐκ ἄγξεις· οὐ πιέσεις* voluisse videtur. Sed legendum est *ὀχμάζεις· [οὐ] πιέζεις συνεχῶς*. Vide SCR. Similiter Cyr. 63 *οὐχάς· ἐξοχάς*. 33. 34. *καθέζεσθαι. Οὐ καθέδρα· οὐ φροντίς* cod., *καθέζεσθαι. οὐ καθέδρας φροντίς* Mus. *καθέζεσθαι. (Οὐχ ἕδρας ἔργον)· οὐ καθέδρας φροντίς* Meinek. Philol. XII p. 618. 35. *οὐκ εἴκων* legendum, nisi *οὐ χάζων· οὐκ εἴκων* fuerit. 39. *οὐχιαὶ* cod., *οὐχειαὶ* Mus., *οὐ χειαὶ* Schrewel. Possis etiam *ὀχειαί* vel *ὀχεαί*. 40. (ε) Mus. Cf. *οὐκ ἔπεται*. 42. Sic etiam Cyr. 63. Lego *οὐ πέρα λόγου· οὐχ ὑπὲρ λόγον*. 45. Meinek. Theocr. p. 396. 46. *χραισμεῖ — βοηθεῖ* codex. 48. *κατέλιπες* Mus., forte *κατέλειψας. οὐχ ὑπελείπω· οὐ κατέλιπεν, οὐχ ὑστέρησεν* Cyr. 11. ‚Fortasse reponendum *οὐχ ὑπελίπου* ex Genes. XXVII 36 cui explicatio Hesychiana convenit.' BIEL. 49. *βαστάζω* cod., em. Mus. Totidem verbis haec gl. exstat in Cyr. 63. 52. Vide *ὄφνις· ὕννις, ἄροτρον*. 53. *ὀφειλη*

ε

δή cod., em. Salmasius. 54. Lob. rhem. p. 256. 56. *πκαταθήκην* cod., *παρακαταθήκην* Mus., em. Sopingus. Cf. *ὄφις*. Moer. p. 288 Poll. V 99 Clem. Alex. Paed. II 12 p. 245. 57. *ὀφελεῖ* cod., *ὠφελεῖ* Mus.

ὀφέλλειν· αὔξειν. καὶ ὀφέλλειν
ὀφέλλεται· αὔξεται
1960. ὄφελες· ὤφειλες. ᾧ συζυγεῖ τὸ ὄφελον καὶ ὄφελε. καὶ ἐπίῤῥημα, ὅπερ ἔχει χαρακτῆρα ὁριστικοῦ παρατατικοῦ· ὅμοιον γάρ ἐστι τῷ ἔλεγον, ἔλεγες
ὀφέλλουσα· θρασύνουσα. σώζουσα. παρασκευάζουσα
ὄφελμα· αὔξημα. κάλυμμα. κάλ(λ)υντρον
ὀφέλμασι· σαρώμασιν
ὄφελλον· ὤφειλον. εἴθε. μακάρι
65. ὄφελος· αὔξησις. ὄνησις. ἐπικούρημα. κέρδος
ὄφελτρον· κάλλυντρον
ὀφθαλμιᾶσαι· φθονῆσαι. ἐπιβαλεῖν ὀφθαλμόν
ὀφθῇ· εὑρεθῇ. φανῇ
ὀφθαλμὸς βασιλέως· ὁ πεμπόμενος κατάσκοπος
70. Ὀφικοί· οἱ νῦν Ὀπικοί
ὀφιδεύειν· σχολάζειν, διατρίβειν, ὀκνεῖν
ὀφικιάλιος· ......
* ὀφειλόντως· πρεπόντως. δεόντως
ὀφιομάχος· ἰχνεύμων. καὶ ἀκρίδων γένος, μὴ ἔχον πτερά
75. ὀφίουρος· ὄρνις ποιὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ
Ὀφιοῦσ(σ)α· ἡ Ῥόδος· διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀφέων
ὄφις· ποιὸς ἰχθῦς. καὶ τὸ χρυσοῦν περιβραχιόνιον. καὶ ὁ δράκων ὁ φυλάσσων τὰ χρυσᾶ μῆλα, ὃν ἀπέκτεινεν Ἡρακλῆς
Ὄφλα· ὄνομα χωρίου, ὅπου ἦν τεῖχος Ἰερουσαλήμ
ὀφλάνειν· ὀφλισκάνειν. ὀφείλειν
80. [ὄφλει· ὀφείλει]
ὀφλεῖν· ὀφείλειν ἐκ καταδίκης
ὄφλημα· χρεώστημα
ὀφλήμασι· χρεωστήμασιν
ὄφλησιν· χρεώστησιν
85. ὀφλήσουσι· χρεωστήσουσιν
ὀφλισκάνοντες· χρεωστοῦντες. ὑπομένοντες

SCR. 58. *Π* 631. 651. |59. *γ* 367. 60. *Δ* 415. Σ 367. ὤφελε Callim. epigr. XVIII 1. 61. *Δ* 445. 62. Sophocl. fr. 971 — Hipponax fr. 51 p. 601 ap. schol. Lycophr. 1165. 64. ADN. 65. *N* 236. 66. Debet hanc glossam haud dubie schol. ad Lyc. l. l. 69. Ar. Ach. 92. 70. Platon. epist. XIII p. 484, 15 Bkk. (schol. p. 464 Bekk.) Hunc locum cur respici putem docebo ad voc. τέμνειν. 74. Levit. XI 22. 77. Nicostrat. com. fr. VII vol. III p. 289. — Soph. fr. 207 p. 142 ap. Steph. Byz. s. v. χώρα. 78. Ὀφλά Nehem. III 27. 82. e. g. Dem. 998, 25. 84. Baruch. III 8.

ADNOT. 58. ὀφείλειν vel ὠφελεῖν viri docti. Malim ὀφέλλειεν. Vide SCR. 60. ὄφελες — ὄφελον καὶ ὄφελον — τὸ ἔλεγον cod., ὤφελες — ὄ. καὶ ὄ. — τῷ Mus. 61. ὀφελοῦσα cod., ὠφελοῦσα Mus., em. Pearso. 63. ὀφέλμωσι cod., em. Mus. 64. Haec in duos articulos dispescenda videntur, quorum alter ὄφελλον ad Θ 312 respiciens explicatione caret, alter e Cyr. Lex. MSS. ὄφελον· εἴθε scribendus ordini melius convenit. — ὄφελλον· ὤφειλον Aldinae error; μακάρη quod correxi om. Mus. 67. ὀφθαλμίσαι (male)· φθονῆσαι. ἐπιβαλεῖν ἐπιθυμητικῶς (τοὺς ὀφθαλμοὺς addit Cyr. 63) ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς πάσχειν Phot. 364, 6. 69. βασίλειος ὀφθαλμός Append. prov. I 49 p. 386, ubi vid. intpp. 70. Ὀφιγοί — Ὀπτικοί cod., Ὀπικοί — Ὀφικοί Steph. Byz. 494, 6. 71. Cf. gl. ε 7489, unde recte ὀκνεῖν pro οἰκεῖν corr. Kusterus et Triller Emend. Hes. p. 32. 72. |H. e. *officialis*. 76. Ὀφηους, ἡρόδοτος cod., Ὀφίους, Ἡρόδοτος Mus. em. Sopingus. Vide St. Byz. p. 546, 12 Strab. III p. 167 XIV 653 Eustath. Dion. 504 schol. Apoll. Rhod. II 1149. 77. *ophidion* Plin. HN. XXXII c. ult. 79. Phot. 364, 15, qui omittit ὀφείλειν. 80. ὀφλεῖ cod., quo de acc. cf. Thes. V c. 2458 et Cobet. Var. Lectt. p. 129. Mihi haec glossa, modo genuina sit, e recentiore aliquo scriptore petita videtur, sequens ὀφλεῖν scribenda, quod pro aoristo capiendum. 81. ὀφλειν cod. Phot. 364, 17 Arcad. p. 158, 26. 82. 84. 85. 86. χρεοστ. cod., em. Mus.

ὀφλοί· [ὀφειλοί.] ὀφειλέται. ὀφειλαί
ὀφνίς· ὕννις, ἄροτρον
ὄφρα· ἵνα, ὅπως. ἕως, μέχρις. ἐάν. [τόφρα]
1990. ὄφρα ἴδητε· ὅπως ἴδητε, ἵνα θεάσησθε
ὄφρα μὲν οὖν· ἕως μὲν οὖν
ὄφρ' εὖ εἰδῶ· ὅπως καλῶς εἰδῶ
ὄφρ' ἄν· ἕως ἄν
ὄφρυα· τὰ ὑψηλὰ καὶ ὑπερκείμενα χωρία. τινὲς αἱμασιάς
95. ὀφρυάζει· ταῖς ὀφρύσι νεύει
ὀφρυγνᾷ· ὁμοίως. Βοιωτοί. [οἱ δὲ μέσον, καὶ ὑψηλόν
ὀφρυγή· χ[ρ]ῶμα. λόφος. αἱμασιά[αι]
ὀφρύκνηστον· ἐρυθριῶντα. οἱ γὰρ ἐρυθριῶντες κνῶνται τὰς ὀφρῦς
ὀφρυόεντα· λοφώδη. ὑψηλόν
2000. ὀφρυόεντες· ὑπερήφανοι
ὀφρυόεσσα· ὑψηλή. ἀλαζών. ἐφ' ὕψους καὶ ἄκρας κειμένη
ὀφρύει· μετέωρον
ὀφρῦς· τὰ κρημνώδη καὶ τραχέα τῶν ὀρῶν. καὶ ἔπαρσις, ὑπερηφανία
ὄχα· ἐξόχως
5. ὀχαεῦνται· ἠρέμα κινοῦνται
ὄχανον· ὁ τῆς ἀσπίδος πόρπαξ. καὶ ὁ δεσμός. καὶ ὅπου ἐμβάλλουσι τὰς τρίχας
ὀχάνοις· δεσμοῖς· ἀπὸ τοῦ συνέχειν. ἔνθεν καὶ τὸ ὀχμάζειν
ὄχ' ἄριστος· ἐξοχώτατος
ὀχᾶσθαι· ἀνάλλεσθαι. ὁ λόγος ἐπὶ Ἀχιλλέως· οὐ βαρυσκέλης ποιεῖ ὁ τῶν νεβρῶν μυελός
10. ὄχεα· ἅρματα, ὀχήματα
ὀχέεσθαι· ἡνιοχεῖσθαι
ὀχέεσκον· ἔφερον, ὑπέμενον
ὀχεία· ἡ μίξις, καὶ ἡ συνουσία
ὀχεῖα πόντια· ἡ ἄγκυρα. παρὰ τὸ ὀχεῖν ἐν τῷ πόντῳ τὰς ναῦς

SCR. 90. *Δ* 249. 91. *I* 546. 92. *Α* 515 (ὄφρα Fἴδω *Σ* 63 *π* 32). 93. e. g. ρ 10 Aesch. Eum. 338. 95. Amips. fr. VIII vol. II p. 712 et Poll. l. c. 97. ADN. ad 2002. 99. Orac. ap. Herod. V 92, 2 unde corrigendus Theognost. Add. p. 522 ad p. 13, 24. 2001. *Χ* 411. 2. Eur. Heracl. 394? vid. 97. 4. *Γ* 110. 5. *Φ* 261. 6. Herod. I 171. 8. *Λ* 69. 9. Trag. adesp. fr. 196 p. 684. 10. *Ε* 745. 11. *Ρ* 77 *Κ* 403 ὀχέεσθαι ἄλλῳ γ' ἢ Ἀχιλῆϊ quo referendum fortasse est voc. ἀλλ' inepte gl. 2009 ante ἄλλεσθαι positum. 12. λ 618. 13. e. g. Aristot. HA. VI 20. 14. Tragicus incertus.

ADNOT. 88. Vide ὄφατα. Vocabulum ὄννις Cypriam dialectum redolet. 89. τόφρα om. Mus. 90. εἰδῆτε bis cod., em. Alb., coni. Fἴδητε — ἴδητε. 92. ἴδω bis cod., em. Alb. praeeunte Sopingo. 94. ὑποκείμενα — ἀμασίας cod., em. Mus. — ὄφρυα (accus. pro ὀφρῦν) an ὀφρύας? 95. τὸ συνάγειν τὰς ὀφρῦς Phot. 364, 19. Phrynich. app. soph. p. 53, 29. Sed cf. Polluc. II 50. 96. ὅλως cod., em. Lob. Aglaoph. p. 780 probante Meinek. Philol. XII p. 618. Idem verba οἱ — ὑψηλόν refert ad ὀφρυόεν et σιμόν suadet pro μέσον. (σεμνόν?) 97. ὀφρυγή cod., forte ὀφρῦς alicubi addita lectionis discrepantia ὀφρύη, quo de cf. mox gl. 2002, sic scriptum invenit: ὀφρῦς (η superscr.). An γῆς χῶμα? — [αι] Mus. 2002. ὀφρύει cod., ὀφρυόεν Mus., ὀφρύην· τὸ μετέωρον. Εὐριπίδης (Heracl. 394) Phot. 364, 21, unde conicias aliquis ὀφρύην. Adludit tamen etiam ὀφρυόειν quod ex em. LDindorfii ponit Choerob. vol. II 717, 27: τὸ — ὀφρύειν γεγόνασι κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ī. 4. Lob. Path. El. p. 145. 5. ὀχεῦνται male Mus. Leg. ὀχλεῦνται, q. v. 6. τρίχας suspectum. χεῖρας Meineke. 9. βαρυσκέλης cod., βαρυσκελεῖς Mus. Praeterea ἀνάλλεσθαι corr. Meinekius pro ἀλλ' ἄλλεσθαι. *Manifestum videtur poetae haec fere verba fuisse: ὀχᾶσθαι δ' οὐ βαρυσκελεῖς ποιεῖ | ὁ τῶν νεβρῶν μυελός. quae locum habere potuerunt in Sophoclis Ἀχιλλέως ἐρασταῖς aut simili fabula.* Thes. V c. 2465 B. Fateor tamen mihi verba diducta explicationi ab ὅτι incipienti similiora videri quam verbis poetae scenici, unde fortasse nil nisi βραδυσκελεῖς remansit intactum. 12. ὀχέεσβον cod., em. Mus. 14. ὀχεία ποντία cod., em. Theognost. 128, 27 LDindorf. Thes. V c. 2466 A. — ὀχεῖσθαι?

2015. ὀχεῖον· ἅρμα. καὶ τὸν εἰς ὀχείαν ἀνειμένον, Ἀττικοί
ὀχεῖς· κλεῖθρα. Κερκυραῖοι
ὀχεῖται· μετέωρος φαίνεται
ὀχέοντας οἰζύν· ἔχοντας κακοπάθειαν, ἢ ἐχομένους ὑπὸ κακοπαθείας, ἢ ἀναδεχομένους κακοπάθειαν
ὀχέοντες· ἐν αὐτοῖς ἔχοντες
20. ὄχεσκον· ὑπέμενον, ἔφερον
ὄχεσφιν· τοῖς ὀχήμασιν, ἢ τοῖς ἅρμασιν
ὀχετεύει· ἐπιχέει. σαλεύει. μεταφέρει
ὀχετηγός· ὁ τὸ ὕδωρ ἄγων, ὑδραγωγός, κηπουρός, ἢ ὁ ἄρδων
ὄχετλα· τὰ ὀχ[λ]ήματα. οἱ δὲ τὰ συντεθραυσμένα
25. ὀχετός· σωλήν, ἀγωγός, ῥύαξ. ὕδωρ. ὑδραγωγεῖον. οὐ χείμαῤῥος, ἤγουν αὖλαξ, ἀλλ' ἀεὶ ῥέων
ὀχεύς· ὁ τῆς περικεφαλαίας ἱμάς
Ὀχή· (τρ)ώγλη. τροφή. καὶ ὄρος Εὐβοίας. καὶ τροχός
ὀχῆα· συνέχοντα
ὀχῆες· οἱ συνέχοντες τὴν θωρακοζώνην κρίκοι. καὶ οἱ μοχλοί· ἀπὸ τοῦ συνέχειν
30. ὄχημα· ἅμαξα, ἅρμα, δίφρος
ὀχῆς· οἱ μοχλοί
ὄχησις· ἱππασία. φόρησις. καὶ φωνή
ὀχήσομαι· βασταχθήσομαι
ὄχθα. χεῖλος ποταμοῦ. ἢ ὄχθαι
35. ὀχθᾶσθαι· ἀπὸ τοῦ ὄχθη. οἱ γὰρ στένοντες ἑαυτοὺς μετεωρίζουσιν
ὀχθεῖ· στένει, στενάζει
ὄχθη· χεῖλος ποταμοῦ
ὄχθησαν· ἠγανάκτησαν
ὀχθήσας· στενάξας. βαρυνθείς· ἄχθος γὰρ βάρος. ἢ μετεωρισθεὶς τὴν ψυχήν, ἀπὸ τῶν ὄχθων, ὅ ἐστι τοῦ ἀναστήματος
40. ὄχθησις· θόρυβος, τάραχος
ὄχθοι· αἱ τραχεῖαι καὶ δύσβατοι τόποι. καὶ αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν
ὄχθοιβοι· περιάπτειν τινὰ εἰώθασι περὶ τοὺς χιτῶνας, ἃ καλοῦσιν ὀχθοίβους· εἰσὶ δὲ τὰ λεγόμενα λώματα

SCR. 15. Aeschyl. fr. 188 p. 60. 18. η 211. 21. Δ 297. 23. Φ 257. 26. Γ 372. 28. Μ 121. 29. Δ 132 Μ 455. 30. e. g. Eur. Rhes. 621. 32. Plat. Rep. V p. 452 C. 34. Φ 10. 37. Φ 17. 39. Α 517. 42. Pherecr. fr. I vol. II p. 296 Aristoph. fr. VI 2 p. 1078.

ADNOT. 15. ‚*Confundit ὀχεῖον et ὀχικόν*' AM. 16. κλῆθρα codex. Poll. I 77. 17. φέρεται coni. Triller Em. Hes. p. 32: placet. 20. Cf. 2012. 21. ὄχεσφι Mus. 22. σαλεύει agnoscit Phot. 365, 19, quod ad ὀχεῖται (ἡ ναῦς) referendum videtur. Nam σωληνεύει non ausim. 24. [λ] Phot. 365, 15 addens ἐν ἄλλῳ σχήματα. 25. σωλήν Aldi typotheta; ὑδραγωγίον cod., ὑδραγωγεῖον Mus. alius malit ὑδραγώγιον. 27. Confundi ὀχεή et ὀχή non opus est ut cum Lob. Path. El. p. 417 arbitremur. Nam formam ὀχή pro *caverna* agnoscit Arat. 956. De altera significatione vid. Ath. VIII p. 363 B. Montem Euboeae, quod ibi Iunonem Iupiter iniit sic dictum, memorant Strab. X p. 445 sq. Steph. Byz. 362, 16 Eustath. 280, 44. Denique etiam ὀχῶν infra per τροχῶν exponit. — (τρ) Mus. 29. θυραχοζώνην cod., θωρακοζώνην Phot. 365, 24 quod potest etiam θώρακος ζώνην esse. 31. ὀχής· ὁμίχλη. καὶ φωνή codex Mus., quae ad ἀχλύς et ὀπίς (sic) referebat Albertus. Imo ὀχῆς· (attice pro ὀχῆες, ὀχεῖς) οἱ μοχλοί; et ὄγκησις· φωνή (Aelian. NA. V 50. 51) quod ad gl. seq. retrahendum est. Nihil huc facit Eur. Tro. 884 ὦ γῆς ὄχημα. 32. καὶ φωνή huc retraxi. Confundit ὄχησις et ὄγκησις = ὀγκηθμός, *rudilus*. Vide etiam ὄχθησις· θόρυβος. 35. Lob. rhem. p. 169. 38. Infra rectius ὤχθησαν. 39. τῶν ὄχθων, ἃ cod., τοῦ ὄχθου ὅ Mus. 40. ὄχλησις Pierso ad Moer. p. 290. 41. τόποι] πέτραι Phot. 366, 1 Suid. Cyr. lex. MSS. Forte τραχεῖαι πέτραι. Cf. λεάδα et λεδδά. 42. ὀχθόβοι· παραάπτειν cod., em. Mus. ὄχθοβος EM. 570, 53, ὄχθωβος 645, 22. Cf. Poll. VII 65. 95. EM. 311, 4 Phot. 366, 2. — περιῤῥάπτειν?

ὄχϑος· κρημνός. πέτρα. τὸ ὑψηλὸν τοῦ ποταμοῦ ἢ τῆς γῆς. ἢ τὸ ἀπόκρημνον στόμα τῆς ϑαλάσσης. κυρίως δὲ ποταμῶν καὶ κροχρημένων

ὀχλαγωγῆσαι· ϑορυβῆσαι, ἢ συναγαγεῖν ὄχλον, ἢ ταράξαι

ὀχλεῖ· στένει. λυπεῖ. κωλύει μετὰ ὄχλον

2045. ὀχλεῦνται· κινοῦνται. κυλινδοῦνται

ὀχλεύονται· ὁμοίως

ὀχλεύς· μοχλός. στρύφιγξ. δεσμός. ἅρμα. πομπή

ὄχλησις· σχολή

ὀχλημῶν· μοχλῶν

50. ὀχλίσειαν· κινήσειαν

ὀχλίζειν· κινεῖν· μοχλεύειν

ὀχλιζομένων· συναγομένων

ὀχλοισίαν· ἱκεσίαν. ἐκκλησίαν

ὄχλον· ἐνόχλησιν

55. ὀχλόλογος· κατάλογος λαοῦ

ὄχμα· πόρπημα

ὀχμάζει· [μάχεται.] βαστάζει. ἐρείδει. ϑάλπει. συνέχει, κατέχει, πιέζει

ὀχμοί· σταχύων φυτεῖαι

ὀχμὸν ἐλαύνουσι· τὴν ἐπὶ στίχον φυτείαν

60. ὄχνη· εἶδος κύστου, ἢ κουστουμίνου

ὀχοί· οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς

ὀχοί· ἐφ' ὧν ὀχοῦνται αἱ ναῦς. καὶ οἱ συνέχοντές τι καὶ διακρατοῦντες

ὄχος Ἀκεσταῖος· ἐπεὶ αἱ Σικελικαὶ ἡμίονοι σπουδαῖοι. ἦν δὲ Ἀκέστη Σικελίας

ὀχ[ρ]ός· ὀχούμενος, φερόμενος

65. ὀχρύνει· βαίνει

ὀχυρά· ἰσχυρά, ἀσφαλής

ὀχύρωμα· τεῖχος ἀσφαλές. ὀχυρόν. κάστρον. φρούρ[ε]ιον. ἢ ἀληϑές

ὀχύρωσεν· ἠσφαλίσατο. ἐφυλάκισεν.

SCR. 43. Eur. El. 1258, fr. 124 al. 45. Φ 261. 50. Μ 448. 57. Eur. El. 817. 59. Λ 68. 60. ω 246 η 120. 61. ε 404. 63. Sophocl. fr. 606 p. 221. 66. ἰσχυρά] Xen. Cyr. VI 1, 15. 67. Xen. Hell. III 2, 3. 68. Xen. *KII.* V 4, 39?

ADNOT. 43. ποταμῶν καὶ κροχρημένων cod., ποταμῶν ἄκρα χρημένων Mus., ποταμῶν. ἄκρα κρημνώδη? (ως superscr.; + above) κρόκαι latere non dixerim. 46. ὀμοιοῦνται cod., ὁμοίως recte Mus. Cf. Lob. rhem. p. 202. 47. Cf. 2049. πομπή (imo πόρπη) ad ὄχμα vel ὀχμάς retulerim; priores explicationes ad ὀχεύς et ὄχος pertinent. 48. σχολή aperte vitiosum est. Cf. Pierso Moer. p. 290; unde tamen parum probabiliter ὄχλησις· ὄχλος conicias. 49. ὀχλημῶν cod., ὀχλισμῶν Pearso, ὀχλήων pro ὀχλέων Albertus. Non liquet. 50. ὀχλήσειαν cod., em. Mus. 53. Reiectis Guyeti et Ruhnkenii commentis ὀχλησίαν· ἱκεσίαν ἐκκλησίαν et ὄχλησιν· [ἱκεσίαν] ἐκκλησίαν, LDindorf. Thes. V c. 2475 CD coniciebat ὀχλοισίαν pro dittographia gl. 2050 habendum esse, interpretationes autem ad seq. voc. ὄχλον· ἐνόχλησιν (ἱκεσίαν ἐκκλησίαν) referre praestare. Quidni ὀχλήσειαν· κινήσειαν κυλίσειαν? 57. Cf. οὐχάζεις. — Pro μάχεται cave μάσσει reponas; confundit ὀχμάζει quod sic explicat etiam Cyr. 63 vel potius ἐχμάζει et αἰχμάζει, q. v. 58. Eustath. 1528, 23. Male οἶχμοι Cyr. 63. 59. ὄγμον Mus. 63. ἀκέσταις cod., ἀκέστας Mus., ἀκεσσαῖος — σπουδαῖαι — Ἄκεσσα Phot. 366, 12. — Ἄκεστος cod., Ἀκέστη St. Byz. p. 59, 10. Supra Ἀκεσταῖοι ὄχοι et ἀκεσταί habuimus. 60. ὄχνη· εἶδος κουστουμίνου. ὄχνη εἶδος κούστου, μήλου ἀπίου. ὄχνη· εἶδος δένδρου καστάνου κουστουμίνου μήλου ἀπιδίου (sic) Cyrillus. 64. [ρ] G. Bruno, ὀχηρός Salmasius. 65. ὀχρύνει cod., Phavor. 1046, 21, ὀχύνει Schrewel. Lob. rhem. 239. ὠχρύνει· μιαίνει Meinekius. 67. [ε] Mus. — ἀληϑές ad ὀχυρόν refert Bruno.

ὀχῶν· ὀχευτικῶς ἔχων. ἢ τροχῶν ἁρμάτων
2070. ὄψ· ὄψις. ὀφθαλμός. ἢ φωνή
* ὄψανον· ὄψιν
ὄψα· προ(σ)φάγια. μαγειρεύματα
ὄψανον· ὄψις [φωνή]
Ὀψαλίδαι· οἱ ἀρχηγέται τῶν Αἰτωλῶν
75. ὀψαρτυτής· μάγειρος
ὀψέ· μετὰ πολὺν χρόνον. βραδέως
* ὀψέ ποτε· μετὰ χρόνον ποτέ, ἐπ' ἐσχάτων
ὄψεαι· θεωρήσεις
ὄψεως· θέας
80. ὀψὲ δύων· ὀψὲ καταδυόμενος
ὀψείοντες· ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες. (ὡς) κλαυσείοντες, βρωσείοντες
ὀψὲ δύοντα· βραδέως δύοντα, διὰ τὸ τῇ ἄρκτῳ ἀκολουθεῖν
ὄψεις· ὄνειροι. ὀφθαλμοί. ὁράσεις
ὀψέ ποτε· μόλις ποτέ.
85. ὄψεσθαι· θεωρήσεσθαι, ἰδέσθαι
ὄψ' ἦλθες, ἀλλ' ἐ[ί]ς τὸν Κολωνὸν ἴεσο· ἐπὶ τῶν μισθωτῶν ἔλεγον. τοὺς ἐπὶ τὸ ἔργον ἐλθόντας ὀψέ, ἀπέλυον πάλιν εἰς τὸ μισθωτήριον· τὸ δὲ ἦν ἐν Κολωνῷ
ὀψίας· ἑσπέρας
ὀψιγενές· καὶ ὀψιγέν(ν)ητα. βραδέως γεννηθέντα
ὀψίγονοι· οἱ ὕστερον γενόμενοι
90. ὀψιγόνων· τῶν ὀψὲ καὶ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσομένων, μεταγενεστέρων
ὀψιμαθής· βραδυμαθής
ὄψιμον, ὀψιτέλεστον· ὀψὲ γεννώμενον. ἢ ὀψὲ ἀρξάμενον καὶ ὀψὲ τελεσθησόμενον
ὄψιμον· χρόνιον. ὕστερον
ὄψιμος· χρόνιος. βραδύς
95. ὄψιοι· δειλινοί. ὕστεροι
ὀψίοντες· ὀπτικῶς ἔχοντες. παρακολουθοῦντες τοῖς γινομένοις. κατοπτεῦσαι βουλόμενοι
ὀψιπέδωνας· τοὺς ἕως ζῶσιν ἄξοντας πέδας βράδιον
ὀψίσθην· ὤψισα[ν]
ὄψις· θεωρία, ὅρασις
2100. ὀψιτέλεστον· μετὰ πολὺν χρόνον τελεσθησόμενον
ὄψον· προσφάγιον
ὀψίχα· ὀψέ. Βυζάντιοι

SCR. 70. Empedocl. ap. Strab. VIII p. 364. Antimach. fr. LXXV. 72. γ 480. 71. 73. Aesch. Cho. 534. 74. Hyperides Pollucis VI 37. 76. Δ 161. 78. Δ 353. 80. Φ 232. 81. Ξ 37. βρωσείοντες Callimach. l. l. 82. ε 272. 83. Aesch. Prom. 646 Sept. 711. 85. Ε 120. 87. Matth. VIII 16. 89. Callim. Del. 174. 90. Γ 353. 91. Isocr. Hel. enc. p. 208 C. 92. Β 325. 93. Epist. Iacob. V 7. 96. Ξ 37. 97. Menand. fr. CCCLXXVI p. 311. 2100. Β 325.

ADNOT. 69. ὀχλῶν· ὀχευτικῶς ὀχῶν suo loco Phot. 366, 10. — Cf. ὀχή· τροχός. 70. Lob. Parall. p. 115. 71. Phot. 366, 16. 72. (σ) Mus. 74. Ὀξυλίδαι? 78. 79. Separavit LBos. Obs. crit. p. 177. 81. Apoll. lex. 125, 32. Cf. gl. 2096. 86. Poll. VII 133. Phot. 367, 6. Interp. App. Prov. IV 49 p. 444. 88. (ν) Thes. V c. 2485 C. ὀψιγεννής Phot. 367, 8. 91. Inepte Cyr. 63: καὶ ὁ διὰ τῆς ὄψεως τουτέστιν τῆς ὁράσεως τὸν ἄνθρωπον μανθάνων. 93. Cf. gl. ο 270. 96. ὀψείοντες Mus. 97. ὀψιπαίδωνας — παῖδας cod. Cf. Phot. 366, 20. 367, 1. πεδότριψ πέδων τριπέδων. 98. Infra rectius ὠψίσθην· ὤψισα. Ut noster Cyr. 11. 63. 2100. ὀψιτελέστων — | μένων cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 179. Vide ὄψιμον. 2. ὀψιχά codex. Accentum ad analogiam vocc. ὁσσίχος ἡνίκα αὐτίκα mutavit Lob. Phrynich. p. 51. Cf. Koen. Greg. Cor. p. 292.

ὄψοι δὲ βλέψον, δρᾶσιν
ὄψος· μοχθηρός
2105. *ὄψου[ς]· παντὸς προσοψήματος*
ὀψῶνα· τὴν πρὸς τὸ ὀψωνεῖν σπυρίδα
ὀψώνιον· δαπάνη. κέρδος
* *ὀψοφαγία· εὐωχία*
. *ὁ ὠγύγιος· ὁ ἀρχαῖος*
10. *ὁ ὠκύμορος· ὁ ταχυθάνατος*
ὁ ὠκύπλοος· ὁ ταχέως πλέων
ὁ ὠκυπόρος· ὁ ταχέως πορευόμενος
ὁ ὠκύτατος· ὁ ταχύτατος, ὀξύτατος
ὁ ὠμηστής· ὁ ὠμὰ κρέα ἐσθίων
15. *ὁ ὢν· θεός, ἀεὶ ζῶν, ὑπάρχων*
ὁ ὠνούμενος· ὁ ἀγοράζων
ὀώρων· γυναικῶν. παρὰ τὸ ὀαρίων

Π.

Παμύλης· Αἰγύπτιος θεὸς Πριαπώδης. Κρατῖνος ὁ νεώτερος Γίγασιν·

ὡς σφοδρῶς [ἡ] Αἰγυπτώδης, Σώχαρις, Παμύλης

Παᾶπις· οὗτος ποτήριά τινα τοῖς Ἀθηναίοις ἔπεμψε δῶρα. Λεύκων Φράτερσιν· •

ἀτὰρ ὦ Μεγάκλεες οἶσθ' ἃ τοῦ Παάπιδος
Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε

παγαίη· κύων. Σκυθιστί
πάγανα· σφύρα, καὶ ἡ Ἀργὼ ἐπάγη

SCR. 4. *Δ* 629 ap. Apoll. lex. 5 *Ι* 489. 15. LXX Exod. III 14. 17. *Ι* 327 *ὀάρων* ubi var. lect. memorant schol. *ὠρέων* et *ὀρέων*.

Π. 1. Cratin. min. fr. II vol. III p. 375. 2. fragm. II vol. II 2 p. 749. 4. *Παγασαῖα σφυρά?*

ADNOT. 3. Sic cod., *ὄψιν δέ· βλέψιν* Mus. Cf. 1083; *ὄψον* est imper. aor. *ὦψα· εἶδον.* 4. Consensus Photii et Suidae docet satis antiquam esse mendam. *ὄψῳ πονηρῷ* dixerat Eupolis fr. XLIX p. 564. 5. *ὄψους, παντὸς προσεψημάτων* cod., *ὄψου· παντὸς προσεψήματος* Mus.; Cyr. 39 codicem nostrum exprimit. Formam *προσέψημα* tuetur Lob. Phryn. p. 176 coll. schol. Ar. Vesp. 962 Himer. Or. XIV 652. 6. *ὀψῶνα — ὀψώνην* cod., *ὀψῶνα — ὀψωνεῖν* Mus. 8. *ὀψωφαγία* Mus. 9. [*ὁ*] *Ὠγύγιος* Mus., typotheta ordinem servavit. 10. 13. 14. Cyr. 63. 16. *ὠνύμος* cod., *ὠνύμενος* Mus., em. Heinsius. 17. *τὸ ὀαρίζειν* Mus. Latet aliud, e. g. *τὸ* (*ὀάρων ὡς Ὠρίων Ὠαρίων*) quod male *Ὀαρίων* scribit Ath. XI p. 490 F.

Π. 1. *σώχαρ..* cod., in quo deleto compendio *Σώχαρις* scripsit Musurus. Infra male *Παλμύτης. Παμύλης* Phot. 375, 40, quo de numine cf. Iablonsk. Op. I p. 192 Wilkins de Ling. Copt. p. 106 Wyttenb. ad Plutarch. p. 355 E GParthey ad Plut. de Is. et Osir. p. 191. Cratini locum correxit Meinek. Com. III p. 375. 2. *Παάπης — μεγάκλεες ὕσθατου — κατεδήδωκε* cod., *Παάπης — Μεγακλέους ὕστατου — κατεδήδοκε* Mus., em. Meinek. Com. II 2 p. 748 et similiter Fritzschius in Actt. soc. graec. vol. I p. 137 et ThBergkius Comment. p. 107 *ὦ Μεγάκλεες οἶσθά που.* De nomine *Παᾶπις* cf. Diogenes Antonius ap. Phot. Bibl. 166 p. 109. 3. ‚*Parthice* Pagga *est catulus κυνίδιον pullus*' Bernard. Sine sibilantis accessione dicebant *παγαίη* (nisi *η* est articulus) pro *σπάκα·* quod *κύνα ἡ σφίγξ* interpretatus est Hes. Vide Herod. *π. διχρ.* p. 345 et G. Curtium Etym. p. 128. Infra habebimus etiam *σκαμαία· κύων.* 4. Mox *πάγασα· θύρα* habebimus, unde h. l. Meinek. Phil. XII p. 618 *πάγανα· θύρα. Παγασαί· οὐ ἡ Ἀργὼ ἐπάγη* corrigit. Nisi forte *σφυρά* ad glossam ipsam pertinet (*σφυρά· τῶν ὀρῶν τὰ κατώτατα*), verba *καὶ ἡ Ἀργὼ ἐπάγη* ad gl. 7 retrahere malim.

* παγανός· ἰδιώτης, ἄφρων
παγάς· γῆ τις ὑπὸ τῶν γεωργικῶν
πάγασα· θύρα. καὶ παγασαί
Παγασίτης· Ἀπόλλων παρὰ Ἀχαιοῖς ἐν Παγασαῖς, καὶ παρὰ Θεσσαλοῖς
παγετός· κρύσταλλος. ψῦχος. [κρημνός, σκόπελος]
παγετῷ· ψύχει. κρυμῷ
πάγη· παγίς. ποδάγρα. βρόχος
πάγη δέ τις· παγὶς δέ τις
πάγην· παγίδα. [ἢ ὑψηλὸν τόπον]
παγῆναι· στερεωθῆναι
[παγγάς· πλάνος]
πάγιον· στερεόν. πιστόν. κάτοχον. βέβαιον. ἀσφαλές
* παγηνός· ὁ ἐξ ὁδοιπορίας καὶ διωγμοῦ κονιορτός
παγκαρπία· πανσπερμία
παγκράδη· ἀπὸ τῆς κράδης τῶν συκῶν
παγκρατής· Ζεύς. Ἀθηναῖοι
παγκρατιάζειν καὶ παγκράτιον· τὸ αὐτό. τὸ τρὶς πλησιάζειν. καὶ τὸ κιχόριον, ὅ ἐστι πόα. ἢ διαπαντός
παγκρατιασταί· ἀθληταί, πύκται
πάγκυφος· ἐλαίας εἶδός τι κατακεκυφὸς καὶ ταπεινὸν ἐν τῇ ἀκροπόλει
* παγελός· ὁ ἐν τῷ ποδὶ ἀστράγαλος
παγ.λάδια· ἑορτὴ παρὰ Ῥοδίοις, ὅταν ἡ ἄμπελος τμηθῇ
πάγον εὐτειχῆ· τετειχισμένον ἐν ὄρει
πάγοι· αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν
πάγος· ὄχθος. βουνός. ψῦχος
παγούαιρ· μάρμαρος. ἢ μικαχύς

SCR. 7. *πάγας ὑποπύρους* Soph. fr. 399 p. 180, quod si respicitur, scribendum *πάγας· θήρας*. 8. Hermipp. fr. I 19 vol. II p. 402. Demosth. Ol. I 9. 22. II 11 teste Harp. 142, 6. 9. Xen. Cyn. V 1. 10. Genes. XXXI 40 all. cf. Ernesti Gl. sacr. p. 218. 16. Plat. Epinom. p. 984 D. Cum *βέβαιον* iungit Philo I p. 248, 26. 18. Soph. fr. 372. 20. Aesch. Suppl. 816. 21. Ar. Vespp. 1186 al. 22. Plato Legg. VIII p. 830 A. 23. Aristoph. fr. inc. CCXXXIV. 26. Eur. Androm. 989 quem parodia exprimit Alexidis fr. I vol. III p. 393 *τὴν εὐτειχῆ ναίων Πάρον*. 27. ε 405 (Apoll. lex. 126, 4). 28. Archilochus Eusebii.

ADNOT. 5. *Paganus*. Meurs. Gloss. p. 393. 6. *πηγάδα* illustrat Lob. rhem. p. 281 n. 7. Infra *παράπαγος* et *πάρπαγος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος. πηκταί· θύραι*. Cf. adn. ad gl. 4 et SCR. — *Παγασαί*] *ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πεπῆχθαι τὴν Ἀργώ* schol. Apoll. Rhod. I 238. 8. *Παγάσσαις* cod., em. Mus. Vid. Hesiod. Scut. 70. Gerhard Myth. § 297, 1 a. 9. Nisi *σκόπελος* additum esset, quod ad *πάγος* referendum esse quivis videt, conicerem *κρυμός*. 10. Cyr. Vossianus. 11. ‚*Schol. in Greg. Naz. Stelit. I p. 223 ed. Montac. καὶ ἡ παγὶς καὶ ἡ πάγη εἴρηται*' ALB. Cf. *ἔξω τε πάγης*. 12. Idem legitur in Cyr. 63. 13. Confundit *πάγην* et *πάγον*. 15. *πλαγκτάς· πλάνους* Lob. rhem. p. 88, 23; *πλάγκτας* Meinek. Philol. XII p. 618. Possis etiam *ΑΠΑΤΑC: πλάνας*. 16. Vide *πάγιον* et *παῖον* (*πάγιον* corr. Hemsterh. ad Lucian. I p. 287.) 17. *παληνός* IThSchneiderus Lex. Gr. II p. 187. Forte *ποτηνός*. 21. *πλησιάζειν* (*τῇ γῇ*) Meinek. Philol. XIII p. 548 falli lexicographum monens. — *κιχόριον*] Plin. XX 18 (Dioscor. II 203). — Verba *ἢ διαπαντὸς* post *πλησιάζειν* inserebat Heinsius. Dubitari tamen potest, num *ἡδεῖα πάντως* legendum sit, an praestet ea ad *παγκρατής· διὰ παντὸς* (*κρατῶν*) referre. Ceterum cum Pearsone Advers. II 553 malim: *παγκρατιάζειν καὶ τὸ τρὶς πλησιάζειν* (*τῇ γῇ*). *Παγκράτιον· τὸ αὐτὸ καὶ τὸ κιχόριον κτλ.* 23. Vide Phot. 368, 2 et nos ad Hesych. s. v. *καμπουλίῳ*. 24. *Talus?* 25. *δοδίοις* cod., em. Mus. *παγκλαδία* vel *παγκλάδεια* post Valesium et Guyetum Albertus. 26. *παγὸν ἐν τείχει* cod., *εὐπείχηπαγος* Hesych. supra, em. Phot. 368, 4 qui *ἐν ὄρει τετειχισμένην* explicat. Sed *τετειχισμένον* Bachmanni AGr. I p. 324, 8 ubi male cod. *εὐτυχῆ*. 29. Glossa videtur Laconica sed corrupta. *Παγουλίρ* h. e. *πηγυλίς* apte explicari potest per *μάρμαρος* vel cum eo coniungi. *μικαχύς* ad *μίμαρκυς* adludit.

πάγουρος· εἶδος καρκίνου
Παγχαῖος· Ζεύς
πάγχυ· παντελῶς
* παῖον· ἀσφαλές, βέβαιον
παγχρισμός· πολυσύγκριτος
παγῶν· πηγῶν
παδησχέαι· σχίζαι
* παλλία· ἀγών. οἱ δὲ τὸ παλεῖν· ἔνιοι δὲ τὸ πᾶν
* παθήματα· συμφοραί
παθαίνεσθαι· δεινοπαθεῖν
παθιώταρ· συγγενοῦς. τελευταίου
(π)άζιον· λίθος πολύτιμος
Παιὰν Ζεύς· τιμᾶται ἐν Ῥόδῳ. ἢ εἶδος ᾠδῆς
παιάναι· οἱ τοὺς παιᾶνας ᾄδοντες. ἢ ᾠδή, ἐπὶ ἀ(πα)λλαγῇ κακῶν, ἢ αἰσχροῦ τινος
παιᾶνας· κώμους. εὐφημίας, ᾠδάς, ὕμνους εἰς θεόν
Παιανιέα· ἀπὸ δήμου τῆς Ἀττικῆς
παιᾶνι στυγνῷ· θρηνητικῷ ὕμνῳ
παιδαγωγία· παιδεία, διδασκαλία
παιδαγωγός· παιδευτής. καὶ τὰ ὅμοια
[παιδάκιμα· μειράκια]
* παῖδαι· ἡμέραι τινές
* παῖδα δέ μοι· τὴν θυγατέρα δέ μοι
παιδάρια· τὰ μείζονα. καὶ τὰ ἀρτίως γεγονότα

SCR. 30. Aristot. HA. IV 2. Vide *λοξοβάμοισι*. 31. Callimachus l. l. 32. *E* 24 (Apoll. lex. 126, 5.) 34. ADN. 38. e. g. Soph. OT 1240. Herod. VIII 138. Ad ep. ad Roman. VIII 18 probabilius refert Ernesti. 41. LXX Ps. XIX 11 CXIX 127. 42. Aesch. Cho. 340. 45. Aeschin. Ctesiph. § 51. 46. Eur. Tro. 126. 48. Alexid. fr. XXXVIII vol. III p. 520. 51. *A* 20.

ADNOT. 31. *Πάγχαρος* cod., em. Corsin. in Diss. 1 ad Plut. de placit. philos. c. 7 p. 9. Bentl. in Callimach. p. 459 fr. LXXXVI. (fr. V p. 156 Meinek.) Theognost. 52, 13. 32. Cf. *πάγιον*. Ceterum 32. 33 separavit Heinsius. 34. *παγχρισμός* coni. GDindorf. Thes. VI c. 15 CD, referens ad Soph. Trach. 661. *τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθείς*. *Πάγχρισμος* (adj.) vel *παγχύμιστος* Meineke Philol. XIII p. 548. 36. *σχύζαι* cod., *σχίζαι* Mus. Conici multa possunt. Latere potest *παδ*] *ἔσχα· ἔσχιζε* aut (*λαμ*)*πάδες χ'· αἱ σχίζαι* aut simile quid. Alius (*λαμ*)*πάδ' ἴσχεν· σχίζαν* malit. 37. Sic codex, *παλίλια — οἱ μὲν τῷ Πάλητι — τῷ Πανὶ* Mus. Cf. *παλλία* post *Παλληνίας*. Hoc loco ordinem *παδίλια* requirere vidit Albertus. 40. *παθιώταο* Mus. *πα*[*θι*]*ώτα: συγγενοῦς* (*Λάκωνες*)· *πα*[*θι*]*ώ-*
ω
ταρ: συγγενής Meinek. Philol. XII p. 618, monens vitiosam scripturam ex *παθιταρ* natam esse videri. Infra *π*[*ρ*]*αῶται· συγγενεῖς οἰκεῖοι. Λάκωνες*, quo de Lob. rhem. p. 8. *Τελευταί*[*ου*] pertinet fortasse ad *παθήματα*. 41. Primam literam voci praeposuit et *ἢ τοπάζιον* adiecit Mus. *Πάζιον· λίθος ἀτίμητος* (sic) *ὑποχλωρίζων* Cyr. 63 *πάζιον· λίθος ὑποχλωρίζων ἐν Ἰνδοῖς* Cyr. 11. Cf. Eustath. Dionys. 1121 Kiessling ad Tzetz. Chiliad p. 564 Lobeck. Path. El. p. 149. Recte Sopingua adscripserat פז ex Psalm. XIX 11 ubi LXX *λίθον τίμιον*. 42. De Rhodiorum Iovis cultu vide Gerhard. Myth. I § 197, 6 b. 43. *Παιανισταί* Sopingus, verbis *ἢ ᾠδὴ* et q. s. haud dubie post gl. 42 retractis. Qui si verum vidit, atque vidisse sane persuasum habeo, *παιανισταί* — *ᾄδοντες* suo loco post gl. 45 inserenda sunt. 45. *Παιανιέναι* codex, quae scriptura nata est e lectione supra-
αἰ
scripta *Παιανιεαν*. Sic enim Harpocr. 142, 12 *εἰσὶ δὲ διττοὶ δῆμοι Παιανιέων τῆς Πανδιονίδος φυλῆς, οὓς Διόδωρος καλεῖσθαί φησι Παιανιέαν* (*Παιανιαίαν* Suid. *Παιανίαν* Phot.) *καθύπερθεν κτλ*. Recte igitur Mus. *Παιανιέα*. 46. Infra *πιανεῖ στυγνῷ*. 47. 48. Separavit Mus. 49. *παιδάκιμα* cod., *παιδάκια* Phavor., *παλλάκια* Nauck. Ar. Byz. 92,
λλ
13 et Meinek. Philol. XIII p. 548, errorem sic explicans: *παιδάκια*. 50. Imo *πέδ(ορτ)οι* vel *ἐπίβδαι*. Sic etiam Ruhnken. ad Tim. p. 88.

* παιδαλήθριον· παιδισκάριον
παιδαριήματα· παιδάρια
55. παιδαριώδη· ἀσύνετα
παιδέρως· οἱ μὲν σφραγῖδος ὄνομα· οἱ δὲ ἀλείμματος· οἱ δὲ μύρου εἶδος
* παιδεία· ἀγωγὴ ὠφέλιμος. διδαχή
παῖδες· τὸ πάλαι μὲν τέκνα ἀρσενικὰ καὶ θηλυκά. μεταπεσούσης δὲ τῆς χρήσεως νῦν καὶ οἱ δοῦλοι
παιδεύειν· τρέφειν, παιδοτροφεῖν
60. [παιδεώτις· παιδοκτόνος]
* παιδεία· πεῖρα. νουθεσία
παιδικά· τὰ [ἱ]ερωτικά. καὶ οἱ [ἱ]ερώμενοι. ἐπὶ τῆς πρὸς γυναῖκας συνουσίας
παιδικέωρ· ὁ ἐν γυμνασίῳ ὑπηρέτης
παιδίνορ· παιδίσκη
65. παιδισκάριον· τὸ κοράσιον. Ἀττικοί. ἐπὶ τῆς ἡλικίας. καὶ λίθος, ᾧ πρὸς ταλασιουργίαν χρῶνται
παιδίσκοι· οἱ ἐκ παίδων εἰς ἄνδρας μεταβαίνοντες
[παῖδνες· ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ]
παιδνός· νεογνὸς παῖς. νέος ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τῆς τοῦ παιδὸς ἡλικίας, ἢ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς καλούμενος ἀντίπαις. ἄφρων, νήπιος
παιδοβάτιον· εἶδος ἀμπέλου
70. παιδόθεν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παιδικῆς ἡλικίας
παιδικομίας· παιδοτροφίας
παιδοκόμ[εν]ος· ὁμοίως
παιδοκόρης· Ἑρμῆς. τιμᾶται ἐν Μεταποντίοις
παιδολέτρια· παιδοφόνος
75. παιδολέτερον· παιδοφόνον

SCR. 55. Plat. Phileb. p. 14 D. 56. cf. Alexid. I 18 p. 423. 62. Locos comicorum vide ap. HIacobi vol. V 2 p. 786 Soph. fr. 158 p. 132. 65. Menand. fr. III vol. IV p. 169 fr. I 15 p. 189. 66. παῖς τε ὢν καὶ παιδίσκος καὶ ἡβῶν Xen. Hell. V 4, 32. 68. φ 21 — Aesch. Ag. 476. 74. 75. Eur. Med. 489. 1393.

ADNOT. 53. 54. Dubiae fidei sunt hae glossae etiam Nauckio l. l. visae. Illud neque παιδάριον neque παιδαρύλλιον esse videtur, licet prius ordini conveniat, sed παῖδα θήλειαν· παιδισκάριον vel potius παιδισκάριον· (παιδασκάριον cod., em. Scal.) παῖδα θήλειαν. Alterum, quod Thes. VI c. 31 B e παιδαριεύματα corruptum videtur, fortasse Laconicum est, quorum esse vocabulorum terminationem in ημα propriam quandam dixi s. v. προβατήματα χαρυήματα ἐριφιήματα. 56. ἀλλήματα cod., ἀλείματα Mus., παιδερως (sic) σφραγῖδος ὄνομα. οἱ δὲ ἀλείμματος Phot. 369, 1. Σφραγῖδος cum dicit gemmam intellegit opalum, de quo Plin. HN. XXXVII 22 Orph. Lith. 280 Millin. *introd. à l'ét. des pierres* gr. p. 25. De unguento vide Alciphr. I 33 Aelian. VII. IX 9. Plura qui scire cupit adeat Edm. Barker epistol. ad calcem Arcadii p. 207. 209. 58. θυληκά cod., em. Mus. 60. παιδολέτις GDindorf. Thes. VI c. 38 A. 61. Ordo poscit παιδιά, cuius interpretatio παῖγμα (Phot. 370, 2) excidit. Confundit haud dubie παιδία παιδιά et παιδεία. 62. ἱερωτικὰ — ἱερωμένοι cod., em. Mus. Cf. Phot. 369, 4—24, unde conicias ante ἐπὶ h. l. excidisse εὐπ̊ h. e. Εὔπολις. 63. ‚*Terminatio vocabuli Laconica est.*' Thes. VI c. 39 B. Forte παιδικωρός; cf. παιδοκόρης Mercurii epitheton. 64. Vide Lob. Proll. p. 241 et 278, qui παίδινος pro παιδνός accipit. Si fide digna sunt quae tradit noster νορβά· καλή, possis παιδὶ νορβᾷ· παιδίσκῃ καλῇ. Sed vereor ne νορβά sit ἀβρά. 65. Phot. 369, 26 quo de loco cf. Meinek. Com. IV p. 477 sq. — ὃν cod., ᾧ Mus. Sed saepius adnotavimus Hesychium locutione χρῆσθαί τι uti. 67. παιᾶνες Salmasius. — παίωνες· ἀλαλαγμοὶ ἐν πολέμῳ ἢ ἰατροί Cyr. 63. Similiter Phot. 370, 20. 68. παῖδιος — ἢ παρὰ cod., παῖδνος — ὁ παρὰ Mus. Cf. Apoll. lex. 126, 6 et infra παιλλός· ἄρρην νήπιος. 72. [εν] Mus. 73. παιδοκόρος Mus. 74. 75. Sic codex; παιδολέτορα Mus. παιδολέτειρα· παιδοφόνον Phot. 370, 4 παιδολέστειρα· παιδοφόρον Cyr. 63 h. e. παιδολετῆρα· παιδοφθόρον (παιδοφόνον Suid.) ut Cyr. 39 Lex. Bachm. 325, 15 et Zonar. 1496 scriptum porrigunt aut παιδολέτειραν· παιδοφόνον, quo usus est Eur. Med. 849. Noster fortasse scripserat: παιδολέτειραν· παιδοφόνον. παιδολετήρ vel παιδολέτωρ· παιδοφόνος (Aesch. Sept. 732 Eur. Med. 1293 Rhes. 549).

παιδονόμος· ἀρχή τις παρὰ Λάκωσι
παιδοπίπας· ἀρσενοβάτης, ἀνδροβάτης
παιδός· ἀκμῆς
παιδοτρίβαι· ἀλεῖπται. γυμνασταί
80. παιδοτριβοῦσι· παιδεύουσι. καὶ τὰ ὅμοια
παιδῶνας· τοὺς μισθοῦ[ς] ἐκ τῆς ἀγορᾶς κομίζοντάς τι
(*) παιδονίκται· οἱ προϊστάμενοι τῆς τῶν παίδων εὐκοσμίας
παίει· τύπτει, πλήττει, κρούει. δέρει. ἢ ἐσθίει
παιήονα· ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ ᾀδόμενον· ποτὲ δὲ θεόν τινα, ὃν συνίστησιν ἰατρὸν θεῶν. [ἢ ᾠδή. ἢ ἔθνος]
85. * πεζός· τοῖς ποσί
παιησύνη· ἰατρεία
παιητέον· πληκτέον
παιλαγρέται· ἀρχή τις, ἐπὶ ἱππέων
παιλλός· ἄῤῥην, νήπιος]
101. παίμμα· πλακούντια
90. Παίονες· ἔθνος βαρβαρικόν. δοῦλοι. [καὶ ἰατροί]
* παῖον· ἀσφαλές, βέβαιον
* παιπάλλειν· σείειν
παιπαλᾶν· περισκοπεῖν. ἐρευνᾶν
παιπάλη· ἄλευρον λεπτόν, τὸ ἀπὸ κριθῆς, ἢ κέγχρου, ἢ τὸ τυχόν
95. παιπάλημα· ποικίλος ἐν κακίᾳ
(*) πάϊν· παῖδα
παιπαλόεσσαν· ὑψηλήν·
ἔστη(ν) δὲ σκοπιὴν εἰς παιπαλόεσσαν ἀνελθών
καὶ τραχεῖαν. τινὲς δὲ σκολιάν

SCR. 76. Xen. Rep. Lac. II 2, 11. 79. Plat. Gorg. 504 A. 83. ἐσθίει] Ar. Ach. 835. 84. *A* 473 *E* 899. 101. Iatrocles Athenaei l. l. 94. Ar. Nubb. 262. 95. Ar. Avv. 430 Aeschrio Samius ap. Ath. VIII p. 335 D. 95. ADN. 97. *x* 97.

ADNOT. 76. ,Aristot. Pol. IV 15. VII 17 Strab. X p. 483 CI. 2715, 2. 12.' Thes. 77. ἀρσενόματος ἀνδροβάντας cod., ἀρσενόμματος ἀνδροβάτης Mus., em. Buherius. 78. Spectat ad phrasin ἐκ παιδός. 79. ἀλῆπται cod., em. Mus. 81. ,*Ex* πέδωνας *corruptum videri posset, nisi dubitationem iniceret gl.* (ab Alberto apposita) προυνικοί (προύνεικοι Lob. rhem. p. 59) οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὓς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι' GDindorf. Thes. VI c. 650 C. — [ς] Salmasius. 82. παιδώνακτες invito ordine Heinsius et Ez. Spanhem. ad Ar. Ran. 1291. 83. Phot. 370, 9. 84. θεὸν cod., em. Apoll. lex. 126, 9. — Reliqua ad παιών et Παίων spectant. 85. παιζός exigit ordo. 86. Cf. παρημοσύνη inde corruptum iudice Piersone ad Moer. praef. p. XXI. 87. παικτέον malebat Iens. Luc. Hes. p. 179. Defendit Cobet Var. Lectt. p. 332, 1 et agnoscit Thes. VI col. 50 A. 88. πωλαγρέται Vossius, παιδαγρέται Ruhnken. ad Tim. p. 110 [150] „*Nam* ἱππεῖς *a Lacedaemoniis, sicut erant*, ἔφηβοι κόροι, παῖδες *vocabantur, ut equites* Romanos iuvenes *appellat Livius II* 20." Cf. ἱππαγρέται ἀρχίλας βειλάρχας βειλαρμοστάς. Ac forsan hic etiam ἱλαγρέται, quos Lacones appellasse βειλαγρέτας persuasum habeo, memorantur. 89. παῖλλος non addita significatione Orus Miles. EM. 657, 30. Legendum videtur παλαιός, q. v., vel παιδνός· ἄφρων ut supra. 101. παίμματα Mus. Conferunt πέμματα. Sed manifeste legendum est ΠΑΙΣΑ: πλακούντια (παρὰ Κῴοις) ex Ath. XIV p. 646 F. 90. Confundit Παίονες et παιήονες. 91. Imo πάγιον cum THemsterh. ad Lucian. DD. p. 287. 92. Agnoscunt Lob. Path. El. p. 160 et AM. Sed cf. 'πιπάλλων· κραδαίνων πάλλων (pro ἐπιπάλλων ex Aesch. Cho. 152, Lob. l. l. p. 158.) 93. παμφαλᾶν Rubnk. Epist. crit. II p. 20 [p. 138]. Hoc aperte falsum. Si quid mutandum, reposuerim παπταλᾶν(σθαι) quo verbo Lycophro Alex. 1162 usus est, ubi librorum discrepantiae adnotantur πεπταλώμενοι et πεπαλώμενοι, ut nonnullis etiam h. l. παιπαλώμενοι placuisse videatur. Cf. Lob. rhem. p. 8 Thes. VI col. 190 D. 94. πασπάλη· τὸ τυχόν infra. 96. Ahrens Dial. I p. 114. Vid. Apoll. Rhod. IV 697 Anth. Pal. III 8 IX 125. 127. 97. ἔστι cod., ἔστη Mus., em. Schrewel.

παιπαλόεντος· τραχύν
παιπάσσουσα· παντὶ φαινομένη
100. παῖς· πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὤν τινος. καὶ ὁ τῇ ἡλικίᾳ νέος. καὶ ἀντὶ τοῦ παρθένος. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ δούλου. ἄρτι ἀκμάζων
102. παῖσαι· ὃ ἡμεῖς παῖξαι
102a. [παισαρεύματα· περικόμματα]
παιρεύς· παιρέτης
103a. παίσατε· ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τοῦ παίξατε· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἔνδοτε
.παις θ' ἅμα· [παίει ἅμα]
104a. παίσδη· παιδαριεύη
105. Παισός· πόλις. καὶ ποταμός
[παιτάσας· ἁπλώσας
παίταυρα· σίγνα]
παιφάσσειν· πυκνὰ ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον ὁρμᾶν, ἐνθουσιαστικῶς ἔχειν, σπεύδειν, θορυβεῖν, πηδᾶν

SCR. 98. *N* 17. 99. *B* 450. 102. Ar. Plut. 1056 Ran. 391. 3. θ 251. 4. Eur. Hec. 804. Fortasse etiam Androm. 63 varia erat lectio. 4. ADN. 5. *E* 612.

ADNOT. 98. τραχύν cod., τραχέος Mus. Apoll. lex. 126, 12. Coaluisse videntur παιπαλόεντα· τραχύν et παιπαλόεντος· τραχέος. Vide Meinek. Phil. XII p. 616. 99. Sic codex et Vossius, παιφάσσουσα Mus. In vetusto exemplari scriptum reperit ΠΑΙΠΗΑCCOCΑ (θ superscr.). 100. ἀντὶ τοῦ παρ cod., ἀντὶ παρθένου Mus. 101. Cf. παίμμα, quod παισά legendum. Hinc factum videtur, ut sequens glossa fortasse ex Moeride insiticia παῖσα· ὃ ἡμεῖς παῖξαι scripta sit in codice, παῖσα Aldus, παῖσαι Mus. 2. Schol. Ar. Ran. 391 Phrynich. p. 102 Moer. Att. p. 148. 293. Sub finem fortasse Ἀττικοί addendum. 2a. περισαρώματα· περιχορήματα Angli Thes. editores. Cf. συβαρνίς. Lego περιαιρέματα· περικομμάτια: nam Aristoph. Eqq. 767 περικομματίοις scholiasta explicat τοῖς περιαιρέμασι τῶν κρεῶν (sic cod. Venet., περιαιρήμασι vulgo). Vox nihili παισαρεύματα originem traxit ex hac scriptura compendiosa: παιρεμ (ε ήτ superscr.). 3. παισαρεύς (quod ordo exigere videbatur)· περιαιρέτης Vossius, qui de praecedentis glossae integritate non dubitaret; περαιεύς· περάτης Meinek. Philol. XIII p. 548. Mihimet ipsi quid videatur paucis exponam. Ab ordine literarum, cum longius recedat n. pr. Περεύς et παγρεύς, quod nomen aquilonis apud Mallotas Ciliciae esse docet Aristot. p. 973, 1 neque huic emendationi quidquam momenti afferat explicatio, certius respiciendum est remedium. Ac primum quidem ordini literarum favet πάϊς Ἄρευ(ο)ς, qua de genetivi forma Aeolica cf. Ahrens I p. 121. 122. Huius tamen glossae quominus explicationem esse sequens voc. παιρέτης statuamus, cum emendandi difficultate impedimur, tum Theognosti per priorem orthographiae suae partem ab Hesychii auctoritate ubique pendentis testimonio p. 10, 26 παίραος· παρὰ Ἰλείοις (l. Ἠλείοις) ὁ παῖς, quae sunt verissima et Hesychii doctrina digna, modo leve abterseris vitium emendando παίρ vel πάϊρ. Nancti igitur duos sumus articulos alterum explicatione orbum alterum ita comparatum ut Theognosti integrioris ope explicationis truncatae frustulo — ετης h. e. ε̄ετής (πεντετής) quodammodo uti posse videamur. Quae cum ita sint non dubito, quin glossae hae sic fere conformatae resectis spuriis additamentis Diogeniani manum repraesentaturae sint: (παιπαλόεντα·) τραχύν. παιπαλόεντος. (τραχέος) * παιπάσσουσα· παντὶ φαινομένη * παῖς κτλ. (nam Aristophanis Byzantii doctrinam haec minime redolent) * παῖσαι· ὃ ἡμεῖς παῖξαι. * παισαρεύματα· περικομμάτια. πάϊρ· (παρὰ Ἠλείοις ὁ παῖς...)ετής. παισά· πλακούντια. πάϊς Ἄρευος·..... Apud Zonaram quoque Theognosteis vocabulis refertum legimus πάϊς· ὁ παῖς (forte πάϊρ) et παῖς ἀπὸ ἐτῶν ε' ἕως ἐτῶν ιδ'. 3a. παίσατε — παιζᾶται cod., em. Mus. 4. παῖσθάμα cod., omisit Mus. παισθάμα· ὁ παῖς ἅμα Cyr. Voss. 63. Legendum est (ἅ)παις θ' ἅμα; interpretatio inepta, nisi novus constituendus articulus παισὶ ἅμα. Fallitur Meinek. Philol. XIII p. 548; cf. νόσφι νεῶν. 4a. παῖς δὴ cod., Mus., παίσδη· παιδαριεύεται coniciebat Th. Bergk. ad Alcman. fr. 29 οἷα παῖς παίσδη, ad Theocritum referebat et παίσδεις corrigere malebat Meinekius ad Theocr. XIV 8. De παιδαριεύομαι cf. Hes. βλαττοί, νηπιαχεύων. 5. De fluvio vide Strab. XIII 589 Eustath. 356, 4. 587, 15. 6. πετάσας Mus., scripturam codicis παιπάσας et παίταυρα restituit) a. Vossius. 7. πέταυρα· τίγνα Mus., πέταυρα· σίγνα Phot. 426, 8. 8. δι' cod., ἀπ' Meinek. Lob. rhem. p. 105. Apoll. lex. 126, 14.

παίω· δέρω, τύπτω, πλήττω
* παιώνιον· φάρμαχον καταπαῦον ὀδύνας
Παίων· ὄνομα. καὶ ἰατρός. ὁ δὲ ἀλαλαγμὸς παιωνισμός. γράφεται δὲ καὶ παιανισμός
Παιῶνες· τὰ αὐτά
παιώνια· φάρμακα ἰατρικά. ἢ θεραπεῖαι
παιώνιον· ἴασιν. θεραπείαν
Παιώνιος· Διόνυσος
παιωνίσαντες· ἀλαλάξαντες
πακοτή· ἀποσκότ..
πακτά· ἡρμοσμένα. πεπηγμένα
Πακτωλός· ὄνομα ποταμοῦ
πάλα· ζώνη
* πάλαι· ποτέ
παλ[λ]άθη· ἡ τῶν σύκων ἐπάλληλος θέσις
παλάθαι· σύκων μαζία
παλαία· ἀλφιτισμός. οἱ δὲ ποσισίτου
παλαιγενεῖς· πρέσβυται
παλαιθέον· παλαιᾶς θεοῦ
* παλαιοθέτης· παλαιοπράγμων. δραστήριος
* παλαιδέτης· πρεσβύτης. ὁ συνήθης. ὁ παλαιετής
* παλαιόν. ἀρχαῖον. σαθρόν
* παλαιός· ὁ ταῖς φρεσὶν ἐξεφθαρμένος ἤδη, ἄφρων, ὁ καὶ ἠλίθιος
Παλαίμων· ὁ Ἡρακλῆς
παλαιόρ· μωρός
πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ· πρὸ πολλοῦ ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης, ὅ ἐστι μοίρας, εἰς τέλος ἀχθέντα τοῦ βίου

SCR. 9. Aesch. Ag. 1387. 11. ἰατρός] Aesch. Ag. 199. παιωνισμός] Thuc. VII 44 ubi v. l. παιανισμός. 13. Aesch. Ag. 848. 14. Soph. Tr. 1208, nec videtur coniectura παιωνίαν ἴασιν· θεραπείαν opus esse. 19. Soph. Philoct. 393. 22. II Reg. 20, 7. 23. Anaxil. com. III p. 342 ex em. Meinekii. 25. Fortasse παλαιγενές (l. παλαιογενές) πρεσβῦτα ex Arist. Nubb. 358. Nam qui Aesch. Eum. 173 spectari credit, πρεσβύτιδας corrigat necesse est. 32. ADN. 33. *Π* 441 *X* 179.

ADNOT. 10. Confundit Παίων (Paus. II 18, 1. VI, 4. 5) et παιών. Quod sequitur παιῶνες (παίωνες cod.) propter numerum plurativum mihi suspectum est. Παιῶνες enim nisi de pedibus metricis in usu fuisse non videtur. 17. Non expedio. — ἀποκοπή· ἀποκοπή Albertus. 18. πεπορπημένα Mus. male pro πεπηρμένα. 20. 'π' ἀλαζόνι? Infra στέλλα· ζῶσμα. 21. Malim πάλαι ποτέ· (ἀρχῆθεν Cyr. 63) — ex Ar. Plut. 1002. 22. Herodot. Gloss. p. 614 Franz. 23. μάζαι Phot. 370, 22 Cyr. 63. Ordo exigit παλάθια, quod amplector. 24. παλαιά — βρῶσιν σίτου coni. Ernesti Gl. Sacr. p. 219 referens ad Levit. XXV 22 φάγεσθε παλαιά. — πόσιν σίτου Mus. parum probabiliter. Parum differunt ΔΕΠΟCΙCΙΤΟΥ et ΔΕΠΙCΗCΤΟΥ h. e. ἐπὶ σηστοῦ. Παλαία aut vocis πάλη forma est paragogica aut in πάλαι mutandum. 25. παλαιγενές· πρεσβύτατον Bachm. p. 326, 5. (ubi πρεσβύτατε malo ex *P* 561.) 26. Phot. 371, 5; πάλαι θεοῦ Thes. VI c. 63 D. Sed vide Lob. Parall. p. 374. 27. Phot. 371, 4. 28. ‚*Corrigendae rationes plures sunt, quarum facillima, sed non vera, ut arbitror* ὁ συνήθως παλαιετής. Παλαιδέτης *ex* παλαιοετής *corruptum videbatur Casaubono* [in Ath. XIV 9 p. 905.]‘ GDindorf. Thes. VI c. 63 D. 29. ἀρχαῖον] summa pecuniae, caput. Cf. Phot. 370, 26 Suid. σαθρόν] cf. schol. Soph. O. T 290. 30. Haec gl. post gl. 132 retrahenda videtur. ὁ ἄφρων καὶ ἠλίθιος corr. GDindorf. Thes. VI c. 67 AB ipsam glossam rectius παλεός scribi monens coll. Herod. π.μ.λ. p. 4, 18 Theognost. p. 50, 3 (Cyr. 63) Suida. Cf. ἀλεός. 30. Cf. schol. Lycophr. 663 Creuzer Symbol. II p. 80. 32. παλαίωρ cod., παλαιόρ vel potius παλεόρ post Is. Vossium et Kuster. ad Lysistr. l. l. GDindorf. l. c. et ad Ar. Lys. 988. Cf. etiam GHermann. Soph. OT. 1219 Lob. Path. 117 Ahrens Dial. II p. 71. Cf. gl. π 130.

Παλαίπολις· τὸ πάλαι[ὸν] Ἄργος
135. *πάλαισμα*· κακοτεχνία
παλαισμοσύνη· πάλη
παλαιστή· παλάμη, τὸ τεττάρων δακτύλων μέτρον, καὶ ἡ σπιθαμή
παλαίστρα· ὅπου οἱ παῖδες ἀλείφονται
παλαίτερον· παλαιοτέρων ἱστοριῶν
40. *παλαιφάγου*· πάλαι ἐσθιομένης
παλαίφατα· ἐκ παλαιοῦ χρόνου πεφατισμένα, ὅ ἐστι μεμαντευμένα. οἱ δὲ πάλαι τέλος ἔχοντα
* *πάλη*· ἀγών
παλαιῶς· ῥάπισμα. [καὶ παλαιά
παλαιῷ φωτί· πρεσβύτῃ γεγονότι
45. *παλακῖνος*· πολεμιστήριος
παλάμαι· αἱ χεῖρες. καὶ αἱ τέχναι. ἐπεὶ δι' αὐτῶν πολλὰ μαιόμεθα
παλάμη· τέχνη. χείρ
παλαμήσας· τεχνάσας. ἐργάσας
παλαμήσασθαι· τεχνάσασθαι. καὶ τὰ ὅμοια
49a. *πάλαμις*· τεχνίτης, παρὰ τοῖς Σαλαμ(ι)νίοις
50. (*) *παλαμέων*· τεχνῶν
παλαμναῖος· ἀποτρόπαιος. σκληρός. φονεύς, ὁ αὐτοχειρίᾳ τινὰ ἀνελών. ὁ ἐνεχόμενος μιάσματι οἰκείῳ
[*πάλανον ἀφρόν*· πεπηγότα ἀφρόν]
παλάξαι· βρέξαι· ἔνθεν καὶ *πηλὸς* ἡ βεβρεγμένη γῆ. ἢ μαλάξαι, συνθράσαι
* *παλάσσετο*· διεβρέχετο. ἐφύρετο. ἐμολύνετο. ἀνεπίμπλατο. ἐμαλάσσετο
55. *π(α)λάσια*· τὰ συγκεκομμένα σῦκα. καὶ διὰ τοῦ ϑ *π(α)λάθια* καὶ *παλάθη*
παλαστῶσαι· χειροτονῆσαι
παλάχη· ἀρχή. λῆξις. μοῖρα. γενεά
παλαχῆθεν· ἐκ γενεᾶς. ἐκ παλαιοῦ

SCR. 36. θ 126. 39. *παλαιτέρων ὕμνων* Ion. fr. 22 ubi nunc *παλαιθέτων* vel *παλαιδετῶν* scribunt pro *παλαιθετῶν*? 40. τ 163 ubi alii *παλαιφάτου*. 41. ι 507. 42. Ψ 635. *πάλης ἀγῶνα* Aristoph. fr. I p. 1167. 44. Ξ 136. 46. Theognid. 624 Soph. Philoct. 177. 49. cf. Ar. Pac. 93. 51. Cum *φονέα* iungit Soph. Tr. 1207. 52. ADN. 53. ν 395. 54. *Ε* 100.

ADNOT. 34. *πάλαι πόλις* cod., *παλαπόλις* Mus. *παλαιπόλις* Aldus, em. Suidas. *πάλαι πολιστόν· παλαιὸν Ἄργος* coni. Nauck. Eurip. vol. I p. XXII referens ad Eur. El. 1, quae Meinekio Philol. XIII p. 514 (q. v.) parum probabilia videtur coniectura. Scripsi *τὸ πάλαι Ἄργος* coll. Hesych. *Ἱμερτή*· *τὸ πάλαι ἡ Λέσβος*. 39. *παλαιτέρων* Cyrill. 63. Mus. Sed fortasse duo articuli coaluerunt. 40. Apoll. lex. 127, 1. 42. Ordo *παλαίων* exigit, vel *παλαιῶν* quo usus est Iob. IX 5. Sed mihi verba proximae glossae assuta *καὶ παλαιά* respicienti, nihil mutandum videtur, quippe quibus huc retractis appareat confundi *πάλη· ἀγών* et *παληά* quae forma Boeotica est voc. *παλαιά*; cf. Arcad. 42, 16. 43. *παλαιός* Mus. Non expedio. *πλαγάς· ῥαπισμούς*? 45. *παλλακῖνος· παρὰ τῷ Σώφρονι τὸ ὄνομα. δηλοῖ δὲ τὸν πάλληκα ἢ τὸν τῆς παλλακῆς υἱόν* Et.Gud. 450, 18. *ὁ ἀπὸ παλλακῆς* EM. 793, 10, quibuscum cf. Hes. *ἐκπαλλακίδιος* (*ἐκ παλλακιδίου* Meineke). Possit igitur Sophro *παλλακῖνος πολεμιστήριος* dixisse videri. Nam *ΠΑ]ΛΛΚΙΜΟC* violentior medela videtur. Sed haud scio an glossa novitia lateat *παλληκάριον* h. e. *bellator*. Idem sensisse puto Lobeck. Proll. 210, 19. 48. *τεχνώσας* cod., em. Thes. (Vid. Theognost. 95, 3). 49. *τεχνώσασθαι* cod., em. Apoll. lex. 127, 9. Thes. VI col. 7¼ D. 75 A. 49a. *παλαμίς* Phot. 371, 12 ut noster. *Πάλαμις* vel *παλαμεύς* et *Σαλαμινίοις* pro *Παλαμνίοις* corr. Meinek. Philol. XII p. 619. Alludit ad *Κάλαμις*. 52. *πέλανον* Mus. Coni. *πέλανον ἀφρώδη· πεπηγότα ἀφρόν* ex Eur. Or. 220. 53. *συνθραῦσαι* (ut Apoll. lex. 126, 35) IFGronovius; exspectabam *CYNOP(Γ)ÁCAI*. 55. *πλασίαπλάθια* cod., *παλάσια — παλαθίδα* Phot. 371, 20. 56. *παλαστῆσαι* coni. Iensius Luc. Hes. p. 179 coll. α 252 *τὸν δὲ παλαστήσασα*. At hoc est *χειρὶ νύξαι* non *χειροτονῆσαι*. 58. Cf. *ἐκ παλαχῆς* et schol. Nic. Ther. 449.

* παλαίστρα· ἀγωνία

160. παλεύεται· θηρεύεται, ἀγρεύεται

παλεύσας· τὰ αὐτά. καὶ ὑπαγαγόμενος·
παράνομον γάμον παλεύσας.
μετῆκται δὲ ἀπὸ τῶν περιστερῶν. λέγονται γὰρ παλεύτριαι αὗται αἱ ἐξαπατῶσαι καὶ ὑπάγουσαι πρὸς ἑαυτὰ ἤγουν ἐνεδρεύουσαι

παλευταί· οἱ τὰ λίνα ἱστῶντες, οἷς τὰ θηρία παλεύεται

παλημάτιον· τὸ λεπτὸν ἄλευρον

πάλην· ἄλευρα. καὶ σποδός. τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου

65. * παλαμναῖος· φονεύς. ἀντίθεος [θεῷ.] μεμιασμένος

παλήσειε· διαφθαρείη

παλιτούτη· πλίνθος

πάλθοις· τόξοις. σφενδόναις

[παλίβολος· ἄστατος, εὐμετάβολος, ἢ εὐμετάβλητος]

70. παλι(γ)γλώσσῳ· βλασφήμῳ

παλιγκάπηλος· ὁ μετάβολος. ὁ τὸ αὐτὸ ἀεὶ ἀγοράζων καὶ πωλῶν. ὡς παλίνδουλος ὁ πολλάκις δουλεύσας

παλίγκλαστον· σκολιόν. αὐστηρόν. δύστροπον

παλίγκοτα· οὐκ ἀξιόχρεα. ὀργίλα. ἐχθρά. καὶ τὰ ὅμοια

παλιγκῶα· πλάνη

75. παλ(.)ίζεσθαι· σφαιρίζειν

Παλικοί· Ἀδράνῳ δύο γεννῶνται υἱοὶ Παλικοί, οἳ νῦν τῆς Συρακουσίας εἰσὶ κρατῆρες, οἱ καλούμενοι Παλικοί, οἱ καὶ κατοικήσαντες αὐτήν

παλίλλογα· παλινσύλλεκτα

παλιλλογία· ταυτολογία

παλίμβιος· ὡς ἐξ ἀναβιώσεως

80. παλίμβολον κήρυκα· τινὲς τὰ ἐναντία βουλευόμενον. οὐκ εὐ.γνώμο(ν)α γὰρ δηλοῖ

SCR. 61. *παλευτρίας* Eubul. com. III p. 245 v. 1. 63. Aristoph. fr. XXXIII p. 1184. 64. *σποδός*] Pherecr. fr. V p. 279. 66. ‚Herodot. VIII 21‘ Schneider. 70. ‚*Soph. El.* 631. (641)‘ AM., ubi nunc *πολυγλώσσῳ*. 71. Ar. Plut. 1156 Demosth. 784, 8. 73. Antipho ap. Stob. Flor. III p. 29. 76. Aeschyl. fr. 5 p. 4. 77. *Α* 126.

ADNOT. 59. *παλέστρα* ordo. Cf. *ἀγωνία· — παλαίστρα*. 60. *παλεύετε· θηρεύετε* Phot. 371, 27 qui pergit: *καὶ τὰς περιστερὰς τὰς θηρευούσας παλευτρίας καλοῦσιν.* De columbis allectricibus vide Arist. HA. IX 7. 62. *παλευτὰ τὰ λίνα οἷς* male Phot. 372, 1. 63. Poll. VI 62. 64. *λεπτότερον* codex, em. Aelius Dionys. Eustath. p. 898, 7 Erotian. p. 314. — Verba *καὶ σποδός* ad glossam elapsam *πάλη* (cf. 142) pertinere videntur. 65. *ἀντίθετος θεῷ* fortasse rectius Cyr. 63. 66. *ἐκπαλήσειε* sine causa Lobeck. rhem. p. 149. — *διαφθείρειε* cod., em. GDindorf. Thes. VI c. 78. Alias glossas huc referendas congessimus IThSchneider Lex. Gr. II p. 191 et ego ad gl. ε 1588 vol. II p. 49. 67. 68. *παλητούτη* Salmasius; *παλτοῖς* Guyetus, quorum alterum Aesch. Cho. 160. 1 Ddf. defendi poterit. Eodem referenda gl. 350 *πανθύλην· μονογενῆ τοῖς τόξοις ἢ σφενδόναις*. 69. Cf. *παλίμβολος*. 70. Cf. Meinek. Philol. XII p. 608. 71. EM. 648, 49 et schol. Ar. Plut. 1156. Verba *ὡς — δουλεύσας* fortasse ad *παλίβολος* pertinebant. 74. *παλίγκοτος πλάνη· ...* Meinek. Philol. XIII p. 548. Mihi *παλιγκωνᾷ· πλανᾷ* vel *παλιγκώνα πλάνη· ...* latere videbatur. Verbi *κωνᾶν* et compositorum mentio saepius fit ap. Hesychium; vide *ἀνακωνᾶν, ἐκώνα, περικωνᾶν, κωνᾶν*. 75. *σφερίζειν* cod., em. Mus. Infra habebimus *πάλλα· σφαῖρα* quod Dionysodorus teste Eustath. p. 1554 ap. Hom. ζ 115 pro *σφαῖραν* restitui iubebat. Legendum igitur *παλλίζεσθαι*. 76. Plura collegerunt de Palicis testes a Funckhaenelio appositi in Philol. II p. 376 sq. E a Leutsch Philol. X p. 213. — *αὐτῇ*] *αὐτήν* Verweius, sc. Palicen, Vid. Preller Polem. p. 126 sqq. 77. 78. Phot. 372, 8. 9. Cyr. 63. 79. *ἐξ.να..άσεως* cod., *ἐξ ἀναβάσεως* Mus., em. Phot. Suid. Sopingus. 80. *εὐγνώμοα* cod., em. Valesius, cuius mentem non assecutus Albertus *εὐ· εὐγνώμονα* volebat. Intellege gnomona, horologium solarium, quem comicus poeta aliquis propter inconstantiam *mutabilem praeconem* appellaverat.

παλίμβολος· ἀκατάλληλος, ἀνάρμοστος, ἀπερίστατος. τρίπρατος. ὁ πολλάκις ἐπὶ μεταβολῇ ἀπημπολημένος, κοῦφός τε καὶ οὐ βέβαιος, ἀκατάλληλος. ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεταβαίνων

παλίμβολος· ἀδόκιμος, ἀνελεύθερος

παλιμπετές· εἰς τοὐπίσω πεπτωκός

παλιμπετής· ὀπισθόρμητος, ἢ ἐναντιοπετής

185. πάλιμ πλαγχθέντας· ὀπίσω πλανητούς, οἷον ὑποστρέψαντας εἰς τοὐπίσω, ἢ πλανηθέντας

παλιμπόρους βάκχους

παλιμπρυμνηδόν· οἷον παλίμπρυμνον χώρησιν. προῆλθεν εἰς τοὔμπροσθεν ἀνακάμπτουσα, ὡς ἐπὶ πρύμναν κροῦσαι

παλιμπυγηδόν· τὸ εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζειν

παλίμφημα· κακόφημα, δύσφημα, βλάσφημα

90. πάλιν· εἰς τοὐπίσω. Ἀρίσταρχος τὸ πλέον πάλιν τοπικῶς χρῆσθαί φησι τὸν ποιητήν, καὶ οὐχ, ὡς ἡμεῖς, χρονικῶς

παλινάγγελος· ὁ ἐξ ὑποστροφῆς ἄγγελος, ὅταν ἀπαγγείλας τινὶ ἀπὸ τούτου ἑτέραν φάσιν ἀποφέρῃ

παλινάγρετα· εὐμετάβλητα, τὰ χαρίσματα τὰ ἐκ μεταμελείας πάλιν ἀναλαμβανόμενα

παλινάγρετον· παλίλληπτον. μεταμέλητόν

παλιναίρετον· ἐπεσκευασμένον, καὶ οἷον ἐκ παλαιοῦ (κε)καινοποιημένον. παλισύρραπτον

95. παλινδαές· παλίγγνωστον

παλινδ[ε]ινία· [πάλιν γεννῆσαι] ἢ ἐξ ὑποστροφῆς ὑδάτων

παλινδικεῖ· ἐπισυνάπτει δίκην

παλινδικία· ἡ ἐξ ἀρχῆς δίκη

* παλιγγενεσία· τὸ ἐκ δευτέρου ἀναγεννηθῆναι, ἢ ἀνακαινισθῆναι

200. παλινδίνητον· συνεχές......

παλινδορία· τὸ σκύτος. Πλάτων Σύρφακι·

σὲ μέν, ὦ μοχθηρέ, παλινδορίαν παίσας αὐτοῦ καταθήσω

παλινδρομεῖ· ἀνατρέχει. ὑποστρέφει

* πάλιν ἐρέει· ἐναντιωθήσεται. ἢ ἀντερεῖ

* παλίνορσος· ὀπισθόρμητος. πάλιν ὑποστρέψας

5. * παλινδ(..)ία· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς λεγομένη δίκη

8. παλιμπλά(γ)κτοισι[ν]. ὀπισθορμήτοις

6. παλινοιωνίαι· ἐκ δευτέρου μαντεῖαι

SCR. 81. Com. fr. anon. LXXXVIII vol. IV p. 201. 83. ε 27. 85. Α 59 ν 6. 87. Ad Eur. I. T. 1364 referebat GHermannus p. 157. 158, ubi nunc πάλιν πρυμνήσι'. 88. Aristot. part. anim. II 16 (πάλιν πυγηδόν). 90. Ν 3 teste Apoll. 126, 26. 93. Α 526. 201. Platon. com. fr. I vol. II 2 p. 667. 3. Ι 56. 4. Γ 33. 8. Aeschyl. Prom. 837.

ADNOT. 83. πεπτωκότες Apoll. lex. 126, 34. 88. παλιμπαγηδόν cod., em. Is. Vossius. 89. Phot. 372, 17 Cyrill. 63. 91. πάλιν ἄγγελος — ἑτέραν φασὶν ἐπιφέρειν cod., παλινάγγελος — ἑτέρῳ, ἃ φησιν, ἐπιφέρῃ Mus. Cf. Bachm. Anecd. I 326, 24. 92. μεταμελῶς cod., μεταμελείας Mus., εὐμεταβόλως? Albertus confert Ep. ad Rom. XI 29 ubi Dei χαρίσματα dicuntur ἀμεταμέλητα. 94. παλινσύγγραπτον cod., em. Valesius et Ruhnken. ad Tim. p. 148 [201] probante CLStruvio Op. sel. II p. 189. — καινόποιημένον cod., em. Mus. 95. παλινδεές cod., em. Is. Vossius probante IThSchneidero. 96. παλιγγεννῆσαι om. Mus. qui mox ἢ in ἡ mutavit: ac videtur sane παλιγγενής[αι] paralipomenis ex margine accensendum. — [ε] Salmas. 97. Phot. Suid. Cyr. 63. Bachm. Anecd. I 326, 26. 98. Vide gl. π 205. 99. Cyr. 63. 200. (σαλευόμενον)? 1. συρφακίσαι, μνωμοχθῆραι παλινδορία cod., Σύρφακι καὶ Μωμοθήρᾳ. παλινδορίαν Mus., em. Porso praef. ad Eur. Hecub. p. LXIV. Cf. Poll. VI 164 VII 82 Phot. 373, 14 Theognost. 126, 6 hinc corrigendus. 3. παλινερέει cod., em. Heinsius. 5. παλινδία cod., παλινδίκη Mus. Lege παλινδικία ex gl. 198. 8. (γ) Mus. Glossa παλινπλάγκτοισι scribenda et post παλίνπιττα collocanda est. Vide SCR. 6. πάλιν οἰωνίαι cod., em. GDindorf. Thes. VI c. 92 D.

207. παλίνπιττα· ἑφθὴ πίττα
παλινσάγης· χήρα γυνή ....
παλίνσκιος· σύ[ν]σκιος, σκοτεινός, ζοφώδης. τὸ γὰρ πάλιν ἐνιαχοῦ ἐπίτασιν δηλοῖ, ὡς παλινκάπηλος παλίμπρα[κ]τος
παλίντιτα· ὀπισθέκτι[σ]τα, ὅ ἐστιν ἐξ ὑποστροφῆς τιμωρίαν διδόντα
παλίντονα· ὀπισ(θ)ότονα, ἢ τὰ ἐπὶ θάτερα τρεπόμενα
παλιντριβεῖ· κακεντρεχεῖ
παλιντροπά[σ]ασθαι· εἰς τοὐπίσω τρέπεσθαι
* παλινοστήσας· εἰς τοὐπίσω ἐπανελθών
παλινῳδίαν· ᾠδὴν τῇ προτέρᾳ ἐναντίαν. ἢ δόγμα τῷ πρώην ἐναντίον
[παλίνωξις· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις]
παλινώρους· ἄκοντας
παλίνωρον· εἰς τοὐπίσω ἐξέκλασεν καὶ ἐξέβαλεν. ἀπὸ τῶν ἐκκοκκιζομένων ῥοιῶν
παλίουρος· κάδος. ἀντλητήρ. καὶ τὸ θαμνῶδες δένδρον
παλιῤῥόθιον· παλιῤῥόουν. ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὡρμηκός, ἢ εἰς τοὐπίσω φερόμενον
παλίῤῥυτον· εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον
παλίσσυτοι· ἀναχωρήσαντες
παλίσσυτον· ἐξ ὑποστροφῆς
παλίωξις· ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες ἔσχατον διῶκται γένωνται
πάλκος· πηλός
πάλλα· σφαῖρα ἐκ ποικίλων ναμάτων πεποιημένη
Παλλάδος πρόσωπον· στατήρ, ἐπὶ μὲν ἑνὸς μέρους Ἀθηνᾶς πρόσωπον, ἐπὶ δὲ θατέρου τὴν γλαῦκα....
παλλάκιον· μειράκιον
παλλακός· ἐρρωμένος
Παλλάντιος· Ζεὺς ἐν Τραπεζοῦντι
Παλλαντίς· ἡ Τριτωνὶς λίμνη
Παλλάς· Ἀθηνᾶ, ἡ παίουσα τοὺς αὐλούς
[παλ[λ]άσσειν· ταράσσειν. βρέχειν. μολύνειν]
παλλάχανον· κρόμμυον. Ἀσκαλωνῖται
πάλλε[ν]· ἔβαλεν. ἐκράδαινεν

SCR. 10. Soph. fr. 269? 11. α 379. 12. Θ 266 Aesch. Cho. 152. 13. Soph. Philoct. 448 πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ. 14. Π 95. 16. Isocr. Helen. enc. p. 218 E. 19. Ar. Ach. 1178. 20. παλιούρου κλάδοι Eur. Cycl. 393. 21. ε 430. 24. Soph. O. T. 193. 25. Μ 71. 27. ADN. 28. cf. Eubul. com. III p. 204. 29. cf. Plat. com. fr. XLV vol. II 2 p. 693. 33. Pind. Pyth. XII 13? 36. Ε 304 Γ 324.

ADNOT. 7. *Palimpissam* appellat Plinius HN. XXIV 7. 9. πάλιν γαμηθεῖσα addit Meineke, h. e. *quae denuo connubii onus subiit.* 10. παλίσκιος σύσκιος Mus. — [κ] Is. Voss. Hemsterh. schol. Ar. Plut. p. 250. — Cf. Lobeck. Path. El. p. 210, 11. 12. ὀπιστότονα Mus., em. Arcer. 13. παλιντριβῆ· κακεντρεχῆ Sopingus. Vide SCR. 14. παλιντροπάσασθαι cod., παλιντρωπάασθαι Mus., qui πάλιν τρωπᾶσθαι voluisse videtur; cf. schol. Π 95 et Apoll. Rhod. IV 165. 16. τὸ πρώην ἐναντίω cod., em. Mus. Vide Bachm. Anecd. I p. 326, 32. 17. παλίωξις an παλιν(δί)ωξις voluerit non liquet. 18. παλιώρους· ἀκοντιστάς Phot. 374, 15. παλτῶν· ἀκοντιστῶν ἢ ἀκοντίων Cyr. 11. Non liquet; temptabam παλινόρσους δίσσοντας. Sed potest ab ὤρα deduci, ut ὀλίγωρος. 19. Imo παλίνορρον cum Elmsleio. 26. Vide φάλκη· ὁ τῆς κόμης αὐχμός. Voss. An παλὸς [fr. Pythog. p. 714 ed. Gal.] Dorice pro πηλός? ALB. Thes. VI c. 1047 A. 27. νημάτων Mus. ἀμμάτων? Cf. παλίζεσθαι et Lob. rhem. p. 255. 28. Vide γλαῦξ et γλαῦκες Λαυρεωτικαί. Phot. 374, 9 Poll. IX 76. 29. Cf. Παιδάκιμον. Meminerunt huius deminutivi Poll. II 9 Aelius Dionysius Eustathii p. 1419, 51. 30. ἐρρωμένος cod., ἐρωμένος (sic) Mus. παλλακόν· τὸν παλλακευόμενον Phot. 374, 22. Expectaveris πάλλακος ἐρωμένου et παλλάκων· τῶν παλλακευομένων. 33. πάλλουσα Heinsius. ἀπὸ τοῦ παίειν τοὺς λαοὺς Apoll. lex. 126, 29. 35. Lob. Proll. 177 n. Meinek. Com. Gr. IV p. 11. 36. ἔλαβεν ἐκέρδαινεν cod., em. Voss.

πάλλει· κινεῖται, ἄλλεται
πάλλειν· κινεῖν. πηδᾶν. κληροῦν. κραδαίνειν. στρέφειν
* πάλλεται· πηδᾷ. σείεται. καὶ τὰ ὅμοια
240. πάλλεσθαι· κληροῦσθαι. ἅλλεσθαι
πάλλευκον· εὐήμερον
Παλληνί[α]ς· ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν Χαλκίδι
* παλλία· ἀγών. οἱ δὲ τῷ Πάλει. ἔνιοι δὲ τῷ Πανί
πάλληξ· βούπαις
45. παλλιχίαρ· πεμμάτιόν τι παρὰ Λάκωσι
* πάλλεται· πηδᾷ. σείεται. κραδαίνεται. κινεῖται. σφύζει
* πάλλον· ἔσειον. καὶ τὰ ὅμοια
* πάλλων· κινῶν, ταράσσων
* παλλομένων· κληρουμένων
50. παλλύτας· ὄργανον βασανιστήριον
πάλμη· γέῤῥον
παλμός· τρόμος. σεισμός. καὶ τὰ ὅμοια
παλμυός· βασιλεύς. πατήρ. οἱ δὲ πάλμυς
[Παλμύτης· Αἰγύπτιος θεός]
55. [πάλνης· πλάνης. ἀπάτης]
* παλλωῖα· τὸ μὴ τυχεῖν βάλλοντα
πάλ[λ]ος· κλῆρος. ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, πρὸς τὴν ἄρ[νη]σιν τοῦ λαγχάνοντος. καὶ τό·
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες
πάλ[λ]ος ἔζευξεν· ......
[παλλουμένων· κληρουμένων]
αις
60. [πάλοις, τοῦ πάλλεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια]
παλτά· ἀκόντια. λόγχαι
πάλτο· ἥλατο. ἀπέβη
παλτόν· κληρωτήν
παλτῶν· ἀκοντίων
65. παλύνας· τὸ λεπτὸν τῆς γῆς ἐπιβαλών, τὴν λεγομένην χυτήν. εἴρηκε δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλεύρου·
ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκά[νειν] παλύνειν
πάσσει(ν)

SCR. 38. Π 142. 39. Χ 452. 46. Χ 452 Aesch. Suppl. 785 Ar. Ran. 345. 47. Γ 316. 48. Γ 16. 49. Ο 191. 52. Nic. Ther. 744. 53. Hipponax. 57. Γ 316. 58. Eur. Tro. 263. 59. Ο 191. 61. Aeschyl. fr. 16 p. 6. 62. Ο 645. 65. (ξ 429) Soph. Ant. 247 — κ 520.

ADNOT. 37. Sc. πόδα ut Eur. Tro. 325. 41. ἀνήμερον cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 548. 42. Παλληνίας — χαλκίτη cod., Παλληνία — Χαλκί Mus. Χαλκίτη Aldus, Χαλκίδι Palmerius. Παλληνίς vel Παλληνιάς GDindorf. Thes. VI col. 105 B. Cf. παρθένου Παλληνίδος. 43. Παλλία cod., Παλίλια recte, sed invito ordine Salmasius. — τὸ παλεῖν — τὸ πᾶν cod., ut supra post παδησχέαι; em. Salmas. Cf. LPreller Röm. Mythol. p. 365 sqq. 44. Cf. Thes. 103 BC. Lob. Path. 118. Forma πάλληξ sine caussa suspecta est Nauckio in Ar. Byz. 92. 93. 51. ‚Palma, parma' Sopingus. 53. Πάλμυος est genetivus. Glossa sic conformanda videtur: Πάλμυς· βασιλεύς πατήρ. Vide schol. Lycophr. 691 ubi varia lectio est πάλμος, Tzetz. Chil. V 456 Choerob. p. 1408. Nisi sub Παλμυός latet Πάλμυς· ὄνομα (Ν 792). De etymo vid. Boetticher Aric. 48 Preller Röm. Myth. p. 366, 1. 54. Πααμύλης, q. v., recte Salmas. ad Dosiad. Ar. p. 137. 55. ΠΑΛΝΗΣ corruptum est e ΠΛΑΝΗΣ. 57. χάλκησεπάλλον cod., em. Mus. — [λ] — [νη] Apoll. lex. 126, 19. 57. 58. Separavit Kirchhoff post GDindorf. VI c. 106 B. 59. παλλομένων Iensius. 60. Om. Mus. 61. πάλτα cod., em. Mus. 62. πᾶλτο cod., em. Thes. c. 107 A. 63. πάλτον cod. 65. χύτην codex; reliqua em. Mus. λευκάνειν inde natum esse videtur, quod παλύνειν in Apoll. lex. p. 127, 10 per λευκαίνειν redditur.

παμβῶτις τύχη· ἐλπὶς παντοτρόφος
Παμισός· ποταμός
παμμάκαρ· κατὰ πάντα μακαριστός
παμμέγεθες· λίαν μέγα
270. παμμελέσιν· ἐνμελέσι. γλυκερέσιν
παμμήστορα· πάντων τεχνίτην
πάμπαν· παντελῶς. ὁλοτελῶς. ὁμοίως. ὄντως
Πάμπανον· ἡ Δημήτηρ ἐν Ἡρακλείᾳ
παμπήδην· ὁλοσχερῶς. παντελῶς
75. παμπησ[σ]ία· πᾶσα ἡ ὕπαρξις
παμποίκιλος· πυλύτροπος
*πάνπρωτον· πάντων πρῶτον
παμφάγος· πάντα δαπανῶν
παμφαές· φαιδρύτατον. πάντα φωτίζον
80. παμφαίνειν· λάμπειν, στίλβειν, ἀστράπτειν
παμφαλύζει· τρέμει
παμφανάᾳ· λάμπει
παμφανόωντα· λαμπρύν, πάντοθεν λάμποντα
παμφαοῦς· πάντα φωτιζούσης
85. παμφθόγγῳ· παμφώνῳ
πάμφι· παντάπασι
Παμφίδες· γυναῖκες Ἀθήνησιν ἀπὸ Πάμφου τὸ γένος ἔχουσαι
παμφόρῳ· πάντα φέροντι
παμ[μ]ωχίων· κεκτημένος
90. παμῶχος· ὁ κύριος. Ἰταλοί. καὶ ἡ δεκάς. [καὶ τὸ φιλεῖν τῷ στόματι τὰ παιδία [καὶ] τὸν πατέρα
πᾶν· ὅλον. τὸ πᾶν· τὸ ὅλον
παναγῆ· καθαρά. ἅγια
παναγής· καθαρός, κατὰ πᾶν ἁγνός
[παναγιστίας· παναγίας]
95. πάναγρα· [πανάγρια,] ἐν οἷς τὰ λεπτὰ καὶ ἁδρὰ θηρεύεται
πανάγρου· τοῦ πάντα ἀγρεύοντος
παναθήναια· ἡ τῶν Ἀθηναίων ἑορτή. καὶ ὁ ἀγών

SCR. 66. Fragm. adesp. trag. 197 p. 684. 67. Herod. VII 129 Eurip. fr. 1068, 11 p. 544. 69. Plat. Legg. XI p. 913 D. Xen. Mem. III 6, 13. 70. III Macc. VII 16. 72. *Α* 422. 74. Soph. Ai. 910. 75. Aesch. Sept. 818 Eur. Ion. 1305 Arist. Eccl. 868. 77. δ 577. 78. Alcman. fr. 25, 4 p. 640 Bgk. 79. Eur. Tro. 550. 80. Homerus passim. 81. Hipponactis? 83. ν 29. 96. *Ε* 487. 97. Menand. fr. I vol. IV p. 211.

ADNOT. 66. Omnium altrix non tam fortuna est, quam spes; nec video quo iure τύχη per ἐλπίς explicetur. Conicio igitur παμβῶτις τύχη (vel τύχοι) ἐλπίς· παντοτρόφος. 67. *Πάμισος* Theognost. p. 73, 16. 70. ἐμμελέσι, γλυκεροῖς Mus. Malim μέλεσι γλυκεροῖς. Explicantur enim verba III Maccab. VII 16 παμμελέσι ὕμνοις. 71. Cyr. 63. 73. *Παμπάμων* coni. Ruhnken. ad Tim. p. 309. 75. [σ] Sopingus. Vide Nauck. Philol. IV p. 539. 77. πάμπρωτον ordo. 81. Lob. rhem. p. 232. Supra βαμβαλύζει· τρέμει. 84. φαιδροτάτης addit Cyr. 63. 85. παμφθόνῳ cod., em. Is. Vossius. 86. Cyprii pro πάγχυ? 87. *Πάμφω*? 89. παμμωχιῶν cod., emendationem G. Koenii Greg. Cor. p. 229 perfecit Ahrens Dial. p. 108. 209. 90. πάμωχος cod., em. Ahrens Dial. II p. 108. — δεκάς] Boeckh. Philolaus p. 141. 146. — [καὶ] Thes. VI col. 121 D aliena haec esse monens ab hac glossa. Ac videtur ad παππάζειν referendum pro quo haud scio an πᾶν dixerit aliquis. Apud Philemon. fr. II vol. IV p. 14 malim χαῖρε πᾶ παμφίλτατε εἴπας. 92. παν άγη· ἡ ἁγνὴ ἱέρεια Arcad. 120, 14 [105, 8], quo de Meinek. Com. II 1 p. 421 Lob. Proll. p. 44. Possis igitur ἁγία. Certius est ab hoc loco aberrasse glossas 298. 303 genuinas quidem, sed vitiose scriptas. 94. Duo videntur articuli spurii explicatione carentes: παναγίας et παναγιστείας. 95. [πανάγρια] Hemsterh. Poll. X 132. cf. Zonar. c. 1512.

παναιεῖς· Ἀθήνησιν ἱέρειαι
παναίθησιν· ὅλαις λαμπραῖς·
παναίθησι(ν) κορύθεσ(σ)ι
300. πάναιθον· λαμπρόν
παναίθετος· πάντα ἀπαραίτητος
παναίγυλος· πανκάκουργος
παναιΐα· ἱέρεια, ἥτις οὐ μίσγεται ἀνδρί
Παναῖ[ν]οι· ἔθνος Θρᾴκιον
5. παναίολος· παμποίκιλος
πανάκεια· θεραπεία
πάν(ακ)ες· βοτάνη τις, ἣ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται
Πάνακτος· ἡ ὀρίγανος. καὶ τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ
παναλκές· ἰσχυρόν. παντοδύναμον
10. πανάμερος· δι' ὅλης ἡμέρας
πανάμωμος· ἀρεστός
πανάποτμος· ἀθλιώτατος, κατὰ πάντα κακόποτμος, ὅ ἐστι παντελῶς κακόμορος
παναρμόνιον· εἶδος ὀργάνου, ἐξ ὅλου τεταγμένον. Ἁρμονία γὰρ ἡ εὔτακτος ἀκολουθία
* πανάργυρον· ὅλον ἀργυροῦν
15. πανασκηθέα· πάντα ὑγιῆ
παναφήλικα· πάντων ὁμηλίκων ἀπεληλαμένον ἐκτός
Παναχαιῶν· πάντων Ἑλλήνων
παναώριον· πάντων ἀωρότατον. καὶ ἄμοιρον. ἢ κατὰ πάντα ἄωρον
πανδαισία· ἡ πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν ἡδονὰς παρέχουσα εὐωχία, ἢ πολυτελὴς τράπεζα
20. πανδαισίαν· τὴν παντοδαπὰ ἐδέσματα καὶ πολυτελῆ ἔχουσαν
πανδαμάτωρ· ὁ πάντας δαμάζων
πανδαμικοί· παιδικοὶ χιτῶνες ἐν ταῖς πομπαῖς
πανδ[ε]ῖα· ἑορτὴ Ἀθήνησι
πανδερκεῖς· πάντα ὁρῶντες
25. πᾶν δ' ἦμαρ· δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας
πανδημεί· σὺν παντὶ τῷ δήμῳ
πανδήμιος· ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος
πανδήμου· δημοσίας, κοινῆς

SCR. 98. Philonides l. l. 99. Ξ 372. 304. Thuc. II 101. 5. Κ 77. 6. Callim. h. in Apoll. 39? 7. Nic. l. l. et 685. 8. Nic. Ther. 626 — Thuc. V 39 Menand. fr. III p. 226 Eurip. fr. 12 p. 291. 10. Non est Soph. Tr. 669. 11. Simonid. Cei fr. 5, 17. 12. Ω 255 Greg. Naz. Carm. I 362. 13. Plat. Civ. III p. 399 C. Alexid. com. fr. LXII vol. III p. 525. 14. (Soph. fr. 354) ι 203. 16. Χ 490. 17. Β 404. 18. Ω 540. 19. Ar. Pac. 564 Ἰσαῖος ἐν τῷ πρὸς Μέδοντα. ἔστι μὲν τοὔνομα πολλάκις ἐν τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ (Com. fr. CXCIII vol. IV p. 651) Harpocr. 21. Ω 5 Simonid. fr. 4, 5. (25. Apoll. Rhod. II 530) Λ 592. 26. Herod. Η 144 Aesch. Sept. 296. 27. σ 1.

ADNOT. 98. παναγεῖς Poll. I 135 Bekk. 212, 31 recte. Vide Meinek. Com. II 1 p. 421. 99. παναίθυσι κορύθεσι cod., em. Mus. nisi quod παναίθῃσι scripsit. 301. Haec etiam glossa genuina est et cum D. Ruhnkenio πανάθεστος scribenda coll. ἄθεστος Ἐρινύς et αἰνήθεστος. 2. παναίσυλος recte Pearso et Ruhnkenius. 3. Imo παναγία cum Lobeck. Phryn. p. 106 Meinek. l. l. Cf. gl. π 292. 298. 4. Πάναινοι cod., em. Is. Vossius. 7. Vid. schol. Nic. Ther. 565. — πανὲς cod., em. Mus. 8. IThSchneidero ad Nicand. p. 151 confusa videntur πανάκτειος et Πάνακτος (imo Πάνακτον). De origano cf. schol. Nicand. Ther. 626 Salmas. Exx. Plin. p. 902 A. 13. Sic etiam Cyr. Voss. 16. παναφίληκα — ὁμιλήκων cod., em. Mus. ἀπηλασμένον Eustath. Φ 490. 19. ἐσθήσεσιν ἡδοναῖς cod., em. Mus. Cf. Didym. reliq. p. 320. 22. πανδαμίσκοι? 23. πανδεία cod., πάνδια Mus. πανδῖα Thes. VI c. 136 A. Cf. Harp. Phot. 376, 26 Suid. Lex. Bekk. 292, 10 Boeckh. Comment. Acad. Berol. 1818 p. 65. 28. πανδημίου Cyr. 63.

πανδοκ(ε)ῖον· πανδοχ(ε)ῖον
330. πάνδοξ· ὁ ἐν πανδοχ(ε)ίῳ οἰκῶν
πανδοῦρα ἢ πανδουρίς· ὄργανον μουσικόν. Πάνδουρος δὲ ὁ μεταχειριζόμενος τὸ ὄργανον
Πανδοσία· πόλις τῆς Ἠπείρου καὶ Ἰταλίας
πανδοχεύς· ἐπιδέξιος, ὁ πάντας δεχόμενος
πανδώρα· ἡ γῆ, ὅτι τὰ πρὸς τὸ ζῆν πάντα δωρεῖται. ἀφ' οὗ καὶ ζείδωρος καὶ ἀνησιδώρα
35. πάνεια· κεχορτασμένη
πανείπας· ἀναιδής
πανέξαλλον· ἐν πᾶσιν ἀλλότριον
* παναίολος· παμποίκιλος
πᾶνες· τοὺς ἐσπουδακότας σφοδρῶς περὶ τὰς συνουσίας ἔλεγον
40. [πανέψιον· πᾶσι σύνοπτον]
πανήγυρις· ἔπαινος. ἑορτή. θέατρον
πανημαδόν· διὰ βίου
πανημέριος· οὐχ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας, ἀλλ' ὁ ἀφ' οὗ τι(ς) ἂν ἄρξηται μέρους· ἢ καὶ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, καταχρηστικῶς
πανήρεα· πᾶσιν ἀρέσκοντα
45. πανήρεσι· κατὰ πάντα ἡρμοσμέναις
πανῆρες· πᾶσιν ἀρέσκον. ποικίλον. παμμήχανον
* πανήπορος· πανάπορος, ἐνδεής
πανθρ(ό)ῳ δήμῳ· παῤῥησίαν ἄγοντι δήμῳ, πάντα θροοῦντι, ὥστε μηδὲν ὑποστέλλεσθαι
πάνθρυλ[ι]ον· τὸ πάντα θρυλοῦν
50. πανθύλην· μονογενῆ τοῖς τόξοις ἢ σφενδόναις
πανθυμαδόν· πάσῃ τῇ ψυχῇ, ἢ παντὶ τῷ θυμῷ
πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν· περὶ πάντα τὸν τῆς μηνίδος χρόνον
Πανία· ἡ Πελοπόν(ν)ησος
πανίας βήσσας· ὡς ἀπὸ τοῦ Πανός. Αἰσχύλος Καλλιστοῖ. [καὶ ὁ λευκὸς πάντῃ] [ἢ ὁ λευκὸς πάντῃ καὶ καθαρός. καὶ ὁ μέλας καθαρός

SCR. 29. Ar. Ran. 550 Philippides com. fr. I vol. IV p. 474. 32. Demosth. 84, 22. 33. Plat. Legg. XI p. 918 B. 34. Ar. Av. 971 Hipponactis fr. 36. 38. *Δ* 186. 40. *Φ* 397. 42. Ad Euseb. PE. V 22 referebat Struvius Opusc. sel. II 189. 43. *P* 180. 47. ADN. 48. Tragici? an e choliambis? 51. *σ* 33. 52. *Π* 102. 54. fr. 93 p. 24.

ADNOT. 29. πανδοκίον· πανδοχίον cod., πανδοκίον· πανδοχεῖον Mus., em. Alb. Lob. Phryn. 307. 30. (ε) Mus. 31. ἡ cod., ἢ Mus. Ath. IV 183 F Poll. IV 60 Zonar. 1512 Boettich. Aric. p. 48. — πανδοῦρος pro tibicine cepit Ioann. Malel. p. 179, 16, πανδουρισταί dicebat Euphorio Ath. IV p. 182 E. Cf. Lob. Proll. p. 58. 35. πάνεια· κεχορτασμένα Sopingus satis probabiliter, coll. Ath. III p. 111 C. Glossa ex Seleuci glossis Messapicis petita. Lob. El. p. 69. Bergk. *Monatsk.* p. 67. 36. πανίτας Ruhnken. coll. ἶτας· ἀναιδής. Quidni pro πᾶν εἴπας quo de participio Ionico ne ab Atticis quidem alieno cf. Valcken. Herod. p. 649, 91 Koen. Greg. Cor. p. 481 Schaefer. ad Dion. Hal. p. 436 Meinek. Menand. p. 273. Simile vocabulum παῤῥέκτης Lobeckius ad Soph. Ai. p. 261 eruit e glossis corruptis παρρήκης et παρήκτης. 38. πανέολος ordo et Cyr. MS. 40. συναπτόν cod., em. Salmasius πανόψιον legendum esse monens. πανόψιον· πᾶσι συνοπτὸν λαμπρὸν ἐπὶ (ἀπὸ cod) τῆς ἐπιδορατίδος. ἢ πάντων ὁρώντων Cyrill. 63 Hesych. Infra. Eustath. 1243, 39. 42. πανηδαμόν cod., em. Sopingus. 43. (σ) Mus. 45. πανηρίαισι cod., em. Mein. 47. Lob. Path. El. p. 68. Fortasse referendum est ad Soph. Antig. 358 παντοπόρος ἄπορος. Sed cf. ἤμορος· ἄμοιρος. 48. (ό) Vossius. 49. πανθρύλιον — θρυλοῦν cod., πανθρύλλιον — θρυλλοῦν Mus., em. Thes. VI col. 151 A. 50. Πανθοιδῆ· μονογενῆ Cyr. Albertl. Supra πάλθοις· τόξοις σφενδόναις habuimus. Non liquet; videtur aliquid deesse. Πανθοίδης ex Iliade notus. 53. Πεδοπόνησος cod., em. Mus. Notum nomen est Ἀπία. Non ausim tamen Πανία mutare in Ἀπία. Πανιὰς αἶσα: ἀπὸ τοῦ Πανός Phot. 377, 17 cum hac nota | in margine, quae num ex glossa sequente emendanda sint, an αἶα praestet, incertum est. 54. ἐπὶ cod., em. Mus. — Cf. gl. 356.

355. πανικτόν· Ἕρμιππος ἐν Στρατιώταις·
ὥρα τοίνυν μετ' ἐμοῦ χωρεῖν (τὸν) κωπητῆρα λαβόντα
καὶ προσκεφάλαιον, ἵν' ἐς τὴν ναῦν ἐμπηδήσας ῥοθιάξῃς.
ἀλλ' οὐ δέομαι πανικτὸν ἔχων τὸν πρωκτὸν (προσκεφαλαίου)
πάνιον· αὐτόχρουν. ὁμοέχρουν. λευκόν. καθαρόν
πανίῳ δαίμονι· μανιώδει δαίμονι
πανιώνιον· ἱερὸν Ποσειδῶνος ἐν Ἰωνίᾳ
πάγκαλος· ἐξ ὅλου, κατὰ πάντα καλός
60. πανκαρπία· πανσπερμία
πανκρατής· πάντων κρατῶν, καὶ ἄρχων, καὶ βασιλεύων
* πάντα· ὅλα
παννύας· ὁ ἀπόπληκτος. καὶ ἀδολέσχης
παννυχίη· δι' ὅλης τῆς νυκτός
65. παννυχίς· ἑορτὴ νυκτερινή
(πανοικί)· σὺν ὅλῳ τῷ οἴκῳ
πανόλβιος· παμμακάριστος
[πάνομαλφαίῳ]
πανομφαῖον· πεφημισμένον. [ἢ ὁ τὰ κακὰ ἀποστρέφων
70. πανομφαίῳ· ᾧ πᾶσα φήμη καὶ μαντεία ἀναφέρεται, τουτέστι κληδών
Πανόπη· πόλις Φωκίδος
πανόπτης· πολυόφθαλμος. Ζεύς. Ἀχαιοί
πάνοπτος· ὁ πανταχόθεν φαινόμενος
πανορμίη· ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
75. πανὸς σκῶλον· ὄνομα σχήματος, ὅταν οἱ ἀπὸ σκώλου ἢ πεπληγὼς [ἄντρον τι λέγεται σχῆμα
πανὸς σκότος· οἷον νυκτερινὸς φαντασίας

SCR. 55. fr. V. 58. Herod. I 141 al. 59. Plat. Symp. 204 B. 60. Soph. fr. 365. 61. e. g. Soph. Ai. 675. 64. Ψ 105. 66. Act. App. XVI 34. 67. Theognid. 441. 70. Simonid. fr. 146, 2 Hom. Il. Θ 250. 71. *B* 520? 72. Ἀχαιός corr. Mein. et tragicum intellegit. Cf. Aesch. Eum. 1045 Suppl. 304.

ADNOT. 55. κοπητῆρα — ἵν' ἐστὶ — ῥοθίαξις cod., em. Mus. ῥοθιάζῃς Blomfield. Gloss. Aesch. Pers. 402; (τὸν) addiderunt Salmasius (προσκεφαλαίου) Blomfieldus. Praeteres δέομ' οὐ πανικτὸν (codex bis πάνικτον) coni. Meinekius Com. vol. II 1 p. 404 sq. vertens ‚*neque enim pustulatas nates habeo.*' Nam πανικτὸν Dorice pro πηνιστόν *podex esse potest tuberculis obsitus.* — Cf. et Bergk. Com. Att. p. 423. 56. πανίον αὐτόχρουν· ὁμόχρουν? 57. πανιωδαίμονι· μανιωδαίμονι cod., corr. Mus. 58. Ἀπόλλωνος cod., em. Meineck. Philol. XIII p. 534. 59. πάνκαλος ordo. 63. Infra σάνναρος· μωρός παρὰ Ῥίνθωνι. Ταραντῖνοι (Lob. Proll. 271). 65. 66. Separavit et πανοικί addidit Florens. Sic Cyr. 67. πανολβίω· παμπλούτω Cyr. 63. 68. Sic codex, πανομφαίῳ Mus. qui literas $\overline{\alpha\lambda}$ erasit. 69. ἢ — ἀποστρέφων cum gl. 367 iungebat Vigerus ad Euseb. PE. p. 16. 70. ἀναφαίνεται codex Phot. 377, 20 Suid. bins Cyrilli exemplaris MSS ap. Alberium, em. Apoll. lex. 127 Cyr. 63. 71. Steph. Byz. 500, 19 Ovid. Met. III 19 Stat. Theb. VII 344. 72. γάμοι. ζεύς. sine aliis punctis quae articuli finem indicent. Nota | in marg. Deinde novus articulus Πανόπτης· πολυόφθαλμος Phot. 377, 23, quae Porso scribebat πανόπτης Ζεύς· πολυόφθαλμος, rectius GDindorf. πανόπτης· Ζεύς. πανόπτης· πολυόφθαλμος. — Ἀχαιοί suspectum; pertinere videtur ad gl. 370 ubi probabile est appositum fuisse Homericum versum Θ 250 ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
λλ'
74. ἀπο cod., ἀπόλλωνος Mus. — ‚Πανορμίης Phavorinus. *Sed videtur* πανορμίη (imo πανορμί·....) *suo interpretamento* [πάσῃ τῇ ὁρμῇ GDindorf. Thes. VI c. 157 D] *carere, ut* (ἢ) ἐπίθετον Ἀπόλλωνος *referatur ad v. praec.*' ALB. 75. Πανοσκῶλον — σκώλου ἢ πεπληγὼς .ʼντρον cod., σκώλου ἢ πεπληγὼς ἄντρον Mus. Scriptum erat ὄντρον. Πανὸς σκῶλος: ὄνομα σχήματος Phot. 377, 24. unde nihil lucis affertur obscurae explicationi ὅταν οἱ (?) κτλ. — ἄντρον ad elapsam glossam Πανὸς αὐλίον (Ar. Lysistr. 722) refero; incertum tamen ἄντρον τι λέγεται iungenda sint inducto voc. σχῆμα an verba τι λέγεται σχῆμα pro varia lectione ad ὄνομα σχήματος adscripta accipienda sint. 76. πανόσκοτος cod., Πανὸς σκότος Mus. Πανός· σκοπός. μανιώδης. ἐπεὶ τῶν φαντασιῶν αἴτιος ὁ Πάν. παρὰ τὸ φαίνειν λελεγμένος Phot. 378, 1. — νυκτερινὰς Phavor. Salmas. Videtur aliquid deesse.

πανοσπρία· σύνοδος
[πανοστρία· συμμιγὴς πληθύς. σύνοδος]
πᾶν ὁτιοῦν· οἷον δή ποτ' οὖν, πᾶν τὸ τυχόν
380. πανοῦργος· πάντα μανθάνων. δόλιος, πάντα ἐν πονηρίᾳ ἐργαζόμενος
πανουλεύς· ἐξώλης
πανούριος· πάντα οὔριος
Πάνοψ· ἥρως Ἀττικός. ἔστι δὲ αὐτοῦ καὶ νεώς, καὶ ἄγαλμα, καὶ κρήνη
πανόψιον· πάντων ὁρώντων. πᾶσι σύνοπτον. λαμπρόν
85. πανσαγία· πανοπλία
πανσθενεστάτῳ· ἰσχυροτάτῳ
πανσυδίῃ· ὁμοῦ πάντες
πάντα κάλων σείει· παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων
πάντα κινήσας πέτρον· παροιμία
90. πάντα λίθον κινεῖν· παροιμία, ἧς μέμνηται Ἀρίσταρχος. ὅτε γὰρ Ξέρξης ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας ἐστράτευσεν, ἡττηθεὶς παρὰ Σαλαμῖνι.....
παντάνα· τρυβλίον
πάντα δ' ἀπὸ (π)λευρῶν χρόα ἔργαθεν· οὐ κατὰ βάθους ἔτρωσεν, ἀλλ' ἀπεῖρξε τοῦ χρωτὸς καὶ τῶν πλευρῶν τὸ δόρυ
παντάπασι· παντελῶς. ὅλως
παντορκέα· πᾶσι βοηθόν
95. παντορκής· ὁ πᾶσιν αὐταρκῶν. [ὁ]
παντάσκιος· ὁ πάντοθεν σκιὰν οὐκ ἔχων
πανταχῶς· πάντα τρόπον
παντελές· παντελῶς, ὁλοτελῶς
παντελής· ὁλοτελής. [καὶ]
400. παντεπόπτης· ὁ πάντα καθορῶν
πάντες· ἀντὶ τοῦ οἱ πλεῖστοι
πάντεσ(σ)ιν· ὑπὲρ πάντων
παντευχία· πανοπλία
πάντη· πάντως. πανταχοῦ, πάντοθεν
5. πάντη τε· πάντως
πάντη· πανταχοῦ (..) ἑκάστῳ (....)

SCR. 77. 78. Isid. Pelus. epist. p. 559. 83. Platon. Lys. init. 84. Φ 397. 85. Soph. Ant. 107, unde malim πανσαγίᾳ· πανοπλίᾳ. 87. B 12. 91. ADN. 92. Λ 437. 95. Aesch. Pers. 855. 97. Menand. fr. II vol. IV p. 162. 402. Λ 288. 3. Aesch. Sept. 31. 4. Λ 384.

ADNOT. 77. 78. πανόσπρια· σύνοδος. πανοστρία· σ. π. σ. cod., πανόσπρια· σύνοδος, συμμιγὴς πληθύς Mus. recte nisi quod πανοσπρία scribendum cum Phot. 378, 3 Poll. I 248. 79. πανοτηρουν cod., em. Mus. et Cyr. 63 in quo post τυχὸν haec leguntur: κατὰ πάντα λόγον καὶ τρόπον παντός, quae noster infra ponit gl. 430. 81. πανούλιος coni. GDindorf. Thes. VI col. 158 D. Infra πανώλης· ἐξώλης. Glossa Cypria est haud dubie πανούλης scribenda. 83. Phot. 378, 4 ubi coni. ἐν τοῖς ρ' ἐπωνύμοις. Idem recte Ἀττικὸς pro Ἀττικῶς. 84. συνάπτον cod., em. Salmas. Cf. πανέψιον. 85. ἰσχυρωτάτῳ male Mus. 88. παντάκαλον cod., em. Mus. σεῖε Zenob. V 62 p. 145 Georg. Cypr. III 55 Append. Prov. III 38. 89. κινήσω Diogen. VII 42. 90. κίνει — περὶ Σαλαμῖνα Zenob. V 63 p. 146. 91. Infra πάτανα· τρύβλια quocum conf. Poll. VI 90. „*Sed ap. Hes. utrobique fortasse scribendum πατάνα· τρύβλιον glossaque ad Sophronem referenda, ex quo πατάνα αὐτοποίητος memoratur a Polluce.*' GDindorf. Thes. VI col. 594 C. Aliter statuit Ahrens Dial. II p. 395, qui Siceliotas sono corrupto παντάνα pronunciasse conicit collata deminutivi forma παντάνιον quam Athenaei IX 396 A libri in Eubuli catacollomeni loco (Meinek. III p. 228) tuentur. Nec sane infrequens in Doricis vocabulis est ν epentheticum. 92. ἀπόλευρον cod., em. Mus. 93. ὅλος cod., em. Alb. 95. 96. Divisit Mus. et ὁ delevit. ἀρκῶν καὶ βοηθῶν Cyr. 63. 99. 400. Separavit Alb. 400. Schol. Arist. Ach. 434 καὶ ὁ Ζεὺς δὲ παντεπόπτης λέγεται. 2. (σ) Cyrillus. 3. παντευχία? 4. πάντη πάντως· κτλ. sine divisore? 5. πάντη τε καὶ πάντως absque explicatione? 6. (ἐν) ἑκάστῳ (τόπῳ) Meinek. Philol. XIII p. 548.

παντὶ σθένει· ὅλῃ, πάσῃ δυνάμει
παντί τῳ· παντί τινι
παντοδαποῖς· διαφόροις
410. παντοδαπός· παντοῖος. σύμμικτος
παντοδα(πῶν)· παντοίων. καὶ διαφόρων
πάντοθεν· πανταχόθεν, ἐξ ἑκάστου τόπου
παντόθι· πανταχοῦ
παντοίων· πάντων. πολυτρόπων
15. παντοκράτωρ· ὁ θεός, πάντων κρατῶν
παντομάντειραι· μοῖραι
πάντοσε· εἰς πάντα τόπον. πανταχοῦ
πάντοσ' ἐΐσην· πανταχόσε στρογγύλην
παντώνια· παντοδαπά
20. * πάντων· πάντως
* πάντων· ὑπὲρ πάντας
* πάντων ἐκπαγλότατε· ὑπὲρ πάντας ἐκπληκτικώτατε
πάντως· ἰσοδυναμεῖ ἀληθείᾳ. κυρίως
πάντως θαρσαλέη· κατὰ πάντα θρασεῖα
25. παννπερτάτη· πασῶν ὑπερκειμένη τῶν παρακειμένων νήσων
παννπείροχον· πάντων μέγιστον
πάννσσα· (σ)τρόφος. ἀναδέσμη. οἱ δὲ κειρίαν, ἢ τὰς τρίχας ἀναλαμβάνουσι
πανύστατον· πάντων ἔσχατον
* παννυχίους· δι' ὅλης νυκτός
30. * πάντη τε καὶ πάντως· κατὰ λόγον καὶ τρόπον πάντα
πανώλεθρον· ἐξῶλες, πανῶλες
πανώλης· πανώλεθρος, ἐξώλης, ἀπολλύμενος
πάξ· ὑπόδημα εὐυπόδητον. ἢ τέλος ἔχει[ν]
Πάξοι· νῆσοι κατὰ Ἰταλίαν
35. * παππάζοιεν· πατέρα καλοῖεν
[παπαίδην· παντελῶς]
* πάπας· πατρὸς ὑποκόρισμα
39. πάππα· προσφώνησις παι(δὸ)ς πρὸς πατέρα.
38. παπαῖ· σχετλιασμός
40. παππ(ά)ζοιεν· πατέρα καλοῖεν

SCR. 7. Thuc. I 86, 3 Soph. fr. 804. 9. Soph. Philoct. 714 Herod. VII 210. 10. Aesch. Sept. 357. 12. *N* 28. 14. *B* 397. 15. LXX et NF. 17. *Γ* 347. 18. *E* 300. 19. Aeolicus poeta. 22. *A* 146. 24. τ 91. 25. ι 25. 28. *Ψ* 532. 33. Diphil. fr. VIII vol. IV p. 419. 39. ς 57 Philem. com. fr. II vol. IV p. 14. 38. Vid. Iacobi com. V p. 796.

ADNOT. 11. παντοδᾶ .. cod., in quo παντοδᾶτι scriptum videtur, em. Mus. 16. πανδαμάτειραι vel παντοκράντειραι coni. Lob. Aglaoph. p. 816. 18. παντόσε· εἰσίν. παντόθησι· στρογγύλοις cod., παντόσ' ἐΐσης· πανταχόσε στρογγύλης Mus. 19. παντόνια cod., παντώϊα Vossius, em. Ahrens Dial. I p. 159. 22. ἐκπλαγώτατε cod., em. Mus. 23. ἴσως δυνάμει cod., correxi. 27. τροφός cod., correxi secutus Lobeck. Proll. p. 417 cui vocabulum hoc cum πῆνος πηνίκη cognatum videtur. Salmasium quid commoverit ut πάνυς· τροφός suaderet, ignoro. 30. παντὸς cod., πάντα Meinekius. παντί τε καὶ πάντως· κατὰ πάντα λόγον πάντως Cyr. Alberti. 31. πανόλεθρον cod., em. Mus. 32. πανόλεθρος codex. 33. ὑπὸ δῆμα cod., em. Mus. ‚baxiae' conferebat Sopingus, Lobeck. Parall. 96. — [ν] Cyrill. MS., cf. Lobeck. in Seebod. et Friedem. Misc. crit. I p. 628. Aglaoph. p. 768. 34. Phot. 379, 22, et sic dudum pro Πάζοινης. οἱ correxerunt Pergerus et Pearson. P. I Vindic. Ignat. c. 10 p. 181 (345 ed. Cler.) coll. Plin. HN. IV 12 Polyb. II 10, 1. 35. παππάζοιεν· παρακαλεῖν cod., παρακαλοῖεν Mus. παπάζοιεν· παρακαλοῖεν (πατέρα καλοῖεν Porso) Phot. 379, 23 qui pergit πάπας· τοὺς πατέρας καλοῦσιν. 36. Imo παμπήδην. 38. παπαί cod. 39. παῖς cod., παιδὸς Mus. 40. παππ.˚ζοιεν· — καλεῖν cod., scriptum erat παππόζοιεν, em. Mus.

παππάζουσιν· πατέρα προσαγορεύουσιν. πεποίηται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν παιδίων, ἃ τοῖς πατράσι λέγει πάππα

πάππος· ἄκανθα· ἐπὰν γηράσῃ καὶ ἀποξηρανθῇ, καὶ ὑπὸ ἀνέμων ἐκριπίζηται, καὶ τόπον ἐκ τόπου μεταβάλλῃ. σημαίνει δὲ καὶ ὀρνέου εἶδος. καὶ πατρὸς ἢ μητρὸς πατέρα. καὶ τὴν ὑπὸ τῷ γενεί(ῳ) τρίχωσιν

παπταίνειν· περιβλέπειν πάντῃ

παπταίνοντα· ὁρῶντα

445. [παπταιγγεῖ· περισκοπεῖ]

παπτήνας· περισκοπήσας

πάρα· ἐγγύς. πάρεστι

παραβαίνοντας· ἀρνητικούς. ἢ μὴ εὐθέως βαίνοντας

παραβαλεῖς· ἀπατήσεις. παραθήσεις. παραδώσεις

50. παραβαλλόμεναι· ἐξαπατῶσαι. παρακα(τα)τιθέμεναι

παραβαλλόμενος· ἐναποκινδυνεύων, ὅ ἐστι παραβόλως μαχόμενος

* παράβολον· παράδοξον

παραβαλοῦ· ἀνάπαυσαι. ἀπὸ δὲ τῶν νεῶν ἡ μεταφορά

παραβαλῶ· συγκρινῶ. παραθῶ, ὅμοιον

55. παραβαλών· ὁμοίως παραθείς

παρ[α]βεβαῶτε[ς]· παραβεβηκότες

παραβλέπων· στραβός

παραβλήδην· ἀπατητικῶς. παραλογιστικῶς. ἐξ ἀντιβολῆς παραβάλλοντες

παραβληθησόμενος· συγκριθησόμενος

60. παραβλητικός· παραβάλλων

παραβλῶπας· παρορῶντας

παραβλῶπες· ὁμοίως, διάστροφοι, τὰς ὄψεις διαστρέφοντες, καὶ παραβλέποντες

παραβολή· πραγμάτων ὁμοίωσις

παραβουλευσάμενος· εἰς θάνατον ἑαυτὸν ἐκδούς

65. παραβραβευθείς· καταῤῥαγείς. παραμεληθείς

παραβραβεύων· παρακρίνων

παραβύουσαν· παρακαμ(μ)ύουσαν

παράβυστον· λάθρα γινόμενον, ἀπόκρυφον. ἀποκεκρυμμένον, ἢ μικρὸν κλινίδιον, παρατιθέμενον τῇ μεγάλῃ, ἔνιοι δὲ δικαστήριον οὕτω καλούμενον

SCR. 41. *E* 408. 42. Soph. fr. 783 — Eubul. I 19 vol. III 255 — Ar. Avv. 765 — Plato Legg. IX 856 D. 43. Soph. Ai. 11. 44. *πάντη παπταίνοντι μ* 233. Fortasse igitur huc retrahendum *πάντη*. 46. *P* 603 *ρ* 330. 47. *E* 603. 48. Forte ex Psalm. CXIX 119. 50. Eur. Andr. 289. 51. *I* 322 Thuc. III 65. 52. Herod. IX 44. 53. Ar. Ran. 180. 269. Cf. Eqq. 772. 56. *N* 708. 58. *Δ* 6 (Apoll. lex. 128, 5). 61. *I* 503. 62. Psalm. teste Cram. Anecd. Oxx. II p. 464, 16. 64. Epist. ad Philipp. II 30, ubi libri *παραβολευσάμενος* et *παραβουλευσάμενος* porrigunt. 68. Timocl. com. fr. II vol. III p. 608.

ADNOT. 41. *πατρᾶσι* cod. 42. *καὶ πρὸ* male Schrewel. — *ἐκριπίζεται — μεταβάλλει* cod. *ὀρνέου εἶδος*] Aelian. N. A. III 30. Falsus est Euphronius ad Ar. Avv. 765. *τρίχωσιν*] Poll. II 80 Phot. 379, 25 Eustath. 1353, 57. 1496, 53. Cf. *γεροντίας*. 43. *παπταίνειν* et *παντὶ* cod., em. Mus., qui male haec cum seqq. consociavit. 45. L. *παπταίνει* vel *παπτανεῖ· περισκοπήσει* cum Is. Vossio. 49. Sic gl. MSS. in proverb. in Cyr. 63. *παραβαλεῖ· ἀπατήσεις παραβαλεῖς· κτλ.* Thes. VI c. 211 A. 50. (*τα*) Mus. 51. *παράβολος* cod., em. Perger. 54. *συγκρινῶ. Παραθῶ¯, ὅμοιον* codex. Locum vitiosum Mus. intactum reliquit; typotheta compendium per *παρὰ θεῷ* expressit; em. Tollius. Non displicet tamen Hemsterhusii coniectura *ὁμοιώσω* et in gl. 455 *ὁμοιώσας*, licet probe teneam usum vocc. *ὅμοιον* et *ὁμοίως*. Cf. 463. 56. Correxi. 58. Cf. Palamedem gramm. ap. schol. Apoll. Rhod. IV 1563. 60. Glossa hausta videtur ex Porphyrii Q. Hom. XVI ad *Δ* 6. 64. SCR. 67. *παραμύουσαν* Ruhnken. — (*μ*) Mus. 68. *τῇ γλ*, *με* cod., *τῷ μεγάλῳ* Mus. Subaudiendum est *κλίνη*.

[παραγάγγας· εἶδος μέτρου Περσικοῦ]
470. παρ' ἀγανοῦ Τιθωνοῖο· παρὰ τοῦ λαμπροῦ Τιθωνοῦ
πάρα γε· ἐγγὺς δέ. ἢ κόψον
παράγει· παρέρχεται. παραπέμπεται. φυλάσσεται. εἰσπορεύεται
παραγκωνίσασθαι· ἀποστρέψαι
παραγόρευσιν· ἄρνησιν
75. παραγράφεται· ἐκβάλλεται
παραγραφή· ζημία
παραγράψαι· ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαγράψαι. καὶ τὸ ἐκ τραπέζης λαβόντα διὰ γραμμάτων τοῦ τραπεζίτου πιστώσασθαι
παραγράψεται· οὐ παραδέξεται
παραγυμνῶσαι· φανεροποιῆσαι
80. παραγωγαί· ἀπάται. χρήσεις
παραγωγάς· χιτὼν παρὰ Πάρθοις
πάρα δέ· ἐγγὺς δέ
παραδέδρομα[ι]· παρεμνήσθην
παραδειχθέν· φανερωθέν
85. παράδειγμα· ὑπόδειγμα. ἢ παρασκευασθέν τι ἔλαττον εἰς μείζονα
παραδειχθῶ· οὐ φαίνομαι
παράδεισος· τίθεται ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. οἷς ἔστιν ἐμπεριπατεῖν. ἢ τόπος [ἔνυδρος ἤτοι] εὔυδρος, ἐν ᾧ περίπατοι. καὶ ἡ βασιλέως κατάλυσις
πάρα δέ σοι· πάρεστι δέ σοι
παραδήμῳ· ἐξακούστῳ
90. * παραδειγματίσαι· φανερῶσαι. θριαμβεῦσαι
παρὰ δίκην· παρὰ τὸ δίκαιον
παρὰ δόξαν· παρ' ἐλπίδα, παρὰ προσδοκίαν
παράδοξον· θαυμαστόν. ἀπροσδόκητον
παράδοξος· ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος
95. παράδοσις· ἄγραφος διδασκαλία
παραδόσεων· διδασκαλιῶν
παραδραθέειν· παρακοιμηθῆναι

SCR. 70. Δ 1. 71. Euphron. com. IV p. 493, 15. 82. Hesiod. Opp. 452. 84. LXX Exod. XXVII 8. 90. Matth. I 19. 91. παρὰ δίκαν Trag. adesp. fr. 72 p. 664 Nck. 97. Ξ 163.

ADNOT. 69. Sic codex et Is. Vossius, παρασάγγας Mus. 71. κύψον Albertus, haud male. Cf. SCR. Confundit πάρα γε· ἐγγύς γε et πάραγε, nisi prius ex πάρα δέ corruptum est. 76. παραγράφει· ζημιοῖ Cyrillus. 77. τῷ τραπεζίτῃ Salmasius, τοῦ τραπεζήτου codex, τοῦ τραπεζίτου Mus. 80. ἀπάτου cod., em. Mus. 81. παραγαύδας paragauda recte Scaliger et Salmas. et Caus. ad Trebell. Poll. HA II p. 406. Cf. Reisk. ad Constant. de cerim. II p. 228 Bonn. Boetticher Aric. p. 24. Verumtamen cum Diogenianus ap. Laur. Lyd. de mens. p. 135 παραγαύδας· ἀρχαῖος χιτὼν Πέρσαις καὶ Σαυρομάταις ἐπίσημος (om. Thes.) interpretatus sit, haud scio an supra loco suo pro παραγάγγας — μέτρου reponendum sit παραγαύδας — ἱματίου. 83. παρὰ δ' ἔδραμε Mus. pro παραδέδρωμαι; correxi. Utrumque significat: *obiter mentionem facere*, quo sensu Lucian. de conscr. histor. 57 dixit παραθεῖν. 85. Alteram explicationis partem ad 84 retulerim. 86. ὑποφαίνωμαι fortasse recte I. Tollius. 87. οἷον ἔστιν ἐμπεριπατής cod., οἷός ἐστιν ἐν περιπάτοις Mus., παράδεισος· τὸ ἐνεστώς. σημαίνει δὲ οἷον τὸ ἐμπεριπατεῖσθαι τεθειμένως (τῷ ἐμπεριπατεῖσθαι ἐκτεθειμένον Meinek. Com. Ind. V 1 p. 124 coll. Plutarch. de adul. et am. p. 57b) διὰ τὴν ἀναισθησίαν — καὶ χρῶνται συνεχῶς οἱ κωμικοὶ τιθέντες τὸν παράδεισον ἐπὶ τῶν ἀναισθήτων. Phot. 383, 2. Rem ad veteres ecclesiae Christianae doctores spectare statuebat Meinek. Com. IV p. IX coll. Ioann. Damasc. de fide orthod. XI 11 improbante Thes. VI c. 243 A. Idem Philol. XIII p. 549 οἷς ἐστιν ἐμπεριπατεῖν coniciebat a nobis receptum in ordinem. — κατάλυσις] Diodor. XVI 41. 89. περιδήλῳ Albertus, quod magis placet, quam ἀριδήλῳ. 90. Ordo requirit παραδιγματίσαι. παρεξ ισω.ῶν cod., in quo παρεξισωθῶν scriptum fuisse videtur, παρεξισῶν Mus. Coaluerunt ni fallor duae glossae; nam in Cyrillo haec sunt: παραζηλώσω· ἐξισώσω παροιξισώθω. quae spectant ad epist. ad Rom. XI 11. 14.

παραζηλῶν· παροξύνων, παρεξισῶν
παραζωστρίς· μικρὰ μάχαιρα
500. παραθαλπύμενος· παραθερμαινόμενος. παρακμάζων. παραμυθούμενος
παραθεῖ· παρατρέχει
παράθεμα· ἐπίθεμα
παραθέουσι· παρατρέχουσι
παραθήγειν· ἀκονᾶν, παροξύνειν
5. παραθήκη· παρακαταθήκη. [παράθου
παραθῆται· ἐκβάλλῃ
παρὰ θῖνα· παρὰ τὸν αἰγιαλόν
* παραθέντες· ἐκβληθέντες
παράθρανος· κώπη τις ἐν ταῖς παραθράνοις
10. παρ[α]θρέξειας· παραδράμοις
[παραθῶτε· ἐκβάλλει]
παρα(ι)βάται· οἱ ἐπὶ τῶν δίφρων ἑστῶτες μαχόμενοι, οἱ κύριοι τῶν ἁρμάτων
παρ' αἰγείρου θέα· Ἐρατοσθένης φησί, ὅτι πλησίον αἰγείρου τινὸς θέα (αἴγειρος δέ ἐστι φυτοῦ εἶδος) ἐγγὺς τῶν ἰκρίων. ἕως οὖν τούτου τοῦ φυτοῦ ἐξετείνετο καὶ κατεσκευάζετο τὰ ἰκρία, ἅ ἐστιν ὀρθὰ ξύλα, ἔχοντα σανίδας προσδεδεμένας, οἷον βαθμούς, ἐφ' αἷς ἐκαθέζοντο, πρὸ τοῦ κατασκευασθῆναι τὸ θέατρον
* παράδοξος· θαυμαστός. ἐπάξιος. καὶ ὁ παρὰ δόκησιν λεγόμενος
15. * Παραίλεως· ὄρος ἐγγὺς μ'ρ ϑ ν (ο supra ν)
* παραινεῖ· συμβουλεύει
παραιθέναταα· τὰ ἀπὸ τῶν μικρῶν δακτύλων παρὰ τὸ θέναρ, ἤγουν ἐπὶ τὸν καρπόν
παραικάτια· αἱ ἐπὶ τοῖς ζεύγεσι τῶν ὁπλιτῶν τάξεις
παραίνεσις· συμβουλή, νουθεσία, σωφρονισμός
20. παραίπαιμα· παρακοπή
παραὶ ποσί· παρὰ τοῖς ποσί
παραιρεῖται· ὀλίγα ἀφαιρεῖται

SCR 500. Cf. Eur. Med. 143. 7. *Λ* 34. 10. Gregor. Naz. vol. II p. 55 D. 12. Ψ 132. 13. Cratin. fr. XXXVIII vol. II 1 p. 189. 16. Greg. Naz. p. 143, 10 Dronk. 21. *Ο* 280.

ADNOT. 500. In codice duo sunt articuli quos Albertus recte coniunxit. Confundi *παραθαλπόμενος* et *παραθάλλων* (coll. *ἀποθάλλω*) suspicatur GDindorf. Thes. VI col. 255 A. Nam *θάλπει· ἀκμάζει* scribendum esse *θάλλει* vidimus. 4. *παραθίγειν* male Mus. Cf. *παρατέθηγμαι* et *παρεθήγοντο*. 6. *ἐκβάλλει* cod., em. Mus. Glossam *παρωθῆται* corrigit Kusterus coll. gl. π 511 *παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες*. 8. *παρωσθέντες* Kusterus. Malim *παρεθέντες* coll. *παρεθείς· ἐκβληθείς*, vel *πραθέντες*. 9. *παραθρόνοις* cod., uti *παράθρονος* varia lectio est in Poll. I 88. Glossam probabilius *παραθράνιος* scribebat Tollius. 10. *παραθροξίας· πδραμείας* (ε supra) (*παραδρ.* Mus.) cod., *παραθραξίας* libri impressi; em. Tollius. 11. *παρωθῶται· ἐκβάλλῃ* Mus. Cf. 506. 8. 12. (ι) Schrewel. 13. *παραιγείρου — ὑφ' αἷς — πρὸς τὸ* cod., em. Mus. Vid. *αἰγείρου θέα* et *θέα παρ' αἰγείρῳ*. 14. *ὁ παρὰ δόκησιν ἐπάξιος* Cyrill. lex. ms. Ordine *παραίδοξος* requiritur. — *θαύματος ἐπάξιος* Heinsius. 15. *μ ρ θ ν* (ο supra ν) cod., *Μαραθῶνος* Mus. *Αἰγάλεως· Σαλαμῖνος* dubitanter corr. Meinek. Philol. XIII p. 549. 16. *παραίνει* cod., em. Alb. 17. *παραιθέματα* cod., em. Bruno, Lob. Parall. p. 207. Simile est *ὀπισθέναρ*, quod male *σθέναρ* (ε supra) scribit Theognostus. 18. Forma similis est voc. *τριακάτιοι*. 20. *πκωπή* cod., *παρακωπή* Mus. Vide *παραπαίει· παρακόπτει*. 22. *παραινεῖται* cod., *παραίνυται* Mus., *παρενεῖται· ὀλίγα ἀφ.* infra, em. Schow. — *ὀλίγῳ* cod., infra *ὀλίγα*, *ὀλίγου* Valken. diatr. p. 282, 2 C.

παραιρήμ[μ]ατα· παράρματα ἱματίων
παραιροῦνται· ἀφαιροῦνται
* παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός· ἠγωνίασ(αν), καὶ κατέπεσαν τῇ γνώμῃ [ἢ ποσίν]
παραισαβάζειν· παραμεμηνέναι. ἀπὸ τοῦ Σάβου
παραίσι[μ]α· ἀλλοῖα τῶν προσηκόντων
* παρίσομαι· ....
παραΐσσοντα· παρατρέχοντα
παραίτησιν· παράκλησιν
παραίφασις· ἀπολογία. παραλογισμός. παραμυθία. συμβουλία. παρηγορία. παραίνεσις
παραιφάσσει· τινάσσει. πηδᾷ. παρακινεῖ. καὶ τὰ ὅμοια
παραιφηλούμεθα· παραγόμεθα
παρακαίρια· παράκ(αι)ρα
παρακαταθήκη· ἐνέχυρον
παρ[α]κατέλεκτο· παρακατέκειτο
παρακεκλημένοι· παραμυθηθέντες, παρακληθέντες
παρακεκόαται· παρανοεῖ
παρακεκομμένον· ἄνανδρον
παρακέκρουνται τῶν φρενῶν· (παρ)ηλλάττοντο
παρακελεύσεσθαι· προτρέψασθαι
παρακελεύουσιν· ἐπιτρέπουσιν
παρακεχόρδικεν· παρήλλαχεν. παρήμαρτεν
παρακεώμεθα· ἐγκείμενοι ὦμεν
* παράκλητον· πνεῦμα λέγεται, ὡς τὰς παρακλήσεις τῶν ὅλων δεχόμενον
* παρακλήτορες· παραμυθηταί
* παρακλιδόν· ἕνα παρ' ἕνα. παρακεκλιμένος. παρατετραμ(μ)ένος· ‚παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω'
* παρὰ κληῖδος ἱμάντα· παρὰ τοῦ τρυπήματος παραγομένου κλεῖθρου, δι' οὗ τὸν ἱμάντα ἐνιᾶσι
παρακοᾶν· παρανοεῖν
παρακοίτης· ὁ ἀνήρ. γυνὴ γαμετή, παλλακὶς παράκοιτις
παρακονᾶν· τὸ ἐν τῷ ἀσπάζεσθαι παρατρίβειν τὸ γένειον καὶ τὰς παρειάς

SCR. 23. Thucyd. IV 48. 26. Meineck. Com. fr. CCXXVII vol. IV p. 659. 27. Δ 381. 28. 29. ADN. 31. Λ 792 (cf. παρεφάσεις). 34. Hesiod. Opp. 326. 36. I 565. 37. Psalm. CXXVI 1. 40. Comici alicuius verba videntur Meinekio. 46. Iob. XVI 2. 47. δ 348. 48. δ 802. 50. Z 430 I 590.

ADNOT. 23. παράμματα cod., παραράμματα Mus., qui [μ] delevit, em. GDindorf. Thes. VI c. 265 A. coll. Galen. XII p. 345. Vide Poll. VII 64 Moer. Att. p. 299 Bekk. AG. I 112, 12 Phot. 383, 15. 25. κάμπεσαι θυμὸς ἠγωνίας καὶ κατέπεσαν cod, κάππεσε — ἠγωνία — κατέπεσε Mus., em. Schowius. De forma κατέπεσαν cf. LBachmann. ad Lycophr. p. 32. 26. παραισαβάζειε· παραμεμημέναι cod., παραισαβάζειν· παρανενομημέναι Mus. παραμαίνεσθαι ἀπὸ τοῦ Σαβοῦ· τοὺς γὰρ παρὰ τῷ Σαβαζίῳ βακχεύοντας καλοῦσι σαβούς. καὶ τὸ βακχεύειν σαβάζειν. Phot. p. 383, 16. 28. 29. παρίσομαι, παρί..ντα, παρατρέχοντα cod., παρπαρισῶντα· παρατρέχοντα Mus. παραΐσσομαι· .... παραΐσσοντα· παρατρέχοντα Schow. ope Cyrill. lex. ms. Quorum prius est παρέσσομαι ex Odyss. ν 393, posterius haud dubie παραΐσσοντος ex Il. Υ 414. 31. συμβουλία. Παρηγορία· παραίνεσις cod., coniunxit Is. Vossius coll. πάρφασις. 32. παραιθύσσει coni. Ruhnken. 33. παραιφη..εύμεθα cod., in quo legebatur παραιφηλεύμεθα, παραιφηλεύμεθα Mus. qui duas literas erasit, em. Alb. 34. (αι) Mus. 38. Sic cod., παρακέκοπται Mus. Imo παρακοᾷ vel παρακοᾶτε· παρανοεῖτε. 40. παρακέκρουται· τῶν φρενῶν ἠλλάττοντο cod., παρακεκρόαται· τ. φρ. ἠλλαττῶντο Mus., em. Meinek. Philol. XIII p. 549. 41. παρακελεύσασθαι Albertus. 47. In codice tres erant articuli παρακληδόν, παρακεκλημένος et παρακληδὸν οὐδ' ἀπατήσω. Bene in editis παρακλιδόν. — (μ) Mus. 50. ἀνήρ. καὶ παράκοιτις — παλλακίς Mus. 51. Phot. 385, 12 φιλεῖν διατρίβειν.

παρακόπτει· μαίνεται
παρακόρησον· παρακάλλυνον
παρακοττεῖ· παραφρονεῖ
555. [παράκρουσις· ἀπάτη. [παρενεγκεῖν]
παρακροτήσαντες· παραθαρσύναντες
παρακροτῶν· παροξύνων
παρακρούει· πλανᾷ, ἐξαπατᾷ
παρακρουσθέντες· παραλογισθέντες
60. παρακρουσιχοίνικος· παραλογιζόμενος ἐν τῷ μέτρῳ. εἴρηται δὲ οὕτω διὰ τὸ κρούειν τὰ μέτρα καὶ διασείειν ἕνεκα τοῦ πλεονεκτεῖν
παράκρουστος· μωρός
παράκτης· ὁ τῶν κυνηγῶν τοὺς κύνας ἐπὶ τὴν θήραν ἄγων
παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖ· ἡ παροιμία. πρόδηλος δὲ αὐτῆς ἡ αἰτία
παραλαλοῦντος· ......
65. παρὰ λαπάρη(ν)· παρὰ τὴν λαγόνα
παραλέ(λε)ξαι· παρὰ τὸ τὰς ὑπερεχούσας (τρίχας) ἐν ταῖς ὀφρύσι παραλέγειν
παραληρούντων· μωρὰ λαλούντων
παραλία· ἡ Ἀττική. ἔνθεν καὶ ἡ ναῦς πάραλος
παραλία καὶ πάραλος καὶ παράλιος· παραθαλάσσιος
70. * παραλαλεῖ· φλυαρεῖ, μὴ γινώσκων ἃ λαλεῖ
παραλίτης· ὁ ἀπὸ τῆς παράλου· ἡ δέ .... ἐστιν ἱερὰ ναῦς
παραλλαγῆς· ἐναλλαγῆς, ἀλλοιώσεως
παραλλάξαι· * διάβηθι, πάρελθε
παραλλάξας· ἐνηλλαγμένως. παρελθών
75. παρ' ἀλλήλαις· ἐγγὺς ἀλλήλων
παράλληλον· ἀκόλουθον, ὅμοιον τῷ μεταξὺ ὄν
παραλογισμός· ἀπάτη λογισμοῦ
παραλογιστής· ἀπατεών
παράλογον· ἀλόγιστον
80. πάραλ[ι]οι· οἱ τὴν παράλιον οἰκοῦντες τῆς Ἀττικῆς

SCR. 53. ADN. Plato Com. II 2 p. 637 fr. I 3. 58. Cf. Plat. Crit. 47 A. 60. Mein. Com. fr. CCCXVIII vol. IV p. 682. 65. Γ 359. 66. Ar. Eccl. 904. 68. Thuc. II 56 — Ar. Avv. 1204. 70. Non est Menand. fr. XVII vol. IV p. 238. 71. Thucyd. VIII 74. 73. ADN. 74. παραλλάξ Soph. Ai. 1087 Thucyd. II 102. 77. Aristot. poet. XXIV 9. 79. Thucyd. I 65. 80. Herod. I 59 Ar. Lys. 58.

ADNOT. 53. παρακόρρυσον cod., em. Mus. Forte παρακορήσων· παρακαλλυνῶν ex Plat. com. ap. Ath. XV 665 B. 54. παρακοτεῖ Vossius παρακόπτει Sopingus. Imo παρακόττει e dialecto Cretica (Polyrrheniorum) pro παρακόπτει, ut λάττα pro λάπτα, q. v. 55. παράκρουσις Salmasius. παρενεγκεῖν aliunde irrepsisse videtur vel deest aliquid. 56. Vide παρεκρότει· παρώξυνεν. 69. Poll. IV 169 Phot. 385, 24. 63. παράκωφον ἀποπάρδει cod., παρὰ κωφὸν ἀποπαρδεῖν Mus. Cf. interpp. Gotting. ad Diogen. VII 43 p. 294. 63. 64. Separavit Iacobus Tollius. 65. (ν) Mus. παραὶ λαπάρην coni. Iensius Luc. Hes. p. 183. 66. (λε) ex Aristophanis loco respecto Eccl. 904 inserui, (τρίχας) supplebat Iungermannus ad Polluc. II 35 quocum conf. Phot. 386, 3. 395, 11 et Triller Emend. Hesych. p. 32. Pro παραλέγειν possis ἐκλέγειν. Meinekius Philol. XIII p. 513 aut
εο,
παρὰ deleri aut παραλέκται scribi iubebat. Vide προσθιάζειν. 68. πλ cod. em. Mus. 71. Poll. VIII 116 schol. Thucyd. VIII 74. 73. Coaluerunt παραλλάξαι, quo usus est Plato Theaet. p. 194 A et παράλλαξον ex LXX Proverb. IV 15 depromptum, quod suppeditant Cyr. 11 Phot. Suid. 74. Iterum duae glossae in unam coaluerunt: παραλλάξ· ἐνηλλαγμένως. παραλλάξας· παρελθών. Vidit IFGronovius. 75. παραλλήλαις cod., em. Thes. VI c. 318 C. Vid. Phot. 387, 21. 76. τὸ cod., τῷ Mus. 77. λογισμός cod., em. Cyr. 11 Phot. 386, 15. 80. [ι] Heinsius.

παραλουργεῖς· οἱ ἧττον[ες] ἔνδοξοι καὶ ἔντιμοι· ὡσεὶ λέγοι τις· παραβαφής. Ἀλουργὲς γὰρ τὸ ἐκ τῆς θαλαττίας πορφύρας ὕφος

παραλούς· παρακρατηθείς. συσχεθείς

παραλυθῆναι· ἀπολυθῆναι

(*) παραλοῦμαι· παροιμιωδῶς· ἐπεὶ ὑπὸ |τῶν πλουσίων οἱ πένητες παρελοῦντο

585. [παραλώματα· τὰ ἔξωθεν]

παραλώματα· τὰ ἔξωθεν τῶν μρῶν (σ)κεπασμάτων

παραμαρτών· |ἀποτυχών

[παραμήνας· παραναγνούς

παραμήξας· παραλλάξας]

90. παραμεῦσαι· παραλλάξαι. ἐκτραπῆναι

Παραμήνη· ἡ τῶν θεῶν μήρα. Λυδοί

παραμίξεται· γειτνιάσει

παρ' ἄμμι· παρ' ἐμοί

[παραμνείσω· παραμένοντι καὶ καταπραΰνοντι τὸ μένος, ἤγουν δύναμιν]

95. παράμονος· καρτερός

παραμυθίαν· παράκλησιν

παραμυ(θή)σασθαι· συμβουλεῦσαι

παρὰ ναῦφιν· παρὰ τῶν νεῶν

παρὰ νῆας· παρὰ τὰς ναῦς

600. παρὰ νηυσί· παρὰ τοῖς πλοίοις

παράνοια· ὑπερηφανία

παράνομος· ἄνομος, ἄδικος, ἄθεσμος. ἁμαρτία

πάραντα· τὰ παρὰ τὸ ἀντικρύ, οἷον πλάγια, τὰ παρατετραμμένα τῆς εὐθείας ὁδοῦ

παράνυμφος· νυμφεύτρια

5. παραξιφίς· μάχαιρα

παρ[αρ]άορος· σειραφόρος

παραός· ἀετὸς ὑπὸ Μακεδόνων

SCR. 84. Aristoph. fr. XIX p. 965. 92. Herod. I 72. 93. *I* 427. 94. *κ* 235 *Λ* 638. 96. Sapient. XIX 12. 97. *I* 680. 98. *ξ* 498. 99. *Λ* 347. 600. *Λ* 26. 3. *Ψ* 116. 5. Samuel. II 5, 8.

ADNOT. 81. ἥττονες — λέγει τις cod., em. M. Meibom. παραλουργίς· παράβαφος Phot. 387, 22 fortasse hinc corrigendus. Aliam significationem norunt Clearch. Ath. VI 255 E Poll. VII 53 C. I. 155, 29 COMueller *Archaeol.* § 69 p. 48. 83. Coniciunt παραλουθῆναι· ἀπολουθῆναι, sine caussa. Vide Polyb. XII 5, 2. 84. παραλύομαι — παρελύοντο cod., em. post Heinsium alios Cobet. Nov. Lectt. p. 179. Cf. editores Gotting. Append. prov. IV 53 p. 445 Poll. VII 168 Phot. 387, 7 Suid. Turbatus ordo in proverbiis ab Hesychio demum intrusis nihil offensionis habet. 85. Induxit Scaliger. 86. μρῶν κεπασμάτων cod., μητέρων (quod tamen incongruum h. l. est et μήρων pingi solet) σκεπάσματα Mus. ἱματίων Scaliger, μηρῶν Sopingus, μιτρῶν Vossius et Pergerus, μηλωτῶν Toilius coniecerunt. Forte τεσσαρακοντηρῶν. Παραλώματα idem videtur quod παραῤῥύματα et παραβλήματα nisi ex hoc posteriore vocabulo corruptum est. 88. παρανείμας Lob. Phrynich.
αν
p. 218 quod fugit Thes. Latere videri possit παράνους h. e. παράνους, ἄνους. Sed non displicet Lobeckii ratio, cum ordine παραμείνας requiratur. 89. παραμείψας quod ordo h. l. exigit suppeditant Phot. 387, 24 Suid. Cyrilli Lexx. MSS. 90. Vide προαμεῦσαι. Lob. rhem. 34. 91. Παραμήνη· ἡ τῶν θεῶν μήρα Λυδοί cod., μοῖρα Mus. Glossam quam tractat Boetticher Aric. p. 48 sic scribi iubet Meinek. Philol. XIII p. 549 παρὰ Μήνῃ· ἡ τῶν θεῶν μήτηρ. Λυδοί. 92. παραμίψεται Cyr. Voss. h. e. παραμίξεται quod suasit Meineke Philol. XIII p. 513. 94. L. Πραμνείῳ. Cf. Athen. I p. 30 B. Eustath. 871, 24. 97. παραμύσασθαι cod., em. Mus. συμβουλεῦσαι ad παραμήσασθαι refert Meineke Philol. XIII p. 549. Sed cf. gl. 727. 602. παράνομος· ἁμαρτία? an excidit (παρανομία)· ἁμαρτία? 4. Moer. Att. p. 269. 6. παραραόρος cod., em. Mus.

παράπαγος· μάνδαλος θύρας
παραπαίει· παρακόπτει, μαίνεται, ληρεῖ, παραφρονεῖ
610. παραπαιύντως· ὁμοίως
παράπαιστος· παραπλήξ. ἢ παρειμένος
παράπαν· παντελῶς, καθόλου
παρὰ πάντας· ὑπὲρ πάντας
παραπασσόμενος· ἐπιβαλλόμενος
15. [παραπείσῃ· παραπαίξῃ]
παραπέμποντες· ἀπωθούμενοι
παραπεπ[ε]ίθοιμι· παραπείθοιμι
παραπεπλεγμένως· συμπεπλεγμένως
παραπετάσματα· παρακαλύμ(μ)ατα
20. παράπηχυ[ν] ἱμάτιον· τὸ παρ᾽ ἑκάτερον [μέρον] μέρος ἔχον πορφύραν
παραπικραίνων· παροργίζων
παραπλαγιάσας· πλαγιασάμενος
παραπλάγξασα· παρακρουσθῆναι ποιήσασα
παραπλασμός· ὁ ἐν ταῖς τῶν αὐλῶν τρύπαις ῥύπος
25. παραπλέξαι· ἐμπλέξαι
παραπλάσματα· τὰ κηρία τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς ζητήμασιν ἐν τοῖς βιβλίοις
παραπλῆγος· μανιώδους
* παραπλῆγας· τοὺς τὰς ἄκρας ἀνατεινούσας ἔχοντας αἰγιαλούς. ἢ πέτρας
παραπλήγων· μαινομένων
30. * παραπληγία· παρακοπή
παραπλήξ· παράφρων, τὰς φρένας βεβλαμ(μ)ένος, μανιώδης, παρακόπτων, παραφρονῶν
παραπληξία· μανία
παραπλήσιος· ἐμφερής, ὅμοιος
παραπλῆττον· ἐκπλῆττον
35. παραπλόκαμος· ἡ παραπεπλεγμένη τὰς τρίχας
παραπλομένοισι· παροῦσι
[παρὰ πλόνεσι· παρὰ πολλοῖς]
παραπλώζειν· τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν ἵστασθαι, ἢ ἰέναι

SCR. 13. Ev. Luc. XIII 2. 19. Herod. IX 82. 20. Macho Ath. XIII 582 D. 21. Glossa sacra videtur. 23. τ 187. 28. ε 418. 30. Hippocrates passim.

ADNOT. 8. Vide πάρπαγος. 10. Videtur potius adverbium, quam e genetivo παραπαίοντος vel παραπαιόντων corruptum. 14. παραπασθόμενος cod., em. Vossius. 15. παραπαίσῃ recte, quamvis contra ordinem Albertus. Cf. παίσατε et Tim. lex. Plat. p. 222. An respicit Plat. Legg. X p. 892 D? 16. ἀποθούμενοι cod. Aldus, em. Mus. 17. παραπεπείθοιμι cod., παραπεπίθοιμι Mus. Imo aut παραιπεπίθοιμι legendum aut παρπεπίθοιμι. 18. ‚In utroque ος vel ας scribendum videtur. In Cyr. MS. est παραπεπ.λισμένας· συμπεπλασμένας.' 19. (μ) Mus. 20. παραπῆχυν· ἱμάτιον cod., em. Salmasius. Vide Poll. VII 53 IV 118. 120. Phot. 388, 12 COMueller *Archaeol.* § 339, 2. — [μέρον] Mus. 23. παραπλέξασα cod., παραπλάγξασα recte Is. Vossius, quod in παραπλαίξασα corruptum erat. 25. ἐνπλέξαι cod., ἐμπλέξαι Mus. 26. Cf. παρεῤῥυπωμένα βιβλία. Villoiso proll. ad Hom. p. XXII IGSchneider ad Vitruv. III p. 169. 27. μανιώδ.ς (quod erat μανιώδης) cod., μανιώδους Mus. Poteram παραπλῆγες· μανιώδεις. 28. Interpretatus est Homericum ἠιόνας παραπλῆγας et verba πέτρας παραπλῆγας ponit absque expositione, a Photio p. 388, 18 servata. 31. (μ) Mus. 34. παραπλῆγον cod., em. Vossius probante Lob. rhem. p. 50. Glossa praecedens in gl. sacr. Cyr. 63 adverbialiter scribitur. 36. παριοῦσι Ruhnkenius improbante Thes. VI c. 362 D. 37. παραπλόνεσι cod. πλειόνεσι Mus. πλεόνεσσι IFGronovius πλεύνεσι Meineke. 38. παραπλοίζειν Meineke, coll. schol. Nic. Ther. 294 vel παραπλωίζειν.

παρὰ πόδα· εὐθέως. ἐγγύθεν
640. παρὰ ποδί· παρὰ τοῖς ποσί
παρὰ πολύ· πολύ
παραποιεῖν· παραπράττειν
παραποιήσασθαι· παρασφραγίσαι
παραπρονοῆσαι· ἐνθυμηθῆναι, νοῆσαι
45. παραπομπή· μετακομιδή
παραρεῖν· φληναφεῖν
παρα(ῤ)ῥητοί· παραινετικοί, σύμβουλοι, παραμυθητικοί
παρα(ῤ)ῥητοῖσι· παραμυθηταῖς
παραῤ(ῥ)ύματα· δέῤῥεις
50. παραρτίζεσθαι· παρασκευάζεσθαι
παραρυῇς· μετεωρισθῇς, παραπέσῃς
παράρυμα· Σοφοκλῆς Πολυξένῃ παράρυμα ποδός, ὡς κρεμαμένων τινῶν ὑφασμάτων ἐκ τοῦ ἅρματος πρὸς κάλλος. τινὲς δὲ σχοινίον ἐν ταῖς ναυσίν. οἱ δὲ ὑπόδημα
παραρυμίς· τὸ παρὰ τὸν ῥυμόν
παραρυτεῖν· παρέχειν
55. * παραρυῶμεν· ἐξολισθῶμεν
* παραρυόμενον· παραπεσό[μενο]ν, παραῤ(ῥ)υέν
παρασάγγας· εἶδος μέτρου Περσικοῦ
παρασαγγιλόγῳ· οἱ Πέρσαι τοὺς διαγγέλλοντας οὕτω λέγουσι
παρασάγγης· μέτρον ὁδοῦ, τριάκοντα σταδίους ἔχον
60. παρασαρῶσαι· ἐροῦ δὲ καὶ [κάλυθρον ἢ] κάλλυντρον τὸ σάρον. καὶ κόρηθρον καλεῖται
παρασεσυρμένοι· παρελκυσμένοι, ὑπεσκελισμένοι
παράσημα· τεράστια
παρασημαίνει· παραχαράττει. παραδηλοῖ
παράσημον· ἀδόκιμον, κίβδηλον. ἀπὸ τὸ καὶ νομισμάτων τὰ κίβδηλα παράσημα λέγεται
65. παράσιτοι· ἀρχὴ ἐπὶ τὴν τοῦ ἱεροῦ σίτου ἐκδοχήν .....

SCR. 39. Soph. Philoct. 338. 41. Ar. Plut. 445. 46. Eupol. fr. inc. I 6 vol. II p. 547. 47. *I* 522. 48. *N* 726. 49. Exod. XXXV 11? 51. Proverb. III 21. 52. fr. 482 p. 197. 55. Hebrae. II 1. 57. c. g. Herod. VI 42. 58. Soph. fr. 475 p. 196. 64. Aesch. Agam. 747 Schneidew.

ADNOT. 39. *πόδας* Phot. 388, 21, utrumque recte. 43. Hinc *σφραγὶς παραποιηθεῖσα* ap. Basil. II p. 61 A. Cf. Thucyd. I 132 et Poll. VIII 27. 47. *παραρητοί* cod., em. Mus. qui male *παραμυθητοί* scripsit. 48. *παραρυτοῖσι· παραμυθήταις* cod., *παραῤῥητοῖσι· παραμυθητοῖς* Mus., em. Thes. VI c. 372 B. 49. (ῥ) Vosssius ex Cyr. 63 Suid. Vide Boeckh. *Urkund.* p. 159, qui negat Hesychium h. l. et infra vera tradere, et *παραλώματα*. 51. Cf. *μὴ παραῤῥυῇς*, unde Musurus codicis lectionem *παραρυείς· μετεωρισθείς* correxit. 52. *παραρύμα* cod., em. Mus. *παράρυμα ποδός· τὰ ὑποδήματα τὰ ῥυόμενα τοὺς πόδας* Phot. p. 389, 1. — *ἅρματος* ex *εἵματος* vel *ῥάμματος*, quod malim, depravatum videtur Tollio. 54. *παραρύτειν· παραχεῖν* vel *παρεγχεῖν*? 55. *παραρύωμεν* cod., *παραῤῥυῶμεν* Mus. *ἐξολισθήσομεν ἢ ἐκπέσομεν* (sic) Cyrill. 63. 56. *παραῤῥ* | bis Iensius Luc. Hesych. p. 183. 57. Vid. *παραγάγγας*. 58. *παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ* [?] *ἐπὶ τοῦ ἀγγέλου εἴρηται* (sc. *παρασάγγης*) EM. 652, 12. *Σαγγάνδαι οἱ ἀποστελλόμενοι καλοῦνται. Σοφοκλῆς δὲ ἐν τοῖς Ποιμέσι καὶ Εὐριπίδης ἐν Σκυρίαις παρασάγγας αὐτοὺς κεκλήκασιν. ἐχρῆν δὲ εἰπεῖν σαγγάνδας* append. Phot. p. 674 (p. XXVIII Meier). Vide Boetticher Aric. p. 24. Glossam probabiliter *παρασάγγῃ λόγῳ* scribebat Nauckius. 60. *κάλλυντρος τὸ σρον* cod., em. Mus. *παρασαρῶσαι· κοσμῆσαι. κόρηθρον δὲ καὶ κάλυθρον τὸ σάρον* Cyr. 11, unde corrigendus noster, cui *κόρηθρον* pro *κόριθρον* reddidit Heinsius. Formam *κάλυνθρον* praebet Cyr. Lex. ms. Alberti. 64. *ἀπὸ τούτου καὶ τῶν νομισμάτων* Mus. *παρὰ τὸ — λέγεσθαι* Meinckius. 65. *ἐκλογὴν αἱρούμενοι. κεῖται ἡ λέξις ἐν τῷ τοῦ βασιλέως νόμῳ* (h. e. *ἐν ἄξοσι*) Phot. 389, 18 Poll. VI 35 Ath. VI 234 E, Preller ad Polemon. fr. p. 116.

παράσιτος· κοσσοτράπεζος
παρασιωπῶν· μακροθυμῶν
παρασκευάζεται· εὐτρεπίζεται, ἑτοιμάζεται
παρασπάς· φυτὸν ἀπεσπασμένον
670. παρασπάσησθε· ἀφέλησθε
παρασπίζουσα· σύνουσ(α). συνοικοῦσα
παρασπιστής· παρεστώς. ὁπλίτης
παρασπονδήσας· παραβὰς τὰς συνθήκας
παρασπονδοῦντες· ἐχθραίνοντες. πολεμοῦντες
75. παρασπῶν· συλῶν
παραστάδες· οἱ πρὸς τοῖς τοίχοις τετ[ρ]αμένοι κίονες
παρασταδόν· ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἢ παραστάντες, ἢ παραστατικῶς, ἢ κατὰ τρόπον, ἢ κατὰ τὸ δέον
παρασταθμίδες· τῆς θύρας τὰ πρὸς τῷ στρόφιγγι
παράστανον· λόγχη
80. παράστασις· φυγή. καὶ τὸ φυγαδεῦσαι παραστήσασθαι
παραστάται· τὰ ἀπὸ τῶν νεφ(ρ)ῶν ἀγγεῖα. καὶ οἱ πρὸς τὰς ὤας στήμονες
παραστάτην· προστάτην
παραστάτησον· παραστάτης γενοῦ. νίκησον
παραστατίς· ἀγγεῖον θερμαντικόν
85. παραστέλλεται· ἀναστέλλεται
παραστέλλων· ἀναστέλλων
παραστησάμενος· μετακαλεσάμενος
παραστίζουσα [ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθείς]· ἐπ(ε)ὶ τῶν [ἀνακλυσετῶν] ἀφυστερούντων τὰ ὀνόματα παρέστικται. [Σώφρων δὲ κεντήματά φησιν.] ἄλλοι, ὡς ἀπόντα [τινὰ] παραστήσουσα σημειουμένη
παραστόρνυται· καὶ τὸ λεῖον ποιῆσαι ξίφος, καὶ τὸ παράστροτον
90. * παρασυνεβλήθη· ὡμοιώθη
παρασύρει· χαυνοῖ. παρατρέπει

SCR. 69. Theophr. HPl. II 2, 4. 71. Eur. Phoen. 1440. 72. Eur. Cycl. 6. 74. Eur. Andr. 1098. 77. *O* 22. 80. Cf. Aristot. Polit. V 8 Plat. Legg. IX p. 855 D. 81. Hippocr. 278, 36. 90. Psalm. XLVIII 13, 21. (Cyrill. Dresd. *παρασυνεβλήθην*).

ADNOT. 66. Phot. 390, 20. *Parasitae, ut mensae adsideant, plagas et colaphos pati non recusant.* Palmer. 70. παρασπάσησθαι· ἀφελῆσθαι cod., παρασπάσεσθαι· ἀφελεῖσθαι Mus., em. GDindorf. Thes. VI col. 388 B. 71. *σύνους* cod., *σύννους* Mus., em. Heinsius. 76. *τετραμμένοι* Mus. 77. *παραστατικοί* cod., em. Phot. 391, 2. 79. Glossa obscura. 80. *παραπήσασθαι* cod., em. Mus. 81. (ρ) Scaliger. Cf. Galen. lex. Hippocr. p. 538 EM. 652, 15 Poll. II 174 Paul. Aegin. VI 61 Ruf. p. 63 Cl. 82. Recte ni fallor *πρωτοστάτην* corrigit Salmas. in Achill. Tat. p. 681. Cf. EM. 729, 12 Bibl. Coisl. p. 506 Suid. 84. *πυριστάτης* sine causa me iudice coni. Salmasius coll. *κόφενα*, ubi tamen vide emendationem nostram in alia omnia abeuntem. ‚*Πυριστάτην* sive *πυροστάτην* legimus in schol. Ar. Av. 436 Soph. Ai. 1389. *Πυριστήτης: tripes ferreus. Πυρίστατος: ferreus.* Glossae.‘ Thes. s. v. Ego *παραστάτης* malim. 88. In loco hoc inquinatissimo, e pluribus ut videtur glossis conflato, quid sit *ἀνακλυσετῶν* illud plane superfluum (*τῶν ἐν ἀνακλήσει ἀφ.?*) nescio, Salmasium vero recte *ἐπὶ* in *ἐπεὶ* mutasse persuasum habeo. Sophronis mentionem ad elapsam aliquam glossam referebat GDindorfius in Thes. VI col. 396 D comparata alia nostri glossa ab Alberto quoque admota: κατάστικτον· ποικίλον. καὶ Σώφρων κέντημά φησιν. Mihi verba *Σώφρων δὲ κεντήματά φησιν* e glossa modo allata huc irrepsisse videntur, quippe quibus una cum verbis *ἢ παραστίζων ἢ παραστιχθείς* deletis sana procedat oratio, modo postrema cum Heinsio et Kustero sic refingas: *παραστίζουσα, σημειουμένη.* Qui *τινὰ* sustentare voluerit, cum Iungermanno scribat necesse erit *ὡς ἀπόντα τινά. Παραστίζουσα· σημειουμένη,* quam rationem non prorsus damnaverim. 89. *παράστροτον* cod., *παράστρωτον* Mus. satis probabiliter. *ξίφος* retulerim ad glossam elapsam *παραστομοῦται* (*exacuitur*) et deletis mox verbis *καὶ τὸ* e dittographia natis novum constituerim articulum hunc: *παράστρωτον* vel *παρὰ στρότον* quae verba Aeolici alicuius poetae esse possint. Reliqua non expedio.

παρασυρέντες· παρατραπέντες
παρασυρῶ· παρατρέψω, καὶ τὰ ὅμοια
παρὰ σφιν ἢ παρὰ σφισιν· παρ' [ἑ]αυτοῖς
* παράχασον· ἀναχώρησον
παρασχεδιαζομένη· παραχαραττομένη
παράταξις· πόλεμος. φάλαγξ. καὶ ὄνομα
παρατάσσεται· ἐν πολέμῳ ἀνθίσταται
παρατατικός· ἐκτεταμένος
παρατέθηγμαι· παρηκόνημαι. παρωξύνθην
παρατεθηγμένος· ἠκονημένος
παρατείνει· παρέλκει. πλατύνει
παρατεκτήναιτο· παρὰ τὰ ὄντα κατασκευάσειεν
παρατενεῖς· ἀπολεῖς
παρατέτακται· ἡτοίμασται
παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων, παραφυλάξεων
[* παρατούριον· ἀντίπανον. κράσπεδον
* παραχαράκτης· διαστροφεύς, παρατρωτὴς τῶν εὖ τεθέντων νόμων
παρατηρημάτων· ἐπιτηρήσεων,] κληδονισμῶν τε καὶ ἀπαντήσεων
παρατρέπει· παραγορεῖ
παρατρέχει· παρέρχεται
* παρὰ τὸ εἰκός· παρὰ τὸ δέον
παρατρέψαι· παρενέγκαι. πορθῆσαι
παρατρέψας· παρελάσας
παρατροπαῖς· μεταβολαῖς
παρατροπέων· παρατρωπῶν. παραλογιζόμενος
παρατρύζει· παραφωνεῖ. γογγύζει
παρατρύζουσι· γογγύζουσι. καὶ τὰ ὅμοια
παρατρωπῶσ'· παρατρέπουσι, παραπείθουσι τῆς ὀργῆς
παρατ[ρ]υχών· παρών
παραύδα· παραφώνει, παρηγόρει
παραύλια· τὰ παρὰ τὴν αὐλήν, οἷον πρόχωρα
πάραυλος·
πάραυλος Ἑλλησποντίς, ὡραία θέρους,
ἡ κατὰ τὸ θέρος ἀκμάζουσα

SCR. 97. Glossa sacra e Psalm. teste Cram. AO. II p. 464, 14. 703. Ξ 54. 5. Zachar. I 6 Mal. I 4' Biel. 14. Ψ 398. 423. 16. δ 465. 19. Ι 496. 21. λ 487 σ 177. 23. Soph. fr. 460.

ADNOT. 93. παρασύρω· παρατρέψω cod., παρατρέπω Mus. Correxit Thes. VI col. 400 D. 94. [ἑ] Vossius e Cyrillo suo. παρὰ σφίσιν cod.; prius fortasse παρ' ἄσφι scribendum est Aeolice. Vide Phot. 391, 12. 95. ἀναχώρισον codex. Ordine requiri παράσχασον vidit Vossius, e παράχασον corruptum. Cf. παρεχάζετο. 97. ὄνομα (vid. Boeckh. Inscr. nav. p. 342) haud dubie recte in ὅμοια mutabat Meinek. Philol. XIII p. 549 q. v. — Cf. ἐκ παρατάξεως. 703. παρατεκτείνετο cod., em. Mus. 5. ἡτοίμασθαι cod., em. Mus. 7. ἀντίπανον quid sit constat ex Balsamone ad Conc. VI can. 27: τὰ πολυτελῆ χρυσοῦφαντα τὰ δημοτικῶς λεγόμενα μαργέλλια ῥάμματα καὶ ἀντίπανα. Antepanni vertit Salmas. H. A. II p. 575, et παρατούριον paraturam vel ornaturam esse monstrat. Vide παρείσανον: κράσπεδον. 8. παρατρώκτης· παραχαράκτης, διαστροφεὺς τῶν εὖ τεθέντων νούμμων coni. Albertus probante Thes. vol. VI p. 439 D, in quibus παρατρώκτης debetur Valesio, νούμμων legendum esse e Cyrillo Ducangi patet. Cum Hesychio convenit Cyr. 11 (Cyr. Alberti Phot. Suid.) 10. παραγορεῖ teste Schowio codex, παρηγορεῖ Mus. Vide Lobeck. Phrynich. p. 703. 16. π. παρατροπῶν cod., παρατρωπῶν Mus. 17. Male Phot. 391, 25 Cyr. 39 παραφρονεῖ. 19. Vide παρετρώπασκε. — παρατροπῶν cod., παρατρωπῶσι Mus. Correxi e loco Homerico. 20. [ρ] Mus. 21. παραυδᾶ· παραφωνεῖ παρηγορεῖ cod., em. Iensius Lucubr. Hes. p. 183. 22. πρόσχωρα Phot. 392, 7. 23. Ἑλλησπόντου ὥρα codex, em. Ath. VII 319 B a Th. Bergkio ex Hesychio correctus.

παραυτά· παραχρῆμα, εὐθέως, παραυτίκα
παρ' αὐτόφι· παρ' αὐτῷ
παραυχενίζων· παρακλίνων
παράφημι· παραινῶ. παραμυθοῦμαι. συμβουλεύω
παραφθαίησι· παραδράμοι
παράφορα· παρατετραμμένα
παραφορμά· ἀρχή τις τῶν συνεξιόντων βασιλεῖ
παράφορος· παραφερόμενος. παρόμοιος. ἐξεστηκώς
παράφρων· ἀνόητος
παραχαράσσον· παραλλάσσον, παρασημαῖνον
παρὰ χεῖρα· μετὰ χεῖρα, ἐν χερσί
παραχρᾶται· κακῶς λέγει
παραχρῆμα· παραυτίκα. [ἀθρόως.] εὐθέως
παραχωρημάτων· ἐκβολῶν
[παραψίδες· τὰ μεγάλα τρύβλια]
παραψυχή· παραμυθία
παρδακῶν· διύγρων
παρδαλέην· παρδάλεως δοράν
πάρδαλις· ποιὸς ὄρνις
πὰρ δέ· παρὰ δέ
πάρδικος· ἡ οἰκοδομὴ τῆς καθέδρας
παρεᾶσαι· πλαγιάσαι
παρέβασκε· παρεβάτει
[παρεβλήδην· ἐρεθιστικῶς]
παρεγγεγραμμένος· ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις (ἐν)τεταγμένος. δημοποίητος [παῖς]
παρέγγ[έγ]ραπτος· νόθος. παρεγγεγραμμένος
παρεγγραφέντων· ῥαδιουργηθέντων
παρεγγυᾶ· παραγγέλλει. διαδίδωσιν

SCR. 24. Eur. fr. 1064, 5. 25. *Μ* 302. 27. *Λ* 577. 28. *Κ* 346. 32. Soph. El. 472 Eur. Hipp. 232. 39. Err. Hec. 280. 40. ADN. 41. *Γ* 17. 43. *Γ* 262. 46. *Λ* 104. 49. Aeschin. p. 51. 51. Herod. III 8.

ADNOT. 24. *πάραυτα* cod. 25. *παραυτόφι* cod., em. Iensius ex *Μ* 302 ubi schol. *παρ' αὐτοῖς* reddunt. 26. *παραχρούων* Phot. 392, 25. 27. Separata coniunxit Albertus. Vide *παρφάμεν*, *παρφάμενος*, *παρέφησε*. 28. *παραδραμεῖ* cod., *παραδράμοι* Mus. In Aldina erratum typothetae. Cf. Lob. Path. El. p. 95. 30. *παράφορμα* cod., *παραφορμά* scripsi. 31. *παρόμοιος* cod., *παράνοος* Heinsius. 35. *παραχρᾶται πολύ: σφοδρῶς συνουσιάζει. ἀκολάστως μίγνυται· εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ ἑκάστου πράγματος, (ὃ) ἐκ περιουσίας γίγνεται* Phot. 393, 21. Itaque *κακῶς λέγει* idem fere videtur atque *κακέμφατόν ἐστιν*, aut *παραχρᾶται* significat *abutitur scriptor vocabulo aliquo*. 36. *ἀθρόως* delet Cobet. Nov. Lectt. p. 731. 38. *ἡ παροψίδες* inseruit Mus. quod fugit Cobetum l. c. [*παραψίδες ἡ*] *παροψίδες* corrigentem. Glossa e loco similiter atque Artemidor. I 26 depravato hausta est. 40. *παρδακὸν δὲ δίυγρον. οὕτω γὰρ καὶ Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης.* Schol. Ar. Pac. 1147, ubi Venet. addit *καὶ Ἀρχιλόχου* (fr. 139 p. 568)· *παρδοκὸν δι' ἐπιοῖον*, quod Welckerus *παρδοκὸν διὰ πεδίον*, Heckerus *παρδοκὸν δ' ἐπίσειον* (Hes.), Meinekius *παρδοκὸν διαὶ πέδον* scribunt. Nec Simonidis verba desiderantur *καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ τῷ Ἀμοργίῳ·* (sic. fr. 21 p. 585) *συμπαρδακῆσιν ἱμᾶσιν σεσαγμένοις*, quae ap. Strab. XIII 619 paulo aliter scripta leguntur *σὺν πορδακοῖσιν ἐκπεσόντες ἵμασιν ἀντὶ τοῦ διαβρόχοις*. — *παρδάκων*] accentum ex EM. 802, 5 correxi. De etymologia voc. Lobeck. Path. El. p. 119 accedit Vossio ab *ἄρδω* derivanti. — Infra *πάρταζον· ὕγρανον. Λάκωνες.* Philol. XIV 207. 41. *παρδαλέως* cod. 42. Aristot. HA. IX 23. 44. Non liquet, sitne a *πέρδομαι ἔπαρδον*. 45. *παρεάσαι* cod. 46. Dormitabat Lobeckius Proll. p. 177 cum *παρέβασκε* ad *παραβασκαίνω* referret et proinde *παρέβλαψε* interpretaretur (sc. fascinando, *beschreien*). 47. Sic ex ordine codex, *παραβλήδην* recte Mus. *Ἐρετιστικῶς* Aldus. 48. 49. *παραγεγραμμένος* cod., em. Phot. 393, 1. *Παῖς* refer ad *νόθος*. Cf. EM. 654, 37 Suid. 49. Sic cod., em. Mus. Vide Harpocr. 156, 17. 51. Moer. Att. p. 324. — *παραγγελύει* cod., em. Mus.

παρεγγυᾶται· λέγει. παραδίδωσιν. ἐντέλλεται. παραινεῖ. διδάσκει. προλέγει. παραγγέλλει. διαβεβαιοῦται. ἢ παρεγγυᾷ

παρεγγυήσαντος· παρασχόντος

παρεγχρίψεται· ἐγγίσει, προσπελάσει

755. * παρ' αἰδοίῃσι· παρὰ ταῖς αἰδοῦς ἀξίαις

πάρεδρον· παρακαθήμενον. παραμένον. σύνθρονος

πάρεδρος· ἀρχή τις „καὶ αὐτὴ ἡ κελεύουσα παρέδρους δίδο[υ]σθαι ὑπὲρ τοῦ τὸν ἁμαρτάνοντα μηνύεσθαι"

παρέζεο· παρακαθέζου

παρεζόμενος· παρακαθήμενος

60. παρεθείς· ἐκβληθείς. ἢ ἐάσας

παρεθεωροῦντο· κατεφρονοῦντο

παρεθήγοντο· παρωξύνοντο

παρειά· γνάθος

* πάρει· ἦλθες

65. παρεῖαι ὄφεις· ὄφεων εἴδη μεγάλας παρειὰς ἐχόντων· ταῦτα δὲ ἥκιστα δάκνει ἀνθρώπους

παρείθη· παρελύθη, ἐχαυνώθη. ἐκρεμάσθη, ἐχαλάσθη. ἐάθη

[παρείεμαι· παραλέλυμαι]

παρεικάθῃ· παρέλθῃ. [παρελύθη]

παρείκαμεν· παρεπέμψαμεν

70. παρείκει· παρέρχεται

[παρείκουλον· ὑπόφασις ἄρχοντα]

παρεῖμαι· παραλέλυμαι, ἐκλέλυμαι

παρειμένος· παραλελυμένος, ἐκλελυμένος, παράλυτος. παρεωραμένος. τετελευτηκώς. ἢ καταπεφρονημένος

παρειμένως· καταφρονητικῶς, ὁμοίως

75. πάρειμι· ἐῶ. ἢ παραλελυμένος

[παρείμην· εὑρέθην. ὑπῆρχον]

παρεῖναι· ἐᾶσαι

παρεῖξαι· παραχωρῆσαι

παρείπῃ· παραλογίσηται

SCR. 55. *Z* 250. 58. *Λ* 407. 59. *E* 889. 61. Act. Ap. VI 1. 64. Matth. XXVI 50. 65. Cratin. fr. VI p. 143. 66. Ψ 868. 68. Plat. Sophist. p. 254 C ubi in *παρεικασθῇ* corruptum correxit Boeckhius. 70. Pind. Pyth. VI 43. 72. Ierem. XX 9. Eur. Phoen. 859 v. l. 73. LXX et Tragici passim e. g. Eur. Herc. f. 1043. 76. Soph. OC. 1666? 77. *X* 298. 79. *Λ* 555.

ADNOT. 52. *πάρεγγυς* cod., *παρεγγυᾷ* recte Vossius. 54. Pro *παρεγχρίμψεται*. 55. *τοῖς — ἀξίαις* cod., *ἀξίοις* Mus., em. Iensius. Ordinem *παρ' ἐδοίῃσι* postulare vidit Vossius. 56. *παρακαθίμενον* cod., em. Mus.— *παραμένον* (*παρήμενον* Heinsius) spectat ad glossam sacram *εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον*. — *σύνθρονος* aut ad seq. gl. trahendum est aut *σύνθρονον* scribendum cum Vossio. 57. Cf. Meier et Schoemann *Att. Proc.* p. 58, 82. 60. Confundit *παρεθείς· ἐκβληθείς* quod *ἐκλυθείς* scribebant L. Bos. Obs. critt. p. 179 et Kusterus coll. Phot. 393, 18. 19, et *παρείς· ἐάσας* nisi malis *ἐαθείς*. Conferri tamen Albertus iubet *παραθέντες· ἐκβληθέντες* et *παρέλυσε· ἐξέβαλεν*. 64. Cf. *ἐφ' ᾧ πάρει*. 67. *παρίεμαι* correxerat Mus., deinde *παρεῖμαι*, postremo delevit. Vid. Phot. 394, 3. 68. *παρείεται* cod., *παρεῖται* Mus. *παρεικάθῃ· παρέλθῃ* (*παρείκαθι·* .η. *πάρελθε* cod.) Phot. 394, 5 Suid., em. Bernhardyus. 69. E dialecto Boeotica et Rhodia pro *παρήκαμεν*? Vide *προσεικάμενοι*. 70. E dialecto pro *παρίκει*, non pro *παρήκει*. Vide *παρικτὸν ἴκαντι* et *ἴκει*, nec non *εἴκει*. Aliud est *καθ' ὅσον παρείκει* ap. Plat. Symp. p. 187 E. 71. Glossa Romana: *periculum*. 75. *παραλελυμένως* legit et cum *παρειμένως* coniungit Albertus. Sed rem aliter se habere docet schol. Eur. Phoen. 859 *κόπῳ πάρειμι*] γρ. καὶ *παρεῖμαι*, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ τοῦ κόπου παραλέλυμαι. Vereor igitur ne *παραλέλυμαι* scribendum sit. — *ἐῶ* non ad *παρίημι* spectat, sed ad *πάρειμι τῷ λόγῳ praetermitto*. *Παρεὶς ἐῶ* ordo non admittit. 76. L. *παρήμην*. 77. *ἐάσαι* codex.

780. παρειπεῖν· παραμυθήσασθαι. παραινέσαι. παραπείσειν. παραλογίσασθαι

* παρειμένων· παρεωραμένων

[παρεῖρξαν· ἐκώλυσαν]

παρείς· ἐάσας, ἀφείς, καταλιπών

παρείσακτον· ἀλλότριον

85. παρείσανον· κράσπεδον, ἀκρωτήριον

[παρείση· παραστίκης]

παρείσθωσαν· παραλυέσθωσαν

πάρεισιν· εἰσίν

παρεισκρίνεται· παρεισέρχεται. παρεισβάλλει

90. παρεισρέων· παρεισερχόμενος

πάρ[ε]ιτε· παρέλθετε

παρεκίρνα· παρέμισγε

παρεκλήθη· παρεμυθή(θη)

παρέκλησε· παρῆλθεν

95. παρὲκ νόον ἤγαγέ [μου]· τὸν νοῦν παρελογίσατό μου

παρὲκ μίτον· παρὰ τό(ν) μίτον

παρεκναμε[νο]ῦντο· παρεπ[ιπ]ορεύοντο ἐπιπόνως

παρεκρότει· παρώξυνεν

παρεκρούσατο· ἐχλεύασεν. παρεψηφίσατο. διεσκέδασεν

800. παρεκτικόν· παρεχόμενον

παρεκόπτου· ἠφάνιζες

παρέλαβες· ἐπαιδεύθης·

παρελάσας· παραδραμών

παρελέγετο· παρὰ τὸν αἰγιαλὸν ἔπλεεν

5. παρελέξατο· ἐκοιμήθη. παρεκλίθη. ἢ παρεπλέξατο· τὸ γὰρ παραπλέξαι τινὲς παραλέξασθαι καὶ λέξασθαι λέγουσιν

παρελεύσεαι· παραδραμεῖς· καὶ παραλογίσῃ

παρελεύσεται· παραδράμῃ, παρέλθῃ

παρεληλυθότας· παραβαίνοντας

παρελθόντων· εἰσελθόντων

10. παρέλκεται· διατρίβει

παρέλκον· περισσόν. [περιττόν.] βραδύ. παρατεῖνον

παρέλκυσις· βράδος, βραδυτής

παρελογίσασθε· ἠπατήσατε, ἐψεύσασθε, ἐχλευάσατε

SCR. 82. *Λ* 615. 83. e. g. Soph. El. 732 Aesch. Cho. 925. 87. ,Sophon. III 16' Biel. 94. ADN. 95. *K* 391. 96. *Ψ* 762. 97. Hipponact. fr. 130 p. 614. 99. Genes. XXXI 7. 801. Equit. 817. 869. 2. Epist. ad Coloss. IV 17. 4. ADN. 5. *B* 515. 6. *Λ* 132. 12. Iob. XXV 3. 13. Ios. IX 20.

ADNOT. 80. *παραπείσειν* tuetur Lobeck. parerg. p. 1725. 82. Imo *παρήϊξαν* q. v. 85. Male Aldus *ἀκρωτηρίων*. 86. *παραστήκης* correxerat Mus., qui delevit glossam. 89. *παρεισκρίνει* Cyr. 11 Suid. Phot. 394, 20. 90. Hoc an *παρεισφρέων* scripserit incertum. 91. *παρεῖτε· παραγίγνεσθαι* Phot. 394, 21. *πάριτε· ἔλθετε* infra. 93. (*θη*) Iensius. 94. *παρέπλησε* Palmer, *παρέκλυσε* (ex v. l. Psalm. CXXIII 4) probabiliter Bielius, *παρήλασε* Kusterus. 95. *μου* — *μοῦ* cod., *με* — *μου* Valcken. Obss. Misc. VIII 2 p. 170. 96. *παρεκμητόν· παρατομητόν* cod., em. Arcer, Sopingus, Pearso Advers. II p. 562. 97. [*νο*] et [*ιπ*] GDindorf. Thes. VI c. 293 B coll. Hipponact. ap. Tzetz. Exeg. Il. p. 79, 20. 99. Copulavit Vossius. 801. *ἀπὸ τῶν τὰς πτέρυγας παρακοπτομένων* Phot. 395, 2. In codice *παρεκτύπου* scriptum fuisse videtur. 4. *παρελέγοντο· ἔπλεον* ICTh.Ernesti ut respiciatur Apost. Actt. XXVII 13 (cf. 8). 5. *τινὰς* et *παρακλήθη* cod., em. Pearso et Iensius. 6. Vide *οὐ παρελεύσεαι*. — *παραλογίσεις* cod., em. Mus. 11. *περιττόν* om. Mus., et *παρατίνων* recte in *παρατεῖνον* mutavit, quod Photius p. 318, 15 praebet.

παρελύθησαν· ἠσθένησαν
815. παρέλυσε· καθεῖλεν, ἐξέβαλεν
παρεμβαλεῖ· παρεντίθησιν
παρεμβαλεῖ· ἐπισκέπει
παρεμβάλ[λ]οιτο κλῆρον· συγκληρώσαιτο
* παρεμβολή· στρατόπεδον. παράταξις. στῖφος στρατιᾶς, ἢ πλῆθος. ἢ οἴκησιν. ἢ κάστρον
20. παρεμπίνειν· τὸ ἐκτὸς λόγου πίνειν
παρ' ἔμοιγε· πάρεισι γάρ μοι
παρεμφάρακτος· ἀσελγής. πέρπερος
παρεμφαίνεσθαι· παραδηλοῦσθαι
παρεμφερές· ὅμοιον
25. παρ' ἕν· κατὰ τὸ ἑξῆς
παρενδοθῇ· παρατεθῇ
* παραίνεσις· συμβουλία. διδασκαλία
παρενεγκεῖν· παραθεῖναι. παραβαλεῖν
παρενήνεον· παρανιέων. παρετίθεσαν ἀθρόως. παρεσώρευον
30. παρένθετος· παρείσακτος
παρενθῆκαι· μετενήνεκται (ἢ) ἀπὸ τῶν τεχνιτῶν τῶν παρεργαζομένων ἔνια λεπτά. ἢ ἀπὸ τῶν πλοϊζωμένων· παρεντιθέασι γὰρ τοῖς φορτικοῖς κοῦφα. ἀπὸ τῶν καμιν(έ)ων· τοῖς γὰρ πίθοις πινακίσκοι παρεντίθενται καὶ λεπτά
παρέντες· παραλείψαντες, ἐάσαντες
πάρεξ· χωρίς, ἐκτός
παρεξειρεσίαν· τὸ κατὰ τὴν πρῷραν πρὸ τῶν κωπῶν· ὡσεὶ λέγοι τις, πάρεξ τῆς εἰρεσίας
35. * παρελέξατο· παρεκοιμήθη
παρεξηυλημένος· ὑπὸ γήρως τὸν νοῦν παρεξηυλημένον ἔχων, ἀμυδρόν. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν γλωσσίδων τῶν ἐν τοῖς αὐλοῖς· αἱ γὰρ κατα(τε)τριμμέναι ἐξηυλῆσθαι λέγονται
παρὲξ ὁδοῦ· ἔξω τῆς ὁδοῦ
παρὲξ εἴποιμι· παρὰ τὴν ἀλήθειαν εἴποιμι
πάρεξ τὸ θεῖον χρῆμα· ἔξω τῆς μίξεως
40. παρεοικώς· παρόμοιος
παρεόντα· παρόντα

SCR. 14. Genes. XIX 11 Ierem. VI 24. L 43. 15. Ierem. XLVI 15. 17. Psalm. XXXIII 7. 18. Tragicus incertus. 19. Theophil. fr. II vol. III p. 630 Criton com. vol. IV p. 527. 21. *Α* 174. 23. Aristot. phys. ausc. IV 4. 29. *α* 148. 32. Aesch. Choe. 1032. 34. Thucyd. VII 31. 35. *Β* 515. 36. Ar. Ach. 681. 37. *Κ* 349. h. Merc. 188. 38. δ 348. 41. ξ 115.

ADNOT. 18. [λ] Meinek. Philol. XIII p. 549. 19. Haec e glossis in Psalm. deprompta esse constat e Cram. AO. II p. 464 et Ernesti Gl. p. 303. Notandum vero in codice meo Mosquensi pro *παράταξις* legi *παρὰ τικοῖς* quod scribendum *παρὰ (ταχ)τικοῖς*. 20. *ἐκ τοῦ* cod., em. Thes. VI col. 475 D vertens *immodice bibere*. Nisi praestat *ἐκτὸς τοῦ*; cf. 911. 22. *Cerritus: ἐμμανής παρεμφάρακτος* Glossae, ubi Vulcanius probante Labbaeo coni. *παρέμφρακτος*. Male; ,*nam φαράσσειν et φράσσειν dicebant. Hesychius ubi nulla mendi suspicio potest esse φάραγμα· φραγμός.*' Salmas. HA. II p. 767. — *πέρπερος* om. Mus. 25. *παρὲν* cod., em. Meibom. 26. *παρενδατη· παρεντεθη* Phot. 395, 23, quod *παρενδοθῇ· παρεντεθῇ* scribit Albertus. 27. *παρένεσις* ordo. 29. *παρανιέων* quod Mus. induxit fortasse *παρανήεον* scribendum est. 31. Phot. 395, 24 in brevius contraxit. — *πλωϊζομένων* Mus., (ε) Meineke. 33. *πάρεξ* accinit Ioann. Alex. 38, 9. Sed in Homero *παρὲξ* scribendum esse docet Herodianus *πμλ.* p. 25, 10 Eustath. p. 732, 40. 34. *παρεξερέσιον* cod., *παρεξειρεσίαν* Phot. 395, 25 cui reliqui testes omnes calculos addunt. Vid. schol. Thuc. IV 12 VII 31. 35. *παρεξέλατο* ordo. 36. *κατατρημμέναι* cod., *κατατετρημέναι* Mus. em. Phot. 396, 1. 37. *πάρεξ* cod. 38. *παρεξείποιμι* cod., em. Heinsius. 39. Hic etiam malim *παρέξ*, quia veteres τὸ *παρεξ*, nisi idem sit atque *χωρίς*, non retrahere accentum praecipiunt. 40. *παρέοικος* cod., em. Mus.

παρέπαφεν· παρέπεισεν
παρεπίδημος· πάροικος
παρεπλάγχθη· παρεκρούσθη
845. παρεπτάμενα· περιττά
παρεπτάμενον· περιττόν
πάρεργον· νόθον, ὡς μικρόν τι τῶν ἀναγκαίων
[παρεργότατα· κατεῤῥογότατα]
παρέργως· ἀκαίρως. ῥαθύμως
50. [παρενεῖται· ὀλίγα ἀφαιρεῖται]
παρ' ἐρινεόν· παρὰ τὴν ἀγρίαν συκῆν
παρερέωσαν· παρετάξαντο, ἐν πολέμῳ ἀντέστησαν, κυρίως δὲ μετὰ τῶν ῥεῶν
παρεῤ(ῥ)υπωμένα βιβλία· οἷς κηροὺς προσπλάσσομεν, πρὸς τὸ ζητῆσαί τινα
παρέρχεται· ὑπερβάλλε[ται]·
55. παρεῤῥωγότα· κατεῤῥωγότα
* παρεσταμένη γῆ· ἐφ' ᾗ τις ὀφείλει δάνειον· καὶ ἡ ἐκδεδομένη ἐπὶ γεωργίᾳ
πάρεσαν· παρῆσαν
παρεσθίε[τα]ι· παραβιβρώσκεται
* πάρεσιν· ἄφε[ω]σιν, συγχώρησιν
60. [παρέσεσται· πάρεσται]
παρέσμεθα· ἤλθομεν
πάρεσο· παραγενοῦ
παρεσόμεθα· [παρεγενόμεθα
παρεσόμεθα· παρεῖναι μέλλων
65. παρέσσυα· παρόρμησα. παραγινομένη
παρέσσεται· παρέσχεται
* παρεσπονδημένοι· ἔκθεσμοι. παρηνομένοι
παρεστέλλετο· παρεγίνετο

SCR. 42. Ξ 360. 43. LXX Genes. XXIII 4 al. 45. Ο 464. 51. Ζ 433. 54. μ 62. 57. Λ 75. 59. Arist. Eqq. 1026. 59. Epist. ad Rom. III 25. 60. Α 213.

ADNOT. 42. Imo παρήπαφεν ex Il. Ξ 360, q. v. infra. 44. παρεπλέγχθη cod., em. Valckenaer et Iensius. 45. Sic codex, παριπτάμενα Mus. Suspectum. 48. παρεργότατα· κατεῤῥογότατα cod., κατεῤῥωγότατα Mus. Infra recte παρεῤῥωγότα· κατεῤῥωγότα, quo usus est Plut. Alex. 17. 50. παραίνυται Mus. h. l. et supra pro παραινεῖται. Prima scriptura fuit παρερεῖται pro παραιρεῖται. 52. παρερίνωσαν? quod fictum videri possit ex Hom. Δ 447 σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινούς. Ἐρώησαν vix latet. 53. (ῥ) Mus. 58. παρεσθίει? 59. ἀφέωσιν cod., em. Mus. 60. παρέσσεται Iensius. Luc. Hes. p. 184. 61. παρήμεθα a παρήμην? Hinc ad gl. 863 aberravisse videtur παρεγενόμεθα. 64. μέλλομεν Mus. Malim παρεσόμενος. 65 — 67. Exhibui quomodo in codice leguntur. Παρέσσευα· παρώρμησα. καὶ παρεσσυμένη· παραγινομένη. Παρεσπονδημένοι· ἔκθεσμοι. παρηνομημένοι Mus., qui GDindorfio in Thes. VI col. 376 arbitro hoc certe recte animadvertit glossam excidisse, cuius interpretatio sit, quod sequitur παραγινομένη, referendum illud ad παραστελλομένη. Mihi confundere videtur Hesychius πάρεσσα· παραγινομένη (Dorice pro παροῦσα) et παρέσσυα· παρώρμησα, quas glossas a Diogeniano deinceps positas fuisse patet. παρέσσυα, a Musuro probante CLStruvio opusc. II p. 190 in παρέσσευα mutatum, non temptaverim propter ἀπέσσυα alia id genus, ab Ahrente male in ἀπέσβα mutatum. Quod sequitur a Musuro omissum παρέσσεται· παρέσχεται probabiliter a Schowio in παρέσσυται· παρέρχεται correctum est. Denique παρηνομημένοι Musuri nihil in eiusmodi scriptoribus habere dubitationis evicerunt GDindorf. Thes. VI col. 343 D Struvius grammat. p. 73 et opusc. select. vol. II p. 190 coll. e. g. Theodoro Prodromo p. 153 A: possis tamen παράνομοι, cum in Hesychio frequens sit syllabae μοι cum μενοι permutatio. Itaque hanc habeto glossarum faciem: παρεγενόμεθα. Πάρεσο· παραγενοῦ. Παρεσόμεθα·...... Παρεσόμενος· παρεῖναι μέλλων. [Παρεσπονδημένοι· ἔκθεσμοι. παρηνομημένοι] Πάρεσσα· παραγινομένη. Παρέσσυα· παρώρμησα. Παρέσσυται· παρέρχεται.

παρέστη[σε]· παρεγένετο. ἐπέστη
870. πάρεστιν· ἐστὶν ἐγγύς
* παρέσφηλεν· παρεφάνετο. ἀποτυχεῖν ἐποίησεν
παρέσφαλεν· ὁμοίως
παρέσχεν· ἔδωκεν
παρετάξατο· ἐν πολέμῳ τέθνηκεν
75. παρετάξαντο· ἐπολέμησαν
παρέτμηξεν· ἐξηφάνισεν
πάρετος· παραλελυμένος
παρετρώπασκε· παρετρέπετο
παρευημερεῖσθαι· νικᾶσθαι
80. παρευημερηθείς· παροραθείς
παρευθύνουσι· βιάζονται. παραφέρουσιν
παρευθύνωσιν· ὁμοίως
παρευνάζων· παρακοιτάζων
[παρεφάσεις· παραινέσεις
85. παρεφασίησι· παραμυθίαις]
παρεφέρετο· ἐδαιμονίζετο
παρέφησε· παρεγράψατο. ἠπάτησεν
παρεχάσσατο· παρεχώρησεν
παρέχει· δίδωσι, χορηγεῖ
90. παρῇ· ἔλθῃ
πάρηβον· παρὰ Κτησί(ᾳ), ξύλον τι
παρήγαγεν· ἤνεγκεν. ἢ ἠπάτησεν
παρηγοναῖς· παραγώγως. ἀπάταις
παρηγορεῖ· παρακαλεῖ, παραμυθεῖ(ται)
95. παρηέρθη· παρηνέχθη
[παρήθη· ἐάθη]
παρήϊξαν· ἐκώλυον
παρήϊον· ὁ παρὰ τὸ γένειον τόπος. καὶ κόσμος ἐπὶ μετώπου τῶν ἵππων παρὰ γνάθον
παρῆκεν· ἀφῆκεν, εἴασεν, ἔλειπεν
900. [παρήκτης· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ
παρήθρει· παρηωρεῖτο

SCR. 69. *Ο* 442. 70. *Θ* 294. 71. *Θ* 311. 72. Pind. Nem. XI 41. 75. Genes. XIV 8 Iudic. V 20. 80. Philo in Flacc. p. 969 D. 84. *Λ* 729. 85. Apoll. Rhod. II 324? 86. I Regg. XXI 13. 91. Ctesias. 93. Aesch. Ag. 94. 94. Soph. fr. 179 p. 136. 95. *Π* 341. 97. *Λ* 615. 98. *Ψ* 690 *Δ* 142.

ADNOT. 69. ἐξέστη cod., em. Meinek. Philol. XII p. 616. Idem post Pearsonem p. 562 παρέστη correxit. 71. παρεφάνετο] παρεφάνη Phot. παρεσφάλλετο Iensius. 77. Wesseling ad Diod. I p. 193. 78. Cf. παρατρωπῶσ'. 80. παρευημερηθείς cod., em. Mus. ἀποδοκιμασθείς addit Cyr. Bremens. 81. παραφέρουσιν ope Photii recte Alb. pro προσφέρουσιν. Vid. schol. Soph. Ai. 1069. 84. παραιφάσεις recte Mus. 85. παραιφασίησι Mus. 87. Cf. παρφάμεν· ἀπατᾶν. 88. παρεχάσετο cod., quod fortasse verum est, παρεχάζετο Mus. Scripsi παρεχάσσατο. Cf. παράχασον. 89. δίδωσι Mus. δίδει (ε) codex. 91. παρῆβον π κτησὶ cod., παρὰ Κρησὶ Mus., παρήβον codex Monac. Photii Bibl. p. 47, 33 ubi Ctesiae testimonium denunciat. Locum similem Apollon. Dysc. hist. mir. c. 17 dudum indicavit Meurs. cui etiam πάρηβον pro πάρυβον et παρῆβον debetur. 93. παραγωγαῖς Mus. Suspicabar παρηγμένως· παραγώγως. παρηγορίαις· ἀπάταις. 94. (ται) Thes. VI c. 501 D. 95. Cf. παρήθρει. 96. παρείθη Guyetus. 97. Supra παρεῖρξαν· ἐκώλυσαν habuimus, mox habebimus παρῆξαν quae glossae omnes eundem locum Homericum spectant. Proprie est παρέδραμον. 98. παρεῖον cod., em. Mus. 900. Infra παῤῥήκης legimus; παῤῥέκτης latere vidit Lobeck. ad Soph. Ai. p. 261. Cf. πανείπας. 1. E παρηέρθη corruptum esse vidit Albertus adiciens etiam alteram coniecturam minus probabilem παρήθρει· παρεθεώρει(το). Glossas spurias esse hic infersas docet gl. παρῆκεν repetitio.

παρῆκεν· εἴασεν, ἀφῆκεν,] ἀπέλυσεν
παρήλασα· παρεφθεγξάμην. παρέβην
παρήλατοι· παραμύθιοι
905. παρῆλθε· ἧκεν. εἰσελήλυθεν
παρήμενος· παρακαθήμενος. ἔκλυτος
παρημένων· παρενηνεγμένων
[παρημοσύνη· θεραπεία]
παρηνέχθη· παρεκρεμάσθη
10. παρῆξαν· ἐκώλυσαν
παρήορος· ὁ παραιωρούμενος. ἄφρων. καὶ ἵππος ὁ παράσειρος, ὁ ἐκτὸς τοῦ ἅρματος τρέχων
παρήπαφεν· ἠπάτησεν. ἐξέστησεν
παρηρία· μωρία
* πάρερος· ὁ μωρός
15. παρήσει μοι· δοκῶ
[πάρησιν· χαύνωσιν]
παρήσομεν· ἐάσομεν. παράσχωμεν
παρήτασεν· ἐξήτασεν
παρηυμάρησαν· κατεφρόνησαν
20. παρθέμενοι· παραθέμενοι, παραβάλλοντες
σφὰς γὰρ παρ[α]θέμενοι κεφαλάς
παρθενίας· ἀβυρτακῶδές τι πέμμα
παρθενική· παρθένος
παρθένιοι· οἱ κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν αὐτοῖς πόλεμον γενόμενοι ἐκ τῶν θεῶν. καὶ οἱ ἐξ ἀνεκδότου λάθρα γεννώμενοι παῖδες, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένους εἶναι τὰς γεννησαμένας αὐτούς. καὶ ποταμὸς Παφλαγονίας Παρθένιος
* παρθενοπίπας· ὁ τὰς παρθένους ὀπιπεύων, οἷον περιβλέπων, ἢ ἀπατῶν
25. Παρθένοι· τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας οὕτως ἔλεγον καὶ ἐτίμων .....
Παρθένου Παλληνίδος· [ἱέρεια] Ἀθηνᾶς. ἔστι γὰρ ἱερὸν Ἀθηνᾶς ἐν Παλληνίδι
παριαμβίδες· Ἀπολλόδωρος παρὰ τοὺς ἰάμβους αὐτά(ς) φησι πεποιῆσθαι, ἃς οἱ κιθαρῳδοὶ ᾄδουσιν

SCR. 905. Soph. OT. 1241. 6. Λ 421. 7. λ 578? 11. Ψ 603 Archiloch. Stob. Flor. CV 24. 12. Ξ 360. 16. Gl. sacra. 20. β 237. 22. η 20. 23. Β 854. 24. Λ 385. 25. Phrynich. com. fr. XII p. 591. 26. Herod. I 62 Eurip. Heracl. 1031. 27. Epicharm. Ath. IV 183 C.

ADNOT. 4. παράκλητοι· (παραμυθηταί) vel παρίλατοι· παραμυθητοί coni. Albertus. 5. παρήλθηκεν cod., παρήλθοκεν Mus., correxi. Debebam vero ni fallor leniore etiam medela adhibita παρῆλθ'· ἧκεν, cum respici videatur Soph. OT. 1241 παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος. 6. Confundit παρήμενος et παρειμένος, quod indicabat Mus. cum καὶ παρειμένος ἔκλυτος interpolaret. 7. Malim παρημένῳ· παρενηνεγμένῳ (δυϊκῶς). 8. παιησοσύνη Pierso ad Moer. p. XXI et Ruhnken. 9. Cohaerere videtur cum gl. 895, nec sequens παρῆξαν h. l. genuinum puto, quod cave in παρεῖρξαν mutatum eas. 11. παρασυρεὶς cod., em. Mus. — ἐκ τοῦ male Aldus; cf. 820. 12. Vide παρέπαφεν. 13. παρηορία Guyetus, sed editum defendit Valck. Theocr. Adon. p. 242. 14. πάρηρος ordo requirit, alii παρήορος alii πάραρος (Theocr. XV 8) coniciunt. Forte παρ(άλ)ηρος. 15. Sic codex, quod potius per δώσει explicandum erat, παρήσειν μοι δοκῶ· .... Mus. Meinek. Philol. XIII p. 536. 16. πάρεσιν Ruhnken. 20. [α] Mus. 21. Vide νεοδάρτης. 23. θεῶν codex, θεραπαινῶν Mus. παρθένων Simson Chronic. p. 524. Vide Lactant. I c. 20. Strab. VI 278 — 80. Aristot. Pol. V 7. 25. Egregie de iis disputat Phot. 397, 3 — 18 (Suid.) 26. Παλαινίδι cod., Παληνίδι Mus., qui male in ipsa glossa παρθένου in παρθένος mutavit. — ἱέρεια Elmsleius proscripsit, ἱερὸν pro ἱερὰ restitui. 27. πεποιεῖσθαι cod., em. Mus.; παριαμμίδες Aldinae error. Ad rem cf Poll. IV 59 Phot. 397, 20.

Παριανός· ἐξ ἐπιθέτου Πρίαπος
παριαύων· παρακοιμώμενος
930. *παριδρύσαντες*· παρακαθίσαντες
παρίεται· ἐᾶ, παραπέμπεται
παρίημι· ἐῶ, καταλιμπάνω, συγχωρῶ, ἀφίημι
παρίησιν· ἀφίησι, συγχωροῦσιν
παρικτόν· παρερχόμενον
35. * *Πάροικοι*· γένος τι Ἀθήνησιν
παριλλαίνουσα· παρεμβλέπουσα. ἴλλοι γὰρ οἱ ὀφθαλμοί
[*πάριον*· πιστόν. κάτοχον]
Πάριος· Πάριδος. [πιστός. κάτοχος]
παριππεύει· ἀφεῖ αὐτοὺς καὶ ἄλλῃ ὁδεύει. παρατρέχει. παρακολουθεῖ
40. *παρ' ἵππων*· παρὰ τῶν ἵππων
παρίσθμια· τὰ περὶ τὸν φάρυγγα
παρίστασθαι· τὸ ἁρπάζειν τοὺς παῖδας
παρισώματα· ὁμοιοειδῆ
* *παρίστατο*· παρέστηκεν
45. * *παριστῶ*· ἀποδείκνυμι
πάριτε· ἔλθετε
παρκατέλεκτο· παρεκοιμᾶτο
παρμέμβλωκε· πάρεστιν. ἢ παραμεμένηκεν. ἢ παραμεμόληκεν
πάρμη· Θ(ρ)ᾴκιον ὅπ(λ)ον, σκεπαστήριον, κονδότρον θυρεοῦ
50. *Παρνάσιος Φωκεύς*· ....
Παρνασός· ὄρος Φωκίδος
Πάρνηθος ὄχθος· ὄρος τὸ αὐτό
Παρνησός· τὸ αὐτὸ ὄρος
πάρνοπες· ἀκρίδες
55. *Παρνόπη*· Καλλίστρατος Ἀθηναῖος
πὰρ ξίφεος· παρὰ τὴν τοῦ ξίφους (θήκην)

SCR. 29. *Ι* 336. 38. *Γ* 325. 40. *Δ* 500 quod fugit editores. 41. Hippocr. 271, 40. 43. Referunt ad Cratin. min. vol. III 376. 44. *Β* 244. 47. *Ι* 561. 48. *Δ* 11 *Ω* 73. 50. Eur. Troad. 9. 52. Poetae scenici verba. 54. Ar. Avv. 588. 55. Comicus l. l. 56. *Γ* 272 *Τ* 253.

ADNOT. 28. „Cf. Strab. p. 588" GDindorf. 31. Malim *ἐᾶται* cum Heinsio. 33. *συγχωρεῖ* coni. Mus. Confundit *παρίησιν* cum *παριεῖσιν*. 34. Conf. *παρ[ε]ίχει· παρέρχεται*. 36. Phot. 397, 25. 37. Imo *πάγιον* quod fugit Thes. 38. Schol. *Γ* 325. Confundit *Πάριος* et *πάγιος*. 39. *ἀφίησιν* Mus., aut *ἀφεῖκεν* legendum aut *ἀφεὶς αὐτοὺς ἄλλῃ*. 41. *φάραγγα* cod., em. Mus. 43. *παρισόματα* cod., em. Mus. nisi *παρισωμένα* malis. 44. *παρειστήκει*? 46. Cf. *πάρειτε*. 47. *παρκατειλέκτω* cod., em. Mus. 49. Om. Mus. In codice *παρμηθαίκιον*, (em. Mein.) *ὅπὸν*. 52. *αὐτό*] imo *Ἀττικόν*. Incertum est, inverso glossarum 52. 53 ordine *Παρνησός*· *τὸ αὐτὸ ὄρος Πάρνηθος ὄχθος*· *ὄρος καὶ αὐτό* scribere praestet, quamquam poterat *Πάρνηθος ὄχθος* explicatione sua omnino carere, an *Πάρνηθος ὄχθος· ὄρος καὶ αὐτό. Πάρνης· τὸ αὐτὸ ὄρος*. Nam *Παρνησός* potest ad τ 394 spectare. 54. Phot. 398, 15 *οἱ δὲ τὰς Κυπρίας ἀκρίδας*. Vide gl. κ 847. 55. *Ὀβολὸν εὗρε Παρνύτης*· (*Παρνοίτης* Erasm. II 7, 50 Lobeck. Proll. 387, 12) *Καλλίστρατος Ἀθήνησι πολιτευσάμενος ἐπικαλούμενος δὲ Παρνύτης μισθὸν ἔταξε τοῖς δικασταῖς καὶ τοῖς ἐκκλησιασταῖς. κτλ.* Append. Prov. IV 11 p. 437 V. III 35. *Β* 753. De re dixit Boeckhius Oecon. Ath. I 245 ASchaefer Philol. III p. 578. — *Παρνοπίς* Meinek. Com. CCCLXXXIV vol. IV p. 700; *Παρνόπης* Lob. l. c. Meinek. V p. 122; *ᾱ θη* (superscr. θθ) cod., *Ἀθηναῖος* (superscr. ε) Mus., forte *Ἀθήνησι* .... 56. *παρξιφεῶς, π τὴν τοῦ* cod., *πὰρ ξίφεος· παρὰ τοῦ* Mus. Restitui codicis scripturam et *θήκην* addidi, quo vocabulo *κουλεόν* explicare solent.

παροδικός· παρόδῳ χρώμενος
πάροδος· μέρος τι τῆς νεώς
παροδούμενον· παροιμιαζόμενον. ᾀδόμενον
960. παρόδους· διαβάσεις
πάροιθεν· ἔξωθεν. ἔμπροσθεν. ἐπὶ τόπου καὶ χρόνου
πάροικοι· ξένοι, παρεπίδημοι
παροιμίαι· παραινέσεις, παραμυθίαι, νουθεσίαι, ἠθῶν ἔχουσαι καὶ παθῶν ἐπανόρθωσιν
παροιμία· βιωφελὴς λόγος, παρὰ τὴν ὁδὸν λεγόμενος, οἷον παροδία. οἶμος γὰρ ἡ ὁδός
65. παρ' οἶμον· παρὰ τὴν ὁδόν [λεγόμενος]. καὶ πάροιμος ὁ γείτων
παροιμώσαντες· ἐκτραπέντες τῆς ὁδοῦ
παροινία· ἡ ἐκ τοῦ οἴνου ὕβρις. καὶ οἱαδήποτε ἁμαρτία
παροινίαι· κραιπάλαι. ὕβρεις ἀπὸ οἴνου
παροινιάσαι· ὑβρίσαι, λοιδορῆσαι
70. πάροινος· ἁμαρτωλός. μεθυστής. ὑβριστής, λοίδορος. ἔκλυτος
[πάροιος· πρᾶος
παροῖραι· ἡγούμεναι, πρότεραι]
παροισθέντι· παρενεχθέντι
παροίσομεν· παρενέγκωμεν. παρακομίσομεν
75. παροιστρῆσαι· παροξῦναι, ἐρεθίσαι
παροιστρήσουσι· μαίνονται
παροιστρῶσαι· ἐρεθίζουσαι. ἐξεστηκυῖαι
παροίτεροι· μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες
παροκλάζοντες· γονατίζοντες
80. παρολκή· ὑπέρθεσις
παρομαρτεῖ· παρακολουθεῖ
(παρομαρτοῦν· παρεισόμενον)
παρόν· ὑπάρχον. συνόν
παρόντα· προκείμενα
85. παροξυνταί· οἱ τρεφόμενοι ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν ὡς ἂν δὴ ἐρασταί
παροπαιδία· εἶδός τι πήρας
παροπαίδιον· μικρὰ μάχαιρα
παρορμᾷ· προτρέπεται. διεγείρει. παροξύνει
παρ' ὅρμον· παρὰ τὸν λιμένα
90. πάρος· ἔμπροσθεν. πρότερον

SCR. 61. Δ 185. 62. Epist. ad Ephes. II 19. 64. Plato com. fr. II 3 p. 674. 65. Eur. Alc. 835. 67. Amphis com. III p. 312. 70. Antiph. com. III p. 80. 75. Ezech. II 6. conf. Oseae IV 17. 77. Basil. M. vol. I p. 105 E. 78. Ψ 459. 82. Theoret. Gr. aff. cur. p. 102, 1 Gaisf. 83. Aesch. Prom. 98. 84. Prometh. 314. 88. Xen. Cyr. II 3, 12. 90. Δ 453.

ADNOT. 57. παροδικῶς Cyrilli praefert GDindorf. Thes. VI c. 529 A. 58. Poll. I 88 Ath. V p. 203 F. 59. παρωδούμενον cod., παρῳδούμενον Salmasius, παροδούμενον Mus. Scriptura per ῳ convenit voc. ᾀδόμενον nec ab altera explicatione plane aliena est. Sed παροδία etiam fingit Hesych. s. v. παροιμία. 64. βιοφελής cod., em. Mus. Ceterum h. l. et mox scripsi οἶμος (ον). 65. λεγόμενος recte delevit Mus. 69. παροινῆσαι. 70. μεθυστής, quod duce Cyrillo 11 Bielius et Suicerus in μέθυσος mutabant, defendit Hes. ipse s. v. φλύαξ. 71. Ex πρᾶος corruptum videri posse statuit Albertus. Lego πατροιός· πατρῳός coll. Moer. p. 255 EM. 26, 35, vel boeotice πατροῖος· πατρῷος coll. EM. 224, 38. 72. παροίτεραι Vossius. 74. παρενέγκομεν cod., em. Mus. 79. παρώκλασεν infra. 81. Supra οὐ παρομαρτεῖ. 82. Om. Mus. παρισούμενον Schow.

85. ἀντερασταί Heinsius. 86. Non liquet. παρη apud Iones vocabatur πήρα teste Heraclide Eustathii p. 1714, 55. 29, 3. 87. παροπάθιον pro παρασπάθιον dubitanter proponit Meinek. Philol. XII p. 619. παροπλίδιον vel παροπλάριον suasi XIII p. 221, praeeunte Vossio.

πάρος γε· πρώην. καὶ τὰ ὅμοια
παροτρύνει· διεγείρει
παρ' οὐδέν· εὔκολον. εὐχερές
παρουσία· οὕτως ἐκάλουν καὶ τὰ ὑπάρχοντα [παρουσίαν]. καὶ μήποτε ἡ παρὰ πρόθεσις παρέλκει. Μένανδρος Ὑδρίᾳ
95. παρουφά· ἡ ἐν τῷ χιτῶνι πορφύρα
παροχετεύει· παραπλαγιάζει. προσεγγίζει. [περιπλησιάζει.] παραφέρει. παρορμᾷ
[.παρυστρίδες· αἱ τὸ ἔλαιον χέουσαι]
πάροχοι· παραβάται. παράπομποι, καὶ οἱ συμπορεύοντες τὴν νύμφην ἐπὶ τοῦ ζεύγους, καὶ (οἱ) παράνυμφοι
πάροχος· παράνυμφος
1000. παροχῶν· δωρημάτων, χαρισμάτων
παροψίς· ὀξυβάφιον, ἢ ἐμβάφιον
πάρπαγος· ὁ ἄνω τῆς θύρας μάνδαλος
Πάρπαρος· ἐν ᾧ ἀγὼν ἤγετο καὶ χοροὶ ἵσταντο
παρπεπιθόντες· παραπείσαντες, παραλογισάμενοι
5. πὰρ πυλεῶνα· παρὰ πυλεῶνα
πὰρ πυμάτην· παρὰ τὴν ἐσχάτην
Παῤῥασίη· πόλις Ἀρκαδίας
Παῤῥάσιον· ὄρος Ἀρκαδίας
παῤῥέκτης· πάντα πράττων ἐπὶ κακῷ
10. παῤῥησία· ἐξουσία. ἄδεια
παρσουλακίρ· τὸν τρίβωνα, ὅταν γένηται ὡς θύλακος
παρτάδες· ἄμπελοι
πάρταξον· ὕγρανον. Λάκωνες
παρτέλλεται· παραινεῖται
15. παρτετύμβει· παραφρονεῖ. ἡμάρτηκεν
πάρ τοι· πάρεστί σοι
παρτομίς· μικρὸν τῷ μήκει βιβλίδιον
παρυφή· ὕφασμα
παρυφίς· Μένανδρος ἐν Ὑμνίδι
20. παρφάμεν· παραβῆναι ἅπαντα
παρφάμενος· παραπείσας. εἰπών. παρηγορήσας

SCR. 91. Σ 386. 93. Aesch. Ag. 229. 94. Menand. vol. IV p. 209. 98. 99. Ar. Avv. 1740. 1001. Aristoph. fr. III p. 1016. 4. Ψ 37. 5. Incertus epicus, fortasse Callimachus. 6. Σ 607. 7. *B* 608. 8. Callim. Dian. 99. Iov. 10. 10. Philem. com. fr. XXVII^a p. 43. 16. *I* 43. 19. fr. VII vol. IV p. 210. 20. Pind. Ol. VII 120. 21. *M* 249.

ADNOT. 94. *ὑδρείας* cod., *ὑδρείᾳ* Mus. 95. *παράφα* cod., *παρυφά* Mus., *παρυφή* Thes. VI col. 558 D; em. Is. Vossius. Vocabulum esse Laconicum non dubium. 96. *παραπλησιάζῃ* cod., em. Phot. 399, 15. Vide *παρωχετεύων*. *παραφέρει· παρορμᾷ* cod., copulavit Is. Vossius. 97. *ἐπαρυστρίδες* recte Vossius. — *ἔχουσαι* cod., em. anonymus in ed. Schrewelii. 98. *τῇ νύμφῃ* cod., em. Nauck. Ar. Byz. p. 148. Vide Phot. 399, 20. 99. EM. 145, 31. 1001. Krause *Angeiol.* p. 428. 442. Vide *παραψίδες*. 2. Vide *παράπαγος, καβλής, καταβλής, ἐπιβλής, προβλής, καταλαβεύς*. 3. Glossa obscura. 9. Supra *παρήκτης*; codicis lectionem *παῤῥήκης* em. Lob. ad Soph. Ai. p. 261. Cf. *πανείπας πανοῦργος*. 11. + apposuit Musurus. Quid sit *παρσουλάκηρ* vel potius *παρσουλακίρ* primus perspexit Persro Advers. II p. 564, 23 adnotans Laconicam esse vocem pro *παραθυλακίς*. Vide GKoen. Greg. Cor. p. 208. Ahrens Dial. II p. 69. 125. Thesaurus vocabulum sanissimum omisit. 12. Ahrens Dial. II p. 73 recepta Salmasii coniectura *παρτάδες* scribit pro *παρτάδαι*. Mihi quid videatur dixi ad *ξυστάδες* q. v. et in Kuhnii *Zf. f. vgl. Sprachf.* vol. X. 13. *πάρταξον* cod., em. Ahrens Dial. II p. 85 Thes. VI col. 556 D. Vide *παρδακός*. 14. Om. Thes. 15. Albertus praeeunte Sopingo coni. *τυμβο(τυφο)γέρων· παρηγμένος τῇ διανοίᾳ*, nec video quid possit latere nisi *παρτετύ(φωται)· μύει*. — + apposuerat Mus. 19. Poll. VII 46. — *Ὑμνιδι* codex. 21. *παρειπών?*

πάρφασις· παραίνεσις. συμβουλία. παρηγορία. ἢ ἀπάτη
παρφυσίδες· βάτραχοι
παρῶ· παραλείπω. ἢ συνῶ
1025. παρωάς· παρωαὶ λέγονται ἵπποι τινὲς τὸ χρῶμα πυρ(ρ)οί
παρῳδοῦντες· παρατραγῳδοῦντες. χλευάζοντες. ἢ λέγοντες
παρωθοῦντες· ἐκβάλλοντες
παρώκλασεν· ἐγονάτισεν
παρωλένια· τῶν χειρῶν τὰ ὄπισθεν
30. παρώλισθεν· ὠλίσθησεν, ἐξέπεσεν
παρώλοφα· τὰ ἀπὸ τῶν τενόντων μέρη
παρώμφημα· παρωνυμίασμα
παρώνυμον· ἐκ τοῦ συμβεβηκότος καλούμενον
πάρωος· εἶδός τι πυῤ(ῥ)οῦ χρώματος ἵππου
35. [παρώπαλα· τὰ περὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς.] ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας
[παρόπανος· ἐμβρόντητος]
παρώπια· τὰ τοῖς ἵπποις παρατιθέμενα δέρματα, ἅ τινες ἀνθήλια λέγουσι, παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς
παρῶπται· παρεώραται
παρῶπτο· παρεώρατο
40. πάρωρον· παράκαιρον
παρωσάμενος· ἀπωθήσας. ἀποβαλών
παρώσας· ἐάσας. ὤσας, ὠθήσας. ἐκβαλών
παρώσατο· ὤσατο. καὶ ὤθησεν
παρωσμένων· δεδιω(γ)μένων
45. παρώτρυναν· παρώξυναν
παρῴχετο· παρῆλθεν. ἐπορεύετο
παρωχετεύων· ὅταν ἀπὸ τούτου τοῦ μέρους στρέφῃ τὸ ὕδωρ εἰς ἄλλον ὑδρα(γω)γόν
παρῳχημένας· παρελθούσας
πᾶς· ὅλος. ἕκαστος

SCR. 22. Ξ 217 Pind. Nem. VIII 54. 25. Arist. H. A. IX 45. Cf. Callim. h. Dian. 91 (Haupt. ind. lectt. Berol. 1858 p. 5). 40. Theophr. CPl. V 1, 4. 42. e. g. Soph. Tr. 358 Eur. Tro. 656 El. 1037. 43. II Macc. IV 11. 45. Act. App. XIII 50. 46. *Δ* 272. 48. cf. Act. App. XIV 16, ubi dativi leguntur. 49. *O* 537.

ADNOT. 23. ‚*Ut qui sint φυσίγναθοι*' HSt. col. 560 A, qui etiam *φύσαλος* addere poterat. Itaque *παρ(εισ)φυσίδες* post Pearsonem Advers. II p. 564, 32 corr. Meinek. Philol. XIII p. 549. Fallitur uterque. Nam *βάτραχοι* intellegendae sunt h. l. partes in media ungula tenerrimae, quas Latine dicunt *ranulas*. De iis Andreas a Lacunna Secobiensis, medicus Hispanus, qui octo postremos geoponicῶν libros latine reddidit, haec disputat: „*escharam illam ungulis crurium adnatam, quam Graeci βάτραχον nominant, perexiguam.*" Haec non capere se confitetur Niclas ad Geopon. vol. II p. 1104; intellexisset, opinor, si meminisset glossae Hesychianae obscurioris *βάτραχος· ἐσχάρας εἶδος*, quam supra male aggressus sum. — Malim ionice *παρφύσιες*. 25. (ρ) Mus. — *παρῶαι· ἵπποι μεταξὺ τεφροῦ καὶ πυρ(ρ)οῦ χρώματος* Phot. 400, 15. Vide Hes. *πάρωος*, Schneider Ecl. phys. p. 22 Lobeck. Proll. p. 488. Ad accentum quod attinet, malim *παρῶαι*. 26. *γελῶντες*? an cum Fabro *ψέγοντες*? 27. *παρφδοῦντες* cod., em. Phot. 400, 18 Cyr. 63. Cf. *παραθέντες*. 28. Supra *παροκλάζοντες*. 29. Poll. II 138. 31. *παραλοφία* Poll. II 134 p. 86 ed. Bekker qui Iungermanni coniecturam *παρωλοφία* sprevit. Vide 4476. 32. *παρόμφημα* Guyetus Faber. 34. Cf. *παρωάς*. — (ρ) Mus. 35. *παρώπανα* (pro *παρώπια*) et *παρὰ τοῖς* coni. HSt. posterius haud dubie recte, cum verba *παρὰ τοῖς ὀφθαλμοῖς* glossae 1037 adhaerentia correctio videantur pravae lectionis *περί*. 36. Equum attonitum, subitis visis exterreri solitum intellegunt, et cum Is. Vossio *παρώπανος* scribunt. Mihi ad *ἔμπαρος· ἔμπληκτος* adludere videtur, quare coni. *(ἔμ)παρος· πανικός. ἐμβρόντητος*. 37. Poll. II 53 X 54 Ael. Dionys. Eustath. 914, 44 unde pendent Phot. Suid. — Huc aut ad gl. 1034 e gl. 1035 de mendo suspecta retraxerim verba *ἐν τῷ περὶ ἱπποτροφίας*. 38. *παρεωρῶτο* cod., em. Faber epist. II p. 99. 40. *παρὰ καιρὸν* cod., em. Guyetus. 41. *ἀποθήσας* cod., em. Cyr. 11. 44. *παροσμένων· δεδιωμένων* cod., em. Scaliger. 47. *παροχετεύων* — *ὑδραγωγὸς* Mus., *παρωχετευκώς* Thes. VI col. 552 A.

1050. *πᾶσαι· ὅλαι*
πασ[σ]άμενος· γευσάμενος. κτησάμενος
πασάμην· ἐδεξάμην
πᾶσαν ἐπ' αἶαν· πᾶσαν τὴν γῆν
πάσ[σ]ανος· ἀρτοπώλης, ἢ ἀρτόπτης
55. *πάσ[σ]ασθαι· γεύσασθαι*
πάσατο· ἐγεύσατο. ἐκτήσατο
πασάτω· ῥανάτω
πᾶσι δέ κεν· περὶ πάντων δέ
πᾶσις· κτῆσις
60. *πάσκος· πηλός*
πάσμα· ᾧ συνήρτηται πρὸς τὸ τοῦ φυτοῦ φύλλον. ἔνιοι μαλλὸν ἐρίου
πάσορ· πάθος. Λάκωνες
πασπάλη· τὸ τυχόν. οἱ δὲ κέγχρον· ἢ ἄλευρα κρίθινα
Πασπάριος· ὁ Ἀπόλλων· παρὰ Παρίοις καὶ Περγαμηνοῖς
65. *πασσακίζουσα· πασσαλεύουσα*
πασσακίῳ· πασσάλῳ
πάσσακον· πάσσαλον
πάσσαλερ· σφῆνας. (Λάκωνες)
πασσάλιον· τοῦ ζυγοῦ τῆς κιθάρας τὸ μέσον
70. *πασσαλόφιν· τοῦ πασσάλου. ὁ δὲ σχηματισμὸς Βοιώτιος*
πασσάριος· σταυρός
πάσσε· συνήθως ἡμῖν·
πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων
καὶ ἐνεποίκιλλε·
πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
ἔνθεν καὶ παστὸς τὸ γαμικὸν ποίκιλμα
πάσσεται· ἐσθίει
Πάσσιρος· ὁ τὴν Εἰρήνην κτίσας Ὑπερβόρ(ε)ιος. ἐκαλεῖτο δὲ Εἰρήνη καὶ Πελαγοῦ(σ)σα

SCR. 50. *B* 809. 51. *α* 124 — ‚[Theognid. 146] Theocr. XV 90 [Pytheas Ath. X 465 E]' Valcken. ad Ammon. p. 187. 52. *Φ* 76. 53. *Θ* 1 *ω* 509. 55. *κ* 384 *I* 483. Retulerim ad Soph. Ant. 202, ne glossam eicere cogamur. 57. Exod. IX 8. 63. Ar. Vesp. 91. 66. Ar. Ach. 763. 70. *Ω* 268 Hermipp. com. III vol. II 1 p. 402. 72. *I Γ* 214 126 — Psalm. XVIII 5.

ADNOT. 51. *πασσαμένος* cod., em. Is. Voss. Confundit utrumque. 54. [σ] Vossius. — *ἀρτώπτης* cod., em. Mus. *Paxamum* intellegebat Lob. Proll. p. 167. 55. [σ] Vales. Voss. Sed *πάσσασθαι* cum exstet *κ* 384 possis etiam * *πάσσασθαι*. 56. Vide *ἐπέπαστο*. 57. Cyr. 11. Male Mus. *πασσάτω*; vid. Lob. rhem. p. 104. 58. *πασιδέκεν* cod., em. Is. Voss. 60. Lob. rhem. p. 104. 61. E dialecto pro *πέσμα* aut hinc corruptum. *πέσμα· πίεσμα ἢ* (*ἢ πεῖσμα* coll. Geopon. X 56, 2 GDindorf. Thes. VI col. 1004 A) *μόσχος* (*μίσχος* Vales. recte). *ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται.* Hesych. Idem *μίσχη· μαλλοὶ οἱ τῶν ἐρίων.* Legendum igitur h. l. *πρὸς τὸ φυτὸν καὶ ὁ καρπὸς καὶ τὸ φύλλον* praeeunte ipso Hes. s. v. *μίσχον*. 62.. *πάσον* cod., em. Casaub. ad Ath. VIII c. 11, al. (coll. *βέσορ· ἔθος*.) Ahrens Dial. II p. 69. 63. Lycophro ap. schol. Ar. Vespp. 91 Moer. Att. p. 330 Phot. 401, 9. 64. Lob. Path. El. p. 167. 66. *πασπακίωι· πασσάλῳ* Phot. 401, 1 *πασσαλίσκῳ· τῷ σμικρῷ πασσάλῳ ὑποκοριστικῶς* Galen. lex. p. 540. Malim *πάσσακι* ex Ar. Ach. 763 coll. schol.; ac *πάσσακι· τῷ* dudum Koen. Greg. Cor. p. 240 probante Schaefero. 67. *πάσσακα* Vossius et cum Bastio Schaeferus l. c. Vide *πάσταξ*. Legendum igitur ordine glossarum inverso: *πάσσακα. πάσσακι. πασσακίζουσα.* 68. *σφῆκας* cod., *σφῆνας* Lob. Parall. p. 181, cui *πάσσαλερ* sive *πάσσαλες* per metaplasmum pro *πάσσαλοι* dictum videtur. — (*Λάκωνες*) om. cod. 70. Ahrens I p. 203. 72. *ἄλλος θεῖοι κρατευτῶν* cod. *κρατευτάων* Mus., em. Sopingus alii. 73. Lobeck. rhem. p. 105. 74. *κτήσας ὑπερβόριος* cod., *ὑπερβόρειος* Mus., *κτίσας* Valesius, quem vid. ad Harpocr. s. v. *Καλαύρεια*. Vide Steph. Byz. 348, 2 Hesych. *Σκελερδεία*. Strab. VII 369.

1075. *πάσσονα·* παχύτερον, ἢ πλατύτερον. καὶ *πάσσους* εἶναι
πάσσοντος· εἰς ἀέρα χέοντος, ἢ σκορπίζοντος, ἢ ῥίπτοντος
πασσυδία· ὁμοῦ πάσῃ σπουδῇ, ἢ ὁρμῇ. τινὲς δὲ πανδημ(ε)ί
πασσυδίῃ· ὁμοίως
πασσύριον· ἀντὶ τοῦ πασσυδίην. Αἰολεῖς. τὸ πασσύριον ἡμῶν ἀπάντων γένος
80. *πασσύρως·* ἄρδην. πανοικί
πάσσων· ῥίπτων. χέων. σκορπίζων. ἐπιπάσσων
πάστα· βρῶμα ἐκ τυροῦ ὑάλου μετὰ σεμιδάλεως καὶ σησαμίου σκευαζόμενον. οἱ δὲ ἔτνος ἀλφίτοις μεμιγμένον
παστάδες· παστοί, στοαί. καὶ τῶν ἀμπέλων αἱ συστάδες. καὶ τόποι, ἔνθα ἐδείπνουν, ἀπὸ τοῦ πάσ[σ]ασθαι. ἴσως δὲ καὶ οἱ διαγεγραμμένοι οἶκοι· *πάσαι* γὰρ τὸ ποικίλαι. καὶ ἔτνος ὅμοιον
παστάξ· πάσσαλος
85. *παστάς·* στοά. προστάς. *παστάδας·* νυμφῶν(ας)
παστήρια· σπλάγχνα. τὰ ἐντοσθίδια. κοιλία
παστοφόριον· τὸ τὸν παστὸν φέρον. ἢ οἰκονομία. ἢ συναγωγή. ἢ ναὸς εὐανθής
[*πασχαλκεύς·* πολύτεχνος]
πασχητιᾷ· πάσχειν θέλει[ν]. ἢ ἀκόλαστος...., ἢ αἰσχρᾶς ἡδονῆς ἡττᾶται
90. *παταγεῖ·* ψοφεῖ. κτυπεῖ
πάταγος· ψόφος, κτύπος

SCR. 75. ζ 230 θ 20. 76. Psalm. CXLVII 16. 77. Eur. Tro. 792 Xen. Hell. IV 4, 9. 78. *B* 12. 81. *E* 401. 82. Aristoph. fr. XXXII p. 1184. Eupol. CVIII[a] p. 574. 85. Theocr. XXIV 46. *παστάδα* habet Soph. Ant. 1207 *παστάδας* Herod. II 148 Xen. Mem. III 8, 9. 87. Ierem. XXXV 4. 90. Ar. Nubb. 389. 91. *N* 283.

ADNOT. 75. *εἶναι*] *ὁμοίως*? 77. (ε) inserui. 79. *πάσσυρτον: ἀντὶ τοῦ πασσυδί· διώλετο | πάσσυρτον ἡμῶν (ἄθλιον) πάντων γένος* vel *ἡμῶν ἀθλιώτατον γένος* et mox *πασσύρτως* vel *πασσυρῶς* Meinekius in Philol. XIII p. 551. 552, negans a verbo *σύρειν* descendere adiectiva: neque aeolica esse neque omnino Graeca *πασσύριος, πάσσυρος*. Oblocutus est Nauckius *Eurip. Stud.* 1859 4. vol. I p. 99, 1 coll. Polluc. IX 143 p. 395 Bekk.: *πανδημεί παγγενεί πασσυδί*, (Thucyd. VIII 1, 1 ubi nonnulli teste Phot. 491, 15 voluisse videntur *πασσυρί*) *ὑπομίαρον γὰρ τὸ πασσυρεί*, nec offendit Lobeck. rhem. p. 257. Ipse correxeram *πασσυρεί· ἀντὶ τοῦ πασσυδίην· ἀπολεῖς τὸ πασσυρεὶ ἡμῶν ἁπάντων γένος* quae sic transposita *ἀπολεῖς τὸ.... πασσυρεὶ γένος | ἡμῶν ἁπάντων* non unum trimetrum, sed unum et dimidium efficient. Alius malit: *Αἰόλῳ·* 80. 81. In codice unum constituunt articulum; *ἄρδην. Πανοικὶ πάσσων·* ..... inepte Mus., em. edit. Hagen. 81. *ἐπιώσσων* cod., em. Voss. 82. *πάστα* cod., Confundit *πάστα* (Dorice pro *πάστη* quo de vid. Poll. VI 56) et *παστά* quod similiter explicat Ael. Dionys. Eustathii 1278, 54 unde proficit Phot. 401, 17. De edulio IThSchneiderus capit Philon. in Mathem. vett. p. 89. Vide SCR. 83. *παστάδαι* cod., em. HSt. Idem *συστάδες* scripsit pro *συστάδαι*. — *παστοί*] schol. *Γ* 126. *συστάδες*] cf. *παρτάδες ξυστάδες ὑστάς*, ut genuinum esse videatur *παρστάδες*. 84. *πάσσαξ* aut *πάτταξ* verum erit. Coaluerunt unius loci lectiones discrepantes *πασ^τ^αξ*. 85. Verba *πρὸς τὰς παστάδας νυμφῶν*, quae Salmas. in Solin. p. 856 ex *προστὰς παστὸς νυμφὼν* corrupta esse putabat, Alberto ex scriptore aliquo petita videntur. Legendum *προστάς. Παστάδας· νυμφῶνας* aut ex ordine *Παστάς· νυμφών*. Sic Cyr. lex. MSS. *παστάδα: παστόν, νυμφῶνα* Suid. *παστάς· ὁ παστός, ὁ νυμφών*. 86. *ἐντοσθήδια* cod., em. Mus. nisi *ἐντόσθια* malis. Cf. *ἐμπαστήρια περισπατήρια πλαστήρια* et *πατήρια*. Vide etiam Eur. El. 835. 87. *παστοφορεῖον* Phot. 401, 19. *παστοφορεῖον· οἶκος ἔνθα ὁ νυμφίος* Cyr. 63. *pastophorium:* atrium templi vel *safarium* Glossae. Vide Hieron. in Iesai. p. 99. ‚Sturz de dial. Maced. p. 110 R. Rochette *lettre archéol.* part. 1 p. 193 (8) Creuzer Symbol. ed. 3 part. 2 p. 8 (1)' Hase. — *οἰκονομία* et *συναγωγή* cum ponit *deceptus est interpretatione LXX.* nam *pastophoria erant conclavia in quibus thesauri vasa ac suppellex cetera asservabantur*, gazophylacia. DHeinsius. 88. *παγχαλκεύς* HSt. *πασιχαλκεύς* Meineke Philol. XIII p. 549. 89. *αἰσχρᾷ ἡδονῇ* cod., em. Mus.]— [*ν*] Vossius; *ἐστι* supplet Albertus. Vide *κυσιᾷ* et *βειντιᾶν*.

Πάταικοι· θεοὶ Φοίνικες, οὓς ἱστᾶσι κατὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν
παττάλους· πασσάλους
πάτανα· τρύβλια
1095. πατάνια· τὰ ἐκπέταλα λοπάδια, καὶ τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια, ἃ πέδαχνα καλοῦσι. τινὲς δὲ διὰ τοῦ β βατάνια λέγουσιν
παταπῶ· πάλαι ποτέ
Παταρ(η)ίς· πόλις, καὶ ὄρος Λυκίας
πάτασσε· ὑπὸ ἀγωνίας ἐπλήσσετο, ἐταράττετο
πατάσσει· πλήσσει, κρούει. τρέμει. πηδᾷ. φοβεῖται. ἄλλεται. [ἢ πατάξαι
1100. πατάσσω· ἠχῶ. δέρω, πλήσσω
πάταχνον· σκεῦος λοπαδίῳ ἐμφερές
πατεῖσθε· ἐσθίετε
πατεῖν· πορεύ[σ]εσθαι
πατέοντο· ἐγεύοντο
5. πατέουσι· καταπατοῦσι
[πατεύσουσι· καταφρονήσουσιν
πα[illegible]ρῆται· ἐσθίουσι]
πατέρες· πλούσιοι. ἢ πρόγονοι
[πατευτικόν· θηρευτικόν]
10. πατηνόν· πεπατημένον. κοινόν
πατήρ· ὁ φύσας
[πατήρια· ἐγκοί[κ]λια. καὶ τῆς λη[μ]νοῦ μέρη τινά]
πατηταί· οἱ τραπηταί
[πατίαι· χῶραι]
15. * πάτησαν· κατεπάτησαν
πατνή· καλὴ ὑπὸ Πάρθων

SCR. **92.** Herod. III 37. **93.** Ar. Vespp. 129 fr. III vol. II 2 p. 1118. **94.** ADN. **95.** Eubul. fr. I vol. III p. 223 Antiph. fr. II vol. III p. 39. **98.** Ψ 370. **99.** Ν 282. **1104.** Herodoteum voc. **15.** Δ 157.

ADNOT. **92.** *Παταῖκοί* cod., contra regulam Herodiani ap. Arcad. p. 51, 20 (58, 2). Nihil huc pertinent *Εὐφράδης* et *Γιγγῶν* ap. Hes. ‚Cf. Ruhnk. de tutel. et insign. nav. p. 260.' Hase. — *πρώρας* Iunius Animadv. p. 402. **94.** *πάτανα· τρυβλίον* cod., *παντάνα· τρυβλίον* idem supra. Formam *πάτανον* agnoscit Poll. VI 90. Nihilominus GDindorf. Thes. VI c. 594 C utrobique *πατάνα· τρύβλιον* scribendum esse suspicatur, glossamque refert ad Sophron. fr. 31 Ahr. **95.** *παιδάχαια* cod., em. Salmas. ad Solin. p. 897 Hemsterh. Poll. X 67 p. 1228 n. 50. Cf. Phot. 401, 24. 402, 2. 426, 9. Ahrens II p. 393 Krause *Angeiol.* p. 428. **96.** Intellegerem *πάλαι πόκ'· πάλαι ποτέ.* Supra glossam *πάλα· ζώνη* excipit *πάλαι ποτέ· ἀρχῆθεν.* **97.** *Πάταρα* Palmer, *Παταρηίς* Is. Voss. coll. Dionys. Perieg. 129. 507 probante Thes. VI col. 595 AB. Vid. Boetticher Aric. p. 5. **98.** *ἀγῶνος* cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 550. **99.** *καὶ πατάξαι (ὁμοίως)* Albertus. Forte *ἢ πάταξε* ut sit v. l. pro *πάτασσε* ap. Hom. Ψ 370. **1102.** *πάτειθε· ἐσθίεται* cod. ✝ Mus. *εὐθίεται* Aldus, em. Faber epist. II p. 99. Vid. schol. Lips. Α 464 Orio 162, 20. **4.** *ἐγένοντο* cod., em. HSt. **5. 6.** *πατέουσι· καταπατοῦσι καταφρονοῦσι* coni. HSt. *πατήσουσι· καταφρονήσουσι* Albertus, admonito tamen lectore obstare ordinem. **7.** *πατέονται* recte Faber alii. ✝ Mus. **8.** ‚Prior interpretatio a Lob. Parall. p. 428 ad *πατῆρες* relata ad *πάτορες* (Phot. 402, 4) spectat; cf. Eur. Stob. Flor. LXIV 24 G. Dindorf. Thes. VI col. 624 B Nauck. progr. Berol. 1855 p. 46. **9.** *παλευτικόν* Albertus. **10.** *πατητόν* GDindorf. Thes. VI c. 599 A et Lob. Proll. p. 193. An *πατήν* pro *πάτον* et *κοινήν* (sc. *ὁδόν*)? **12.** *ἐγκύκλια* Mus. Nescio cur obscuram dicat hanc glossam Thes. VI col. 604 B. Prior explicatio, *ἐγκοίλια* h. e. *intestina* scribenda, docet *πα(σ)τήρια*, q. v. supra, intellegenda esse; posterior *τῆς ληνοῦ* (sic enim recte Sopingus pro *Λήμνου*) ad *πατη(τή)ρια calcatoria torcularia* dudum relata est a Martino, forlasse recte; nam possis etiam *πιαστήρια* quod *πιατήρια* mendose scribi alicubi memini. **14.** *πατριαί* recte Cyr. Phot. Suid. **16.** *patni* e lingua Gangetica et *πότνα πότνια* affert Boetticher Aric. p. 25. Om. GCurtius Etym. p. 248.

πατνώματα· στεγάσματα οἴκου

πάτον· ὁδὸν πεπατημένην

πάτος· ἡ πεπατημένη καὶ λεωφόρος ὁδός. καὶ ἔνδυμα τῆς Ἥρας. καὶ κόπρος

1120. πατράδελφος· θεῖος πρὸς πατρός

* Παῦλος· θαυμαστὸς ἢ ἐκλεκτὸς σύμβουλος

πατραλοίας· ὁ τὸν πατέρα ἀτιμάζων, πατροτύπτης. καὶ τὸ μητραλοίας (οὕτω) συντίθεται

* Πάτραι· πόλις τῆς Ἑλλάδος

[πατρέμβατοι· ὑψηλοί]

25. πάτρην· πόλιν ἐπαρχίας. φυλήν. πατρίδα.

πάτρης· πατρίδος. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς γένεσιν

πατριαί· φυλαί

πατρίδι· πατρῴᾳ

πατρίδα γαῖαν· πατρῴαν γῆν

30. πατρίδος αἴης· πατρῴας γῆς

[πάτριον· τὴν πομπήν

πατρίς· φυλίς. πατρίδος]

πατριώτης· παρὰ Ἀθηναίοις, ὁ βάρβαρος. καὶ ο(ὐ) πολίτης

πατρόθεν πορδακίδαι· ὅτι πατέρων εἰσὶν ὄνων ἡμίονοι

35. πατροκασιγνήτῳ· τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ

πατρόπολις· ἡ πατρῴα οἰκία

πατρῴζουσαι· τὰ τοῦ πατρὸς φρονοῦσαι

πατρώϊον· τὸ τοῦ πατρός. καὶ ἀπὸ προγόνων

πατρώϊος· πατρικός

40. [πατρωλοίας· ὁ τὸν πατέρα τύπτων, ἢ κτε(ί)νων]

πάτρωνες· οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς Ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ Ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέρων πατέρων τάξιν ἐχόντων· καὶ ἐκ τούτου οἱ κρινόμενοι(ς) βοηθοὶ παραγινόμενοι

SCR. 18. *Z* 282. 19. *ι* 119 Callim. ap. Melet. de homin. p. 83. 20. LXX Parall. I 27, 32. 21. ADN. 22. Philonid. com. vol. II p. 421. 23. Philemon. com. fr. II 6 vol. IV p. 31. 26. *Α* 30 — *Ν* 354. 27. Herod. I 200 et LXX passim. 28. Demosth. 296, 15. 29. *Ν* 645. 30. *Δ* 172. 31. ‚*Respexit fortasse ad locum scriptoris, qui pompam describens, κατὰ τὸν πάτριον νόμον dixerat.*' ALB. Lege: πατρι(ώτην)· οὐ τὸν πολίτην. 33. Nico com. vol. IV p. 578. 34. ADN. 35. *ν* 342. 36. Antiph. com. III p. 129. 38. *Β* 46. 39. *Ζ* 215.

ADNOT. 17. Pro *φατνώματα.* 19. Fallitur Lob. rhem. p. 307. 21. פֶּלֶא יוֹעֵץ ex Iesai. IX 6. 22. *μητρολοίας συντίθεται* cod., em. Mus. 24. ‚*Infra πετρέμβατοι rectius, sed vera scriptura est πετράμβατοι*' GDindorf. Thes. VI col. 608 A. Fuit cum ex Aesch. Suppl. 350 *πέτραις ἠλιβάτοις* detortum suspicarer. 26. *γέννησιν* Phot. 402, 9 Suid. 28. πατρῴᾳ· *πατρίδι* cod., em. Is. Voss. 32. *φυλῆς* Mus. πατριᾶς· *φυλῆς* Schrewel; πάτρης· *φυλῆς* Guyetus; cf. 1126. 33. *πατριότης* cod., em. Mus. Haec obscurius dicta illustrat Phot. 402, 12 *πατριώτης ὁ βάρβαρος λέγεται τῷ βαρβάρῳ καὶ οὐ πολίτης*, h. e. barbarorum, in Attica comoedia confabulantium, esse mutuos sese appellare *πατριώτας*, Atheniensium *πολίτας*. Cf. Poll. 3, 54 Bekk. Anecd. 113, 20 Ammon. p. 115 Phot. 402, 14 schol. Lucian. soloec. c. 5 vol. IV p. 263 sq. Iacobitz. 34. *πορδικίδαι* cod., *πορδηκίδαι* Bergk PLGr. p. 1085 qui Archilocho aut Hipponacti tribuit, *πορδακίδαι* (a *πόρδαξ πόρδᾱκος*) Meinek. Philol. XIII p. 550 verba a dramate satyrico fluxisse coniciens. — *πρῶν* cod., em. Mus. 37. *πατρόζουσαι* cod., em. Mus. 38. *πατρόϊον* cod., em. Mus. 40. *κτένων* cod., em. Mus. Codicis lectionem a Musuro in *πατραλοίας* detortam (recte), restituit Is. Vossius. Lectio nata est e lectionis discrepantia supra scripta *πατραλοιας* (φ.). Debebat igitur *πατραλφας* recipere non *πατρωλοίας*. 41. *τρίτου, τούτου* et (ς) recte Faber epist. II 39 p. 101. 102.

πατρῷος Ζεύς·
ναὶ ναὶ καταιδέσθη(τι) πατρῷον Δία
καὶ ἄλλοι πολλοί
πατώσας· διατριβούσας
παύεται· ἥσυχος γίνεται
1145. παῦλα· ἄνεσις, ἀνάπαυσις
παυνί· μικρόν. οἱ δὲ μέγα. ἢ ἀγαθόν
παῦνις· ἀπόχρεως
παῦνον· μέγα
παῦρα· ὀλίγα, εὐ(α)ρίθμητα
50. παυράκις· ὀλιγάκις, ἢ οὐδὲν ὅλως
παυρακίς· τὴν πέμπτην Σαμοθρᾷκες καλοῦσιν
παῦροι· ὀλίγοι. ἐλάττους. ὀλιγώτεροι
παυσιβάκτρων· ἰσχυρῶν βακτηρίων χρωμένων
* παύσειεν· καταπαύσειεν
55. παυσικάπη· μηχάνημα τροχῷ ἐοικός, δι' οὗ τὸν τράχηλον εἶρον, ὡς μὴ δύνασθαι προσενεγκεῖν τὴν χεῖρα ....
Παυστήρια· ὄρη τῆς Ἀχαίας, ἐν οἷς ὁ Ὠρίων ἀπέθανε. καὶ προβλήματα, ἢ φράγματα
παυσωλή· ἀνάπαυσις. τελευτή. κατάληξις
Παφλαγόνες· ἔθνος
παφλάζει· βράζει, ἀναζεῖ
60. παφλάζοντα· ἠχοῦντα. καχλάζοντα. ἀναβράζοντα, θερμαίνοντα
παφών· κτείνας
παχείᾳ δραχμῇ· τὸ δίδραχμον. Ἀχαῖος
παχείῃ χειρί· τῇ ἰσχυρᾷ
πάχετον· παχύτ(ε)ρον
65. πάχητες· πλούσιοι. παχεῖς
πάχνη· ἡ ψυχρότης· ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ἢ λεπτὴ χιών. ἢ παχεῖα δρόσος. ἢ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους
παχνουμένης· ἀνιωμένης
παχνοῦται· θυμοῦται. πήσσεται· παρὰ τὴν πάχνην. φρίσσει. λυπεῖται, ἀνιᾶται

SCR. 42. Ar. Nubb. 1470. 44. e. g. Aristoph. fr. XC p. 1197. 45. Soph. Trach. 1257. 49. Γ 214 ξ 210. 50. Theognis 859. 51. τ 240 — Ν 739. 54. Λ 192. 55. Aristoph. fr. IX p. 1072. Fortasse lectio ἤρωνος inde nata est, quod lemma ἐν Ἥρωσιν oculos scribae decepit. 53. Β 386. 58. Ν 656 Hermipp. fr. I 21 p. 408. 59. Cratin. IV vol. II p. 136 Eubul. vol. III p. 259. 60. Ν 798. 63. Γ 376. 64. Θ 187. 65. Hippocr. de aere et locis § 81? 67. Aesch. Choe. 81 παχνουμένη. 68. Ρ 112.

ADNOT. 42. (τι) Faber l. l. ex Ar. Nubb. 1470. 43. πατώμας cod., πατώσας Mus., ματώσας Meinek. II 1 p. 305 coll. ματᾷ· διατρίβει χρονίζει. 44. ἡσύχως cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 186. 46. παυνί codex, παῦνον Mus. Παῦρον et παυρίδιον est μικρόν, γαῦρον est μέγα. Mensi ap. Aegyptios παυνί (παονί, παοινί), de quo Plut. Is. et Os. p. 362 F loquitur, nullus hic locus est. 49. εὐρύθμητα cod., em. Mus. 51. ἀρβάκις ἀδράκις ἑδράκις (ἀραιάκις corr. Meinek.) hinc detorta volebat Kusterus. 52. ἔλαττοι cod., em. Mus. Coaluisse παῦροι· ὀλίγοι et παυρότεροι (schol. Θ 56) ἐλάττους κτλ. vidit Is. Vossius. 53. Suspectum. 54. παύσιεν ordo. 55. ἤρωνος cod. εἶρον, ὡς Mus. — τῷ στόματι addendum ex Aelio Dionysio Photii 403, 6. 56. Pro Ὠρίων Meinekius Philol. XII p. 631 suasit Ὀρέστης coll. λεὺς καππώτας Paus. III 22, 1. Orionis mentionem nunc eximere malim etiam e loco conclamato Σιφίρου λιμήν, ubi vide ne legendum sit περὶ [Ῥήγιον ἢ] Ῥίον. Tum πορθμός fretum est promontoria Rhion et Antirrhion dissocians, Σιφίρου λιμήν vero fortasse Erineus est vel Panormus Drepano vicinus. — Παυστίρεια cod., em. Mus. 57. κατέληξις cod., em. Mus. 61. πάφων cod., em. Guyetus. Lob. rhem. p. 9. 62. 63. παχεία χειρί· τῇ ἰσχύϊ. παχείῃ δραχμῇ· τὸ δίδραχμον. Ἀχαιοί cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 550. Vide Boeckh. *Staatsh.* I p. 26. 64. (ε) Iens. Luc. Hes. p. 187 EM. 656, 53. 65. Cf. Suid. s. v. παχεῖς et Tzetz. Chil. IX 304. 66. πεσσεῖν cod., em. Mus. 67. Phot. 403, 14.

* παχήμερον· τὸ Μενδήσιον λεγόμενον
1170. παχυμερῶς· ἀδρῶς, παχέως
παχύνοοι· παχὺν νοῦν ἔχοντες, ἀνόητοι
παχύποδα· τὸν ὑπὸ λιμοῦ καὶ φιλαργυρίας οἰδήσαντα
παχύτερον· ἁδρότερον. οὐκ ἀκριβῶς
π[ρ]αῶται· συγγενεῖς. οἰκεῖοι. Λάκωνες
75. πέαρ· Γλαυκίας λιπάρον
πέδα· μετά. ἢ γῆ
πεδάγρετον· μεταμέλητον. μεταληπτόν. ποικίλον. μεταδίωκτον
πέδαι· δεσμά. περισκελίδες. καὶ κρίκοι ἐσκυτωμένοι τῆς νεὼς τοῖς πηδαλίοις καὶ τῷ ἱστῷ
πέδαλα· ποικίλα
80. πεδαλευόμενος· μεταμελόμενος. μεταδιωκόμενος
πεδανῷ ὕπνῳ (ἢ) ἠπεδανῷ· κούφῳ. Ἴων Ἀγαμέμνονι. τινὲς δὲ οὐ βεβαίῳ
πεδανός· ταπεινός, πεδεινός. ἢ ὁ τῷ μάντει διδόμενος μισθός
πεδάρσ[ε]ιον· μετέωρον. ὑψοῦ
πέδαχνα· τὰ ἐκπέταλα καὶ φιαλοειδῆ ποτήρια
85. πεδαχνοῦται· ἐξυπτίωται. καὶ τρυφᾷ
πεδαοριστής· ἵππος φρυ(α)γματίας. καὶ μετεωριστής
πέδειλα· ὑποδήματα
πέδελθε· ἱκέτευσον. μέτελθε
πεδέλθη· ἱκετεύῃ. μετέρχηται

SCR. 75. Hippocratis? 76. e. e. Alcaeus fr. 48. 81. fr. 4 p. 567 Nck. 84. πετάχνῳ Alexid. com. fr. I vol. III p. 408. 85. ADN.

ADNOT. 69. Παχύμερον Vossius. Incertum videri possit, μύρον ἔλαιον an στόμα Μενδήσιον dicat; nec non ταριχεῖον Μενδήσιον memoratur, si bene memini. Non dubito tamen, quin μύρον τὸ Μενδήσιον λεγόμενον e scriptura codicis vitiosa eliciendum sit, quod si amplectemur, παχή ex analogia Aegyptiorum nominum conformatum erit πάχι vel πάχυ vel πάχνι. Simile quid in στᾶχις depravatum ap. Theognostum latet p. 79, 5: ἡ τελαιοτάτη στᾶχις (imo χι ex Theognost. 120, 28) σύνηθες Αἰγυπτίοις. ἔστι δὲ ἀπὸ πλίνθου λελεπτυσμένης ὃ μετὰ γύψου φυραθὲν καὶ χρισθὲν ταχέως πήγνυται, ubi in πήγνυται inepta Graeculorum etymologia corrupti vocabuli contineri videtur. 71. παχυννοὶ cod., παχύνοι Mus., em. Phot. Suid. 72. Polem. Physiogn. p. 287 pedes tumidos inter impudentis signa recenset. 74. [ρ] Salmasius, alii. Cf. παθιώταο. Lob. rhem. p. 8 Ahrens Dial. II p. 143. 75. Vide πίαρ. Apud Theognost. 80, 2 male πέπαρ. Ego dubito utrum Glauciam medicum intellegam Hippocrateae dictionis enarratorem (Erotian. p. 10. 16. 322) an glauciam s. glaucium herbam e cuius foliis papavereis pinguioribus (μήκωνος λιπαρωτέροις Dioscor. III 100) succus copiosus profluebat ad oculorum affectus propter refrigerandi vim utilissimus. 76. Ahrens Dial. I p. 151. Confundit πεδά et πέδα (πέδον). 77. μεταμέλητον-μεταδιωκτόν] cf. 1180. 78. Moeris Att. p. 331. 79. „μέταλλα i. e. ἀλλοῖα aeolice sonabat πέδαλλα‘ Is. Voss. Neque ausim δέδαλα h. e. δαίδαλα. 80. Cf. πεδάγρετον. — μεταμελώμενος cod., em. Alb. Obscurioris glossae illustrationi quod afferam non habeo nisi glossas μεταδεῦσαν· μετάνοιαν. μεταδῆα· μεταμελέτη, quae cum apte ad δέημι (Lob. rhem. p. 192) δίαται al. referri posse videantur, eo fere inclino, ut πεδαδευόμενος scribam, quod cum πεδαδιώμενος confunditur. μεταδιόμενοι utitur Aeschyl. Suppl. 819. 81. ἢ πεδανῷ cod., em. Bentl. epist. ad Mill. p. 54 coll. ἠπεδανός et Arnaldus Lect. Gr. p. 109. οὐ] delendum esse sententia fuit H. St. Thes. VI col. 643 D et Arnaldi l. l., recte servavit Bentleius. Vid. Lob. Proll. p. 183. 82. μισθός ad πέλανος refert Meurs. II 8 Misc. Lac. p. 135 coll. πέλανορ. Coni. ὁ τῷ ἱμάντι δεδεμένος ἱστός. 83. πεδάρσειον· μεταίωρον cod., em. Mus. 84. πεδαυνά cod., em. Casaub. ad Ath. XI 13 p. 815. 85. Infra παταλοῦνται· ἐξυπτοῦνται τρυφῶσιν. Phot. 426, 10 πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται τρυφῶσιν, quae ad Aristoph. fr. III vol. II 2 p. 1063 sunt referenda, ubi cod. Ven. Ath. XI 496 A habet πεταχνεῦται, epilome πεταχνευταί, reliqui πεταχνεῦνται. 86. πεδαωριστής cod., em. Thes. V col. 922 C ipse huius emendationis immemor vol. VI col. 644 D. — (α) HSt. Cf. F. Gronovius. 87. πέδηλα cod., πέδιλα Mus., πέδειλα quod ordo requirit novit Eustath. p. 179, 24. 89. πεδελύει· ἱκετεύει· μετέρχεται cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 550. Inepte Albertus πεδελεύθει.

1190. πέδευρα· ὕστερα. Λάκωνες
πέδευρον· ὕστερον. πάλιν. ὀπίσω
πέδη· εἶδος ἱππασίας. καὶ περισκελίς. δεσμός
πέδησεν· ὑποχείριον ἐποίησεν
πεδῆται· πεπεδημένοι
95. πεδιάδα γῆν· τὴν Φωκίδα
πεδιᾶλαι· μεταπέμψασθαι. μεταβαλεῖν
πεδιακὰ πρόβατα· πρόβατα ἀπὸ πεδίου, καὶ οὐ λειμῶνος
πεδιάτιδες πύλαι· τὰς πλησίον τοῦ Θυμβραίου ἐν Ἰλίῳ φησί, ἅς τινες Ἐπιχηλὰς καλοῦσι
πέδιλα· ὑποδήματα. καὶ ἔστιν οἷον ποδόειλα
1200. πεδόθεν· ἀρχῆθεν, ἐκ ῥίζης, ἀπὸ γενέσεως, ἐκ παίδων
πεδοίκους· μετοίκους
πεδοίκου χελιδόνος· συνοίκου. Αἰσχύλος Τροφοῖς
πέδον· γῆ, ἔδαφος
[πέδουρος· μετέωρος]
5. πέδο(ρ)τα· ἡμέρα, ἐν ᾗ οὐ γίνεται ἑορτή
Πεδῶ· ἡ νῦν καλουμένη Κλεψύδρα, κρήνη ἐν ἄστει
πέζα· ἡ ἀρχὴ τοῦ ῥυμοῦ· διὰ τὸ πρὸς τῷ πέδῳ...., ὅθεν καὶ πέζα ἱματίου λέγεται ἡ ὤα, ἡ πρὸς τῷ πέδῳ τὰ κατώτατα μέρη
πεζὰς μόσχους· οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου
πεζεταίροις· τοῖς περὶ τὸν βασιλέα δορυφόροις
10. πεζὴ λέξις· κοινὴ λέξις
πεζήν· τὴν συνήθη, ἡ κοινήν
πεζός· κοινός. ταπεινός. Πεζοῖς δὲ τοῖς ἐκ ποδῶν πεζεύουσιν
πεζοφόροις ζώμασιν· Αἰσχύλος Τοξότισιν. ὥσπερ πέζαν ἐχόντων τῶν χιτώνων· τινὲς δὲ ποδήρεσι. Ζῶμα δὲ τὸ ἔνδυμα
πεζῶν· τῶν ὁδευόντων
15. πεζῷ γόῳ· τῷ ψιλῷ. καὶ πεζὰς ἑταίρας ἔλεγον τὰς μισθαρνούσας χωρὶς ὀργάνου

SCR. 92. Xen. de re eq. VII 13. 14. 93. *N* 435. 94. Sap. Salom. XVII 2. *Πεδῆται inscriptae fuerunt Calliae et Cratetis comicorum fabulae.* 95. Tragici poetae? 97. Lysias l. l. 99. Homerus e. g. § 23. 1200. *ν* 295 cum schol. 2. fr. 52 Nck. 3. *N* 796. 7. *Ω* 272 c. schol. 8. Eupol. fr. VI vol. II p. 489. 9. Demosth. 23, 2. 13. fr 242 p. 61. 14. *Δ* 274. 15. E scenico poeta.

ADNOT. 90. 91. Ahrens Dial. II 360 Lob. Proll. 264. 96. *πεδιάλαι — μεταλαβεῖν* cod., accentum correxit Thes., explicationem Albertus. Aeolice dictum esse pro *μετιᾶλαι* (a *μετιάλλω*) vidit Sopingus. 97. *ἀποδεδία* cod., *ἀπὸ πεδιάδος* Mus. Correxi ex Harpocr. 149, 8 — 12 Phot. 403, 18. 26. 98. *πεδιά τινες, πύλαι* cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 550 coll. Strab. XIII p. 598. Cf. Ἐπίδναι. — *ἡλίῳ* cod., em. Mus. — (τὰς) *ἐπὶ νῆας* Th. Siruvius Philol. XIV p. 612. 99. *ποδόειδα* cod., *ποδοῖλλα* Mus. qui recte *πέδηλα* in *πέδιλα* mutavit. Cf. *ποδεῖον· εἴλημα τῶν ποδῶν* Theognost. 128, 26. 1200. Confundi putant *πεδόθεν* et *παιδόθεν*; sed vide SCR. 2. *αἰσχυλοτρόφοις* cod., em. Mus. Photii glossa 403, 24 *πεδοικούσης· μετοικούσης* a gl. *π* 1201 non diversa videtur. 4. *πέδουρος*, quod et Photius 401, 9 Zonar. c. 1527 Theognost. 10, 19 suppeditant et Lob. Proll. 264 agnoscit, non potest *μετέωρος* esse, sed *μεθόριος* vel *μέτωρος* quod nusquam legitur. Ordo poscit *πέδορος* h. e. *πεδάορος*. Ac Graecum esse recte negat etiam Cobet Mnem. VIII p. 50. Si *πόδωρος*, q. v., idoneos testes haberet, posset *πόδουρος* Cyprium esse (ab *ὅρω*). 5. (ρ) Salmasius. Aeolicum est pro *μεθέορτος*, quo de vide *μετακόκκω* et Ruhnk. Tim. p. 120. 6. Lob. rhem. p. 323. Cf. *κλεψύδρα*, ubi quod legebatur *Ἐμπεδῶ* recte Tollius *μὲν Πεδῶ* scripsit. 7. Cf. gl. *π* 1802. 8. *πέξας· μόσχους* cod., em. Phot. 401, 16. 405, 1. Cf. Orus ap. EM, 658, 36 schol. Eur. Alc. 447 (460) Theopomp. Ath. XII 532 C Procop. Anecd. p. 28 B. 9. *πεζετέροις* cod., em. Heinsius. 13. *πεζοφοροῦσιν* male Phot. 405, 15; cf. Poll. VII 51, 63. — *τοξότησιν* male Mus. 15. *πεζολόγῳ* cod., em. Phot. 405, 17 qui explicat *ἄνευ αὐλοῦ ἢ λύρας*.

* πιθανότης· πιστότης
πειθαρχήσαντες· πεισθέντες
πείθεο· πείθου
πείθεσθε· πείσθητε
1220. πειθήνιοι· ὑπήκοοι, πειθόμενοι
[πειθήσας· πεισθείς]
[πειθή· πεισμονή, πίστις]
πείθονται· πειθήνιοί εἰσιν
πειθώ· ἡ ὀγδοάς
25. πεικαμμαῖς· ὀξείαις, καὶ λεπταῖς
πείκειν· ξαίνειν
πεῖκος· ἔριον. ξάμμα
πεικόν· πικρόν, πευκεδανόν
[πειλός· πᾶν τὸ πεπιλωμένον]
30. πεινέων· πεινῶν
πειναρόν· ῥυπαρόν
πεινῆν· πεινᾶν
[πείρω· πέρας]
35. πειράζων· ἐνεδρεύων. ληστεύων
* Πειραΐδαο· Πειραίου παιδός
* πειδαίρουσα· δέρουσα
πεῖραι· πειρατ(ε)ῖαι. δόλοι
πειρᾶν· πειράζειν......
40. πεῖραν ποιούμενος· πειράζων
πείραντες· ἐκκεντήσαντες
πείρατα· πέρατα. τέλος
πειραταί· κακοῦργοι, λησταί. θηρευταὶ ἐν ὕδασι
πειρᾶται· πεῖραν λαμβάνει, πειράζει. ἐπὶ δὲ ληστῶν, πειρατεύεται
45. πειρατήριον· τύπος ληστῶν
πειρεᾶσθε· πειράσθητε
πείρησαι· πείρασον
πειρήθη[ξαι]· πεῖραν λαμβάνει
πειρῆσθαι· ἔσθ᾽ ὅτε ληστεῦσαι

SCR. 18. *Α* 214. 19. *ω* 455. 23. *Α* 79 Pindar. Pyth. I 3. 25. *Ο* 81? 26. Hesiod. Opp. 777 *σ* 315. 35. *ι* 281. 36. *Δ* 228. 39. Menand. fr. VI p. 225. 42. *Η* 102. 44. *Β* 193. 45. Iob. VII 1. 46. ADN. 47. *Α* 302. 48. *Τ* 384.

ADNOT. 22. Lob. rhem. 259 laudat Alberti emendationem *πειθώ*, etiam Thes. VI col. 658 probatam, coll. Choerob. Cram. AO. II 258. Infra *πιθοῖ· πισμονὴ* (sic) *πίστις*. Legendum *πείσῃ· πεισμονῇ, πίστει* (*υ* 23), vel *πειθήμη* a *πειθήμων*, ut *νοήμη θελήμη φιλήμη χρήμη*. 25. Imo *πεικαλίμαις* pro *πευκαλίμαις*: pro *λεπταῖς* non opus ut *συντεῖς* scribatur. 26. 27. *πεικεῖν — πεικός* cod., em. Alb. et Lob. rhem. p. 292. 28. Infra *πικόν· πικρὸν Χαλδαῖοι* (?) *πικᾶσι· πικροῖς* quibuscum conf. Eustath. 887, 42 et *πίσκον· πικρόν*. 29. *πεπηλωμένον* cod., em. Mus. Nam *πεῖλος* pro *πῖλος* accipiamus necesse est, quod *πειλὸς* dicere Boeoti non poterant pro Dorico *παλός πηλός*. 31. Pro *πιναρόν*. 33. Ordine *πεῖρα* requiritur quod exstat *δ* 545. Conicio igitur *πείρα· πειρῶ*. Nam *πεῖρα* = *πέρατα* dici posse nego. *πεῖραρ· πέρας* Sopingus. Ex *πείρω· — ἐξ οὗ τὸ πέρας* (Cyr. 63) corruptum videbatur Alberto. 36. *παῖδα* cod., em. Pearso. 37. *πεδαίρουσα·* (*μετ*)*αίρουσα* Ruhnken. Ordinem *πειραίδουσα* requiri vidit Pearso, quod *πεῖρα δοῦσα* vel *πεῖραν δοῦσα* scribendum videtur coll. Menand. fr. II vol. IV p. 104 *ἐπὶ πεῖρα δοὺς τριάκονθ᾽ ἡμέρας*. 38. *πειρατίαι* cod., em. Alb. *δόλοι* pro *δόλος* Salmas. 39. Phot. 405, 19 addit *ἐπὶ φθορᾷ καὶ συνουσίᾳ Μένανδρος*. Cf. Moer. p. 310. 41. *διακεντήσαντες*? 44. *πειρατεύει* malit Thes. VI col. 672 D. 46. Coni. *πειρᾶσθε· ἐπειράσθητε* quod ad Aeschyl. Ag. 1361 (1401) retulerim. 48. *πειρήθηξαι· — λαμβάνῃ* cod., *πειρήθητε· — λαμβάνετε* Mus., *πειρήσηται* (sic legitur ap. Hippocr. p. 824 C, sed ibi *πειρήσαιτο* codd.)*· λαμβάνῃ* Schowius. Respicit *Τ* 384, unde legendum videtur *πειρήθη δ᾽· διάπειραν λαμβάνει* vel *ἐλάμβανε*.

1250. πειρήσομαι· πειράσομαι
πειρήσοντα[ι]· διάπειραν ληψόμενον
πειρήτιζε· πείραζε
πειρητίζειν· πειρᾶσθαι. πειφυσῆσθαι. πειφοβῆσθαι
Πειρειεῖς· νῆσος. καὶ Ἀστερία
55. Πείρηθοι· νύμφαι ἐν Κύπρῳ
πείρινθος· πλέγμα, τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης· τὸ πλινθίον, τὸ ἐπιτιθέμενον τῇ ἁμάξῃ τετράγωνον
πειρῶ· σπεῦδε. πείραζε
πειρώμενος· πειράζων
πειρῶν τὴν παῖδα· πειράζων. διαφθείρων
60. πείσαντες· ποτίσαντες, ὑγρά[ί]ναντες
πείσ[σ]εα· λειμῶνες. ἕλη. [πέδη.] ποτάμιοι, π(ο)ιώδεις, ὑδατώδεις τόποι
πείσ[σ]εα[σ]ποιήεντα· τοὺς διύγρους τόπους καὶ βοτανώδεις
πείσεν· πείσει, ἔπεισεν
πείσεσθαι· παθεῖν
65. πείσεται· ὑπομενεῖ
πείσῃ· πείσματι. καὶ χώρᾳ·
τῷ δὲ μάλ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε
πείσματα· σχοινία ἀπόγεια, πρυμνήσια. περιβόλαια
πεισόμενον· παθεῖν μέλλοντα
πείσονται· πάθωσι
70. πείχισον· δοκίμασον
πεκούλιον· (βαλάντιον)
πεκτεῖ· κτενίζει. τίλλει. κείρει. ξαίνει
πεκτοῦμαι· τρίχομαι. τίλλομαι
πεκτούμενον· τιλλόμενον. τίλλοντα. Πεκτεῖν γὰρ τὸ κείρειν·
75. πελάγια· τὰ κρόταλα. ἡ δὲ ῥίνος πελαγία

SCR. 50. *B* 73 all. 51. Homerus. 52. *Η* 235. 53. *Μ* 47. 56. *ο* 131 *Ω* 190. 57. Soph. Philoct. 149. 58. *Ε* 129. 62. *Υ* 9. 63. ADN. 64. *Λ* 289. 65. *Λ* 788. 66. *υ* 23. 67. *ζ* 269. 68. Herod. IX 37. 69. *Θ* 154. 72. Ar. Avv. 714. 74. Ar. Lys. 684.

ADNOT. 51. *πειρήσονται — λήψονται* male Mus., em. Apoll. lex. 129, 20. 54. Miror Thes. VI col. 677 C hic non emendasse *Πειραιεύς· δῆμος* (quamquam ferri etiam *νῆσος* posse dixi s. v. *Κόπρος*) et *Πειρεσία· Ἀστέριον* coll. Steph. Byz. 138, 18, ubi *Πρεσία* exstat in *Π*, *Πιρεσία* in ARV. Eiusdem libri p. 514, 16 porrigunt *Πειραίσιος*, Aldus *Πειρέσιος*, Dindorfius *Πειρεσιαί*, Orph. Arg. 162 *Πειρεσία*. Idem oppidum est *Πειρασία* (Thuc. II 22); cf. etiam schol. Apoll. Rhod. I 37 Lob. Proll. p. 426. 430. Confundit igitur *Πειραιᾶ* et *Πειρασία*. 55. Ordo *Πείριθοι* postulat. Uti poterat FAPott in Iahnii annal. suppl. III p. 311 a. 1859. Alludunt Hebraeorum בְּאֵר et Arabum بيدر.

56. *πληνθίον* cod., em. Mus. Cf. Didym. fr. 45 p. 76 schol. Il. *Ω* 190. 59. Moer. p. 310. 60. Pro *πίσαντες*; vid. Hesych. *πῖσαι* et schol. *ζ* 124. 61. *πέδη*, quod *πέδια* scribebat Guyetus, Ruhnken. epist. crit. I p. 26 delevit. 61. *πείσσεα* Mus. 63. Om. Mus., *πεῖσεν· ἔπισεν, ἔπεισεν* Meinek. Philol. XIII p. 511. Sed fortasse *πείσει* pro *πίσει* ad Eupol. fr. XXIV p. 471 referendum. 64. Lob. Parerg. p. 725. 66. *πεισματικῇ* cod., em. Parisienses in spec. ms. praeeuntibus Guyeto et Is. Vossio. — *κραδιήμεναι* cod., em. Mus. 69. *πάθουσι* cod., em. Lob. parerg. p. 724 rhem. p. 89 Meinek. Philol. XIII p. 551 ope Photii 406, 6. 70. *πειρήτισον* HSt. Conicerem *πήχισον* (cubito dimetior), quocum conferri potest *διαποδίζειν· βασανίζειν ἐξετάζειν*, nisi Gl. in Psalm. ap. Cram. A. O. II 464, 20 demonstrarent legendum esse *πύρωσον· δοκίμασον*. 71. Om. Mus. Est latinum *peculium*. 72. *πέκτει* cod. Herodianus Arcadii p. 174, 11, correxi et cum Heinsio pro *κτείνει* ex EM. scripsi *κτενίζει*. 73. *τρίχομαι* auspectum. 75. *κρόταλα* sine caussa HSt. ad *πλαταγαί* referebat. *κρόταλα πελάγια* aut *κυρίως* sunt margaritae, conchae marinae, quae concussu strepitum ederent, aut metaphorice homines loquaces blateratum edentes concussarum concharum crepitui similem. — *ἡ δὲ ῥίνος* cod., *οἱ δὲ ῥίνη* Mus. Lateine *ὁ δὲ ῥι[ϑ]ν* h. e. *Ῥίνθων*? Sed fortasse verum vidit Musurus, nam *ῥίνη πελαγία* et piscis genus est, squatus sive celtis, et lima e pelle piscium facta, qua ligna et ebora poliebantur.

πελαγίζειν· τοὺς ὀδόντας συγκρούειν. καὶ πλεῖν πέλαγος ἄβατον. καὶ ἀλαζονεύεσθαι, καὶ ψεύδεσθαι μεγάλα

πέλαγος· μέγεθος, πλῆθος, βυθός, πλάτος θαλάσσης

πελάζειν· ἐγγίζειν, πλησιάζειν

πελαζόμενοι· ἐγγιζόμενοι

1280. πέλαιτον· τὸ ἐφικτόν. μέγιστον

πέλαινα· πόπανα, μειλίγματα

Πελάνα· ἡ Σαλαμίς. ἐν τοῖς Εὔκλου χρησμοῖς. ἢ τὰ ἀπὸ τῆς ἅλω (ἀ)πάργματα. καὶ θυσίαι, καὶ πέμματα

πέλανοι· πέμματα εἰς θυσίας ἐπιτήδεια

πέλανον· ἀφρόν, τὸν περὶ τὴν γῆν ἀφρόν. ἢ πέμμα τι πλακουντῶδες

85. πέλανος· πέ[μ]ψιν ἔχων ῥυπαράν. ἢ τὸ ἐκ τῆς (παι)πάλης πέμμα. οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου τιθέασι. καὶ τὸν περιπεπηγότα τῷ στόματι ἀφρόν

πέλανορ· τὸ τετράχαλκον. Λάκωνες

πελαργικοὶ νόμοι· τὸ ἀντι[σ]τρέφειν τοὺς γονεῖς.

Πελαργικόν· ἀντὶ τοῦ Πελασγικόν. Πελαργοὺς γάρ φασι τὴν Ἀττικὴν οἰκῆσαι· ἀπὸ τῶν Πελασγῶν μεταφέροντες ἐπὶ τὰ πτηνά

πελαργός· ἄγγος τι κεράμεον

90. πέλας· γείτων, ἐγγύς, πλησίον

πελάσαι· ἐγγίσαι, πλησιάσαι

πελάσαιμι· προσεγγίσω

Πελασγοί· οἱ Θεσσαλοί. καὶ Πελασγικὸν Ἄργος ἡ Θεσσαλία νῦν. καὶ ἔνιοι τῶν βαρβάρων. καὶ γένος ἀπὸ Πελασγοῦ τοῦ Ἀρκάδος γενόμενον πολυπλάνητον

πέλασε· προσήγγισεν

95. πέλασσεν· ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἐπλησίασεν

[πελαστικόν· τειχίον οὕτω ἐν Ἀθήναις καλούμενον Τυῤῥηνῶν κτισάντων]

πελάται· οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, τρεῖς μίσθαρνοι· ἀπὸ τοῦ πέλας. ἢ θρέμματα

SCR. 76. Hyperides Photii 406, 10. 77. *Ξ* 16. 78. *E* 766. 81. ADN. 83. Eur. Hel. 1350. 84. ADN. 85. Eur. Or. 220. 88. Ar. Avv. 832 Thuc. II 17 Aristoteles ap. schol. Lys. l. l. Callimach. fr. CCLXXXIII. 90. *κ* 516. 91. *χ* 176. 93. *K* 429 *B* 681 Cratin. fr. XXII p. 182. 94. *Δ* 123. 95. *B* 744. 96. Herod. V 64. 97. cf. Plat. Euthyphr. p. 4 C.

ADNOT. 76. *πλατυγίζειν* et *πλατεάζειν* conferebat Kusterus, quod cum *θαλαττοκοπεῖν* iungit Ar. Eqq. 830. 80. *πελαστὸν* Ruhnk. *ἄπλετον* GDindorf. Thes. VI col. 689 A, qui *ἀνέφικτον* corrigit. An *πέλ(ωρ) αἴ(η)τον*? 81. Defendit Bergk. ad Alcman. fr. 69 p. 649. 82. *τοῖς εὐκε χρησμοῖς* cod., *τοῖς χρησμοῖς* Mus. Correxi in Kuhn. *Z. f. vgl. Spr.* IX 5 p. 362. Vide Lobeck. Aglaoph. p. 847, 9. Mox *ὀράγματα* pro *πράγματα* Florens, malim *ἀπάργματα* coll. Dionysio Thrace ap. Phot. 407, 2. Confundit *πέλανα(οι?)* et *Πελάνα*. 84. *γῆν*] *γέννυν* coni. Is. Vossius et proinde *πέλανον ἀφρώδη*· (Eur. Or. 220) *τὸν περὶ τὴν γέννυν ἀφρόν* scripsit. Sed cum Aesch. Pers. 816 *πέλανος αἱματοσταγὴς πρὸς γῇ* dixerit vide num praestet: *πέλανον* [*ἀφρόν*]· *τὸν περὶ τὴν γῆν ἀφρόν*. 85. *περιπεπηκότα* cod., em. Mus. — *πάλης* cod., *πολῆς* Photius 407, 1 e Tim. lex. Plat. *πάλης* vel *παιπάλης* Guyetus Munkerus. 86. *τὸ* om. Aldus. Cf. Suid. Hes. s. v. *πεδανός* schol. Nicand. Al. 488. Ahrens Dial. II p. 72. 87. Zenob. I 94 p. 30 et p. 538 Gott. — [*σ*] Mus. 87. 88. Separavi. Cf. Phrynich. p. 109 Lob. Lex. Bekk. p. 299, 16 EM. 659, 12 Phot. 407, 13 schol. Ar. Avv. 832 Lys. 1155. — *ἀπὸ τῶν πτηνῶν μεταφέροντες ἐπὶ τοὺς Πελασγοὺς* coni. Albertus vol. II p. 975, 5. 89. *πέλλα*[*ργός*] Ruhnken., *αργός* ex seqq. *ἄγγος* natum esse suspicatus. 96. *Πελαστικὸν* ex ordine codex, *Πελασγικόν* Mus. Cf. 1288 et schol. *Π* 233, ubi docemur pro *Πελασγικὲ* alios scripsisse *Πελαστικέ*. 97. *τρεῖς*] *λάτρεις* HSt. Cf. Bekk. ad schol. Platon. Euthyphr. p. 327.

πελάχνιν· τρύβλιον ἐκπέταλον
πελδασταί· οἱ τὰ ἀσπιδίσκια ἔχοντες
1300. πελεθοβάψ· Θεόδ(ω)ρος ὁ τραγικὸς [ὁ] ὑποκριτὴς οὕτως ἐπεκαλεῖτο. τινὲς δὲ ποιητὴν αὐτόν φασι γεγονέναι
πελεθρίσματα· δρομήμα(τα)
πέλεθρον· μέτρον γῆς, ὅ φασι μυρίους πόδας ἔχειν· τινὲς δὲ σταδίου[ς] ἑκ[α]τον
Πελεθρόνιον· πολυφάρμακον
Πελεθρόνιος· ὁ Χείρων, ἀπὸ τοῦ Πελεθρονίου, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος
5. πέλει· ὑπάρχει, ἐστί. δίδωσι. γίνεται
πέλειαι· περιστεραί. καὶ αἱ ἐν Δωδώνῃ θεσπίζουσαι μάντεις
πελειοθρέμμονα νῆσον· [Ἀριστοτέλης φησὶ διαφέρειν περιστερὰς καὶ πελειάς
πελείους· Κῷοι καὶ οἱ Ἠπειρῶται τοὺς γέροντας, καὶ τὰς πρεσβύτιδας......
πελεκάν· ὄρνεον τὸ κολάπτον καὶ τρυποῦν τὰ δένδρα
10. πελέκεα· πέλεκυν δίστομον
πέλεκκος· στελεός, ὅ ἐστι ξύλον εἰς τὴν ὀπὴν τῶν πελέκεων βαλλόμενον
πέλεκρα· ἀξίνη
πέλεκυς· ἀξίνη δίστομος. ἢ |σταθμίον ἑξαμναῖον ἀρχαῖον· οἱ δὲ [δω]δεκαμναῖον
πελεκύστερον· τὸ στελεόν
15. πελεμίζειν· σείειν, κραδαίνειν
πελεμίχθη· διεσείσθη
πέλεν· ἦν, ὑπῆρχεν
πελένα· ζεῦγος βοῶν

SCR. 1302. Φ 407. 5. Γ 3. 6. μ 62. 7. Aesch. Pers. 309 Aristot. HA. V 13. 9. [H. A. VIII 12] Anaxandr. com. fr. 1, 65 vol. III p. 185 Psalm. CI 7 testibus glossis meis mss. et Cram. A. O. II p. 464, 29. 10. ADN. 11. Ν 612 ! 13. Γ 60. 15. Π 766. 16. Δ 535. 17. Δ 450.

ADNOT. 98. Aut e dialecto esse pro πεδάχνην aut inde detortum vidit Hemsterh. ad Polluc. 1228 a. πελάχνην Mus. qui τρυβλίον pro τρύβλιον reliquit. 99. πελτασταί HSt. 1300. πελεθόβαφ cod., em. Arcad. p. 108, 1 [94, 13]. — (ω) Mus. — κωμικὸς ὁ cod., em. Meinek. histor. crit. p. 523. 1. πελέθρησμα, τὰ δρόμηκα cod., πελέθρισμα· τὸ δρόμημα Mus. Legendum esse πελεθρίσματα quivis semel monitus vidit, δρόμηκα vero sitne δρόμηματα an δεδρόμηκα ambigi potest. Sed πλέθρισμα· δρόμημα Phot. 435, 1 et Hesychius loco non suo. 2. σταδίους ἑκατόν cod., em. schol. λ 576 et Perizonius ad Aelian. III 1, 3 p. 164 a. a Christiano Gryphio appositus. 3. ποιησιφάρμακον cod., πολυφάρμακον vel πόλις, ἢ φάρμακον GDindorf. Thes. VI col. 694 D. coll. Serv. Verg. Georg. III 115. 4. πελεθροίνου cod., Πελεθρόνου Mus. em. GDindorf. col. 694 D. Verba δίδωσι γίνεται, quae huius gl. explicationi adhaerebant, ad gl. 1305 retraxit Lindanus. 5. πέλω· εἰμί δίδωμι γίγνομαι conf. Iens. Luc. Hes. p. 187. 6. Herod. II 55, 57 Paus. VII 21, 2 X 12, 10. 7. πέλειον, θρέμμονα cod., em. Mus. Glossae explicatio τὴν Σαλαμῖνα excidit, petenda illa ex Hes. gl. π 1320 et schol. Aesch. Pers. 309. Cf. etiam Πελάνα. — Verba Ἀριστοτέλης — πελειάς post μάντεις retrahere volebat Arnaldus Lectt. Gr. p. 110. 111. 8. Cf. πέληος et πελλᾶς. ‚Adde πελείας‘ Guyetus. 10. Agnoscit hanc accusativi formam HSt. Malim aut πελέκεας· ἀξίνας διστόμους ex Ψ 856 aut πελέκεως γέννυν δίστομον quae verba sunt Euripidis fr. 534, 5 p. 417. Accedit quod plures ex hac fabula locos citat Didymus, e. g. πυρσαῖς γέννσι (fr. 541) τὸ λαιὸν fr. 534, 7. 11. πελεκκός cod., em. Poll. X 146 quo de cf. Lob. Proll. 320. 13. Altera significatio Cretica teste Eustath. 1878, cuius ope Salmas. ad Simmiae Secur. p. 280 Cren. corr. δεκαμναῖον. 14. Non liquet. 18. Accentus dubius. Nam Ἐλένα recte Theognostus p. 99, 20 paroxytonos scribit, male Ἔλενα Lob. Proll. p. 187. Sed φέρενα et τήβεννα sunt proparoxytona. Vocabulum barbarum videtur ut ἴζουνα· βοόστασις.

Πελεός· Ἀχαιὸς Φρίξῳ. καὶ μήποτε τὴν παρ' Ὁμήρῳ Πτελεόν. δύναται δὲ καὶ τὰ Πέλη τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ λεγομένα δηλοῦν

1320. Πελεστόθρην· νῆσον τὴν Σαλαμινίαν

πελεσσύδραι· συ[ν]στρέμματα ὑδάτων

πέλεται· ὑπάρχει, γίνεται

πελήαρ· περιστερὰς καὶ περσικῆς τὸ ἥμισυ. Λάκωνες

* πέληται· γένηται

25. πέλη[τ]ος· γέρων

* πελειάδες· περιστεραί

πελιαί· μέλαιναι. [περιστεραί. φάσσαι]

[πελιανόν· μολύβδῳ ἐοικὸς κατὰ τὴν χρόαν]

πελιγᾶνες· οἱ ἔνδοξοι· παρὰ δὲ Σύροις οἱ βουλευταί

30. πελίγξαι· ἐπιδραμεῖν

πελιδνόν· μέλαν ὡς μόλυβδος. ἢ ὕφαιμον

πελίκαν· εἶδος ποτηρίου ξυλίνου. διὰ τὸ πεπελεκῆσθαι. ἄλλοι ξυλίνη λεκάνη

34. πελιοί· μέλανες, ὡς ὠχροί, ἢ χλωροί

33. Πελινναῖος· ὁ Ζεὺς ἐν Χίῳ

35. πελιτνόν· πελ[ε]ιόν

πέλλα· λίθος

πέλλαι· ἀγγεῖά τινα, εἰς ἃ ἀμέλγεται τὸ γάλα, οἷον πύελ[λ]οί τινες οὖσαι, ἐν αἷς τὸ πύος, τουτέστι τὸ γάλα, εἱλεῖται

Πελλαῖον· [φαιόν. καὶ] Μακεδονικόν

πελλάνιος· Ποσειδῶν ἐν Κυρήνῃ

40. πελλαντῆρα· ἀμολγέα

πελλᾶς· πέλ[λ]η[τ]ος. πρεσβύτης

SCR. 19. fr. 36 p. 586. 20. Aesch. Pers. 309. 22. *Λ* 284. 24. *Γ* 287. 26. *Λ* 633. 31. Thucyd. II 49 ubi nunc rectius *πελιτνόν* propter Moer. Att. p. 325. 32. Cratini fr. V p. 64. 35. Thucyd. II 49 Alexid. com. fr. I 17 vol. III p. 429 ex em. Mein. 37. *πέλλαι τε πλᾶσθεν ἅπαντες* (l. *ἅπασαι*) poeta ap. Plut. Morall. p. 409 B.

ADNOT. 19. *πτελέον* cod., em. tacite Albertus in notis. Apud Theognostum 110, 17 et Steph. Byz. 514, 18 dicitur *ἡ Πέλη*. Videtur igitur *τὰ — τὰ — λεγομένα* (*λεγόμενα* cod.) dualis esse. Nam duae sunt in Thessalia urbes dictae Pelae. Cf. Lob. rhem. p. 311. 20. *πελειοτρόφον νῆσον· τὴν Σαλαμινίαν* corr. Arnaldus Lectt. Gr. p. 110. 111 qui non glossam his verbis contineri vult sed glossae 1307 explicationem casu huc translatam. Nisi sub *ΠΕΛΕΣΤΟΘΡ* latet hoc ipsum *ΠΕΛΕΙΟΘΡΕΜΜΟΝΑ* e vitioso Aeschyli libro natum. 21. [ν] Mus. — *ἀλοσύδναι?* 23. *πέληρ· περιστερᾶς* cod. Correxi ope Choerobosci ap. Cram. An. Ox. II p. 253, 39 *πέλεια*] *οἱ Δωριεῖς διὰ τοῦ ῆ* (*ι* cod., em. Ahrens Dial. II p. 163) *γράφουσιν αὐτό.* Altera explicatio obscurior est; sed videtur *πέρκης* scribendum (*πέρκη σχιστή.*) 25. *πολητός* codex. Infra *πελλᾶς· πέλλητος, πρεσβύτης* habebimus. Sed cum supra memoraverit Coos et Epirotas senes *πελείους* dixisse vereor ne *πέληος* e Dorica aliqua, fortasse Laconica, dialecto sit pro *πέλειος*, ut *ὄρηος Λύκηος* Laconica dicuntur ap. Theognost. II 51, 20 EM. 32, 6 (Alcm. fr. 68 Bgk.). 26. Ordo *πελιάδες* poscit. 27. *πέλιαι — φράσθαι* cod., *φάσσαι* (et *πέλειαι* contra ordinem) Mus. *φράσσαι* Aldus. Confundit *πελιαί* et *πέλειαι*. 28. *πελιδνόν* recte Palmerius. 29. *Πελιγάνες* cod., em. Thes. VI col. 700 C. Meinek. Vind. Strab. p. 90 coll. Steph. Byz. 669, 15. 30. *ἐπιλίγξαι* vel *ἐπιλίξαι* Ruhnken. Infra *σωλίγξαι· δραμεῖν*. 31. *πελιδνός· μελανός* cod. em. Is. Voss., quamquam *μελανόν* (*ὡς*) malim. 32. *πελικάν* cod., em. Casaub. — *πεπελεκίσθαι* cod., em. Iungerm. ad Polluc. X 78. 67. 73. Cf. Phot. 408, 8 Ath. XI 495 A. Krause *Angeiol.* p. 176. 278. 34. *πέλιοι* cod, em. Arcad. p. 41, 3. 33. De Pelinnaeo monte Chio cf. Dionys. Perieg. 535 schol. Pind. Pyth X 4 Steph. Byz. 515, 4. 35. *πελιδνόν* cod., em. Sopingus. Cf. Ael. Dionys. ap. Eustath. 735, unde sua habet Phot. 408, 4 lex. Bekk. 293, 14. *πέλειον* cod., correxi e Moerid. p. 325. 36. Ulpianum ad Demosth. *περὶ παραπρ.* p. 376 apposuit Hemsterhusius Vossium probans qui cum *φέλλα* comparaverit. 37. *τὸ μέγα — πυελλοί* cod., em. Mus. 38. *πελλαιόν* cod. Confundi *πελιόν* et *Πελλαῖον* vidit Sopingus. 39. Pro *Fελλάνιος*, *Ἑλλάνιος* accipit Bernhardyus ad Dionys. Per. p. 671. 40. Cf. *πελλητῆρες*. 41. *πέλλας πέλλητος* cod. qui supra *πελητός* obtulit. Illud ex Arcad. p. 22, 2 (22, 18) Lobeck. Path. p. 117, 33. 168 Proll. p. 506, hoc ego correximus. Cf. 1325. Locus est iis adnumerandus quos ex onomastico aliquo depromptos esse in prolegomenis docebimus.

πέλλας καὶ πέλλαι· ποιμενικὰ ἀγγεῖα
[πελλασταί· ὑποδήματα, ἃ περιετίθεσαν οἱ δρομεῖς περὶ τὰ σφυρά, ἵνα μὴ ἔξω στρέφηται]
* πελλαιχρὸν ἢ πελλαιχνόν· πυῤῥόν
1345. πελλήν· κούφην, καὶ φαιὰν τῷ χρώματι
Πελλήνη· πόλις ἐν Ἄργει
Πελλ(ην)ικαὶ χλαῖναι· ἐπεὶ διαφέρειν ἐδόκουν αἱ ἐν Πελλήνῃ γινόμεναι, ὡς καὶ ἆθλα τοῖς νικῶσι δίδοσθαι
πέλληον· στέψον
πελλη(τή)ρ· πολυφάγος. ἀμολγός
50. πελλητῆρες· ὁμοίως
πελλία· σπέλεθοι
πέλλιξ· κράνος
πελλίς [ἢ πελλάς]· λεκάνη
πελλόν· φαιὸν χρῶμα, ἐμφερὲς τῷ πελιδνῷ
55. πελλοπλαύραστον· ὀξύθυμον. ἢ ἔκλιμον
[πελλύρον· μετέωρον]
πέλλυτρα· οἱ δεσμοί, οἱ περὶ τὰ[ς] σφυρὰ καὶ τοὺς ἀστραγάλους τῶν δρομέων περιελισσόμενοι, εἰς τὸ μὴ ἐκ(σ)τραφῆναι
[πελλύτα καὶ πελλύτεμα. δεσμός]
πέλμα· τὸ κάτω τοῦ ποδός
ν.
60. Πελοπίδαι· Ἀγαμέμνων γε
Πελοπόννησος· πόλις τοῦ Ἄργους
πέλος· μέγα. τεράστιον
πέλτη· εἶδος ὅπλου. δόρυ. ἢ μικρὰ ὅπλα
πέλτη· ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα. ἢ ὅπλον σκέπασμα. ἀκόντιον
65. πέλτης· Θρᾴκιον ὅπλον. καὶ εἶδος ταρίχου
πέλω· εἰμί, δίδωμι, γίνομαι
πέλωρ· μέγα. ὑπερφυές
πέλωρα· θηρία. δείματα. τέρατα. σημεῖα μεγάλα
πελωρεύει· φανερῶς ποιεῖ
70. πελώρης· τινὲς εἱμαρμένης

SCR. 42. *Π* 462. 45. Macedones teste Ulpiano. 46. *B* 574. 53. Hipponact. fr. 37. 55. Eiusdem? 57. Aeschyl. fr. 260 p. 67. 59. Eratosth. Polluc. VII 90? 64. Eur. Rhes. 305. 65. Eur. fr. 370. 66. Soph. O. T. 245. 67. Σ 410. 68. *B* 321 κ 219.

ADNOT. 43. Imo *πέλλυτρα*. 44. Duplicem eiusdem vocabuli formam tradi putat Albertus, ut *ἀκιδρός* et *ἀκιδνός μυσαχρός* et *μυσαχνός*. Mihi neutrum Graecum videtur sed corruptum ex *πελιόχρων* s. *πελλόχρων* s. *πελιόχροον* quod lexicis addendum una cum voce *πελιωπόν* a Theognosto 69, 7 servata. 45. *σκάφην*? Tum confunderet *πέλλην* et *πελλήν*. Cf. Zenodotum ap. Galen. lex. p. 542 et infra *πιλνόν· φαιόν* quod ex eodem Zenodoto fluxisse meo iure putaverim. 47. 48. Separat Phot. 408, 1, Valesius. Vide Boeckh. ad Ol. IX 146 p. 227. 47. (*ην*) Iunius alii. Vid. Strab. VIII p. 386 Poll. VII 67 Suid. s. v. *Πελλήνη* Phot. l. l. 48. Si mendo caret *πέλληόν* scribendum. 49. (*τή*) Albertus coll. Clitarch. Ath. XI 495 E qui Thessalis et Aeolibus vindicat. 51. *ἐπέλεθοι* cod., em. Is. Vossius. Vide Lob. Parall. p. 364 Path. 121. Cf. *σπέλληξι*. 52. *πήληξ* Sopingus contulit. 53. *πελλάς*, quod scientiam nostram fugit, fortasse accusativus est, ut supra 1342, ex Hom. *Π* 462. 55. Non liquet. 56. *πέδαυρον* Valcken. Adoniaz. p. 224 et ad Eur. Phoen. p. 357 Cobet Mnemos. 1859 p. 50. 57. Vide Poll. II 196 VII 91 X 50 unde patet gl. 1343 pro *πελλασταί* et h. l. pro *πελλυταί πελλύτα* et *πελλύτεμα* legendum esse *πέλλυτρα*. Apud Phot. 408, 18 legimus *πελλοίρα· κόσμος τις*. 60. *Ἀγαμέμνονος γένος* Mus. 62. *πέλωρ* Mus., cui *τεράστιον* debetur pro *τεραστικόν*. 65. Athen. III p. 121 B. 69. *κελωρεύει*, q. v., coni. Schneider Lex. Gr. II p. 238. Haud dubie supplendum est *δείματα* vel tale quid. Cf. Il. *B* 318 *ὅσπερ ἔφηνεν*. 70. *πεπρωμένης*?

πελώρια· μεγάλα, τεράστια
πελώριος· μέγας δεινός
πελῶρον· θηρίον
πέμμα· εἶδος πλακοῦντος. καὶ πᾶν πεπτόμενον
1375. πέμματα· ποικίλα ἐδέσματα πλακουντικά
πεμπά[υ]δος· πεντάδος
πεμπαζόμενοι· ἐπιστρεφόμενοι. ἐκπληττόμενοι. μεριμνῶντες
πεμπάς· τριακάς
πεμπάσασα· ἐξαριθμήσασα
80. πε(μ)πάσσεται· κατὰ πέντε ἀριθμήσει· τὸ γὰρ πέντε Αἰολεῖς πέμπε λέγουσι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ψιλῶς ἀριθμήσει
80a. πέμπε· Αἰολεῖς πέντε
πέμπελον· στωμύλον, λάλον. οἱ δὲ λίαν γηραλέον
πέμποι· ἀναπέμποι
πέμπουσιν· ἔπεμψαν, ἀνέπεμψαν, κατέπεμψαν
πεμπωβόλους· πέντε ὀβελίσκους, ἐκ μιᾶς λαβῆς συνεχομένους τριαινοειδῶς
85. πέμφελα· δύσκολα. τραχέα. βαθέα
πεμφίδες· πομφόλυγες. καὶ πτηνῶν ψυχαί
πεμφιδώδεις πυρετοί· φλυκταινώδεις. πνευματίαι
πέμφιξ· πνοή. ψυχή. καὶ αἱ τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες
πέμψις· ἐνεχυρασμός
90. πενεῖν· πενητεύειν
* πενία· ἀχρημοσύνη, ἀπορία
* πένεται· πονεῖ, ἐνεργεῖ. ἀχρηματεῖ. κάμνει
πενέσται· οἱ μὴ γόνῳ δοῦλοι, οἵτινες εἰργάζοντο τὴν γῆν. τινὲς δὲ οἱ εἵλωτες. τινὲς δὲ λάτρεις. ἢ ἐργάται πένητες ἢ ὑπήκοοι
* πενειαδεῖν· κατεπιστατεῖν
95. πένης· ὁ αὐτοδιάκονος
*πένησσα· πτωχή
πενθέριον· τὴν προῖκα. Θάσ[σ]ιοι
πενθερός· τῷ νυμφίῳ ὁ τῆς κόρης πατήρ. καὶ πενθερὰ ἡ μήτηρ. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ
πένθος· συμφορά. θρῆνος, λύπη
1400. [πέννα· πτερά

SCR. 71. *Κ* 439. 72. *Γ* 167. 73. *Ε* 741. 78. Xen. Hell. VII 2, 6. 80. *δ* 412. 81. Alcaeus fr. 26 Ahr. genetivum *πέμπων* praebet. 82. Lycophr. 826. 83. cf. Soph. Phil. 1162. 84. *π* 228 quod omnes fugit interpp. Continetur his doctrina Aristarchea (adde Friedlaend. Ariston. p. 4 hunc locum et Phot. lex. 211, 17). 84. *Α* 463. 86. Lycophr. 1106 ubi alii *πέμφιξ*. 87. *πεμφιγώδεις πυρετοί* Hippocr. p. 1165. Cf. Auct. defin. med. 395, 56 Bas. 88. Soph. fr. 326 Aesch. fr. 164 p. 43. 90. *πενεῖ* si ab Hermanno recte restitutum est Aesch. Suppl. 362, corrigendum *πενεῖ· πενητεύσεις* (schol. l. l. *πτωχεύσεις*). Cf. Eum. 431. 92. Levitic. XXV 25. 93. Theocrit. XVI 35. 98. *θ* 582 Soph. fr. 284 p. 156 Nck. 99. *Α* 254.

ADNOT. 71. *τέρατα* cod., em. Mein. 75. *πληθυντικά* cod., *πληθυντικῶς* Mus., em. Mein. Philol. XIII p. 551. 76. [υ] Mus. 78. Lege *ὡς τριακάς*. 80. (μ) Mus. 80a. Ahrens Dial. I p. 40. 81. Choerob. Can. p. 391, 14 Suid. Galen. vol. VI p. 162 — *γηραλέος* cod., em. Mus. Arcad. 62, 8. 84. *πεμποβόλους* cod., em. Salmas. Malim *πεμπώβολα* quod similiter explicat schol. *Α* 463. 85. Imo *δυσπέμφελα*, nisi poeta quispiam Alexandrinus novavit. 86. *πεμφολίγες* cod., *πεμφολύγες* Mus., em. Salmas. 87. *πύθετοι* cod., em. Mus. — *πεμφιγώδεις* Galen. lex. 542. 88. *πεμφίξ — ἀκτῖναι* cod., *ἀκτῖνες* Mus. 90. Lob. rhem. p. 146. 94. Doricum videtur Alberto *πενειάδδειν* pro *πενειάζειν*, sed quid sit *κατεπιστατεῖν* non explicat. Mihi latere adverbium videtur. 96. Phot. 411, 13 Zonar. 1532 Theognost. 102, 11 (*πονῆσσα* cod.) 100, 7. 97. [σ] Mus. 98. Bekk. lex. 229, 1 EM. 220, 40. 1400. *πτέρνα* cod., em. Ducang. coll. Agapio in Geopon. c. 194.

πενόν· μεμελανωμένον
πένοντο· ἐνήργουν
πενταέτηρον· πέντε ἐτῶν]
πεντάσχοινον· στάδιον
1405. πεντάχα· ἡ χείρ. ἢ πέντε μέρη
πένταχος· τὴν τάλαρον. Βοιωτοί
πεντεκτενῆ· ἐνδύματα, οἷον πριόνων ὀδοῦσιν ἐμφερῆ, πεποικιλμένα
πέντε κριταί· τοσοῦτοι τοῖς κωμικοῖς ἔκρινον, οὐ μόνον Ἀθήνησιν, ἀλλὰ καὶ ἐν Σικελίᾳ
Πεντέλεια· ὄρος Ἀρκαδίας, ἐξ οὗ Λάδων ὁ ποταμὸς καταφέρεται
10. [πεντεστατήριον· πενταετῆ]
πεντεσύριγγον ξύλον· πέντε ὀπὰς ἔχον κατὰ τὸ δεσμωτήριον· τέσσαρας μέν, εἰς ἃς οἱ πόδες καὶ αἱ χεῖρες διείροντο· μίαν δέ, δι' ἧς ὁ τράχηλος
πεντετηρίς· πενταετηρίς
πεντηκοντόγυον· πεντήκοντα γύας ἔχον· οἷον πεντηκοντοπέλεθρον
πεντηκοντομέσοδμον· πολύστεγον. αἱ γὰρ μέσοδμαι στέγαι
15. πεντηκοντόστολον· ὅπου οἱ δραπέται ἀνάγονται
πέντοζος· χείρ
πεντόροβον· ἡ γλυκυσίδη
πέξαι· κεῖραι, κτενίσαι
πεξαμένη· κτενισαμένη τὰς τρίχας, καὶ ξάνασα
20. πέξις· ψίλωσις, κουρά, ξύρησις
πεπάγουσα· ἁπαλή
πεπαιδεῦσθαι· πεπαιδοποιῆσθαι
πέπαικεν· ἐπάταξεν
πεπαίνεται· μελανοῦται. ὀπτᾶται. μαλάσσεται. πέπειρον γίνεται. πραΰνεται
25. πεπαλαγμένον· μεμολυσμένον αἵματι καὶ λύθρῳ. ἢ λελευκαμένον
πεπαληκέναι· ἐκπεσεῖν
πεπαλημέναι· βεβλα(μ)μέναι

SCR. 1402. *Α* 318. 3. *Β* 403. 5. *Μ* 87. 7. Menand. fr. V vol. IV p. 95 Antiph. fr. LXXVI vol. II p. 157. 8. Epicharmus teste Zenobio. 10. cf. Sosicrat. com. IV p. 591. 11. Aristoph. Eqq. 1058. 12. Thucyd. III 104. 13. *Ι* 575. 16. Hesiod. l. l. 19. *Ξ* 176. 23. Oseae VI 1. 24. Ion. trag. fr. 57 p. 576. 25. *Ζ* 268.

ADNOT. 1. *πέπανον* Meinek. Philol. XIII p. 551. Imo *ΠΕΛΙΟΝ.* Similiter Pearso *πελλόν*. 2. *ἐνείργουν* cod., em. Mus. 4. *σταδίων* (deest nota numeralis) Albertus. 5. *πεντάχα* (sic) — *ἢ ε' μέρη* cod., *πεντάχα — ἢ εἰς πέντε μέρη πένταχα* Mus. Confundit *πεντάχα* et *πένταχα*, nisi prius e *πέντοζος* corruptum. Vide *ἐμῇ πεντόζῳ*. 7. *πεντεκτινοι* et *πεντέκτενα* Poll. VII 52 Phot. 418, 15. 8. *πέντε κοιταί* cod., *κοῖται* Mus., em. Salmasius qui etiam *τοὺς κωμικούς* scripsit. Cf. Hes. *ἐν πέντε κριτῶν*, Zenob. III 64 p. 73. 9. *Πεντελεία* cod. 11. *πενταέτηρον* Salmas. *πεντεστάτηρον;* (*πεντάλιτρον*) Bernardus. Leg. *πεντετήριον* pro *πενταετήριον*, quo voc. usus est schol. Il. *Χ* 159. 11. Poll. VIII 72 schol. Ar. Eqq. 1049 Suid. Cf. Aristot. rhet. III 18. 14. *πεντήκοντομέσολμον — μαιοδμαί* cod. *μεσόδμαι* Mus., em. Palmer. alii, *πεντηκονταμέσοδμον* HSt. vid. Lob. Path. El. p. 212. 15. *πεντηκοντόστυλον* et *συνάγονται* Albertus. 16. Cf. Hes. *ἐμῇ πεντόζῳ, πεντάχα* et Moschop. Procl. Tzetz. ad Hesiod. Opp. 744. 17. Plin. HN. XXV 4 XXVII 10 Diosc. III 157 p. 237 Wechel. poeta de viribus herb. 147. 21. *πεπανθεῖσα*? 22. Cf. Dionys. Art. rhet. c. 11 p. 356, 4. Sed suspecta haec vox. 23. *πέπαιξεν* cod., em. Perger. 26. Lob. rhem. p. 148. *πεπαλκέναι λέγεται τὸ ἐκπίπτειν τὰ πλοῖα* Phot. p. 411, 20. Recte igitur Mus. *ἐκπεσεῖν* pro *ἐκμεσεῖν* scripsit. 27. (*μ*) Mus. Cf. Hesych. gl. ε 1588 et *ἐξέπλη*.

πεπαλ(.)μένος· βεβλαμ(μ)ένος, ἔξαρθρος γεγονώς
[πεπαλόεντος· τραχέος
1430. πεπαλόεσσα· τραχεῖα]
πεπαμένος· κεκτημένος
πέπανα· πλακούντια
πεπᾶναι· πραῦναι
πεπανός· ὁ πολὺν χρόνον ἔχων παρὰ τὸ ὀπτηθῆναι
35. πεπαρεύσιμον· εὔφραστον, σαφές
πεπαρεῖν· ἐνδεῖξαι, σημῆναι
πεπάρθαι· παρακεῖσθαι
πέπαρμαι· δι' ἥλου κατέχομαι. πεπερόνημαι. καθήλωμαι
πεπαρμένον· ἀνειρμένον. πεπερονημένον. καθηλωμένον. κατεσχημένον. ἐμπεπηγός. διαπεπερονημένον
40. πεπαρωνηκότων· ἀτακτησάντων. ὑβρισάντων. Παροινία γὰρ ἡ ὕβρις
πεπᾶσθαι· κεκτῆσθαι
* πεπάσωται· πιότητος γέμει
πέπα[υ]στο[ι]· ἐγέγευστο. ἐπεπλήρωτο
πέπανται· πεπράϋνται
45. πεπαχυμμέναις· πεπυκνωμέναις
πεπεδημένος· δεδεμένος
πεπ[ε]ίθοιμεν· πείσοιμεν
πεπ[ε]ιθοῦσα· πείθουσα
πέπειρα· γραῖα
50. πεπειρῆσθαι· γεγυμνάσθαι. (δια)πεπαρθενεῦσθαι
πέπειρον· πεπανθέν, ὥριμον, ὠπτημένον, ἀκμαῖον
πεπείρους· ἑψημένους. ἐπὶ ὀπώρας [λαβεῖν] ἤτοι σταφυλῆς
πέπεισμαι· ἤλπισα. θαρρῶ
πεπεμμένην· ζυμωθεῖσαν, ἐν κλιβάνῳ ἄρτον γενομένην
55. [πεπένεται· μαλάσσεται. καὶ τὰ ὅμοια]
πεπεραγκέναι· ἠνεγκέναι
πεπερασμένος· πεπληρωμένος
πεπερημένος· ὁ πεπεραιωμένος
πέπευται· πέπειχται
60. πεπιεσμένος· τεθλιμμένος

SCR. 29. 30. *Ν* 17 *κ* 97. 31. cf. Aesch. Choe. 181. 33. Ar. Vespp. 645. 36. Pind. Pyth. l. c. 39. *Λ* 246. 41. Solon. fr. 13, 7. 43. cf. *Ω* 642. 44. ADN. 45. *ὕπνῳ καὶ οἴνῳ πεπεδημένους* Phot. Bibl. 75, 14 ut ap. Hom. ita legisse nonnulli videantur. 47. *Λ* 100. 48. *Ο* 26. 49. Anacr. fr. 87 p. 793. 52. Eupol. fr. VIII p. 439. 53. II Macc. IX 27 Rom. VIII 38. 54. Levit. II 4. 58. *Φ* 58.

ADNOT. 28. Phot. 411, 20 *πεπαλμένος· βεβαμμένος*. — (μ) Mus. 29. 30. *πεπαλόεντος* et *πεπαλόεσσα* cod. Cyr. 63 Voss., em. *παιπαλ* | Mus. 32. Corrigunt *πόπανα* Salmasium sequentes praeeuntem. Sed potest Boeotorum esse. Vide Lob. Proll. p. 183. 33. *πεπάναι* cod. 34. Lob. Proll. 177. 35. Lob. Path. El. p. 168 Proll. 164. 35. 36. Boeckh. ad Pind. Pyth. II 57 (105) adn. crit. p. 447. Infra habes *πεπορεῖν*. 38. *καθήλομαι* cod., em. Mus. 39. *καθηλομένον* cod., em. Mus. 40. Moeris p. 332. 42. *γέμει* pro *γέμοι* Kusterus. *πέπασται* vel *πεπίασται* Albertus. Ordo tamen requirit Vossii *πεπάσσωται* a *πάσσων*, ut *ἐλαττόω* ab *ἐλάσσων*. — *πεπόσωται*? 43. *πέπευστοι* cod., em. Mus. 44. *πέπαυται· πεπράϋται* cod., *πεπέπανται· πεπράϋνται* Cobet Nov. Lectt. p. 582. Hom. Γ 134 *πόλεμος δὲ πέπαυται* respici non crediderim. 45. *πεπλαχομέναις* cod., post Meinek. Philol. XIII 508 correxi. Idem voluisse videtur Is. Vossius. 47. [ε] Mus. 48. *πεπείθουσα* cod., em. Mus. 50. (διὰ) Albertus. 54. *γεναμένην* cod., em. Mus. 55. *πεπαίνεται* Mus. 56. *ἠνυκέναι* Voss. forte *ἠνεγκέναι εἰς πέρας*. 58. *πεπερεομένος* cod., *πεπεραιωμένος* schol. l. c., *πεπερεωμένος* Mus. Cf. Buttm. Gr. Gr. II p. 276 ed. Lob. 59. *πέπευσται· πέπυσται* Ruhnken. *πέπεκται· πέπειχται* Meineke.

πεπ(.)λαγμένον· μεμολυσμένον
πεπλαδηκώς· σεσηπώς. ὑγρανθείς
πεπλασμένον· μὴ ἀληθές, ψεῦδος
[πέπλαται· ἥπλωται]
πέπληγε· πέπληκται
πεπλεγμένον· (κε)κοσμημένον. ἐκτενισμένον
πέπληγον· ἔτυπτον. ἐκρότουν
πεπληγυῖα· πλήξασα
πεπληγώς· πλήσσων
πέπλη[κ]ται· κύει
πέπλον ἢ πέπλος· ἱμάτιον ἢ ἔνδυμα γυναικεῖον
[πεπνοιῶν· ἐνεργῶν, θεραπεύων]
πεπνυμένοι· σώφρονες, συνετοί
πεπνυμένον στόμα· σεσωφρονισμένον. σιγηλόν
πεπνυμένος· φρόνιμος, συνετός
πέπνυσαι· συνετὸς εἶ
πέπνυται· συνετός ἐστι
πεποδήγημαι· δεδίδαγμαι. ὡδήγημαι
[πεποιημένον· ποιότητα ἔχον]
πεποίηται· πέπρακται
πέποιθας· θαῤῥεῖς
πεποίθασιν· ἠλπίκασι. πιστεύουσι. θαῤῥοῦσιν
πεποιθήσεις· θαῤῥήσεις. πιστεύσεις. ἐλπίσεις
πεποίθης· θαῤῥήσης
πεποιθίαν(?)· ἐλπίδα. προσδοκίαν
πεποιθότατε· προσφιλέστατε. φίλε
πεποιθώς· ἐλπίσας. πιστεύσας
πεποίωται· ὅπου τις ῥέπει
πεποιωμένον· ποιότητα ἔχον, ἢ περιδραξάμενον
πεπόλιστο· ἔκτιστο
πέπομφα· ἔπεμψα
πέπον· προσφιλέστατε, προσηνέστατε. ἔκλυτε, μαλακέ
πέπονθα· ἔπαθον
πεπορασμένος· φανερός
πεπορεῖν· δοῦναι
πεπορθῆσθαι· ἀπολωλέναι. συν(τε)τελέσθαι
πεπορπημένη· τῇ περόνῃ συνεχομένη

SCR. 61. *Z* 268. 63. cf. Eur. Ion: 830 Aesch. Prom. 1030. 64. ADN. 67. *Ψ* 363. 68. *E* 763. 69. *B* 264. 71. *Z* 90. 74. Tragicus nescio quis. 75. *Γ* 203. 76. *Ω* 377. 80. *Z* 56. 81. IV Regg. XVIII 20. 82. *δ* 434. 84. *Δ* 524. 87. *B* 588. 90. *Υ* 217. 91. Plat. ep. 2. p. 312 D Eryx. p. 392 C. 92. *E* 109. 92. *ρ* 284. 95. Pind. Pyth. II 57 (105). 96. Aesch. Ag. 591.

ADNOT. 61. Imo πεπαλαγμένον, quod post Albertum monebat Cobetus in Mnemos. 1859 p. 53. 64. πέπταται recte Albertus, quem sequitur Cobetus. 65. πέπληται· π. cod. Lobeckius rhem. p. 107 non suspectat, Albertus πέπληται· πέπλησται suaserat, Cobetus l. l. coll. Phot. 412, 8 πέπληκται· ἥττηται (vid. Comic. IV p. 311 fr. CCCLXXVIII). Correxi, quamquam malim fere πεπλήαται· πέπληνται quae Simonidis Amorgini est lexis ap. EM. 367, 37 fr. 36 Bgk. 66. πεπληγμένον — ἐκτενισμένον πεπλεγμένον cod., em. Vossius quem more solito expilat Cobetus. — (κε) Iunius. 70. πέπλησται minus recte pro πέπληκται posuit Is. Vossius. Graecum est πέπληται. Cf. πλείην· τὴν ἔγκυον. 72. ποιπνύων Albertus. 74. σιγκλόν cod., em. Salmas. 75. πεπνιμένος cod., em. Mus. 78. ὁδήγημαι cod., em. Alb. 79. Infra recte πεποιωμένον. 83. πεποθήεις cod., em. Mus. Vid. Lob. Phrynich. p. 295 Pierson. Moer. p. 296. 86. Interpretationes ad πέπον (πεπονέστατε Meineke) refert Ruhnken. 88. ὅπου τις ῥέπει] ποιός τίς ἐστι? 89. ἢ περιδραξάμενον non habet Phot. 412, 15. Videtur ad omissam glossam spectare. 90. πεπόληστο cod., em. Mus. 94. πεφωραμένος coni. Albertus, immemor gl. πεπαρεύσιμος. 95. Cf. πεπαρεῖν. Lob. Proll. p. 146. 96. (τε) Albertus. 97. πεπορπιωμένη cod. em. Mus.

[*πεπορωμένοι· τετυφλωμένοι*]
πέποσθε· πεπόνθατε
πέποσμαι· ἀκήκοα. [*ἤπταμαι*
πεποτήαται· ἵπτανται
πεπραδῖλαι· εἶδος ἰχθύων
πεπρημένος· πεφυσημένος
* *πεπράχαμεν· ἐπράξαμεν*
* *πεπράτορα· θαυμασία*
πεπρίλος· ἰχθῦς ποιός
[*πεπρυμένοι· συνετοί*]
* *πεπρωμένη· εἱμαρμένη*
* *πεπρωμένον· μεμοιραμένον*
* *πέπρωται· τετύπωται. ὥρισται.* [*τὸ εἱμαρμένον ζήτει*]
πεπρυτανευκώς· ἐπιμεμηνιευκώς. καὶ προανηλωκώς
πέπτασθαι· ἀνεῷχθαι. περιέχειν
πέπταται· ἥπλωται
πέπτει· πραΰνεται τὴν τροφήν
πεπτέον· φυλακτέον. εὐρυτέον
πεπτήνας· περιβλεψάμενος
πεπτηώς· δι' ἀσθένειαν καὶ δειλίαν πεπτωκώς
[*πεπ.γμένοι· μαθόντες, ἢ εἰδότες*]
πεπύθωνται· ἀκούσωσιν. Ἀττικῶς
πεπυκασμένα· ἐσκεπασμένα, περικεκαλυμμένα
πεπυρακτωμένα· πεπυρωμένα
πέπυσμαι· ἀκήκοα. ἔμαθον, (ε)ἶδον
πεπύσμεθα· ἠκούσαμεν. καὶ τὰ ὅμοια
πεπυσμένος· ἰδών. καὶ τὰ ὅμοια
πέπυστο· ἠκηκόει
πεπωγμένον· κεκλασμένον

SCR. 99. *Γ* 99 *ψ* 53. 1500. ADN. 1. *B* 90. 4. Ar. Ran. 303? 9. *Γ* 309. 10. *Σ* 329. 11. Comicus aliquis. 12. *ζ* 45. 17. *ξ* 354. 18. Aesch. Suppl. 185. 19. *H* 195 ubi alii *γε πύθωνται* legunt. 20. *B* 777. 22. *λ* 504 (cf. *πέποσμαι*). 24. Plat. Sympos. p. 179 E. 25. *N* 521.

ADNOT. 98. *πεπωρωμένοι* Mus., quod vide suo loco: *πεπηρωμένοι* scribatur non opus. 1500. *πέπυσμαι* Mus., qui *ἤπταμαι* proscripsit. Recte habere *πέποσμαι*, et sic Cypriam editionem ap. Hom. *λ* 504 habuisse videri dixi in Kuhn *Zeitschr. f. vgl. Spr.* 1859. IX 4 p. 293, ubi addere poteram *φωτεύει* (l. *φοτεύει*) coll. *ἰνκαφοτεύει*. — Alterum *ἵπταμαι* scribendum cum Schowio ad glossam elapsam *πεπότημαι* pertinebat. 1. *πεποτ.αυται* (sic)· *ἤπτανται* cod., em. Mus. 2. Cf. Theognost. 111, 12 ubi *πραδῖλαι* scribitur, et qui instar omnium est Lob. Path. Proll. p. 108. 165 Parall. 101. Interpretes recte conferunt similes glossas partim vitiosas Hes. *πετραδεῖλαι, πετρίλος* et Phot. 412, 23 *πεπραδίδαι*. Schneiderus denique Apulei. de herb. c. 7 apposuit. Omiserunt *πάπραξ* Herod. V 16. 3. *πεπρησμένος* malit Pergerus. 4. Buttm. Gr. Gr. II p. 222 et Moer. p. 216. 5. Infra *πλατορόα· θυσία. Λίνδιοι.* Sed legendum videtur *πρεπτά· τέρατα, θαυμαστά.* 6. De *πομπίλος* vix cogitandum erit. Cf. gl. 1502. 7. L. *πεπνυμένοι*. 8. Cf. *πελώρης*. 9. *μεμωραμένον* cod., em. Guyetus. 10. *ζητεῖν* cod., em. Cyrillus Alberti. 12. *ἀνεώχθη* cod. *ἀνεωχθῆναι* Mus. Aut *ἀνεῷχθαι* scribendum cum Meinek. Philol. XIII p. 513, aut (*πέπτατο*)· *ἀνεῴχθη* post *ἥπλωται* inserendum. 13. Vide *πέπλαται*. 15. *εὐρυντέον* Mus. Conicio *τηρητέον*. *Πεπτέον* (a *πέσσω*) incorruptum videtur. 16. Aeolice pro *παπτήνας* aut inde corruptum. 18. *πεπυγμένοι* Mus., qui literam delevit, *πεπιγμένοι* Aldus. 19. *Ἀττικῶς* cod., malim *Ἰακῶς*. 22. *ἶδον*] sic ubique pro *εἶδον* Hesychius. 26. *περιαγμένον* Albertus. Sed *περιωγή* etiam pro *περιαγή* dicitur, et *ὠγύλλοντο· συνεκάμπτοντο*, quod Cobetus Mnemos. 1859 p. 44 *ἠγύλλοντο* scribit, Lob. Proll. p. 123 ab *ἀγή* formatum esse statuit. — *Πεφωγμένον· κεκαυμένον* coni. Meineke.

πέπωκα· ἔπια
πέπων· ἔκλυτος. ἀσθενής
πεπωρωμένοι· ἐσκληρωμένοι. τετυφλωμένοι
1530. πέρα· πλέον. ἐπέκεινα. ὑπεράνω
* περάαν· διαπερᾶν
* Περαιβοί· ἔθνος Θεσσαλικόν
περάγην· διέῤῥωγα. Ῥίνθων
περαίνει· ἐπὶ πέρας ἄγει. πληροῖ. ἀνύει
35. περαίνειν· ἐξανύειν. ἀποπληροῦν
πέραινον· οἱ Πυθαγορικοὶ τοὺς περι(τ)τοὺς ἀριθμούς
περαίτατον· ποῤῥώτατον
περαιτέρω· πλείω ἔμπροσθεν. μετὰ τὸ τέλος ἄλλο
περαιωθῆναι· τελειωθῆναι
40. πέρα λόγου· ὑπὲρ λόγον
πέρας· τὸ τέλος. καὶ ἡ λύσις. καὶ τὸ τῆς γῆς πέρας
περᾶσαι· διαβῆναι. ἀποδόσθαι ἐπὶ πέρατα τῆς γῆς, ἢ εἰς τὸ πέρας διελθεῖν
* πέρατα· τὰ τέλη
πέρασας· εἰς τὸ πέρας τῆς θαλάσσης διεπέρασας, ἐπώλησας
45. περατεύει· ὀρ[γ]ίζει. στέλλει. λέγει
περατουμένην· ἐκπληρουμένην
* περγάμιον· δήμιον
* Πέργαμα[ς]· ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου
Περγαία θεός· ἡ Ἄρτεμις
50. περγοῦλον· ὀρνιθάριον Ἀργειλέγω
πέργουν· πρέσβεις. οἱ αὐτοί

SCR. 31. *B* 613, 32. *B* 749. 33. Rhintho. 34. e. g. Aesch. Suppl. 462. 35. Posidipp. IV p. 514. 38. Tragici, e. g. Eur. Andr. 270 Soph. Tr. 663. 40. Cratin. fr. VI vol. II 2 p. 60. 43. E Psalm. citat Cram. A. O. II 464, 25. 44. Pind. Pyth. III 136. 48. ADN.

ADNOT. 27. *ἔπια* cod., *ἔπιον* Mus. At vitiosam aor. formam etiam Ioann. Malal. p. 284, 15 servavit: multaque id genus porrigit Hesychius ipse veluti *ἔπεσα πεσοῦσιν* (fut.) *δώσας συνθήσας ἔβαλα βάλαι γενάμενος.* 28. Cf. Artemidor. onirocr. I 67. 29. Male supra *πεπορωμένοι.* 31. *διαπερᾶν* cod., *διεκπερᾶν* Mus. 32. Simplici *ρ* scribitur etiam in cod. Rehdig. Steph. Byz. 518, 5 et Thucyd. IV 78. 33. *περάγειν· διερρωγέρειν θω̄* cod., om. Mus. *περιέαγεν* (?)· *διέῤῥωγε. Ῥίνθων·* Meinek. Philol. XIII p. 513. Ordo *περαίγειν* poscere videtur, sed admittit etiam, cum spuriae sint duae praecedentes glossae, *περαιάγειν* h. e. *περεάγην· διέῤῥωγα. Ῥίνθων.* Sed ne *περάγην* quidem pro *περιεάγην* haberet quidquam offensionis. Apocopae voc. *περί* habes exempla ap. Thes. VI col. 777 BC et Ahrens Dial. II 357, *ἄγη ξίφος* ex Homero notum. 34. *πληρεῖ* cod., em. Mus. 36. *τοὺς περὶ τοὺς* cod., *τὰ περὶ τοὺς* Mus. Non intellexerunt haec interpretes immemores gl. *βωμίσκοι* q. v. Correxi, sed *πέραινον* (quod *περαίνοντας* scribi potest) intactum reliqui. 37. 38. *περραίτατον* et *περραιτέρω* cod., em. Palmerius. 40. Cf. *οὐ[χυ] πέρα λόγου.* 45. Suspectum est ac fortasse corruptum ex *περατοῖ.* — [*γ*] Is. Vossius, reliquae duae explicationes detortae videntur ex *τελεῖ*, quod Ruhnkenius pro *λέγει* suadebat. 47. Phot. 413, 5 Suid. Revocat haec explicatio in memoriam Aesch. Ag. *πάντα δὲ πύργων κτήνεα πρόσθετα* (?) *δημιοπλήθη.* 48. *πέργαμας* cod., *Πέργαμος* Mus. Coaluerunt fortasse *πέργαμα· τὰ ὑψηλά* (Phot. 413, 6 et schol. Plat. p. 60) et *Πέργαμος*, quorum illud est tragicorum Prom. 955 Soph. Phil. 347. 353, hoc Homericum. 49. *ἡ* cod., em. Mus. qui *Περγέα* non aggressus est. Legendum vero *Περγαία* (non *Περγαῖα*) cum Guyeto; cf. Artemidor. II 35 Strab. IV p. 667 Phot. 72, 19. 50. 51. Repraesentavi codicis manum, *Ἀργει λευ-*
Γ Γ
κόν. Πέργεις· πρέσβεις. οἱ αὐτοί Mus. *ΑΡΛΕ* h. e. *Ἀργεῖοι λέγουσι* Schowius Suppl. p. 633, 12 probante GDindorf. Thes. 766 AB, nisi quod de *λέγουσι* dubitare liceat. Idem *πέργυς· πρέσβυς* suadet, rectam vocabuli formam *σπέργυς* esse arbitratus. Rectius Ahrens Dial. II p. 559: *πέργουλος· ὀρνιθάριον ἄγριον. Λάκωνες. πέργουν· πρέσβυν. οἱ αὐτοί*, coll. Hesych. *σπέργουλος· ὀρνιθάριον ἄγριον. σπέργυς· πρέσβυς.* Cf. Lob. Path. 122. 497 Proll. 132. Glossam Laconicam esse res certa, nec dubitandum quin *Λάκωνες* ab Ahrente bene additum sit. Sed sub *ἀργειλέγω* latet aliud quid; nec *πρέσβεις* in *πρέσβυν* mutare ausim, sed elapsam esse dixerim glossam Laconicam, cuius explicatio fuerit *πρέσβεις.*

Πέρδικος καπηλεῖον· χωλὸς κάπηλος ὁ Πέρδιξ ἦν. ἔνθεν ἔνιοι τὴν παροιμίαν φασὶ διαδοθῆναι
* *περιδώμεθα· συνθήκην παράσχωμεν*
1555. [*περεούμενοι· τελειούμενοι*
περεοῦσθαι· διαπερᾶν πλοίῳ ἐπιβάντα]
περέτισαν· ἐτίμησαν
περ(ῆ)σαι· διαπερᾶσαι
* *περάτρια· ἡ παραγγέλλουσα τὴν ὥραν ταῖς κεκτημέναις*
60. *πέρθαι· πορθηθῆναι*
πέρθετο· ἐπορθεῖτο
πέρι· περισσόν. περίεστι
περιαγ[κάμψ]αῖς· χαμπαῖς
περιαγγέλλειν· τὸ [μὴ] συνάγειν ὄχλον ἐπὶ τὰς ἐκφορὰς τῶν τετελευτηκότων
65. *περιάγει· περιφέρει. ἢ κάμπτει*
περιάγνυται· περικλᾶται. συντρίβεται. περιέρχεται. περιηχεῖ
περιάγνυτο· περιεκλᾶτο. καὶ τὰ ὅμοια
περιαγόραιος· περίλογος. περιαγορευτής
περιαδεῖς· περίῤῥυτοι. περίπνοοι
70. *περιαθρεῖν· περισκοπεῖν*
περιαίνυτο· περιελάμβανεν. περιεῖχεν
περίαλλος· τὸ ἰσχίον [*ὅταν εἱλεῖν*
περιαμησάμενος· θερίσας
περιαμμάτων· περιάπτων
75. *περιάοιδος· ἡ ἐγκύκλιος ᾠδή*
περίαπτα· περιάμματα
περιανθαδίζεται· ἐν ὑπερηφανίᾳ ἀναστρέφεται, ἢ μεγαλοφρονεῖ
περιαντίζεσθαι· τὸ ἐν αὐτῷ ἐνδιατρίβειν, ἢ ἀποδιδόναι ἑαυτῷ
περιαντίζεται· μεγαλοφρονεῖ
80. *περὶ αὐτόν· πρὸς αὐτόν*

SCR. **52.** Choliambus. **53.** *Ψ* 483. **58.** *M* 53. **60.** *Π* 708. **61.** *M* 15. **62.** *Δ* 375. **65.** *Π* 78. **66.** Hesiod. Scut. 279. **74.** Vide schol. ms. ad Greg. Naz. apud Bast. ad Greg. Cor. p. 874. **79.** Iungit Cyrill. c. Iulian. p. 100 D. **80.** Demosth. p. 23, 24.

ADNOT. **52.** *καὶ πηλὸς* cod., em. Iunius ex ipso Ar. Avv. 1292 Bergk. ad Arist. fr. p. 963. Cf. Append. prov. IV 56 p. 446. **53.** *περιδόμεθα* cod., em. Mus. **55. 56.** *περαιούμενοι* et *περαιοῦσθαι* Mus. **57.** *περέτισαν* cod. Voss., *περιέτισαν* Mus., *περ ἔτισαν* GDindorf. Thes. VI col. 956 C., nisi v. *περιτίω* aor. Doricus est. **58.** (*ῆ*) Is. Voss. **59.** *περίτρια· ἡ περιαγγέλουσα τὴν ὥραν* Phot. 413, 19. *περήτρια* Suid. Bachm. Lex. I p. 337; *τηρήτρια· ἡ προσαγγέλλουσα* GSchaefer melet. crit. p. 128 probante Bast Gr. Cor. p. 260. 920, *περάντρια* Boettiger Sabin. 440. Schaeferus conferri iubet Kuhn Poll. p. 588 b Brunck Ar. Eccl. 652 Casaub. Ath. 425; sed tum legendum etiam *τοῖς κεκλημένοις*. Cf. *παλίμβολον κήρυκα* et *ἄβολον· ὄνομα στοιχείου* (h. e. horologii Metonici). **62.** *κάμψαις* coni. HSt. ut poetice dictum sit pro *περιανακάμψαις*. Sed Phot. 414, 15 *περιαγές· ἐπικαμπές* praebet, quod hic restituendum, nisi mavis *περιαγαῖς· καμπαῖς*. **64.** Casaub. ad Sueton. Caes. c. 84. **66.** *περιάγνοιται* cod., em. Mus. Eustath. 1046, 45. **67.** *περιάγνοιτο* cod., em. Mus. **68.** *περιαγορίος* cod., *περιαγοραῖος* Mus., accentum correxit Bernhardyus, qui *περίλογος*, a HSt. *περισσολόγος* scriptum, e Suida et Phot. 414, 20 in *περίλαλος* mutabat. **69.** *περιαδεῖς* coll. *εὐαδεῖς* tueri studet Lob. rhem. p. 4 Parall. p. 156; *περιαεῖς* — *περιαέες* suaserunt HSt. et Is. Vossius, recte ni fallor. **71.** Alius malit *περιείνυτο*. **72.** *περίαλος* Mus. Phot. 414, 22. Cf. Arcad. 54, 9 Lob. Proll. p. 95. Illud *ὅταν εἱλεῖν* (*εἱλεῖται* Pearso) irrepsit. **73.** *περιαμηχάμενος* cod., em. Mus. Suid. Phot. 414, 23. (Geoponic. I 14, 8.) — *ἀθροίσας*? **74.** *περιαμμάτων· περιαπατῶν* cod., *περιάπτων* Mus. recte. *περιάμματα* i. q. *τὰ περίαπτα* sunt amuleta, *ἐπῳδαί*. **75.** *ᾠδίς* cod., em. Mus. Phot. 414, 25. **76.** *περιαπτάω· περιαματάω* cod., *περιάπτων· περιαμμάτων* Mus. Correxi. **77.** Suid. Phot. 415, 1. **78.** Phot. 415, 3: *ἐν αὐτῇ τῇ λέξει ἐνδιατρίβει*, ut Suid. et Cyr. MSS. — *περιενιαυτίζεσθαι* — *ἑαυτῷ* male Mus., *ἐπιδιδόναι* impressi libri; forte *ἐνὶ τῷ αὐτῷ*. Cf. gl. 1681. **80.** Vide *πέρ σε. περὶ ἐμέ. περὶ θεόν*.

περιβάλλειν· περιλαμβάνειν. πείθειν. στρέφειν. εἰδέναι
περιβάλλουσαν· ὁμοίως
περιβάλλεσθαι· ὑπερβάλλεσθαι
περίβαρα· ὑποδήματα
1585. περιβαρίδες· ὑποδημάτων εἶδος γυναικεῖον
Περιβασώ· ἡ Ἀφροδίτη
περιβεβυσμένος· περιπεφραγμένος
περιβῆναι· πεπτωκότος ὑπερασπίσαι, ὑπερμαχῆσαι
περίβησαν· ὑπερήσπισαν. καὶ τὰ ὅμοια
90. περιβλέπεται· περισκοπεῖ
περίβλεπτος· ἔξοχος. [περιβόητος
περιβόητος· ἐπὶ κακοῦ ἢ ἀγαθοῦ φήμην ἔχων
περιβολή· περίβοιος. περιδέρματος. ὑπέρτιμος
περίβολοι· τείχη πόλεων, ἢ περίδρομοι
95. περιβομβεῖσθαι· περιηχεῖσθαι
πέρι γάρ· περισσῶς γὰρ
περιγηθής· περιχαρής
* περίγειος· πρὸς τὴν γῆν
περιγίνεται· περιοικεῖ. περιττεύει
1600. περιγλαγέας· γεγαλακτωμένας
περιγλαγές· περίπλεω(ν) γάλακτος
περιγράφει· περιγίνεται. [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] ἢ χωρεῖ. ἢ συλλαμβάνεται
περιγραφήν· περιαίρεσιν τοῦ πράγματος. ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι
περίγραφον· οἱ δανείζοντες τοῖς μὴ ἀποδιδοῦσι τὸ ἀργύριον περιέγραφον, καὶ οὐχ ὑπερέβαινον ἕως λύτουν
5. περιγυρίδας· περιφερείας
περὶ δ' ἄλλων· ὑπὲρ τοὺς ἄλλους
περιδαρδάπτεσθαι· κατεσθίεσθαι
περιδαρδάπτειν· κατεσθίειν

SCR. 84. 85. Theopomp. com. fr. III vol. II p. 811 Cephisodor. fr. II p. 884. 88. E 21. 89. Ξ 424. 91. Eur. H. f. 508 Andr. 88 Xen. Symp. VIII 38. 92. Soph. OT. 191? 95. Greg. Naz. I p. 529 D or. XXXIII. 96. Hom. (Opplan. Hal. I 385.) 99. Ψ 318 ADN. 1600. Π 642. 6. Δ 375.

ADNOT. 81. περιλαμβάνειν] cf. Phot. 415, 9 Wyttenb. Plut. vol. VI p. 933. — εἰδέναι] sc. περιβάλλεσθαι τῇ διανοίᾳ. Reliquas explicationes quo referam ignoro; πεῖσμα περίβαλλε dixit Hom. Χ 466, ex Eurip. I. A. 1477 στέφεα περίβολα elicias στέφειν; at στρέφειν etiam tuearis Hom. Ψ 462 περὶ τέρμα βαλούσας, qui versus haud scio an gl. 93 s. v. περιδέρματος lateat. 84. 85. Poll. VII 87. 94 Phot. 415, 12. 13 Suid. Phot. 425, 25. 86. Lob. rhem. p. 322. Apposite Sopingus conferebat Clem. Alex. Protr. p. 33, 17 [p. 24 s. f.] ubi pro περιβασίῃ cum GDindorf. Thes. VI col. 793 D legendum est περιβασοῖ (ἀσχημοποιῷ schol.). Glossa Argiva est; vid. Otto Schneider. Nicand. p. 32. 92. ὁ ἐπὶ Mus. 93. περιβολή· περιβόλαιον περὶ δέρματος ὑπέρτιμον vel περίβολος — ὑπέρτιμος Is. Voss. et Bielius. περίβοιος· ὑπέρτιμος Pergerus; cf. ἐρίβοια· ἡ μεγάλως τιμωμένη. Placet; alii ὑπέρτιμος ad περίβλεπτος περιβόητος referunt. 97. Phot. 415, 15. 99. Phot. 415, 18 omittit περιοικεῖ (cf. 1602. 3) et addit Ἀριστοφάνης. 1600. μεμαλακτωμένας cod., em. Mus. 1. (ν) Mus. 2. 3. [περιαίρεσιν τοῦ πράγματος] h. l. induxit Musurus et verba ἢ ἐν ἀγρῷ ἐστι a seq. gl. ad 1602 retraxit. Locus turbatissimus est, nec nisi violentiori adhibita medela sanandus. Videtur enim ne una quidem e tot explicationibus voc. περιγράφει apta esse, licet infra recurrat περι(έ)γραψε· περιεγένετο, sed copulandae sunt περιοικεῖ· ἐν ἀγρῷ ἐστι ἢ χωρεῖ (cf. 1599) et περιγίγνεται· συλλαμβάνεται coll. Herod. V 56 συλλαβὼν τοὺς περιγιγνομένους, h. e. servatus est miles a morte et cum reliquis qui mortis periculum vitarunt ab imperatore victo ex fuga colligitur. 4. περίγραφον? — τόπον post περιέγραφον addit Casaub. in Ath. p. 134 et ἕως ἐχρεωλύτουν scribit, probante Heinsio qui ἕως ἐλύτρουν malebat, + Mus. Aliud est quod in Glossis legitur πρὸς περιγραφὴν τῶν δανειστῶν: in fraudem creditorum Theoph. Instit. I 6, 3? 5. Phot. 415, 19 Hemsterh. Ar. Plut. p. 376. 8. Phot. 415, 20.

περὶ δ' ἐδρύφθη· περιεξέσθη
1610. περιδεής· περίφοβος
περιδείδιθι· φοβοῦ
περιδεινεῖσθαι· περικινεῖσθαι. περιπορεύεσθαι. περιστρέφεσθαι. περιέρχεσθαι
περιδεινηθήτην· περιεστρέφοντο. ὅμοιον
περιδεινήσεως· περιόδου. καὶ τὰ ὅμοια
15. περιδεινηταί· περικινηταί. καὶ τὰ ὅμοια
περίδεινον· πειρατήν
περιδεινός· περιπαθής
περιδεινοῦσι· περιστρέφουσιν
περιδεινοῦντα· περιοδεύοντα
20. περίδειρον· τὸ κατώτατον τῆς περιγραφῆς τοῦ τραχήλου
(περιδείσασα)· περισσῶς δείσασα, περισσῶς εὐλαβηθεῖσα
περιδεῖσθαι· συντείνεσθαι
περὶ (δὲ) κλισιῶν θέε πάντη· περιετετείχιστο δὲ κλίσιον, κύκλῳ περι(ε)βέβλητο καὶ παρέκειτο κλίσιον, διὰ τὸ ἐν κύκλῳ κρηπίδωμα βαθροειδὲς ἔχειν
περιδέξιον· φρόνιμον. ὀρθόν, μηδὲν ἀριστερὸν ἔχον. καὶ οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸν περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν. οἱ δὲ ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων
25. περὶ (δὲ) πνοή· ἡ πνοὴ δὲ τοῦ βοῤῥᾶ
περιδέραια· περιτραχήλια. ἢ ἐνώτια
περὶ δ' ἐστέ· ὑπερέχετε δέ. ἢ ὑπάρχετε. ἢ κρατεῖτε
περιδευκές· περισσῶς πεποικιλμένον
περιδεῶν· ἐμφόβων
30. περίδηλον· περιφανές. καλόν
[περιδῆσαι· περιδύνασθαι]
περίδοσιν· συνθήκην
περιδοῦ· σύνθου. τοῦτο δὲ παραβάλλεσθαι λέγουσιν, ἢ συνθήκης θέσιν
περὶ δουρί· περὶ τῷ δόρατι

SCR. 9. *Ψ* 395 ubi nunc τε περιδρύφθη legimus. 10. Herod. VII 15. 11. Epicus incertus. 13. *X* 165. 16. Plat. Legg. VI p. 777 C (Ath. VI p. 264 F). 21. *O* 123 *Φ* 328. 23. *ω* 207. 24. *Φ* 163. 25. *E* 697. 26. Aristoph. fr. VI 5 p. 1078. 27. *Λ* 258. 33. Diphilus com. XLIX vol. IV p. 429. 34. *Λ* 303.

ADNOT. 9. περιδεδρύθη· περιέξεστι cod., em. Mus. 11. περιδείδηθι cod., em. Mus. 12. περιδείνεσθαι cod., περιδίνεσθαι Mus. Lob. rhem. p. 122. 13. περιδινηθήτην Mus. 14. περιδινήσεως Mus. 15. περιδινηταί Mus. Aut a masculino περιδινητής derivandum est, aut περιδινεῖται· περικινεῖται scribendum: περιδεδίνηται· περικεκίνηται coni. GDindorf. Thes. VI col. 809 D 845 A. 16. περιδήλιον male Phot. 416, 4 a Cobeto Mnemos. 1859 p. 51 post (Salmasium et) Kusterum correctus. Praestat περίδινον. 17. περίδινος· πειρατής aut περίπατος coni. Sopingus; cf. ἄνδινος· περίπατος (ut Vossius probante Hemsterhusio pro ἀνδινός· περὶ παντός coniecit). 19. περιδινοῦντα Mus. 20. Poll. II 135. 21. (περιδείσασα) optime Mus. 22. 23. Separavit Mus. et male seiuncta πάντη. Περιετετείχεστο δὲ copulavit. — περὶ κλησίον θεὲ — κλήσιον — περιβέβλετο — κλήσιον cod., em. Mus. nisi quod in ipsa glossa cum GDindorf. κλισιών scribendum erat. 24. περιδέξιον — δεξιῶς περὶ cod., em. Mus. Apoll. lex. 130, 20. 25. περιπνοή cod., em. Is. Voss. 26. περιδέρεα cod., em. Mus. Cf. Orus Miles. ap. EM. 663, 46. 27. ὑπάρχεται — κρατεῖται cod., em. Mus. 28. Infra περιλευγνές· περιποίκιλον quod hic etiam reponi iubet Ruhnkenius. Falli virum omni laude maiorem docet Hes. gl. δ 450. 31. Cf. 1639. Recte omisit Musurus. Corrigo περιδῦσαι· περιδύνασ[θ]αι, ut supra καδδῦσαι· καταδύνασ[θ]αι habuimus, ubi tamen nollem obliterassem Laconicam formam καδδοῦσαι, quo ducit codicis scriptura καδδοῦναι. 32. Cf. περδώμεθα et περιδώμεθα. Phot. 415, 21. 33. Phot. 416, 19 οὕτω Δίφιλος addit. — θέστες cod., em. Mus.

1635. *περίδρομοι· τοῦ δ[ε]ικτύου τὸ δ(ι)ειρόμενον σχοινίον· διὰ τὸ καὶ κάτω βρόχοις ...... καὶ [πάντῃ, περιεχόμενος τόπο[ι]ς.] περιφερεῖς, στρογγύλοι*
περιδρόμους τείχους· περὶ τοὺς βεβλημένους τοίχους κύκλῳ
περιδρύφῃ· περιξέῃ
περιδύεται· περιβάλλεται. κρύπτεται. εἰσδύεται
περιδῦσαι· περιδύνασαι
40. *περίδυσε· ἀπέδυσε*
περιδύω· ὅμοιον
περιδώμεθα· συνθώμεθα
* *περιβάλλων· ἐκύκλωσαν*
περιδώσομαι· συνθηκοποιήσομαι
45. *περι(έ)γραψε· περιεγένετο*
περιεδίνε(ι)· περιεκύκλευεν
περιεδρύ(φ)θη· περιεξέσθη
περιεζόμενον· περιεχόμενον
περιέθει· περιέτρεχεν
50. *περιειλημμένως· περιεκτικῶς*
περιείληπτο· περιεγέγραπτο. ἢ ἐκεκράτητο. ἐκ τοῦ περιλαμβάνεσθαι
περιεῖναι· περιττεύειν
περιεῖπεν· ἐτημέλει
περιείργασμαι· περιττὸν ἐποίησα[ν]
55. *περιεκωχύετο· περιηχεῖτο*
περιεκτικόν· τὸ περιέχον. ἤτοι γενικόν. ἢ περιληπτικόν· ἐκ τοῦ περιβάλλειν. [ἢ ὑπερέχον]
περιεκτικώταται· ὁμοίως
περιεκτικώτερον· γενικώτερον
περίελε· κόψον. ἔπαρον. ἀφελοῦ

SCR. 35. *σχοινίον*] Xenoph. Cyneg. 2, 5. 10, 7 — 11. — ξ 7 — *E* 726. 36. Plat. Critia p. 116 B. 40. *Λ* 100. 42. Greg. Naz. Carm. II 518 et *Ψ* 483. 43. ADN. 44. φ 78. 47. Ψ 395. 49. ω 208? 52. Plat. Rep. 416 *E*. 53. Herod. I 73 Xenoph. Memor. II 9, 5. 54. Demosth. 248, 25. 59. Prov. IV 24 Ps. CXVIII 22.

ADNOT. 35. [ε] et (ι) Mus. — *περιεχόμενοι τόποις* cod., *περιέχεσθαι. τόποι* Mus. *παντὶ περιέχεσθαι δυνάμενος* Phot. 419, 9 Apoll. lex. 130, 25. Locus lacunosus est immixta interpretatione glossae Homericae (ξ 7) turbatus. *Περιφερεῖς, στρογγύλοι* ad *E* 726 spectant. 36. *τείχους* cod. Ald., *τοίχους* Mus. et Albertus, quorum adiutus coniectura *τοὺς περιβεβλημένους* scripsit Thes. VI col. 812 A. Imo *περίδρομον τείχους· τοῦ περιβεβλημένου τείχους κύκλον*. Cf. SCR. Fallitur Meinek. Phil. XIII p. 536. 37. *περιδρύφῃ· περιξέῃ* cod. *περιδρύφει· περιξέει* Cyr. MS., *περιδρύφῃ· ἀποξέσῃ* (sic) Lob. rhem. p. 40. Locus Homericus poscere videtur *περιδρύφθῃ· περιεξέσθη*, ut metaphrasis Bekkeri porrigit. Cf. *περὶ δ' ἐδρύφθη* et *περιεδρύφθη*. 39. Cf. gl. π 1631. 40. *περίδυσο· ἀπόδυσο* cod., recepi Alberti coniecturam, quae Aristarcheam lectionem in *Λ* 98 respicit. Possis etiam *περίδυσον· ἀπόδυσον*, quod suasit Thes. VI col. 812 D. 40. 41. In edi-
ε
tis recte dividuntur; *πδύω* cod., *περιδύω* Mus. 42. *περιβάλλων· ἐκύκλωσαν* cod., *περίβαλλον· ἐκύκλοσαν* Mus. Lege *περιεβάλοντο*, quod haud scio an Herod. VII 191 respiciat, et ponendum sit post *περιδώσομαι*. 44. Vid. EM. 663, 51 Bast Greg. Cor. p. 422. 45. (έ) Vossius. Cf. 1602. 46. *περιέδινε* (sic Mus., *περιέδεινε* cod.) defendit Lob. rhem. p. 122. Scripsi *περιεδίνει*, quod Alberto debetur. 47. *περιεδρύθη· περιεξέστη* cod., em. Mus. 49. *περιέθεε* cum Cyr. 63 praefert Voss., haud dubie propter ω 208.
λλ
53. *περιεῖπεν· ἔτι με* cod., *περιεῖναι· ἔτι μέλλειν* Mus., *περιεῖπεν· ἐπεμελεῖτο* ad sensum recte Schowius, em. GDindorf. Thes. VI col. 818 D. 54. *ποιητὸν* cod., *περιττόν* idem p. 819 B, coll. *περιεργάσει*. Idem invenit Cobet. Nov. Lectt. p. 179. — [ν] Mus. 55. *περιεχόκυτο* cod., em. Mus. nisi quod *περιεκώκυτο* scripsit. Vid. Lob. Path. El. p. 188. 189. 57. *ὁμοίαι* cod., em. Mus. 59. *περίελαι* cod., em. gl. mss. in Proverb. licet in iis quoque alii codices *περίελαι* et *ἔπαιρον* porrigant.

1660. περιελόμενος· ἐπάρας
περιελιχμήσατο· τῇ γλώττῃ (ῇ) σπογγιᾷ ἐκάθηρεν
περὶ ἐμέ· πρός με
περιέπει· περιέρχεται. περιεργάζεται. φυλάττει. θεραπεύει
περιέπειραν· ἔπηξαν
65. περιεπτισμένη· περιεξεσμένη. περικεκαθαρμένη
περιέπων· ἐνεργῶν
περιεργάσ[σ]ει· πράξει(ς) περισσά
περίεργον· περιττόν. ἢ στρεβλόν
[περιερεία· καθυρσία]
70. περιερέττων· κωπηλατῶν
περιέσ[σ]ομαι· περιγενήσομαι, κρατήσω, νικήσω, κατισχύσω. ἢ μέλλοντες περιγενέσθαι
περιεσπάσθη· ἐσείσθη. περιδέδεται
* περιεσκεμμένος· (ἠκριβωμένος)
[περιε(..)σσων· κωπηλατῶν]
75. περιέσται· περιγενή(σε)ται. νικήσει
περιεστήξει· περισταθήσεται. [περιφράξει, ἢ περικυκλώσει
περιεστοιχισμένοι· οἱ περιέχοντες. καὶ περιεχόμενοι
περιετέμοντο· περιήλασαν
περιετίθουν· ἐκρέμων
80. περιέτυχον· συνέτυχον
[περιευτίζεσθαι· ἀποδοῦναι αὐτῷ]
περιέφραξαν· ἐσκέπασαν. ἐφύλαξαν
περιέχομαί σου· ἀντιποιοῦμαί σου
* περίζωμα· περιβόλαιον
85. περιέχοντες· περιλαβόντες. καὶ τὰ ὅμοια
περίζυξ· ὁμόζυγος, σύζυγος
περιηγές· κυκλοτερές, περιφερές
* περιήγει· ἐζωγράφει
περιήγητος· ὁ περιπόρφυρος χιτών
90. περιηγμένα· περιφερόμενα
περιήεσαν· περιήρχοντο
περιήθελεν· ἠγάπα
[περιήθλουν· ἀγα]

SCR. 60. Genes. XLI 42 Esth. III 10 teste Cyr. 11. 61. Cf. Theocr. XXV 226. 64. I Timoth. VI 10 (Cyr. 11). 65. περιεπτισμένοι? Ar. Ach. 506. 67. Demosth. 248, 25. 71. Plat. Alcib. I p. 119 C. 73. Gregor. Nyss. II 43 C. 80. Thucyd. VIII 23 c. schol. 84. Ierem. XIII 1. Non respicitur Hegesipp. com. 7, IV p. 479. 86. Eupol. fr. LXXXVIII p. 572. 87. Callim. Apoll. 59. 89. Antiph. com. III p. 84. 91. Xen. Hell. IV 5, 10. 92. Ω 236.

ADNOT. 61. τῇ γλώττῃ σπόγγει καὶ καθῆρεν cod., τῇ γλώττῃ ὡς σπόγγῳ περιεκάθηρεν Mus., σπογγίῳ ἐκάθηρεν vel ἐσπόγγισε καὶ ἐκάθηρεν Meinek. Philol. XIII p. 551. 62. Cf. περὶ αὐτόν. περσέ. περὶ θέον. 65. περιεπτησμένη cod., em. Mus. Phot. 416, 20 Suid. schol. Ar. Ach. 506. 67. περιεργάσσει· πράξει codex, em. Thes. 69. περίεσι· καθαρά Phot. 416, 26. Utrumque a Toupio recte περίστια· καθάρσια scribitur probante etiam Thes. VI col. 940 D. 70. Cf. 1676. 71. [σ] delevi, flagitante ordine et loco respecto. — μέλλω male Mus. Excidit περιεσόμενοι. 72. περιδέδεται non ob unam caussam suspectum. 73. 74. 75. Om. Mus. — ἠκριβωμένος debetur Photio 416, 27. περιγενήσεται Schowio; περιέσσων e περιερέσσων detortum est quod 1670 habuimus. 76. Confundit π. et περιστείξει. Phot. 417, 2. 3. 78. Cf. περιταμνόμενον. 79. ἐκρέμουν cod., em. Iensius. 81. Cf. 1578, unde ἀποδιδόναι scribendum. 83. Phot. 417, 5. 88. Suspectum. 89. Phot. 417, 9 Poll. VII 57 Boeckh. C. I. I p. 248 s. 92. 93. ἀγάπη περιήθλουν ἀγα (π, superscript) cod., separavit Mus. et alteram glossam περιήθελον· ἠγάπων scripsit. Malim περιῆλθον· ἠπάτων et mox περιῆλθεν· ἠπάτησεν coll. Phot. 417, 7. Nam vocabulum nisi in Hom. Ω 236 περὶ δ' ἤθελε non legitur.

περιηθέλησεν· ἠγάπησεν
1695. περιήκασε· περιώρυξεν. περιέγραψεν
περιήκοντα· [περιέγραψαν. ὤρυξαν
περιήλυσις· περίοδος
περιημεκτεῖ· ἀγανακτεῖ, ἀνιᾶται, δυσχολαίνει
περιῆν· ὑπῆρχεν. ἐπλεόναζεν
1700. περιηρημένον· κεκομμένον
περιῆρρον· περιῄεσαν
[περιήσω· περιδώσω]
περιηχήθη· περιεψιθυρίσθη
θ
[περιθείης· μα πειραθείς]
5. περιθείς· κύκλῳ θείς, περισσότερον [λαβεῖς
περὶ θεόν· πρὸς θεόν
περιθειῶσαι· περικαθᾶραι, κυρίως θείῳ
περιθέσθαι· περιποιήσασθαι. προσλαβέσθαι. κύκλῳ θεῖναι
Περιθοῖδαι· δῆμος φυλῆς τῆς Οἰνηΐδος
10. περιθρανσθέντα· περιπεσόντα. ῥαγέντα
περιθρεκτέον· περιδραμητέον
περιθυρεῖν· τὸ ἐπὶ ταῖς θύραις ἵστασθαι
περιϊδμεναι· περισσῶς εἰδέναι
περιϊόντας· περιερχομένους
15. περιϊππεύοντας· περιτρέχοντας
[περι.ίσσεται ὥρα[ς]· περιέρχεται [τὰς] ὥρα[ς]
περιϊστάμενος· κυκλεύσας
περιΐστασο· κύκλευσον. σκόπησον. περίφευγε. ἀνάτρεπε
* περιστοιχείωσαι· περίελθε
20. περιϊών· περιερχόμενος
περικάθαρμα·
περικαθαίρων· ἀναλύων τὸν πεφαρμακευμένον, ἢ τὸν γεγοητευμένον
περικαλλές· λίαν καλόν
περικαλλέος· περισσῶς καλοῦ
25. περικάμπτεται· περικιρεῖται
περὶ καπνῷ· περὶ τὸν καπνόν
περικάρδιος ὑμήν· ὁ ἐπὶ τῇ καρδίᾳ
περικάρπιον· τὸ λέπυρον, σκέπασμα
περικεφαλαία· ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα περιθετή. καὶ μέρος τι τῆς νεώς. ἢ κάσ(σ)ις

SCR. 97. Herodot. II 131. 98. Voc. Herodoteum. 1700. Cf. Thuc. III 11. 1. Comici. 3. Mirum non comparere Hom. *Η* 267. 4. *Λ* 386. 7. Menand. Com. fr. I 5 p. 104. 11. Plat. Theaet. p. 160 E. 13. *Ν* 728. 16. Eur. Alc. 449. 18. II Timoth. II 16. 20. Aristoph. fr. inc. LIII. 21. Proverb. XXI 18. 22. Deuteron. XVIII 10. 23. *Λ* 632. 24. *Λ* 603. 26. *Λ* 317. 28. Arist. gen. an. IV 4.

ADNOT. 95. *περιώρυξε περιέγραψε* Mus. Conicio *περιηυλάκισε* et mox *περιηυλάκισαν*. 96. *περιήκοντα* explicatione caret. 97. *περίλησις* cod., em. HSt. 1701. θ Om. Mus. sine caussa. 2. Imo *προήσω· προδώσω*. 4. *περιθείης· μα πειραθείς* cod., *περηθείης· μάθοις πειραθείς* Mus. Glossa erat *πειρηθείης* *Λ* 386; explicatio haud dubie *λάβοις (πεῖραν) πειραθείης*. Nam quod sequitur 1705 *λαβεῖς* huc retrahendum esse patet ex paraphrasta Homerico Bekkeri. 5. *κυκλωθείς περισσότερον λαβεῖς* cod., corrigo *κύκλῳ θείς ἢ περισσότερον*, et *λαβεῖς* (l. *λάβοις* ut Mus. correxerat) ad gl. 4 retraho. Glossas 1705. 6 om. Mus. 6. Cf. *περὶ ἐμέ*. 8. *κυκλωθῆναι* cod., correxi. 16. Em. Thes. VI c. 869 D s. v. *περινίσσομαι*. 17. *φεύγων* Phot. 417, 24. Idem mox *ἀντιλαβοῦ περισκόπησον*. 19. Glossa obscura. Coni. *περιστεῖξαι· περιελθεῖν*. 25. *περικεῖται*? *περικινεῖται* Voss. 27. Poll. II 217. 28. *περικάρπιος* cod., em. Toup. Em. IV p. 274. 29. *περιθετικὸν μέρος* cod., em. GDindorf. Thes. VI c. 844 B. Cf. Poll. I 86. — (σ) Cyrilli et Heinsius. Est Latinum *cassis*.

1730. περικέχυται· περιείληφεν
περικήδεο· φείδου φροντίζων
περίκηλα· περισσῶς ξηρά. τὰ περικεκαυμένα. περιεσχισμένα
περὶ κῆρι· κατὰ ψυχήν
* περικλυτῷ· σφόδρα ἐνδόξῳ
35. περικληζόμενος· δοξαζόμενος λίαν
περικλύμ(εν)ος· ὁ Πλούτων. καὶ πόα, ἡ καὶ κυκλάμινος
περικλυτός· ἔνδοξος, περισσῶς καὶ λίαν ὠνομασμένος διὰ τὴν τέχνην
περικνημίς· σκεπαστήριον τῆς κνήμης
περικόπται· κλῶπες. λῃσταί
40. περίκουροι· οἱ ἐκ τοῦ κυκλωθῆναι ἁλισκόμενοι ἐν ταῖς μάχαις
περικτίονες· περίοικοι, γείτονες, πέριξ οἰκοῦντες
περικτιόνεσ(σ)ι· περιοίκοις
περίκυκλον· ἵνα ὑπερεφῇ
* περὶ κῶμα· κοίμημα
45. περικωδωνίσαι· περιβομβῆσαι
περικωνῆσαι· .... περιαγαγεῖν. σπογγίσαι. ἢ περιπισσῶσαι. Λάκωνες
περιλαβεῖν· περιβαλεῖν. καὶ τὰ ὅμοια
περιλέγειν· τὰ περισσὰ φράζειν
περιλεγνές· περιποίκιλον
50. περιλεσχήνευτος· περιβόητος. περιλάλητος
περιληπτικόν· ἐφαπτόμενον
περιλῆσαι· περι(σ)τρέψαι
περιλιχμήσασα· περιλείξασα
περιλυγίζεσθαι· περιστ(ρ)έφεσθαι
55. περιμάχητον· ὑψηλόν, μέγα, ἰσχυρόν

SCR. 30. *B* 19. 31. cf. ξ 527. 32. ε 240 σ 308. 33. *Δ* 46. 34. ϑ 287? 37. *A* 607. 41. 42. Σ 212 Herod. VII 148. 43. Haud dubie περὶ κύκλον legendum ex Greg. Naz. II p. 148 D: ταὼ μεγάλαυχον ἐπὴν περὶ κύκλον ἐγείρῃ. Tum legi poterit ἢν ὑπερηφανῇ, vel ἐν ὑπερφερείᾳ h. e. *superbiens.*. 44. *E* 359 (legebatur περίκωμα). 46. Ar. Vespp. 600 fr. XXXV p. 1157. 48. Hermipp. XI p. 416. 50. Herod. II 135. 55. Ar. Thesm. 326 non respicitur.

ADNOT. 30. περικέχυτο Albertus ex *B* 19. 31. φρόντιζε GDindorf. Thes. VI c. 844 C. — περικήδετο exstat ξ 527. 32. ξηρᾶται cod., em. Mus. Cf. εὔκηλον. 34. περικλύτῳ cod. 35. περικλυζόμενος· δοραζόμενος cod., em. Palmer. probante Thes. VI c. 847 A. 36. περίκλυμος· ὁ πλουτῶν cod., em. Salmasius et Sopingus coll. Κλύμενος. — κυκλάμενος cod., em. Mus. qui καὶ post ἡ omisit. Lob. Proll. p. 208. 38. περικνημίς cod., em. Mus. 39. περικοῖται, (fortasse recte) κλωπαί cod., κλοπαί Mus., em. Phot. 418, 6 ubi deest λῃσταί pro λῃστεῖαι redditum nostro a GDindorfio col. 851 C. 40. Cf. Suidan s. v. ἀμφίκουρον. 42. (σ) Mus. 43. ✝ Mus. Cf. SCR. An περίκυκλον· [ἵνα ὑ] περιφερῇ? 45. περικωδωνῆσαι· περιρομβῆσαι. περιαγαγεῖν ἢ περιπισσῶσαι. Λάκωνες. codex, περικωδωνίσαι· περιβομβῆσαι. (Περικωνῆσαι)· περιαγαγεῖν H. St. et Is. Vossius; περικω[δω]νῆσαι· περιῤῥομβῆσαι περιαγαγεῖν κτλ. Hemsterhusius nulla alia de caussa, quam quod ordo literarum respuat (inepte *respicit* ALB. et Thes. 857 B) περικωδωνίσαι. Nimirum nesciebat tum VD Glossas Homericas ordinem confundentes salva diva critica eiciendas esse. Denique Cobetus Mnem. p. 53 a. 1859: περικωδωνίσαι· περιβομβῆσαι: περικωνῆσαι· περισπογγίσαι ἢ περιπισσῶσαι: περιλαβεῖν· περιλαβεῖν. Λάκωνες suasit re pessime gesta. Legendum est: περικωδωνίσαι· (περιβομβῆσαι. περικωνῆσαι·) περιῤῥομβῆσαι, περιαγαγεῖν. Λάκωνες. ἢ σπογγίσαι. περιπισσῶσαι. περιλαβεῖν· περιβαλεῖν καὶ τὰ ὅμοια. De Λάκωνες cf. gl. ε 1841. De reliquis significationibus Phot. 418, 8 et schol. Ar. Vespp. 600. Duo igitur sunt verba, alterum περικωνάω Laconicum, alterum περικωνέω Atticum. Περιλαβεῖν vero et περιβαλεῖν promiscue usurpari et alii complures et ipse Phot. 415, 9 docent. 47. περιλαβεῖν ἢ περιβαλεῖν editi libri male. 48. Schol. Ar. Nubb. 315 Poll. II 125. 49. Cf. περιδευκές et λευγαλέος. 50. περιλεσχηνευτός cod., em. Thes. VI col. 860 D; περιβόητος Pergeri emendatio est pro περιποιητός. 52. Reposui pro περιειλῆσαι quod ordine requiri vides περιλῆσαι, formam Doricam, (περ = περί). Attico περιείλλω usus est Ar. Rann. 1066 Phot. 416, 15. — (σ) Vossius. 53. περιλήξασα cod., em. Salmas. 54. (ρ) Iunius.

περὶ μέν· περισσῶς μέν
πέρι μὲν φάσθαι· διαφερόντως λέγειν
περίμετρον· ὑπέρμετρον, μέγα. τινὲς δὲ εὔκυκλον
περιμήκεος· μακροτάτου
1760. περίμηκες· ὑπερμέγεθες
περιμήκετος· ὑψηλός. ὑπέρμηκος. ἢ περισσῶς μακρὰν καὶ ὑψηλήν· εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περι[με]μήκετον
περιμήκει ῥάβδῳ· ἁλιευτικῷ καλάμῳ
περίνα· περίναιον. τὸ αἰδοῖον. ἀφ' οὗ καὶ τὸ περαίνεσθαι
[περ[ι]νάμενα· πιπρασκόμενα]
65. * περίνησ[σαι]α· περιβόλαια, οἷς ἐν κύκλῳ πορφύρα παράκειται
περίνεως· ὁ δεύτερος ἱστός. καὶ καθάπαξ τὰ διττὰ τῆς νεὼς σκεύη
περίνησον· ἱμάτιον ἔχον πορφύραν κύκλῳ
περινοεῖ· περισσῶς νοεῖ
περίνοια· μηχανή. τέχνη
70. περινομαί[α]· περιφορα(ί)
περίνος· τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ τὸν καυλόν, ἢ τὸ τῶν διδύμων δέρμα, ἤγουν ὁ ταῦρος
περινοστεῖ· περιέρχεται
περινοστήσαντες· περιελθόντες, κυκλεύσαντες. ἢ ἐξιόντες
περινοστοῦντι· περιστρεφομένῳ
75. πέριξ· κύκλῳ
περίοδος· τὸ ἐκ διαλειμμάτων ἐπιπεσὸν ὄνομα. ἢ χρόνος. ἢ κύκλος. ἢ ἡ ἐν λόγοις, καὶ ἡ τῆς γῆς περιήγησις. καὶ ἡ τάξις τῶν αἰώνων. καὶ ἡ παρὰ τοῖς ἰατροῖς. καὶ ἡ ᾠδή. καὶ μέτρον τι τῶν μετάλλων
περιόδων· χρόνων. κύκλων

SCR. 57. *I* 100. 58. *β* 95. 59. *N* 63. 60. *ν* 183. 61. *Ξ* 287. 62. *κ* 293. 64. *Σ* 292. 65. Menand. fr. V vol. IV p. 94. 70. Menand. fr. CCCXXI p. 302. 72. Plat. Civ. VIII p. 558 A. [73. Menand. exc. hist. p. 282, 1]. 75. Act. Ap. V 16 testibus glossis. 76. *περιήγησις*] Herod. V 49.

ADNOT. 57. *περιμέφασθαι* cod., em. Mus., nisi quod *φᾶσθαι* scripsit. 61. *εἰς* sine caussa eiecit Mus., sed recte [*με*] delevit. 63. Lob. Proll. 119, 13. — Pro *περίνα περίνεον* unum *περίναιον* restitui iubet GDindorf. Thes. VI coll. 868 B. Mox *περίνος· τὸ αἰδοῖον* habebimus et gl. *ε* 1924 vidimus a Guyeto *ἐλάφου πέρις* in *πηρίς* correctum, quod a *πηρίν* non diversum a Choerob. Cram. II 248, 31 Suid. Psell. ap. Boissonsd. Anecd. 3 p. 226 Hesychio (*πηρίς. πρήν*) aliis affertur. Apud Galen. lex. p. 544 habemus: *πήρινα· τὸ περίναιον* (leg. *πηρῖνα*) ap. Erotian. p. 312 *πήνηρα* MSS. St. *πηνιρά* MS. Dorv. *πήνιρα* Vindob. *πειρῖνα* Gesn. (l. *πηρῖνα*). Scripturam per *ε* sequitur Cyrillus in veriloquio *διὰ τὸ περισσὰς ἶνας ἔχειν*. Malim igitur *περίναιον· πηρῖνα*, nisi *περῖνα* quempiam ausum esse suspiceris. 64. Sic cod. Phavor. Salmas., em. Mus. schol. *Σ* 292. 65. *περινήσσαια* cod., em. Phot. 418, 13 Poll. VII 52 Salmas. HA. I p. 980. 66. *ὀδεύεται* cod., em. ed. Hagen. Phot. 418, 16. Idem pro *διττά* porrigit *περιττά* qood sine caussa praefert Boeckh. *Urkund.* p. 121 sq. 67. *περινῆσον* codex. 69. *ὑπερηφανία* addit Phot. 418, 21. 70. *περινομαί· περιχωρίαι* (*περιχορεῖαι* Alb.) *ἦσαν περινομαὶ τῇ θεῷ* Phot. 418, 22. 71. Simile est *περίλος· τὸ αἰδοῖον* ap. Suidan, Lobeckio Proll. 119, 13 suspectum, et eiectum nunc auctoritate codicum. Consentiunt tamen Zonar. c. 1530 Psell. Boissonad. Anecd. III p. 224. Cf. *περίνα*. Cyr. Mosq. *πέλος· τὸ αἰδοῖον* dubium an *περίλος* an *πέος* emendandum sit. — *περίναιος* (voluit *περίνεος*) contra seriem Mus. — *καυλόν*, quod ex *ἄκυλον* mihi corruptum videbatur sive ad *πρῖνον* sive *πηρῖνα* referendum, video nunc auctoritate Pollucis II 173 p. 94 Bekk defendi. Ceterum Graecas esse non nisi has formas affirmaverim *περίνεος* et *περίναιον διὰ τοῦ ε*, *πηρίς* et *πηρίν* per *η*; *περίνα* et *περίνος*, unde *περίλος* detortum esse apparet, ex accus. *πηρῖνα* et genet. *πηρῖνος* male cusas esse non dubium. 76 *ὄνομα*] *νόσημα* Heinsius, quo fortasse non opus. — *ᾠδή*] schol. Hephaest. p. 120 Fest. p. 338, 5 Marius Victor. p. 2498 P. — *μετάλλων*] Poll. VII 99 X 149. unde possis *ἐν τῷ περὶ μετάλλων*. Aristotelis igitur vel Theophrasti de metallis librum intellegere debemus, ubicunque noster *μεταλλικόν τι* vel simili phrasi usus est.

περιόδῳ· κυκλώσει
περιοίκιον· ὁ περὶ τὴν πόλιν ἢ τὴν ἔπαυλιν τόπος. τινὲς δὲ περίβολον
1780. περιοίσει· ἀνοίσει ἐκ τῆς νήσου
περιοχωχή· (περιοχή)
* περιωπή· ἀκρώρ(ε)ια. ὕψος. τόπος ὑψηλός
περίοπτον· ἐπιφανῆ, πολυθέατον, περίβλεπτον
περιορᾶν· ὑπερορᾶν
85. περιόρια· ἑορτὴ ἐν Κύπρῳ
περιοργῶς· ὑπεροργόντως. καὶ παρωρμημένως
περιοριζόμενοι· περιεχόμενοι. γινωσκόμενοι. ἐξολισθαίνοντες
περιορίσαι· περινοῆσαι
περιορισθῆναι· γνωρισθῆναι. ἐξορισθῆναι
90. περιοριστόν· περιγραπτόν
περιουσία· πορισμός. πλῆθος
περιουσιασμοῦ· πλήθους
περιούσιον· πολύ, περισσόν. περιποιητόν
περιούσιος· πλούσιος. πολύς
95. περιοχή· περιπέτεια. καὶ ὑπόθεσις. καὶ φυλακή. καὶ ἡ [περὶ πάντων] πολιορκία
περιοχῆς· τετειχισμένης
περιόψεται· καταφρονήσει
περιπαθῶς· συμπαθητικῶς. λυπηρῶς. [διαπονηθείς
περιπαλαχθῆναι· περιπλακῆναι
1800. περὶ πάντων· ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους
περίπατοι· αἱ ἱστορίαι καὶ οἱ λόγοι. ἢ τόποι διακινήσεων
περὶ πέζαν· τὰ περὶ τοὺς πόδας
περιπεζία· ταπείνωσις
περιπείρῃ· περικεντήσῃ
5. περιπέπληκα· περιπεπόληκα. περιπέπληγμαι
(*) περιπετάσας· περιβαλών

SCR. 82. Ξ 8. 86. Aesch. Ag. 201. 91. Thuc. I 1. 92. 95. LXX. Cf. Ernesti gloss. sacr. p. 226. 93. Tit. II 14. 96. Psalm. XXX 21. 97. Plat. Legg. V p. 744 E. 1800. Λ 417.

ADNOT. 79. 80. Phot. 419, 7. 12. 80. ἀνήσει — νήσου cod. 81. περιωπή cod., περιοχή Albertus dudum ante Cobet in adnot. ad Iulian. Mnem. VIII p. 389, recte quidem. Suspicor tamen περιοχωχή explicationibus suis caruisse petendis e Phot. 420, 3 et περιωπή emendationem esse sequentis glossae male per ο̄ scriptae. 82. περιωπή· ἀκρωτήρια cod., em. Phot. 425, 12 et Hesych. infra. Ordo hic postulat vitiosam scripturam περιοπή. 85. Ordine requiritur περιοργα; forte περιόρια *terminalia*. Nam περιορία (cod.) *limitatio* hic locum non habet. 86. περιόργως cod., em. Angli HSt. editores. Cf. Phot. 419, 24. 87. ἐξωλισθένοντες cod., em. Mus. Verte *relegati*. 94. Meinek. Alciphr. p. 163 Philol. XIII 551. — Possit e dialecto Cypria vel Thessalica esse pro περιώσιον. 95. Phot. 420, 3 et Hesychium conflat Cyr. Lex. MS., servans etiam περὶ πάντων, quod περιπάντῃ scribebat Heinsius. Invaserunt verba importuna e sequentibus; cf. gl. 1801. 96. (ἐν πόλει) περιοχῆς· τετειχισμένῃ coni. Albertus probabiliter referens ad Ps. XXX 21, quod Sopingus etiam adscripserat. Atque ita rem habere se, patet e glossatore Cram. A. O. II p. 464, 24 περιοχῆς· περιεχομένης, περικυκλουμένης. 97. συμπαθῶς Phot. 420, 6. Vocabulum διαπονηθείς interpretationem glossae elapsae περιπαθής esse vidit Albertus. 99. περιπλεχθῆναι· περιπλακῆναι coni. GDindorf. col. 886 A immemor Aeschyleae glossae τάμπαλάγματα, h. e. τὰ ἐμπαλάγματα secundum Hesychium. 1804. περιπείρει· περικεντεῖ Phot. 420, 7. Vide περιέπειραν. 5. περιπέπληκα quid sit nescio; conicio tantum non unam sed duas poni glossas: περιπεπήδηκα· περιπεπόληκα (sic pro περιπεπώληκα Salmas.), et alteram explicatione sua destitutam περιπέπλιγμαι vel περιπέπλησμαι. Nam περιπλήσσω nondum inventum est.

περιπεπλιγμένα· περιπεπλεγμένα τοῖς σκέλεσιν. οἱ γὰρ ἀλεῖπται τὸ βῆμα πλίγμα λέγουσιν
περίπε[μ]πτον· τὸ περιπεπεμμένον
περι[πετάσθαι] πετάσας· περι(α)πλώσας
1810. (*) περιπεπλίχθαι· διηλλαχέναι τὰ σκέλη ἀσχημόνως
περιπέτεια· ὑπόθεσις. σύμπτωσις. σύμβασις
περιπετεῖς· περιε[ρ]χόμενοι. ἐναντίοι. ἢ προπετεῖς. ἢ περιπεσόντες
περιπετρίζεσθαι· περικρούεσθαι
[περίπετρον· πανταχόθεν ἐξέχον]
15. περιπευκὲς [ἢ περίπευκος]· περισσῶς πικρόν, διὰ τὸ χρίεσθαι· πικρὰ γὰρ ἡ πεύκη
περιπῆγις· πύρνος. μάχλος
περιπηγής· περιπαγείς, ἐμπαγείς
[περιπλη..] περιπλίγδην· περιβάδην
περιπλίξ· περιειληφώς
20. * περιπλέες· λίαν, πλεονάκις
περιπλομένων· περιπολουμένων, ἤγουν περιερχομένων
περίπλους· περιόδους
περὶ πόδα· οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον· μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων. ἢ ἀκριβῶς
περὶ ποδός· ἀντὶ τοῦ ἁρμόζον. καὶ περὶ πόδα· τὸ ἡρμοσμένον, ἀπὸ τῶν ὑποδημάτων
25. περιποιεῖται· προξενεῖ. ζωοποιεῖ
περιποίησις· πλεονασμός, κτῆσις
περιποιητικός· διοικητής
περιπολεῖ· περιοδεύει, περιέρχεται, περιέπει, ἀναστρέφεται, περιπολεύει, κυκλεύει. καὶ τὰ ὅμοια
περίπολος· φρουρός, ἔφορος
30. περὶ πολλοῦ ποιοῦ· τίμα, θεράπευε
περιπόνηρος Ἀρτέμων· παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν περιφόρητος Ἀρτέμων. εἰσὶ δὲ Ἀρτέμωνες δύο
* περι[ι]ππεύει· ἀφίησιν αὐτοὺς καὶ ἄλλῃ ὁδεύει
περιπρωκτιῶσα· τρυφερευομένη ἐπὶ τῇ πυγῇ

SCR. 7. Strattis com. fr. V p. 788. 11. Aristot. Poet. c. 6. 15. Λ 844. 17. Cf. Nicand. Alex. 107. 20. Λ 395 ubi περὶ πλέες praestat. 21. α 16 Σ 220. 23. Plato com. fr. III p. 660 fr. XXI 687. 25. LXX Exod. I 16. 22. 28. Plat. Phaedr. 246 B. 29. ADN. Eupol. fr. LVI p. 566 Aristoteles ap. Harpocr. 151, 26 Aeschines Photii 421, 2. 30. cf. Herod. I 73. 31. Ar. Ach. 850 Anacreo fr. XIX Bgk. 33. Com. anon. fr. CLXIX vol. IV p. 646.

ADNOT. 7. Male Mus. bis περιπεπλεγμένα dedit. — μέλεσι — πλέγμα cod, em. GDindorf. Thes. VI col. 898 D. 8. [μ] Mus. 9. περιπετάσθαι· πετάσας, περιπλώσας cod., πετάσαι περιαπλῶσαι Heinsius. Quidni περιπετάσαι·.... περιπετάσας· περιαπλώσας (περιβαλών ex 1806)? 10. περιπεπλῆχθαι cod.. em. Is. Voss. Laesus ordo transpositione sanandus. 12. [ρ] Blomfield ad Aesch. Ag. 233. 14. Imo περίπτερον cum Cyr. Lex. MS. Phot. 421, 4. 16. περιπυγίς Mus., περιπυγής Guyetus. Conferri potest quod supra habuimus καταπυγ.·ς (codex). 17. περιπηγείς — ἐνπαγείς cod., illud a GDindorfio hoc a Musuro correctum. 18. περιπλη.., περιπλέγδην cod., περιπλήξ Mus. qui exitum vocis delevit, em. GDindorf. Thes. VI col. 898 C praeeunte Guyeto. 19. περιπλήξ cod., em. HSt. 22. περίπλας cod., em. Salmasius. 23. Phot. 420, 14. Poll. VII 84 p. 294 Bekk. 24. περίποδος — ἁρμόζων cod., ἁρμόζοντος Mus. qui in errorem seduxit Salmasium Heinsiumque, alterum περίποδος (a περίπους) conicientem, alterum περιπόδως — ἁρμοζόντως. 29. Bekk. p. 292, 32 schol. Thuc. IV 67 schol. Ar. Avv. 1177. 30. Cf. 1991. 92. 31. Append. prov. IV 32 p. 441. 32. E dialecto Cypria pro παριππεύει? — περιιππεύει — ἀφεῖ — ὁδεύει cod., περιππεύει· ὅταν ἀφῇ — ὁδεύῃ Mus. 33. σαυλοπρωκτιᾶν confert Thes.

περιπτύσσομαι· καταφιλῶ
1835. * περίπτερα· οἱ ἀποσπινθηρισμοί
* περίπτερον· ὑψηλόν, πανταχόθεν ἐξέχον. ἢ στέγην ἔχουσαν ἐξοχήν
[περιπτεύσαντες· περιδραμόντες]
περιπτυχαί· περίβολοι
* περιπτύσσει· καταφιλεῖ
40. περίπυστα· διαβόητα
περιραίνεσθαι· περιραντίζεσθαι. ῥαντίζεσθαι
περιρέζειν· τὸ ἐπὶ τοῖς καθαρσίοις θύειν
* περιρεμβαῦσαι· περιφθαρῆναι
* περὶ ῥίον· περὶ τὸ ἀκρωτήριον
45. περὶ ῥέθεσι· περὶ ταῖς παρειαῖς
περιῤῥηδής· περικεκλασμένος. περιστροβηθείς. οἱ δὲ περιεῤῥιμμένος. ἢ ὑπτιασμένος
περισαίνοντες· κολακεύοντες. παρὰ τὸ σαίνειν, ὡς τῶν κυνῶν τὴν (οὐρὰν) κινούντων
περὶ σέ· περὶ σοῦ, ἐγγύς σου, γνησίως διάκειμαι
περὶ σεῖο· περὶ σοῦ. καὶ περιέσσιον· περὶ σοῦ
50. περισείρια· τὰ πλάγια τῆς γλώττης
περίσημον· διαβόητον
[περισιγᾶν· ἀφέλκειν τοῦ προκειμένου]
περισκαίρουσι· περισκαρίζουσι
περισκελές· σκληρόν, δυσχερές. ἢ μέχρι τῶν ποδῶν
55. περισκέπτῳ· πάντοθεν ὁρωμένῳ. οἱ δὲ μόνῳ, κεχωρισμένῳ, ὥστε ἀπ' αὐτοῦ περισκέψασθαι
περίσκεψις· βάσανος
περισκήπτειν· περιθλίβειν
περισοβεῖν· ἐν κύκλῳ πίνειν. ἢ περιτρέχειν. ἢ φωνεῖν. ἢ διώκειν
* περισσομένη· πορθουμένη
60. [περίσονται· περιποιήσονται]
* περισσοεπήσει· περισσολογήσει
περισπάσασθαι· περιποιήσασθαι
περισπέ.του βοῆς· ὑπερεπειγούσης
περισπερχής· περιώδυνος

SCR. 35. Cantic. VIII 6. 36. Amos III 15. 37. Polyb. V 73, 12. 38. Tragici e. g. ap. Ath. III 107 E Eur. Hec. 1009 Phoen. 1376. 41. LXX Num. XIX 13. 20 Ezech. XLIII 20. 44. Θ 25. 45. ἐπὶ ῥεθέεσσι exstat ap. Moschum Megar. init. 46. χ 84. 47. κ 215 περισσαίνοντες sine caussa. 53. Callimachi videtur, quem imitatus est Nonnus Ioann. X 9. 54. Cf. Soph. Ai. 649. Retulerim ad Hippocr. 664, 20. 870 C. 55. α 426. 58. Menand. fr. III p. 136 Euripid. fr. 1113, ubi Nauck. περισσὰ φρονεῖν conicit. 59. Β 374. 63. Varia lectio pro πολυγλώσσου βοῆς in Soph. El. 788 videtur Meinekio.

ADNOT. 35. Phot. 421, 4. 36. Vide περιπέτρον. 37. περιππεύσαντες pro περιιππεύσαντες. 38. περιπτηχαί cod., em. Mus. 41. Aut duae sunt glossae aut inverso ordine scribendum videtur περιραντίζεσθαι· περιραίνεσθαι (περιῤῥαίνεσθαι Mus.) ῥαντίζεσθαι. 43. περιρρεμβεῦσαι Alb. Non liquet. 45. Malim ῥεθέεσσι. 46. περιρρυδής· περικυκλασμένος cod. περιῤῥυδής· περικεκλασμένος Mus., em. Heinsius. Apoll. lex. 130, 7. 47. (οὐράν) Mus. περισάνοντες Aldinae vitium. 48. περ σῶ pro ἐγγύς σου Alcaeus. 49. Sic codex, καὶ περὶ σέο Mus. Latetne glossa Homerica περισσείοντο·...? Tum περὶ σοῦ delendum. 50. παρασύρια Rufus p. 49 Clinch. παράσυρα idem p. 27 male pro παράσειρα quod Polluci II 107 restitutum nunc est e codicibus pro παράσυρα. 52. περισπᾶν Lobeck. ad Phryn. p. 415, ante Cobet. Var. Lectt. p. 4. 58. Ath. XI 504 A. — φωνεῖν suspectum. περισο(βεῖν)· περιφέρειν Εὐριπίδης Phot. 421, 22. 59. περισπωμένη Heinsius, malim περθομένη. Nam ordine περισομένη requiritur. 60. πορισονται infra. 61. Phot. 421, 25. 63. περισπέκτου codex, περισπέρχου Mus., qui literam κ expunxit, περισπερχοῦς Albertus Thes. et Meinek. Philol. XIII 551. — An περισπεύστου?

1865. * περισκέλια· βρακκία, φεμινάλια
περὶ σπονδῶν· περὶ εἰρήνης
περισταδόν· περιστάντες
* Περιστενός· οὕτω δράκων καλεῖται
περισταλείς· κοσμηθείς. ἤτοι ταφείς
70. περισταλαδόν· περισταζόμενον, περιῤῥεόμενον τῷ χόλῳ
[περιστατήρια· σπλάγχνα]
περιστατόν· τὸ ἀνάστατον
περίστασις· θλῖψις, ἀνάγκη, μέριμνα
περιστεγανόν· περισσῶς στεγανόν
75. περιστένειν· ἔκθυμον εἶναι
περιστείληται· περικαλύψηται
περίστειλον· συγκάλυψον. συνάγαγε
περιστέλλει· καλύπτει. συστέλλει. κοσμεῖ. σκέπει. φυλάττει. περιβάλλει
περιστελοῦμεν· τὰ αὐτά
80. περιστένεται· πάνυ στενοχωρεῖ
περιστήθιον· ἱερατικὸν ἔνδυμα
περιστέρια· κοσμάρια ποιά
περιστίαρχος· ὁ περικαθαίρων τὴν ἑστίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν
* περιστ(.)ῖξαι· περικυκλῶσαι, περιελθεῖν. περιελάσαι. ἀπὸ τοῦ στ(ε)ίχειν
85. περίστιον· ἐπὰν τὸν νεκρὸν ἐκπέμψαντες ὑποστρέψωσι, καὶ τὸ καθάρσιον ποιήσωσιν
περιστλεγγίσαι· περιξῦσαι· στλεγγὶς γὰρ ἡ ξύστρα
περιστοιχίσαντες· περιλαβόντες
περιστολή· περιβολή. ἔνδυμα
περιστόμιον· ὁ τῆς ἐπιγλωσσίδος τόπος ἐν τῷ βρόγχῳ
90. [περιστύων· περιστύλων]
περίστροφος· ὁ τῆς ὑποσφραγίδος τόπος
περίστῳον· περίστυλον
περισύρει· σύρει

SCR. 67. *N* 551. 69. Eur. Tro. 390? 70. Nic. Al. 475. 72. Theopomp. com. fr. II vol. II 2 p. 808. 73. II Macc. IV 16. 77. Siracid. XXXVIII 16 sec. gl. MSS. (Eur. Or. 1066). 80. *Π* 136. 81. Exod. XXVIII 4. 82. Com. anon. CCCXIX vol. IV p. 682. 83. Ar. Eccl. 128. 84. δ 277. 87. Polyb. VIII 5, 2. 89. Exod. XXVIII 28.

ADNOT. 65. *περισκε,* λλ *βακχία, φιμινάλια* cod., em. Mus. 66. *περίσπονδον* cod., em. Mus. 68. *οὗτος* Suid., Phot. 422, 15 Lex. Seg. ‚*An* draco *animal? an* Draco *nomen viri?*' Alb. Huc pertinet schol. AD ad *B* 308: *δράκων. τούτῳ τὸ ὄνομα ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασί φησι Σθενίος. οὕτως γὰρ ἱστόρηται Διονυσίῳ ὃν τῷ ε' ἀπόρων.* 69. Bekk. 293, 9 schol. Eur. Or. 1066. 70. *περιστάραδον* cod., *περισταλαγδὸν* Meineke, *περισταλαδόν* Lob. Parall. p 153, *περιστολάδην* (leg. *περισταλάδην*) Nic. Alex. 475 c. schol. Tzetzes Cram. AO. III 333, 6. *περὶ σταλάδην* OSchneider. 71. Nescio qua de causaa Thes. VI col. 935 hanc gl. obscuram dicat acquiescens in Is. Vossii coniectura spernenda *περισταλτήρια.* Legendum est (*περὶ*) *παστήρια*, q. v. 72. *ἀναστατόν* cod., accentum glossae probare videtur Lob. Parall. p. 477, atque habet Ath. XI 485 E. Dubitant Meinek. et Iacobi ind. com. lect. V p. 835. 76. Vide Phrynich. app. soph 61, 7. 78. *περιστελεῖ* cod., em. Mus. 80. *στενοχωρεῖ(ται)* schol. l. l. Phot. 422, 14 et Cyrillus, nec non Apoll. lex. 145, 1. 82. Consentit Poll. 5, 101 Phot. 422, 17 ab Alberto emendatus. ‚*A forma appellatum videtur columbae simili.*' Thes. 83. Cf. Hesych. s. v. *κάθαρμα* et *περιερεία* (h. e. *περίστια*) Phot. 422, 21 schol. Ar. Eccl. 128 Suid. 84. *περιστῖξαι — στίχειν* cod. Phot. 422, 19 ubi *στίχους* (*στίχου* Suid.), em. Kusterus, *περιστεῖξαι* quod ad δ 277 referendum vidit Pearso, GDindorf. Thes. VI col. 936 C. 85. *περιστητόν* cod., correxi. 90. Imo *περιστῴων·* (*περιστοίων* Meineke) *περιστύλων* vel *περίστῳον· περίστυλον.* Cf. Hesych. *ὀρθόπτερος* Poll. I 78 Moer. Att. p. 295 Phot. 423, 22 EM. 665, 8 Arcad. 140, 19 [122, 10]. 91. Non liquet. 92. *περίστοον* cod., em. Is. Vossius.

περίσφατα· τὰ ἐπιθρήνητα, καὶ ἐπονείδιστα, καὶ μοχθηρᾶς ἐπιφωνήσεως ἄξια

1895. *περισφάτως*· περιωδύνως. περιβοήτως

περισχαδόν· τὸν ὑποκρινόμενον τὸν Περσέα, ὡς πτωχὸν καὶ φησίμορφον ψίαθον, ἐν ᾧ περιειλοῦσι τὰς ἰσχάδας

περισχελές· δυσχερές

περίσχεο· φροντίδα ποίησαι καὶ ἐπιμέλειαν· ἀντὶ τοῦ λαβοῦ καὶ ὑπερμάχησαι

περισχέσθαι· ἀγαπῆσαι

1900. *περίσχετο*· ἠγάπησεν. ἐφείσατο

περισχιδεῖς· εἶδος ὑποδήματος εὐτελές

περισχόμεθα· περισσῶς ἐχόμεθα. ἀντιλαμβανόμεθα

περισχών· περιτείνας. ἢ ἐπισχών

περιτάμνεσθαι· περιορίσαι τι διὰ τῆς αὔλακος

5. *περιταμνόμενον*· περιελαύνοντα. μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν γηπέδων

περί τ' ἀμφί· κύκλῳ, πέριξ

πε[ρι]ρί τ' εἰμί· ὑπερέχω. ὑπερφρονῶ

περιτελλομένων· πληρουμένων. περιερχομένων

περὶ τέρμα βαλούσας· περιελ(ασ)άσας τὸν καμπτῆρα

10. *περιτετάσθαι*· ἡπλῶσθαι ἐπὶ τὰ ἴχνη

περιτεύξεται· συντύχῃ. ἢ περιπεσεῖται

περιτευξοίμεθα· περιτύχοιμεν

περιτευξόμενος· περιτυχεῖν μέλλων

περιτεύοντες· συλ[λ]ῶντες

15. *περὶ τὴν λέξιν*· ἐν αὐτῇ τῇ λέξει

περί[πε]τ[ε]ια καὶ περιῆτες· περιῆτες μὲν οἱ φύλακες, περί[πε]τ[ε]ια δὲ Μακεδονικὴ ἑορτή

περιτίθεται· περιβάλλεται

περιτομίς· μέρος τι τῆς νεώς

περιτόναιον· μέρος τι τῆς νεώς. καὶ τὸ δέρτρον

20. *περιτρέπεται*· ε(ἰ)λιγγιᾷ

SCR. 95. Trag. fr. adesp. 266. 96. Comic. anon. fr. CCCLXXXVI p. 702. 98. *Α* 393. 1900. *περιίσχετο* hoc sensu exstat ap. Mosch. II 21; *περίσχετο* Apoll. Rhod. III 706 non respicitur. 1. Comici alicuius? 2. Hom. ι 199. 5. Eur. fr. 476 p. 403 propter dialectum dubito num spectetur, licet in libris scriptura per ᾱ tradita sit. 6. *Ρ* 760. 7. Θ 27. 8. *Β* 551. 9. Ψ 462.

ADNOT. 95. *περισφάτως ἔχων* Phot. 423, 24. Vide *ἐπίσφατον*. 96. *περισχαδόν* non expedio. *Φθισίμορφον* pro *φησίμορφον* coni. Meinekius Com. IV p. 702 (Nauck. Trag. fragm. p. 313), qui ante *ψίαθον* (*ψίαθρον* Aldina) novi articuli caput excidisse statuit. Malim *πτωχόν. καὶ φορμίον ἢ ψίαθον*. 97. Cretice pro *περισκελές*. Cf. gl. α 7977 *ἀσχέλιον*· τραχὺ Κρῆτες h. e. *ἀσκελές*. 1901. *περισχιλεῖς* cod., em. Mus. — *οἰκετικὸν ὑπόδημα* Phot. 423, 26; cf. Ath. XIII p. 537 E. 2. *περισσῶς ἔσχομεν, ἀντελαβόμεθα* Apoll. lex. 130, 26. 7. *περιρίτημι* cod., em. Mus. 9. *περίτερμα λαβούσας* cod., em. Cyrillus. Deinde pro *περιελάσας* erat *περιελασάσας* legendum. 10. *ἐπὶ τὰ ἴχνη* alio referenda videntur. Cf. gl. 1960. An *ἡπλῶσθαι ὑπὸ τὰ ἴχνη*? 11. *περιπέσηται* cod., *περιπεσεῖται* Lob. Parerg. p. 724 cum Phot. 424, 3. 12. *περιτευξόμεθα* Thes. 14. *περιττεύοντες* Mus. *πειρατεύοντες* GDindorf. Thes. VI col. 954 A. Scripturam codicis divinabat Is. Vossius. — [λ] Mus. 16. *περίτια* latere vidit Is. Vossius, a Thes. VI col. 956 B et CFHermanno *Griech. Monatsk.* p. 74 merito laudatus. Error librarii natus e scriptura compendiosa $\overset{\varepsilon}{\pi}\tau\varepsilon\iota\alpha$, quae cum soluto compendio suprascripto $\overset{\pi\varepsilon\rho\acute{\iota}}{\overset{\varepsilon}{\pi}}\tau\varepsilon\iota\alpha$ coaluit. Cum *περιῆτες* quod haud scio an sanum non sit conf. *Ἐπαρόητοι* et *Ἐπαρῖται*. 18. Vide ne scribi debeat *περιστομίς* vel *περιτομῆς*·...., cum *μέρος τι τῆς νεώς* ex aeq. gl. male iteratum videatur. 19. *περιτόνεον* cod., em. Heinsius coll. Poll. I 89. 92. Mox *δένδρον* recte a MMeibomio et Trillero Obss. crit. p. 504 correctum est in *δέρτρον*, q. v. 20. (*ἰ*) Albertus.

περιτρέφετο· περιεπήσσετο. ὅθεν καὶ τροφαλ[λ]ὶς τὸ πεπηγμένον
περιτριβομένων· παρεσομένων
περίτριμμα.....· τετριμμένον
περιτροπέων· περιτρεπόμενος. μέλλων τελειοῦσθαι. ἢ περιερχόμενος
1925. περιτρόπου· ἴλιγγος
περὶ τρόπιος· ἐπάνω τῆς τρόπιδος. [τῆς ἀγορᾶς.
περιτροπόωντες· περιχωροῦντες
περίτροχον· στρογγύλον
περιττοί· περισσοί, περίεργοι
30. περιφαλλία· πομπὴ Διονύσῳ τελουμένη τῶν φαλλῶν
περιφάνεια· λαμπρότης, δόξα
περιφανέστερον· ἐμφανέστερον
περιφέρεια· διαστροφή. κύκλος
περιφερές· στρογγύλον
35. περιφέρεται· πλανᾶται
περιφερόμενα· λαλούμενα
περίφημος· ὀνομαστός
Περιφήτης· ὁ κορυνήτης
περιφθείρεται· τὰς φθεῖρας συλλέγει. ἢ μειοῦται, ἐλαττοῦται
40. περιφοιτῶντα· περιερχόμενον. περιγινόμενον
περιφορά· ἡ κατὰ κύκλον κίνησις
περιφοραί· ὁμοίως
περιφορᾶς· περισπασμοῦ. πλάνης
περιφραδέως· περιπεφρασμένως. ἐμπείρως
45. περιφραστικῶς· δύο λέξεων τὸ αὐτὸ σημαινουσῶν ὄνομα
περιφρονεῖς· περισσοφρονεῖς, ὑπερφρονεῖς
περίφρων· σωφρονέστατος, ἢ περισσῶς φρονῶν, συνετώτατος
περιφ[ρ]ῦναι· περιλαβεῖν, περιπλακῆν(αι)
περιχαρής· χαιρόμενος (sic). γελωτοποιός
50. περιχάσκειν· ἀνοῖξαι τὸ στόμα
περιχεύας χρυσόν· περιπάσας χρυσίῳ
περιχ[ε]ιλοῦντες· ἀντὶ τοῦ ἅδην κορεσθέντες
περιχλ(ι)ανίζεται· περικαλύπτεται. καλλωπίζεται. [ἢ παραστραγγεύεται]
περιχόραι· περιχορεῖαι

SCR. 21. (*E* 903) *ξ* 477. 23. Demosth. 269, 19. 25. *B* 295. 27. *ι* 465, ubi *περιτροπέοντες* legitur. Vid. Lob. rhem. p. 167. 28. *Ψ* 455. 39. Ecclesiast. IX 3. 34. Plat. Civ. p. 436 II Macc. XIII 5. 35. Proverb. X 25. 41. Plato Legg. X p. 893 C. 43. Greg. Naz. de Theol. 2. 44. *Δ* 466. 46. Alludit ad Ar. Nubb. 225. 47. *α* 29. 48. *ω* 235. 49. Soph. Ai. 693 Diphil. II 19 vol. IV p. 395. 50. Hippocr. 469, 49. 51. *γ* 384 *K* 492.

ADNOT. 22. *ταρασσομένων*? — 23. Verba *τῆς ἀγορᾶς*, quorum hic indicavi defectum, ad gl. 1926 aberrasse vidit Valesius. 25. Lob. Parall. p. 386 n. 105. Vide *περιτρέπεται*. 26. *περιτρόπιος* cod. 27. [*τῆς ἀγορᾶς* ad gl. 1923 retrahebat Valesius, recte. 30. *περισφαλλία* habuisse videtur codex ante Musuri correctionem. 38. Apollod. III 16, 1 Paus. II 1, 4 Plut. Thes. c. 8. Cf. *Κορυνήτης. Οἶτας. Μωλύχιον* (gl. 2033). 39. *τοὺς* male Mus. *Glossam ex comico aliquo, qui similitudinem soni magis, quam analogiam derivationis, quae περιφθειρίζεται postulet, spectaverit, sumptam esse coniecit* Dorvill. ad Chariton. p. 306. 46. *περισωφρονεῖς* cod., em. Thes. VI col. 950 D Meinek. Philol. XII p. 660. 48. *περιπλακεῖν* cod., em. Thes. c. 979 A Meinek. Philol. XIII p. 508. 51. *χρυσῷ· περιποθῶ* cod., *χρυσὸν* lens. Lucubr. p. 190. *περιπάσας* Mus. *Περιχεύσας χρυσῷ· περιβαλὼν χρυσίῳ* Cyr. Lex. MS. Forte *χρυσῷν περισσῶς χρυσίῳ*. 52. [ε] HSt., (τοῦ) Kusterus. 53. (ι) Phot. 425, 1. Suid. Is. Voss.; *περιχλιδανίζεται· περιθρύπτεται* vel *περιχλιδᾷ· (ὡρ)αΐζεται* Mein. — *παραστρατεύεται* cod., em. Albertus coll. *λανίζει*. Om. Thes. 54. Vide *περινομαί*. An detortum ex *περιχαρές· περιχάρειαι*? Cf. Phot. 424, 28, qui respicit Plat. Legg. V p. 732.

1955. περιχορίζειν· ἐνόπλως, συντόνως ὀρχεῖσθαι
περὶ χροΐ· περὶ τῷ σώματι
περὶ χροῒ ἕσσατο· περιεβάλλετο
περιχωρεῖ· συμμίσγεται
περιχώρησον· μέτρησον. περίστησον
60. περίψημα· περικατάμαγμα. ἀντίλυτρα, ἀντίψυχα. [ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων]
περίψυκτος· περιπόθητος, ἐκ ψυχῆς ὅλης ἀγαπώμενος
περιώγανα· ἐπίσσωτρα. οἱ δὲ τὰς κνημίας, αἳ περιπήγνυνται ταῖς ἁμάξαις
περιώκαλα· ὑπέρσεμνα, ὑπερβαλλόντως καλά
περιωπή· ἄποψις. τόπος ὑψηλός, ὅθεν ἐστὶ περισκοπῆσαι. ἀκρώρεια
65. περιωπῆς· προσόψεως
περιώσας· ὠθήσας. ζώσας·
περιῶσιν· ζῶσιν. ὑπάρχωσιν
περιώσ[σ]ιον· περιωσ[σ]ίως. περισσῶς. περισσόν. μέγα, ἢ πολύ
περκάζει· μελανίζει. ποικίλλει. ἢ πεπαίνεται
70. περκαίνειν· διαποικίλλεσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
πέρκανα· τὰ ἱστοῦ περιπλέγματα
περκνόν· μελανόν. ποικίλον
περκνός· γλαυκός. μέλας. καὶ τὰ ὅμοια
περκώματα· τὰ ἐπὶ τοῦ προσώπου ποικίλματα
75. Περκώσ(ι)ος καὶ Περκώτη· πόλις
Περμησός· ποταμός
πέρναται· πωλεῖται
περνάμενα· πωλούμενα
περνᾷς· πωλεῖς
80. πέρναξ· θρίδαξ
Πέρνη· ἔνιοι μετὰ τοῦ τ̄ Πτέρνη. εἶναι γάρ τι ἀκρωτήριον τῆς Αἰγίνης οὕτω προσαγορευόμενον

SCR. 56. 57. *Π* 207. 60. I Cor. IV 13, quem imitatur Dionys. Alex. ap. Niceph. HE. VI 20. 63. ADN. 64. *Ξ* 8 all. 65. Greg. Naz. Stelit. I p. 1. 68. *Δ* 359. 69. e. g. Theophr. C. Pl. III 22 Amos IX 13. 72. *Ω* 316. 73. Lycophr. 260. 74. Refero ad Aesch. Suppl. 233, ubi nunc *πυκνώμασι*. 75. *B* 835. 76. Hesiod. Theog. 5. 77. Ar. Eqq. 176. 78. *Σ* 292. 79. Hipponact. fr. 37 Ar. fr. VI 11 vol. II 2 p. 1079.

ADNOT. 60. *περίψημα* quid sit illustrat Phot. 425, 3 *κατά(μα)γμα. ἢ ὑπὸ τὰ ἴχνη. ἢ ἀπολύτρωσις. οὕτως ἐπέλεγον τῷ κατ' ἐνιαυτὸν ἐμβαλλομένῳ τῇ θαλάσσῃ νεανίᾳ ἐπὶ ἀπαλλαγῇ τῶν συνεχόντων κακῶν· „περίψημα ἡμῶν γενοῦ" ἤτοι σωτηρία καὶ ἀπολύτρωσις. καὶ οὕτως ἐνέβαλον τῇ θαλάσσῃ ὡσανεὶ τῷ Ποσειδῶνι θυσίαν ἀποτίνυντες.* = *ἀντίλυτρα* et *ἀντίψυχα* incertum est, sintne *ἀντίλυτρον ἀντίψυχον* scribenda, an referenda ad glossam elapsam *περιψήματα*, quod volebat Heinsius. — *ὑπὸ τὰ ἴχνη*] cf. gl. 1910. *Peripsema: media planta pedis* Glossae Dosithei. *ὑπὸ τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν* Cyr. 63 *ὑπὸ τὴν πτέρναν, ὑπὸ τὰ ἴχνη* idem in gl. Apostol. *ὑπὸ τὰ ἴχνη πατούμενον* Gloss. N. T. p. 122 Alberti, *τὸ καταπάτημα πάντων ὑπὸ τὰ ἴχνη* M. Apostol. Centur. XVI 3. 61. *περιψύκτης* cod., em. Sopingus. 62. Infra *ὤγανον· κνημίς*. Cf. Lob. Proll. p. 183. 63. Coniciunt *περισσοκαλλέα*. Malim *ὦ περικαλλῆ* (*Θεσμοφόρω*)· *ὑπερσέμνα, ὑπερβαλλόντως καλά* ex Ar. Thesm. 282. 65. *ἀπόψεως* Sopingus. 66. *περιώσας* (Dorice pro *περιούσας*)· *ζώσας* confundit cum aor. *περιώσας*. 68. In codice *περιώσσιον* (sic, et *περιωσσίως*, em. Mus.) et *περισσὸν* duo constituunt articulos, quos coniunxi coll. schol. *Δ* 359. Infra legitur *περώσιον*. *Περιώσιον· μέγα ἢ πολὺ περισσόν. Περιωσίως περισσῶς* coniecerant Guyetus et Vossius, non male. 69. Malim *μελαίνεται ποικίλλεται*, sed *μελανίζει* tuentur Phot. Suid. 71. Infra habebimus *πευκάνα· πευκονία, ἱστοῦ παράπλεγμα* (quod praestat)· *τρωχίαι* (Salmas. *τροχία* coll. *πεύκλα ἁματροχιαί*.) Cf. *ἀρκάνη*. Nam *corbis mali* vix poterit intellegi. 72. Lob. Parall. p. 139. 73. Doriensium *πρακνός* vide infra. 74. *περκνώματα* sine caussa Salmas. 75. *Πέρκωσος* cod., em. Alb. 76. Adde *Βοιωτίας*. 77. *περνᾶται* codex, em. Suidas. 78. Cf. *περ[ι]νάμενα*. 80. Cf. *τέρναξ*.

περνῆν· ἐμπωλεῖν
πέρνησον· πώλησον
περομνύναι· ἐλέγχεσθαι
1985. περύναι· πόρπαι. καὶ τὰ ἀντικείμενα τῇ κνήμῃ ὀστᾶ
περόνη· ῥαφίς
περονήσατο· ἐπορπήσατο, ἐπερονήσατο, διείρατο
περόσχια· τὰ ῥάκη
πέρπερα· προπετῆ
90. περπερεύεται· κατεπαίρεται
πέρπερος· μετὰ βλακίας ἐπαιρόμενος
* περὶ πολλοῦ ποιεῖται· τιμᾷ, θεραπεύεται
Πέῤῥαμος· βασιλεύς
πεῤῥεθήκατο· περιεθήκατο
95. Πεῤῥεύς· ἥρως Ἀθήνησι τιμᾶται
πεῤῥέχειν· ὑπερέχειν
πεῤῥησιππίαν· τὴν ἀνατρέπουσαν ἵππον
Πεῤῥίδαι· τῆς Ἀττικῆς δῆμος ἐν Ἀφίδναις
πέρ σε· πρός σε
2000. * πέρσαντες· ὀλέσαντες, πορθήσαντες, ἀνελόντες
* πέρσας· τὰ αὐτά. [καὶ τὸ ἔθνος
Πέρσης· κυβευτικοῦ βόλου ὄνομα
Περσίδα· πόλιν Περσικήν. ὅ ἐστιν ὑπόδημα
περσιθέα· ἡ Ἀφροδίτη
5. περσικά· εἴδη καρύων. ἢ εὐτελῆ ὑποδήματα. καὶ ὀρθαὶ βακτηρίαι. καὶ ὄρχησις Περσική
περσικὸς ὄρνις· ὁ ἀλεκτρυών
πέρσος· ὁ ἰχθῦς ποιός, ἐν Ἐρυθρᾷ γινόμενος
περ(υ)σινόν· ἔφηβον. τὸν ἐξ ἐφήβων
πέρυσι· ὁ παρεληλυθὼς χρόνος

SCR. 86. *E* 425. 87. *K* 133. 90. I Cor. XIII 4. 91. Polyb. XXXII 6, 5. 2000. ε 107. 1. *B* 660. 5. (3) ὑποδήματα] Aristoph. Eccl. 342 (319) et fr. XI vol. II 2 p. 999. ὄρχησις] ADN. 6. Cratin. fr. I p. 162.

ADNOT. 82. περνεῖν· ἐμπωλᾶν cod., περνᾶν· ἐμπωλᾶν Mus., ἐμπωλεῖν Salmasius ni fallor. Ordo postulat περνῆν. 84. Sic cod. Vossius, περιομνύναι Mus. Cf. Ahrens II p. 357. 85. ὀστᾶ] Poll. II 191. 192. 88. H. e. τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. Ahrens II p. 357. 89. περπερᾷ· προτρέπει cod., correxi. Sed fortasse acquiescere poteram in coniectura Hammondi ad I Cor. XIII 4 περπερᾷ· προπετεῖ. 90. Cyr. Lex. MS. et glossae N. T. l. c. 91. βλακείας Mus. 91. 92. Separavit Salmasius. Cf. 1830. 93. πέῤῥαμος cod., scripsi πέῤῥαμος. Cf. EM. 529, 22 (coll. Bastio ad Greg. Cor. p. 907) 665, 39 Cram. AO. I 45, 13 II 275, 24 Greg. Cor. 639. 689 Tzetz. Hes. Opp. 666 Exeg. Il. 103, 24 Ahrens Dial. I 55, 56 n. 24. 94. Ahrens Dial. I p. 56. Codex πεῤῥεθήκατο habet. 95. πρὸς Ἀ. cod., em. Meierus ante GDindorf. Thes. VI col. 998 B. 96. Ahrens l. c. et p. 151. περρέχειν· περιέχειν Cobet Mnemos. VIII p. 52. 97. Non liquet. 98. Steph. Byz. p. 518, 11. Nicander Harpocr. p. 99, 9 Leake de demis p. 232, 117 ed. Westerm. 99. Is. Vossius et Koen. Greg. Cor. p. 585 comparabant cum πρέσσε· πρός σε ap. gramm. Meerm. et Ioann. gramm. in append. ad Greg. Cor. p. 661, alterutrum restituendum esse monens Sapphonis fr. 109, 2, ubi tacet Th. Bergkius. Supra περὶ ἐμέ· πρός με, ut recte πέρ σε coniecisse videatur T. Faber pro περσέ· πρός σέ. Cf. Alcaei οἴκω τε περ σῶ. — Vid. Meinek. Theocr. p. 397. 2003. Forte Περσίδα στολήν· Περσικὴν κτλ. 4. Imo Περσία· θεά. At non Venus sic dicta sed Diana testibus Diod. Sic. V 77 Paus. VII 6, 6 Plut. Lucull. c. 24. 5. Neutro utitur etiam Phot. p. 425, 25 cum dicit ὑποδήματα significare, alii feminino. De baculo cf. Poll. X 173 et EM. 185, 56 qui quid recti sive Persici baculi sint explicat. Saltationem commemorant Ath. I p. 16 A schol. Ar. Thesm. 1175 Eustath. 1834, 7. Ceterum ὀρθαὶ βακτηρίαι propter Aristophanis locum supra appositum ad Περσίδα (gl. 2003) retrahere malim. 7. περσεύς Aelian. NA. III 28. 8. (υ) Poll. II 9, qui ἄρτι ἐξ ἐφήβων porrigit. 9. Ordo πέρυτις vel πέρυτι· πέρυσι postulat, de quibus disputant Apoll. Dysc. synt. p. 56, 7 et Theognost. p. 163, 18. Sed vid. Diogenian. proverb. II 54 p. 203.

2010. *Πέρφερες·* θεωροί
Περφίλα· Σωσίβιος. κύριον ὄνομα
περώσιον· μέγα
πεσέεσθαι· πεσεῖσθαι
πέσημα· πτῶμα
15. *πεσκέων·* δερμάτων
πέσκον· πικρόν. ἢ κώδιον, ἢ δέρμα
πέσμα· πίεσμα. ἢ μίσχος. ἔστι δὲ ἐξ οὗ τὸ φύλλον ἤρτηται
* *πεσέονται·* πεσοῦσιν
πέσσαι· πεῖσαι. [ἢ πάσχειν. καὶ νέμειν, καὶ τεχνᾶσθαι τῇ διανοίᾳ
20. *πεσσὰ πεντέγραμμα(τα) καὶ κύβων βολάς·* Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ Πυρκαεῖ. παρ' ὅσον πέντε γραμμαῖς ἔπαιζον. διαφέρει δὲ πετ(τ)εία κυβείας. ἐν ᾗ μὲν γὰρ τοὺς κύβους ἀναῤῥίπτουσιν· ἐν δὲ τῇ πετ(τ)είᾳ αὐτὸ μόνον τὰς ψήφους μετακινοῦσι
πέσσει· πεπαίνει. θεραπεύει. κατέχει. καταπραΰνει
πεσ(σ)έμεν· πέσ(σ)ειν
πέσσεται· ὀπτᾶται. Ἀρκάδες. ὀπτήσει
πεσσεύων μετατίθεσο· τὴν γνώμην πρὸς τὸ κρεῖσσον
25. *πεσ[σ]ήματα·* πτώσεις
πεσ[σ]ήματος· πτώσεως, πτώματος
πεσσοῖς· πεττοῖς. βολίοις, κύβοις
πέσ(σ)ον· ὄρος· χωρίον Κύπριοι· πεδίον Αἰολεῖς· τινὲς ὁμαλές
πεσσός· οὕτως ἐκάλουν τὰς ψήφους, αἷς ἔπαιζον. καὶ τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν τοῦ ὀφθαλμοῦ
30. * *πεσσοῖσι·* τοῖς κύβοις· παρὰ τὸ πίπτειν αὐτούς
* *πέσσω·* ὀπτήσω ἄρτον
πεσσύγγιον· σκυτ(ε)ῖον
πεσσύπτη· σκυτεύρια

SCR. **10.** Herod. l. c. **13.** *I* 235. **14.** Eur. Alc. 698 et schol. Eur. Phoen. 643. **15. 16.** Nic. Ther. 549. **18.** *Λ* 824. **20.** fr. 393. **21.** *Δ* 513. **22.** *B* 237. **23.** ,Exod. 16, 23' Pearso. **25.** Aesch. Suppl. 337. **30.** *α* 107. **31.** *Ω* 639, quod Pearso adscripsit alienum est, nisi *κυρίως* addideris.

ADNOT. **10.** *Περφέρες* optimus Herodoti liber IV 33, ubi alii *περιφερέες* praebent. Exitus similis apparet in *κέστερ*. **12.** E dialecto pro *περιώσιον*. Vide Ahrens Dial. II p. 357. **15.** Phot. 425, 27. Hesych. gl. *μ* 910 schol. Nic. Ther. 548. Vulgaris dialectus *πέκος*; Aeoles *πέκκος* pronunciabant teste Tzetz. in Cram. Anecd. Oxx. III p. 358, 11. Cf. Lob. Path. El. p. 512. **16.** Confundit *πεικόν*, q. v. et *πέσκος*. **17.** Pro *πίεσμα ἢ* scribendum esse *ἢ πεῖσμα* vidit IThSchneider ad Theophrast. III p. 144 Lob. Proll. 277; pro *μόσχος* recte Valerius *μίσχος*. Cf. Hes. *πάσμα* et Geopon. X 56, 2. 4. **18.** *πεσοῦνται*? **19.** Non liquet, *πεῖσαι* a *πείθω* deducendum sit, an a *πιπίσκω*. Hoc verum puto et formam Aeolicam iudico. — Mox habebimus *πεσών· πάσχων*, quod fortasse *πασών· παθών* scribendum est Laconice. **20.** *πέντε γράμματα* cod., em. Mus. Et sic legimus ap. Poll. IX 97 Orion. p. 127, 1 EM. 666, 18 Eustath. 1396, 60. 1397, 29. Vide Cobet Novv. Lectt. p. 776. **22.** (*σ*) Vossius. **24.** *μετατίθησι — ἐπὶ* Phot. 426, 1. **25. 26.** [*σ*] Thes. col. 1004. **28.** (*σ*) Is. Vossius. Mons *Πέσσον* s. *Πέσον* (*Ἀπέσας*) scientiam nostram fugit. *πέτος· τὸ ὕψος* EM. 666, 47 alienum videtur. *χωρίον* et *πεδίον* Aeolensibus recte tribui docent Ahrens I p. 66 et Kuhn *Zeitschr.* IX 368. Hinc quaesita elegantia *πεδίῳ πέσε* et *πέδῳ πεσόν* iuxta ponunt Hom. *E* 81 et tragici. — *ὁμαλές* (sic Martin. *ὁμαλίς* cod.) ad *πεσόν* cave referas. — *Αἰωλεῖς* dormitans Mus. **29.** Vide Poll. II 71 *τὰ δὲ παρὰ τῇ κόρῃ μέλανα πεσσοί*. Infra Hesych. *πεμφθοί* (gl. 2302) Eleis tribuit. **32.** *πέσσυμπτον· σκυτίον* cod., imo *πεσσύγγιον· σκυτεῖον* aeolice pro *πισσύγιον* vel *πισύγγιον* de quibus cf. Poll. VII 82 Alex. Aetol. p. 230 Meineck. Sapph. ap. Hephaest. p. 42 fr. 98 p. 690. Infra 2373. 74. *πισύγγιον· σκυτεῖον πισύγγων· σκυτέων*. **33.** *πεσσύπτη· σκυτεύρια* cod., *σκυτάρια* Vossius, *σκυτεύτρια* HSt. Coni. *πέσσυγγοι· σκυτεῖς*, aut *πεσσύκια· σκυτάρια* coll. Moerid. p. 305. 6 *πεττύκια* (*Δωρικῶς* addit Moschop. *π. σχεδ.* p. 135) *τὰ λεπτὰ περιτρήματα τῶν δερματίων, ἀφ' οὗ ἡμεῖς πιττάκια*(?) *λέγομεν*.

πευκαλεῖται· ξηραίνεται. ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστίας
2085. πευκαλέον· ξηρόν. ἀγγεῖον
πευκαλίμαις· συνεταῖς. ὀξείαις. πικραῖς. ἢ ἀγαθαῖς
πευκαλίμη· θερμή. θρασεῖα. καὶ φλεγμαίνουσα
πευκαλίμησι· πυκναῖς. συνεταῖς. καὶ τὰ ὅμοια
πευκάνα· [πευκονία.] ἱστοῦ παράπλεγμα. [τροχίαι]
90. πευκεδανόν· πευκές. πικρόν
Πευκέτιοι· οἱ περὶ τὸ[ν] Βρεντέσιον οἰκοῦντες
πεύκινο(ν) δάκρυ[ν]· πίσσαν
πεύκλα· ἁματροχιαί
πεῦσις· ἐρώτησις. ἀπόκρισις
95. πεύσομαι· ἐρωτήσω. ἀκούσω. ἐρευνήσω. μάθω
πευστός· ὑπήκοος
πέφανται· πεφανέρωνται. ἢ πεφονευμένοι εἰσίν
πεφάσθαι· πεφονεῦσθαι, καὶ ἀνῃρῆσθαι. ὅθεν καὶ φάσγανον
πεφασμένον· φανερόν. ἀνῃρημένον. ἢ πεφανερωμένον
2100. [πεφάσσουσα· ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα]
πέφαται· εἴρηται. τέθνηκεν, ἀνῄρηται, πεφόνευται
πεφαύλικεν· ἤμβλυκεν
πεφαυλισμένον· ἀποδεδοκιμασμένον
πεφέναχ(ικ)εν· ἠπάτησεν
5. πεφενακισμένος· ἐξηπατημένος
πέφη· ἐφάνη ἢ πεφύκασι
[πεφήμωσο· παῦσον. φιμώθητι]
[πεφήνακεν· ἠπάτησεν]
πέφηνεν· ἐφανερώθη, ἐφάνη. ὑπῆρχεν
9a. πεφηνώς· ἕτοιμος. φανερός
10. πεφήσεαι· τολμήσεις, ὑπομενεῖς. τεθνήξῃ
πεφήσεται· φανεροποιήσεται
πεφιδέσθαι· φείσασθαι
πεφλάζει· βράζει

SCR. 88. Ξ 165. 90. *K* 8. 91. Pherecyd. ap. Dion. AR. I 13. 92. Eur. Med. 1189. 95. φ 262, ubi schol. ἀκούσομαι. 97. *E* 531 Aeschyl. Ag. 331, ubi ἐγκόνως dudum ante Ahrentem conieci. 98. Ω 254. 99. Ξ 127. 2100. *B* 450. 1. *P* 689 ,Hippocr. de cord. T. I p. 491' Lob. rhem. p. 9 n. 3. cf. Iob. XXX 4. 4. Demosth. 22 E. 7. Marc. IV 39. 9. Eur. Bacch. 182. 9a. Euripides. 10. *N* 829. 11. *O* 140 *P* 155. 12. Φ 101.

ADNOT. 84. Ἀριστίας FGWagner; an Ἀμερίας? 84. 85. Glossae obscurae. Nisi ξηραίνεται praecederet, suaderem ὀξηρὸν ἀγγεῖον. 89. Cf. πέρκανα et πεύκλα, a nemine hucdum expedita. 90. (ἐχε)πευκές Mus. Malim πευκῆεν vel πεύκαες, quorum posterius exstat ap. Theognost. 23, 11. 131, 29. 92. πευκινοδάκρυν cod., πευκινόδακρυν Mus., em. Sopingus. 93. Cf. πευκάνα. Forte πυκναὶ ἁματροχιαί; atque haud scio an πευκονία τροχίαι, quae verba supra ipsius Hesychii auctoritate (gl. 1971) eiecimus, huc sint retrahenda et sic fere emendanda: ἐν κονίᾳ τροχιαί coll. Ψ 405. 6. Epici enim Homero posteriores saepe ἁματροχιαί et ἁρματροχιαί confundunt. 94. Offendit ἀπόκρισις pro ἀνάκρισις, sed cf. Ernesti Lex. rhetor. 95. μαθῶ cod. 96. Forte πεύστης· ἐπήκοος i. q. πευθήν. 97. schol. Hom. *E* 531. 98. πεφονεύεσθαι cod., φονεύεσθαι Mus., em. Schow. Suppl. p. 641 et Apoll. lex., qui ante ὅθεν inserit παρὰ τὸ φάσαι. 2100. Sic codex et Vossius, παιφάσσουσα recte Mus. 2. πεφαύλαγεν cod. 4. πεφέναχεν cod., πεφενάκηκεν Phot. 427, 4. Statim ἠπάτηκεν malim, nisi [π] ἐφενάκισεν· ἠπάτησεν malis. 6. Aoristum syncopatum verbi φάω, φῆμι (sic) esse putat Lob. rhem. p. 9 conferens ἔβη ἔσβη ἔσκλη. Albertus πέφηνεν et πεφύασι confundi censebat parum probabiliter. 7. Sic codex et Vossius, πεφίμωσο Mus. recte. 8. Cf. 2104. 9a. πεφηνός cod., em. Albertus. 10. τεθνήξεις cod., τεθνήξῃ Mus. Locum sic constituit Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 171: πεφήσεαι, (αἴ κε ταλάσσῃς)· εἰ τολμήσεις ὑπομενεῖς, τεθνήξῃ. Similiter paraphrasis Bekkeri p. 739. 12. πεφείδεσθαι cod., em. HSt. 13. Aeolice pro παφλάζει?

πεφλοιδώς· τὸν φλοιὸν ἀποβαλών
2115. πεφλοιδέναι· φλυκταινοῦσθαι
πέφνειν· κτείνειν
πέφνεν· ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν
πεφοβημένοι· εἰς φυγὴν τετραμμένοι
πεφοβῆσθαι· κεκοσμῆσθαι, κομᾶν. δεδοικέναι
20. πεφοινιγμένη· ᾑματωμένη, πεπυρ(ρ)ωμένη. ἀπὸ φόνου, ἢ φοίνικος
πεφοιτηκότες· παραγενόμενοι
πεφορημένα· ἐνηνεγμένα. πεπληρωμένα, κεχορτασμένα
πεφορύνθαι· μεμιάνθαι, μεμολύνθαι
πέφραδεν· εἶπεν. ἐσήμηνεν
25. πεφράδοι· διασημήνειε. εἴποι
πεφρασμένος· παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν
πεφρίκασι· δεδοίκασι
πεφρικέναι· δεδοικέναι. πεφοβῆσθαι. [πεφρικέναι]
πεφρυγμένον· τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον. [ἢ πεφυγότα]
30. πεφυγμένος· πεφευγώς
πεφυζότες· μετὰ δέους φεύγοντες
πεφύκαμεν· ἐσμέν, ὑπάρχομεν
πέφυκεν· ὑπάρχει. ἐγένετο
πεφυκώς· ὑπάρχων
35. πεφυραμένους· μεμιγμένους
πεφυρμένοι· μεμιασμένοι
πέφυρται· μεμία(ν)ται
πεφυσιγγωμένοι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντεριών(ων)
πεφυσιωμένους· ὠγκωμένους. κενοδοξοῦντας. ἐπηρμένους
40. πεφωρημένα· ἐληλεγμένα, κατειλημμένα. Φωρᾶσαι γὰρ τὸ θεάσασθαι
πέχαρι· ἔλαφος. Ἀμερίας
πέψαι· ἑψῆσαι, ἡδὺν κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι
πέψις· ἀρτοποιία
πῆ· ποῖ, πῶς, εἰς τίνα τόπον

SCR. 17. *N* 363. 18. *O* 4. 24. *Ξ* 500. 25. *Ξ* 335. 26. Aeschyl. fr. 429 p. 96. 27. *Λ* 383. 29. *Z* 488. 31. *Φ* 528. 36. Aesch. fr. 36 (ἐμ)πεφυρμένοι. 38. Ar. Ach. 525. 44 *Γ* 400.

ADNOT. 14. πέφλοιδος cod., πεφλοιδώς HSt. Lob. rhem. p. 72. 15. φλεκτενεῖσθαι cod., φλυκτενοῦσθαι Mus., em. Is. Vossius. 14. 15. Neutra glossa recte explicatur, sed confunduntur πεφλοιδώς· διακεχύμενος cum πεφλοϊκώς (a φλοΐζω) τὸν φλοιὸν ἀποβαλών et verbum aliquod, quod a φαῖς s. φοῖς derivatum est, cum πεφλοιδέναι· διακέχυσθαι. 16. Lob. rhem. p. 127. 19. Confundit πεφοιβῆσθαι et πεφοβῆσθαι (εἶσθαι cod.). 20. (ρ) Albertus. 22. Infra πεφωρημένα· ἐληλεγμένα, quod itidem ἐνηνεγμένα scribit Phot. 427, 20, ex Hesychio corrigendus. Illud a φορέω hoc a φωράω deducendum. Ineptit DHeinsius, cum postremas interpretationes ad πεφορυγμένα refert. Πεπληρωμένα κεχορτασμένα ad ἐμπεφορημένα sunt referenda. 26. φρασθῆναι. προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος Phot. 427, 9. Quod nostro reddendum videtur. 28. Copulavit Albertus. Minus recte Iensius inverso ordine legebat πεφρικέναι· πεφοβῆσθαι. Cf. 2119. 29. Similiter Suidas. πεφυγότα ad πεφυγμένον pertinet; vide schol. *Z* 488. 37. (ν) Salmasius ante Cobet. Nov. Lectt. p. 582. 38. Phot. 427, 17 schol. Ar. Ach. 525 Suid. 40. πεφορωμένα cod., em. Mus. Phot. 427, 20 qui tamen male ἐνηνεγμένα scribit. 41. πέχαρις Mus. Vocabulum hoc literarum transpositione et epenthesi literae ε natum est ex πράξ, πρόξ, unde πρᾶκες et πρόκας ap. Hesychium: Πρακί, πέρακι, πέχαρι, πέχαρι· ἐλάφῳ vel πέχαρσι· ἐλάφοις.· Offendit tamen aspirata, cuius osores fuisse Macedones traditum est et apparet ex ipso Hesychio κάλιθος afferenti pro χάλις, κάνδαρος pro ἄνθραξ. Sed cf. κάγχαρμον. Cum πέρακι conf. βεῖριξ· ἔλαφος et βέρκιος· ἔλαφος Λάκωνες. Sed σεργοί· ἔλαφοι, quod fugit Leon. Meyer in *Orient u. Occident* I p. 197. 98, adludit ad *cervus*. 42. ἡδῦναι Vossius. 44. ποῦ cod., ποῖ Thes. col. 1029.

2145. *πηγάδα*· τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γενομένην ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν

πηγάζει· ἀναβλύζει

πηγαί· τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί

πηγαῖον· τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ *ἀρδάνιον* ὁμοίως λέγεται

πηγαῖον ὕδωρ· περικαθαῖρον, τὸ πρὸ τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον

50. *πηγεσιμάλλῳ*· εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλούς· *πηγὸν* γὰρ τὸ εὐτραφές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ *πηγόν*· οἱ δὲ μέλαν

πηγόν· οἱ μὲν λευκόν· οἱ δὲ μέλαν. καὶ εὐτραφῆ, ἢ μέγα

πηγυλίς· ψυχρά, παγετώδης

Πήδαιον· πόλις. καὶ ὄνομα κύριον

πηδάλια· τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες

55. *πηδαλίοις*· οἴαξιν

πηδαλιο(υ)χούμενοι· κυβερνώμενοι· παρὰ τὸ πηδάλιον, ὅ ἐστιν αὐχήν

Πήδασος· πόλις, καὶ ἔθνος βαρβαρικόν. καὶ κύριον ὄνομα, καὶ ἵππου

πῇ δὴ ἄρα· πῶ(ς), ποῖ δή

πῆδον· πηδάλιον

60. *πῆδος*· τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ἀπὸ τοῦ *παίειν*. οἱ δὲ *πήδινον* εἶναι *ξύλον* εὔθετον πρὸς τὴν τῆς κώπης κατασκευήν. γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ·

μέγα δ' ἔβραχε πήδινος [τε]

καὶ ἡ ἀγρία ἄμπελος

[*πηδύειν*· νάειν. βλύζειν. βρύειν

πηδύειν· πηγάζειν. ὀμβροῦν. ἱδροῦν

πηδυλίς· πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει]

πηδῷ· τῷ πλάτει τῆς κώπης τοῦ πλοίου

65. [*πήθων*· πίθηκος]

πῆι· πόκα

πηκτὰ δάκρυα· παρὰ τὸ πεπηγέναι· ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα

πηκταὶ θύραι καὶ *εὔπηκτοι* [*εὔ*]*θύραι*

πηκτίδες καὶ *σύριγγες*· ὄργανα μουσικά

70. *πηκτίδος*· πανδουρίου

πηκτίς· πανδούριον. ψαλτήριον. σύριγξ. ὄργανον

πηκτόν· ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον

SCR. 48. Eur. Alc. 99. 50. *Γ* 197. 51. *λευκόν*] Lycoph. 336. *μέλαν*] Callim. h. in Dian. 90. Strato com. IV p. 548. *εὐτραφῆ*] *I* 124. 53. *N* 172 — *E* 69 ex em. Aristarchi. 54. ‚Aristot. HA. IV 7, 9.' Seager. 55. Ar. Eqq. 539. 57. *Z* 35 *I* 152. — Herod. VIII 104. — *Z* 21 — *Π* 152. 467. 58. Plat. Rep. II 376 A *E* 472. 60. *E* 838. 64. *η* 328. 66. ADN.

ADNOT. 45. Lob. rhem. p. 281 n. 18. 47. ‚Alio nomine *ῥαντῆρες*' HSt. 49. Sic codex, nisi quod *πρὸς* pro *πρὸ* porrigit, *τὸ περικαθαῖρον τὰ πρὸς* male Mus., em. Thes. col. 1031 C. 50. *πηγεσημάλλω* cod., em. Mus. 51. *μέγαν* Mus. sine caussa, nam *Ψ* 234 *κύματι πηγῷ* neutraliter dicitur. 52. Schol. Apoll. Rhod. *B* 737. Vid. *παγουλίρ*. 53. *Πηδαῖος* cod., correxi. 56. (υ) Cyr. lex. ms. Suid. — *τῶν πηδαλίων* cod., em. Heinsius. 57. *πόλεις?* 58. *πῶ, ποῦ* codex. 60. *ἔβρεχε* cod., em. Mus. Pro *τε* non tam *ἄξων* reponendum erit, quam *λέγεται* vel *ἔστι δέ*. Cf. Schneider ad Theophr. III p. 277. — *ἄμπελος*] Cf. *πεταιτά*. 61. 2. 3. Vitiose pro *πιδύειν* et *πιδυλίς*. Cf. Lob. Proll. p. 125. 65. *πίθων* Mus. 66. *πήποκα*·..... Toupius probante Ahrens dial. II p. 363, qui conferri iubet epigramma Laconicum ap. Poll. IV 102 Theocr. VIII 34 XI 64, ubi libri *πῆ ποκα* exhibent. Sed cf. 2200, unde possit detortum videri. Alioquin *πῆϊ* Boeoticus vocativus est pro *παῖ* teste Cram. AO. I p. 346, 6. 67. Ante *ὡς* excidisse videtur *ἤ*. 68. *εὔθυραι* cod., *εὔθυροι* Mus. Correxi. Fuit tamen cum *πηκταὶ λύραι* legendum suspicarer, quae sunt Sophoclis verba fr. 218.

πηκτὸν ἄροτρον· τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων. εἰσὶ γὰρ καὶ μονόβολα
πηκτὸς θάνατος· ὁ τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος τοῦ μανέντος, ὃς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν
2175. Πηλαγόνες· γέροντες, παλαιοί, γηγενεῖς
πῆλαι· κραδᾶ[ί]ναι, σεῖσαι
πηλαμύς· διὰ τοῦ ῡ ἰχθῦς ἐν Πόντῳ
πῆλεν· ἔπαλ(λ)εν
Πηλέως μάχαιρα· παροιμία, ἣν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω· μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι.....
80. Πηλ(η)ιάδεω· τοῦ Πηλέως παιδός
[πηληκίσματα· φενακίσματα]
Πήληξ· περικεφαλαία, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. καὶ δῆμος
Πηλιάδα (μελιήν)· τὸ δόρυ
Πηλιάς· ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν
85. πηλιδνόν· πελιδνόν
πηλίκον· οἷον, ὁποῖον, ποταπόν. διάφορον
πηλίκοις· διαφόροις. καὶ τὰ ὅμοια
πηλίναις· χοϊκαῖς
πήλινος· ἐκ πηλοῦ, χοϊκός
90. Πήλιον· ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ Πήλιον
πηλός· οἶνος. Ἴωνες, ἔνθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν
πηλὸς ἀϊδνός· περὶ τὴν Λιβύην ἐστὶ τόπος. καὶ τὸν ὁρίζοντα ὠκεανόν
πήλυξ· ῥαγάς
πῆμα· βλάβη. ἀναπημονή
95. πημαίνει· βλάπτει, κακοποιεῖ
πημαινούσης· κακούσης. καὶ τὰ ὅμοια
πήμασι· κακοῖς. [πήμασι] βλάβαις
πῆ μέματον· ποῦ προθυμεῖσθε
πῆμος· πηνίκα
2200. πῆν· πῆ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν
πήνα· ἀπήνη

SCR. 73. *K* 353. 74. Tragicus. 75. Callim. h. Iov. 3. p. 121 Meinek. (Vindic. Strab. p. 90). 76. *Π* 142. 77. Soph. fr. 460. 78. *Z* 474. 79. Ar. Nubb. 1059. 80. *A* 1. 82. *O* 608. — Aeschin. 73, 22. 83. *Π* 143. 84. *Y* 277. 87. Galat. VI 11. 90. *B* 757. 91. Soph. 710 p. 240. Nisi Ἴων legendum. 94. e. g. *Γ* 50. 95. *O* 42. 98. *Θ* 413.

ADNOT. 73. *μονόξυλα* Albertus coll. schol. Il. *K* 353. 74 *Αἴαντος. περιεκάγη γὰρ τῷ ξίφει* Phot. 428, 1. — *περιπεσὼν* vel *ἐμπεσὼν* malim. 75. *γαργενεῖς* cod., *γηγενεῖς* Mus. haud male quidem, modo constaret, non fuisse lectionis in loco respecto discrepan- *γρ. γενεῖς* tiam. Fieri enim potest, ut tale quid invenerit Hesychius: *πηλάγονες* h. e. *πηλογενεῖς* (*ex luto nati*). Praeterea conicio: *Πηλαγόνες· γίγαντες* (Bentl. Callim. p. 458) *Πελλαῖοι*. De re cf. OSchneider Philol. VI p. 495. 77. Phot. 428, 12. 78. *ἔπαλλεν* Alb. 79. Copiosius Phot. 428, 2, qui *ἐν τῇ μαχαίρᾳ* legit, *ἐπὶ τ. μ.* Heinsius. Vide App. Prov. IV 57 p. 446. 80. *Πηλιάδες — παῖδες* cod., em. Bernardus. 81. Infra *πηνηκισμάτων· φενακισμάτων*, quod restituendum etiam Hippocr. p. 55, 30 pro *πηκάσμασιν* vel *πηνικάσμασιν*. Ac *πηνικίσματα* etiam Cobetus suasit Nov. Lect. 283. 90. *καὶ πόλις* Munker, possis *καὶ Πάλιον* (Dorice). Sed non dubito quin 2191 scribendum sit: *ἔνθεν* (*καπηλεῖον*) *καὶ κάπηλος*. 91. Schol. *A* 596 EM. 490, 3. 92. Cf. *ἀϊδνόν*, ubi teste IBekkero codex *ἀΐδνον — ἄϊδνόν* exhibet, et Bryan. Plutarch. I p. 63. 93. E dialecto Laconica pro *σπήλυγξ*. Cf. Phot. 428, 16 Hesych. *ῥαγάς· πήλυξ* Similiter Cyr. Alb. 94. *ἄτη· πημονή* HSt. 98. Paraphr. Bekk. p. 702. 99. Herod. *π. μ. λ.* 19, 20. 2200. *πῆκαι πῆν — καταπάσσαι* cod., recepi Alberti et Lobeckii rhem. p. 104 emendationes, qui *πῆ· κατάπασσε* cum *τῇ* comparat. Cf. 2166. 1. Cum gallico nomine *benna*, quo Festus genus vehiculi significari tradit, comparat Lobeck. El. p. 19. Malim *πήνα* (*πάνα*)· *πήνη textum, tela* vel *πήνεα· πήνη* (a *πῆνος*).

Πηνειός· ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ
Πηνελόπη· ὄνομα κύριον
πηνέλοψ· ὄρνις ποιός
2205. πηνηκίζειν· ἀπατᾶν
πηνηκισμάτων· φενακισμάτων
πήνην· [τὸ ἀνάπτειν.] λέγεται ἡ ἐργασία
πηνία· ἐντίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία. ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως
πηνίκα· πότε. [ἢ τότε]
10. πηνίκα δέ· [ὅτε δὲ] ἢ πότε δέ
πηνίκη· θρίξ. ἐμπλοκή
πηνίον· [πανούκλιον. ἢ] ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη
[Πηνιός· ποταμός]
πῆνος· ὕφασμα
15. πηνώμενον· πηνιζόμενον. τριβόμενον
πῆξαι· κατασκευάσαι. στῆσαι
πήξας· στήσας. βαλών. κατασκευάσας
πῆξε θυμόν· ἔπληξε τὴν ψυχήν
πηοί· συγγενεῖς, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. ἀγαθοί. ἀναγκαῖοι. ἀνδρεῖοι
20. πήραξον· ἀφόδευσον
Πηρεφόνεια· Περσεφόνεια. Λάκωνες
πηρία· Ἀ(σ)πένδιοι τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ
Πηρίη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ
πῆριξ· πέρδιξ. Κρῆτες
25. πηρίς· ὄσχη, κήλη, αἰδοῖον. καὶ ἱερεῖον ταυρία
πηροῖς· βλάπτοις
πηρόν· ἐστερημένον τῆς φωνῆς. ἔνιοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν...... τὸν (ἐ)νεὸν καὶ ἄφωνον· προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν

SCR. 2202. *B* 757. 4. Arist. HA. VIII 3 Stesichor. et Ibycus l. l. 5. Cratin. fr. XLIX p. 191. 9. e. g. Menandri fr. III p. 179. 11. Aristoph. fr. III p. 1176. 12. Ψ 762. 13. *B* 757. 16. ε 163. 17. Γ 217. 18. Ξ 40. 19. Γ 163. 23. *B* 766. 26. cf. Plat. Phaedr. p. 257 A. 27. *B* 599.

ADNOT. 4. Schol. Ar. Avv. 1302. 299. 5. 6. Ordo postulat *πηνηκίζειν* et *πηνηκισμάτων*, quam scripturam probabat Bekk. Poll. II 30 X 170 eamque unice probant codices Luciani dial. metr. XI 4 (V 3 XII 5). Itaque haec reposui cum Vossio pro *πηνικίζειν*, *πηνικισμάτων*. 7. *πήνειον· τὸ ἀνάπτειν* cod., + Mus. Coniciunt *πηνίον*, quod ordini repugnat. Recte ni fallor C. 63 *πήνην· ἐργασίαν*. Verba *τὸ ἀνάπτειν* ad *πηνηκίζειν* sunt referenda. 8. *ὠνομάζετο δέ τινα καὶ πηνία, ἃ τοῖς πλακοῦσιν ἐπετίθετο* (sic) *προσεοικότα πηνίοις. λευκὰ δὲ ἦν τὴν χρόαν* Poll. VI 79 p. 247. Sub *πηνίοις* intellegit insectum, cui nostrates nomen *Spanner* indunt. 9. *ποτέ* codex, cuius correctionem sapit sequens *ἢ τότε* (l. *πότε*). Ceterum cf. Lob. Phrynich. p. 49. 10. Scripsi *πότε* pro *ποτὲ* et malim *δή*. 11. Cf. 2205. 6. et 2181. — *ἐμπλοκεῖ* cod., em. Mus. 12. *ἐν ᾧ* Phot. 428, 26 omisso voc. barbaro *πανούκλιον* h. e. *πανουήλιον pannuvellium* ap. Varron. L. L. V § 114 p. 33 Egger. Hinc Labbaei Glossae: *Pannuclium ῥάκιον. Panucola πανούκλιον. Penucula πηνίον. Panicola πηνίον.* — *ἄδρακτος* cod., em. Mus. 13. *πηνειός* Mus. Codicem sequitur Is. Vossius. 15. *πηνόμενον* cod., em. Phot. 429, 5. Cf. Lob. rhem. p. 123. 18. Cf. Lehrs ap. Friedl. ad Aristonic. p. 228. In Ξ 40 Aristarchus *πτῆξε* Zenodotus et Dionysius Sidonius *πῆξε*, alii *πλῆξε* praeferebant. 20. Inscite Kusterus *θύραξον* coniciebat. Cretenses *περδάζειν* dicebant pro *πέρδειν*, mutatum illud e legibus dialecti suae in *πηράζειν*. *πηρίν· ἡ ἕδρα* ap. Hippocr. Galeni lex. p. 544 alienum. 21. Formae huius nominis sunt *Περσεφόνη* (*να, νεια*) *Φερσεφόνη(εια)* *Φερσέφασσα* *Φερσέφαττα* (quod rectius *Φερρέφαττα* scribi videtur) *Περσέφασσα* et *Περσεφάττα*. Cf. Ahrens Dial. II 112. 159. 22. 23. Separavi. — (σ) Palmerius. 23. *Πηρία* male Mus. Cf. Eustath. 341, 38. 24. *πήριξ* cod. Correxi. Ad formam quod attinet cf. *πήραξον* et *ἄχηρον· ἀκρίδα* (*ἀχράδα?*) *Κρῆτες*. 25. Cf. *περίνα* et *περίνος*. — *ταυρία*] infra *πρήν· ταῦρος* ubi Lobeck. Parall. p. 72 *πηρίν· ταῦρος* corrigit. 27. *ἐνεὸν δὲ* cod., conicio *ἔνιοι δέ*. Mox ante *τὸν ἐνεόν* excidisse videntur haec: *καὶ ὀξυτόνως μέν*. — (ἐ) Mus.

πηρόν· τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα
πήρωσις· βλάβη. λύπη. τύφλωσις
2230. πήσασθαι· μέμψασθαι
πήτεα· πίτυρα
πητ[ε]ῖται· πιτύρινοι ἄρτοι. Λάκωνες
πήχεων· πηχῶν
πῆχυς· νεῦρον, ἢ τὸ τοῦ τόξου μέσον· ἔνιοι τὰ ἄκρα. κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών. ἢ ὁ εἷς καὶ ἥμισυ ποῦς
35. πηῶν· φίλων. συγγενῶν
πιαζόμενος· θλιβόμενος
πιαίνει· σιτεύει. λιπαίνει
* πιανάτω· λιπανάτω
πιαινέτω· λιπαινέτω
40. πιαλέον· λιπαρόν
[πιανεῖ στυγνῷ· τῷ θρηνητικῷ ὕμνῳ]
πίαλον· παράλευκον
πῖαρ· τὸ κράτιστον. καὶ στέαρ. ἢ τὸ πέρας. καὶ λιπαρόν
πιάτοις· τὸ ἄσημον ἀργύριον
45. πίγγαλος· σαῦρος ὁ καλούμενος χαλκίς
πίγγαν· νεόσσιον. Ἀμερίας. γλαυκόν
πίδακες· σταγόνες. πήγξ
πιδακοέσσης· καθύγρου
πῖδαξ· λιβάς, κρήνη, ἀναβολὴ ὑδάτων, πηγή, ἄκρα ὕδατος
50. πίδαξι· πηγαῖς
πιδηέσσης· καθύδρου, πιδακώδους. καὶ ἡμεῖς πιδᾶν λέγομεν τὸ ἀναβάλλειν ὑγρόν
[πίδναται· προσπελάζει]
Πιδώ· δῆμος [ἐν τῇ θάκῃ
πιέειν· πιεῖν
55. πιέζειν· κατέχειν. θλίβειν, σφίγγειν. μαλάσσειν. βαρεῖν
πιερά· λιπαρά. εὐδαίμονα, πλούσια. καὶ πιείρῃ
Πιερία· ὄρος. [ἢ λιπαρά]

SCR. 28. Simonid. iamb. VI 22. 29. Plat. com. II p. 697, v. 7 Aristot. de gen. anim. II 8. 33. Xen. Anab. IV 7, 16 Menand. fr. CLXXVI p. 273 Euang. com. IV p. 572, v. 9. 34. Λ 375 Β 293. 35. Antimachus. 37. Eur. Cycl. 333. 38. Psalm. XX (XIX) 3 quod ap. Cram. AO. II p. 464, 9 explicatur φαιδρυνάτω ἐν ἐλαίῳ. 41. Eur. Tro. 126. 43. Λ 549 ADN. 48. cf. Eur. Andr. 116. 49. Π 825. 50. Herod. IV 198. 51. Λ 183. 52. Τ 93. 53. Δ 362. 54. δ 419. 56. τ 173 Τ 180. 57. Eur. Bacch. 408.

ADNOT. 30. Non intellegere se fatetur Lob. rhem. p. 70. Detortum videtur e (μω-) μήσασθαι. 31. πήτυρα cod., em. Mus. Vid. Bekk. AG. 293, 13: πηλοὶ καὶ πίτυρα. 32. πητεῖται· πητύριοι cod., Thesauro recte corrigere videntur πίτεα· πίτυρα et πιτῖται· πιτυρίαι vel πιτύρινοι coll. πισυρηνοὶ ἄρτοι. Vide Lob. Proll. p. 274, qui πίτυα corrigit. Cf. nos ad 2356—59. 33. 37. Irrepserunt e Moeride. πηχέων cod., cf. Pierson. ad Moer. p. 327 Phot. 429, 7. 35. Schol. Nic. Ther. 3. 41. πιᾶνι (h. e. π(α)ιᾶνι) Salmas. Supra παιᾶνι στυγνῷ. 42. πιαλόν cod. 43. Cf. ἐκπῖαρ et πίαρ. — πέρας refero ad Odyss. ε 289 πεῖραρ, ubi vitiose πεῖαρ in libris nonnullis legitur. 44. ἄσιμον cod., + ἄσημον Mus. Non expedio. 45. Infra πιπαλίς pro eodem, et supra ζίγνις. Simile quid est etiam σκίγγος. 46. πιγγανεόσσιον cod., πίγγα· νεόσσιον Albertus. Debebat ex ordine πίγγαν vel πίγγον quod dubitari potest utrum dictum sit pro σπίζαν sive σπίγγον, quod σπίνον explicat Hesychius, an corruptum ex πίπον (Ath. IX p. 368 F) h. e. pipionem. Sed Macedones fortasse Laconum more σ ante π abiciebant. 47. πήγξ om. Mus. πηγαί Phot. 429, 9. 49. ἀκραιφνοῦς Heinsius. 51. πιδειέσσης cod.. em. Mus. πίδαν — ἀναβάλλον cod., em. Ruhnken. 52. πίλναται Mus. πίλαται Aldus. 53. ἐν Ἰθάκῃ Mus. Cf. 57. 56. πίερα — πιείρῃ cod., πιερά — πιήρῃ Mus. Conicio πίειρα — εὐδαίμων πλουσία — πιείρῃ (e Τ 180). 57. Confundit Πιερία et πίειρα. Huc refero ἐν τῇ Θρᾴκῃ.

πέσσυρα· πίσυρα. τέσσαρα
2035. πέσσυρες· τέσσαρες. Αἰολεῖς
πεσῶν· πάσχων
πέτα· πτῶσις. στάχυα
πετάζει· ἁπλοῖ. σκεπάζει
πεταιτά· μετέωρα. ἀμπελουργία, ὡς αἱ ἀναδενδράδες
40. πετάλα· ὀνόματα θήλεια. καὶ βοῦς
41. πέταλ[λ]α, οὐδετέρως· τὰ φύλλα
43. πεταλίζειν· βλαστεῖν. φυλλολογεῖν
πετ[τ]αλισμός· ὁ διὰ φύλ[λ]ων ὀστρακισμὸς γινόμενος
45. πέταλ[λ]ον· φύλλον. καὶ τῆς ἐπιγλωσσίδος τὸ καλύπτον τὸ στόμα
πεταλωτόν· ἀκμαιότατον. εὐειδέστατον
42. πεταλίδων ὑ[ι]ῶν μεταίη· ἀπὸ τῶν μόσχων. πέτηλοι γὰρ οὗτοι λέγονται
[πεταλοῦνται· ἐξυπτιῶνται. τρυφῶσιν
πέταχνον· ποτήριον ἐκπέταλον. (τὸ) δὲ αὐτὸ καὶ πέταχνον]
πετάσας· ἁπλώσας. τανύσας
50. * πετᾶσθαι γαμβροί· κεκτῆσθαι
πετάσειεν· ἁπλώσειεν. κουφίσειεν. ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ πετάζω
πέτασος· τὸ τῶν ἐφήβων φόρημα
πέταυρα· τίγνα
πέταυρον· εἶδος παγίδος
55. πετελκές· καμπύλον
* πετεηνῶν· πετεινῶν
* πετέσθην· ἐπέτοντο. δυϊκῶς

SCR. 40. *Πετάλη* Pherecratis comoedia inscripta fuit. 41. Stratt. com. fr. I 6 p. 787. 42. Achaei fr. VIII p. 580 Nck. 47. Aristoph. fr. III p. 1062. 48. Alexid. III p. 408 fr. I. 49. *Φ* 15. 50. Eur. Andr. 642. 51. *σ* 159. 52. Philem. com. IV p. 12. 54. Prov. IX 18. 56. *ν* 87 *B* 359. 57. *E* 366.

ADNOT. 34. 35. Ahrens Dial. I p. 40. 35. Supra *πέσσαι*. — *πάσχειν*, q. v. Non ausim igitur *παισῶν* vel *παισᾶν* (Alc. fr. 50 Ahr.) Aeolice pro *πασῶν*. 37. *στάχυες* Mus. *στάχυας* Cyr. Alberti. Forte *πτῶσις ταχεῖα*. Nam *πέτα* s. *πετά* recte agnoscit Lobeck. rhem. 259, haud dubio memor aoristi forma Aeolica et Dorica *ἔπετον*, qua de cf. EM. 666, 51 Pind. Ol. VII 126 Pyth. V 65. 38. Cf. schol. *σ* 160. Cobet Nov. Lectt. p. 251. 39. Cf. *ἀταισόν*, quod tamen alienum esse iudico. Forte *πέται· τὰ μ. ἀμπελουργεῖα*, vel *ἀμπέλου ῥάγια, ὡσεὶ ἀναδενδράδος*. An huc pertinet, quod infra legitur *πῆδος· ἡ ἀγρία ἄμ-* [μτ,] *πελος*? 40. *ὀνο* cod., *ὀνόματα* Mus. *Πετάλη· ὄνομα θηλείας* Meinek. hist. crit. p. 86, *ὄνος θήλεια* Guyetus, quod miror Thesaurum VI col. 1008 B amplexum esse. Conieceram *Πετάλα· ὀνομά τι. καὶ βοῦς θήλεια*. Sequitur enim *πέταλα· οὐδετέρως*, unde *πετάλα* verum esse patet. 41. [λ] Guyetus. 44. [τ] — *φύλλων* Mus. pro *φίλων*. De re cf. Diodor. XI 87. 45. [λ] Guyetus. 46. Corruptum videtur ex *πελώτατον*, quod, nisi *τελεώτατον* scribendum, unde detortum sit ipsum, quaerendum est. *Μέγ' ἄωτον* coni. Ruhnkenius. 42. *υἱῶν μεταίη* cod., *ὑιῶν μετήχθη* Mus., *ὑῶν* Scaliger ex Ath. IX 376 B. Sub *μεταίη*, cui similem depravationem habuimus s. v. *Οἰώνιχον*, latet aliud; forte *δέ τοι· ἡ* (*μεταφορά*) vel *ἐπάϊον* e l. l. 47. *πεταχνοῦνται· ἐξυπτιοῦνται τρυφῶσιν* Phot. 426, 10 recte. Cf. *πεδαχνοῦται· ἐξυπτίωται καὶ τρυφᾷ*. 48. (*τὸ*) Hemsterhusius. 49. *πετάσσας* sine caussa lensius. 50. *πεπᾶσθαι* Mus. recte sed invito ordine. Debebat insuper *γαμβροὺς* ex Eur. Androm. 642, ut perspexit Salmasius. Est hic locus Euripideus ex eorum numero, quos ab ipso Hesychio assutos esse ex codice vitioso supra dixi ad *παισθάμα*. 51. Cf. *πετάζει*. 52. Poll. X 164. Eustath. 976, 42. — *φρόνημα* cod., em. Leopard. IX 19. 53. *σίγνα* cod. Phot. 426, 8, *τίγνα* Mus. Cf. gl. 2058. Lob. Proll. 259. 54. Cyr. Suid. gl. mss. in Proverb. IX 18. 55. Num ordine requiratur *πετεακές* Vossii ambiguum manet, cum duae gl. seqq. sint Homericae, a Diogeniano non receptae. Forte *περιαγές*.

πέτευρον· σανίς, ἐφ' ἧς αἱ ὄρνεις κοιμῶνται· καὶ πᾶν τὸ ἐμφερὲς τούτῳ. καὶ ὄργανον ποιόν. καὶ πᾶν τὸ μακρὸν καὶ ὑπόπλατυ. ἔστι δὲ λεπτόν, ὅταν ἐν μετεώρῳ κείμενον ᾖ. Πέτευρον λέγεται, ἣ καὶ πέντευρον

Πετε[υ]ών· πόλις

2060. πετήλας· τοὺς μικροὺς καὶ θαμνώδεις φοίνικας

πετηλίς· ἀκρίς

πετηνίς· κόρις

πέτραι ἠλίβατοι· ὑψηλοὶ κρημνοί, ἀκρώρειαι

[πετρέμβατοι· ὑψηλοὶ κρημνοί]

65. [πετραδεῖλαι· οἱ μὲν τοὺς ἀποπνευματισμούς· οἱ δὲ εἶδος ἰχθύων]

πετρεφράμη· θρασεῖα. θερμή

πέτρη τ' Ὠλενίη· πόλις

πέτρον· λίθον

* πετειᾶ· παίζει

70. πεττεία· διὰ κύβων παιδιά

πεττείαις· κύβοις, τάβλαις, παιδι[λ]αῖς

πεττεύει· διαπαίζει. μεταστρέφει. κυβᾷ

* Πέτρος· ἐπιλύων. ἐπιγινώσκων. οὗτος καὶ Σίμων καὶ Κηφᾶς καὶ Συμεὼν ἐλέγετο

πεττοί· βόλια, ἐν οἷς ταυλίζουσι

75. πεττεύουσι· κυβεύουσιν

πέττουσιν· ἑψοῦσιν

πευδρία· ἀρτοθήκη

πεύθεται· πυνθάνεται. ἀκούει

πεύθετο· ἤκουεν. ἐπυνθάνετο

80. πευθή· πεῦσις. ἐρώτησις

πευθῆνες· πιστοί. περίεργοι

πευθείς· ἑψηθείς

πευῒδας· λαμπάδας

SCR. 58. Arist. fr. CCXXXVI p. 1218. 59. *B* 500. 63. *Π* 35 *ν* 196. 67. *B* 617. 68. *Π* 734. 70. 71. Plato passim. 72. cf. Plat. Civ. IV p. 487 B. 73. ,Ioan. I 43 I Cor. XV 5 Galat. II 9 II Petr. I 1' ALB. 79. *Λ* 21 *Π* 411 Hesiod. Theog. 463. 83. ADN.

ADNOT. 58. Lob. Proll. 264. Cf. Poll. X 156 Phot. 426, 11 schol Theocr. XIII 12 Nic. Ther. 197. — *ὄργανον*] Polyb. VIII 6, 8. — *ἣ καὶ πέταυρον* Vossius. Non liquet. 59. [*υ*] Mus. Fortasse *ῡ* digammi locum obtinebat in Boeotorum dialecto. 61. Nos quoque hoc locustae genus *das wandelnde Blatt* appellamus. An *πετηλίας· καρίς*, qua de squillae specie cf. Aelian. NA. VII 30: *πέτονται. ἔχουσι γὰρ πτερύγια μικρά.* 64. *πετράμβατοι* Thes. VI col. 1018 coll. *πατρέμβατοι*. Qui egregie fallitur, nam *ε* est *αι* et *μ* ex *λι* natum. Utrobique igitur *πέτραι ἠλίβατοι* restituendum. 65. Imo *πεπραδῖλαι*; cf. Lob. Proll. 108. 66. Non expedio: sed hoc affirmaverim graecam non esse glossam sed Aegyptium latere *πετ-τεφρά* (פּוֹטִיפֶרַע, *Πετεφρῆ Πεντεφρῆ Πεττεφρῆ*) quod proprie significat eum qui solis est, sed derivabatur etiam a פָּאַר *effervescere* et פָּטַר *erumpere* (erumpere — in fervorem). Hinc conicio *πετρεφρά· θερμάσια θέρμη. θερασεῖα* cod., *θρασεῖα* Mus. quod verum videri possit, cum Eustath. Opusc. p. 20, 43 *θρασεῖα* et *θερμή* coniungat. Is. Vossius conferebat Aeolicum *φάρυμος· τολμηρός θρασύς* quo de cf. Valcken. epist. ad Roev. p. X (ubi *φάρ-συνος* corrigi iubet) et Ahrens Dial. I p. 42, 7. Mox iisdem verbis explicat *πευκαλίμη*. 69. Verbum vitiosum *πεττειᾷ* Vossius restituebat. 70. *ἡ διὰ* Mus. 72. *μεταφέρει* Phot. 426, 18 et Hesych. s. v. *διαπεττεύων*. 74. *ταβλίζουσι* rectius Sopingus. Phot. 426, 25. 77. Infra *σιπύη· — ἀρτοθήκη, φησὶ δὲ πευδρία*. *Ὑδρία* Bekk. AGr. I 303, 33 quod *πευδρία* scribere volebat Ruhnkenius. Cf. Lob. Phrynich. p. 223. 80. Lob. rhem. p. 258. 81. Per *ἐπήκοοι* explicat Phot. 426, 26, per *μανδάτωρ* Suid. Zonar. p. 1530, per *κατάσκοπος* Suid. s. v. *πευθήν* schol. Il. *K* 38 Eustath. l. c. et Od. *Γ* p. 114. 82. Cf. Lob. Phryn. p. 223. Cobet. Mnemos. 1859 VIII p. 43 legit *πεφθείς*, praeeuntibus Is. Vossio et Hemsterh. ad Poll. p. 1279. 83. Sic etiam Cyr. lex. MS., *πευκίδας* vel *πεύκας* Scaliger alii. Mihi glossa Sophoclea posita videtur loco non suo. Sic enim ille in Trach. 1198 *πευ-κίνης λαμπάδος σέλας*.

πευκαλεῖται· ξηραίνεται. ἢ ἀντὶ τοῦ ζητεῖται. Ἀριστέας
2085. πευκαλέον· ξηρόν. ἀγγεῖον
πευκαλίμαις· συνεταῖς. ὀξείαις. πικραῖς. ἢ ἀγαθαῖς
πευκαλίμη· θερμή. θρασεῖα. καὶ φλεγμαίνουσα
πευκαλίμῃσι· πυκναῖς. συνεταῖς. καὶ τὰ ὅμοια
πευκάνα· [πευκονία.] ἱστοῦ παράπλεγμα. [τροχίαι]
90. πευκεδανόν· πευκές. πικρόν
Πευκέτιοι· οἱ περὶ τὸ[ν] Βρεντέσιον οἰκοῦντες
πεύκινο(ν) δάκρυ[ν]· πίσσαν
πεύκλα· ἁματροχιαί
πεῦσις· ἐρώτησις. ἀπόκρισις
95. πεύσομαι· ἐρωτήσω. ἀκούσω. ἐρευνήσω. μάθω
πευστός· ὑπήκοος
πέφανται· πεφανέρωνται. ἢ πεφονευμένοι εἰσίν
πεφάσθαι· πεφονεῦσθαι, καὶ ἀνῃρῆσθαι. ὅθεν καὶ φάσγανον
πεφασμένον· φανερόν. ἀνῃρημένον. ἢ πεφανερωμένον
2100. [πεφάσσουσα· ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα]
πέφαται· εἴρηται. τέθνηκεν, ἀνῄρηται, πεφόνευται
πεφαύλικεν· ἤμβλυκεν
πεφαυλισμένον· ἀποδεδοκιμασμένον
πεφέναχ(ικ)εν· ἠπάτησεν
5. πεφενακισμένος· ἐξηπατημένος
πέφη· ἐφάνη ἢ πεφύκασι
[πεφήμωσο· παῦσον. φιμώθητι]
[πεφήνακεν· ἠπάτησεν]
πέφηνεν· ἐφανερώθη, ἐφάνη. ὑπῆρχεν
9a. πεφηνώς· ἕτοιμος. φανερός
10. πεφήσεαι· τολμήσεις, ὑπομενεῖς. τεθνήξῃ
πεφήσεται· φανεροποιήσεται
πεφιδέσθαι· φείσασθαι
πεφλάζει· βράζει

SCR. 88. *Ξ* 165. 90. *K* 8. 91. Pherecyd. ap. Dion. AR. I 13. 92. Eur. Med. 1189. 95. *ψ* 262, ubi schol. ἀκούσομαι. 97. *E* 531 Aeschyl. Ag. 331, ubi ἐγκόνως dudum ante Ahrentem conieci. 98. *Ω* 254. 99. *Ξ* 127. 2100. *B* 450. 1. *P* 689 ,Hippocr. de cord. T. I p. 491' Lob. rhem. p. 9 n. 3. cf. Iob. XXX 4. 4. Demosth. 22 E. 7. Marc. IV 39. 9. Eur. Bacch. 182. 9a. Euripides. 10. *N* 829. 11. *O* 140 *P* 155. 12. *Φ* 101.

ADNOT. 84. Ἀριστίας FGWagner; an Ἀμερίας? 84. 85. Glossae obscurae. Nisi ξηραίνεται praecederet, suaderem ὀξηρὸν ἀγγεῖον. 89. Cf. πέρχανα et πεύκλα, a nemine hucdum expedita. 90. (ἐχε)πευκές Mus. Malim πευκῆεν vel πεύκαες, quorum posterius exstat ap. Theognost. 23, 11. 131, 29. 92. πευκινοδάκρυν cod., πευκινόδακρυν Mus., em. Sopingus. 93. Cf. πευκάνα. Forte πυκναὶ ἁματροχιαί; atque haud scio an πευκονία τροχίαι, quae verba supra ipsius Hesychii auctoritate (gl. 1971) eiecimus, huc sint retrahenda et sic fere emendanda: ἐν κονίᾳ τροχιαί coll. *Ψ* 405. 6. Epici enim Homero posteriores saepe ἁματροχιαί et ἁρματροχιαί confundunt. 94. Offendit ἀπόκρισις pro ἀνάκρισις, sed cf. Ernesti Lex. rhetor. 95. μαθῶ cod. 96. Forte πεύστης· ἐπήκοος i. q. πευθήν. 97. schol. Hom. *E* 531. 98. πεφονεύεσθαι cod., φονεύεσθαι Mus., em. Schow. Suppl. p. 641 et Apoll. lex., qui ante ὅθεν inserit παρὰ τὸ φάσαι. 2100. Sic codex et Vossius, παιφάσσουσα recte Mus. 2. πεφαύλαγεν cod. 4. πεφέναχεν cod., πεφενάκηκεν Phot. 427, 4. Statim ἠπάτηκεν malim, nisi [π] ἐφενάκισεν· ἠπάτησεν malis. 6. Aoristum syncopatum verbi φάω, φῆμι (sic) esse putat Lob. rhem. p. 9 conferens ἔβη ἔσβη ἔσχλη. Albertus πέφηνεν et πεφύασι confundi censebat parum probabiliter. 7. Sic codex et Vossius, πεφίμωσο Mus. recte. 8. Cf. 2104. 9a. πεφηνός cod., em. Albertus. 10. τεθνήξεις cod., τεθνήξῃ Mus. Locum sic constituit Valck. Misc. Obss. VIII 2 p. 171: πεφήσεαι, (αἴ κε ταλάσσῃς)· εἰ τολμήσεις ὑπομενεῖς, τεθνήξῃ. Similiter paraphrasis Bekkeri p. 739. 12. πεφείδεσθαι cod., em. HSt. 13. Aeolice pro παφλάζει?

πεφλοιδώς· τὸν φλοιὸν ἀποβαλών

2115. πεφλοιδέναι· φλυκταινοῦσθαι

πέφνειν· κτείνειν

πέφνεν· ἀνεῖλεν, ἐφόνευσεν

πεφοβημένοι· εἰς φυγὴν τετραμμένοι

πεφοβῆσθαι· κεκοσμῆσθαι, κομᾶν. δεδοικέναι

20. πεφοινιγμένη· ᾑματωμένη, πεπυρ(ρ)ωμένη. ἀπὸ φόνου, ἢ φοίνικος

πεφοιτηκότες· παραγενόμενοι

πεφορημένα· ἐνηνεγμένα. πεπληρωμένα, κεχορτασμένα

πεφορῦνθαι· μεμιάνθαι, μεμολύνθαι

πέφραδεν· εἶπεν. ἐσήμηνεν

25. πεφράδοι· διασημήνειε. εἴποι

πεφρασμένος· παρεσκευασμένος, εἰς τὸ φρασθῆναι προσακτικὴν ἔχων δύναμιν

πεφρίκασι· δεδοίκασι

πεφρικέναι· δεδοικέναι. πεφοβῆσθαι. [πεφρικέναι]

πεφρυγμένον· τὸ εἰς τὴν χεῖρα φρυσσόμενον. [ἢ πεφυγότα]

30. πεφυγμένος· πεφευγώς

πεφυζότες· μετὰ δέους φεύγοντες

πεφύκαμεν· ἐσμέν, ὑπάρχομεν

πέφυκεν· ὑπάρχει. ἐγένετο

πεφυκώς· ὑπάρχων

35. πεφυραμένους· μεμιγμένους

πεφυρμένοι· μεμιασμένοι

πέφυρται· μεμία(ν)ται

πεφυσιγγωμένοι· ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς σκορόδοις φυσίγγων, ὅπερ ἐστὶν ἐντεριώνων(ων)

πεφυσιωμένους· ὠγκωμένους. κενοδοξοῦντας. ἐπηρμένους

40. πεφωρημένα· ἐληλεγμένα, κατειλημμένα. Φωρᾶσαι γὰρ τὸ θεάσασθαι

πέχαρι· ἔλαφος. Ἀμερίας

πέψαι· ἑψῆσαι, ἡδὺν κατασκευάσαι, ἢ πραῦναι

πέψις· ἀρτοποιία

πῆ· ποῖ, πῶς, εἰς τίνα τόπον

SCR. 17. *N* 363. 18. *O* 4. 24. Ξ 500. 25. Ξ 335. 26. Aeschyl. fr. 429 p. 96. 27. *Λ* 383. 29. *Z* 488. 31. Φ 528. 36. Aesch. fr. 36 (ἐμ)πεφυρμένοι. 38. Ar. Ach. 525. 44 *Γ* 400.

ADNOT. 14. *πέφλοιδος* cod., *πεφλοιδώς* HSt. Lob. rhem. p. 72. 15. *φλεκτενεῖσθαι* cod., *φλυκτενοῦσθαι* Mus., em. Is. Vossius. 14. 15. Neutra glossa recte explicatur, sed confunduntur πεφλοιδώς· *διακεχυμένος* cum πεφλοϊκώς (s φλοΐζω) *τὸν φλοιὸν ἀποβαλών* et verbum aliquod, quod a *φῴς* s. *φοῖς* derivatum est, cum πεφλοιδέναι· *διακέχυσθαι*. 16. Lob. rhem. p. 127. 19. Confundit *πεφοιβῆσθαι* et *πεφοβῆσθαι* (*εῖσθαι* cod.). 20. (ρ) Albertus. 22. Infra πεφωρημένα· *ἐληλεγμένα*, quod itidem *ἐνηνεγμένα* scribit Phot. 427, 20, ex Hesychio corrigendus. Illud s *φορέω* hoc a *φωράω* deducendum. Ineptit DHeinsius, cum postremas interpretationes ad *πεφορυγμένα* refert. *Πεπληρωμένα κεχορτασμένα* ad *ἐμπεφορημένα* sunt referenda. 26. *φρασθῆναι. προσεκτικὴν ἔχων διάνοιαν. Αἰσχύλος* Phot. 427, 9. Quod nostro reddendum videtur. 28. Copulavit Albertus. Minus recte Iensius inverso ordine legebat πεφρικέναι· *πεφοβῆσθαι*. Cf. 2119. 29. Similiter Suidas. *πεφυγότα* ad *πεφυγμένον* pertinet; vide schol. *Z* 488. 37. (ν) Salmasius ante Cobet. Nov. Lectt. p. 582. 38. Phot. 427, 17 schol. Ar. Ach. 525 Suid. 40. *πεφορωμένα* cod., em. Mus. Phot. 427, 20 qui tamen male *ἐνηνεγμένα* scribit. 41. *πέχαρις* Mus. Vocabulum hoc literarum transpositione et epenthesi literae ε natum est ex *πράξ*, *πρόξ*, unde *πρᾶκες* et *πρόκας* ap. Hesychium: *Πρακί, πέρακι, πέκαρι*, πέχαρι· *ἐλάφῳ* vel πέχαρσι· *ἐλάφοις*. Offendit tamen aspirata, cuius osores fuisse Macedones traditum est et apparet ex ipso Hesychio *κάλιθος* afferenti pro *χάλις*, *κάνδαρος* pro *ἄνθραξ*. Sed cf. *κάγχαρμον*. Cum *πέρακι* conf. βεῖριξ· *ἔλαφος* et βέρκιος· *ἔλαφος Λάκωνες*. Sed σεργοί· *ἔλαφοι*, quod fugit Leon. Meyer in *Orient u. Occident* 1 p. 197. 98, adludit ad *cervus*. 42. *ἡδῦναι* Vossius. 44. *ποῦ* cod., *ποῖ* Thes. col. 1029.

2145. πηγάδα· τὴν οὐ πολλῷ ὕδατι κεχρημένην γῆν, ὕστερον γενομένην ξηρὰν καὶ πεπηγυῖαν

πηγάζει· ἀναβλύζει

πηγαί· τῶν ὀφθαλμῶν οἱ πρὸς τῇ ῥινὶ κανθοί

πηγαῖον· τὸ ὄστρακον, ὃ καὶ ἀρδάνιον ὁμοίως λέγεται

πηγαῖον ὕδωρ· περικαθαῖρον, τὸ πρὸ τῆς οἰκίας τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμιζον

50. πηγεσιμάλλῳ· εὐπαγεῖς καὶ εὐτραφεῖς ἔχοντι μαλλούς· πηγὸν γὰρ τὸ εὐτραφές. τινὲς δὲ λευκὸν τὸ πηγόν· οἱ δὲ μέλαν

πηγόν· οἱ μὲν λευκόν· οἱ δὲ μέλαν. καὶ εὐτραφῆ, ἢ μέγα

πηγυλίς· ψυχρά, παγετώδης

Πήδαιον· πόλις. καὶ ὄνομα κύριον

πηδάλια· τῶν ἀκρίδων οἱ ὀπίσθιοι πόδες

55. πηδαλίοις· οἴαξιν

πηδαλιο(υ)χούμενοι· κυβερνώμενοι· παρὰ τὸ πηδάλιον, ὅ ἐστιν αὐχήν

Πήδασος· πόλις, καὶ ἔθνος βαρβαρικόν. καὶ κύριον ὄνομα, καὶ ἵππου

πῇ δὴ ἄρα· πῶ(ς), ποῖ δή

πῆδον· πηδάλιον

60. πῆδος· τὸ πλατὺ τῆς κώπης, ἀπὸ τοῦ παίειν. οἱ δὲ πήδινον εἶναι ξύλον εὔθετον πρὸς τὴν τῆς κώπης κατασκευήν. γράφουσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ·

μέγα δ' ἔβραχε πήδινος [τε]

καὶ ἡ ἀγρία ἄμπελος

[πηδύειν· νάειν. βλύζειν. βρύειν

πηδύειν· πηγάζειν. ὀμβροῦν. ἱδροῦν

πηδυλίς· πέτρα, ἐξ ἧς ὕδωρ ῥέει]

πηδῷ· τῷ πλάτει τῆς κώπης τοῦ πλοίου

65. [πήθων· πίθηκος]

πῆι· πόκα

πηκτὰ δάκρυα· παρὰ τὸ πεπηγέναι· ὡς ἐκ πηγῆς ῥέοντα

πηκταὶ θύραι καὶ εὔπηκτοι [εὔ]θυραι

πηκτίδες καὶ σύριγγες· ὄργανα μουσικά

70. πηκτίδος· πανδουρίου

πηκτίς· πανδούριον. ψαλτήριον. σύριγξ. ὄργανον

πηκτόν· ἐκ πολλῶν ξύλων πεπηγμένον

SCR. 48. Eur. Alc. 99. 50. *Γ* 197. 51. λευκόν] Lycoph. 336. μέλαν] Callim. h. in Dian. 90. Strato com. IV p. 548. εὐτραφῆ] *I* 124. 53. *N* 172 — *E* 69 ex em. Aristarchi. 54. ‚Aristot. HA. IV 7, 9.' Seager. 55. Ar. Eqq. 539. 57. *Z* 35 *I* 152. — Herod. VIII 104. — *Z* 21 — *Π* 152. 467. 58. Plat. Rep. II 376 A *E* 472. 60. *E* 838. 64. *η* 328. 66. ADN.

ADNOT. 45. Lob. rhem. p. 281 n. 18. 47. ‚Alio nomine ῥαντῆρες' HSt. 49. Sic codex, nisi quod πρὸς pro πρὸ porrigit, τὸ περικαθαῖρον τὰ πρὸς male Mus., em. Thes. col. 1031 C. 50. πηγεσημάλλω cod., em. Mus. 51. μέγαν Mus. sine caussa, nam *Ψ* 234 κύματι πηγῷ neutraliter dicitur. 52. Schol. Apoll. Rhod. *B* 737. Vid. παγουλίῳ. 53. Πηδαῖος cod., correxi. 56. (υ) Cyr. lex. ms. Suid. — τῶν πηδαλίων cod., em. Heinsius. 57. πόλεις? 58. πῶ, ποῦ codex. 60. ἔβρεχε cod., em. Mus. Pro τε non tam ἄξων reponendum erit, quam λέγεται vel ἔστι δέ. Cf. Schneider ad Theophr. III p. 277. — ἄμπελος] Cf. πεταιτά. 61. 2. 3. Vitiose pro πιδύειν et πιδυλίς. Cf. Lob. Proll. p. 125. 65. πίθων Mus. 66. πήποκα·..... Toupius probante Ahrens dial. II p. 363, qui conferri iubet epigramma Laconicum ap. Poll. IV 102 Theocr. VIII 34 XI 64, ubi libri πῆ ποκα exhibent. Sed cf. 2200, unde possit detortum videri. Alioquin πῆϊ Boeoticus vocativus est pro παῖ teste Cram. AO. I p. 346, 6. 67. Ante ὡς excidisse videtur ἤ. 68. εὔθυραι cod., εὔθυροι Mus. Correxi. Fuit tamen cum πηκταὶ λύραι legendum suspicarer, quae sunt Sophoclis verba fr. 218.

πηκτὸν ἄροτρον· τὸ ἀπὸ δύο ἀρότρων. εἰσὶ γὰρ καὶ μονόβολα
πηκτὸς θάνατος· ὁ τοῦ Σαλαμινίου Αἴαντος τοῦ μανέντος, ὃς τῷ ξίφει ἐπιπεσὼν ἀπέθανεν
2175. Πηλαγόνες· γέροντες, παλαιοί, γηγενεῖς
πῆλαι· κραδᾶ[ί]ναι, σεῖσαι
πηλαμύς· διὰ τοῦ ῡ ἰχθὺς ἐν Πόντῳ
πῆλεν· ἔπαλ(λ)εν
Πηλέως μάχαιρα· παροιμία, ἣν ἐκ πλήρους Ἀριστοφάνης ἀναγράφει οὕτω· μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ ὁ Πηλεὺς τῇ μαχαίρᾳ. ἐδόκει γὰρ σωφροσύνης γέρας εἰληφέναι.....
80. Πηλ(η)ιάδεω· τοῦ Πηλέως παιδός
[πηληκίσματα· φενακίσματα]
Πήληξ· περικεφαλαία, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι. καὶ δῆμος
Πηλιάδα (μελιήν)· τὸ δόρυ
Πηλιάς· ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως δόρυ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν
85. πηλιδνόν· πελιδνόν
πηλίκον· οἷον, ὁποῖον, ποταπόν. διάφορον
πηλίκοις· διαφόροις. καὶ τὰ ὅμοια
πηλίναις· χοϊκαῖς
πήλινος· ἐκ πηλοῦ, χοϊκός
90. Πήλιον· ὄρος ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ Πήλιον
πηλός· οἶνος. Ἴωνες, ἔνθεν καὶ κάπηλος ὁ τὸν οἶνον πωλῶν
πηλὸς ἀϊδνός· περὶ τὴν Λιβύην ἐστὶ τόπος. καὶ τὸν ὁρίζοντα ὠκεανόν
πήλυξ· ῥαγάς
πῆμα· βλάβη. ἀναπημονή
95. πημαίνει· βλάπτει, κακοποιεῖ
πημαινούσης· κακούσης. καὶ τὰ ὅμοια
πήμασι· κακοῖς. [πήμασι] βλάβαις
πῆ μέματον· ποῦ προθυμεῖσθε
πῆμος· πηνίκα
2200. πῆν· πῇ καὶ πῆν ἐπὶ τοῦ κατάπασσε καὶ καταπάσσειν
πήνα· ἀπήνη

SCR. 73. *K* 353. 74. Tragicus. 75. Callim. h. Iov. 3. p. 121 Meinek. (Vindic. Strab. p. 90). 76. *Π* 142. 77. Soph. fr. 460. 78. *Z* 474. 79. Ar. Nubb. 1059. 80. *A* 1. 82. *O* 608. — Aeschin. 73, 22. 83. *Π* 143. 84. *Y* 277. 87. Galat. VI 11. 90. *B* 757. 91. Soph. 710 p. 240. Nisi Ἴων legendum. 94. e. g. *Γ* 50. 95. *O* 42. 98. *Θ* 413.

ADNOT. 73. *μονόξυλα* Albertus coll. schol. Il. *K* 353. 74 *Αἴαντος. περιεπάγη γὰρ τῷ ξίφει* Phot. 428, 1. — *περιπεσών* vel *ἐμπεσών* malim. 75. *γαργενεῖς* cod., *γηγενεῖς* Mus. haud male quidem, modo constaret, non fuisse lectionis in loco respecto discrepantiam. (*γρ. γενεῖς*) Fieri enim potest, ut tale quid invenerit Hesychius: *πηλάγονες* h. e. *πηλογενεῖς* (*ex luto nati*). Praeterea conicio: *Πηλαγόνες· γίγαντες* (Bentl. Callim. p. 458) *Πελλαῖοι*. De re cf. OSchneider Philol. VI p. 495. 77. Phot. 428, 12. 78. *ἔπαλλεν* Alb. 79. Copiosius Phot. 428, 2, qui *ἐν τῇ μαχαίρᾳ* legit, *ἐπὶ τ. μ.* Heinsius. Vide App. Prov. IV 57 p. 446. 80. *Πηλιάδες — παῖδες* cod., em. Bernardus. 81. Infra *πηνηκισμάτων· φενακισμάτων*, quod restituendum etiam Hippocr. p. 55, 30 pro *πηκάσμασιν* vel *πηνικάσμασιν*. Ac *πηνικίσματα* etiam Cobetus iussit Nov. Lect. 283. 90. *καὶ πόλις* Munker, possis *καὶ Πάλιον* (Dorice). Sed non dubito quin 2191 scribendum sit: *ἔνθεν* (*καπηλεῖον*) *καὶ κάπηλος*. 91. Schol. *A* 596 EM. 490, 3. 92. Cf. *ἀϊδνόν*, ubi teste IBekkero codex *ἄϊδνον — ἀϊδνόν* exhibet, et Bryan. Plutarch. I p. 63. 93. E dialecto Laconica pro *σπήλυγξ*. Cf. Phot. 428, 16 Hesych. *ῥαγάς· πήλυξ* Similiter Cyr. Alb. 94. *ἄτη· πημονή* HSt. 98. Paraphr. Bekk. p. 702. 99. Herod. *π.μ.λ.* 19, 20. 2200. *πῆκαι πῆν — καταπάσσαι* cod., recepi Alberti et Lobeckii rhem. p. 104 emendationes, qui *πῇ· κατάπασσε* cum *τῇ* comparat. Cf. 2166. 1. Cum gallico nomine *benna*, quo Festus genus vehiculi significari tradit, comparat Lobeck. El. p. 19. Malim *πήνα* (*πάνα*)· *πήνη textum, tela* vel *πήνεα· πήνη* (a *πῆνος*).

Πηνειός· ποταμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ
Πηνελόπη· ὄνομα κύριον
πηνέλοψ· ὄρνις ποιός
2205. πηνηκίζειν· ἀπατᾶν
πηνηκισμάτων· φενακισμάτων
πήνην· [τὸ ἀνάπτειν.] λέγεται ἡ ἐργασία
πηνία· ἐντίθεταί τινα τοῖς πλακοῦσι λεγόμενα πηνία. ἔστι δὲ λευκὰ καὶ προσόμοια τοῖς πηνίοις ὄντως
πηνίκα· πότε. [ἢ τότε]
10. πηνίκα δέ· [ὅτε δὲ] ἢ πότε δέ
πηνίκη· θρίξ. ἐμπλοκή
πηνίον· [πανούκλιον. ἢ] ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη
[Πηνιός· ποταμός]
πῆνος· ὕφασμα
15. πηνώμενον· πηνιζόμενον. τριβόμενον
πῆξαι· κατασκευάσαι. στῆσαι
πήξας· στήσας. βαλών. κατασκευάσας
πῆξε θυμόν· ἔπληξε τὴν ψυχήν
πηοί· συγγενεῖς, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι. ἀγαθοί. ἀναγκαῖοι. ἀνδρεῖοι
20. πήραξον· ἀφόδευσον
Πηρεφόνεια· Περσεφόνεια. Λάκωνες
πηρία· Ἀ(σ)πένδιοι τὴν χώραν τοῦ ἀγροῦ
Πηρίη· πόλις ἐν Θεσσαλίᾳ
πῆριξ· πέρδιξ. Κρῆτες
25. πηρίς· ὄσχη, κήλη, αἰδοῖον. καὶ ἱερεῖον ταυρία
πηροῖς· βλάπτοις
πηρόν· ἐστερημένον τῆς φωνῆς. ἔνιοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν...... τὸν (ἐ)νεὸν καὶ ἄφωνον· προπερισπωμένως δὲ τὸν τυφλόν

SCR. 2202. *B* 757. 4. Arist. HA. VIII 3 Stesichor. et Ibycus l. l. 5. Cratin. fr. XLIX p. 191. 9. e. g. Menandri fr. III p. 179. 11. Aristoph. fr. III p. 1176. 12. *Ψ* 762. 13. *B* 757. 16. *ε* 163. 17. *Γ* 217. 18. *Ξ* 40. 19. *Γ* 163. 23. *B* 766. 26. cf. Plat. Phaedr. p. 257 A. 27. *B* 599.

ADNOT. 4. Schol. Ar. Avv. 1302. 299. 5. 6. Ordo postulat *πηνηκίζειν* et *πηνηκισμάτων*, quam scripturam probabat Bekk. Poll. II 30 X 170 eamque unice probant codices Luciani dial. metr. XI 4 (V 3 XII 5). Itaque haec reposui cum Vossio pro *πηνικίζειν*, *πηνικισμάτων*. 7. *πήνειον· τὸ ἀνάπτειν* cod., + Mus. Coniciunt *πηνίον*, quod ordini repugnat. Recte ni fallor C. 63 *πήνην· ἐργασίαν*. Verba *τὸ ἀνάπτειν* ad *πηνηκίζειν* sunt referenda. 8. *ὠνομάζετο δέ τινα καὶ πηνία, ἃ τοῖς πλακοῦσιν ἐπετίθετο* (sic) *προσεοικότα πηνίοις. λευκὰ δὲ ἦν τὴν χρόαν* Poll. VI 79 p. 247. Sub *πηνίοις* intellegit insectum, cui nostrates nomen *Spanner* indunt. 9. *ποτέ* codex, cuius correctionem sapit sequens *ἢ τότε* (l. *πότε*). Ceterum cf. Lob. Phrynich. p. 49. 10. Scripsi *πότε* pro *ποτὲ* et malim *δή*. 11. Cf. 2205. 6. et 2181. — *ἐμπλοκεῖ* cod., em. Mus. 12. *ἐν ᾧ* Phot. 428, 26 omisso voc. barbaro *πανούκλιον* h. e. *πανουήλιον pannuvellium* ap. Varron. L. L. V § 114 p. 33 Egger. Hinc Labbaei Glossae: *Pannuclium ῥάκιον. Panucola πανούκλιον. Pennucula πηνίον. Panicola πηνίον.* — *ἄδρακτος* cod., em. Mus. 13. *πηνειός* Mus. Codicem sequitur Is. Vossius. 15. *πηνόμενον* cod., em. Phot. 429, 5. Cf. Lob. rhem. p. 123. 18. Cf. Lehrs ap. Friedl. ad Aristonic. p. 228. In *Ξ* 40 Aristarchus *πτῆξε* Zenodotus et Dionysius Sidonius *πῆξε*, alii *πλῆξε* praeferebant. 20. Inscite Kusterus *θύραξον* coniciebat. Cretenses *περδάζειν* dicebant pro *πέρδειν*, mutatum illud e legibus dialecti suae in *πηράζειν*. *πηρίν· ἡ ἕδρα* ap. Hippocr. Galeni lex. p. 544 alienum. 21. Formae huius nominis sunt *Περσεφόνη* (*να*, *νεια*) *Φερσεφόνη*(*εια*) *Φερσέφασσα Φερσέφαττα* (quod rectius *Φερρέφαττα* scribi videtur) *Περσέφασσα* et *Περσωφάτα*. Cf. Ahrens Dial. II 112. 159. 22. 23. Separavi. — (*σ*) Palmerius. 23. *Πηρία* male Mus. Cf. Eustath. 341, 38. 24. *πήριξ* cod. Correxi. Ad formam quod attinet cf. *πήραξον* et *ἄχηρον· ἀκρίδα* (*ἀχράδα*?) *Κρῆτες*. 25. Cf. *περίνα* et *περίνος*. — *ταυρία*] infra *πρήν· ταῦρος* ubi Lobeck. Parall. p. 72 *πηρίν· ταῦρος* corrigit. 27. *ἐνεὸν δὲ* cod., conicio *ἔνιοι δέ*. Mox ante *τὸν ἐνεόν* excidisse videntur haec: *καὶ ὀξυτόνως μέν.* — (*ἐ*) Mus.

πηρόν· τὸν παντάπασι μὴ ὁρῶντα

πήρωσις· βλάβη. λύπη. τύφλωσις

2230. πήσασθαι· μέμψασθαι

πῆτεα· πίτυρα

πητ[ε]ῖται· πιτύρινοι ἄρτοι. Λάκωνες

πήχεων· πηχῶν

πῆχυς· νεῦρον, ἢ τὸ τοῦ τόξου μέσον· ἔνιοι τὰ ἄκρα. κιθάρας δὲ πῆχυς ὁ ἀγκών. ἢ ὁ εἷς καὶ ἥμισυ ποῦς

35. πηῶν· φίλων. συγγενῶν

πιαζόμενος· θλιβόμενος

πιαίνει· σιτεύει. λιπαίνει

* πιανάτω· λιπανάτω

πιαινέτω· λιπαινέτω

40. πιαλέον· λιπαρόν

[πιανεῖ στυγνῷ· τῷ θρηνητικῷ ὕμνῳ]

πίαλον· παράλευκον

πῖαρ· τὸ κράτιστον. καὶ στέαρ. ἢ τὸ πέρας. καὶ λιπαρόν

πιάτοις· τὸ ἄσημον ἀργύριον

45. πίγγαλος· σαῦρος ὁ καλούμενος χαλκίς

πίγγαν· νεόσσιον. Ἀμερίας. γλαυκόν

πίδακες· σταγόνες. πήγξ

πιδακοέσσης· καθύγρου

πῖδαξ· λιβάς, κρήνη, ἀναβολὴ ὑδάτων, πηγή, ἄκρα ὕδατος

50. πίδαξι· πηγαῖς

πιδηέσσης· καθύδρου, πιδακώδους. καὶ ἡμεῖς πιδᾶν λέγομεν τὸ ἀναβάλλειν ὑγρόν

[πίδναται· προσπελάζει]

Πιδώ· δῆμος [ἐν τῇ θάκῃ

πιέειν· πιεῖν

55. πιέζειν· κατέχειν. θλίβειν, σφίγγειν. μαλάσσειν. βαρεῖν

πιερά· λιπαρά. εὐδαίμονα, πλούσια. καὶ πιείρῃ

Πιερία· ὄρος. [ἢ λιπαρά]

SCR. 28. Simonid. iamb. VI 22. 29. Plat. com. II p. 697, v. 7 Aristot. de gen. anim. II 8. 33. Xen. Anab. IV 7, 16 Menand. fr. CLXXVI p. 273 Euang. com. IV p. 572, v. 9. 34. *Λ* 375 *B* 293. 35. Antimachus. 37. Eur. Cycl. 333. 38. Psalm. XX (XIX) 3 quod ap. Cram. AO. II p. 464, 9 explicatur *φαιδρυνάτω ἐν ἐλαίῳ*. 41. Eur. Tro. 126. 43. *Λ* 549 ADN. 48. cf. Eur. Andr. 116. 49. *Π* 825. 50. Herod. IV 198. 51. *Λ* 183. 52. *Τ* 93. 53. *Δ* 362. 54. δ 419. 56. τ 173 *Τ* 180. 57. Eur. Bacch. 408.

ADNOT. 30. Non intellegere se fatetur Lob. rhem. p. 70. Detortum videtur e (μω-) *μήσασθαι*. 31. *πήτυρα* cod., em. Mus. Vid. Bekk. AG. 293, 13: *πηλοὶ καὶ πίτυρα*. 32. *πητεῖται· πητύριοι* cod., Thesauro recte corrigere videntur *πίτεα· πίτυρα* et *πιτῖται· πιτυρίαι* vel *πιτύρινοι* coll. *πισυρηνοὶ ἄρτοι*. Vide Lob. Proll. p. 274, qui *πίτυα* corrigit. Cf. nos ad 2356—59. 33. 37. Irrepserunt e Moeride. *πηχέων* cod., cf. Pierson. ad Moer. p. 327 Phot. 429, 7. 35. Schol. Nic. Ther. 3. 41. *πιᾶνι* (h. e. *π(α)ιᾶνι*) Salmas. Supra *παιᾶνι στυγνῷ*. 42. *πιαλόν* cod. 43. Cf. *ἐκπῖαρ* et *πέαρ*. — *πέρας* refero ad Odyss. ε 289 *πεῖραρ*, ubi vitiose *πεῖαρ* in libris nonnullis legitur. 44. *ἄσιμον* cod., + *ἄσημον* Mus. Non expedio. 45. Infra *πιπαλίς* pro eodem, et supra *ζίγνις*. Simile quid est etiam *σκίγγος*. 46. *πιγγανεόσσιον* cod., *πίγγα· νεόσσιον* Albertus. Debebat ex ordine *πίγγαν* vel *πίγγον* quod dubitari potest utrum dictum sit pro *σπίζαν* sive *σπίγγον*, quod *σπίνον* explicat Hesychius, an corruptum ex *πίπον* (Ath. IX p. 368 F) h. e. *pipionem*. Sed Macedones fortasse Laconum more σ ante π abiciebant. 47. *πήγξ* om. Mus. *πηγαί* Phot. 429, 9. 49. *ἀκραιφνοῦς* Heinsius. 51. *πιδειέσσης* cod., em. Mus. *πίδαν* — *ἀναβάλλον* cod., em. Ruhnken. 52. *πίλναται* Mus. *πίλαται* Aldus. 53. *ἐν Ἰθάκῃ* Mus. Cf. 57. 56. *πίερα* — *πιείρη* cod., *πιερά* — *πιήρη* Mus. Conicio *πίειρα* — *εὐδαίμων πλουσία* — *πιείρῃ* (e *Τ* 180). 57. Confundit *Πιερία* et *πίειρα*. Huc refero *ἐν τῇ Θράκῃ*.

Πιερίδες· αἱ Μοῦσαι ἐν Μακεδονίᾳ
Πιέρι..· ἡ ἀκρώρεια τοῦ ἐν Μακεδονίᾳ ὄρους
2260. πιέσαι· πιάσαι
πιεσθείς· δαμασθείς
πιῆναι· ὠφελῆσαι. αὐξῆσαι
πιθάκναι καὶ πιθάκνια· οἱ μικροὶ πίθοι. καὶ σιπύαι
πιθανάς· εὐπίστους
65. πιθανολογία· διάλεξις ἀληθής
πιθανόν· ἀληθινόν. πιστόν. εὐπ(ε)ιθές
[Πιθήνης πόλις]
πιθήσας· πιστεύσας. πισθείς. πιστωθείς
[* πιθάρχει· πίσθητι]
70. [πιθοῖ· πισμονή, πίστις]
πιθοίγια· ἑορτὴ Ἀθήνησι
[πιθραύσκεται· φανεροῦται]
πιθών· π(ε)ίσας
πικα(ῖ)σι· πικραῖς
75. [πικέλα· πίσσα, Ῥωμαῖοι]
πίκειν· ξαίνειν
πίκεται· κτενίζεται
πικόν· πικρόν. Χαλδαῖοι
πικρόν· χαλεπόν. ἀργαλέον
80. πικρῶς· κατακόρως. ἀκρατῶς
πίλημα· ζώνη. μίτρα
πιλιπαγμός· ποιά τις φωνή
πίλνα· προσήγγιζε
πίλναι· προσεγγίσαι
85. πίλναται· προσπελάζει
πιλνάμενον· ἐμπελαζόμενον, πηγνύμενον
(π)ίλνασθαι· ἐγγίζειν, πλησιάζειν, προσάγειν
πίλνατο· προσεπέλαζε, προσήγγιζε. καὶ τὰ ὅμοια
πιλνόν· φαιόν. Κύπριοι
90. πίλοις· πιλωτοῖς

SCR. 58. Eur. Med. 832 Pind. Ol. X 116. 61. θ 336. 63. Plat. com. fr. II vol. II p. 655 Eubul. fr. VII vol. III p. 265. 64. Plat. Civ. VIII p. 568 C. Menand. fr. III p. 129. 65. Coloss. II 4. 67. Ad Eur. Tro. 1112 *πόλιν Πιτάνας* refert Arnaldus Lectt. Gr. p. 115. 68. Δ 398. 73. Eur. Ion. 840. 78. Ad Abacuc. I 6 *Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ πικρόν* referebat Heinsius. 79. Δ 118. 85. Τ 93. 86. Ψ 368.

ADNOT. 58. *αἱ ἐν* editiones sine caussa. 59. Sic codex, vocis exitum delevit Musurus et *Πιερίη* scripsit. Conicio *Πιέριον* e Thucyd. V 13. 62. *πιῆλαι* cod., em. Lob. rhem. p. 234 Thes. VI c. 1061 A. 63. *σηπυῖαι* cod., *σηπίαι* Mus., em. Voss. 65. Cod. *άλη* (θ suprascr.), em. Mus. 67. SCR. 68. Sic codex, *πιστεύσας*. *Πεισθείς· π.* Mus. male. 69. *πιθάρχει· πίσθητι* cod., *πειθάρχει· πείσθητι* Mus. *πίθητι· πειθάρχει* Vossius probante Schow. p. 643. Cf. *πειθαρχήσαντες· πεισθέντες*. 70. *πειθοῖ· πεισμονή* Mus., quod *πειθοῖ· πεισμονῇ, πίστει* vel *πειθώ· πεισμονή, πίστις* scribendum esse viderunt interpretes. Cf tamen *πειθή*. 71. *πιθοίπα* cod., em. HSt. 72. Imo *πιφαύσκεται* q. v. 73. (ε) Mus. 74. *πικᾶσι* codex et Bernardus; *πικράσι* Mus. Conferunt *πικόν*, quo ducimur ad *πικαῖσι· πικραῖς* conferendum cum *πουκός* pro *πυκνός* apud Simmiam in Ovo (Anth. Pal. XV 27, 20). Longius abest *πευκᾶσι· πικροῖς* dorice pro *πευκάεσσι*. 75. Om. Mus. 76. 77. *πείκειν* Alb. Lobeck. rhem. p. 58. 78. Cf. Lob. Proll. p. 113, 1, et gl. π 1228. 2274. — *Χαλκιδεῖς* Scaliger, *Χαλαῖοι* minus probabiliter Guyetus. 81. *πίλιμα· μήτρα* cod., em. Mus. 82. *πιπαλιγμός* a *πιπαλίζειν* s. *πιπίζειν* coni. Alb. 83. *πίνα* Aldi error. 84. *πιλνάναι*? an *πιλνᾷ· προσεγγίζει*. 86. *πιγνύμενον* cod., *πηγνυμένον* Mus. Latet *ἐπιγινόμενον* vel *ἐπιμιγνύμενον*. 86. 87. Separavit et literam initialem praeposuit Mus. 89. I. q. *πελιός πελλός πελιδνός*. Lob. Proll. p. 241. 90. *πιλοῖς* cod., em. EM. 672, 1 unde discimus *pulvinaria* sic dici.

πιλός· κοχλιός
πῖλος χαλκοῦς· εἶδος περικεφαλαίας
πιμελή· στέαρ, πιότης, λίπος
πιμελής· εὐτραφής. λιπαρός
2295. [πιμέντα· φάρμακα
πιμεντάριος· φαρμακὸς καὶ μυρεψός]
πίμπλαμαι· πληροῦμαι
πίμπλαντο· ἐπληροῦντο
πίμπλαται· πληροῦται
2300. πιμπρᾶν· ἐμπυρίζειν φυσᾶν. καίειν
πίμπρασθαι· ......
πίμπραται· ....
* πεμφθοί· ὀφθαλμῶν τὰ μελανά. Ἠλεῖοι
πῖνα· εἶδος ἰχθύος. καὶ ὀστρεῶδες κογχύλιον
5. πίνακας· τὰς σανίδας. καὶ τὰ θραύσματα τῶν [ὀρνεῶν. ἄλλοι δὲ τὰς δέλτους. καὶ οἱ ἐπὶ τῶν σκυτ(οτομ)ικῶν τραπεζῶν λίθοι. καὶ τὰ ἄκρα τῶν ξύλων
πίνακες· ἀναγραφαί. εἰκόνες
πινακίδο[ῦ]ς· ὄρχησις ποιά
πινάκιον· τὸ λεύκωμα. τινὲς δὲ σύμβολον δικαστικόν
πίνακι πτυκτῷ· δέλτῳ
10. πινακίρ· πινακίσκος
πίνακος κουρά· τὰ τμήματα, καὶ ἀποκαθάρματα τῶν ξύλων
πινακοπώλης· ὀρνιθοπώλης. τίλλοντες γὰρ αὐτὰ καὶ τιθέντες ἐπὶ πίνακος ἐπώλουν, τὰ λεπτὰ ὁρμαθίζοντες
πίναξ· ζωγραφία. ἱστορία. ἀναγραφή. περιοχή
πιναρά· ταπεινά, εὐτελῆ, ἐλάχιστα. ῥυπαρά
15. πιναρός· ῥυπαρός. εὐτελής, ἐλάχιστος
* πίνος· ῥύπος. καὶ τὰ ὅμοια
πινόεν· ῥυπαρόν. πιναρόν
πινοτήρης· πινοφύλαξ λεγόμενος. Πῖνα δὲ εἶδος ὀστρέου
πινυμένην· συνετήν
20. πίννσις· σύνεσις

SCR. 92. Ar. Lys. 562 *K* 265. 98. *A* 104. 99. *I* 675 Aeschyl. Pers. 133. 2300. *πιμπράναι* Eur. Tro. 81 Aesch. Pers. 810. 1. Nic. Ther. 306. 4. Locos comicorum vide ap. Iacobi V p. 840. 5. *μ* 67 Theophr. CPl. V 5, 1. 9. *Z* 169. 12. Ar. Avv. 14. 18. Chrysipp. Ath. III p. 89 D.

o
ADNOT. 91. *σέσιλος· κοχλίας?* 92. *πιλδ* cod. (h. e. *πιλ*), *πῖλος* Mus. — *εἰς ὀξὺ ἡγμένης* addit Phot. 429, 22. 95. *Pigmenta.* 2302. 3. A praecedenti gl. separavit Voss. In editis male *πεμφθοί ὀφθοί· ὀφθαλμῶν* legitur. Cf. *πεσσοί.* 4. Scripturam hanc tuetur Choerob. Cram. AO. II p. 250, 12 EM. 672, 43. Vulgo *πίννα* scribitur. 5. Male hinc Theognostus 15, 9 *πίνδακας· θραύματα σανίδων.* — *ὀρνέων* tuetur GDindorf. Thes. c. 1093 A coll. schol. Ar. Avv. 14 Hesych. *πινακοπώλης*, vereor ut recte. Cautius Lobeckius Proll. p. 318, 18 aut aliquid post *θραύσματα* excidisse statuit aut *νεῶν* corrigit, ut dudum emendavit Pearso coll. *μ* 67. — *σκυτίνων* cod., *σκυτοτόμων* vel *σκυτοτομικῶν* GDindorf. l. c. Cf. Schneider ad Theophrast. CPl. V 5, 1 vol. III p. 436. 7. *πινακιδοῦς* cod., quod corruptum esse vidit Iungermannus ad Polluc. IV 103 et *πινακίδες* scripsit. Cf. Athen. XIV p. 629 F. 10. Laconice pro *πιναξίς.* 11. Cf. *ἐγκουράς κουράς* et Curtii Elym. p. 241. 12. Phot. 430, 11 schol. Ar. Avv. 14 ,Rad. Rochett. *Lettr. archéol.* p. 101 (3)' Hase. Cf. gl. 2305. 14. Omisit *στρογγύλα* denotare in Lyciorum dialecto, ut testatur St. Byz. Vide Boettich. Aric. p. 5. 18. Sic codex, nisi quod *πινο* pro *πῖνα* porrigit; *πιννοτήρης· πιννοφύλαξ λ. πίννα* Musurus, etiam hoc recte. Sed notandum Photium quoque 430, 17 a
v o
prima manu exhibere *πινωτήρης* (sic) ut ordo postulat. Ceterum post gl. 2315 deesse nonnulla colligimus e Theognosto p. 15, 9. 19. Suspectat Thes. c. 1098 A. Vid. Lob. rhem. p. 190. 20. Cf. *ἀπινύσσων.*

πινυτή· σύνεσις, φρόνησις
πινυτήν· σωφροσύνην
πινυτός· σώφρων, συνετός
πινυτόφρων· σωφρονέστατος, συνετώτατος
2325. πινυτῶς· οὕτως φρονῶν
πινῶδες· ῥυπαρόν. ξηρόν
πινωδία· ἀκαθαρσία
πιόμενα· ποτιζόμενα
πίονα· λιπαρά. πλούσια
30. πίονα ἔργα· νῦν τὰ γεωργικά, κατ' ἐξοχήν, τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα
* πίος· εὐσεβής
πίονες· στεατῖται πλακοῦντες
πίονος· λιπαροῦ. ἀγρίου. εὐτραφοῦς. πλουσίου. μεγάλου
πιότατον· λιπαρώτατον
35. πιπαλίς· ἡ παρά τισι χαλκίς, παρὰ δὲ ἐνίοις σαύρα
'πιπάλ(λ)ων· κραδαίνων, πάλλων
[πίπαν· τὸν ἀκριβῆ τοξότην]
πιπίζειν· κατὰ μίμησιν ἡ λέξις πεποίηται τῆς τῶν ὀρνέων φωνῆς. λέγουσι δὲ τὸ ποτίζειν, ἢ πιπίσκειν
Πίπλ(ε)ιαι· αἱ Μοῦσαι ἐν τῷ Μακεδονικῷ Ὀλύμπῳ, ἀπὸ κρήνης Πιπλείας
40. πιπλῶν· πληρῶν
πίπον· ἄκρον
πιπράσκει· πωλεῖ
πίπτωσι· φονεύωνται
πιπώ· ὄρνεον πολέμιον, ὥς τινες, ἐρῳδιῷ
45. [πῖραρ ἐπαλλάξαντες· ὅταν σχοινίον ἀποτείνωσιν ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας
πιπνύοντα· σχολεύοντα
πίρινθα· βῆμα. καὶ τὸ ἐπὶ τῆς ἁμάξης πλέγμα, τὸ πλινθίον]
πιρίσσας· ἐλέφας
Πῖσα[ι]· πόλις, ὅπου τὰ Ὀλύμπια ἐπιτελεῖται
50. πῖσαι· ποτίσαι
πισάκιον· περιστόμιον

SCR. 21. υ 228. 22. υ 71 Η 289. 23. α 229. 24. Gregor. Naz. carm. p. 206, 1 Dronk. 25. Epicratis com. fr. 1 6 vol. III p. 370. 26. Eur. Or. 219. Ad Hippocr. I p. 322 refert CLStruvius Opusc. II p. 190 sq. 28. Ν 493. 29. Α 40. 30. δ 318 Μ 283. 33. Ε 512. 34. Ι 573. 36. Aeschyl. Cho. 152: τόξα 'πιπάλλων Ἄρης. 38. Ar. Avv. 307. 43. Α 243. 44. Arist. H. A. IX 1, 21 Lycoph. 476. 45. Ν 359. 46. Α 600. 47. Ω 190. 49. Pind. Ol. II 4. 50. ἐλλέβορον πίσαι Hippocr.

ADNOT. 30. ὄργανα cod., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 171. — γεωμετρικὰ cod., em. Mus. 33. Coni. ἀγροῦ, coll. δ 757 ϑ 560 Tyrtaeo ap. Lycurg. — ἀργοῦ Meinekius. 35. Cf. πίγγαλος et σκίγγος sive σκίγκος. 36. ἀμπεπαλών, quod comparavit Albertus, rem non conficit. Correxi; cf. Lob. Path. El. p. 158. 37. Paris παρθενοπίπης intellegendus videtur. Cf. Lob. Parall. p. 542. 38. Vide schol. Ar. Thesm. 400. 39. Πιπλίαι· — Ὀλυμπίω — Πιπλίας cod., Πιμπλίαι· — Ὀλύμπῳ — Πιμπλείας Mus., corr. Guyeto Salmasio Vossio praeeuntibus Dindorf. Thes. VI col. 1087 D. 40. Sic codex, Cyr. II et Vossius, πιμπλῶν Mus. 41. ἀβρόν Kusterus, haud dubie πίπαν, q. v., explicari ratus. ἄποπτον· ἄκρον? 43. φονεύονται cod., em. Mus. 44. πιπῶ cod., em. Mus. — πολεμικόν — ἐράδιος cod., ἐρῳδιός Mus., em. Iunius coll. Arist. H. A. IX 1 Nicand. Anton. Lib. c. 14. 45. πῖραρ cod., em. Scaliger. 46. ποιπνύοντα Mus. Statim ἀσχολοῦντα vel σπεύδοντα vel χωλεύοντα legendum. 47. πείρινθα Mus. q. v. 48. Bochart. Hieroz. I p. 250. Conferunt barrus et בעירה. 49. Πίσαι codex. 50. πίσαι cod. 51. Male Valcken. Theocr. Adon. p. 283 πισάνιον (pro πειθήνιον) corrigit. Illustrant Lobeck. Proll. 310 Nauck. Ar. Byz. p. 190 n. coll. πύσσαχος.

πισάκνα· πιθάκνη
πίσεα· κάθυγρος καὶ ποώδης γῆ
πίσεα π(ο)ιήεντα· διύγρους τόπους
2355. [πίση· π(ε)ίσματι]
πίσιρα· πίτυρα. Ἀχαιοί
πισιρῖται· πιτύρινοι ἄρτοι
[πίσιρα]· [ἀγγεῖα
[πίσματα· τὰ ἀγκύραια σχοινία]
60. πισμός· πιστήρ. ποτίστρα. ληνός.
πισόμενον· γενησόμενον. παθησόμενον
πίσορ· πίθος. Λάκωνες
πισσᾶται· οἱ τὴν λευκὴν ἔχοντες λέπραν
πισσοκωνίας· Διόδοτος πισσοκωνίαν εἶπεν διὰ τὸ τὰ πρόβατα πίσσῃ χρίεσθαι
65. πισσοκωνήτω πυρί· πίσσῃ χρίουσιν, ἵνα τάχιον κατακαίηται. Κωνῆσαι δέ ἐστι τὸ περιενεγκεῖν
πιστά· βέβαια
Πίστα· Πίστειρα πόλις. οὕτως εἶπεν
πιστὴν γνώμην· βεβαίαν
[πιστήρ· ληνός]
70. πίστις· ἀπόδειξις
πιστήριον· ποτιστήριον. πῖσαι γὰρ τὸ ποτίσαι. καὶ πίστραι αἱ ποτίστραι
πιστός· εὐπειθής
πιστούμεος· πιστά τε ποιῶν, βεβαιούμενος τὸ λεχθέν
πισύγγιον· σκυτ(ε)ῖον
75. πισύγγων· σκυτέων
πίσυνοι· πεποιθότες, πεπιστευκότες
πίσυνος· πεποιθώς, πιστεύων, θαῤῥῶν
πίσυρας· τέσσαρας

SCR. 53. 54. *N* 9. 55. *υ* 23. 59. *ζ* 269. 61. Herod. IX 37. 63. Ctesias l. l. 64. Cratin. fr. CLXII p. 228. 65. Aeschyl. fr. 113. 66. *B* 124. 67. Aesch. Pers. 1. 71. Malim πίστρα[ι] ex Eur. Cycl. 29. 72. *O* 437. 74. 75. Meinek. Com. anon. CCCXXIV p. 683. 75. Sappho. 76. *Θ* 226. 77. *E* 205. 78. *O* 680.

ADNOT. 52. Laconicum est. Ahrens Dial. II 69. 53. πισέα cod., πείσεα Mus. 54. ποιήεντα recte, πείσεα sine caussa Mus. 55. πείσῃ· πείσματι Mus. 56. πίσυα· πίτηρα cod., πίτυρα Mus., πίσῆα Vossius. Supra πήτεα· πίτυρα habuimus. Cf. nott. seqq. 57. πισῆσαι· πυτηρινοὶ cod., πιτυρηνοὶ Mus. Supra πητεῖται (h. e. πητῖται)· πιτύρινοι ἄρτοι legimus, a Lobeckio Proll p. 274 πιτῖται scriptum. Esse enim neutrum τὸ πίτος, quod verbo πτίσσω adhaereat (Parall. p. 31), unde etiam πίσυον intellectu eodem. Horum ne unum quidem verbum mihi verum videtur. Cf. not. seq. 58. πίσυρα Mus., quod amplexus est Lobeck. Proll. 274. Laconicum sibi videri, ut πίσορ· πίθος unde πίθυρον. Πίσιρα revocavit Thes. VI col. 1074 B, collato tamen Laconico πίσορ. Alii πισσήρεα ἀγγεῖα vel πισσηρὰ ἀγγεῖα suaserunt. Mihi glossae 56. 57. 58. 59 sic adornandae videbantur πίσιρα· πίτυρα. Ἀχαιοί: πισιρῖται· πιτύρινοι ἄρτοι (οἱ αὐτοί): π(ε)ίσματα· τὰ ἀγκύραια σχοινία ἀπόγεια. 61. πεισόμενον Mus.; γενησόμενον ad (ἐ)πεσσόμενον refert Meinek. 62. πίθον codex. 63. πισάγας λέγεται παρὰ Πέρσαις ὁ λεπρός, καὶ ἔστι πᾶσιν ἀπρόσιτος Ctesias ap. Phot. Bibl. p. 41, 1 (cap. 40). 64. πισσοκονίας. αἰόδοτος cod., πισσοκωνίας recte Ἡρόδοτος inepte Mus. Διόδοτος h. e. Διόδωρος Meinek. vol. II p. 228; Ἡρόδωρος Th. Bergk. Comment. de reliq. p. 255. 65. πισσοκονήτω πυρὶ πίσσῃ cod, πισσοκωνήτω περὶ πίσσῃ Mus. Similiter Phot. 430, 24 qui Αἰσχύλος Κρήσσαις addit, lectum etiam ap. Hesych. s. v. κωνῆσαι. 67. Πίστα, πιστῆρα cod., Πίσταν. πιστῆρα imperite Mus., em. Heinsius LBos. Obss. crit. p. 180. οὕτως εἶπεν (Αἰσχύλος) Albertus; nisi potius gl. 69 βεβαίαν οὕτως εἶπεν legendum est. 69. λῖνος cod., em. Mus. πιεστήρ recte Iunius Anim. p. 403. Cf. 2360. 74. Cf. 2032. 33. — σκυτίον cod., em. Kuhn. Poll. VII 82 praeeunte HSt. 74. 75. Separavit Mus. et πισύγγων dedit pro πισύγχων. 76. 77. Syracusanorum dialectus est teste Eustath. 709, 53 Lob. Proll. p. 230. 78. Supra πέσσυρα πέσσυρες.

πισύρων· τὸ αὐτό

2380. [πίσω· πράξω]

* πιστώσαντο [στῶ]· πίστεις ἀλλήλοις ἔδοσαν

Πιτανάτης στρατός· ὁ τῶν Ἑλλήνων, ἤτοι ἀπὸ μέρους, ἢ διὰ τὸν Μενέλαον, ὃς ἦν Πιτανάτης, οὗ χάριν ἐστράτευσαν. ἔστι δὲ ἡ Πιτάνη φυλή

Πιτανάτης· ὁ Πιτανάτης λόχος αὐτοσχεδιάζεται, οὐκ ὢν ταῖς ἀληθείαις. Πιτανάτῃ δὲ ἀγῶ(νι) γυμνικῷ ἐν Πιτάνῃ ἀγομένῳ

'πιτίμια· τὰς ἀξίας τιμωρίας (ἐ)πιτίμιά φασιν

85. πιτνάς· ἐκτείνων. [τίμιά φασι]

πίτνει· πίπτει. [ἐκτείνει]

πίττη· πίσση

πιτυδάνη· ἀσκὸς μικρός

Πιτύ(ε)ια· πόλις Θρᾴκης

90. πιτύλοιν· ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων

90a. πιτύλοιν· [ψόφοις ὑδάτων]

πιτύλοις· ταῖς καταφοραῖς τῶν ὑδάτων [τειχέων] καὶ τοῖς ψόφοις τῶν ὑδάτων

πίτυλος· ὀρνιθάριόν τι ἄγριον. ἢ συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πικρῶς ἐπιφέρηται

πιτύλους· οἱ ἀλεῖπται τὰς ἐν περιόδῳ καταβολὰς τῶν πληγῶν· οἱ δὲ ναυτικοὶ τὸ πρὸς κέλευσμα ἐλάσαι

[πιτύνη· κνῆκας, ὁ τὸν τυρὸν πογρίων]

95. πίτυρα· τὰ τῶν σίτων ἢ κριθῶν φλοιά

πίτυς· δένδρον, ἐμφερὲς πεύκῃ

πιφαλλίς· πίφιγξ

πιφαύσκεο· φαῖνε λέγων

SCR. 81. *Z* 233. 82. Tragicus aliquis? 83. Thucyd. I 20 Herod. IX 53. 84. Eur. Hec. 1077. 85. λ 391. 86. Aesch. Eum. 516. 89. *B* 829. 90. 90a. Eur. Tro. 817. 92. Eur. Tro. 1235. 93. Eur. Tro. 1113 Aristoph. fr. X p. 975. 94. Arist. fr. CCXLIV p. 1218. 96. *N* 390. 98. *Φ* 99.

ADNOT. 79. 80. πισύρω· τῶ αὐτῶ πίσω πράξω cod., quod Schowius p. 646, 20 separavit et correxit. Proscripserat Musurus. 80. L. π(ο)ήσω aut πτίσω· ταράξω (κόψω). 81. πιστώσαντες στῶ πίστεις cod., πιστώσαντες πίστεις Mus., πιστώσαντο Iensius recte. Apparet nunc sub *CTΩ* latere *OTO* h. e. correctio syllabae praecedentis ες̄ et το.
ο
Scribendum igitur πιστώσαντες· τὸ πίστεις, in quibus Thucydideum πιστώσαντες (IV 88) cum Homerico πιστώσαντο coaluit. 82. ἐστράτευσεν cod., ἐστράτευσαν Mus. Sed potest etiam illud verum esse. 83. Phot. 431, 5. — Πιτανάτηδι ἀγῶ .., γυμνικῷ cod., in quo compendium erasit Mus. et Πιτανάτηδι ἀγῶνι scripsit ab Aldo in Πιτανάτῃ διαγῶνι mutatum. Barbare Schowius Πιτανάτιδι ἀγῶνι. 84. πιτίμια — πιτίμια cod., em. Sopingus, alii. Cf. Cob. Nov. Lectt. p. 306. 85. πίτνας cod., em. Mus. 86. πιτνεῖ cod. Confundit πίτνει et πίτνησι sive πιτνᾷ. 88. πιτυδάνη Phot. 431, 13 Suid. Cyr. lex. MSS., κυτίνη Sopingus. Suspectat etiam Lob. Proll. p. 147. 89. Θρᾶκες γὰρ τὸν θησαυρὸν πιτύην λέγουσιν schol. Apoll. Rhod. p. 357, 10 HK. ad I 933. 90. πιτυλίῃ cod., πιτυλίαις Mus., pessime deleta Euripidis manu. Non dubito enim quin πιτυλίῃ natum sit ex πιτύλιν h. e. πιτύλοιν. 90a. πιτυλεῖν cod., πιτύλοις Mus. Non nova est glossa, sed correctio praecedentis. Explicatio loco respecto parum apta male repetita est e seqq. 91. τειχέων invasit e gl. 2390. 92. ‚Incertum; cf. Ducang. qui e schol. Theocr. X 50 ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ] τοῦ λεγομένου πιπύλου pro alauda affert.' Lob. Proll. p. 121. Adde etiam
η
πέργουλος, σπέργυλος. — Poll. II 147. 94. Sic Cyr. lex. MS. πιγύνη· κνίκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων Phot. 429, 8 etiam hoc pro κυτίνη s. κυτία, q. v. Cf. τάμισος. —
θ
πηγνύων Mus. 95. κρι cod., em. Mus. 97. EM. 673 Choerob. Cram. AO. II p. 245,
ων
22 Lob. Proll. p. 96. 98. πεφαύσκετο· φαῖνε λέγεων cod., πιφαύσκετο· φαῖνε λέγων Mus., em. Iensius.

πιφαύσκεται· φανεροῦται, διασαφεῖ, φανεροποιεῖ

2400. πιφαυσκόμενος· σημαίνων, λέγων

πιφαύσκω· παραδείκνυμι, ἀναφαίνω, εἰς φῶς ἄγω, σημαίνω

πιφαύσκων· ἐμφανίζων, παραδεικνύων, σημαίνων, λέγων. καὶ τὰ ὅμοια

πίφιγξ· κορυδαλός

* [πιφραύσκων]· πιφαύσκων. λέγων, ἐμφανίζων

5. ᾿πίχειρον· ἀνταπόδοσις

[πίχυς· βραχεῖον μέτρον]

πίων· λιπαρῶν

πλαγάν· πληγήν

[Πλάγας· τὰς Συμπληγάδας πέτρας]

10. πλαγγόνιον· μύρον τι παρὰ Ἀθηναίοις

πλαγγών· κήρινόν τι κοροκόσμιον, σφαῖρα, καλαθίς. καὶ πλαγγόνες κεκρύφαλοι

πλαγιάσαι· παραλογίσασθαι. πλανῆσαι

πλάγιοι· δόλιοι

πλαγίως· δολίως. μὴ φανερῶς. ἀσυμφανῶς. αἰνιγματωδῶς

15. πλαγκτά· καμπτά. [πλαγκτά]

Πλαγκταί· οὕτω πέτραι τινὲς καλοῦνται, (ἀπὸ) τοῦ πλάζεσθαι αὐτάς· ἅς ἔνιοι Συμπληγάδας καλοῦσιν

πλαγκτέ· παράφρων, καὶ πεπληγμένε τὴν διάνοιαν

πλαγκ(τ)όν· ἀνόητον, τὰς φρένας βεβλαμμένον, πλανώμενον

πλαγχθέντες· πληγέντες. πλανηθέντες

20. πλάγχθη· ἐστράφη. καὶ τὰ ὅμοια

πλαδαρόν· νοτερόν, ὕπομβρον. χαῦνον, ἀσθενές. ὑγρόν

πλαδαρώτερος· ἐκλυτώτερος. καὶ τὰ ὅμοια

πλα(δ)διῇ· ματαΐζει. σοβαρεύεται

πλαδῶσαν· ὑγράν

25. πλαδῶσιν· ὑγροῖς. λιπανθεῖσιν. ἢ αἱ σάρκες αἱ μὴ ἐστερεωμέναι

πλάζεσθαι· πλανᾶσθαι, ἀποσφάλλεσθαι

πλαζόμενος· ἐγγίσας. ἢ πλανώμενος

πλάζουσι· πλανῶσι. διαμαρτάνουσι τῶν ἐπιθυμιῶν. σφάλλουσι

πλάζον· πλανῶν

30. πλάθανον· κύκλον, ἐφ' οὗ πλάσσουσιν ἄρτους καὶ πλακοῦντας

πλα[σ]θείς· προσπελασθείς. δοθείς

πλαθεῖσα· τὰ αὐτά

πλάθεται· παραγίνεται, προσπελάζει

πλάθους· πλήθους

SCR. 99. *O* 97. 2400. *M* 280. 1. Aesch. Eum. 620. 2. Aesch. Ag. 23 Cho. 279 Pers. 663. 3. Aristot. HA. IX 1, ubi nunc *πίφιγξ* pro *πίφηξ* restitutum, cui simile *πίφιξ* sp. Cyr. Lex. 5. Ierem. XXXI 25. Cf. Aesch. Prom. 319. 8. Aesch. Ag. 367. 9. *μ* 61. 11. Callim. in Cer. 92. 17. *φ* 363, ubi alios *πλαγκτὰ* legisse colligo ex 2415. 19. *υ* 278. 20. *α* 2 *Λ* 351. 21. Hippocrates passim. Nic. Ther. 240. 23. Ar. Lysist. l. l. 26. (Philo Vit. Mos. 1.) *π* 151. 27. *π* 64. 28. *B* 132. 29. *P* 751. 30. Theocr. XV 115. 32. Eur. Hec. 884 Andr. 25. 34. Hippodam. Stob. Flor. 43, 93, nisi respicit Aeschyl. Choe. 582, ut *πλάθουσι· πλήθουσι* legendum sit.

ADNOT. 2403. *κορύδαλος* cod., *κορυδαλλός* Mus. ut praecipit Arcad. p. 61, 4. Cf. gl. 2397. 4. Lob. rhem. 83. Cf. *πιθραύσκεται*. 5. *πίχυρον* cod., *᾿πίχειρον* Mus., *πίχειρον* typotheta. 6. L. *πῆχυς· βραχίων, μέτρον.* 7. *πίονα* Mus. L. *λιπαρῶν* pro *λιπαράν*, a *πῖος* quod Doricum est pro *πίων*. 9. *πλαγκτάς* Thes. In *πλάγγας* mutarunt editores, quod a *πλάγξ* derivandum probat Lob. Parall. p. 109. *Πλαγ(άδ)ας* Meineke. Cf. Anall. Alex. p. 402. — *πέτρους* cod., em. Mus. 10. Vide Hellad. Phot. Bibl. p. 532, 15 Polemo et Sosibius ap. Ath. XV p. 690 E Poll. VI 104 Clemens Alex. p. 207. 11. *καλαθίς*] forte *κάχαρις* q. v. Inter hanc et proxime sequentem glossam excidit glossa Laconica infra male *πλατεία ὀδόντες* in codice scripta pro *πλαγιάδδοντες*. 23. (δ) Albertus. Cf. Koen. Gr. Cor. p. 230 schol. Ar. Lys. 171. 990 Suid. 30. *πλάδανον* Phot. 431, 20. 31. Ahrens Dial. II 131 Thes. VI col. 1200 C.

2435. πλαῖσι· κλῆσι
πλαίσια· πλινθία
πλαίσιον· ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις· καὶ πίναξ. καὶ πλινθίον. καὶ διὰ ξύλων τετράγωνα πήγματα
πλαίτερ· πέτραι. οἱ δὲ πάτερ
πλάκα ἡλιακήν· τὴν ἀνατολικὴν γῆν, ἡ τὴν ἡλιακήν. Πλάκα καὶ τὴν ὕλην χώραν, καὶ τὴν κοινήν, ἢ τὴν γῆν
40. πλάκας· δέλτους
[πλακάτην· ἐριουργικὸν ἐργαλεῖον]
Πλακία· χώρα παρὰ τὴν Θρᾴκην, εἰς ἣν ἀποικίαν ἔπεμψαν Ἀθηναῖοι
[πλακίησιν· ἁμαρτίαις]
πλακίς· κλινίδιον κατεσκευασμένον ἐξ ἀνθῶν, (ἐν)τῇ ἑορτῇ τῶν Παναθηναίων
45. Πλάκος· ὄρος τῆς Κιλικίας. τινὲς δὲ Πλακούσιον λέγουσιν
πλακοῦς· ἐκτὸς τοῦ πέμματος καὶ ὁ σπερματικὸς τύπος τῆς ἡμέρας μαλάχης
πλακτήρ· τὸ τοῦ ἀλεκτρυόνος πλῆκτρον
πλᾶκτρον· πλάνημα. πλῆθος. ἢ τὸ πλῆκτρον
[πλάκτος· παράφρων. πεπλανημένος]
50. * πλανίς· τὸ τῆς νύμφης χρυσοῦν διάδημα
πλάνα· τριακάς
πλάνη· ἀπάτη
πλανῆται· ἀστέρες. τρέχουσιν ἐπισήμοις. ἤτοι μετανάστ[ε]αι
πλάνος· πλανήτης, ἀπατεών
55. [πλάντων· ἄφρων, ἄνους. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα]
πλανύττων· πλανῶν
πλάξ· ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ὄρος. καὶ τὰ μεμαζωμένα. καὶ τὸ διπλοῦν. καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα. ἢ πλάκας τῆς κοιλίας. καὶ ἡ γαστήρ

SCR. 36. Ar. Rann. 800. 38. Xen. Anab. III 2, 36 al. 39. Tragici passim. 40. Exod. XXXI 17. 45. Χ 479. 46. ADN. 48. Soph. fr. 157 p. 132, quem locum Sophocli abiudicabat Dobraeus. 53. Isocr. 229 A. 54. Isocr. 385 D. 56. Cf. Ar. Avv. 3. 57. Aristot. de part. anim. III 14. Vide ἐπλακίζετο.

ADNOT. 35. Malim κλᾶισαι· κλεῖσαι q. v. quam κλαισί· κλησί. Quid videatur Ahrenti e Dial. II p. 140 non apparet; neque OSchneideri Philol. II p. 216 mentem perspicio. πλαισή· βλαισή coll. Phot. 431, 26 non ausim. 38. Suspectat Albertus, cui Laconicum videtur, sive πλαίτερ sive πλάτερ scribatur. Cui Lobeckius persuaserit πλάγγες pro πλαγκταί dictum esse, poterit πλάγγερ conicere. 39. κοινὴν] κοιλίαν? 41. ἠλακάτην Guyet. 42. Ἀθηναίους cod., Ἀθηναῖοι Mus. 43. ‚Pro ἀπλακίῃσιν.' Kust. 45. Πλάκιον λέγουσιν Lennep. anim. ad Coluth. p. 142. coll. Hesych. ὑποπλάκῳ. 46. Phanias Eresius ap. Ath. II p. 58 E ubi cf. Casaub. 47. ἀλεκτρυῶνος cod., em. Mus. Doricum est pro πληκτήρ. Cf. Phot. 433, 21. 48. πλάνημα ad πλάγκτρον refert Thes. VI col. 1206 A. — πλῆθος suspectum. 49. Imo πλαγκτός, q. v. 50. Γλανίς coni. Ruhnken. coll. γλαινοί, cuius vocabuli non melior fides. Non animadverterunt interpretes ordinem potius πλαμίς vel πλαμνίς requirere, quae adludunt ad σατανίς et χαλαμίς. Hoc vero inter mundi muliebris nomina posuit Pollux addens ornamentum esse capitis aureum vel inauratum. 51. Tricesimum mensis diem an factionem politicum dicat, non liquet. 53. Sic codex, ἐπίσημοι — μετανάσται Mus. Confundi videntur πλάνητες et πλανήταις, nec opus est ἀστράσι corrigatur. 55. Ad priorem significationem cf. πλαγκτός et quod sequitur πλανύττων, unde detortum videri possit; ad posteriorem cf. πλαταμών. Verumtamen cum statim sub πλάξ sequatur καὶ ἡ πλατεῖα πέτρα eiecta importuna dittographia, reliqua malim sic scribere πλαγ(κ)τόν· ἄφρονα, ἄνουν. 56. πλανύττειν· πλανᾶσθαι ἢ πλανᾶν Phot. 432, 5. 57. μέρος — μεμαζόμενα cod., μεμαζωμένα Mus. μαζονόμια Sopingus. Idem γῆς καὶ ἀέρος suasit. — Πλάξ· καὶ ἡ γαστήρ. καὶ τὸ ἐν τῷ πλακοῦντι ῥύμμα. Πλάκαι· τὴν χώραν ἢ τὴν γαστέρα Phot. 432, 1. Lobeck. Parall. p. 94.

πλαριᾶν· μίγνυσθαι
πλάσμα· σχηματισμός. ψεῦσμα. ἢ κτίσμα
2460. πλασταρεύοντες· πλάσσοντες
π[λ]αστηρία· (σ)πλάγχνια
πλάστιγγι· [ἰσχία
πλάστιγξ· μάστιξ. ἢ τοῦ ζυγοῦ τὸ ἀντίῤῥοπον. καὶ τὸ νῦν λεγόμενον λίτρα. καὶ τὸ πρὸς τοὺς κοττάβους, πινάκιον. καὶ μέρος τι τοῦ αὐλοῦ. καὶ σύριγγος τὸ ζύγωμα
πλαστουργήσαντα· πλάσαντα, ποιήσαντα
65. πλάστρα· ἐνώτια. καὶ θεῶν τύποι
πλα[σ]τά· προσπελαστά
πλαταγώνιον· τὸ τῆς μήκωνος καὶ ἀνεμώνης φύλλον
πλαταγωνίσας· ἀποληκυθίσας, καὶ ψοφήσας
* πλαταγεῖν· κροτεῖν
70. πλάται· τῶν σπαθῶν τὰ πλατέα
πλαταῖσαι· τὸ ὠμοθετῆσαι
πλαταμών· τόπος πλατὺς καὶ μέγας ὑποθαλάττιος. οἱ δὲ λεωπετρία. οἱ δὲ ὀλισθηρὰ πέτρα
πλάταν· [πληγήν. ἢ] πλοῖον
πλατάνιστον· πλάτανον
75. πλάτανος· δένδρον, πρὸς ὃ οἱ γυναικονόμοι τὰς ζημίας ἐν λευκώματι ἐξετίθεσαν
πλατέα· τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα, μεγάλα
πλατεάζειν· ἀλαζονεύεσθαι. φενακίζειν
πλατεῖα· κόσμος τις
[πλατειάδδοντες· οἱ γυμναζόμενοι τοῖς ἐφήβοις]
80. πλατεῖαι· καρποὶ τῶν χειρῶν

SCR. 59. Demosth. 1110, 18. 61. Eur. El. 835. 62. Plat. Civ. VIII p. 550 E. 63. Aesch. Cho. 290 Eur. Rhes. 303. — Critias Ath. XIII 609 E. Antiph. com. fr. I 6. 7. 9 vol. III 29 cf. vol. V p. 74. 65. Aristoph. fr. VI 10 vol. II 2 p. 1079. 66. cf. Aesch. Eum. 53 ex emend. Elmsl. ad Eur. Med. 149. 67. Theocr. XI 57 Nicand. ap. Ath. XV p. 687 F. 72. λεωπετρία] cf. h. Merc. 128 Apoll. Rhod. I 365. 73. [Aesch. Agam. 367] Soph. Ai. 358. 74. B 310. 76. B 474.

ADNOT. 58. E dialecto pro πλησιάζειν esse putat Sopingus. Malim μίγνυσθαι (θέλειν). 60. Lob. Proll. p. 258, 13. Salmasii emendationem πλαστρεύοντες ordo respuit. 61. (σ) Kirchhoff. ad Eur. El. 833. Glossa pluribus locis ap. Hesychium vitiose legitur scripta: cf. ἐμπαστήρια παστήρια πατήρια περιστατήρια et ap. Eur. l. l. πευστηρίαν vel παστηρίαν. 61. 62. Separavi. ἰσχία ad 61 pertinere videtur; nescio an ex ἐντόσθια, κοιλία corruptum. 63. μάστιξ] EM. 674, 20. Conferunt πλάτιγξ, quod mihi alienum videtur. Huc potius pertinet πλήστιγγας· νάρθηκας παρὰ τὸ πλήσσειν ap. Galen. Lex. Hipp. p. 546. — πινάκιον] Poll. VI 110 Suid. 65. Poll. V 97 Clem. Alex. Paed. 2, 129. 66. [σ] Phot. 432, 14 Arcad. 79, 13. 67. Poll. IX 127 Phot. 432, 11 Suid. schol. Theocr. III 29 Hesych. gl. β 681. 685 et s. v. ἐπλατάγησε. 68. πλαταγωνίσας ordo. — ἀποληκήσας Sopingus. 70. Illustrat Poll. II 181. 69. Vide λαταγεῖ. 71. πλαταῖς· τὸ ὀμοθετῆσαι cod., πλαταῖς· τὸ ὠμοθετῆσαι Mus., πλαταῖσαι crudum arae imponere, Palmerius. Infra πλάτη· ἡ ὠμοπλάτη. 72. ἐπιθαλάττιος cod., em. Coray ad Strab. vol. IV p. 141. Cf. Galen. p. 546, ubi recte codd. ὕφαλος πέτρα scribunt, Theo ad Arat. 993 Eustath. ad Dionys. Per. 625. 73. πλαγάν· πληγήν Ἀττικῶς. Πλάτας· πλοῖα. ἡ πληγαί (cod. πηγαί) Cyr. Lex. MS. Confundit πλαγάν et πλάταν. Cf. tamen Meinek. Com. II 1 p. 352 et Thes. VI col. 1174 B. 75. Ath. VI p. 245 A γυναικονόμους cum Areopagitis coniungit. Vid. Meurs. Lectt. Att. p. 62. 77. ἀλαζωνεύεσθαι cod., em. Mus. Glossam πλατιάζειν scribit Phot. 432, 17 (l. πλατειάζειν aut cum Cobeto Mnem. VIII p. 54 Ἰταλιάζειν). Supra habuimus πελαγίζειν, mox habebimus πλατυγίζειν quocum cf. κατεπλατύνετο ap. Hesych. et πλατύνεαι ap. Timon. Diog. La. IV 42. 78. Arnaldus Lectt. Gr. p. 116 πορφύρας πλατείας intellegit ap. Demetr. de eloc. § 108 memoratas. — πλατεία cod. 79. πλατεία, δάοντες cod., πλατειαδάοντες Mus., πλατειάδδοντες Albertus; πλαγιάδδοντες — ἐν τοῖς ἐφηβείοις Ahrens Dor. II p. 97, recte spreta Hemsterhusii coniectura τῶν ἐφήβων. Glossa genuina est haud dubie ex Aristophane Byzantio petita sed alieno loco inserta.

πλατείαις· ῥύμαις, ἀγοραῖς
[πλατῆορ]· τὸ πλατείᾳ τῇ χειρὶ πατάξαι
2484. πλάτιγξ· τῆς κώπης τὸ ἄκρον, ᾧ πλήσσεται τὸ ὕδωρ
83. πλάτη· ἡ ὠμοπλάτη. καὶ ἡ θαλασσ(ί)α
85. πλᾶτιν· γυναῖκα. ἢ τὴν ἄθροισιν
πλατίς· ἡ γυνή. ἡ ἄπιστος, κλώψ. σύνοδος, ἄθροισμα
πλατίσταχος· (γυν)αικεῖον αἰδοῖον. καὶ ἰχθῦς ποιός
πλατορόα· θυσία. Λίνδιοι
πλατυγίζειν· καταλαζονεύεσθαι. ἀπὸ τῶν πλατῶν τῶν ἐν ταῖς κώπαις καὶ τῆς θαλάσσης
90. πλατΰνειν· μηρύειν
* πλατύ· μέγα. εὐρύ. ἁλμυρόν
πλατὺν Ἑλλήσποντον· τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου· ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος τοπικῶς λέγων
[πλατύ· μέγα, εὐρύ. ἁλμυρόν]
πλατὺ ὕδωρ· τὸ ἁλμυρόν
95. πλάτων· χαλκωμάτιόν τι, ᾧ τὸν ὑρὸν ἀντλοῦσιν, ὅτε γάλα συμπήσ(σ)ωσιν
[πλάχθη· ἐπλανήθη]
πλέα· πλείη
* πλατύρ· δοῦλος. ἢ δῆμος
* πλάτυς· ἡ τῶν λοχώντων ἄθροισις
2500. πλέαι· πλεῖαι, πλήρεις
πλεγματεύεσθαι· ἐμπλέκεσθαι
πλέθρα· μέτρα γῆς. ἢ διύγρους καὶ βοτανώδεις τόπους

SCR. 81. Cf. Philemon. com. fr. I p. 18. 82. Pherecrat. com. XLVII p. 352. 83. Hippocr. p. 410, 31. 85. Lycophr. l. l. Aristoph. l. l. 89. cf. Eubul. com. III p. 260. Ar. Eqq. 840. 92. *P* 432. 94. Aristot. Metaor. 2, 3. 96. *α* 2. 97. Aesch. Prom. 696. 2500. *B* 129.

ADNOT. 82. πλατ(ε)ιάσαι· — παῖσαι. Φερεκράτης Phot. 432, 29. Itaque non dubito, quin haec glossa explicationi τὸ πλατείᾳ κτλ. sit praefigenda. Πλατῆορ quid significaverit ignoratur; suspicor tamen aut πλάτυορ latere genetivum Laconicum a πλατύρ, q. v. aut πλάτιορ a πλᾶτις (πλᾶτιρ) h. e. γυναικός, νύμφης teste schol. Ar. Ach. 132. Hoc posterius praefero cum πλατύρ mendi sit suspectum. 84. πλάτυγξ IThSchneiderus coll. πλατυγίζειν. 83. Cf. Poll. II 133 Erotian. p. 304. — θάλασσα cod., θαλασσία Pearso Thes. VI col. 1168 coll. Eustath. p. 1674. 85. πλατιγυναικῶν τὴν cod., πλάτιν γυναικῶν Palmerius. Malim πλᾶτιν· γυναῖκα quo accusativo (in codicibus πλᾶτιν πλάτιν vel πλάτην scripto) utitur Lycophro 821. 1294, ubi schol. per γαμετήν explicat. Dativus ex Ar. Ach. 132: καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι notus. Apposite Lobeck. Path. El. p. 237 voc. ἐμπελάτειρα meminit. De altera significatione cf. πλάτις et πλάτυς. Lobeck. l. l. p. 236 n. 1 Dorica esse statuit pro πλῆτις i. e. πλῆθος, ut ἧτις· βολή. Πληθίς ponit Arcad. 29, 25, unde dubito num in titulo Arcadico l. 20 ThBergkius Ind. Hal. 1860—1861 p. XIV recte de voc. τοῖ πλήθι sentiat. In transcursu moneo ab eodem l. 47 male ἐργατομένων mutari in ἐργαζομένων. Cf. ταμία τώνα τωμός τεῖν Ττῆνα, de quibus s. v. ταμία disputabo. 86. πλατίς cod., πλᾶτις accinendum est, quando γυνή. σύνοδος. ἄθροισμα explicatur; ἡ ἄπιστος, κλώψ non video quomodo significare possit. Fortasse πλευρῖτις ἢ ἄπτυστος. 87. οἰκεῖον cod., em. Phot. 432, 20. De pisce cf. Parmeno Rhodius ap. Ath. III p. 118 C VIII 308 F. 88. Vide πεπράτορα. 89. Vide schol. Ar. Eqq. 827. Cf. Hesych. πελαγίζειν et πλατειάζειν. Πλατυγίζει· τοῖς πτεροῖς κρούει Phot. 432, 21. — καὶ om. Mus. 91. Casaub. et Schweigh. ad Ath. p. 41 [p. 84]. 92. οὐ καθολικῶς λέγει πλατύν, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον τροπικῶς λέγων. κατὰ γὰρ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον πλατύς ἐστιν Ἑλλήσποντος Apoll. lex. 132, 8 — 11. 93. 94. Cf. 91. 95. ὀρὸν — συμπήσωσιν cod., ὀῤῥὸν — συμπήσσωσιν Mus. 96. Sic codex et Cyr., πλάγχθη Mus. 96. 97. Secrevit Mus. E gl. 2503 patet πλέα ἢ πλείη aut πλέα· πλείη ἢ πλήρη legendum esse. πλέα· πλήρη Phot. 432, 22. 98. Coni. πλάτηρ pro πελάτης et δῆμος ad πλέα (cum Π(τε)λέα confusum) refero. Etiam Lobeck. Proll. p. 237 comparat πελάτης *cliens*, quod Albertus quoque apposuerat addens: *sequens δῆμος pertinet ad πλαθύρ pro πληθύς quod infra δῆμος redditur.* — Πλάδος· δούλου ὄνομα Phot. 431, 21. 99. Vide πλᾶτις, quod verum est. — λοχόντων cod., em. Mus. 2501. Lob. rhem. 199. 2. Phot. 432, 24. 25.

* πλεῖαι· [ἢ πλείῃ.] πλήρεις
* πλείην· τὴν ἔγκυον
2505. * πλεῖν· πλέειν
πλέθρισμα· δρόμημα
πλεῖ[ο]ν· πλέον. Ἀττικοὶ ἑκατέρως λέγουσιν
πλεῖον· πλῆρες
πλείονες· οἱ τετελευτηκότες
10. * πλειόνει· σπείρει
πλειοτέρῃ σὺν χειρί· πλείονι |καὶ πλουσιωτέρᾳ. ἢ σὺν πλείοσι χρήμασι
πλείου· πλήρους·

ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ
πλείου ἀφυσσάμενοι

καί·

ἀνδρῶν δυσμενέων πλεῖος δόμος

πλεῖς τὴν θάλασσαν· ......
πλειστηριαζόμενος· ὑπερβαλλόμενος. καὶ· (πλειστηριάζειν) τὸ ὑπερτιμᾶσθαι ὤνιον
15. πλειστηριάσαντες· πλείονος πωλήσαντες οὐ ὠνήσαντο
πλειστηριασμός· ὑπερθεματισμός
πλειστοβολίν(δα)· παίζειν ἀστραγάλοις
Πλεῖστος· ποταμὸς ἐν Δελφοῖς
πλειών· ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τοῦ πάντας τοὺς καρποὺς τῆς γῆς συμπληροῦσθαι

δ
20. * πλέθρον· πο ρ..... πῆχυς $\overline{ξω}$ καὶ πόδα ἕνα
πλέκει· μηχανᾶται
πλέκεται· μαστιγοῦται. συκοφαντεῖται
πλέκος· πλέγμα
πλεκτή· σειρά, ἡ ἐξ ἱμάντων

SCR. 3. *B* 226. 6. Menandr. fr. II vol. IV p. 175. 7. Iacobi ind.com. dict. vol. V 2 p. 866. 8. *Α* 165. 9. Ar. Eccl. 1073. 11. λ 358. 12. *Κ* 579 δ 319, ubi nunc *δυσμενέων δ' ἀνδρῶν* legimus. 13. *πλεῖς τὴν* (libri *πλείστην*) *θάλατταν σχοινίων πωλουμένων*. 15. Plato com. fr. IV p. 619. 18. Aeschyl. Eum. 27 Callim. Del. 92. 19. Hesiod. Op. 615 Callim. Iov. 89 Lycoph. 201. 1039. 21. *πλέκειν μηχανάς* notum ex Zenob. prov. III 37 Eur. Andr. 66 Platon. Sympos. p. 203 D. 23. Aristoph. Pac. 528 in parodia pro *τίχος*. 24. χ 175 Plat. Com. II 2 p. 622.

ADNOT. 5. Nota *πλεῖθι· πλεῦσον* Cyr. Dresd. 6. Phot. 433, 1. Vide *πελέθρισμα*. 7. [ο] Heinsius ante Cobet. Nov. Lectt. p. 622. 9. Eustath. 1382, 18. Ita Latinis *ire ad plures*. 10. *πλείονι· πλήρει* Albertus. 12. *Ἀθήνησι πλείους ἐγγυσσαμένη — δῆμος* cod., *Ἀθήνῃ πλείου — δόμος* omissa voc. *ἐγγυσσαμένη* Mus., em. Schow. Suppl. p. 648, 7. 13. *πλείστη· ἡ θάλασσα* cod. Cave corrigas *πλωτή* ex formula exsecrationis in inscr. Attic. ap. Boeckh. C. I. I p. 531 n. 916, 7. p. 541 n. 989, 13 quo referenda etiam glossa Diogeniani EM. 192, 13 ab Hesychio, quod mireris, omissa *βατήν· τὴν γῆν*. Latet proverb. *πλεῖς τὴν θάλασσαν*. 14. 15. Harp. 154, 1 Poll. VII 14 Phot. 433, 9 Bekk. 269, 17 Suid. Moer. Att. 303 EM. Thom. M. 16. *πληστηριασμός· ὑπερθεματισμός licitatio* Gl. vett. 17. *πλειστοβάλειν* cod., *πλειστοβολεῖν* Meurs. de lud. Gr. p. 56 alii. *πλειστοβολίνδα παίζειν* bene Cobet. Mnem. VIII p. 54. Cf. Phot. 433, 13. 14. Poll. IX 95. 117. 110. VII 206; Anthol. Pal. VII 422. 18. De accentu Herodian. ap. EM. 676, 5 e scholiis in Apoll. Rh. II 711. Ac *Πλεῖστος* etiam cod. Glarean. Phot. 433, 14 habet, non *Πλειστός* ut Porso edidit. Cf. Pausan. X 8, 5. 37, 7. Strab. IX p. 418. 19. *καιροὺς* Suidas. Cf. Tzetz. Hesiod. Opp. 615 Eustath. 156, 41. 1155, 49. 20. Sic codex, om. Mus. Lege *ποδῶν ρ' πήχεων ξς'* (*δίμοιρον*). Similiter corrigendus schol. Platon. p. 445 Bekk., ubi nunc *ποδῶν ξς'* legitur. 22. Forte *πέκεται* ut nos: *jemanden kämmen, rupfen, ſcheeren*. Apta certe huic vocabulo est explicatio *συκοφαντεῖται* h. e. calumniatorum vexationibus vellitur. Cum *μαστιγοῦται* interpretatur in mente habuit *πέσκος* s. *πέκος* pro *δέρμα*, unde *πέκεται* i. q. *δέρεται*. 23. 24. Suid. Moschop. MS in Agapet. p. 306 vol. XII Bibl. Gr. Fabr. *πλεκτή· σειρά*.

2525. ***πλένναι·*** *μύξαι*
πλέμνιον· *ἀρχαῖον. πλῆρες*
πλεονασμός· *ἐπίδοσις*
πλεονέκτα· *βίαιε*
πλεονεξία· *τὸ πλέον τοῦ δέοντος ἔκ τινος λαμβάνειν*
30. ***πλευμονία·*** *νόσος ἡ ἐρωτική*
πλευρῖτις· *νόσος ὀλεθρία*
Πλευρών· *πόλις τῆς Αἰτωλίας*
πλεφίδερ· *ἡ πεφρυγμένη σησαμίς*
πλεφίς· *σησαμίς*
35. ***πλέω·*** *πλήρης. καὶ* ***πλέω·*** *τὸ κολυμβῶ*
πλέω νὺξ τῶν δύο μοιράων· *πλέον μέρος, καὶ νυκτὸς αἱ δύο μοῖραι. ὁ τρόπος ἀναστροφῆς*
πλέως· *πλήρης*
πλήγανον· *βακτηρία*
πληγάς· *δρέπανον*
40. ***πληγεῖον·*** *παλαιόν*
πληγενεῖς· *οἱ μὴ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὄντες πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφοί*
πλήγη· *ἐξεπλάγη*
πλήθει· *πελάζει. ἢ κρείττονι ἀριθμῷ*
πλήθει πρόσθε βαλόντες· *τῷ πλήθει τῶν θεωμένων συνεργηθέντες, ὅ ἐστιν βοηθηθέντες. ἢ τῷ πλήθει τῶν θεατῶν κωλυθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐμποδισθείς, ἢ τῷ πλήθει τῶν ἡνιόχων. δίδυμοι γὰρ ἦσαν οἱ ἡνιοχοῦντες*
45. ***πλῆθος·*** *ἀθροισμός, ὄχλος*
πλήθουσα· *πλεονάζουσα, πλήρης*
πλήθουσαν· *πλήρη*
πλῆθρον· *κλῆθρον. ἢ εἶδος μέτρου*
πληθύς· *ὄχλος, δῆμος*
50. ***πληϊάδες·*** *πλ(ε)ιάδες. ἔστι δὲ ἑπτὰ ἄστρα, πλησίον τοῦ ταύρου, ὀνομασθέντα ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης*

SCR. 30. Menandr. fr. XXXI p. 243. 32. *B* 146. 36. *K* 252. 37. e. g. Aesch. Prom. 42. 42. *N* 394. 43. [cf. *Θ* 214] *P* 330. 44. *Ψ* 639. 47. *Σ* 484. 49. *B* 278. 50. *Σ* 486.

ADNOT. 25. EM. 199, 37. Hesych. s. v. *βλέννα*. Galen. lex. 546. 26. *πλέννον* Salmasius *πλέννιον* Is. Voss. ex ordine. *Annis plenum* vertit Albertus coll. *πληγεῖον πλημαινόν πλήτομον πλήμυφ*. Poterat addere *πέμπελος πελλᾶς πέλειος πέλημος*, quorum pleraque Schneiderus eiusdem stirpis esse voluit atque *πλειών* et *πλεῖμμα* in inscr. Dorica Gruteri p. 216. Lobeck. Proll. 169 a *πλήμη πλήμνη* fieri *πλέμνιον* pro ***πλήσμιον·*** *πλῆρες* statuebat. Sed magis placet Salmasii ratio confundi *πλέννον* et latinum *plenum*. Nec improbabile confundi *ΠΑΛΑΙΟΝ* et *ΠΛΕΟΝ* (E above Α). 30. Phot. 433, 17 Meinek. Com. IV p. 660. 33. *πλεφίλερ* cod., correxi. Nisi malis *πλεφί[λε]ρ* h. e. *πλεφίρ*. 35. *πλέων* Mus. Coni. ***πλέφ·*** *πλήρεις*. 36. ***πλεώνυξ***, *τῶν δύνυρα πλειώμερος* cod., ***πλέω νύξ·*** *τῶν δύο μοιρῶν πλέον μέρος* Mus. *δύο μοιράων* recte Sopingus, quod ipsum archetypus (*δυ μυρα* with ο above) habuisse videtur; sed reduxi etiam *πλέω* quamvis vitiosum ex schol. Victor. *K* 252 et Porphyr. p. 286, 22 Bekk. 38. *ῥακτηρία* velle videtur Lob. Proll. p. 176. 39. *Hoc sensu ut videtur Orac. Sibyll.* 5, 221. GDindorf. 40. Adludit ad *ΓΕΙΓΕΙΟΝ*. Sed cf. 2526. 41. Lob. Path. El. p. 237 sq. 43. De *πελάζει* Lobeck. l. l. 44. *πρόσδε — συνεργηθέντες* cod., *πρόσθε — συνεγερθέντες* Mus. 48. Conferunt *πλαῖσι Πλαζομεναί*. *Πλῆθρον* pro *πλέθρον* sustentare studet Lob. Path. El. p. 245. Pro ***πλῆθρον·*** *κλῆθρον* vero OSchneider Philol. II p. 216. ***πλῆθρον·*** *κλῆθρον* conicit, nisi potius ***πλῆθρον·*** *κλεῖθρον* pro *βλῆθρον* fuerit coll Choerob. Orthogr. 386, 34 ***βλῆχρον*** (l. *βλῆθρον*) *βοτάνη δ σημαίνει κλεῖθρον*. Apud Polluc. VII 107 p. 300 Bekkerus pro *πλῆθρα* scripsit *κλεῖθρα*. — Ceterum mireris quod omittitur *πλῆτρον* sive *πλήθριον* Alcmanis ap. Cram. Anecd. I p. 343, 10. 50. (ε) Mus.

πλήκτης· μάχιμος, ὑβριστής
πληκτίζεσθαι· μάχεσθαι, ὑβρίζειν
* πληγεῖτε· ἀπεγνωσμένοι. ἀνίατοι, ἀδιόρθωτοι, συντριβῇ καὶ ἀφανισμῷ ὑπεύθυνοι
πληκτικώτερον· ὑβριστικώτερον
2555. πλῆκτρα· τῶν ἀλεκτρυόνων αἱ ἐν τοῖς ποσὶ κερατώδεις ἐξοχαί
πλῆκτρον· τὸ τῆς κιθάρας, ἐν ᾧ κινεῖ τὰς χορδάς..... ἢ τὸ προσπελάζον ἢ τὸ πλῆσσον. καὶ τὸ μέρος, καθὸ ἡ κεφαλὴ τοῦ μηροῦ τῇ κοτύλῃ προσπελάζει· καὶ διὰ τὸ πεπλῆχθαι τὸν μηρόν
πλῆμα· πλήρωμα
πλημαθῆναι· πλησθῆναι
πλημαινόν· παλαιον
60. πλημμελεῖ[ς]· ἐκμελεῖ[ς]. οὐ συνῳδὰ λέγει, ἁμαρτάνει
πλημ(μ)ελής· ἀμελὴς ἢ πο[π]λεῖον πλάσσον καὶ τὰ ὅμοια
πλημμύρα· ῥεῦσις ὕδατος, πλῆθος
* πλήμνη· ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ ἢ τῆς σύριγγος. ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος. καὶ ὕδωρ τὸ ἐπὶ γλεῦκος ἐπιχεόμενον
* πλῆμνος· ἀφρός
65. * πλῆμναι δέ· αἱ περιέχουσαι τὸν ἄξονα χοινικίδες
* πλήμνῳ· παλαιῷ
πλημμύρει· πέπληθεν
πλημ(μ)υρίς· τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης, ἡ ἐπίῤῥυσις. οἱ δὲ πλήμνη· ‚πλημμυρὶς ἐκ πόντοι(ο)ʻ
πλημμῦρον· μεστόν, πεπληρωμένον
70. πλημοχόη· τῇ ὑστεραίᾳ τῶν μυστηρίων κοτυλίσκους πληροῦσιν, οὓς καλοῦσι πλημοχόας
πλήν· ἐκτός, ὅμως
πληνοδίᾳ· παρανόμῳ. τετιμημένῃ. τῇ πεπλανημένῃ τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, τουτέστιν ἀδίκῳ

SCR. 52. Φ 499 Ar. Eccl. 958. 53. Θ 455. 54. Aristot. HA. IX 1. 55. Arist. de part. anim. IV 12 Aristoph. Avv. 759. 60. Plato l. l. 62. Iob. XLIV Luc. VI 48. 63. Ψ 339. 65. Ε 726. 67. Callim. h. in Del. 263. 68. ι 486. 70. Eurip. fr. 595 p. 432 quod alii Critiae tyranno vindicabant. 71. ϑ 207.

ADNOT. 51. Coniungit glossam cum interpretatione Plut. Vit. Dion. c. 30. 52. Eustath. Φ 499. 53. Probabiliter Pearso Animadv. II p. 584, 8 coni. πληγέντε. + Mus. 55. Phot. 433, 21 Hesych. πλακτήρ Suid. 56. τάς] τις Barnesius ad Anacr. Od. LXIV, atque ἐν ᾧ κρούει τις κιθάραν Cyr. Alberti. — ὁ κιθαρίζων Cyr. Brem. 11 addit. 57. Phot. 433, 22. 58. Lob. rhem. p. 157: *Si Doricum est, ad πλήμη revocari; sin minus, cum πληματισθῆναι commutari potest, quomodo verba a neutris in μα derivata terminari solent.* 59. Infra * πλήμνῳ· παλαιῷ, supra πλέμνιου· ἀρχαῖον. Cf. et πληγεῖον et πλήτομον. Nisi πλέμνιον· ἀρχαῖον obstaret conicerem (ἐμ)πλήμενον· πλέων et (ἐμ)πλημένῳ· πλέῳ. Cf. Ar. Vespp. 984. 1127. 60. 61. πλημμελής· ἐκμελής — λέγων (λέγει Aldus) — ἁμαρτάνων Mus., qui πλημμελεῖς — ὅμοια induxit. In codice ἢ πο versum finiunt, sequens versus incipit in λεῖον cui insipidus librarius literam π praefixit. Schowius conicit: πλημμελεῖ· οὐ συνῳδὰ λέγει, ἁμαρτάνει. πλημμελής· ἐκμελής (Lob. Path. El. p. 224) ἀμελής. ἢ κτλ. Correxi πλημμελεῖ· ἐκμελεῖ et refero ad Plat. Legg. V p. 731 D. Alteram gl. non expedio. 64. Lob. Proll. p. 180 cum πελανός et πηλός componit. Ordo laesus docere videtur, πλῆμνος et πλήμνῳ non magis genuina esse quam vicina πλήμνη et πλῆμναι δέ. Cf. πελανόν· ἀφρόν κτλ. 64. 65. Separavi et δέ ad glossam traxi. 66. Cf. πλέμνιον, πλημαινόν, πληγεῖον, πλήτομον, προταίνιον. 67. πλημμυρεῖ cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 193. 68. πλύμνη cod., πλήμνη Mus. Legendum πλήμη vel πλήμμη quod etiam πλήσμη scripsit schol. Apoll. Rhod. I 757 IV 269. — πόντου cod., correxi et verba Homeri diductis literis exprimenda curavi. 69. πλημυρόν cod., πλημμυρόν Mus., em. Lob. Proll. p. 273 GDindorf. Thes. VI col. 1210 AB. 70. Ath. XI p. 496 AB Polluc. X 74 Eustath. p. 596. 72. ἠτιμημένῃ Albertus. Mihi explicatio his tantum verbis contineri videtur τῇ — ἀδίκῳ, reliqua glossae vices explere. Conicio πληνοδίᾳ παρανόμῳ τετιμῇ.

πλῆντο· προσεπέλασαν. καὶ ἐπλήσθησαν
.πληνώδους· ἀσθενοῦς
2575. πλῆξαι· πατάξαι ἐκ χειρός
πλήξαντα καὶ πληγέντα· εἰκόνα ξυλίνην ὁ Δαίδαλος χαριστήριον τῆς Ἰκάρου ταιφῆς .....
πλῆξάρα· περιγνάθιον
πλήξας· τύψας. θαυμάσας
πλήξιππος· ἱππότης, ἱππικός
80. πληξίππῳ· τῷ πλήσσοντι τοὺς ἵππους· δι' οὗ τὸν ἱππότην δηλοῖ
* πλήρωμα· πλῆθος, ἀναπλήρωμα
πλήρωμα· ναῦς τραγική
πληρωτής· ἐράνου συναγωγός
* πληροφορία· βεβαιότης
85. πληρώσας· πλήσας
πλησιαίτερον·
πλησίον· ἐγγύς
πλησιφαής· ἡ πληροσέληνος ἡμέρα
πλησμοναῖς· ὑπερβολαῖς. ἢ πεπληρωμέναις
90. * πλησίστιον· τὸν ἄνεμον, πληροῦντα τὸ ἱστίον
πλῆσον· πλήρωσον
πλήσσων· ῥηγνύων, σχίζων. τύπτων, ἀδικῶν, βλάπτων
[πλήσσοντο· διέβαινον]
πλητήσαντα· δηλοῦντα
95. πλήτης· πλησιαστής
πλητίνες· δέλτοι
πλῆτο· ἐπλήσθη. ἤγγισεν
πλήτομον· παλαιόν. Ἀχαρνᾶνες
[πληάδα· πλῆθος ἄστρων ἐν οὐρανῷ]
2600. πλίγμα· βῆμα. ἀπὸ τῶν κυλιομένων καὶ παλαιόντων, ὅταν περιβάντες τοῖς σκέλεσι κατ(ατρ)έχωσιν

SCR. 73. θ 57. 78. Π 332. 79. 80. Δ 327 Β 104. 81. Psalm. XXIII 1 Rom: XI 25. 83. Demosth. 547, 19. 84. I Thess. I 5 all. 86. Xen. Mem. II 1, 23. 89. Monostich. 159 ubi Plut. Morall. p. 126 C ἐν πλησμοναῖς scribit. Si quid mutandum πεπληρωμένοις scripserim quod sequitur πεινῶσι. 90. λ 7. 93. ζ 218. 97. Ξ 438. 99. Iob. IX 9.

ADNOT. 73. Cf. πλήθει. 74. σπληνώδους Pearso Albertus et Lob. Path. p. 123. 76. ὁ δὲ δαλὸς cod., em. Schrewel. post Salmasium ut videtur. Rem illustrari ab Apollod. II 6, 3 et Eustath. Il. Λ p. 882, 38 observarunt Heinsius et Hemsterhusius. 77. πληξάρα· πυλάθιον (ε) cod., περιγλάθιον Mus., περιγνάθιον Salmasius. Neutrum in Thes. receptum est. Forte πλῆξ' ἄρα ἐπὶ γνάθων vel tale quid. 78. θαυμάσας suspectum. Quis enim fidem habeat Hesychio unquam πλήξας pro ἐκπλαγείς usu venisse. In Aldina 77. 78 coaluerunt. 82. στρατηγική coniciebant Is. Vossius et Heinsius, intellegentes classiarios qui plurimi in praetoriis navibus erant. 83. Harpocr. 154, 4 Phot. 434, 5. 86. 87. Disiunxi et πλησιέτερον cum Sopingo correctius scripsi. Poteram etiam πλησιέστερον edere, quod ἐγγύτερον explicat Cyr. Mosq. 88. Phot. 434, 9 Eustath. 1692. 89. πεπληρωμέναις non mutandum. Vid. SCR. 93. Recte πλίσσοντο suo loco. 94. πλατύνοντα h. e. *narrationem dilatando illustrantem?* 95. Lob. rhem. 107 Path. El. p. 237. Fictum videri possit propter Homericum τειχεσιπλήτης (Cramer. AO. I 343, 8.), sed cf. Laconum πλητίος s. πλατίος pro πλησίος et thematicum πλάω, unde ap. Arcad. p. 41, 14 habemus futurum πλήσω, apud Hesychium πλῆτο, ἔπληντο, πεπλημένος, πλῆντο et paragogicum πλήθει s. πλάθει, quod eandem proportionem habet ad πελάθει atque πλᾶτις ad πελάτις et πλήτης ad πελάτης. 96. Non liquet. 97. Lob. Path. El. 189 rhem. 107 confert de forma λῆτο et μῆστο. 98. Cf. πλέμνιον πλήμνῳ πλημαινόν πληγεῖον. 99. Sic codex, πλειάδα Mus., πλιάδα (ι), quod ordo postulat, glossae in Iobum IX 9. 2600. πλῆγμα cod., πλίγμα Mus., ineptit N. Schowius. — παραβάντες — κατέχωσιν cod., em. Cobet. orat. p. 152 et Heinsius Cf. gl. κ 1342, ubi oblitus sum adnotare Thes. VI col. 1230 A corrigere μετάγων τις — φησί

πλινθεύεται· ἐξαπατᾶται. ἐπὶ ἀναισθήτων
πλινθίδες· δοκίδες
πλίνθος· μέρος τι τῆς κεφαλῆς τοῦ κίονος. ἢ πηλὸς ὀπτηθείς
[πλίξ· τὸ βῆμα. καὶ πλίγματα· τὰ πηδήματα. ἔλεγον δὲ πλὶξ καὶ τὸ ἀπὸ τῆς χειρὸς εἰς τὸν λίχανον διάστημα, καὶ τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν ὀστοῦν margo].
πλίξαντα· διαναβάντα, καὶ ἀναστάντα, καὶ διαβάντα
πλίσσοντο· διέβαινον
* πλειστάκις· πλεονάκις, πολλάκις
Πλοάδες τῶν ἐν Ὀρχομενῷ· (νῆσοι) τινες οὕτω καλοῦνται
πλοιάρια· πλοῖα μικρά. ἢ ὑποδήματα ποιά
πλόϊμα[τα]· τὰ πλῷ πεμπόμενα
πλόκαμα· τὰ περιόστεα νεῦρα
πλόκαμοι· κόνδυλοι τριχῶν πεπλεγμένοι
πλοκαμώδεα· τὸν οὖλον βόστρυχον
* πλόκος· πλόκαμος
πλόκιον· εἶδος περιδεραίου
πλοκίων· πεπ[λ]εγμένων
πλόμενον· φανέν. γεννώμενον. [δολίων
πλουᾶται· πλουθήσεται
[πλοῦγε καὶ δεῖ· οὐδ' ὅλως]
πλοῦς· πλοῦς τῆς νεὼς τὸ περίγραφον, μέχρι οὗ τὸν φόρτον λαβεῖν ὀφείλει. ἀλλὰ καὶ τὴν πεζὴν ὁδὸν πλοῦν ἔλεγον
πλουσιόδωρος· πλουσίως χαριζόμενος
πλούσιον· θαλασσιοειδές. οἱ δὲ τὸ ὕδωρ

SCR. 2604. Hippocrates. 6. ξ 218. 7. Eccles. VII 23. Si loco suo compareret, ad Platon. Phileb. p. 40 D vel Hippocr. p. 86 C referrem. 8. ADN. 9. Menandr. I 9 p. 88 Ar. Ran. 139. 10. Demosthenes et Thucydides passim. 12. Pind. Pyth. IV 145 (Ξ 176). 13. *πλοκαμώδεα βόστρυχον* poetae alicuius verba fuisse videntur GDindorfio Thes. VI col. 1236 C. 15. Cantic. VII 5. 16. ν 295, ubi nunc *μύθων τε κλοπίων* legitur. 19. (Arist. Ach. 543) Demosth. 241, 17. 242, 25, unde apparet haec etiam infra s. v. *πόθεν* respici. 20. *ὁδόν*] Nic. Ther. 295 c. schol. et Antimach. 22. ADN.

ADNOT. 1. *ἀπὸ τῆς ἀναισθησίας τοῦ πηλοῦ* Phot. 434, 10 Suid. 2. 3. Turneb. advers. II 4. 3. 4. Separavit Heinsius. De *πλίξ* conf. Drac. Strat. p. 27, 3 schol. Ar. Ach. 217 (Suid.) Eustath. 1564, 48. — ‚*Haec omnia Musurus confodit excepto priori πλίξ, quod cum extra lineam marginis contextum codicis versus exaratum esset, a typotheta, qui vocem ad marginem pertinere non videbat, fini articuli πλίνθος adiectum fuit.*‘ Schow. p. 650, 15. 5. *πλήξαντα* cod., em. Mus. 6. *πλήσσοντο* cod., em. Mus. 7. *πλιστάκις* ordo, ut Vossius. 8. *πλοάδες· τῶν ἐπερχομένων τινὲς* cod. ‚*Fortasse aliquis dixit pro ἐπιπλοάδες, ut πλόμενον, quod per φανέν explicat Hesych., pro ἐπιπλόμενον. Ἐπιπλόμεναι schol. Ap. Rh. III 25 interpretatur ἐπελθοῦσαι*‘ Lob. Path. Proll. p. 440, 6. Imo *Πλωάδες* vel *πλοάδες· (νῆσοι) τῶν ἐν Ὀρχομενῷ τινες οὕτω καλοῦνται*. Cf. Theophr. HPl. IV 10, 2. 12, 4, ubi cum haec sint auctoris verba: *τῶν νήσων τῶν πλοάδων τῶν ἐν Ὀρχομενῷ*, praetuli: *πλοάδων τῶν ἐν Ὀρχομενῷ· (νῆσοι) τινες οὕτω καλοῦνται.* 9. Poll. VII 93, Phot. 434, 15. 10. *πλοῖματα· τὰ* cod., quod *πλόϊμα· τὰ [τὰ]* vel *πλόϊμα· τὰ τῷ* scribendum. Sic per ο non per ω ubivis hoc vocabulum scribunt libri meliores. Lob. Phrynich. p. 615 GDindorf. Thes. VI col. 1251 CD. 12. *πεπλεγμένων* HSt. 13. Male Schneiderus e Phot. 434, 22 *πλοκαμῖδα*. 15. *περιδερέου* cod., em. Mus. 16. Huc retrahe *δολίων*, quod seq. gl. adnexum Musurus male in *δῆλον* mutavit. 17. Lob. Path. El. p. 146 Meineck. Anal. Alex. p. 97. — Malim *γενόμενον*. 18. Om. Mus. Non expedio. Si duae sunt glossae explicatione carentes, alteram Laconicam aut Boeoticam dixerim pro *πλυθήσεται*. Prior *πλύνεται* scribi possit. Sin una est possis *λοῦται· πλυθήσεται*. 19. Sic codex et Vossius, *πολλοῦ γε καὶ δεῖ* Mus. 22. *πλούσιον θάλος· εὐειδές* (?). *οἱ δὲ „θ' ὕδωρ“* Nauck. progr. Berol. 1855 p. 42 referens ad Eur. Dan fr. 318 p. 360, ubi codex Stobaei Matr. non *θάλλουσα* porrigit sed *θάλασσα πλούσιον θ' ὕδωρ*. Si Schneidewini coniecturam amplectimur — huic enim debetur lectio *πλούσιον θάλος* — sequitur Hesychii interpretationem alteram *τὸ ὕδωρ* variam lectionem *θ' ὕδος* ante oculos habuisse.

Πλουτεύς· Ἅιδης
πλούσιος· χρημάτων καὶ περιουσίας κύριος
2625. πλοῦτος· ἡ ἐκ τῶν σπερμάτων ἐπικαρπία, καὶ ἡ πανσπερμία
Πλούτων· ὁ καταχθόνιος δαίμων
πλοχμοί· πλόκαμοι, ἐμπλοκαί
πλύνει· καθαίρει
πλύνεται· βλασφημεῖται, λοιδορεῖται
30. πλυνοί· πύελοι, ἐν αἷς τὰς ἐσθῆτας ἔπλυνον· ἢ βόθρον, ὅπου πλύνουσι
πλυνὸν καταπλυντήριζε καὶ πλυνθήσομαι· Ἀττικοὶ ἐπὶ τῶν λοιδοριῶν λέγουσι
πλυντήρια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν, ἣν ἐπὶ τῇ Ἀγλαύρου τῆς Κέκροπος θυγατρὸς τιμῇ ἄγουσιν
πλυσμός· πλυτήρ
* πλῶον· ἔπλεον
35. πλώει·
πλῶεν· ἔπλεον
πλώσσειν· φθείρεσθαι
πλῶτες· ἰχθύες τινές
πλωτή· κινουμένη, καὶ ἐπιπλέουσα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου τίθησιν
40. πλωτῆρες· ναῦται
πλωτόν· πλεόμενον
πνεῖ· πνέει. πνείηται, πνείει
πνεῦμα οὔριον· [ἄγγελος ἄσαρκος] οὐρ[άν]ιος ἄνεμος. [ψυχή. δαίμων.] [λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα
πνεύμων· ὁ πνεύματος αἴτιος ....
45. πνεύσας· ὀργισθείς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων
πνιγεύς· ὁ φιμὸς τῶν κτηνῶν. καὶ τοῦ ὑδραυλικοῦ ὀργάνου μέρος ἢ κλίβανος
πνῖγος· θάλπος. καῦμα
πνίξαντες· ὀπτήσαντες. ἔστι δὲ εἶδος ὀπτήσεως πνικτόν

SCR. 23. Mosch. 3, 119. 22. 127. 25. *Λ* 171. 27. *P* 52. 30. *ζ* 40. 31. Com. anon. fr. CLXX p. 647. 32. Xen. Hellen. I 4, 11. 34. Φ 302. 35. Herodotus. 39. *κ* 3. 40. Gregor. Naz. de vita sua II p. 3 (Ar. Eccles. 1087). 41. Iob. XLI 7 testibus gl. mss. 42. *ε* 469 *P* 447. 43. Ad Eur. Helen. 413 referebat Barnesius. Imo Helen. 1663. 44. Aristot. HA. V 15 Theophr. de sign. 3, 3 Plat. Phil. p. 21 C. 46. Aristoph. fr. V p. 961. — Nubb. 97. 47. Thucyd. VII 87 Pherecr. II p. 348 V 348. 48. Herod. II 92.

ADNOT. 31. Phrynich. app. soph. 58, 27. Cf. *πλονᾶται*. — *πλῦνον* codex. 32. *Ἀγλαύρῳ τῇ — θυγατρὶ τιμὴν* cod., em. Phavor. De re cf. Lex. Bekk. 270, 3 Plat. Alcib. 34. 33. *πλυντήρ* male Mus. Cf. Lob. Parall. p. 419. 35. 36. Separavit Albertus. Posterior *πλῶεν· ἔπλει* an *πλῶον· ἔπλεον* sit, non liquet. 37. Hoc Lob. rhem. p. 102 refert ad Eur. Bacch. 223. Sed forte dixerat aliquis *πλώσσειν* pro *φθερεῖσθαι* sensu *abeundi*. 38. Arcad. 126, 22 Phot. 435, 11 Choerob. in Theodos. 65, 3. 39. *αἰονήσου* cod., em. Mus. 42. Recte ni fallor Albertus *πνέει· πνεῖ* reposuit, sed quid agat cum pergit *πνείηται· πνείει* non intellego. Forte duo sunt articuli *πνείηται* (*πνεῖται* Mnesi-
νιος
mach. com. 57 vol. III p. 570) et Homericum *πνείει*. 43. *ἄσαρκος, οὐράνιον* codex, *οὐράνιος* Mus. Fallitur Schowius p. 615, 17 qui *πνεῦμα· ἄνεμος, ψυχή. πνεῦμα οὐράνιον· ἄγγελος ἄσαρκος, δαίμων* corrigit et *οὔριον* ex *οὐνιον* natum ut dittographiam eicit. Delendae potius erant interpretationes sacrae ad *πνεῦμα* referendae et servanda glossa Euripidea *πνεῦμα οὔριον· ἄνεμος οὔριος*, quam latere vidit Barnesius. — *ψύχος* cod., em. Cyr. 63. 11. Reliqua ad seq. gloss. pertinere observabat Heinsius. 44. *πνεύματος αἴτιος ὁ πνεύμων* cod., em. Heinsius, qui addi iubet *λέγονται — ἀναίσθητα*. De pulmone marino conf. Plin. HN. IX 47 XXXII 10 Athen. III 97 C Diosc. II 39 Ruf. p. 98 Oribas. p. 356 Matth. 45. *σφόδρα* addit Phot. 435, 15. 46. *πνηγεύς* cod., em. Mus., *ὀργάνου* in Aldina deest. — *φιμός*] EM. 677, 40 Poll. X 54. — *ὑδραυλικοῦ*] Schneider ad Vitruv. vol. 3 p. 302 Hero Spirit. p. 171. 228. 47. *πνίγος* codex.

πνοή· ἀνάψυξις

2650. πνοήπουν· ταχύ

πνόος· φθόγγος. πνοή

Πνύξ· τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ αἱ ἐκκλησίαι ἤγοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, νυνὶ δὲ ἅπαξ, ὅταν στρατηγὸν χειροτονῶσιν

πνύτο· ἔπνευσεν. ἐνόησεν. [καὶ πόα καὶ ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία. καὶ ὁ σῖτος. καὶ κοινῶς τὸ ἀπὸ ῥίζης φυλλοβολοῦν φυτόν

πνυτός· ἔμφρων, σώφρων

55. πόα· βοτάνη ἑκάστη

ποαλίς· εἶδος πικρίδος

ποάστριαι· οὐ μόνον αἱ τὴν πόαν ἐκ τοῦ σίτου, ἀλλὰ καὶ τὴν καλάμην ἐκτίλλουσαι, καὶ καθόλου αἱ τὰ κατ' ἀγροὺς μισθοῦ ἐργαζόμεναι

ποδάγρα· τὸ τῶν ποδῶν πάθος, καὶ πάγη

[ποδαγκώνιδας· συκοφάντας, ἢ τοὺς κατὰ τῆς ἀρχῆς τι λέγοντας ἢ πράττοντας]

60. ποδάνεμοι· ταχεῖς

ποδαπόν· ποταπόν, ὁποῖον

ποδάργης· λευκόπους. ταχύς

ποδάρκει μόσχῳ· .....

ποδάρκης· ὠκὺς τοῖς ποσίν, ἢ ἀρκεῖν δυνάμενος

65. πόδας ὠκύς· τοῖς ποσὶ ταχύς

ποδαύρου· ἐῤῥωμένου τοὺς πόδας

ποδεῖα· ἐνειλήμματα ποδῶν, ἤγουν φασκίας

πόδες Ἴδης· τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα μέρη. οἱ δὲ δένδρα

ποδηγῶν· ὁδηγῶν, παιδαγωγῶν

70. ποδηνεκέα[ν]· τελείαν. βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τῶν ποδῶν μέχρι τοῦ αὐχένος διϊκνεῖσθαι. [τινὲς δὲ τὴν ναῦν

ποδηνεκές· μέχρι τῶν ποδῶν

ποδήνεμος· ὑπόπτερος. ἢ τοῖς ποσὶ ταχεῖα

SCR. 53. *X* 475. 57. Archipp. fr. II vol. II p. 727. Sic Magnetis et Phrynichi comicorum fabulae inscriptae fuerunt. 58. Xen. *KII* I 6, 28 et poeta ap. Plutarch. Morall. p. 757 D. 60. Crates (Athen. III p. 117 B) fr. I 3 Com. II p. 244 ubi Meinekius coni. *ποδήνεμοι*. 61. Soph. fr. 417 p. 183, ubi pro *δῶρον* ni fallor *δδωρον* h. e. *τετράδωρον* scribendum est. 64. *A* 121. 65. *A* 58. 67. Cratet. fr. IV vol. II p. 247. 68. *Y* 59. 69. Lycophr. 965. 71. *K* 24. 72. *B* 786.

ADNOT. 53. Detortum est ex *ἔμπνυτο* quod supra etiam in *ἔπνυτο* mutari vidimus. Sequentis transpositione in ordinem redigebat Palmerius. Videtur *ἐνοήσεν καὶ πνυτός· ἔμφρων σώφρων. Πόα κτλ.* scriptum fuisse. 54. *πινυτός*? 55. Schol. Ar. Eqq. 610. 56. *τι ἀκρίδος* Guyetus, perperam. *Πικρὶς* teste Plin. HN. XXI 17 est *amara aphace, cui amaritudo nomen imposuit.* 57. Phot. 435, 24 Poll VII 148. 58. *πάγη*] Poll. V 32 et Hesych. s. v. *πάγη*. 59. *ποταγωγίδας* recte Sopingus, similiter *ποδαγωγίδας* Vossius. Cf. Aristot. Polit. VII Plut. de curios. II p. 522. 62. *Ποδάργης* ad *T* 400 cum Pearsone referebat Albertus et interpretationes ad *ποδάρκης* pertinere putabat. Sed *ἀργός* i. q. *λευκός*. 63. *ποδάρκει· μόσχῳ* cod., repraesentavi Meinekii scripturam in Philol. XII p. 619 exhibitam, quam *pernici* (*ταχινῷ*) *vitulo* interpretatus est, reiecta Salmasii coniectura *πόρταχι· μόσχῳ*. Commendatur tamen Salmasianum *πόρταχι* (*πόρδαχι, πόδαρχι*) eo quod infra habebimus *πόρταχι· μόσχῳ* (*P* 4). 66. Pro *ποδώρου* (ab *ὄρω*) accipit Lob. Proll. 259 Path. El. 104 Aglaoph. 848 [5] mutata vocali ut *πυλαυρός* pro *πυλωρός*: parum probabiliter. Compositum est ab obsoleto *αὖρος· ταχύς*, unde adverbium Aeschyleum *αὖρι· ταχέως*. Atque recte Albertus conferebat *αὐριβάτας*. 67. *πόδια* male Mus. Vide Phot. 436, 1 Theognost. p. 128, 26 Poll. VII 92. 68. *πόδες, ἴδεῖς* cod., em. Mus. Hinc corrige *ἄδες· πόδες*. 70. Postrema ad gl. *ποδήρης* refero, q. v. — [ν] Mus.

ποδήρης στολή· τὸ εἰς κάτω τοῦ ἱματίου κεκλωσμένον ......
ποδήρης· ἡ ναῦς, ἡ τοῖς ποσὶν ἐρεσσομένη, ταῖς κώπαις. ἤτοι πολύπους. ἢ μέχρι τῶν ποδῶν ἱμάτια
2675. ποδιάζειν· τὸ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφειν καὶ ὑποστρέφειν
πόδικε· πρόσριψον
ποδίκρα· ὄρχησις πρὸς πόδα γινομένη. Λάκωνες
[ποδίνεμος· ταχύπους καὶ ἀελλόπους]
ποδοκάκη· ὁ ἐν τῷ ξύλῳ δεσμός, ἐν ᾧ οἱ κακοῦργοι δεσμεύονται, οἷον ποδοκατοχή· [τὰ διὰ τῶν ποδῶν εἰλήμματα.] Πλάτων. καὶ ἤτοι ποδοκάκκη, παρεμβεβλημένου τοῦ ἑτέρου (κι) ἢ κατὰ συγκοπὴν ποδοκατοχή
80. [ποδοκέας· ταχεῖς τοῖς ποσίν
ποδοκείῃ· τῇ τῶν ποδῶν ταχυτῆτι]
ποδὸς ῥυτίς· τὸ τῶν ποδῶν ἕλκεσθαι
ποδοστράβαι· παγίδες, στραγγαλιαί
ποδοστράβη· τὸ γινόμενον πρὸς τὰ στρέμματα τῶν ποδῶν. ἄλλοι τὴν τοῖς ἐλάφοις ἱσταμένην πάγην
85. ποδοτρόχαλος· ὁ τῷ ποδὶ τὸν κεραμικὸν τροχὸν κινῶν
ποδώκης· ὠκύς, ταχὺς τοῖς ποσί
ποδώνυχος· ἐσθὴς ἱερὰ τῆς Πανδρόσου
ποεῖν· ποιεῖν
ποηφαγία· βοτανοφαγία
90. ποθεινή· ἀγαπητή
ποθέεσκεν· ἐπόθει. ἐπεζήτει
ποθέν· ἀπό τινος μέρους. ἢ μεθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ οὕτοι
ποθέοντες· ποθοῦντες. ζητοῦντες
ποθεῖ· ζητεῖ. ἐπιποθεῖ
95. πόθημα· ἀγάπη. καὶ ζήτησις
ποθήνυτο· προσήσθη
πόθι· ποῦ, ὅπου
ποθί· πού. πόθος

SCR. 73. LXX. 78. *B* 786. 79. Plato fr. XXVII[b] vol. II p. 689. 80. *B* 764. 81. *B* 792? Malim ad Aesch. Eum. 38 referre. 84. Com. anon. CCCXVIII p. 682. Hyperides l. l. Xenoph. Cyneg. X 11. 86. *K* 316. 87. Ar. Eqq. 38. 90. e. g. Soph. El. 1104 Ar. Pac. 556. 91. *A* 492. 92. *Ξ* 374 (πόθεν e. g. *O* 423) — Demosth. 241. 242. Cf. πλοῦ γε καὶ δεῖ. 93. *B* 778. 94. Sophl. El. 171 ποθεῖ. 97. *ξ* 187 Soph. Tr. 98. 98. *A* 128 Callim. Iov. 38. — *β* 126 *A* 240 all.

ADNOT. 73. κεκολισμένον cod., em. Salmasius. Huc retrahe verba τινὲς δὲ ναῦν et cf. Eustath. 1515, 29. — ποδήρης· τὸ μέχρι τῶν ποδῶν ἔνδυμα ἱερατικὸν τιμιώτερον Origen. p. 213. 76. Pro πόδδικε h. e. πόσδικε aut ποτίδικε. Vide Ahrens Dial. II p. 356. Bergk. *Monatsk.* p. 63. 77. ποδισμός? Cf. Polluc. IV 99. 102 Meinek. Com. II p. 142. 78. ἀελλοπίς cod., ἀελλόπος Mus. qui etiam ποδήνεμος scripsit, em. Voss. et Salmasius. 79. Harpocr. 154, 20 Lex. Bekk. 292, 21 schol. Bav. Demosth. 103 Phot. 436, 11. Quae uncinis inclusi supra recte leguntur ποδεῖα· τῶν ποδῶν εἰλήματα. 80. 81. ποδωκέας — ποδωκείῃ Mus., ποδωκείῃσι Albertus. Codicis scripturam restituit Is. Vossius. 82. ποδορρυτί Hemsterhusius, ποδορρυτεῖς AM. 83. ποδοστρα.. cod., ποδοστράβη Mus. qui exitum delevit, em. Iunius. Infra στραγγαλιαί· παγίδες. 84. ποδοστράβα Aldi error. Cf. Poll. V 32 Harpocr. p. 154, 15. 87. ποδώνυμος cod., em. Sopingus coll. Poll. X 191 Phot. 436, 21 ubi πανδώνυχον (l. ποδ): ἐσθὴς τῆς Πανδρόσου κυκλοτερής exstat. 92. οὕτω cod., em. Hemsterh. ad Luciani Timon. p. 115. Cf. schol. Eur. 1614 Arist. Rann. 1503. Confundit igitur ποθέν et πόθεν: nisi ἀπὸ τίνος μέρους cum Iensio Luc. Hes. p. 194 correxeris. — μεθ' ὑποκρίσεως] cf. Thes. VI col. 1284. 94. Ordo poscit ποθῇ· ζητῇ, ἐπιποθῇ. 95. ἤτησις cod., αἴτησις Mus. 96. Fallitur GDindorf. Thes. VI col. 1921 B qui vertit *delectabatur.* Lego προσίγνυτο sive προσίνυυτο, Dorice ποθίγνυτο· προσκαθέσθη. Uti poterat hac gl. Lobeck. rhem. p. 207. 98. πόθι· ποῦ cod., correxi. Confundit ποθί· πού et ποθή· πόθος quo de cf. Aristarch. EM. 678, 36 schol. Hom. *A* 240 Cyrill. lex. MS.

ποθολκίς· ἡ ἡνία τῶν ὑποζυγίων
2700. πόθος· ἔρως. ζήτησις. ἐπιπόθησις. καὶ φυτόν τι
ποῖ· εἰς τίνα τόπον. τὸ δὲ ποῦ ἐν τίνι τόπῳ
ποῖ γῆς· εἰς ποῖον γῆς τόπον
ποία· [ποίησις.] ἡ βοτανώδης ὕλη. ἄλλοι τοὺς πυροὺς καὶ τὰς κριθάς
` Ποιάντιον· Ποίαντος παῖδα
5. ποιεῖσθαι· προσποιεῖσθαι
ποίη· πόα (πόα δέ ἐστιν ἡ τῆς γῆς αὐτομάτως βλαστάνουσα φυτεία), καὶ ἐρωτηματικῶς ἀντὶ τοῦ ποία
ποιεύμην· ἐποιούμην. [ἐπιθεύμην]
ποιήεντα· ποίαν ἔχοντα, σιτοφόρον
ποιήεντι· εὐβοτάνῳ, ἑλώδει
10. ποιήεσ(σ)αν· βοτάνας ἔχουσαν
ποίην· πόαν. βοτάνην
ποῖ κῆχος· οἷον ποῦ γῆς. εἰς τίνα τόπον
[ποικάζουσαι· σκεπάζουσαι]
ποικίλα· πεποικιλμένα, (κε)καλλωπισμένα
15. ποικιλεύς· ποικιλτής
ποικιλομήτης· ποικίλα βουλευόμενος, συνετά
ποικίλον ἱμάτιον· ζωγραφητόν
ποικιλόστερνος· ποικιλόβουλος
(*) ποικιλίς· ὄρνις ποιός
20. ποικιλτικὴν (ἐπιστήμην)· πολυμιταρικὴν τέχνην
ποικίλον· ἀπα(τη)λόν. πυκνόν. συνετόν
ποικίλως· πολυτρόπως
ποιμαντική· ἡ τῶν ποιμένων
ποιμάνωρ· ποιμήν. ἢ βασιλεύς
25. Ποιμενίδαι· γένος ἐξ οὗ ὁ τῆς Δήμητρος ἱερεύς
* ποιμένα λαῶν· βασιλεὺς τῶν ὄχλων
ποιμήν· βασιλεύς. καὶ ὁ τῶν προβάτων

SCR. 2700. Theophr. HPl. VI 7 VIII 3. 2. Ar. Rann. 85 Soph. Tr. 984 Eur. Hf. 74. 3. Schol. Theocr. III 32. 4. γ 190. 5. Plato Theag. p. 128 B. De hac significatione rarissima cf. Thes. VI c. 1299 A. 6. σ 371. 7. Κ 495. 8. Β 503 δ 337. 9. Soph. OC. 158 ποιάεντι. 10. Ι 150. 11. Proverb. XXVII 25 ex MS. Alex. 12. Pherecr. fr. XXXIII vol. II p. 349 Aristoph. fr. LXXIII p. 1193. 14. Cratin. fr. IX p. 42. 15. Alexid. fr. LVIII vol. III p. 524. 16. Δ 482. 19. Aristot. HA. IX 1. 20. Iob. XXXVIII 36. 21. Ε 735. 22. Antiph. com. fr. II vol. III p. 52 Alexid. fr. I 20 p. 430. 23. Greg. Naz. vol. I p. 184 C 237 D. 24. Aesch. Pers. 241. 26. Α 263. 27. Δ 455.

ADNOT. 99. Dorice pro προσολκίς. Cf. θ'ὀλκάζει ὀλκάζει ὀλκή et λαθρακάζων (h. e. λάθ' ὀλκάζων). 2700. Athen. XV p. 679 C Eustath. 1679 Plin. HN. XXI 11 Schneider ad Theophr. V p. 484. 3. ποίησις pro quo ἡ πεποιημένη φωνή (ad Pind. Pyth. IV 112 spectare mihi visum) legitur in EM. 677, 56, Vossius ad … ποιία refert. Malim ‚ποίη' ut sit exemplum Homericum σ 370. Statim confundit ποίη et κοίη. 7. Nisi sub ἐπιθεύμην latet auctior forma Herodotea ἐποιεύμην, aut exempli e Platonis Legg. XI 929 C deprompti: ἂν τις μὴ ἐπιθυμήσῃ θετὸν υἱὸν ποιήσασθαι frustulum, vocabulum hoc, quod omittit Cyrillus, forsitan e dittographia natum est. 8. 9. ποιήεντα· εὐ. ἑ. π. ἑ. σ. codex, ποιήεντι Mus. Distinxit Albertus et ποιήεντι addidit. Σιτοφόρον Photius habet post gl. 2710 ποιήεσσαν. 10. (σ) Mus. 13. Salmasius πυκάζουσαι. Idem vitium in Cyrillo. 14. (κε) Mus. Debebat fortasse καλλωπίσματα. 15. Poll. VII 34. — ποι-
τ
κιλτίς cod., em. Mus. 16. ποικιλομή cod., em. Mus. 17. Poll. IV 115 Lex. Bekk. 289, 22 Phot. 437, 16. 19. Schol. Theocr. VII 171. 20. (ἐπιστήμην) e loco respecto addidit Albertus. Cf. Phot. 437, 12 Timaei lex. Plat. p. 219 secutus, Suid., Gl. MSS. Cyr. in Iob. XXXVIII 36. 21. ἀπαλόν cod., correxi. 24. ποιμὴν ἀνδρῶν Angli ope Phot. 437, 18 Lob. Parall. p. 218. 26. βασιλέα Mus. sine caussa. Nec opus ordini consulamus scribendo ποιμένι et βασιλεῖ.

ποινά· ποιά. Λάκωνες

ποιναῖς· ἐφικταῖς, Ἐρινύσι, τιμωρίαις

2730. ποινᾶσθαι· ποινὴν λαμβάνειν, ὅταν ἀντέκτισίν τις λάβῃ. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥυσιάζεσθαι

ποινάτορας· τιμωρούς

ποινή· ἀν(τ)έκτισις ἡ ὑπὲρ φόνου διδομένη. καὶ ἡ δωρεά, καὶ τὰ διδόμενα χρήματα ὑπέρ τινος ἀνῃρημένου τοῖς αὐτοῦ οἰκείοις

ποινηλατήσας· ἐλάσας

* ποινήν· ἀντέκτισιν, τιμωρίαν τοῦ ἐπιτιμίου

35. ποινήματα· τιμωρήματα

ποιοί· ποταποί, ἢ οἱ ποῖοι

ποιότης· χρῶμα. ἡδονή. νό(σ)τος

ποίου· τίνος

ποιπνυός· θεράπων

40. ποιπν[ε]ύει· ὑπουργεῖ, διακονεῖ

ποιπνύοντα· ἐνεργοῦντα, θεραπεύοντα

ποιπνύτροισι· σπουδαίοις

ποιπνύων· ἐνεργῶν, θεραπεύων

[ποίσει· φθερεῖ]

45. ποίφυγμα· σχῆμα ὀρχηστικόν

ποιφύξαι· ἐκφοβῆσαι

ποιφύξεις· ἐκφοβήσεις. καὶ τὸ φυσᾶν καὶ τὸ πνεῖν [ἐκ τοῦ] ποιφύσσειν

ποιφύσσει· φοβεῖ

ποιῶδες· βοτανῶδες

50. ποκάδες· τρίχες. ἀπὸ τοῦ πέκεσθαι, ὅθεν καὶ πόκος

πόκος· τὸ ἔριον προβάτου

* πολλὰ χαίρειν φράσας· ἀποταξάμενος

πολέας· πολλούς· ἀπ' εὐθείας τῆς πολύς, ὡς ταχύς. ἀπὸ δὲ τῆς πολλός πίπτει πολ(λο)ύς. ἀπὸ τῆς πολλόν πολλάκις

πολεῖν· νέμειν. βόσκειν

55. * πόλ(ε)ι ἄκρ(η)ι· ἀκροπόλει

πολ[λ]εῖς· πολλούς

SCR. 29. Trag. adesp. fr. 199. cf. Aesch. Prom. 268 Eum. 464. 30. Eur. I. T. 1433? 31. Eur. El. 268. 32. *N* 659 *I* 629. 34. *E* 266. 41. *Λ* 600. 45. cf. Aesch. Sept. 280. 47. Sophro Ath. VII p. 327 F, ubi *παιδὶ κάσποι φύξις* legebatur. 49. cf. Herodot. IV 47. 50. Ar. Thesm. 567. 51. *M* 451. 53. *Λ* 559. 54. Non aptae sunt interpretationes Hesiod. opp. 80 (462). 55. *Z* 88. 56. *O* 66.

ADNOT. 28. Obscuram glossam dicunt Thes. c. 1321 et Ahrens Dial. II 87. Non dubito quin verum tradat lexicographus; cf. *οἶνος (oenus, unus)· οἶος*, *φλοινός· φλοιός*. *δευτερίναρ· δευτερίας* et adnot. ad gl. λ 146 *λαινόν· λαιὸν ἀριστερόν*. Hoc unum ambiguum remanet *ποίνα* pro *ποία herba*, an *ποινά* pro *ποιά certa quadam qualitate praedita* dictum sit. 29. *ἐριννύσι* Mus. male. Lemma ex *ποιναῖσ(ι) φρικταῖς* corruptum videbatur Hemsterhusio et Trillero Obss. crit. p. 293. 294, explicationem *ἐριννύαι ἐπὶ τιμωρίαις* scribebat Vossius, *τιμωρητικαῖς* Kuhnius ad Pausan. p. 105, sine caussa. Vitiosum solum est *ἐφικταῖς* quod, si *ἐφικτός* dici non potest is, qui peccatorem assequitur, fortasse *ἀφύκτοις* scribendum est. 32. (τ) Mus. 35. *ποινώματα* cod., em. HSt. 36. *οἱ ποῖοι* cod., *ὁποῖοι* recte Albertus. 37. (σ) Cyrilli Lex. MS. et lex. MS. Octateuchi. Cf. *ἄποιον*. 38. *τινός* cod., quod esset *ποιοῦ*. 39. Agnoscit Hainebach de reduplicatione p. 11, vereor ut recte, licet mox *ποιπνύτροισι* appareat. Malim *ποίπνυον· ἐθεράπευον* (*Ω* 475) vel *ποιπνύων· θεράπων*. 40. [ε] HSt. 42. Suspectum. Forte *ποιπνύουσι ὀτρηροῖσι*. 44. Infra *πύσει· σήψει*. 46. Lob. Path. El. p. 182. Cf. schol. Nic. Ther. 180 schol. Lyc. 198 Eustath. 160, 33. 50. Phot. 437, 21, ubi *πλοκάδες* ex lectione varia ad Ar. Thesm. 567 editur. 52. *πολὰ* ordo. 53. (λο) inserui. 55. *πολιάκρι* cod., em. Mus. 56. [λ] Mus.

πόλεις παίζειν· παροιμιῶδες. καὶ δοκεῖ μετενηνέχθαι ἀπὸ τῶν ταῖς ψήφοις παιζόντων ταῖς λεγομέναις νῦν μὲν χώραις, τότε δὲ πόλεσι

πολέμαρχος· ἄρχων πολέμων

πολεμίζων· πολεμῶν, μαχόμενος

2760. * πολεμίων· πολεμικῶν

πολεμικόν· μέλος τι τῶν πολεμικῶν τεταραγμένον

πολέμιος· ἐχθρός

πολεμιστήρια· .... ἐν τοῖς ἀγῶσι. λέγεταί τις ἵππος πολεμιστής

πολέμ(ο)ιο γεφύρας· τὰς συμβο[υ]λὰς καὶ συζεύξεις

65. πολέμοιο τέρας· σημεῖον πολέμου

πόλεμος· ὁ πάντα διοικῶν λόγος

* πολέες· πολεῖς

πολέμου στόμα· τὸ ἀναλωτικὸν καὶ φθαρτικὸν τοῦ πολέμου

πολεύειν· (σ)τρέφειν. οἰκεῖν. περιέχειν. θεραπεύειν. περιάγειν

70. πολέος· πολλοῦ

πολέος πεδίοιο· διὰ τοῦ μεγίστου πεδίου

πόληος· πόλεως

πολιά· γῆρας

* πολυβοῦται· πολλὰς ἔχοντες βόας

75. [πολίετον· ἀκρόπολιν]

πολιῆς· λευκῆς

πολιῆται· πολῖται, ἀστοί

πολιήτας· πολίτας, ἀστικούς

πόλιν· τὴν χώραν

80. πόλιν Μύνητος· Λυρνησσόν

πολιοῖο· λευκοῦ

πολιόν· λευκόν

πολιόν τε σίδηρον· τὸν λευκὸν καὶ λαμπρόν. ὅταν γὰρ ὁ σίδηρος κλασθῇ, λευκὸς φαίνεται. ἢ τίμιον ἀκουστέον

πολιορκία· φυλακή. περικαθήμενοι. συγκλεισμός. πόρθησις πόλεως

85. πολιός· γέρων

πολιοῦχοι· οἱ τὴν πόλιν σώζοντες, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς

πόλις· τὴν Σικελίαν, ἀντὶ τοῦ νῆσον

πολίσσαμεν· τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν

SCR. 57. Cratin. fr. III p. 44. 58. Aesch. Cho. 1072. 59. *Α* 168. 62. Soph. Philoct. 1302. 63. Ar. Nubb. 28. 64. *Δ* 371. 65. *Λ* 4. 67. *Β* 417. 68. *Κ* 8. 69. χ 223. 70. *Δ* 244. 72. *Β*. 73. ADN. 74. *Ι* 154. 75. Thucyd. II 15? 76. *Λ* 350. 77. Eur. El. 119. 78. *Β* 806. 79. Stesichorus fr. 90 p. 759 teste Strab. VIII p. 356. 80. *Τ* 296. 81. *Κ* 334. 82. 83. *Ι* 366. 84. *πολιορκία* Thuc. I 98 quo spectat *περικαθήμενοι*. 85. Ar. Vespp. 1192. 86. Aesch. Sept. 822. 87. Ar. Pac. 251 c. schol., quod respici vidit Heinsius. 88. *Η* 453.

ADNOT. 57. *πολυπαίζειν — τότε* cod., *πόλει παίζειν — τότε* Mus., *ποτὲ* in impressis, em. Arcer. Plut. prov. 14. Zenob. V 67 p. 147. 61. Trypho Ath. XIV p. 618 C. 63. Lacunam indicavi e schol. Ar. Nubb. 28 explendam. Praeivit Meinek. ad Theocr. p. 304 qui *ἀγῶνές τινες ἱππικοὶ καὶ τὰ ἅρματα τὰ (ἐν τοῖς ἀγῶσι. λέγεται* corrigit. Malim *τις καὶ ἵππος*. 64. *πολεμιογεφύρας — συμβουλὰς* cod., em. Mus. 66. Suspectum. 69. (σ) Vossius. 73. *γῆρας πολιὸν* Eur. Suppl. 170 Bacch. 258. Nihil mutarem, nisi supra legeretur *οὐ πολιᾷ* (*πολιάζει* GDindorf. c. 1341)· *οὐ γηράσκει*. 74. *πολιβοῦται* Vossius. 75. *πολίεθρον* Guyetus probante Pearsone; *πόλιν· τὴν ἀκρόπολιν* ex Moerid. p. 317 corr. Pierso, dissuadente ordine literarum, cui convenit *πολίδιον· μικρὰν πόλιν* Cyr. 39. 78. *ἀστυκοὺς* Mus. 80. *πολινμόρνητος* cod., *πόλιν Μύνητος* Mus. Malim *πόλιν Μόνητος* quae lectio fortasse editionis Cypriae erat, ut dicere memini in Kuhnii *Zfvgl. Sprachf.* IX p. 293. 83. Apollon. lex. Hom. p. 132, 33, unde *τίμιον. ἀκουστέον* ...... coni. Albertus. 84. *περικαθημένων* Mus. 86. Cf. 89. 87. *πολίστην* cod., em. Is. Vossius, nisi quod *νῆσος* scripsit sine caussa.

Πολιτεία· ἡ πόλις. ἢ βίος. [ἢ ὄνομα κύριον]. καὶ ἡ ἀναστροφή. καὶ ἡ πρᾶξις

2790. πολιτεύεται· πράττει. ἀναστρέφεται

πολιτεύμασι· ταῖς πολιτείαις. ἢ ταῖς ἄλλαις αἱρέσεσι

πολίτης· ὁ συμπολιτευόμενός τινι καὶ συνών

πολιτικός· ἀστεῖος μετὰ τέχνης τινός, ὁ ἐν πόλει ἀναστρεφόμενος

πολιτογραφεῖ· πολιτικὰ γράφει

95. πολίχνια· πολύδρ[ε]ια. πόλις

πολίων· πολλῶν. καὶ τῶν πόλεων

πολλά· πολλαχῇ

πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε

πολλὰ δέ· πυκνῶς, συνεχῶς δέ

πολλαπ(λ)οῦν· πολλαπλασίονα

2800. πολλὰ χαίρειν φράσας· ἀποταξάμενος

πολλαχρόν· καλόν

πολλέων· πολλῶν

πολ[λ]έων· πολυκίνητος

Πόλλιος οἶνος· λευκός

5. πολλὴ φαρέτρα· πολλοὶ τοξόται

πολλόγειος· ἡ ψιθ[ε]ία σταφυλή

* πολλῷ μᾶλλον· πολλῷ πλέον

πολλοστόν· πολύν. ἢ τυχόν

πολλοῦγε καὶ δεῖ· πολλὰ χρή. οὐδαμῶς

10. [πολυχρανίη· πολυαρχία]

πολλὸν ἄριστος· κατὰ πολὺ κράτιστος

πόλος· οὐρανός, κόσμος, καὶ ἡ μεταβεβλημένη γῆ εἰς κατασποράν. κύκλος. καὶ τόπος κορυφῆς κυκλοειδής, ἢ ἄξων

πολοῦνται· περὶ τὸ αὐτὸ ἀναστρέφονται

SCR. 92. *N* 535. 94. Vide Comic. V p. 95. 96. *Λ* 125. 97. *Φ* 551 (non δ 427). Cf. etiam ADN. 98 = 97. *Ξ* 124. 99. Plato Tim. p. 75 B. 2802. (*πολέων* Eur. Hel. 1332) *B* 131. 5. Tragici incerti fr. 200 Nck. 7. Hebr. XII 25. 9. Demosth. 241, 17. Cf. Schneider ad Plat. Polit. 1 p. 245. 10. *B* 204. 11. *Λ* 91. 12. *ἄξων*] Aristot. de mundo c. 2.

ADNOT. 89. Steph. Byz. p. 532, 1: *Πολίτεια·* (sic Meineke, *Πολιτεία* libri) *πόλις Ἀχαΐας*. Vereor tamen ut recte hoc referatur *καὶ ὄνομα κύριον* ab editoribus et Thes. VI col. 1350 D, cum in Phot. 439, 4 et Suida *Πολίοχος* (vel minus recte *Πολίουχος*) *καὶ Πολυαλκής ὀνόματα κύρια* legamus. Malim igitur ad Lysiam p. 150, 27 referre, nisi novae comoediae poetam in mente habuit. 93. *πολιτικῶς· ἀστείως* cod., em. Phot. 439, 12 Cyr. 39. 94. *εἰς πολίτας ἐγγράφει?* 95. [ε] Mus. — *πόλεις* Heinsius; *Πολίχνα· πόλις* (*Τρωάδος*) cuius ap. Thucyd. VIII 14. 23 mentio facta est, cum *πολίχνια* confundi statuit Albertus. 96. Posterius in vulgus notum, prius Boeoticum esse potest pro *πολέων*, *πολλῶν* aut Doricum pro *πολέων πολῶν* (a verbo *πολέω*). 97. *πολλαχῶς* Apoll. lex. 133, 23. *πορφύρεα* cod., *πορφύρε* (sic) *κιόντι* Mus. Exemplum Homericum sequenti articulo postponatur non opus esse docet Apollon. l. l. Subnata tamen suspicio mihi est remotis Homericis scribendum esse: *πολλὰ πολλαχῇ·* .... quae verba sunt Soph. OC. 1626 *καλεῖ γάρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός*. 2800. Supra *πολλὰ χαίρειν* loco non suo. 1. Latinum *pulchrum* videbatur HSt. *πολύχροον* coni. Albertus, nisi *καλόν* e *καλεῖ* natum ad Soph. l. l. (vid. gl. 2797) referendum est. 2. *πολέων* contra seriem Mus. 3. *πολέων* Heinsius. Fuerunt qui 2. 3 iunctim scriberent: *πολλέων· πολλῶν* (*ἐκ*) *πολέων. πολυκίνητος* alterum ad *B* 131 alterum ad *πολέω* verbum referentes. 4. *πολιός* male Mus. Cf. Ath. I p. 31 B EM. *Βίβλινος*, Aelian. VH. XII 31 Poll. VI 16 ubi perperam simplici λ scriptum. Krause *Angeiologie* p. 204. 6. *ἡ ψιθεία* cod., em. Mus. Plin. XIV 9 Hes. *ψιθία* et *μελαμψιθία*. Poll. VI 82. 7. *πολλόμαλον· πολλύν, πλέον* cod., vulgata Musuro debetur. 8. *πωλλοστόν* editiones ante Albertinam. 9. Cf. *πλοῦγε καὶ δεῖ* et Moer. Att. p. 328. 10. Pro *πολυκοιρανίη*. 12. *τόπος*] Poll. II 38. — *κυκλωειδής* cod., em. Mus.

πόλτος· τὸ πυανεψίων ἕψημα
2815. πολύ· ἀντὶ τοῦ μέγα
πολυάϊκος· πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος τῶν μαχομένων
πολύαινε· πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε. ἢ πολύμυθε
πολυάϊξ· πολυκίνητε, πολυόρμητε. ἢ πολλὰς ἔχων αἶγας
πολυάνδριον· τάφος πολυχώρητος, μνῆμα
20. πολυάρ[ρ]ητος· πολύευκτος
πολυαρκῶς· τελείως ἀρκῶν
πολύαρνι· πολυθρέμμονι. πολλῶν θρεμμάτων δεσπότης
πολυβέλεμνοι· οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίκτους, ὅτι τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν
πολυβενθέος· πολὺ βάθος ἔχοντος
25. Πολύβοια· θεός τις ὑπ' ἐνίων μὲν Ἄρτεμις, ὑπὸ δὲ ἄλλων Κόρη
πολυβότειρα· ἡ γῆ πολλοὺς τρέφουσα καὶ βόσκουσα
πολύβουλος· συνετή
* πολύδοτος· κοχλιοειδής
πολυβοῦται· πολλὰς ἀγέλας ἢ βόας ἔχοντες
30. πολυβούτης· πλούσιος. ἢ ὁ δημόσιος δοῦλος
Πολύβῳ τροφεῖ· τῷ ἀναθρέψαντι, Πολύβῳ ὄνομα
[πολυγάστονα· πολυστένακτα]
πολυγηθές· πολυχαρές
πολυγηθέες ὧραι· αἱ πολλῆς χαρᾶς αἴτιαι οὖσαι
35. πολυγηθέος· πολλαχῶς χαίροντος
Πολυγνώτου τοῦ ζωγράφου ὄνος ἐστὶ γεγραμμένος, ἐναντίως ἐπεστραμμένος, κομίζων σκευοφόρον καὶ τὴν μυρσίνην ..... λαγωόν, καὶ ἀνάκειται ἐν τῷ ἀνακείῳ
πολυδαίδαλον· πολύκοσμον, πολυποίκιλον.
πολύδακρυ· πολύθρηνον
πολυδάκρυτον· πολλῶν δακρύων αἴτιον
40. πολυδάμνων· πολλοὺς δαμαζόντων. [ἢ πολυκεντήτων, ποικίλων

SCR. 14. Alcman. fr. 71 πυάνιόν τε πόλτον. Epicharm. p. 11. 15. Daniel. IV 7. 16. Α 166. 17. μ 184 Δ 430. 18. Ε 806. 19. LXX et Greg. Naz. Sed Atticis etiam voc. familiare fuisse docent Poll. IX 15 Phot. l. l. 20. ζ 280. 22. Β 106. 23. Tragicus incertus. 24. Α 432. 26. πουλυβότειρα Γ 89. 27. Ε 260. 29. Ι 154. 31. Eur. Phoen. 45. 34. Φ 450. 35. Hesiod. Opp. 612. 36. ADN. 37. Α 32. 39. Ω 620.

ADNOT. 14. πυανεψιόν cod., em. Heinsius, nisi malis πυάνιον, ἕψημα. Cf. Ahrens Dial. II p. 395. 16. ἔχων τὰς cod., quod ferri potest in Homericae glossae explicatione; ἔχοντος Mus. 18. πολύαιξ vulgo πολύαιγος. 19. πολυάνδριος cod., em. Heinsius. Phot. 439, 23. 20. πολυεύητος cod., em. Mus. 22. πολυάρνει cod., em. Mus. qui δεσπότης non mutavit in δεσπότῃ. 23. ὅτε cod., ὅτι Heinsius. 25. OMueller Dor. I p. 354 Schneidewin de Laso p. 11. 28. Forte πολύδετος multipliciter nexus tortuosus. An πόλος· τόπος κυκλοειδής? 30. Cf. βοῦς· ἡ δούλη. 31. Πολυβοτραφεῖ — πολύβοονάμα codex, Πολυβοτραφεῖ — πόλυβον νάματι Mus., em. Porson. ad Eur.
πολὺ
Phoeniss. 45, ubi vide schol., p. 212. 32. Ex ἀγάστονα natum esse vidit Albertus. 33. πολυγεθές cod., em. Mus. 35. χαίρων cod., χαίροντος Mus. 36. ὁ νοῦς — μυρσίναν cod., μυρσίνην Mus., ὄνος Scaliger. Pausan. X 27 apponunt Palmerius et Heinsius, qui etiam pro ἐναντίος, ἐπ. ἐναντίως ἐπεστραμμένος corrigit. De picturis in Anaceo Silligius in Catal. artif. p. 377 conferri iubet Hemsterh. Anecd. vol. I p. 226. Ante λαγωόν aliquid deesse non solum inde conicias, quod Polygnoti Iliupersis Delphis conspiciebatur, sed etiam e Photii Glossa 440, 8: Πολυγνώτου λαγώς· ἐζωγραφημένος ἐν τῷ Ἀνακείῳ ὑπὸ τοῦ Πολυγνώτου. Articulus aut e paroemiographis fluxit aut ex amplioribus in Simonidis Cei epigrammata commentariis. 39. πολύδακρυ· τὸν cod., πολύδακρυν· τὸν Mus. Correxi. 40. πολλοῦ δαμάζων cod., em. Mus. Quamquam vereor ne πωλοδαμνῶν· πώλους δαμναζόντων corrigendum sit. Posteriores explicationes ad πολυδαιδάλων refert Meinekius Philol. XIII p. 551.

πολυδειράδος· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, οἷον πολλοὺς τραχήλους καὶ λόφους. Δειρὰ δὲ ὁ τῶν ἀλόγων ζώων τράχηλος, ἐπεὶ ἐκεῖθεν ἐκδέρεται

πολυδέσμου· πολυγόμφου. δεσμοὶ γὰρ τῶν νεῶν εἰσιν οἱ γόμφοι

πολυδευκέα φωνήν· πολλοῖς ἐοικυῖαν

πολυδήνεα· πολύβουλον

2845. πολυδίψιον· ἄνυδρον ἢ πολλὰ βεβλαμμένον· ἶψαι γὰρ τὸ βλάψαι καὶ διαφθεῖραι. ἢ πολυπόθητον

πολύδωρος· πολλὰ λαβοῦσα δῶρα. πολύφερνος. πολύεδνος

πολυειδής· ποικίλος

πολυέλικτον· πολύκυκλον ἄδον(άν)

πολύευκτον· τίμιον. πολυπόθητον

50. πολυζύγῳ· πολυκαθέδρῳ

πολυήρατος· πολύευκτος, ἐπὶ πολλαῖς εὐχαῖς γεννηθείς

πολύηρος· πολυάρουρος. πλούσιος

πολυηχέα φωνήν· τὴν πολλοῖς ἤχοις καὶ μέλεσι χρωμένην

πολύθεστος· πολυαγάπητος. πολύσεπτος

55. πολύθροον· πολύηχον

πολυθρύλλητα· πεφη(μι)σμένα. ἢ θόρυβον ἐμποιοῦντα, διαβεβοημένα

πολυθύσανε· Ἄρτεμι πολυθύσανε κούρα· διὰ τὸ θυσάνοις καὶ αὐτὴν χρῆσθαι· ἢ ὅτι πολλαχόθεν ᾄσσεται, ὡς κυνηγέτις. ἢ πολυθώϋκτος. ἢ πολυθυσίαστος

[πολυΐακος· πολυόρμητος]

πολύϊδρις· ἐμπειρότατος

60. πολυκαγκέος· πολυξήρου

* πολυκαγκέα· ἄγαν ξηραντικόν, μεγάλως κατάξηρον

πολυκερδέα· πανοῦργον

πολὺ κέρδιον· πολὺ βέλτιον

πολύκεστος· πολυκέντητος. ἐξ οὗ τὸν ποικίλον δηλοῖ

65. * πολυκηδές· πολλῶν κακῶν αἴτιον

(*) πολυκηδέος· πολυφροντίστου

πολυκέφαλος· τῶν κιθαρῳδικῶν τι μέλος

πολυκλήϊσι· πολυκαθέδροις, πολυζύγοις [λεπίδες] ταῖς ναυσίν, ἀπὸ τοῦ κλίνεσθαι ἐν αὐταῖς τοὺς ἐρέσσοντας

πολύκλητοι· ἀπὸ πολλῶν ἐπικεκλημένοι τόπων βοηθοί

70. πολύκμητον· μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον, ἢ πολὺν κάματον ἡμῖν παρέχοντα. λέγει δὲ τὸν σίδηρον

SCR. 41. *Δ* 499. 42 ε 33. 43. τ 521. 45. *Δ* 171. 46. *X* 88. 48. Eur. Phoen. 315. 49. Aesch. Eum. 537 Herod. I 85. 50. *B* 293. 51. λ 275 al. 52. Poetae Ionico vindicat Lobeckius. 53. τ 521. 54. Callim. Cer. 48. 55. Aesch. Suppl. 820. 56. Plat. Phaed. 100 B. 57. Timothei Milesii? V. Bergk. PLG. p. 1001. 59. ο 458. 61. *Λ* 741. 62. ν 255. 63. *Γ* 41. 64. *Γ* 371. 65. ι 37. 67. *B* 74. 68. *B* 74. 69. *Δ* 438. 70. ξ 324 *Z* 48.

ADNOT. 43. Infra *πολυηχέα φωνήν*, qua de lectionis discrepantia cf. Aelian. N. A. V 38. Vocabulum illustrat schol. Nic. Ther. 209. 625 Arcad. 27, 31. Hes. *δεικές δευκές ἐνδευκές περιδευκές.* 46. Duos codicis articulos coniunxit Is. Vossius. Alterum *πολύεδνος· πολύφερνος* scribi iubebat post Pearsonem Albertus. 48. *ἄδον* cod., em. Wesseling. Probab. cap. 5 p. 45 Iensius Luc. Hesych. p. 195. 52. Lob. Proll. p. 157 n. — *πολυήροτος* Vossius. 54. Bentl. ad Callim. Cer. 48 Phot. 440, 14. 56. *πεφεισμένα* Mus. Em. Phot. 440, 16. 57. *δῖσεται ὡς κυνηγέτης* cod., *δίσσεται ὡς κυνηγέτις* Mus., *ἄδεται*? — *πολυθώϋστος* cod., em. Meinek. Anal. Alex. p. 227. 58 *πολυάϊκος· πολυορμήτου* Albertus. 60. *πολυκαγχέος* cod., *πολυκαγγέος* Mus., em. Is. Vossius. Vid. Lob. rhem. p. 60, et nos ad *καγκές.* 65. *πολυκηδέα* Albertus. 67. Schol. Pyth. XII 15 Plut. de Mus. p. 1133 D. 68. *λεπίδες* proscripsit Mus. 70. *παρέχων* cod., ut solet in glossis Homericis, em. Mus., nisi *πολύκμητος* excidit ad *Z* 48 spectans. Similiter mox *τραχὺς τόπος* in codice exstat, accusativus Musuri manus est.

πολύκνημον· δύσβατον, ὀρεινόν [τραχὺς τόπος
πολύκοινον· πᾶσι κοινόν
πολυκοιρανίη· πολυαρχία
πολύκρημνος· δύσβατος, ὀρεινός.....
2875. πολυκτόνον· πολλοὺς κτεῖνον
* πολυκτήμων· πολλὰ κτήματα ἔχων
πολυκυλίνδητος· πολλαχοῦ κυλιόμενος
[πολυλάϊστον· πολυλιτάνευτον, πολύευκτον]
[πολύλευκτον· πολυπλάνητον, πανταχοῦ περιφερές]
80. πολυλήϊον· πλούσιον
πολυλήϊος· πολύπυρος. ἢ πολλὰ βοσκήματα ἔχων
πολύλιστον· πολυλιτάνευτον
πολυμερές· εἰς πολλὰ μεριζόμενον
πολυμέρμερον· πολυμέριμνον
85. πολυμερῶς· πολυσχιδῶς, δαψιλῶς. πολλὰ σχήματα ἔχων
πολύμηλον· πολυπρόβατον
[πολυμῆναι· πολύβουλε]
Πολυμήστωρ· ὄνομα κύριον
πολυμήτης· πολύβουλος, πολύφρων
90. πολυμήχανε· συνετέ, πολύτεχνε
Πολυμνήστ(ε)ιον ᾄδειν· εἶδός τι μελο[σ]ποιίας τὸ Πολυμνήστ(ε)ιον. ἦν δὲ Κολοφώνιος μελοποιὸς ὁ Πολύμνηστος, εὐμελὴς πάνυ
πολυμνήστην· ἀγαθήν, σώφρονα
Πολυμνία· ἡ θάλασσα, ἡ πολὺ ψυκίον ἔχουσα. καὶ ὄνομα κύριον
πολύμυθος· φλύαρος. περίεργος
95. πόλυντρα· ἄλφιτα
Πολύξενος· εἷς τῶν (ρʹ) ἡρώων
πολύξεινος· ἡ γῆ
πολύοπτος· πολυθέατος
[πολυορκῆσαι ἢ] πολιορκῆσαι· κυκλεῦσαι πόλιν στρατῷ
2900. Πολυπαίδης· παρῳδηται ἐκ τῶν Θεόγνιδος· „βολβὸν ἐπαινήσω......"
πολυπαί(πα)λος αἰθήρ· πεποικιλμένος. οὐχ ὁμαλός
πολυπάμ[μ]ονος· πολλὴν κτῆσιν ἔχοντος
πολυπάμ[μ]ων· πλούσιος, πολλὰ κεκτημένος, πολυχρήμων. Πάμ[μ]ατα γὰρ τὰ χρήματα

SCR. 71. *Β* 497. 72. Sophocl. fr. 607 p. 222. 73. *Β* 204 (Rhianus). 75. Tragici, e. g. Eur. Or. 1142 Hel. 242 Aesch. Ag. 469. 743. 76. *Ε* 612 et tragici. 78. *ε* 445. 81. *Ε* 613. 82. *ε* 445. 83. Sapient. VII 22. 85. Hebr. I 1. 86. *Β* 605. 88. Eur. Hecub. 7. 89. *Α* 311: *πολύμητις*. 90. *Β* 173. 91. Cratin. fr. CXLII p. 221. 92. *ξ* 64. 94. *Γ* 214. 98. Poeta incertus ap. Cram. AP. IV p. 349, 6 *πολύοπτος ἀπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ*. Videndum an huc revocandum sit *αἰθήρ* a gl. 2901. 2900. Parodus, qui pro *Κύρνον* lusit *βολβόν*. 1. Cf. 2898. 2. *Δ* 433.

ADNOT. 71. Segregata ad 74 pertinere videntur. 77. Eustath. 1471, 7. 78 *πολύλιστον* Mus. Debebat *πολύλλιστον*, propter solemnem confusionem literarum *Λ* et *Λ*. 79. Corruptum est ex *πολύπλαγκτον*, quod infra *πολυπλέγκτου* mendose scribitur. Vidit hoc Albertus. 82. *πολύλλιστον* secutus Ez. Spanhem. ad Callim. h. Apoll. 80 p. 96 edidit Albertus, sine caussa, cum λ huius vocabuli initiale ubique ap. Homerum producat syllabam praecedentem. 85. *πολυσχεδῶς* cod., em. Bielius. Similiter gl. sacrae ad calc. Cyr. 63. 87. Sic codex, quod *πολυμήχανε* videtur, *πολύμητι* Mus. 91. *μέλος ποιίας — εὐημερής* cod., em. Mus. Sic enim *εὐμελής* a Sopingo repositum, non *εὐμερής* voluisse videtur. Vide Phot. 441, 2 Plut. Mor. p. 1132 D. 93. Confundit *πολυμνία* quo de cf. schol. Nic. Ther. 950 et *Πολύμνια*. 95. *Polenta* conferebat Salmasius. Aeolicum est pro *πάλυντρα*. 96. (ρʹ) Meinek. Philol. XIII p. 511 h. e. *ἑκατόν*. Cf. Hom. h. in Cer. 154. 97. *πολύξυνος* Meineke. 2900. *παροδίται* cod., em. Mus. — *βόμβων* cod. Correxi. Excidisse *πολυπαίδη* vidit Heinsius. 1. *ἀνήρ* Thes. 1405 D. Om. Phot. 441, 5. Cf. SCR. 2898. 2. *ἔχων* cod., em. Mus. nisi explicationem ad 2903 trahere mavis.

πολυπενθέος· πολυπαθοῦς
2905. πολυπίδακα· πολλὰς ἀναβολὰς ἔχουσαν, ἤτοι πηγάς
πολυπιδάκου Ἴδης· πολλὰς πίδακας ἐχούσης, τουτέστι ὑδάτων ἐκβολάς, ἢ πολλὰς πηγάς
πολυπήμονα· πολυβλαβῆ
πολύπιστος· ὁ πολλὴν πίστιν ἔχων, ἔμπιστος, ἢ μεγάλην
πολυπλάγκτοις· εἰς πολλὰ μέρη πλανωμένοις
10. πολυπλάγκτου· πολυπλανήτου, πανταχοῦ περιφερομένου
πολύπλοκος· πολύτροπος
πολύποδες· εἶδος ἰχθύος. ἢ εἶδος φθειρῶν
πολύποδος δίκην αὐτὸς ἑαυτὸν καταφαγών
πολυπράγμων· περίεργος
15. πολυπτύχου· πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος. πολυμεροῦς. πολλὰς πτύχας καὶ εὐρυχωρίας ἔχοντος καὶ πολλὰ ἀποκλίματα
πολύῤῥην· ἢ πολυπρόβατος, ἢ πολύαρνος
πολύῤῥην· πολλὰ ῥῆνη ἔχων, τουτέστι θρέμματα
πολύῤῥητος· πολύφραστος
* πολυῤῥήτοισι· πολυπόνοις
20. πολυσκάρθμοιο· πολύποδος, πολυβημάτου. ἐπὶ δὲ νεῶν, πολυκώπου. οἱ δὲ δρομάδος. καὶ πολυπηδήτου, εὐκινήτου, πολυκινήτου
πλουσμαράγοιο· πολυήχου, ἠχητικοῦ
πολύσπειρον· πολυέλικτον
πολυσπερέων· ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς ἐσπαρμένων. πολυεθνῶν
πολύστιπτος· πολυπόρευτος
25. πολύστονα· πολλῶν στεναγμῶν αἴτια
πολυσφέλμου· πολυφλοίου
πολυσχιδῆ· εἰς πολλὰ ἐσχισμένον, μεμερισμένον
* πολυσχιδές· πολυμερές
πολυτελῆ· πολυδάπανα, ἢ τὰ πολλοῦ ἄξια, ἤγουν τίμια
30. πολυτιμητίζειν· [πολλοὺς] τιμᾶν. [ἢ ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι]
πολύτλας· ὁ πολλὰ ὑπομείνας. ἢ κακοπαθήσας, πολλὰ ἀνατλάς, ταλαίπωρος
πολυτρήρωνα· πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν
πολυτλήμων· ὑπομονητικός
πολύτροπος· ὁ ἐπὶ πολλὰ τρεπόμενος, ἢ τρέπων τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν ὑφ' ἕνα καιρόν
35. πολυτρόπως· διαφόρως, ποικίλως

SCR. 4. *Ι* 559. 5. *Θ* 47. 6. *Υ* 59. 9. *ρ* 425, unde *πολυπλάγκτοισι* corrigere volebat Iensius. 10. *Λ* 308. 13. Similiter Alcaeus. 14. Ar. Avv. 471 Eupol. fr. XXII b p. 518. 15. *Θ* 411. 17. Scriptor Naupacticorum ap. Herod. *πμλ.* 15, 26 *πολύρρην πουλυβοώτης*. 20. *Β* 814. 21. *Β* 804. 25. *Δ* 545. 29. E. g. Apollod. Com. fr. I vol. IV p. 439. 30. ADN. 31. *Θ* 97. 32. *Β* 502. 33. *Η* 152. 34. *α* 1. 35. Hebr. I 1.

ADNOT. 5. *πολυπήδακα — ἐχούση* cod., em. Mus. 6. *πολυπήδακαπήδακας* cod., em. Mus. 8. *ἢ με* (γλ,) cod., om. Mus. Colloca haec post *πολλήν*. 10. Cf. *πολυλεύκτου*. — *Πολυπλέγκτου* cod., em. Mus. 15. *πολυπτάχου* cod., em. Mus. 16. *πολυῤῥήνη* cod., correxi. Cf. Steph. Byz. 532, 13 ubi AR *πολύρην* V *πολύῤῥην* exhibent, *Πολυρηνία* Meinekius. 17. *πολυῤῥήνη πολλαρρήνη ἔχων* cod., *πολύῤῥηνι πολλὰ ῥήνη ἔχοντι* Mus. Correxi. 19. *πολυτρύτοισι* Ruhukenius, *πολυφώνοις* pro *πολυπόνοις* Vossius Trillerus Em. Hes. p. 84 male. 24. *πολύστικτος* cod., em. Sopingus. 26. *πολυφέλλου* Palmerius, quod placet. Pleonasmum literae σ agnoscebat Lob. rhem. p. 31 n. 28. Cf. *πολυμερές*. 30. Ineptam esse hanc explicationem docet Cobetus Mnemos. 1859. VIII p. 20. Significat *πολυτίμητον appellare et tanquam deum salutare*, quod iocose fecit Plat. in Euthyd. p. 396 D. 33. *ὑπομονηστικός* error Aldinae. 34. *οὐκ ἐφ' ἕνα* Heinsius.

2937. πολυφασίας· πολυλογίας
36. πολύτορον δέρμα ἐχίνου· ἤτοι διὰ τὰς ἀκάνθας, ἐπεὶ τιτρώσκουσιν· ἢ ἐπεὶ ἐκφύσεις πολλὰς ἔχουσιν
Πολύφημον· πολύφωνον, ἐπιθετικῶς. ἢ ἐκκλησία, ἐν ᾗ πολλαὶ φῆμαι καὶ κληδόνες εἰσίν. ἢ ἀπὸ τοῦ πολλὰ φημίζεσθαι καὶ ὁ ἔνδοξος. καὶ κύριον ὄνομα Κύκλωπος
πολυφλοίσβοιο· πολυταράχου, πολυκινήτου
40. πολυφόρβου· πολλοὺς τρεφούσης ἢ πολλὴν φορβὴν ἐχούσης
πολυφραδέος· πολυκερδοῦς. ἢ λίαν συνετοῦ
πολυφραδέστερον· συνετώτερον. λογιώτερον. πολυκερδέστερον
πολύφρονα· σώφρονα, συνετόν, φρόνιμον
πολύχαλκον· ἰσχυρόν, στερεόν
45. πολυχανδέα· πολλὰ χωροῦσαν
πολυχε(ι)ρία· πλῆθος ἐργαζομένων καὶ ἀνοόντων
πολύχουν· πολυειδές
πολύχους· πολυφόρος
Πολυώνυμον· τὴν μονάδα οὕτως ἐκάλουν. καὶ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος
50. πολυωπόν· πολύβροχον. πολυόμματον. ἢ πολλὰς ὀπὰς ἔχον
* πολυωρήσεις. φυλάξεις, φροντίδα πολλὴν ποιήσεις
πολυωρεῖ· πολλὴν φροντίδα ποιεῖται. ἐναντίον δέ ἐστιν τὸ ὀλιγωρεῖν ὀλίγον φροντίζειν. διὸ καὶ τὸν ὀλίγωρον ἀμελῆ λέγουσιν
πολφοί· τὰ ἐκ τῶν χίδρων καὶ τῆς ἐρι(κτ)ῆς ἑψόμενα
* πόμφυκα· τὸν κόγχον
55. πόμα· πόσις
[πόμαλα· τρόπον τινά]
πομάτεσι· πόμασ(σ)ι
πομμοῦσαν· ὁμιλεῖν
πομπεῖα· τὰ πρὸς τὰς πομπὰς σκεύη. ἢ τόποι, ἐν οἷς τὰ ἐκ τῆς πομπῆς ἀποτίθεται
60. πομπεῖ· πομπευτῇ
πομπεύει· κατασχολάζει
πομπεύων· περιάγων. καὶ τὰ ὅμοια

SCR. 36. Poetae scenici iambus fuisse videtur (⏑) δέρμ' ἐχίνου πολύτορον (⏑–⏑–). 38. β 150. 39. Α 34 Diphil. com. fr. III p. 416 Archil. fr. 9. 40. Ξ 200. 43. Φ 367. 44. Ε 504 γ 2. 45. Gregor. Nazianz. I 67 p. 32 Theocr. XIII 46. 46. Thucyd. II 77, unde malim πολυχειρίαν. 47. Aristot. HA IX 43. 48. Passim ap. Theophr. e. g. HPl. VIII 4, 3. Sed fortasse spectat Philon. I p. 301, 10. 49. Callim. Dian. 7. 50. χ 386. 51. Psalm. CXXXVII 3. 53. Aristoph. fr. inc. XXXIII. 55. Nic. Al. 105 Pind. Nem. III 137. 59. Andocid. p. 33, 1. — Demosth. 918, 26.

ADNOT. 36. Phot. 442, 3. 38. κλύδονες cod., κληδόνες Mus. 46. (ι) Alb. 48. Sic Cyr. 39. πολυφόρητον Phot. 442, 8 minus recte. Nostrates similiter de frumento: *es schüttet gut.* 50. πολύωπον cod., em. Arcad. 67, 10. πολύβροχον vocabulum rarissimum, explicatione indigens ipsum, ex onomastico illo in prolegomenis describendo petitum esse puto. Cf. Eur. H. f. 1035. 51. Accuratius in Cram. AO. II 464 πολυωρίσεις (ήσεις) με legitur explicatum αὐξήσεις, περισσεύσεις, φροντίσεις. 52. πολυωρία cod., πολυωρεῖ Mus. 53. πόλφοι — ἐρίης ἑψόμενα cod., accentus ex Arcad. p. 84, 19 correctus, reliqua ex Phot. 442, 9 emendata sunt. Cf. Poll. VI 61 Erotian. p. 314. 54. πόλφυκα pro πόφλυκα recte Is. Vossius. 55. Cf. Porson. Eur. Hec. 396. Attica forma est πῶμα. 56. πώμαλα· οὐ μάλα, οὐδαμῶς Hesych. quod οἴνου (l. οἷον οὐ) μάλα explicat Photius. 57. (σ) Iensius Luc. Hes. p. 197. 58. ὁμιλοῦσαν audacter Mus., quod Is. Vossium commovit, ut (π)ομιλοῦσαν coniceret et π̄ pro digammo caperet. Non expedio. 59. Harpocr. 155, 12 Phot. 442, 13 Lex. Bekk. 290, 4 EM. 682, 44 Eustath. 576, 46. 762, 7 Moer. p. 332. 60. πομπεύεται cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 513. Minus certe placet πομπὴν πομπεύει (Demosth. 522, 3). 61. Supra ἐμπομπεύων· καταστοχάζων.

πομπή· ἔφοδος. καὶ ἐξαποστολή, παραπομπή
πομπῆες· προπομποί, οἱ προπέμποντες, ὁδηγοί
2965. πομπηγορῶσι· προπέμπουσι
πομπίλος· ποιὸς ἰχθῦς
πομπός· ὁδηγός, προπέμπων
πομποστολεῖ· ἐκπέμπει τὸν πλοῦν
πομποῦ· ὁδηγοῦ
70. [πομπυσμάτων· συρισμάτων]
[πομποβόλῳ· πέντε ὀβελίσκους .....]
πομπῶν· ὁδηγῶν
πομφαγωγεῖ· τὴν πομπὴν ἄγει
πομφαγεῖται· φυσοῦται. ἀναβράζει
75. πομφόλυγες· τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί. καὶ ἐν τῷ ὕδατι γενόμεναι οἰδήσεις, ἢ φυσήματα ὕδατος. ἐπὶ τῶν διακενῆς φυσιωμένων λέγεται ἡ λέξις
πομφόλυξ· ὕδατος κάχλασμα. καὶ τῶν ἀσπίδων αἱ ἐξοχαί
πονεῖν· ποιεῖν. ἀσκεῖν. κακοπαθεῖν. ἐνεργεῖν
πονέεσθαι· ἐνεργεῖσθαι. καὶ τὰ ὅμοια
πονέοντο· ἐνήργουν
80. πονεύμεναι· ἐπειγόμεναι
* πομφυίζεσθαι· αἰσχύνεσθαι
πονήματα· κόποι
πονηρία· ἐπιπονία
πόνηρον· ἐπίπονον. κακοπαθῆ
85. πόνηρος· τὰ αὐτά
πονηρός· κακός, δεινός, κακοῦργος
πονήσατο· κατειργάσατο
πονίωμεν· πονῶμεν
πόννα· τὸ γράφος. ἢ μάγος
90. πόννος· μάγος
πόνος· ἄλγος, ἐνέργημα ὀδύνης
πόντια ῥάκ[κ]η· σπόγγοι, ἢ τὰ τούτων σπαράγματα
ποντινοί· σπόγγοι
ποντοβρόχους· ὑπὸ θαλάσσης βρεχομένους
95. ποντόθεν· ἐκ πελάγους

SCR. 63. ε 32. 64. γ 325. 66. Pancrates Ath. VII 282. 67. δ 826 Aeschyl. Choeph. 147 Soph. OC. 70. 68. Aesch. Ag. 299. 72. Soph. OC. 723. 75. Nic. Ther. 239. 78. K 116. 79. E 84. 87. I 348. 91. Thuc. II 49. 94. III Macc. VI 4. 95. Ξ 395.

ADNOT. 65. πομπηγοροῦσι (sic enim exitus corrigendus) suspectum. Coni. πομπ(εύουσι· μεγαλ)ηγοροῦσι; πομπὴν ὁρμῶσι AM. 70. ποππυσμάτων Guyetus. 71. ὀβελίσκοις Mus. Excidit potius ἔχοντι. Sed cf. πεμπωβόλους. 73. πομπαγωγεῖ recte Albertus. Itaque πομπαγαγεῖ in πομφαγωγεῖ mutavi. 74. ἀνακράζει cod., em. HSt. Glossa πομφολυγοῦται scribenda videtur. 75. ἔξοδοι καὶ cod., αἱ Mus., em. Salmasius. — φύσημά τι cod., em. Mus. Cf. EM. 682, 12. 76. κόχλασμα cod., em. Sopingus. 80. EM. 200, 1. 682, 19. 81. Conicio πομφολύζεσθαι· ἐκχύνεσθαι. Activo usus est Pindarus Pyth. IV 215. 88. ποιιῶμεν cod., em. Koen. Greg. Cor. p. 229 Ahrens Dial. II p. 210 Meinek. Philol. XII p. 616. 89. 90. Infra πῶννα· γραφίον (quod legendum certe γραφεῖον, licet hoc ipsum voluerit an γναφεῖον aut ῥαφεῖον non liquet) λύπη, ubi πῶνα et πῶρα confundi vidit Albertus. Incompertum vocabulum πόννα e latino penna detortum videbatur Sopingo, quo artificio cum non appareret, quomodo per μάγος explicari posset, Palmerius ποννατογράφος ἢ μάγος suasit. Postremo ex duobus glossis unam fecit GDindorf. Thes. VI c. 1472 B: πόννος· πουνατογράφος ἢ μάγος. Sed fortasse μάγος nihil est nisi ἄλγος e seqq. πόνος· ἄλγος male repetitum. Tum scribendum: πόννα· τὸ γράφος (?) πόννος· [μάγος ἢ] ἄλγος. 92. 93. Phot. 443, 10. 11 ubi male ποντοράκη et ποντεινοί editur. Malim utrobique πόντιοι· σπόγγοι, nisi sufficit πόντινοι.

πόντος· θάλασσα, πέλαγος
ποντοπόροιο· θαλασσοπλόου
ποντοπόροις· θαλασσοπλόοις
ποντοπόροισι· πλωταῖς
3000. ποντοπόρος· πέλαγος διαπορευομένη, πελαγοδρόμος
πόντου Ἰκαρίοιο· τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, ὅπερ ὠνομάσθη ἀπὸ Ἰκάρου, τοῦ Δαιδάλου παιδός, πεσόντος εἰς αὐτὸ καὶ ἀποθανόντος
πόντῳ κεκλιμένοι· περιεχόμενοι ὑπὸ τῆς θαλάσσης
πόνῳ πονηρός· κακίᾳ κακὸν προσέπεσεν, ὡς ἀγαθὰ ἀγαθῷ
πόπανα· πλακούντια ἀπὸ ἄρτου
5. πόπαρ· πατήρ. καὶ πατρὸς πατήρ
πόποι· παπαί. ἐπίφθεγμα σχετλιαστικόν. Ἀπίων δέ φησιν, οἱ δαίμονές εἰσι πόποι· καὶ ἔστιν· ὦ δαίμονες
ποπ(π)ύσματα· κολακεύματα
πόρ· ποῦς. Λάκωνες
πόρδαλις· ὁ ἄρσην, ἡ δὲ θήλεια πάρδαλις. ὁ μὲν ἀπὸ τοῦ προαλέσθαι· ἡ δὲ ἀπὸ τοῦ παράλεσθαι
10. Πορδοσελήνη· μεταξὺ Λέσβου καὶ Μυσίας νῆσος
πόρε· παρέσχε
πορεῖν· δοῦναι
* πόρε· περιεποίησε, παρέσχε
* πόρεν οἱ ἐπιεικές· παρέσχεν αὐτῷ τὸ πρέπον
15. πορεύου· ἄπιθι, ὕπαγε
πορεύς· πορθμεύς
πορεῦσαι· πέμψαι, ἀγαγεῖν
πορεύσατε· ἄγετε
πορθεῖν· προνομεύειν, ὀλλύειν
20. πορθεῖται· [ἀναλίσκειν
πόρθησις· ἐρήμωσις, καθαίρεσις, ἁρπαγή
πορθμεύς· κωπηλάτης
πορθμεύ[σ]εσθαι· διαβαίνειν. πλέειν
πορθμῆες· πορθμεῖς καὶ πορθμῆς· πορθμεῖς. καὶ ὄνειροι οἱ διαπορεύοντες
25. πορθμεῖον· σκαφίδιον διαπερ(αι)οῦν μισθῷ

SCR. 96. *B* 210. 97. *Λ* 439. 99. *B* 371. 3000. *μ* 69. 1. *B* 145. 2. *O* 740. 3. Ar. Vespp. 466 Lys. 350, 4. Ar. Plut. 660 Eccl. 843. 6. *α* 32. 9. Arist. fr. IX vol. II p. 1144. 10. Arist. HA. VIII 28. 11. *Λ* 72. 14. *T* 21. 15. Matth. II 20. 17. Plat. Phaed. p. 398 A = p. 107 E. 18. *πορευσάτω* Soph. OC. 1476. 19. Eur. fr. 608. 22. Eur. Alc. 254. 24. *υ* 187 Ar. Eccl. 1086. 25. Antiph. com. fr. II vol. III 47, ex em. Valckenarii.

ADNOT. 3001. *ποντοικάροιο — Ἰκαρίου* cod., em. Mus. 2. *ποντοκεκλημένοι* cod., em. Mus. 3. *πονοπονηρὸς — πρὸς ἔπεισεν* cod., + Mus., *πονοπόνηρος* (sic) *σφόδρα πονηρός* Phot. 443, 16. *πόνῳ πονηρός· ἤτοι κατ' ἐπίτασιν ὁ φαῦλος, ἢ διὰ τὸν πόνον κατ' ἐνέργειαν ὁ ἐπίπονος* Append. prov. IV 59 p. 446, em. HSt. 4. Cf. *πέπανα.* 5. Laconicum videbatur Casaub. ad Ath. VIII p. 352 (pro *πάπαρ* Is. Voss.) Alii ex *προπάτωρ* corruptum dicunt; vid. Lob. Parall. p. 206, 2. 6. *οἱ*] *ὅτι*? 7. (*π*) Mus. *κολακεῖαι εἰς τοὺς ἀδαμάστους ἵππους* Phot. p. 443, 20. Cf. schol. Platon. p. 495. 8. Lob. Parall. p. 76 Ahrens Dial. II p. 72. 9. *πόρδαλης — προελέσθαι* cod., *πόρδαλις — προαλέσθαι* Mus. malim *προάλλεσθαι* et *παράλλεσθαι* cum Sopingo. 10. Steph. Byz. p. 533, 1. 12. Cf. *πεπορεῖν* et *πεπαρεῖν.* 14. Explicatio inepta, quod vidit etiam Pearso Advers. II p. 590; nam verba Homerica: *τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἵ' ἐπιεικὲς ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων* hanc postulant interpretationem: *ὁποῖα εἰκὸς θεοῦ ἔργα εἶναι.* 20. *ἀναλίσκειν* ad *πορθεῖν* refer. 24. *πόρθμηες* bis codex, *πορθμῆες* Mus., qui alterum *πόρθμηες πορθμεῖς* delevit. Correxi *πορθμῆες — πορθμῆς*, quorum alterum Hom. *υ* 187, alterum Aristoph. Eccl. 1086 spectat. Pro *ὄνειροι* Iensius Luc. Hes. p. 197 scripsit *νεκροί.* 25. *πόρθμιον — διαπεροῦν* cod., quod ex ordine *πορθμίον* scribendum esse coniciat aliquis, vel *πορθμήϊον*, em. Mus. et Thes. VI col. 1486 A.

πορθμός· στενὸν θαλάσσης ἐν μέσῳ τῆς γῆς. διαπέραμα
πορθμῷ· διαπεράματι
Πορθόμιν· γένος ἐπιφανές
πόρθος· πτόρθος, κλάδος, βλαστός
3030. πορθυγγίς· σπατίλη. τρίβολον
Ποριεῖς· δῆμος τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς
πορίζει· κερδαίνει
* πορεία· ὁδοιπορία
πόριμον· εὐπόριστον. πορευτόν
35. πορισμός· μηχάνημα
πόριπα· πόρτις. ποριστής
ποριοῦνται· περιποιήσονται
πορίσω· κατασκευάσω
πόρκας· ἐλάφους. ἢ ταχύ
40. πόρκης· δακτύλιος
πόρκος· κύρτος. τινὲς δὲ τὸν ἁλιευτικὸν κύρτον ἀποδιδόασιν
πορνάμεν· πωλεῖν
πορνάμεναι· κεντούμεναι. πωλούμεναι
πορν[ι]οκόπος· ἑταιροτρόφος. πόρνος
45. πόρνῳ· παιδὶ ὡραί(ῳ)
πόροι· ποταμοί
πόροις· χαρίσαιο
πόροις· ὁδοῖς
πόρος· ὁδός, τρίβος. ἢ τὸ τοῦ ποταμοῦ ῥεῦμα. οἱ δὲ τὴν διάβασιν αὐτοῦ. οἱ δὲ τὰς γεφύρας. καὶ ἀφορμή
50. πόρπαμα· χλαμύς
πόρπαξ· ἡ λαβὴ τοῦ ὅπλου
πόρπη· [ὁ ἀνοχεὺς τῆς ἀσπίδος, εἰς ὃ ὁ πῆχυς ἀνίεται,] ἡ φίβλα. καὶ τῆς χλανίδος ἡ περόνη
πόῤῥω· πόῤῥωθεν, μακρόθεν
'πορρώξ· ἀπόῤῥοια

SCR. 26. Aesch. Ag. 307. 27. δ 671. 34. In iambo, qui latere videtur ap. Synes. Epist. 139 θεοῦ παρόντος πόριμον ἄπορον ἔσθ' ἅπαν. 36. e. g. Eur. Bacch. 736. 40. Θ 495 et Lesches. 41. κύρτους et πόρκους iungit Plat. Soph. p. 220 C. 44. Menandr. fr. CCCCXLVII p. 320 et LXX Proverb. XXIII 21. 45. Comicus incertus. 46. ξ 460 Soph. Ai. 412. 47. ι 267. 49. Ar. Pac. 124 Aesch. Ag. 910. — Hesiod. Theog. 292. — Herod. IV 136. 139. 50. Eur. Rhes. 442 El. 820 Herc. fur. 959. 51. e. g. Soph. Ai. 576. 52. Σ 401.

ADNOT. 28. Om. Mus. Non expedio, sed cogitabam Πορθαονίδαι. 29. *Posterius prioris videtur correctio:* Albertus. 30. Vide σπόρθυγγες et σπορθύγγια· τρίβηλα (quod στράβηλα aut τρίβολα legendum videtur, quomodo hic etiam pro τρύβλιον malim τρίβολον στρόβιλον vel simile quid). 31. Πορίους appellant Harpocr. 155, 21 Phot. 444, 15 ut est etiam in C. I. vol. I p. 512. Sed Ποριεύς exstat in inscr. ap. Ross. in diar. Halens. 1838 fol. 196 p. 353. 36. πόρις· πόρτις Albertus, relecto Guyeti commento πόριψ, πόριμος. Ποριστής nova glossa explicatione orbata videtur, nisi Laconicum πορίτταρ· ποριστής exstitisse suspiceris. 37. Vide περίσονται. 39. ταχεῖς Mus. Confundit nomen cum adverbio ionico πρόκατε, quo de cf. Herod. I 111 et Hesych. καὶ πρόκατε δή. — Πόρκας pro πρόκας ponitur, ut δίφρος δρίφος, δραχμή δαρχμή al. Lob. Path. El. p. 500. Cf. πέχαρι. 40. Rectius πόρκις EtGud. 476, 12 sed vera lectio est πόρκης dudum a Guyeto restituta. Vide Apoll. lex. 133, 27 Phot. 444, 9 Poll. VII 157 Cyr. 63. 42. πόρναμεν cod., περνᾶμεν Mus., em. Vossius. 43. Confundi περονώμεναι et περνάμεναι vidit Kusterus. Possis etiam πορπώμεναι. κεντούμεναι. 44. [ι] Heinsius. Lob. Phrynich. p. 415. 45. πόρνοπαι· αἱ ὧραι cod. (sic, non ὥραι), πόρνοπες· ἀκρίδες alii, πορνοτύπαι· ἑταῖραι Pierso ad Moer. p. 416 parum probabiliter. Non dubito quin comici fuerint verba πόρνῳ παιδί· ὡραίῳ nisi quis πόρνῳ· παιδὶ ὡραίῳ malit. Cf. Aristoph. Plut. 155. 50. πορπάλλα cod., em. Salmasius. 52. Inclusa refero ad πόρπαξ et ἡ φίβλα corrigo. 53. 54. μακρόθεν. Πόῤῥωξ· ἀπόῤῥοια cod., male coniunxit et ἀπορρώξ scripsit Mus. Verum vidit Vossius.

3055. *πόῤῥω τέχνης· ὅμοιον τῷ σφοδρῶς ἐνέχεσθαί τινι*
πορσαίνει· κοσμεῖ. θεραπεύει. κατασκευάζει
* *πορσανέουσα· ἑτοιμάσουσα. ἐπιμελησομένη*
πορσαίνεσκον· διήγειρον. παρεσκεύαζον
πορσανέων· εὐτρεπίζων
60. * *πορσανέουσα· εὐτρεπίζουσα. στρωννύουσα. παρασκευάζουσα*
πορσῦναι· παρασκευάσαι. πορίσαι. εὐτρεπίσαι
πόρσυνε· διήγειρε. παρεσκεύασεν
πορσύνεται· ὁδεύεται
πορσύνουσα· ἐρεθίζουσα
65. *πορσύνων· παρασκευάζων, ἑτοιμάζων. ἐρεθίζων*
πορσώτατα· τὰ πόῤῥω καὶ μακράν
πόρσω· ἔμπροσθεν, ἢ πύῤῥωθεν ἐγγίσαι
πορτάζει· δαμαλίζεται
[*πόρτα· πόρτα, θύρα πόλεως ἢ αὐλῆς οἴκου*]
70. *πορτάκι[ν]ον· μοσχίον*
* *πόρτακι· μόσχῳ. ἢ δαμάλ(ε)ι*
πόρτακος· ὦμος
πόρταξ· ἄῤῥην βοῦς. τινὲς δάμαλιν, ἄλλοι νεογνόν, οἱ δὲ μόσχον
[*πορτικός· στοά*]
75. *πόρτις· δάμαλις, ἡ νέα βοῦς*
πορτιφόροι· οἱ αἴροντες τὰ κόῤῥοια ἐπὶ τῶν ὤμων
* *πορτμίς· κατὰ τὴν ὀμφαλόν*
πορύνωμεν μᾶζαν· τῇ χειρὶ προσπιέζωμεν
πορύναν· μαγίδα
80. *πορφίτῳ· περόνῃ*
πορφύρει· ταράττεται. φροντίζει. μελανίζει
πόρφυρεν κραδίη· ἐμερίμνα ἡ καρδία
πορφύρεον· πόρφυρον. μέλαν

SCR. 55. Ar. Vespp. 192. 56. Pind. Ol. VI 54. 57. *Γ* 411. 58. Ex Apollonio citat EM. 60. *Γ* 411 var. lectio. 62. *γ* 403. 63. Soph. Philoct. 781. 64. Eur. Andr. 787. 67. Tragici passim. 71. *P* 4. 75. *E* 162. 77. *Λ* 424. 81. *Ξ* 16 *πορφύρῃ*. 82. *Φ* 551. 83. *Λ* 482.

ADNOT. 55. *τὸ* cod., em. Scaliger. 58. *πορσύνεσκον* cod., dedi quod ordo suadet et praebet EM. 683, 57. In praecedenti glossa cum LBosio Obss. Crit. p. 133 *πορσανέουσα· ἑτοιμάσασα* in *ἑτοιμάσουσα* mutavi. 61. *πορσάνθουσα — στρώννουσα* cod., em. Mus. Sed malim *πορσυνέουσα*. 63. *ἀπὸ τοῦ πόρου. Σοφοκλῆς* addit Phot. 444, 22. 65. Vide *γρόσυνον*. 66. *πορσύτατα* cod., em. Mus. 67. Cf. Elmsl. ad Eur. Bacch. 390. 68. *πορταχίζει* rectius ni fallor Vossius. 69. Om. Mus. 70. *πορτάκιον* HSt., recte nisi *πορτάκινον· μόσχειον* malis. 71. *δάμαλι* codex. Vide Nauck. Ar. Byz. p. 104 et Hes. *ποδάρκεϊ μόσχῳ*. 72. Om. Mus., neque e Schowii supplementis in Thesaurum receperunt Parisini editores. Tu cave *πόρτακος· μόσ(χῳ)* corrigas: nam *πόρταξ* sive *πόρτακος* (ut *φύλαξ φύλακος*) i. q. *φόρταξ* *humerum* significat tanquam *geronem*, baiulum, ut *βάσταξ* (male in cod. *βάστραξ*) apud Boeotos significare vidimus *τράχηλον*, et *ἀχχόν* scimus per *ὦμος* explicari ab *ἀχχεῖν· φορεῖν*. Glossa propter aspiratae fugam possit Macedonica videri, sed ni summopere fallor Sicula est aut Tarentina, et ad Latinum *portare* propius accedit quam ad Graecum *φόρτος*. Cf. mox *πορτιφόροι*. 74. Om. Mus. 75. Vide *πόριπα*. 76. *κόρροια* cod., *κόρια* Sopingus, *κόπρια* (?) Valesius, *χύῤῥια* Is. Vossius, *πόρτια* vel *πορτάκια* praeeunte Guyeto Toup. Em. III p. 384. HSt. vertit *iuvencos ferens*, quod quomodo significare possit non video nisi voc. *κόῤῥοια* in *χουρεῖα* (*hostias lactentes*) mutato. Vereor tamen ne *πορτιφόρος* (vel potius *πορτακοφόρος*), si gl. *πόρτακος* recte vindicavimus, sit i. q. *ὠμοφόρος* s. *φορτοφόρος*. Qui ab HStephani partibus steterit, scribat *πορτιοφόρος* necesse est, licet me non lateat Lobeckii admonitio Parerg. p. 679. 77. H. e. *πρότμησις* in *πόρτμισις πορτμίς* detortum. 78. Aeolice dici pro *τορύνωμεν* aut hoc ipsum restituendum esse vidit Meinek. Philol. XIII p. 552. 79. *χαγίδα* cod., *μαγίδα* Meinek. l. l. reiecta Musuri interpretatione *παγίδα*. Aeolicum est pro *τορύναν*, quod infra explicat *σιτῶδές τι*. 80. *πόρφῃ* (pro *πόρπῃ*)· *τῇ* coni. Albertus. 83. *πορφυροῦν* Mus. Confundit *πορφύρεον* *rubebant*, et *πορφύρεον· μέλαν*.

πορφύρεος θάνατος· ὁ μέλας. καὶ βαθύς. καὶ ταραχώδης
3085. πορφύρεται· διαλογίζεται
* πορφύρει· μελανίζει. ταράττει. πορφυρίζει
πορφυρίων· εἶδος ὀρνέου. καὶ ἰχθῦς. καὶ ὄρνις ποιός
πορφύροντες· κακοτεχνοῦντες
πορφυρώματα· τῶν ταῖς θεαῖς τυθέντων χοίρων τὰ κρέα
90. πόρωσι· χαρίσονται. δώσουσιν
ποσαπλῶς· πολλαχῶς. ἀναριθμήτως
ποσαχῶς· κατὰ πόσους τρόπους, πολλαχῶς
[ποσάως, μερικῶς]
πόσε· ποῖ. ποῦ
95. πόσθη· τοῦ αἰδοίου τὸ δέρμα
πόσθιον· αἰσχρόν. ἀνδρεῖον
πόσθων· πόσθην τὸ ἀνδρεῖον αἰσχρὸν λέγουσι. πόσθωνας δὲ παρὰ τοῦτο τοὺς παῖδας, τινὲς δὲ τοὺς ψώλωνας, ἄλλοι μωροὺς ἢ παιδαριώδεις
* ποσ(.)ί· τοῖς ποσί
* πόσιας· τοὺς ἄνδρας
3100. * ποσὶ δατεῦντο· ἰσχυρῶς τοῖς ποσὶ περιεπάτουν
Ποσειδάων· Ποσειδῶν
Ποσείδεα· ἑορτὴ Ποσειδῶνι τελουμένη
* Ποσ[ε]ιδήϊον· τὸ τοῦ Ποσειδῶνος
πόσιν· ἄνδρα
5. πόσιος· πότου
πόσιος· ἀνδρός
πόσις· πόμα. ἀνήρ. πότος ἢ οἴνου ἢ ὕδατος
ποσότης· ἀριθμός. μέτρον
ποστημόριον· ὀλίγον μέρος
10. πόστον· πόσον
πόστος· ποῖος
ποσῶς καὶ πή· μερικῶς
ποταμηδόν· δίκην ποταμοῦ

SCR. 84. *E* 43. 87. Ar. Av. 707 Aristot. HA VIII 6. 90. *Π* 86. 91. 92. Psalm. LXII 1. 94. ς 199. 95. Ar. Nubb. 1017. 96. Ar. Thesm. 521. 97. Ar. Pac. 1300 Menand. fr. VIII p. 210. 98. *E* 745. 99. *Z* 240. 3100. *Ψ* 121. 1. *Δ* 400. 3. ς 266. 4. *Γ* 163. 5. *Δ* 469. 6. π 75. 7. κ 176 Com. anon. CCCXLIX p. 690. (8. Polyb. XVI 12, 10). 10. ω 287.

ADNOT. 85. Eustath. Od. δ 427 explicat verbis *ἐκυμαίνετο διαλογισμοῖς, βαθέως διελογίζετο.* 86. Ordo *πορφύρῃ* vel *πορφυρίζει* poscit. 87. *πορφυρεῖον* cod., *πορφυρίων* Mus. Fortasse *πορφυρεῖον·* (........*πορφυρίων·*) scribendum. — De ave cf. Aelian. NA. III 42 V 28 Ath. IX p. 388 C Eustath. 1467, 18; de pisce Artemid. II 14. 89. *τιθέντων* cod., em. M. Meibom. 90. *δώσωσιν* Albertus, *χαρίσωνται* Mus. Sed vide Lob. Parerg. p. 723. 91. Sic etiam Cram. A. O. II 464, 18 qui addit *ἔστη (ἔστι?) δὲ καὶ ἐπετάσθη σοι.* 93. Om. Mus. Cf. 3112. 94. *πόδε* cod., *πῶ δέ* Mus. Correxi. Sed malim abesse *ποῦ.* 95. Similiter Galen. vol. IV p. 159, 10. Poll. II 171. 96. Phot. 445, 3 ubi ex Ar. Thesm. 261 corrige *νὴ τὴν Ἀφροδίτην (ἡδύ γ' ὄζει ποσθίου).* — *πόσθοιον· αἰτρόν* cod. *πόσθιον· αἰδοῖον* Mus. *αἰσχρόν* Meinek. Philol. XIII 508. 97. *αἰτρὸν — περὶ τοῦτο* cod., *αἰδοῖον — παρὰ τοῦτον* Mus. *αἰσχρὸν* Meinekius l. c. *παρὰ τοῦτο* Schowius. Cf. Phot. 445, 4 Hesych. *σμόρδωνες* Bachm. Anecd. I p. 357. W. Froehner *die griechischen Vasen und Terracotten* p. 3. Creuzer *Auswahl gr. Thongef.* p. 48. 3100. *ποσὶ δατεύνιον — περιπατοῦν* cod., *ποσσὶ δατεῦντο — περιεπάτουν* Mus., *ποσὶ* Aldus. 2. *Ποσειδία* cod., *Ποσίδεια* GDindorf. Thes. VI col. 1520 A coll. inscr. Myconia ap. Ross Inscr. fasc. II p. 39. Hasius *Ποσείδαια* (l. *δεα*) confert in inscr. Spartana ap. Boeckh. C I. I p. 679. Correxit ordine suadente Conr. Bursian in Mus. Rhen. XI 3 p. 339 coll. marmore in ephemeride archaeologica n. 2563. Etiam in Strab. VIII p. 343 vulgata erat *Ποσείδεα.* 5. *πότος* cod., ut nescias *πόσις· πότος* (e κ 176) voluerit an *πόσιος· πότου.* 6. *ποσίεος* cod., em. Mus.; *ε̄* e varia lectione supra scripta natum videtur.

ποτανόν· πτηνόν, πετεινόν
3115. *ποτάγχυμεν·* προσορμίζομεν
ποταίνιον· νέον, πρόσφατον. οἱ δὲ σύνεγγυς
ποταμός· ὁ ὠκεανός. καὶ τὸ ὑγρόν. καὶ ὁ σωματοειδὴς θεός. καὶ ἐπὶ τοῦ ἥπατος σημεῖον
ποταμόχωστος· γῆ τις· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος
πόταρος· γνώριμος
20. *ποτᾶται·* πέταται
ποτεκλεπτόμαν· προσεπορευόμην
ποτεκχετήρια· τορνευτήρια
πότερον· ὁποῖον ἓν ἐκ τῶν δύο, ἢ ἆρα ποῖον τῶν δύο
πότερον· ἓν ἐκ δύο, ἕν
25. *πότερος·* ἕτερος
ποτή· ποτηνή. πτηνή
πότημα· ποτήριον. ἢ ὁ πότος αὐτός
ποτήν· ἰδέαν. οἱ δὲ πτῆσιν
ποτήρ· μέτρον ποιόν
30. *ποτητύν·* τὸ πίνειν
ποτί· πρός τι
ποτὶ γαίῃ· πρὸς τῇ γῇ
* *ποτὶ δέ·* πότε δέ
Ποτίδαια· ὄνομα πόλεως
35. *ποτιδέγμεναι·* προσδεχόμεναι
ποτιδέγμενοι·] οἴνῳ δαμασθέντες
ποτιδέγμενος· προσδεχόμενος
ποτιδέρκεται· προσβλέπεται
πότιδε· φάναι, ἐκφάναι
40. *ποτιδόρπια·* προσσίτια
ποτὶ ἑσπέρᾳ· πρὸς τῇ ἑσπέρᾳ
ποτίκρανον· π(ρ)ο(σ)κρανον, τὸ προσκεφάλαιον. καὶ τὸ δερμάτινον ὑπηρέσ[σ]ιον, ἐφ' οὗ καθέζονται οἱ ἐρέσσοντες

SCR. 14. Aesch. Ag. 394 Pind. Pyth. VIII 46. 16. Aesch. Prom. 102 Sept. 224 aliique tragici passim. 17. Lehrs. Ar. 177. 20. Eur. Or. 7 Ar. Avv. 252 Alcman. 25. Plat. Lach. p. 181 D. 26. 28. *ε* 337. 27. Ierem. LI 39. 29. Eur. Alc. 756 Cycl. 151. 32. *Α* 245 *Δ* 112. 34. Ar. Eqq. 440 Thuc. I 57. 35. *Β* 137. 36. *Η* 415. 37. Callim. Dian. 147 *Κ* 123. 38. *Π* 10 *ρ* 518. 40. Cf. *ι* 234. 42. Theocr. XV 3 p. 298 Meinek.

ADNOT. 15. *ποτάγχυμες* (aeolice) vel *ποταγχίζομεν* Meineke. 16. *ποταίνοον* cod., em. Mus. *Σύνεγγυς* ad *ποτάγχιον* refert Meineke. 17. *σημεῖον*] sc. *ἐν θυτικῇ*. Erat fortasse linea candida tortuosa iecinori intertexta. 18. *ποταμόχοστος* cod., em. Mus. 19. Ahrens Dial. II p. 200 Lob. Proll. p. 266. 20. Cobet. Mnemos. VIII p. 65. 21. Frustra quaesiveris in Thes., neque originem vocis perspexerunt interpretes cum *ποτεκλεπόμην* suadent. *π· προσεποιούμην* Meineke. Scripsi *ποτεκλεπτόμαν* (pro *μην*) et verto *ich stahl mich heran*. 23. *πότερον· ἆρα. ὁποῖον* Phot. 445, 21 Moer. Att. p. 328 ubi plura sunt ex Hesychio interpolata. 25. Hoc *ποτερόν* accini iubet Phot. 445, 20. 26. Referendum est ad *ε* 337, ubi nonnulli pro *ποτῇ* scribebant *ποτήν*, alii *ποτή*. 28. Haec etiam glossa pertinet ad *ε* 337, ubi *εἰκυῖα ποτήν* fuerunt, qui *ἰδέαν* interpretarentur ineptissime. — *πότην* cod., em. Arnaldus Lectt. Gr. p. 116 Iensius Luc. p. 197. 30. *ποτήτυν· τὸ πίνειν* cod., om. Mus. Revocavi et accentum correxi, nisi *ποτῆτα* mavis. 31. *πρὸς τί* cod., *τί* delevit Mus. Videtur *ποτί* pro *ποττί* sumendum. 33. Om. Mus. Similiter Galen. Lex. 548 *πότι· πότε. πρός. πρὸς δέ.* 34. *Ποτιδέα* cod., em. Mus. 35. 36. Infra *προτιδέγμεναι(οι)*. Sed quid *οἴνῳ δαμασθέντες*? Apud Photium 445, 24 *πότις* explicatur *ἡ γυνὴ ἡ μεθύση* (vid. Iacob. com. V p. 880). Videndum igitur num *πότιδες — δαμασθεῖσαι* exciderit. 39. Quid voluerit Albertus, cum conicit *ποτιδεῖν*, non assequor. Explicatio *ποτιμυθήσασθαι* vel *ποτιειπεῖν* requirit, sed ordo postulare videtur, ut pro *πότιδε· φάναι, ἐκφάναι* legamus *ποτὶ δὲ φάναι· ἐκφάναι*. 42. Em. Mus. Cf. Poll. II 42 VI 9.

ποτιόσσεται· προσδοκᾷ

[ποτὶ πλάδεσσιν· ἐπὶ ταῖς θαλασσίαις (πέτραις)]

3145. ποτιρόμενος· ἐρωτῶν. ἢ μαινόμενος

ποτὶ φῦλα· πρὸς τὰ ἔθνη

ποτὶ χόρτον· πρὸς ᾠκοδομημένον τοῖχον

πότμον· μόρον, θάνατον

πότμος· μόρος. ἢ κατασκευή

50. πότμῳ· μόρῳ κατασκευαστῷ

πότνα· πότνια, σεβαστή, ἔντιμος. ἢ φίλη[μα]. καὶ δέσποινα. καλή. μεσήτρια

ποτνιᾷ· ἱκετεύει, παρακαλεῖ

πότνια γῆ· καλὴ γῆ

ποτνιάδες· αἱ Βάκχαι. ἀντὶ τοῦ μαινάδες καὶ λυσσάδες, μανίας αἴτιαι

55. ποτνιάζου· εὔχου, παρακάλει

[ποτνιάζειν· τὸ παιδικοῖς χρῆσθαι. πότνιον γὰρ τὸν δακτύλ(ι)ον λέγουσι]

ποτνιᾶται· ἐπικαλεῖται. δυσωπεῖ. παρακαλεῖ

ποτνιῶμαι· θεοφοροῦμαι. ἐξιλεοῦμαι, παρακαλῶ. δυσφορῶ. μετ' οἰμωγῆς ἱκετεύω

ποτοῖο· ποτοῦ

60. ποτύμφει· προσόζει

πότος· εὐωχία, ἄριστον, δεῖπνον. ἢ αὐτὸ τὸ πιεῖν

ποτωμένας· διατριβούσας

ποτῶνται· πέτονται

ποῦ· ἐν ἴσῳ τῷ οὐδαμῶς. ἢ ἀντὶ τοῦ ποῦ πότε, ἀλλαχοῦ

65. πούανοι· κύαμοι ἑφθοί, ὄσπριον

ποῦ κῆχος· πῆ γῆς, εἰς τίνα τόπον. καὶ ποῦ ἄγχι

πο(υ)λυβότειρα· πολλοὺς βόσκουσα καὶ τρέφουσα

πο(υ)λὺν ἐφ' ὑγρήν· ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν· ὑγρὰν γὰρ αὐτὴν εἶπεν πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς γῆς ξηρᾶς οὔσης

SCR. 43. ε 389. 44. ADN. 45. Ad *Η* 127 referebat Iensius p. 198, ubi fortasse v. l. exstabat *ὅς με ποτ(ε)ιρόμενος*. 46. 47. Epicus incertus. 48. *Β* 359. 49. *Σ* 96. 50. e. g. Aesch. Pers. 709 Eur. Hipp. 561. 51. *υ* 61. 53. Homer. epigr. 7, 1. 54. Eur. Bacch. 663. 59 *Ω* 470. 63. *Β* 462. 64. Ierem. VI 14. *ποῦ ποτε* Soph. El. 390. 66. *ποῖ κῆχος* Pherecr. II p. 343. 67. *Γ* 89. 68. *Κ* 27.

ADNOT. 43. Infra *προτιόσσεται*. 44. *πλάδεσσιν* cod., *πλάκεσσιν* Mus. Emendationem *σπιλάδεσσιν* praeoccupavit Meinekius coll. *γ* 298. Adscripseram Euphorionem fr. III p. 40. 45. Sic codex, *ποτειρόμενος* Mus. invito ordine. Pro *μαινόμενος* conicio *μαιμώμενος*; nisi *ποτιζόμενος· διαινόμενος* cum *ποτ(ε)ιρόμενος* confundi suspiceris. 46. λ
φυ cod., em. Mus. *ποτίφυλα* Aldi error. 47. *κῶῤῥον* cod., *ἕρκιον* Iensius Luc. Hes. p. 198 coll. *σ* 101, em. Vossius. 51. Ad *καλή* confer *πατνή*. Sed *μεσήτρια* (*μεσίτρια* AM.) nescio quid sit. 53. Cf. *ἐναύων*. 54. Phot. 448, 1. Apud Theognostum in *ποινίδες* corruptum est. 56. Imo *πουνιάζειν — πούνιον*. Correxit Sopingus. — (ι) Mus. 57. Ruhnk. ad Tim. p. 221. Cf. *ἐσαλάλαξεν*. 60. Lob. rhem. p. 41. Cf. *ὀμφά· ὀδμή*
ον ον
et adnot. ad gl. *εὔομφα*. 61. *ἄριστος δεῖπνος* cod. a m. pr. 62. Phot. 446, 4 Suid. Hesych. *ποτώμεναι*. 63. *πέτωνται* cod., em. Mus. Infra *ποτῶνται*. 64. *τό* cod., em. Mus. *τῷ*. — Malim *καὶ ποῦ ποτε; ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ*. 65. *πουαν· οἱ* cod., em. Salmas. probante Ahrente Dial. II. p. 125. Cf. Hes. *πύανοι* Phot. 471, 14 Poll. VI 61 Hesych. *πύννους*, cuius formae non meminit ThBergk. in egregia disputatione de v. *πύανος* prosapia in *Monatsh*. p. 67. Glossa est Laconica, nam Boeoticum foret *πούαννυ*. 66. *τοῦ ἄγχη* cod. *τοῦ ἄγχι* Mus. *ποῦ ἄγχος* Eratosth. et Herodian. EM. 652, 52. 67—70. (υ) Is. Vossius. 67. Cf. *πολυβότειρα*.

πο(υ)λύπους· τι μέρος τοῦ ἁρματ(ε)ίου τροχοῦ καὶ τῶν ἀμπέλων
3170. πο(υ)λύποδος δίκαν· ὅτι αὐτὸς τὰς ἑαυτοῦ πλεκτάνας ἐσθίει
, ποῦμμα· ἡ τῆς χειρὸς πυγμή
πουνιάζειν· παιδικοῖς χρῆσθαι· πούνιον γὰρ ὁ δακτύλιος
* ποῦ νύ τοι· ποῦ δή σοι
πούρδαιν· μαγειρεῖον. Λάκωνες
75. πουρέακος· κρίκος σιδηροῦς τετρυπημένος, καὶ ἧλον ἔχων ἐν τῷ τρυπήματι στρεφόμενον, ᾧ χρῶνται πρὸς δεσμὸν συῶν. Πουστάκους. ὡς Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν ἐξηγήσει Λακωνικῶν
* ποῦ τοι τόξον· ποῦ σοι ἡ διὰ τόξων ἐμπειρία
ποῦ(τ)ριν· σαπρόν
πουφορούζεται· σικχαίνει
[πρ.άγει· ὑπερέχει. ὑπερβάλλει. διαφέρει]
80. πράγματα· δυσχέρειαι
πραγματεία· σύγγραμμα βίβλου ἢ λόγων
πραγμάτοιν· πράγματα δυϊκῶς
πραγορίτης· οἰνός τις
πραθεῖν· πορθῆσαι. ἐξελεῖν
85. πραθενεύεσθαι· θρασύνεσθαι. ἐπαγγέλλεσθαι λόγοις
[πραιέναι· ἐλθεῖν]
, πραίκων· κήρυξ
πραῖνοι· πρηνίζειν. καταστρέφειν

SCR. 70. Cf. Alcaei com. fr. 1 vol. II p. 832. 76. E 171. 82. Eur. Erechth. 364, 9. 84. ADN.

ADNOT. 70. Vide πολύποδος δίκην et πρῆθμα. — πολύποδες cod., em. Mus. 71. Ahrens Dial. II p. 102. 125 corr. πούμμα (voluitne πουμμά?) pro πυγμή. Malim τούμμα pro τύμμα· πληγή q. v. 72. Cf. ποτνιάζειν, πυννιάζειν, πύννος, πύλιγγες. Vera scriptura videtur πουνιάζειν Laconice pro πυνιάζειν (Ahrens Dial. II p. 125), nisi quod exitus άζειν (άξειν?) pro άδδεν offendit. 73. νή cod., νύ Mus. 74. πούρδαιν, μαγείριον cod., πούρδαιον· μαγειρεῖον Mus., πουρδαίιον Nauck. Ar. Byz. p. 189, 3. Ahrens Dial. II p. 78, spreta Hemsterhusii coniectura ad Thom. M. p. 592 prolata πούρδαλον s. πούρδανον, quae Hesychium sibi vindicat auxiliatorem s. v. πύρδαλον· ἀφοποιεῖον, ὀπτανεῖον, μαγειρεῖον. Sed idem etiam πυροδαίσιον· μαγειρεῖον (πυροδάνσιον cod., πυροδανεῖον Meinek. Philol. XIII p. 553) praebet. Mihi πῦρ δαίειν (Hom. E 7) cum explicatione Laconici vocabuli coaluisse videtur. 75. ποῦ ῥέακος, κρίκι cod., πουρέακος· κρίκος Mus. πούρτακος Ahrens Dial. II 73, 3 M. Crain Philol. X 583, πουρακός Lob. Proll. p. 310, 4 quos refellit Nauck. Ar. Byz. p. 3190. — δῆλον, ἔχον, στρεφόμενος cod., em. Palmerius et DHeinsius. — Verba ὡς Ἀριστοφάνης κτλ. Meierus sine caussa idonea ad praec. gl. retrahebat; probabilior Palmerii coniectura est, Lobeckii etiam assensu comprobata, Πουστάκους esse principium novi articuli. Hoc unum certum glossas πύσσαχος (πισάκιον) ὕσσακος ὕσταχος πάσσακος χυρράβιοι (?), χυρρεῖον huc nihil facere ad rem. Cf. Kuhn *Zeitschr. f. vgl. Sprachw.* X 3 p. 208. 77. ποῦτριν putrem Vossius. — σαθρόν cod., em. Meinek. Philol. XIII p. 553, quem fugit vocabulum hoc Aeolicum (pro πυθρός a πύθω) extare in Thes. LGr. VI col. 1540 B. 78. Sic codex, πουφορίζεται Mus. γεφυρίζεται et πουδαρίζεται parum probabiles sunt Hemsterhusii ap. Ruhnken. in Add. et Alberti coniecturae. 78. 79. Separavi. 79. πράγει cod., προάγει Vossius recte sed contra ordinem. Pro συμφέρει scripsi διαφέρει, quamquam video confusa esse posse πράγει et πρέπει· συμφέρει. 81. λόγος Mus. 82. Om. Mus. Lego πραγμάτων δυϊκῶς. Vide SCR. 83. Formatur ut οἶνος μανδραγορίτης et σαμαγόρειος οἶνος Ath. X 429 F. Πρασίτης οἶνος memoratur a Dioscor. V 68 p. 344. 84. πράθειν cod., πραθέειν Iensius coll. Hesiod. Scut. Herc. 240. 85. βρενθύεσθαι Vossius. Non liquet. 86. προϊέναι Mus. Imo παριέναι. Supra πάριτε· ἔλθετε. Apud Phot. 446, 8 pro πραμεῦσαι· παρελθεῖν παραλλάξαι lege παραμεῦσαι. 87. Om. Mus. 88. Sic codex, πραῖνοι delevit Mus. Lego πρανοῖ· πρηνίζει, καταστρέφει coll. ἐπράνωσε, ubi male ἐπράνισε textum invasit.

πράκες· Ἀρίσταρχος κλανίαι. ἔλαφοι. ἀπεδόθησαν δὲ φρατριαὶ ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρίᾳ

3190. πράκνον· μέλανα

πρακτικόν· ἀνυστικόν

Πράκτιον· πόλις Τροίας

πράκτορες· ἀπαιτηταί

[πράληξ· ὁ λίαν ἀγροῖκος]

95. πράμνη· δίκελλα. ἄμπελος

Πράμνιος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου. καὶ σκληρὸς οἶνος

πρανές· κατάβασις. καὶ πρανής

πρανῆ· κοῖλα

πρανιχθέντα· πεσόντα ἐπὶ στόμα

3200. πρανόν· τὸ κατωφερές, πρανές

πρανῶ· ἀκρίδος εἶδος

* πρᾶος· συνετός. ἥσυχος

5. Πραξιεργίδαι· οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες

3. πράξεις· βίοι. ἢ διαθῆκαι

4. Πραξιδίκη· δαίμονά τινά φασι τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι καὶ τὰ θύματα ὁμοίως

6. πράξ[ε]ιν λάβοι........

πρᾶξις· ἀπαίτησις. ἄνυσις, ἢ ἔργου ποίησις. ἢ βίος

πραπίδες· φρένες. ἢ ὁ τόπος, ὅπου αἱ φρένες. διάνοιαι

πραπίδεσσι· φρεσί, διανοίαις

10. πραπίδων· φρενῶν, διανοιῶν

πραπίς· φρήν, διάνοια

πράσα· τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία

πρασιαί· αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαί, οἷον περασιαί, διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων

πρᾶσις· ἀγορασία

15. πρασοκουρίς· ζῶον χλωρόν, κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα

SCR. 93. Aesch. Eum. 320 Iesaias III 11. 96. *Λ* 638, et *Πράμνιος* Ar. Eqq. 170 Phrynich. com. fr. XIII p. 605 alii. 97. ADN. 3206. 7. Eur. l. l. II Macc. IV 28. 8. Theognid. 656. 9. *Λ* 608 Theognid. 608. 10. *P* 349 al. 11. Eur. Bacch. 997. 12. Theophr. HPl. IV 7 VI 1. 13. *η* 127. 14. Aristophan. Hor. fr. II. 15. Strattid. com. fr. I vol. II p. 787 Arist. HA. V 19 Theophr. HPl. VII 5.

ADNOT. 89. *Ἀρίσταρχος* ad *Πράμνιος* pertinet; cf. Phot. 446, 9. *Ἀριστοφάνης* malit ANauck. Ar. Byz. p. 124 probans Alberti coniecturam ante *ἀπεδόθησαν* aliquid excidisse. Pro *κλανίαι*, quod certe non videtur e *κλανία* (h. e. *ψέλλια*) corruptum esse, Bochartus *ἀχαιῖναι* coniciebat, Salmasius *ἡλικία ἐλάφων*. Cf. Lob. Parall. p. 96. Herod. διχρ. p. 345 Hesych. *βεῖριξ βέρκιος πέχαρι προύκας πρόκες* et *πόρκας*. Altera significatio ad *Πρᾶκες* pertinere videtur; St. Byz. 534, 8. 90. Vide *περκνόν* et *πρεκνόν*. *Πρακνόν* scribendum cum Lob. Path. El. 497, nisi sit Aeolicum. 94. *προαλής* Meinek. Philol. XIII p. 552. 95. *τὸ μέντοι τῆς Πραμνίας ἀμπέλου κλῆμα πράμνημα καλεῖται* Poll. VII 150 p. 310 Bekk. 96. Didymus Ath. I 30 D Eustath. p. 871, 23. 97. Totidem verbis Moer. Att. p. 318 ubi Pierso ex Xenoph. Anab. V p. 384 E affert *πρανὴς ἦν ἡ κατάβασις*. Mox *πρανίς* in *πρανής* mutavi. 98. Defendi posse non nego, sed *πρανῆ κῶλα* malim. 99. Infra *πρηνιχθέντα*. 3201. I. q. *παρνώ* sive *πάρνοψ*. 5. ‚Bossler de gent. Att. sacerdot. p. 9 confert Plut. Alcib. c. 34 Laur. Lyd. p. 45 (118 Roeth.) Adde Lenormant *Nouv. Annal. de l'instit. archéol.* I p. 264 (2) OMueller Arch. § 69.' Thes. 4. ‚Explicatius Phot. 446, 18 Paus. III 22, 2 IX 33, 3 Orph. Arg. 31. Hymn. XXVIII 5 Steph. Byz. *Κράγος Τρεμίλη*.' Thes. 6. *πράξιν* ordo. Itaque codicis scripturam *πράξειν· λαβεῖν* non *βράξαι* significare intelligitur, sed *πρᾶξιν λάβοι* quae verba sunt Pseudoeurip. I. A. 272, ubi cf. Musgravius. 9. *φρησί* cod., em. Sopingus. 10. Cf. *προαπίδων*. 12. Plin. HN. XIII 25. 14. *πράσις* cod. 15. *πρασικουρίς* cod., em. Heinsius. Cf. Aelian. N. A. IX 39 Pallad. RR. I 35, 13 Phot. p. 447, 2.

πρασόργην· δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν
Πράστιλλος· πόλις Θρᾳκίας
πρατάνιον· μαλλόν
πρατασία· κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριώσεως
3220. πρατήνιον· τὸ ὕπερον. Ἀττικοί. καὶ ἡλικία τις προβάτου νέου· ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου, οἱ δὲ ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένου συνουσίας
πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων
πράττει· μέλλει. ἐργάζεται
πρατά· ἡ νουμηνία
πραϋμενῶς· προθύμως. πράῳ τῷ μένει χρώμενος
25. πραΰνει· κατασιγαίνει. κατακοιμίζει
πραΰνεται· μαλάσσεται
πραϋπάθειαν· πραΰτητα
πράως· ἡμέρως
πρεκνόν· ποικιλόχροον ἔλαφ[ρ]ον
30. πρέμνα· τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων
πρέμνια· τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα
πρεμνιάσαι· ἐκριζῶσαι
πρέμνον· στέλεχος, βλαστός. πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον
πρέμνον ἑστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος
35. Πρεμνουσία· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ
πρέπις· ὡμοίωσαι
πρέπον· ὅμοιον. μέτριον. συμφέρον. ὡραῖον. ἄριστον
πρέπον· τέρας. Κύπριοι
πρεπτά· φαντάσματα, εἰκόνες
40. πρέσβα· ἔντιμος, πρεσβυτάτη, σεμνή
πρεσβεῖα· κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα, καὶ ἀρχιὰ καὶ ἱερά
πρεσβείῃ· τιμὴ μείζων
πρέσβειρα· προτιμητή. ἀρχηγέτις

SCR. 17. Eupol. fr. XCII p. 573. 21. Comoediae vindicat Poll. l. l. 22. Plat. Charmid. 27. I Timoth. VI 11. 28. Plato passim. 29. Tragoedia. 30. Ar. Lys. 267. 34. Tragoedia. Vide Aesch. Suppl. 344. 36. Eur. Suppl. 1056 πρέπεις exstat hoc intellectu. 40. E 721. 41. Soph. fr. 19 Ddf. 43. Ar. Ach. 883 Eur. IT. 963.

ADNOT. 16. Lob. rhem. p. 222, 17. Θραχίας cod., Θρᾴκης Mus. Μακεδονική Phot. 447, 1 St. Byz. 213, 4 Meinek. 18. πράταμον· μαλλόν cod., probabiliter Meinek. Philol. XIII p. 552 πρατάνιον· ἀμνίον. Cf. πρατίνιον, πρητῆνας, ἐπιπρητήρ, Phot. 464, 12 προτήνιον, Eustath. p. 1625, 35. Possis πρατάνιον μαλλόν· .... vel πρατάνων μαλλόν·.... 19. πρατασία cod., πραταροσία Mus. Cf. γαλάσιον, πρηροσία et προηρόσια. Non displicet Musuri inventum. 20. πρατίνιον cod., em. Guyetus. Prior explicatio ad ῥατάνα, cuius Eleam formam βρατάνα supra habuimus, referenda videtur; sed Ἀττικοί suspectum. 21. Poll. VII 8 Phot. 447, 4. 23. Ordo πρατώ requirit pro πρωτώ. 24. Pro usitato πρευμενῶς. Accentum πραϋμένως correxit Lob. Path. El. p. 182. 27. Male προϋπάθεια Cyr. Mosq. 29. ἐλαφρόν cod., correxi. Cf. Lob. El. p. 497, et supra πράκνον. 32. Forte πρεμνίσαι. Vide Lex. Bekk. 293, 21 Poll. VII 146 Phot. 447, 12. 35. Nomen nymphae scriptum in fictili ap. de Witte Vases de l'Etr. p. 52 n. 96; ut non opus sit Ῥαμνουσία corrigamus. 36. πρεπίς· ὁμοίωσις cod., πρέψις Thes. 1579 B. πρέπεις· ὅμοιος εἶ Meinek. Philol. XII p. 605 ὡμοίωσαι idem XIII p. 552. Vide Phot. 447, 14. Ego accentum tantum mutavi, formam Boeoticam non sollicitavi. 39. Recte ni fallor Triller in Obss. critt. p. 505 coni. πρεπτόν. Supra pro πεπράτορα· θαυμασία legendum videri πρεπτά· τέρα(τα) θαυμαστά diximus. 41. ἀρχιερεία (sic enim accinendum esset) corruptum videtur ex ἀρχὴ γέρας vel ἀριστεῖα, tertia expositio vero, quam ἀρχεῖα καὶ ἱερά scribebat Mus., similiter in ἀρχικὰ γέρα mutanda. 42. πρεσβεία HSt. Praestiterit πρέσβις, quod etiam πρέσβη scribunt, vel πρεσβηΐς. Sic Hom. hymn. 29, 3 πρεσβηΐδα τιμήν. Nisi phrasis integra est πρέσβει ἡ τιμὴ μείζων. 43. ἀρχηγη cod., em. Mus.

πρέσβεις· γέροντες. βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι. καὶ οἱ πρεσβευταὶ μεσῖται, ἀπόστολοι [ἢ] ἕνεκεν εἰρήνης

3245. πρεσβεύειν· προτιμᾶν, ἄρχειν. μεγαλύνειν

πρεσβεύοντες· αἰτοῦντες, παρακαλοῦντες. λέγοντες

πρεσβήιον· πρεσβεῖον, κατὰ τιμήν, τίμημα. ἀπὸ τούτου καὶ οἱ πρεσβῦται ἔντιμοι

πρεσβυγένεια· παλαιοτέρα γένεσις

πρέσβυς· γέρων. καὶ ὄρνις ὁ τρόχιλος

50. πρεσβυτάτη· ἐντιμοτάτη

πρεσβύτερος· μείζων. φρονιμώτερος

πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν

πρεσβύτης· γέρων. ἡλικία τις

.......· πρέσβυς. [αἰοράνομος

55. * πραιτώριον· τόπος, ἔνθα συνάγεται ὁ λαός

πρευμενές· ἵλαον, εὔνουν, πρόθυμον

πρευμενοῦς........· πρᾶον

πρέψας· εἰκασμένος, εἰκασθείς

πρηγορεών· τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία

60. πρηγορεύων· προαγορευτής, ἢ δημοκόπος

πρῆθμα· πολύποδος κεφαλή. ἔνιοι πλεκτάνη

πρήιον· πρότερον

πρηκτῆρα[ι]· δραστῆρα. ποτὲ δὲ ἔμπορον·

πρηκτῆρά τε ἔργων·

ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα

πρημάδες καὶ πρῆμναι· εἶδος θυννώδους ἰχθύος

65. [πρήν· ταῦρος]

πρηνέα[ς]· ἐπὶ πρόσωπον

SCR. 44. Aesch. Pers. 840 Psalm. LXVIII 34, ubi *παρακλήτορες* explicatur a glossatore Cram. A. O. II p. 464, 23. 45. Aesch. Eum. 1 c. schol. Eur. Hippol. 5 teste Photio. Infinitivus ap. Plat. Legg. VI p. 752 E. 47. Θ 289. 48. Herod. VI 51 (cf. *κατὰ προῖθην*). 49. Ar. HA IX 11. 50. Φ 143. 51. Λ 786. 53. Xen. Symp. IV 17. 57. Aesch. Suppl. 210. 59. Ar. Avv. 1113 Eqq. 374 ubi *πρηγορεών* legendum. 63. Ι 445. 64. Ar. HA. VIII 15. 66. Ζ 307.

ADNOT. 44. ἢ] *οἱ?* 47. (*δῶρον*) *κατὰ τιμήν!* 49. Plin. HN. VIII 25 Munk. ad Anton. Lib. p. 100 ed. Verheyk. Lob. Path. p. 132. Cf. *πέργουλος* et *σπέργουλος*. 52. Diogen. VII 45. 53. Sic *ἡλικιώτης*, ut codex, Cyr. 39. Correxi, cum confundi viderem *πρεσβύτης* et *πρεσβυτής* (*aetas senioris*, cf. Gruter inscr. p. 217). 54. Lacunam indicavi. Mox *αἰοράνομος* cod., *ἀγορανόμος* Mus. quod manifesto falsum esse monent Corsini Nott. Gr. Diss. V p. XCI et Boeckh. C. I. p. 610. Reclamat etiam ordo, qui Doricam formam *πρέσγυς* postulat, annotatam a Choerob. in Theodos. p. 234, 25 EM. p. 723, 17 et conferendam cum *σπέργυς* ap. Hes. et *πρεῖγυς πρῆγυς* Cretensium C. I. II p. 400, 59. 421, 23. Cf Ahrens Dial. II p. 111 qui *priscus* adhibet et Hes. *πέργουν* et *γέρυς. γερύτας* (leg. *πέργυς. περγύτας*). 55. *πρετώριον* Vossius. Huc retrahendum videtur *αἰοράνομος* (?) 57. *πρευμενές* Mus. Indicavi lacunam vocibus *ἀπ' ὄμματος* explendam. 59. *πρηγερέων* — *πρόλογος* cod., *πρηγορέων* — *πρόλοβος* Mus. Codicis scripturam propter additum veriloquium tueri studet Albertus. 60. *πρηγοριών· ὀπράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων* Phot. 448, 4. ‚*Si huiusmodi vocabulum exstitit, substantivum haud dubie fuit: πρηγορεών vel προηγορεών ut monuit Schleussnerus.*' Thes. 61. IThSchneider ad Arist. HA. III p. 176. 62. Natum volunt ex *πρίν*. Sed agnoscit Lobeck. Path. El. p. 432. Malim *πρώιον*. 63. [ι] Mus. 64. *πρῆμαι* Phot. 448, 6. Utra melior sit forma ambigitur. *Πρημάδες* vulgatur ap. Oppian. Hal. I 183 Artemid. II 14 Arist. HA. VIII 15 (ubi nihili sunt *πριμαδίαι* et *πριμάδες*), altera exstat ap. Athen. VII p. 328 E, ubi Nicocharis verba afferuntur. Etiam vitiosa Zonarae scriptura *πρηνᾶς* ducimur ad *πρημάς*. — *θυννώδους* cod., em. Mus. 65. Pro *πηρίν* accipit Lob. Parall. 72, ut *ταῦρος* sit pudendum virile. 66. [ς] confodi.

πρηνής· ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν νεὼν πεπτωκέναι, νέον δὲ ἤδη

πρήνιξε· κατέβαλεν

πρηνιχθέντα· ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα

3270. πρῆξαι· πρᾶξαι

πρῆξαι δ' ἔμπης· πρᾶξαι δ' ὅμως

πρῆξις· ἄνυσις

πρηροσία· θυσία Ἀθήνησι

πρῆσαι· φλέξαι, φυσῆσαι, ἐμπρῆσαι·

πυρὸς δηίοιο θύρετρα

καί·

δάκρυ' ἀναπρήσας

ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρημένους φαμέν

75. πρῆσεν· ἔκλαεν. ἐφύσησεν. ἐκόλπωσεν. ἐνέπρησεν, ἔφλεξε

πρηστήρ· σφοδρὸς ἄνεμος. καὶ ὄφεώς τι εἶδος. καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας πρηστῆράς φασιν. ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ

πρητῆνας· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας

πρηών· τὸ ὑπερέχον

πριάμενος· ἀγοράσας, ὠνησάμενος. [καὶ ὄνομα κύριον]

80. πριαμωθήσομαι· ξυρήσομαι. ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν

πρίατο· [ἀγοράσειεν

πρίεται· φυσ(ι)οῦται

Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως· Ἑλλησποντιακῆς. τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περκώτην φασὶν οἰκίσαι

[πριμικήριος· ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως

85. πριμιλιγίων· τιμίων]

πρίν· πρότερον

πρὶν ἐγκύρσαι (δύᾳ)· πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας

πρίν μιν· πρὶν αὐτόν, ἢ αὐτήν

[πρινής· ἐπὶ πρόσωπον πεσών]

SCR. 67. ε 374 al. 68. Euphorio p. 51 Meinek., quem imitatus est Nonn. XLVII 688. 69. πρηνιχθέντες Lycophr. 1006. 71. Α 562. 74. Β 415 Ι 433. 25. Δ 481. 76. Hesiod. Theog. 846 — Eur. fr. 388 — Herod. VII 42. 79. Demosth. 1369, 20. 81. ξ 115. 82. Ad Menandrum EM. 688, 12 referebat GDindorf. Thes. VI 1608 A. 83. Bergk. PLGr. fr. 19 p. 1047. Aliis non nisi Πριηπίδος τε poetae ipsius verba videntur. 87. Bacchyl. fr. 3 Bgk. 88. Δ 29.

ADNOT. 67. ἀπὸ τοῦ προνενευκέναι Apoll. lex. 134, 19. Conicio νειόν — νειὸς δὲ ἡ γῆ! 68. πρήνιξε· κατέλαβεν cod., em. Is. Voss. et Guyetus. 69. Cf. πρανιχθέντα. 73. Vide πρατασία et προηροσία. 74. πρῆξαι cod., em. Guyetus. Post ἐμπρῆσαι excidit exempli caput (πρῆσαι δέ). 75. ἔκαεν Sopingus, alii. 76. ἐκπλάγιον cod., em. Heinsius; cf. Poll. II 134. — De serpente cf. Dioscor. VII 14 Aelian. NA. VI 51. XVII 4. 77. Cf. πρατάνιον et πρατήνιον. 78. πρῆον cod., em. HSt. Hinc ap. Strab. XIV p. 633 Πρηών montis Ephesii nomen. 79. πρήαμος cod., em. Mus. qui post ὄνομα collocatum vocabulum κύριον confodit. Confundi πριάμενος et Πρίαμος nemo non videt. 80. πρημευθήσομαι cod., em. Mus. Cf. Poll. IV 133 Phot. 448, 9 Eustath. 1344. 81. Sic codex et Is. Vossius, πρίαιτο Mus. quam formam interpretatio requirit. 82. (ι) Lob. ad Soph. Ai. 1030 probante GDindorf. Thes. 1608 A. 83. Περικότης cod., Mus., περικότως Aldus. De Percote sermonem esse intellexit Phavorinus c. 1558, 34 qui τε omisit. Περκώτης si recte habet cum Palmerio statuas oportet Priapum Dionysi et Percotes nymphae (schol. Theocr. I 21) esse propaginem. At cum ἦν τὸν manus male sedula sit Musuri, praestat οἰκίσαι pro οἰκῆσαι Heinsio suasore reponere et accusativum agnoscere. 84. 85. Om. Mus. Legendum τιμῶν e Zonar. 1581. 87. (δύᾳ) addidi. 89. Om. Mus. Lege πρηνής, et vide πρωϊνής.

3290. πρινοκόπος· κοπῶν
πρίονας· χερῶν τοὺς δεσμούς
πρίονες· τὰ ὑγιῆ ἔχοντα
[πριούατον· τόπος ἐργαστηρίου]
πρισμοῖς· ταῖς βιαίοις κατοχαῖς
95. πρίστης· ῥίνη. πρίων
πρίω· ἀγόρασον
πρίων· ἀγοράζων
πριώμασι· πρίσμασι
πρό· τό τε σύνηθες·
χαρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν
καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό·
ὄψου (τ') ἄσαιμι προταμών
3300. προάγεσθαι· ἐπεξεργάζεσθαι
προαγαγών· .....
προαγεύων· προξενῶν
προάγομαι· προέρχομαι
προάγομεν· προφέρομεν, προτρέπομεν
5. προαγορεύσας· προειπών, προφητεύσας, προξενήσας. [καὶ ἡ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας
προαγόρευσις· προφητεία
προάγων· ἀρχόμενος
προαγωγός· διδάσκαλος κακῶν. καὶ μαστροπός. μόνος. μαυλιστής
προαθύροντες· προσπαίζοντες
10. προαιρεῖται· προκέκληται. προτιμᾶται
προαίρεσις· ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ
προακτικόν· προβαῖνον
προαλεῖ· καταφερεῖ, καταβατῷ
προαλεστάτην· προπετεστάτην, προχειροτάτην
15. προαλής· προπετής, πρόχειρος
προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι. παρελθεῖν
προαμεῦσαι· ὁμοίως
προαμευτής· ἐργάτης προηγούμενος

SCR. 96. Ar. Nubb. 614 Ach. 34 Cephisod. Troph. fr. I. 97. Ar. Ach. 36. 99. *I* 704. 485. 3308. Ar. Thesm. 340. 13. Φ 262. 15. Siracid. XXX 8. 16. Cf. Plat. Legg. XI p. 921 C.

ADNOT. 90. 91. 92. Sic codex, nisi quod unum tantummodo constituit articulum; *κόπτων* Mus., *πρίωνας* male Aldus, (*κόπτων πρίνους* Palmerius), *ὑγιῶς* Vossius probante Thes. VI col. 1606 A. Nihil lucis suboritur e gl. Cyr. 39 *προιόμενος· κοπτόμενος* (sic) et Tab. Heracl. p. 221, 81 *τῶν δενδρέων τι κόπτη ἢ θραύη ἢ πριῷ ἢ ἄλλο τι σίνηται.* Plus prodest schol. Soph. Ai. 1030 *πρισθείς· ἐξαφθεὶς δεσμευθείς.* Mihi tres videntur articuli *πρινοκόπος· κοπῶν* (h. e. *πρινοκοπῶν*); *Πρίονας· χειρῶν τοὺς δεσμούς*, quocum comparari potest Oppian. Hal. III 315 *χειρὸς δ' ἀπολείβεται αἷμα πριομένης*, (alius *χοίρων* malit aut *χρεωστῶν*); *Πρίονες* (*κτλ.*)? ubi possis *ταὐτά. ἢ γῆς ἐξέχοντα*, si statueris confundi *πρίονες* et *πρηόνες*, vel *πρηόνες· τὰ γῆς ἐξέχοντα.* 95. *ῥίνων* cod., quod aut *ῥινῶν* scribendum esse aut e Polluc. VII 113 p. 301 Bekk. in *ῥίνη* mutandum vidit Albertus. Cf. Buttm. Lexil. I p. 111. 96. Vide Cobeti Nov. Lectt. p. 142. 97. *Nomen ab imperativo πρίω emo fictum ab Ar. Ach.* 36, *ubi recte schol.: τοῦτο παιδιὰ καλεῖται, ἀπὸ γὰρ τοῦ πρίω ῥήματος ὄνομα τοῦ πρίων.* GDindorf. Thes. c. 1609 D. 3300. 1. 2. *ἐπεξεργάζεσθαι, προαγαγών. Προαγεύων* (*προαγωγεύων* Mus. probante Thes. VI col. 1618 C)· *προξενῶν* cod. Mus. Separavi. 2. Non expedio; *προαγωγεύων* quod ad Ar. Nubb. 980 referunt aliam interpretationem (*μαστροπεύων* Gl. Br.) poscit. Obscurum etiam quod sequitur *προαγορεύσας· προξενήσας.* 5. Confossa non ad *προάγουσα* referenda cum Heinsio sed ad gl. 3308 *προαγωγός.* 8. *κακός* cod., em. Phot. 449, 1. Pro *μόνος* conicio *πόρνος* et huc retraho, quae gl. 3305 adhaerent. 9. Aut *προσαθύροντες* legendum aut *προπαίζοντες.* Illud praestat. 17. *πραμεῦσαι* male Phot. 446, 8.

προαναθρήσας· προσιδών
3320. προαναθρούσης· προαναβλεπούσης
προαναθρώσκειν· προπηδᾶν
προανακρούεται· ἀναχαιτίζει
προανάσχοι· προανεκτείνει(ε)
προαπίδων· φρενῶν, διανοιῶν
25. προαρτᾷ· προαρμόζει, προτείνει
προασπιστής· πρόμαχος, βοηθός
[προάστεων καὶ] προάστειον· πρὸ τῆς πόλεως
(π)ροαύλια· τὰ προαυ[τῶν]λήμ[μ]ατα. ὥσπερ προάμβουλα τὰ προκιθαρίσματα
προβαλ[λ]εῖ· ἐρωτήσει
30. προβαλ[λ]εῖν ἄρνα· πόλεμον ἐπαγγεῖλαι
προβαλοῦ· ἐρώτησον
* προβαλλομένοις· ἐρωτῶσιν
* προβαλοίμην· ὑπερβαλοίμην
προβαλ(λ)ός· ἀσπίς
35. προβάς· ὑπερβάς
πρόβασι· βοσκήμασι
πρόβασις· ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις
πρόβατα· τὰ τετράποδα. ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς βάσεως πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια
πρόβατα πεδι(α)κά· τὰ ἐπὶ νομὴν ἐκπεμπόμενα
40. προβατήματα· πρόβατα
προβατοπώλης· οὕτω κωμῳδεῖται Λυσικλῆς προβατοκάπηλος γήμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην
προβέβηκας· ἀριστεύεις. προκόπτεις
προβέβουλα· προκέκρικα, προέκρινα
προβιβάζεται· προκόπτει
45. προβιβάς· προβαίνων
προβιβάσαντα· προάξαντα
προβιβασθείς· προαχθείς. [πραχθείς]
προβιβάσθων· προβαίνων

SCR. 27. Thucyd. II 34. Forma προάστιον usus est Sophocles El. 1431 Eur. Alc. 836. 28. Plat. Cratyl. 417 E. 32. Proverb. XXII 21. 33. *T* 218. 35. Pind. Nem. VII 104. ‚Matth. IV 21' Pearso. 37. *β* 75. 41. Ar. Eqq. 132. 42. *Z* 125. 43. *A* 113. 45. *N* 18. 47. cf. Matth. XIV 8.

δ

ADNOT. 19. προϊδών? 21. προπαί cod., προπηδᾶν Mus. Phot. 449, 5 προαναπηδᾶν Lex. ms. Havn. Osanni. 23. προανατείλοι Phot. 449, 6 προανατεῖλαι Suid. quae explicatio ad προανίσχοι spectare videtur. — (ε) addidi. 24. Tuetur Fr. Passow *Anhang zum gr. WB.* p. 4. Aliis detortum videtur ex πραπίδων. 27. προάστιον καὶ προάστειον Alb. vid. Choerob. Cram. AO. II 250, 29. Suid. 28. .ροαύρια· τὰ πρὸ αὐτῶν λήμματα cod., corr. Musurus nisi quod προαύρια reliquit; vid. Poll. IV 53 Phot. 449, 8 unde προαμβολάς malim pro barbaro προάμβουλα. 29. προβάλλει cod., em. Hammond. in Actt. App. XIX 33, ante Cobetum. 30. προβάλλειν ἄρνα· τὸ ἐπαγγεῖλαι cod., em.

λ

Cobetus, qui τὸ ex πο natum esse vidit. Cf. Hesych. s. v. ἄρνα προβάλλειν et Diogen. prov. II 96 p. 213. 34. προβάλους cod. favente ordine, πρόβαλος Mus. Recte Thes. VI c. 1649 B corrigit προβαλλός ex Arcad. p. 54, 6 praeeunte Bastio ad Greg. Cor. p. 580. πρόβαλλον (sic)· ἀσπίδα Phot. p. 450, 1. Fortasse προβαλ(λ)ούς· ἀσπίδας praestat. 37. E Timaei Lex. Plat. p. 224 habet Phot. p. 450, 2. 38. Lehrs. Arist. stud. p. 108. 39. Cf. gl. π 1197. 40. προβατεύματα Meineke. Glossa Laconica est ut ἐριφήματα καρυήματα παιδαριήματα θυήματα χοιριήματα q. v. 41. Phot. 450, 5. 45. Coni. προβιβᾶς· προβαίνειν (ποιεῖς) ex Ar. Avv. 1570. Sed vide *N* 18. 46. προβιβάσαντες· προά[ρ]ξαντες Phot. 450, 7. 47. [πραχθείς] Bielius.

* προβιβάσις· πρ[ο]άξεις
3350. πρόβλημα· πρόλογος
* προβλῆ[μα]τι· ἐξέχοντι
προβλῆτας· τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους
στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλε[υ]ον
προβλώσκειν· προμολίσκειν. προέρχεσθαι. προπορεύεσθαι
προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. ἢ σπυρίς
55. πρόβολοι· λίθοι
πρόβολος· πρόμουλος. πρόμαχος. προνοητής. κυβερνήτης. ἱερεύς. [καὶ τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον]. καὶ ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος [τῇ πέτρᾳ. οἱ δὲ ῥάβδος
προβόλων· λίθων
* προβολή· ἐξοχή
πρόβονεν· ἐπέρανεν
60. προβοσκίς· τὸ ἐκτεταμένον καὶ προβεβλημένον τῆς ὄψεως τοῦ ἐλέφαντος
πρόβουλος· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. ἢ ὁ προσκεπτόμενος
προβοῶντες· προφωνοῦντες. ἐγκελευόμενοι. προβαίνοντες
πρὸ γὰρ ἧκε· προέπεμψε γάρ
προγέν(ε)ος· εὐγέν(ε)ος
65. προγενέσθην· παραγενέσθην
προγενέστερος· πρεσβύτερος
προγενής· ὁ προγεννώμενος
προ[ε]γένοντο· παρεγένοντο
προγονεῦσαι· προελθεῖν
70. προγωνίαν· τῶν ἠπορημένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος θύει, ὡς ἐν Δαμασκῷ

SCR. 50. Eur. fr. 534, 2. 51. *B* 396. 52. *M* 259. 53. φ 289 τ 25. 54. Xen. Cyneg. X 12. 56. Ar. Nubb. 1164. 57. ADN. 60. Polyb. III 46, 12. 62. ADN. 63. *A* 195. 64. Theocr. III 8. 65. *B* 555 *I* 161. 67. cf. Soph. Ant. 938. 68. Σ 525 Hesiod. scut. 345 Theocr. XXIV 51.

ADNOT. 50. προλοβός? an προβολή. 51. προβλήματι cod., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 172. 52. [υ] em. Heinsius. 53. In codice separata coniunxit anonymus in cod. Wetsten. et VD in Misc. Obss. II 1 p. 19. Albertus suasit προβλώσκειν· προμολίσκειν et (προβλωσκέμεν) κτλ. prius ad φ 239 posterius ad τ 25 referens, quod non displicet. 54. σιβύνη Mus. 55. προβόλῳ· λίθῳ? (μ 251). 56. Infra πρόμου(λος)· πρόβουλος. πρόβολον· πρόμολον (πρόμον Kusterus) πρόμαχον Phot. 451, 3. πρόβουλος Salmasius. — δοχεῖον] Phot. 451, 4 erroris huius particeps est. Refer ad προλοβός cum Lob. Path. El. p. 511, 8. — Mox ἡ πέτρα corr. Salmasius. Est potius nova glossa, cuius caput excidit (προβόλῳ·) τῇ πέτρᾳ. Neque οἱ δὲ ῥάβδος accipio pro subliciis in pontis constructione (Plutarch. Caes. c. 22), sed pro frustulo exempli Homerici μ 251: ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ κτλ. Cf. not. seq. 57. 58. Utitur hoc casu Greg. Naz. Or. 3 p. 106, cuius glossas nonnullas in Hesychium receptas esse dicere memini. Vereor tamen ne scribendum sit: προβόλῳ (μ 251)· λίθῳ, προβολῇ, ἐξοχῇ ‚πέτρᾳ .... ῥάβδῳ.‘ 59. Non liquet. 60. προβοσκές cod., em. Mus. 62. Priores duae explicationes ad *M* 277 refert Albertus, ubi schol. adnotat: προβοῶντε] κατ' ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων προβάοντε οἷον προβαίνοντες καὶ ἀμείβοντες τόπον ἐκ τόπου. διχῶς οὖν. Tertia igitur referri poterit ad v. l. προβάοντε, quamquam probabilior est Meinekii coniectura in Com. II 2 p. 89 proposita (προβῶντες)· προβαίνοντες legendum esse, quod pertineat ad Cratin. ap. Bekk. I p. 371 (fr. V). Vid. Lob. rhem. p. 5. 64. (ε) bis HSt. 68. προγένοντο Vossius. — παραγένοντο cod., em. Albertus. 69. Forte πρωτογεῦσται vel προγεῦσται· προεσθίοντες vel προγεύεσθαι· προεσθίειν. Cf. Ath. IV p. 171 B. Sed propius *ΠΡΟΓΟΝΕΥΣΑΙ* abest a *ΠΡΟΓΕΝΘΕΥΣΑΙ*: προεσθίειν. Trium coniecturarum ab Alberto propositarum προνομεῦσαι προμολῆσαι προαμεῦσαι (cf. προέλευσις) nulla satis placet. 70. προγωνίαν cod., προγονίαν ex ordine legunt libri impressi.

προγονοι· οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασ(σ)αι, ἕρσαι ἁπαλοὶ καὶ τῷ ἔαρι γινόμενοι·
ἕρχατο, χωρὶς (μὲν πρόγονοι, χωρὶς) δὲ μέτασ(σ)αι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι

πρόγονος· πρόπαππος. προπάτωρ. συγγενής. ἢ πρεσβύτατος ἀνήρ
προγόνων· πατέρων
προγράμματα· ἐκθέματα
3375. προδανίς· πρότερον
προδέδαεν· προμεμάθηκεν
πρὸ δέ μ' ἧκε· προέπεμψε δέ (με)
προδέξαντες· προδείξαντες
πρόδηλος· προφανής
80. προδιαλαβεῖν· ......
προδιασύρας· παραβὰς τὰς συνθήκας
προδικεῖν· ἐπιτροπεύειν
πρόδικος· συνήγορος
προδοκάζων· παρατηρῶν, ἐνεδρεύων
85. προδοκῆσι· προενέδραις, προόδοις
πρόδομος· προστάς, πρόστωον
προδόμῳ· προστάδι, προστόῳ
πρόδοσιν· προδομάτιον
πρόδρομα· τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα. ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα
90. προδωμάτιον· τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος στοΐδιον
προεγχεῖσθαι· προϋπάρχειν
προεδρία· προκάθισις. προτίμησις
πρόεδρος· ἀρχη(γὸς) πολιτείας
* προέδωκεν· προεχώρησεν
95. * προέηκε· προέπεμψεν
πρὸ ἔθεν· πρὸ αὐτοῦ
προέθεσαν· προεθυμήθησαν
προεθέσπισαν· προεφήτευσαν
προεθυμήθησαν· μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν
3400. προ[ε]ιάψαι· προπέμψαι

SCR. 71. ι 221. 72. Eur. Ion. 267. 74. Demosth. 772, 15. 77. Α 208. 78. Herod. I 60. 79. Eur. Or. 187. 82. Lysias Bekk. 169, 27. 83. Xen. Hell. IV 2, 8. 85. Δ 107. 87. Ι 469. 92. Ar. Eqq. 579. 93. Thuc. III 25. 94. Ies. XL 13 Rom. XI 35. 95. Ρ 545. 96. Ε 96. 99. I Paral. XXIX 6. 3400. Aesch. Sept. 322.

ADNOT. 71. *μέτασαι ἕρσαι ἀπαλοὶ — ἕρχατο χωρὶς δὲ μέτασαι* cod., em. Mus. qui exempli defectum ex poeta supplevit et *ἕρσαι δ' ἁπαλοί* fortasse melius edidit. 74. Phrynich. p. 249 Lob. 75. Ex *πρὸ* et *δὰν* (*δὴν*) compositum videtur Alberto, qui *vorlang* vertit. Pearso Homericum (δ 396) *προδαείς· πρότερον* (*μαθών*) restituit. *Cave mutes. In προδανίς idem est paragogicum, quod apparet in μηκεδανός ἠπεδανός πευκεδανός multisque aliis.* Meinekius. 77. *πρὸ δ' ἐνῆκε* cod., em. Iensius Luc. Hesych. p. 199, addens sub finem explicationis *με*. 79. 80. Disiunxit Albertus. 80. *προδιαλαβὼν* Mus. Scripturam codicis revocarunt N. Schow. et Thes. VI col. 1676 A; *προδιαβαλών· προδιασύρας προπαραβὰς* Meineke. 82. Poll. IV 30 VIII 24. 85. *πρὸς ὁδοῖς* cod., *προόδοις* Mus., *προσόδοις* Schow. 86. *πρὸς τὰς* cod., em. Mus. Coniciat aliquis *προστᾶσα* et ad Aesch. ap. schol. Theocr. 2, 36 referat; sed minime opus. 87. *προστόῳ* tuitus est Lob. parerg. 495. 88. *πρόδοσιν· ...... * προδωμάτιον· .....* Albertus. Quidni *πρόδοσιν· πρόδομά τι ὄν*? De voc. hoc cf. Meinek. Com. II 2 p. 416. 89. Cf. *προῖαι* et *προΐμον*. 90. *τὸ ἴδιον* cod., em. Is. Vossius. Cf. Phrynich. p. 252 Lob. 92. *προκάθησις* cod., em. Thes. VI col. 1733 D. 93. *ἀρχή* cod., em. Phot. 452, 11. 99. Similiter Cyr. 11. 3400. Sic codex et Vossius, em. Mus. reclamante ordine.

προ[ε]ιδόμενοι· προγνόντες
προείλατο· ἐπελέξατο, ἠθέλησεν
προείλετο· οὐ προείλατο
προείληπται· πρόληψιν ἔχει, ὑπονενόηται
3405. προειλόμην· προέκρινα
προείλου· οὐ προείλω
[πρόειμε· πλησίον γείτων
προείου· καταντίου]
προεισπεπ[τ]αικότες· προεισελθόντες
10. πρόειται· παραδέδοται
προε[κ]τικός· χαριστικός
προέλευσις· τὸ προελθεῖν
προέλοιτο· προτιμήσειε
* (προελόμενος·) προθέμενος
15. προελόμενοι· ὁμοίως
προελόμενος· ἐπιλεξάμενος
προέμβολος· μέρος τι τῆς νεώς
πρόεμε· προέπεμψα
πρόεμεν· προέπεμψεν
20. προέμενος· προδώσας, προαφείς, ἐκδιδούς
προεννέπειν· προαγορεύειν
προέντες· προδόντες
[προενώπια· ἔμπροσθεν]
προεξαναστῆσαι· πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι
25. προεργῆσαι· προέσται
προέρεσ(σ)αν· προήλασαν
προέρυσσεν· καθείλκυσεν
προερύσαι· προελκύσαι
προέρυσ(σ)αν· προει(ί)λ(κ)υσαν
30. προερχόμενος· ἐξερχόμενος, προβαίνων
πρόες· πρόπεμψον

SCR. 2. Deuteron. VII 6. 11. Xen. Mem. III 1, 6 Aristot. Rhet. I 9. 14. Lycurg. Leocrat. p. 160. 19. ADN. 20. e. g. Plat. Legg. VI 780 A et com. inc. CCLXXXII p. 668. 26. *Λ* 435. 27. *Λ* 308. 29. *ο* 495. 31. *Λ* 127.

ADNOT. 1. [ε] Thes. VI col. 1687 D. προγνῶσται explicat Phot. 452, 13. 2. προείλαντο· ἠθέλησαν Phot. 452, 14. 3. Vide Lob. Phrynich. p. 183. 6. Om. Mus.; οὐ προείλου cod., em. GDindorf. Thes. VI col. 1626 B collat. Nili Epist. p. 140. 7. 8 + Mus., qui confodi iubebat. Prior vix detorta est e προσεχής· γείτων, q. v., sed corrupta est ex προσήμε(νος), quo sensu Aesch. Pers. 880 insulas terrae προσημένας dixit; altera ex προσθίου (e. g. τραύματος) cf. Anth. Pal. IX 279. 9. [τ] Hemsterh. ad Ar. Plut. p. 271. 11. [κ] Phot. 452, 26. Similiter erratum est in Cyr. 11 προσεκτικός· χαριστικός et Cyr. 63 προεκτικῶς· χαριστικῶς. 13. 14. Separavit et supplevit Pierso e Moerid. p. 306. cui Hesychius glossas quam plurimas sublegit. Itaque προθέμενος non retraxi ad gl. 3416, sed ordinem turbare malui. 17. V. Boeckh. *Urkund.* p. 101. Idem est προεμβολίς ap. Polluc. I 85 et Basil. Patric. Naumach. in Fabric. BGr. VIII p. 140. — νεός Aldus. 18. Om. Mus. qui mox προέμεν· προπέμψαι corrigit, ad κ 155 referendum. Nisi detorta sunt e προῆκα et προῆκεν, vel προΐαλλεν, in Musuri criticis rationibus acquiescendum est. 20. προδώσας Hesychio condonandum, quem etiam συνθήσας admisisse certum est. Vide Lobeck. Phrynich. p. 723. 21. Infra προσεννέπει· προσαγορεύει. Atque hoc malim, cum pro soluta forma προεννέπω Nonnus tantum Ioann. XVI 12 testis afferatur, Tragici quibus utrumque vocabulum familiare est, usitatius tamen προσεννέπω, contracta forma προὐννέπω utantur. 23. *Infra rectius πρὸς ἐνώπια.* ALB. 24. ποιῆσαι] κινῆσαι Meineke. 25. Non expedio. Possis προεῤῥήσει. Sed vereor ne error natus sit e gl. 3494 προΐεσται· προσέρχεται. [26. (σ) inserui. Est varia lectio in *Λ* 435. 27. προείρευσεν cod., em. Albertus. 29. προέρυσαν· προέλυσαν cod., em. Valck. Obss. Misc. VIII 2 p. 172 et Is. Vossius. 30. δι | cod., ἐξ | Meineke. 31. προές Arcad. 198, 1 [174, 2].

προέσθαι· προδοῦναι
(προέσθαι· παραγίνεται)
προεστηκός· ......
3435. προετικός· χαριστικός
προετύπου· προεδήλου
προέτυψαν· προεχώρησαν
προέφηνε· προέδειξε
προέχει· ὑπερέχει
40. προεχείς· [σπουδαῖοι,] κραταιοί
προεχόμεθα· προβαλλόμεθα
.......· πλέον κρατοῦνται
[προεψιᾷ· προσαγορεύει]
πρόῃ· προβαλῇ
45. προηγεῖται· προοδηγεῖ, προπέμπει
προηγητής· ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους .... καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ
προηγμένον· προαχθέντα
προηγόρησαν· προεῖπον
* προΐει· προέπεμπε. προήρχετο
50. * προῆκε· προέπεμψεν
προήκαμεν· ἀφήκαμεν, παρελείπομεν
προήκατο· ἀπέλυσε. προέδωκε. [προσηνέγκατο]
προήκεα· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα
προήκει· ἐξέχει. προβαίνει
55. προήκων· προβεβηκώς
προῆκεν· ἐξῆλθε, προῆλθεν
προῄρημαι· θέλω
προῃρημένοι· προθυμηθέντες
[προῃρήσαντες· θελήσαντες]
60. προηρόσια· τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα. καὶ ὁ Δῆμος δὲ αὐτὰ προαρκτούρια καλεῖ
προήρτηται· κρέμαται
προήσει· προδώσει
προήσομαι· προδώσω. [προδίδομαι]. προνοήσομαι. [προφέρω]

SCR. 32. Thuc. I 44 II 73 Xen. *KII.* V 2, 9 ,Proverb. XVII 27' BIEL. 37. *N* 136 v. l. 38. ι 145 προὔφαινε non spectat. Fortasse respicitur Soph. Tr. 324 aut Herod. I 210 III 65. 39. e. c. Herod. I 32 Symm. Eccl. X 10. 41. Rom. III 9. 45. e. g. Prov. V 9. 45. Prov. XVII 14. 46. Eur. fr. 813, 2 Soph. Ant. 990. 49. *Α* 326 Demosth. 402, 23. 50. *P* 545. 53. μ 205. 55. Ar. Nubb. 513. 60. Hyperides Harpocr. 158, 1.

ADNOT. 33. Om. Mus. Mihi imperativus latere videtur πρόεσθε· παρατείνετε. Utrumque vocabulum usu venit de clamore tollendo (φωνὴν προέσθαι, παρατείνειν) et solvenda alvo (κοιλίαν). Longius distat προθέσθαι quod *praetendere* denotat ap. Eur. IT. 1218. 34. 35. Separavi. Cf. gl. π 3411. 37. Cf. προὔτυψαν. 40. Cf. προσεχής· σπουδαῖος. 41. 42. Separavi et defectum glossae indicavi. Illud πλέον κρατοῦνται, quod κρατοῦμεν scribit Schowius, omisit Mus. 43. προαγορεύει Mus. Infra προσεψιά· προσαγόρευσις, ὁμιλία. 44. πρόῃ· προδῷ Cyr. 11. Nihil mutandum; est secunda persona aor. med. in coniunctivo Attico accentu donata. 46. Sc. ἐν τοῖς γάμοις Eustath. p. 1399, 18. 49. Confundit προΐει et προΐει. Legi possit προΐει· [προέπεμπεν] προήρχετο. 52. Cf. προσήκατο. 53. προηκέα codex. 59. Corrupte pro προαιρήσαντες. 60. Cf. Eurip. Suppl. 29. Hesych. γαλάσιον πρατασία et πρηροσία. — ἀρότρου cod., em. Perger. et Meurs. Att. lect. II 1. — Φανόδημος Pearso, Κλείδημος vel Κλειτόδημος Ruhnk. Tim. p. 159. Minus placet Δήμων (qui περὶ θυσιῶν scripsit) aut (Δί)δυμος. — προακτούρια Aldi lapsus. 61. κρέμεται cod., em. Mus. Ipsa glossa fortasse προσήρτηται scribenda et ad Theophr. HPl. V 4, 2 aut Plat. Phileb. p. 58 A referenda est. 62. παραδώσει malit Heinsius, qui ad Prov. I 23 referebat probante ICGErnestio Gl. sacr. p. 234 (et Bielio). 63. προδώσω. Προδίδομαι· κτλ. cod. Coniunxit Vossius. Nec opus est emendatione οὐ προνοήσομαι, cum προέσθαι non modo *curam abiciendi* significationem habeat, sed etiam *commodandi*, *largiendi*. Pro προδίδομαι· προφέρω lege προαιροῦμαι· προφέρω.

πράκες· Ἀρίσταρχος κλανίαι. ἔλαφοι. ἀπεδόθησαν δὲ φρατριαὶ ἀνδρῶν διαβεβλημένων ἐπὶ μοχθηρίᾳ

3190. πράκνον· μέλανα

πρακτικόν· ἀνυστικόν

Πράκτιον· πόλις Τροίας

πράκτορες· ἀπαιτηταί

[πράληξ· ὁ λίαν ἀγροῖκος]

95. πράμνη· δίκελλα. ἄμπελος

Πράμνιος οἶνος· ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνίας ἀμπέλου, ἔστι δὲ ἐγκώμιον οἴνου. καὶ σκληρὸς οἶνος

πρανές· κατάβασις. καὶ πρανής

πρανῆ· κοῖλα

πρανιχθέντα· πεσόντα ἐπὶ στόμα

3200. πρανόν· τὸ κατωφερές, πρανές

πρανώ· ἀκρίδος εἶδος

* πρᾶος· συνετός. ἥσυχος

5. Πραξιεργίδαι· οἱ τὸ ἕδος τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ἀμφιεννύντες

3. πράξεις· βίοι. ἢ διαθῆκαι

4. Πραξιδίκη· δαίμονά τινά φασι τὴν ὥσπερ τέλος ἐπιτιθεῖσαν τοῖς τε λεγομένοις καὶ πραττομένοις. διὸ καὶ τὰ ἀγάλματα κεφαλὰς γίνεσθαι καὶ τὰ θύματα ὁμοίως

6. πράξ[ε]ιν λάβοι........

πρᾶξις· ἀπαίτησις. ἄνυσις, ἢ ἔργον ποίησις. ἢ βίος

πραπίδες· φρένες. ἢ ὁ τόπος, ὅπου αἱ φρένες. διάνοιαι

πραπίδεσσι· φρεσί, διανοίαις

10. πραπίδων· φρενῶν, διανοιῶν

πραπίς· φρήν, διάνοια

πράσα· τὰ βρύα καὶ τὰ φυκία

πρασιαί· αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαί, οἷον περασιαί, διὰ τὸ ἐπὶ πέρασι τῶν κήπων

πρᾶσις· ἀγορασία

15. πρασοκουρίς· ζῷον χλωρόν, κεῖρον τὰ ἐν τοῖς κήποις λάχανα

SCR. 93. Aesch. Eum. 320 Iesaias III 11. 96. *Λ* 638, et *Πράμνιος* Ar. Eqq. 170 Phrynich. com. fr. XIII p. 605 alii. 97. ADN. 3206. 7. Eur. l. l. II Macc. IV 28. 8. Theognid. 656. 9. *Λ* 608 Theognid. 608. 10. *P* 349 al. 11. Eur. Bacch. 997. 12. Theophr. HPl. IV 7 VI 1. 13. *η* 127. 14. Aristophan. Hor. fr. II. 15. Strattid. com. fr. I vol. II p. 787 Arist. HA. V 19 Theophr. HPl. VII 5.

ADNOT. 89. *Ἀρίσταρχος* ad *Πράμνιος* pertinet; cf. Phot. 446, 9. *Ἀριστοφάνης* malit ANauck. Ar. Byz. p. 124 probans Alberti coniecturam ante *ἀπεδόθησαν* aliquid excidisse. Pro *κλανίαι*, quod certe non videtur e *κλανία* (h. e. *ψέλλια*) corruptum esse, Bochartus *ἀχαιῖναι* coniciebat, Salmasius *ἡλικία ἐλάφων*. Cf. Lob. Parall. p. 96. Herod. διχρ. p. 345 Hesych. *βεῖριξ βίρκιος πέχαρι προύκας πρόκες* et *πόρκας*. Altera significatio ad *Πρᾶκες* pertinere videtur; St. Byz. 534, 8. 90. Vide *περκνόν* et *πρεκνόν*. *Πρακνόν* scribendum cum Lob. Path. El. 497, nisi sit Aeolicum. 94. *προαλής* Meinek. Philol. XIII p. 552. 95. *τὸ μέντοι τῆς Πραμνίας ἀμπέλου κλῆμα πράμνημα καλεῖται* Poll. VII 150 p. 310 Bekk. 96. Didymus Ath. I 30 D Eustath. p. 871, 23. 97. Totidem verbis Moer. Att. p. 318 ubi Pierso ex Xenoph. Anab. V p. 384 E affert *πρανὴς ἦν ἡ κατάβασις*. Mox *πρανίς* in *πρανής* mutavi. 98. Defendi posse non nego, sed *πρανῆ κῶλα* malim. 99. Infra *πρηνιχθέντα*. 3201. 1. q. *παρνώ* sive *πάρνοψ*. 5. ‚Bossler de gent. Att. sacerdot. p. 9 confert Plut. Alcib. c. 34 Laur. Lyd. p. 45 (118 Roeth.) Adde Lenormant *Nouv. Annal. de l'instit. archéol.* I p. 264 (2) OMueller Arch. § 69.' Thes. 4. ‚Explicatius Phot. 446, 18 Paus. III 22, 2 IX 33, 3 Orph. Arg. 31. Hymn. XXVIII 5 Steph. Byz. *Κράγος Τρεμίλη*.' Thes. 6. *πράξιν* ordo. Itaque codicis scripturam *πράξειν· λαβεῖν* non *βράξαι* significare intelligitur, sed *πρᾶξιν λάβοι* quae verba sunt Pseudoeurip. I. A. 272, ubi cf. Musgravius. 9. *φρησί* cod., em. Sopingus. 10. Cf. *προαπίδων*. 12. Plin. HN. XIII 25. 14. *πράσις* cod. 15. *πρασικουρίς* cod., em. Heinsius. Cf. Aelian. N. A. IX 39 Pallad. RR. I 35, 13 Phot. p. 447, 2.

πρασόργην· δρέπανον, ᾧ τὰ πράσα κείρουσιν
Πράστιλλος· πόλις Θρᾳκίας
πρατάνιον· μαλλόν
πρατασία· κατευχὴ ἀρχομένης ἀροτριώσεως
3220. πρατήνιον· τὸ ὕπερον. Ἀττικοί. καὶ ἡλικία τις προβάτου νέου· ὡς δὲ ἔνιοι τοῦ πρώτου γεννωμένου, οἱ δὲ ἐνιαυσιαίου, ἄλλοι ἀρχομένου συνουσίας
πρατίας· ὁ τὰ δημόσια πωλῶν καὶ κηρύσσων
πράττει· μέλλει. ἐργάζεται
πρατά· ἡ νουμηνία
πραϋμενῶς· προθύμως. πράῳ τῷ μένει χρώμενος
25. πραΰνει· κατασιγαίνει. κατακοιμίζει
πραΰνεται· μαλάσσεται
πραϋπάθειαν· πραΰτητα
πράως· ἡμέρως
πρεκνόν· ποικιλόχροον ἔλαφ[ρ]ον
30. πρέμνα· τὰ ἰσχυρὰ στελέχη τῶν καταβλαστημάτων
πρέμνια· τὰ πάχος ἔχοντα ξύλα
πρεμνιάσαι· ἐκριζῶσαι
πρέμνον· στέλεχος, βλαστός. πᾶν ῥίζωμα δένδρου τὸ γηράσκον, ἢ τὸ τῆς ἀμπέλου πρὸς τῇ γῇ πρέμνον
πρέμνον ἑστίας· τῆς οἰκίας θεμέλιος
35. Πρεμνουσία· κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ
πρέπις· ὡμοίωσαι
πρέπον· ὅμοιον. μέτριον. συμφέρον. ὡραῖον. ἄριστον
πρέπον· τέρας. Κύπριοι
πρεπτά· φαντάσματα, εἰκόνες
40. πρέσβα· ἔντιμος, πρεσβυτάτη, σεμνή
πρεσβεῖα· κράτη. καὶ ἀρχιερεῖα, καὶ ἀρχιὰ καὶ ἱερά
πρεσβείη· τιμὴ μείζων
πρέσβειρα· προτιμητή. ἀρχηγέτις

SCR. 17. Eupol. fr. XCII p. 573. 21. Comoediae vindicat Poll. l. l. 22. Plat. Charmid. 27. I Timoth. VI 11. 28. Plato passim. 29. Tragoedia. 30. Ar. Lys. 267. 34. Tragoedia. Vide Aesch. Suppl. 344. 36. Eur. Suppl. 1056 πρέπεις exstat hoc intellectu. 40. *E* 721. 41. Soph. fr. 19 Ddf. 43. Ar. Ach. 883 Eur. IT. 963.

ADNOT. 16. Lob. rhem. p. 222, 17. *Θρακίας* cod., *Θράκης* Mus. *Μακεδονική* Phot. 447, 1 St. Byz. 213, 4 Meinck. 18. *πράταμον· μαλλόν* cod., probabiliter Meinck. Philol. XIII p. 552 *πρατάνιον· ἀμνίον*. Cf. *πρατίνιον*, *πρητῆνας*, *ἐπιπρητήρ*, Phot. 464, 12 *προτήνιον*, Eustath. p. 1625, 35. Possis *πρατάνιον μαλλόν· ....* vel *πρατάνων μαλλόν·....* 19. *πρατασία* cod., *πραταροσία* Mus. Cf. *γαλάσιον*, *πρηροσία* et *προηρόσια*. Non displicet Musuri inventum. 20. *πρατίνιον* cod., em. Guyetus. Prior explicatio ad *ῥατάνα*, cuius Eleam formam *βρατάνα* supra habuimus, referenda videtur; sed *Ἀττικοί* suspectum. 21. Poll. VII 8 Phot. 447, 4. 23. Ordo *πρατώ* requirit pro *πρωτώ*. 24. Pro usitato *πρευμενῶς*. Accentum *πραϋμένως* correxit Lob. Path. El. p. 182. 27. Male *προυπάθεια* Cyr. Mosq. 29. *ἐλαφρόν* cod., correxi. Cf. Lob. El. p. 497, et supra *πράκνον*. 32. Forte *πρεμνίσαι*. Vide Lex. Bekk. 293, 21 Poll. VII 146 Phot. 447, 12. 35. Nomen nymphae scriptum in fictili ap. de Witte *Vases de l'Etr.* p. 52 n. 96; ut non opus sit *Ῥαμνουσία* corrigamus. 36. *πρεπίς· ὁμοίωσις* cod., *πρέψις* Thes. 1579 B. *πρέπεις· ὅμοιος εἶ* Meinck. Philol. XII p. 605 *ὡμοίωσαι* Idem XIII p. 552. Vide Phot. 447, 14. Ego accentum tantum mutavi, formam Boeoticam non sollicitavi. 38. Recte ni fallor Triller in Obss. critt. p. 505 coni. *πρεπτόν*. Supra pro *πεπράτορα· θαυμασία* legendum videri *πρεπτά· τέρα(τα) θαυμαστά* diximus. 41. *ἀρχιερεία* (sic enim accinendum esset) corruptum videtur ex *ἀρχὴ γέρας* vel *ἀριστεῖα*, tertia expositio vero, quam *ἀρχεῖα καὶ ἱερά* scribebat Mus., similiter in *ἀρχικὰ γέρα* mutanda. 42. *πρεσβεία* HSt. Praestiterit *πρέσβις*, quod etiam *πρέσβη* scribunt, vel *πρεσβηΐς*. Sic Hom. hymn. 29, 3 *πρεσβηΐδα τιμήν*. Nisi phrasis integra est *πρέσβει ἡ τιμὴ μείζων*. 43. *ἀρχηγη* cod., em. Mus.

πρέσβεις· γέροντες. βασιλεῖς ἄρχοντες, προτιμούμενοι. καὶ οἱ πρεσβευταὶ μεσῖται, ἀπόστολοι [ἢ] ἕνεκεν εἰρήνης

3245. πρεσβεύειν· προτιμᾶν, ἄρχειν. μεγαλύνειν

πρεσβεύοντες· αἰτοῦντες, παρακαλοῦντες. λέγοντες

πρεσβήϊον· πρεσβεῖον, κατὰ τιμήν, τίμημα. ἀπὸ τούτου καὶ οἱ πρεσβῦται ἔντιμοι

πρεσβυγένεια· παλαιοτέρα γένεσις

πρέσβυς· γέρων. καὶ ὄρνις ὁ τρόχιλος

50. πρεσβυτάτη· ἐντιμοτάτη

πρεσβύτερος· μείζων. φρονιμώτερος

πρεσβύτερος Κόδρου· παροιμία ἐπὶ τῶν πάνυ παλαιῶν

πρεσβύτης· γέρων. ἡλικία τις

.......· πρέσβυς. [αἰοράνομος

55. * πραιτώριον· τόπος, ἔνθα συνάγεται ὁ λαός

πρευμενές· ἵλαον, εὔνουν, πρόθυμον

πρευμενοῦς........· πρᾶον

πρέψας· εἰκασμένος, εἰκασθείς

πρηγορεών· τῶν ὀρνέων ὁ πρόλοβος, ὅτι προσυλλέγεται ἐν αὐτοῖς τὰ σιτία

60. πρηγορεύων· προαγορευτής, ἢ δημοκόπος

πρῆθμα· πολύποδος κεφαλή. ἔνιοι πλεκτάνη

πρήϊον· πρότερον

πρηκτῆρα[ι]· δραστῆρα. ποτὲ δὲ ἔμπορον·
πρηκτῆρά τε ἔργων·
ἃ δεῖ πράττειν δηλοῦντα

πρημάδες καὶ πρῆμναι· εἶδος θυννώδους ἰχθύος

65. [πρήν· ταῦρος]

πρηνέα[ς]· ἐπὶ πρόσωπον

SCR. 44. Aesch. Pers. 840 Psalm. LXVIII 34, ubi *παρακλήτορες* explicatur a glossatore Cram. A. O. II p. 464, 23. 45. Aesch. Eum. 1 c. schol. Eur. Hippol. 5 teste Photio. Infinitivus ap. Plat. Legg. VI p. 752 E. 47. Θ 289. 48. Herod. VI 51 (cf. *κατὰ προΐθην*). 49. Ar. HA IX 11. 50. Φ 143. 51. Λ 786. 53. Xen. Symp. IV 17. 57. Aesch. Suppl. 210. 59. Ar. Avv. 1113 Eqq. 374 ubi *πρηγορεῶν* legendum. 63. Ι 445. 64. Ar. HA. VIII 15. 66. Ζ 307.

ADNOT. 44. ἢ] *οἱ?* 47. (δῶρον) κατὰ τιμήν? 49. Plin. HN. VIII 25 Munk. ad Anton. Lib. p. 100 ed. Verheyk. Lob. Path. p. 132. Cf. *πέργουλος* et *σπέργουλος*. 52. Diogen. VII 45. 53. Sic *ἡλικιώτης*, ut codex, Cyr. 39. Correxi, cum confundi viderem *πρεσβύτης* et *πρεσβυτῆς* (*aetas senioris*, cf. Gruter inscr. p. 217). 54. Lacunam indicavi. Mox *αἰοράνομος* cod., *ἀγορανόμος* Mus. quod manifesto falsum esse monent Corsini Nott. Gr. Diss. V p. XCI et Boeckh. C. I. p. 610. Reclamat etiam ordo, qui Doricam formam *πρέσγυς* postulat, annotatam a Choerob. in Theodos. p. 234, 25 EM. p. 723, 17 et conferendam cum *σπέργυς* ap. Hes. et *πρεῖγυς πρῆγυς* Cretensium C. I. II p. 400, 59. 421, 23. Cf. Ahrens Dial. II p. 111 qui *priscus* adhibet et Hes. *πέργουν* et *γέρυς. γερύτας* (leg. *πέργυς. περγύτας*). 55. *πρετώριον* Vossius. Huc retrahendum videtur *αἰοράνομος* (?) 57. *πρευμενές* Mus. Indicavi lacunam vocibus *ἀπ' ὄμματος* explendam. 59. *πρηγερέων — πρόλογος* cod, *πρηγορέων — πρόλοβος* Mus. Codicis scripturam propter additum veriloquium tueri studet Albertus. 60. *πρηγοριών· ὀπράτης καὶ προαγορεύων καὶ προλέγων* Phot. 448, 4. „*Si huiusmodi vocabulum exstitit, substantivum haud dubie fuit: πρηγορεών vel προηγορεών ut monuit Schleussnerus.*“ Thes. 61. ITh Schneider ad Arist. HA. III p. 176. 62. Natum volunt ex *πρήν*. Sed agnoscit Lobeck. Path. El. p. 432. Malim *πρώϊον*. 63. [ι] Mus. 64. *πρῆμαι* Phot. 448, 6. Utra melior sit forma ambigitur. *Πρημάδες* vulgatur ap. Oppian. Hal. I 183 Artemid. II 14 Arist. HA. VIII 15 (ubi nihili sunt *πριμαδίαι* et *πριμάδες*), altera exstat ap. Athen. VII p. 328 E, ubi Nicocharis verba afferuntur. Etiam vitiosa Zonarae scriptura *πρηνᾶς* ducimur ad *πρημάς*. — *θοινώδους* cod., em. Mus. 65. Pro *πηρίν* accipit Lob. Parall. 72, ut *ταῦρος* sit pudendum virile. 66. [ς] confodi.

πρηνής· ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς· ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὴν νεὼν πεπτωκέναι, νέον δὲ ἤδη
πρήνιξε· κατέβαλεν
πρηνιχθέντα· ἐπὶ πρόσωπον καὶ ἐπὶ στόμα πεσόντα
3270. *πρῆξαι· πρᾶξαι*
πρῆξαι δ' ἔμπης· πρᾶξαι δ' ὅμως
πρῆξις· ἄνυσις
πρηροσία· θυσία Ἀθήνησι
πρῆσαι· φλέξαι, φυσῆσαι, ἐμπρῆσαι·

πυρὸς δηΐοιο θύρετρα

καί·

δάκρυ' ἀναπρήσας

ἀντὶ τοῦ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρημένους φαμέν
75. *πρῆσεν· ἔκλαεν. ἐφύσησεν. ἐκόλπωσεν. ἐνέπρησεν, ἔφλεξε*
πρηστήρ· σφοδρὸς ἄνεμος. καὶ ὄφεώς τι εἶδος. καὶ τὰς ἐκ πλαγίου τοῦ τραχήλου ἡμῶν φλέβας πρηστῆράς φασιν. ἢ πῦρ ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
πρητῆνας· τοὺς ἐνιαυσίους ἄρνας
πρηών· τὸ ὑπερέχον
πριάμενος· ἀγοράσας, ὠνησάμενος. [*καὶ ὄνομα κύριον*]
80. *πριαμωθήσομαι· ξυρήσομαι. ἐπειδὴ τὸ τραγικὸν τοῦ Πριάμου πρόσωπον ξυρίας ἐστίν*
πρίατο· [*ἀγοράσειεν*
πρίεται· φυσ(ι)οῦται
Πριηπίδος τε τῆς πρὸ Βοσπόρου πόλεως· Ἑλλησποντιακῆς. τὸν Πρίαπον τὸν Διονύσου καὶ Περκώτην φασὶν οἰκίσαι
[*πριμικήριος· ὁ πρῶτος τῆς τυχούσης τάξεως*
85. *πριμιλιγίων· τιμίων*]
πρίν· πρότερον
πρὶν ἐγκύρσαι (δύᾳ)· πρὶν πλησιάσαι τῆς κακοπαθείας
πρίν μιν· πρὶν αὐτόν, ἢ αὐτήν
[*πρινής· ἐπὶ πρόσωπον πεσών*]

SCR. **67.** *ε* 374 al. **68.** Euphorio p. 51 Meinek., quem imitatus est Nonn. XLVII 688. **69.** *πρηνιχθέντες* Lycophr. 1006. **71.** *Α* 562. **74.** *Β* 415 *Ι* 433. **25.** *Α* 481. **76.** Hesiod. Theog. 846 — Eur. fr. 388 — Herod. VII 42. **79.** Demosth. 1369, 20. **81.** *ξ* 115. **82.** Ad Menandrum EM. 688, 12 referebat GDindorf. Thes. VI 1608 A. **83.** Bergk. PLGr. fr. 19 p. 1047. Aliis non nisi *Πριηπίδος τε* poetae ipsius verba videntur. **87.** Bacchyl. fr. 3 Bgk. **88.** *Α* 29.

ADNOT. **67.** *ἀπὸ τοῦ προνενευκέναι* Apoll. lex. 134, 19. Conicio *νειόν — νειὸς δὲ ἡ γῆ?* **68.** *πρήνιξε· κατέλαβεν* cod., em. Is. Voss. et Guyetus. **69.** Cf. *πρανιχθέντα*. **73.** Vide *πρατασία* et *προηροσία*. **74.** *πρῆξαι* cod., em. Guyetus. Post *ἐμπρῆσαι* excidit exempli caput (*πρῆσαι δέ*). **75.** *ἔκαεν* Sopingus, alii. **76.** *ἐκπλάγιον* cod., em. Heinsius; cf. Poll. II 134. — De serpente cf. Dioscor. VII 14 Aelian. NA. VI 51. XVII 4. **77.** Cf. *πρατάνιον* et *πρατήνιον*. **78.** *πρῆον* cod., em. HSt. Hinc ap. Strab. XIV p. 633 *Πρηών* montis Ephesii nomen. **79.** *πρήαμος* cod., em. Mus. qui post *ὄνομα* collocatum vocabulum *κύριον* confodit. Confundi *πριάμενος* et *Πρίαμος* nemo non videt. **80.** *πρημευθήσομαι* cod., em. Mus. Cf. Poll. IV 133 Phot. 448, 9 Eustath. 1344. **81.** Sic codex et Is. Vossius, *πρίαιτο* Mus. quam formam interpretatio requirit. **82.** (*ι*) Lob. ad Soph. Ai. 1030 probante GDindorf. Thes. 1608 A. **83.** *Περικότης* cod., Mus., *περικότως* Aldus. De Percote sermonem esse intellexit Phavorinus c. 1558, 34 qui *τε* omisit. *Περκώτης* si recte habet cum Palmerio statuas oportet Priapum Dionysi et Percotes nymphae (schol. Theocr. I 21) esse propaginem. At cum *ἦν τὸν* manus male sedula sit Musuri, praestat *οἰκίσαι* pro *οἰκῆσαι* Heinsio suasore reponere et accusativum agnoscere. **84. 85.** Om. Mus. Legendum *τιμῶν* e Zonar. 1581. **87.** (*δύᾳ*) addidi. **89.** Om. Mus. Lege *πρηνής*, et vide *πρωϊνής*.

3290. πρινοκόπος· κοπῶν
πρίονας· χερῶν τοὺς δεσμούς
πρίοπες· τὰ ὑγιῆ ἔχοντα
[πριονάτον· τόπος ἐργαστηρίου]
πρισμοῖς· ταῖς βιαίοις κατοχαῖς
95. πρίστης· ῥίνη. πρίων
πρίω· ἀγόρασον
πρίων· ἀγοράζων
πριώμασι· πρίσμασι
πρό· τό τε σύνηθες·
καρπαλίμως πρὸ νεῶν ἐχέμεν
καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπό·
ὄψου (τ') ἄσαιμι προταμών
3300. προάγεσθαι· ἐπεξεργάζεσθαι
προαγαγών· .....
προαγεύων· προξενῶν
προάγομαι· προέρχομαι
προάγομεν· προφέρομεν, προτρέπομεν
5. προαγορεύσας· προειπών, προφητεύσας, προξενήσας. [καὶ ἡ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι προάγουσά τινας
προαγόρευσις· προφητεία
προάγων· ἀρχόμενος
προαγωγός· διδάσκαλος κακῶν. καὶ μαστροπός. μόνος. μαυλιστής
προαθύροντες· προσπαίζοντες
10. προαιρεῖται· προκέκληται. προτιμᾶται
προαίρεσις· ἐπιλογὴ καλοῦ ἢ κακοῦ
προακτικόν· προβαῖνον
προαλεῖ· καταφερεῖ, καταβατῷ
προαλεστάτην· προπετεστάτην, προχειροτάτην
15. προαλής· προπετής, πρόχειρος
προαμείψασθαι· προαλλάξασθαι. παρελθεῖν
προαμεῦσαι· ὁμοίως
προαμευτής· ἐργάτης προηγούμενος

SCR. 96. Ar. Nubb. 614 Ach. 34 Cephisod. Troph. fr. 1. 97. Ar. Ach. 36. 99. *I* 704. 485. 3308. Ar. Thesm. 340. 13. Φ 262. 15. Siracid. XXX 8. 16. Cf. Plat. Legg. XI p. 921 C.

ADNOT. 90. 91. 92. Sic codex, nisi quod unum tantummodo constituit articulum; *κόπτων* Mus., *πρίωνας* male Aldus, (*κόπτων πρίνους* Palmerius), *ὑγιῶς* Vossius probante Thes. VI col. 1606 A. Nihil lucis suboritur e gl. Cyr. 39 *προιόμενος· κοπτόμενος* (sic) et Tab. Heracl. p. 221, 81 *τῶν δενδρέων τι κόπτῃ ἢ θραύῃ ἢ πριῷ ἢ ἄλλο τι σίνηται.* Plus prodest schol. Soph. Ai. 1030 *πρισθείς· ἐξαφθεὶς δεσμευθείς.* Mihi tres videntur articuli *πρινοκόπος· κοπῶν* (h. e. *πρινοκοπῶν*); *Πρίονας· χειρῶν τοὺς δεσμούς*, quocum comparari potest Oppian. Hal. III 315 *χειρὸς δ' ἀπολείβεται αἷμα πριομένης*, (alius *χοίρων* malit aut *χρεωστῶν*); *Πρίοπες* (*κτλ.*)? ubi possis *ταὐτά. ἢ γῆς ἐξέχοντα*, si statueris confundi *πρίονες* et *πρηόνες*, vel *πρηόνες· τὰ γῆς ἐξέχοντα.* 95. *ῥίνων* cod., quod aut *ῥινῶν* scribendum esse aut e Polluc. VII 113 p. 301 Bekk. in *ῥίνη* mutandum vidit Albertus. Cf. Buttm. Lexil. 1 p. 111. 96. Vide Cobeti Nov. Lectt. p. 142. 97. *Nomen ab imperativo πρίω emo fictum ab Ar. Ach.* 36, *ubi recte schol.: τοῦτο παιδιὰ καλεῖται, ἀπὸ γὰρ τοῦ πρίω ῥήματος ὄνομα τοῦ πρίων.* GDindorf. Thes. c. 1609 D. 3300. 1. 2. *ἐπεξεργάζεσθαι, προαγαγών. Προαγεύων* (*προαγωγεύων* Mus. probante Thes. VI col. 1618 C)· *προξενῶν* cod. Mus. Separavi. 2. Non expedio; *προαγωγεύων* quod ad Ar. Nubb. 980 referunt aliam interpretationem (*μαστροπεύων* Gl. Br.) poscit. Obscurum etiam quod sequitur *προαγορεύσας· προξενήσας.* 5. Confossa non ad *προάγουσα* referenda cum Heinsio sed ad gl. 3308 *προαγωγός.* 8. *κακός* cod., em. Phot. 449, 1. Pro *μόνος* conicio *πόρνος* et huc retraho, quae gl. 3305 adhaerent. 9. Aut *προσαθύροντες* legendum aut *προπαίζοντες.* Illud praestat. 17. *πραμεῦσαι* male Phot. 446, 8.

προαναθρήσας· προσιδών
3320. προαναθρούσης· προαναβλεπούσης
προαναθρώσκειν· προπηδᾶν
προανακρούεται· ἀναχαιτίζει
προανάσχοι· προανεκτείνει(ε)
προαπίδων· φρενῶν, διανοιῶν
25. προαρτᾷ· προαρμόζει, προτείνει
προασπιστής· πρόμαχος, βοηθός
[προάστεων καὶ] προάστειον· πρὸ τῆς πόλεως
(π)ροαύλια· τὰ προαυ[τῶν]λήμ[μ]ατα. ὥσπερ προάμβουλα τὰ προκιθαρίσματα
προβαλ[λ]εῖ· ἐρωτήσει
30. προβαλ[λ]εῖν ἄρνα· πόλεμον ἐπαγγεῖλαι
προβαλοῦ· ἐρώτησον
* προβαλλομένοις· ἐρωτῶσιν
* προβαλοίμην· ὑπερβαλοίμην
προβαλ(λ)ός· ἀσπίς
35. προβάς· ὑπερβάς
πρόβασι· βοσκήμασι
πρόβασις· ἡ τῶν βοσκημάτων κτῆσις
πρόβατα· τὰ τετράποδα. ἀπὸ τοῦ πρὸ τῆς βάσεως πρόβασιν ἔχειν ἑτέραν τῶν ἔμπροσθεν ποδῶν πρὸς τὰ ὀπίσθια
πρόβατα πεδι(α)κά· τὰ ἐπὶ νομὴν ἐκπεμπόμενα
40. προβατήματα· πρόβατα
προβατοπώλης· οὕτω κωμῳδεῖται Λυσικλῆς προβατοκάπηλος γήμας Ἀσπασίαν τὴν πόρνην
προβέβηκας· ἀριστεύεις. προκόπτεις
προβέβουλα· προκέκρικα, προέκρινα
προβιβάζεται· προκόπτει
45. προβιβάς· προβαίνων
προβιβάσαντα· προάξαντα
προβιβασθείς· προαχθείς. [πραχθείς]
προβιβάσθων· προβαίνων

SCR. 27. Thucyd. II 34. Forma προάστιον usus est Sophocles El. 1431 Eur. Alc. 836. 28. Plat. Cratyl. 417 E. 32. Proverb. XXII 21. 33. *T* 218. 35. Pind. Nem. VII 104. ‚Matth. IV 21' Pearso. 37. *β* 75. 41. Ar. Eqq. 132. 42. *Z* 125. 43. *A* 113. 45. *N* 18. 47. cf. Matth. XIV 8.

δ

ADNOT. 19. προϊδών? 21. προπαί cod., προπηδᾶν Mus. Phot. 449, 5 προαναπηδᾶν Lex. ms. Havn. Osanni. 23. προανατείλοι Phot. 449, 6 προανατεῖλαι Suid. quae explicatio ad προανίσχοι spectare videtur. — (ε) addidi. 24. Tuetur Fr. Passow *Anhang zum gr. WB.* p. 4. Aliis detortum videtur ex πραπίδων. 27. προάστιον καὶ προάστειον Alb. vid. Choerob. Cram. AO. II 250, 29. Suid. 28. .ροαύρια· τὰ πρὸ αὐτῶν λήμματα cod., corr. Musurus nisi quod προαύρια reliquit; vid. Poll. IV 53 Phot. 449, 8 unde προαμβολάς malim pro barbaro προάμβουλα. 29. προβάλλει cod., em. Hammond. in Actt. App. XIX 33, ante Cobetum. 30. προβάλλειν ἄρνα· τὸ ἐπαγγεῖλαι cod., em.

λ

Cobetus, qui τὸ ex πο natum esse vidit. Cf. Hesych. s. v. ἄρνα προβάλλειν et Diogen. prov. II 96 p. 213. 34. προβάλους cod. favente ordine, πρόβαλος Mus. Recte Thes. VI c. 1649 B corrigit προβαλλός ex Arcad. p. 54, 6 praeeunte Bastio ad Greg. Cor. p. 580. πρόβαλλον (sic)· ἀσπίδα Phot. p. 450, 1. Fortasse προβαλ(λ)ούς· ἀσπίδας praestat. 37. E Timaei Lex. Plat. p. 224 habet Phot. p. 450, 2. 38. Lehrs. Arist. stud. p. 108. 39. Cf. gl. π 1197. 40. προβατεύματα Meineke. Glossa Laconica est ut ἐριφήματα καρυήματα παιδαριήματα θυήματα χοιριήματα q. v. 41. Phot. 450, 5. 45. Coni. προβιβᾶς· προβαίνειν (ποιεῖς) ex Ar. Avv. 1570. Sed vide *N* 18. 46. προβιβάσαντες· προά[ρ]ξαντες Phot. 450, 7. 47. [πραχθείς] Bielius.

* προβιβάσις· πρ[ο]άξεις
3350. πρόβλημα· πρόλογος
* προβλῆ[μα]τι· ἐξέχοντι
προβλῆτας· τὰς ἔξω προβεβλημένας τοῦ τείχους
στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλε[υ]ον
προβλώσκειν· προμολίσκειν. προέρχεσθαι. προπορεύεσθαι
προβόλιον· σιβύνη, ἔχουσα μετὰ τὴν ἀκμὴν προβολάς. ἢ σπυρίς
55. πρόβολοι· λίθοι
πρόβολος· πρόμουλος. πρόμαχος. προνοητής. κυβερνήτης. ἱερεύς. [καὶ τὸ τῶν σιτίων δοχεῖον]. καὶ ὁ εἰς τὴν θάλασσαν προβεβλημένος λίθος [τῇ πέτρᾳ. οἱ δὲ ῥάβδος
προβόλων· λίθων
* προβολή· ἐξοχή
πρύβονεν· ἐπέρανεν
60. προβοσκίς· τὸ ἐκτεταμένον καὶ προβεβλημένον τῆς ὄψεως τοῦ ἐλέφαντος
πρόβουλος· ἔξαρχος τοῦ βουλευτηρίου. ἢ ὁ προσκεπτόμενος
προβοῶντες· προφωνοῦντες. ἐγκελευόμενοι. προβαίνοντες
πρὸ γὰρ ἧκε· προέπεμψε γάρ
προγέν(ε)ος· εὐγέν(ε)ος
65. προγενέσθην· παραγενέσθην
προγενέστερος· πρεσβύτερος
προγενής· ὁ προγεννώμενος
προ[ε]γένοντο· παρεγένοντο
προγονεῦσαι· προελθεῖν
70. προγωνίαν· τῶν ἠπορημένων ἡ λέξις. ἔστι δὲ ὑφασμάτιον ποικίλον, ὃ ἐπικαλυψάμενος ὁ μάγειρος θύει, ὡς ἐν Δαμασκῷ

SCR. 50. Eur. fr. 531, 2. 51. *B* 396. 52. *M* 259. 53. φ 289 τ 25. 54. Xen. Cyneg. X 12. 56. Ar. Nubb. 1164. 57. ADN. 60. Polyb. III 46, 12. 62. ADN. 63. *A* 195. 64. Theocr. III 8. 65. *B* 555 *I* 161. 67. cf. Soph. Ant. 938. 68. Σ 525 Hesiod. scut. 315 Theocr. XXIV 51.

ADNOT. 50. *προλοβός*? an *προβολή*. 51. *προβλήματι* cod., em. Valcken. Misc. Obss. VIII 2 p. 172. 52. [υ] em. Heinsius. 53. In codice separata coniunxit anonymus in cod. Welsten. et VD in Misc. Obss. II 1 p. 19. Albertus suasit *προβλώσκειν· προμολίσκειν* et (*προβλωσκέμεν*) *κτλ.* prius ad φ 239 posterius ad τ 25 referens, quod non displicet. 54. *σιβύννη* Mus. 55. *προβόλῳ· λίθῳ*? (μ 251). 56. Infra *πρόμου(λος)· πρόβουλος. πρόβολον· πρόμολον* (*πρόμον* Kusterus) *πρόμαχον* Phot. 451, 3. *πρόβουλος* Salmasius. — *δοχεῖον*] Phot. 451, 4 erroris huius particeps est. Refer ad *προλοβός* cum Lob. Path. El. p. 511, 8. — Mox *ἡ πέτρα* corr. Salmasius. Est potius nova glossa, cuius caput excidit (*προβόλῳ·*) *τῇ πέτρᾳ*. Neque *οἱ δὲ ῥάβδος* accipio pro subliciis in pontis constructione (Plutarch. Caes. c. 22), sed pro frustulo exempli Homerici μ 251: *ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ κτλ.* Cf. not. seq. 57. 58. Utitur hoc casu Greg. Naz. Or. 3 p. 106, cuius glossas nonnullas in Hesychium receptas esse dicere memini. Vereor tamen ne scribendum sit: *προβόλῳ* (μ 251)· *λίθῳ, προβολῇ, ἐξοχῇ ,πέτρᾳ .... ῥάβδῳ.'* 59. Non liquet. 60. *προβοσκές* cod., em. Mus. 62. Priores duae explicationes ad *M* 277 refert Albertus, ubi schol. adnotat: *προβοῶντε*] *κατ' ἔνια δὲ τῶν ὑπομνημάτων προβάοντε οἷον προβαίνοντες καὶ ἀμείβοντες τόπον ἐκ τόπου. διχῶς οὖν.* Tertia igitur referri poterit ad v. l. *προβάοντε*, quamquam probabilior est Meinekii coniectura in Com. II 2 p. 89 proposita (*προβῶντες*)· *προβαίνοντες* legendum esse, quod pertineat ad Cratin. ap. Bekk. I p. 371 (fr. V). Vid. Lob. rhem. p. 5. 64. (ε) bis HSt. 68. *προγένοντο* Vossius. — *παραγένοντο* cod., em. Albertus. 69. Forte *πρωτογεῦσαι* vel *προγεῦσαι· προεσθίοντες* vel *προγεύεσθαι· προεσθίειν*. Cf. Ath. IV p. 171 B. Sed propius *ΠΡΟΓΟΝΕΥϹΑΙ* abest a *ΠΡΟΤΕΝΘΕΥϹΑΙ: προεσθίειν*. Trium coniecturarum ab Alberto propositarum *προνομεῦσαι προμολῆσαι προαμεῦσαι* (cf. *προέλευσις*) nulla satis placet. 70. *προγωνίαν* cod., *προγονίαν* ex ordine legunt libri impressi.

πρόγονοι· οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασ(σ)αι, ἕρσαι ἁπαλοὶ καὶ τῷ ἔαρι γινόμενοι·

ἔρχατο, χωρὶς (μὲν πρόγονοι, χωρὶς) δὲ μέτασ(σ)αι,
χωρὶς δ' αὖϑ' ἕρσαι

πρόγονος· πρόπαππος. προπάτωρ. συγγενής. ἢ πρεσβύτατος ἀνήρ

προγόνων· πατέρων

προγράμματα· ἐκϑέματα

3375. προδανίς· πρότερον

προδέδαεν· προμεμάϑηκεν

πρὸ δέ μ' ἧκε· προέπεμψε δέ (με)

προδέξαντες· προδείξαντες

πρόδηλος· προφανής

80. προδιαλαβεῖν· ......

προδιασύρας· παραβὰς τὰς συνϑήκας

προδικεῖν· ἐπιτροπεύειν

πρόδικος· συνήγορος

προδοκάζων· παρατηρῶν, ἐνεδρεύων

85. προδοκῇσι· προενέδραις, προόδοις

πρόδομος· προστάς, πρόστωον

προδόμῳ· προστάδι, προστόῳ

πρόδοσιν· προδομάτιον

πρόδρομα· τὰ ἐν τῷ ἄξονι ξύλα. ἢ τὰ προακμάζοντα σῦκα

90. προδωμάτιον· τὸ πρὸ τοῦ κοιτῶνος στοΐδιον

προεγκεῖσϑαι· προϋπάρχειν

προεδρία· προκάϑισις. προτίμησις

πρόεδρος· ἀρχη(γὸς) πολιτείας

* προέδωκεν· προεχώρησεν

95. * προέηκε· προέπεμψεν

πρὸ ἕϑεν· πρὸ αὐτοῦ

προέϑεσαν· προεϑυμήϑησαν

προεϑέσπισαν· προεφήτευσαν

προεϑυμήϑησαν· μετὰ προαιρέσεως προσήνεγκαν

3400. προ[ε]ιάψαι· προπέμψαι

SCR. 71. ι 221. 72. Eur. Ion. 267. 74. Demosth. 772, 15. 77. Δ 208. 78. Herod. I 60. 79. Eur. Or. 187. 82. Lysias Bekk. 169, 27. 83. Xen. Hell. IV 2, 8. 85. Δ 107. 87. I 469. 92. Ar. Eqq. 579. 93. Thuc. III 25. 94. Ies. XL 13 Rom. XI 35. 95. P 545. 96. E 96. 99. I Paral. XXIX 6. 3400. Aesch. Sept. 322.

ADNOT. 71. *μέτασαι ἕρσαι ἀπαλοὶ — ἔρχατο χωρὶς δὲ μέτασαι* cod., em. Mus. qui exempli defectum ex poeta supplevit et *ἕρσαι δ' ἁπαλαί* fortasse melius edidit. 74. Phrynich. p. 249 Lob. 75. Ex *πρὸ* et *δὰν* (*δὴν*) compositum videtur Alberto, qui *vorlang* vertit. Pearso Homericum (δ 396) *προδαείς· πρότερον* (*μαϑών*) restituit. *Cave mutes. In προδανίς idem est paragogicum, quod apparet in μηκεδανός ἠπεδανός πευκεδανός multisque aliis.* Meinekius. 77. *πρὸ δ' ἐνῆκε* cod., em. Iensius Luc. Hesych. p. 199, addens sub finem explicationis *με*. 79. 80. Disiunxit Albertus. 80. *προδιαλαβών* Mus. Scripturam codicis revocarunt N. Schow. et Thes. VI col. 1676 A; *προδιαβαλών· προδιασύρας προπαραβὰς* Meineke. 82. Poll. IV 30 VIII 24. 85. *πρὸς ὁδοῖς* cod., *προόδοις* Mus., *προσόδοις* Schow. 86. *πρὸς τὰς* cod., em. Mus. Coniciat aliquis *προστᾶσα* et ad Aesch. ap. schol. Theocr. 2, 36 referat; sed minime opus. 87. *προστόῳ* tuitus est Lob. parerg. 495. 88. *πρόδοσιν·* ...... * *προδωμάτιον·* ..... Albertus. Quidni *πρόδοσιν· πρόδομά τι ὄν*? De voc. hoc cf. Meinek. Com. II 2 p. 416. 89. Cf. *πρόϊαι* et *προΐμον*. 90. *τὸ ἴδιον* cod., em. Is. Vossius. Cf. Phrynich. p. 252 Lob. 92. *προκάϑησις* cod., em. Thes. VI col. 1733 D. 93. *ἀρχή* cod., em. Phot. 452, 11. 99. Similiter Cyr. 11. 3400. Sic codex et Vossius, em. Mus. reclamante ordine.

προ[ε]ιδόμενοι· προγνόντες
προείλατο· ἐπελέξατο, ἠθέλησεν
προείλετο· οὐ προείλατο
προείληπται· πρόληψιν ἔχει, ὑπονενόηται
3405. προειλόμην· προέκρινα
προείλου· οὐ προείλω
[πρόειμε· πλησίον γείτων
προείου· καταντίου]
προεισπεπ[τ]αικότες· προεισελθόντες
10. πρόειται· παραδέδοται
προε[κ]τικός· χαριστικός
προέλευσις· τὸ προελθεῖν
προέλοιτο· προτιμήσειε
* (προελόμενος·) προθέμενος
15. προελόμενοι· ὁμοίως
προελόμενος· ἐπιλεξάμενος
προέμβολος· μέρος τι τῆς νεώς
πρόεμε· προέπεμψα
πρόεμεν· προέπεμψεν
20. προέμενος· προδώσας, προαφείς, ἐκδιδούς
προεννέπειν· προαγορεύειν
προέντες· προδόντες
[προενώπια· ἔμπροσθεν]
προεξαναστῆσαι· πρὸ τοῦ καθήκοντος ποιῆσαι
25. προεργῆσαι· προέσται
προέρσσ(σ)αν· προήλασαν
προέρυσσεν· καθείλκυσεν
προερύσαι· προελκύσαι
προέρυσ(σ)αν· προε(ί)λ(κ)υσαν
30. προερχόμενος· ἐξερχόμενος, προβαίνων
πρόες· πρόπεμψον

SCR. 2. Deuteron. VII 6. 11. Xen. Mem. III 1, 6 Aristot. Rhet. I 9. 14. Lycurg. Leocrat. p. 160. 19. ADN. 20. e. g. Plat. Legg. VI 780 A et com. inc. CCLXXXII p. 668. 26. *Λ* 435. 27. *Λ* 308. 29. *ο* 495. 31. *Λ* 127.

ADNOT. 1. [ε] Thes. VI col. 1687 D. *προγνῶσται* explicat Phot. 452, 13. 2. *προείλαντο· ἠθέλησαν* Phot. 452, 14. 3. Vide Lob. Phrynich. p. 183. 6. Om. Mus.; *οὐ προείλου* cod., em. GDindorf. Thes. VI col. 1626 B collat. Nili Epist. p. 140. 7. 8 + Mus., qui confodi iubebat. Prior vix detorta est e *προσεχής· γείτων*, q. v., sed corrupta est ex *προσήμε(νος)*, quo sensu Aesch. Pers. 880 insulas terrae *προσημένας* dixit; altera ex *προσθίου* (e. g. *τραύματος*) cf. Anth. Pal. IX 279. 9. [τ] Hemsterh. ad Ar. Plut. p. 271. 11. [κ] Phot. 452, 26. Similiter erratum est in Cyr. 11 *προσεκτικός· χαριστικός* et Cyr. 63 *προεκτικῶς· χαριστικῶς*. 13. 14. Separavit et supplevit Pierso e Moerid. p. 306. cui Hesychius glossas quam plurimas sublegit. Itaque *προθέμενος* non retraxi ad gl. 3416, sed ordinem turbare malui. 17. V. Boeckh. *Urkund.* p. 101. Idem est *προεμβολίς* ap. Polluc. I 85 et Basil. Patric. Naumach. in Fabric. BGr. VIII p. 140. — *νεός* Aldus. 18. Om. Mus. qui mox *προέμεν· προπέμψαι* corrigit, ad κ 155 referendum. Nisi detorta sunt e *προῆκα* et *προῆκεν*, vel *προίαλλεν*, in Musuri criticis rationibus acquiescendum est. 20. *προδώσας* Hesychio condonandum, quem etiam *συνθήσας* admisisse certum est. Vide Lobeck. Phrynich. p. 723. 21. Infra *προσεννέπει· προσαγορεύει*. Atque hoc malim, cum pro soluta forma *προεννέπω* Nonnus tantum Ioann. XVI 12 testis afferatur, Tragici quibus utrumque vocabulum familiare est, usitatius tamen *προσεννέπω*, contracta forma *προὐννέπω* utantur. 23. *Infra rectius πρὸς ἐνώπια.* ALB. 24. *ποιῆσαι*] *κινῆσαι* Meineke. 25. Non expedio. Possis *προερρήσει*. Sed vereor ne error natus sit e gl. 3494 *προίεσται· προσέρχεται*. 26. (σ) inserui. Est varia lectio in *Λ* 435. 27. *προέρευσεν* cod., em. Albertus. 29. *προέρυσαν· προέλυσαν* cod., em. Valck. Obss. Misc. VIII 2 p. 172 et Is. Vossius. 30. *δι* | cod., *ἐξ* | Meineke. 31. *προές* Arcad. 198, 1 [174, 2].

προέσθαι· προδοῦναι
(προέσθαι· παραγίνεται)
προεστηκός· ......
3435. προετικός· χαριστικός
προετύπου· προεδήλου
προέτυψαν· προεχώρησαν
προέφηνε· προέδειξε
προέχει· ὑπερέχει
40. προεχεῖς· [σπουδαῖοι,] κραταιοί
προεχόμεθα· προβαλλόμεθα
.......· πλέον κρατοῦνται
[προεψιᾷ· προσαγορεύει]
πρόῃ· προβαλῇ
45. προηγεῖται· προοδηγεῖ, προπέμπει
προηγητής· ὁ προηγούμενος τοῦ ζεύγους .... καὶ ὁ χειραγωγὸς τοῦ τυφλοῦ
προηγμένον· προαχθέντα
προηγόρησαν· προεῖπον
* προΐει· προέπεμπε. προήρχετο
50. * προῆκε· προέπεμψεν
προήκαμεν· ἀφήκαμεν, παρελείπομεν
προήκατο· ἀπέλυσε. προέδωκε. [προσηνέγκατο]
προήκεα· κατὰ τὸ ἔμπροσθεν προηκονημένα
προήκει· ἐξέχει. προβαίνει
55. προήκων· προβεβηκώς
προῆκεν· ἐξῆλθε, προῆλθεν
προῄρημαι· θέλω
προῃρημένοι· προθυμηθέντες
[προῃρήσαντες· θελήσαντες]
60. προηρόσια· τὰ πρὸ τοῦ ἀρότου θύματα. καὶ ὁ Δῆμος δὲ αὐτὰ προαρκτούρια καλεῖ
προήρτηται· κρέμαται
προήσει· προδώσει
προήσομαι· προδώσω. [προδίδομαι]. προνοήσομαι. [προφέρω]

SCR. 32. Thuc. I 44 II 73 Xen. *KII.* V 2, 9 ,Proverb. XVII 27' BIEL. 37. *N* 136 v. l. 38. *ι* 145 *προὔφαινε* non spectat. Fortasse respicitur Soph. Tr. 324 aut Herod. I 210 III 65. 39. e. c. Herod. I 32 Symm. Eccl. X 10. 41. Rom. III 9. 45. e. g. Prov. V 9. 45. Prov. XVII 14. 46. Eur. fr. 813, 2 Soph. Ant. 990. 49. *Α* 326 Demosth. 402, 23. 50. *P* 545. 53. *μ* 205. 55. Ar. Nubb. 513. 60. Hyperides Harpocr. 158, 1.

ADNOT. 33. Om. Mus. Mihi imperativus latere videtur *πρόεσθε· παρατείνετε.* Utrumque vocabulum usu venit de clamore tollendo (*φωνὴν προέσθαι, παρατείνειν*) et solvenda alvo (*κοιλίαν*). Longius distat *προθέσθαι* quod *praetendere* denotat ap. Eur. IT. 1218. 34. 35. Separavi. Cf. gl. *π* 3411. 37. Cf. *προὔτυψαν.* 40. Cf. *προσεχής· σπουδαῖος.* 41. 42. Separavi et defectum glossae indicavi. Illud *πλέον κρατοῦνται,* quod *κρατοῦμεν* scribit Schowius, omisit Mus. 43. *προαγορεύει* Mus. Infra *προσεψιά· προσαγόρευσις, ὁμιλία.* 44. *πρόῃ· προδῷ* Cyr. 11. Nihil mutandum; est secunda persona aor. med. in coniunctivo Attico accentu donata. 46. Sc. *ἐν τοῖς γάμοις* Eustath. p. 1399, 18. 49. Confundit *προῄει* et *προΐει.* Legi possit *προῄει· [προέπεμπεν] προήρχετο.* 52. Cf. *προσήκατο.* 53. *προηκέα* codex. 59. Corrupte pro *προαιρήσαντες.* 60. Cf. Eurip. Suppl. 29. Hesych. *γαλάσιον πρατασία* et *πρηροσία.* — *ἀρότρου* cod., em. Perger. et Meurs. Att. lect. II 1. — *Φανόδημος* Pearso, *Κλείδημος* vel *Κλειτόδημος* Ruhnk. Tim. p. 159. Minus placet *Δήμων* (qui *περὶ θυσιῶν* scripsit) aut (*Δί*)*δυμος.* — *προακτούρια* Aldi lapsus. 61. *κρέμεται* cod., em. Mus. Ipsa glossa fortasse *προσήρτηται* scribenda et ad Theophr. HPl. V 4, 2 aut Plat. Phileb. p. 58 A referenda est. 62. *παραδώσει* malit Heinsius, qui ad Prov. I 23 referebat probante ICGErnestio Gl. sacr. p. 234 (et Bielio). 63. *προδώσω. Προδίδομαι·* κτλ. cod. Coniunxit Vossius. Nec opus est emendatione *οὐ προνοήσομαι*, cum *προέσθαι* non modo *curam abiciendi* significationem habeat, sed etiam *commodandi*, *largiendi.* Pro *προδίδομαι· προφέρω* lege *προαιροῦμαι· προφέρω.*

προήται· προδώσει

3465. προήχθη· προετιμήθη. προετράπη

προθέει· προτρέχει

προθέλυμνον· αὐτόῤ(ῥ)ιζον

προθελύμνους· προῤ(ῥ)ίζους, ἀπὸ ῥίζης ἀνασπᾶν ἄλλας ἐπ' ἄλλαις· προθελύμνους ἕλκετο χαίτας

καὶ σάκος τετραθέλυμνον τὸ θέσεις τέσσαρας ἔχον, τετράπτυχον

[προθεμενισάμενος· περιπτυξάμενος]

70. προθέντα· προβαλλόμενον. ἐπαγγειλάμενον

προθεώμενος· προορῶν

πρόθεσις· προαίρεσις. προάπλωσις

προθεσμία· καιρός, ὅρισις, διορία, ὅρισμα

προθεσπίζοντα· προστάττοντα. ἢ προμαντευόμενον

75. προθεσπίζων· προφητεύων

προθέων· προτρέχων

[προθήβαι· ἄρτιοι, ἀκμάζοντες]

πρόθημα· δόμα, ἢ ἄτι πρόσθημα καὶ προσθήκη. ἡ πλεκτά[με]νη

προθορών· προπηδήσας

80. προθυμία· χαρά

προθύμως· ἱλαρῶς

[πρόϊαι· ἄπιοι, αἱ πρῶται γινόμεναι]

προϊάλλειν· προπέμπειν. προτιθέναι

προΐαλλεν· προέπεμψεν

85. προΐαψεν· προέπεμψεν. προδιέφθειρεν. δηλοῖ δὲ διὰ τῆς λέξεως τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν

* προΐκται· προδίδωσι

προϊείς· προπέμπων

προΐεμαι· προδίδομαι

προϊεμένη· προβαλλομένη

90. προϊέμενοι· ἀπολύοντες. παραχωροῦντες. ἀποῤῥίπτοντες

προϊ(ε)μένου· προδόντος

προϊέναι· προπέμπειν

προΐενται· προάγονται

[προΐε[σ]ται· προσποιεῖται. προσέρχεται]

95. [πρόϊζα· πρῴην]

SCR. 64. Legitur Demosth. 377, 11 sed alio sensu. 65. Prov. VI 8. 66. Ion. fr. 45 p. 574 προθεῖ. 67. Ar. Pac. 1210. 68. *K* 15 (*N* 130) — *O* 479. Cf. Ar. Eqq. 532. 70. cf. Soph. Ai. 1303. 72. Rom. IX 11. 75. Hipponax. 77. *θ* 362. 79. *Ξ* 363. 81. II Petr. V 3. 84. *Θ* 364. 85. *A* 3. 87. *β* 92.

ADNOT. 64. Infra male προῖκται. 67. (ρ) Mus. qui etiam προθέλιμνον in προθέλυμνον mutavit. 68. (ῥ) Mus. 69. προστερνισάμενος Salmasius, pro quo infra etiam corrupte προτεραvισάμενος legitur. Verum est προσστερνισάμενος. Cf. Poll. II 162, Phot. 462, 8 ubi προύστερνισά(μην) conicio. 72. Sic gl. Rom. IX 11; sed προάπλωσις quid sit nescio. 77. πρωθῆβαι HSt. recte, licet etiam Cyr. 63 in προθηβαῖοι consentiat et in Phot. 453, 14 πρόθηβας· πρώτους ἀκμάζοντας νέους a m. ant. in πρωθῆβας mutatum sit. Cf. λαθήβας. — ἄρτιο (sic) cod., ἀρτίως Mus. 78. Sic codex, δόμα οἷά τι Mus. Forte λωμάτιον (Vorstoss); nisi πρόθυμα explicabatur per δόμα. Quae sequuntur singularem constituisse glossam videntur, sive ea πρόθημα καὶ προθήκη legenda est, h. e. *tabula publice proposita*, sive * πρόσθημα καὶ προσθήκη. Πλεκτάνη (sic recte Salmas.) quo sensu capiendum sit non liquet. Forte ad πῆθμα respiciat. 82. Imo πρῷαι. 86. Cf. προήται, unde haec depravata sunt. 91. (ε) Mus. 93. Glossam hanc Ellendtius adhibuit Soph. fr. 159. Sed legendum videtur e seqq. προσίενται· προσάγονται. 94. προίεσται cod, προίεται Mus., sed aperte legendum προσίεται. 95. Imo πρωϊζά vel πρώϊζα.

προϊζήσαντες· προσκομίσαντες
προΐηλε· [προετιμήθη. καὶ] ἐπεξέτεινεν
προΐθες· προφανῶς. προβεβηκώς
προῖκα· δωρεάν, φερνήν. πᾶν γὰρ δῶρον προίξ
3500. *προικός· πονηρός. οἱ δὲ μωρός. [πτωχός]*
προϊκέσθαι· ἐφικέσθαι
προΐκτης· πτωχός, προσαιτητής
[πρόϊ με· προδώσεις με
πρόϊμον· σῦκον προακμάζον
5. *προΐομαι· παρέρχομαι*
προϊόντες· προδόντες
προίρης· πρώρας
προϊσμένη· προβαλλομένη
προΐσταται· ἐπιπολάζει]
10. *προΐστορες· μαρτυροῦντες*
προΐσχεται· προβάλλεται
προϊσχόμενος· προβαλλόμενος
προϊσχομένου· προτείνοντος χεῖρα. δίκαιον προβάλλοντος
προΐσχονται· προβάλλονται
15. *προΐσχοντο· ἔδοξαν*
Προιτίδες· χάριτες
προϊχνεύει· θεραπεύει
προϊών· παρών
πρόκα· εὐθύς, ἐξαίφνης. [δρόσος]
20. *[προκαδέστερον· προυργιαίτερον]*
προκαλεῖσθαι· ποτὲ μὲν ἐπὶ τοῦ ἀλαζονικοῦ, εἰς ἅμιλλαν ἀρετῆς καλεῖσθαί τινα· ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀγομένου καὶ προτρεπομένου

SCR. 99. Plat. Rep. I p. 346 *E* Legg. V p. 742 C. 3500. cf. *ρ* 412. 1. Ar. Eqq. 761, ubi vulgo *προσχεῖσθαί σοι*, cod. vero Ravenn. et Suidas *προσικέσθαί σου* quod *προϊκέσθαι σου* scribendum. 2. *ρ* 449. 4. Oseae IX 10. 10. Aesch. Eum. ? 12. Thuc. IV 87. cf. schol. III 68. 15. Thuc. III 68. 19. Herod. I 111 VI 134. 21. Plato Euthyphr. p. 5 A.

ADNOT. 96. Infra *προσειζήσαντες* et *προσιζήσαντες· προσκομίσαντες*. Legendum *προσιζήσαντες· προσκαθίσαντες*. 97. Supra habuimus *προήχθη· προετιμήθη*. At non hoc dixerim latere, cum *προετιμήθη* explicat, sed glossam non diversam a Photiana 448, 26 *προαγήλῃ· τιμήσει* (h. e. *προαγήλῃ· τιμήσῃ* vel *προαγῆλαι· τιμῆσαι* e *προσαγήλῃ* vel *προσαγῆλαι* detortum;) et Hesychianis *προσαπειλή· τιμή. προσαπῆλαι· τιμῆσαι* ab Alberto correctis. Vid. EM. 9, 52 Bekk. 329, 19 Suid. 98. Non liquet. Nisi *προφανῶς* additum esset coniecissem *πρόϊθι· προβεβηκὼς ἔσο* (Plato Gorg. p. 497 A). Nunc *προθείς· προφανῶς προβεβληκώς* conicio. 99. Schol. Apol. Socr. p. 44, 18. 3500. Diversa miscet. Cum prioribus interpretationibus comparandae glossae Photii *πρόχριτος· πονηρός*, Hesychii *πρόκον· ἠλίθιον· πρόχοος· πονηρός. βροχός· μωρός. βρυχοί· πονηροί;* quibuscum comparari potest *brocchus broccus* prominentes habens dentes stultitiae signum. Tertiam refer ad *προΐκτης*. 1. *ἐπικέσθαι* cod., em. Voss. 2 *προσαίτης?* 3. *πρόη* Mus. Cf. *πρώηται*. 4. Imo *πρώϊμον*. 5. *προίεμαι* Mus. 6. *προιέντες* vel potius *προέντες*. Similis error Photii 109, 2. 8. *προιεμένη* Mus., q. v. Alius *προϊσ(χο)μένη* malit. 9. Phot. p. 453, 25 qui addit *ἀπὸ τῆς τροφῆς μετενήνεκται* similiter peccat. Recte infra *προσίσταται*. Vide Thes. VI p. 1934 A. 10. Phot. 454, 3. 11. Infra *προσίσχεται· προσβάλλεται*. 16. *χορίτιδες* Unger Parad. Thebb. p. 459. Aliter Lobeck. Aglaoph. p. 299 coll. *ἀκρουχεῖ*. 17. Vocabulum HStephano suspectum Ruhnkenius in *θηρεύει* mutabat. *Προσικετεύει· θεραπεύει* suadebat Albertus, monens tamen intelligi posse *πρόπολον τὴν προπορευομένην ancillam, quae ante dominam ambulat*. Cf. *οἰχμή· δούλη*. 18. *προσιών?* 19. Galen. lex. Hippocr. p. 548 Lob. Phrynich. 51 Hesych. *καὶ πρόκατε δή*. — *δρόσος* (*ον*? sed potest heterocliton esse) ad *πρῶκα* referendum vidit Albertus coll. schol. Theocr. IV 16 schol. Callim. Apoll. 41 Cyr. lex. MS. *πρώξ· δρόσος*. Alioquin hinnulos *δρόσους ἔρσας* dici notum est. 20. *προαλέστερον* Cobet Mnemos. VIII p. 59 Meinekius Philol. XIII 552 hic et gl. 3523. — *προυργιέστερον* cod., correxi.

προκαλεῖται· καλεῖ, προτρέπει
[προ[κ]αλέστερον· ἑτοιμότερον]
πρόκας· ἐλάφους
3525. προκαταβολή· ἐνθήκη
προκαταθήγεσθαι· προακονᾶσθαι
προκαταθήσεσθαι δεῖ· προκομίσασθαι δεῖ
[πρόκαντα· προειρημένα, προηκουσμένα]
προκείμενα· παρακείμενα
30. πρόκειται· παράκειται
προκελήδης· προκελεῦσαι
προκέοιτο· προκείμενος εἴη
προκεχηνότες· πρὸς τὰ ἄνω βλέποντες
προκεχειρισμένον· προβεβλημένον. ἡτ(ο)ιμασμένον
35. προκιθώνιον· τὸ πρόρινον
[πρόκλησις· κλῆσις ἐπὶ δίκης]
πρόκλητος· πρόθυμος, ἀπὸ τοῦ κληθῆναι
Προκλόνιον· τόπος Θεσσαλίας
πρόκλυτα· τὰ προειρημένα, προηκουσμένα
40. πρόκνις· εἶδος ἰσχάδων
προκόλπιον· τὸ πρὸ τοῦ κόλπου, ἢ πρὸ τοῦ σκοποῦ
προκομίδην· προκομίζει
[προκομίων· προλειμάτων]
πρόκον· ἠλίθιον
45. προκόνδυλα· τὰ μετὰ τοὺς κονδύλους ἐν ταῖς χερσί
Προκόν(ν)ησος· πόλις, καὶ νῆσος παρὰ Κύζικον
πρόκοος· [πόλις. ἢ] πονηρός
προκοπῆς· αὐξήσεως
προκοττίς· ἡ χαίτη

SCR. 22. Sappho Ath. XIII p. 599 D. 24. ρ 295. 28. Y 203. 29. I 91 δ 67. 30. e. g. Plat. Phaedr. 247 A Xen. Cyr. II 3, 2. 34. Plat. Legg. I p. 643 A. 32. 35. Scriptor Ionicus aliquis. 39. Y 204. 46. Herod. VI 33.

ADNOT. 23. Cf. 3520. Infra προύργου· ἑτοίμου. 25. Vide πόρκας πράκες προύκας πέχαρι βέρκιος βεῖριξ σέργος. 25. θήκη Lex. Bekk. p. 291, 28 quod ex λε-
ν
γομενθήκη natum videtur. Intellegit id, quod in antecessum solvitur. 27. προκαταθέσθαι? Tum ordo turbatus transpositione sanandus erit. Sed nil mutandum esse censet Lobeckius Parerg. p. 725. 28. πρόκλυτα Salmas. 31. προκελῆσαι Mus., προκλήδην vel προχληδί GDindorf. Thes. VI 1749 C 1752 B coll. Theodos. Gramm. p. 47, 10. 78, 6
δ
Suid. (προχλή) Hesych. προσκληδής· προσκαλεσάμενος, ubi Lob. rhem. p. 36 προσκλήδην corrigit. 33. προσκεχηνότες? κάτω cod., em. AM. 34. (ο) Vossius. 35. προκιώνιον cod., correxi. Nam πρόρινον Hesychio teste est *intercus*. Interpretes neque hic neque s. v. ἐπικύθριον (ἐπικτόριον) formam Ionicam agnoverunt. 36. πρόσκλησις — δίκην Phot. 460, 21. 37. πρὸ cod., ἀπὸ Meinek. In transcursu moneo falli Thes. VI 1752 C, cum προκλής *provocatus* Choerobosci in Theodos. p. 174, 6 testimonio fulciri putat. Legendum ibi προβλής. 38. Scientiam nostram fugit. Θηγώνιον? 39. προκλητά cod., em. Salmasius. Cf. πρόκαντα. 40. Ath. XIV p. 653 B quem compilat Eustath. 1688, 31 Phot. 455, 1 Poll. VI 81. De accentu Lob. Parall. p. 98. 42. προκομιζόντως Mus. προκομιδήν· προκόμισιν vel προκομίδδεν· προκομίζειν Meinek. Philol. XIII p. 552. Posterius ego quoque conieceram. 43. προλειμμάτων Mus. προνομιῶν· προλημμάτων (*privilegiorum*) recte Toupius. Cf. προνόμων· προβλημάτων ab Alberto correctum, Phot. 456, 14. Glossa vitiosa fortasse expulit genuinam a Phot. 454, 7 servatam προκόμιον· κόμην. 44. Cf. προικός 3500. 45. προκόνδυλοι ap. Ruf. Ephes. p. 30 Cl. Melet. Cram. AO. III p. 121, 24. Sed neutrum defendi potest e Poll. II 145. 46. (ν) et Κύζικον pro Κύζηκον Mus. 47. Cf. 3500. 3544, unde πρόκος coni. Alb. Reiecta e praec. gl. irrepsisse videntur. 49. προκοπίς ante Ruhnkenium.

3550. πρόκοττα· εἶδος κουρᾶς, ἢ κεφαλῆς τρίχωμα· κοττὶς γὰρ ἡ κεφαλή. καὶ οἱ ἀλεκτρυόνες κοττοὶ διὰ τὸν ἐπὶ τῇ κεφαλῇ λόφον

πρόκρισις· προτίμησις

πρόκριτον· ἐκλεκτόν, ἐκλελεγμένον

Πρόκρις· θυγάτηρ Ἐρεχθέως

πρόκροσσαι· ἐπάλληλοι, ἄλλαι ἐπ' ἄλλας. καὶ ναῦς αἱ κατ' ἀλλήλων νενεωλκημέναι. ὅτι οἱ κροσσοὶ τὰ ἄκρα· ἢ ἀντικέφαλοι

55. προκρόσσας· ἄλλας ἐπ' ἄλλαις, κλιμακηδόν

πρόκροσσον· οὐ καθαροῦν, κλιμακωτόν

προκυκλίς· ἡ πμνήστρια

προκυλινδούμενος· προκυλιόμενος

πρόκυμον· πρόθυμον

60. προκυνεῖν· τὸ ἐγχωρεῖν

πρόκωνα· τὰ ἐκ τῶν μὴ πεφρυγμένων κριθῶν ἄλφιτα

πρόληψις· πρόγνωσις

προλόβιον· τὸ προέχον τοῦ λοβοῦ

προλογίζει· προλέγει

65. προλόγια· θυσία πρὸ τῶν καρπῶν τελουμένη, ὑπὸ Λακώνων

[πρόλογος· ὁ περιτιθέμενος τοῖς προελθοῦσιν ἐπὶ δεῖπνον. καὶ ὁ γαργαρεὼν τῶν ὀρνίθων, ὃν οἱ παλαιοὶ πρηγορεῶν]

* πρόμαχοι· βασιλεῖς. καὶ τὰ τείχη. προμαχῶνες δὲ οἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν πρόβολοι

προμάδδας· μάζας προμεμαγμένας

πρόμαλος· μυρίκη. ἢ ἄγνος

70. προμαλχατεύειν· μετατροπεύειν

προμαχεών· πύργος

πρόμαχος· ὑπὸ Κρητῶν μᾶζα ἑβδομαίῳ παιδίῳ γινομένη

προμέν, λέγοντες προαγωγοί

προμένε(ι)οι· ῥοιαί τινες

SCR. 53. λ 320. 54. Herod. VII 188 (Ξ 34) — Herod. IV 152. 55. Ξ 35. 61. Hippocr. 638, 5. 67. Π 588. 69. Eupolis l. c. Hippocr. 667, 47. 71. Herod. I 164 Xen. Anab. VII 8, 13. 74. ADN.

ADNOT. 50. Poll. II 29 Phot. 454, 23. 455, 2. — κοττὶ cod., κόττη Mus., κόττ codex Photii l. l., em. GDindorf. Thes. VI c. 1760 B. — τὴν κεφαλὴν cod., em. Is. Vossius. Cf. gl. κ 3758. 52. προκριτόν cod., em. Phot. 455, 4. 53. Προκρίς cod., vid. Arcad. 33, 18. 54. νενεολκημέναι cod., em. Mus. 55. κλημακιδόν cod., κλιμακιδόν Mus., em. Iensius. 56. οὐ κατὰ ῥοῦν Lindanus et Heinsius. 57. πμνήστρια cod., προμνήστρια Mus. vereor ut recte. Siculi teste Poll. III 31 a Valcken. ad Eur. Hippol. 589 correcto προμυθικτρίας appellabant pronubas, Attici προμνηστρίδας. Sed neutrum ad προκυκλίς adludit. 58. προκυλινδόμενος sine caussa Mus. Cf. gl. π 3642. 59. προκύλιον· προώθουν Meinekius. 60. προσκυρεῖν· τὸ ἐγκυρεῖν? an περικωνεῖν· τὸ ἐγχρίειν. 61. Hanc formam et usitatiorem προκώνια novit Poll. VI 77. Cf. Nauck. Ar. Byz. p. 223 Didym. fr. p. 40. — πεφυραμένων cod., em. Scaliger. 63. Poll. II 85. 66. πρόλοβος post Phavor. 1568, 40 Iunius Anim. p. 403. Idem γρηγορεὼν in πρηγορεών mutavit. Glossarum 64. 65. 66 ordo invertendus videtur. 67. An καὶ τὰ τείχη προμαχῶνες λέγονται, ἢ οἱ κτλ.? 68. προμεματτωμένας male Mus., προμεμαγμένας cum Alberto vel προ[με]ματτομένας cum Thes. scribendum. Glossam προμάδδας (προμάλας cod.) corrigit Valcken. Adoniaz. p. 292 probante Ahrent. Dial. II p. 97. Conferunt etiam πρόμαχος. 69. πρόμαλος firmant Galen. Lex. Hippocr. p. 514 EM. 689, 36, πρόμαλα ἡ πρὸ τοῦ δέοντος αὐξανομένη μυρίκη EM. p. 76, 39. 70. προμαχλατεύειν Albertus coll. ἐνμαχατεύειν, quod ἐνμυχατεύειν scribunt Lob. Path. El. p. 212 et Meinekius. — μαστροπεύειν Lob. Parall. p. 81. 72. Conferunt προμάδδας. Coni. μάχη et ludos intellego, quos Cretenses in honorem Iovis septem dierum pueri faciebant. 73. πρὸ μὲν ἄγοντες coni. Alb. — Προμεν.....· ὑπὸ Κρητῶν λέγονται προαγωγοί Meinekius. 74. προμένειον δὲ εἶδος ῥοιᾶς. ὠνόμασε δὲ αὐτὴν ἀπό τινος Προμένου (ους? Thes.) Κρητὸς schol. Nic. Alex. 490 quem qui apposuit Sopingus προμένειοι correxit. Huccine retrahendum ὑπὸ Κρητῶν a gl. 72.

3575. προμήθεια· πρόνοια, ἐπιμέλεια
προμηθέστεροι· προνοητικώτεροι
Προμηθεύς· ἐπικινδύνους ἐπισφαλῶς ἔχων. καὶ ὄνομα
προμηθής· σώφρων
προμηθούμενος· προνοούμενος, προβλέπων
80. προμήτωρ· πατὴρ μητρός
προμνηστῖνα(ι)· ἑτέρα πρὸ τῆς ἑτέρας. οἱ δὲ ἑξῆς καὶ ἐκ διαστημάτων ἀναμένουσαι ἀλλήλα[ι]ς
προμνηστ[ι]ῖναι· ἐπὶ μίαν. ἀπὸ τοῦ προσμένειν
προμνήστρια· ἡ συνιστῶσα ἀλλήλοις τοὺς γαμοῦντας
προμνώμενοι· προμνηστευόμενοι
85. πρόμοις· προμάχοις, προαγωνισταῖς, προστάταις, προηγουμένοις
πρόμολε· πρόελθε
προμόλη· ὁδός. προσδόκησις
προμόνη· πρόμαχος. ἀντίδικος
[προμόνης· προπετὴς καὶ προ[σ]πεσών. οἱ δὲ πρόθυμος. προ[σ]νενευκώς]
90. [πρόμου..· πρόβουλος]
πρόμοχθοι· τὰ προβεβλημένα τῶν τοίχων
προμυλαία· θεὸς ἱδρυμένη ἐν τοῖς μυλῶσι
προμυχθίζει χαλκοδεσμῶν ὁπλῶν· ἀντὶ τοῦ πρόσ(ω) χωρεῖ[ον]
Πρόνεως· Ποσειδῶν
95. Προναίας· Ἀθηνᾶς τέμενος ἐν Δελφοῖς
προνοεῖ· ἐπιμελεῖται
πρόνοια· προενθύμησις, ἐπιμέλεια, φροντίς
προνομαία· προβοσκ[ησ]ίς
προνομεύει· θεσπίζει. ἁρπάζει, κατασύρει, αἰχμαλωτεύει

SCR. 78. Thuc. III 82 Soph. El. 1078. 79. Plat. Prot. 361 D. 81. 82. λ 232. 86. Σ 392. 93. ADN. 95. ADN. 96. I Timoth. V 8. 97. Soph. OT. 978. 99. Proverb. Salom. XI 3.

ADNOT. 77. ἐπικίνδυνος Mus. Exspectaveris ἐπὶ κινδύνους οὐκ ἐπισφαλῶς ἔχων.
θ
78. προμη cod., προμηθεύς Mus. Sed malui προμηθής. Cf. τὸ προμηθές. 80. (ι) et [ι] Mus. 81. ἐπιμνείαν cod., ἐπιμίαν Mus., ἐπιμνίαν Aldus, em. Sopingus, κατὰ μίαν Apoll. lex. 135, 23. — [ι] Mus. 87 — 90. πρόμου . . cod., πρόμουλος Mus. Locum hunc corruptissimum Albertus sic digerit προμολή· ἔξοδος (sic Ez. Spanhem. Callim. Dian. 99). προ(σ)μονή· προσδόκησις (?) προμόνης (l. προνωπής)· προνενευκώς. πρόμουλος· πρόβουλος, πρόμαχος, ἀντίδικος. Hoc certum est προμόνης e προνωπής esse detortum, sed προσμονή non magis cognitum quam προσδόκησις. Videtur potius προμολή per ὅρος vel ὄχθος explicasse quo sensu Callim. Dian. 95 προμολῆς ὄρεος dixit. Deinde putaverim aut προμονή· προσδόκησις (l. προνομή· προβοσκίς) coniungenda esse aut πρόμον· ... (πρόμος)· πρόμαχος legendum esse, quorum prius ad Eur. Phoen. 1250 aut Γ 44 posterius ad Η 75 spectat. Ad πρόμου . . cf. πρόβολος. 91. Male Albertus προμοχέοι, quae est cod. scriptura, in πρόμαχοι mutabat; em. Cuperus Harpocrat. p. 137 coll. inscr. Delisca (C. I. II p. 242: τοὺς προμόχθους τοὺς ἐν τοῖς τοίχοις). *Mutulos s. capita trabium* interpretantur Io. Rhamnusius et IGSchneider Lex. Gr. II p. 322, coll. Vitruv. IV 2, 3 Serv. Aen. I 740. 92. Poll. VII 180 Phot. 455, 25 Suidas προμυλαία scribunt, quod Hesychio pro προμυλέα reddidit Iungermannus. — μύλωσι cod., cf. Εὔνοστος, μυλάντειοι, Ἱμαῖος. 93. προμυθίζει· πρόσω χωρεῖ Phot. 455, 25 unde GDindorf. Thes. VI 1783 B scribit: προμυχθίζει χαλκοδέτων ὅπλων· ἀντὶ τοῦ πρόσω χωρεῖ (χαλκοδεσμῶν ὁπλῶν — προσχωρίου cod.); deinde ulterius progressus in praef. ad Aeschyl. ed. 3 p. XXXIII corrigit: προμυχθίζει χαλκοδέτων σακέων· ἀντὶ τοῦ πρόσω χωρεῖ χαλκοδέσμων ὅπλων, referens ad Aesch. Sept. 160. 94. *An quod in prora navis depictus esset?* Guyetus. Πρόναος Vossius probante Thes. c. 1785 C. Coni. Προνναῖος h. e. apud Cephallenes cultus. 95. Curt. Anecd. Delph. p. 77. 78 Aesch. Eum. 21 Herod. VIII 37. 39 Callimach. fr. CCXX p. 521 et Harpocr. 158, 25 a Bekkero correctus, nisi quod Αἰολέων corruptum esse non vidit. 98. προνομέα· προβόσχησις cod., em. Verweius adiutus Sopingi coniectura προβοσκίς. 99. Cf. Moer. p. 304 Thom. M. p. 741. Pro θεσπίζει e Suida corrigunt ληΐζει; an θερίζει?

3600. προνομία· τὰ ὀφειλόμενα τῷ ἀξιώματι. ἢ ἡ ἐκ τῶν νόμων ἐξουσία. ἢ διαρπαγή
προνομ(ι)ῶν· προλημμάτων
προνοοῦ· ἐνθυμοῦ, ἐπιμελοῦ
προνωπής· προτεταμένος. προνενευκώς. οἱ δὲ προπετής, ἕτοιμος, πρόχειρος
προνώπια· τὰ ἔμπροσθεν τῶν πυλῶν, καθάπερ ἐνώπια τὰ ἔνδον, ὅπου αἱ εἰκόνες τίθενται
5. προνώπιον· τὸ προκείμενον, οἷον πρόθυρον
προξενεῖ· μαρτυρεῖ
πρόξενοι· οἱ προστάται, καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι
πρόξενος· φίλος, ὁ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ξένων προϊστάμενος
προοικίαι· παρὰ Κλειτοδήμῳ [ἐν ἴσῳ τῷ δήμῳ
10. προοίμιον· πρόλογος, ἀρχὴ παντὸς λόγου
πρόοιντο· παραδώσουσι, δώσουσιν
προολεῖ· καταλειπεῖ
πρόοπτον· προφανές
πρὸ ὃ τοῦ· οὗτος πρὸ τούτου, ἢ ἕτερος τοῦ ἑτέρου
15. πρόουρον· τὸ ἀπόσταγμα τῆς σταφυλῆς, πρὶν πατηθῇ
[προπαδίζων· προβαίνων πρὸ τῆς ἀσπίδος]
προπαιδεύματα· προμαθήματα
προπαίσω· προαγωγός, μαστροπός. [καὶ μάντις. μαστρόπευσις
προπαλῶς· δαψιλῶς
20. προπάροιθεν· ἔσθ' ὅτε ἐπὶ χρόνου·
εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον, ἐγὼ δ' εἶμι προπάροιθεν
πρόπας· ἅπας
προπάστεον· τὸν πρὸ τῆς παστάδος τόπον
προπάτωρ· πατρὸς πατήρ
προπεπηλάκισται· καθύβρισται
25. προπέποται· προδέδοται

SCR. 3602. Prov. III 4. 3. Eur. Alc. 85 Andr. 729. 4. Eur. Bacch. 639. 5. Eur. Hipp. 374. 6. Non spectat Soph. Trach. 726. 10. Plat. Phaedr. p. 266 D. 11. Demosth. 582, 26. 13. cf. Herod. IX 17. 14. Hom. *Κ* 224 a Plat. Sympos. init. expressus. 16. *Ν* 158. 20. *ρ* 277. 21. Eur. Phoen. 627. 22. Eur. Or. 1441. 24. Demosth. Midian. 25. Demosth. 34, 24.

ADNOT. 3600. *προνόμια* codex. Confundi *προνομία* et *προνομεία· διαρπαγή* vidit Pierso ad Moer. p. 304 Thom. M. p. 742. 1. *προνόμων· προβλημάτων* cod., em. Albertus ope Photii. Cf. *προχομίων*. 3. *προνάπως* cod., em. Heinsius. *προτεταμένως* cod. *προτεταγμένος* Phot. 456, 15, em. idem. Cf. gl. *π* 3589 et schol. Aesch. Ag. 234. 5. *προεκκείμενον* Phot. 456, 16. Vide *Ὦπι ἄνασσα*. 8. *ξενίᾳ* cod., em. Thes. VI col. 1794 D. 9. *ἐν γεισωτῷ δήμῳ* vel *ἐν γείσῳ τοῦ δόμου* *suggrundae* Is. Vossius coll. Poll. VII 120; similiter Bruno. Retraxerim ad gl. 8: *ξένων προϊστάμενος ἐν ἰδίῳ δήμῳ*. An *Κλειτοδήμῳ ἐν ι'*, reliquis dittographumenis deletis? 12. Non liquet. Lusi *προυσελεῖ· καταλογεῖ*. Sed fortasse vitiosa tantummodo est explicatio et ne *προολεῖ* quidem in *προώλει* mutandum. 13. *προῦπτον Ἀττικοί, προφανὲς Ἕλληνες* Moer. Att. p. 329. 14. Ineptit Verweius. Vide *πρὸς τοῦ*. 15. Lixivium mustum, quod ex musto prius destillat. Idem est *πρότροπος οἶνος*, sive vinum quod sua sponte citatum defluit, ut *οὖρα προτρέπεσθαι* dicuntur a medicis. 16. Imo *προποδίζων ὑπασπίδια*, q. v. et *ὑπὸ* pro *πρό*. 17. *προπαθήματα* cod., quae scriptura fortasse sustentari potest, *προμαθήματα* Is. Vossius. 18. *προπαίσω* cod., *πρόπαις· ὁ* Mus. nisi detortum est voc. e *παιδοπίπας* vel *πυρροπίπας*. Aliam vocis *πρόπαις* significationem tradit Gloss. Herod. p. 608 ed. Franz. — *μάντις* cum dicit *πρόπος* (*θεοπρόπος*) vel *πρόπολος* in mente habuit. — *μαστρόπευσις* ad elapsam glossam referebat Albertus. 19. *πολλαπλῶς*? Fallitur Schneider Lex. Gr. II 423 s. v. 20. *δὲ θέλεις* cod. 22. *πρόπαστον* Albertus probante Thes. 1808 B; atque est sane *παστός* i. q. *παστάς*. 25. Harpocr. 159, 8 Phot. 457, 11.

[προπεριζόμενος· ἀγκαλιζόμενος]
προπέτηλον· πεποίηται ἀπὸ τοῦ προπίπτειν
προπετής· προπίπτων πρὸ τοῦ λογισμοῦ
προπέφανται· φανερόν ἐστι
3630. προπεῶντες· προεστῶτες
προπηλακίζει· ἐρεθίζει. κολακεύει. ἢ ὑβρίζει, ἀδικεῖ, ἐξουδενεῖ
προπηλακισμός· ἐρεθισμὸς ἐξουδένωμα
......· φιλόνεικος. κολακευτής. ὑβριστικός, ἄδικος
[προπηνές· ἔμπροσθεν κατωφερές]
35. προπίονι· εὐθεῖ
προπίωμεν· διὰ τοῦ οἴνου τιμήσωμεν
πρόποδες ὄρους· τῶν ὀρῶν τὰ προύχοντα. καὶ τὰς προκειμένας τῆς Αἰγύπτου νήσους
προποδίζων· προβαίνων
προποδῶν· ἔμπροσθεν
40. πρόπολοι· ὑπηρέται, δοῦλοι. νεωκόροι. προφῆται
προπρηνές· ἐπὶ πρόσωπον. ἢ ἔμπροσθεν κατωφερές
(προ)προκυλινδό[ύ]μενος· τοῖς ποσί. πρὸ τῶν ποδῶν κυλιόμενος. οἱ δὲ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πορευόμενος
προπτόρθια· ἐν τοῖς ἄξοσιν ἡ λέξις φέρεται
Προπυλαί(α)· ἡ Ἑκάτη
45. προπύλαιον· πρόθυρον
πρόπωνα· εὔκρατῆ. εὔφημα. πρόχειρα, ἕτοιμα, ἀνεμπόδιστα
πρόρινον· τὸ μεταξὺ τῶν σαρκῶν καὶ τοῦ δέρματος
πρόῤῥιζον· σὺν ταῖς ῥίζαις ἀνασπώμενον
πρόῤῥησιν· πρόλεξιν, προφητείαν
50. πρόῤῥησις· λόγος. καὶ τὰ ὅμοια
πρός· πρόθεσις. καὶ ξύλον ἐν Αἰθοπίᾳ. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπί
πρὸς ἀγαθόν· ἐπ' ἀγαθῷ, ἐπὶ καλῷ
προσαγγελία· προσαγωγή
προσάγει· προσέρχεται. προσφέρει
55. προσαγηόχασι· προσήγαγον
προσαγόμενον· ἀγαπήσαντα. προ(σ)κτησάμενον
προσαγορεύει· ἀσπάζεται

SCR. 28. Siracid. IX 18. 29. Ξ 332. 31. Plat. Civ. VIII p. 562 D Demosth. 312, 16. 32. e. g. Demosth. 330, 14. 35. Z 438? 37. Gregor. Naz. I 367 D; p. 43, 58 Dronk. 38. N 158. 39. Ar. Vespp. 1236. 41. Γ 218. 42. X 221. 48. Eur. Hipp. 684 Rhes. prol. 49. Thucyd. I 49. 55. Levit. X 19. 57. Plat. Charmid. p. 164 E.

ADNOT. 26. προστεριζόμενος Hemsterhusius. 30. πρωτεύοντες Albertus. 32. 33. Separavit Heinsius et ἐξουδένωμα, quod post ἄδικος legebatur, suo loco collocavit. Excidit προπηλακιστής. 34. Cf. 41. 35. εὐθαλεῖ Is. Vossius; εὐθηνεῖ? Conicio spectari Hom. Z 438 versum spurium (θεο)προπίων εὖ εἰδώς. Vide πρόπιον· μάντευμα Phot. 457, 14. 36. Phot. 457, 11. 37. Vide Προσωπῖτις. 38. Cf. προπαδίζων. 39. Melius divisim πρὸ ποδῶν. 41. Cf. 34. 42. προκυλινδούμενος cod. Cyr. 63, em. Heinsius coll. schol. X 221 ρ 525. Vid. gl. προκυλινδούμενος. 43. ἄξωσιν cod., em. Mus. Glossa e Seleuco fluxit. 44. πρόπυλαι cod., πρόπυλα Mus. em. Tollius et GWolff Porphyr. p. 135. 46. Posteriores tres interpretationes ad προνωπής (προνωπέα) male retulit Kusterus. Πρόπωνος (ut εὔπωνος, q. v.) est adiectivum aeolicum pro πρόποτος sive προπινόμενος. Prima intellegetur fortasse, si προπώνω εὐκραῆ vel εὔκρατον statueris Aeolicum poetam aliquem dixisse. Εὐκράτητα, εὔδηλα (si quis ita scribere audeat) Meineke. 47. Cf. προκιθώνιον. 49. προφητείαν Albertus post HSt. pro προφήτην. 50. (πρό)λογος Cyrill. Alberti. 51. בְּרוֹשׁ abies comparat Dahlerus. 52. ἀγαθοῦ· ἐπ'? 53. H. e. *delatio*. 54. Post hanc gl. inserendae sunt προσαγῆλαι et προσαγήλῃ infra 3676. 77 vitiose scriptae. 55. Sic Cyr. 11. Cf. προσενηνόχασι. 56. (σ) Mus.

προσαγορεύσας· προσειπών. καὶ τὰ ὅμοια
προσαγορεύουσι· καλοῦσι
3660. προσαγωγή· προσέλευσις
προσαγώγιον· διαβήτης, [ἢ] τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον
προσαθύροντα· προσπαίζοντα
προσαιθ[ε]ρίζουσα πόμπιμον φλόγα· πρὸς τὸν αἰθέρα ποιοῦσα, ὥστε ἄνω πέμπεσθαι τὴν φλόγα
προσ.αίνων· προσελκύμενος, προσαγόμενος
65. προσαίταις· πτωχοῖς
προσακές· ἐγγύς
πρὸς ἀκεσμόν· πρὸς ὑγείαν
προσάκτριδες· οἱ τῆς μηλολόνθης πρὸς τῷ στόματι μικροὶ πόδες
προσαμύνομεν· βοηθοῦμεν
70. [προσανεύουσαν· εὐτρεπίζουσαν, στρωννύουσαν]
προσαν[τ]έχειν· προσκεῖσθαι
προσάντης· σκληρός, ἐναντίος, δυσχερής, ἐχθρός, ἀηδής
προσαντίον· ἐναντίον, ἀντίπαλον
* προσανέχων· προσμένων. κουφίζων
75. προσάνων· προσαύξων. Ἄνειν γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν
[προσαπῆλαι· τιμῆσαι
προσαπειλή· τιμή]
προσάπτει· προσπλέκει, συνάπτει
προσαρασσόμενον· προσρησσόμενον
80. πρὸς ἄρκτον· [πρὸς μεσημβρίαν]
προσαύξω· προ[σ]άγω
προσαυρίζουσα[ι] χερσαία τροχῇ· ὑπὸ τῆς αὔρας ἢ νοτὶς προσπίπτουσα τῇ τροχῇ. δύναται δὲ οἷον καταλαμβάνουσα· ἐπαυρεῖν γὰρ τὸ καταλαμβάνειν καὶ ἐπιτυγχάνειν
πρὸς αὔριον· εἰς αὔριον
προσαυρῶν· προστυχών
85. [προσαυσιάτω· προσφωνείτω]
πρὸς αὐτήν· περὶ αὐτήν
πρὸς αὐτοῦ· παρ' αὐτοῦ
πρὸς ἀφοσίωσιν· πρὸς τιμήν

SCR. 58. Theophr. Char. 5. 59. Sapient. IV 22 Crobyl. fr. I p. 566. 61. Plat. Phil. 56 C. 62. E Cyrillo Alex. in Io. 4, 9 p. 388 affert Suicer. Thes. 63. ,*Ex tragico quopiam*' HSt. Glossam sumptam esse ex Aesch. Ag. 301, ubi nunc legitur *πλέον καίουσα τῶν εἰρημένων*, statuit GDindorf. Apud Nauck. fr. trag. adesp. est 203 p. 684. 65. Ioann. IX 8. 69. *B* 238. 70. *Γ* 411. 72. Eur. Med. 305. 76. Cf. Eupol. XIX p. 468. 78. Sophocl. fr. 527. 80. Herod. III 102. 82. Trag. fr. 204 p. 685 Nck. 85. *ο* 440.

ADNOT. 61. [ἢ] Toup. Em. IV p. 305. Cf. schol. Plat. p. 383 Bekk. Phot. 458, 9. Suid. 62. Vide *προαθύροντες*. 63. [ε] Albertus. 64. *προσσαίνων* Iungermann. et Kuhn. Poll. VI 123. 66. *προσαγχές* Ruhnkenius; *προσακές· ἐγγὺς (ἀκεσμοῦ)* vel *ἐγγὺς πρὸς ἀκεσμόν, πρὸς ὑγείαν* Pierso ad Moer. p. 78. 79. Forte *προσεχές*. 67. *προσακεσμόν* cod., em. Cyr. Alberti. 68. *μωλολόνθης — παῖδες* cod., em. Palmerius. 70. *προσαναπνεύουσαν* male Mus. Ex *πορσανέουσαν* depravatum esse vidit Albertus. 71. [τ] delevi. 72. *πρόσαντις* cod., em. Mus. 73. *προσάντιον* cod. 74. *προσανίχει· προσμένει, ἐπικουφίζει* Cyrillus. 75. *προσανῶν — ἀνεῖν* cod., em. Abresch. Misc. Obss. V 1 p. 95. Idem probante Lob. rhem. p. 120 sine causa *αὐτὴν* in *ἄνην* mutavit; confundit enim *ἄνειν* et *ἄνην* (male *ἀνὴν* Pearso). 76. 77. Glossae sunt genuinae sed corruptae et alieno loco positae. Recte Kusterus et Hemsterh. ad Thom. M. p. 5 corrigunt *προσαγῆλαι* et *προσαγήλῃ· τιμήσῃ*, nisi alter articulus ex prava praecedentis scriptura natus sit. Cf. *προίηλε*. 79. Lob. Path. El. p. 41. 80. Mire *ἄρκτος· μεσημβρία* etiam supra. 81. [σ] delevi. 82. [ι] Mus. 84. *προσαυρῶν* codex. Cf. *προσηύρετο* et Phot. 458, 16. 85. *προσαυσιάτω* cod., *προσαυσάτω* Is. Voss., *προσαυδάτω* recte Salmasius.

προσάψας· συνάψας
3690. προσβαίνει· ἐγγίζει
προσβάλλοιντο· πρὸς τῶν ἄλλων ἔβαλον τῆς ἀθλήσεως
προσβαλών· προσελθών
*πρόσβαλον· προσκατακλίθητι
προσβλητόν· κολλητόν
95. προσβολή· τῶν ἀθλητῶν ἡ συναφή, καὶ κατοχή, καὶ ἡ ὁρμή
προσβ(ωμ)ολοχεῖ· πρὸς χάριν λέγει
πρόσγειος· ταπεινός
προσγίνεται· [προσδέ
προσγράφει· προσκρίνει
3700. προσδεῖται· προσδέεται
προσδέδορκας· προσεῖδες
πρὸς δέ με· πρὸς δὲ τούτοις ἐμέ
προσδέχεται· προσποιεῖται
πρὸς Διός· παρὰ τοῦ Διός
5. προσεβήσατο· προ(σ)έβη
προσδιατρῖψαι· χρονίσαι
προσεγχεῖσθαι· ἐγχεῖσθαι, ἐπιχεῖσθαι
προσεδρεύει· σχολάζει
* προνομή· ἁρπαγή
10. πρόσεδρος· ὁ παρακαθήμενος. σχολάζων
[προσέθω· προσθήσω]
προσειζήσαντες· προσκομίσαντές
προσεῖναι· ἐνυπάρχειν
πρόσειπε· ἄσπασαι, προσαγόρευσον. προσκύνησον
15. προσείσας· προ[σ]ανακινήσας, καὶ οἷον ἀπαγγείλας. ἀπὸ τῶν περιαγόντων τὰ τετράποδα, ὅπου βούλεται. τοὺς γὰρ θαλλοὺς σείοντες ἐπεδίδοσαν
πρόσεισι· προσέρχεται
[προσεικάμενοι· προσλαβόμενοι]
προσεκτέα· σπουδαστέα
προσεκτέον· τὸ προσέχειν, κελευστικῶς
20. προσεκτικώτεροι· νηφαλιώτεροι
[προσέλει· προπηλακίζει]

SCR. 89. Eur. Suppl. 361. 92. Eur. fr. 212. 94. Ierem. X 5 alio sensu. 95. e. g. Soph. fr. 773. 98. Soph. Tr. 1137 OC. 1198 Eur. El. 771. 3701. Cf. Eur. Phoen. 144. 2. *X* 59, non Soph. Tr. 469. 4. *Δ* 239. 5. *B* 48. 8. Cf. Alexid. III p. 490 fr. II 4. 11. Soph. Tr. 251. 15. Plato Phaedr. p. 230 D. 16. Thuc. IV 85. 19. Plat. Men. p. 96 D. 20. Xen. Mem. III 5, 5.

ADNOT. 91. Glossa mihi Thucydidea videtur (I 49) *προσβάλλοιεν*. Explicationis corruptae sanandae spem abicio, video tamen (*ἀπὸ*) *τῆς ἀθλήσεως* scriptum fuisse. 92. *προσελθών· προσβαλών. ἐξ ἀντιστρόφως* (sic) cod., em. Cyrill. 11 Sopingus et Bentl. ad Mill. p. 39. Cf. *κάλυψιν* et *πολύεδνος*. 93. *προσβαλοῦ* Iensius. 96. *προσβολοχεῖ· προσχαίρειν* cod., em. Vossius et Kusterus ad schol. Ar. Ran. vol. III p. 395. 97. Utrumque iungit Lucian. Prom. c. 1. 98. Glossae *πρὸς δέ· praeterea*. Lege *πρὸς δέ· ...* et insere suo loco. 3700. *Haec glossa si ad προσδέω opus habeo, non ad προσδέω alligo, est referenda, comparanda cum Antiatt. gl. ap. Bekk. p. 94: ἐδέετο· ἀντὶ τοῦ ἐδεῖτο, παρεκάλει.* Ordo poscit *προσδέδεται* quod exstat ap. Herod. VI 119. 5. (*σ*) Iensius. 6. *χρονῆσαι* cod., em. Salmasius. 8. L. (*οὐ*) *σχολάζει*; cf. Eur. Or. 93. Sed cf. 3710. 11. *προσθέω* pro *προσθῶ* Ionice Lob. Path. El. 504. 12. *προσιζήσαντες* Mus. Codicis lectionem restituit Is. Vossius. Cf. *προιζήσαντες* et *προσιζήσαντες*. 15. Vide Phot. 458, 22 et Ruhnken. ad Tim. p. 137. — *προσανακινήσας* et *σείοντας* cod., em. Casaub. Athen. I 19 p. 59. 17. *προσηκάμενοι*, q. v. Mus. 21. Imo *προυσελεῖ*. Cf. *προυγελεῖν* et Suid. *προσελοῦμεν* (l. *προυσελοῦμεν* cum Ravenn. Ar. Ran. 730) pro quo *προυγελοῦμεν* Stob. Flor. XLIII 28: *προυσελλεῖν* (l. *προυσελεῖν*) schol. Aeschyli Prom. 438 ap. EM. 690, 11. Vide Kidd. ad Davis. Misc. p. 295 Buttm. Lex. II p. 89. Adde ,Tzetz. Chil. I hist. p. 58 in Lycophr. p. 84' Bruno et Pearso.

Προσελήνιδες· αἱ Ἀρκαδικαὶ νύμφαι
προσελιάσθη· λίαν προσήγγισε
πρὸς ἐλιφερές· πρὸς τὸ κεκλεισμένον
3725. * προσελθών· προσβαλών
προσεμάξατο· κατεμάξατο
πρὸς ἐμαυτόν· ἐν ἐμοί. εἰς ἑαυτόν
.....· προσεπλ(ά)κη. ἐπλησίασεν
πρὸς ἐμοῦ· πρὸς ἐμέ. π.
30. προσεμπεδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες
προσεμπρῆσαι· καῦσαι
προσεννέπει· προσαγορεύει
[προσενοῦσί με· προσβάλλουσι, προσέρχονται]
* πρὸς ἐνώπια· ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς κατάντικρυς τῆς ἀνατολῆς
35. προσενηνόχασι· προσαγηόχασι
προσεπέλασε· προσήγγισεν
προσεπεμβαίνει· ἐπιβαίνει, ἐπιτωθάζει, ἐπιγελᾷ
προσέπηξαν· προσήλωσαν
πρὸς ἐπίβασιν· πρὸς βάδισιν
40. προσεποι[ή]σω· προσεπάξω
προσεποιήσω· ἐσχηματίσω
προσερεύγεται· ἐρεύγεται
προσερήσομαι· ἐπερωτήσω
* προσεράχατοι· τεταγμένοι ἦσαν
45. προσερπύσῃ· προσέλθῃ
[προσέσθαι· ἐκδοῦναι]
* προσέτι· πρὸς τούτοις
προσέσχε· προσῆλθε. προσέπλευσε, προσώρμησεν
πρὸς εὔθειαν· πρὸς ὀρθότητα
50. (*) προσερ(ρ)ύη· προ(σ)ῆλθεν
προσέφυ· προσεγένετο
προσέφη· προσεῖπεν
προσεχές· ἐγγύς. νῆφον, νουνεχές
προσεχεῖ· ὁμοίως
55. προσεχής· γείτων. σπουδαῖος
προσεχῶς· σπουδαίως
προσεψιά· προσαγόρευσις, καὶ ἡ πρός τινα ὁμιλία

SCR. 23. E corrupto Euripidis exemplo fluxisse suspicor. Hic enim *πρός σ' ἐλιάσθην* h. e. *λίαν προσήγγισα* in Hecub. 100 dixerat. 24. Tragic. inc. fr. 90 Nck. 31. Exod. XXII 6. 32. Tragici. 33. Eur. Hippol. 859. 34. Θ 435. 36. λ 583? 42. Ο 621. 47. In τ 10 υ 41 legitur *πρός δ' ἔτι*, quod licet ordo h. l. respuat, tamen latere puto. 48. Soph. Phil. 236? 51. Plat. Tim. p. 45 A. 52. Homerus.

ADNOT. 22. Steph. Byz. 536, 15 ex em. GDindorfii. 23. Buttmann. Lexil. p. 74. 74. Conicio *προσεμφερές· προσηχασμένον*. Similiter Cobet Mnemos. VIII p. 59. 25. Male repetita est e 3692. 27. Om. Mus. 27. (ά) Mus. qui literam expunxit. Glossam elapsam *προσεμίξατο* (*προσέμιξε* voluisse videtur) fuisse Alberti suspicio est. 29. Om. Mus. — π quid sit videant alii. 30. Infra male *προσωπεδοῦντες*. 32. Supra *προεννέπει*. 33. Sic codex, *προσαίνουσί* Mus. Cf. *προσαίνων*, ubi similiter *προσσαίνων* legendum esse diximus; *προσσαίνουσι* Iensius. 34. *προσενώπια* cod., em. Mus. Cf. schol. ad Eur. Androm. p. 580 Matth. et Hes. s. v. *προενώπια*. 37. *ἐπιτοθάζει* cod., em. Mus. 38. *προσήλωσαν· προσέπαιξαν* infra. 39. *πρὸσ ἐπίπασιν* cod., em. Sopingus. Supra *ἐπίβασιν· βάδισιν*. 40. [ή] Cyr. 63 Phot. 459, 7. 44. *Προσεράχατοι* cod., *προσεράχαται* Mus. Coni. *προσεσάχατο*. Infra *σεσαγμένον· διατεταγμένον*. 46. Imo *προέσθαι*. 50. (ρ) et (σ) Phot. 459, 12, *προσῆλθεν* etiam Mus. Cf. *προσρυέντων*. 51. 52. Ordo turbatus transpositione sanandus, nisi gl. 3752 spuria sit. 53. *νήφων* cod., em. Mus. Cf. *προσαχές*. 55. Vide *προεχεῖς*. 57. Vide *προεψιᾷ*.

πρὸς ἕω· πρὸς ἀνατολήν
πρὸς ζόφον· πρὸς δύσιν
3760. προσηγορία· ὀνομασία
προσήγορος· προσκυνητής
προσήϊκται· προσέοικε
προσηκάμενοι· προσλαβόμενοι
προσήκατο· προσηνέγκατο
65. προσήκει· πρέπει. διαφέρει. χρή. ἁρμόττει. συμφέρει
προσήκοντες· συγγενεῖς
προσηκόντως· ὀφειλόντως. πρεπόντως. ὀφειλόμενον. δεόντως
προσήλια· πρὸς ἀνατολήν
προσήλωσαν· προσέπηξαν. ἐσταύρωσαν
70. προσήλωται· ἀνεσταύρωται
προσήλυτος· πάροικος. ἀλλοεθνής
πρὸς ἡμῶν· ὑπὲρ ἡμῶν
[προσήναντες· βλάψαντες]
προσηνές· καλόν. ἡδύ. ἐπιεικές, ἀγαθόν, πρᾶον, χρηστόν
75. προσηνής· προσφιλής
προσηνῶς· ἡδέως. καὶ τὰ ὅμοια
[προσήνεον· ὑψηλόν. τίμιον]
προσήρενε· προσέθιγεν
προσηρτημένοι· ....κεκολλημένοι
80. πρό(σ)ηται· προσεγγίζει
προσηύδα· προσεῖπε, προσελάλει
προσηύρετο· προσέτυχε. προσηγάγετο
πρὸς ἠῶ· πρὸς ἀνατολήν
προσθεῖναι· τὸ παραδοῦναι τῷ ἐωνημένῳ ὑπὸ κήρυκι· ὅπερ νῦν κῦρσαί φασι
85. προσθείς· προσθήκην λαβών
προσθέματα· τὰ πυγιαῖα
πρόσθεν· ἔμπροσθεν. πρὸ τούτου, ἄνωθεν ἢ ἔνθεν
[προσθέοντα· ἔμπροσθεν τρέχοντα]
πρὸς θεοῦ· τὸ τυχόν. Ἀττικοὶ δὲ χάριτι θεοῦ φασιν εἶναι
90. προσθέσεις· δευτερώσεις
πρὸς θεόν· κατὰ τὸν θεόν. ἐπὶ τὸν θεόν
πρόσθη· πρόσθεσις
προσθιάξειν· ἀφελεῖν τὰς ἐκ τῆς ὀσφύος τρίχας

SCR. 58. Soph. OC. 44? 59. μ 81 ι 26. 61. Soph. Ant. 1169. 62. Cf. Eur. Alc. 1063. 67. Thucyd. II 43. 71. Exod. XII 48. 72. Herod. VIII 60 Thucyd. 74. Thucyd. VI 77 Herod. II 94 Hippocr. 385, 4. 76. Theophr. Char. 17. 79. Ar. HA. V 18. 80. Soph. fr. 81. Homerus. 83. ι 26. 92. Forte πρόσθη· πρόσθες ad Soph. OT. 1460 spectat.

ADNOT. 63. Supra προσεικάμενοι. 65. τρέπει cod.,em. Is. Vossius. 68. πρὸς ἡλίου Aesch. Prom. 810. 69. 70. ἔτρωσαν et ἀνέστρωται codex neglecto ut videtur compendio (vide Schow. Suppl. p. XVII), em. Phavorinus et Heinsius. 73. Sic etiam infra, ubi ordo προσσίναντες postulat. 77. προσηγμένον· — τιμιώτατον Phot. 459, 21. Utrobique προηγμένον restituo. 78. Corruptum. 79. Imo προσκεκολλημένοι cum Phot. p. 459, 25. 80. (σ) Vossius. Vide πρόειμε. 82. Phot. 458, 16 προσαύρετο. Cf. προσαυρίζουσα. 85. κατὰ προσθήκην δούς? 86. πρόσθεμα καὶ προσθέματα· ἐπὶ τῶν αἰδοίων EM. 690, 25; πρόσθεμα· αἰδοῖον *penis natura*; πρόσθεμα *mutonium. penis. appendix*. Cf. Anthol. Pal. XII ep. 3, 1 vol. II p. 450. Πυγαῖα Albertus. — Malim προθέματα· τὰ πυγαῖα h. e. σπεῖρα (*Säulenstuhl*). 88. Imo προθέοντα, vel πρόσθεν θέοντα. 91. Ordo πρὸς θεῶν postulat. 92. προσθήκη Sopingus. Cum ἄνη ἄσκη κάκη μάθη ἄνθη αὔξη βλάστη sim. comparabant Abreschius et Albertus; πρόσθημα Meinek. 93. ὀσφύας cod., ὀσφύος Mus. ἐκτὸς ὀφρύος? Glossae obscurae nihil lucis suboritur ex verbis Achaei ap. Ath. XV 690 B προσθίαν τρίχα. Sed cf. παραλέλεξαι.

πρόσθ' ἵσταμαι· προΐσταμαι. ἐμποδίζω. ὑπερμαχῶ

3795. * προΐσταται· ἐπιπολάζει. προσκόπτει

προσίασι· προσέρχονται, προσφέρουσι

προσίει· ἐγγίζει

[προσίεμεν· προσερχόμεθα]

προσίενται· προσάγονται

3800. προσίεσθαι· ἐφέλκεσθαι. προσφέρεσθαι

προσίεται· ἀρέσκεται. προσδέχεται, ἡδέως λαμβάνει

προσιζῆσαι· προσκαθεσθῆναι

προσιζήσαντες· προσκομίσαντες

προσιζήσας· προσκαθίσας

5. πρόσιθι· πρόσελθε

προσίκτορος· προσικέτορος ἀπὸ τοῦ προσικνεῖσθαι τοὺς ἱκέτας

πρόσιμεν· προσερχόμεθα. πρεσβεύομεν

προσίναντες· βλάψαντες

προσιοῦσα· παρερχομένη

10. προσ(.)ίρων· προσάπτων

προσίπταται· προπέτεται

προσίσχεται· προσβάλλεται

προσιτόν· ᾧ δύναταί τις προσελθεῖν

προσιών· προσελθών, προσερχόμενος

15. προ[σ]καταγνούς· πρὶν καταπτύσας

πρόσκειται· ἐκ προσθήκης κεῖται

πρὸς κέντρα λακτίζῃ· παροιμία ἐπὶ τοῦ κατὰ τῶν ἐναντίων τι λέγειν ἢ πράττειν

προσκηδεῖς· κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖοι

πρόσκηπτε· προσήμαινε, πρόλεγε, προμήνυε

20. προσκλήδην· προσκαλεσάμενος

πρόσκλησις· προτροπή, ἡ πρόσριψις ἐπὶ δίκης

προσκομίσατο· προσηνέγκατο

προσκομιστέον· προσενεκτέον

προσκομιδή· ἀναφορά

25. πρόσκομμα· ζημία. βλάβη

προσκόπτειν· ἁμαρτάνειν. προβλέπειν

προσκοπήν· σκάνδαλον

προσκορῆ· ἀνηδῆ, ἀχαρῆ

* προσεικρόσσας· ἄλλας ἐπ' ἄλλας κλιμακηδόν

30. προσκροῦσαι· παροργίσαι. προσηλῶσαι

SCR. 94. *Δ* 54. 3801. Ar. Eqq. 359 Epicrat. II 23 p. 366. 5. Eur. Or. 149. 6. cf. Aesch. Eum. 444. 119. 10. Forsan in Eur. Erechth. fr. 364, 10 restituendum. 17. Eur. fr. 607 Bacch. 794. 18. Herod. VIII 136. 25. 1 Corinth. VIII 9 Rom. XIV 13. 26. προσκοπεῖν Eur. Heracl. 471 Soph. Antig. 688. Prius ad Ioann. XI 9. 10 referunt. 27. II Cor. VI 3.

ADNOT. 94. προσθίσταμαι cod., em. Mus. 95. προσίσταται Ez. Spanhemius et Thes. VI 1934 A. Cf. προΐσταται. 97. προσίῃ· ἐγγίζῃ Lob. rhem. p. 18. 98. Recte mox πρόσιμεν. A praecedente gl. separavit Is. Vossius. 3801. Cf. οὐ προσίεταί με. 3. Supra προιζήσαντες et προσειζήσαντες habuimus, ubi non tam προσκολληθέντες quam προσκαθίσαντες legendum esse dixi. 8. Cf. προσήναντες et προσσίναντες. 10. προσείρων Salmasius et Cyr. 63. 12. Nonne προΐσχεται· προβάλλεται? 15. [σ] Iensius. 20. προσκληδὸς cod., in quo Schowius προσκληδὶς scriptum esse videri adnotavit, προσκληδής Mus., προσκλήδην Wackefield et Lobeck. rhem. p. 36. Vide πρόκλητος. 21. κλῆσις ἐπὶ δίκην exspectaveris. προσρέψις quod Sopingus coniecit et ad πρόσκλισις refert alibi nondum repertum est. 22. προσκομισάτω· προσενεγκάτω? 23. προσηνεγκτέον codex. 26. Confundit προσκόπτειν et προσκοπεῖν. 29. προσεικρόσσας Aldus, προσκρόσσας Mus., προκρόσσας Guyetus. 30. παροργῆσαι cod., παροργίσαι Mus.

προσκρούνιον· πρόφραγμα
προσκυνεῖ· προσπίπτει
προσκυρεῖ· προσεγγίζει
προσκυροῖ· βεβαιοῖ
3835. προσλαζόμενα· προσλαμβανόμενα
προσλαζύμεναι· προσλαμβανόμεναι
πρό[σ]ληψις· γνῶσις
προσλιπαρῆσαι· παρακαλέσαι
προσμελοῦ· ἐπιμελοῦ
40. προσμίξας· προσελθών. συνάψας
* προμνήστρια· προξενοῦσα νυμφίους ἢ νύμφας
προσόδιον· ᾠδή, θεοῦ ὕμνον περιέχουσα
πρόσοδος· ἔντευξις. ἢ κέρδους προσθήκη
προσοικίσαντες· προσκαθίσαντες
45. πρόσοικος· οἰκεῖος, ὁ πλησίον οἰκῶν
πρὸς οἶμον· πρὸς τὴν ὁδόν
προσοίσεσθε· προσδέξησθε
προσοκ(ε)ῖλαι· προσορμίσαι εἰς τὴν γῆν
πρὸς ὄλεθρον· πρὸς θάνατον
50. προσόν· ἐνυπάρχον
πρόσον· ὤθησον
προσορμίσαντες· προσοκείλαντες
πρὸς οὔριον· πρὸς εὐθές, ἐπιτήδειον
πρὸς οὐρίον· τὰ αὐτά
55. προσοχή· κατανόησις. νῆψις
* προσοχθισμός· πρόσκρουσις. δεινοπάθεια. πάθος γνώμης. συμπάθεια
πρόσπαιον· πρόσφατον, νέον
προσπαλαίει· ......
προσπελάζει· προσεγγίζει
60. προσπέζω, προσπελάζεται
προσπεριβάλλεται· προσπεριλαμβάνεται

SCR. 32. Herod. VII 136. 33. Aesch. Cho. 13. 36. Eur. Hec. 63. 64. Male ad Rom. XI 15 refert Albertus. 40. Xen. Cyr. II 4, 21. 42. Sophocles ap. Ar. Av. 853. 43. II Macc. IV 8. 45. Thuc. I 24. 46. Eur. Hec. 39? 50. Non spectat Demosth. 949, 8. 56. Gl. sacr. 57. Reddidi Soph. fr. 310 p. 161 καὶ ,δεῖμα πρόσπαιον τόδ' ἀνταίας θεοῦ', ubi codd. Erotiani p. 62 partim προσπαίοντα pars προσπέοντα porrigunt, quod audacius in προσπνέοντα et προστρόπαιον mutant Bergkius et Nauckius. — Lycophr. 211. 58. Pind. Pyth. IV 516. 59. Cf. Plat. Sympos. 206 D. 61. Demosth. p. 42.

ADNOT. 31. προσκύνιον pro ἐπισκύνιον? An *sepimentum fontis?* Apposite monet Albertus infra legi προφράγματα· τὰ προσκήνια. 33. Frey de schol. Aeschyli p. 6. 37. πρόληψις Phot. 455, 17. 40. προσμνήστρια Is. Vossius ex ordine. 42. προσῴδιον codex, em. ex ordine Salmasius. 47. προσήσεσθε Lobeck. parerg. p. 733 προσοίσεσθε Thes. VI col. 2029 D, προσοίσησθε codex. 48. προσοκῖλαι· προσορμῆσαι cod., em. Mus. et Iensius. Infra προσωκεῖλαι· προσωρμίσαι. 50. προσών· ἐνυπάρχων cod., em. Vossius. Cf. προσεῖναι. 51. πρόσον cod. et Is. Vossius, πρόωσον Mus. Infra post προσών legitur πρῶσον· ὤθησον, ubi ordo πρόσωον h. e. πρόωσον postulat, ut h. l. πρόσοον. Utrobique tamen recte scribetur πρῶσον, qua aoristi forma contracta utitur Strato in Anth. Pal. XII 206, Lucian. Asin. c. 9. 10 (e cod. Gorlic.). Etiam πρῶσις pro πρόωσις in usu fuisse docet Hesychii gl. πρωσίς quae correctio est sequentis πρώσωσι (Mus. πρόσωσιν)· προσώθησιν, ubi explicatio quidem πρόσωσιν requirit, sed ordo πρῶσιν. Adde προσῶσιν (sic cod.)· προσώθησιν ἢ πρόσοψιν. 52. προσορμήσαντες· προσοκίλλαντες, em. Salmasius et Mus. 53. προσουρίου· ἐπιτηδείου Phot. 461, 10 — εὐθύς Thes. c. 1975 C. 58. 59. Separavit Albertus. 60. Om. Mus. Duae etiam hae sunt glossae: προσπαίζω (Antiph. com. III p. 77) et προσπελάζεται.

προσπέφυκεν· *ἐκ φύσεως συνῆν*
προσπήγματα· *μέρος τι τῆς νεῶς*
[*προσπήξομαι·* *προσκυνήσω*]
3865. *προσπίπτω·* *λιπαρῶ. ἱκετεύω*
προσπλάζει· *προσπελάζει*
προσπλήξω· *τύψω*
πρόσπολοι· *πρόπολοι. θεράπαιναι. θεράποντες, δοῦλοι*
* *προσποιεῖται·* *σχηματίζεται*
70. *προσπορισθέν·* *ἐπινοηθέν*
προσπταίει· *σκανδαλίζει*
πρόσπταισμα· *πρόσκομμα*
προσπταίοντες· *προσκρούοντες, προσκόπτοντες*
προσπτύξομαι
75. *προσπτύξομαι·* *ὑποβαλῶ. παραμυθήσομαι*
προσπτύσσεται· *προσάγεται. προσέλκεται. προσαγορεύει, ἀσπάζεται*
προσραίνουσι· *προσβάλλουσι*
(*προσρέουσι*)· *προσέρχονται*]
πρόσρησις· *προσηγορία, ἀσπασμός*
80. *προσριπτούμενον·* *τοῖς κύμασι περικρουόμενον, κυματιζόμενον*
προσρυέντων· *προσελθόντων*
προσήει· *προσεπεῖχεν. προσθέει*
[*πρόσημον·* *ἐπὶ θανάτου προσαγομένου*]
[*προσήναντες·* *βλάψαντες*]
85. *πρόσ(σ)ω·* *πύῤῥω ἔμπροσθεν, μακρὰν εἰς τοὔμπροσθεν*
προσώτερον· *ἐξώτερον*
προσταθείη· .....
πρὸς τάνδ[ε]' αὐλάν· *πρὸς ταύτην τὴν αὐλήν*
* *πρὸς τάν·* *πρὸς ταύτην*
90. * *πρὸς τάνδε·* *ὁμοίως*
προστασία· *κυβέρνησις*
προστατήριος· *τὸν Ἀπόλλωνα οὕτω λέγουσι, παρόσον πρὸ τῶν θυρῶν αὐτὸν ἀφιδρύοντο*
τ
* *προστατ οἱ μέτοικοι. καὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἀπροστασίου ἐδιώκοντο*
* *πρόσταμα·* *κοιτών*
95. * *προστάς·* *πρόστωον*

SCR. 62. Aristot. de gen. an. IV 5. 65. *προσπίτνω* Soph. Philoct. 485. Sed editum non minus tragicum. 73. Aristot. Probl. XI 60. 74. Eurip. Phoen. 1665. 75. *γ* 22 *Θ* 478 al. 76. *λ* 450 Soph. Ant. 1237. 79. Plat. Charmid. p. 164 D. Plat. com. II p. 679. 85. *Α* 313. 88. Eur. Hecub. 171, quod fugit Albertum cum diceret *ex scriptore Dorico.* 92. Soph. Electr. 637 Demosth. Mid. p. 531. 95. Iudic. III 23.

ADNOT. 64. Sic Phot. 461, 15, *προσπτύξομαι* ex Suida corr. Arcer. 71. *σχονδάπτει* cod., *σκανδαλίζει* Sopingus. ,*σχοντόπτει Gl. graecobarb.*' Pearso. 74. 75. Separavi. 76. In codice separata coniunxit HSt. 77. 78. Divisit et supplevit Vossius. Cf. schol. Ar. Eccl. 379. 82. *προσσεύει·* *προσεπείγει* ex ordine Vossius, probante Thes. VI c. 1903 D, in quo frustra quaesiveris *προσεπεῖχεν*, fortasse e *προσστείχει* detortum. An *προσήει·* *προσεπῆλθεν, προσίθει?* 83. *πρόσσημον* Vossius, quod amplectitur Thes. VI col. 1924 D male. Lege *πρόστιμον* et cf. Polyb. I 17, 11 *θάνατος ἦν πρόστιμον.* 84. *προσίναντες* Mus., *προσσίναντες* Vossius. Cf. *προσήναντες* et *προσίναντες.* 85. (σ) Vossius. 86. 87. Separavit Albertus. 86. Coni. *προσσότερον* vel *προσσοτέρω*; cf. Maxim. *περὶ καταρχ.* 375 Hom. Ψ 533. Infra *προσώτατα·* *ἐσώτατα* (?) 92. Boeckh. C. I. I
τ
p. 466. 93. *προστα* cod., *προστάται* Mus., qui etiam *μετοίκων* scripsit. Male repetita sunt e seqq. 94. Frustra defendit Lobeck. Parall. p. 423. Legendum *προστάς* cum Salmasio, vel *προστάδα·* *κοιτῶνα* cum Alberto.

προστάτου·
ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι
ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου. ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας. ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι· καὶ οἱ μὴ ἀπογραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὤφειλον
προ(σ)τερ[α]νισάμενος· προσπτυξάμενος
πρὸς τέρμασι· πρὸς τὰ τέλη
προστήσας· προαγαγών
3900. προστιβάζεται· μερίζεται. προσπορεύεται
προστιμᾶται· κατακρίνεται
πρόστιμον· ζημία. παραγραφή
πρόστομον· ἐπὶ ξίφους κεῖται
[πρὸς τοῦ· πρὸς τοῦ ἑτέρου]
5. πρὸς τοὐμφανές· εἰς τὸ φανερόν
προστρεπόμενοι· σέβοντες, τιμῶντες, προσκυνοῦντες
προστρίβεται· προσπήσσεται
προστρόπαιος· φονιός, μιαρός, αἵματι μεμιασμένος. καὶ πρός τινα τρεπόμενος δεήσει καθάρσεως
προστροπαίω· ἱκετεύω
10. προστροπαίων· ἱκετευσίμων, καὶ ἱκετῶν
* [προστραπέσθαι· ἀποτραπῆναι. προθυμηθῆναι]
προστροπῇ· ἱκετείᾳ
προσπρόσοδος· τιμή
πρόστροπον· πρόσαντες
15. πρόστροχον· στρογγύλον
προστυχών· ἀπαντήσας
προστάῳ· κοιτῶνι
πρὸς ὑποτύπωσιν· πρὸς σημεῖον
προσυπουργεῖσθαι· ὑπηρετεῖσθαι
20. προσφανῆ· Θεόφραστος ἐν Μεταλλικῷ χρυσίου συῤῥοάς
προσφάσθαι· προσειπεῖν
προσφάτης· πλάγιος πεσών

SCR. 96. Soph. OT. 419. 99. Δ 156. 3902. Hippocr. 2, 3. 4. K 224. 7. Aesch. Prom. 329 Ar. Eqq. 5 monost. 111. 8. Tragici e. g. Aesch. Ag. 1587 Soph. Ai. 1184 Eur. Herc. fur. 1259 alibi. 9. ADN. 10. Aesch. Cho. 274. 11. Z 336. 12. 13. Aesch. Cho. 18. 14. Soph. Phil. 769 aliam posceret explicationem. 16. Plat. Legg. X p. 900 A Soph. El. 1463. 17. Plat. Prot. 314 E. 18. 1 Tim. 1 16. 21. ψ 106. 22. Ω 757?

ADNOT. 96. ὡς τοῦ cod., em. Wesseling. Obss. II 6 p. 161. 162. 97. προτερανισάμενος cod., em. Salmasius. προστερησάμενος Cyr. 63. 11. Cf. προθεμενισάμενος. 3900. προσστιβάζεται an προπορεύεται praestet incertum. Μερίζεται de mendo suspectum si ex ὑβρίζεται corruptum est, quae Alberti fuit suspicio, confundit στιβάζεται et στοβάζεται, sin ex ἀθροίζεται ad στοιβάζεται referri poterit. 3. Poll. II 201. 4. Si ad Eur. Her. 1262 spectaret, interpretatus esset, nisi fallor, πρὸς τοῦ; πρὸς τίνος; Legendum potius πρὸ ὁ τοῦ· πρὸ τοῦ ἑτέρου, q. v. 9. προστρέπω coni. Albertus. Suspicor προστρόπαιος ὤν· ἱκετεύων, quae sunt verba Euripidis. in Herc. fur. 1259. 11. προστραπέσθαι exstat ap. Aesch. Eum. 205, ubi de *aditu supplicis* capiendum est. Sed explicatio ἀποτραπῆναι docet, spectari Hom. Z 337 ἄχεϊ προτραπέσθαι, quod schol. explicat: ἀποτραπῆναι ὀλίγον τῆς μάχης. Cf. infra προτραπέσθαι. 12. 13. Copulandae videntur et προστροπή· ἱκετεία πρόσοδος τιμή scribendum. Cf. schol. Ar. Nubb. 308. Similiter Is. Vossius προσ(τροπή)· πρόσοδος corrigebat. 14. Cf. κατάτροπον. 15. περίτροχον HSt. 17. πρόστῳ cod., em. HSt. 19. προσυπηρετεῖσθαι Alb. 20. γεωφανῆ Cobet. Mnem. 1859 p. 59. 21. προσφᾶσθαι cod. 22. πρόσφατος coll. Ω 757 et Hes. προφάτης· πανώλεθρος Alb.

πρόσφατον· τὸ ἀρτίως γινόμενον, νέον, νεαρόν
προσφερεῖς κόρας· ὁμοίας ἀλλήλων κόρας
3925. προσφθέγγεται· ἀσπάζεται
προσφιλεστάτοις· ἀγαπητοῖς
πρόσφορα· τὰ ἐπιτηδείως προσφερόμενα
πρόσφορον· ἐπιτήδειον, ἁρμόζον. οἰκεῖον. ἀκόλουθον
προσφοῦσα· ἐνδακοῦσα
30. πρόσφυγα· καταφυγόντα
προσφυείς· προσπλακείς
προσφυές· προσῳκειωμένον
προσφυεστέροις· προσοικειωθεῖσιν
προσφυῆ· προσεοικότα. ἁρμόζοντα
35. προσφύς· προσπλακείς, περιπλακείς
προσφῦσα· ἐνδακοῦσα
προσφωνεῖ· προσαγορεύει
πρὸς χάριν· πρὸς τέρψιν
πρόσχες· ἐπίβλεψον
40. πρόσχημα· πρόφασις. ὑπόκρισις. προκάλυμμα
προσχίσματα· εἶδος ὑποδήματος, ἐσχισμένον ἐκ τῶν ἔμπροσθεν
προσχόμενον· προτείναντα
προσχωρεῖ· συμμίσγεται
πρόσχορος· ὁ παρὰ τῷ χορῷ γινόμενος
45. πρόσω· ἔμπροσθεν, πρὸ τούτου
προσῳδία· μετ' ὀργάνου ᾠδή
προσωθεῖται· προστρίβεται
πρόσ.ω καὶ ὀπίσω· ἐν τῷ ἔμπροσθεν, ὅ ἐστι μετὰ ταῦτα, καὶ ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ. ἢ τὰ ἐνεστῶτα καὶ τὰ μέλλοντα
προσώκειλε· προσώρμισε εἰς γῆν
50. προσών· ἐνυπάρχων
* πρῶσον· ὤθησον
[προσωπαιδοῦντες· ἐπιβεβαιοῦντες]
προσωπεῖον· ἡ νῦν καλουμένη τῶν γυναικῶν προσωπίς
προσωπεῖον· σχηματισμός
55. * πρόσωπον· ἐστὶ συνδρομὴ ἰδιοτήτων
* πρόσωπον· τὸ πρόσωπον. Ὅμηρος

SCR. 24. Eur. Or. 408, quod fugit interpp. 35. μ 433. 36. Ω 213. 37. Aesch. fr. 154 p. 40. 38. Eur. Hec. 261 LXX Prov. VII 5 Ezech. XII 24. 39. Ps. V 2 XXI 19. 41. Aristoph. fr. 239 Aristot. rhet. II 19 probl. XXX 8. 43. ADN. 44. Aristoph. fr. inc. CCXL. 45. Aesch. Cho. 368; cf. Frey de schol. Med. Aeschyl. p. 21. 46. Critias ap. Polluc. IV 64. 48. Λ 343 ω 452. 55. ‚Greg. Naz. Or. 39 p. 360.' ALB. 56. Σ 24.

ADNOT. 23. προσφερησχορράς cod., προσφερεῖς κορράς Mus., προσφερεῖς· ὁμοίως ἀλλήλων Cyrill. 63, προσφερεῖς· ὁμοίας Phot. 463, 15. Hinc ὁμοίως in ὁμοίας mutavi. — κοάρων ῥοάς cod., ubi ῥοάς fortasse e gl. 20 irrepsit. 29. προσφῦσα Mus. ut infra. Est Laconicum aut Boeoticum. 30. Lobeck. Parall. p. 282. 31. Novicium pro προσφύς et προσφυής. 32. προσοικειωμένον cod., προσοικειωμένον Phot. 463, 16, em. Iensius. 35. προσφείς cod., προσφύς ordo et Phot. 463, 17. 41. προσχήματα cod., em. Phot. 463, 21 Poll. VII 91. 44. πρόσχωρος — χώρῳ Meineke. Sed cf. Poll. IV 106. Praecedens glossa si spectat Eur. Med. 222, invertendus glossarum ordo est. 49. προσωκεῖλαι· προσορμῆσαι cod., προσορμίσαι Mus. Correxi, nisi προσώκειλαν· προσώρμισαν malis. 50. Cf. προσόν. 51. Ordine requiritur πρόσωον, ut supra πρόσοον, quod non ausim πρόσῳόν scribere, licet supra etiam μόων· μόθων inveniatur. Genuina gl. est πρῶσον alieno loco collocata. 52. προσωπεδοῦντες ἢ προσεμπεδοῦντες (q. v.) Mus. 53. Poll. IV 115 II 47 Pierso ad Moer. p. 323. Adde Dioscor. IV 107, ubi arcion et προσωπίδα idem esse dicit atque προσώπιον, et Fraas synops. plantt. flor. class. p. 203.

[προσώπη· πρόσοψις]
Προσωπῖτις· νῆσος ἐν Αἰγύπτῳ
προσωποποιΐα· ὅταν πρόσωπον ὑποθέμενός τις εἴπῃ τι
3960. πρόσω πορεία· προκοπὴ ὁδοῦ
προσωποῦττα· Πολέμων ἀγγεῖον χαλκοῦν, ἔχον ἐπὶ τοῖς χείλεσι πρόσωπα, ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον
προσώτατα· ἰσώτατα
προσωτέρω· ἐγγυτέρω πρὸς γένος
πρ[οσ]ῶσιν· προ[σ]ώθησιν. ἢ πρὸς ὄψιν, οὐ καλῶς
65. προσώχθισα· ἐμίσησα. προσέκοψα. περιεκάκησα. προσήγγισα
προταίνιον· πρὸ μικροῦ
προταίνιον· παλαιόν
προταμεῖν· τεμεῖν
προτάξω· προκρίνω
70. προτάξεως· φανερᾶς μάχης
πρότασις μετ' ἐπιτάσεως· ἢ ἐρώτησις
προτεθειμένον· ἡπλωμένον
προτείνεται· δίδει. ὑπισχνεῖται
προτέλεια· ἡ πρὸ τῶν γάμων θυσία, καὶ ἑορτή. τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν
75. προτελειωσαμένη· προμνησαμένη
προτεμενίσματα· προπύλαια ναῶν
προτένθαι· λίχνοι προαρπάζοντες
[προτενίσματα· προπύλαια]
πρό τ' ἐόντα· προγεγονότα
80. προτερεῖ· προὔχει, τὰ πρωτεῖα λαμβάνει
προτέρημα· πρόκριμα, προτίμησις
πρότεροι· προγενέστεροι
προτέρω· εἰς τοὔμπροσθεν
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω ν(ῆ)ες κίον
προτετύχθαι· προγεγονέναι
85. [προτεύοντα· προγεγενημένα]

SCR. 58. Herod. II 41. 165 Thuc. I 109. 61. Polem. p. 147 Prell. 65. Psalm. XCIV 19. 68. cf. I 489. 74. Eur. IA. 718. Plat. Legg. VI p. 774 E. 76. Thuc. I 134. 77. Ar. Nubb. 498 et Nubb. pr. fr. X. 79. Α 70. 81. Iudic. IV 9. 82. Γ 299. 83. ι 64. 84. Π 60 Σ 112. 85. Α 70.

ADNOT. 57. προσώπη cod., προσωπή Albertus. Coni. ὀπωπή, q. v. 58. Προσώπιον· τίς νῆσος cod., em. Meinek. Quaest. scen. III p. 34. Vide πρόποδες. 60. Malim προκοπὴ ὁδοῦ· πρόσω πορεία. Cf. Plut. Morall. p. 76 D. 61. πολε[μ] cod., πολέμου inepte Mus., em. Valesius. Cf. Poll. II 48 Lob. Aglaoph. p. 877. 62. Cf. gl. π 3886. Latet vitium in gl. 62. 63. 64. προσῶσιν· προσώθησιν cod., πρὸς ὦσιν· πρὸς ὤθησιν Mus. Infra πρόσοσιν (ante πρῶτα)· προσώθησιν, ubi ordo πρῶσιν· προώθησιν requirit, quod verum est. Vide πρόσον. — πρὸς ὄψιν, quod Thes. πρόσοψιν pingit, ad πρὸ ὅσσων vel tale quid spectat. 65. προσώχθησα cod., em. Mus. Cf. Glossae in Psalm. ap. Cram. AOxx II p. 464, 21 Ernesti gl. sacr. p. 303 Cyr. 11. 66. προταίνιον cod., προταινὶ conl. Schleussner Cur. post. in Phot. Lex. p. 372. Vocabulum aliunde non cognitum legitur ap. Eur. Rhes. 512 (523) ubi schol. Παρμενίσκος τὴν προταινὶ λέξιν Βοιωτικήν φησι καὶ μετ' οὐδεμιᾶς πίστεως. σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν. Per προὐχθές explicat Boisson. Anecd. IV p. 389. Cf. προδανίς· πρότερον. Alius originis est προτήνιον, quod confert Thes. VI col. 2052 C. 67. π[ρ]οταίνιον· οὐ παλαιόν Schleussner. l. l. Malim ἀπαλόν, quod ad πρατάνιον referendum sit. 70. πρὸ τάξεως? 71. Delevi signum post πρότασις et iungo πρότασις μετ' ἐπιτάσεως. Utrumque fabulae partem aliquam denotat. ἐρώτησις solum πρότασις explicat. 73. δίδωσι Mus. sine caussa. 74. τῶν γάμων Phot. 464, 6. 10, quod praestat. 75. προθυμησαμένη cod., em. Albertus coll. Pachymer. in Dionys. Areop. p. 421 et Maxim. in eund. p. 327 ed. Morell. Thom. M. προτέλεια. 76. Schol. Thuc. I 134. Utrumque iungit Clemens Alex. p. 252. 78. Cf. 3976. 83. πρότερον ἔσκιον cod., em. Mus. 85. Om. Mus. Cf. 3979.

προτιάπτω· προπέμπω
προτὶ ἄστυ· εἰς τὴν πόλιν
προτιβάλλεαι· προ(σ)βάλλῃ. μισεῖς, καὶ ἀποστρέφῃ, ὡς καὶ Ἀττικοὶ λέγουσι· προ(σ)βάλλομαι τοῦτον. οἱ δὲ κωλύεις· ἀπὸ τῆς κατὰ τοὺς πύκτας προ(σ)βολῆς. ἔστι δὲ ἀναπόδεικτον παρὰ Ὁμήρῳ·
ταύτην δ' οὔτ' ἐπ(ε)ὶ προτιβάλλεαι οὔτε τι ἔργῳ
προτίδεγμαι· προσδέχομαι
90. προτιδέγμεναι· προσδεχόμεναι
προτιδέγμενοι· προσδεχόμενοι
προτιειλεῖν· ἐγκλίνειν
προτιμᾶν· προκρῖναι, ἐκλέξασθαι
προτὶ ὄν· πρὸς τὸ(ν) ἴδιον
95. προτιόσσεται· προορᾶται. προσδέχεται. προσαγορεύει
προτιόσσετο· προσεδόκα
προτιπτυσσοίμεθα· ἀσπαζοίμεθα. παρακαλοῖμεν
πρότμησιν· κατὰ τὸν ὀμφαλόν
πρότμησις· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπος
4000. προτμητόν· τὸν ὀμφαλόν
προτμῆτις· ὁ περὶ τὸν ὀμφαλὸν κατὰ τὸν λαγόνα τόπος
[προτολεῖον· ὑπάρχον]
προτομαί· εἰκόνες βασιλέων
προτομή· εἰκὼν βασιλική, ἕως τοῦ ὀμφαλοῦ τοῦ σώματος εἶδος
5. προτόνιον· ὕφασμα
πρότονοι· οἱ ἑκατέρωθεν τοῦ ἱστοῦ σχοῖνοι, ἐκτεταμένοι εἰς τὴν πρῷραν καὶ πρύμναν ἔμπροσθεν
προτόνοισι· τοῖς τὸν ἱστὸν συνέχουσι σχοινίοις, ἐξ ἑκατέρου μέρους, καὶ τοῖς ἐν τῷ ὑφαντικῷ ἱστῷ
* πρωτορύμῳ· ἐν τῷ ἀκρορύμῳ, ὅπου ὁ ζυγὸς δεσμεῖται
προτραπέσθαι· ἀποτραπῆναι. ὑποεῖξαι·
ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι·
παρ' οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον τοῦ τάχους ἀποτραπῆναι
10. προτρέπειν· τὸ προάγεσθαι. ἐνίοτε καὶ τὸ προβιβάζειν

SCR. 86. *Ω* 110. 87. *Γ* 116. 88. *Ε* 879. 90. *Β* 137. 91. *Η* 415. 92. *Κ* 347. 94. *Ρ* 200. 95. *Χ* 356. 96. *ξ* 219. 97. *Β* 77. 98. *Δ* 424. 4007. *β* 424 *Δ* 434 Eur. Hec. 114. 8. *Ζ* 336. 9. *Ζ* 40.

ADNOT. 88. *προβάλλει — ἀπὸ Ὁμήρου — ἐπὶ — οὔτέ τι ἐμῷ* cod., *προβάλλεις — ἐπὶ Ὁμήρου — ἐπεὶ* (*ἐπὶ* Aldus) — [*οὔτέ τι ἐμῷ* omissis] Mus., *προσβάλλῃ* Schowius, *προσβάλλομαι* Heinsius qui *εὐαπόδεικτον* coniciebat (*ἔστι δὲ ἂν ἀπόδεικτον ἀπὸ* inepte Schowius), *προσβολῆς* Vossius. Cf. Apoll. lex. Hom. p. 136, 14. — *παρὰ Ὁμήρῳ* Meineke. 89. *προτιδέγμεναι· προσδεχόμεναι* Iensius Luc. Hesych. p. 203. 92. *προτιείδειν* cod., em. Vossius ope Suidae. Alii explicant *συνελαύνειν συνδιώκειν συστρέφειν συλλαβεῖν*. 93. Excidit glossa *προτιμῆσαι*. 94. *πρότιον* cod., em. Pergerus. Emendationem perfecit Pearso Animadv. II p. 599 *τὸν* corrigendo. 96. *προσεδόκα* cod., *προσδοκᾷ* Mus. Scribendum igitur pro *προτιόσσεται* erat *προτιόσσετο*. 98. Imo (*κατὰ*) *πρότμησιν*. Cf. *πορτμίς* et *σμῆσον*. 4001. *πρότμηστιν* Phot. 464, 24. 2. *προτελείων· ἀπαρχῶν* Brisson. de iure connub. p. 61 Phot. 469, 3 *πρωτόλειον· ἀπαρχήν*, quod verum est. 3. Phot. 465, 1. 5. Poll. X 191 Phot. 465, 3. 6. 7. Schol. Apoll. Rhod. I 564 Grashof *das Schiff bei* Homer p. 23 Boeckh. *Urkund.* p. 147 C. I. II p. 977. 8. *προτορύμῳ* Mus. *Vera lectio est πρώτῳ ῥυμῷ· ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ*. Alb. 9. *ἀχεῖι* cod., em. Mus. — *προτραπῆναι παρ' οὐχὶ κτλ.* cod., scripsi *προτραπέσθαι* et reliqua sic emendaverim: *οὐχὶ προθυμηθῆναι, οἷον* (*ὑπὸ*) *τοῦ ἄχους ἀποτραπῆναι τῆς μάχης*. Cf. schol. Hom. p. 192 b 40 Bekk., Hesych. s. vv. *ἀχεϊ προτραπέσθαι* et *προστραπέσθαι*. 10. *προάγειν*?

* προτροπεσθάριοι· ἐπιτροπὴν ἔχοντες
προτρέπου· παρακάλει
προτριβεῖς· δριμεῖς καὶ ὀξεῖς
πρότριτα· πρὸ πολλοῦ
4015. πρότροπα· θυσίας εἶδος
προτροπάδην· εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι. ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ
προτροπή· παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια
* προτύπως· ἀκολούθως
προτροπίς· σπυρίς
20. πρότροπος· οἶνός τις, τοῦ γλεύκους τὸ πρόχυμα
προτρύγαια· ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος
[προτυχών] προστυχών· παρατυχών
* πρωτόγονος· νέος
προῦ· προσέρχου
25. προύβα· τὸ λευκόν
προὔβη· προέβη
[προυγελεῖν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν]
[προυγιετέρω· προτιμοτέρω]
προυεσμένη· ἀναβαλλομένη. προϊοῦσα
30. προὔθηκα· προέθηκα
προύκας· δορκάδας
προυλέσι· πεζοῖς ὁπλίταις
προῦμορ· εἶδος σικύου
προυνικοί· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὕς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δρομεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, εὐκίνητοι, γοργοί, μισθωτοί

SCR. 12. Plat. Epist. 13 p. 363 C. 14. Thucyd. II 34. 16. *Il* 308 Xen. Mem. I 3, 13. 22. Demosth. 799, 5 quo etiam Photii gl. ὁ προστυχών respicit. 26. Macho Athen. XIII p. 580 C Polyb. II 1, 3 (προὔβην Soph. Antig. 387 προὔβης Aesch. Prom. 247). 30. Eur. Alc. 752. (προὔθηκε Archil. fr. 37. προὔθηκας Eur. Hipp. 1046).

ADNOT. 11. πρότροπες, θάριοι cod., προτροπεσθάριοι Mus., πρωτοβεστιάριοι Salmasius h. e. *protovestiarii*, qui si verum vidit supple τοῦ βεστιαρίου. 13. προστριβεῖς improbabiliter Albertus, περιτριβεῖς Ruhnkenius. Modo constaret δριμεῖς an δρομεῖς explicatio vera sit. 15. Fallitur Toup. Em. III p. 380, cum Eur. Alc. 1159 βουθύτοισι προ(σ)τροπαῖς comparat. Refero ad τραπεῖν sive τροπεῖν· ἐπὶ τῇ ληνῷ πατεῖν, unde οἶνος dicitur τραπητός τροπίας πρότροπος, et sacrificium vindemiale intellego, quod offerebant vindemiatores, antequam uvas torculari subicerent. Comparari possunt προηρόσια προλόγια προτρύγαια sim. 16. Schol. Platon. Conviv. p. 378 Bekk. 18. Infra πρωτοτύπως· [ὁ] ἀκολούθως. 20. Cf. πρόουρον. πρόρυμα cod., em. Lindanus et Albertus coll. Geopon. VI 16. Cf. Poll. VI 17 Diosc. V 9 Ath. I p. 30 B II p. 45 E Pierso ad Moer. p. 305. 21. προτρυγέα cod., em. Heinsius. 22. Em. Cobet. Mnemos. VIII p. 47. 23. προτώγονος ordo 24. προσσοῦ? an πρόβα? 25. πρόβατον λευκόν? Ceterum etiam albam fluctuum spumam πρόβατα dici adnotat Eustath. ap. Ducang. 27. Imo προυσελεῖν; cf. προσέλει et mox προύσελα. 28. Sic codex, προυργιαιτέρῳ· προτιμοτέρῳ Mus. 29. Sic cod. et Vossius, προϊεμένη Mus. Non liquet. 31. πρόκας Mus. recte, si δορκάδες mendo caret. Nam nulla exstat dialectus, quae ō breve post consonam in ου mutet. Προῦκας si genuina lectio est, e πρῶκας natum est ex dialecti Cypriae Thessalicaeque legibus et per δρόσους (cf. tamen gl. 3519) explicandum erat. Sin πτοῦκας· δορκάδας verum est, quo ducit Phot. 471, 2, dialectus Cypria est. 32. Si mendo caret, Laconicum aut Boeoticum est pro πρυλέσι. 33. οἴκου cod., σύκου Salmasius. Aliud est προῦμνον sive προῦνος, *prunum*, quod Albertus latere putabat. Verum erit προῦμορ sive προύιμορ· εἶδος σικύου. h. e. πρώϊμος (ut vidit Pearso) σίκυος Aristot. Probl. XX 14. 34. Cf. παιδῶνας, (quod etiam Bekkeri anecdotis p. 1415 reddendum videtur pro παῖδας) σκείρατες, σκίταλοι et οἴσυλος. — προύνεικος scribunt EM. 691, 24 Phot. 465, 12 Suid. Philemo p. 264 ed. Osann pendentes ab Aelio Dionysio Eustathii 983, 48 Cyrillus Cram. AP. IV p. 189 Choerob. Cram. AO II p. 251; προύνικος *laciniosus* Glossae vett.; πρόυνικος Poll. VII 132; προὔνεικος probat Lob. rhem. p. 59 προυνικός Meinek. Anall. AL 398. πρoύνικος Porso. — Bochartus Hieroz. I, III, 8 p. 794 ex oriente repetit vocem a *phuranik*, quod celeritatem cursus indicat. Possit ad οὔνιος referri, modo hoc unquam in Graecorum ore fuisse constaret.

4035. προύνους· βουνούς
προυξένεις· ἐξένιζες
προύπεμψε· προέπεμψεν
προύπτον· πρόδηλον, φανερόν
προύρα· πλεύμων, ἢ πνεύμων
40. προυργιαίτατα· προνοητικώτατα
προυργιαίτερον· προκρινόμενον, προτιμότερον. κρεῖττον. ἀναγκαιότερον. ὠφελιμώτερον
προύργου· ὁμοίως· ἑτοίμου, πρὸ ἔργου
προύσελα· προύτελα, προτελεῖ
προύστημεν· προέστημεν
45. προύστησας· προέστησας. εὐτρέπισας
προύστησε· προέστησε. εὐτρέπισεν
[προυτροπάδην· κατὰ τροπήν]
προύτυψαν· προένευσαν. προῆλθον, προεχώρησαν
προύτυψαν· προήρξαντο. καὶ τὰ ὅμοια
50. προύχει· προέχει. πρωτεύει, κρεῖττόν ἐστι
προύχοιο· προφασίζοιο
προύχων· προέχων
προύχονται· ἐνέχονται
προύχοντες· προάγοντες. μέγιστοι
55. [προυχός· ξέστης]
[προύχνου· παντελοῦς]
προφαίνων· προλέγων. προδηλῶν
προφανεῖς· προφανέστεροι
προφανέντες· προελθόντες
60. προφανῶς· προθύμως
πρόφαντα· προφητικά
πρόφαντον· λόγιον, θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον
πρόφασις· αἰτία, ἀφορμή
[πρόφασσα· πρόθυμος. ἐνοοῦσα. καὶ προνοηθεῖσα]
65. πρόφερε· ὀνείδιζε. πρόαγε, προκόμιζε
προφέρει· ὅμοιον
προφερεῖς· οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι
προφορεῖσθαι· τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι

SCR. 36. Demosth. 252, 25. 37. Θ 367 Soph. El. 1158. 38. Thuc. V 99 Eur. Hipp. 1366. 41. Demosth. 412, 7. 44. Eur. Andr. 221. 48. Ν 136. 50. Soph. Phil. 138. 51. Soph. Ant. 80. 52. Χ 97. 53. Thuc. I 140? 54. Arist. Eth. Nicom. I 3. 57. Non spectat Soph. El. 753. 59. Θ 378 Ω 332. 60. Siracid. LI 18. 61. Herod. IX 93. 62. Soph. Tr. 1161. 63. Thuc. III 9 et frequenter Hippocrates. 65. Γ 64. 66. Pind. Pyth. II 89. 67. Aeschines 7, 35. 68. Ar. Avv. 4.

ADNOT. 35. προῦνας pro πρῶνας post Guyetum Thes. VI col. 2079 D. Glossa Cypriis vindicanda videtur, quos exitus et genera nominum saepius mutasse dixi. 36. προυξενεῖς· ξενίζεις cod., em. Iensius. 39. Non liquet. προῦρα Cyprium est pro πρῷρα, videndum igitur num πνεῦμα τοὐκ πρῴρας (ut Soph. Philoct. 639 dicit) intellegendum sit. 43. Nihil prodest Thes. VI col. 2059 B. Mihi tres videntur lectiones eiusdem vocabuli προυσελεῖ, mendosae omnes. Invenerat autem haud dubie προγελεῖ et προύγελα. 47. Imo προτροπάδην. 48. προύτυφαν cod., em. Mus. 51. προφητίζοιο cod., em. Alb. Cf. πρόχοιο. 55. Sic cod., πρόχους Mus. 56. Imo πρόχνυ vel πρόχνου. 59. Malim δυικῶς: προφανέντε· προελθόντες. 64. Imo πρόφρασσα — εὐνοοῦσα. 65. 66. προκόμιζε, προφ(ρ)έ ὅμοιον cod. Mus. (πρόφερε), separavit et προφέρει scripsit Is. Vossius, προφέροις (e Β 251) Pearso. 67. Poll. II 10 Harpocr. 160, 30 Phot. 466, 1. 68. προφερεῖσθαι cod., προφορεῖσθαι recte Alb. Pro παραδιδόναι Phot. 466, 6 habet παραφθείρειν h. e. παραφέρειν. Vide Phrynich. app. soph. p. 60, 7 Poll. VII 32 schol. Ar. Avv. 4.

* προφερέστεροι· κρείττονες, ὑπερέχοντες, κρείσσονες, βελτίονες
4070. * προφορά· εὐλαλία. ἑτοιμολογία
[προφοῶ· προεξήγαγεν αὐτόν]
71a. πρὸ φόως· πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα
προφράγματα· τὰ προσχήνια
πρόφρασσα· πρόθυμος. εὐνοοῦσα. διανοουμένη
προφρονέως· προθύμως
75. πρόφρων· πρόθυμος. εὔνους. φρόνιμος
προφύσια· ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα
προχάζοις· προβαίνοις. ἀναποδίζοις
προχάνη· σκῆψις. πρόφασις. καὶ καλύπτρα
Προχαρισία· ἡ Θέτις οὕτω που τιμᾶται
80. πρόχασον· πρόελθε
[προχέα· πρόφασις]
προχέει· ἐκπέμπει
προχειρίζεται· προφέρει. προχέει. ἐκλέγεται
προχειρίσαι· ἐπιλέξαι
85. προχείρως· ἑτοίμως, ταχέως, ὀξέως
* πρόχειρος· ἕτοιμος, εὐχερής
* προχειρότατον· ἕτοιμον
προχέοντο· ἐπάλληλοι ἐφέροντο. προΐεσαν. ἔῤῥεον. προ[σ]ήρχοντο
[πρόχθης· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν
90. προχθήσεσι· ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι]
πρόχνυ· ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος·

πρόχνυ καθεζομένη

καὶ παντελῶς·

πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε

καὶ πρόῤῥιζον, παντελῶς, καὶ τελείως
προχοαί· αἱ ἐκχύσεις τῶν ποταμῶν. καὶ ὑδρ[ε]ίαι
προχοῆς· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή
προχοΐδας· τὰς ἀμίδας

SCR. 69. φ 134. 70. ADN. 71a. Π 188. 73. Κ 290. 74. Ε 810. 75. Α 77. 78. Soph. Ant. 79 Callim. Cer. 74. 82. προχέειν Φ 219. 84. Exod. IV 13. 85. Plat. Symp. 204 D. 86. Proverb. XI 3. 88. Β 465 Ο 360 Φ 6. 89. υ 65. 90. Ρ 263. 91. Ι 566 ξ 69. 92. Suppl. 989. 93. υ 65. 94. Xen. Cyr. VIII 8, 10.

ADNOT. 69. βελτίους Mus. 70. προσφορά Aldus, em. Salmasius. Coniunctum est cum ἑτοιμολογία ap. Epiphanium, unde hoc pro ἐτυμολογία restituit GDindorf. c. 2097 D. 71. Om. Mus. L. πρὸ φόως. 71a. προφοῶς — γεννηθέντος cod., πρὸ φόως δε — γεννηθέντα Mus. 72. Cf. προσκρούνιον. πρόφραγμα, ubi προσκύνια conieci, quod etiamnunc placet. 76. πρὸ τῶν? Simile quid μεσοκρινεῖς Phot. 259, 25. 77. Sic codex et Phot. 466, 10 recte, προχάζοιο Mus. Cf. πρόχασον et Cobet. Mnem. VIII p. 64. 78. Schol. Soph. Ant. 79 Eustath. 723, 27 Lob. rhem. 354. 267. 80. Cf. προχάζοις. 81. Lob. rhem. 254. Vitiose pro προχάνη vel προοχά. 83. In codice a προέχει· ἐκλέγεται nova glossa incipit, em. Pearso et Alb. 84. προβαλοῦ addit Cyr. 11. 88. EM. 691, 44. 89. Om. Mus. L. προχοῆς ut infra. Musurus correxerat πρόχθησις. 90. προχοῇσι Ruhnkenius. Ineptit Schowius p. 669, 3, cum scripturam codicis relinqui iubet. 92. προγόνον — ἐπὶ πολλῶν cod., em. Mus. Possis πρὸ γούνων. 93. προχοῆς cod., προχόη Mus., προχοῆς Schowius. Correxi.

4095. προχοι· πρόχοοι, ἤγουν ὑδρ[ε]ίαι·
ἀμφικύβωται προχοί.
ἤτοι δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου περιφερεῖς κύβους ἀμφικύβωται· ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος

προχοΐδια· αἱ καταχύσεις

προχοΐδιον· ἀγγεῖόν τι οἰνηρόν, σταμνίς. καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον, ἤγουν κατάχυσιν

[πρόχοιο· προφασίζοιο. ἢ προβάλλοιο, καὶ σκεπάζοιο. παρ' ὃ καὶ τὰς ἀσπίδας προβαλοὺς ἔλεγον]

πρόχοος· ξέστης, μέτρον

4100. προχόῳ· τῇ καταχύσει

προχύτας· ὀλάς, ἀπαρχάς

προχύτης· ποτήριόν τι

*πρόχυσις· τὸ μεταξὺ χῶμα

προψάτης· πανώλεθρος·

5. προώδων· ἐξέχων τοὺς ὀδόντας

πρόωμαι· ἐάσω, προχωρήσω

προώμεθα· ἐάσωμεν, παραχωρήσωμεν

προώρας· τὰ πρῶτα κλήματα

πρόωρον· πρὸ καιροῦ

10. πρόωφος· πρόσκοπος

προωχὴς ἵππος· ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ

πρύανος· νέος

πρυλεῖς· οἱ μὲν πολλοὺς λαούς· οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους

πρυλέες· πεζοὶ ὁπλῖται· ἀπὸ τῆς πορ(ε)ίας. τουτέστι πορείᾳ χρώμενοι

15. πρύλιν· πυῤῥίχην, ἢ ὑπλίτην

πρυλέεσσ' ἀραρυῖα· πεζοῖς ἡρμοσμένη

SCR. 95. Poeta scenicus aliquis. 98. Soph. Ant. 80. 99. σ 397. 4100. α 136. 1. Eur. El. 803. 2. Simariatus l. l. 4. προώλης Demosth. 332, 22. 8. Theophr. HPl. II 1, 3 CPl. III 14, 7 unde patet πρώρας (sic) esse genetivum. 14. Δ 49. 15. Callim. Iov. 52. 16. Ε 744.

ADNOT. 95. ἀμφικύμβωτοι πρόχοι — ἀμφικύμβωτοι Mus. — ἀπὸ [τῆς] τῶν ὤτων HSt., quod amplectens conicio δηλοῦντος (τοῦ ἀμφί). Praeterea δέ, ut saepius in hac farragine ex λε (γ.) corruptum videtur: reliqua obscuriora sunt quam quae certam medelam admittant. Coniciebam: ,ἀμφικύμβωται πρόχοι' ἤτοι λέγει διὰ τοὺς ὅλως περιφερεῖς κύμβους ἀμφικύμβωται. 97. καὶ Ἴων ,ὡς προχοΐδιον'? nisi ex Photio 466, 20 reponendum sit σταμνίσκιον ὡς εἰ κατάχυσιν. 98. Imo προὔχοιο; q. v. — προβάλους codex. 99. Cf. προὐχός. Apud Phot. 466, 21 est πρόχους· ξέστης τὸ μέτρον quod praestat. 4101. ὅλας cod., em. Is. Vossius. 2. Ath. XI 496 C. 4. Nihil huc facere arbitror προσφάτης, quod apposuit Albertus. Coaluerunt προψάτης (cf. ψατῆσαι· τὸ προειπεῖν, ut i. q. προφάτας s. προφήτης esse videatur — nam προψάλτης pro πρωτοψάλτης (Cantacuz. histor. p. 123 C) nondum inventum est —) et προώλης· πανώλεθρος suo loco collocandum. V. Poll. V 130 et Pearso Advers. II p. 600. 5. Phrynich. app. soph. p. 58, 21 Poll. II 96 Phot. 456, 17, pendens a Pausania Eustath. 1872, 33. Vitium προωδῶν sustulit Is. Vossius. Cf. Lobeck. Parall. p. 248. 6. πρόσομαι cod., em. Cyr. 11. lex. Bekk. 288, 15 Phot. 466, 24. Supra habuimus οὐ μὴ πρόωμαι. 7. Malim cum Cyr. 11 προώμεθα· ἐάσομεν παραχωρήσομεν. 8. Nihil huc pertinet πρόουρον ab Alberto et Thes. VI col. 2115 D appositum. Vide SCR. Ad formam cf. θόωκος Ξενοφόων Κρεήτης ἀμόωμφον ἀμόωλον. 10. πρόωπος (sic) Vossius. An πρόωρος = πρῳρεύς? 11. Supra ὀχεῖται· μετέωρος φέρεται. Contrarium est πρφραχθής. 12. Lob. Proll. 175. — Πρόετος l. e. προέτης Meinekius, nisi α e dialecto sit pro ε. 15. ἢ ἐνόπλιον? 16. πρύλεις cod., em. Mus. Vid. Apoll. lex. 136, 25.

πρυλεύσεις· ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ
πρύμνα· τὰ πρέμνα, ἢ τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου
πρύμναι· αἱ ἄκραι
4120. πρύμναδε· πρυμνόθεν. πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν πρύμνον λέγεται
* πρυμνήσια· ἀπόγεια σχοινία
πρύμνηθεν οὖρον· τὸν ὄπισθεν ἄνεμον, τὸν ἐπιτήδειον
* πρύμνη· τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου
πρυμνόν· τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον. καὶ πρυμνὴν τὴν ἐσχάτην. [καὶ πᾶν ἔσχατον], ἐκ ῥιζῶν
25. πρυμνός· κάτωθεν βαρύς. ἢ πλοῦτος
πρυμνώρ(ε)ια· ἀκρώρεια. ἄκρον. ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος
πρυτανεῖα· ἡ λεγομένη καταβολή, τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος
πρυτανεῖον· τρία Ἀθήνησι συσσίτια [πρυτανεῖα] θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον. [λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία, καὶ οὗ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι
πρυτανεύει· διοικεῖ
30. πρύτανις· βασιλεύς. ἄρχων. χορηγός. ταμίας. διοικητής
πρῴ· ἀντὶ τοῦ πρωΐ
πρωθήβας· ἀκμαίους
πρωθῆβαι· ἄρτι ἀκμάζοντες
[πρώηβες· ἄρτι ἀκμάζοντες]
35. πρωθήβην· ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν
πρωΐ· Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ. καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ὡς ὀψέ ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος τῆς προσηκούσης ὥρας
πρωΐα· ταχέα
πρωϊζά· πρῶτα. πρωί
πρωΐη· ὀρθρινή

SCR. 19. ADN. 20. *πρύμναθεν* Erinna Ath. VII p. 283 D. 21. *Α* 476. 22. Eur. Tro. 20; indicavit etiam Kirchhoff. 23. *ν* 84. 24. *Μ* 149. 25. *Μ* 446, ubi pro *βαρύς* paraphrasis Bekkeri exhibet *παχύς*. 26. *Ξ* 307. 27. ADN. 28. ADN. 30. Aesch. Suppl. 371. 31. e. g. Ar. Avv. 129. 32. *Θ* 518. 33. *ϑ* 262. 35. *Λ* 430. 38. *Β* 308, ubi *πρωϊζ'* legendum. 39. Herod. VIII 6.

ADNOT. 17. Obscura et glossa est et explicatio, in qua utrum *Αἰσχύλῳ Ἱερείαις* lateat an *ἠριεῖ* non liquet. Lusi *πῦρ λεύσσειν* et *πυρεύς· εἰς (τῶν)*. 18. *πρῆμνα* Aldus, *πρύμνα* ed. Hagen. — *τὰ πρέμνα ἢ* om. Schrewel. 19. Ad Eur. El. 445 referebat Seidlerus cacumina montis intellegens; sed recte *πρυμνᾶς* editio Lips. a. 1778 a qua Nauckius non debebat recedere. Spectare videtur ad Il. *Α* 109 si plurativus est numerus (cf. *ἐπὶ πρύμνησιν· ἐπὶ ἄκραις*), sin *πρύμνῃ ἄκρῃ* iunctim legendum, omissa explicatione ad Eur. Cycl. 14 referri poterit. Qui pro adiectivo capit, *πρυμναῖαι* aut *πρυμναί* scribat necesse est. 20. Explicatio poscit Doricum *πρύμναθεν* s. *πρύμναθε*, ut *πρῴραθε* dixit Pind. Pyth. X 81. Offendit *κάτωθεν πρύμνον* pro quibus exspectaveris *πρυμνόν*, verbo *κάτωθεν* post *πρυμνόθεν* collocato. 21. Hucine pertinent verba *πᾶν γὰρ πρόσγειον πρυμνὸν λέγεται*? 22. *πρύμνηθεν· οὔριον* cod., em. GDindorf. Thes. VI c. 2120 A. 24. *πρύμναν* cod., *πρύμνον* Cyrillus 63, *πρυμνόν* (Apoll. lex. 136, 20) rectius Suidas. Statim *πρύμναν* cod., em. Albertus coll. Schol. *Μ* 149: *πρυμνήν· ἐκ ῥιζῶν, ἐσχάτην*, probante GBernhardyo ad Suidan. Proscripta haud scio an ad gl. 23 retrahere praestet. 25. Apoll. lex. 136, 20. — *ἢ γλουτός*? 26. (ε) Albertus. 27. Poll. VIII 38 Ammon. p. 119 Thom. M. p. 762 schol. Ar. Nubb. 1180 alii. Cf. Demosth. 1353, 23. 1158, 22 al. 28. L. *καὶ τὸ ἀργύριον ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι*. Sic Phot. 467, 16 et 24 Lex. rhet. Bekk. I p. 291, 15. Verba inducta non ad *πρυτανεῖον* pertinent, sed ad *πρυτανεία* quod cum *πρυτανεῖα* confundit. Reliqua ope schol. Plat. Protag. p. 321 Bekk. sunt corrigenda, qui sic explicat *πρυτανεῖον θεσμοθέσιον θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά*. 30. *τίμιος* cod., em. Phot. Suid. Cyrilli. 31. *πρῶ* cod. 32. *πρωθήβους* male Mus. vid. Apoll. lex. 136, 26. 37. L. *πρώϊα· ταχέα* aut *πρωϊα· ταχεῖα*. 38. *πρώϊζα* cod.

4140. [πρωϊνής· ἐπ' ὄψιν, ἐπὶ πρόσωπον]
πρώϊον· κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ πρὸ καιροῦ, ταχύ. ἢ ἀντὶ τοῦ πρώην
[πρώκεα· δῶρα]
πρῶκες· σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί
πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ· παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων
45. πρωλυθίαι· παρειμένοι, παραλελυμένοι
πρωλύθιον· ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα
πρών[ίας]· ὄρος, κρημνός. οἱ δὲ ὄρους ἐξοχήν
πρώονας· ὀρῶν ἐξοχάς
πρώονες· οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη
50. πρῷρα· πρόσωπον. ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. ἢ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα
πρῳράσαντες· κροτήσαντες. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῆς εἰρεσίας
πρωραχθῇ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθέζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. Πρῷρα δὲ τὸ πρόσωπον
πρωρεῖ· κηδεύει. ἐκρεῖ. [πρωσίς] προορᾷ. φοβεῖται
πρ[ώσ]ῶσι(ν)· προ[σ]ώθησιν
55. πρῶτα· ἅπαξ πρότερον
* προτέλειαι· αἱ ἀπαρχαί· κυρίως μὲν τῆς λείας, ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή
* πρώτῃσι θύρῃσιν· ἐπ' ἄκρου τοῦ οὐδοῦ. ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις
πρωτερική· εἶδός τι συκῆς πρωΐμου. καὶ πεδίον τι οὕτω καλεῖται
πρώτιστον· πρότερον
60. πρωτόαλος· πρωτόπλους
πρωτόβαθρον· τὸν προεδρ[ε]ίας ἀξιωθέντα
πρωτογόνων· πρώτων φανέντων
πρωτόγονος· νέος

SCR. 41. *Ο* 470. 43. Callim. Apoll. 41. 44. Ar. Vespp. 602. 47. *P* 747? 48. *M* 282. 49. *Θ* 557 Alcm. fr. 53. 50. Soph. fr. 653. 52. *Sumtum fortasse ex tragoedia.* Thes. 55. *Δ* 6. 56. Lycophr. 298 Eur. Or. 382. 57. *X* 66 *a* 255. 59. *B* 702. 62. *Δ* 102 Soph. Phil. 180. 63. Eur. Hec. 458.

ADNOT. 40. Imo *πρηνής*. Vidit Guyetus. 42. Imo *προίκια*. 44. *πρῷκτος, λουτροῦ πην* (ε ἠ) cod., em. Mus. Cf. Editores ad Append. prov. IV 61 vol. I p. 447. 45. 46. Non liquet. 47. Recte Salmasius in Solin. p. 569 *πρών*. Syllabae *ιας* natae videntur e loco Hom. *P* 747: *πρὼν ἰσχάνει*. Apoll. lex. 136, 30. 49. *ἐν ὄρεσι* Guyetus et HSt. 50. *στολὴ* cod., coni. *στολὶς* h. e. *ἀκροστόλιον, ὀφθαλμός*. Mox *τὰς ὄψεις ἐπικαλύπτουσα* HSt., malim *ἐπικαλλύνουσα* aut *ἐπικύπτουσα*. 52. *προράχθη — ἐπεωρούμενα* cod., *πρωράχθη — ἐπαιωρούμενα* Mus. *πρωραχθῆς* Guyetus. 53. *ἐκρεῖ. Πρωσίς· προορᾷ* cod. ut duo sint articuli, coniunxit Mus. *Πρωσίς* (l. *πρῶσιν*) est correctio seq. gl. *πρώσωσιν*. Confundit *πωρεῖ· κηδεύει* q. v., *προρρεῖ· ἐκρεῖ* et fortasse *πρωρῇ·* (Dorice) *προορᾷ, φοβεῖται* nisi *πτύρει· φοβεῖ* in mente habuit. 54. *πρώσωσι· προσώθησιν* cod., *πρόσωσιν· προσώθησιν* Mus. L. *πρῶσιν· προώθησιν*. Cf. *πρόσσον*. 56. *πρωτόλεια* Is. Vossius. 57. *θηρίοισιν* cod., em. Mus. Apoll. lex. 136, 27. 58. *πρῳτερική* Eustath. 225, 44 recte. Vide Seleucum ap. Ath. III p. 77 D ubi cod. et epitom. *πρωτερικήν*, editio Commel. *προτερικήν* scribunt. — *πεδίον* cod. et Valesius, nec non Phavor., *παιδίον* Mus. 61. Poll. IV 121 Bekk. Anecd. I 112, 26 Phot. 469, 10.

πρωτογυναῖκες· οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα
4165. πρωτόλεια· ἀπάργματα
πρωτόλειον· ἀπαρχή. ἢ τὸ πρῶτον ἐλθεῖν τὴν λείαν
πρωτώλη· πρώτη. ἢ πτερόν
πρωτολήδεσθαι· τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι
πρωτόμφαλον· τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον
70. πρῶτον ὑπηνήτην· τὴν ἀπαρχὴν ἔχοντα γενειάδος
πρωτοπαγεῖς· οἱ πρῶτον πεπηγμένοι δίφροι, καινοί
πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον
πρωτοστάτης· ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος
πρωτοτόκος· ἡ πρώτη τετοκυῖα. καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς
75. πρωτοτύπως· ὁ ἀκολούθως. πρωτουργός
πρώτῳ ῥυμῷ· τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ
πταίει· πίπτει, ἁμαρτάνει. σφάλλει
* πταῖτο· ἔπτη. ἔδραμεν
πτάκες ἢ πτάκιδες· δειλοί, ἐπτηχότες. καὶ πτακισμός
80. πτακωρεῖν· πτήσσειν, δεδοικέναι
[πταλόν· ἐφ' ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται]
πταμένη· πετασθεῖσα. διελθοῦσα
πτάξ· πτάκις. πτώξ. δειλός
πτάτο· ἔπτη. ἔδραμεν
85. πταώτην· κατεπτηχότα
πτελέα· σῦς ὑπὸ Λακώνων. ἢ εἶδος δένδρου

SCR. 65. Eur. Or. 382. 70. Ω 348 κ 279 ὑπηνήτῃ. 71. E 194. 73. Xen. resp. Lac. XI 5. 74. P 5. — Coloss. I 15. 76. Π 371. 77. Thuc. I 122. 78. Ψ 880. 79. Comici. 82. E 282. 83. Aesch. Ag. 137? 84. Cf. 78. 86. Lycophr. 833 Φ 350.

ADNOT. 64. μυῖαν ἡγμένοι γυναῖκες cod. μὴ ἀνηγμένοι γυναῖκας Mus. πρῶτον (vel πρώτην) ἡγμένοι γυναῖκα GDindorf. Thes. VI col. 2142 A, em. Meinek. et Cobet Mnemos. VIII p. 62. 65. ἀρπάγματα cod., em. Heinsius. 66. πρὸ τοῦ Vossius recte ni fallor. Tum vero legendum ἢ τὸ πρὸ τοῦ διελεῖν τὴν λείαν .... 67. πρωτόλη ordo. Non liquet. πτερόν in prora navis (Poll. I 89) dicere videtur. 68. Πρωτοδηλεῖσθαι Meinekius. 70. ὑπήνην — γενειάς cod., em. Mus. 71. κενοί cod., em. Sopingus. 72. ἀπαιτούμενον addit Phot. 469, 11. 74. Confundit πρωτοτόκος et πρωτότοκος. 75. προτουργός cod., em. Mus. Πρωτοτύπως· ὁ ἀκολούθως (sic). Πρωτουργός· (πρωτοεργός e schol. in S. Dionys.) Albertus. Forte πρωτότυπος· ὁ ἀκολούθως πρωτουργός. Cf. προτύπως· ἀκολούθως; οὐκ ἀκολούθως Iensius. 77. πρωτορύμῳ cod., em. Is. Vossius; Apoll. lex. 136, 28. Cf. προτορύμῳ. 78. πτάτο, q. v., Mus. 79. πτακὲς ἢ πτακίδες. — ἐπτηκότες cod., ἐπτηχότες Musurus quod nuper etiam Photio 469, 18 restituit Cobetus. Pertinent enim huc tres Photii glossae πτακίδες· δεσμοί (h. e. δείσιλοι vel δειλοί), πτάκ[ς]: δειλὸς ὀπτικῶς (πτακεὶς Porso, πτακίς Thes. VI col. 2161 A; ὁ ἐπτηκώς Porso, ὁ ἐπτηχώς Cobetus), πτεκάδες· δειλοί. Accedit Poll. III 137 p. 139 Bekk.: καὶ ὁ πτάκις σφόδρα κωμικόν, qui verus videtur mihi accentus. Cf. Lob. Path. p. 507. Scripsi igitur πτάκες (cum HSt.) ἢ πτάκιδες et in Photio corrigo πτάκιδες et πτάκις, nec non πτωκάδες· δειλαί. 80. πλακτωρεῖν cod., em. Phot. 469, 20. 81. λανόν Albertus coll. ληνός et Theocr. VII 25, parum probabiliter. Vide πατήριον et πατητήριον. Verum est πύαλον (accusat.), quam cavitatem Herophilus vocabat ληνόν torcular. Vide Thes. VI col. 2207 D. 83. Herodian. διχρον. p. 345. πτακίς cod., quod aut πτάκις est aut πτακείς. 84. πτῶτο cod., πτάτο Mus. πτάτω Aldus. Cf. πταῖτο. 85. I. q. πεπταῶτα. Lob. rhem. p. 8. — κατεπτηκότα cod., em. Mus. 86. Priori significatione πτέλας usurpat Lycophro 833, quod per κάπρος, ἄγριος χοῖρος explicat schol. Par. CA, παρὰ Κίλιξιν sic appellari adnotans. Cf. Tzetz. vol. II p. 817 Mueller — ἀπό cod., em. Alb. Mihi ὑπὸ Λακώνων ad aliquam vicinarum glossarum pertinere videtur, fortasse ad πταώτην quocum conf. παώταρ. — De ulmo cf. Lob. Parall. p. 337.

πτελεάδες· πτελεῶδες
πτελεόν· τὸ συλλέγεσθαι
Πτελεός· πόλις
4190. πτερά· πτέρυγες. ἢ οἰκοδομήματα ἱερῶν ἐκ λίθων
[πτέρθοις· τείχεσι. διαστήμασιν]
Πτερίδες· τῶν Νυμφῶν τινες οὕτω καλοῦνται· ἀπὸ τῆς πόας
πτέρνα· τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήριον, τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γύην. καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν
πτέρνεται
95. * πτέρνης· τῆς πορείας τοῦ βίου
* πτερνιεῖ· παγιδεύ(σ)ει
* πτερνίζει· ἀπατᾷ. συναρπάζει. ἀτιμάζει, ὑβρίζει
πτερνίς· τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν προσδέουσιν ἀλυσειδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρ(ε)ίοις. καὶ εἶδος ἱέρακος
* πτερνισμόν· ἐπιβουλήν
4200. πτερνοβάτης· τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων
πτερ[ν]όεντα· ταχέα. οἱ δὲ πεφορτισμένα. κοῦφα. εὐάρμοστα
πτερόεντα· ὁμοίως
πτεροῖ· ἐξαίρει
πτερόν· σκηνή
5. πτερονόμος· τοῖς πτεροῖς νομῶσα καὶ νεμωμένη. ὅθεν καὶ τὸ νέμειν ἐπιστροφὴν ἄγειν
πτεροφόροι· τέλος τι στρατιωτικόν, ἢ ὡς διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τινές
πτέρυγες· εὐθυντῆρες. τὰ πηδάλια. καὶ μέρος χιτῶνος, τὰ περὶ τὰ κράσπεδα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χείλη
πτέρυγες· σκέπαις

SCR. 88. Lyc. l. l. ? 89. *B* 697. 90. Ion. fr. 5 p. 568? 93. *X* 397 Aesch. Cho. 200. 95. Psalm. XLVIII 6. 96. Ierem. IX 9. 97. Malach. III 8, 9. 98. Alexis ap. Poll. l. c. — Ar. Hist. An. IX 36, ubi vulgo *πέρνης*. 99. Psalm. XL 10. 4201. *A* 201. 4. Callimachi? 7. Sophocl. fr. 975. — LXX Numer. XV 36.

ADNOT. 87. 88. Glossae obscurae, quibus deesse explicationes ratus Palmerius conicit: πτελεάδες (*νύμφαι*): πτελεῶνες· (*τόποι*): πτελεοῦν· τὸ συλλέγεσθαι (*φύλλα*). Similiter Guyetus. Πτελεών ὁ τόπος *ulmetum*. Glossae. Prima fortasse in *Πτελέανδε* mutabitur probabilius coll. Steph. Byz. p. 537, 19; tertis *τὸν σῦν λέγεσθαί φασι*. 89. Masculinum *Πτελεός* legitur in Hom. l. l. Cf. Eustath. p. 297, 25. 324, 38. 90. Schol. Ar. Avv. 1110. 91. *πτόρθοις* Mus. Imo πτεροῖς· *τείχεσιν* et fortasse *ἀναστήμασιν*; cf. Strab. XVII p. 805 allatus a Schneidero ad Vitruv. II p. 190. 94. 95. Separavit Meibomius. *Πτέρνεται* quid sit, ignoramus. 95. Sic gl. ms. in Psalm. XLVIII 6, ubi variam lectionem exstitisse *πτερνισμοῦ* pro *πτέρνης μου* patet e Cram. Anecd. Oxx. II p. 464 πτερνισμοῦ· *τῆς πορείας τοῦ βίου*. 96. (σ) Cyr. 11. 97. *συναρπάζει*] Sic Cyrillus p. 858 ad Malach. III 8, 9, animadvertente Suicero. 98. Consentiunt Poll. II 197 IV 182. Aelius Dionysius ap. Eustath. p. 870, 29 fons Photii p. 469, 24. — (ε) Mus. — Confundit *πτερνίς* et *πτέρνις*. 99. *ἐπίβουλον* cod., *ἐπίβαλον* Salmasius. πτερνισμόν· *ἐπιβουλὴν δόλον* (*κατασκευήν*) Cyr. 63. 11. 39, qui addit *ἀπάτην*, et Cram. AOxx. II p. 464. 4200. Nulla dubitandi caussa. 1. Apoll. lex. 136, 31. — [ν] Albertus, *ἀπ(οπ)εφορτισμένα* Is. Vossius. 2. *πτερόεντι* Albertus. 4. Tuetur Meinekius. 5. *πτέρνοις* cod., em. Alb. *νεμομένη* Mus., *ἐπὶ τροφὴν* Valesius. *Codicis scriptura etsi potius ad νωμῶσα καὶ νωμωμένη ducere videtur, tamen, si recte habet πτερονόμος in νέμουσα et νεμομένη mutanda erit.* Thes. VI col. 2169 C. Ad Soph. fr. 856, 11 *νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν* pertinere non videtur. 6. Phot. 470, 1. — Diodor. I 87 Clem. Alex. Strom. VI p. 757 „F. S. de Schmidt Diss. de sacrif. et sacerd. Aegypt. p. 138 — 148. Millin mag. encycl. n. 6, ann. 11 p. 177. 196 sq. Letronne *recueil des inscr. de l'Eg.* T. I p. 245, 1. p. 267.“ Sturz et Hase. 7. *τὰ πηδάλια*] Phot. 470, 2 addito *Σοφοκλῆς*. 8. *σκέπαις* cod., *σκέπαι* Mus. Possis πτερύγεσσι: *κώπαις* (vel *σκέπαις*.) *Σκέπαις* sustentatur Basil. Caesar. contr. Eunom. vol. II p. 133 et Ioann. Chrysost. vol. V homil. 33, a Suicero allatis. Nostrates quoque: *jemanden unter seine Flügel nehmen*.

* προτροπεσθάριοι· ἐπιτροπὴν ἔχοντες
προτρέπου· παρακάλει
προτριβεῖς· δριμεῖς καὶ ὀξεῖς
πρότριτα· πρὸ πολλοῦ
4015. πρότροπα· θυσίας εἶδος
προτροπάδην· εἰς τοὔμπροσθεν τετραμμένοι. ἢ φεύγων καὶ διώκων ὡς ἐν μάχῃ
προτροπή· παράκλησις. καὶ τὰ ὅμοια
* προτύπως· ἀκολούθως
προτροπίς· σπυρίς
20. πρότροπος· οἶνός τις, τοῦ γλεύκους τὸ πρόχυμα
προτρύγαια· ἑορτὴ Διονύσου καὶ Ποσειδῶνος
[προτυχών] προστυχών· παρατυχών
* πρωτόγονος· νέος
προῦ· προσέρχου
25. προύβα· τὸ λευκόν
προύβη· προέβη
[προυγελεῖν· προπηλακίζειν, ὑβρίζειν]
[προυγιετέρω· προτιμοτέρω]
προυεσμένη· ἀναβαλλομένη. προϊοῦσα
30. προύθηκα· προέθηκα
προύκας· δορκάδας
προυλέσι· πεζοῖς ὁπλίταις
προῦμορ· εἶδος σικύου
προυνικοί· οἱ μισθοῦ κομίζοντες τὰ ὤνια ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, οὕς τινες παιδαρίωνας καλοῦσι· δρομεῖς, ταχεῖς, ὀξεῖς, εὐκίνητοι, γοργοί, μισθωτοί

SCR. 12. Plat. Epist. 13 p. 363 C. 14. Thucyd. II 34. 16. *Π* 303 Xen. Mem. I 3, 13. 22. Demosth. 799, 5 quo etiam Photii gl. ὁ προστυχών respicit. 26. Macho Athen. XIII p. 580 C Polyb. II 1, 3 (προύβην Soph. Antig. 387 προύβης Aesch. Prom. 247). 30. Eur. Alc. 752. (προύθηκε Archil. fr. 37. προύθηκας Eur. Hipp. 1046).

ADNOT. 11. πρότροπες, θάριοι cod., προτροπεσθάριοι Mus., πρωτοβεστιάριοι Salmasius h. e. *protovestiarii*, qui si verum vidit supple τοῦ βεστιαρίου. 13. προστριβεῖς improbabiliter Albertus, περιτριβεῖς Ruhnkenius. Modo constaret δριμεῖς an δρομεῖς explicatio vera sit. 15. Fallitur Toup. Em. III p. 380, cum Eur. Alc. 1159 βουθύτοισι προ(σ)τροπαῖς comparat. Refero ad τραπεῖν sive τροπεῖν· ἐπὶ τῇ ληνῷ πατεῖν, unde οἶνος dicitur τραπητός τροπίας πρότροπος, et sacrificium vindemiale intellego, quod offerebant vindemiatores, antequam uvas torculari subicerent. Comparari possunt προηρόσια προλόγια προτρύγαια sim. 16. Schol. Platon. Conviv. p. 378 Bekk. 18. Infra πρωτοτύπως· [ἀ]κολούθως. 20. Cf. πρόουρον. πρόρυμα cod., em. Lindanus et Albertus coll. Geopon. VI 16. Cf. Poll. VI 17 Diosc. V 9 Ath. I p. 30 B II p. 45 E Pierso ad Moer. p. 305. 21. προτρυγέα cod., em. Heinsius. 22. Em. Cobet. Mnemos. VIII p. 47. 23. προτώγονος ordo 24. προσσοῦ? an πρόβα? 25. πρόβατον λευκόν? Ceterum etiam albam fluctuum spumam πρόβατα dici adnotat Eustath. ap. Ducang. 27. Imo προυσελεῖν; cf. προσέλει et mox προύσελα. 28. Sic codex, προυργιαιτέρῳ· προτιμωτέρῳ Mus. 29. Sic cod. et Vossius, προϊεμένη Mus. Non liquet. 31. πρόκας Mus. recte, si δορκάδες mendo caret. Nam nulla exstat dialectus, quae ŏ breve post consonam in ου mutet. Προῦκας si genuina lectio est, e πρῶκας natum est ex dialecti Cypriae Thessalicaeque legibus et per δρόσους (cf. tamen gl. 3519) explicandum erat. Sin πτοῦκας· δορκάδας verum est, quo ducit Phot. 471, 2, dialectus Cypria est. 32. Si mendo caret, Laconicum aut Boeoticum est pro πρυλέσι. 33. οἴκου cod., σύκου Salmasius. Aliud est προῦμνον sive προῦνος, *prunum*, quod Albertus latere putabat. Verum erit προῦμορ sive προύιμορ· εἶδος σικύου, h. e. πρώϊμος (ut vidit Pearso) σίκυος Aristot. Probl. XX 14. 34. Cf. παιδῶνας, (quod etiam Bekkeri anecdotis p. 1415 reddendum videtur pro παῖδας) σκείρατες, σκίταλοι et οἴσυλος. — προύνεικος scribunt EM. 691, 24 Phot. 465, 12 Suid. Philemo p. 264 ed. Osann pendentes ab Aelio Dionysio Eustathii 983, 48 Cyrillus Cram. AP. IV p. 189 Choerob. Cram. AO II p. 251; προύνικος *laciniosus* Glossae vett.; πρόυνικος Poll. VII 132; προύνεικος probat Lob. rhem. p. 59 προυνικός Meinek. Anall. Al. 398. προύνικος Porso. — Bochartus Hieroz. I, III, 8 p. 794 ex oriente repetit vocem a *phuranik*, quod celeritatem cursus indicat. Possit ad οὔνιος referri, modo hoc unquam in Graecorum ore fuisse constaret.

4035. *προῦνους· βουνούς*
προὔξένεις· ἐξένιζες
προὔπεμψε· προέπεμψεν
προὔπτον· πρόδηλον, φανερόν
προῦρα· πλεύμων, ἢ πνεύμων
40. *προυργιαίτατα· προνοητικώτατα*
προυργιαίτερον· προκρινόμενον, προτιμότερον. κρεῖττον. ἀναγκαιότερον. ὠφελιμώτερον
προὔργου· ὁμοίως· ἑτοίμου, πρὸ ἔργου
προύσελα· προύτελα, προτελεῖ
προὔστημεν· προέστημεν
45. *προὔστησας· προέστησας. εὐτρέπισας*
προὔστησε· προέστησε. εὐτρέπισεν
[*προυτροπάδην· κατὰ τροπήν*]
προὔτυψαν· προένευσαν. προῆλθον, προεχώρησαν
προὔτυψαν· προήρξαντο. καὶ τὰ ὅμοια
50. *προὔχει· προέχει. πρωτεύει, κρεῖττόν ἐστι*
προὔχοιο· προφασίζοιο
προὔχων· προέχων
προὔχονται· ἐνέχονται
προὔχοντες· προάγοντες. μέγιστοι
55. [*προυχός· ξέστης*]
[*προὔχνου· παντελοῦς*]
προφαίνων· προλέγων. προδηλῶν
προφανεῖς· προφανέστεροι
προφανέντες· προελθόντες
60. *προφανῶς· προθύμως*
πρόφαντα· προφητικά
πρόφαντον· λόγιον, θεοπρόπιον, προδεδηλωμένον
πρόφασις· αἰτία, ἀφορμή
[*πρόφασσα· πρόθυμος. ἐνοοῦσα. καὶ προνοηθεῖσα*]
65. *πρόφερε· ὀνείδιζε. πρόαγε, προκόμιζε*
προφέρει· ὅμοιον
προφερεῖς· οἱ νέοι μὲν ὄντες, πρεσβύτεροι δὲ φαινόμενοι
προφορεῖσθαι· τὸ ταῖς διαζομέναις τὸν στήμονα παραδιδόναι

SCR. 36. Demosth. 252, 25. 37. Θ 367 Soph. El. 1158. 38. Thuc. V 99 Eur. Hipp. 1366. 41. Demosth. 412, 7. 44. Eur. Andr. 221. 48. *N* 136. 50. Soph. Phil. 138. 51. Soph. Ant. 80. 52. *X* 97. 53. Thuc. I 140? 54. Arist. Eth. Nicom. I 3. 57. Non spectat Soph. El. 753. 59. Θ 378 Ω 332. 60. Siracid. LI 18. 61. Herod. IX 93. 62. Soph. Tr. 1161. 63. Thuc. III 9 et frequenter Hippocrates. 65. Γ 64. 66. Pind. Pyth. II 89. 67. Aeschines 7, 35. 68. Ar. Avv. 4.

ADNOT. 35. *προῦνας* pro *πρῶνας* post Guyetum Thes. VI col. 2079 D. Glossa Cypriis vindicanda videtur, quos exitus et genera nominum saepius mutasse dixi. 36. *προυξενεῖς· ξενίζεις* cod., em. Iensius. 39. Non liquet. *προῦρα* Cyprium est pro *πρῷρα*, videndum igitur num *πνεῦμα τοὐκ πρῴρας* (ut Soph. Philoct. 639 dicit) intellegendum sit. 43. Nihil prodest Thes. VI col. 2059 B. Mihi tres videntur lectiones eiusdem vocabuli *προυσελεῖ*, mendosae omnes. Invenerat autem haud dubie *προγελεῖ* et *προύγελα*. 47. Imo *προτροπάδην*. 48. *προύτυφαν* cod., em. Mus. 51. *προφητίζοιο* cod., em. Alb. Cf. *πρόχοιο*. 55. Sic cod., *πρόχους* Mus. 56. Imo *πρόχνυ* vel *πρόχνου*. 59. Malim δυικῶς: *προφανέντε· προελθόντες*. 64. Imo *πρόφρασσα — εὐνοοῦσα*. 65. 66.
ϱ
προκόμιζε, προφέ ὅμοιον cod. Mus. (*πρόφερε*), separavit et *προφέρει* scripsit Is. Vossius, *προφέροις* (e *B* 251) Pearso. 67. Poll. II 10 Harpocr. 160, 30 Phot. 466, 1. 68. *προφερεῖσθαι* cod., *προφορεῖσθαι* recte Alb. Pro *παραδιδόναι* Phot. 466, 6 habet *παραφθείρειν* h. e. *παραφέρειν*. Vide Phrynich. app. soph. p. 60, 7 Poll. VII 32 schol. Ar. Avv. 4.

* προφερέστεροι· κρείττονες, ὑπερέχοντες, κρείσσονες, βελτίονες

1070. * προφορά· εὐλαλία. ἑτοιμολογία

[προφοῶ· προεξήγαγεν αὐτόν]

71a. πρὸ φόως· πρὸ τοῦ καθήκοντος χρόνου εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγε γεννηθέντα

προφράγματα· τὰ προσκήνια

πρόφρασσα· πρόθυμος. εὐνοοῦσα. διανοουμένη

προφρονέως· προθύμως

75. πρόφρων· πρόθυμος. εὔνους. φρόνιμος

προφύσια· ἐν τοῖς μετάλλοις τὰ σκέπης χάριν τῶν ἐν ταῖς φύσαις αὐλῶν τιθέμενα

προχάζοις· προβαίνοις. ἀναποδίζοις

προχάνη· σκῆψις. πρόφασις. καὶ καλύπτρα

Προχαρισία· ἡ Θέτις οὕτω που τιμᾶται

80. πρόχασον· πρόελθε

[προχέα· πρόφασις]

προχέει· ἐκπέμπει

προχειρίζεται· προφέρει. προχέει. ἐκλέγεται

προχειρίσαι· ἐπιλέξαι

85. προχείρως· ἑτοίμως, ταχέως, ὀξέως

* πρόχειρος· ἕτοιμος, εὐχερής

* προχειρότατον· ἕτοιμον

προχέοντο· ἐπάλληλοι ἐφέροντο. προΐεσαν. ἔῤῥεον. προ[σ]ήρχοντο

[πρόχθης· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν

90. προχθήσεσι· ταῖς εἰς τὴν θάλασσαν προχύσεσι]

πρόχνυ· ἐπὶ γόνατα, οἷον πρὸ γόνατος·

πρόχνυ καθεζομένη

καὶ παντελῶς·

πρόχνυ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε

καὶ πρόῤῥιζον, παντελῶς, καὶ τελείως

προχοαί· αἱ ἐκχύσεις τῶν ποταμῶν. καὶ ὑδρ[ε]ίαι

προχοῆς· τὸ ἐκβαλλόμενον εἰς τὴν θάλασσαν. καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ προστόμιον προχοή

προχοΐδας· τὰς ἀμίδας

SCR. 69. φ 134. 70. ADN. 71a. Π 188. 73. K 290. 74. E 810. 75. A 77. 78. Soph. Ant. 79 Callim. Cer. 74. 82. προχέειν Φ 219. 84. Exod. IV 13. 85. Plat. Symp. 204 D. 86. Proverb. XI 3. 88. B 465 O 360 Φ 6. 89. υ 65. 90. P 263. 91. I 566 ξ 69. 92. Suppl. 989. 93. υ 65. 94. Xen. Cyr. VIII 6, 10.

ADNOT. 69. βελτίους Mus. 70. προσφορά Aldus, em. Salmasius. Coniunctum est cum ἑτοιμολογία ap. Epiphanium, unde hoc pro ἐτυμολογία restituit GDindorf. c. 2097 D. 71. Om. Mus. L. πρὸ φόως. 71a. προφοῶς — γεννηθέντος cod., πρὸ φόως δε — γεννηθέντα Mus. 72. Cf. προσκρούνιον. πρόφραγμα, ubi προσκύνια conieci, quod etiamnunc placet. 76. πρὸ τῶν? Simile quid μεσοχρινεῖς Phot. 259, 25. 77. Sic codex et Phot. 466, 10 recte, προχάζοιο Mus. Cf. πρόχασον et Cobet. Mnem. VIII p. 64. 78. Schol. Soph. Ant. 79 Eustath. 723, 27 Lob. rhem. 354. 267. 80. Cf. προχάζοις. 81. Lob. rhem. 254. Vitiose pro προχάνη vel προοχά. 83. In codice a προέχει· ἐκλέγεται nova glossa incipit, em. Pearso et Alb. 84. προβαλοῦ addit Cyr. 11. 88. EM. 691, 44. 89. Om. Mus. L. προχοῆς ut infra. Musurus correxerat πρόχθησις. 90. προχοῇσι Ruhnkenius. Ineptit Schowius p. 669, 3, cum scripturam codicis relinqui iubet. 92. προγόνον — ἐπὶ πολλῶν cod., em. Mus. Possis πρὸ γούνων. 93. προχοῆς cod., προχόη Mus., προχοῆς Schowius. Correxi.

4095. πρόχοι· πρόχοοι, ἤγουν ὑδρ[ε]ίαι·
ἀμφικύβωται προχοί.
ἤτοι δὲ ἀπὸ τοῦ ὅλου περιφερεῖς κύβους ἀμφικύβωται· ἢ ἀπὸ τῆς τῶν ὤτων, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων δηλοῦντος
προχοΐδια· αἱ καταχύσεις
προχοΐδιον· ἀγγεῖόν τι οἰνηρόν, σταμνίς. καὶ οἷον ὡς προχοΐδιον, ἤγουν κατάχυσιν
[πρόχοιο· προφασίζοιο. ἢ προβάλλοιο, καὶ σκεπάζοιο. παρ' ὃ καὶ τὰς ἀσπίδας προβαλούς ἔλεγον]
πρόχοος· ξέστης, μέτρον
4100. προχόῳ· τῇ καταχύσει
προχύτας· ὁλάς, ἀπαρχάς
προχύτης· ποτήριόν τι
*πρόχυσις· τὸ μεταξὺ χῶμα
προψάτης· πανώλεθρος·
5. προώδων· ἐξέχων τοὺς ὀδόντας
πρόωμαι· ἐάσω, προχωρήσω
προώμεθα· ἐάσωμεν, παραχωρήσωμεν
προώρας· τὰ πρῶτα κλήματα
πρόωρον· πρὸ καιροῦ
10. πρόωφος· πρόσκοπος
προωχὴς ἵππος· ὁ ἐκ τῶν ὄπισθεν μετέωρος καὶ τῷ ἀναστήματι καὶ τῇ ἱππασίᾳ
πρύανος· νέος
πρυλεῖς· οἱ μὲν πολλοὺς λαούς· οἱ δὲ προμάχους, ἢ πεζοὺς ὁπλίτας ἀθρόους
πρυλέες· πεζοὶ ὁπλῖται· ἀπὸ τῆς πορ(ε)ίας. τουτέστι πορείᾳ χρώμενοι
15. πρύλιν· πυῤῥίχην, ἢ ὁπλίτην
πρυλέεσσ' ἀραρυῖα· πεζοῖς ἡρμοσμένη

SCR. 95. Poeta scenicus aliquis. 98. Soph. Ant. 80. 99. *σ* 397. 4100. *α* 136. 1. Eur. El. 803. 2. Simaristus l. l. 4. *προώλης* Demosth. 332, 22. 8. Theophr. HPl. II 1, 3 CPl. III 14, 7 unde patet *πρώρας* (sic) esse genetivum. 14. *Λ* 49. 15. Callim. Iov. 52. 16. *Ε* 744.

ADNOT. 95. *ἀμφικύμβωτοι πρόχοι* — *ἀμφικύμβωτοι* Mus. — *ἀπὸ* [*τῆς*] *τῶν ὤτων* HSt., quod amplectens conicio *δηλοῦντος* (*τοῦ ἀμφί*). Praeterea *δέ*, ut saepius in hac farragine ex *λε* (*γ*) corruptum videtur: reliqua obscuriora sunt quam quae certam medelam admittant. Coniciebam: ‚*ἀμφικύμβωται πρόχοι*' *ἤτοι λέγει διὰ τοὺς ὅλως περιφερεῖς κύμβους ἀμφικύμβωται.* 97. *καὶ Ἴων ‚ὡς προχοΐδιον*'? nisi ex Photio 466, 20 reponendum sit *σταμνίσκιον ὡς εἰ κατάχυσιν.* 98. Imo *προὔχοιο*; q. v. — *προβάλους* codex. 99. Cf. *προὐχός*. Apud Phot. 466, 21 est *πρόχους· ξέστης τὸ μέτρον* quod praestat. 4101. *ὅλας* cod., em. Is. Vossius. 2. Ath. XI 496 C. 4. Nihil huc facere arbitror *προσφάτης*, quod apposuit Albertus. Coaluerunt *προψάτης* (cf. *ψατῆσαι· τὸ προειπεῖν*, ut i. q. *προφάτας* s. *προφήτης* esse videatur — nam *προψάλτης* pro *πρωτοψάλτης* (Cantacuz. histor. p. 123 C) nondum inventum est —) et *προώλης· πανώλεθρος* suo loco collocandum. V. Poll. V 130 et Pearso Advers. II p. 600. 5. Phrynich. app. soph. p. 58, 21 Poll. II 96 Phot. 456, 17, pendens a Pausania Eustath. 1872, 33. Vitium *προωδῶν* sustulit Is. Vossius. Cf. Lobeck. Parall. p. 248. 6. *πρόσομαι* cod., em. Cyr. 11. lex. Bekk. 288, 15 Phot. 466, 24. Supra habuimus *οὐ μὴ πρόωμαι.* 7. Malim cum Cyr. 11 *προώμεθα· ἐάσομεν παραχωρήσομεν.* 8. Nihil huc pertinet *πρόουρον* ab Alberto et Thes. VI col. 2115 D appositum. Vide SCR. Ad formam cf. *Θόωκος Ξενοφόων Κρεήτης ἀμόωμφον ἀμόωλον.* 10. *πρόωπος* (sic) Vossius. An *πρόωρος* = *πρφρεύς*? 11. Supra *ὀχεῖται· μετέωρος φέρεται.* Contrarium est *πρφραχθής.* 12. Lob. Proll. 175. — *Πρόενος* i. e. *προέτης* Meinekius, nisi *α* e dialecto sit pro *ε*. 15. *ἢ ἐνόπλιον*? 16. *πρύλεις* cod., em. Mus. Vid. Apoll. lex. 136, 25.

πρυλεύσεις· ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς τῶν τελευτησάντων παρὰ τῷ ἱερεῖ
πρύμνα· τὰ πρέμνα, ἢ τὰ ὄπισθεν τοῦ πλοίου
πρύμναι· αἱ ἄκραι
4120. πρύμναδε· πρυμνόθεν. πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν πρύμνον λέγεται
* πρυμνήσια· ἀπόγεια σχοινία
πρύμνηθεν οὖρον· τὸν ὄπισθεν ἄνεμον, τὸν ἐπιτήδειον
* πρύμνη· τὰ ὀπίσω, ἢ τὸ τέλος τοῦ πλοίου
πρυμνόν· τὸ ἔσχατον, τὸ ἄκρον. καὶ πρυμνήν τὴν ἐσχάτην. [καὶ πᾶν ἔσχατον], ἐκ ῥιζῶν
25. πρυμνός· κάτωθεν βαρύς. ἢ πλοῦτος
πρυμνώρ(ε)ια· ἀκρώρεια. ἄκρον. ὄρους τὸ ἔσχατον μέρος
πρυτανεῖα· ἡ λεγομένη καταβολή, τὸ δέκατον τοῦ τιμήματος
πρυτανεῖον· τρία Ἀθήνησι συσσίτια [πρυτανεῖα] θεσμοφορεῖον, πρυτανεῖον. [λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπὶ μηνὶ μισθοφορία, καὶ οὗ κατετίθεσαν τὸ ἀργύριον οἱ δικαζόμενοι
πρυτανεύει· διοικεῖ
30. πρύτανις· βασιλεύς. ἄρχων. χορηγός. ταμίας. διοικητής
πρῴ· ἀντὶ τοῦ πρωΐ
πρωθήβας· ἀκμαίους
πρωθῆβαι· ἄρτι ἀκμάζοντες
[πρώηβες· ἄρτι ἀκμάζοντες]
35. πρωθήβην· ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζουσαν
πρωί· Ἀττικώτερον τὸ ὑφέν. σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ. καὶ πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ, ἢ πρὸ τῆς καθηκούσης ὥρας ὡς ὀψέ ἐπὶ τοῦ καθυστεροῦντος τῆς προσηκούσης ὥρας
πρωΐα· ταχέα
πρωϊζά· πρῶτα. πρωί
πρωΐη· ὀρθρινή

SCR. 19. ADN. 20. πρύμναθεν Erinna Ath. VII p. 283 D. 21. *Α* 476. 22. Eur. Tro. 20; indicavit etiam Kirchhoff. 23. ν 84. 24. *Μ* 149. 25. *Μ* 446, ubi pro βαρύς paraphrasis Bekkeri exhibet παχύς. 26. Ξ 307. 27. ADN. 28. ADN. 30. Aesch. Suppl. 371. 31. e. g. Ar. Avv. 129. 32. *Θ* 518. 33. ϑ 262. 35. *Α* 430. 38. *Β* 308, ubi πρωϊζ' legendum. 39. Herod. VIII 6.

ADNOT. 17. Obscura et glossa est et explicatio, in qua utrum Αἰσχύλῳ Ἱερείαις lateat an ἥρει non liquet. Lusi πῦρ λεύσσειν et πυρεύς· εἰς (τῶν). 18. πρῆμνα Aldus, πρύμνα ed. Hagen. — τὰ πρέμνα ἢ om. Schrewel. 19. Ad Eur. El. 445 referebat Seidlerus cacumina montis intellegens; sed recte πρυμνᾶς editio Lips. a. 1778 a qua Nauckius non debebat recedere. Spectare videtur ad Il. *Α* 109 si pluralivus est numerus (cf. ἐπὶ πρύμνῃσιν· ἐπὶ ἄκραις), sin πρύμνῃ ἄκρῃ iunctim legendum, omissa explicatione ad Eur. Cycl. 14 referri poterit. Qui pro adiectivo capit, πρυμναῖαι aut πρυμναί scribat necesse est. 20. Explicatio poscit Doricum πρύμναθεν s. πρύμναθε, ut πρῴραθε dixit Pind. Pyth. X 81. Offendit κάτωθεν πρύμνον pro quibus exspectaveris πρυμνόν, verbo κάτωθεν post πρυμνόθεν collocato. 21. Hucine pertinent verba πᾶν γὰρ πρόσγειον πρυμνὸν λέγεται? 22. πρύμνηθεν· οὔριον cod., em. GDindorf. Thes. VI c. 2120 A. 24. πρύμναν cod., πρύμνον Cyrillus 63, πρυμνόν (Apoll. lex. 136, 20) rectius Suidas. Statim πρύμναν cod., em. Albertus coll. Schol. *Μ* 149: πρυμνήν· ἐκ ῥιζῶν, ἐσχάτην, probante GBernhardyo ad Suidan. Proscripta haud scio an ad gl. 23 retrahere praestet. 25. Apoll. lex. 136, 20. — ἢ γλουτός? 26. (ε) Albertus. 27. Poll. VIII 38 Ammon. p. 119 Thom. M. p. 762 schol. Ar. Nubb. 1180 alii. Cf. Demosth. 1353, 23. 1158, 22 al. 28. L. καὶ τὸ ἀργύριον ὃ κατετίθεσαν οἱ δικαζόμενοι. Sic Phot. 467, 16 et 24 Lex. rhet. Bekk. I p. 291, 15. Verba inducta non ad πρυτανεῖον pertinent, sed ad πρυτανεία quod cum πρυτανεῖα confundit. Reliqua ope schol. Plat. Protag. p. 321 Bekk. sunt corrigenda, qui sic explicat πρυτανεῖον θεσμοθέσιον θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά. 30. τίμιος cod., em. Phot. Suid. Cyrilli. 31. πρῶ cod. 32. πρωθήβους male Mus. vid. Apoll. lex. 136, 26. 37. L. πρώϊα· ταχέα aut πρωία· ταχεῖα. 38. πρώϊζα cod.

4140. [πρωϊνής· ἐπ' ὄψιν, ἐπὶ πρόσωπον]
πρώϊον· κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν. οἱ δὲ πρὸ καιροῦ, ταχύ. ἢ ἀντὶ τοῦ πρώην
[πρώκεα· δῶρα]
πρῶκες· σταγόνες, ψεκάδες, σταλαγμοί
πρωκτὸς λουτροῦ περιγίνῃ· παροιμία, ὅταν τις μὴ δύνηται ἀπονίψασθαι, ἀλλ' ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπιφέρηται. ἐλέγετο οὖν ἐπὶ τῶν ἀνωφελῶν καὶ εἰκῇ πραττομένων
45. πρωλυθίαι· παρειμένοι, παραλελυμένοι
πρωλύθιον· ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα
πρών[ίας]· ὄρος, κρημνός. οἱ δὲ ὄρους ἐξοχήν
πρώονας· ὀρῶν ἐξοχάς
πρώονες· οἱ ἐκνενευκότες τόποι εἰς ὄρη
50. πρῷρα· πρόσωπον. ἢ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ πλοίου. ἡ στολὴ διακεκαλλωπισμένη τὰς ὄψεις, ἢ ἐπικαλύπτουσα
πρωράσαντες· κροτήσαντες. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῆς εἰρεσίας
πρωραχθῇ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλοίων. ἐκεῖνα γὰρ ἐν τῇ πρῴρᾳ τὸν φόρτον φέρει, καὶ ἐπαιωρούμενα ἐγκαθέζεται τῇ θαλάσσῃ. φυσικῶς δὲ οἱ γέροντες ἐπὶ τὸ πρόσωπον φέρονται. Πρῷρα δὲ τὸ πρόσωπον
πρωρεῖ· κηδεύει. ἐκρεῖ. [πρωσίς] προορᾷ. φοβεῖται
πρ[ώσ]ῶσι(ν)· προ[σ]ώθησιν
55. πρῶτα· ἅπαξ πρότερον
* προτέλειαι· αἱ ἀπαρχαί· κυρίως μὲν τῆς λείας, ἤγουν τῆς αἰχμαλωσίας, καταχρηστικῶς πᾶσα ἀπαρχή
* πρώτῃσι θύρῃσιν· ἐπ' ἄκρου τοῦ οὐδοῦ. ἐπ' ἄκραις ταῖς θύραις
πρωτερική· εἰδός τι συκῆς πρωΐμου. καὶ πεδίον τι οὕτω καλεῖται
πρώτιστον· πρότερον
60. πρωτόαλος· πρωτόπλους
πρωτόβαθρον· τὸν προεδρ[ε]ίας ἀξιωθέντα
πρωτογόνων· πρώτων φανέντων
πρωτόγονος· νέος

SCR. 41. *O* 470. 43. Callim. Apoll. 41. 44. Ar. Vespp. 602. 47. *P* 747? 48. *M* 282. 49. *Θ* 557 Alcm. fr. 53. 50. Soph. fr. 653. 52. *Sumtum fortasse ex tragoedia*. Thes. 55. *Δ* 6. 56. Lycophr. 298 Eur. Or. 382. 57. *X* 66 *a* 255. 59. *B* 702. 62. *Δ* 102 Soph. Phil. 180. 63. Eur. Hec. 458.

ADNOT. 40. Imo πρηνής. Vidit Guyetus. 42. Imo προίκια. 44. πρῷκτος, λουε ή τροῦ πην cod., em. Mus. Cf. Editores ad Append. prov. IV 61 vol. I p. 447. 45. 46. Non liquet. 47. Recte Salmasius in Solin. p. 569 πρών. Syllabae ιας natae videntur e loco Hom. *P* 747: πρὼν ἰσχάνει. Apoll. lex. 136, 30. 49. ἐν ὄρεσι Guyetus et HSt. 50. στολή cod., coni. στολίς h. e. ἀκροστόλιον, ὀφθαλμός. Mox τὰς ὄψεις ἐπικαλύπτουσα HSt., malim ἐπικαλλύνουσα aut ἐπικύπτουσα. 52. προράχθη — ἐπεωρούμενα cod., πρωράχθη — ἐπαιωρούμενα Mus. πρωραχθῇς Guyetus. 53. ἐκρεῖ. Πρωσίς· προορᾷ cod. ut duo sint articuli, coniunxit Mus. Πρωσίς (l. πρῶσιν) est correctio seq. gl. πρώσωσιν. Confundit πωρεῖ· κηδεύει q. v., προῤῥεῖ· ἐκρεῖ et fortasse πρωρῇ· (Dorice) προορᾷ, φοβεῖται nisi πτύρει· φοβεῖ in mente habuit. 54. πρώσωσι· προσώθησιν cod., πρόσωσιν· προσώθησιν Mus. L. πρῶσιν· προώθησιν. Cf. πρόσον. 56. πρωτόλεια Is. Vossius. 57. θηρίοισιν cod., em. Mus. Apoll. lex. 136, 27. 58. πρῳτερική Eustath. 225, 44 recte. Vide Seleucum ap. Ath. III p. 77 D ubi cod. et epitom. πρωτερικήν, editio Commel. προτερικήν scribunt. — πεδίον cod. et Valesius, nec non Phavor., παιδίον Mus. 61. Poll. IV 121 Bekk. Anecd. I 112, 26 Phot. 469, 10.

πρωτογυναῖκες· οἱ μίαν ἠγμένοι γυναῖκα
4165. πρωτόλεια· ἀπάργματα
πρωτόλειον· ἀπαρχή. ἢ τὸ πρῶτον ἐλθεῖν τὴν λείαν
πρωτώλη· πρώτη. ἢ πτερόν
πρωτοληδεσθαι· τὸ πρῶτον ἀποπειρᾶσθαι
πρωτόμφαλον· τὸ τῆς ἀσπίδος μέσον
70. πρῶτον ὑπηνήτην· τὴν ἀπαρχὴν ἔχοντα γενειάδος
πρωτοπαγεῖς· οἱ πρῶτον πεπηγμένοι δίφροι, καινοί
πρωτοπραξία· τὸ πρῶτον εἰσπραττόμενον
πρωτοστάτης· ὁ πρῶτος παρὰ τὸ κέρας τῆς παρατάξεως τεταγμένος
πρωτοτόκος· ἡ πρώτη τετοκυῖα. καὶ ὁ πρῶτος τεχθείς
75. πρωτοτύπως· ὁ ἀκολούθως. πρωτουργός
πρώτῳ ῥυμῷ· τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ
πταίει· πίπτει, ἁμαρτάνει. σφάλλει
* πταῖτο· ἔπτη. ἔδραμεν
πτάκες ἢ πτακιδες· δειλοί, ἐπτηχότες. καὶ πτακισμύς
80. πτακωρεῖν· πτήσσειν, δεδοικέναι
[πταλόν· ἐφ' ᾧ ἡ σταφυλὴ πατεῖται]
πταμένη· πετασθεῖσα. διελθοῦσα
πτάξ· πτάκις. πτώξ. δειλός
πτάτο· ἔπτη. ἔδραμεν
85. πταώτην· κατεπτηχότα
πτελέα· σῦς ὑπὸ Λακώνων. ἢ εἶδος δένδρου

SCR. 65. Eur. Or. 382. 70. Ω 348 κ 279 ὑπηνήτῃ. 71. Ε 194. 73. Xen. resp. Lac. XI 5. 74. Ρ 5. — Coloss. I 15. 76. Π 371. 77. Thuc. I 122. 78. Ψ 880. 79. Comici. 82. Ε 282. 83. Aesch. Ag. 137? 84. Cf. 78. 86. Lycophr. 833 Φ 350.

ADNOT. 64. μυῖαν ἠγμένοι γυναῖκες cod. μὴ ἀνηγμένοι γυναῖκας Mus. πρῶτον (vel πρώτην) ἠγμένοι γυναῖκα GDindorf. Thes. VI col. 2142 A, em. Meinek. et Cobet Mnemos. VIII p. 62. 65. ἀρπάγματα cod., em. Heinsius. 66. πρὸ τοῦ Vossius recte ni fallor. Tum vero legendum ἢ τὸ πρὸ τοῦ διελεῖν τὴν λείαν .... 67. πρωτόλη ordo. Non liquet. πτερόν in prora navis (Poll. I 89) dicere videtur. 68. Πρωτοδηλεῖσθαι Meinekius. 70. ὑπήνην — γενειάς cod., em. Mus. 71. κενοί cod., em. Sopingus. 72. ἀπαιτούμενον addit Phot. 469, 11. 74. Confundit πρωτοτόκος et πρωτότοκος. 75. προτουργός cod., em. Mus. Πρωτοτύπως· ὁ ἀκολούθως (sic). Πρωτουργός· (πρωτοεργός e schol. in S. Dionys.) Albertus. Forte πρωτότυπος· ὁ ἀκολούθως πρωτουργός. Cf. προτύπως· ἀκολούθως; οὐκ ἀκολούθως Ienaius. 77. πρωτορύμῳ cod., em. Is. Vossius; Apoll. lex. 136, 28. Cf. προτορύμῳ. 78. πτάτο, q. v., Mus. 79. πτακὲς ἢ πτακίδες. — ἐπτηκότες cod., ἐπτηχότες Musurus quod nuper etiam Photio 469, 18 restituit Cobetus. Pertinent enim huc tres Photii glossae πτακίδες· δεσμοί (h. e. δείσιλοι vel δειλοί), πτάκ(ς): δειλὸς ἀπτικώς (πτακείς Porso, πτακίς Thes. VI col. 2161 A; ὁ ἐπτηκώς Porso, ὁ ἐπτηχώς Cobetus), πτεκάδες· δειλοί. Accedit Poll. III 137 p. 139 Bekk.: καὶ ὁ πτάκις σφόδρα κωμικόν, qui verus videtur mihi accentus. Cf. Lob. Path. p. 507. Scripsi igitur πτάκες (cum HSt.) ἢ πτάκιδες et in Photio corrigo πτάκιδες et πτάκις, nec non πτωκάδες· δειλαί. 80. πλακτωρεῖν cod., em. Phot. 469, 20, 81. λανὸν Albertus coll. ληνός et Theocr. VII 25, parum probabiliter. Vide πατήριον et πατητήριον. Verum est πύαλον (accusat.), quam cavitatem Herophilus vocabat ληνὸν torcular. Vide Thes. VI col. 2207 D. 83. Herodian. διχρον. p. 345. πτακίς cod., quod aut πτάκις est aut πτακείς. 84. πτῶτο cod., πτάτο Mus. πτάτω Aldus. Cf. πταῖτο. 85. I. q. πεπταῶτα. Lob. rhem. p. 8. — κατεπτηκότα cod., em. Mus. 86. Priori significatione πτέλας usurpat Lycophro 833, quod per κάπρος, ἄγριος χοῖρος explicat schol. Par. CA, παρὰ Κίλιξιν sic appellari adnotans. Cf. Tzetz. vol. II p. 817 Mueller — ἀπὸ cod., em. Alb. Mihi ὑπὸ Λακώνων ad aliquam vicinarum glossarum pertinere videtur, fortasse ad πταώτην quocum conf. παώταρ. — De ulmo cf. Lob. Parall. p. 337.

πτελεάδες· πτελεῶδες
πτελεόν· τὸ συλλέγεσθαι
Πτελεός· πόλις
4190. πτερά· πτέρυγες. ἢ οἰκοδομήματα ἱερῶν ἐκ λίθων
[πτέρθοις· τείχεσι. διαστήμασιν]
Πτερίδες· τῶν Νυμφῶν τινες οὕτω καλοῦνται· ἀπὸ τῆς πόας
πτέρνα· τοῦ ἀρότρου τὸ σιδήριον, τὸ κατατεῖνον ὑπὸ τὴν γύην. καὶ τοῦ ποδός. καὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν ὀρῶν
πτέρνεται
95. * πτέρνης· τῆς πορείας τοῦ βίου
* πτερνιεῖ· παγιδεύ(σ)ει
* πτερνίζει· ἀπατᾷ. συναρπάζει. ἀτιμάζει, ὑβρίζει
πτερνίς· τὰ πυθμένια τῶν ἰατρικῶν λεκανίδων, ἃ μέχρι νῦν προσδέουσιν ἀλυσειδίοις μακροῖς ἐν τοῖς ἰατρ(ε)ίοις. καὶ εἶδος ἱέρακος
* πτερνισμόν· ἐπιβουλήν
4200. πτερνοβάτης· τῶν ἰατρικῶν τις ἐπιδέσμων
πτερ[ν]όεντα· ταχέα. οἱ δὲ πεφορτισμένα. κοῦφα. εὐάρμοστα
πτερόεντα· ὁμοίως
πτεροῖ· ἐξαίρει
πτερόν· σκηνή
5. πτερονόμος· τοῖς πτεροῖς νομῶσα καὶ νεμωμένη. ὅθεν καὶ τὸ νέμειν ἐπιστροφὴν ἄγειν
πτεροφόροι· τέλος τι στρατιωτικόν, ἢ ὡς διὰ τὴν ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν. καλοῦνται δὲ οὕτως καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερέων τινές
πτέρυγες· εὐθυντῆρες. τὰ πηδάλια. καὶ μέρος χιτῶνος, τὰ περὶ τὰ κράσπεδα. δηλοῖ δὲ καὶ τῶν πηδαλίων τὰ πλατέα καὶ τὰ χείλη
πτέρυγες· σκέπαις

SCR. 88. Lyc. l. l. ? 89. *B* 697. 90. Ion. fr. 5 p. 568? 93. *X* 397 Aesch. Cho. 200. 95. Psalm. XLVIII 6. 96. Ierem. IX 9. 97. Malach. III 8, 9. 98. Alexis ap. Poll. l. c. — Ar. Hist. An. IX 36, ubi vulgo *πέρνης*. 99. Psalm. XL 10. 4201. *A* 201. 4. Callimachi? 7. Sophocl. fr. 975. — LXX Numer. XV 36.

ADNOT. 87. 88. Glossae obscurae, quibus deesse explicationes ratus Palmerius conicit: *πτελεάδες* (*νύμφαι*): *πτελεῶνες*· (*τόποι*): *πτελεοῦν*· *τὸ συλλέγεσθαι* (*φύλλα*). Similiter Guyetus. *Πτελεὼν ὁ τόπος ulmetum*. Glossae. Prima fortasse in *Πτελέανδε* mutabitur probabilius coll. Steph. Byz. p. 537, 19; tertia *τὸν σῦν λέγεσθαί φασι*. 89. Masculinum *Πτελεός* legitur in Hom. l. l. Cf. Eustath. p. 297, 25. 324, 38. 90. Schol. Ar. Avv. 1110. 91. *πτόρθοις* Mus. Imo *πτεροῖς*· *τείχεσιν* et fortasse *ἀναστήμασιν*; cf. Strab. XVII p. 805 allatus a Schneidero ad Vitruv. II p. 190. 94. 95. Separavit Meibomius. *Πτέρνεται* quid sit, ignoramus. 95. Sic gl. ms. in Psalm. XLVIII 6, ubi variam lectionem exstitisse *πτερνισμοῦ* pro *πτέρνης μου* patet e Cram. Anecd. Oxx. II p. 464 *πτερνισμοῦ*· *τῆς πορείας τοῦ βίου*. 96. (σ) Cyr. 11. 97. *συναρπάζει*] Sic Cyrillus p. 858 ad Malach. III 8, 9, animadvertente Suicero. 98. Consentiunt Poll. II 197 IV 182. Aelius Dionysius ap. Eustath. p. 870, 29 fons Photii p. 469, 24. — (ε) Mus. — Confundit *πτερνίς* et *πτέρνις*. 99. *ἐπίβουλον* cod., *ἐπίβαλον* Salmasius. *πτερνισμόν*· *ἐπιβουλὴν δόλον* (*κατασκευήν*) Cyr. 63. 11. 39, qui addit *ἀπάτην*, et Cram. AOxx. II p. 464. 4200. Nulla dubitandi caussa. 1. Apoll. lex. 136, 31. — [ν] Albertus, *ἀπ(οπ)εφορτισμένα* Is. Vossius. 2. *πτερόεντι* Albertus. 4. Tuetur Meinekius. 5. *πτέρνοις* cod., em. Alb. *νεμομένη* Mus., *ἐπὶ τροφὴν* Valesius. *Codicis scriptura etsi potius ad νωμῶσα καὶ νωμωμένη ducere videtur, tamen, si recte habet πτερονόμος in νέμουσα et νεμομένη mutanda erit.* Thes. VI col. 2169 C. Ad Soph. fr. 856, 11 *νωμᾷ δ' ἐν οἰωνοῖσι τοὐκείνης πτερόν* pertinere non videtur. 6. Phot. 470, 1. — Diodor. I 87 Clem. Alex. Strom. VI p. 757 „F. S. de Schmidt Diss. de sacrif. et sacerd. Aegypt. p. 138 — 148. Millin mag. encycl. n. 6, ann. 11 p. 177. 196 sq. Letronne *recueil des inscr. de l'Eg.* T. I p. 245, 1. p. 267." Sturz et Hase. 7. *τὰ πηδάλια*] Phot. 470, 2 addito *Σοφοκλῆς*. 8. *σκέπαις* cod., *σκέπαι* Mus. Possis *πτερύγεσσι*: *κώπαις* (vel *σκέπαις*.) *Σκέπαις* sustentatur Basil. Caesar. contr. Eunom. vol. II p. 133 et Ioann. Chrysost. vol. V homil. 33, a Suicero allatis. Nostrates quoque: *jemanden unter seine Flügel nehmen*.

πτερύγια[ι]· μέρος τι τοῦ ῥυμοῦ. καὶ τοῦ πνεύμονος τοῦ λοβοῦ τὰ ἄκρα· καὶ τοῦ ὠτός τὸ ἄνω· καὶ ξίφους τὰ ἑκατέρωθεν. ἢ τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων

4210. πτερυγίζειν· μηδὲν ἀνύειν. ὅταν γὰρ τὰ μήπω δυνάμενα πέτεσθαι τῶν ὀρνέων πειράζοντα ἐπιβάλληται καὶ κινῇ τὰς πτέρυγας πτερυγίζειν λέγεται

πτερύγιον· ἀκρωτήριον, πτέρυξ

πτερυξαμένη· διασείσασα

πτερύσσεται· τὰ πτερὰ τινάσσει, πέτεται

πτερ[ε]υγοτύραννος· ὄρνις ποιὸς ἐν Ἰνδικῇ Ἀλεξάνδρῳ δοθείς

15. πτέρων·

ἀλλ' ἢ τρίορχος, ἢ πτέρων, ἢ στρουθίας

εἶδος ὀρνέου

πτερῶν ταρσοῦ· τῶν πτερῶν

πτερωτοῖς· πετεινοῖς

πτερωτός· ἀναπτερωθείς

πτηνός· ὁ ἱπτάμενος

20. πτῆξαι· δειλιᾶσαι

πτήξαντα· τὴν ὄψιν εἰς τοὔδαφος καταβαλόντα

πτῆξεν· εἰς φόβον ἤγαγεν

πτῆναι· ταχέως ἐνεχθῆναι

πτήσσων· ὑποπίπτων. κρυβόμενος

25. πτῆται· ταχέως πέτεται

πτίλα· πτερὰ ἁπαλά

πτίλος· ὁ μαδαρός, καὶ λελεπισμένος τοὺς ὀφθαλμούς

πτίσαι· κόψαι

* πτίσει· κόψει

30. πτισάνη· κυκεών

πτίσατε· ἀποδερματίσατε

πτόησις· δειλία

πτοία· πτυρμός. φόβος

πτοίαν ἢ πτοῖον· [θόρυβος, ἢ ταραχή

35. πτοιώμενον· πτοιᾶσθαι λέγεται· τὸ παρορμᾶσθαι πρὸς τὰ ἀφροδίσια

πτολέμοιο· πολέμου

πτολίεθρον· πύλιν καὶ πόλις

SCR. 10. ADN. 11. Matth. IV 5. 15. ADN. 16. E tragoedia? 17. LXX Prov. I 17. 18. Soph. OC. 1460 Eur. Alc. 262. 19. Aesch. Prom. 1024 alii. 20. Eur. Androm. 165 Xen. *KII* III 1, 26. 22. Ξ 40. 25. *O* 170. 26. Herod. II 76 (Nic. Ther. 524). 27. Levit. XXI 20. 32. Macc. III 3, 5? 36. *H* 232. 37. e. g. *B* 228.

ADNOT. 9. [ι] Mus. Ad *πνεύμονος* conf. Hippocrat. p. 181 G. ad *ὠτός* Poll. II 85. 10. Schol. Ar. Pl. 574 Phot. 470, 5. — *κινεῖ* codex. 11. Cf. *φάρσος* et Poll. VII 121. Intellege *pinnaculum* sive *ἀέτωμα*. 14. [ε] Salmasius. Ordo *πτερυτύραννος* postulat. 15. *πτερῶν* bis cod., *πτερών* Meinek. Com. vol. IV p. 647, *πτέρων* GDindorf. Thes. VI col. 2177 D. Cf. EM. 226, 37 Theognost. 36, 19. 16. Cf. *ταρσίοις πτεροῖς*. 25. *πτῆσαι* cod., em. Iensius Luc. Hes. p. 205 coll. schol. *O* 170, Phot. 470, 10, ubi sine caussa Cobetus *ποτῆται· πέτεται* requirit coll. Ar. Av. 252. Si quid mutandum *πέτηται* in explicatione scripserim cum Lob. El. p. 246, 14. 26. Cf. *τιλλά*. Schol. Lycophr. 25. 27. *πτιλός* cod., *πτίλλος* Phot. 470, 12, *πτίλος* Zonar. c. 1590 Suid. EM. 694, 34. 31. *πτίσσατε* male Mus. 33. *πτοιρμός* cod., *πταρμός* Mus., em. Guyetus. Cf. Phot. 470, 16 Lob. rhem. p. 138. 34. Verba postrema ad gl. praec. pertinere manifestum est. Ipsum *πτοίαν* paraschematistis accenset Lobeck. Proll. p. 8, nisi particula *ἢ* indicio sit Hesychium in fluctuantem scripturam incidisse. Huc inclino propter Phot. 470, 15, licet etiam *πτοίαν ἢ πτόαν* aut *πτύον ἢ πτέον* conicere queas. 35. Hanc formam (vid. Lob. rhem. p. 169) porrigunt cod. Mutin. Theognid. 1018, Sappho 2, 6 Eur. IA. 586. 37. *καὶ πόλις* om. Mus.

πτόλις· ναῦγος. ἢ πόλις
* *πτολεμίξομεν· πολεμίσωμεν*
4240. * *πτολίεσσι· πόλεσι*
* *πτόρθος· κλάδος, βλαστός*
πτολίπορθος· πολεμιστής. ἀπὸ τοῦ τὰς πόλεις πορθεῖν
πτόρθος· ὄρπηξ, βλαστός, κλάδος, ἢ ἔκφυσις τοῦ δένδρου, θαλλός
[*πτόριμον· ταχύ. φρόνιμον*
45. *πτορισμός· φροντισμός*]
πτύγμα· κόλπωμα. δίπλωμα
πτύελον· σκεῦος ἐπιτήδειον πρὸς λουτρόν. ἢ πτύσμα
πτυκτίον· [*πτυκτίον*] *βιβλίον*
πτυκτόν· πτυσσόμενον. ἢ καμπτόμενον
50. *πτύξ· ἡ πτυχή, ἡ πλέξ(ις)*
πτύξις· δίπλωσις. κάμψις
πτύον· θρῖναξ. ξύλον ἐν ᾧ διαχωρίζουσι τὸν σῖτον ἀπὸ τοῦ ἀχύρου
πτυόφιν· τοῦ πτύου. ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον
[*πτύοχλον· ὑπόδημα ἀνδρεῖον*]
55. *πτύρεται· κλᾶται. κραδαίνεται. σείεται. φοβεῖται. φρίττει*
πτυρμός· φρίκη. καὶ τὰ ὅμοια
πτύσσει· κραδαίνει. ἢ τὰ δόρατα διπλοῖ
πτυσσοίμεθα· κολακεύοιμεν
πτυχαί· στο(λ)αί. περιβολαί
60. *πτύχες· μερίδες. καὶ αἱ τῶν ὀρῶν ἀποκλίσεις. εἰσὶ δὲ αἱ φάραγγες*
πτωΐδες· Νύμφαι
πτωκὰς κύπειρος· παρὰ Σιμμίᾳ ἡ πόα, διὰ τὸ χθαμαλὴ εἶναι
πτῶκες· δειλοί. λαγωοί. δορκάδες. ἔλαφοι. νεβροί
πτώματα· αἱ συῤῥήσεις ἐν τοῖς μετάλλοις
65. *πτώξ· λαγωός. ἀπὸ τοῦ κατεπτηχέναι. ἢ ταπεινόν*
πτώσ(σ)ει· ἑαυτὸν κατακρύπτει. φοβεῖται, δέδιε
* *πτωσκαζέμεν[αι]· κρύπτεσθαι. περικάμπτειν*
πτώσσοντες· δειλιῶντες

SCR. 38. *B* 130. 39. *B* 328. 40. Hom. 41. Eur. Hec. 20. 42. *B* 278. 43. ς 128. 46. *E* 315. 47. Aristot. HA. VIII 29. 48. Greg. Naz. Or. XLVI p. 722. 49. *πτυκτῷ* *Z* 169. 50. Singularis numerus ap. Hom. *Y* 22. 51. Cf. Iob. XLI 5. 52. Soph. ap. Ael. Dionys. Eustath. p. 948, 19. 53. *N* 588. 57. Cf. *N* 134. 58. *β* 77. 65. *P* 676. 66. Cf. *Δ* 371. 67. *Δ* 372. 68. Tyrtaei fr. 2, 36. Cf. *H* 129.

ADNOT. 38. *νῆσος* probabiliter Is. Vossius. 39. *πολεμίζομεν* cod., *πολεμίζωμεν* Mus., *πολεμίξομεν* Albertus. 41. Apoll. lex. Hom. 137, 1. 44. *πόριμον* et *πορισμός* Is. Vossius recte, ni fallor. Nam ne Salaminios quidem Cypri, quibus familiaris fuisse traditur *π̄* et *πτ̄* permutatio, eo progressos esse in animum induxeris, ut *πτόριμος* suderent pro *πόριμος*. 47. Confundit *πύελος* et *πτύελον*. 48. *πτυχίον* vel *πτυκτόν* coni. HSt. 50. *πτύχη* codex; (*ις*) Mus. Sic *πτύξας· περιπλέξας* schol. Soph. OC. 1611. Vid. Lob. Parall. 107 et eundem de *πτυκτόν* Path. p. 127 n. 52. Utrumque iungit Artemid. Onir. II 24. Cf. schol. Hom. *N* 588. 53. Apoll. lex. Hom. 137, 2. 54. Imo (*ἔ*)*πτυσχλον* monente Hemsterhusio. Cf. Lob. Path. El. p. 52 Cobet ad Phot. 470, 26. 55. *κλαδαίνεται* cod., em. Sopingus. Lobeck. rhem. p. 138. 57. Eustath. ad *N* 134. 58. H. e. *προτιπτυσσοίμεθα*. 59. (*λ*) Arcer. 60. Apoll. lex. 137, 3. 61. His nomen inditum volunt a Ptoo monte Boeotiae. *Πτερίδες* confert Albertus. 62. *ἢ* codex. 63. Cf. *προῦκας*. 64. Forte *συῤῥήξεις* h. e. fodinae ruina; nihili enim est Sopingi *συρρύσεις*. Cf. *μεσοκρινεῖς* ap. Phot. 259, 25: *οἱ ἀντὶ στηριγμάτων ἐν τοῖς ἀργυρείοις ὑποκείμενοι· ὥστε μὴ καταπίπτειν ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὰ μέταλλα*. 65. *ταπεινόν* pro *πετεινόν* Heinsius. 66. (*σ*) Mus. 67. *πτωκαζέμεναι* male Mus. Cf. EM. 695, 3 EtGud. 486, 20 Eustath. 484, 2. 68. *πτώσσονται· δειλιῶνται* cod., em. Phot. 471, 11.

πτωτόν· τὸ πίπτον

1270. πτωχεύειν· ἐπαιτεῖν, ἀπὸ τοῦ πτώσσειν ἢ ἐπιτηχέναι, ἤγουν ταπεινοῦσθαι

πύαλος· ἡ ἀσάμινθος. ἢ λάρναξ

πυάνιον· τὸ διὰ τοῦ γάλακτος ῥόφημα. οἱ δὲ πανσπερμίαν ἡψημένην ἐν γλυκεῖ

πύανοι· κύαμοι. καὶ πᾶν ὄσπριον

πυανόψια· ἑορτὴ Ἀθήνησιν. εἴρηται δέ, παρόσον κυάμων ἐμπίπλανται. καὶ ἄγεται Πυανεψιῶνος ἑβδόμῃ, ἐπειδὴ ἕψουσιν ἔτνος. οὕτω δὲ κέκληται ὁ μὴν καὶ ἡ ἑορτή, διὰ τὸ ἀθάραν ἑψεῖν, ἃ καλοῦσι πύανα

75. πῦαρ· πυτία

πυγαῖα· τὰς σπείρας τῶν κιόνων. καὶ τοῦ σώματος ἡμῶν τὰ κατὰ τὸ ἱερὸν ὀστοῦν

[Πυγανίησι· πυγονίαις. ἔθνος δέ ἐστι πρὸ τῆς Αἰγύπτου μικροφυῶν ἀνθρώπων]

πύγαργος· εἶδος ἀετοῦ

πυγή· τὸ κάθισμα

80. Πυγμαῖοι· ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τῷ μεγέθει πάνυ μικρόν, οἷον πηχυαῖον

Πυγμαίων· ὁ Ἄδωνις παρὰ Κυπρίοις

πύ[γ]ματος· ἔσχατος, ὕστατος

πυγμή· γρόνθος. πυκτή. ἤγουν τὸ συγκεκλεῖσθαι τοὺς δακτύλους

πυγόνος· τοῦ πήχεος. ἔστι δὲ ἡ πυγώ(ν) ἀπὸ ὠλεκράνου ἄχρι τοῦ μικροῦ δακτύλου

85. πυγόριζαι· οὕτω καλοῦνταί τινες τῶν ῥιζῶν

πυγός· ὁ πῆχυς

πυγοσκελίς· ζῷόν τι. καὶ ὁ βραχύς

πυγούσιον· πηχυαῖον

πυγών· μέτρον τὸ ἀπὸ τοῦ ὠλεκράνου, ὅπερ ἐστὶν ὁ ἀγκών, ἕως ἔξω τῆς χειρός, ἐπικεκαμμένων τῶν δακτύλων. καὶ σπιθαμή

90. πυδαρίζειν· τὸ μὴ ἀνέχεσθαί τινος, ἀλλ' ἀποπηδᾶν. χαλεπαίνειν

πυέλιον· πύελος χαλκῆ

SCR. 70. ρ 19. 72. Alcm. fr. 71. 74. Lycurg. ap. Harpocr. 161, 29. 75. Pro πῦρ restitui voluit Arnaldus Callixe ap. Ath. II p. 57 A. 77. Γ 6 (Apoll. lex. 137, 13). 78. Sophocl. fr. 977 p. 279 Archilochus? 79. Ar. Thesm. 1187, ubi neutrum est. 80. Γ 6. 83. Ar. Vesp. 1384. 84. Xen. Cyneg. X 2. 88. κ 517. 90. cf. Ar. Eqq. 705.

ADNOT. 69. Herod. πμλ. p. 38, 20. 70. ἢ πτίχη cod., em. Guyetus. Vid. Apoll. lex. 137, 6. 71. πύελος male Mus., qui ἀσάμινθος restituit pro ἀσα.μινθος (sic). Cf. Lob. Phrynich. p. 309. Formam per ᾱ praebent inscr. Coa ap. Ross. fasc. 3 p. 42 inscr. Sicula ap. Gruter. p. 212. 72. Altera explicatio est Sosibii Laconis ap. Ath. XIV 648 B; qui prioris auctores erant, πῦαρ habebant in mente. Cf. πυσανία· πανσπερμία ἑφθῇ quam formam non sollicitaverim. 73. πυανοί cod. Cf. Phot. p. 471, 14 Poll. VI 61 Hesych. πούανοι et πύννους. 74. πυανοψία — ἐμπίπλαται — πιανεψιῶνος — καὶ θάραν cod., πυανέψια — ἐμπίπλανται — πυανεψιῶνος — ἀθάραν Mus. Vide Th. Bergk. *Gr. Monatsk.* p. 65. 75. πύας· πιτύα codex, correxi. Vide Ael. Dionys. Eustathii 1626, 5. 76. πυγαίας cod., em. Phot. 472, 5. 77. Πυγμαίοισι· πυγονιαίοις recte Albertus coll. schol. Il. Γ 6, ubi πυγονιμαίοις explicatur, quam „*formam finxit Scholiasta, ut similiorem nomini* Πυγμαίων“ GDindorf. Thes. VI 2206 A. 78. Schol. Lyc. 91 EM. 695, 50 Plin. HN. X, 3 Phot. 472, 4. 80. πρὸ pro πόῤῥω Apoll. lex. 137, 13 ut gl. 77. 81. E Metharme, Pygmalionis Cyprii filia, natus est Adonis. Hinc Is. Vossius Adonin avito nomine Πυγμαλίωνα appellatum esse suspicabatur. Cf. Φερεκλέα. 82. [γ] Mus. cui typotheta non paruit; ἄστατος cod., em. HSt. 83. πυγτή. ἤγουν codex. 84. 89. ὀλεκράνου cod., em. Mus. 87. ὁ βραχύς suspectum. βραδύς an βραχίων? 90. Schol. Ar. Eqq. 705 (697) Irenaeus ap. EM. 696, 2 Phot. 472, 14. 91. πυελλον cod.

πυελίς· σφραγιδοφύλαξ, [σιπύη, ἀρτοθήκη, ἀλευροθήκη.] ἔνθα η ψῆφος ἐν δακτυλίῳ

πύελος· ἐν ᾧ οἱ πυροὶ ἐπλύνοντο. σκάφη. ἐμβατή

πυήρ· ἀναπεπλησμένον

4295. Πύθ[ε]ια· πανήγυρις, καὶ ἑορτὴ Ἑλληνική

* πυθέσθαι· ἀκοῦσαι. ἐρωτῆσαι. γνώσεσθαι

* πύθεται· σήπεται. φθίνει. βρέχεται

Πύθιον· [τὸ ὕδωρ.] Θουκυδίδης

Πυθίων ἀνακτόρων· ἐπὶ τοῦ ἐν Χρ(ύσῃ) ἱεροῦ, ἤγουν Ἀπόλλωνος

4300. πυθμέν[α] ἐλαίης· τὴν ἀρχήν, καὶ τὴν ῥίζαν

πυθμένες· βάσεις αἱ κατὰ τῶν δένδρων

πυθμήν· τὸ ὑποκάτω τῆς λεκάνης, καὶ παντὸς σκεύους. γένεσις, ἀρχή, ῥίζα. καὶ τῆς μήτρας τὸ ἄνω μέρος. καὶ ἀριθμός τις παρὰ τοῖς γεωμετρικοῖς

Πυθοῖ· ἐν Πυθῶνι

πύθοιτο· σαπείη

5. πυθόληπτος· ὑπὸ τοῦ Πυθικοῦ ....

πύθομαι· ἀκούω

πυθόμενος· ἀκούσας. ἐρωτήσας. μαθών

πυθομένων· σηπομένων. τὸ γὰρ πύος αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολήν

πύθου· ἐρώτησον

10. πύθοντο· ἤκουον. ἔμαθον

πυθοῦ Χελιδόνος· παροιμιῶδες, διότι ὀδυρτικὸν τὸ ζῶον· θρηνεῖ γὰρ ἡ χελιδὼν [καὶ ἀηδών]. τὸ δὲ ἀληθὲς ἀπὸ Χελιδόνος τινὸς θεολόγου ἢ τερατοσκόπου

Πυθώ· πόλις Φωκίδος

Πυθώδ' ὁδός· παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ πραττόντων

Πύθων· ὁ ἐγγαστρίμυθος ἢ ἐγγαστρίμαντις. ἢ Βυζάντιος τὸ γένος

15. πύθων· δαιμόνιον μαντικόν

πύϊον· τὸ γάλα

SCR. 92. Aristoph. fr. XVII p. 1074. 93. τ 553. 94. Simonid. Amorg. fr. l. l. 96. *Β* 119. 97. α 161, quo fortasse referendum *τὸ ὕδωρ* h. e. *τῷ ὑετῷ*, *Λ* 395. 98. ADN. *Πύθιον* legitur re vera ap. Thuc. II 15 VI 54 atque posteriorem locum spectat Phot. 472, 24. 99. Trag. fr. inc. 205 p. 685 Nck. 4300. ν 122. 1. *Λ* 635. 2. Aesch. Suppl. 104. — Arist. HA IV 4 de part. anim. c. 5. — Plat. Civ. VIII p. 546 C Aristol. Pol. V 12. 3. θ 80. 7. Herod. I 154. 8. μ 46. 9. In Soph. OT. 604 vulgo *πεύθου*, codex unus *πύθου* (sic). 11. Aristoph. fr. inc. XX. 12. Pind. Pyth. IV 117. 14. Actt. Ap. XVI 16 — Demosth. passim.

ADNOT. 92. *καὶ πύη* cod., *σιπύη* Thes. VI col. 2207 D. 93. *ἐμβάτη* cod. Vid. schol. Ar. Eqq. 1060. 94. Cave *πλῆρ(ες)* corrigas. In Theognosto enim p. 23, 10 *πυηρόν· ἀναπεπλασμένον* legitur, quod fugit Thes. VI col. 2208. H. e. *πύϊρ· ὄνομα πεπλασμένον;* finxit autem Simonides metro coactus teste Herod. *πμλ.* 12, 18. 95. *Πυθεία* cod., *Πύθια* Mus., *Πυθεία* vero etiam Phot. 472, 20, *Πύθεια* Cyr. 11 et Lex. Bekk. 288, 20 ante emend. Bekkeri. 98. Ad Thuc. VIII 106 *πρὸς τὸν Πύδιον μάλιστα ποταμόν* haud probabiliter referunt LBos. Animadv. p. 134 et Wassius Thuc. p. 572, ubi nunc e codd. *Μείδιος* (deest Thes.) restitutum. Non liquet. Cf. tamen *τοῦτο πύθιον: τὸ πρῶτον καὶ ἔσχατον.* 99. In *χρ..* literam cum compendio delevit Mus. et *Χρύσῃ* scripsit. 4300. *πυθμένα· ἐλαίας* codex, restitui Homeri verba. 5. *Πυθίου ληφθείς* Phot. 473, 9. 6. *πύθωμαι· ἀκούσω* Thes. VI col. 2237 C et Lobeck. rhem. p. 91. Alius malit *πεύθομαι*. 8. *ποιός* cod., em. Mus. 9. L. *πυθοῦ* vel *πεύθου*. Cf. SCR. 10. *πυθοῦν, τὸ* cod., em. Mus. 11. *Πύθου* Phot. 473, 12 App. prov. IV 63 p. 448. 13. *Πυθῶδε* cod., *Πυθώδε* rectius Phot. 473, 17. Vide Diogen. III 34 p. 220. 14. Plut. Mor. 414 E. — *ἢ (ῥήτωρ) Βυζάντιος* Clericus in Act. Apost. XVI 16, sine caussa, cum rhetorem innui sponte appareat. 16. I. q. *πυός*.

πύκα· ἐπιμελῶς·
πύκα δ' ἔτρεφε
καί·
πύκα ποιητοῖο
τοῦ ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου. καί·
πυκινὸν λέχος
τὸ ἐπιμελείας ἠξιωμένον, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων εἶναι

πύκαζε· κάλυπτε. στεφάνου. πύκνου

πυκάζουσι· καλύπτουσι. στεφανοῦσι. πυκνοῦσι. κρύπτουσι. φυλάσσουσι. σκέπουσι, περιβάλλουσι, στεγάζουσι. σκιάζουσι

1320. πύκα ποιητοῖο· ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου

πυκασάντων· καλυψάντων

πυκασμός· δασύτης γεννήματος

πύκ' ἐβάλλετο· πυκνῶς ἐβάλλετο

πυκιμήδεος· συνετῆς. ἢ ἐπιμελοῦς κατὰ τὸ ποιῆσαι

25. πυκ(ι)νήν· συνετήν. στεγνήν, ἰσχυράν, συνεχῆ

πυκινοῖσι· συνεχέσι. καὶ τὰ ὅμοια

* πυκινὸν δ[ὲ]' ἄχ[ϑ]ος· πυκνὴ λύπη

πυκινόν· συνετόν. συνεχῆ. (πυκινὸν) λέχος· διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίϑεσϑαι

πυκινόφρων· πολύφρων, σώφρων

30. πυκνά· συχνά. συνετά. πολλά

πυκνά[ι] πτερά·......

.......· τὸ ἐν Ἀϑήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα Ἴων

πυκναίοις· πολλοῖς

* πυκνὰ ῥωγαλέην· πυκνὰς ῥαγάδας ἔχουσαν

35. πυκνῶς· συνεχῶς, συχνῶς

πύκτας· γρόνϑους. ἀγωνιστάς

πύκτης· πολέμιος. ἀνένδοτος

πύλα· πύλαι

πυλαγόροι· οἱ προεστῶτες τῆς πυλαίας. πυλαία δέ ἐστι ἡ εἰς Πύλας, τὰς Θερμοπύλας, γινομένη σύνοδος τῶν Ἀμφικτυόνων

SCR. 17. *Ε* 70 *Σ* 608 *Ι* 621. 18. Eur. Tro. 349 Soph. Ai. 581. 19. Psalm. CXVII 27. 20. *Σ* 608. 23. *Ι* 588. 24. *α* 438. 25. *Β* 55. 26. *Λ* 576. 27. *Π* 599. 28. *Ι* 621. 30. *Γ* 202. 31. *π. π. δεύεται ἅλμῃ ε* 53, ubi *πυκινά*. Sed *περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες Δ* 454. *πυτιναῖα πτερά* lusit Aristoph. Avv. 797. 32. Ion. fr. 65 p. 578. 34. *ν* 438. 35. Ar. Thesm. 445. 37. Soph. Tr. 442? 39. cod. Par. S Dem. 277, 1.

ADNOT. 24. *συνετῶς ἢ ἐπιμελῶς* cod., *συνετοῦ ἢ ἐπιμελοῦς* Mus., *συνετῆς* schol. *α* 438. 25. (*ι*) Vossius. 27. [*ϑ*] Mus. 28. (*πυκινὸν*) debetur Heinsio. Albertus novam glossam constituit. 30. *παλαιά* cod., *πολλά* emendasse Meinek. Theocr. p. 183 nunc video. 31. 32. *πυκναὶ πτερά — πυκναῖον* cod., *πυκνά — πύκνα. Ἴων* Mus., *ἴων* Aldus. Huc pertinet Steph. Byz. 529, 3 sq.: *καὶ πύκνα — λέγεται καὶ πυκναία* (*πέτρα* add. Bernhardyus ad Suid. vol. II p. 322 et GDindorf. Thes., *πυκναίας πτερά* Th. Bergkius, neutrum recte, *παρ' Ἴωνι* addit Meinek.). *Δίδυμος δέ φησιν· ‚τὴν πύκνα ἂν εἴη λέγων. τὸ δὲ πυκναία ἀπὸ τοῦ πυκνὴ παρῆκται ὅπερ οὐκ εἴρηται.'* ad q. l. Meinekius, immemor Pearson. Advers. II p. 603, 27, adnotat: Apud Hesychium duae glossae coniunctae sunt, altera *πυκνὰ πτερά·* cuius explicatio excidit, altera *Πυκναίαν· τὸ ἐν Ἀϑήναις δικαστήριον, τὴν πύκνα Ἴων*. docet hoc quamvis corruptus Theognostus p. 23, 13 Hesychium exscribens: *Πυκναῖα πτερά. Πυκνίας τὸ ἐν Ἀϑήναις δικαστήριον*. 33. *παλαιοῖς* cod., em. Meinek. Theocr. p. 183. Vide Lob. Parall. p. 319. 34. *πυκναρωγαλέην* cod., em. Mus. 39. *Πυλαγόραι* Mus. Sed *πυλαγόροι* Phot. 474, 10 Lex. Bekk. 292, 26 et optimi Demosthenis et Aeschinis libri suadent. — Strab. IX 420.

4340. *πύλαι· Ἀριστοφάνης Τελμισσεῦσιν ἀπὸ τῶν θυτῶν λέγει· ἐκεῖνοι γὰρ ἐπισκέπτονται τὰς ἐκτροπὰς τοῦ ἥπατος καὶ τὰς φλέβας. διὸ καὶ τὰς ὁδοὺς πύλας λέγουσι. (ὁ) ποιητὴς γὰρ οὐδέποτε πύλην ἑνικῶς λέγει, ἀλλὰ πληθυντικῶς, θύραν μέντοι καὶ θύρας λέγει·*
θυράων ὑψηλάων

πυλαιαστάς· τοὺς ψεύστας. Ῥόδιοι

πυλαιίδεες· αἱ ἐν κάλλει κρινόμεναι τῶν γυναικῶν καὶ νικῶσαι

πυλαίμα[ρ]χος· πολέμαρχος. [καὶ ὄνομα κύριον

* *πύλαι οὐρανοῦ· τὰ νέφη*

45. *πύλαρα· τὰ στελέχη*

πυλάρταο· τῇ πύλῃ προσηρτημένου

πυλάρταο κρατεροῖο· τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶντος, ἢ ἡρμοσμένας ἔχοντος. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ ᾅδου. πυλωροῦ ἰσχυροῦ

πυλάτιδες ἀγοραί· ὅπου συνίασιν οἱ Ἀμφικτύονες εἰς τὴν λεγομένην Πυλαίαν ἐν τῇ πανηγύρει

πυλαυρός· πυλωρύς

50. *πυλαωρούς· τοὺς πύλας φυλάσσοντας. τινὲς δὲ κλέπτας*

* *Πύλος· πόλις*

* *πύλη· θύρα*

πυλεῶν(α)· στέφανον

* *πυλευρόν· πυλωρόν*

55. *πυληγόροι· τελῶναι. καὶ οἱ τῶν πανηγύρεων ἐπιμεληταί*

Πυλήνη· πόλις Αἰτωλίας

πύλιγγες· αἱ ἐν τῇ ἕδρᾳ τρίχες. καὶ ἴουλοι, βόστρυχοι, κ[α]ίκιννοι

SCR. 40. fr. XI p. 1161. — Eur. El. 828 Ar. HA. I 17. — *ι* 304. 43. ADN. 44. *E* 749. 46. 47. *N* 415 *λ* 276. 48. Soph. Tr. 639. 50. *Φ* 530 *X* 69, ubi *θυραωρούς* Aristarchus et Herodianus. 53. Alcm. fr. 15, 2 ex emend. Boissonadii. 56. *B* 639.

ADNOT. 40. *Τελμινσεῦσιν* cod., *Τελμησεῦσιν* Mus., em. Meurs. Lectt. Att. IV 3 p. 172. — (*ὁ*) Mus. — *ἐπὶ τῶν θυτῶν* coni. Heinsius, malim *ὑπὸ τ. θ. λέγεται*. De re cf. Poll. 2, 215; *portas iecoris* vocat Cicero. Mirum est Dobraei iudicium in Advers. II p. 255, qui *πύλαι* voc. deleto glossas 39 et 40 copulat; apud comicos enim non *πυλαγόρους* sed *πυλαωρούς* intellegendos esse. 41. *πυλαίας, τὰς* cod., *πυλαιαστὰς* Mus., *πυλαιστάτους* Phot. 474, 15 Suid. a Cobeto post Hemsterhusium in *πυλαϊστὰς* correcti. De etymo si fidem meretur Photius, *Ῥόδιοι* alienum ab h. l. videtur; nil iuvat *πυλλεῖν*. 42. *πυλαιίδεες* cod., *πυλαιειδέες* Mus., *πυλάτιδες* dubitanter Meinek. Phil. XIII p. 552 qui de pulchritudinis certaminibus mulierum conferri iubet Ath. XIII p. 609 E F. 610 A. Adludit ad *Λαΐδες*. 43. *πυλέμαρχος* laeso ordine Ahrens I p. 284 scribit, quod Aeolibus vindicat. Mihi gl. ad Ar. Eqq. 1172 spectare videtur, ubi tamen Schneidewinus exx. critt. 1836 p. 17 pro *πυλαιμάχος* suasit *πυλοιμάχος* h. e. *in Pylo expugnando adiutrix*, ut vertit Lob. ad Phryn. p. 648, recte monens Aristophanem *πυλαιμάχος*, quod Martis epitheton est ap. Stesichorum (Ath. IV p. 154 F schol. Hom. *E* 31) ad Minervam transtulisse. *Πυλημάχος* dixerat Callimachus ap. schol. Hom. p. 380. Verba *καὶ ὄνομα κύριον* fortasse ad gl. 4346 pertinent. Pylartes Troianus memoratur ap. Hom. *Π* 696. Apud Phot. 474, 25 est *δούλου ὄνομα*. 46. *προσηρτιμένου* cod., em. Mus. 47. *ἐπαρτιοῦντος — πυλωροὺς ἰσχυροὺς* cod., em. Apoll. lex. 137, 30. 48. *Πυλατίδες* cod., emendavi. Post *Πυλαίαν* schol. Soph. Tr. 639 addit: *περὶ ἧς Ἀγάθων* (fr. 17 p. 595 Nck.) *φησὶ Πυλάδην τὸν Στροφίου πρῶτον συστήσασθαι ἐν τῇ Φωκίδι καθαιρόμενον τὸ ἐπὶ Κλυταιμνήστρᾳ μύσος καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὴν σύνοδον Πυλαίαν προσαγορεύεσθαι*. Cf. St. Byz. p. 476, 9 s. v. *Νιγόη*, ubi R praebet *Πυλιάτιδες*. 49. Lob. Proll. 260 Ahrens Dial. I p. 202. 50. *κλέπτας*] male mutant in *συλήτορας*, quomodo *συλητής* Theodoro Prodromo restituit Boisson. Herod. epim. p. 114 pro *πυλητής*. 53. *πυλέων· στεφάνων* cod., *πυλεών· στέφανος* Casaub. ad Ath. XV p. 678 A. Infra *πυλών· στέφανος* et *ὕλην· στέφανον*; cf. Callimach. Poll. V 96. Correxi. 54. Simile huic est *θεῦροί* in C. I. n. 2161 a. Sed cf. 4349. 57. *καὶ κίννοι* cod., em. Iunius all. Apud Theognost. 25, 19 *φύλιψ· ἡ θρίξ* explicatur. Similis est exitus vocc. *σμήριγγες, σπόρθυγγες, ὄστλιγγες* q. v. Infra *ὕλιγγες· λόγχαι* (*πλοκαί?*)

πυλλεῖ· θραύει. λέγει, διαβοᾷ. θρυλλεῖ
πύλῳ· ἀντὶ τοῦ πύλῃ τῇ τοῦ ᾅδου
4360. πυλωλάκτας· κακῶν μεστούς
πυλών· στέφανος
πυλωρός· ὁ πυθμὴν τῆς κοιλίας
πυμάτοις· ἐσχάτοις
πύματον· ἔσχατον, τελευταῖον
65. πύνδαξ· πυθμήν
πυνθάνομαι· ἀκούω
πυνθανόμην· ἤκουον
πυν[ν]ιάζειν· περαίνειν [ὡς ἀῤῥαίνειν]
* πυνικούς· τοὺς ἑφθοὺς ἐρεβίνθους, καὶ φακούς
70. Πύννα· ἡ Ἥρα
πυ[ν]νός· ὁ πρωκτός
* πύννους· κυάμους ἑφθούς
πύξ· πυγμή. γρύνθος
πυξί[δ]α· δίπτυχα
75. πύξινον· χρῶμά τι ἱματίου
* πύξ· ἱμαντωμένην κλίνην
πυόν· γάλα τὸ πρῶτον, ὃ πήγνυται ἑψόμενον
πυππάζουσι· φωνῇ ποιᾷ χρῶνται
πύππαξ· τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύππαξ ἔλεγον, ὡς Λυκόφρων φήθη. οὐκ ἔστι δέ. τὸ μὲν γὰρ βόμβαξ τίθεται καὶ ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐπὶ γέλωτος, τὸ δὲ πύππαξ οὐχί
80. πῦρ· πυρετός
πυράγρα· καρκίνος
πυράγρη ἢ πυράγρα· χαλκευτικὸν ἐργαλεῖον, καρκίνος, πάγουρος
πυραί· πυρκαϊαί
[πύραινος· (ὁ) πῦρ ἐναυόμενος. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ φέρεται καὶ τὸ πῦρ, οὕτω]

SCR. 59. Ε 397. 63. Λ 65? 64. Λ 758. 65. Aristoph. fr. VI p. 1057. 66. β 315. 67. ν 256. (73. Γ 253). 74. Exod. XXIV 12. 77. Com. ap. schol. Ar. Vesp. 710. 78. Cratinus fr. VII p. 48. 79. ADN. 80. Saepius Hippocrates. 81. 82. γ 434 Σ 477. 83. Λ 52.

ADNOT. 58. θραύει aut θροεῖ scribendum cum Vossio aut ex varia lectione vocis θρυλλεῖ natum est. Ipsam glossam Ruhnk. epist. crit. II p. 21 ὑλάει scribit coll. ὑλλεῖ· θρυλλεῖ (l. ὑλάει). Sed fortasse in gl. Macedonica nil mutandum; certe infra φυλλεῖν· ἀδολεσχεῖν, q. d. cf. Lob. rhem. 72 n. El. p. 501. 60. πυ[λω]λαϊστάς voluisse videtur Albertus. — Forte ʼπολωλότας, ut Aesch. Suppl. 209 κόπων οἴκτειρε μἀπολωλότας. 61. Cf. 4353. 62. Cf. στάχυς et ἔκφυσις· πυλωρός, Rufus Ephes. p. 38. p. 61 Poll. II 218 Cels. IV 1. 65. Poll. X 79 Hesych. ἀπυνδάκωτος. 68. Vide πουνιάζειν et ποτνιάζειν, et cf. Ahrens Dor. I p. 125. — ἐπὶ ἀρσένων? 69. Suspectum. 70. Πύηνα cod., Πύννα ex ordine Is. Vossius. Non ausim πύανα· ἀθήρη. Forte ΠΥΠΝΑ = ΤΙΤΗΝΗ. 71. πύννος· ὁ τρῶκτος cod., ὁ τρώκτης Mus., πυννοτρώκτης vel potius πυανοτρώκτης Meinekius in Philol. XIII p. 553, recte ὁ πρωκτός Ahrens Dial. II p. 125 et nunc etiam Meinekius; nam supra etiam πύνιον s. v. πουνιάζειν dicitur ὁ δακτύλιος anulus (male Thes. δάκτυλος vol. VI col. 2240 A). Cf. Μολυνίη et φόρυς. Sed pro πύννος ordo glossarum πυνιάζειν Πύννα πύννος docet scribendum esse πυνός, unde πυνιάζειν· περαίνειν τρυπᾶν παιδικοῖς χρῆσθαι, q. v. 72. Κύαμος et πύανος cum derivatis in Graecorum dialectis tot induunt formas, ut πύννος damnare non ausim. πυάνους Thes. VI c. 2240 A. 73. Moer. Att. p. 323. 74. [δ] Bernardus. 76. πυξίνην κλίνην memorare Poll. X 34 adnotavit Salmasius. Videtur ἱμαντομένην, quod in ἱμαντωμένην mutavit Mus., ex ἱματίου (gl. 4375) natum esse. 77. πύον codex. Vid. schol. Ar. Pac. 1150. 79. Vide Didym. p. 54 Phot. 475, 15 Schol. Plat. Euthyd. p. 303 A. 84. Vitiose pro πύραυνος ut habet Phot. 475, 23 πῦρ ἐνδυόμενος cod., (ὁ) πῦρ ἐναυόμενος ex Eustath. Ε p. 1547 (Phot. l. l.) Heinsius. Cf. EM. 697, 21 Poll. VI 88 X 104.

4385. * *πυῤῥάκης· ξανθός*
πυρακτῶν· ἐμπυρεύων
πυραμίδες· πυρ(αμ)οειδεῖς λαμπάδες
(*) *πυραμοῦντα· τὴν πυραμίδα*
πυραμίδες· οἰκοδομήματα γεωμετρικά, ἐπὶ τὰ κάτω κατερχόμενα
90. *Πύραμος· ποταμὸς Κιλικίας. ἄλλοι δὲ χόρτον οὕτω καλοῦσι*
πυραμοῦς· εἶδος πλακοῦντος, ἐκ πυρῶν πεφρυγμένων καὶ μέλιτι ἀναδεδευμένων
πυρὰ μυῖα· ἡ μέλισσα
Πύρασος· πόλις
πύραυνον· εἰς ὃ ἂν πῦρ ἐναύηται, δᾳδίον, ἢ βόλβιτον, ἢ τοιοῦτόν τι. οἱ δὲ τὴν θέρμαυστριν
95. *πυργηδόν· κατὰ τάξιν τείχους*
* *πυράγηρα· τὰ θωράκια*
πυργήρης· μετέωρος ὡς πύργος. καὶ ἐν Φρουροῖς· πυργείαν (σ)κοπήν
πυργηρούμεθα· ἐντὸς ἐσμὲν τῶν πύργων, οὐ τολμῶμεν ἐξιέναι. γράφεται δὲ πυργιούμεθα
πυργηροῦμεν· φυλάττομεν τὰ τείχη
4400. *πυργηρούμενον· τὰ τείχη φυλάττον*
πυργίον· μέρος τριήρους
Πυργῖται· οἱ Κρῆτες
πυργῖτις· βοτάνη
* *πυργοβάρεις· οἱ προμαχῶνες*
5. *πύργος· προμαχεών. τεῖχος·*
ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη
καὶ τάξ[ε]ις ἐν τετραγώνῳ ὁπλιτῶν·
ἔστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν
καὶ πολεμιστήριον ὄργανον
πυργοῦται· ὑψοῦται

SCR. 85. I Regg. XVI 12. 86. ‚Basil. p. 24' BUDAEUS. 90. Xen. Anab. I 4, 1 Euphorio ap. Tzetz. Lyc. 439. 91. Ar. Thesm. 100 Eqq. 277. 93. *Δ* 491. 97. Ion. fr. 47 p. 575. 98. Eur. Or. 754. 4404. Psalm. CXXI 7. 5. *Z* 386 *Δ* 334. 6. Ion. fr. 63 p. 577.

ADNOT. 85. *πυράκης* ordine requiritur, et sic editio Complut. in Genes. XXV 25 et I Regg. XVI 12. 87. *πυραμειδής· πυροειδής* Phot. 475, 22, quod in *πυραμιδοειδής· πυραμοειδής* mutare possis; sed uterque locus Diogeniano deberi videtur, qui *πυραμίδες· πυραμοειδεῖς* (vel *πυργοειδεῖς*) *λαμπάδες* scripserat. 88. Cf. Iatrocles Ath. XIV p. 647 C; nec opus coniectura *τὴν πυρίδα*, quo de cf. Welcker. Syll. epigr. p. 220 n. 170, 2. 90. *χόρτον*] hinc dictum volunt *πυράμινος triticeus* ap. Hesiod. Eustath. p. 245 Ruhnk. epist. crit. p. 109. *Πυραμός* ap. Artemid. I 72 (Lob. Agl. p. 1078) *πυραμοῦς* scr. videtur. Vid. Lob. Proll. p. 156. — *Ὑλάμους· τοὺς καρποὺς Λύκιοι* Steph. Byz. 647, 9. 91. *πυραμ* ̃. et *μέλατι* cod., em. Mus., qui exitum vocis compendiosum delevit. Vide Schol. Clement. Alex. p. 113 Klotz. 92. *πυραμυῖα* cod., *πυρρὰ μυῖα* Vossius. *Πύῤῥαμία πόλις τῶν ἐν Λέσβῳ* Phot. 476, 25 huc vix pertinet, ut ordo docet. 94. *βόλβητον — θερμά.στριν* cod., *βόλβιτον — θέρμανστριν* (sic) Mus. 95. *τείχους*] *στοιχηδὸν* Albertus. 96. *πύργηρα* Vossius, quod potius *πυργήρεα* scribendum foret. Mihi *πυργοκ(έ)ρατα* latere videtur. Cf. Bacchyl. ap. Apoll. Dysc. Bekk. AG. II 596, 14 (fr. 51 p. 977). 97. *πυργήρως* cod., em. Guyetus, alii *μετεώρως* praeferunt cum Phavorino. — *κοπὴν* cod., *κώπην* Mus. *ἔμφρουρος*. ‚*πυργήρεα κώμην*' Lob. Proll. 266 n. coll. Paus. X 18, 2 male, Ionis *Φρουροὺς* spectari intellegebat Florens. *σκοπὴν* a Nauckio receptum Wagnerus me suasore correxit, idemque invenit GDindorf. Thes. VI col. 2253 D. *πυργείαν* suspectum. 98. *πυργιούμεθα* in *πυργυρούμεθα* mutabat Valcken. Phoen. 1094 propter codd. v. l. 4401. *πυργίδιον* Poll. I 92. 2. Apud Steph. Byz. 541, 6 *Πύργος* unde *Πυργῖται* Messeniae oppidulum est. *Πυρριχισταί*? an *πρειγευταί· οἱ* (*πρεσβευταί*) *Κρῆτες*? 3. *πυργήτις* cod., *πυργίτις* (imo *πυργῖτις*) Vossius ‚*Pyrgis* ap. Apul. de herb. c. 96.' Thes. 5. *τάξεις — ἔστεψαν* cod., em. Mus.

πυργοῦχος· μέρος τι τῆς νεώς
πύργων ἔρυον· ἐπὶ τοὺς πύργους εἷλκον
πύργωσις· μέρος τι τῆς νεώς
4410. πύρδαλον· ὀψοποιεῖον, ὀπτανεῖον. καὶ τὸ καύσιμον φρύγανον, ἢ ξύλον. ἢ μαγειρεῖον. ἢ λείψανον. οἱ δὲ πύρδανον
πύρδανα· τὰ λείψανα. καὶ τὰ ζώπυρα τοῦ πυρός
πυρέας· πυρπολητάς, ἐμπυρ[ι]οῦντας τὴν πόλιν. ἀπὸ τῆς πυρεύς εὐθείας
πυρεῖον· ἀγγεῖον κεράμιον εἰς πυρὸς ἔνθεσιν
πυρένεσι· ἅρμασι
15. πῦρ ἐπὶ πῦρ· παροιμία, ἧς μέμνηται Πλάτων. καὶ κακὸν ἐπὶ κακῷ
πυρετός· φλογισμός, καῦμα. τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει
πυρῆνες· τὰ ἐντὸς τῶν ἐλαιῶν ὀστᾶ
πυριατόν· τὸ ἑφθὸν πυρί, ὃ γίνεται ἐκ τοῦ πρώτου γάλακτος
πυριαττός· συνετός
20. * πυρινίζειν
πυριβρεμέτας· ὁ χαλινός· Τιμαχίδας δὲ ἤτοι ὁ πυρὶ βρέμων, ἢ διὰ πυρὸς βρέμοντος γεγονώς
πυρίεφθα· τὸ πρῶτον γάλα[τος]
πυριηκέα· πῦρ ἔχοντα, πεπυρωμένον, πυρίνην τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ ἄκρον ἔχον(τα) [ἔχουσαν]
πυρίκαυστος· πεπυρωμένος
25. πυρὶ κηλέῳ· διαυγεῖ. τινὲς καυστικῷ, ἰσχυρῷ
πυρικρόταφος· ὁ μετὰ πυρὸς κεκροτημένος σίδηρος
πυρίμαχος· ὁ ἐν τῇ ἀνίκητος. καὶ λίθος ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος πυρίμαχος
[πυρίον· τὸ σα(θ)ρόν. ἢ θυμιατήριον]

SCR. 7. Polyb. XVI 3, 12. 8. *M* 258. 13. Exod. XXVII 3 Sirac. L 9. 15. Legg. II p. 666 A [p. 258 Bekk.]. 16. *X* 31. 17. Herod. II 92. 21. Aesch. Sept. 207 latere vidit GDindorf., ubi nunc *πυριγενετᾶν χαλινῶν* legitur pro *πυριβρεμετᾶν*. 22. Philippiddes IV p. 470. 23. *ι* 387. 24. *N* 564. 25. *Θ* 235. 27. Aristot. ausc. mir. c. 110 Meteor. IV 6 Theophr. de lapid. § 9 (ubi *πυρομάχος* dicitur). Cf. *πυρσολεῖφοι*. 28. LXX.

ADNOT. 7. Poll. I 92. 8. *πῦργον εὔρυον* cod., *πύργον ἀνείρυον* Mus. Homeri Il. *M* 258 immemor, ubi Nicanor iisdem verbis explicat. 9. Explicatio GDindorfio Thes. VI c. 2257 C merito suspecta. An *Πυργῶτις·* .... (Aesch. Sept. 346)? 10. *ὀψοποῖιον — μαγειρίον* cod., em. Mus. — *πύρδαμον*] *πύρδανον* Salmasius. Vide *πούρδαιν· μαγείριον* (sic cod.) *Λάκωνες* et *πυρδαύσιον*. 12. *πυρπολῆτας, ἐμπυριοῦντας* cod., em. Thes. et Meinek. delect. p. 235. 14. *πυρήνεσσι· σπέρμασι* parum probabiliter Vossius. 15. Zenob V 69 p. 148. 17. *πυρῖναι* codex, quod miror agnosci a Thes. 2268 D. In Rufo p. 242 Matth. *πυρῆνι* in Galeni lex. p. 552 *πυρῆνας* corrigo; in Poll. VI 45 p. 239 corr. Bekkerus. Vidit etiam Sylb. ad Arist. HA. p. 355 A. *πυρῆνι· τῷ τῆς ἐλαίας ὀστῷ* schol. in cod. Ursini ad Diod. III 45. 18. Reicit Phot. 476, 8. 19. Per *συνετός* explicari poterat *ποριμώτατος*. Sed malim *πυριατόν· συνεστώς* (*γάλα*). 20. Conici multa possunt. Videtur proverbium, explicatione carens. 21. *δέ*] *λέγει*. Fuit igitur Timachidas quoque Aeschyli interpres. 22. *πυρὶ ἔφθαι* cod., *πυρίεφθα* Mus. — *γόνατος*] *γάλακτος* Scaliger, debebat *πρῶτον γάλα* vel *πρωτόγαλα* Ath. XIV p. 658 E. Forsitan *πυριέφθαι* non temptandum. 23. *πυρὶ ἠκέα — ἔχον ἔχουσαν* cod., *πυριηκέα — ἔχοντα ἢ ἔχουσαν* Mus., correxi una cum voc. *πεπυρωμένα*. Alii *πυριήκεα* scribunt. 25. Separavit a praec. gl. Musurus. *πυρὶ κουλέῳ διαυγῆ τινὸς* cod., em. Mus. 26. *κεκροπημένος*
a
cod., *κεκροτημένος* Mus. *πυρικρότητος* Albertus, *πυρίκροτος* Thes. 2267 D sine caussa. 27. *λίθος*] Ideler Physic. et Med. Gr. II p. 199, 26. 246, 18 Georg. in Walz. rhett. Gr. I p. 580, 3. — *ἐν τῇ μάχῃ ἀ.* Mus. Forte *ὁ ἐν γῇ ἀκίνητος λίθος*. 28. *τὸ σαρὸν* (l. *σαθρὸν*) quo referendum sit docet Phot. 476, 18 *πυριρραγής: σαθρός ἄχρηστος*, ubi praecedit *πυρεῖον· θυμιατήριον*. Corr. igitur: [*πυρίον· θυμιατήριον*] *πυριῤῥαγές· τὸ σαθρὸν ἢ* (*ἄχρηστον*) coll. Ar. Ach. 933.

πυρισμαράγοις· τοῖς ἀπὸ πυρὸς ἠχοῦσιν
4430. πυρῖτις· λίθος, ἀφ' οὗ πῦρ τίκτεται
Πυριφλεγέθων· ποταμὸς ἐν ᾅδου
πυρκαϊά· ἐμπυρισμός
πυρκόοι· ὑπὸ Δελφῶν ἱερεῖς δι' ἐμπύρων μαντευόμενοι
πύρνα· τρύφη. κλάσματα. σιτία
35. * πυρίη· ὅσαι τῆς μάζης συμπιέζουσι τῇ χειρὶ εἰς τὸ στόμα λαμβάνουσαι
πύρνηται· ἐσθίηται
πύρνοι· ζειαὶ κνηστώδεις. ἢ ὁ κατειργασμένος σῖτος. ἄλλοι χόρτος, ἄλλοι μαγίδα. καὶ οὐδετέρως (τ)ὰ πύρνα·

ὡς ἂν πύρνα κατὰ μνηστῆρας ἀγείροι

πύρνος· ψωμός
πυροδαύσιον· μαγειρεῖον
40. πυρόεντι· θερμῷ
πυροί· πύρινοι κεκινημένοι
* πυρὸς αὐγή· ὁ καταυγαζόμενος καὶ καταφωτιζόμενος τόπος ὑπὸ πυρός
* πυρὸς δηΐοιο· ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ
* πυρός· σῖτος
45. * πυρὸς μειλισσέμεν· καὶ πυρὸς τὰ κεχαρισμένα ποιεῖν, τουτέστι θάπτειν
* πυρὸς μένος· πῦρ, περιφραστικῶς. ἤγουν πυρὸς δύναμις
* πυρὸς ἄνθος· τὸ λαμπρότατον
* πυρὸς δέμας· ὀξέως καὶ ἰσχυρῶς
πυρολαμπίς· ζῷον πτηνόν, ἐν σκότει λάμπον
50. πυροφόροιο· σιτοφόρου
πυρπαλάμης· πυρπαλάμους ἔλεγον τοὺς διὰ τάχους τι μηχανᾶσθαι δυναμένους, καὶ τοὺς ποικίλους τὸ ἦθος
πυρπολεῖ· ἅπτει, καίει, πυρσεύει
πυρπολέοντας· πυρπολουμένους, ἢ περὶ τὴν πυρὰν ἀναστρεφομένους

SCR. 31. κ 513. 32. Ψ 228. 34. ρ 362. 37. ρ 362. 38. ο 312. 41. Ι 206. 42. ζ 305. 43. Β 415. 45. Η 410. 46. Ζ 182 Ψ 238 Trag. adesp. fr. 63 p. 663. 47. Aesch. Prom. 7 (adde Plut. Morall. p. 934 B) apponit Albertus, monens schol. h. l. ex Homero proferre. Locus est Ι 212, ubi Aristarchus προκρίνει τήν· αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαράνθη. Vide Nauck. ZfAW. 1855 n. 35 p. 273 Friedlaender Philol. VI p. 252. 49. ADN. 50. Μ 314. 52. Ar. Nubb. 1497 Trag. inc. fr. 251 p. 690. 53. κ 30.

ADNOT. 29. ὑπό? 32. Lex. Bekk. 295, 7. ἐμπρησμός Pollux. 33. Plut. Mor. p. 406 E Lobeck. Aglaoph. p. 847. 34. δρύφη cod., em. Scaliger. 35. πύρνη Palmerius. Malim 34 et 35 iunctim scriptis σιτία πύρινα, ὅσα — συμπιέζοντες — λαμβάνουσι. Verba ΕΙϹΤΟϹΤΟΜΑ dittographiam continent: conicio ΕΙϹΤΟϹΤΟΜΑ(ΓΜΑ) vel potius ἀντὶ ἀπομαγδαλιᾶς. 37. ξειαὶ καὶ σιτώδεις cod., ζειαὶ σιτώδεις Mus. — ἀπυρνάωσαν πύρνα, καὶ τὰ κνηστηράγεια cod., ἐπυρνάωσαν. πύρνα, καὶ τὰ κνηστήρια ἀγγεῖα Mus., viam emendandi praeivit Meinek. Philol. XIII p. 553 τὰ πύρνα „ὡς ἂν πύρνα". καὶ τὰ κνηστήρια ἀγγεῖα. Correxi. 39. πυροδάνσιον· μαγειρίον cod., πυροδαίσιον· μαγειρεῖον Mus., πυροδανεῖον Meinek. Philol. XIII p. 553. Imo πυροδαύσιον, ut δαῦσαι· καῦσαι. 45. πυρὸς μειλίς· σεμένων cod., em. Mus. Ante καὶ supple κηδεύειν e schol. l. l. 49. Phot. 476, 10 — 14. Cf. λαμπυρίς. Alii πυγολαμπίς legunt e codd. Arist. HA. V 19 IV 1. 51. πυρπαλάμη Eustath. p. 513, 30 πυρπαλάμην: ὁ ταχέως τι ἐπινοῶν καὶ παλαμώμενος ἴσα πυρί Phot. 477, 3, πῦρ παλάμη Suid. Πυρπαλάμησεν h. Hom. in Merc. 357. Alludit ad Archilocheum fr. 91 τῇ μὲν ὕδωρ ἐφόρει δολοφρονεῦσα χειρί, θητέρῃ δὲ πῦρ.

πυρπολούμενος· ἐμπυριζόμενος, παρὰ τὸ πολ[εμ]εῖν ἐν αὐτῷ τὸ πῦρ

4455. *πυρπερέγχει·* Κρατῖνος ἀπὸ (δι)θυράμβου ἐν Βουκόλοις ἀρξάμενος, ἐπειδὴ χορὸν οὐκ ἔλαβεν παρὰ τοῦ ἄρχοντος. ἔστιν οὐ ᾐτήρει

Πυῤῥαία· λόφος ἐν Δωτίῳ. οἱ δὲ Πυῤῥαίαν εἶναι μοῖραν τῆς Θεσσαλίας λέγουσιν, ἀπὸ Πύῤῥας τῆς Δε(υ)καλ[λ]ίωνος, ὥς φησι Σουΐδας. δοκοῦσι δὲ εἰς ταύτην καταφυγεῖν οἱ διαφεύγοντες τῶν Κενταύρων

Πυῤῥαίη· Θέτιδος ἐπώνυμον

πυῤῥαλίς· ὄρνις ποιός

Πύῤῥακος· ἥρως κατ' Ἐρυσίχθον(α) γεγονώς

60. *Πυῤῥιάδαι·* οὕτως ἐκαλοῦντο οἱ νῦν Μολοσσοὶ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἠπειρώτου

πυῤῥίας· τῶν ὄφεών τις ἀπὸ χρώματος

πυῤῥίχα· χλαμύς, ἢ πελτάριον

πυῤῥίχας· τὰς ἐνόπλους ὀρχήσεις

πυῤῥιχίζειν· τὴν ἐνόπλιον ὄρχησιν καὶ σύντονον *πυῤῥίχην* ἔλεγον· οἱ μὲν ἀπὸ Πυῤῥίχου τοῦ Κρητός· οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ διάπυρον εἶναι· οἱ δὲ ἀπὸ Πύῤῥου τοῦ Ἀχιλλέως. ἐφησθέντα γὰρ τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ ὀρχήσασθαί φησιν Ἀρχίλοχος· ὅθεν καὶ ὁ *πυῤῥίχιος πούς* ὠνομάσθη

65. *Πύῤῥων[ος]·* κύριον ὄνομα, ἢ κυνός

πυρσαῖς γένυσι(ν)· ταῖς ξανθαῖς θριξί

Πυρσανίδες· οὕτω Νύμφαι καλοῦνται

πυρσεύει· δᾳδουχεῖ, λάμπει, ἐξάπτει, ἅπτει πῦρ

πυρσοί· λαμπάδες καιόμεναι, λαμπτῆρες, φρυκτωρία

70. *πυρσοκόρσου λέοντος·* πυῤῥοκεφάλου, ξανθοτρίχου

πυρσολεῖφοι ἢ πυρσόλειφθοι· ὑπὸ πυρὸς μεμαδισμένοι καὶ πεφλ..σμένοι

πυρσός· λαμπάς. ἢ τὰ διὰ πυρὸς σημεῖα

πυρσοφόρος· ἀγγεῖον εὐμέγεθες, εἰς ὃ ξύλα ἐτίθεσαν πεπυρωμένα. ἢ ὁ τὸ πῦρ φέρων ἀπὸ τοῦ πρώτου βωμοῦ ἐπὶ τὰ ὅρια, καὶ φυλάττων μὴ ἀποσβεσθῇ. σημαίνει δὲ τὴν λαμπαδηφόρον

SCR. **55.** fr. I. **56.** Theophr. CPl. II 6, 4. **58.** Callim. l. l. Arist. HA. IX 1. **63.** Eur. Andr. 1136. **64.** Athen. XIV 631 A. **66.** Eur. Phoen. 32. **68.** cf. Eur. Hel. 1126. **69.** Σ 211. **70.** Aeschyl. fr. 105 Nck. **72.** Eur. Phoen. 1836. **73.** Xen. resp. Lac. c. XIII 2 ubi *πυρφόρος* vocantur.

ADNOT. **54.** *ἐν αὐφ*? An excidit *πυρπολῶν· ἐναύων τὸ πῦρ* (Ar. Vespp. 1079)? **55.** *πυρπερέγχει — π τοῦ ἄρχοντος ἔστιν οὐ ᾐτήρει* (ε supra) cod., + Mus., *πῦρ πῦρ ἔγχει* Casaub. ad Ath. XIV p. 638 F quod sprevit Th. Bergkius, Comment. p. 30 *πῦρ πυρὶ ἔγχει* coniciens, dum reliquia eandem medelam admovet *παρὰ τοῦ ἄρχοντος, ἀφ' οὗ ᾐτήκει; πῦρ πρὸς ἔγχει — ἔστιν οὖν·* (hoc placet) *τήρει* (*τὸν τεθυμωμένον*) Fritzsche ad Ar. Rann. p. 57, *πῦρ ἐπὶ πῦρ ἔγχει* Meineke Com. II 1 p. 26 invito ordine. **56.** *Πυρρᾶς· τῆς δὲ καλλίονος — Σουΐλας* cod., em. Mus. et Florens. Cf. Meinek. ad Steph. Byz. p. 540, 12 ubi *Πυραία* legitur. **57.** Simile cognomen Achillis *Πυῤῥάν* novit Phot. Hephaest. ap. Phot. Bibl. 147, 20. **58.** *πυραλίς* spenturnix Glossae, Plin. HN. X 95 Arist. HA. IX 1, apud quem VIII 3 etiam *πυρρούλας* exstat, *πυραλλίς* Aelian. NA. V 48 VH I 15 Oribas. p. 33 Matth. Callim. ap. Ath. IX 394 D. **59.** *κατερυσίχθων* cod., em. Mus. **62.** Thes. c. 2280 C sine caussa suspectat. *χλαμίς* cod., possis *χλαινίς*. Sic Herod. III 139 *χλανίδα πυῤῥήν*. **64.** *τῶν Εὐρητύλου φωνῶν* cod., *Εὐρυπύλου* Mus., (*ἐπὶ*) *τῷ Εὐρυπύλου φόνῳ* Salmasius. **65.** *κυνός*] Bergk. ZfAW. 1855 p. 108. **66.** Minus accurate *πυῤῥαῖς γένυσι* Phot. 476, 28. — *γένυσι(ν)* pro *γένυξι* Valcken. et Arnaldus Lectt. Gr. p. 118. **70.** *πυρσοκουρσολέοντος* cod., em. Phot. 477, 11 Bentlei. epist. ad Mill. p. 15. **71.** Duas tantum literas erasit Mus., qui *πεφλογισμένοι* scripsit. Latet *λίθοι ὑπὸ πυρὸς κτλ.* quo ad *πυρο(μάχοι)* ducimur. **73.** *τὴν λαμπαδηφόρον* non mutarim in *τόν*, sed *καὶ τὴν* et Cererem intellego *πυρφόρον Δήμητρα* ap. Eur. Suppl. 260.

πυρσῷ· πυρί

4475. πυρφόρος· ὁ πῦρ φέρων. καὶ ὁ μόνος διασωθεὶς ἐν πολέμῳ

πυρώλοφοι· ἱμάντες οἱ παρ' ὀπτηθεισῶν βυρσῶν τεμνόμενοι

πύρωσις· δοκιμασία

πυσάνια· πανσπερμία ἑφθή

πύσει· σήψει

80. πύσμα· ἐρώτησις. πεῦσις

πύσσαχος· ξύλον καμπύλον τοῖς μόσχοις περὶ τοὺς μυκτῆρας τιθέμενον (ὃ) κωλύει θηλάζειν

πύστις· ἐρώτησις. πεῦσις. ἀγγελία. ἀκοή. πειθώ

πυτά· Λάκωνες τὰ ἐρυθρὰ ἱμάτια

πυτία· οἷον πήττουσα, παρὰ τὸ πήττειν, ἐν ᾗ τὸ γάλα πήγνυται

85. * πίτυλος· ἡ συστροφὴ τῆς χειρός, ὅταν πυκνῶς ἐπιφέρηται. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν εἰρεσίαν, καὶ τὴν τῶν πυκτῶν ἑκατέρας χειρὸς συνέχειαν

πυτίνη πλεκτή, λάγυνος· οἶνον. ἔπλεκον δὲ ταύτας ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ δεσμῶται, καὶ σπυρίδας, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἢ ἡ ἀμίς. [ἢ κνῆκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων

πῶ· ποῦ. ὅθεν. ὁπόθεν. Δωριεῖς

πώγων· γένειον. ἄλλοι τὴν ἀναφορὰν τῆς φλογός

πώεα· βοσκήματα, ποίμνια. πληθυντικῶς

90. πωλεῖται· συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον παραγίνεται. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς πωλεῖσθαι περνᾶσθαι λέγουσι

πωλέσκετο· ἀνεστρέφετο. εὑρίσκετο

πωλεύειν· παιδεύειν πώλους

πωλεύμενοι· συνιόντες

πωλήσ[σ]εαι· φοιτήσεις, παραγενήσῃ, ἀναστρέψεις

95. πωληταί· οὗτοι ἐπώλουν τὰ ἐνεχυρισθέντα· ἀρχή τις

SCR. 75. Herod. VIII 6. 76. Antimachus. 77. ADN. 79. *Δ* 174. 82. Aesch. Sept. 54. 86. Aristoph. fr. inc. CCXLIV. 87. Sophron. fr. 89 p. 474 Ahrens. 88. Eur. fr. 833 p. 497 Aesch. Ag. 306. 89. *Λ* 677. 90. δ 384. 91. *Λ* 490 *E* 788. 92. Xen. de re eq. II 1. 93. β 55 ρ 534. 94. *E* 350.

ADNOT. 74. *πυρσῷ πυρί· ....* Meinek. Philol. XIII p. 553. 75. ‚*Respexit ad paroemiam οὐδὲ ὁ πυρφόρος διεσώθη. Vide Zenob. V 34 Diogen. VII* 15' Heinsius. 76. *πυρσολόφους· τοὺς ἐκ παροπτηθεισῶν βυρσῶν ἱμάντας τεμνομένους. Ἀντίμαχος.* Phot. 477, 12 recte. nam *λόφος* ap. Hippocratem etiam est *cutis detracta*, *δέρμα*. Glossa aut Aristophani Byzantio aut Sosibio Laconi debetur et coniungenda est cum aliis duabus *κουρίδιος* et *κυνακίας· ἱμάντες οἱ ἐκ βύρσης τοῦ σφαγιασθέντος τετράχειρι Ἀπόλλωνι βοὸς ἔπαθλα διδομένου.* Fortasse huc trahenda etiam tertia *βειέλοπες· ἱμάντες οἷς ἀναδοῦσι Λακεδαιμόνιοι τοὺς νικηφόρους.* Sed gl. π 1031 aliena est. 77. *διὰ πυρὸς* addit Meinek. Phil. XIII p. 553, quo sensu obviam fit ap. Procop. in Esai. p. 211. Sed *πύρωσον· δοκίμασον* legendum esse patet e gl. Psalm. ap. Cram. Oxx. II p. 464, 20. 78. *πυσανία* cod., *πυάνια* voluisse videtur Albertus. Mihi σ non sollicitandum videtur, quamquam *πουάνια* possis. Vide de σ epenthetico Meinek. Phil. XII 662, qui *λᾶσες χάσιος* affert. 79. Vide *ποίσει*. 81. Cf. gl. π 2051 *πισάκιον*. Nihil huc facit *πουρέαχος*. — (ὃ) Mus. 82. *πευθώ* Blomfield et Karsten ad Agam. p. 131. 83. *πυρσά* Meinek. Philol. XIII 553. 84. *πιτία οἷον πιττιοῦσα* cod., *πίττια οὖσα* Mus., emendavi. — *πίπτειν* cod., correxit Albertus. 85. *πύτυλος* quod ordine requiritur Phot. 477, 24. 478, 1. *πυτιλός* Herod. *πμλ.* p. 21, 2, utrumque vitiose pro *πίτυλος*. 86. *πυτίνη πλεκτή, λάγυνες οἶνον* cod., *λάγυνος. οἶνον* Mus., *πυτίνη· πλεκτὴ λάγυνος* (*λάννος* cod.) *Ἀριστοφάνης* Photius 478, 2; *λάγυνος οἰσυΐνη* Pierso Moer. p. 56; *οἴνου* HSt. alii aliter. — *ταύτας* Meinek. Com. II 1 p. 128 pro *ταῦτα*. — *πιγύνη* (η statim): *κνίκος ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων* Phot. 429, 8 pro *πυτία*. 87. *ποῦ ὅθεν* in *πόθεν* mutat Ahrens Dial. II p. 374 ‚*quo minime opus esse docet gl. πῶ μοι· ποῦ μοι· οἷον ποῦ γάρ.*' Thes. 2293 B. Sed cf. gl. 4505. 88. *πώγωνα πυρός· τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός Εὐριπίδης Φρίξῳ* Phot. 478, 3. Cf. Poll. II 88 et Hesych. *πωπολία*. 90. *λέγει* sc. Homerus? 94. *πωλίσσεαι — παραγενήσεις* cod., em. schol. *E* 350 Mus. 95. *πωλῆται* cod., em. HSt. Harpocr. 163, 11 Lex. rhet. 291, 8 Phot. 478, 5 — 18 Poll. III 80 VIII 90.

πωλία· χαλκοῦν πῆγμά τι. φέρει δὲ ἐπὶ τῶν ὤμων τὰς τῶν Λευκιππίδων πώλους. δύο δὲ εἶναι παρθένους φασίν

πωλικοῖς διώγμασι· τοῖς διὰ τῶν ἁρμάτων διώγμασι

πωλοδαμ(ν)εῖν· πῶλον δαμάζειν

πωλοδάμνης· πώλους δαμάζων

4500. πῶλος· ἑταίρα. πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον, οἷον Ἀφροδίτης. πώλους τοὺς νέους, καὶ τὰς νέας, καὶ παρθένους

πωλούμενοι· συνερχόμενοι

[πωλοεῖσθε· ἐπιμελῶς ὁ πολλάκις φοιτᾶν]

πῶμα· ἔκπωμα

πώμαλα· ἀντὶ τοῦ οὔ, οὐ μάλα, οὐδαμῶς. καὶ πόθεν, ὅπερ ἐστὶν πάλιν οὐδαμῶς

5. πῶ μοι· ποῦ μοι. οἷον ποῦ γάρ

πῶννα· γραφίον. [λύπη]

πῶπαι· φοραί. Δωριεῖς

[πωπολία· ἡ ἀναφορὰ τοῦ πυρός]

πωρεῖν· κηδεύειν, πενθεῖν

10. πωρῆσαι· λυπῆσαι. καὶ τὰ ὅμοια

πωρητύς· ταλαιπωρία, πένθος

πώρινον· λίθινον. ὁ δὲ πῶ(ρο)ς οὐ πᾶς λίθος

πῶρος· ὁ ταλαίπωρος

πώρωσις· ἐξ ὀστέων σύμφυσις καὶ σύνδεσμος λέγει τόδε ἐπὶ σαρκῶν πώρως καὶ ἀναισθησία

15. πῶς· πός. ὑπὸ Δωριέων

[πωσαχῶς· ποσαπλῶς]

* πῶς τ' ἄρ'· πῶς δέ

* πῶς τ' ἄρ τοι· πῶς δή σοι

* πῶς κεν ἔοι· πῶς ἂν γένοιτο

20. [ποτᾶσθαι· πέτασθαι]

[πωτώμεναι· διατρίβουσαι. διακινοῦσαι]

SCR. 97. Eur. Andr. 972. 98. Soph. Ai. 549. 99. Xen. de re eq. II 1. 4500. ADN. 3. Eur. Ion. 1212. 4. Aristoph. Cocal. fr. III alii. 5. ADN. 8. Eur. fr. 833. 11. Antimach. l. l. 12. Herod. V 62. 14. Rom. XI 25. 15. ADN. 17. γ 22 Δ 387. 18. Α 123 ubi nunc *πῶς γάρ τοι*. 19. Ξ 333 *κ' ἔοι*, sed Δ 837 *πῶς τ' ἄρ ἔοι*. 21. Ar. Pac. 815.

ADNOT. 96. *Videntur haec ad Spartanas pertinere Leucippides deas, quarum sacerdotes virgines et ipsae Leucippides vocatae: v. Paus. III* 16, 1 Boeckh. C. I. I p. 685. 98. (ν) inserui. 4500. Vide Boeckh. C. I. I p. 685 n. 1449. Burgess. in Seebodii misc. critt. I p. 21 qui Eubul. Ath. XIII 568 E confert. — *νέους*] Meineke Cratin. fr. III p. 69. — Fortasse duo sunt articuli. Distinxi post *Ἀφροδίτης*. 1. Cf. 4493 et *πολούμεναι* Aesch. Prom. 648. 2. *πωλεῖσθαι* (*πολεῖσθαι* Aldus)· *ἐπιμελῶς*, τὸ Mus. *ἐπιμελῶς καὶ* Taylor ad Lys. p. 179. 5. *πῶ μοι· ποτέ μοι* schol. Hom. Α 542, qui locus si spectatur pro *ποῦμοι* — *ποῦ γάρ* scribendum *πού μοι* — *οὐ γάρ*. Sed cf. gl. 4487 et carm. popul. 12 p. 1030 Bgk. 6. Cf. gl. π 2989. 90. — *λύπη* ad *πωρεῖ* retulit Albertus. 7. Non liquet. Sed *ἰωγαί* sunt *πνοαί*. 8. Male Bruno *πυρπολία*. *πώγωνα* latere vidit Meinek. Phil. XIII p. 553. Cf. gl. π 4488. 9. 10. Cf. 4506 et supra *ἐπωρεῖν* et *πρωρεῖ*. Eleis vindicat schol. Soph. OC. 14, unde migravit in Suidan. 11. Schol. Soph. OC. 14 schol. Ar. Plat. 33 schol. Eur. Or. 382 Suid. s. v. *ταλαίπωρος*, ubi in *πωρήτουν πώρητοι πῶρόν τιν'* depravatum erat ante Sopingi emendationem. 12. (ρο) Mus. Ineptit Schowius. 13. *πωρός* Suid. 14. *λέγοιτο δὲ* — *πῶρος* Mus., quem redarguere studet Schowius. Lego *σύνδεσμος λέγεται. τὸ δὲ ἐπὶ σαρκῶν πῶρος κτλ.* 15. *πῶς, πός* cod., *ποῦς* (sic) Albertus. *πούς* Pearso. Verum tamen voc. *ποῦς* formam laconicam fuisse *πόρ* docet Hesychius ipse, unde lucem accipit tertia forma *πὸς* memorata ab EM. 635, 22 et Choerob. in Theod. p. 182, 32. 218, 28 additis poetae alicuius verbis *ὡς πὸς ἔχει μαινομένοισιν* metro choliambico adstrictis. Hinc Ahrens Dial. II p. 166. 175 h. l. *πός· πούς ὑπὸ Δωριέων* corrigit. 20. 21. Malim *ποτᾶσθαι* et *ποτώμεναι*. Vide SCR.

4522. * πωτῶνται· πέτονται
* πῶϋ· ποίμνιον, ἢ ποίμνη
πῶϋξ· ποιὸς ὄρνις. ὁ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζώων

Ρ.

Ῥά· δή. σύνδεσμος·
ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες
καὶ παρὰ ἰατροῖς ῥιζίον τι
ῥάας· ῥεύματα
ῥαβάττειν· ἄνω καὶ κάτω βαδίζειν. τινὲς δὲ τύπτειν, καὶ ψόφον ποιεῖν [καὶ φράσειν] τοῖς ποσί, καὶ ῥάσσειν
* ῥάβδιδα· τὰ διδασκαλεῖα
5. ῥάβδοι· καὶ τὸ σύνηθες καὶ ἡ διάφυσις τῆς γῆς, ὡσεὶ φλέβες. καὶ ὀβελοὶ δὲ οἱ παρατιθέμενοι τοῖς Ὁμήρου στίχοις. καὶ οἱ τῶν φοινίκων κλῶνες. [καὶ ὁ βραβευτής, ῥαβδονόμος
ῥαβδοφόροι· ῥαβδοῦχοι
ῥάγα· ἀκμή. βία, ὁρμή. καὶ ἣν ἡμεῖς ῥῶγα θηλυκῶς, Ἀττικοὶ ῥᾶγα
* ῥάβδος· βέλος
ῥάγανον· ῥάδιον. Θούριοι
10. ῥαγάς· πήλυξ, ἡ σταφυλίς, ῥωγάς
[ῥάγαται· ῥάναται]
ῥαγδαῖον· τὸ ὀξύ, ὁρμῆς μεστόν, ἢ ἄθρουν, σφοδρόν, ἰσχυρόν, φοβερόν, σκληρόν

SCR. 22. *Β* 264. 23. *Γ* 198. 24. IX 18, ubi *φῶϋξ* legitur. (Salmas. in Solin. p. 65 B.)

Ρ. 5. *φλέβες*] Theophr. CPl. IV 13 XII 6. *κλῶνας*] Theophr. HPl. II 2, 2. 7. ADN. — Plat. Legg. VIII p. 845 A. 8. ‚Lex. Armach. in Ezech. XXI, 21' Pearso. 11. *υ* 150. 12. cf. Aristoph. fr. XLII p. 1046. Usi sunt etiam Teleclides Diphilus alii.

ADNOT. 24. *πώϋγξ* Anton. Lib. c. 5. EM. 699, 10 Suid. Zonar. 1601. Lob. Phryn. p. 72.

Ρ. 1. *μὲν ῥὰ* cod. — *ἰητροῖς* cod. Cf. Dioscur. III 2, Galen. vol. XIII 224 Ammian. Marc. XXII 8. Confundit igitur *ῥά* et *ῥᾶ* (*rha*, *ῥῆον ῥέον rheum*). Infra *ῥέοντι· ῥεῖ* in *ῥέον τὸ ῥᾶ* mutandum videtur. 2. Cf. *ῥοαί*. Formam Lob. rhem. p. 253 suspectam praebet etiam Cyrill. 63. 3. *σοβεῖν καὶ τρέχειν καὶ συντόνως ποδοκτυπεῖν* Phot. 479, 18 idemque l. 19 ex alio fonte *ἄνω κάτω ἀντιβαδίζειν* (ubi *ἀντι* | ex *ἀντὶ τοῦ* natum videtur). — *φράσειν*] *ἀράσσειν* Sopingus. Cf. Lob. Path. El. p. 41 n. 4. *ῥαββιδεῖα* Albertus. 5. *περιτιθέμενοι* cod., *censoria virga* vertit Quinct. I 5. *κλῶνες*] Schneider ad Theophr. vol. V p. 539 sq. *βραβευτής*] haec ex onomastico illo deprompta sunt, in quo synonyma congesta invenit *ῥαβδονόμος ῥαβδοῦχος ῥαβδοφόρος βραβευτής*. Falluntur qui ad Aesch. Hicet. 248 referunt. *Ῥαβδοῦχος* et *βραβευτής* iungit Plat. Protag. p. 338 A. 6. Confundit *ῥάγα* (vel *ῥαγά*) et *ῥᾶγα* (*ῥάγα* cod.) De priori tamen significatione non constat, quamquam ad Hippocr. p. 233, 43 etiam verba haec: *πνεῦμα ψυχρὸν διὰ τῆς ῥαγῆς ἀφ' οὗ τρέφεται*, ubi nonnulla MSS praebent *ῥαπῆς*, in margine leguntur haec: *ῥαπή· ἀκμή, βία, ὁρμή*, quae videri possint ad *ῥιπή* et *ῥοπή* spectare. Sed vide *ῥαγδαῖον*, quod *βίαιον* est Suidae, *ὁρμῆς μεστόν* nostro, et *ῥαγεῖσα* ap. Galen. Lex. 552. 8. *ὀβελός* Salmasius. Alii ad Xen. Cyneg. X 3 referunt, ubi *τὰς ῥάβδους κρανείας* memorat h. e. *hastilia*. 9. Supra *θραῦρον· ῥάγανον*, q. l. Lobeck. rhem. p. 12 n. *τραγανόν cartilaginosum* corrigit, legi annotat Alb. Correctio, si qua opus, incerta, quod neque de explicatione neque de accentu voc. *ῥάγανον* constat. Mihi *ῥάγανον· ῥαβδίον* maxime placet; cf. *ῥόχανον* et *ῥῆγλα*. *Ῥαδανόν· ῥαδινόν* non latet. 10. Gl. *π* 2193 *πήλυξ· ῥαγάς* dixi Laconicam hanc esse formam pro *σπῆλυγξ*; atque *εἰς σπηλαῖα καὶ πᾶσαν ῥαγάδα* iungunt LXX in Iesai. VII 19. Idem est *ῥωγάς*, sed etiam *ῥᾶγας* i. q. *ῥῶγας* (*σταφυλῆς ῥῶγας* M. Meibomius). 10. 11. Separavit et corr. Albertus coll. Eustath. (1231, 12) 1887, 37 et schol. *υ* 150. Vide *ῥάσσατε· ῥάνατε.* 12. Cf. *ὁράγδαιναν*.

ῥαδαλόν· ἁπαλόν. εὐδιάσειστον

Ῥαδαμάνθυος ὅρκος· τὸν ἐπὶ χηνὶ καὶ κυνὶ καὶ τοῖς τοιούτοις ὅρκον

15. ῥαδαμεῖ· βλαστάνει

ῥάδαμνος· βλαστὸς ἁπαλός, κλάδος. ἄνθος. ὅρπηξ. καὶ τὰ τοιαῦτα

ῥάδαμον· καυλόν, βλαστόν

ῥαδανᾶται· πλανᾶται

ῥαδάνη· κρόκη. ὁμοίως ῥοδάνη

20. ῥαδανίζεται· τινάσσεται

ῥαδανόν· ῥαδινόν, ἀπὸ τοῦ ῥᾳδίως δονεῖσθαι

ῥαδανῶροι· οἱ τῶν λαχάνων κηπουροί. Ταραντῖνοι

[ῥαδές· τὸ ἀμφοτέρως ἐγκεκλιμένον]

ῥᾴδια· εὔκολα, εὐχερῆ

25. ῥᾴδια[ι]· ὑπόδημα ποιόν· οἱ δὲ σανδάλιον

ῥαδινήν· λεπτήν

ῥαδινόν· λεπτόν, ἰσχνόν. εὐκίνητον. ἁπαλόν. εὐδιάσειστον

ῥᾳδιουργεῖ· ῥᾳδίως ποιεῖ. κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ

ῥᾳδιουργός· πλαστογράφος, ἢ ταχυγράφος, πονηρός, μηχανουργός, πολυμήχανος

30. ῥᾳδίως· εὐκόλως, εὐχερῶς

* .ρα δμωῇσι· θεραπαίναι(ς)

* ῥαῖσας· ὑγιάνας

ῥάζειν· τρώγειν. κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν· μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου

ῥάθαγος· τάραχος, ἦχος, θόρυβος, ψόφος

35. ῥαθάμη· ῥᾳστώνη, ῥᾳθυμία

ῥαθαίνεται· ῥαίνεται, βρέχεται

ῥαθάμιγγες· ῥανίδες, σταγόνες. καὶ ὁ ἀπὸ τῶν ἵππων κονιορτός. ἄλλοι ῥαθάμιγγες λέγουσι

SCR. 13. Lectio Zenodotea in Σ 576. 14. Cratinus. 16. Iob. VIII 16. 17. Nic. Alex. 92. 21. v. l. Σ 576. 25. Pherecr. fr. inc. LXXVI. 26. Ψ 583 unde corrige Suid. s. v. ῥαικάνη. 27. = 21. 31. Ζ 323 quod fugit interpp. 33. Hermippus et Cratinus Photii. 37. ‚Λ 536 Hesiod. Theog. 182 Callim. Lav. Pall. 11' Iensius. — Ψ 502.

ADNOT. 13. Vid. EM. 701, 51, unde ἀδιάσειστον in εὐδιάσειστον correctum. 14. ἐπιχήνιον cod., em. Mus. Interpp. Zenob. V 81 p. 152. 15. ῥαδάμνει post Albertum Lob. rhem. p. 126. 17. Lob. Proll. p. 186. 18. Infra male ῥανᾶται. Nihil huc faciunt ῥέμβεται et ῥαίεται. 19. κρόκος cod., em. Salm. 20. ῥαδανίζει Zonar. 1607. Adde EM. p. 702, 9 Eustath. 1165, 22 Hesych. βραδανίζει. 21. ῥάδανον· ῥάδινον cod. 22. ῥαφανῶροι Alb. coll. ῥαφανουροί· κηπουροί. 23. ἀμφοτέρωσε κεκλιμένον vel περικλινόμενον Lob. Parall. p. 156. ἐγκεκλιμένον tamen tuetur Erot. p. 308: Περίδας (περίδαις MS. Dorv. περίνναι Vindob.) ἑκατέρωθεν ἐγκεκλιμένον μηνοειδῶς. ἔνιοι δὲ περιφερές, quod spectat ad Hippocr. 659, 50 ὡς μὴ περιῤῥηδὲς ἔῃ τὸ σῶμα. Sed h. l. ἀμφοτέρως (ἀμφοτέρωθεν ἐγκεκλ. lego) docet ἀμφιῤῥηδές explicari, non περιῤῥηδές. 25. ῥαδίαι cod., em. Meinek. Com. II 1 p. 356. Voc. εὔμαρις conf. Lob. Proll. 256 n. Infra rectius ῥαίδια scribitur, ut ap. Poll. VII 94. Ῥάδια Phot. p. 480, 5, ῥοίδια Theognost. 24, 1 Choerob. Cr. II p. 256, 21, nisi hoc ad ῥόδια spectat, q. v. 29. Cyr. 63. 39. Phot. 480, 6. Saccularius, falsarius. Glossae. 31. ῥαδμῶες· θεράπαιναι codex. ‚Prior syllaba adhaeserat voci sequenti' Pearso. Correxi. 32. Ordo ῥάζοντος (Plat. Rep. V 462 D) postulat, cui fortasse additum erat καὶ ῥαῖσας κτλ. 33. τοῦ] ποιοῦ? — Phot. 481, 13 Eustath. 1792, 22. Meinek. Com. II 1 p. 388. 34. Schol. Nic. Th. 194. 35. ῥαικάμη scribit Theognost. 11, 3 a quo pendet Zonar. 1605. Vide Lob. Proll. p. 156, qui ignotum aliis ideoque suspectius dixit. Eius correctio sequens ῥαθυμία videbatur Ruhnkenio, ut sane in defin. Platon. p. 413 A ῥᾳθυμία definitur ῥᾳστώνη ψυχῆς. 36. Phot. 480, 10 ῥαθαίνεται· ἀντὶ τοῦ σπείρεται, quae significatio infra ap. Hesych. tribuitur voc. ῥανᾶται· πλανᾶται σπείρεται, ubi ῥαδανᾶται et ῥαθαίνεται (vel ῥάνατε· σπείρετε) confunduntur. 37. ῥάθμιγγες λέγουσι?

ῥαθαπυγίζειν· ὅ τινες (σ)κομβρίζειν. τὸ τῷ σκέλους πλάτει παίειν κατὰ τῶν ἰσχίων, τὸ εἰς τὸν γλουτὸν σιμῷ ποδὶ τύπτειν
ῥαθασσόμενοι· ῥαινόμενοι. πληττόμενοι
ῥαθμίζεσθαι· ῥαίνεσθαι
ῥαθυμία· ἀμέλεια, κατήφεια. ἀνοχή
ῥάθυμος· ὁ μὴ πονητικὸς [ἀλλὰ ἔκλυτος. ἄλλοι ἐπὶ τοῦ μεγάλου θυμοῦ κέχρηνται τῇ λέξει. m. sec. in marg.]
* ῥακ[κ]ά· κενός
* ῥαμά· ὑψηλή
[ῥαθώδημα· ψεῦσμα]
ῥᾷ· ῥᾷστον, ῥᾳδίως
ῥαιβίας· ἀζήμιος δῆμος
ῥαιβόν· ἐπικαμπές, τὸ μὴ ὀρθόν, καμπύλον, στρεβλόν, σκαμβόν
[ῥαιδῆλες· ἐμφανές]
ῥάιδια· σανδάλια. οἱ δὲ ὑποδήματα γυναικεῖα
* ῥαιδεῖται· σκώπτει
* ῥαῖαν· ὑγείαν
ῥαίει· πορθ[illegible] φθείρει
ῥαίεται· πλανᾶται. φθίνει
ῥαΐζεται· ὑγιαίνει
ῥαικακερεῖς· στρεβλοκέρατοι
ῥαίκερος· χαλεπός
Ῥαικός· Ἕλλην. Ῥωμαῖοι δὲ τὸ Γ προσθέντες, Γραικόν φασι
ῥαίνει· μιλτοῖ
ῥαίνοντο· ἐβάλλοντο. κατεπάσσοντο
ῥαϊξία· τόπος ἴδιος ἰατροῦ ἐν Ταραντίνοις
ῥαίοιτο· φθείροιτο. πλανῷτο
ῥαιομένου· φθειρομένου
ῥᾷον· συγκριτικόν, ἢ ἕτερον

SCR. 38. Ar. Eqq. 806. 43. Matth. V 22. 44. Ierem. XXXI 15 Matth. II 18. 46. Soph. fr. 978 p. 279 (ubi cod. et epitom. Strab. ῥᾶ) Ion. fr. 66 p. 578. In Alcm. fr. 33 p. 642 etiam Bergkius ῥᾶ scripsit tamquam ex ῥέα contractum. 48. v. l. Archiloch. fr. 30, 4. 58. Soph. fr. 979 p. 279. 60. Λ 282. 62. Soph. Tr. 268 ι 459. 63. ζ 126. 64. Plato.

ADNOT. 38. ῥαθαπυρίζειν — κομβρίζειν cod., em. Meurs. de lud. Gr. p. 58, alii complures. Vide Poll. IX 122. 126. schol. Ar. Eqq. 806 (796) Phot. 480, 11 Eustath. 861, 11. 1818, 57. Egregie disputat de hoc voc. Nauck. Ar. Byz. p. 224. 39. ῥαθασσώμενοι· ῥαινόμενοι codex Photii 480, 13. 40. Lobeckio Proll. 167 singulare videtur exemtionis vocalis specimen. atque ordine sane non commendatur ῥαθαμίζεσθαι. Supra ἐρράθάμιζε· ἐρόφει habuimus. 42. [ἀλλὰ — λέξει del. Mus.] — μεγαλοθύμου, ad ζάθυμος referens, Thes. VI col. 2329 D. 43. [κ] Heinsius. 44. ῥαμά· ὑψώθη ἡ ἀρχή Gl. mss. in Matthaeum. ῥαμᾶ· ὑψηλῇ malim. Cf. gl. ρ 96. 45. Pro ῥαψῴδημα vel ῥαβδῴδημα. 46. ῥαῖ· ῥαῖστον codex. Vide Bast. Greg. Cor. p. 574 Mullach *Grammatik der griech. Vulgärspr.* p. 67. 47. Infra ῥαμβάς· ὁ δήμιος. 49. ἀρίδηλος· ἐμφανής voluisse videtur Taylor Lect. Lysiac. p. 701 A. 50. ῥαίδια cod., vide gl. 25. 51. Vitiose pro διαιρεῖται· κόπτει. Infra ῥαντίζει et ῥαπίζει per σκώπτει explicat, a quibus proxime abest ῥαχίζει· κόπτει, ῥαιδαστίζει· τὸ σκόπτει Theognost. 11, 3 ubi cum ῥαιστάζει coaluisse videtur ῥαιδεῖται; ῥαιδαστίζει· τὸ σκοπεῖ Zonar. 1607. 54. ῥαίοιτο· πλανῷτο infra. Nihil prosunt ῥαδανᾶται ῥανᾶται ῥαφάσσει ῥέμβεται. 55. Vulgo ῥαίζει, sed ῥαΐζοιτο Geopon. XVI 8, 1. Vide ῥαῖα ῥαῖσας et βρατάνει. 56. ῥαιβόκερως Pearso Kuster. Lob. Parall. 225. Hinc ῥαιβοκέροις· στρεβλοκεράτοις Thes. VI col. 2331 A. Videtur error e lectione suprascripta natus esse hoc modo ῥαιβοκέροις (superscr. οικ). 57. Conferunt ῥάκελος· σκληρός et ῥακλεός· σκληρός, quae infra vide emendata. 58. Ῥαῖκος codex, Ῥαικούς Phot. 480, 15. Infra Ῥαχός. 59. Vide σχοινίον. 60. κατεγράσσοντο cod., em. Pearso. 61. *Nosocomium* intellego et refero ad ῥαΐζω, ῥαΐζω *recreor ex morbo*. 62. Cf. ῥαίεται· πλανᾶται. Infra ῥέοιτο· φθείροιτο hinc corrigendum. 64. ἢ] πρὸς Timaeus Lex. Plat. p. 162. Itaque nec confundi ῥᾷον et ῥαῖον· ἕτειρον dixerim, nec e Galeno lex. 552 ἑτοιμότερον correxerim.

65. ῥαίουσι· φθείρουσιν
ῥαῖσαι· τρισυλλάβως Ἀττικοὶ τὸ ἐκ νόσου ἀναλαβεῖν
ῥαῖσας· ὑγιάνας, ἀνασφήλας
ῥᾷστα· ῥᾳδίως, εὐκόλως
ῥαιστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ
70. ῥαῖσαι· φθεῖραι
ῥαιστήρ· σφῦρα σιδηρᾶ μονοκέφαλος. τινὲς δὲ σιαγόνα
ῥαιστῆρα· ὁμοίως
ῥᾷστον· ὑπερθετικόν
ῥαίστωρ· κρατήρ
75. ῥαῖσω· βελτίον σχῶ
ῥαιφάσσει· ἁγνεύει
ῥαίω· φθείρω
ῥᾴων· εὐθυμότερος
ῥάκε' ἄζει· ἱμάτια ξηραίνει
80. ῥάκελος· σκληρός
ῥάκη· ἀπο[σκο]ρακίσματα. καὶ ἀποσπάσματα. ἱμάτια
ῥακῖδες· ὀρόδαμνοι, κλάδοι
[ῥακκίζειν· τὸ διαιρεῖν τὰ μέλη τῆς ῥάχεως, ἢ παίειν
ῥακκίζει· ὁ διακόπτων]
85. ῥακλεός· σκληρός
ῥάκ[κ]ος· διεῤῥωγὸς ἱμάτιον
ῥακτήριον· ὄρχησίς τις
ῥακτηρίοις κέντροισιν· ἀντὶ τοῦ ταῖς κώπαις· διὰ τὸ [ἀ]ῥάττεσθαι. καὶ ἐν Φιλοκτήτῃ τῷ ἐν Τροίᾳ·
μέλη βοῶν ἄναυλα καὶ ῥακτήρια
ἀντὶ τοῦ ψοφώδη καὶ θορυβώδη
[ῥακτήρια[ι]· ψοφώδη καὶ θορυβώδη]
90. ῥακτήρια· τύμπανα
ῥακτοί· φάραγγες. πέτραι. χαράδραι

SCR. 67. Demosth. Ol. I p. 13, 2. 68. Theocr. XI 7. 72. Greg. Nazianz. Arc. 2, 52. 74. Σ 477 ex Aristarchi lectione? 75. cf. Plat. Axioch. 364 C. 81. Soph. Phil. 39. 274 Eur. Hel. 1084. 82. Nicandri? 86. ζ 178. 88. Soph. fr. 730 fr. 632.

ADNOT. 68. ῥάϊστα Albertus. 69. Infra ῥαστάζει. Forte ῥιπτάζει. 70. Ordo postulat ῥαῖσται, h. e. (κυνορ)ραῖσται· φθεῖρες. 71. Vide ῥωστήρ et ..ιστήρ. — σταγόνα] Vossius ad ῥαντήρ refert; scripsi σιαγόνα. 73. ῥαιστόν cod., ῥάϊστον Alb. Accentus indicio est confundi ῥαιστόν· φθαρτόν Zonarae cum ῥᾷστον. 74. Infra ῥάστωρ· κρατήρ. Cave latere putes exemplum Homericum ῥαιστῆρα κρατερήν ex Il. Σ 477. Ῥαῖστωρ est κραντήρ dens apri eminens. 76. Infra ῥαφάσσει· πλανᾶται, unde patet reiciendam esse Alberti coniecturam ὑγιαίνει, a Thes. VI c. 2333 B recoctam. Lobeckio, qui rhem. p. 242 χορδάσσειν· (cf. ἀρραβάσσειν et ῥακτήριον) ὀρχεῖσθαι, ῥαιφάσσειν· ἁγνεύειν tenebricosis accenset, ῥαφάσσειν aliquid similitudinis cum ῥέμβεσθαι habere videtur. Mihi utrumque ex παραφάσσειν s. παραιφάσσειν (Galen. lex. 540) natum videtur, quod apte per πλανᾶσθαι ἀγνοεῖν interpretabimur. 77. Male Zonar. 1607 et Theognost. 11, 4 ῥαίθω. 79. ῥακεάζει cod., ῥάκη ἄζει Albertus, em. Thes. VI c. 2333 C post Pearsonem Advers. II p. 606. 80. Lob. Proll. 105. Infra ῥακλεός; supra ῥαίκερος per σκληρός et χαλεπός explicantur. Lego ῥ' ἀσκελῶς vel ἀσκελές· σκληρῶς. 81. ἀποσπάσματα ἱματίων Albertus. Cf. ῥάχη. 82. ῥακῖδες Lob. Path. El. p. 514. Similiter ῥακῖδας ex h. l. volebat Bentleius in Nic. Ther. 533, ubi ῥάδικας MG (nisi is ῥαδῖκας habet) KRVv, |ῥακῖδας vel| ῥακίδας reliqui. Atque ῥαδῖκες malo etiam h. l. cum etiam scholia Nic. p. 42 Nic. Th. 378 Al. 57. 331 codices et EM. 702, 13 in ῥάδικας consentiant. 83. Imo ῥαχίζει et mox ῥαχίζων. Cf. Didym. p. 98 sq. 85. Cf. gl. ρ 80. 87. Cf. Phot. ῥάττει. 88. μέλι — ἄναυδα cod. μέλη — ἄναυδα Mus., em. Th. Bergkius. Vide Lob. Path. El. p. 41 n. 42. 89. [ι] Mus. 91. Infra ῥάπται· φάραγγες χαράδραι γέφυραι. Cf. Lycophr. 92, unde ῥάκτος in ῥακτός post Pearsonem mutavit Thes. c. 2335 C. Vide Lob. rhem. 284.

ῥακτὸς λόφος· .....
ῥάκτρια(ι)· τὰ ῥαβδία, ἐν οἷς τοὺς καρποὺς ἀπαράσσουσιν
ῥακωλέον· ῥάκος
95. ῥάματα· βο[σ]τρύδια. σταφυλίς. Μακεδόνες
[ῥαμάς· ὁ ὕψιστος θεός]
ῥαμβάς· ὁ δήμιος
ῥάμνος· τὸ φυτόν, ὅπερ εἰς ἀλεξιφάρμακον παραλαμβάνεται. καὶ δένδρον ἀκανθῶδες
Ῥαμνουσίας ἀκτάς· δῆμος ἐν τῇ Ἀττικῇ, ὅπου Νέμεσις τιμᾶται
100. Ῥαμνουσία[ν]· Νέμεσις. ἐν Ῥαμνοῦντι Νεμέσεως ἵδρυτο ἄγαλμα δεκάπηχυ, ὁλόλιθον, ἔργον Φειδίου, ἔχον ἐν τῇ χειρὶ μηλέας κλάδον
ῥαμοσαίτης· κατάρατος
ῥαμφαδέκται· τὸ πυκτεύειν
ῥαμφάξει· ῥύγχει ὠθήσει
* ῥομφαία· μάχαιρα. καὶ ἡ πυγμὴ τῆς χειρός
5. ῥαμφή· κοπίς. μάχαιρα. ἢ τὰ τῶν ὀρνέων ῥύγχη
ῥαμφησταί· ἰχθῦς ποιοί
ῥαμφίς· νεὼς εἶδος
ῥάμφος· ῥύγχος τὸ ἐπὶ τῷ στόματι τῶν μεγάλων πετεινῶν
ῥαμψὰ γόνατα· βλαισὰ γόνατα. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ῥαιβά
10. ῥαμψόν· καμπύλον, βλαισόν
ῥᾶνα· ἄρνα. Ῥωμαῖοι δὲ βάτραχον
ῥανίς· σταλαγμός
ῥανᾶται· πλανᾶται. σπείρεται
ῥαντίζει· σκώπτει

SCR. 98. δένδρον] Psalm. ap. Cram. AOxx. II p. 465, 15. Exstat LVII 10. 105. 8. Ar. Avv. 347 v. l. Plat. Com. fr. V p. 662. 12. Ar. Ach. 171 et Choerilus Naek. p. 169.

ADNOT. 92. Scripsi et collem confragosum intellego; ῥάκτος· λόφος codex. 93. (ι) Poll. X 130 VII 146. Hinc etiam corrigendus Phot. 482, 6. Cf. βράκαλον. γάρκαν. γάρρα. ῥάγανον. Praepositio ἐν haud quaquam sollicitanda. 94. ῥωγαλέον Alberti placet Thes. c. 2335 D, ῥακώλιον suasit Lob. Path. Proll. 135 coll. ἕδος ἑδώλιον, cui obstat et accentus et terminatio. An ῥακῶδες (sc. ἱμάτιον)· ῥάκος? 95. ῥάμματα Mus. interpolatio est. Adludit ad *racemus*. Itaque βοτρύδια scripsi pro βοστρύχια. 96. St. Byz. s. v. Λαοδίκεια et Gesen. Monum. Phoen. p. 394. Cf. gl. ρ 44. 97. Supra ῥαιβίας· ἀζήμιος δῆμος. quod nisi obstaret conicerem ῥεμβάς. 98. Illustrat Photius 482, 8. Cf. μυώπη. 99. Videntur duo articuli conflati Ῥαμνοῦς· δῆμος κτλ. Ῥαμνουσιὰς ἀκτή (Thes.)· .... vel Ῥαμνουσίδας ἀκτάς· ...... Ordo Ῥαμνουσιάδας ἀκτάς poscit. Sic etiam Pearso. 100. Ῥαμνουσίαν Νέμεσις cod., Νέμεσιν Mus. Cf. H. Brunn *Gesch. der gr. Künstler* I p. 240. 1. Prior glossae pars, quae ραμος· αιτης dividenda videtur, ad (ἀ)ράσιμος adludit. Nam longius distat ἀπομάκτης· καθαρτής. 2. Mox ῥομφαία (ῥομφαία ordo)· ἡ πυγμὴ τῆς χειρός i. q. γρόνθος, unde ῥαμφάζειν· τὸ πυκτεύειν et Dorice ῥαμφαϊκταί· οἱ πύκται. Haec vocabula qui negaverit coaluisse, conferat δέκτης· αἴτης. 3. ῥαμφάξη· ῥυγχωδήσῃ cod., quod ῥεμφάξῃ· ῥυγχωθήσῃ scribit Lob. rh. 242, ῥαμφάζει· ῥυγχωθήσει Phot. 483, 1 quod Cobetus ῥαμφάξει· ῥύγχει ὠθήσει scribit. Ac certe nec ῥυγχόω nec ῥυγχώδης pro ῥαμφώδης ῥάμφαξ usquam repertum est. 4. ῥαμφαία Salm. Voss. — μάχαιρα pro μάχη Guyetus. Cf. ῥομφαία et Boetticher Aric. p. 52. 5. Confundit ῥαμφή et τὰ ῥάμφη. 6. ἰχθεῖς cod. I Th. Schneider confert Xenocr. de aquat. 7. ῥαφίς· εἶδος ἰχθύος Suid. II p. 596, 12. 8. Cf. σίραμφος quod Lobeck. rhem. 303 Path. El. p. 149 defendit et ῥέμφος. 9. [μ] Palmerius. 10. Lob. rhem. p. 284. 11. ῥάνα — βάτραχοι cod., βάτραχον Mus., ῥᾶνα scripsi pro ῥῆνα. Cf. ῥῆνες· ἄρνες. ῥήνεα· πρόβατα, οἶα (ὄϊας Sopingus, l. προβάτεια). ῥύεινα· ἄρνα Κύπριοι (h. e. ὑρεῖνα pro οὐρεῖνα vel Ϝρεῖνα). Cf. gl. β 199 et τρανόν. 13. Supra ῥαδανᾶται· πλανᾶται et ap. Phot. 480, 10 ῥαθαίνεται· ἀντὶ τοῦ σπείρεται. Haec igitur confundit, nisi quod ῥάνατε apte per σπείρετε potest explicari. — ῥανεῖ· πλυνεῖ Pearso. 14. Infra ῥαπίζει· σκώπτει. ῥαιδαστίζει· τὸ σκώπτει Theognost. 11, 3 τὸ σκοπεῖ Zon. 1607. Apte Albertus, cui etiam ῥακίζειν· κόπτειν in mentem venit, confert Horat. Serm. I 4, 87, ubi schol. Crucq. *aspergere*] *notare sermonibus* (*venenosis* Acro) *et dicteriis salsis*.

ῥαντόν· ποικίλον
ῥάξ· [ῥάγα] ἡ τῆς σταφυλῆς [ἣν ἡμεῖς ῥῶγα καλοῦμεν]
ῥᾷον· εὐχερές. κοῦφον. εὔκολον
ῥαπατήν· καλάμην, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ αὐλοῦντας ῥαπάλους
ῥαπίδες· ὑποδήματα. περόναι
ῥαπιδοποιόν· τὸν ποιητήν, Δωριεῖς· ἢ ποικιλτήν. ἢ τὰς κρηπῖδας ποιοῦντα
ῥαπίζει· σκώπτει. ἀλοᾷ. παίζει. μαστιγοῖ, τύπτει
ῥαπίς· ῥάβδος. κρηπίς. κώμη. γογγυλίς. οἱ δὲ λα[μ]ψάνην
ῥαπίσαι· ῥάβδῳ πλῆξαι, ἢ ἀλοῆσαι
ῥάπται· φάραγγες, χαράδραι, γέφυραι
ῥάπτειν· μηχανᾶσθαι, κατασκευάζειν
Ῥάριον πεδίον .....
Ῥᾶρος· ἰσχυρός. καὶ ὄνομα τοῦ Τριπτολέμου πατρός
ῥάσσα(τε)· ῥάνατε
ῥᾷστα· εὐχερῆ, εὔκολα
ῥαστάζει· πονεῖ. ὠθεῖ. ταράττεται
ῥᾷστον· εὐχερές, εὔκολον
ῥᾳστωνεύεται· ῥᾳθυμεῖ, ἀμελεῖ, καταφρονεῖ
ῥᾳστώνη· ῥᾳθυμία. καὶ τὰ ὅμοια
ῥᾳστώνης· τρυφῆς, τέρψεως. ἀναπαύσεως
ῥάστωρ· κρατήρ
ῥατάναν· τορύναν
ῥατίζει· πρεσβεύει

SCR. 15. Genes. XXX 32. 16. Soph. fr. 372. 25. π 423. 28. υ 150. 34. Herod. III 136.

ADNOT. 15. Habet Eudem. Bachm. Anecd. I 358, 2 Phot. 482, 23 Suid. Cyr. 63. 93. 16. Cf. ῥάγα. Ael. Dionys. Eustath. 1485. 17. Verum puto propter accentum in ultima positum quod Bruno suasit ῥάπα· τὴν καλάμην (a ῥάψ = ῥίψ) et mox ῥαπα(ύ)λους. Glossa Macedonica est teste Ameria ap. Ath. IV p. 176 E: οὕτω καὶ ῥαπαύλας — τοὺς τῇ καλάμῃ αὐλοῦντας, ubi *ABCP* ῥαππαύλας (ῥαπαύλας VL) Eustath. p. 1157, 39 ῥαπταύλης Casaub. ῥαπαταύλας. 19. Infra ῥαφίς· ὑπόδημα. περόνη, supra ἀρπίδες· κρηπῖδες ἢ ὑποδήματα. Cf. EM. 702, 33. Mihi prior explicatio voci ῥαπίδες, posterior vocabulo ῥαφίς aptior videtur, nisi π pro φ e dialecto est. 20. ποικιλτήν non opus est ad ταπιδοποιόν referatur. Videtur *vestium virgatarum confector* dici. 21. Nisi ῥαντίζει per σκώπτει redderet, corrigerem κόπτει — παίει. Similiter Suicerus in Thes. Eccl. 22. ῥάβδος] cf. ῥαφίς et Cyr. 39. — κροπίς cod., male κοπίς Iensius Luc. Hes. p. 208, recte Heinsius κρηπίς. Idem vero κώμη parum probabiliter in κώπη mutat, quod ad λαβίς refert cum ῥαπίς confusum. — Ad γογγυλίς cf. ῥαφίς (i. q. ῥάπυς Numenii) λάψα λαμψάνη σκύβα σκοῦβα quod in κώμη corruptum videri possit. 24. Supra rectius ῥακτοί. Sed γέφυραι ad ῥαπταί pertinere potest. 26. παιδίον cod., non dubitari πεδίον corrigere cum Sopingo. Cf. Choerob. in Theodos. p. 905, 3 Steph. Byz. qui ἐν Ἐλευσῖνι addit et Pausan. I 38, 6. Alii παιδίον non sollicitandum rati conferunt EM. 702, 37 ῥάριον λέγεται τὸ βρέφος quod recoquit Suid. s. v; ῥάρος, ὃ σημαίνει τὸ βρέφος κατὰ τοὺς Αἰολεῖς schol. Dionys. Thr. 693, 11, ἀμβλωθρίδιον βρέφος Lex. de spirit. p. 212 Valck. — Ῥάριον cod., em. Arcad. p. 200, 21. 27. ῥάρος codex. ῥαρον (sic)· ἰσχυρὸν Phot. 483, 13 Suidas, ῥωρός· σφοδρός infra. 27. 28. Disiunxit Maussacus, correxit Vossius; Lob. rhem. p. 128. Supra corrupte ῥάγαται· ῥάναται. 30. Supra ῥαιστάζει omisso ταράττεται, quod καταράττει scribendum, si ῥαστάζει i. q. ῥάσσει. Sed forte ῥιπτάζει legendum. 35. Dixi s. v. ῥαίστωρ, non corrigi posse ῥαιστῆρα κρατερήν, sed recte ῥαίστωρ vel ῥαῖστωρ dici de dente eminente quo ferit aper hostemque dilacerat. Idem est κρα(ν)τήρ. 36. ῥοτάναν· τὸ ῥένναν cod., ῥατάναν· τορύναν Mus. quod τορύνην dicendum erat. Supra βρατάναν· τορύνην. Ἠλεῖοι quod *rutabulum* interpretatur Lob. Proll. p. 176. Infra etiam corruptela simili affectum est ῥοταρία· τὸ ῥίνιον (τορύνιον Mus.) Hoc loco ῥαταναν· τορυνᾶν praestiterit. 37. ῥα τίζει Ruhnkenius epist. crit. p. 6, φατίζει· πρεσβεύει Albertus.

ῥατιχεύειν· καταρᾶσθαι
ῥατῶνα· ῥεκτῆρα. σφαγέα
140. ῥαυλόν· ἄγραυλον. ἄγροικον
ῥαφάνη· κράμβη
ῥαφανιδωθῆναι· τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἤλαυνον κατὰ τῆς ἕδρας

τίς γὰρ ἀντὶ τῆς ῥαφανῖδος ὁρῶν ὀξυθυμίαν
ἔλθοι πρὸς ἡμᾶς

ῥαφανίς (καὶ) ῥάφανος διαφέρει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς· ῥάφανος μὲν γὰρ ἡ κράμβη, ῥαφανὶς δὲ ἡ παρ' ἡμῖν ῥάφαν(ος). Τρύφων δέ φησι, παρὰ Δωριεῦσι τὰς μικρὰς ῥαφανῖδας λέγεσθαι, τὰς δὲ μεγάλας ῥάφας
ῥάφανος· κράμβη
45. ῥαφανουροί· κηπουροί
ῥαφάσσει· πλανᾶται
ῥαφίς· ὑπόδημα. περόνη. καὶ ἄγριόν τι λάχανον λα[μ]ψανῶδες. καὶ ἡ ῥάβδος
ῥάφοι· ὄρνεις τινές
ῥαχάδην· ἐπὶ τῆς ῥάχεως
50. ῥαχάς· χωρίον σύνδενδρον καὶ μετέωρον, διὰ τὸ ψόφον ἀποτελεῖν καταπνεόμενον
ῥάχετρον· ῥαχίς· ὡς πλευρὸν καὶ πλευρά. οἱ δὲ τὴν ῥάχιν τοῦ ἱερείου
ῥαχθέντος· σπαραχθέντος
(*) ῥαχίζειν· παίειν τὸ ἱερεῖον
* ῥάχη· ἀποραχίσματα καὶ ἀποσπάσματα
55. ῥαχία· πᾶς πετρώδης αἰγιαλός
ῥαχίζειν· τὸ εἰκαίως καὶ ῥᾳδίως ψεύδεσθαι
ῥαχίζων· διακόπτων, διὰ τὸ τὴν πρώτην καὶ μεγάλην διακοπὴν κατὰ τὴν ῥάχιν γίνεσθαι
ῥάχι· τὸ στέμφυλον
ῥάχις· ἄκρα. ὀσφῦς. ἡ ἄκανθα τοῦ νώτου
60. ῥαχιστήρ· ψεύστης. ἀλαζών. μεγαλουργός, μεγάλα κακουργῶν, μεγάλα ψευδόμενος

SCR. 42. Com. inc. fr. CLXXIV p. 647: τίς γὰρ (ἂν) | ἀντὶ ῥ. ὀξυθύμι' εἰσορῶν | ἔ. 47. Archipp. com. fr. IV p. 725. 55. Thuc. IV 10 Soph. fr. 981. 56. Dinarchus l. l. 57. Sophocl. Ai. 55. 59. Herod. III 54. — I 208 Soph. fr. 21 p. 107 Aristot. part. anim. II 9. 60. Theopomp. com. fr. IV p. 809.

ADNOT. 38. Supra ἀρατειχεύειν· καταρᾶσθαι ἢ στρατεύεσθαι (στραγγεύεσθαι?) ἐρατεινεύειν· στρατεύεσθαι ἢ δυσφορεῖν, quarum gl. syllabae finales nescio quid similitudinis habent cum ἐ(λ)ινύειν· στραγγεύεσθαι. 39. Alienum videtur obscurum voc. ῥόγαν· φονέα, αὐτόχειρα. Haud scio an *ΡΑΤΩΝΑ* literarum transpositione ortum sit ex *ΔΡΩΝΤΑ*, nisi (δ)ρατῶν ῥεκτῆρα· vel tale quid latet. 40. Mutilum ex ἄγραυλον. 42. μυχοὺς cod., em. Mus. — V. Porso Adv. p. 301. 43. (καὶ) Mus. — ῥάφαν. τρυφὴν cod., em. Mus. De re Poll. I 247 Velsen ad Tryphon. p. 88. De ῥάφας Lob. Proll. 179. 45. Supra ῥαδανῶροι. 46. Lob. rhem. p. 242 falli videtur. Cf. gl. ρ 76, ubi (πα)ραφάσσει conieci. 47. Supra ῥαπίδες et ῥαπίς. Vulgo ῥαφίς per βελόνη explicatur. 50. Phot. 483, 23 IThSchneider conferri iubet inscr. Sic. Gruter. p. 212. 213. 51. ῥάχετ(ρ)ον· τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου, ἀφ' οὗ ἡ ἀρχὴ τῆς ῥάχεως Phot. 483, 24 addens Δίδυμος (ad Soph. fr. 21) δὲ πλευρόν, unde ῥαχετρίζειν ap. Poll. II 136 quod male ῥακετρίζειν scribit Photius. 52. Pertinet ad ῥάσσω si HSt. credimus. Phot. 483, 26 ῥαχθέντος· ῥαγέντος. 54. Creticum esse dixerim pro ῥάκη, nisi constaret hos λάκη dixisse, q. v. Cf. ῥάκη. 55. Cf. EM. 702, 54 schol. Thuc. IV 10 Eustath. 1540 27 Phot. 483, 27. 56. τοῦ εἰκέως cod., em. Mus. Cf. Bekk. AG. I 113, 7 Phot. 484, 4. 58. *Fraces* (cf. ῥυτά) dici apertum est. Sed ordo ῥαχίον poscit, nec peregrinis in ι̅ accensuerim. 59. ῥαχίς codex. Infra ῥηχίς· ἄκρα.

ῥᾶχοι· χοιράδες. στοιβαί. σάγματα. ἔνιοι τοὺς [σ]φακέλους τῶν ξύλων· ἄλλοι τὰς μυρικίνας ῥάβδους. ἔστι δὲ ἀκανθῶδες φυτόν, ἀφ' οὗ τὸ περίφραγμα

Ῥᾶχος· Ἕλλην. δηλοῖ δὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις τὸν ἐλεύθερον. καὶ ὁ φραγμὸς τῶν τειχῶν

ῥάψαι· συνθεῖναι

ῥαψῳδία· ἡ σύνταξις τῶν λόγων, ἢ λόγων συῤῥαφή. ἢ μέρος ποιήματος

165. ῥαψῳδοί· ὑποκριταὶ ἐπῶν

* ῥαψῴδημα· ψεῦσμα. φλυαρία

ῥαψῳδός· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν Σφίγγα. [καὶ οἱ τὰ Ὁμήρου ᾄδοντες ποιοὶ ῥαψῳδοὶ καλοῦνται

ῥέα· ῥᾳδίως, εὐχερῶς

Ῥέας πόντος· παρὰ τὸν Ἀδριακὸν κόλπον, ἔνθα τιμᾶται (ἡ Ῥέα. καὶ) ὁ Βόσπορος

70. ῥεγεονάριος· γειτονίαρχος

ῥέγματα· τὰ βάμματα

ῥέγος· ῥάμμα. βάμμα. ῥάκ(κ)ος

* ῥεγισταί· οἱ βαφεῖς

ῥέγχειν· ἐπὶ τῶν κοιμωμένων

75. ῥέδ(δ)ει· πράττει, θύει

[ῥεδείη· τράχηλος. ἢ ῥεδέρη]

ῥεδίων· ἁρμάτων

ῥέε· ῥέεν. ἔῤῥει, ἔρεεν

ῥέε δ' αἵματι γαῖα· κατεῤῥεῖτο ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος

80. ῥέεθρα· ῥεῖθρα, ῥεύματα

ῥεέθρων· ῥευμάτων, ῥείθρων

ῥέζει· πράττει. θύει, ἱερεύει. παρασκευάζει

ῥέζεσκον· ἔθυον. ἔπραττον

SCR. 61. Xen. Cyneg. X 7. 63. Σ 367. 65. Plat. Civ. III 395 A Eryx. 403 D, unde ἔπη conieci. 67. OT 399. 68. E 304. 71. Ibyc. fr. 58 p. 772. 72. Anacreont. fr. 138. 74. Hipprocrates passim. 78. E 340. 79. Δ 451. 80. B 461. 81. Soph. Ant. 105. 82. χ 158 Pherecrat. II 2 p. 335. 83. Θ 250.

ADNOT. 61. στυβαί cod., στοιβαί Salmas. HA. II p. 700 [p. 446] Idem φακέλους scripsit pro σφακέλους. — Ῥάχοι· (l. ῥᾶχοι) αἱ μυρικίναι ῥάβδοι. ῥάχους· τὰς ἀκανθώδεις καὶ τραχείας ῥάβδους λέγουσι. ῥάχοισιν ὀρχάδος στέγης: Σοφοκλῆς δὲ (l. λέγει) τοὺς φραγμοὺς τῆς ποίμνης Phot. 484, 12—15. Eustath. 1540, 28 Poll. I 225 X 131. Glossa ipsa, cui explicationes στοιβαί σάγματα non conveniunt, ῥᾶχοι non ῥαχοί scribenda videtur. 62. ῥαχός cod. Ad φραγμός cf. ῥῆχος ὀρήχου ἔραχος κλαδαράχοι. Ἕλλην ad Ῥαικός referendum. Vide Βρίγες Βροκός Γραικός. 64. μέρος ποιήματος etiam Dion. Thr. p. 630. 66. Supra ῥαθῴδημα. 67. ῥαψῳδὸς κύων melius Phot. 484, 19. ποιοί]ποιηταί Mus., forte ἔπη. Sic schol. Plat. p. 333 Bkk. 69. πόρτος cod., πόρος Salmas. Ῥέας πόντος in suo Hesychii exemplo invenit Theogn. 11, 7 qui Ῥεάποντος scribit. Ῥέας πόντος· ὁ Βόσπορος. ἢ ὅτι καὶ Ἀδρίας καλεῖται ἀπὸ τοῦ εἰσβάλλοντος ποταμοῦ Ἀδρίου. Phot. 485, 2. Τὸν Ἰόνιον κόλπον Ῥέας κόλπον ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ τὴν Ῥέαν τιμᾶσθαι schol. Aesch. Prom. 837. Hesychius exscripsit Append. Provv. IV 65, ubi lacunam verbis ἡ Ῥέα. καὶ explent Gottingenses. 70. ῥεγεωνάριος et ῥεγεωνάρχης quid sit, docet Ducang. II p. 1287. 71. Accedit EM. 703, 28. Vid. Lob. rhem. p. 78 Curtii Etym. p. 154. 72. Notum est ῥῆγος q. v., unde ῥηγεύς tinctor, qui tamen ῥογεύς audit ap. Hes., ῥοιγεύς ap. Theognost. p. 24, 1, ῥαγεύς ap. EM. 703, 28 et ῥεγεύς. Sed non sollicitandum esse ῥέγος cum derivatis evincit Bergk. Anacr. XCVII p. 258 [fr. 138 p. 802]. Addere poterat teste Phot. 485, 17 (Cyr. 63 Suid. EM.) ῥέξαι Epicharmum dixisse pro β[λ]άψαι. V. schol. Od. γ 349 I 661. — [κ] Albertus. 73. Imo ῥεγεῖς vel ῥέγκται h. e. ῥέκται; nisi ῥεγεῖς· οἱ βαφεῖς supra suo loco collocandum, hic vero ex Ar. Eqq. 115 ῥέγκ(ε)ται· .... reponendum sit. Cf. σταρεῖ· βάπτει. 75. (δ) Albertus. Boeticum est pro ῥέζει teste Eustath. 226, 8. 984, 1. Ahrens Dial. II p. 96. 76. Cf. gl. δ 667. ῥεδέριν· τράχηλον Cyrill. 11. [Ῥε] aliunde adhaesisse vidit Ruhnken., δερείη Salmas. 77. Cf. ῥηδίων. 79. Male ῥέζει· κατεῤῥεῖτο Cyr. 63.

ῥέζουσι· πράττουσι. θύουσι. καὶ τὰ ὅμοια
185. ῥεθέων· σπλάγχνων, μελῶν, σωμάτων
ῥέθη· μέλη τοῦ σώματος. σῶμα. πρόσωπον. [θηρίον
ῥέθος· πρόσωπον. παρειά
ῥεῖ· ῥέει, χεῖται
ῥεῖα· ῥαδίως, εὐχερῶς, μωλωπωνι, ἰσχυρῶς
90. ῥεῖα ζώοντες· ἀπόνως καὶ ἀμόχθως ζῶντες
ῥεῖά κεν· εὐχερῶς ἤνεγκεν
ῥ[ε]ιγεδανοῖς· φοβεροῖς
ῥ[ε]ιγηλά· φοβερά
ῥ[ε]ίγησε βοήν· ἐφοβήθη[ς] ....
95. ῥ[ε]ίγησεν· ἐφοβήθη
[ῥειγῆνος· ἀπειράγαθος]
ῥείζω· ὠθήσω
Ῥείης· τῆς Ῥέας
ῥεῖθρον· ῥεῦμα. λέγεται δὲ καὶ ῥέεθρον
200. ῥ[ε]ινοτόρος· τὰς ἀσπίδας τορῶν, ἢ τιτρώσκων
ῥεῖρος· ταλαίπωρος
Ῥειτοί· ἐν τῇ Ἀττικῇ δύο εἰσὶν οἱ πρὸς τῇ Ἐλευσῖνι Ῥειτοὶ ῥωγμοί. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ τῆς πρεσβυτέρας θεοῦ νομίζεται, ὁ δὲ πρὸς τὸ ἄστυ τῆς νεωτέρας, ὅθεν τοὺς λουτροὺς ἁγνίζεσθαι τοὺς θιάσους
ῥέκος· ζῶμα. ζώνη
ῥεκτός· ἀνδρεῖος. ἢ χιτών
5. ῥεκτῶν· ἀπομακτρῶν. ἢ ἱματίων
ῥέμβεται· πλανᾶται, γυρεύει
ῥεμβέσθω· τὰ ὅμοια

SCR. 84. *Δ* 32. 85. *Π* 856. 87. Soph. Ant. 529. 88. e. g. Eur. Bacch. 142 Aesch. Sept. 80. 89. *B* 475. 90. δ 805. 91. *P* 70? ubi nunc ἔνθα κε ῥεῖα φέροι, non ῥεῖά κεν ἔνθα φεροι legitur. 'Ρεῖά κε] Callim. Apoll. 50. 94. *E* 596. 98. *Ξ* 203. 99. *Δ* 186. 200. *Φ* 293. 2. Thucyd. l. l. Sophocl. fr. 981. 6. Proverb. V 1.

ADNOT. 86. Infra ῥέος· θηρίον. 89. μωλωπωνι, quod Mus. delevit, Meinekio Philol. XII p. 603 e μάλ' ἀπόνως natum videtur. Scribit igitur ῥεῖα· ῥαδίως εὐχερῶς. ῥεῖα μάλ': ἀπόνως εὐχερῶς, vel ῥεῖα μάλ': ἀπόνως ῥαδίως εὐχερῶς coll. Eustath. Od. δ 805. Mihi sub πωνι latere videtur πάνυ. Cf. ῥία μάλα· εὐχερῶς πάνυ. 91. ῥεῖακεν cod., em. Mus. Cf. ῥία φέροι. 92. [ε] Mus. 93. 94. Em. Mus. 95. Om. Mus. 96. Spectat ad proverbiales elocutiones Ῥηγίνων δειλότερος et Ῥηγῖνος λαγώς ap. Zenob. V 83 IV 85. Cf. ῥιγῖνος, Phot. 485, 20—24 EM. 793, 44, ubi Ebertus diss. Sic. I p. 190 frustra tuetur δεινός. Forma Boeotica est, si mendo caret. 97. Explicatio poscit ῥείξω, unde ῥέξω· θύσω coni. Albertus. Puto (ἀ)ρήξω· βοηθήσω vel ῥήξω· ὠθήσω ex Il. Ψ 673. 201. Cypriis ῥεῖος est *debilis* teste EM. 539, 30 (Gesen. Mon. Phoen. p. 394); cf. χροιός. Guyeto et Ruhnkenio, qui ῥ' Εἶρος pro ῥ' Ἶρος latere putabant, accedit Lobeck. Path. 120. Sed nullus eiusmodi in Homero locus reperitur. 2. Ἐλεύσει — ῥωγμός cod., em. Mus., nisi ῥωγμός post θαλάσσῃ collocandum. Hesychii codex Ori Milesii scripturam repraesentat, Ῥῖτοι praeferebat Herodian. EM. 703, 12 et Arcad. 79, 4 Choerob. Cram. AO. II 256. 293 Theognost. p. 74, 26. Ῥειτά ni fallit scriptura Phot. 485, 10. De re cf. Thuc. II 19 ubi Ῥεῖτοι editur et Paus. I 38, 1. II 24, 6. Cf. etiam Thuc. IV 42. 3. In ῥέκος (Aeol. pro ῥάκος?) consentiunt Phot. 485, 13 Suid. Theognost. 11, 8. Vereor ne detortum sit e (θω)ρακοζώνην et spectet *Δ* 234 ubi vide schol. et Lehrsii Arist. p. 127. Quod qui probaverit, ἢ χιτών huc referet. 4. ἀνδρεῖος χιτών volebat Salmas. HA. II p. 563 coll. Festo p. 85 ed. Rom. *rectae appellantur vestimenta virilia, quae patres liberis suis conficienda curant ominis caussa*, ubi quod praecedit *ricae* et *riculae*, cum Granius per *cingulum* reddiderit, possis ad ῥέκος interpretandum adhibere. Hemsterhusius ad Poll. p. 1140 n. 60 rectius ἀνδρεῖος ad elapsum ῥέκτης videtur retulisse, coll. Suida ῥέκτῃ ἀνδρί. 5. ἀπόμακτρων cod., ἀπομακτρῶν malui. Intellegitur enim regula, qua mensurae cumulus deruitur et modio aequatur, ut patet inspicienti voc. ῥόχανον. — ἱματίων] cf. 204. An ῥεκτός *tinctus*, ῥεκτῶν *tinctorum*, a ῥέζω? quo de cf. Meinek. Callim. p. 271.

ῥεμβονᾶν· σφενδόνας
ῥεμεῖ· ὀδυνᾷ. σήπει
210. ῥεμφθῆναι· ῥέμβεσθαι
ῥέμφος· τὸ στόμα. ἢ ῥίς
ῥέξαι· ποιῆσαι. θῦσαι
ῥέξει· πράξει. θύσει, ἱερεύσει. παρασκευάσει, ἑτοιμάσει, ξέσει
ῥέξομεν· ποιήσομεν. καὶ τὰ ὅμοια
15. [ῥέοιτο· φθείροιτο]
ῥέοντα· ῥυτά. ἐκπώματα
ῥέοντι· ῥεῖ
ῥεόντων· παρερχομένων
ῥέος· ῥεῦμα. [ῥεῦμα] θηρίον
20. ῥέπει· κλίνει, βαρεῖ, καθέλκει
ῥέπεν· ἐβαρεῖτο
ῥέπεις· ῥέψις. ῥέπου
[ῥερπίδα· ᾧ τὸ πῦρ ἐκκαίουσι]
ῥεῦεν· ἐδίωκεν
25. ῥεῦμιν· βρέφος νεογνὸν
ῥεύσαντα· ἐγκλίναντα
ῥευσταλέον· ῥέον
ῥευστόν· χυτόν
[ῥεφέα· ἐστεγασμένα]
30. [ῥεφούγια· ῥεμπτά]
ῥεχθέν· πραχθέν, συντελεσθέν
ῥέψας· κλίνας. στεγάσας
ῥέωνος· εὔωνος. ἀνδρός
ῥήγεα· παλλία βαπτά, ἀπὸ Ῥωμαίων. βεβαμμένα ἱμάτια. Ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς
35. ῥηγεύς· βαφεύς

SCR. 12. *Λ* 444. 13. Ξ 62. 14. *Η* 353. 15. ι 459. 16. Astydam. trag. fr. 3 p. 604. 17. ADN. 19. Aeschyl. Prom. 400. 20. Tragici passim. 21. Θ 72 *Χ* 212. 26. ADN. 31. *Ρ* 32. 34. γ 349 al.

ADNOT. 8. σφενδονᾶν aut ῥεμβόνας suadet HSt. 9. ῥέμει· πειρᾷ ὀδυνᾷ σήπει Phot. 485, 15 ubi acc. debetur Porsoni, Suidas. ῥέμω· τὸ πειρῶμαι, τὸ δύναμαι Theognost. 11, 8, quod τείρομαι ὀδυνῶμαι scribi potest cum Lob. rhem. p. 118. Sed quid ῥέμει? Puto ἀτέμβει (cf. τέμβει). 10. Lob. rhem. p. 35. 11. Vide ῥάμφος cuius forma est Aeolica. 15. Cf. ῥαίοιτο. Sed ῥέοιτο etiam agnoscit Thes. 2366 B. ῥέοι post φθείροιτο male addit Mus. 16. Sic codex et Albertus coll. Ath. IX p. 496 E; ῥυτά· ἐκπώματα contra seriem Mus. 17. Om. Mus. Coni. ῥέοντι· ῥέουσι vel ῥέον· τὸ ῥᾶ, q. v. Sed fortasse respicit Demosth. 272, 20, unde pro ῥεῖ possis θράσει. 19. Schol. Aesch. Prom. 400. ῥέον male Theognost. 11, 9.— θηρίον quid sit non exputo. Cf. gl. ρ 186. 21. ῥέπει cod., em. Alb. coll. schol. Θ 72. 22. ῥέπις Mus. Glossa obscura, nisi duo sunt articuli. 23. ῥερπιδάω cod., † Mus., ῥειπίδα· ᾧ pro ῥιπίδα Albertus, coll. ῥιπίς. Vid. Cobet N. Lectt. p. 281. 24. Cf. ῥοθεῖν. ῥεῦες· δίωκες Cyr. 63, ῥεῦε· δίωκε Cyr. Alberti. Σεῦεν Ruhnken. Eleorum est, ut ῥίγα pro σίγα. 25. ῥεῦμον (ῥεύμων V, ῥεύμω * V Suid. 603, 4) Phot. 485, 20. Eiusdem originis ῥοῦμα *ruma* pro *mamma* ap. Plutarch. Rom. IV Mor. p. 278 videtur Alberto. Apud Thessalos ἐρεύς i. q. τέκνον. Forte ρευμον ex εμρυον, ἔμβρυον detortum est. 26. ῥέψαντα Ruhnkenius. Pertinet ad Plat. Rep. VIII 544 E ubi nunc ῥέψαντα e codd. restitutum pro ῥεύσαντα. 27. Wolff. Porphyr. oracul. p. 117. 29. Lob. Path. El. p. 52 et hoc et ῥέψας (Cyr. 63) sustentari putat vv. συῤῥέφῃ· στεγάσῃ· συνρεφειῶν· συνσκεπῶν, nec opus esse emendatione (ἀμφη)ρεφέα. 30. *Refugia*, ut in Glossis συμφύγιον: *confugium*. Explicatio μεμπτά (sic scr.) ad ῥεπούδια pertinet. 32. στεγάσας ad ἐρέψας spectat. Sed cf. Lob. Path. El. p. 52. 33. ῥέων· ὁ τρέχων ἢ ὁ εὔωνος Theognost. 11, 9 quorum prius ad Eur. Rhes. 290 spectat. Pro ἀνδρὸς nec ἄεδνος Vossii, nec Toupii in Em. IV p. 181 ἄξιος et ὄνομα ἀνδρός placent, licet Suidas 599, 13. Ῥαίωνος· ὄνομα κύριον offerat. 34. Vide Lob. rhem. p. 78 Hes. ῥογεύς ῥέγος ῥέγματα.

Ῥηγῖνος· τοὺς δειλοὺς Ῥηγίνους ἔλεγον
[ῥήγησεν· ἐφοβήθη, ἐδειλίασεν
ῥῆγλαι· σίδηρα ὡς ῥάβδοι]
ῥῆγμα· τάσις ἀνέμου. κατὰ μῆκος τραύματος οὐλή. στάλαγμα
ῥήγματα· σχίσματα
ῥηγμίν· αἰγιαλός, περὶ ὅνπερ ῥήγνυται τὸ κῦμα
ῥηγμῖνος· τὰ ἀπορπύματα τῆς πέτρας
ῥηγμίς· αἰγιαλός. διὰ (τὸ) ῥήσσειν τὰ κύματα ἐκεῖ
ῥήγνυσκε· [τάσις ἀνέμου. ἢ τραύματος οὐλή]
ῥήγνυται· διαιρεῖται, κατακόπτεται
ῥῆγος· ῥάκος. περίστρωμα. σπύραγμα. προσκεφάλαια
[ῥηγῶν· βοηθῶν]
ῥηδίων· καρούχων. ῥαιδίων
ῥηδίως· εὐκόλως, εὐχερῶς
ῥήϊα καὶ ῥηΐδια· ὁμοίως· εὐχερῶς μάλα, ῥᾳδίως
ῥηΐτεροι· εὐκαταγωνιστότεροι. εὐχερέστεροι, εὐκοπώτεροι
ῥήνεα· πρόβατα, οἷα
ῥῆνες· ἄρνες, πρόβατα
ῥήνικες· ἀρνακίδες
Ῥήνη· ποιμήν. καὶ πόλις
Ῥῆνος· ὄνομα ποταμοῦ
ῥῆξαι· διελεῖν. καταβαλεῖν. ἀπολῦσαι. κρᾶξαι
ῥῆξαί με καὶ φράσαι ἀεὶ λόγον· ἀντὶ τοῦ ἐκρῆξαι φωνήν
ῥηξάτω· κραξάτω
ῥῆξε· διέῤῥηξε. κατέβαλεν. ἔκραξεν. ἀπέλυσεν. διέκοψεν
ῥηξ[ε]ίφλοια· ῥήξαντα τὸν φλοῦν
ῥηξήνορα· πολεμιστὴν πρακτικόν, ἢ ἀνδρεῖον πολεμιστήν
ῥηξήνορες· ὁμοίως
ῥηξίφρονα· καταβαλόντα τὴν φρένα
* ῥησίδιον· λεξίδιον
ῥησάμενος· διομολογησάμενος
ῥήσαντο· ἐψηφίσαντο. οἱ δὲ ἐτύπτοντο
ῥήσεις· νόμοι, δόγματα. λόγοι, λέξεις. ψηφίσματα

SCR. 39. Archipp. IV p. 725. 41. *Λ* 437. 42. *Υ* 229. 44. *Π* 141. 46. *Ι* 661. 49. *Δ* 390. 50. *Υ* 265. 51. *Σ* 258. 53. Cf. Nic. Ther. 453 Apoll. Rhod. IV 1497. 54. Hippocr. p. 611, 14. 55. *Β* 728: Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ. 57. *Λ* 538 ῥάξαι· καταβαλεῖν. Ἀπολλόδωρος Suid. II p. 592, 9. 58. Com. fr. CLXXV. 59. Iesai. LII 9. 60. *Μ* 185. 61. Theophr. HPl. I 5, 2. 62. *Η* 228. 68. Ephipp. III p. 335. — Cratet. (?) fr. XVI p. 251.

ADNOT. 36. Supra Ῥειγῆνος. 37. Om., sed ῥίγησεν corr. Mus. 38. *Regulae*, *reglae* i. q. ἀπομάκτρα ἣν οἱ κοινοὶ ῥίγλαν (sic) λέγουσι teste Moschop. π. σχ. p. 193, unde ῥηγλιάω quod Hesychio reddendum s. v. ῥόχανον. Mox σιδηραῖ ῥάβδοι Salmas. 39. Infra ῥῖγμα· σταλαγμός. — τάξις ἀνέμου σχίσμα Cyr. 39; ut noster Cyr. 63. 40. Lateine an excidit proverbium ῥήγματ' ἀντὶ σχημάτων App. prov. IV 66 p. 449? 42. ἀπορπύγματα Aldus, ἀποῤῥήγματα VVDD. 43. ῥηγμός cod., em. Thes. VI c. 2370 C. — (τὸ) Mus. 45. Vide ῥαιδεῖται. 46. Supra ῥέγος. 47. Pro ἀρηγῶν, ut ap. Cyr. 63 ῥίθμησον· μέτρησον pro ἀρίθμησον. Vide Lob. Path. El. p. 27. 48. Cf. ῥεδίων. Reda κάῤῥον. ῥαίδιον. καρούχιον. ὀχημάτιον Glossae. 52. ‚Pro eo ῥηνία dici potuit, ut θηρία, sed caussa mutandi nulla' Lob. rhem. p. 302 recepta ut videtur Sopingi emendatione οἷας. Sed legendum videtur ῥήνεα = ῥήνεια· προβάτεια, quod Hippocrates p. 340, 19 ῥηνικά dicit. 53. Vide ῥᾶνα. 54. ῥηνέκες cod., ῥηνίκες Mus. quod neglexit typotheta; em. Galen. lex. Hipp. p. 554. 55. ποίμνη male Salmas. L. (ὑ)π' Ὀϊλῆϊ. πόλις hoc loco pro νῆσος. V. Tzschucke ad Pomp. Mel. 3, 2 p. 763. 61. [ε] Mus. Phot. 486, 7 Suid., qui οἷον κάρυα addit. 64. (ῥηξίφονα] em. ed. Schrewelii. 65. Hanc formam et alteram ῥησείδιον Atticam defendit Choerob. EM. 560, 13 Cram. AO. II 255, 20; ῥησείδιον Phot. 486, 12. 66. Cf. 278. 67. ἐτύπτοντο refer ad ῥήσσοντο. 68. De ψήφισμα et λόγος cf. Phot. 486, 10. 17.

ῥησκομένων· λεγομένων
270. Ῥῆσος· ποταμὸς Τρωάδος
* ῥήσοντας· τοῖς ποσὶ κροτοῦντας
Ῥησόσαρχος, ὃς ῥέει τὰ θέσφατα· ἤτοι παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκεν· ἢ ὡς Ἀσκληπιάδης ἐν ς' τραγῳδουμένων, ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος
* ῥήσιος· ὁμιλίας
ῥήσσει· τέμνει, σχίζει. τύπτει, κροτεῖ
75. ῥητήν· τὴν ὡρισμένην ἡμέραν τοῖς θεοῖς εἰς θυσίαν σημαίνει
ῥητῆρα· διδάσκαλον
ῥητοί· οἱ ἔνδοξοι. [ταξάμενοι]
ῥητόν· τὸ τεταγμένον, ὃ ἄν τις τάξηται. καὶ ῥησάμενοι· ταξάμενοι
ῥητόν· τὸ τεταγμένον
80. * ῥήτωρ· ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην κριτήν
ῥήτορες· λέκται. οὐχ οἱ συνήγοροι μόνοι
ῥῆτραι· συνθῆκαι διὰ λόγων. ἢ δίκαι. ἢ ὁμιλίαι
ῥήτρας· συνθήκας
ῥήτρης· ῥητορικῆς
85. ῥητῷ· ὡμολογημένῳ. ἑσταμένῳ
ῥητῶν· φανερῶν
* ῥητῶς· φανερῶς
ῥήτωρ· συνήγορος. καὶ ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην. ἢ κριτής
ῥήχη· στάσις. ἐξουσία
90. ῥηχθέντα· καταβληθέντα. χωρισθέντα
ῥηχιάδαι· οἱ τοὺς καταδίκους εἰς ῥαχίας βάλλοντες
ῥηχίς· ἄκρα
ῥῆχος· φραγμός
ῥία· ἀκρωτήρια ὄρθια. καὶ τὰ εἰς θάλασσαν ἐγκείμενα. [ἢ μάλα]
95. ῥίαινα· πηγή, λιβάς
[ῥία μάλα· εὐχερῶς πάνυ
ῥία φέροι· ῥαδίως φέροι]
ῥίγα· σιώπα
ῥιγεδανῆς· φρικώδους. χαλεπῆς, κακίστης, φοβερᾶς

SCR. 70. *M* 20. 71. *Σ* 571 unde ῥήσσοντες legendum cum Sopingo, et Cyr. 63. 72. Epicharmus, quod fugit Kusterum ad Suidan. 73. *φ* 291. 75. cf. Xen. Hell. III 5, 6. 76. *I* 443. 77. Hesiod. opp. 4. 78. Thuc. II 7. 81. Eur. Hec. 126. 85. *Φ* 445. 87. 1 Tim. IV 1. 88. Sophocl. fr. 982. 93. Herod. VII 142. 97. *P* 70. 99. *T* 325.

ADNOT. 69. ῥησκόμενον· ἀντὶ τοῦ λεγόμενον Phot. 486, 22. Cf. Lob. rhem. p. 16. 62. 70. Strab. XIII p. 584. 590. 71. ῥήσσοντας recte Mus. 72. ῥησόσαρχος, ὃς ῥέει — Ἀσκληπιάδης ἐν καὶ τρ. cod., ῥησίαρχος· ὃς ἐρέει — Ἀσκλ. ἐν ἕκτῳ τρ. Mus. Ῥησός: ἀρχός· ὃς αἱρέσει (spiritus e leni statim factus asper) τὰ θέσφατα, παρ' Ἐπιχάρμῳ. τοῖς (ut Suid. MSS., ubi sequitur lacuna in cod. B voce λείπει indicata, Porso ἤτοι) παρὰ τὴν ῥῆσιν εἴρηκε (εἴρηται Porso) ἢ ὡς Ἀσκλ. ἐν ς' τραγῳδουμένων ἄριστον αὐτὸν γεγονέναι ἀλήθειαν εἰπεῖν. ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερος. Phot. 486, 18. Ῥησίαρχος Suidas 608, 2 ubi cf. Bernhardyus, Ahrens Dial. Dor. p. 146. Glossa non uno vocabulo continebatur, sed latet integer fere tetrameter (— ◡ — ◡) Ῥῆσος ἀρχός, ὃς χρέει τὰ θέσφατα. 73. ῥήσιας cod., ῥήσιος recte Pearso, cum laesus ordo Homericam glossam inseri ostendat. 80. κριτής C. 11 Suid. Phot. 488, 12, ἢ κριτής Mus. ut infra 288 legitur. 89. Obscura. 90. ἢ ῥηχάδαι addit Phot. 488, 15. 92. Cf. ῥάχις, forte ῥηχίη. 93. ῥηχός cod. ῥῆχος· φραγμός Ἡρόδοτος; Suid. gl. Herod. p. 616. Cf. ὀρήχου et ἔραχος, nec non ῥᾶχος. 94. μάλα ad ῥεῖα μάλ' pertinet. 95. Ordo Boeoticum ῥίαινα poscit pro ῥίενα. 97. ῥεῖα recte sed invito ordine Mus. 98. Non tam Laconicum est quam Eleum. Cf. σηγᾶ δηγῆ ἴβα ἴγα σίπτα.

ῥιγεδανόν· φρικῶδες, ὅμοιον
ῥίγ[ε]ιστα· φρικωδέστατα
ῥιγηλόν· φοβερόν
* ῥιγηδανῆς· φρικτῆς
ῥίγησεν· ἔφριξεν. ἐφοβήθη
* ῥηγῖνος· ἀπειράγαθος
ῥίγιον· φοβερώτερον. χαλεπώτερον. φρικτόν
ῥίγιστα· φοβερώτατα. ἀτυχέστατα
Ῥιγίστη· κρήνη τῆς Σινωπίδος
ῥῖγμα· σταλαγμός
[ῥιγνόν· ῥιγεδανόν, φρικῶδες]
[ῥιδασεῖ· σκυβαλίζει]
ῥίζαι· αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ πάντων φυτῶν
ῥίζειν· τρώγειν. καίειν. μυστιλᾶσθαι. θηλάζειν
ῥιζοῦχος· σπερμογόνος
ῥιζῶν· νεάζων. Ἐρετριεῖς
* ῥεῖθρον· ῥεῦμα
ῥικνὴν ὄψιν· φρικτήν
ῥικνοί· ἰσχνοὶ σαρξίν. ἐπικεκαμμένοι, σκαμβοί, σκολιοί
ῥικνοῦσθαι· διέλκεσθαι, καὶ παντοδαπῶς διαφέρεσθαι κατ' εἶδος
ῥικνοῦται· λεπτύνεται. ἐπὶ τῶν ὀστέων τῶν γερόντων
ῥικνοτέρους· ἀσθενεστέρους
ῥικνοφυεῖς· τὰς στρεβλάς, καὶ πεπιεσμένας
ῥικνώσεαι· ῥυσωθήσῃ
ῥίμβαι· ῥοιαὶ μεγάλαι. ἄμεινον δὲ διὰ τοῦ Ξ ξίμβαι
ῥίμβησις· ἀγκύλη τοῦ ὤμου. οἱ δὲ βραχίονα τοῦ ἱερείου
ῥίμφα· ῥαδίως, εὐχερῶς. συνεχῶς. ἢ ταχέως
ῥίμφια· ῥαδίως ἔῤῥιψαν
ῥινᾶν· ἐπὶ τοῦ ἐξαπατᾶν. καὶ βουκολοῦντας
ῥίνεαι· αἱ μέλαιναι ἰσχάδες
ῥίνη· ἰχθύος δορά

SCR. 301. *E* 873. 2. Nic. Alex. 220. 3. *T* 325. 4. *E* 596. 6. *Λ* 325. 7. *E* 873. 12. ι 390. 14. Apud Callim. fr. CCLXXXV est Neptuni epitheton. 19. Sophocl. fr. 295 p. 158. 26. *Z* 511. 28. Menandr. fr. CCCXXVII p. 303.

ADNOT. 301. [ε] Mus. 3. ῥιγεδανῆς Mus. 5. ῥιγῖνος ordo. Cf. ῥειγῆνος ῥηγῖνος. 8. Ῥηγίστη et Ῥητίστη ap. Plut. Mor. p. 581 locus Atticae est; cf. Forchhammer *die Athener und Socrates* p. 83. — Οἰνηΐδος? 9. ῥῆγμα invito ordine Mus., q. v. 10. ῥιγηλόν Meineke Philol. XII p. 622, alii pro ῥικνόν poni statuunt, minus perite. Lege φρικνόν, q. v. 11. (ἀθε)ρίδδει Albertus coll. ἀθερίζειν· σκυβαλίζειν. Hoc aut (κ)ρίδδι verum videtur. 13. μυστιλᾶσθαι cod., male μυστιλλᾶσθαι Mus. Supra habuimus ῥάζειν· τρώγειν et βρίζειν· ἐσθίειν. καίειν ad ῥι(πί)ζειν vel πυρίζειν referrem, nisi aptius videretur κλαίειν, cuius synonyma sunt ψίζειν et ῥυζεῖν. 15. (κου)ρίζειν dubitanter Ruhnkenius coll. κουρίζων· νεάζων. Forte ῥιζῶν vel ῥυζῶν per αἰάζων explicabatur, et supra per κλαίειν: nam nec σφριγῶν· νεάζων nec βρίζων· νυστάζων propria sunt Eretriensium. — [ι] Mus. 16. ῥίθρον ordo. 17. Conferunt ῥιγνόν et ῥικνός· ὁ πεφρικώς. παρὰ Σοφοκλεῖ Phot. 488, 22. Debebant ni fallor φρικνήν q. v. 18. ἱκανοί cod., recte Martin. et Ruhnken. Tim. p. 163 ἰσχνοί. 23. ῥυσωθήσει cod., ῥισσωθήσῃ Mus. Paulo ánte στρύβλας a Iunio in στρεβλάς mutatum est. 24. Cf. ξίμβαι. Creticum est, vide ῥυστόν. 25. Non liquet. 27. ῥίμφα Mus., cui non paruit typotheta. ‚L. ῥίμφα. *Illud* ἔρριψαν *invenit in auctoris loco, quem respexit.*' Albertus. An ῥίμφ' ἰα(ψαν)? 28. ἐπὶ τοὺς cod., em. HSt. alii coll. Aelio Dionysio et Pausania ap. Eustath. 1822, 45 unde hausit Phot. 488, 23. Sub finem βουκολεῖν Sopingus Salmasius Lobeck. rhem. 157, Valesius καὶ βουκολοῦντας [—] ἔγωγ' ἐπίσταμαι | ῥινᾶν Menandri verba fuisse censet, καὶ (ῥινῶντας)· βουκολοῦντας Albertus. Malim καταβουκ. 29. ἐρίνεαι Lob. Proll. p. 26, 2. 30. Cf. πελάγια et Plin. HN. IX 12, 14. Arcadius p. 111, 24 ῥινή accinit.

ῥινηλάτην ὄνον· τὸν καθικνούμενον τῇ ὀσμῇ
ῥινόβα[σ]τος· ἰχθῦς ποιός
ῥινοβόλους ἀνέμους· ἢ τὰς διὰ τῆς ἐνέδρας φύσας
ῥινοδέψου· βυρσοδέψου
335. ῥινόκερως· τὸ τετράπουν θηρίον. καὶ ποιὸς ὄρνις ἐν Αἰθιοπίᾳ
* ῥινός· δέρμα
ῥινόν· τὴν βύρσαν. τὸ δέρμα
ῥινοπύλη· μικρὰ πύλη
[ῥινότερος· τὸ ὅπλον....]
40. ῥινοτόρος· ῥινοὺς διατορῶν, τουτέστιν ὅπλα καὶ φάλαγγας διακόπτων. ἢ βυρσοτόμος
ῥινούς· βύρσας. δέρματα. ἀσπίδας
ῥινοχόος· χώνη
ῥινφαρήτρας· συνθήκας
ῥινῷ· δέρματι. βύρσῃ
45. ῥινωτηρία· μέρος τι τῆς νεώς
ῥιξικάζεται· ῥικάζεται. στροβεῖται
ῥίον· ἀκρωτήριον ὄρους
ῥίον Οἰ[νή]ναῖον· Οἰνώη τῆς Ἀργείας ὄρος χαλεπόν
[ῥίος· ἄκρα, κορυφή, ὄρος χαλεπόν, κρημνός]
50. ῥίον· ἀκρωτηρίον
Ῥῖπαι· ὄρη Σκυθικά· ὅθεν βορρᾶς ὁ ἄνεμος πνεῖ
ῥίπεσ(σ)ι· ψιάθοις. πλέγμασιν ἐκ καλάμων
ῥιπή· ὁρμή. βολή. ῥοπή
ῥιπῆς· ὁρμῆς. βο[υ]λῆς. ῥοπῆς
55. ῥίπη ταναοῖο· ὁρμὴ τοῦ ἄγαν ἐκτεταμένου
ῥιπίδιον· μέρος τῆς νεώς
ῥιπίζει· φυσᾷ, πνεῖ, πνοὴν πέμπει. ἀνακαίει
ῥιπίζεται· ἀνακινεῖται
ῥιπίζων· κινῶν
60. ῥιπίρ· ῥιπίς, τὸ πλέγμα, ἢ ἐκ σχοίνων πέτασος. Ἀττικοὶ δὲ ῥιπίδα, ᾧ τὸ πῦρ καίουσι· καὶ τραπέζας οὕτω λέγουσι
ῥιπίς· τοῦ σκέλους τὸ ἀκροκώλιον
ῥιπιστά· διαπνεόμενα

SCR. 32. Ar. HA. VI 11. 35. Callixen. Ath. V p. 201 C. 37. *E* 308. 38. Polyb. XV 31, 10. 39. *Φ* 392. 40. *Δ* 447. 44. *Π* 246. 47. *Θ* 25. 50. *Ξ* 154. 51. Aeschyl. fr. 66 et Alcman. 52. *ε* 256. 53. *Θ* 355. 54. *μ* 462. 55. *Π* 589. 57. Ar. Rann. 363. 58. Ar. Eccl. 837? Com. an. XLVIII p. 615. 60. Ar. Ach. 888. 62. Ierem. XXII 14.

ADNOT. 31. *οἶνον* Is. Vossius h. e. *vinum quod sua fragrantia nares feriat et alliciat*, vereor ut recte; *κύνα* linguae legibus convenientius Palmerius. Conici multa possunt aptiora veluti *πόνον*, *νόον*. 33. *ἢ* delet et *ἕδρας* corr. Palmerius et *de crepitu ventris* intellegit *qui nasum petit*. Cf. *ἑδρίας*. Sed quaerendum, lateatne sub *ἢ τὰς* voc. *ἀήτας*, cuius explicatio sit *ἀνέμους, διὰ τὰς ἐν ἕδραις φύσας*; an ulterius etiam progredi liceat ut corrigamus ῥινοβόλους ἀνέμοιο ἀήτας. *διὰ κτλ.* 40. *διὰ τὸ ῥίσκον* cod., *διατορισκῶν* Mus. *διατορικῶν* Aldus pro *διατιτρώσκων*. — *βυρσοτόρος*? 43. ῥινφα (pro ῥίμφα) ῥήτρας. *συνθήκας* Hemsterhusius. Alius coniciat ῥιν] φαρέτρας· *ἰοθήκας*. 45. Poll. I 86. 48. *Οἰνήναιον, οἰνοήτης ἀρτείας* cod., *Οἰνηαῖον. Οἰνόης τῆς Ἀργείας* Mus. *Οἰνιαῖον* Aldus. Correxi, sed *ὄρος χαλεπὸν* abesse malim. An leg. *ῥίον Οἴνης ναῖον*? Vid. gl. *ο* 318 Mueller Dor. II p. 432. 49. Imo *ῥίον*. 51. *Ῥίπαι* cod., *Ῥίπαια* Mus. *Ῥειπαι* Phot. 485, 9. Cf. schol. Soph. OC. 1248 Aristot. Meteor. I 13, unde mox sublegit *Ῥόδανος*, Basil. I p. 37 C Letronn. *Journ. des Sçav.* 1839 p. 134. 52. (*σ*) Iensius. 54. [*υ*] Mus. 55. *τ' ἄνοια* cod., em. Albertus peric. crit. p. 97, similiter dudum Soping. 58. *ἀνακλίνεται* cod., *ἀνακαίεται* Salmas. in Solin. p. 179 B, cui favet Phot. 489, 8 ῥιπίζεται· *παρακαίεται*; *ἀνακινεῖται* Albertus. 60. Forte ῥιπίρ· *ῥιπίς* (Laconice) (ῥιπίς)· *τὸ πλέγμα*. Cf. *ῥερπίδα*. *Τραπέζας* refero ad *τρίποδας*. 61. *ἀκροκόλιον* cod., em. Mus.

[ῥίπον· μικρόν]
* ῥιπτάζων· ῥίπτων
ῥῖπος· ἔδαφος πρὸς κοίτην
ῥίς· ῥίν. ῥώθων
ῥίσαντες· φιλονεικήσαντες
ῥίσκοι· εἶδός τι μυῶν
ῥίσσουσα· λυπουμένη
ῥίστρον· πτύον
ῥίψανεν· ἐῤῥίψανεν
ῥιχνοῦσθαι· κινεῖσθαι ἀσχημόνως
ῥίψασπις· ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τὰ ὅπλα ῥίψας ἐκ φόβου, δειλός
ῥιψοκίνδυνος· παράβολος, τολμηρός, ἐπικίνδυνος
[ῥόα· ῥεύματα]
ῥοαί· ῥεύματα, ῥεῖθρα, πηγαί. ἱππόδρομος
(ῥοάς·) τοὺς καλαμῶνας. πηγάς, χεύματα
ῥοάων· ῥευμάτων
ῥοβδεῖ· ἀναῤῥιπτεῖ μετ' ἤχου[ς]
ῥοβλεῖ· ῥοφεῖ. πνεῖ
ῥόβιλλος· βασιλίσκος ὄρνις
ῥόγαν· τὸν φονέα, τὸν αὐτόχειρα
ῥόγαν· ῥῶγα[ν]
ῥογεῖ· ὀργᾷ. ἀκμάζει. δαμάζει
ῥογεύς· βαφεύς
ῥογία· ἀκέστρια
ῥογκιῆν· ῥέγκειν. Ἐπίχαρμος
ῥογοί· ὅροι σιτικοί, σιτοβολῶνες
ῥόδαμνοι· κλῶνες, βλαστοί
ῥοδανόν· τρυφερόν
Ῥοδανός· ποταμοῦ ὄνομα
ῥόδεα· ἐρυθρά
ῥόδεον· εὔχρουν. εὐῶδες. εὐειδές

SCR. 64. Ξ 257. 67. *Α* 3. 72. Sophocles. 73. Ar. Nubb. 353. 1186 (vid. Poll. VI 151). 74. *στρατηγός* addit Poll. I 179: cf. Xen. Mem. I 3, 10. 76. *Β* 469. 78. *Γ* 5. 90. *Σ* 576. 91. Arist. Meteor. I 13. Cf. *Ῥῖπαι*. 93. Eur. Med. 841.

ADNOT. 63. Imo *ῥύπον* quod a *γρῦ* non diversum. 65. 66. *ῥίπος — ῥόθων* cod. 67. *ἐρίσαντες* Sopingus Lobeck. Path. El. p. 52. 68. *σιπυῶν* Perger. *σκευῶν* Pearso. Sed talia non sunt sollicitanda. Sic *ὕρακας· μύας κατ' Αἰτωλούς* schol. Nic. Al. 37 (Lob. Aglaoph. II p. 848) dici refert h. e. *sorex*. 69. *Guyetus comparatione latini* ringor *tuetur. Ceteri corruptum putant ex φρίσσουσα* [praeeunte Ruhnk. ep. crit. II p. 21] Lobeck. rhem. p. 99. 70. *Λίστρον* Salmas. 71. *ῥίψασκεν· ἔῤῥιψεν* Lob. rhem. 234.
εν εν
Coaluerunt *ῥίψαν· ἔῤῥιψαν*. Alius *ῥίψαμεν* malit. 72. *ῥιγνοῦσθαι* Phot. 489, 2. Usitatum est *ῥικνοῦσθαι*. *Ῥιχνοῦσθαι* Cyr. 39 suo loco. 75. Om. Mus. 76. *ἱππόδρομος* pertinet ad *ῥοία volutabrum equorum*, q. v. 76. 77. Separavi et (*ῥοάς*) inserui. unde *ῥόα· ῥεύματα* aberrasse videtur. 79. [σ] Mus. *Ῥοβδεῖ* pro *ῥοιβδεῖ*. 80. *πνεῖ* in *πίνει* mutat Ruhnkenius. Glossa *(ἐλα)ροβλεῖ· ῥοφεῖ, πίνει* scribenda, sc. *αἷμα*. Vide Philol. XIV 1 p. 204. 81. Lobeck. Proll. 119. 82. Supra sic explicat *αὐθέντης* et *αὐτορέγμων*. Atque cognata videntur *ῥέζειν* et *ῥόγαν*. 83. *ῥόγαν· ῥῶγα* pro *ῥόγαν· ῥώγαν* (sic) coll. Achmet. Oneirocr. c. 285 Albertus. Est lacertae species. 84. [*ὀργεῖ*]· *ὀργᾷ· ἀκμάζει* [*δαμάζει*] Ruhnken. Etiam *τραγᾷ* explicatur *ἀκμάζει*, et *σφριγᾷ· νεάζει ἀκμάζει*. 85. Cf. *ῥηγεύς* et *ῥεγισταί*. *Ῥοιγεύς* male Theognost. 24, 2. 86. *ῥάπτρια* Albertus. An *ῥόπτρα· κέστραι*? Nisi locus corruptus et mutilus ope Photii 493, 15 sanandus est: *ῥυτίσματα· αἱ ἀκέστριαι κτλ*. 87. *ῥογκίην· ῥεγκεῖν* cod., em. Pearso et Koen. Greg. Cor. p. 229. Ahrens II p. 195. *Ἐπίχαρμος* fortasse ad gl. seq. retrahendum ope Poll. IX 45 qui *ῥογός* pro *horreo* Siculorum esse eoque usum esse Epicharmum in Busiride tradit. Ahrens II p. 395. Malim *ὀῤῥεῖα σιτικά*, vel *σωροί*. 89. I. q. *ῥάδαμνος* et *ὀρόδαμνος*. 90. *τρυφερόν* ad 93 referri malim. 92. Lob. rhem. 96.

ῥοδῆ· αὐτὸ τὸ δένδρον
95. ῥόδια· ὑπόδημα ἀνδρεῖον. καὶ ἀμπέλου εἶδος
ῥοδιακόν· ποτηρίου καὶ ἐκπώματος εἶδος
ῥοδιάς· ποτηρίου εἶδος
Ῥόδιοι τὴν θυσίαν· ......
ῥόδιον· μύρον
400. Ῥοδίος· ποταμός, ὁ νῦν Δάρδανος
ῥοδόεντα· πυῤῥά
* ῥοδοδάκτυλον· ῥοδόχρουν. ἀπὸ μέρους· καλόν·
ῥόδον· Μιτυληναῖοι τὸ τῆς γυναικός. καὶ τὸ σύνηθες
ῥοδωνιά· ὁ τόπος, ἔνθα φύεται τὰ ῥόδα. καθάπερ καὶ ἰωνιά, ὅπου τὰ ἴα φύεται· καὶ κρινωνιά, ἔνθα τὰ κρίνα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀναιδές
5. Ῥοδῶπις· αὕτη γένει μὲν ἦν......
ῥοήν· ῥύσιν
ῥοθεῖ· ὁρμᾷ
ῥοθεῖν· ὁρμᾶν. τρέχειν. λέγειν. διώκειν
ῥοθιάζειν· ἐλαύνειν, ἀπὸ τοῦ ψόφου τῆς εἰρεσίας. οἱ δὲ τὴν ἀνακοπὴν τοῦ ὕδατος ῥόθον φασίν
10. ῥόθ[ε]ιον· ῥεῦμα, κῦμα, τὸ μετὰ ψόφου γινόμενον
* ῥόθεον· τὰ αὐτά
ῥόθιον· ταχύ, ὁρμητικόν
ῥόθον· τὸν ἀπὸ τῶν κυμάτων ψόφον
ῥόθῳ· ὁρμῇ μετὰ ψόφου
15. ῥοία· κυλίστρα τῶν ἵππων παρὰ τῷ ποταμῷ καὶ ψάμμῳ
ῥόιαγξ· φάραγξ
ῥοιβδεῖ· ῥοιζεῖ. διώκει. ῥοφεῖ .....
ῥοῖβδος· ῥόγχος. ψόφος ποιός
ῥοιβδώδει· [μετὰ ἤχου ἀείδει, ὡς οἱ ποιμένες
20. ..ιδαμός· ὁ ἀσπάραγος
ῥοιδμός· ποιὸς ψόφος
ῥοίδνας· δάκνας

SCR. 94. Archiloch. fr. 28 p. 542. 96. 97. Diphilus I vol. IV p. 377. 99. ADN. 400. *M* 20. 1. Eur. IA. 1298. 2. cf. *A* 477 Greg. Naz. Carm. 63, 163. 3. Pherecr. I 29 p. 300. 4. Cratin. fr. V p. 83. 5. Saph. fr. 138. 148. (cf. ῥαμβάς). 6. Plat. Theaet. 206 D. 8. cf. Soph. Ant. 259. 290. 9. Com. V p. 928. 10. ε 412. 12. Eur. Andr. 1096. 18. Soph. Ant. 1004.

ADNOT. 94. ῥόδη cod., em. Ammon. p. 123. 95. Poll. VII 88, γυναικεῖον Theognost. p. 24, 2. Cf. ῥάδια. — Poll. VI 82 EM. 705, 3 ῥοδωνιά — ἄλλοι δὲ εἶδος ἀμπέλου τῆς ἐχούσης ξανθὴν σταφυλήν. Similiter Phot. 490, 15. 96. Phot. 489, 16 Poll. VI 96 Ath. XI 496 F 502 E Diog. L. V 72. 97. ῥοδιᾶς cod. 98. ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς βλασφημούντων Diogen. prov. VII 96 p. 303. 99. i. q. ῥόδιον Schol. Ar. Lys. 943. 400. Ῥόδιος cod., em. Ed. Bernardus in epist. ad Iac. Gronov. de Dodone p. 6 ex praeceptis Arcad. 39, 18 Eustath. p. 890. Vid. Strab. XIII p. 554 al. 2. Per ῥουσιοδάκτυλος (δ), quod deest Thes., explicat Cyr. 63. 3. Meinek. Com. II 1 p. 83. 4. ἀναὶ cod., ἀνδρὸς αἰδοῖον Mus. γυναικός Toupius ad sensum recte. Scripsi ἀναιδές = αἰσχρόν. 5. Ῥοδῶπς, αὕτη γένει μὲν ἦν cod., Ῥοδοπίς· αὕτη γένει μὲν ἦν Mus., om. Aldus in cuius editione αἰδοῖον αὕτη legitur. Cf. Append. prov. IV 41 p. 445. 10. [ε] Mus. 11. Collocanda videtur post ῥοθεῖν. 12. Infra ῥόφιον· κῦμα. ῥόφια· κύματα ἢ ῥόθια. 15. Cf. ῥοαί. 16. Alludit ad σήραγξ. 17. Mox ῥοιζεῖ· διώκει. Cf. ῥοβδεῖ. 19. ῥοιβδώδει· — ἀηδεῖ cod., ῥοιβδῳδεῖ· μετὰ ῥοίζου σαλεύει ᾄδει Theognost. p. 24, 2: hic igitur ῥοιβδῳδεῖ· μετ' ἤχου ᾄδει (ἀείδει Heins.) vel αὐλεῖ (sic Vossius) invenerit necesse est. Ὕπνῳ ῥοιβδώδει Hemsterhusius, φωνῇ ῥοιβδώδει Wakefield. Eur. Herc. fur. 862 verba poetae fuisse opinati sunt. Ἐν ῥοιβδήσεσι βουκόλων verba sunt Eur. IA. 1086. 20. *Deerant duae literae, quas ita restituere debebat ῥοιδαμός, iubente serie.* Schow. ῥιδαμός Mus. 21. ῥοιβδμός HSt. 22. Mox ῥοιλιαῖς· δάκναις. Δακνάς sive δακνίς avis nomen est. Sed latere etiam δάκνεις et verbum in — ᾶς potest.

ῥοιζεῖ· διώκει. ὁρμᾷ. τρέχει
ῥοιζηδόν· σφοδρῶς ἠχητικόν
425. ῥοιζῆσαι· ποιὸν ἦχον ἀποτελέσαι. συρίσαι
ῥοῖζος· ψόφος, ἦχος. ῥεῦμα σφοδρόν
ῥοιζοῦντος· ἠχοῦντος
ῥοίζωσον· ἤχησον σφοδρῶς
ῥοικόν· σκολιόν, καμπύλον, σκαμβόν. ῥυσόν. ῥικνόν
30. Ῥοίκου κριθοπομπία· Ἐρατοσθένης ἐν τῷ ἐννάτῳ τῶν Ἀμαθουσίων, βασιλέα τοῦτον αἰχμάλωτον γενόμενον, εἶτα ὑποστρέψαντα πρὸς ἑαυτόν, τῇ πόλει Ἀθηναίων κριθὰς ἐκπέμψαι φησίν
ῥοιλιαῖς· δάκναις
ῥοϊσμός· ὁ τῶν ἵππων [ῥισμός
ῥόμβος· ψόφος. στρόφος. ἦχος. δῖνος. κῶνος. ξυλήριον, οὗ ἐξῆπται σχοινίον, καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς δινεῖται, [Ῥομελίας· μετέωρος περιτομῆς] ἵνα ῥοιζῇ. τοῦτο αὐτῷ....... καὶ ἰχθῦς τις τῶν πλατέων. καὶ ὁ ἐν τοῖς δεσμοῖς γόμφος
ῥόμβῳ· περιφορᾷ, κινήσει
35. ῥομβωτόν· ἐπίμηκες
ῥόμιξα· εἶδος ἀκοντίου
ῥόμος· σκώληξ ἐν ξύλοις
ῥομφαία· Θρᾴκιον ἀμυντήριον, μάχαιρα, ξίφος, ἢ ἀκόντιον μακρόν
ῥομφάζει· βαστάζει (ὡς ῥομφαίαν)
40. ῥομφεῖς· ἱμάντες, οἷς ῥάπτεται τὰ ὑποδήματα
ῥόνειν· κρίνεσθαι
ῥόος· ῥοῦς, ῥύμη, ῥεῦμα
ῥοπαῖς· κλίσεσι
ῥοπαλίζει· στρέφει, κινεῖ ὡς ῥόπαλον
45. ῥόπαλον· βακτηρία, ῥάβδος
ῥοπή· κλίσις, νεῦμα. [ῥάβδος] δύναμις, βοήθεια
[ῥοπήϊα· σύμφυτος τόπος. καὶ ῥοπήρια ὁμοίως]

SCR. 24. Nic. Ther. 556. 25. *K* 502 ῥοίζησεν quod fortasse hic reponendum. 26. ι 315 *Π* 361. 29. Archiloch. p. 112 Liebel. 30. Bernhardy Eratosth. p. 231. 33. Theocr. II 30 Eupolis vol. II p. 452 [IV Regg. XV 25] Ath. VII 330 B. — γόμφος] Medici; est fasciae species rhombi figuram referens. 34. Eurip. Peirith. fr. 2 ῥύμβῳ. 38. Phylarchus ap. Maxim. schol. in Dionys. Areop. epist. 9 p. 323. Gregor. Naz. II p. 251 C. 42. *Φ* 16. 45. ι 319. 47. *N* 199.

ADNOT. 24. ἠχητικῶς? Cf. schol. Nic. Ther. p. 44 Keil. 28. ῥοίζησον Albertus. Mirum omitti Homericum ῥοίζῳ ex Odyss. ι 315. 29. ῥυχνόν cod., em. Mus. Apud Theognostum 23, 34 pro κακόν legendum χαβόν sive χαμόν. 31. Cf. ῥοίδνας· δάκνας. ✝ Mus. 32. ῥοισμός — ῥισμός cod., ῥοισμός — ῥυμός Mus. (voluitne ἵππων. ῥυθμός?) ῥοϊσμός — κυλισμός Gesner. de quadrup. I p. 568. Mihi ῥισμός (l. ῥύμβος) ad gl. 33 pertinere visum est. Ceterum cf. ῥυῆαν ῥοαί ῥοία ἱππολούστρας. 33. δινεῖται. Ῥομελίας· μετέωρος — ἐναροίζῃ cod., ✝ Mus. Romeliae mentionem ad IV Regg. XV 25 pertinere vidit Sopingus. Recte Lex. Orig. p. 233 Ῥομελλίας· μετεωρισμός ἢ περιτομή (רום מילה). Reliqua ut corrigi certo possent effecit scholion codicis vetustissimi olim Mutinensis, iam Regii Paris. 451, qui Clementis Alex. nonnulla continet, repertum ab Osanno (Philemon. p. 112, 172) fol. 8 verso ad Coh. ad gent. p. 15: κῶνος καὶ ῥόμβος· — ῥόμβος δῖνος κῶνος ξυλήριον (sic, non ξυλάριον, ut refert Bast Gr. C. p. 141) οὗ ἐξῆπται τὸ σπαρτίον — καὶ ἐν ταῖς τελεταῖς ἐδονεῖτο ἵνα ῥοιζῇ. τὸ δὲ (αὐτὸ) καὶ ῥύμβος ἐκαλεῖτο. οὕτω Διογενιανός. Vide etiam F. Ranke Hesych. p. 46. Legendum igitur pro ἐναροίζῃ: ἵνα ῥοιζῇ, fere ut Pergerus correxerat σὺν ῥοίζῳ. Et mox. τοῦτο δὲ αὐτὸ (καὶ ῥύμβος ἐκαλεῖτο). καὶ ἰχθῦς κτλ. 34. Malim περιφερὲς κινήσει. 36. ῥόμιξ, rumex, Salmasius. 37. ῥόμοξ cod., em. Arcad. 59, 24. 38. Cf. ῥαμφαία. Ἐράκιον cod., em. Heinsius. 39. (ὡς ῥομφαίαν) add. Meinek. 40. H. e. ῥαφεῖς, ut γρομφεῖς pro γραφεῖς. Lob. rhem. p. 42. 41. Suspectat Lob. rhem. p. 123. Forte ῥέπειν· κλίνεσθαι. 46. βοήθεια sine caussa Albertus olim referebat ad ἀρωγή. 47. Imo ῥωπήϊα.

ῥοπτίον· κλειδίον
ῥόπτρον· ῥόπαλον. ἢ τὸ ἐπικαταπίπτον τῆς παγίδος καὶ συλλαμβάνον. καὶ τὸ ἐπίσπαστρον τῆς θύρας· ἔνιοι κρίκον. καὶ τὸ αἰδοῖον. καὶ τὸ καμπύλον ξύλον
450. ῥοταρία· τορύνιον
ῥουβοτός· ῥόφημα
ῥουγός· πρόσωπον
ῥουδόν· ῥευστικῶς
ῥουμάζεται· φρίττει
55. ῥοῦτο· τοῦτο. Μακεδόνες
ῥοφεῖ· καταπίνει. ἀναλαμβάνει
* ῥοῦν· ῥεῦμα
ῥόφιον· κύκα
* ῥύφια· κύματα. ἢ ῥόθια
60. ῥόχανον· σκυταλίδα, (ἀ)ποραχτήριον, ἢ ἀποριγλιῶσι τὸ μέτρον
ῥοχθεῖ· ἠχεῖ, ψοφεῖ. κλύζει
ῥοῶδες· [ῥεῦμα ὑδρηγόν
ῥύαξ· περικεφαλαία. πύργος
ῥυάχετον· θόρυβον. ἢ τὸν ῥέοντα ὀχετόν
65. ῥύβδην· [δαψιλῶς.] ἢ ταχύτητι. ἢ μετ' ἤχου σφοδροῦ
ῥυγχιάζειν· διαστρέφειν. ῥογχάζειν
ῥυδεῖ· περιπλέκεται
ῥύδην· εὐκόλως, ἢ ἀθρόως ἐπιτρέχοντες
* ῥυδωμένην· ῥοφωμένην
70. ῥύδια· ῥοά, ἢ ῥοιά
ῥυδὸν ἢ ῥύδην· χύδην, δαψιλῶς, ῥευστικῶς, σφοδρῶς
ῥύεινα· ἄρνα. Κύπριοι

SCR. 48. Eur. Hipp. 1172. — Archiloch. fr. 88b p. 577, quod cum Hesychii gl. *μύσφονον* iungit Bergk. — Aristoph. fr. XXI p. 959. Lysias Photii 491, 17. 57. Siracid. IV 29. 61. *ῥόχθει* ε 402. 62. Medici. 63. Thucyd. l. l. 64. Ar. Lys. 170. 65. Hippon. fr. 34 ex em. Bergk. Arist. HA. IX 40. 68. Iambographi videntur. 71. *ο* 426.

ADNOT. 48. Non liquet. *ῥωπήϊον· καλίδιον = κάρφος*? 49. *ἀποκαταπίπτον* male Mus. — Poll. X 22. — Leonid. Tarent. anth. Plan. epigr. 261. 50. *τὸ ῥίνιον* cod., *τορύνιον* Mus. Cf. *βρατάνα* et *ῥατάνα*. 51. Macedonicum pro *ῥυφητόν*, ni fallor. Alibi *λοῦκα* et *φλοῦκτος* dicit *εἶδος ῥοφήματος* esse. 52. *ῥύγχος· τὸ πρόσωπον. Ἀραρώς· ὁ γὰρ θεὸς τὸ ῥύγχος εἰς ἡμᾶς στρέφει* Bekk. I 113, 9. *ῥύγχος· τὸ πρόσωπον. Κρατῖνος καὶ ἕτεροι* Phot. p. 491, 28. Latet aut hoc ipsum aut eius forma Laconica (?) *ῥοῦγχος*. Cf. etiam Ath. III 95 E et Lucian. epigr. Anthol. Pal. XI 76. 53. *ῥευστικόν* cod., em. Salmasius et HSt. Laconicum aut Boeoticum est pro *ῥυδόν*. 54. (κ)*ρουμάζεται* Is. Vossius coll. *κρουδεροῖο* et *κρυμνεῖ*. 55. *ῥοῦτος· οὗτος* Sturzius, cf. Lob. Path. p. 120. Nisi *Μακεδόνες* additum esset, quod haud scio an ad aliquam praecedentium glossarum referendum sit, conicerem *Ῥοῦτο· σοῦτο* (*Ἠλεῖοι*). 58. *κῦμα* Mus., quod si verum est aut e dialecto positum est pro *ῥόθια* aut inde detortum, nec multum discrepat *τρόφι κῦμα*. 60. *παρεκτήριος ἢ ἀποριχοῦσι* cod., em. Salmas. in Vopisc. p. 437. Cf. *ἐπιρρόγανον ῥάγανον. ῥεκτῶν. ῥῆγλαι*. Hasius pro *ἀποραχτήριον* legit *ἀπομάκτραν*. 62. 63. Cum in Cyrillis *ῥοώδης· ῥεῦμα ἔχων κατωφερές* legatur, in schol. Thucyd. IV 96 (et Cyr. 39) vero *ῥύακες· ῥεύματα ὑδρηγά* explicentur, Albertus coni. *ῥοῶδες· ..... ῥύαξ· ῥεῦμα ὑδρηγόν. (....·) περικεφαλαία. πύργος.* Sed Theognostus etiam p. 23, 28 *ῥύαξ· στεφάνη. πύργος.* Non sudeo igitur *ῥύαξ πυρός*... 64. Phot. 491, 24. 25. 65. *ῥοίβδην* Phot. 431, 2 ubi cod. *ῥοίβδειν*. 66. *ῥυγχάσαι· τὸ μυκτηρίσαι* Phot. 491, 27. Hinc *διαστέμβειν* vel *διασύρειν* legendum videtur. 67. *περιδεῖ*? 68. *ῥυδεῖν* cod., *ῥύδην* Mus. 69. *ῥοιβδουμένην* Ruhnken. 70. *ῥυδία* cod. Lego *ῥοίδιον· ῥοά ἢ ῥοιά* vel *ῥοίδια· ῥοαί ἢ ῥοιαί*. Nisi Cyprium est vocabulum ut *σκυδά· σκιά*. 71. Cf. *χύδην, βρύσδην, ἄρδην*. 72. *ῥυῆνα* Mus. quod falsum esse ordo clamat. Sub *ῥᾶνα* dixi, digamma videri e more Cypriorum transpositum et *ῥύεινα* nihil aliud esse nisi *Ϝρεῖνα* (sive *ὑρεῖνα*, ut *ὑρειγαλέον, οὐρεῖνα* scribas.) Itaque codicis scriptura si mendo caret docet non solum Boeotos et Rhodios sed Cyprios etiam *η* in *ει* mutasse. Aliam formam aeolicam agnoscimus in *βρίνν(ε)ια· ἄρνεια κρέα*, cuius si memor fuisset Vossius h. l. non *ῥυένα* scripsisset sed *ῥύεννα*.

ῥύεται· σώζει. εἴργει. σκέπει. φυλάττει. κωλύει

ῥύζα· βία. ἡ τοῦ τόξου τάσις

475. ῥύζειν· ὑλακτεῖν

ῥύζουσι· διαμωκῶνται. μισοῦσι. γογγύζουσιν

ῥυζῶν· πενθῶν· διὰ τὸ τοὺς πενθοῦντας ἄναυδόν τινα ἦχον προφέρειν

ῥυῆαν· κατόχον πιπάζεσθαι. καὶ ῥυὰ ὁ ἵππος

ῥυήσονται· φθαρήσονται. ῥεύσουσιν

80. ῥυηφενής· πλούσιος

ῥυθῆναι· ἐρεχθῆναι, ὃ δηλοῖ ἐξαιρεθῆναι. ἢ ξυσθῆναι

ῥυθμίζει· κανονίζει

ῥυθμοποιός· ὁ μέλη καὶ ῥυθμοὺς ποιῶν

ῥυθμός· κανών. μέτρον. τρόπος. μέλος εὔφωνον. ἀκολουθία. τάξις. σύγκρισις

85. ῥυκάνη· ἀλθητήριον. χειρομήριον. ἀμυντήριον. τεκτονικὸν ἐργαλεῖον

ῥῦμα· τὸ ἐλαφρόν. καὶ πυκνόν. ὁλκός. ῥύμη. φυλακή, ἀπὸ τοῦ ῥύεσθαι

ῥυμβονᾶν· διασκορπίζειν

ῥύμβος· δῖνος

ῥύμη· ὁρμή

90. * ῥυμβάδας· λάϊγγας τὰς διεσχισμένας

* ῥύμη· τάξις ἔρημος

ῥύμιγξ· χείμαῤῥος

ῥύμμα· σμῆμα. καὶ ἡ σμηματοδοκίς, σ(μη)ματοθήκη

ῥύμματα· τρίμματα. σμήγματα

500. ῥυμός· τοῦ ἅρματος τὸ ἐκτεταμένον ξύλον παρὰ τοὺς ἵππους ἕως τοῦ ζυγοῦ μέσον ἀπὸ τοῦ ἄξονος, ὅ τινες στήμονα καὶ σταθμίον καλοῦσιν

SCR. 73. Hesiod. scut. 105 *K* 259. 76. Hermippus. 79. Zachar. XIV 12. 86. Soph. Ai. 158. 88. Eupol. fr. XV p. 452. 89. Eur. Rhes. 64. 93. Nic. Alex. 96. 94. Plat. Civ. p. 184, 7 Bekk. 95. Plat. Civ. IV p. 429 E. 500. *Z* 40.

ADNOT. 74. ἡ Albertus, qui cf. ῥυσίαν. 75. *Hirrire* explicant etiam Poll. V 86 Phot. 492, 3. Cf. γρῦξαι. Male ῥόζειν Suidas. 76. (δια)σιμοῦσι h. e. σιλλοῦσι? Cf. γρύζειν τρύζειν et μυσιῶν. 77. Phot. 492, 4. Theognost. 23 30, qui ῥύζων accinit. E (μινυ)ρίζων non videtur corruptum. 78. Glossa corrupta. Hoc unum certum videtur ἱππάζεσθαι legendum esse cum Salmasio et ῥοία· ὁ ἱππόδρομος. Reliqua ad ῥοῖζειν spectant, et ad (τ)ρυπάν(ον) κάτοχον. 80. ῥυηφένης cod., ῥυηφενῆς (sic) Cyr. 39 Zonar. Supra εὐηφενίων quod ῥυηφενέων scribit Dionys. Perieg. p. 337. Hinc ῥυηφενίη ap. Callim. Iov. 84. 81. Non liquet: ξυσθῆναι minime temptandum esse docet Cretica glossa ῥυστόν· δόρυ h. e. ξυστόν; ἐξαιρεθῆναι ad ῥυσθῆναι *liberatum esse* spectat. Cf. ἐξαιρούμενος· ῥυόμενος. Sed ἐρεχθῆναι non videtur ἐλευθερωθῆναι esse. 85. ἀλκτήριον Iunius, ἀλετήριον, χειρομύλιον, ἀμητήριον coni. Coray ad Plut. t. VI p. 457 cui favet Theognost. p. 23, 21 ῥυκαν, χειρομύλη; ἑλκητήριον, χειροσίδηρον ἀμυντήριον Lob. Proll. p. 176. 179. Mihi ἀλθητήριον ad gl. sq. ῥῦμα pertinere videtur, cum Theognost. 23, 31 ῥύματα explicet φάρμακα σωτήρια. — Herod. πμλ. p. 18. Hesych. ξῖφαι et χαλαδία. 86. 87. Coniunxi et ῥύμα in ῥῦμα mutavi, quod cum ὁλκός significat *remulcum* vertendum est, cum ῥύμη (ut γνῶμα pro γνώμη) *impetus*. Ad φυλακή cf. schol. Soph. Ai. 158. Priores duae significationes incertum quo pertineant: nam Theognost. 23, 31 ῥυμινά per ἐλαφρὰ πυκνὰ explicet, si fides habenda Bekkero AG. III p. 1417; ῥύμινα Cramerus. 90. λαιγγάζας cod., exhibui Palmerii coniecturam. De λακίδας et λαικαστάς non cogitandum. 91. τάξις ad ῥυθμός spectat. ἔρημος (ἔριμος Aldus) aut ἔρρυθμος, aut ἐρυμός scribendum ducibus Arcadio 70, 2 et Theognost. 64, 31. 92. Vide ξήριγγοι· ποταμοὶ ἀεὶ ῥέοντες (διαῤῥέοντες?) 93. σματοθήκη cod., em. Mus. Cf. λιτρίς. 94. Schol. Plat. p. 403. 500. περὶ cod., παρὰ Kusterus. — ζυγοῦ. καὶ σταθμίον τι παρὰ Ῥοδίοις. καὶ τῆς ἄρκτου οἱ κατὰ τὴν οὐρὰν τρεῖς ἀστέρες ὑπὸ Ἡρακλείτου Suidas. Cf. τρύνης et ῥύσις. — στήμονα] *temonem*? — στήμονα καλοῦσι. καὶ σταθμίον?

[ῥυμός· τάξις. ἢ ἐμμέλεια]
ῥυ(μο)τομεῖται· εἰς ὀρθὸν κόπτεται
ῥυνδάκη· ὀρνίθιον ἡλίκον, περιστερά
ῥύονται· σώζουσιν
ῥύπα[ν]· ῥύπον, πίνον
ῥυπαίνει· σμήχει. καθαρίζει. πλύνει
ῥυπαρόν· αἰσχρόν
ῥυπαρός· περίψηφος. αἰσχροκερδής
Ῥύπας· τοὺς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιούς
ῥυπόεν· αἰσχρόν. αἰσχροκερδές
ῥύπος· ῥύπον Ἀττικοὶ τὸν εἰς τὰς σφραγῖδας κηρὸν λέγουσι
ῥυποκονδύλους· ἀεὶ ῥυπῶντας καὶ ῥυπαρούς
ῥυππαπαί· ναυτικὸν ἐπιφώνημα
ῥύπτει· σμήχει. πλύνει
* ῥύπται· οἱ ἀναῤῥοφοῦντες
ῥυπτικόν· σμηκτικόν. καθαρτικόν
ῥῦσαι· φύλαξαι. ῥυτίδας ἔχουσαι
ῥύσατο· ἠλευθέρωσεν, ἐλυτρώσατο
ῥύσε· λυτρωσαμένῳ
ῥύσια· ἐνεχυράσματα, σωτήρια, λύτρα, ληλασία
ῥυσιάζει· ἀντενεχυράζει
ῥυσίαν βολάν· τὴν τῶν τόξων τάσιν· ἀπὸ τοῦ ἐρύσαι, ἢ τοῦ ῥύσιον
ῥυσίλλας· τὰς ῥυτίδας
ῥυσίοις ἐνταφαῖς· ἑλκυσταῖς, ὑπὸ τῶν λοιπῶν γινομέναις
ῥύσιον· ἑλκυστόν. λύτρον, τίμημα, ἢ τὸ ἕνεκα ἐνεχύρου κατεχόμενον, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸν κατεχόμενον
ῥύσις· [φιάλη χρυσῆ.] καὶ ξύλινόν τι σταθμίον. ἡ ἀπόῤῥοια

SCR. 3. Ctesias in Persicis ap. Phot. bibl. p. 44, 4 ubi cod. Ven. ῥυνδάκκην. 4. *Γ* 396. 5. ζ 93. 8. Plat. Parmenid. p. 130 C. 9. Aeschyl. fr. 394. 11. Ar. Lys. 1199. 12. Hippon. fr. 134 Archiloch. fr. 193 p. 576, ubi cf. Bergk. 13. ADN. 15. Ionicum est, forsan Hipponactis (vid. fr. 132). 16. Aristot. de sensib. c. 5. 17. *Ρ* 645 *Ι* 499. 18. ψ 241. 20. *Λ* 673. — Eur. fr. 190 — Aesch. Ag. 535. 21. cf. Eur. Ion. 523. 22. Tragicus incertus. 24. Tragici? 25. Soph. OC. 858. 26. ADN. Passim Hippocr. et Aristoteles.

ADNOT. 1. Imo ῥυθμός vel ῥυσμός. Vide Phot. 492, 9. 2. (μο) Cyrill. 63 Suid. 3. Conferunt *Persicum* رند (*Rund*) *nomen avis, quae frequenter in oryzetis invenitur.* Albertus. Boettich. Aric. p. 25. Locum Plutarchi Vit. Artax. 19 p. 1020 E primus adscripsit Pearso. 5. [ν] Sopingus. 6. Suspectum. Nam ῥυπαίνω est *sordidum reddo*, ῥύπτω *purgo*. 8. περίψηφος quis sit docet Phot. 229, 6. 9. Phot. 492, 10 schol. Nic. Ther. 215 Steph. Byz. 548, 5 Theognost. 135, 34 Bekk. Anecd. 1342 EM. 150, 56. Cf. Siebilia Paus. III 123
δλ
Lob. Parall. p. 117. 11. Poll. X 59 Phot. 492, 10. 12. ῥυποχαν cod., em. Eustath. 1828, 11 Phrynich. app. soph. p. 43 Bekk. Anecd. 474, 21 Aspas. in Arist. Eth. Nicom. IV 7 p. 58. Cf. Schneidew. Symbol. crit. p. 108 fr. 117. 13. ῥυπαπαί Bekk. 446, 32, sed ῥύππαπαι Phot. 492, 14 ῥυππαπαῖ Suidas. Cf. schol. Ar. Ran. 1073 Vespp. 909. 15. Hoc et ῥύψαι· ῥοφῆσαι est a praesenti inusitato ῥύφω pro ῥόφω, unde ῥόμμα et ῥοπτός, pro ῥόπται. Lob. rh. 40. 16. σμικτικόν cod., em. Mus. 17. Sic codex, nisi quod ῥύσαι porrigit; Musuri erant φυλάξαι. καὶ ῥυσσαί· ῥυτίδας. Confundit ῥῦσαι et ῥυσαί, qua de scriptura vide Iacobs. Anth. Pal. III p. 60. 137. 19. Om. Mus. Coaluerunt ῥῦσαι· λυτρῶσαι et ῥυσαμένῳ. 22. ῥυσίαν· τὴν τῶν τόξων τάσιν Phot. 492, 23. Vide ῥύζα. 23. Lob. Proll. p. 120. 24. ῥυσίοισιν· ἑλκυσταῖς Phot. 492, 24. Displicet Ruhnkenii coniectura ἐνταφίοις ἑλκυσμοῖς — πολεμίων γενομένοις. Ῥυσίοισιν ἐν ταφαῖς· — γυπῶν an λύκων? Sed fortasse ὑπὸ τῶν λυπῶν γινομένας ad gl. praec. referenda sunt. 25. Confundit quidem ῥύσις et (χ)ρυσίς: verum error non Hesychii est, sed Pamphili ap. Ath. XI 496 E vitioso Cratini loco decepti. — σταθμίον] cf. ῥυμός. Mox ἡ ἀπόῤῥοια Pricaeus in Luc. Evang. VIII 43.

ῥυσοῖσι· ῥερυσηκόσι, γεραιοῖς

ῥυσμοῦσθαι· συγκρίνεσθαι

ῥυσοῦται· γηράσκει, γεγήρακε

530. ῥυστάζοντες· [ῥυσιάζοντες· ἐνεχυριάζοντες]. ἕλκοντες, μεθ' ὕβρεως σπαράσσοντες

ῥύστης· σωτήρ, λυτρωτής

ῥυστόν· δόρυ. Κρῆτες

ῥυτά· τὰ στέμφυλα. καὶ πήγανον λευκόν. ἢ πόπανα. ἢ εἶδος φιαλῶν

ῥυτά· ἱερά, τὰ ἡπατοσκόπα. ἢ τὰ ἑλκυστά

35. ῥυτήρ· ἡνίον, λῶρος, ἱμάς, ἑλκυστήρ

ῥυτῆρες· ἡνίαι, ἱμάντες τῶν ἵππων, οἷον ἑλκυστῆρες

ῥυτῆρι κρούων· ὁ Κύκνος λέγει·

> καὶ μὴ ὑβρίζων αὐτίκ' ἐκ βάθρων ὅλῳ
> ῥυτῆρι κρούων (γλουτὸν) ὑπτίου ποδός

ἔνιοι δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦ Κύκνου, ἀλλ' ἐπὶ τῶν πολεμίων, ὥστε εἶναι τὸν λόγον· φεύγοντας αὐτοὺς τῷ ὑπτίῳ ποδὶ τοὺς ἰδίους γλουτοὺς ποιήσω τύπτειν

ῥυτῆρος· ὁ λόγος· καθάπερ ἁρματεύει ἵππος. ἐκ μέρους γὰρ τῶν ποδῶν τοῦτο βούλεται δηλοῦν. Ῥυτῆρας δὲ ἔλεγον τὰς ἡνίας, ἤτοι χαλινούς

ῥυτῆρσι· λώροις, ἱμᾶσι

40. ῥυτίδα· σπίλον

Ῥύτιον· πόλις

ῥῦτο· ἐρύσατο, ἔσωσεν

ῥυτοί· ἑλκυστοί. λίθοι μεγάλοι, διὰ τὸ μέγεθος οὐ δυνάμενοι βασταχθῆναι

ῥυτόν· ποταμηδόν. πολύ, μέγα. ἑλκυστόν

45. ῥύτορας· τοὺς θαλλοὺς τοὺς καθαρτηρίους

ῥῦτρα· λυτήρια, σωτήρια, σῶστρα

ῥύτρυς· χύτας

ῥύτωρ· σωτήρ. βοηθός. ὁλκεύς

ῥύψαι· σμῆσαι, σμῆξαι. πλῦναι. λοιδορῆσαι. ῥοφῆσαι. καθᾶραι

50. ῥύψις· κάθαρσις, καθαρισμός

SCR. **27.** Eur. Tro. 491. **28.** Mullach Democrit. p. 423. **30.** π 109. **31.** Psalm. XVII 1 LXIX 7 CXLIII 2. **33.** ADN. — Comici et Philo II p. 478, 46. **37.** Soph. fr. 458 p. 192. **38.** OC. 900. **40.** Epist. ad Eph. V 17 *ἐκκλησίαν μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα.* **41.** *Β* 648. **42.** Ψ 819. **43.** ξ 10 ζ 266. **48.** cf. Aesch. Sept. 318 (cod. Med.). **50.** Plat. Tim. p. 65 E.

ADNOT. **27.** *γερεοῖς* cod., em. Mus. **28.** *ῥυσσοῦται* male Mus. **30.** Praestant accusativi. Vitiosa est Theognosti lectio p. 23. **32.** Pro *ξυστόν*, ut supra *ῥυ(σ)θῆναι· ξυσθῆναι* habuimus. Cf. *κάδμος· δόρυ, ὅπλον, ἀσπίς. Κρῆτες.* De ρ et ξ alternantibus cf. *ῥίμβαι* et *ξίμβαι*. **33.** *στέμφυλα*] *Si mendo caret, imminutum est. nam vulgo* fraces *βρύτεα dicuntur.* Lob. Path. El. p. 91. — *πήγανον*] *ruta*, ad Doricum *ῥυτά* = *ῥυτή* pertinet quo de cf. Iolaum ap. schol. Nic. Ther. 517 p. 41 Keil. *ῥυτά· πήγανα· οὕτως Κρατῖνος* (Harpocr. 164, 25) Phot. 493, 3; cf. Meinek. Com. II 1 p. 169 fr. XVI. Sed fortasse apud Photium *πόπανα* restituendum. **37.** *ἕλω — κρούων ὑπτίου πόλος* cod., *γλουτὸν* accessit e Phot. 493, 19; *ὅλῳ* pro *ἕλω* vel *ἑλῶ* M. Apost. prov. cent. XIV 35 *ὅλῳ ποδί*] *ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιούντων, ὁμοία τῇ ὅλῳ ῥυτῆρι.* Praeterea non exputo, quomodo alteri explicationi conveniat *κρούων*, quae *κρούειν* requirit. **37. 38.** Separavi, et ad Soph. OC. 900 refero, ubi *ἀπο ῥυτῆρος* legitur, quod permire interpretatus est Praxiphanes in scholiis Laur. Explicatio obscura fortasse ad 37 spectat. **42.** *ῥύτο* codex, quod *ῥῦτο* aut *(ἔ)ρυτο* scribendum erat. **44.** Confundi videntur *ῥυδόν* et *ῥυτόν*, licet contradicat Bos. Obss. crit. p. 184. **45.** *ῥύπτορας* Albertus, quasi *φοι(βή)τορας*. Cf. *λιτῆρα θαλλόν*. **46.** *ῥύτρα* codex. **47.** Interpretatio vocis *ῥύτρας* (sic enim Mus.) Thes. VI c. 2450 apta videtur vocabulo *ἀρυτῆρας*. *Ῥύτρυς* dativus Boeoticus est pro *ῥύτροις· λύτροις*. **49.** *σμῖξαι* cod., em. Mus. Cf. *ῥυψόμεθα* et Lob. rhem. p. 40. — *ῥοφῆσαι* ad *ῥύφω* pro *ῥόφω ῥοφέω* referendum. Schol. Lyc. 607.

ῥυψόμεθα· καθαρισόμεθα. ῥοφησόμεθα
ῥωγάδες· κρημνοὶ διεσχισμένοι
ῥωγαί· ῥήξεις. καὶ ἀποῤῥωγαί, ἀπο(ρ)ρήξεις
ῥωγαλέα· διεσχισμένα. κατεῤῥηγμένα
555. ῥωγαλέον· διεῤῥωγότα. κατατετρυμμένον. ῥακώδη
ῥῶγας· οἱ μὲν τὴν ὀρσοθύραν· οἱ δὲ τὴν ἐκτομάδα. οἱ δὲ τὰς θυρίδας· ἄλλοι τὰς κλίμακας, καὶ αὐτοὺς τοὺς βαθμοὺς τῶν κλιμάκων. ῥωγάδας·

ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο

ῥωγμός· ὄγκος. κοῖλος τόπος. ῥῆξις
ῥώδιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι. οἱ δὲ μώλωπες
ῥωδιόν· τὸν ἐρωδιόν
60. ῥώεσθαι· σπεύδειν. ὁρμᾶν
ῥώεται· σπουδάζει
ῥώθυνες· μυκτῆρες
ῥώκομαι· ὀργίζομαι. λυποῦμαι. Λάκωνες
ῥωκῶσα· πρίουσα τοὺς ὀδόντας
65. ῥῶμα· ῥώμην, ἰσχύν. ὅρμημα. ὡς γνῶμα γνώμην
ῥωμαλέος· ἰσχυρός, ἀνδρεῖος. ὑγιής. γενναῖος. θρασύς. [ῥωώδης]
ῥώμη· δύναμις, ἰσχύς. ὄγκος. ὑγεία. ἀνδρεία
[ῥώνια· φρύγανα]
ῥώνιξις· ποταμίας νεὼς εἶδος
70. ῥώνιος· ἄξιος. πλούσιος
ῥώννυσιν· ὑγείαν παρέχει
ῥώξ· κόκκος. ἢ εἶδος [σ]φαλαγγίου
ῥώοντο· ὥρμων, ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο, ὁρμὴν ἐλάμβανον
ῥωπάς· εἶδος φυτοῦ ἱμαντώδους
75. ῥῶπες· τὰ δασέα τῶν φυτῶν. καὶ θαμνώδης ὕλη. ἢ εἶδος λύγου
ῥωπήϊα· τόπος, ἐν ᾧ οἱ ῥῶπες φύονται. ἢ οἱ σύμφυτοι τόποι
ῥωπεύειν· ῥωποπωλεῖν. ἤδη δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μεταβάλλεσθαι
[ῥωπητήριον· παρορμητήριον]
ῥωπικόν· τὸ ἐπίκτητον καὶ ὡραϊ(σμέν)ον
80. ῥωπικά· τὰ παρεμπορεύματα
Ῥωπῖτις· τῶν τριττυῶν τις καὶ πατριῶν οὕτω καλεῖται
ῥωποπῶλαι· μυροπῶλαι

SCR. 52. Cf. Nic. Ther. 389. 54. ν 435. 55. *B* 417. 56. χ 143. 59. Hippon. fr. 63 p. 603. 66. II Maccab. XII 27. 71. Totidem verbis Gl. mss. in Octat. in Cyr. 63. 72. Archil. fr. 190 p. 514 — Nic. Ther. 716. 73. Σ 411. 74. 75. ADN. 76. *N* 199. 82. Nehem. III 31. 32.

ADNOT. 52. ῥογάδες cod., em. Salm. Voss. 54. κατεῤῥηγμένα huc retraxi. In codice post ῥωγαλέον legitur κατεῤῥηγκέα, κατεῤῥηγμένον Mus. 56. ῥῶγας· — κλιμάκων. Ῥωγάδας· ἀνὰ cod. Mus., unum articulum esse vidit ed. Hagen. et Bos. Obss. crit. p. 184. Ego ῥωγάδας illud malim aut ῥαγάδας scribi aut abesse. — ἀναρώγας cod.; em. Mus. 57. Sic per γ EM. 130, 53. 281, 12. Vulgo ῥωχμός scribitur. Ad ὄγκος cf. ῥώμη. 58. Hoc significatu dici solent σμώδιγγες. Infra ῥώτιγγες habebimus, quae forma Attica est, ut λέπατνον pro λέπαδνον. 62. ῥώθυνες cod., ῥώθωνες certatim VVDD. sine caussa. Glossa est Aeolica. 63. 64. Lob. rhem. p. 55. Cf. etiam ῥώχειν, unde conicias h. l. ῥώκωσα vel potius ῥώκωα. 65. Vide ῥῦμα et Lob. rhem. p. 26 n. 66. ῥωώδης corruptum. 67. ὅρκος cod., em. Cyr. MSS. Valesius. Vide ῥωγμός. 68. Corr. ῥωπήϊα vel ῥώπια, quod Eustath. 927, 51 explicat δρυμοῦ φρύγανα. Vide ἐπιῤῥώπια. 70. ῥ' ὤνιος Mein. 72. [σ] Mus. Choerob. in Theod. p. 83, 30 EM. p. 705, 52 Hesych. ῥόγαι. — κόκκος] Antiatt. Bekk. I p. 103. 73. ὥρμουν codex. 74. Non sollicitavi propter Oppian. Cyn. IV 393. Sed non dubito quin ῥῶπας lateat ex § 49 *K* 166. 77. Cf. ἐρωπεύομεν. 78. Imo ῥωστήριον. 79. ὡραῖον cod., em. Ruhnken. coll. Pierson. ad Moer. p. 76. 81. ῥωπῇ τις — τριττῶν cod., em. Albertus et Sopingus.

ῥωποπώλης· ὁ ῥῶπον πωλῶν. Ῥῶπον δὲ ἔλεγον τὸν λεπτὸν καὶ ποικίλον φόρτον

ῥῶπος· ῥωπικόν. ἀντὶ τοῦ οὐδενὸς ἄξιον. ὁ γὰρ λεπτὸς ῥῶπος, ἤγουν ὁ φόρτος, μίγματα, χρώματα, ὅσα ζωγράφοις, βαφεῦσι, μυρεψοῖς χρησιμεύει

585. ῥωρός· σφοδρός, καὶ τὰ κάρτα ....

ῥωσαμένω· ῥωσάμενοι. δυϊκῶς

ῥώσασθαι· ἐπιθέσθαι, ὁρμῆσαι, ἐπείγεσθαι

ῥῶσθαι· σπουδάζειν

ῥωσθείς· ἰσχύσας, ὑγιάνας τὴν διάνοιαν

90. ῥῶσις· ὑγεία

ῥωστήρ· σφῦρα

ῥωστήριον· φρενῶν κίνημα, καὶ παρορμητικόν. Ῥῶσαι γὰρ τὸ εἰς ἀλκὴν παρορμῆσαι

ῥωστικόν· ὁρμη[σ]τικόν

ῥῶστρον· ἔμβολον

95. ῥῶται· ἵσταται

ῥώτιγγες· πληγαὶ ὕφαιμοι διακεκομμέναι

ῥώχειν· βρύχειν τοῖς ὀδοῦσι

.....· ῥωγάδας. ῥαγάδας γῆς

ῥωχμοῖς· ῥήξεσιν, [ἢ βάθος γῆς] ἢ ῥηγμοῖς

600. ῥώψ· βοτάνη ἁπαλή

SCR. 84. Aesch. fr. 256 p. 66. 87. Cf. Callim. Del. 175. 89. Plut. Sympos. 210 D. 90. Theophrast. de vent. § 23. 99. Ψ 420.

ADNOT. 84. Similiter Cyr. 63. Probabiliter Ruhnkenius ad Poll. I 99: ὁ γὰρ ῥῶπος, λεπτὸς φόρτος ἤγουν μίγματα κτλ. Praeterea ope Photii 494, 5 ἄξιον scripsi pro ἄξιος. 85. Cf. ῥᾶρος· ἰσχυρός et δροόν· ἰσχυρὸν Ἀργεῖοι. Vide Lob. rhem. p. 286. Hinc ποδοῤῥώρη Ἀταλάντη Callim. Dian. 215. Sequentia καὶ τὰ κάρτα aut lacunosa sunt aut ad LXX Ezech. XXXVIII 2 referenda, ubi ῥῶς legitur pro Hebr. ראש, h. e. *caput*. 90. V. ἐπίῤῥωσις. 91. ῥωστὴρ ἢ ῥαιστήρ Mus. Cf. ιστήρ et ῥαιστήρ. 92. Fortasse poetae ipsius sunt etiam verba φρενῶν κίνημα· [καὶ]. Cf. ῥωπητήριον. 93. [σ] Mus. — Cyr. 63 non ῥωστικόν· τὸ ἱππικόν habet sed ῥωικόν h. e. ἡρωϊκόν. 94. *Rostrum*. 95. ἵπταται? Vide Lob. rhem. p. 26. 96. Cf. ῥώδιγγες. 97. Lobeck. rhem. p. 55. Cf. ῥώχωσα. 98. Excidit, si quid video, ῥωχμούς vel ῥωχμάδας. Hoc malit Meineke. 99. Coaluerunt ῥωχμοῖς et ῥωχμός· βάθος γῆς.